

es-selâmiünaleyküm

ve rahmetullahi ve berekatühü, daimen-ebeden

Allah'ın (celle celalühü) selâmi, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün mü'min-mü'minat kulların üzerine olsun...

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

(Kovulmuş şeytanın şerrinden Allaha sığınırım)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillâhirrahmânirrahîm

(Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla)

“BİSMİLLÂH her hayrın başıdır.

Biz dahi başta ona başlarız.

*Bil, ey nefsim, şu mübarek kelime, İslâm nişanı olduğu gibi,
bütün mevcudâtın lisan-ı hâl ile vird-i zebânıdır.*

Madem herşey mânen “Bismillâh” der;

Allah namına, Allah'ın nimetlerini getirip bizlere veriyorlar.

Biz dahi “Bismillâh” demeliyiz.

Allah namına vermeliyiz, Allah namına almalıyız.

Öyle ise, Allah namına vermeyen gafil insanlardan almamalıyız”

Risale-i Nur, Sözler, Birinci Söz

Yâ Allah, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd, Yâ Hayy,

Yâ Kayyum, Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Kuddûs

İsm-i Âzâmın hakkına ve Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyânın hürmetine ve

Resul-i Ekrem'in (aleyhi's-salatu vesselâm) şerefine,

bu kitabın ortaya çıkmasına, yazılmasına, yayılmasına vesile olan kardeşlerimizi

Cennetü'l-Firdevste saadet-i ebediyeye mazhar eyle.

Ve hizmet-i imaniye ve Kur'âniyede dâima muvaffak eyle.

*Ve defter-i hasenatlarına, bu kitaptan fayda gören herbir ferde mukabil,
bin hasene yazdır.*

Tevbe ve duaların ihlâs ile yapılmasına ve yayılmasına vesileler halkeyle.

*Ve bu kitap ile yapılan ve yapılacak tevbe ve duaları Hz. Âdem'den (aleyhisselâm)
kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananların mağfiretine vesile eyle.*

*Ve yapılan ve yapılacak bu tevbe ve dualar ile maddî ve manevî, dünyevî ve
uhrevî hastalıklarımıza yoktan çözümler yaratıver.. Senin herşeye gücün yeter...*

Yâ Erhame'r-râhimîn!

Ümmet-i Muhammed'i (sallallahu aleyhi vesellem) iki cihanda mes'ut eyle.

İnsî ve cinnî şeytanların şerlerinden muhafaza eyle.

Ve bu âciz ve biçare Erol'un ve sayıkların kusuratını affeyle.

(amin)

Allahım!

*Senin Rasulünün (aleyhi's-salatu vesselâm) bu kitabın intişarı, yayılması, insanların
anlaması ve uygulaması için yapacağı duaya talibim.*

Peygamberimizin (aleyhi's-salatu vesselâm) yapacağı duayı duam olarak kabul eyle.

(amin)

**İÇİNDEKİ ŞEYTANI ÖLDÜR!
Bul, Konuştur, Avla, Cehenneme Gönder ve İmanını Kurtar!**

**PARANORMAL OFİS
ACİL YARDIM, EĞİTİM VE ARAŞTIRMA KİTABI**

**Ruhsal ve Fiziksel Hastalıklarda
Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye ile Tевbe ve Dua Mucizesi**

PARANORMAL PSİKOLOJİ
NLP UZMANI
SPİRİTÜAL METAFİZİK ARAŞTIRMACI - YAZAR
Erol TANGUT

1. BASKI

EROL TANGUT RANDEVU VE İLETİŞİM;

Randevu } 0 544 465 84 67
ve } 0 546 465 84 67
İletişim } 0 555 465 84 67

RANDEVU E-MAİL;

sayikeroltangutrandevu@hotmail.com

İRTİBAT;

Paranormal Psikoloji, NLP Uzmanı, Spiritüel, Metafizik Araştırmacı, Yazar Erol TANGUT

İrtibat; 0 312 324 44 56
e-mail; sayikeroltangut@hotmail.com
web; www.paranormalofis.net
www.tovbevetedavi.com
www.eroltangut.com
www.eroltangut.com.tr
www.seytanitiraf.com
facebook; facebook.com/parapisikolok
youtube; Sayık Erol Tangut

EDİTÖR;

Ahmet ALAGÖZ alagozahmet@gmail.com

GRAFİK-BASKI-CİLT

ALAGÖZ Ofset Matbaa ve Ambalaj
Fevzi Çakmak Mh. Muhabir Cd. No:45 Karatay/KONYA
Tel; 0332 342 27 09
e-mail; alagozmatbaa42@gmail.com
Sertifika No; 17838

ISBN : 978-605-67470-1-4

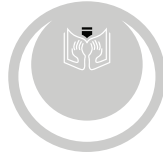
İSTEME ADRESİ;

SAYIK KİTAP DANIŞMANLIK PARANORMAL OFİS
Anafartalar Mh. Çankırı Cd. Taşhan İş Merkezi No:9/17-21-57
ULUS / ANKARA / TÜRKİYE
Sipariş; 0 541 850 84 67
Sipariş e-mail; tevbeisayik@hotmail.com
İnstagram Sipariş; tevbeisayik

Bu kitap Türkiye’de sadece Ankara, İstanbul, Bursa, İzmir, Adana, Kayseri, Trabzon, Antalya, Konya ve yeni açılacak Paranormal Ofis Sayık Kitap Satış, Tanıtım ve Eğitim Merkezlerinden temin edilebilir.

Posta Çeki Hesap No; 10368583

Basım Tarihi; AĞUSTOS 2017

İÇİNDEKİLER

Önsöz	15
Din Nasihattır	19
Peygamber Efendimizin Şeytan'la Konuşması	24
Cin Musallatı Nedir?	
Cinlenmek ve Cinnet Geçirmek Nedir?	29
Cin Musallatını Gösteren Ruhsal Belirtiler.....	29
Cin Musallatının Sebebi Olduğu	
Fiziksel ve Ruhsal Rahatsızlıklar	30
Rukyecilere, Hüddamcılara, Havasçılara, Cincilere	
Beş Sual? Cevap Veriniz, Milleti Aldatmayınız!	31
En Büyük Hastalık!.....	32

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 1

Bu Bölüm Tevbe-i Sayik'in Kalbidir (ÖNEMLİ!)

Hurma ile Tevbe Orucu	35
Tevbe Namazı ve İstiğfar Niyeti.....	38
41 Gün Oruç Niyeti (ÖNEMLİ!)	39
Anne ve Baba Soyundan Kimden Geldiğini Bilmediğimiz Lânetleri	
Üzerimizden Kaldırmak İçin Tevbe ve Dua Nasıl Yapılır?	43
“Allah'ın Rahmetinden Fazla Rahmet Etme,	
Allah'ın Gazabından Fazla Gazap Etme” Tevbe ve Duası.....	46
Genel Tevbe ve Helâllik Duası.....	49
Kınama Kefâreti.....	51
Faiz Kefâreti.....	51
Yemin Kefâreti	51
Zekât Kefâreti.....	52
Gurre Kefâreti	52
Adam Öldürme Kefâreti.....	53
Miras Kefâreti	53
Tevbe Hakkında.....	53
DUA-İ SAYİK (ÖNEMLİ!)	55
Hiz. Süleyman'ın Ahitnamesi.....	64

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 2

Şeytandan Allah'a Sığınarak Musallat Tesbit Metodu

1-Şirk ve İsyân Tesbiti.....	67
2-Ana, Baba ve Soydan Beddua, Lânet, Kahr, Belâ Tesbiti.....	71
3-Kişinin Kendisinin, Soy ve Zürriyetinin Aldığı Beddua, Lânet, Kahr, Belâ, Hak Haramlığı Tesbiti	71
4-Kendine, Hayatına, Yaşamaya, Rızık ve Nimetlere Okunan İsyân, Lânet, Belâ ve Kahr Tesbiti	72
5-Zekât Vermemekten Gelen Musallat Tesbiti.....	73
6-Günahlardan Gelen Musallat Tesbiti	74
7-Yerine Getirilmeyen Adak ve Yeminlerden Gelen Musallat Tesbiti.....	75
8-Yalan Yere Yemin Etmekten Gelen Musallat Tesbiti	76
9-Kınamaktan, Aşağılayıp Hor Hakir Görmekten Gelen Musallat Tesbiti ...	76
10-Kibir, Gurur, Nefse Uymaktan, Yanlış Sevgi, Korku ve Şirkten Gelen Musallat Tesbiti.....	77
11-Soydan Gelen Beddualarda, Lânetlerde Dua İle Musallat Tesbiti.....	79
12-Ölmüşlerin Ruhlarına Dua İle Musallat Tesbiti	80
Soydan Gelen Sıkıntılarla İlgili Özel Bilgi.....	80
İslâmi Bilinç Altı ve Ruh Beden Temizleme Teknikleri (VRT)	83
Mâli Rahatlama Terapisi (Mal İle Arınma).....	84
Ruhsal ve Fiziksel Vicdani Rahatlama Terapi Uygulaması	85
VRT Uygulama Bölgeleri.....	88
Hacamat İle Musallat Tedavi ve Kan Temizleme Uygulaması.....	89
Sirke İle Musallat Temizliği.....	91
Kadınlarda Rahmin Temizliği ve Lavman Uygulaması.....	91
Kafur Buharı Uygulaması.....	92
Lavanta Yağı Uygulaması.....	92
Kedi Ot Kökü ve Lavanta Çiçeği Çayı Uygulaması.....	93
Zeytinyağı Uygulaması	93
Çörek Otu Uygulaması	96
Bedendeki “Şeytan”ı Konuşturma!	99
Bedendeki “Şeytan”ı Tesbit Etme.....	103
Vücut Enerji Noktaları	
Ön Taraf - Genel.....	108
Arka Taraf - Genel.....	109
Adak - Yemin	110
Alkol, Uyuşturucu, Kumar, Haksız Kazanç, Hırsızlık	111
Beddua.....	112

Faiz	113
Gıybet-Dedikodu	114
Göz Zinası	115
İftira.....	116
İsyân.....	117
Kınama - Zulüm	118
Kibir	119
Lânet	120
Miras	121
Şirk	122
Tesettürsüzlük.....	123
Yalan.....	124
Zekât	125
Zina	126
Zulüm	127

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 3

Sorular - Cevaplar	131
Yemin Nedir? Yemin Kefâreti Nasıl Verilir?	167

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 4

Başdüşmanımız Şeytan Kimdir ve Nedir?

Ayet ve Hadisler Işığında Şeytan Gerçeği	177
Şeytanın Yaratılışı ve Hz. Âdem'e Secde Emrinden Önceki Durumu	179
Şeytana Mühlet Verilişi.....	180
Şeytanın Görevi	180
Hız. Havva'nın Yaratılışı	181
Her İnsana Bir Şeytan (Cin) Verilişi.....	183
İnsanı Şeytana Tutsak Eden Nefsânî Hastalıklar	184
Şeytana Uyanların Durumu ve Âhirette Hesaplaşma	184
Şeytanın Yaratılış Hikmeti	185
Dışarıdan Şeytanların Bedenlere Girişi ve Musallat.....	186
Cinlerden "Hüddam, Hâdim, Dede, Evliya"	
Adı Altında Yardım Aldığını İddia Edenler.....	188
Büyü ve Sihir İle Şeytanlar ve Cinler Musallat Olur mu?	190
Şeytan Kimlere Hakim Olur, Kimlere Olamaz?	192
Şeytanın Evlâtlarımıza Ortak Olma Meselesi.....	193
Şeytan ve Nefis İlişkisi	196

Hastalık ve Günah İlişkisi	199
Cehennem Neden Ebedîdir?.....	200
Allah'a Tevekkül Etmek	201
Adak Bahsi	202
Hız. İbrahim'in Oğlu İsmail'i Kurban Edişı	202
İmtihan Vesileleri	204
Ahirzaman Rezaletleri... Nerede Peygamberin Sünnetleri...	
Nerede Kaldı Allah'ın Rızası	211
Üç Şeye Lânet, İnsanı Şeytan Yapar	212
İnsan Nasıl Şeytan Olur?	214
Şeytanın Ahmak Dostlarına Kur'an-ı Kerim'den Cevap	220
Şeytanın Oyuncaklarına Aldanmayın!	221
Şeytanın Ahir Zaman Tuzakları	
Tuzak 1 : Transhumanizm	223
Tuzak 2 : Felsefe Akımlarıyla İnsanları Oyalama.....	225
Tuzak 3 : Şeytanın Hocaları	227
Tuzak 4 : "Allah Yok, Tüm Dinleri Uzaylılar Getirdi"	229
Tuzak 5 : Kul Hakkından Mahrum, Hissiyatsız Müslümanlar	231
Tuzak 6 : Gayr-ı Meşru Hayata Özendirme	233

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 5

Günahlar ve Şeytanlar

1. Günah : Şirk	237
2. Günah : Allah'a, Peygambere, Ana Babaya, Hayata ve Yaşamaya İsyan...	237
3. Günah : Terk-i Zekât.....	239
4. Günah : Terk-i Namaz	240
5. Günah : Allah'ın Rahmetinden Ümit Kesmek.....	245
6. Günah : Kendi Amelinden Emin Olmak	246
7. Günah : Haksız Yere Can Almak, Haksız Miras Yemek, Faiz Alıp Vermek, Haksız Yere Müslümana Kâfir Demek, Mazlumlara Lânet ve Beddua Okumak, Yetim Hakkı Yemek, Eşine Haksızlık Yapmak	247
Kalp Kırma Her Türölü Musallata Kapı Açar	256
Evlilik Kaderdir ve Rız Olmamak Musallat Sebebidir	257
Doğru Dua ve Duanın Kabul Olma ve Kabul Olmama Sırları.....	258
Yanlış Dualar ve Yanlış Dua Tevbesi	263
Mazlumlara Gelen Belâ, Musibet, Otizmli Dünyaya Gelme,	

Özürlü Doğma ve Cin Musallatlarında Onların Suçu ve Günahı Nedir?.....	266
DNA'daki (Genetikteki) Değişimler ve İnsanların Mutantlara Dönüşümü.....	271
İndigo ve Kristal Çocuklar	274

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 6

Allah'a İman	279
Ahirete İman	281
Peygamberlere ve Kitaplara İman	281
Meleklerle İman	284
Kadere İman	284
İbadet-Ubudet-Ubudiyyet.....	286
Namaz	288
Tevekküle Dair	291
Guslü Gerektiren Durumlar, Guslün Farzları ve Gusül Nasıl Alınır?	293
Abdestin Gerekliliği, Abdestin Farzları ve Abdest Nasıl Alınır?.....	294
Teyemmüm, Teyemmümün Sebepleri ve Teyemmümün Yapılışı	296
Namazın Dışındaki Farzlar	297
Namazın İçindeki Farzlar	298
Namazı Bozan Şeyler	298
Namazın Vakitleri.....	304
Oruç	305
Oruç Nasıl Tutulur? Orucun Kazâ ve Kefâreti	306
Ramazan Ayı Haricinde Oruç Tutulması Tavsiye Edilen Günler	308
Oruç Tutmanın Yasak Olduğu Günler	309
Fidye.....	312
Zekâta Hazırlık, Zekât Verilecek Malda Bulunması Gereken Şartlar.....	313
Zekâtımızı Nerele Verebiliriz?	314
Verilmeyen Zekât, Haksız Miras Paylaşımı ve	
Faizden Gelan Parasal Lânet, Müslüman Hırsızlar	316
Zekâtın Geçerli Olması İçin Gerekli Olan Şartlar.....	321
Zekât Hangi Mallardan, Ne Zaman Verilir?	322
Zekâtı Nasıl Hesaplayacağız?	322
Ramazan Ayına Ait Bir Yükümlülük : Fıtır Sadakası.....	329
Tesettür	330
Tesettürde Ölçü Ne Olmalıdır?.....	332

İLM-İ SAYİK • BÖLÜM 7

Ecirna Duaları.....	335
Dua-i İsm-i Âzam.....	337

Dua-i Tercüman-ı İsm-i Âzam	341
Sabah Duaları.....	349
Akşam Duaları.....	355
Nur Duası	358
Kur'an-ı Kerim'den Dualar	359
Efendimiz'den Dualar	367
Risâlet-i Enbiya İstiğfarı	371
Dua ve Niyaz.....	376
Sığınma Duaları.....	378
Sübhâneke Duası	389
Kendi Bedeninden Helâllik Alma	392

İLM-İ SAYIK • BÖLÜM 8

Ahir Zamanda Gerçekleşecek Olan Alâmet-i Kıyamet	
“Dabbetü'l-Arz” Cin Musallatıdır	395
Ene ve Şeytan	401
Vesvese Risalesi.....	409
Tabiat Risalesi.....	415
Ahh Malım Gitti! Vahhh Evlâdım Yitti! Deyip Ağlayıp Sızlanmayın!	428
İhlâs Hakkında.....	429
Meyve Risalesi.....	437

İLM-İ SAYIK • BÖLÜM 9

Barnabas İncili'nde Müjdelenen Son Elçi : Hz. Muhammed.....	465
---	-----

İLM-İ SAYIK • BÖLÜM 10

Tevbe Nedir?	499
--------------------	-----

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 1

Nasuh Tevbesi Nedir?	517
Nasuh Tevbesi Nasıl Yapılmalıdır?.....	518
Tevbe Etmek Farzdır..!	518
Neden Tevbe?	520
Tevbe-i Sayık Önsözü	521
Giyisi-Beden Temizliği ve Gusül Abdesti Almak.....	523
Farzlarına Göre Gusül Abdestinin Alınışı	524
Gusül Hakkında Önemli Bir Açıklama	524
Banyo Yapmak, Duş Almak, Gusül Yerine Geçer mi?	525

İman Tazeleme ve Tecdid-i İman Dua ve Tevbesi.....	526
Evlî Olanlarda Tevbeden Önce Nikah Tazeleme.....	533
Tevbe-i Sayık (Nasuh Tevbesi) (ÖNEMLİ!)	537

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 2

İsm-i Âzam Tevbesi.....	559
Ekberü'l-Şirk Tevbesi.....	574
Risâlet-i Enbiyâ Tevbe ve Duası	575
Bu Kitap Sure-i Rahmân'ın Bir Cilvesidir	645

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 3

Ensest Nedir?	651
Ensest İlişki, Tecavüz, Sapkınlık Tevbesi (ÖNEMLİ!)	659
Şeytan ve Öfke Tevbesi	666
Tekebbür ve Kibir Tevbesi.....	667
Gaflet Tevbesi.....	670
Nefse Uyuma Tevbesi.....	670
Terör Tevbesi.....	671
İfrat ve Sapkınlık Tevbesi	672
Gizli Şirk Tevbesi.....	673
Benlik-Enaniyet Tevbesi.....	674
Kınama Tevbe ve Duası	676
İnsanları Aşağılamaktan ve Böbürlenmekten Tevbe	677
Lânet, Belâ, Kahr ve Beddua Tevbesi.....	678
Siyaset Tevbesi	679
Bid'at ve Sapkınlık Tevbesi	680
İsyân, Şirk, Beddua, Belâ, Lânet Okumaktan Tevbe	681
Rızık ve Kısmet Kapalılığı Tevbe ve Duası.....	682
Kötü Temenni, İçerleme, Kabullenmeyenlerin Tevbesi	688
Şan, Şöhret, Riyakarlık ve Ucb Tevbesi.....	690
Yanlış Dua Tevbesi	696

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 4

Anne-Babanın, Evlâda Tevbe ve Duası	699
Evlâdın Anne-Babaya Tevbe ve Duası.....	700
Eşlerin Birbirine Tevbe ve Duası.....	701
Para Kazanmada, Evlilikte, Evinde, Eşinde, Aracında	
Sıkıntı Yaşayanlara Tevbe Duası.....	703

Parasal Bereketsizlik ve Parasal Sıkıntı ve Belâ Tevbesi	703
Miras Paylaşımı Hakkında Lânet ve Tevbesi	704
Bekâr Erkeğin ve Kadının Tevbesi	707
Evli veya Boşanmış Kadın ve Erkeğin Tevbesi	710
Yanlış Evlilik, Aşk, Sevgi Tevbe ve Duası	715
Kaynana ile Gelin ve Damat Tevbesi	718
Kaynana ve Kayınpederin Tevbesi	722
Çocuk ve Kısırlık Tevbesi	725
Kürtaj Tevbesi	736
Büyü, Nazar ve Hased Bozma Duası	737

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 5

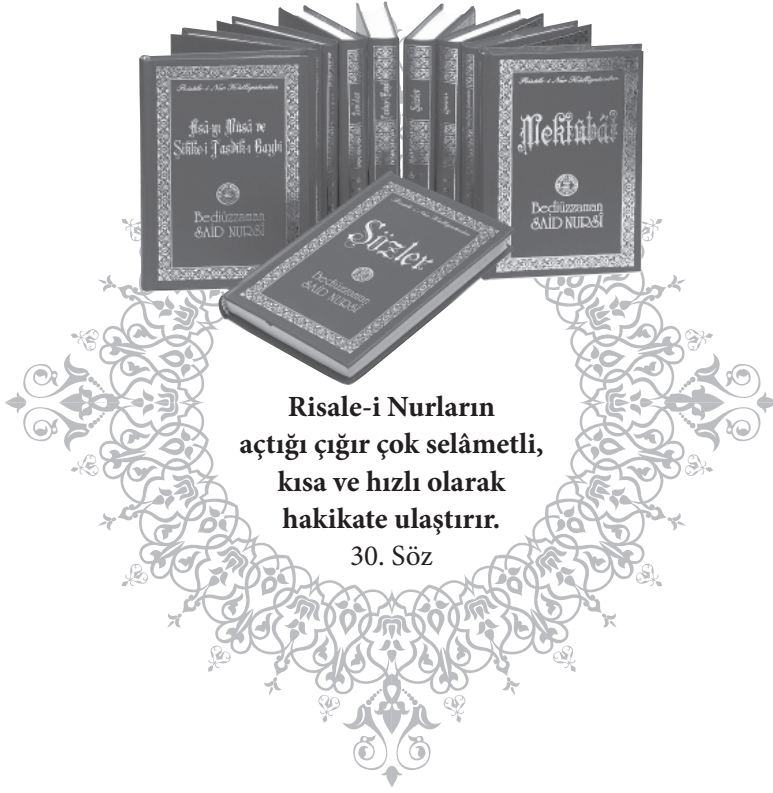
Allah'ın Rahmetinden Ümit Kesenlerin Tevbesi	741
Hayata İsyân Tevbesi	744
Anne-Baba Hakkına Riayetsizlik Tevbesi	746
Yokluktan Varlığa İsyân Tevbe ve Duası	748
Allah'ın Kanunları ve Allah'a İftira Tevbesi	752
Kur'an-ı Kerim'e İftira Tevbesi	756
Peygamberlere İftira Tevbesi	758
Şeytanlara ve Cinlere İftira Tevbesi	759
İmtihan ve Hastalıkta İsyân Edenlerin Tevbesi	762
Namazı Kınamak ve Reddetmek Tevbesi	763
Terk-i Oruç Tevbesi	766
Terk-i Zekât ve Sadaka Tevbesi	768
Eksik Zekât, Faiz Alıp-Verme, Soy Lâneti, Zulüm, Tecavüz, Encest v.b.	
Kıyas ve Kefâret Niyeti (ÖNEMLİ!)	770
Terk-i Zekât Tevbesi	771
Terk-i Hac ve Umre Tevbesi	772
Namaz, Oruç, Zekât ve Haccı Terk Etmenin Tevbesi	774
Tesettür Tevbesi	777
Tesettür Tevbe ve Duası	778
Faiz Tevbesi	782
Zina Tevbesi	785
Pornoğrafi Tevbesi	786
Masturbasyon Tevbesi	790
Alkol, Uyuşturucu ve Bağımlılık Tevbesi	791
Haksız Kazanç Tevbesi	795
Haram Kazanç Tevbesi	797

İsraf Tevbesi.....	799
İnsanlara Zulmetmenin ve Zalimlere Taraf Olmanın Tevbesi.	800
Terör ve Teröre Destek Olan, Bid'alara Sevk Eden ve Sevk Olunanların Tevbesi.....	803
Adak ve Yemin Tevbesi.....	805
Dünyaya Muhabbet Tevbesi.....	809
Nefse İtimat ve Güvenmenin Tevbesi	811
Korku Tevbesi	816
Vesvese, Güven ve Şüphe Tevbesi.....	819
Allah'a Teslim Olmayanın Tevbesi	824
Yanlış Din Tebliği ve İslâm'a Davette Haddi Aşma Tevbesi	829
Gizli Şirk Tevbesi.....	831
Sırâta'l-Mustakîm Tevbe ve Duası.....	833
Gaflet Tevbesi.....	835
Hak Yolu Kaybedenlerin Tevbesi	836
Taciz ve Tecavüz Tevbesi	837
Uhrevi Duyguların Tevbe ve Duası.....	839
Hamd ve Tevbe	849

TEVBE-İ SAYIK • BÖLÜM 6

Borçlunun Tevbesi.....	853
Alacaklının Tevbesi.....	856
Komşu Hakkı Tevbesi	859
Trafik Tevbesi.....	861
Tesadüf-Tevafuk Tevbesi	863
Altın ve Elmas Kıymetinde Bir İstiğfar.....	865
Yüzbin Lânet istiğfarı.....	866
Onbin İstiğfar Tevbesi.....	867
Namazda Yapılacak Güzel Bir İstiğfar ve İstek	868
Teslimiyet Dua ve Tevbesi.....	874
Bir Tevbe, Tazarru ve Niyaz	876
Dua ve Ahir Zaman Tevbesi	877
Hidayet İsteme Duası.....	880
Tevbe-i Ahir Zaman.....	881
Kalben Bir Yakarış	882
Ahir Zaman Fitnesi ve Deccal Tevbesi	887
Ölüye Tecavüz Eden Gencin Tevbesi.....	891
Tebük Seferine Katılmayan Ashabın Tevbesi.....	893
Hiçbir Varlığa Lânet Okumayalım!.....	894

“Madem dünyanız ağılıyor ve hayatınız acılaştı..
O halde çalışınız ahiretiniz ağlamasın.”

**Risale-i Nurların
açtığı çıkır çok selâmetli,
kısa ve hızlı olarak
hakikate ulaştırır.
30. Söz**

Bu kitap sadece bir tevbe ve dua kitabıdır. Tevbe ve dua ise bir ibadettir. Tevbe, dua ve ibadetler Allah'ın (celle celalühü) rızasını kazanmak için yapılır.

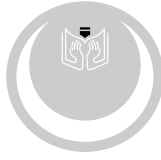
Başka maksatlar için yapılmaz.

Musibet ve belâlar o tevbe ve duaların vakitleridir.

Tevbe ve duanızı ibadet olarak yapınız ve neticesini Allah'a bırakınız.

İmanın/İhlâsın sırrını idrak etmek için;

Risale-i Nur Külliyyatı'nı, özellikle İhlâs Risalesi'ni okuyabilirsiniz.

ÖNSÖZ

Değerli kardeşlerim;

“Asr-ı Saadet”te Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) vefatından kısa bir zaman sonra lânetli şeytan; mü’minleri bölme ve parçalama tuzaklarını çalıştırmaya hiç gecikmeden başlamıştır.

Mü’minlerin kalplerine attığı kin ve nifak tohumları geçen zaman sürecinde meyve vermeye başlamış ve nitekim amacına büyük oranda ulaşmıştır..

“Onların gönüllerini birleştiren Allah’tır. Eğer sen yeryüzünde bulunan her şeyi verseydin, yine onların gönüllerini birleştiremezdin. Fakat Allah, onların aralarını bulup kaynaştırdı. Çünkü O Azîz’dir, Hakîm’dir.”⁽¹⁾ ayet-i kerimesi ile Asr-ı Saadet’te birleşen gönülleri ve kalpleri birbirinden ayırmak için, Şeytan-ı Lâin çıkardığı fitneler ile mü’minlerin kalplerine birbirlerine kin ve nefret etmeyi yerleştirerek tuzaklarını çalıştırıyordu ve mü’minler farkına varmadan “Sen onları derli-toplu sanırsın, halbuki kalpleri darmadağıniktır.”⁽²⁾ ayetine mazhar olurken birbirlerine söverek ve kafirlikle itham edip küfür etmekle de;

“O gün bazı yüzler ağarır, bazı yüzler kararır. Yüzleri kararanlara ‘İnanmanızdan sonra kâfir mi oldunuz? Öyle ise inkâr etmenizden dolayı tadın azabı!’ denilecektir.”⁽³⁾ ve müslümanlar birbirlerini lânetleyerek Âl-i İmran Suresi 105. ayette ifade edilen “Kendisine apaçık deliller geldikten sonra, parçalanıp ayrılığa düşenler gibi olmayın. Onlar için kıyamet günü büyük azap vardır.” ilahi tokadını yediler...

Ve Hucurat Suresi 10. ayette Allah’ın (celle celalühü); “Ancak mü’minler kardeşler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah’tan korkun ki, size merhamet edilsin.” emrini unuttular.. Resul-i Ekrem (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz Hadis-i Şerif’lerinde buyururlar ki:

“Ruhum kudret elinde bulunan Allaha yemin ederim ki, iman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe de hakkıyla iman etmiş olamazsınız.”⁽⁴⁾

Allah-u Teâlâ ayet-i kerimesinde mü’minler arasındaki birliği temin edecek olan amellerden bahsederken ihtilafa düşmemelerini emir ve tavsiye etmektedir:

(1) Kur’an-ı Kerim, Enfal, 8/63.

(2) Kur’an-ı Kerim, Haşr, 59/14.

(3) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/106.

(4) Hadis-i Şerif, Müslim.

“Siz gerçekten inanıyorsanız; Allah’tan korkun, aranızı düzeltin, Allah’a ve peygamberine itaat edin.”⁽⁵⁾

Mü’minlerin birleşmeleri ve yardımlaşmaları farz-ı ayn hükmündedir.

Allah-u Teâlâ ayet-i kerimesinde şöyle buyuruyor :

“Kendisinin adını öne sürerek birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah’tan korkun ve akrabalık bağlarını kesmekten sakının.”⁽⁶⁾

Fâni olan kan kardeşliğinden ibaret olan akrabalık alâkasının kesilmesi bu kadar şiddetle yasaklanırsa, artık ebedî ve sermedî olan din kardeşliği bağlarının koparılmasının ne derece günah olduğu kendiliğinden anlaşılmış olur. Zira geçici dünya hayatına mahsus olan akrabalığa nisbetle ebedî âhirete ait din kardeşliği pek tabiidir ki daha mühim ve daha kıymetlidir.

Bir müslüman vefat ettiği zaman, kâfir olan kardeşinden başka kimsesi yoksa, mirası müslümanlara kalır.

Hz. Nûh’un (aleyhisselâm) oğlu inanmayanlarla beraber suda boğulmuştu. “Ya Rabbi! Oğlum benim ehlimdendir, sen benim ehlimi kurtarmayı vâdetmiştin!” diye münacaatta bulunduğu zaman Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu :

“Ey Nûh! O senin ehlinde değildir. Çünkü onun yaptığı kötü bir iştir.”⁽⁷⁾

İnsana kendi evlâdından daha yakın hiç kimse olmadığına göre, ayet-i kerimeden anlaşılıyor ki, **hakiki yakınlık iman yakınlığıdır.**

Bu hakikat şu ayet-i kerimede daha şumullü olarak beyan buyurulmaktadır:

“Allah’a ve âhiret gününe inanan bir milletin; babaları, oğulları, kardeşleri veya akrabaları da olsa, Allah’a ve Peygamber’ine muhalefet eden kimselere sevgi beslediklerini göremezsin.”⁽⁸⁾

Gerçek iman budur. Bizler; “Bir kimseye şer olarak bir müslüman kardeşine hakaret etmesi kâfidir.”⁽⁹⁾ diye buyuran bir peygamberin ümmetiyiz.

Netice-i kelim; Müslümanlar şeytanın kurduğu tuzaklara düştükçe **Şeytan-ı Lâin** insanların bedenlerine işledikleri hata ve günahlardan hızla sirayet etmeye başladı ve Nisâ Suresi 118. ayette

«Allah o şeytana lânet etti ve o da, “Andolsun ki senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım” dedi.» diye bildirilen **payını almaya başladı...**

Kimimiz; “Faiz yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: “Alım-satım da ancak faiz gibidir” demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi haram kılmıştır. **Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi**

(5) Kur’an-ı Kerim, Enfal, 8/1.

(6) Kur’an-ı Kerim, Nisâ, 4/1.

(7) Kur’an-ı Kerim, Hud, 11/46.

(8) Kur’an-ı Kerim, Mücadele, 58/22.

(9) Hadis-i Şerif, Müslim.

de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır.”⁽¹⁰⁾ ayeti ile **şeytanı bedenimize aldık...**

Kimimiz; “Onlar, O’nu bırakıp da (bir takım) dişilere taparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar.”⁽¹¹⁾ ayeti ile çarpıldık..

Kimimiz ise; “Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah’a ve âhiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşdır o.”⁽¹²⁾ ayeti ile helâk olanlar sınıfına girdik...

Neticede birçoğumuz farkına varmadan;

“Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu.”⁽¹³⁾ ayet-i kerimesine dahil olduk..

Kimimiz; Zuhuf Suresi 36. ayette “Ve kim Rahmân’ın zikrinden yüz çevirirse, şeytanı ona musallat ederiz. Böylece o (şeytan), onun yakın arkadaşı olur” hitabına mazhar oluverdik...

Allah (celle celalühü), İbrahim Suresi 3. ayette, tevehhüm-ü ebediyete müptelâ, gafil insanların bir özelliği olarak şu hususu nazara verir:

“Onlar dünya hayatını bile bile âhirete tercih ederler.”

Üstad Bediüzzaman Hazretleri, zikredilen ayetin bu çağa baktığını da ifade ederek şöyle diyor: “Bu asrın bir hassası şudur ki, hayat-ı dünyeviyeyi hayat-ı bakiyeye bilerek tercih ettiriyor. Yani, kırılacak bir cam parçasını baki elmaslara, bildiği halde tercih etmek bir düstur hükmüne geçmiştir.”

Bunun üzerine dile gelen şeytanlar; “İnsanların, dünya hoşlarına gidiyor.. Yiyip-içip, kulaklarının üstüne yan gelip yatıyorlar... Kadın-kız, çoluk-çocuk, ev, araba diyorlar ve bunları sevdikçe bizim ağımuza düşüyorlar...” diyerek sevinçlerinden zil takip oynuyorlar ve musallat oluyorlar...

İnsanlar ahir zamanda fütursuzca ve utanmadan her türlü günaha giriyorlar; zina yapıyorlar, lânet-beddua okuyorlar, sıra-i rahimi kesiyorlar, adaklarını yerine getirmiyorlar, anne-baba hakkını, kardeş hakkını, Allah hakkını gözetmiyorlar, yetim malı yiyorlar, mirasta Allah’ın istediği paylaşımı yapmıyor ve çoluk-çocukun hakkını vermiyorlar ve kaç nesil devam edecek bir musallata sebep oluyorlar.

Bizler; bu musallatın farkına bile varmazken, musallatı fark edenler ise müslüman alimlerden medet ve kurtuluş bekleyerek onların kapılarını çaldılar.. Cin-cilere, hüddamı ve hadimi olduğunu söyleyenlere, şeyhlere, şihlara, rukyecilere müracaat ettiler. Onlardan aldıkları cevap, “sana büyü-sihir yapılmış, cinler sana aşık olmuş” gibi Kur’an ve Sünnette delili olmayan sözlerdi ve cevabı Kur’an’da aramadılar. Halbuki yüce kitabımız Kur’an-ı Kerim şeytanî cin musallatının kı-

(10) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/275.

(11) Kur’an-ı Kerim, Nisâ, 4/117.

(12) Kur’an-ı Kerim, Nisâ, 4/38.

(13) Kur’an-ı Kerim, Araf, 7/175.

yamete kadar nasıl gerçekleşeceğinin cevabını asırlardır bütün insanlara Şuara Suresi 221, 222 ve 223. ayetlerde ifade etmiştir. Nitekim ayette aynen ifade edilen şudur ki : **“Şeytanlar kimlere iner size haber vereyim mi? (İftira eden) yalancı günahkârların hepsine inerler. Onlar, (şeytanlara) kulak verirler (dinlerler) ve onların çoğu yalancıdırlar.”** Kur'an-ı Kerim'in bu hükmü karşısında herkesin susması ve boyun eğmesi gerekirken, kendi işledikleri günah ve hatalardan belâ ve musibetleri yaşadıklarının farkına bile varmadılar...

Alimler **“Asr-ı Saadet”**e baktılar birkaç cinlenme vakasına ancak rastlayabildiler.. Heyhat! Şeytanın haddine mi ki o asırda şeriat, itaat, sevgi ve muhabbet kahramanı olan sahabelerin bedenlerine musallat olup girebilsin.. Sahabe-i Kiram efendilerimizden bazılarının **samimi duaları** ile şifa bulmuş birkaç musallatlıyı **musallat tedavisinde kendilerine delil yaptılar...** Ve günümüze kadar bu **musallat mevzusu her geçen gün artarak** ve neredeyse **müslümanların yüzde doksanında ortaya çıkan dehşetli bir hal aldı...**

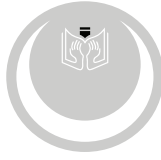
Sözde alimler; şeytanın aldatması ve kandırması ile çoğunluğunu şeytanın yazdırdığı Havas kitaplarına tabi oldular. Bu kitaplar, komutasına aldığı cincileri ve havascıları melek zannettikleri şeytanlar ile yüzyıllardır kandırdılar ve aldattılar.. Ve şeytanlar kimi zaman kendini müslüman cin, kimi zaman surelerin hadimiyim, uzaylıyım, dedeyim, ruhum diye tanıttıran tuzaklar ile müslümanlara oynadığı oyunu yüzyıllardır işletti ve tuzaklarını çalıştırdı.. Rukyeciler, büyücüler, cinciler, bakımcılar, hüddamcılar, falcılar, muskacılar, yıldıznameciler, ufocular, bioenerjiciler, reikiciler, yogacılar vs.. vs.. zincirine hergün yenileri eklendi, eklenmeye devam ediyor ve şeytan eklemeye devam edecektir...

“İnsanoğlunun başına gelen herşey tevbe ve duaya davettir” düsturuyla bu kitabın; Allah'a (celle celalühü) yönelmeye, kardeşliğimizi tekrar pekiştirmeye, küs olduklarımız ile barışmaya, kimseye karşı kin ve husumet beslemeden yaşamaya, kâfirlerin ve münafıkların dahi hidayetlerine vesile olması duasıyla...

Yeniden bir doğuş ve şeytana yeni bir hayat ile EUZÛ BİLLAHİ MİNEŞŞEYTÂNİRRACÎM deyip nefis ve şeytanın tüm hilelerinden ve tuzaklarından Allah'ın (celle celalühü) bütün mü'minleri korumasını niyaz ediyorum.

Allahım! Hz. İbrahim'in (aleyhisselâm) ateşe atıldığında **“YÂ NÂRİ KÛNİ BERDEN VE SELÂMEN”** **“Ey âteş yakma.! Selâmetli bir soğuk ol.”** duası ile nasıl o ateş ona selâmetli bir soğuk olup, ateş, gömleğini bile karartmadıysa.. Bu kitap ile yapılacak tüm tevbe ve duaları; **bedenimizi cehennem ateşine helâl eden günah ve hatalarımızı terketmemize, cehennemden kurtulmamıza ve senin razı olduğun kullar olmamıza vesile eyle. (amin)...** Sevgi ve saygılarımla...

Sayık Erol TANGUT
(MART 2016)

DİN NASİHATTİ

“Doğrusu insanlardan bazı kimseler, cinlerden bazılarına sığınarlardı da, cinler onların taşkınlıklarını artırırlardı.”⁽¹⁴⁾

“Hani biz meleklere, ‘Âdem için saygı ile eğilin’ demiştik de İblis’ten başka hepsi saygı ile eğilmişlerdi. İblis ise cinlerdendi ve Rabbinin emri dışına çıktı. Şimdi siz, beni bırakıp da İblis’i ve neslini, kendinize dostlar mı ediniyorsunuz? Hâlbuki onlar sizin için birer düşmandırlar. Bu, zâlimler için ne kötü bir bedeldir!”⁽¹⁵⁾

“Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışında kalan (günah)ları ise dilediği kimseler için bağışlar. Allah’a şirk koşan kimse, şüphesiz büyük bir günah işleyerek iftira etmiş olur.”⁽¹⁶⁾

“Ey Âdemoğulları! Ben, size, şeytana kulluk etmeyin. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin. İşte bu dosdoğru yoldur, diye emretmedim mi?”⁽¹⁷⁾

Dünya bir imtihan meydanıdır.. Bu imtihanda da insanların âlây-i illiyyine çıkıp cennete ehil hale gelmeleri ve melekleşmeleri murad edilmiştir. İnsan ya Allah’ın (celle celalühü) murad ettiği kâmil insan vasfına ulaşmak için çaba harcayarak insan olacak ya da imtihanı kaybedecek ve çamur olarak kalacak, cehennemde şeytana arkadaşlık yapacaktır. Fakat bu yolda bazı engellerin geçilmesi gerekmektedir. Bu engeller de Allah’ın (celle celalühü) rahmetiyle ve lütfuyla gönderdiği 124.000 peygamber tarafından bildirilmiştir.

Aşılması gereken bu engellerin birincisi Allah’a (celle celalühü) âdemoğlunun yaratılmasıyla birlikte kibirlenerek isyan eden iblis ve zürriyetidir. İkincisi ise insanın içinde bulunan ve dersini iblis ile zürriyetinden alan ve onun vesvese/üf-lemeleriyle her türlü günahı işlemeye hazır ve nazır olan nefs-i emmaredir.

Bediüzzaman Said-i Nursi Hazretleri buyuruyor ki **“Her bir gûnahtan küfre giden bir yol vardır”**. Herbir günah musallata sebeptir ve küfre giden kapıyı açar. İnsanoğlunun işlediği herbir gûnahtan dolayı, günahı hangi azasıyla işlediyse

(14) Kur’an-ı Kerim, Cin, 72/6.

(15) Kur’an-ı Kerim, Kehf, 18/50.

(16) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/48.

(17) Kur’an-ı Kerim, Yâsin, 36/60-61.

Allah'ın (*celle celalühü*) izin vermesiyle bir şeytan/cin o azaya yerleşir. Bu günden tevbe edinceye, kısas uygulanıncaya veya günahın kefareti yerine getirilinceye kadar bu kötü enerjili varlıklar vücudu terketmez.

Bu varlıklar; insanların kalbindeki ve lisanındaki kinlerle, husumetlerle, beddualarla, lânetlemelerle, anne-babaya el kaldırmayla, kibir, haset, su-i zan, iftira, gıybet, kınama, faiz alma-verme, kredi kartı kullanma, haram yeme, zina etme, içki içme gibi daha sayamacağımız birçok günahla vücuda giriyor ve bu günahlardan besleniyorlar.

Babaları olan iblisten (*aleyhillâne*) aldıkları “*O vücuda gir, günah işlettir, onun ölümü ve cehenneme gitmesi için elinden geleni yap ve o ölmeden vücuttan çıkma*” emri ile vücuda giren **şeytan/cin dediğimiz kötü enerjili varlıklar insanoğluna öyle bir düşmanlık beslerler ki; bu düşmanlıkta ne bir insaf ne de bir ölçü vardır.**

Cin Suresi 6. ayette buyurulduğu gibi bu varlıklardan korkmak, bunlara sığınmak ve bunlardan medet ummak taşkınlıktır/haddi aşmaktır. Bu varlıklardan korkmaya gerek yoktur, çünkü bu varlıklar siz günah işlememe ve İslâm'ı yaşama çabası içinde olduğunuz sürece size birşey yapamazlar.. Bu varlıklardan ancak korkulması gereken gerçek güç olan Allah'tan (*celle celalühü*) korkmayanlar korkarlar. Bu konuda insanoğlunun en büyük silahı günahlardan uzak durmak, Allah'a (*celle celalühü*) ibadet etmek, duayı ve tevbeyle elden bırakmamaktır. İmanın varsa kendinizi asla cehennemlik görmeyin. Günahınız varsa da kendinizi asla cennetlik görmeyin. Korku ve ümit arasında tevbe ve günahlarınızdan arınarak ibadet ve dualarınıza devam edin, günahlarınızı asla Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden büyük görmeyin, fakat kendinizi Allah'ın (*celle celalühü*) gazabından da emin görmeyin. **Yaptığınız her ibadeti ve duayı ihlâsla sadece Allah'a (*celle celalühü*) has kılarak yapın. İbadet, dua ve zikirleri rıza-i ilahiyi, muhabbet-i ilahiyi kazanmak için yapınız, asla başka bir amaç için zikir ve ibadet yapmayınız. Şu işim olsun, şu kadar para kazanayım diye yaptığınız her ibadet size iyilik yerine kötülük kazandırır.**

Bu kötü varlıkların 70 ayrı kabilesi ve ayrıca 32 grubu vardır. Bu 70 kabile 70 büyük günahı işleyen mü'minlere musallat olurken, diğer 32 grup ise 32 farzı terkeden müslümanlara musallat olurlar. Bu varlıklar İslâm'ı yaşamaya ve imanını kurtarmaya çalışan mü'minlere musallat olurlar. Diğer dinlerdeki insanlar ve dinsiz yaşamayı seçenler zaten şeytanlaşma yolundadırlar ve şeytanlar onlarla uğraşmazlar.

Bazen bazı kardeşlerimiz diyor ki; hocam bana cin musallat oldu. O kardeşlerimize; “*mümkün değil sana cin musallat olmaz*” deyince şaşırıyor ve soruyorlar.

“Neden hocam, ben de bir tılsım veya sır mı var?”. Cevabımız : “Hayır, cinler şeytanlara musallat olmazlar. Sen zaten şeytan gibi yaşıyorsun, her türlü günahı sıkmadan işliyorsun. Cinler âhiretini düşünen ve Allah’tan (celle celalühü) korkanları imansız kabre götürmek için musallat olurlar.”

Bu varlıkların insanların vücudlarında barındığı birçok nokta vardır. Biz bu noktalarda bulunan kötü enerjileri tesbit ediyor ve hangi günahtan vücuda girdiğini, hastalarımızın ne yapması gerektiğini söylüyoruz. Biz burada şifacı değiliz, şifa dağıtmıyoruz ve kimseyi kurtarmıyoruz. Kurtarıcı, hıfzedici, gözeteci, şifa verici olan sadece Allah’tır (celle celalühü).

Hastalarımızın şeytana ve nefse uymayı bırakıp, günahlardan kaçınmadıkları sürece bu musallattan kurtulmaları imkansızdır. Doğru dua, doğru tevbe, ibadet ve kulluğa sevkedicilikten, tebliğ etmekten başka bizim yapacağımız birşey yoktur. Hocam bizi kurtaracak diye gelip de sakın ola ki şirk koşmayın. Sizi kurtaracak olan; Allah’a (celle celalühü) asker olmak, iman ve takva dairesine girmek, günahlardan kaçınmak, dua ve tevbe silahları ile nefis ve şeytana karşı mücadele ederek imtihanı kazanmaktır.

NE ÇEKERSEK, DİL BELÂSINDAN ÇEKİYORUZ!..

“Şeytanın sana karşı kullanabileceği silahların en güçlüsü insanlardır.”⁽¹⁸⁾

“Kim bana iki çenesi arasındaki (dili) ile iki budu arasındaki (üreme) organını koruma sözü verirse, ben de ona cennet sözü veririm.”⁽¹⁹⁾

“Müslüman, dilinden ve elinden müslümanların emin olduğu kişidir. Muhâcir (hicret eden) de Allah’ın yasakladıklarını terk edendir.”⁽²⁰⁾

“Kul, iyice düşünüp taşınmadan bir söz söyleyiverir de bu yüzden cehennemin, doğu ile batı arasından daha uzak bir yerine düşer gider.”⁽²¹⁾

“Kul, Allah’ın râzı ve hoşnut olduğu bir sözü önemsemeksizin söyleyiverir de Allah onun derecesini yüceltir. Yine bir kul Allah’ın gazabını gerektiren bir sözü hiç önemsemeksizin söyleyiverir de Allah onu bu sözü sebebiyle cehennemin dibine atar.”⁽²²⁾

Burada en önemli noktalardan birisi de bu işin ehli olmayan ve şeytana hizmet eden, Kur’an/Sünnet çizgisinde olmayan hoca görünümlü kişilerin insanlara verdiği zararlardır.

İki çeşit büyü vardır. Birincisi insanın herhangi bir eşyasıyla yapılan büyüdür. Bu büyü %1’dir. İkincisi ise dil büyüsüdür, bu büyü ise %99’dur. Biz dilimize sahip

(18) Fethu’r-Rabbâni syf. 486 / Abdülkadir Geylani (k.s.)

(19) Buhârî, Rikak 23; Tirmizî, Zühd 61

(20) Buhârî, İman 4, Rikak 26; Müslim, İman 64; Ebû Dâvud

(21) Buhârî, Rikak 23; Müslim, Zühd 49, 50

(22) Buhârî, Rikak 23; Tirmizî, Zühd 10; İbn Mâce, Fiten 12.

olmadığımız sürece her türlü sıkıntıyı çekmeye mahkumuz. Çektiğimiz birçok sıkıntı dil belâsındandır.

Kurtulmak için gidilen ve bu işi para için yapan birçok hoca görünümlü kişi, hastayı görür görmez sende büyü var diyor, hem de bir yakının yapmış diyerek, hastaya olmadık insanlara iftira attırıyor ve hastayı musallatı yoksa bile musallat sahibi yaparak, bir de parasını alarak gönderiyor.

Kur'an ayetlerinin suyunu içmeyle veya boynuna muska asmayla o musallattan kurtulamazsınız, o günahtan tevbe edip arınmak lazımdır.

Şeytanın yazdırdığı havas kitaplarında surelerin hadimi dedikleri hüddamlar şeytanlardır. Hüddam elde etmek için yapılan riyazetler, tutulan oruçlar, yapılan zikirler, kesilen kurbanlar şeytanadır. Hüddamı olan ve hüddam ile çalışanlar ise cinni şeytanlar ile işbirliği yapan insi şeytanlardır.

Şeytanın en büyük özelliği yalan söylemesidir. Yalan bir lafz-ı kafirdir.

Şeytanların insanların bedenlerinde taht kurduğu **bu asırda insanların birçoğu şeytan oldu.**

Bazen tedaviye gelen musallat yaşayanlar soruyor. Hocam bende de şeytan konuşur mu? Cevap veriyorum. Oraya oturduğundan beri zaten lisanda konuşan ve seni konuşturan ve hatta bu soruyu sana sorduran da şeytan... Zaten konuşuyor, diyorum.. Bunu en son söylediğimde birden hastanın vücudunda şeytan panikledi ve başladı bağırmaya ve seanstan kaçtı.....

Dün Hz. Adem'i (aleyhisselam) kıskanıp kibire düşen ve lânetlenen şeytan ile; bugün Hz. Muhammed'i (sallallahu aleyhi vesellem) kıskanıp kibir ile faziletini inkâr eden (peygamber şefaât edemez, onun hürmetine dua edilmez, Kur'an yeter, sünnete gerek yok vs. vs. diyen) günümüz insî şeytanları arasında fark yoktur. Zira o zamandaki şeytan da günümüz şeytanları da hiçbirisi Allah'ı (celle celalühü) inkâr etmiyorlar.. Sadece ene ve benlikten vazgeçmiyorlar.

CEHENNEM BİR İNSAN OLSAYDI...

Onun elleri, ayakları, gözleri, azaları olurdu ve işlediğimiz günahlar onun uzuvları olurdu.

Yenen ve verilen haramlar/faizler, yapılan gıybetler, içkiler, iftiralar onun midesini oluştururken, harama bakmak gözlerini, haram olanı dinlemek kulaklarını, Allah'ı (celle celalühü) ve ahireti düşünmeyen akıllar kafasını, yalanlar ve iki yüzlülük simasını ve dilini.. vs.vs.vs. cehennemin azalarını oluştururdu.

Ancak her musallattan seansa aldığım vakada haram ve günahlarla vücutlara giren şeytanlar insanların günah ve haram işleyen organlarına yerleşiyorlar ve daha cehenneme gitmeden herkesin cehennem ateşinde yanacağı organlar şeytan tarafından işgal ediliyor.

Meselâ tesettürsüz gezen bir bayanın namahremin baktığı ve kendisinin göstermesinin haram olduğu her uzvuna zerre boşluk vermeden şeytanın yayıldığı birçok seansta açıkça gözlenmiştir.

Burada en önemli musallat sebeplerinden birisi de müslümanların gusül abdestini düzgün almamalarından kaynaklanıyor. Gusülsüz bir bölgeden bu varlıkların girmesi muhtemeldir.

Ondan dolayı kitabımızın birçok yerinde Gusül abdestine atıfta bulunarak bu önemli abdesti nasıl almamız gerektiğini yazdık...

Bazı kardeşlerimiz soruyorlar ve diyorlar ki:

Hoca sen ne yapıyorsun?

El-cevap : Şeytan-ı ins ve cinne euzû çekmeyi öğreniyorum ve öğrendiklerimi bana ders arkadaşı olmak isteyenler ile paylaşıyorum. Ve şeytana euzû çekmek isteyen ve euzû çekmeye gönüllü olan herkese kapımı açıyorum. (*Fitne çıkarmaya çalışan insî şeytanlar hariç*).

Haydi müslümanlar EUZÛya...

Min'el-CİNneti venNAS...

Tüm kötü arkadaşlara EUZÛ...

Tüm günah davetçilerine EUZÛ..

Tüm ins ve cin şeytanlarına EUZÛ...

Dünyada yollarınızı ayırın ki...

Ukbada sırtınıza sülük olmasınlar..

İnancınız ve vicdanınız; gazap ettiğiniz ve öfkelendiğiniz kadar güzel değil, affettiğiniz, şefkat ve merhamet ettiğiniz kadar güzeldir.

Şüphesiz Allah (*celle celalühü*) affedicidir ve affedenleri sever...

Size kötülük yapanı affedin... Helâl edin...

Kötülükleri güçlendirmeyin ve şeytana yardım etmeyin, aksine her nefes alışınızda iyilik duvarına bir tuğla daha koymanın gayreti içinde olun. Mü'min, iyiliğin, güzelliğin, mutluluğun, huzurun, selâmetin temsilcisidir. Siz o duvara yeni bir tuğla koyarak yükselttikçe şeytan hasedinden çatlayacak ve o duvarı yıkmamanın çabası içinde olacaktır...

İyilik tabiatımız haline gelmeli. Çünkü bizler; “Bir müslüman kardeşini güler yüzle (tebessümle) karşılamak dahi olsa, iyilikten hiç bir şeyi (hiçbir güzel şeyi) asla ve asla küçük görme,(onu yap)” diye buyuran bir peygamberin ümmetiyiz elhamdülillah...

Allahım! Senin dininden ve davetinden saptırmaya çalışan bütün insî ve cinnî şeytanlara **EUZÛBİLLAHİMİNEŞŞEYTÂNİRRACÎM** diyorum ve **ŞEYTANIN TÛM TUZAKLARINDAN SANA SİĞİNİYORUM.** (amin)...

PEYGAMBER EFENDİMİZ'İN (sallallahu aleyhi vesellem) İBLİS'LE (aleyhi'l-lâne) KONUŞMASI

Muhyiddin-i Arabî hazretlerinin Şeceret-ül Kevn adlı eserinde şöyle bir rivayet geçer...

Abdullah ibni Abbas (radiyallahu anhumah)dan naklen Muaz bin Cebel (radiyallahu anh) rivayet ediyor;

Bir gün Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz Hz. Eyyûb El-Ensârî'nin (radiyallahu anh) evinde ashâbı ile sohbet ederlerken, dışarıdan:

- Yâ Rasulallah! Görülecek, halledilecek bir işim var. Halli için içeriye girmeme müsaade buyurur musunuz? diye bir ses geldi. Bu sesi işiten Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz ashâba dönerek:

- Bu sesin sahibinin kim olduğunu biliyor musunuz?

- Allah ve Rasûlü en iyi bilendir. Sesin sahibinin kim olduğunu bilmiyoruz yâ Rasûlullah! dediler. Efendimiz:

- O, mel'un îblîs'tir Allah'ın lâneti O'nun üzerine olsun, buyurunca

Hz. Ömer (radiyallahu anh) hemen yerinden fırlayarak:

- Yâ Rasûlullah! izin veriniz. O'nu hemen öldüreyim, dedi.

- Dur ya Ömer! Bilmez misin ki O'na belli bir vakte kadar mühlet verilmiştir. Buna kimse muktedir değildir. Öldürmeyi aklından çıkar, dedikten sonra şöyle buyurdu:

- Kapıyı açın, gelsin. O, buraya gelmek için emir almıştır. Söyleyeceği sözleri iyice anlamaya çalışınız.

Rasûlullah'ın izni üzerine açılan kapıdan mel'un îblîs içeri girdi. Gözleri yukarı doğru açılmış, kafası büyük bir fil kafası gibi, şaşı, köse bir ihtiyar görünümündeydi. İblîs:

- Selâm sana yâ Muhammed. Selam size ey Peygamber ashâbı! diye selâm verdi.

İblîs'in selâmını kimse almadı. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz:

- Selâm Allah'ındır ey mel'un! buyurarak, bize niçin geldin ya laîn? diye sordu.

İblis:

- Ben de buraya gelmekten çok rahatsız oldum. Allah-u Teala'nın, bir melekle; "Habibim Muhammed'e zelil bir şekilde gidecek ve insanları nasıl aldattığını anlatacaksın. Sana ne sorulursa doğru cevap vereceksin şeklindeki emri üzerine buraya geldim." dedi.

Bunun üzerine Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz.

- Yâ mel'un! Söyle bakalım. İnsanlar arasında en çok sevmediğin kimdir? diye sordu, İblis:

- Sensin yâ Muhammed! diye cevap verdi. Rasulullah:

- Benden sonra en çok kimleri sevmezsin? diye sordu, İblis:

- Adil devlet reislerini, ilmiyle amel eden âlimi. Varlığını Allah (celle celalühü) yoluna adayan müttakî genci. Sabırlı olan fakiri ki, ihtiyacını üç gün üst üste hiç kimseye anlatmaz, halinden kimseye şikayet etmez. Şükreden zengini ki, kazancı helâl yoldandır ve Allah rızası için harcar, fakir ve yetimleri korur. Kur'an-ı hıfzederek onunla amel edeni ve beş vakit Allah (celle celalühü) rızası için ezan okuyan müezzini. Dinine bağlı, daima abdestli olan zâhidi ve kendini haramdan sakınan merhametli kalb sahibini. Helâl yiyip cömert olan kişiyi ve Hakk için tevazu edip, ahlâkı güzel olanı. Herkes uyurken gece kalkıp namaz kılanı. Allah (celle celalühü) için birbirini seven iki genci. Cemaatle namaz kılmaya çok istek ve dikkatli mü'mini. Kalbinde bir şey olmaksızın arkadaşlarına nasihat verip, Allah (celle celalühü) tekeffül ettiğini tasdik edeni. İhlâslı ve tesettüre riayet eden kadınlara yardımcı olan kimseyi. Ölüm her an gelecekmiş gibi hazırlık yapan müslümanı hiç sevmem. Bunlar benim can düşmanlarımdır, diye cevap verdi.

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz ile İblis arasında şu konuşma geçti:

- **Ümmetim tadil-i erkan üzere namazını edâ etse nasıl olursun?**

- Beni bir sıtma tutar, tir tir titrerim. Kul Allah için secde ettikçe bir derece yükselir.

- **Peki, oruç tuttukları zaman?**

- Elim, ayağım bağlanır. Tâ onlar iftar edinceye kadar.

- **Kur'an-ı Kerim okudukları zaman?**

- Eririm. Suda eriyen tuz, ateşte eriyen kurşun gibi.

- **Hacc etseler?**

- Boynuma bir zincir vurulur.

- **Sadaka verdikleri zaman nasıl olursun?**

- İşte o zaman halim çok kötü olur. Sanki sadaka veren başımdan aşağıya beni ikiye böler. Zira sadakada şu hasletler vardır; Sadaka verenin malı bereketlenir.

Allah-u Tealâ sadakalarını cehennemle aralarında perde yapar, her türlü belâ sıkıntı ve üzüntüleri ondan giderir, duaları makbul olur, Kıyamet günü hayırları mizanda ağır gelir.

İblis'in bu sözlerinden sonra Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) Efendimiz, ona sıra ile şu soruları sordu.

- **Yâ mel'un! Beraber oturduğun arkadaşın kimlerdir?**
- Faiz yiyenler.
- **Dostların kimlerdir?**
- Zina edenler, yalan söyleyenler.
- **Yatak arkadaşların ve hizmetçilerin kimlerdir?**
- İçki içenler, sarhoşlar.
- **Misafirlerin kimlerdir?**
- Hırsızlar.
- **Elçilerin ve habercilerin kimlerdir?**
- Sihirbazlar.
- **Gözünün nuru nedir?**
- Talakâ (karısını boşamak için) yemin edenler.
- **Sevgililerin kimlerdir?**
- Cuma namazını terkedenler.
- **Hazinedarın?**
- Zekât vermeyenler.
- **Peki, yâ lâin, senin kalbini ne kırar?**
- Allah rızası için cihada giden atların kişnemesi.
- **Senin cismini ne eritir?**
- GÜNAHLARINA TEVBE EDENLERİN TEVBESİ...
- **Ciğerini parçalayan nedir?**
- Gece ve gündüz Allah'a çokça yapılan istiğfar.
- **Peki, yüzünü ne kara eder?**
- Gizlice verilen sadaka.
- **Gözünü kör eden?**
- Teheccüd (gece) namazı.
- **Başını eğdiren?**
- Çokça cemaatle kılınan namaz ve sana devamlı getirilen salâvat.
- **Sana göre insanların en sevimlisi kimdir?**
- Namazlarını bilerek kasden bırakanlar.
- **Sana göre insanların en şakîsi kimdir?**
- Cömertler.

- **Seni işinden ne alıkoyar?**

- Alimlerin meclisleri.

- **Ebu Bekir için ne dersin?**

- Câhiliyyet devrinde bile bana itaat etmeyen O. İslâm'a girdikten sonra mı itaat edip yalan söyleyecek?

- **Peki Ömer için ne dersin?**

- Her gördüğüm yerde ondan kaçırım.

- **Peki Osman için?**

- O'ndan pek çok utanırım.

- **Peki ya Ali için ne dersin?**

- O'nunla başa çıkamam! Beni kendi başıma bıraksa. Ben de O'nu bıraksam. Ama, O, beni bırakmaz.

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) İblis'in bu sözlerinden sonra şöyle buyurdu.

- Allah'a hamdolsun. Ey şakî, ümmetimin saadete kavuşması için âhiretine hazırlanmasını sağladın.

Bunun üzerine İblis'de şöyle dedi :

- Yâ Muhammed! Ümmetinin saadeti için nasıl ferah durursun? Ben o belli vakte kadar sağ kaldıkça, onların kan damarlarında dolaşır, vesvese veririm. Beni yaratan Allah'a yemin ederim ki, onların âlim ve cahillerini, âbid ve fâcirlerini velhasıl hepsini azdırırım. Yalnız Allah'ın salih kulları müstesna. İşte onları azdıramam.

Rasulullah Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) :

- Sana göre bu salih kullar kimlerdir. Yâ Lâin? diye sorunca;

- O salih kul ki mal ve parayı sevmez, medhedilmekten hoşlanmaz, hemen onu bırakır, kaçırım. Bir kimse ki malı, parayı ve övülmeyi sever, kalbi dünya arzularına bağılıdır. İşte o benim en itaatkâr dostumdur.

Sonra benim yetmişbin tane çocuğum vardır. Onların her birini bir yere tayin etmişimdir. Her çocuğumun da yetmişbin tane şeytanı vardır.

Onların bir kısmını ulemaya, bir kısmını meşayiha, bir kısmını ihtiyar kadınlara musallat ettim. Bir kısmını gençlere ve çocuklara gönderdim. Gençlerle aramız gayet iyidir. Çocuklarla da bizimkiler istedikleri gibi oynarlar. Bir kısmını da âbid ve zahidlere yolladım. Her taraflarından hücum ederler. Öyle bir hale gelirler ki, başlarlar, çeşitli sebeplerden herhangi birine sövmeye. İşte böylece ihlâsları gider. Yaptıkları ibadetleri ihlâssız olur. Fakat bu durumlarının farkında olamazlar.

Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) ile İblis arasındaki konuşma şöyle devam etti:

- Rabbinden neler taleb ettin?

- On şey taleb ettim.

- Nedir o taleb ettiklerin ey mel'un?

- Şunlardır: Birincisi, Allah'tan beni, Âdemoğullarının malına ve evlâdına ortak etmesini, diledim. Bu ortaklık talebimi yerine getirdi ki bu **(İsra Suresi-64 : Onların mallarına ve çocuklarına ortak ol. Onlara va'd et. Halbuki şeytan onlara aldatıştan başka ne va'd eder)** ayet-i celîlesi ile sabittir.

Besmelesiz kesilen her hayvanın etinden, faiz ve haram karışan her yemekten yerim.

Şeytandan, Allah'a sığınılmayan malın da ortağım. Öyle ki, cinsî münasebet anında besmele çekmeyip şeytandan Allah'a sığınmayan kimse ile birlikte, hanımı ile birleşirim. Ve o birleşmeden hâsıl olan çocuk bize itaat eder, sözümüzü dinler.

Her kim hayvana (veya vasıtaya) binerken haram yola gitmeyi isteyerek binerse ben de onunla beraber binerim. Ona yol arkadaşı olurum. Bu da ayet ile sabittir. Allah-u Tealâ bana şu emri verdi: **(İsra Suresi-64 : Onlar üzerine süvarilerinle, piyadelerinle yaygara çıkart.)**

Kendime kardeşler istedim. Bana mallarını israf edenlerle, ma'siyet yoluna para harcayanları verdi.

Bu da şu ayet-i celîle ile sabittir. **"Çünkü (mallarını) saçıp savuranlar şeytanların kardeşleri olmuşlardır. Şeytan ise Rabbine (karşı) çok nankördür."**

Ben Âdemoğullarını görebileyim, fakat onlar beni görmesinler diye, diledim, kabul etti.

Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu :

- Eğer bu söylediklerini Allah'ın kitabındaki ayetlerle ispat etmeseydin, seni tasdiklemezdim.

- **Yâ Muhammed! Ben hiç kimseyi azdırmaya, dalâlete düşürmeye kâdir değilim. Ancak vesvese vererek kötü bir şeyi güzel gösterebilirim. Eğer dalâlete düşürmeye imkânım olsaydı, dünyada Allah'a ve Peygamberlerine inanan hiç bir insan bırakmaz, hepsini dalâlete ve küfre sürüklerdim.**

Nasıl ki, sen de, hidayete kâdir değilsin. Zîrâ Sen ancak Allah'ın Rasulüsün ve tebliğe memursun. Şayet hidayet elinde olsaydı yeryüzünde tek kâfir bırakmazdın.

Sen, Allah'ın mü'min kulları için bir hüccetsin... Ben de, kendisi için ezelde şekavet yazılan kimselere bir sebezim.

Hidayet de, dalâlet de ancak Allah'tandır...

CİN MUSALLATI NEDİR?

CİNLENMEK VE

CİNNET GEÇİRMEK NEDİR?

Cinnet geçirmek hukuki ve kanuni bir terim olarak kalsa da bu terim **cin musallatını** anlatan en açık terimdir. Bu terim psikiyatrlar tarafından günümüzde yalnız mahkemede ifade verdikleri zamanlarda kullanılmaktadır. Bu terim bir insanın akli dengesinin bozuk olması nedeniyle cinnet geçirmiş olduğu ve hareketlerinden sorumlu sayılmayacağı anlamına gelmektedir. Bu terim ayrıca bir kişinin doğru ile yanlış arasında ayırım yapamayacak durumda olduğunu da ifade etmektedir. Bir kısım hafif psikotik olan hastalar bu kriterlere (ölçütlere) uymayacaklarından, bunlara hukuki bakımdan “*cinnet geçirmiş*” denemez, fakat bununla beraber bu gibileri de akli bakımdan hasta olarak kabul edilir.

CİN MUSALLATINI GÖSTEREN

RUHSAL BELİRTİLER

- Açıkça fiziki sebepleri belli olmayan ve teşhis edilemeyen psikolojik hastalıklar.
- Belirli bir hastalık teşhisi konmadığı halde devamlı ve inatla hasta olduğuna dair iddia ve şikayetler.
- Sık sık meydana gelen inatçı ruhsal bunalımlar ve depresyonlar. Sinirlilik, kontrolden çıkmış terslik, mutsuzluk ve huzursuzluk.
- İşinde devamlı çalışamamak çalışma isteksizliği durumu. Sürekli yorgunluk. İnatçı uykusuzluk/aşırı uyku hali. Aile yakınları, çevresindeki insanlar ve iş arkadaşları ile sık sık tartışmalara girişmek.
- Tekerrür eden telaşlanmalar ve gereksiz korkular.
- Nedeni anlaşılamayan iştahsızlık veya aşırı yemek isteği ve doyumsuzluk. Aşırı cinsel arzular veya aşırı cinsel iştahsızlık ve cinsel duygusuzluk.
- Aklından geçirdiği kendi fikir ve düşüncelerinde sık çelişkiler yaşama ve iç düşüncelerinde iç kavgalar halinde bulunmak ve kendi düşünceleri karşısında kendi içinde başka bir **iç sesi** ile savaşmak (*musallatın en güçlü belirtilerindendir*).

- Musallatın en bariz belirtilerinden birisi de bu varlıkları görmektir/gördüğünü iddia etmektir. Bu varlıkları görebilmek ancak sizin içinizdeki bir cin/şeytan yardımıyla olur ki bu da bir şeytanî musallattır.

CİN MUSALLATININ SEBEP OLDUĞU FİZİKSEL VE RUHSAL RAHATSIZLIKLAR

Kardeşlerim; hastalıklar, musibetler ve belâlar bizim kendi hata ve günahlarımız nedeniyledir. Adem (*aleyhisselam*) dünyaya indiğinden beri **belâların, şerlerin ve hastalıkların hizmet ve hadimlik görevi ademoğlunun ezeli düşmanı olan İblis'e verilmiştir.**

Evet şerlerin ve belâların hizmetçisi şeytandır ve bütün ruhsal ve bedensel hastalıkların, musibetlerin, şerlerin arkasında **günah ve hataların açtığı kapıdan ademoğlunun bedenine, kan damarlarına sirayet eden şeytan gerçeği yatmaktadır...**

Bu sözü şahit olduğum ruhsal ve bedensel hastalık yaşayan binlerce musallat vakasına binaen söylüyorum.

Tıp ilmi, İslâm ile omuz omuza vermediği sürece insanoğlu ahir zamanda Allah'tan (*celalühü*) yediği tokatlar ve o tokatlara hizmet eden şeytanî cinlerin pençesinde çaresizlikle inlemeye devam etmektedir/edecektir.

“Başınıza gelen her musibet (belâ), kendi ellerinizin kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların birçoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)”⁽²³⁾

Allahım; biz ahir zamandaki kullarının tevbe ve pişmanlık gözyaşları gökyüzündeki yağmurlar olsa yağsa yine de arınmayacak kadar günah pislikleri içerisinde kaldığımızı biliyoruz...

Allahım; şahit ol ki bizler yine de senden ümidimizi kesmedik ve senin rızanı, senin bizleri kurtarmanı, senin hidayetini, senin başımızdaki belâları ve musibetleri defetmeni bekliyoruz ve ümitvarız.

Yâ Kuddûs... Yâ Hâdi... Yâ Hannân... Yâ Mennân...

Yâ Gâffar... Yâ Settâr... Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimin...

RUKYECİLERE, HÜDDAMCILARA, HAVASÇILARA, CİNCİLERE BEŞ SUAL...

CEVAP VERİNİZ, MİLLETİ ALDATMAYINIZ!

1- Madem bu irtibatta olduklarınız Rahmaniydi neden musallatın gerçek sebebi olan insanların günahlarından, okuduğu belâ ve lânetlerden, ana-baba hukukuna riayetsizliğinden, haram yemekten, faiz yemekten, zina yapmaktan, iftira atmaktan, adaklarını kesmediklerinden yani işlediği hata ve günahlardan 70 kebairden musallat yaşadıklarını o sevgili hadimleriniz neden söylemediler? Söylemediniz? Ve şeytanın yazdırdığı kitaplara tabi olup Kur'an-ı Kerime tabi olmayı insanlara öğretilmediniz ve tevbeyle neden sevk etmediniz?..

2-Kendinizi Hz. Süleyman veya Abdülkadir Geylani mertebesinde bir peygamber veya veli ilan etmekle keşf ve keramet göstermeye çalışmakla *“Her kim dese ki ben alimim, cahil olduğunu gösterir.. ve her kim dese ki ben veliyim, deli olduğunu gösterir”* hakikatinin neresindesiniz?

3-İnsanların göremediklerini görenlere ve duymadıklarını duyanlara halk tabiri ile deli veya şizofren diyorlar ve cin çarpmış zavallılar diyorlar... ve bu çarpılma mutlak günah ve hatalardan olur.. O halde cevap verin hangi günahı işlediniz de cinler, şeytanlar, dedeler başkalarına görünmezken sizlere hadimim, hüddamım diye görünür oldu ve görmeye başladınız?

4-Surelerin hadimlerinin olduğuna ve bu hadimlerin insanlara yardım edeceğine dair bir ayet veya hadis deliliniz var mıdır?

5-Neden tedavi ettim diyerek parasını aldığınız umutlarını çaldığınız ve sizde musallat yok veya kalmadı dediğiniz insanlar bizlere geldiğinde yaptığımız kontrolden hepsi şeytan musallatlı çıkıyor?

Hadim ve hüddamı savunan sizlere **bu beş sualimin cevabını Cin Suresi 6. ayet** *“Ve ennehu kâne ricâlun minel insi yeûzûne bi ricâlin minel cinni fe zâdûhum rehekâ.”* *“Doğrusu insanlardan bazı kimseler; cinlerden bir takım kimselere sığınarlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı.”* **vermiyor mu?**

EN BÜYÜK HASTALIK!

İnsanlık tarihinin en büyük hastalığı, **dünyaya neden gönderildiğinden gaflet içinde olma, varlığını borçlu olduğu Rabbi Rahim’ini tanımama ve varacağı en son menzil olan ahireti bilmeme hastalığıdır.** İmandan nasipsiz insanlar bu hastalık yüzünden şeytanlaşırken, imanı içinde duymuş insanlar ise tam anlamıyla iman edememenin ve Allah’ı tam anlamıyla bilememenin cezasını şirk, isyan, inkâr gibi kötü hasletlerle şeytanî musallat yaşayarak ve dünyalarını da ahiretlerini de cehenneme çevirerek çekiyorlar...

«Ey âhiretini düşünen hasta! Hastalık, sabun gibi, günahların kirlerini yıkar, temizler. Hastalıklar keffâretü’z-zünub olduğu hadis-i sahihle sabittir. Hem hadiste vardır ki, “Ermiş ağacı silmekle nasıl meyveleri düşer; imanlı bir hastanın titremesi de öyle günahları siler.”⁽²⁴⁾

Günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır; bu hayat-ı dünyeviyede dahi kalb, vicdan, ruh için mânevî hastalıklardır. Sen eğer sabredip şekvâ etmezsen, şu muvakkat bir hastalıkla daimî pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun. Eğer günahları düşünmüyorsan, yahut âhireti bilmiyorsan veya Allah’ı tanımıyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki, milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür; ondan feryad et. Çünkü, bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır. Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır. Bâhusus âhireti bilmediğin için, ölümü idam-ı ebedî tahayyül ettiğinden, adeta, güya yara bere içinde, dünya kadar hastalıklı bir vücudun var. İşte en evvel, hadsiz yaralı ve hastalıklı bu büyük mânevî vücudun hadsiz hastalıklarına kat’î ilâç ve kat’î şifa verici bir tiryak olan iman ilâcını aramak ve itikadını düzeltmek gerektir ki, o ilâcı bulmakta en kısa yol, bu maddî hastalığın yırttığı gaflet perdesinin altında sana gösterdiği aczin ve zaafın penceresiyle, bir Kadîr-i Zülcelâlin kudretini ve rahmetini tanımaktır.

Evet, Allah’ı tanımayanın, dünya dolusu belâ başında vardır. Allah’ı tanıyanın dünyası nurla ve mânevî sürurla doludur; derecesine göre, iman kuvvetiyle hisseder. Bu imandan gelen mânevî sürur ve şifa ve lezzet altında, cüz’î maddî hastalıkların elemi erir, ezilir.»⁽²⁵⁾

(24) Buhârî, Merdâ: 1, 2, 13, 16; Müslim, Birr: 45; Dârimî, Rikâk: 57; Müsned, 1:371, 441, 2:303, 335, 3:4, 18, 38, 48, 61, 81.

(25) Risale-i Nur, Yirmibeşinci Lem’a, Sekizinci Deva

BU BÖLÜM TEVBE-İ SAYIK'IN KALBİDİR!

HURMA İLE TEVBE ORUCU

**Bin çeşit ruhsal ve fiziksel hastalıklardan kurtulmak,
Bin çeşit lânet, belâ ve musibetlerden selâmete ermek,
Bin çeşit imanî, kalbî ve nefsi marazlardan temizlenmek,
Allah'ın razı olduğu, nefsanî hastalıklardan arınmış bir kul olmak,
Özellikle genetik (anne-baba tarafından 7 nesil geriden gelen) olarak
gelen şeytanî musallattan kurtulmak için olmazsa olmazımız
aşağıdaki niyet ile yapılacak olan tevbe orucudur...**

ORUCU KİMLER TUTMALIDIR?

TUTAMAYANLAR NE YAPMALIDIR?

● Bu orucu sağlığa yerinde herkesin tutmasını tavsiye ediyoruz. Çünkü genlerimize yerleşen şeytanî musallattan başka türlü kurtulma imkanımız yok.

Oruç süresince 41 gün iftarla sahur arası istediğiniz kadar su içebilirsiniz. İftarla sahur arasında sadece 7 hurma yiyeceksiniz, başka bir gıda almak yok, sigara içmek yok. Aşağıdaki **“41 gün Oruç Niyeti”**ni oruç tutabilenler de tutamayanlar da hepsi bir kez yapacak, bu işe öyle başlayacak.

“41 gün açlıkta vücudumuz sıkıntıya girmez mi?”, diye soran arkadaşlara Dr. Aidin Salih'in **“GERÇEK TIP-Yitik Şifanın İzinde”** kitabını okumalarını öneririz. Bu kitapta 36 saatlik, 72 saatlik, 10 günlük açlık oruçları tavsiye ediliyor ve hiçbir şey yemeden tutuluyor bu oruçlar... Biz yine 7 hurma yedirerek sizlerin güçten düşmesini engelliyoruz.

Vücudumuzdaki hücrelerde bizi 40 gün yemek yemesek idare edecek, vücudumuzu besleyecek erzak var ve her hastalığın çok yemekten ve de hazımsızlıktan ileri geldiğini unutmamız. **“Az yeyin, az konuşun, az uyuyun”** buyuran ve hayatında bu ilkeleri uygulayan bir Peygamberin ümmeti olarak çok yanlış yerlerdeyiz. Şunu bilin ki obezite de bir şeytanî musallattır. Korkmayın, tutun bu orucu, kaybetmeyeceksiniz aksine kazanacaksınız!

● Eğer bu orucu “soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağların yerine, hayrına ve sevabına” diye niyet ederek bir annanne, dede, babaanne, büyükbaba, anne, baba tutarsa alt soydaki bütün şeytanî musallatları temizliyor. Tecrübe edilmiştir.

● Eğer bu orucu “Hz. Adem’den (aleyhiselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün ölmüş ve sağ olan mü’minlerin yerine, hayrına ve sevabına” diye niyet ederek bir kişi tutarsa, şeytanların bütün yaptıklarını boşa çıkarır ve bellerini kırar. Videolarını yayınladığımız seanslarda “Hz. Adem’den kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek mü’minlerin hayrına” diye yapılan sadaka verme ve diğer hayr işlerinde görebilirsiniz şeytanların acziyetini....

● Bu orucu “**normal iftarımı yapayım, öyle tutayım**” diyenler 41 gün değil, 82 gün tutmalıdırlar. Ve uygulanacakları 82 gün uygulamalıdırlar.

● Bu orucu tutamayacak kadar hasta ve yaşlı olanlar, oruç tutmayacaklar fakat oruç tutanların 41 gün yaptığı istiğfarlar, sert zeminde yastıksız-yorgansız yatma gibi davranışların hepsini yapacaklar, bitirecekler. Sadece tutmadıkları oruçların karşılığı olarak Ramazan ayını bekleyecekler ve Ramazan ayında **HER GÜN** maddî güçlerine göre 1 kişiden 41 kişiye kadar iftar verecekler ve iftar verdikleri kişilerden dua isteyecekler. Ve bu iftarları verirken “**Allahım ben hastalığımın ve güçsüzlüğümün dolayısı oruç tutamıyorum ama oruçlu insanlara iftar yemeği veriyorum, beni oruç tutmuş sayıver. Allahım! Bu yaptıklarımın hepsi Senin rızan içindir. Soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağların yerine kabul ediver ve benim, soyumun, zürriyetimin üzerindeki bütün lânet ve belâları kaldırıver rabbim. Çünkü bu belâ ve lânetleri sadece sen kaldırırsın ve senin gücün herşeye yeter. Sen herşeyi bilensin. Senden başka ilâh yoktur.**” diye dua ve niyet yapacaklar.

● Bu orucu tutamayacak kadar hasta ve yaşlı olanlar **EĞER FAKİR İSELER**, oruç tutmayacaklar fakat oruç tutanların 41 gün yaptığı istiğfarlar, sert zeminde yastıksız-yorgansız yatma gibi davranışların hepsini yapacaklar, bitirecekler. Sadece tutmadıkları oruçların karşılığı olarak Ramazan ayını bekleyecekler ve Ramazan ayında **HER GÜN** bir tabakta en az 10 hurma olacak şekilde oruçlulara hurma ikram edecekler ve verdikleri kişilerden dua isteyecekler. Ve bu hurmaları verirken “**Allahım ben hastalığımın ve güçsüzlüğümün dolayısı oruç tutamıyorum ama oruçlu insanlara gücümün göre hurma dağıtıyorum, beni oruç tutmuş sayıver. Allahım! Bu yaptıklarımın hepsi Senin rızan içindir. Soyumdan**

ve zürriyetimden ölmüş ve sağların yerine kabul ediver ve benim, soyumun, zürriyetimin üzerindeki bütün lânet ve belâları kaldırırver rabbim. Çünkü bu belâ ve lânetleri sadece sen kaldırırsın ve senin gücün herşeye yeter. Sen herşeyi bilensin. Senden başka ilâh yoktur.” diye dua ve niyet yapacaklar.

41 GÜN ORUCUNU TUTANLAR

41 GÜN BOYUNCA NE YAPACAKLAR?

1- Kitabımızda bulunan Dua-i Sayık'teki niyeti yapın ve daha sonra aşağıdaki **“41 GÜN ORUÇ NİYETİ”**ni bir kez yaparak 41 gün oruca niyetlenin ve her gün için sahura kalktığınızda **“Allahım! Yaptığım niyet ile niyet ettim yarın oruç tutmaya”** diyebilirsiniz. Niyeti bir sefer yapmanız inşaallah yeterli olacaktır.

2- Oruç tuttuğunuz sürece akşam iftarınızı açtığınızda; iftarla sahur arasında **7 adet hurma yeyiniz ve 3 litre su içiniz.** Kesinlikle başka bir gıda almayınız ve sigara içmeyiniz. Yani günlük sadece 7 hurma ve sınırsız su içerek 41 gün oruç tutacaksınız. **(Hurmaların tokluk vermesini istiyorsanız, 1 hurmayı 11 parçaya bölün ve ağızınızda 17 kez çiğneyin, ondan sonra yutun.)**

3- 41 gün boyunca akşam yattığınızda sadece tahta üzerinde yastıksız ve yorgansız yatacaksınız. Veya halı üzerinde yine yastık veya yorgan kullanmadan yatılabilirsiniz.

4- 41 gün boyunca her gün 2 rekat tevbe namazı (aşağıdaki tevbe namazı ve istiğfar niyeti yapılacaktır) kılındıktan sonra,

“Allahım! Benim, anne-babamın, (eşimin, eşimin anne-babasının ve soyunun), soyumuzdan tüm ölmüş ve sağ olanların, Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananların, bütün günah ve hatalarımızı affeyle, Ben kendi adıma ve onların adına tevbe ettim. Estağfirullah.”

{Estağfirullah} (3000 adet/günlük - 41 gün)

zikrine devam edeceksiniz.

5- Bayan kardeşlerimiz özel günlerinde oruca ara verecek ve ara vermeden sonrasında devam edecekler. Erkekler hiç ara vermeden tutacaklar.

6- Hurma orucunu tutmaya başlayan ve bedenlen güç yetiremeyeceğini, tutamayacağını anlayan, hurma ile tuttuğu günleri gün olarak sayacak ve kalan günler için iki katı gün sayısınca normal oruç tutacaklar.

Örneğin: 15 gün hurma orucunu tutan ve sonrasında tutamayacağını anlayan kişi; 41-15=26 kalan gün için 26x2=52 gün normal oruç tutup bu orucunu tamamlayacak. Normal oruç şeklinde tuttuğu 52 günde aynı şartlarda, sert zemin tahta üzerinde, yastıksız yorgansız ve örtüsüz yatmaya devam edecek ve günlük tevbe namazına ve istiğfarlarına oruç bitene kadar devam edecek.

41 GÜN ORUCUNU TUTAMAYANLAR 41 GÜN BOYUNCA NE YAPACAKLAR?

1- Kitabımızda bulunan Dua-i Sayık'teki niyeti yapın ve daha sonra aşağıdaki **“41 GÜN ORUÇ NİYETİ”**ni bir kez yapacaksınız fakat oruç tutmayacaksınız. 41 gün boyunca akşam yattığınızda sadece tahta üzerinde yastıksız ve yorgansız yatacaksınız. Veya halı üzerinde yine yastık veya yorgan kullanmadan yatabilirsiniz. 41 gün boyunca her gün 2 rekat tevbe namazı (aşağıdaki tevbe namazı ve istiğfar niyeti yapılacaktır) kılındıktan sonra,

“Allahım! Benim, anne-babamın, (eşimin, eşimin anne-babasının ve soyunun), soyumuzdan tüm ölmüş ve sağ olanların, Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananların, bütün günah ve hatalarımızı affeyle, Ben kendi adıma ve onların adına tevbe ettim. Estağfirullah.”

{Estağfirullah} (3000 adet/günlük - 41 gün)

zikrine devam edip bitireceksiniz ve Ramazan'da iftarlarınızı vereceksiniz.

TEVBE NAMAZI VE İSTİĞFAR NİYETİ

«Rabbi ona: «Bana teslim ol!» emrini verince, o da: «Âlemlerin Rabbine teslim oldum.» dedi.»

Allahım! Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına, tüm iman sahipleri adına, soyumdan tüm ölmüş ve sağ olanlar adına, soy ve zürriyetime tüm beddua, lânet ve belâ okuyanların adına, soyumun tüm zulmettiği ve zulme uğrayanların haksızlık yaptığı, hakkına girdiği insanların adına, tüm nikahsız ilişkilerle çocuk dünyaya getirenlerin adına, tüm zekâtı terk eden, faiz yiyen ve Deccal fitnesi ile zâlimlere ve zulümlere taraftar olup bilerek ya da bilmeden İslâm'a muhalefet edenlerin adına, gizli-açık tüm şirk ve isyana girenlerin adına, mü'minlerden birbirine haklarını haram edip belâ, lânet ve beddua edenlerin adına, her türlü sapkınlık, zina, fuhuş, tecavüz ve aile içi ensest ilişkilerde bulunanların adına, kendi evlâtlarına ve Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) evlâtlarına, mü'minlere ve mü'minlerin soy ve zürriyetlerine lânet belâ ve beddua edenlerin adına, mü'min ve mü'min olmayanları kınayıp aşağılayan, hor ve hakir gören ve kâfirlikle itham edenlerin adına, mü'minlerin canlarına, mallarına ve evlâtlarına kast eden mü'minler adı-

na, imanın rükünlerine ve İslâm'ın şartlarına ve Kur'an-ı Kerim'in kanunlarına bilerek ya da bilmeden isyana ve inkâra düşenler adına, mü'minlerden soylarını, zürriyetlerini ve anne babalarını, eşlerini red ederek kadere ve Allah'ın takdiratına isyan ve itiraz edenler adına, şeytanın çocuklarının insanların bedenlerinde dünyaya gelmelerine sebep olan ve olacak tüm hatalarımızın, günahlarımızın ve Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) affedilmesine vesile olması niyeti ile niyet ettim tevbe namazı kılmaya ve tevbe etmeye...

(NOT : 41 günlük tevbe namazı için bu niyeti bir defa yapıp, kalan tevbe namazlarında yaptığım niyet üzerine diyebilirsiniz.)

•••••

SADAKA NİYETİ : Allahım! Kıldığım tevbe namazı ve istiğfardaki niyetler ile ve bu tevbe namazlarının ve istiğfarların kabulüne vesile olması niyeti ile niyet ettim sadaka vermeye...

(NOT : Tevbenin ve istiğfarın kabulü için, 41 gün, günlük az da olsa sadaka verilmeli.)

41 GÜN ORUÇ NİYETİ

Eûzübillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddûs, Tevvâb, Settâr, Şâfi, Ğaffâr, Vâsi', Mucîb, Hannân, Mennân, Deyyân olan Allahım!

Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) sığındıklarından sana sığınıyorum, dilediklerini de senden diliyorum ve **vereceğim sadakalardan, kefâretlerden, tutacağım oruçlardan, okuyacağım Kur'an-ı Kerim'den, ke-seceğim kurbandan veya hayvanlardan, yaptığım ve yapacağım tevbe, dua ve tüm ibadetlerimden** vereceğin sevapları ve hasenatı; Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem), ailesinin ve neslinin, tüm nebi ve rasullerin, sahabe efendilerimizin, evliyaullahın, müctehidlerin, müceddidlerin, Kur'an talebelerinin, Hakka Sayık olanların, Erol Tangu't'un, eşinin ve ailesinin, bu duanın ortaya çıkmasına, yazılmasına ve yayılmasına tüm emeği geçenlerin , , Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin ölmüşlerinin ruhlarına, yaşayanların ve zürriyetlerinin ve zürriyetimin ruhaniyetlerine hediye etmek **niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımın, eşimin anne-babasının ve soyunun*), anne-babalarımızın, soyumuzun, zürriyetimizin, ehl-i imanın ölmüş ve sağlarının, benimle ve soyum ile evlilik yapan ve yapacakların soy ve zürriyetlerinin, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; **kul hakkına girerek**, bilerek veya bilmeden kul hakkına tecavüz ettiği ve ettiğimiz insanlardan üzerimize hakkı geçenlerin ve üzerlerine her türlü kul hakkımız geçenlerin, iftira ve gıybet edilenlerin, kınanarak hor görülüp küçümsenenlerin, beddua, lânet ve belâ okunanların, sövülüp küfür edilenlerin, kâfirlikle itham edilenlerin, yetim ve yetim hakkı konusunda zulmedilen ve zulme uğrayanların, ellerimizle ve dilimizle zulme uğrayıp zulmedilenlerin ve her türlü soyumuz ve zürriyetimiz üzerine ve ehl-i imanın üzerine maddî ve manevî hakları geçmiş olan ve bize musibetler ve belâlar gelmesine sebep olan, beddua ve lânet okuyan insanların ölmüş olanlarının ruhlarına, sağ olanlarının ruhaniyetlerine hediye etmek ve ruhlarını huzura kavuşturmak ve onların tüm günah ve hatalarının ve bizlerin dahi hata ve günahlarımızın affına, dünya ve âhiret saadetlerine ve saadetlerimize vesile olması ve bu insanlara haklarımızı helâl ederek onların da haklarını helâl etmesi ve tamamı ile bu dünyada helâlleşmek ve onların ve bizim üzerimizdeki tüm lânet ve belâların kalkması ve nefsimizin terbiyesine ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkmasına ve şeytanın davasını kaybetmesine ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Soyumuzdan ve zürriyetimizden olan ve olmayan insanların, komşularımızın, tanıdığımız ve tanımadığımız insanların; bana (*eşime, çocuklarıma*), anne-babalarımıza (*eşimin anne-baba ve soyuna*), soyumuz, zürriyetimize, ehl-i imanın ölmüş ve sağ olanlarına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm ehl-i imanın; ehl-i imana kötülük etmek niyeti ile; büyü yapan ve yaptıranların, kıskanan, kötü niyet besleyen, kötü dua eden, lânet ve belâ okuyan, söven ve küfreden, kâfirlikle itham eden, gıybet eden, haklarını haram eden, yetim ve yetim hakkı konusunda zulmeden, iftira eden ve üzerlerinde hakkımız olan ve bizlere her çeşit zulüm yapan bütün ehl-i imanın cümlesine **hakkımızı helâl ettik ve sen affedenleri sevdiğin için affettik. Şahit ol Yâ Rabbi..** Ve bu söylediklerimin cümlesinin bizlere ve tüm inananlara, din kardeşlerinin haksızlık ve zulmederek işledikleri günah ve hatalarının affına vesile olması ve ölmüş olanlarının ruhlarının huzura kavuşması, sağ olanlarının ruhaniyetlerinin hidayete ermesi için tamamına hakkımızı helâl ederek ölmeden tümü ile helâlleşmek ve böylece onların ve bizim tüm hata ve günahlarımızın affına vesile

olması ve tümüne hakkımızı helâl etmek ve onların da haklarını helâl etmesi ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkmasına ve şeytanın davasını kaybetmesine, nefsimizin terbiyesine ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımın*) ve anne-babalarımızın (*eşimin anne-babasının*), soyumuzun, zürriyetimizin ve dahi mü'minlerden ölmüş ve sağların, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm ehl-i imanın; şirke girerek, isyan ederek, günahlara girerek, zina yaparak, **zekâtını vermeyerek, faiz alıp-vererek, genç kızlara, mazlumlara, yetimlere veya çocuklara taciz ve tecavüzde bulunarak, evli kadınlarla ilişkiler yaşayarak, başkalarına tecavüz ve sapkınlıklar yaparak, aile içi ensest ve sapkın cinsel ilişkiler yaşayarak veya bu sapkın ve ensest ilişkilere göz yumarak ve sessiz kalarak, ensest ilişkilerden veya tecavüzlerden çocuklar dünyaya getirerek, nikahını bozarak, nikahsız ilişkiler yaşayarak, eûzü besmele çekmeden eşiyle cinsel birliktelik yaşayarak ve bu ilişkiden çocuk dünyaya getirerek, içkili düğünler ile evlenerek, gusûlsüz yaşayarak, müslüman olmayan birisiyle evlenerek ve bu ilişkiden çocuk dünyaya getirerek, nikahlı olmasına rağmen başkalarıyla zina yaparak, babası belirsiz zina çocukları dünyaya getirerek, evli kadınlar ile zina yaparak ve bu ilişkilerden çocuklar dünyaya getirerek, haramlar ve günahlar içerisinde bulunarak, başkalarına her türlü zulüm ve tecavüz ederek, mazlumların, yetimlerin haklarını yiyerek ve beddualarını alarak, yani şeytanın doğan ve doğacak çocuklar üzerinde ve bizim, soy ve zürriyetlerimizin üzerinde hisseler almasına, soy ve zürriyetlerimizin lânetlenmesine veya kesilmesine, şeytan ve cin musallatı yaşanmasına sebep olan ve olacak bu günahlarımızdan arınmamıza kefâret ve vesile olması **niyeti ile** ve tevbe etmeden cinsel ilişkiye girerek çocuklar, nesiller dünyaya getirmelerinin, getirmemizin, gelmiş, gelecek nesiller üzerinde şeytanın zinaya, cinsellik ile işlenen günahlara ruhsatının kesilmesine **kefâret olması ve affına vesile olması**, her türlü günaha, sapkınlığa meyil ve sevklerinin bitmesi, cin musallatlarının sona ermesi, şeytanın hisselerinin kalkması, tüm tuzaklarının bozulması, tüm inananların kurtulması, işlenen büyük günahlarının ve günahlarımızın affına vesile olması, nefsanî hastalıklarımızın sona ermesi, işlenen günahlara kefâret olması, her organımız ile işledikleri ve işlediğimiz bütün zulümlerin, günahların, hataların affına vesile olması, Ümmet-i Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) gafletten kurtulmalarına ve kurtulmamıza, ahir zaman fitne ve belâlarından kurtulmalarına ve kurtulmamıza vesile olması, üzerimizdeki ve inananlar üzerindeki tüm lânet ve belâların kalkması, cümlemizin ve cümle**

ehl-i imanın Allahım senin rahmetine, tam olan hidayetine kavuşmamıza ve kavuşmalarına ve öylece huzuruna gelmemize, gelmelerine vesile olması, böylece onların ve bizim tüm hata ve günahlarımızın affına dahi vesile olması, tümüne hakkımızı helâl ederek, onların da haklarını helâl etmesi, şeytanın tüm tuzaklarının, hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkması, şeytanın davasını kaybetmesi, bu kişilerden ölmüş olanların affı, sağ olanlarımızın hidayetleri, gelecek nesillerin arınması ve bizlerin dahi nefislerimizin terbiyesi ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin ve çocuklarımın*) soyumuzun, zürriyetimizin, soymuzdan ölmüş ve sağ olanların, geçmiş, gelmiş, gelecek tüm ehl-i imanın; kendi soylarına, zürriyetlerine, üstlerinde hakkı olan ve olmayan insanlara, bana, (*eşime ve zürriyetine*), anne-babama, beddua, lânet ve belâ okuyan, tüm kötü dua edenlerin, ettiklerimizin, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm ehl-i imanın; ölmüş olanlarının ruhlarına, sağ olanlarının ruhaniyetlerine hediye etmek, tüm lânetlerin, bedduaların, bizim ve cümle inananların üzerinden kalkması ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Ümmet-i Muhammed'den (*aleyhi's-salatu vesselâm*) ve ehl-i imandan tüm geçmiş, gelmiş, gelecek olanlardan bilerek yada bilmeden şeytanın ve nefislerinin tuzaklarına düşerek içinde bulundukları şirk, isyan, küfür, adam öldürme, anne-baba hukukuna riayetsizlik, gıybet, iftira, kınama, su-i zan yaparak, bid'atlara, zulümlere ve zalimlere taraf olarak, rahmetten ümit keserek, amelinden emin olarak, zina, içki, kumar, fal, büyü ile işlediğimiz ve işlediği tüm günahlardan, **Süfyan ve Deccal fitnelerinden**, başlarındaki ve başımızdaki bütün belâlardan, şerlerden kurtulmalarına ve kurtulmamıza vesile olması, şeytanın ve zürriyetinin davasını kaybetmesi, şeytanın âdemoğulları üzerine kurduğu tüm tuzakların ve hilelerin boşa çıkması, Rabbim senin kuracağın tuzakların ile bu tuzakların bozulmasına ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımın*), anne-babalarımızın (*eşimin anne, baba ve soyunun*), soyumuzun, zürriyetimizin, ehl-i imandan ölmüş ve sağların, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm ehl-i imanın; adak veya hayvan kesme, oruç tutma, sadaka verme, fakir ve yetim doyurma veya giydirme, sevindirme, Kur'an-ı Kerim okuma, yalan yere yemin etme, söz

verme, ahitleşme, kullukta sadâkat gösterme, namaz kılma, namazı ve ibadetleri terketmeme, nezretme gibi adandığı, söz verildiği ve yemin edildiği halde yerine getirilmeyen, yerine getiremediğimiz ve getiremedikleri tüm adakların, yeminlerin, sözlerin yerine geçmesi, kefâret olması, eksik olan zekâtlarının, zekâtının, aldığımız, verdiğimiz faiz paralarının, tüm haksız kazançların kısasının, kefâretinin yerine geçmesi ve bu zekâtları, sadakaları verdiğimiz insanların, soylarının dahi günahlarının affı, üzerlerindeki lânetlerin, belâların, tüm musibetlerin kalkması ve **Allahım! Senin bizlerden ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana vesile olması niyeti ile;**

Ümmet-i Muhammed'in (aleyhi's-salatu vesselâm), ehl-i imanın, başlarındaki, başımızdaki tüm belâların, şerlerin def olması, insanların nefsin ve şeytanın tüm hile ve tuzaklarından kurtulmasına, kurtulmamıza vesile olması ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar tüm ehl-i imanın tam olan bir hidayet ile senin rızanı ve sevgini kazanmasına, gelmiş ve geleceklerin iman ile kabre girmesine ve girmemize, cümlemizin mahşerde senin huzuruna arınmış olarak gelmemize, tüm günah ve hatalarımızın affına ve kefâretine, cümlemizin yaptığı dua, tevbe ve ibadetlerin kabulüne, müslümanlarda bağışlamadığın hiçbir günah kalmamasına, gidermediğin hiçbir keder kalmamasına ve müslümanlarda senin rızana uygun olan her türlü ihtiyacımızı karşılamana vesile olması **niyeti ile ve tüm yukarıda yaptığım niyetler ile ve o niyetlerde geçen kişilerin herbirinin adına ve namına, Allahım! Senin rızan için, niyet ettim 41 gün oruç tutmaya...**

ANNE VE BABA SOYUNDAN KİMDEN GELDİĞİNİ BİLMEDİĞİNİZ LÂNETLERİ ÜZERİMİZDEN KALDIRMAK İÇİN TEVBE VE DUA NASIL YAPILIR?

Hani derler ya halk arasında “sana bir tane vururum nereden geldiğini anlayamazsın”. Bu çeşit bir çarpılma da şeytanın nereden geldiğini anlayamadığımız bir şeytan çarpmasıdır.

Bazen soyumuzdan ölmüş olanların kendi zürriyetlerine veya mazlumlara yaptığı beddualar, bazen ise soyumuzun zulmedip haksızlık yaptığı mazlumların

soy ve zürriyetimize okuduğu beddualar soy ağacından gelen ve o soy ağacının birer meyvesi olan bizleri etkileyen olumsuz enerjilere sebep olabilmektedir.

Nitekim “Mazlumun bedduasından kork. Çünkü mazlumun bedduası ile Allah arasında hiçbir engel yoktur” hadisi şerifi, “Şu üç kişinin duası kabul olur: Ana baba, yolcu ve mazlum” hadisi ve benzer birçok hadiste bu kişilerin zulme uğradıklarında veya haksızlığa maruz kaldıklarında şeytanın öfke vermesi ile yaptıkları **kötü dualar** yani bedduaların bizlere kadar sirayet ettiğine şahit olduk ve şahidiz. Daha önce seansa aldığımız kardeşlerimizde uyguladığımız ve başarılı olduğumuz bir metod ile **soydan gelen ve nereden ve kimin okuduğunu bilmediğimiz lânet ve beddualar** için herkesin kolaylıkla uygulayabileceği gayet tesirli bir metodu sizlere nakledeceğiz.

Bizler topraktan yaratıldık ve yine toprağa gideceğiz. Beddua ve lânet okuyanlar da okunanlar da toprağa gittiler. Lânet ve beddua okuyanların kabirleri başında aşağıdaki uygulamalar yapıldığında o beddua ve lânetlerin inşaallah kalktığına çok kez şahit olduk. Lânet ve bedduacıların kabirleri bilinmediğinde veya beddua ve lânet okuyanın kim olduğu bilinmediğinde aşağıdaki metodu uygulayabiliriz.

(Bu metod bilinen kabirlerin başında da lâneti kaldırmak için uygulanır.)

Bilinmeyen kişilerden gelen beddua ve lânet kaldırma metodu şöyledir.

1-Tevbe-i Sayik - Bölüm 1'deki İman Tazeleme Dua ve Tevbesini yapınız.

Evli olanlar ise iki şahit ve mehir hatırlatılarak Tevbe-i Sayik - Bölüm 1'deki nikah tazelemeyi mutlaka yapmalıdırlar.

2-Tam ve eksiksiz bir gusül abdesti alınız.

3-Herhangi bir müslüman kabristanından, bir erkek ve bir de kadın mezarından ikişer avuç toprak alınız.

Aldığınız toprakları iki ayrı kaba birbirine karıştırmadan koyunuz. Toprağını aldığınız kabrin toprağını hemen kabir yanından alacağınız toprak ile tamamlayınız ve kabir sahiplerinin ruhlarına fatiha okuyup hediye ediniz.

4-Önce bu tevbe-i sayik yapınız.

Allahım! Ben soyumdan tüm ölmüş olanların soylarına, zürriyetlerine ve başkalarına tüm yaptığı beddua ve lânetler adına, soyumun yaptığı zulümler, haksızlıklar, tacizler, tecavüzler nedeni ile soyuma ve zürriyetime beddua

edenlerin adına, soyumdan enest ilişkiler yapanların ve bu ilişkilerden çocuk dünyaya getirenler, başkalarına taciz, zulüm, tecavüz edenler, haksız miras yiyenler, zekât vermeyenler, faiz alıp verenler, zina ile çocuk dünyaya getirenlerin yukarıda saydığım ve sayamadığım insanların, Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların adına ve kendi adınma şirk ve isyan sözlerimizden, günah ve hatalarımızdan, söylediğimiz tüm beddualardan, lânetlerden, belâlardan, zulümlerden, taciz ve tecavüzlerden, enest ilişkiler ve sapkınlıklardan tevbe ettim, estağfirullah Yâ Ğaffâr!

{Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (100 tekrar)

5-Sonrasında anlamıyla, aşağıdaki duaları yapınız.

“Ya dafia'l-belâya idfa'annel belâya fallahü hayrûn hafizan ve hüve erhamürrahimin inneke alâ külli şey'in kadîr”

Anlamı şöyle: “Ey belâları def'eden Allahım! Belâları bizden uzaklaştır. Allah muhafaza edicilerin en merhametlisidir. Muhakkak ki senin kudretin herşeye yeter.”

Allahım! Senden üzerimdeki tüm belâ ve lânetleri kaldırmanı diliyor ve diliyorum.

6-Önce iki elinizin avuç içlerini daha önce aldığınız iki farklı mezar toprağının her birine degecek şekilde temas ettirin. Yani bir avucunuzu erkek mezarından aldığınız toprağa değdirirken diğer elinizi kadın mezarından aldığınız toprağa avucunuzu bastırın.

Ondan sonra;

“Allahım! Okuyacağım fatihalardan hasıl olacak sevabı soyumdan ve soyumdan olmayan ve bana lânet ve belâların gelmesine sebep olanların ruhlarına hediye ediyorum. Onların ruhlarını huzura kavuştur günah ve hatalarını affeyle” dedikten sonra,

Eûzübillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm diyerek **100 tane Fatıha Suresi** okuyunuz.

Sonrasında sağ elinizi bastırdığınız toprağa sol elinizi sol eliniz ile bastırdığınız toprağa ise sağ elinizi bastırarak aynı işlemi tekrar ediniz. İşlemler yapılırken vücudunuzda kasılmalar, sebepsiz çılgınlıklar, bilinç kayıpları olabileceğinden yapınızda bir yardımcının olması iyidir ve topraktan elinizi hiç ayırmadan işlemi tamamlamalısınız.

7- İki rekat şükür namazı kılıp aşağıdaki duayı yapabilirsiniz (Şükür namazı isteğe bağlıdır)

“Bismillâhirrahmânirrahîm;

Allah'ım; hamd ve şükür Sana mahsustur! Minnetim Sana'dır! Ben Senin kulunum; ve ben bundan dolayı huzurluyum! Nefsimi, dînîmi, dünyamı, âhiretimi, işlerimin sonunu ve amelimi Sana emânet ediyorum. Bütün Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) ümmetini Senin gücünün, havlinin, kudretinin ve kuvvetinin şiddetinden, Sana emânet ediyorum! Muhakkak Sen, emâneti koruyansın; hükmü nâfiz olansın; kazâsı gâlib olansın!”

“ALLAH’IN RAHMETİNDEN FAZLA RAHMET ETME, ALLAH’IN GAZABINDAN FAZLA GAZAP ETME” TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Rahmetim ise her şeyi (bütün mahlûkatı) kuşatmıştır (kaplamıştır)”⁽¹⁾ Senin rahmet ve gazabından fazla tahassüsü hata bilmeyip erdem saymaktan; israf sefâhatin, sefâhat sefâletin kapısı iken, bana verdiğin rahmet ve gazabî melekele- rimde müsrif olarak haddi aşmaktan, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

Gel-gitlerimin hengâmesinde rahmet ve gazabını seyr-ü sefer eyler iken, ümit ve yeiste haddi aşmaktan, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

Hüzün, telaş, kaygı, endişe, sevinç, merhamet, gazap gibi insani dürtülerimin beni sardığı duygu zenginliğimde kontrolsüz davranarak haddi aşmaktan, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

Varlığın kendisi dahi somut bir şefkatken ve varlık âlemi senin sıfatlarının bize bir tezahürü iken şefkat kaynağın olan “**er-Rahmân**”, “**er-Rahîm**”, “**el-Vedûd**”, “**el-Gaffâr**”, “**el-Kuddûs**”, “**el-Hakem**”, “**el-Adl**”, “**el-Hafız**” gibi isimleri- ne gâfilâne ve câhilâne kör kalmaktan, şirk koşup isyan etmekten, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

(1) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/156.

Varlık âlemi sevgi hamurun ile yoğrulmuşken sevginden bir öte sevgi ile haddi aşmaktan isminin tecelli ettiği zerre miktarınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd.**

Şefkatinin celbi rahmaniyetin ile tecelli ederken rahmetinden öte bir rahmet ile haddi aşmaktan, isminin tecelli ettiği zerre miktarınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.**

“Allah'ın yüz rahmeti vardır; bunlardan bir rahmeti yeryüzü halkı arasında paylaşılmış ki, onların ecelleri gelene kadar (hayatları boyunca) onlara kâfi gelir. Rahmetin doksan dokuz kısmını ise kıyamet günü evliyalara, dostları için saklamıştır.” ⁽²⁾, fiilî rahmetinin küllî manadaki taksimatının mahiyeti gereğince, sınırsız rahmetine noksanlık izhar etmekten, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

Senin nezdinde olan rahmetinin çokluğunu nezdinde az ve eksik sayıp, rahmetini hor ve hakir görmekten, **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

“Eğer insana tarafımızdan bir rahmet tattırır, sonra o nimeti geri alırsak o, son derece ümitsiz, son derece nankör olur.” ⁽³⁾ Husûsî ismin olan **er-Rahmân**'ın umûmî cereyanı, umûmî ismin olan **er-Rahîm** isminin husûsî cereyanından her iki ci-handa, ezeli ve ebedî mahzun eyleme bizleri **Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.**

«Allah mahlûkâtı yarattığı vakit, kendi nezdinde arşın üstünde bulunan kitabına kendisi için 'Muhakkak benim rahmetim gazabıma galip gelmiştir.' yazmıştır.» ⁽⁴⁾ Rahmetin Zât-ı Teâlâ'nın şanı iken, rahmetinin taalluku gazabının taallukundan önce gelir iken, bu va'd rahmetinin çokluğu ve şumûlüne dalalet iken, sâlih-fâcir bütün insanlara, ehli-vahşî bütün hayvanlara, canlı-cansız bütün varlığa merhametin söz konusu iken, Kitab'a ve Sünnet'e aykırı davrananlara cezalarının verilmesi rahmete ters değil bilakis kişinin ve toplumun selâmeti ve haksızlığa uğrayanların haklarının iadesi **er-Rahmân, el-Adl, el-Hakem, el-Hafiz** olan isimlerinin farz-ı tecelliyatı iken, ilâhî rahmetinin bütünüyle tecelli edeceği müjdesine müştak ruhlarımızı fazl-ı kereminle selâmete erdir. Kâinattaki oluşumlarda yüzeysel nazarı geçip hikmetli nazar ile bakmaya çalışır iken her iş ve oluşumu cüz'î rahmetimize değil de küllî rahmetine bırakıp sathi bilginin yanılgı ve hışmından hıfzına sığınırız **Yâ Hafiz!**

Nasıl ki; cerahati bilmeyenin neştere vereceği *“cinayet aleti”* hükmüne mukabil, hastanın şifâsı zalim doktor eli ve *“katil alet”* olarak kabul edilen neşterin ucundan rahmetinin cereyanı ile şifâ hükmünde tecelli ederek cerahati söküp

(2) Buhârî, Rikak, 19; Müslim, Tevbe, 18-21

(3) Kur'an-ı Kerim, Hud, 11/9.

(4) Buhârî, Tevhid 15, 55.

atabiliyorken ve şefkatine ayine olabiliyorken, hikmetini bilmediğimiz hüküm ve adaletinde cehlimiz ile rahmet ve gazapta haddi aşmaktan **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırız.. **er-Rahmân** isminin **eş-Şâfi** burcunda haşmetinle tecellisi gibi tüm hadiselerde hikmet ve adaletine tefekkür ile bakmaya, şefkatine giden yolda rahmet tecellilerini akıl heybemize doldurmaya, oluşumlar karşısında rahmet ve gazapta haddi aşmamakta bizleri muvaffak eyle **Yâ Hakem**.

Nefsî meyillerin lâzımı, nimet vermenin sebebi hayır murad etmesindendir. Mahlûkat hakkında hayrı murad eden **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan Allah (*celle celalühü*) iken, hayrından fazla hayra eylem ve söylemlerim ile teşebbüs etmekten **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

İsimlerini indindeki mânâlarıyla mütalâa edebilme basiret ve ferasetine erdir bizi. Nefsi meylimiz ve rikkat-i kalbimize mukabil noksanlığımızı mukaddesatına isnad eden mânâ yüklemelerinden **er-Rahmân ve er-Rahîm** olan isimlerine sığınırım.

Yâ Rab! Adaletin ve hikmetinin cereyan ettiği başa gelen her olgu ve oluşumda, rahmetinin celbi ile kulunun hatasından arınışına, kullukta şükrüne kâfi gelişine, hikmet ve adaletin ile haksızları terbiye edişine, âli adaletinin hükümlerine olduğunu hads-i kat’î ile görmem gerekirken, adalet ve hikmetinin her zerreye hakkını verir cihette aşikârane ihatasına kör kalıp, **haşa ve kellâ**; “Yazık!. Haksızlık ediyor! Hak etmedi! Bunu hak edecek ne yaptı? Bunu hak edecek ne yaptım?, Adaletsiz Dünya! Kaderin adaleti yok! Zâlim felek! Olmaz olsun böyle adalet! Hakkımı helâl etmiyorum! Pişman değilim! Kahpe adalet! Lânet olsun böyle adalet!” gibi şirk ve isyan sözlerimden isminin tecelli ettiği zerre miktarınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl, Yâ Hakem.**

Ey nefsim!

Deme, “**Zaman değişmiş, asır başkalaşmış. Herkes dünyaya dalmış, hayata perestîş eder, derd-i maişetle sarhoştur.**”

Çünkü; ölüm değişmiyor. Firak, bekâya kalb olup başkalaşmıyor. Acz-i beşerî, fakr-ı insanî değişmiyor, ziyadeleşiyor. Beşer yolculuğu kesilmiyor, sür’at peydâ ediyor.

Hem deme,

“**Ben de herkes gibiyim.**” Çünkü herkes sana kabir kapısına kadar arkadaşlık eder. Herkesle musibette beraber olmak demek olan teselli ise, kabrin öbür tarafında pek esassızdır.

GENEL TEVBE VE HELÂLLİK DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım!

Kızgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kendime, hayata, hayatıma, yaşama-ya, varolmaya, evliliğe, aşka, sevmeye, sevmeye, eşime, işime, aşıma, anneme, babama (*evlâtlarıma, gelinlerime, damatlarıma, torunlarıma*), arkadaşlarıma, komşularıma, bütün dostlarıma, akrabalarıma, soyumdan ölmüş ve sağ olanlara, bana zulmeden, küfreden, kahreden, beddua eden, hakkımı yiyen ve hayatımdaki herkese ve herşeye okuduğum bütün belâlardan, lânetlerden, beddualardan, kahrılardan ve intizar sözlerimden, isyan ve şirk sözlerimden, iftira etmekten, gıybet etmekten ve dinlemekten, küfür etmekten, fal bakmaktan, faiz yemekten ve yedirmekten ve şahit olmaktan, zina yapmaktan, yalan söylemekten, içki içmekten, anneme-babama âsî olmaktan, harama bakmaktan, kınamaktan, kibirlenmekten, yalan yere yemin etmekten, haset etmekten, ölmeyi istemekten, mukaddes isimlerini, peygamberlerini, kitaplarını, meleklerini, âhireti alay konusu yapmaktan, üzerime farz olan ibadetlerimi terk etmekten, annemi, babamı, evlâtlarımı ve insanları dövmekten, onlara zulüm etmekten, hayvanlara ve diğer canlı-cansız varlıklara eziyet ve zulüm etmekten, kibirlenmekten ve bedenimi cehenneme helâl edecek günahları işlemekten, lânetlenmeme sebep olacak günahları işlemekten, vücut azalarım ile işlediğim bütün günahlardan, “*Evlâdından bul; çocuğundan bul; evlâtların, çocukların da sana çektirsin*” demekten, “*ömriünden hayır görme; gençliğinden hayır görme; evinden, arabandan, işinden, aşından hayır görme; gün yüzü görme*” demekten, bu saydıklarım ve sayamadığım bütün günahlarımdan, kendi adıma, annem babam adına, annemin ve babamın anne babaları adına, soyumdan ölmüş ve sağ olanların adına, eşim adına, eşimin anne babası adına, eşimin soyundan ölmüş ve sağ olanların adına, bana, anneme, babama, soyumdan ölmüş ve sağ olanlara, eşime, eşimin anne babasına, eşimin soyundan ölmüş ve sağ olanlara lânet eden, beddua eden, kahreden, intizar eden

ve küfür edenlerin adına ve bütün Ümmet-i Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına,

Ben, Sana Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar yarattığın ve yaratacağın mahlukatlar adedince tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (100 adet)

Allahım!

Evvelâ Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) yüzü suyu hürmetine, Hz. Âdem'den Peygamber Efendimize kadar gönderdiğin bütün peygamberlerin (*alâ nebiyyina ve aleyhülüsselâm*) yüzü suyu hürmetine, bütün evliyaullahın, enbiyaullahın, sahabe-i kiramın, silsile-i sâdât-ı kiramın, ism-i âzamın yüzü suyu hürmetine, mukaddes kitabın Kur'an-ı Kerim'in ve katında hak din olan İslâm'ın yüzü suyu hürmetine bana himmet et ve bana hidayet ver ve beni ıslah et ve bütün günahlarımı ve hatalarımı bağışla.

Beni, ailemi, soyumdan ölmüş ve sağları ve bütün Ümmet-i Muhammed'i (*sallallahu aleyhi vesellem*) bağışla. Emanetini alma vaktine kadar bizi emanetinde emin kıl. Bizlere hem bu dünyada hem âhirette iyilikler ve güzellikler ihsan eyle ve bizi ateş azabından muhafaza buyur.

Allahım!

Bana lânet eden, beddua eden, kahreden, küfreden, intizar eden, beni ezen, hakkımı yiyen, bana eziyet eden, gıybetimi eden, bana iftira eden, hakkım geçen herkese, beni aşağılayan herkese, anneme, babama, akrabalarım ve bu yaşım kadar münasebetim olan herkese, kalbimi kıranlara dahi dünya ve âhiret, geçmiş ve gelecek bütün haklarımı senin rızan için helâl ettim, helâl ettim, helâl ettim. Şahid ol Yâ Rabbi, şahit ol Yâ Rabbi, şahit ol Yâ Rabbi...

Allahümme sallı alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

(amin, yâ muîn, yâ ze'l-celâli ve'l-ikram,

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn)

Allah Rasulü (*sallallahu aleyhi vesellem*) buyurdu ki;

“Size derdinizi ve onun devasını bildireyim mi?

Dikkat Edin!

Sizin derdiniz günahlar, devamız da istiğfardır.”

KEFÂRETLER

KINAMA KEFÂRETİ :

Allahım! Benim, anne babamın, soyumdan ölmüş ve sağ olanların, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve geleceklerin, başkalarını kınayarak, aşağılayıp böbürlenerek, kibirlenip hor ve hakir görerek işledikleri ve işlediğimiz günahların kefâreti ve tüm kınananların ve aşağılananların günahlarının kefâreti olması ve kibir hastalığından kurtulmamıza vesile olması ve şeytanın inananlar üzerindeki kurduğu tuzaklarının bozulmasına vesile olması niyeti ile niyet ettim 75 fakir doyurmaya...

FAİZ KEFÂRETİ :

Allahım! Bugüne kadar aldığım ve verdiğim faiz paralarının kefâreti yerine yerine geçmesi niyetiyle...

(diye niyet edilecek ve faize bulaşılan her gün için bir sadaka kutusuna fakirlere verilmek üzere en az 1 TL. sadaka atılacak (1 TL'nin üstü sizin Allah'a olan sadâkatinize bağlı, daha çok vermeli) ve bol bol istiğfar çekilerek Allah'tan (celle celâlihü) af dilenecek. Rabbimizin kabul edeceğini ümit ederek böyle bir yol öneriyoruz, faizden kurtulmak ve bir daha bulaşmamak isteyenlere... Yoksa ben bunu yapayım yine faizle iştigal edeyim diyenler Kur'an-ı Kerim'e göre Allah ve Rasulü'ne savaş açmış olurlar ve bedelini Allah (celle celâlihü) çok ağır ödettirir.)

Burada asıl olan hesaplayıp aldığı-verdiği faiz kadar sadaka vermesidir. Fakat buna gücü yetmeyen ve bu işten/üzerindeki negatif enerjiden kurtulmak isteyenler için böyle bir çözüm önerdik. Ümidimiz Rabbimizin bu samimi adımımıza karşılık vermesidir..

YEMİN KEFÂRETİ :

Lağv yemini (*yeminlerle alâkalı sorular ve cevaplar bölümünde açıklama bulabilirsiniz*) için kefâret gerekmiyor. Fakat dili böyle alışkanlıklardan temizlemek gerekiyor. Diğer yemin kefâretleri için, zekât alması câiz olan on fakire, bütün bedenini örtecek kadar bir kat çamaşır verilir. Yahut **aç olan on fakire, bir gün iki defa yemek verilir.** On fakire iki defa, yemek parası verilebilir.

Paranormal Ofis olarak adak tesbiti yaptığımızda Dua-i Sayık'teki niyet ile 67 öğün fakir doyurma veya 10 gün orucun bizim veya soyumuzun yerine getiremediğimiz adak ve yeminler için negatif enerjilerin etkisini tamamen bitirdiğine şahidiz.

ZEKÂT KEFÂRETİ :

Tevbe-i Sayık Bölüm 'teki Eksik Zekât, Faiz Alıp-Vermek, Soy Lâneti, Zulüm, Tecavüz, Ensest vb. Kısas ve Kefâret Niyeti'ni yapacaksınız.

Allahım senin rızan için 280 fakir doyurmaya (evli olanlar 560 fakir doyurmaya niyetlenecekler) veya **41 gün oruç tutmaya** (maddî gücü olmayanlar oruç tutacaklar ve evli olanlar karı-koca tutacaklar ve bir fakir aileyi doyuracaklar veya doyuracak kadar erzak veya para yardımı yapacaklar.)

Türkiye'de kişi başı doyurma ücreti : 15 TL.

Afrika'da kişi başı doyurma ücreti : 4 TL.

- (Evli olanlar) 560 fakiri doyurmaya niyet ettim.

Türkiye=8.400 TL. Afrika=2.240 TL.

- (Bekâr olanlar) 280 fakiri doyurmaya niyet ettim.

Türkiye=4.200 TL. Afrika=1.120 TL.

- (Maddî imkanı olmayan) 41 gün oruç tutmaya ve 1 aileyi 1 öğün doyurmaya niyet ettim.

diye niyet edecekler.

Veremediğiniz zekâtı hesaplayıp vermelisiniz. Eğer soydan gelen bir zekât veya vermediğiniz eksik bir zekât varsa bu yöntemi uygulayarak negatif enerjilerden bir nebze de olsa arınabilirsiniz. Yoksa mal varlığının içinde yüzen kişiler bu yöntemi uygularsa ancak kendilerini kandırmış olurlar. Size emanet edilen mal üzerindeki fakirin hakkını vereceksiniz. Başka yolu yok.

GURRE KEFÂRETİ :

Tevbe-i Sayık Bölüm 4'te Kürtaj Tevbesi kısmında ayrıntılı açıklama bulabilirsiniz. Cenini düşüren veya kürtaj yapan **Gurre**'yi öder. Ona yardım edenler de günah işledikleri için tevbe ve istiğfar etmelidirler. Ödenen **Gurre**'den sonra da altmış gün peşpeşe kefaret orucu tutmaları tavsiye edilir. Bu da tevbelerinin kabulü içindir. **Gurre**'nin yani kürtaj ile ya da başka bir yöntemle kasten cenini düşürenin/aldıranın ödeyeceği cezanın muasır miktarı 200 gram altın veya bedelidir. Bu rakamı 212,5 gram olarak ölçen ilim adamları da vardır.

ADAM ÖLDÜRME KEFÂRETİ :

Soyunda adam öldürme günahı olanların; “Allahım! Soyumdan adam öldürme günahımı işleyenlerin affedilmesi niyeti ile” diyerek 240 fakiri doyurması lazımdır.

MİRAS KEFÂRETİ :

Mirasta hakkını üzerinize geçirdiğiniz kişilerin haklarını birebir ya kendilerine ya da varislerine teslim edip kul hakkı konusunda helâlleşmekle ve Allah’tan (*celle celalühü*) çokca af dilemekle ancak miras kefâretini ödemiş ve negatif enerjilerden kurtulmuş olursunuz.

Başka çabalar ve çıkış yolları aramak beyhudedir ve kendini kandırmaktır. Âhirete altından kalkılayamayacak veballerle gitmemek için hassas olmak gerekmektedir.

HAYIZ HALİNDEKİ EŞİ İLE İLİŞKİ YAŞAMANIN KEFÂRETİ

Eşi hayızlı iken eşine yaklaşmanın kefâreti 4,5 gram altındır.

1 dinar = 4.5 gram altın

“Eğer kan kırmızı veya siyah ise bir dinar, sarı ise yarım dinar sadaka vermesi müstehap olur.”⁽⁵⁾

“Karısıyla hayız halinde, adet ilk günlerinde ilişkide bulunursa bir dinar, son günlerinde bulunursa yarım dinar sadaka verir.”⁽⁶⁾

TEVBE HAKKINDA :

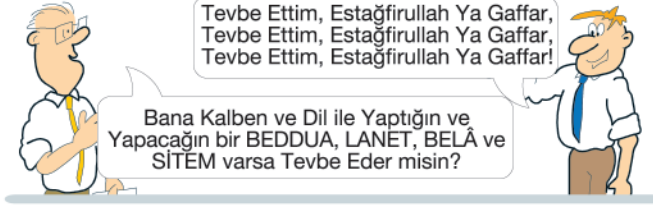
Tevbenin pişmanlık ve bir daha o günaha dönmemekle değer kazanacağını söylemiştik. Eğer kul hakkıyla alakalı bir durum varsa; yani birilerinin malını, mülkünü, parasını üzerinize geçirmiş iseniz; o malı, mülkü, parayı geri iade edip helâlleşmeli ve Allah’tan (*celle celalühü*) çokca af dilemelidir. Yoksa “ben tevbe ettim, kurtuldum” demek ancak züğürt tesellisidir ve kendini kandırmaktır.

(5) Mavsili, el-Ihtiyâr I/28; El-Muhit - Serahsi.

(6) Nesai, Taharet 182

TEVBE NASIL YAPILACAK?

“Ben sana yaptığım ve yapacağım; beddua, kötü söz ve haksızlıktan tevbe ettim, **ESTAĞFİRULLAH YÂ GAFFAR**” dedikten sonra, “Bana kalben ve dil ile yaptığın ve yapacağın beddua, belâ, lanet veya kötü dua varsa bunlardan tevbe eder misin?” diye karşımızdaki kişiye sorulacak. Karşımızdaki de 3 defa **“TEVBE ETTİM, ESTAĞFİRULLAH YÂ GAFFAR”** diyecek.

HELÂLLİK NASIL ALINACAK?

“Ben sana dünya ve ahiret, geçmiş ve gelecek tüm haklarımı **HELÂL ETTİM**” dedikten sonra, “Bana dünya ve ahiret, geçmiş ve gelecek tüm haklarını **HELÂL EDER MİSİN?**” diye karşımızdaki kişiye sorulacak. Karşımızdaki de 3 defa **“HELÂL ETTİM, ŞAHİT OL YA RABBİ”** diyecek.

SILA-İ RAHİM'İN ÖNEMİ

“Şüphesiz ki Allah, adaletli davranmayı, iyilikte bulunmayı ve akrabalara yardım etmeyi emreder. Fuhşu, kötülüğü ve zulmü yasaklar. Allah sizlere düşünüp yapmanız için öğüt verir.”

(Nahl Suresi, 90)

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) :

“Akrabalık bağlarını kesip koparan kimse Cennete giremez”

(Buhari, Edeb, 11)

“Her kim rızkının bol olmasını ve ecelinin gecikmesini istiyorsa sila-i rahim yapsın” (Buhari, Edeb, 12)

Şeytanların ise kime ineceğini size haber vereyim mi? Onlar, günaha, iftiraya düşkün herkesin üstüne inerler. Bunlar, (şeytanlara) kulak verirler (dinlerler) ve onların çoğu yalancılardır.

(Şuara Suresi 221 - 222 -223)

“Başınıza gelen her musibet (belâ), kendi ellerinizin kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların birçoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)”

(Şura Suresi, 30)

Eûzübillahimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddûs, Tevvâb, Settâr, Şâfi, Ğaffar, Vâsi', Mucîb, Hannân, Mennân, Deyyân olan Allahım!

Peygamber Efendimiz'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sığındıklarından sana sığınıyorum, dilediklerini de senden diliyorum ve **vereceğim sadakalardan, kefâretlerden, tutacağım oruçlardan, okuyacağım Kur'an-ı Kerim'den, keseceğim kurbanlardan veya hayvanlardan, yaptığım ve yapacağım tevbe, dua ve ibadetlerimden** vereceğin sevapları ve hasenatı; Peygamber Efendimiz'in (*sallallahu aleyhi vesellem*), ailesinin ve neslinin, tüm nebi ve rasullerin, sahabe efendilerimizin, evliyaullahın, müctehidlerin, müceddidlerin, Kur'an talebelerinin, Hakka Sayık olanların, Erol Tangut'un, eşinin ve ailesinin, bu duanın ortaya çıkmasına, yazılmasına ve yayılmasına tüm emeği geçenlerin, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin ölmüşlerinin ruhlarına, yaşayanların ve zürriyetlerinin ve zürriyetimin ruhanîyetlerine hediye etmek niyeti ile;

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımin, eşimin anne-babasının ve soyunun*), anne babalarımızın, soyumuzun, zürriyetimizin, ehl-i imanın ölmüş ve sağlarının, benimle ve soyum ile evlilik yapan ve yapacakların soy ve zürriyetlerinin, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; kul hakkına girerek, bilerek veya bilmeden kul hakkına tecavüz ettiği ve ettiğimiz insanlardan üzerimize hakkı geçenlerin ve üzerlerine her türlü kul hakkımız geçenlerin, iftira ve gıybet edilenlerin, kınanarak hor görülüp küçüm senenlerin, beddua, lânet ve belâ okunanların, sövülüp küfür edilenlerin, kafirlikle itham edilenlerin, yetim ve yetim hakkı konusunda zulmedilen ve zulme

uğrayanların, ellerimizle ve dilimizle zulme uğrayıp zulmedilenlerin ve her türlü soyumuz ve zürriyetimiz üzerine ve ehl-i imanın üzerine maddî ve manevî hakları geçmiş olan ve bize musibetler ve belâlar gelmesine sebep olan beddua ve lânet okuyan insanların ölmüş olanlarının ruhlarına, sağ olanlarının ruhaniyetlerine hediye etmek ve ruhlarını huzura kavuşturmak ve onların tüm günah ve hatalarının ve bizlerin dahi hata ve günahlarımızın affına, dünya ve âhîret saadetlerine ve saadetlerimize vesile olması ve bu insanlara haklarımızı helâl ederek onların da haklarını helâl etmesi ve tamamı ile bu dünyada helâlleşmek ve onların ve bizim üzerimizdeki tüm lânet ve belâların kalkması ve nefsimizin terbiyesine ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkmasına ve şeytanın davasını kaybetmesine ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve affetmene vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Soyumuzdan ve zürriyetimizden olan ve olmayan insanların, komşularımızın, tanıdığımız ve tanımadığımız insanların; bana, (*eşime, çocuklarıma*), anne-babalarımıza, (*eşimin anne-baba ve soyuna*), soyumuza, zürriyetimize, ehl-i imanın ölmüş ve sağ olanlarına, Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; ehl-i imana kötülük etmek niyeti ile; büyü yapan ve yaptırانların, kıskanan, kötü niyet besleyen, kötü dua eden, lânet ve belâ okuyan, söven ve küfreden, kafirlikle itham eden, gıybet eden, haklarını haram eden, yetim ve yetim hakkı konusunda zulmeden, iftira eden ve üzerlerinde hakkımız olan ve bizlere her çeşit zulüm yapan bütün **ehl-i imanın cümlesine hakkımızı helâl ettik ve sen affedenleri sevdiğin için affettik. Şahit ol Yâ Rabbi...** Ve bu saydıklarımın cümlesinin bizlere ve tüm inananlara din kardeşlerinin haksızlık ve zulmederek işledikleri günah ve hatalarının affına vesile olması ve ölmüş olanlarının ruhlarının huzura kavuşması, sağ olanlarının ruhaniyetlerinin hidayete ermesi için tamamına hakkımızı helâl ederek ölmeden tümü ile helâlleşmek ve böylece onların ve bizim tüm hata ve günahlarımızın affına vesile olması ve tümüne hakkımızı helâl etmek ve onların da haklarını helâl etmesi ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkmasına ve şeytanın davasını kaybetmesine, nefsimizin terbiyesine ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve affetmene vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımla*) ve anne-babalarımızın, (*eşimin anne babasının*), soyumuzun, zürriyetimizin ve dahi mü'minlerden ölmüş ve sağların, Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; şirke girerek, isyan ederek, günahlara girerek, zina yaparak, **zekâtını**

vermeyerek, faiz alıp-vererek, genç kızlara, mazlumlara, yetimlere veya çocuklara taciz ve tecavüzde bulunarak, evli kadınlarla ilişkiler yaşayarak, başkalarına tecavüz ve sapkınlıklar yaparak, aile içi enest ve sapkın cinsel ilişkiler yaşayarak veya bu sapkın ve enest ilişkilere göz yumarak ve sessiz kalarak, enest ilişkilerden veya tecavüzlerden çocuklar dünyaya getirerek, nikahını bozarak, nikahsız ilişkiler yaşayarak, eûzü besmele çekmeden eşiyle cinsel birlik-telik yaşayarak ve bu ilişkiden çocuk dünyaya getirerek, içkili düğünler ile evlenerek, gusûlsüz yaşayarak, müslüman olmayan birisiyle evlenerek ve bu ilişkiden çocuk dünyaya getirerek, nikahlı olmasına rağmen başkalarıyla zina yaparak, babası belirsiz zina çocukları dünyaya getirerek, evli kadınlar ile zina yaparak ve bu ilişkilerden çocuklar dünyaya getirerek, haramlar ve günahlar içerisinde bulunarak, başkalarına her türlü zulüm ve tecavüz ederek, mazlumların, yetimlerin haklarını yiyerek ve beddualarını alarak, yani şeytanın doğan ve doğacak çocuklar üzerinde ve bizim, soy ve zürriyetlerimizin üzerinde hisseler almasına, soy ve zürriyetlerimizin lânetlenmesine veya kesilmesine, şeytan ve cin musallatı yaşanmasına sebep olan ve olacak bu günahlarımızdan arınmamıza kefâret ve vesile olması niyeti ile ve tevbe etmeden cinsel ilişkiye girerek çocuklar, nesiller dünyaya getirmelerinin, getirmemizin, gelmiş, gelecek nesiller üzerinde şeytanın zinaya, cinsellik ile işlenen günahlara ruhsatının kesilmesine **kefâret olması ve affına vesile olması**, her türlü günaha, sapkınlığa meyil ve sevklerinin bitmesi, cin musallatlarının sona ermesi, şeytanın hisselerinin kalkması, tüm tuzaklarının bozulması, tüm inananların kurtulması, işlenen büyük günahlarının ve günahlarımızın affına vesile olması, nefsanî hastalıklarımızın sona ermesi, işlenen günahlara kefâret olması, her organımız ile işledikleri ve işlediğimiz bütün zulümlerin, günahların, hataların affına vesile olması, Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) gafletten kurtulmalarına ve kurtulmamıza, ahir zaman fitne ve belâlarından kurtulmalarına ve kurtulmamıza vesile olması, üzerimizdeki ve inananlar üzerindeki tüm lânet ve belâların kalkması, cümlemizin ve cümle ehl-i imanın, Allahım; senin rahmetine, tam olan hidayetine kavuşmamıza ve kavuşmalarına ve öylece huzuruna gelmemize, gelmelerine vesile olması, böylece onların ve bizim tüm hata ve günahlarımızın affına dahi vesile olması, tümüne hakkımızı helâl ederek, onların da haklarını helâl etmesi, şeytanın tüm tuzaklarının, hilelerinin kıyamete kadar boşa çıkması, şeytanın davasını kaybetmesi, bu kişilerden ölmüş olanların affı, sağ olanlarımızın hidayetleri, gelecek nesillerin arınması ve bizlerin dahi nefislerimizin terbiyesi ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve affetmene vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin ve çocuklarımın*), soyumuzun, zürriyetimizin, soyumuzdan ölmüş ve sağ olanların, geçmiş, gelmiş, gelecek tüm ehl-i imanın; kendi soylarına, zürriyetlerine, üstlerinde hakkı olan ve olmayan insanlara, bana, (*eşime ve zürriyetine*), anne-babama, beddua, lânet ve belâ okuyan, tüm kötü dua edenlerin, ettiklerimizin, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; ölmüş olanlarının ruhlarına, sağ olanlarının ruhaniyetlerine hediye etmek, onların üzerindeki tüm lânetlerin, bedduaların kalkması ve benim, (*eşim ve soyunun*) anne babamın, soy ve zürriyetimin ve inananların üzerinden dahi kalkması ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve affetmene vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve ehl-i imandan tüm geçmiş, gelmiş, gelecek olanlardan bilerek yada bilmeden şeytanın ve nefislerinin tuzaklarına düşerek içinde bulundukları şirk, isyan, küfür, adam öldürme, anne-baba hukukuna riayetsizlik, gıybet, iftira, kınama, su-i zan yaparak, bid'atlara, zulümlere ve zalimlere taraf olarak, rahmetten ümit keserek, amelin-den emin olarak, zina, içki, kumar, fal, büyü ile işlediğimiz ve işlediği tüm günahlardan, **Süfyan ve Deccal fitnelerinden**, başlarındaki ve başımızdaki bütün belâlardan, şerlerden kurtulmalarına ve kurtulmamıza vesile olması, şeytanın ve zürriyetinin davasını kaybetmesi, şeytanın âdemoğulları üzerine kurduğu tüm tuzakların ve hilelerin boşa çıkması, Rabbim senin kuracağın tuzakların ile bu tuzakların bozulmasına ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve affetmene vesile olması niyeti ile;**

Allahım! Benim, (*eşimin, çocuklarımın*), anne-babalarımızın (*eşimin anne, baba ve soyunun*), soyumuzun, zürriyetimizin, ehl-i imandan ölmüş ve sağların, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; adak veya hayvan kesme, oruç tutma, sadaka verme, fakir ve yetim doyurma veya giydirme veya sevindirme, Kur'an-ı Kerim okuma, yalan yere yemin etme, söz verme, ahitleşme, kullukta sadâkat gösterme, namaz kılma, namazı ve ibadetleri terketmeme, nezretme gibi adandığı, söz verildiği ve yemin edildiği halde yerine getirilmeyen, yerine getiremediğimiz ve getiremedikleri tüm adakların, yeminlerin, sözlerin yerine geçmesi, kefâret olması, eksik olan zekâtlarının, zekâtımın, aldığımız, verdiğimiz faiz paralarının, tüm haksız kazançların kısasının, kefâretinin yerine geçmesi ve bu zekâtları, sadakaları verdiğimiz insanların, soylarının dahi günahlarının affı, üzerlerindeki lânetlerin, belâların, tüm musibetlerin kalkması ve **Allahım, senin, bizlerden ve Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*)**

**kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlardan razı olmana ve af-
fetmene vesile olması niyeti ile;**

Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem), ehl-i imanın, başlarındaki, başımızdaki tüm belâların, şerlerin def'olması, insanların nefsin ve şeytanın tüm hile ve tuzaklarından kurtulmasına, kurtulmamıza vesile olması ve Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm iman sahiplerinin; tam olan bir hidayet ile senin rızanı ve sevgini kazanmasına, gelmiş ve geleceklerin iman ile kabre girmesine ve girmemize, cümlemizin mahşerde senin huzuru-na arınmış olarak gelmemize, tüm günah ve hatalarımızın affına ve kefâretine, cümlemizin yaptığı dua, tevbe ve ibadetlerin kabulüne, müslümanlarda bağışla-madığın hiçbir günah kalmamasına, gidermediğin hiçbir keder kalmamasına ve müslümanlarda senin rızana uygun olan her türlü ihtiyacımızı karşılamana vesile olması, işlediğim **şirk, isyan, lânet, ensest, zina, kul hakkı, faiz, terk-i zekât ve tüm günah ve hatalar ile soyum üzerindeki lânet ve belâların bana isabetine yol açan ve yol açtığım kapıların kapanmasına vesile olması niyeti ile ve tüm yukarıda yaptığım niyetler ile ve o niyetlerde geçen kişilerin herbirinin adına ve namına, Allahım! senin rızan için,**

NİYET ETTİM!

(Aşağıdaki niyetlerden kendinize uygun olanını seçiniz.)

..... KESMEYE / KESTİRMEMEYE
(**DİKKAT!** : YUKARIDAKİ NOKTALI KISMA ADAK OLARAK ADANIPTA
KESİLECEK OLAN HAYVANIN CİNSİ VE ADETİ SÖYLENECEK...)
(KOÇ, KOYUN, KEÇİ, İNEK, DANA, DEVE VB.)

KURBAN KESMEYE

SADAKA VERMEYE

PARA VERMEYE

FAİZ ALDIĞIM VERDİĞİM HER GÜN İÇİN
SADAKA VERMEYE

ZEKÂT KEFÂRETİ ÖDEMEYE
(BEKARLAR 280 FAKİR / EVLİLER 560 FAKİR)
(**DİKKAT!** : YUKARIDAKİ SAYI ASGARİ MİKTARDIR.
HERKES MADDÎ DURUMUNA GÖRE BU SAYIYI YÜKSELTECEK...)

**BENİM VE SOYUMUN (EŞİMİN VE SOYUNUN)
EKSİK ZEKÂTINI ve ZEKÂTIMI VERMEYE**

GURRE DİYETİ VE KEFÂRETİNİ ÖDEMEYE

**SOYUMUZUN ADAM ÖLDÜRME
KEFÂRETİNİ ÖDEMEYE**

ORUÇ TUTMAYA (7, 10, 21, 41 GÜN)

KEFÂRET ORUCU TUTMAYA

41 GÜN HURMA ORUCU TUTMAYA

41 KİŞİYE İFTAR YEMEĞİ VERMEYE

41 KİŞİYE HURMAYLA ORUÇ AÇTIRMAYA

**SOYUMDAN ÖLMÜŞ VE SAĞLARIN YERİNE
41 GÜN ORUCA VEYA 82 GÜN ORUCA**

**SOYUMDAN ÖLMÜŞ VE SAĞLARIN YERİNE VE HAYRINA
41 KİŞİYE İFTAR YEMEĞİ VERMEYE**

ORUÇ FİDYESİ ÖDEMEYE

HATİM YAPMAYA

KUR'AN-I KERİM OKUMAYA

MEVLİD-İ ŞERİF OKUTMAYA

YEMEKLİ MEVLİD VERMEYE

TEVBE ETMEYE

41 GÜN TEVBE NAMAZI KILMAYA

ADAĞIMI YERİNE GETİRMEYE

ALDIĞIM VE VERDİĞİM FAİZ PARALARININ KISAS
VE KEFÂRETİ OLARAK FAKİR DOYURMAYA

YETİM, DUL, FAKİRLER VEYA
FAKİR DOYURMAYA

ZEKERİYYA SOFRASI (H. İBRAHİM SOFRASI) VERMEYE

FAKİR GİYDİRME VE SEVİNDİRMEYE

YETİM DOYURMA, GİYDİRME VE SEVİNDİRMEYE

BİR FAKİRİN İHTİYAÇLARINI KARŞILAMAYA

ANNE-BABAMLA HELÂLLEŞİP SILA-İ RAHİME

KABİR ZİYARETİ YAPMAYA

1

ANNE-BABA İLE HELÂLLİK VE SILA-İ RAHİM*(Aralarında husumet ve küslük olan en az 7 -en yakın- akraba ile helâlleşme ve tevbeleşme)*

En başta anne-baba ve anne-babanın anne babaları, kardeş, abi, abla, amca, hala, teyze, dayı olmak üzere helâlleşmeli **VE DUALARINI ALMALIDIR**. Özellikle aralarında husumet olan var ise mutlaka helâlleşmeli ve birbirlerine söyledikleri tüm kötü sözlerden, belâ, lânet ve beddualardan karşılıklı tevbe etmelidir.

2

SADAKA VERMEK, FAİZ KISASI VERMEK, ADAK-YEMİN KEFFARETİ, ZEKAT KEFFARETİ

ZEKÂT KEFFARETİ: 280 öğün fakir doyurmak evli olanlar ise 560 öğün fakir doyurmak. Buna gücü yetmeyenler ise aynı niyet ile 41 gün oruç tutup sadece bir fakir aile doyurabilirler.

FAİZ KEFFARETİ: Aldığın ve verdiğin veya alınıp verilmesine sebep olduğun ya da kefil olduğun faiz miktarı para kadar sadaka dağıtmak

YEMİN KEFFARETİ: 3 gün oruç veya 10 fakiri akşam-sabah doyurmak

ADAK KEFFARETİ: Adağı kesecek maddi imkanı yok ise 10 gün oruç tutmak veya 67 öğün fakir doyurmak.

3

TEVBE VE DUA ETMEK**(5 VAKİT NAMAZA DEVAM ŞARTIYLA)**

Tecdid-i İman- İman Tazeleme Tevbe ve Duası yapılır. Gusül abdesti tazeleyip 2 rekat tevbe namazı kılındıktan sonra tevbe-istiğfar yapılacak ve dua edilecek.

TEVBE NİYETİ: “Allahım! Benim,,, anne-babalarımızın, (eşimin anne-aba ve soyunun), ölmüş ve sağ akrabalarımızın, benim ve soyumuz üzerinde her türlü kul hakkı bulunan ölmüş ve sağ olan tüm hak sahiplerinin, Hz. Adem’den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm ehl-i iman dahi adına ve namına ben cümlemizin affına vesile olması niyeti ile niyet ettim **senin rızan için namaza**” dedikten sonra tevbe namazı kılınacak ve size verilen tevbe-i sayık’taki tevbelerinizi tüm kalbinizle inanarak yapacaksınız inşaallah.

4

ADAK, AKİKA, ŞÜKÜR KURBANI KESMEK

Hayvanı kesmek için yukarıdaki niyet yapıldıktan sonra kurban edilecek hayvanı kesecek olana 3 defa **“YAPTIĞIM NİYETİM ÜZERE BEN(anne adı)..... ve(baba adı)..... OĞLU/ KIZI(kendi adı) O HAYVANI KESMEK İÇİN SENİ VEKİL ETTİM”** sözü söylenecek ve kesecek olan 3 defa **“VEKÂLETİNİ ALDIM, KABUL ETTİM”** diyecek. 3 defa kurban kesilirken olduğu gibi tekbir getirdikten sonra BİSMİLLAHİ ALLAHUEKBER denilerek hayvanı kesecek. Hayvanın etinden asla kestiren ve zürriyetinden kimse almadan ve yemeden fakir ve ihtiyacı olanlara dağıtılacak. (En az 7 farklı kişiye ya da aileye.)

5

ORUÇ TUTMAK

Sevabı, hikmeti ve mükafatı sadece Allah (celle celalühü) tarafından bilinen, ruhsal, bedensel arınma için tutulan oruç 7 gün peşpeşe veya aralıklı tutulabilir. Tavsiyemiz ara vermeden tutulmasıdır. (7 en az sayı olmakla beraber 14, 21 veya 41 gün tutulabilir. Sayı arttıkça manevi fazileti ve faidesi artmaktadır.)

Ayrıca; Allah'a (celle celalühü) verdiği sözleri (adaklarını) maddi imkansızlıklar nedeniyle yerine getiremeyenler 10 gün, Zekat borcu olupta ödeyecek gücü olmayanlar 41 gün, Yemin edip bozanlar 3 gün keffaret olarak oruç tutabilirler.

6

KUR'AN-I KERİM OKUMAK

41 tane Yasin Suresi okunacak. (Arapça bilmeyenler Türkçesini okuyabilir). Okuma yazması olmayanlar 1000 adet Fatiha, 111 adet İhlas, 111 adet Felâk, 111 adet Nas okuyacaklar. İsteyenler aynı niyet ile hatim yapabilirler.

7

KABİR ZİYARETİ

Ölmüş iseler anne babanın ve onların dahi anne-babalarının kabirleri **Cuma günü** ziyaret edilecek.

Mezarlığa girince **“Es-selamüaleyküm yâ ehlel kubur”** diyerek kabir ehline selâm verilecek ve **“Ey kabirler ahâlisi, size selâm olsun! Allah bizi ve sizi mağfiret eylesin. Sizler, bizden önce gittiniz, biz de sizin ardınızdan geleceğiz”** denilecek.

Kabrin başında **“Ben sizlerin ve bizlerin işlediği günahlardan ve beddualardan rabbime tevbe ediyorum. Allahım! Onların kabirde azap çekmelerine sebep olan günahları affetmeni ve bizim üzerimizdeki tüm lânet ve belâları kaldırmanı diliyorum”** dedikten sonra **“Allahım! Benim, (eşimin ve soyunun), soyumdan tüm ölmüş ve sağ olanların günahlarımızın affı için ben, sana, kendim ve onlar adına tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffar, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb, Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimîn”** denecek.

Daha sonra 100 defa **“Estağfirullah”** denilecek ve **“Ben size dünya ve ahiret haklarımı helal ediyorum. Ben sizlerden razıyım. Allah da sizden razı olsun. Sizler de bana hakkınızı helal ediniz, rabbim sizleri ruhları huzura kavuşanlardan eylesin. amin”** denilecek. Daha sonra son olarak kabrin kibleye bakan başında **“Allahım! Okuduğum Kur'an-ı Kerim'den hasıl olacak sevabı Peygamber Efendimizin, ahirete göçmüş müslümanların ve tüm ölmüşlerimizin ruhlarına hediye ediyorum”** diyerek kabri ziyaret edilen kişinin öldüğü yıldan bu yıla kadar, her yıl için 3 ihlâs-ı şerif ve 1 fatiha okunacak.

(Örnek : Öleli 10 yıl oldu ise 30 ihlâs-ı şerif ve 10 fatiha okunur. Öldüğü yıl bilinmiyor ise 100 ihlâs-ı şerif 100 fatiha okunur.)

H.z. Süleyman'ın (aleyhisselam) Ahitnamesi

سَلَامٌ وَاجْزَيْتَ اِثْمَعَتِ وَمَا خَلَقَ
بَلْ كُنْتُمْ اَوْ اَلَا جَعَلْ جَمِلْ كَثَرِ
وَالْ جَنَّ شَيْ فَاَنْ مَا شَدِاقِ

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

2

ŞEYTANDAN, ALLAH'A (celle celalühü) SIĞINARAK MUSALLAT TESBİT METODU

1 - ŞİRK VE İSYAN TESBİTİ

Allahım! Bilerek veya bilmeyerek kırgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kalben ve dil ile söylediğim şirk ve isyan sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Bilerek veya bilmeyerek kırgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kalben ve dil ile (.....) ismine şirk ve isyan fiillerimden ve sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıdaki Allah'ın (celle celalühü) isim ve sıfatları tek tek koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK 1 : Allahım! Bilerek veya bilmeyerek kırgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kalben ve dil ile (**er-Rahmân**) ismine şirk ve isyan fiillerimden ve sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

ÖRNEK 2 : Allahım! Bilerek veya bilmeyerek kırgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kalben ve dil ile (**Vücut**) sıfatına şirk ve isyan fiillerimden ve sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allah'ın (celle celalühü) Güzel İsimleri :

Allah (eşi benzeri olmayan, bütün noksan sıfatlardan münezze tek ilâh, her biri sonsuz bir hazine olan bütün isimlerini kuşatan özel ismi, isimlerin sultanı), **Er-Rahmân** (dünyada bütün mahlukata merhamet eden, şefkat gösteren, ihsan eden), **Er-Rahîm** (âhirette, mü'minlere sonsuz ikram, lütuf ve ihsanda bulunan), **El-Melik** (mülkün, kâinatın sahibi, mülk ve saltanatı

devamlı olan), **El-Kuddûs** (her noksanlıktan uzak ve her türlü takdise lâyık olan), **Es-Selâm** (her türlü tehlikelerden selâmete çıkararak), **El-Mü'min** (Güven veren, emin kılan, koruyan), **El-Müheymin** (her şeyi görüp gözetken), **El-Azîz** (izzet sahibi, her şeye galip olan), **El-Cebbâr** (azamet ve kudret sahibi, dilediğini yapan ve yaptıran), **El-Mütekebbir** (büyüklikte eşi, benzeri olmayan), **El-Hâlık** (yaratan, yoktan var eden), **El-Bâri** (her şeyi kusursuz ve uyumlu yaratan), **El-Musavvir** (varlıklara şekil veren), **El-Ğaffâr** (günahları örten ve çok mağfiret eden), **El-Kahhâr** (her şeye, her istediğini yapacak surette, galip ve hakim olan), **El-Vehhâb** (karşılıksız hibeler veren, çok fazla ihsan eden), **Er-Rezzâk** (bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyacını karşılayan), **El-Fettâh** (her türlü müşkülli açan ve kolaylaştıran, darlıktan kurtaran), **El-Alîm** (gizli açık, geçmiş, gelecek, her şeyi en ince detaylarına kadar bilen), **El-Kâbid** (dilediğine darlık veren, sıkarak, daraltarak), **El-Bâsıt** (dilediğine bolluk veren, açarak, genişleten), **El-Hâfid** (dereceleri alçaltarak), **Er-Râfi'** (şeref verip yükselten), **El-Mu'izz** (dilediğini aziz eden, izzet veren), **El-Müzill** (dilediğini zillete düşüren), **Es-Semî'** (her şeyi en iyi işiten), **El-Basîr** (gizli açık, her şeyi en iyi gören), **El-Hakem** (mutlak hakim, hakkı batıldan ayıran, hikmetle hükmeden), **El-Adl** (mutlak âdil, çok adaletli), **El-Latîf** (lütuf ve ihsan sahibi olan, bütün incelikleri bilen), **El-Habîr** (olmuş olacak her şeyden haberdar), **El-Halîm** (cezada acele etmeyen, yumuşak davranan), **El-Azîm** (büyüklikte benzeri yok, pek yüce), **El-Ğafûr** (affı, mağfireti bol), **Eş-Şekûr** (az amele, çok sevap veren), **El-Aliyy** (yüceler yücesi, çok yüce), **El-Kebîr** (büyüklikte benzeri yok, pek büyük), **El-Hafîz** (her şeyi koruyucu olan), **El-Mukîr** (her yaratılmışın rızkını, gıdasını veren, tayin eden), **El-Hasîb** (kulların hesabını en iyi gören), **El-Celîl** (celâl ve azamet sahibi olan), **El-Kerîm** (keremi, lütuf ve ihsanı bol, karşılıksız veren, çok ikram eden), **Er-Rakîb** (her varlığı, her işi her an görüp gözetken, kontrolü altında tutan), **El-Mucîb** (duaları, istekleri kabul eden), **El-Vâsi'** (rahmet, kudret ve ilmi ile her şeyi ihata eden), **El-Hakîm** (her işi hikmetli, her şeyi hikmetle yaratan), **El-Vedûd** (kullarını en fazla seven, sevmeye en lâyık olan), **El-Mecîd** (her türlü övgüye lâyık bulunan), **El-Bâis** (ölüleri diriltken), **Eş-Şehîd** (her zaman her yerde hazır ve nazır olan), **El-Hakk** (varlığı hiç değişmeden duran. Var olan, hakkı ortaya çıkararak), **El-Vekîl** (kendisine tevekkül edenlerin işlerini en iyi neticeye ulaştıran), **El-Kaviyy** (kudreti en üstün ve hiç azalmayan), **El-Metîn** (kuvvet ve kudret kaynağı, pek güçlü), **El-Veliyy** (inanamların dostu, onları sevip yardım eden), **El-Hamîd** (her türlü hamd ve senaya lâyık olan), **El-Muhsî** (yarattığı ve yaratacağı bütün varlıkların sayısını bilen), **El-Mübdi'** (maddesiz, örneksiz yaratan), **El-Muîd** (yarattıklarını yok edip, sonra tekrar diriltecek olan), **El-Muhyî** (ihya eden, diriltken, can veren), **El-Mümit** (her canlıya ölümü tattıran), **El-Hayy** (ezeli ve ebedi hayat sahibi), **El-Kayyûm** (varlıkları diri tutan, zatı ile kâim olan), **El-Vâcid** (kendisinden hiçbir şey gizli kalmayan, istediğini, istediği vakit bulan), **El-Macîd** (kadri ve şanı büyük, keremi, ihsanı bol olan), **El-Vâhid** (zat, sıfat ve fiillerinde benzeri ve ortağı olmayan, tek olan), **Es-Samed** (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, herkesin muhtaç olduğu), **El-Kâdir** (dilediğini dilediği gibi yaratmaya

muktedir olan), **El-Muktedir** (dilediği gibi tasarruf eden, her şeyi kolayca yaratan kudret sahibi), **El-Mukaddim** (dilediğini, öne alan, yükselten), **El-Muahhir** (dilediğini sona alan, erteleyen, alçaltan), **El-Evvel** (ezeli olan, varlığının başlangıcı olmayan), **El-Âhir** (ebedi olan, varlığının sonu olmayan), **El-Zâhir** (varlığı açık, âşikar olan, kesin delillerle bilinen), **El-Bâtın** (akılların idrak edemeyeceği, yüceliği gizli olan), **El-Vâlî** (bütün kâinatı idare eden), **El-Müteâlî** (son derece yüce olan), **El-Berr** (iyilik ve ihsanı bol, iyilik ve ihsan kaynağı), **Et-Tevvâb** (tevbele-ri kabul edip, günahları bağışlayan), **El-Müntekîm** (zâlimlerin cezasını veren, intikam alan), **El-Afüvv** (affı çok olan, günahları affetmeyi seven), **Er-Raûf** (çok merhametli, pek şefkatli), **Mâlik'ül-Mülk** (mülkün, her varlığın sahibi), **Zü'l-celâli ve'l-ikrâm** (celâl, azamet ve pek büyük ikram sahibi), **El-Muksit** (her işi birbirine uygun yapan), **El-Câmi** (mahşerde her mahlukatı bir araya toplayan), **El-Ğaniyy** (her türlü zenginlik sahibi, ihtiyacı olmayan), **El-Muğnî** (müstağni kılan, ihtiyaç gideren, zengin eden), **El-Mâni** (dilemediği şeyi mâni olan, engelleyen), **Ed-Dârr** (elem, zarar verenleri yaratan), **En-Nâfi** (fayda veren şeyleri yaratan), **En-Nûr** (âlemleri nurlandıran, dilediğine nûr veren), **El-Hâdî** (hidayet veren), **El-Bedî'** (eşi ve benzeri olmayan güzellik sahibi, eşsiz yaratan), **El-Bâkî** (varlığının sonu olmayan, ebedî olan), **El-Vâris** (her şeyin asıl sahibi olan), **Er-Reşîd** (irşada muhtaç olmayan, doğru yolu gösteren), **Es-Sabûr** (ceza vermede acele etmeyen).

Allah'ın (celle celalühü) **Zatî sıfatları :**

Vücut (Allah vardır, yokluğu düşünülemez. Onun varlığı ezeldir. Varlığı Vacib-ül vücuddur yani gereklidir), **Kıdem** (Varlığının evveli ve başlangıcı yoktur), **Bekâ** (Varlığının sonu yoktur, dâima vardır. O, hiç yok olmaz), **Vahdaniyyet** (Allah; birdir ve tektir. Allah'ın bir benzeri ve ortağı yoktur asla olamaz), **Muhalefet-ün li'l-havadis** (Allah, yarattığı ve sonradan meydana gelen varlıklara benzemez. Hiç bir mahluk Allah'a benzemez, benzetilemez), **Kıyam bi-nefsihi** (Allah, başka bir mekâna ya da varlığa muhtaç değildir. Madde ve mekân yokken de Allah vardı).

Allah'ın (celle celalühü) **Subûti sıfatları:**

Hayat (Allah, hayat sahibidir ve diridir. Onun hayatı yarattıklarının hayatına benzemez; ezeli ve ebedidir), **İlim** (Allah, her şeyi bilir ve kuşatır ve onun bilmesi bilimsel bilgiler gibi değil daha net ve eksiksizdir), **Semî'** (Allah, her şeyi işitir. Bir araç olmadan işitir. Onun işitmesi kulları gibi değildir), **Basar** (Allah her şeyi görür. Alet olmadan herhangi bir koşul olmadan görür o kulları gibi görmek için gözlere ihtiyaç duymaz), **İrade** (Allah, dilediği her şeyi yaratır. Kâinattaki her şey onun dilemesi ile gerçekleşir), **Kudret** (Allah'ın gücü her şeye yeter. Hiç bir şey onun üzerinde güçlü olamaz), **Kelâm** (Allah, harfe ve cümlelere gerek duymadan konuşabilir, söyleyicidir), **Tekvîn** (Allah, yaratıcıdır. Onun haricinde başka bir yaratıcı yoktur).

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Ğaffâr** isminle, “**Rabbim beni affetmez**” diyerek şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Ğafûr** isminle, “**acaba tevben kabul oldu mu?**” veya “**Rabbim beni affetmez ki**” diyerek şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **et-Tevvâb** isminle, “**rabbim beni affeder mi**” veya “**şunu, bunu affetmez, istediği tevbeyi yapsın**” diyerek isyan ve şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Afûv** isminle, içimdeki lümme-i şeytana ve nefsime uyararak, şüpheyi düşüp af olunmadığımı düşünerek sana şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Basîr** isminle, doğruları gizleyerek yalan yere yemin ya da şahitlik ederek şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **es-Semî** isminle, söylediğimi söylemedim diyerek veya duyduğumu duymadım diyerek şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Bâtın** isminle, şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Alîm** isminle, senin bildiğin tüm hata ve günahlarımı inkâr ederek şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Azîm** isminle, senden ümit keserek şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Kuddûs** isminle, nefsime uyararak veya kovulmuş şeytana uyararak şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! **el-Adl** isminle, “**neden ben, neden böyle, neden, neden, keşke, keşke**” diyerek senin hükümlerine bilmeden üzüntü ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Hakem** isminle, şirk koştuktan, adaletinde şüpheyi düşmekten, hakkın hak sahibine verilmesinde bilmeden şüpheyi düşmekten ve adaleti kendim sağlamaya çalışarak isyan ve şirke düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

Allahım! Üzgünlük ve kederle, kızgınlık ve öfkeyle, bilerek ya da bilmeyerek **el-Mübdi** isminle, dünyaya gelmeme sebep kıldığın anne-babama ve yaradılış şeklime yaptığım şirk sözlerinden gelen şeytandan sana sığınırım.

2 - ANA, BABA VE SOYDAN

BEDDUA, LÂNET, KAHİR, BELÂ TESBİTİ

Allahım! Annemin yaptığı bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) kalben ve dil ile yaptığı beddua, lânet, kahır ve belâlardan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (soyumdan ölmüş ve sağların) kalben ve dil ile yaptığı beddua, lânet, kahır ve belâlardan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

✓ Soyumun	✓ zürriyetimin	✓ soyumdan ölmüş ve sağların
✓ annemin	✓ anneannemin	✓ dedemin
✓ babamın	✓ babaannemin	✓ anneannemin anne-babasının
✓ büyükbabamın	✓ amcamın	✓ dedemin anne-babasının
✓ halamın	✓ dayımın	✓ büyükbabamın anne-babasının,
✓ teyzemin	✓ akrabalarımın	✓ babaannemin anne-babasının
✓ soyum ile evlilik yapanların	✓ hısımlarımın	
✓ soyum ile evlilik yapanların anne-babalarının		
✓ soyumdaki miras ortakçılarının		

3 - KİŞİNİN KENDİSİNİN, SOY VE ZÜRRIYETİNİN ALDIĞI BEDDUA, LÂNET, KAHİR, BELÂ, HAK HARAMLIĞI TESBİTİ

Allahım! Bana, anne-babama, soyuma ve zürriyetime yapılan beddua, lânet, kahır, belâ ve hak haramlığından gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Benim (eşimin ve soyunun) ve soyumun, zürriyetimin (.....) bana, anne babama, soyumdan ölmüş ve sağlara yaptığı beddua, lânet, kahır, belâ ve hak haramlığından gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! Benim (eşimin ve soyunun) ve soyumun, zürriyetimin (canlarını katlettiğimiz kişilerin) bana, anne babama, soyumdan ölmüş ve sağlara yaptığı beddua, lânet, kahr, belâ ve hak haramlığından gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

- ✓ Canlarını katlettiğimiz kişilerin ✓ hakkını yediğimiz yetimlerin
- ✓ enest ilişki veya enest tacizde bulunduklarımızın,
- ✓ zulmettiğimiz mazlumların ✓ tecavüz ettiklerimizin
- ✓ mallarını çaldığımız veya gasbettığımız kişilerin
- ✓ namuslarını kirlettiğimiz kişilerin ✓ zulmettiğimiz yolcuların
- ✓ taciz ve sapkınlık yaptıklarımızın ✓ iş ortaklığı yaptıklarımızın
- ✓ iftira ettiğimiz insanların (namus iftirası yaptıklarımızın)
- ✓ hakkına girdiğimiz komşularımızın
- ✓ kapıdan çevirdiğimiz misafirin ✓ kınayıp aşağıladığımız insanların
- ✓ hor ve hakir gördüğümüz fakir ve kimsesizlerin
- ✓ yalancı şahitlik ve haksızlığa uğramasına sebep olduğumuz insanların
- ✓ canından/malından/evlâdından/işinden olmasına sebep olduklarımızın

4 - KENDİNE, HAYATINA, YAŞAMAYA, RIZIK VE NİMETLERE OKUNAN İSYAN, LÂNET, BELÂ VE KAHİR TESBİTİ

Allahım! Kendime ve hayatıma okuduğum lânet, belâ, kahr, isyan sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) kalben ve dil ile söylediğim şirk, isyan, beddua, lânet, kahr ve belâ ve küfür sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (anneme) kalben ve dil ile söylediğim şirk, isyan, beddua, lânet, kahr ve belâ ve küfür sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

✓ anneme	✓ babama	✓ dünyaya geldiğim güne
✓ kardeşlerime	✓ anneanneme	✓ evlendiğim güne
✓ dedeme	✓ babaanneme	✓ soyumdan ölmüş ve sağlara
✓ büyükbabama	✓ eşime	✓ eşimin anne-babasına
✓ eşimin soyuna	✓ komşularıma	✓ çalışan işçilerime
✓ çocuklarıma	✓ damadıma	✓ alacaklı olduklarıma
✓ gelinime	✓ dünürüme	✓ borçlu olduklarıma
✓ amcama	✓ halama	✓ vatanıma ✓ milletime
✓ dayıma	✓ teyzeme	✓ erkek olarak yaratılışıma
✓ iş ortağıma	✓ devlete	✓ kız veya kadın yaratılışıma
✓ amirime	✓ kendime	✓ cinsiyetime ✓ aracıma
✓ hayatıma	✓ yaşamaya	✓ kalbimdeki sevgiye
✓ varoluşuma	✓ yaratılışıma	✓ aklıma ✓ ruhuma
✓ düşüncelerime	✓ fikirlerime	✓ aşk duyguma ✓ evliliğe
✓ azalarım	✓ elime	✓ ayağıma ✓ vücuduma
✓ gözlerime	✓ burnuma	✓ kulaklarıma ✓ sûretime
✓ mideme	✓ evime	✓ malıma ✓ mülküm
✓ diğer organlarıma	✓ nişanlanmaya	✓ sözlenmeye ✓ eşyalarıma
✓ işime	✓ mesleğime	✓ güven hissime ✓ kaderime
✓ paraya ve parama	✓ okuluma	✓ derslerime ✓ kederime
✓ imtihanıma	✓ sıkıntılarıma	✓ hastalığıma ✓ sakatlığıma
✓ uzuv eksikliğime	✓ başıma gelen musibet-belâlara	✓ mazlumlara
✓ çektiğim cezalara	✓ Allah'ın dünyadaki adaletine	✓ yetimlere
✓ geçirdiğim kazalara	✓ Allah'ın hakimiyetine	
✓ rızık darlığına	✓ arazi ve arsalarıma	✓ hayvanlarıma
✓ verdiği rızık ve nimetlere	✓ dualarıma cevap gelmemesine	
✓ geçim sıkıntısına	✓ müslümanlara	✓ miras ortakçılarımıza

5 - ZEKÂT VERMEMEKTEN GELEN MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! Eksik verdiğim zekâtın gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) Eksik verdiği zekâtın gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (annemin) eksik verdiği zekâtıtan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

✓ annemin	✓ babamın	✓ anneannemin
✓ dedemin	✓ babaannemin	✓ büyükbabamın
✓ anne soyumun	✓ baba soyumun	✓ eşimin
✓ eşimin anne-babasının		✓ eşimin soyunun

6 - GÜNAHLARDAN GELEN MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! Tesettürsüz gezmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Namazı terketmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (şirk koştuktan) gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

✓ şirk koştuktan	✓ isyan etmekten	✓ başkalarına küfür etmekten
✓ anne-baba hakkı çiğnemekten		✓ komşularıma zulmetmekten
✓ ana-babaya zulmetmekten		✓ haksız kazançtan
✓ anneye el ve dil ile zulmetmekten		✓ çalmaktan
✓ babaya el ve dil ile zulmetmekten		✓ ensest ilişki ve sapıklıktan
✓ eşime el ve dil ile zulmetmekten		✓ zekâtı terketmekten
✓ çocuklarıma el ve dil ile zulmetmekten		✓ faiz alıp vermekten
✓ başkalarına el ve dil ile zulmetmekten		✓ namazı terketmekten
✓ akrabalarıma el ve dil ile zulmetmekten		✓ şükürsüzlükten
✓ çocuklarıma beddua/belâ/lânet okumaktan		
✓ ana-babama beddua/belâ/lânet okumaktan		
✓ kızdığım insanlara beddua/belâ/lânet okumaktan		

- ✓ akrabalarıma beddua/belâ/lânet okumaktan ✓ içki içmekten
- ✓ başkalarına beddua/belâ/lânet okumaktan ✓ kumar oynamaktan
- ✓ mazlumlara beddua/belâ/lânet okumaktan ✓ zina yapmaktan
- ✓ miras ortakçılara, onların eş ve çocuklarına hakkımı haram etmekten
- ✓ miras ortakçılara beddua/belâ/lânet okumaktan
- ✓ uyuşturucu madde kullanmaktan ✓ adam öldürmekten
- ✓ haksız miras almaktan ✓ yetim hakkı yemekten
- ✓ iftira etmekten ✓ gıybet etmekten ✓ gıybet dinlemekten
- ✓ yalancı şahitlik yapmaktan ✓ zalimlere taraftar olmaktan,
- ✓ rahmetten ümit kesmekten ✓ kendi amelini beğenmekten
- ✓ kibirden ✓ böbürlenmekten ✓ başkalarını aşağılamaktan
- ✓ başkalarının ahını almaktan ✓ tecavüzden
- ✓ tacizden ✓ porno izlemekten ✓ fuhşiyata düşkünlükten vb.

7 - YERİNE GETİRİLMİYEN ADAK VE YEMİNLERDEN GELEN MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! Adayıp da yerine getirmediğim adaktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) adayıp da yerine getirmediği (.....) adağından gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (*annemin*) adayıp da yerine getirmediği (*deve*) adağından gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

1. BOŞLUĞA KOYULACAK KELİMELE :

- ✓ annemin ✓ babamın ✓ anneannemin
- ✓ dedemin ✓ babaannemin ✓ büyükbabamın
- ✓ amcamın ✓ halamın ✓ dayımın
- ✓ teyzemin ✓ soyumdan ölmüş ve sağların
- ✓ eşimin ✓ eşimin anne-babasının ✓ eşimin soyunun

2. BOŞLUĞA KOYULACAK KELİMELE :

✓ deve	✓ öküz	✓ inek	✓ koç
✓ koyun	✓ keçi	✓ kuzu	✓ tavuk
✓ horoz	✓ hindi	✓ kaz	✓ ördek
✓ hac	✓ oruç	✓ namaz	✓ Yâsîn okuma
✓ Kur'an-ı Kerim hatimi	✓ mevlit okutma	✓ fakir doyurma	
✓ yetim doyurma	✓ fakir giydirme		
✓ fakir sevindirme	✓ yetim sevindirme		
✓ çocuk sevindirme	✓ kurban kesme		
✓ namazı terketmemek	✓ Zekeriyya sofrası		
✓ çocuk okutma ve okul masraflarını karşılama			
✓ cami yaptıрма	✓ çeşme (sebil) yaptıрма		
✓ Kur'an-ı Kerim öğrenme	✓ Kur'an-ı Kerim öğretme		
✓ evlendirme			

8 - YALAN YERE YEMİN ETMEKTEN GELEN MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! Yaptığım yalan yeminlerden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Seni şahit tutarak yalan yere yemin etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Kur'an-ı Kerim ve dini değerler üzerine yalan yere yemin etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

9 - KINAMAKTAN, AŞAĞILAYIP HAKİR GÖRMEKTEN GELEN MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! Başkalarını kınamaktan, aşağılayıp hakir görmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! (.....) başkalarının (.....) kınamasından, aşağılayıp hakir görmesinden ve kibirlenip büyüklenmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (***babamın***) başkalarının (***içki içmesini***) kınamasından, aşağılayıp hakir görmesinden ve kibirlenip büyüklenmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

1. BOŞLUĞA KOYULACAK KELİMELE

✓ annemin	✓ babamın	✓ anneannemin
✓ dedemin	✓ babaannemin	✓ büyükbabamın
✓ amcamın	✓ halamın	✓ dayımın
✓ teyzemin	✓ soyumdan ölmüş ve sağların	
✓ eşimin	✓ eşimin anne-babasının	✓ eşimin soyunun

2. BOŞLUĞA KOYULACAK KELİMELE

✓ Namaz kılmamasını	✓ oruç tutmamasını	✓ zekât vermemesini
✓ hacca gitmemesini	✓ içki içmesini	✓ çalışmamasını
✓ günaha düşkünlüğünü	✓ zina yapmasını	✓ sigara içmesini
✓ uyuşturucu madde kullanmasını		✓ cinsel sapkınlığını
✓ gay olmasını	✓ lezbiyen olmasını	✓ travesti olmasını
✓ kumar oynamasını	✓ dinî eksik yaşamasını	✓ özürlü olmasını
✓ zekâ geriliğini	✓ otistik olmasını	✓ okumamasını
✓ iş bulamamasını	✓ fakirliğini	✓ cimriliğini
✓ çocuklarına terbiye verememesini		✓ kötü ahlâkını
✓ ana-babaya asi olmasını	✓ kibirli olmasını	✓ mesleğini
✓ boyunu	✓ vücudunu	✓ sûretini
✓ pezevenklik yapmasını	✓ fahişelik yapmasını	
✓ açık-saçık gezmesini	✓ kapanıp sonradan açılmasını	
✓ aile geçimsizliğini vs.		

10 - KİBİR, GURUR, NEFSE UYMAKTAN, YANLIŞ SEVGİ, KORKU VE ŞİRKTE

Allahım! Kibirlenmekten ve böbürlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Yaptığım ibadetlerde, kullukta, dualarda kendimi yeteri kadar iyi görmekten, verdiğin nimetlerin için yeteri kadar şükredemeyeceğimi unutup ifrat/tefrit ara-

sındaki sırâta'l-müstakîm olan yolundan çıkarak kibirlenmekten, böbürlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! İnsanlara yukarıdan bakarak nefsimi kabartmaktan, böbürlenmekten ve kibirlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Verdiğin mal, mülk, eşya, araba, ev, iş, evlad-ü iyal için gururlanmaktan ve kibirlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Bütün nimetler, rızıklar, lütuflar sendendir. Senin üzerimdeki bütün nimetlerini kendimden bilerek kibir ve gurura kapılarak **el-Mütekebbir** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Seni sevmekten daha çok yarattığın bir kulunu sevmekten, **el-Vedûd** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Senden daha az korkup, senin yarattıklarından daha fazla korkarak **el-Cebbâr** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! “**Neden dualarıma cevap vermiyorsun?**” diyerek **el-Mucîb** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! “**Neden görmüyorsun?**” diyerek **el-Basîr** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! “**Neden duymuyorsun?**” diyerek **es-Semî** ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Maddî ve manevî hastalıklarımda şifayı doktordan, ilaçlardan ve kullarından bekleyerek **eş-Şâfi** ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

Allahım! Geçimimi sağlamayı; para kazanmaya, maaşa ve başka faktörlere bağlayarak **er-Rezzâk** ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.

{Eûzübillâhimineşşeytânirracîm} (21 defa)

11 - SOYDAN GELEN BEDDUALARDA, LÂNETLERDE DUA İLE MUSALLAT TESBİTİ

(Yapılan dua sonucunda vücutta meydana gelen kasılmalar soydan gelen bir sıkıntının olduğunun belirtisidir.)

Allahım! (.....) ruhunu huzura kavuştur, günahlarını ve kusurlarını affeyle.

{Estağfirullah} (33 defa)

GENEL DUA : Allahım! (soyumdan ölmüş olanların) ruhunu huzura kavuştur, günahlarını ve kusurlarını affeyle.

{Estağfirullah} (33 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (babaannemin) ruhunu huzura kavuştur, günahlarını ve kusurlarını affeyle.

{Estağfirullah} (33 defa)

✓ annemin	✓ anneannemin	✓ dedemin	✓ babamın
✓ anneannemin anne-babasının		✓ dedemin anne-babasının	
✓ babaannemin	✓ büyükbabamın	✓ amcamın	✓ halamın
✓ babaannemin anne-babasının		✓ büyükbabamın anne-babasının	
✓ soyum ile evlilik yapanların		✓ dayımın	✓ teyzemin
✓ soyum ile evlilik yapanların anne-babalarının			
✓ soyumdaki miras ortakçılarının		✓ hısım ve akrabalarımın	

12 - ÖLMÜŞLERİN RUHLARINA DUA İLE MUSALLAT TESBİTİ

Allahım! (.....) işlediği tüm günah ve hatalardan ben sana onun adına binler kere binler tevbe ettim.

{Esağfirullah} (33 defa)

(.....) boşluk olan bölüme aşağıda yazdığımız kelimeler teker teker koyularak yapılmalıdır.

ÖRNEK : Allahım! (babaannemin) işlediği tüm günah ve hatalardan ben sana onun adına binler kere binler tevbe ettim.

{Esağfirullah} (33 defa)

✓ annemin	✓ anneannemin	✓ dedemin	✓ babamın
✓ anneannemin anne-babasının	✓ dedemin anne-babasının		
✓ babaannemin	✓ büyükbabamın	✓ babaannemin anne-babasının	
✓ büyükbabamın anne-babasının	✓ soyum ile evlilik yapanların		
✓ soyum ile evlilik yapanların anne-babalarının			
✓ amcamın	✓ halamın	✓ dayımın	✓ teyzemin
✓ soyumdaki miras ortakçılarının	✓ hısım ve akrabalarımın		

SOYDAN GELEN SIKINTILARLA İLGİLİ ÖZEL BİR BİLGİ

İmam-ı Birgivi Hazretleri şöyle bir bilgi veriyor :

“İnsanoğlunun akrabası geriye doğru 7 nesildir.

7 ceddimiz deriz, dilimizde darb-ı mesel olmuştur, bu 7 nesilde hem anne hem baba tarafından geriye doğru tam 254 anne ve baba var. Bunların hepsinin ahlâkı, özü, nüvesi, karakteri, zerreler seviyesinde de olsa nesilden nesile az veya çok süzülerek bizlere kadar geliyor, bizim nefsimizin ahlâkının temelini oluşturuyor, sonra ergenlikle kişi bu temeli alıp ya daha iyiye götürüyor ya daha kötüye. Ama bazı durumlar var kişiye yapışıyor, ne kadar nafile namaz kılsa, oruç tutsa kişiden ayrılmıyor. Kişinin başına gelen belâlar, sıkıntılar, huzursuzluklar, vazgeçemediği kötü huylar veya bir türlü yönelemediği iyi huylar. Deniliyor ki; bunların hepsinde kişinin geçmişinin, 7 ceddinin payı var, onların içinde birileri ahh almış, zulmetmiş, beddua almış veya üzerinde ödenmemiş kefâret ile gitmiş bu alemden...

Peki bunun tedavisi nasıl olacak?

Yani bizim çektiğimiz sıkıntılarda, hastalıklarda, üzüntülerde geçmişimizin payı var ama onlar vefat etti, nasıl bu borçlarını öderler de bizde musluğun başı kuru-duğu için çektiğimiz sıkıntılardan kurtuluruz. Paran varsa sadaka verirsin, bazen oruçta tutarsın bu niyetle onlara hediye edersin, sana kalan sevaplardan hiç birşey eksilmez onlarda istifade ederler, kötülük baştan çözülür.

Ama bunun daha kolay bir yolu da şu?

Meselâ sabah niyet edersin **“bugün okuyacağım tüm Salavat-ı Şerifeleri geçmişimdeki 254 anne ve babamın varsa üzerlerindeki kefaretlerin, kul hakla-rının, ahh’ların kaldırılması için hediye eyledim”** der ve her boş zamanında okursun.

Geçmiş 254 anne ve babamıza veya Ümmet-i Muhammed’ten büyük günahı olanların affı için Salavat-ı Şerife okumak. Fıkhen kefaretin izâlesi, ödenmesi, sa-daka vermek veya oruç tutmak ile, o zaman geçmiş, o 254 anne ve babamız için varsa üzerlerindeki kefaretlerin, kul haklarının ödenmesi için bu niyetle sadaka ve-receğiz, oruç tutacağız. Böylelikle onlar üzerindeki ahklar gider, kul hakları kalkar, kefaretler ödenir. Bizlerin üzerindeki bütün sıkıntılar da kalkar, şifâ, huzur bulur saadete ereriz inşallah.”

Geçmiş giden atalarımızın arkalarından tevbe-istiğfar yaparak Allah’tan onların bağışlanmalarını istemek ve onların arkasından sevabını onlara he-diye etmek üzere sadaka vermek, oruç tutmak ve hayır-hasenat işlerinde bu-lunmak çok önemlidir.

Özellikle Tevbe-i Sayık ve Dua-i Sayık’teki niyetler ile yapacağımız ibadet-ler ve tevbeler bu konuda birçok kardeşimizin sıkıntılarından kurtulmasına vesile olmuştur biiznillah...

İSLAMİ BİLİNÇ ALTI VE RUH BEDEN TEMİZLEME TEKNİKLERİ

Değerli kardeşlerim;

Kitabımızın bu bölümünde, vücuda çeşitli sebepler ile sirayet eden bir takım negatif enerjilerin **VRT** (*Vicdan Rahatlatma, Arınma Terapisi ve Masajı*) ismini verdiğim ve uzun yıllar yaptığım çalışmalar ve araştırmalar sonucunda yaşadığım deneyimler ile faydasına kendi bedenimde dahi şahit olduğum bir metodu sizler ile paylaşacağım. Dileyen kardeşlerimiz bu metodu yaşadıkları fiziksel ve ruhsal sıkıntılardan kurtulmak ve vicdanen rahatlamak için uygulayabilirler.

VRT ismini verdiğimiz bu metod;

Kur'an-ı Kerim'den bazı ayetler ile Hadis-i Şerif'lerden istifade edilerek ve birtakım İslâm alimlerinin uygulamalarından ilham alınarak geliştirilmiş ve vücut üzerindeki **negatif enerjilerin** temizlenmesinde ve yaşanan ruhsal ve fiziksel sıkıntıların son bulmasında doğru uygulandığında inkâr edilemez bir etkisi ve faydası olduğu tecrübe ile sabittir.

Özellikle yaşantımızda ortak kullandığımız dünyamızı bizimle paylaşan diğer canlılara **zulüm ettiğimizde, onların haklarına girdiğimizde ve onlara kötülük yaparak haddi aştığımızda vicdanen çektiğimiz derin sıkıntı ve acıların** bilinç altımızda ciddi krizlere neden olduğuna henüz vicdanı çürümemiş ve tamamen bozulmamış her insan şahittir. Bu bahsettiğimiz ve **VRT** ismini verdiğimiz terapi, bilinç altımızdaki bir türlü atamadığımız ve bize pişmanlık veren, acı çekmemize neden olan öfke, üzüntü ve sinir patlamaları ile zaman zaman bizleri yönlendiren öfke, gadap, şehvet, nefret diye isimlendirdiğimiz ve daha birçok isim verdiğimiz ve veremediğimiz bilinç altımızda barındırdığımız ruhsal sıkıntıların, bedenimize olan yüklerini almaktadır. Ruhen ve bedenlen temizlendiğinizi, siz de bu terapiyi uyguladığınızda şahit olacaksınız.

Bu terapinin bir diğer özelliği ise; biz insanların yaptıkları kötülüklerin cezasını dünyadaki adalet gereği ve o adaleti sağlayan yaratıcı tarafından dünyada ve âhirette verileceğini ve verildiğini biliyoruz. Bu nedenle bu terapi ve uygulamanın **manevî bir temizlenmeye dahi vesile olacağına inanıyoruz.**

Dünyadaki adalet sisteminin temelini teşkil eden “suç ve ceza” gerçeğinden hareket edilerek dilerseniz kendi evinizde yapabileceğiniz bu terapide niyet ve uygulamaları sizler ile paylaşmaktan onur duyuyorum. Uygulayacağınız bu terapiyi sizlere iki bölümde uygulamanızı tavsiye ediyorum.

MÂLÎ RAHATLAMA TERAPİSİ (MAL İLE ARINMA)

Aşağıda verdiğimiz niyet ile yetim kalmış fakirlere, yiyecek ekmeğe muhtaç olanlara mâli olarak yardımda bulunmaktır. Mâli yardımda bulunamayacak kadar kendisi fakir olanlar ise bunun yerine 41 gün arka arkaya oruç tutup bir günde bir fakir aileye yiyecek yardımında bulunarak bu terapiyi yapabilirler. Bu orucu geniş olarak “**Bu Tenvbe Tenvbe-i Sayik’in Kalbidir**” bölümünde anlattık.

NİYET; Allahım! Benim, eşimin, benim ve eşimin soyundan tüm ölmüş ve sağ olanların ve Hz. Adem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm mü’minlerin şirk ve isyana girerek, Kur’an-ı Kerim’e ve peygamberlere iftira ve hakaretler yaparak, ateistlik yaparak, adam öldürerek, başkalarını kibirlenip, kınayıp, aşağılayarak, zina yaparak, beddua/lânet/belâ okuyarak, ensest ilişkiler yaparak, eşcinsel ve sapkın ilişkilerde bulunarak, yalanlar ve iftiralar ile evlilikler kurarak ve bu evliliklerden çocuklar dünyaya getirerek, zekâtı vermeyip fakirin hakkını yiyerek, faiz yiyerek, haram ve haksız miras yiyerek, evlendikleri ve evlendiğimiz eşleri aldatarak çocuk dünyaya getirerek, taciz ve tecavüz yaparak işledikleri ve işlediğimiz zina günahlarının ve günahlarımızın ve yedikleri ve yediğimiz haramların affına ve zina ile ve haramzade çocuklar dünyaya getirmek ile işledikleri ve işlediğimiz günahların affına, zina yapmasına sebep oldukları ve olduğumuz insanların günahlarının affına, taciz ve tecavüz ettikleri ve ettiğimiz, zulüm ve haksızlık yaptıkları ve yaptığımız kişilerin yaptıkları beddua/lânet/belâların kalkmasına, haksızlığa, tacize, tecavüze, zulme uğrayarak beddua/lânet/belâ yapanların dahi günahlarının affına vesile olması, faiz almasına ve vermesine ve büyük günahları işlemelerine sebep oldukları ve olduğumuz insanların, kibirlenerek kınayıp aşağıladıkları ve kınadığımız insanların affına ve hidayetlerine vesile olması ve faiz alıp vermekle işledikleri ve işlediğimiz günahların affına vesile olması ve tüm zekât düşen fakirlerin günahlarının affına vesile olması ve o fakirlerin başlarındaki belâ ve musibetlerin def’ine vesile olması ve zekâtı terk ile işledikleri ve işlediğimiz günahların dahi affına vesile olması ve kefâret olması niyeti ile ve cümlemizden ve cümle mü’minlerden ve zürriyetlerimizden şeytanın tüm büyük günahlar ile yalan, zina, sapkınlık, taciz, tecavüz, ensest ve eşcinsel ilişkiler, faiz, zulümler, zâlimlere taraftar olmak, verilmeyen zekât, haksız miras, kınamak, büyükenip kibirlenmek ve yukarıda tüm saydığım sebepler ile;

Şeytanın bizden, soy ve zürriyetlerimizden ve mü'minlerden **mallarımıza ve evlâtlarımıza** ortak olarak aldığı **tüm ortaklığının ve hisselerinin** dahi kalkmasına ve saydığım ve sayamadığım, bildiğimiz ve bilmeden işlediğimiz tüm günahlarımıza **kefâret** olması ve **affına vesile olması** ve tüm mü'minlerin başlarındaki ve başımızdaki tüm belâ ve musibetlerin dahi kalkmasına vesile olması **er-Rahmân ve er-Rahîm** isminin tecellisine **mazhar olmak ümidi ile niyet ettim fakir doyurmaya ve sadaka vermeye, 41 gün oruç tutmaya ve fakir bir aileyi doyurmaya.**

(Bekâr olanlar 280 fakir, evli olanlar kendileri ve eşleri için bunun 2 katı 560 fakir doyurabilirler. Bunu yapamayacak kadar fakir olanlarda 41 gün arka arkaya oruç tutarak bir fakir aileyi bir günlüğüne doyurabilirler. Afrika'da bir fakir doyurma bedeli 4 TL., Türkiye'de ise 15 TL.dir.)

RUHSAL VE FİZİKSEL VİCDANİ RAHATLAMA TERAPİSİ UYGULAMASI

Bu terapide vücutta muhtelif yerlere ikinci bir kişinin el ile veya serçe parmak kalınlığını geçmeyecek bir metre boyunda ince bir ağaç çubuk ile belirli bir niyet ile ve belirli sayılarda **vücutta kalıcı yara ve izler bırakmayacak şekilde** vurularak yapılan bir terapidir. Bu uygulama kişilerin **önce yaratana sonra yaratılanlara** karşı yaptıkları hata ve günahlardan vicdanen çektikleri **acıları, çektikleri acı ile vücuttan temizleme tekniğidir.** Bazılarına çok yabancı gelen bu uygulama Rusya'da uyuşturucu bağımlıları için açılan bir hastahane'de halen yapılmakta ve dünya tarihi boyunca gerek semavî dinlerde gerekse beşerî kanunlarda uygulandığının birçok örnekleri vardır. Bunun en küçük örneği size tokat atan birine tokat ile karşılık vermeniz veya sizin sözünüzü dinlemeyip haddini aşan evlâdınıza terbiye için attığınız bir tokattır.

Bu bölümün sonunda yayınladığımız **negatif enerji noktaları** resimlerini dikkatli incelediğinizde hangi enerjilerde **VRT** uygulayacağınızı tesbit edebilirsiniz.

• VRT NİYETİ ŞÖYLE YAPILMALIDIR •

Allahım! Benim, (eşimin) soyumuzdan ölmüş ve sağ olanların başımıza dünya ve âhirette tüm şerhlerin ve belâların gelmesine sebep olan (.....) günahımızın ve hatamızın kisası ve kefareti olarak ve tüm kötü neticelerinden dünya ve âhirette kurtulmak niyeti ile ve vicdanen rahatlamak ve arınmak için (.....) defa bana vurulmasını kabul ettim.

(.....) **birinci boşluğa işlenen günah veya hata,**

(.....) **ikinci boşluğa ise sayı söylenmelidir.**

• ÖNEMLİ HATIRLATMA •

VRT uygulaması kitabımızdaki TEVBE ve DUALAR yapıldığında vücudunuzda halen bazı enerji noktalarında **negatif enerji** kaldığında veya vazgeçemediğiniz bazı kötü alışkanlıklarınızdan kurtulmak için uygulamanız gereken bir tekniktir.

Allah'a (celle celalühü) şirk koşan, iftira atan sövüp küfreden ve isyan edenlerde VRT

Uygulama sayısı; 100 ile 700 arasındadır. Her yüzde enerji kontrol edilir ve şayet negatif enerji temizlenmediğine şahit olduğunda ve enerji noktalarında veri verdiğinde devam edilmelidir.

Uygulanacak bölgeler sırası ile; **ayak altı, ayakların arkası kalçadan aşağısı, sırt, kollar, vücut önü ve küreklerdir.**

Ana ve babaya, eşine, amcaya, halaya, dayıya, teyzeye, aile büyüklerine, diğer insanlara ve hayvanlara el ve dil ile zulüm eden ve bunlardan vazgeçmeyenlerde VRT

Uygulama sayısı 80 ile 700 arasındadır. Dil ile zulümlerde çoğu zaman seksen yeterli gelir. El ile ve birden fazla kişiye ve birden fazla zulümlerde zulüm sayısı kadar ve zulmettiği kişi sayısı kadar oran arttırılırken zulmün şiddeti ve uygulanış şekline göre de **VRT** uygulanabilir. Örneğin eli ile anneyi iten birisi sırtta seksen uygulanırken ittiği eline (*omuzdan parmaklara kadar olan bölgeye*)de seksen uygulanır ve anneyi ittiği bölge neresi ise kendi vücudunda aynı bölgeye de seksen uygulanmalıdır.

Başkalarına dil ile zulüm eden, iftira eden, yalan söyleyen, yalancı şahitlik yapan, iki müslümanın arasını açan, laf götürüp getiren, su-i zan yapan, küfür eden, lânet/belâ/beddua/kahır okuyan ve gıybet edenlerde ve vazgeçmeyenlerde VRT

İftira, gıybet, yalancı şahitlik, su-i zan (*insanlar hakkında sürekli kötü düşünen ve bu düşüncelerini başkalarına anlatan*) kişilerde sayı olarak 80 yeterli gelirken bu konuda haddi aşır bu kişilere lânet ve belâ okuyan kişilerde ayrıca bunun için de 80 daha uygulamak gerekebilir. Yalan söyleyen ve bundan vazgeçmeyenlerde ise vazgeçenlerde yüz yeterli gelirken alışkanlığına devam edenlerde 100 kere daha uygulamak etkili olmaktadır.

Evlâdına, mazlum ve günahsızlara ve diğer insanlara, lânet/belâ/beddua/kahır okuyan, haklarını haram eden ve bunlardan vazgeçemeyenlerde VRT

Uygulama sayısı 100 yeterlidir. Ancak bu konuda haddi aşan ve ısrarcı olanlarda 100 kez daha yapmak daha etkili olmaktadır. Uygulama; **sırt veya ayak altına** yapılmalıdır.

Yaratıcıya itaat edemeyen ve namazı kılmayan ve kılamayan, oruç tutmayan ve tutamayan, zekât vermeyen ve veremeyen, faiz alıp veren ve bunlardan vazgeçemeyenlerde VRT

Uygulama sayısı başarılı oluncaya kadar her tekrarında **sırt bölgesine veya ayak altına** sayı olarak 100 uygulamak etkili olacaktır.

İçki içen ve uyuşturucu madde kullanan, kumar oynayan, zina yapan, cinsel sapkınlık yapan, pornoğrafi müptelâsı olan ve bunlardan vazgeçemeyenlerde VRT

Uygulama sayıları içki, uyuşturucu ve kumarda sayı 80 olarak etkili olmakta ise de alışkanlıktan vazgeçememe durumunda kendi ve soyunun başkalarına yaptığı kınamalardan enerji akışı yoğun olduğu tesbit edildiğinden kınamadan kendi ve soyu adına 300 tekrar gayet etkili ve başarılı olmakta ve çok olumlu sonuçlar alınmakta ve uygulama **ayak altına veya sırta** yapılmalıdır. Zina ve cinsel sapkınlıkta ise sayı 100 olmakla beraber soydan gelen kötü enerjilerden dahi arınmak niyeti ile kendi ve soyu adına tüm zina enerjilerinden arınma niyeti ile yine **kalça** bölgesine uygulanacak olan 300 tekrar gayet etkili bir uygulamadır. **Evli olupta zina yapanlarda** 700 uygulanmalıdır.

Uzuvlarına lânet okumaktan ve bundan vazgeçemeyenlerde VRT Uygulaması

Lânet, belâ okuduğu ve beğenmediği uzvuna veya reddettiği, kabullenemediği (*cinsel kimliğine, yüz şekline, el yapısına, cinsel organına vb.*) uzvuna işlediği günahın kefareti niyeti ile 10 tekrar uygulanır. (*İz bırakmayacak ancak canını yatacak şekilde*).

Başka insanlara karşı kibirlenen, aşağılayan, kınayıp onları küçük görenlerde ve bunlardan vazgeçemeyenlerde VRT

Uygulama sayısı 100 olduğunda etkili olmakla birlikte her kınadığı ayrı olay için ayrıca 100 yapmak etkilidir. Eğer kınamalar anne-babadan veya soydan ge-

liyor ise ayrıca soyu adına dahi 200 daha uygulamak kişinin vazgeçemediği kötü alışkanlıktan kurtulmasında gayet etkilidir. Uygulama **sırtta veya ayak altına** yapılır.

VRT UYGULAMA BÖLGELERİ

Avret mahalleri, kafa, göz, burun, kulak, ense, dizler, eklemler hariç olan bölgelerdir. En uygun uygulama alanları; **sırt, kürekler ve ayak altıdır. Ayak altına ve kalçaya uygulanacaklar el ile değil ağaç çubuk ile yapılır.**

ÖNEMLİ NOT :

Kişi VRT uygulamasına dayanamayacak kadar yaşlı veya zayıfsa; ona uygulanacak VRT uygulaması akrabalarından veya neslinden birisinin üzerine almasıyla akraba veya nesline uygulanırsa, o yaşlı ve zayıf kişinin ruhen ve bedenlen rahatlaması sağlanabilir.

“Sizin için kısısta bir hayat vardır, ey temiz aklı, temiz özü olanlar! Belki korunursunuz.”⁽¹⁾

“İffetli kadınlara iftira edip de dört tanık getiremeyenlere gelince, onlara 80 değnek vurun ve onların tanıklıklarını ebediyen kabul etmeyin.”⁽²⁾

“Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun; Allah’a ve âhiret gününe inanıyorsanız, Allah’ın dininde (hükümlerini uygularken) onlara acıyacağınız tutmasın. Mü’minlerden bir gurup da onlara uygulanan cezaya şahit olsun.”⁽³⁾

“Eğer bir cezâ verirsiniz, o hâlde size yapılan eziyetin misliyle cezâ verin! Fakat sabrederseniz, elbette bu, sabredenler için daha hayırlıdır.”⁽⁴⁾

“Kötülüğün karşılığı ona denk bir kötülüktür. Fakat kim affeder barışı sağlarsa mükafatı Allah’a aittir.”⁽⁵⁾

“Yeryüzünde uygulanan bir ceza yeryüzü halkı için otuz sabah yağmur yağmasından daha hayırlıdır.”⁽⁶⁾

“Allah’ın yasaklarına uyan kimseyle o yasakları (hududu) ihlâl eden kimse, bir gemiye binip, kur’a çekerek bir kısmı alt kata bir kısmı üst kata yerleşen topluluk gibidir. Aşağı katta olanlar su almak istedikleri zaman yukarı katta olanlara gidip: “Sizi zarara sokmadan biz kendi katımızda bir delik açsak!..” derler. Eğer yukarıdakiler onları serbest bırakırsa hepsi helâk olur, mâni olursa hepsi kurtulur.”⁽⁷⁾

(1) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/179.

(2) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/4.

(3) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/2.

(4) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/126.

(5) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/40.

(6) İbn Hanbel, Müsned, II/402.

(7) et-Terğib ve’t-Terhib, 4/25, 27.

HACAMAT UYGULAMASI, SİRKE İLE TEMİZLİK, BİTKİSEL UYGULAMALAR

HACAMAT İLE MUSALLAT TEDAVİ VE KAN TEMİZLEME UYGULAMASI

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) bir hadis-i şeriflerinde “*Mirac’dan inerken hangi melek cemaatine rastlasam. Ey Muhammed! Ümmetine hacamat olmalarını emret! dediler.*” buyurmuştur.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) Hayber’de zehirli koyun buduyula zehirlenildiği zaman, Hz. Cebrail (aleyhisselâm) kendisine hemen kafasının arkasından hacamat yaptırtmasını söylemiştir.

“Hacamat her hastalığa faydalıdır, uyanık olun, hacamat olun.”

Kafadan hacamat olmak; delilik, cüzzam, gece körlüğü, alaca, başağrısı, diş, göz, kulak gibi hastalıklara ve daha birçok hastalığa şifâdır.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdu ki; “*Kafadan hacamat olmak her hastalığın ilacıdır.*”

Hacamat 70 hastalığa şifadır. Bunlardan bazıları; Kanser, cüzzam, delilik, alaca hastalığı, kısırlık ve daha bir çok hastalık. Kanser olup ameliyat olması gereken bir kişide, hacamattan sonra kanser kütlelerinin yok olduğu görülmüştür. Hacamatta kanserden kısırlığa kadar birçok hastalığa şifâ vardır.

Hacamat iki türlü amaç için olur. Bunlar;

1-Korunma,

2-Tedavi (*Tedavi amaçlı olduğu zaman, mevsim ve ayın günleri gözetilmez, ancak haftanın günleri gözetilmeye çalışılır.*)

Hacamatın faydası akılla bilinebilecek bir şey değildir, nakille bilinir.

Hacamatın faydalı olduğu yaşlar, 2 yaş ile 60 yaş arasındır.

Kadınların adet nedeniyle hacamata ihtiyacı yoktur görüşü yanlıştır. Adet şifâyı gerektirmez, şifâ için hacamat olmaları gerekmektedir. Peygamber Efendimiz’in (sallallahu aleyhi ve sellem) hanımları hacamat olmuşlardır. Kendilerine cin musallat olan kadınlara hacamat yapıldığı takdirde 6 ay cinler yaklaşmıyor.

Ayın 17'sinde hacamat olmanın 1 senelik şifası vardır.

Hacamatta derinin altındaki uyuşuk kan alınıyor. Damardan kan vermekte faydalıdır ancak Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ve selef-i salihin bunu yapmamışlardır.

Büyük alimler 3 ayda bir hacamat olurlardı.

Hacamat 1'inden 14'üne kadar mekruh olur, yani faydasızdır.

Hacamat yapılmadan önce kiraz yenilmemelidir. (*Mümkünse bir ay evvelden itibaren*)

Hacamat açken yapılacak. Hacamattan evvel en az 8 saat bir şey yenmeyecek.

Ayın 17'nci günü Salı gününe denk gelirse hacamat olunabilir bu da çok faydalıdır. (*Alimler yapılabileceğini uygun görmüşler*)

Hacamat esnasında **Ayet'e'l-Kürsi'nin okunması**, hacamatın faydasını iki katına çıkarır. (*7 kere okunması gerektiğini söyleyenler vardır.*)

Şeytanın vesveselerine karşı kalbin arkasından yapılan hacamat çok faydalıdır.

50 senelik kökleşmiş büyüünün, hacamatla kaldırıldığı rivayeti vardır.

Çift uzuvlarda hacamat faydalıdır. (*İki diz, iki ayak gibi*)

Kansızlık, şeker ve kan hastalıklarından birisi bulunan kişiler doktorun izniyle ve usta bir hacamatçıya en uygun yerden en fazla 1 kere hacamat olmalı.

Bir insan bünyesine, dayanıklılığına ve vücudunun kan oranının azlığına ya da çokluğuna göre 1 yerinden, 8 yerine kadar aynı anda hacamat olabilir.

Bir kere hacamat olan bir kişi bir daha hacamat olması için en az 1 ay, ortalama 3 ay geçmesi gerekir.

Hacamattan sonra tuzlu, süt ürünleri ve hayvani şeyler yememeli, 1 gün önce 3 gün sonrasına kadar cimâ yapılmamalıdır.

Hacamat gününe ve şartlarına uyulmazsa şifâ değil hastalığa sebep olur.

Hacamatçı işinin ehli olmalı ve hacamat yapılacak yerleri çok iyi bilmelidir. Hangi hastalık için nereden hacamat olunacağını hacamatçı bilmeyebilir. Bunu açıklayan kitaplar vardır, o kitaplara bakarak öğrenilmeli ve oralardan hacamat olunmalıdır.

Hacamat yaptırırken başta Sünnet-i Seniyye sonra da meselâ şifâsını istediğiniz hastalığa şifâ yada zâhiri ve bâtinî hastalıklardan korunma niyetiyle yapılırsa daha iyi olur.

Hacamat yapılacak en faydalı yerler :

- En faydalı yer Kâhildir (*İki kürek arasının 10 cm üstü*).
- Sonra Ehdeayn (*2 kulak arkası*).
- Sonra kalbin arkasıdır.

SİRKE İLE MUSALLAT TEMİZLİĞİ

Günahlarla bedene bir enerji olarak sirayet eden şeytan, kişinin bedenine ortak olmakta ve bilinçaltı telkinleriyle kişiyi günahattan günaha sürükleyerek bedende gittikçe güçlenmeye çalışmaktadır. Böylece sonunda bütün bedeni ele geçirerek irademizi tamamen saf dışı bırakmaya başlamaktadır. Bedenimize musallat olan bu şeytanlardan, **tevbe**, **kefâret**, **VRT** (*vicdan rahatlatma terapisi*) uygulaması gibi çeşitli uygulamalar ile kurtulmak mümkün olmaktadır. Bu uygulamalar ile onların vücudumuzdan temizlendiğini biliyoruz.

Ancak ölerек bedenden ayrılan şeytanın bedende soylarının devamını sağlayacak yumurtalarını da kadınların rahmine bıraktığı ve kadınların rahimlerinde evlendikten sonra gerçekleşen döllenme ile doğacak çocukların bedenlerine nüfûz ettikleri tespit edilmiştir. Soyumuzdan temiz bir zürriyetin dünyaya gelmesi için bedende kalan şeytan rahimlere bıraktığı tohumlarının temizlenmesi gerekmektedir. Bu bölümde şeytanın geriye bıraktıklarını bedenden nasıl atacacağınızı anlatmaya çalışacağız.

1- KADINLARDA RAHMİN TEMİZLİĞİ VE LAVMAN UYGULAMASI

Lavman uygulamasında dikkat edilmesi gereken önemli hususlar;

Lavman uygulaması kesinlikle hekim kontrolünde veya herhangi bir sağlık memuru gözetiminde ve steril bir ortamda dikkatlice uygulanmalıdır. Çünkü bu uygulamanın olumlu sonuçlarının yanı sıra enfeksiyonel hastalıklara da sebep olabileceği unutulmamalıdır.

Ayrıca bu uygulamanın musallatlara fiziksel bir müdahale olduğu dikkate alınacak olursa öncelikle tevbe ve duaların yapıp reçetenin tam anlamıyla yerine getirilmesi ve daha sonra ihtiyaç duyulursa lavman uygulamasının yapılmasına ya da yaptırılmasına karar verilmelidir. Aksi takdirde bu uygulama tek başına musallatlardan tamamen kurtuluş sağlamayabilir.

Ruhsal ve fiziksel hastalıklarda musallatları araştırırken başvurulacak bir yöntem olması nedeniyle, bu yöntemin bilginize sunulmasını uygun gördük.

Musallatların çeşitli kadın hastalıklarına sebep olduğunu biliyoruz; **miyom**, **kist**, **rahim ağzı kanseri vb.** Tıp alanında bu hastalıkların gerekçesi olarak bün-yenin ürettiği ve normal olduğu ve kabul edilmiştir. Ancak yaptığımız araştırma ve deneylerde birçok kadının rahim temizliğini gerçekleştirerek yukarıda bahsi geçen hastalıklardan ve bir çok kadınsal hastalıklarından Allah'ın izniyle kurtulması kitabımızın bu bölümünde uygulamaları sizler ile paylaşma gerekliliğini ortaya çıkarmıştır.

UYGULAMA GEREÇLERİ VE UYGULAMA :

1. Sonda, 2. Enjektör, 3. Lavanta Yağı, 4. Sirke

60 ml.lik enjektörü sirke ve bir çorba kaşığı lavanta yağı ile karıştırarak bir karışım hazırlayınız ve enjektörün içerisine doldurunuz. Sondayı vajinadan içeriye rahme ulaşınca kadar itiniz, bacaklarınızı 90 derece kalacak şekilde yere sırtüstü yattıktan sonra sondanın ucundan sirke ve lavanta yağını rahme enjekte ediniz. **Sirke ve lavanta yağı miktarı?** Daha önce hiç sonda uygulaması yapmadıysanız ya da bu konuda hiçbir bilginiz yoksa lütfen en yakın sağlık merkezine başvurarak yada konuyu bilen sağlık uzmanlarından destek alınız.

Uygulama sonrası yanma, kasılma, kanlı et parçalarının atımı vb. şeyler yaşansa da serin kanlı olunmalı ve uygulama sonrası tüm sıkıntıların geçeceği unutulmamalıdır.

1. SONDA İLE İLGİLİ DİĞER UYGULAMALAR

Sirke ve lavanta yağı karışımı yine enjektör ve sonda yardımı ile kişinin (kadın yada erkek) kalın bağırsak çıkışı olan anüsten içeri enjekte edilir, sindirimle ilgili her türlü sıkıntı için bu uygulama 2-3 ayda bir uygulanabilir. Sindirim problemlerine sebep olan musallatların ruhsatı, **haram ve haksız kazanç ile beslenmemiz sonucu** olarak bedenimize girdiği ve sindirim problemlerine sebep olduğu unutulmamalıdır.

2. BİTKİSEL UYGULAMALAR

A. KAFUR BUHARI UYGULAMASI

Aktardan alınan kafurdan yada kafur yağından bir litre suya bir çorba kaşığı kadar dökün ve ocakta kaynarken çıkan buharına bir havlu yardımı ile başınızı buharında aralıklarla 15 dakika kadar burnunuzdan ciğerlerinize derin nefesler alarak tütsü yapınız. Soluduğunuz buhar, baş ağrılarında ve başın içine yerleşen musallatların atılmasında gayet etkilidir.

B. LAVANTA YAĞI UYGULAMASI

Burun tıkanıklıklarını açmak ve her türlü solunum yolu hastalıklarından kurtulmak için aktardan (bitkisel ürünler satıcısından) alınan lavanta yağını bir litre suya biraz dökün ve ocakta biraz kaynattıktan sonra bir havlu yardımı ile başınızı buharında aralıklarla 15 dakika kadar burnunuzdan ciğerlerinize derin nefesler çekiniz. Burnunuzdan soluduğunuz buhar, burun tıkanıklarına ve sinüslerin tıkanmasına sebep olan musallatların atılmasını sağlarken solunum yolu hastalıklarının da ortadan kalkmasında işe yaramaktadır.

C. KEDİ OTU KÖKÜ VE LAVANTA ÇİÇEĞİ ÇAYI UYGULAMASI

Musallatın sebep olduğu ruhsal ve sinirsel bozukluklarda, uzun yıllar anti-depresan ilaçlar kullanan hastalara kedi otu kökü çayı veya lavanta çiçeği çayı tavsiye edilir. Özellikle ilaçların hastanın sinir sisteminde açtığı tahribat bir süre bu rahatlatıcı çayların içilmesi ile kullanılan ilaçların yan etkilerinin sona ermesi sürecinde kullanıldığında faydaları olduğu tesbit edilmiştir.

D. ZEYTİNYAĞI UYGULAMASI

Zeytinyağının faydaları uzun zamandır herkes tarafından biliniyor ve dünyanın her yerinde gıdalarda kullanılan bir yağ çeşididir, ancak zeytinyağının faydaları sadece gıda sektörü ve sağlıklı beslenme ile bitmiyor. Zeytinyağı **E, A ve K vitaminleri, demir kalsiyum, magnezyum, potasyum ve amino asit** açısından çok zengindir.

Sizlere, zeytinyağının sağlık açısından faydaları hakkında bilgi vereceğiz.

Zeytinyağı sadece bedenimizin dış görünüşü için fayda sağlamaz, sağlığımız içinde birden çok yarara sahiptir ve bizi birçok hastalıktan korur.

Zeytinyağı tüketerek göğüs kanseri ve kalın bağırsak kanseri olma şansınızı azaltabilirsiniz.

Zeytinyağı içerisinde bulundurduğu kimyasal maddeler sayesinde kan şekeri seviyemizi düşürmekte yardımcı olur, bu sayede diyabeti önlemekte yardımcı olur.

Günlük diyetinize az miktarda zeytinyağı ekleyerek ve normal tansiyon ilaçlarınızı kullanmaya devam ederek tansiyonunuzu düzenleyebilirsiniz.

Kalp dostu olan zeytinyağını hemen hemen her yemekte kullanmaya çalışın. Zeytinyağı metabolizmanızı ve sindirim sisteminizi artırır.

Daha öncede belirttiğimiz gibi zeytinyağının içerisinde yüksek miktarda anti-oksidan mevcuttur bu sayede karaciğerimizi birçok oksidatif stresten uzak tutar ve sağlıklı kalmasını sağlar.

Düzenli olarak zeytinyağı içerek en çok görünen kolon hastalıklarından “*Ulcerative Colitis*” engelleyebilirsiniz. Ayrıca günde 3-4 yemek kaşığı zeytinyağı sizi “*inflatuar bağırsak hastalığı*”ndan koruyacaktır.

Ayrıca zeytinyağı tüketimi “*Averts Alzheimer’s*” hastalığına karşı size bağışıklık kazandırmaktadır.

Zeytinyağının bir diğer faydası ise, vücudun kalsiyum emilimini artırarak sağlıklı kemiklere sahip olmamızı sağlamasıdır.

Zeytinyağı içmenin aynı zamanda zihinsel sağlığa da faydaları olduğu bilinmektedir. Zeytinyağı, depresyon gibi birçok mental rahatsızlık tedavisinde kullanılan bir maddedir.

“Zeytinyağı yiyin ve onunla yağlanın! Zeytinyağıyla tedavi olun! Çünkü o, bereketi bol ve mübarek bir ağacın meyvesinden çıkartılmaktadır.”

Bereketi bol ve mübarek bir ağacın şifâ dolu meyvesinden süzülen ilaç olan zeytinyağı en kolay hazmedilen yağdır.

Zeytinin et kısmında yüzde 10-25, çekirdeğinde 25-50 oranında yağ vardır. Zeytinyağı, dünyanın en makbul yemeklik yağlarından ve nebati olanlar içinde en faydalıdır. Vücudu besler ve benzi güzelleştirir. İçindeki azotlu maddeler sebebiyle tok tutar. Tarih boyunca, hastalıkların tedavisinde ve sağlığın korunmasında kullanılmıştır.

Mutfak kültürümüzde zeytinyağının oldukça önemli bir yeri vardır. Bu yüzden de ülkemiz, dünyada en çok zeytinyağı üreten ilk beş ülke arasında yer almaktadır. Dahası, tüm dünya ülkeleri arasında Türk mutfağından başka **“zeytin-yaglılar”** diye adlandırılan yemekler yok.

Zeytinyağı her şeyden önce katı ve sıvı yağlar arasında en kolay hazmedilendir. Limon veya kahveyle birlikte 1-2 kaşık içildiğinde kabızlığı giderir, yemeklerden önce içilirse mideyi ülserle karşı korur. Bütün bunların yanı sıra idrar yolları ve safra kesesi rahatsızlıkların giderilmesinde de etkilidir.

Çocuklara faydalıdır! Çocuğun beslenmesinde yağlar, hayatî bir rol oynar. Zeytinyağı bu açıdan da vazgeçilmez bir besindir. Hayatın temel şartı, vücut hücrelerini sürekli olarak kendilerini yenileyebilmeleridir. Çocukluk ve gençlik dönemlerinde çok hızlı olan hücre yenilenmesi, yaş ilerledikçe azalır ve yavaşlar. **Beslenme ile yaşlanma arasında güçlü bir ilişki vardır.** Besinler vücudumuzda enerjiye çevrilirken oksidan denilen bazı maddeler açığa çıkar. Hücre gelişimini olumsuz yönde etkileyen oksidanlar, yaşlanma sürecini de hızlandırırlar. Antioksidan adı verilen bazı maddeler ise; oksidanın olumsuz etkisini ortadan kaldırır. Başta E vitamini olmak üzere çok sayıda antioksidan madde içeren zeytinyağı, hücreleri yeniler, doku ve organların yaşlanmasını geciktirir.

Zeytinyağı, büyükler için olduğu kadar bebekler ve çocuklar için de çok yararlıdır. Çünkü anne sütüne yakın miktarda linoleik asit ihtiva eder. Linoleik asit, çocukların büyümesi için gerekli olan temel maddelerden biridir. Yağsız inek sütüne zeytinyağı katıldığında, anne sütüne yakın özellikler kazanıyor ve anne sütünü bırakmış bebeklere, anne sütü gibi doğal bir besin kaynağı olabiliyor. Ço-

cuklardaysa zeytinyağı, gastrit hastaları için mükemmel bir ilaçtır. Ayrıca beyin gelişimini ve kemiklerin güçlenmesini de hızlandırıyor.

Kabızlık için zeytinyağı; Zeytinyağı, besleyici yönü dışında iyi bir müshil ilacıdır. Sabahları aç karnına içildiğinde hem bağırsak mukozasına fayda sağlar, hem de tıbbi bir yardımcı rolü oynar. Tembelleşmiş safra kesesini uyatarak salgı-sını artırır ve yorgun karaciğeri canlandırır.

Zeytinyağı, müshil oluşuyla basur hastalığının tedavisinde ve önlenmesinde kullanılır. Peklik halinde, sindirilmiş besinlerden arta kalmış kitle bağırsakta daha uzun süre kalacağından, suyunu daha çok kaybederek kurur. Anüsten çık-ması zor olan bu kuru kitle, dokuları mekanik olarak yaralar ve hemoroid denen basur memelerine yol açar.

Hâlbuki bol lifli diyetle birlikte alınan zeytinyağı, hem kalın bağırsağın çeper-lerini yağlayarak kayganlaştırır, hem de dışkıyı yumuşatır ve miktarını artırır. Yumuşak ve hacimli dışkının atılması sırasında fazlaca ıkınmak gereksizdir. Bu da basur memelerinin gelişmesine yol açan mühim bir faktörün ortadan kalk-ması demektir.

Bu konuda Peygamberimiz'in (*sallallahu aleyhi vesellem*); **“Bu mübarek ağacın (zeytinin) yağını devamlı kullanın. Onunla tedavi olmaya bakın. Zira o ba-surdan salim olmaya sebeptir!”** buyurması hayranlık uyandırıcıdır. O zaman sindirimin mekanizması dahi bilinmiyordu. Pekliğe karşı kullanılan laksatifler (*müshil ilaçları*), gıdalardaki faydalı maddelerin de dışkıyla atılmalarına sebep olmaktadır. Bu yüzden sık alınmaları zararlıdır.

Damar sertliğine karşı; çeşitli araştırmalar, her gün belli miktarda zeytinyağı tüketenlerin daha az kalp hastalığına yakalandıklarını göstermiştir. Zeytinyağı, hem kanın damar içinde pıhtılaşmasını önlemekte hem de HDL adı verilen iyi kolesterolün vücuttaki oranını artırmaktadır. Şeker hastalığına bağlı olarak kan-daki kolesterol miktarı yükselir. Zeytinyağı ise kolesterolü kontrol altında tutarak kalp ve damar sağlığını korumaya yardımcı olur.

Haricen kullanılması; Sağlık açısından yararlı olduğu kadar kozmetik alanın-da da zeytinyağının birçok faydası vardır. Zeytinyağı vücuda sürüldüğünde cildi besler, güzelleştirir ve kırışıkları giderir. Cildin genç görünmesini sağlar. Bekle-tilmiş zeytinyağıyla masaj yapıldığında, derinin soluk almasını sağlar ve vücut uyuşukluğunu giderir. Zeytinyağının pek fazla bilmediğimiz bir başka özelliği de ağızda çalkalandığında, dişlerin beyaz kalmasını sağlaması ve dişetlerini güç-lendirmesidir. Bu özelliklerinden dolayı zeytinyağı güneş yanıklarında, kan çıba-

nında, el ve yüz çatlaklarının iyileştirilmesinde, egzamada, pişiklerde emniyetle kullanılır. Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) şu hadis-i şerifi 14 asır önce söylenmesine rağmen, tazeliğini hala koruyarak dikkatimizi çekmektedir: **“Zeytinyağı yiyin ve onunla yağlanın! Zeytinyağıyla tedavi olun! Çünkü o, bereketi bol ve mübarek bir ağacın meyvesinden çıkartılmaktadır.”**

E. ÇÖREK OTU UYGULAMASI

Birçok kutsal kitaplarda ismi geçen, genellikle şifalı bitki olarak bilinen çörek otu, binlerce yıldır kullanılmaktadır. Günümüze kadar birçok çeşitli araştırmaya konu olmuştur. Bilinen en önemli özelliği ise kanserli hücrelerin temizlenmesinde etkili olması ve kansere karşı koruyuculuğudur. Bu konularla ilgili ciddi sayıda araştırma yapılmıştır ve olumlu sonuçlar görülmüştür. İslâm kültürünün egemen olduğu dönemlerden, Antik Yunan dönemlerine hatta Eski Mısır'a kadar uzanan geniş bir coğrafyada kullanılmıştır. Günümüzde ise birçok ülkede çeşitli hastalıklardan korunmak için ve hastalıkların tedavi edilmesi için kullanılmaktadır. Sayısız faydası olan çörek otunun en bilinen etkileri, ağrıları hafifletmesi, bağışıklık sistemini güçlendirmesi, astım hastalarının tedavilerinde etkili olmasıdır. Tüm bu faydalar son yıllarda yapılan araştırmalar neticesinde kesinleşmiştir. Günümüzde artık birçok kişi herhangi bir sağlık sorunu olmasa da çörek otunu kullanmaktadır. Ülkemizde hemen her bölgede yetişen ve dünyada kendisine birçok yetiştirme alanı bulan çörek otu, ince yapraklı ve otsu bir tarla bitkisidir. Çörek otu olarak kullanılan siyah küçük susamsı tanecikler, bitkinin dallarında yetişen kapsüller içindeki tohumlardır. İçeriğinde birçok vitamin ve molekül bulunduran çörek otu, bağışıklık sisteminin güçlenmesinde çok etkilidir. Hatta bazı ilaçların üretiminde de hammadde olarak kullanıldığı bilinir. İçeriğinde protein, bitkisel yağlar bol miktarda bulunmaktadır. Bunun dışında yeterli miktarda A vitamini, C vitamini, B vitamini ve fosfor içerir. Yüksek oranda C vitamini içerdiği için antioksidan olma özelliği bulunur. Bu nedenle Omega-3 takviyesi alımında antioksidan olarak kullanılabilir.

Vücutta iltihap oluşmasını engelleyici maddeler içermektedir. Bağışıklık sistemi güçlendiğinden mikroplara taviz verilmez. Özellikle eklem iltihaplarında çok etkilidir. Bağışıklık sistemini güçlendirici etkiye sahip olan çörek otu kansere yakalanma riskini azaltır. Prostat ve meme kanserinde yavaşlatıcı etkisi vardır.

Çörek otunun bir diğer faydası ise karaciğeri korumasıdır. Hayvanlar üzerinde yapılan araştırmalarda karaciğer kanseri hastalığına karşı koruyuculuğu tespit

edilmiştir. Kandaki şeker miktarını düşürücü etkisi vardır. İnsülinin salgılanmasını sağlayan pankreasta beta hücrelerini harekete geçirdiği gözlenmiştir.

Almanyada yapılmış olan bir araştırmada ise çörek otunun alerjik hastalıklarda da kullanılabileceği ortaya çıkmıştır. Bronşitli astım, alerjik astım, bahar nezlesi hastalıklarına yönelik yapılan araştırmada çörek otunun büyük oranda faydası olduğu gözlemlenmiştir. Mide zarında tahrişe neden bazı durumlarda bu dış etkenlere karşı mide zarını korur, hatta bazen iyileşmesinde yardımcı olur.

Çörek otu kullanımı nefes borusu adalesini genişletme etkisi bulunduğundan nefes darlığında da rahatlatıcı bir etkisi bulunmaktadır.

Kalp rahatsızlıklarında kalp sağlığını koruyucu etkisi bulunan çörek otunun içinde bulundurduğu timokinon maddesi sayesinde rahatsızlığa yol açan homosistein oranını düşürdüğü gözlemlenmiştir.

Vücuttaki homosistein oranı, besinlerle alınmakta olan folik asit, B6 ve B12 vitaminlerinin düzenlenmesi dışında genetik faktörler ve hormonların etkisine bağlı olarak düzenlenir. Homosistein oranı yüksek olan kişilere folik asit, B6 ve B12 vitaminlerini kullanmaları önerilir. Öncelikle çörek otunu öğütülmüş halde almamanızı tavsiye ederiz. Çünkü öğütülme işlemi esnasında içerisinde bulunan faydalı yağlar uçacaktır. Çörek otunu tohum halinde almanız en doğrusu olacaktır. Genel olarak çörek otunu günlük hayatta, her türlü yemekle, pastaların üzerine veya salatalarda kullanabilirsiniz. Bunların yanında düzenli olarak tüketmek istiyorsanız, kahvaltı ve yemeklerden yaklaşık bir saat önce, 1 tatlı kaşığı çörek otunu çiğneyiniz. Tadı biraz acımtırak olan çörek otunu daha rahat yutabilmek için farklı yollar deneyebilirsiniz. Örneğin bir tatlı kaşığı çörek otunu, bir kase yoğurt içine karıştırabilirsiniz. Çörek otu yağını ise hemen her yerde kullanabilirsiniz. Romatizma, migren, sırt ve baş ağrılarında faydalıdır. Yine çörek otu yağını haftada bir kez düzenli olarak saç diplerinize masaj yaparak uygularsanız, daha sağlıklı ve az dökülen saçlarınız olacaktır.

Hız. Yusuf'un (aleyhisselâm) sıkıntılardan kurtulmak için yaptığı dua

Allahümme yâ kâşife külli kurbetin ve yâ mûcibe külli da'vetin ve yâ câbire kesîrin ve yâ müyessire külli asîrin ve yâ sâhibe külli garîbin ve yâ mûnise külli vahîdin ve yâ lâ ilâhe illâ ente es'elûke en tec'ale lî ferecen mahrecen ve en takzife hubbeke fî kalbi hatta lâ yekûne lî hemmûn ve lâ zikru gayri-ke ve en tehfezanî ve terhamenî yâ erhame'r-rahimîn.

Ey her belâyı kaldıran, her duayı kabul eden, kırık kalbleri saran, iyileştiren, her güçlüğü kolaylaştıran, her garibin sahibi ve yalnızların teselli edicisi, ey kendisinden başka ilâh olmayan! Beni içinde bulunduğum sıkıntıdan kurtarmanı, onun için bana bir çıkış yolu nasip etmeni, muhabbetini kalbime koymanı, böylece benim için senden başka bir düşünce ve zikir olmamasını, her türlü musibetten muhafaza buyurmanı, bana merhametinle muamele etmeni isterim. Ey merhametlilerin en merhametlisi olan Allahım!

BEDENDEKİ “ŞEYTAN”I KONUŞTURMA!

Değerli kardeşlerim; bu uygulama, bilmeyenler ve ilmi olmayanlar için tehlikeli olan bir yöntemdir.

Öncelikle bunu mecbur kalmadıkça uygulamamanızı tavsiye ediyor ve Tevbe-i Sayık’teki dua ve tevbe uygulamalarını yapmanızın daha doğru olacağını düşünüyoruz.

Nitekim lisana gelen “cin” önce söylediği yalanlar ile size giriş sebebini saklayarak yanlış hedeflere yönlendirecek, size kibir verecek, yalandan onun gerçek giriş sebebini bulduğunuza sizi inandırarak hüngür hüngür ağlayacak, “ölüyorum” diyecek veya ölmüş numarası yapacak, “aşık oldum” diyecek, “küle bastı” diyecek, “büyü yaptılar” buna diyecek, “müslüman oldum” numarası yapacak yani kısaca **size her türlü rol ve tiyatroyu oynayacaktır.** Eğer ilminiz yok ise de sizi iman ve ibadet noktasında birçok şüphe ve vesveselere düşürüp sizi aldatmak için her yolu deneyecektir. Bu nedenle “şeytan asla doğruyu söylemez” düsturunu kesinlikle unutmamalıdır ve sadece ona **Kur’an-ı Kerim’in sırrı** ile doğruları konuşturabileceğinizi ve kişiyi çok dikkatli analiz edip dinledikten sonra bedendeki cinin hangi günah ve hatalar ile girdiğini veya girebileceğini çok sağlam bir şekilde analiz ettikten sonra bir sıfır önde olarak seansa başlamanızı tavsiye ediyoruz. Seans sonunda ise kişinin yaşadıkları ile cinin itiraflarını karşılaştırmak sureti ile bir sonuca varabilirsiniz.

Bir insanın bedenindeki bir cini konuşturmak için öncelikle seansa girecek kişi sağlam bir gusül abdesti almalıdır.

Seansa başlamadan önce Allah rızası için iki rekat namaz kılıp “Allahım! Bu kardeşimizin üzerindeki musallatları bulmayı ve açığa çıkarmayı ve bu kardeşimizin kurtuluşunun yollarına şeytanın tuzaklarına düşmeden sevk-etmeyi bana nasîb eyle” deyip Hz. Adem’den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların ruhlarına ve ruhaniyyatlarına 3 ihlâs 1 fatiha okunmalıdır.

Kişideki cin soydan gelen bir lânet veya beddua ile bedene girdiyse, o kişinin ölmüşlerinin adına kişiye “ölmüşlerimin ruhuna hediye etmek niyeti ile” diye niyet

ettirip 33 adet fatiha okutun veya siz aynı niyet ile okuyun ve onların adına verdiğiniz sadakalar ile tepkilerini ölçün.

Konuşturmak için ise kişinin ya kulağına veya gözlerinin içine bakarak aşağıdakileri okuyunuz..

“Eûzü bi kelimâtillâhi't-tâmmeti min külli şeytânin ve hâmmetin ve min külli aynin lâmmeh” (3-5-7 tekrar)

Allah'ın hıfz ve kudreti adına, Allah, Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddûs isimleri adına ve Allah'ın tüm isim ve sıfatları adına, Yâsîn, Elif, Lâm, Mîm, Tâ Hâ, Hâ Mîm sırrınca Hz. Süleyman'ın ahidnamesinden doğan hak ile lisana gel!

سَنَدٍ وَاجْتَنِبِ الشَّفْعَتِ وَمَا خَلَقَ بِلْ كُنْتُمْ
وَالْأَجْمَعُ جَمِلٌ كَثَرُ وَالْجَنِّ شَيْءٌ تَانِ مَاشِدِاقِ

“Senedi vâ cenib işşefaati ve mâ halaga bi'l-küntüm vel e ecmeulün cemilün kesir ve el cinni şeytânî mâ şediga”

“Hz. Nûh ve Hz. Süleyman'ın misakına/ahdine bağlı yemin ettiniz! Verdiğiniz bu sözün hükmüyle yalan söyler isen kül olup dağılman eğer doğru söyler isen Allah'ın affına vesile olman adına sana emrediyorum! Neden ordasın?”

3-5-7-21-41 tekrar edilir. **“Neden ordasın?”** dedikten sonra her soru sormadan önce buraya kadar söylediklerimiz bir kez tekrar edilerek sorulmalıdır.

Cinne lisanı bıraktırmak için ise;

Allah'ın hıfz ve kudreti adına, Allah, Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddûs isimleri adına ve Allah'ın tüm isim ve sıfatları adına, Yâsîn, Elif, Lâm, Mîm, Tâ Hâ, Hâ Mîm sırrınca Süleyman'ın ahidnamesinden doğan hak ile!

“Senedi vâ cenib işşefaati ve mâ halaga bi'l-küntüm vel e ecmaulün cemilün kesir ve el cinni şeytânî mâ şediga”

İn aşağıya! (cin lisanı bırakıncaya, kişi kendisine gelinceye kadar tekrar edilir).

Cin inat edip lisandan inmediğinde iki kürek kemiği arasına sertçe vurmak ya da seansa girene sirke içirmek sureti ile lisan bıraktırılabılır veya “*ahitnameyi çiğneyen cinin helâkı niyeti ile niyet ettim bir fakir doyurmaya*” diyerek sadaka verilir ve cin öldürülür. Kişiyi günahından tevbesi yaptırılır. Zira tevbe yapılmazsa aynı kapıdan tekrar yeni bir cin saniyeler geçmeden girebilir.

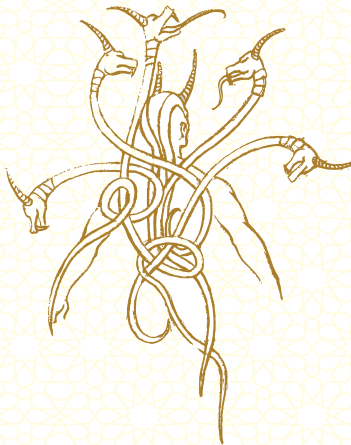
DİKKAT!

Başkalarının yaptığı büyülerden, nazarlardan, aşık olarak, küle basarak, yanlış yere işeyerek, küle basarak, sıcak su dökerek, eşikten destursuz atlayarak gibi sebepler ile vücuda cin girmez. Cinler sadece günahlar ve hatalardan vücuda giriş yaparlar. Bunun aksini söyleyen sizi aldatmış olur.

ÖNEMLİ HUSUS!

Eğer seansa giren kişide aşırı vesvese, aşırı korku, aşırı güvensizlik, aşırı şüphcilik, Allah'ın rahmetinden ümit kesme, amelinden emin olma, kibir, Allah'a teslimiyetsizlik, Allah'a tevekkülsüzlük, tevhid bozukluğu, inanç bozukluğu gibi manevî hastalıklar var ise; her insanın kalbinde bulunan ve onu saptırmak için vücutta her zaman kalan lümme-i şeytaniye denilen cin lisana gelerek de sizi aldatmaya sevkedecektir. Bu ise kişiyi sadece ilmi olarak donatmak ve ona tebliğ etmek ile ondaki bu hastalığın izalesi ile mümkündür.

Unutmamalıdır ki; insanlar Allah'ın isimlerinin ve sıfatlarının koruma dairesinden o isim ve sıfatlara şirk koşarak ve şeytanın onları kandırmasıyla çıkarlar. Bu mesele onlara ilmen tebliğ edilmeli ve fikren koruma dairesine girmeleri sağlanmalıdır. Yoksa şeytanların ve cinlerin o insanların vücutuna koruma kalkınca şirkten ve başka günahlardan girmeleri çok kolay olur.

“Bir meskende yılan zuhur etse, ona “Nûh (aleyhisselâm) ve Süleyman (aleyhisselâm) ile yaptığımız ahid sebebiyle bize ezâ vermemeni dileriz” deyin. Şayet tekrar (görünmekte devam) ederse onu öldürünüz”⁽⁸⁾

Hadis-i Şerifler’de yılanlarla karşılaşıldığında “Nûh ve Süleyman’a (aleyhimüselâm) verdiğin ahid gereği bize dokunma” denilmesi tavsiye edilmektedir. Buna rağmen yılan yine gitmezse ve ortalıkta dolanmaya devam ederse, insanlara ve rebileceği zararından emin olunmak için öldürülmesi emredilir.

Hiz. Nûh (aleyhisselâm) ile yılan arasında olan sözleşmeye gelince...

Rivayetlere göre Hiz. Nûh (aleyhisselâm) ile olan sözleşmeleri şöyledir :

Nûh Peygamber’in büyük tufandan kurtulmak için yaptığı gemiye bir kısım hayvanlar alınmıştı. Ancak Nûh (aleyhisselâm), yılan ve akrebi gemiye almak istemedi ve onlar da:

“Senin ismini zikredenlere zarar vermeyiz!” diyerek söz verdiler.

Buna binâen buyrulmuştur ki, akrep ve yılan tehlikesiyle karşı karşıya kalan kişi :

“Selâmün alâ Nûhin fil âlemin - Bütün âlemler içinde Nûh’a selâm olsun!”⁽⁹⁾
âyet-i kerîmesini hâlis niyetle okursa, onların zararından korunmuş olur. **Allah’ın izni ile tabi.**

(8) Müslim, Tuhfet’ül-ahvezi, c. 5, s. 62.

(9) Kur’an-ı Kerim, Sâffât, 37/79.

BEDENDEKİ “ŞEYTAN”I TESBİT ETME

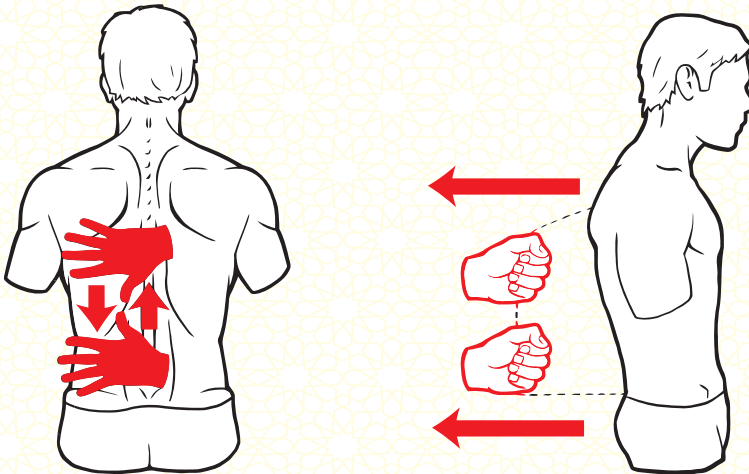
Değerli kardeşlerim;

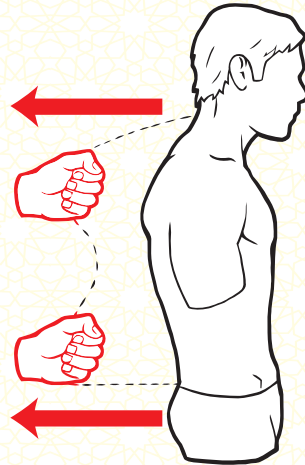
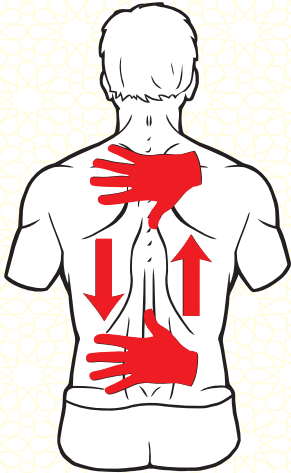
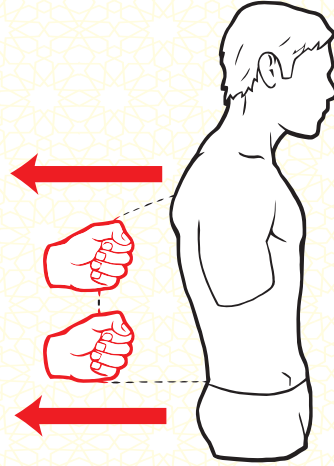
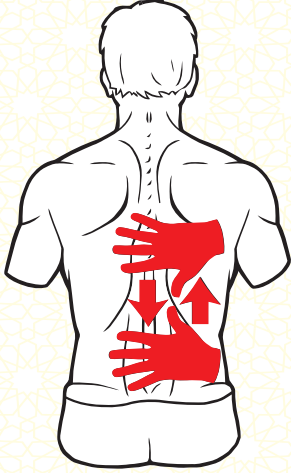
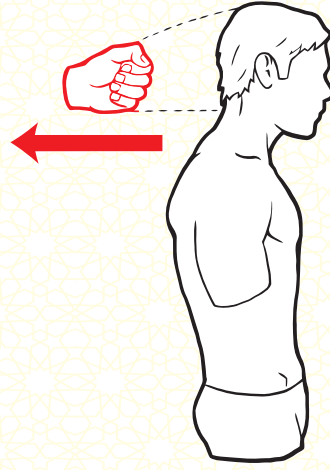
Daha öncede belirttiğimiz gibi bedendeki musallatı tesbit etmek 4-5 adımda oluyordu. Bunlar;

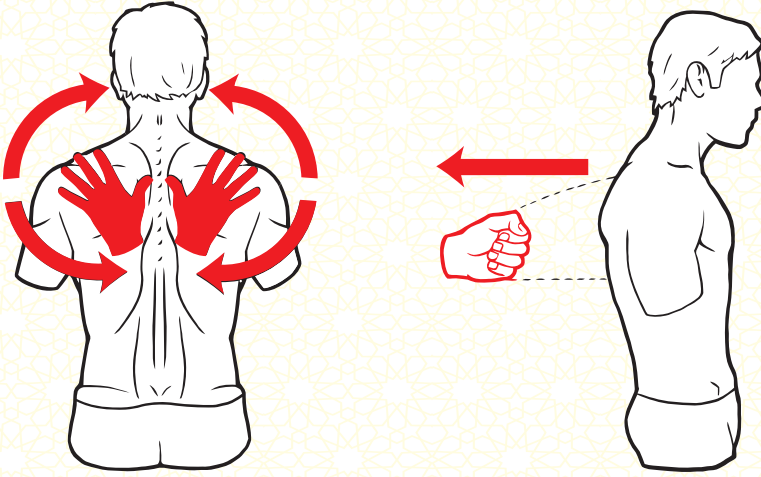
- **Hastayla yapılan sohbette filmin koptuğu yeri tesbit etmek.**
- **Vücudu çekme yoluyla enerjiyi tesbit etmek.**
- **Vücutta negatif enerjinin yerleşim noktalarını tesbit etmek.**
- **Doğru duayı yaptırmak.**
- **Doğru tevbe yapıtırmak.**

Biz sizlere burada bedeni nasıl çekeceğimizi ve vücuttaki enerjilerin yerleşim noktalarını resimlerle göstereceğiz inşaallah...

Aşağıdaki şekillerde gösterdiğimiz çekme hareketlerinde şirk, adak, faiz, isyan, kendini lânetleme, anne-baba hakkını çiğneme ve zulüm, daha birçok günahla ilgili sırtımıza, kürek kemiklerimize ve baş-boyun bölgemize yerleşen negatif enerjileri tesbit etmek için ellerimizi aşağı-yukarı veya sağa-sola birkaç kez hareket ettirerek yumruğumuzu sıkıyor ve kendimize doğru çekiyoruz. Burada önemli husus gerçekten çekebilmektir. Bazen hasta vesvese yaparak psikolojik olarak geriye doğru gelir. Önce birkaç kez çeker gibi yapıp hastanın durumuna bakmalı, daha sonra çekme hareketini yapmalıyız. Yoksa yanılabiliriz.

Çekme işlemlerini gösterdiğimiz bu çizimlerle ilgili hangi noktalardan uygulama yapıldığını aşağıdaki şekillerde görebilirsiniz.

Eller bu şekilde hazırlanır ve iki nokta doğrultusunda ileri-geri hareket ettirilir.

Eller bu şekilde noktalardan tutulacak şekile getirilir.

Eller bu şekilde yumruk haline getirilerek geriye doğru çekme yapılır.

Bu sayede kişinin **sağ tarafında BABA ve SOYA yapılan ZULÜMLER** ile birlikte ana şemada sağ tarafta bulunan enerji noktaları tesbit edilmiş olur.

Kişinin **sol tarafında ise ANNE ve SOYA yapılan ZULÜMLER** ile birlikte ana şemada sol tarafta bulunan enerji noktaları tesbit edilmiş olur.

Eller bu şekilde hazırlanır ve iki nokta doğrultusunda ileri-geri hareket ettirilir.

Eller bu şekilde noktalardan tutulacak şekile getirilir.

Eller bu şekilde yumruk haline getirilerek geriye doğru çekme yapılır.

Bu sayede kişide **HAKSIZ MİRAS** enerjisi olup olmadığı kontrol edilir.

Eller bu şekilde hazırlanır ve iki nokta doğrultusunda ileri-geri hareket ettirilir.

Eller bu şekilde noktalardan tutulacak şekile getirilir.

Eller bu şekilde yumruk haline getirilerek geriye doğru çekme yapılır.

Bu sayede kişide **ADAK** enerjisi olup olmadığı kontrol edilir.

Eller bu şekilde hazırlanır ve iki nokta doğrultusunda ileri-geri hareket ettirilir.

Eller bu şekilde noktalardan tutulacak şekile getirilir.

Eller bu şekilde yumruk haline getirilerek geriye doğru çekme yapılır.

Bu sayede kişide **FAİZ** enerjisi olup olmadığı kontrol edilir.

Eller bu şekilde hazırlanır ve kırmızı noktanın bulunduğu beyaz nokta üzerine şekildeki gibi baş parmaklar koyularak OK yönünde hareket ettirilir.

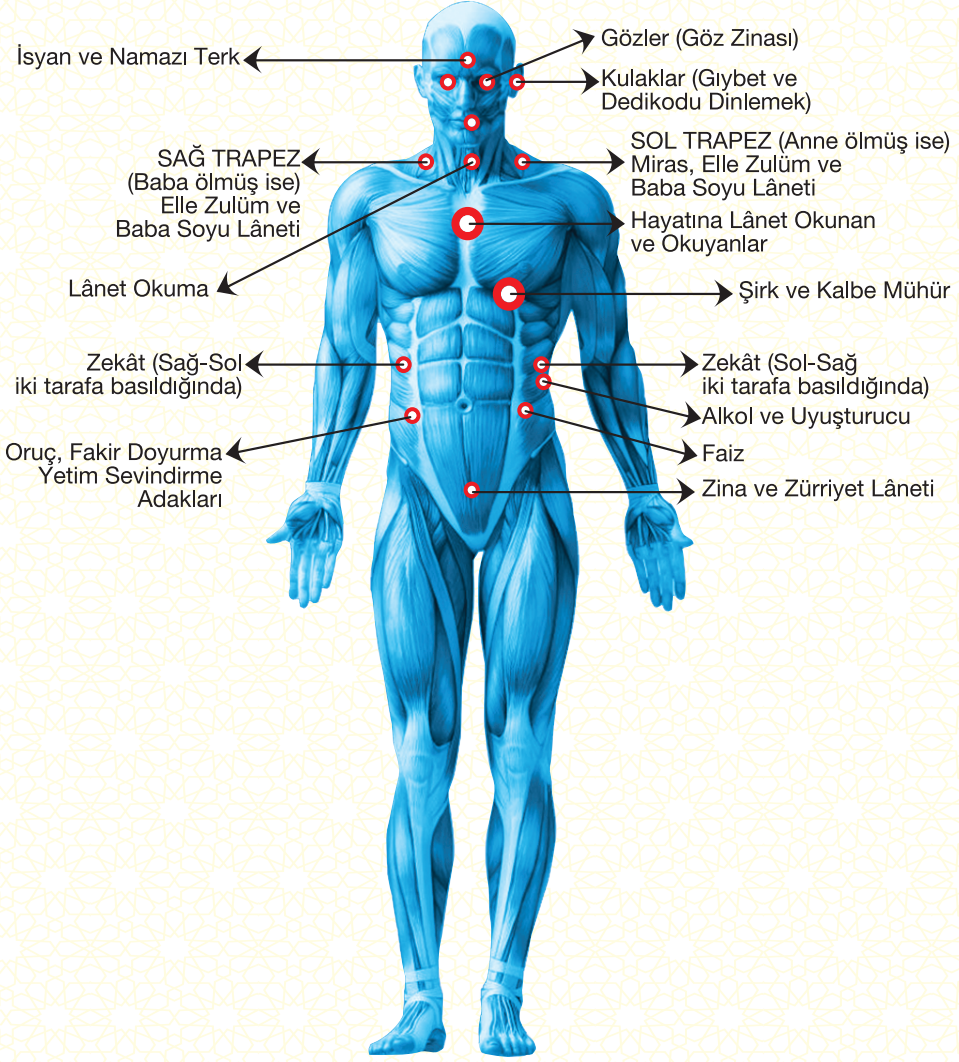

Eller bu şekilde birkaç hareketten sonra yumruk haline getirilerek geriye doğru çekme yapılır.

Kişinin geriye doğru esnemesiyle **ANNE, BABA, SOY ve KENDİ okuduğu belâ ve bedualardan** gelen enerji kontrol edilir.

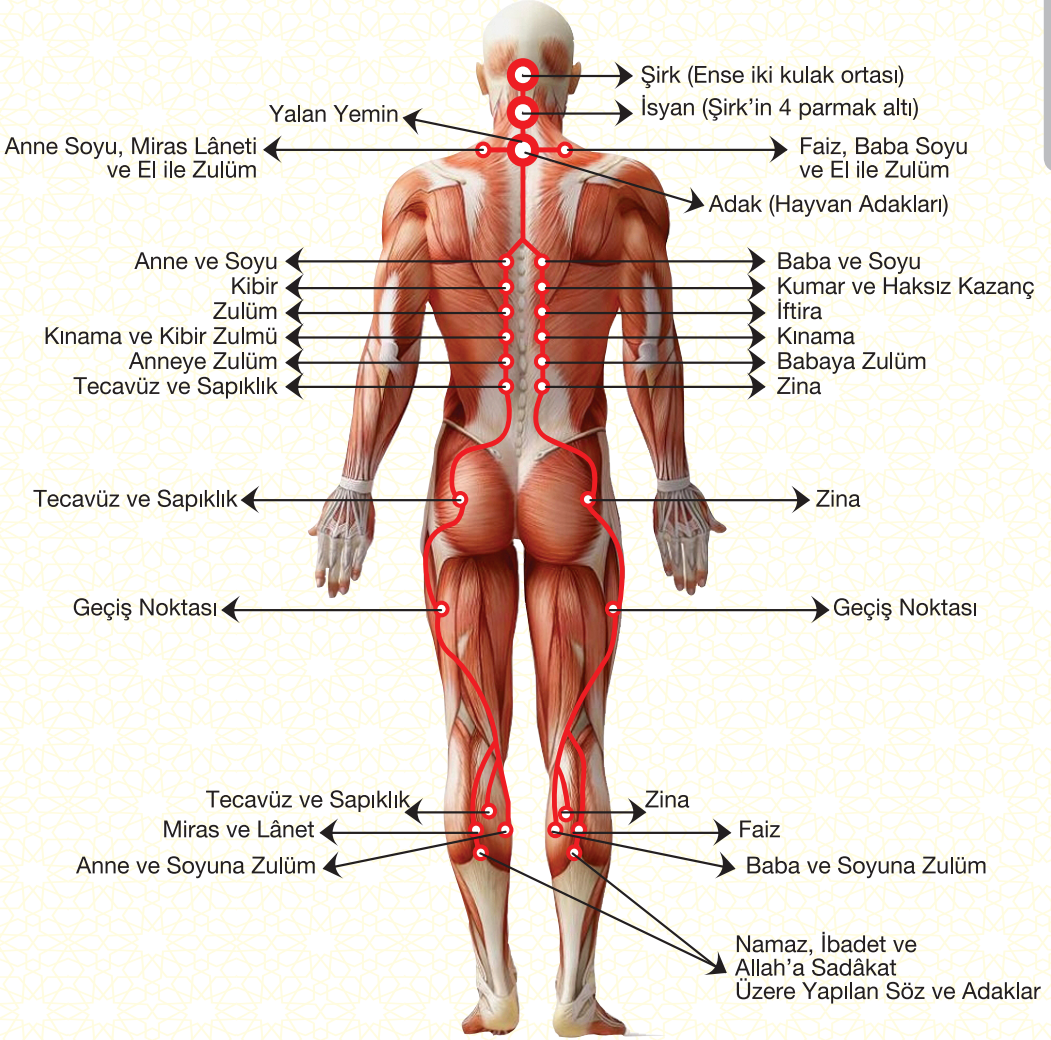
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ÖN TARAF - GENEL)

Vücudun ön tarafında bulunan noktalara parmak ucuyla hafif baskı yapıldığında veya o bölgeyi parmaklarınızla sıktığınızda eğer o noktada herhangi bir negatif enerji var ise, o kişi normal dışında bir acı hissedecektir.

Normal şartlarda negatif enerji yoksa, o bölgeye istediğiniz şiddette baskı yapsanız bile bir tepki olmayacaktır, fakat negatif enerjinin bulunması kişiyi hop oturup hop kaldıracaktır.

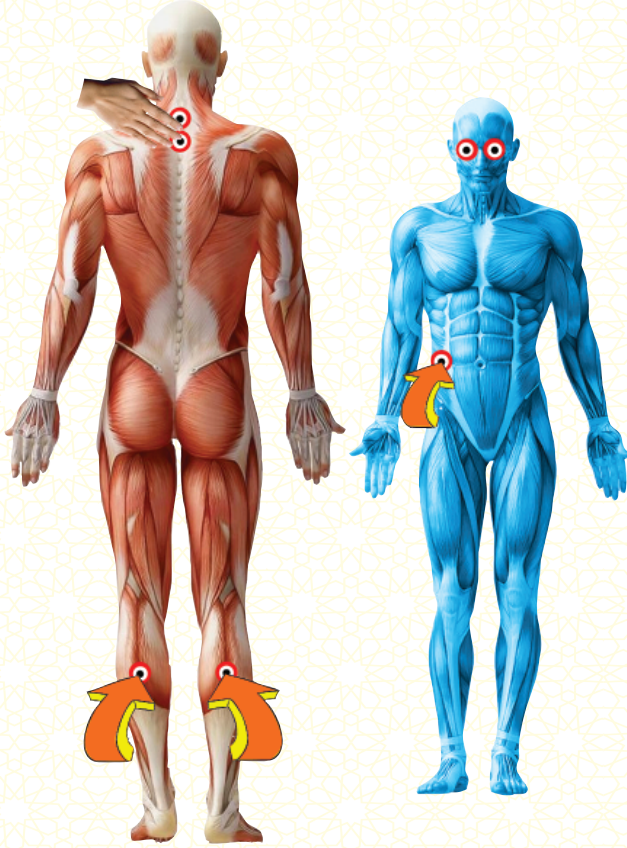
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ARKA TARAF - GENEL)

Vücudun arka tarafında bulunan noktalara parmak ucuyla hafif baskı yapıldığında veya o bölgeyi parmaklarınızla hafif sıktığınızda eğer o noktada herhangi bir negatif enerji var ise, o kişi normal dışında bir acı hissedecektir.

Bu noktalara yerleşen negatif enerji, işlenen günahın cinsine ve büyüklüğüne göre vücudun tümünü hat boyunca ele geçirecek, vücudun bütün her tarafına yerleşecektir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ADAK - YEMİN)

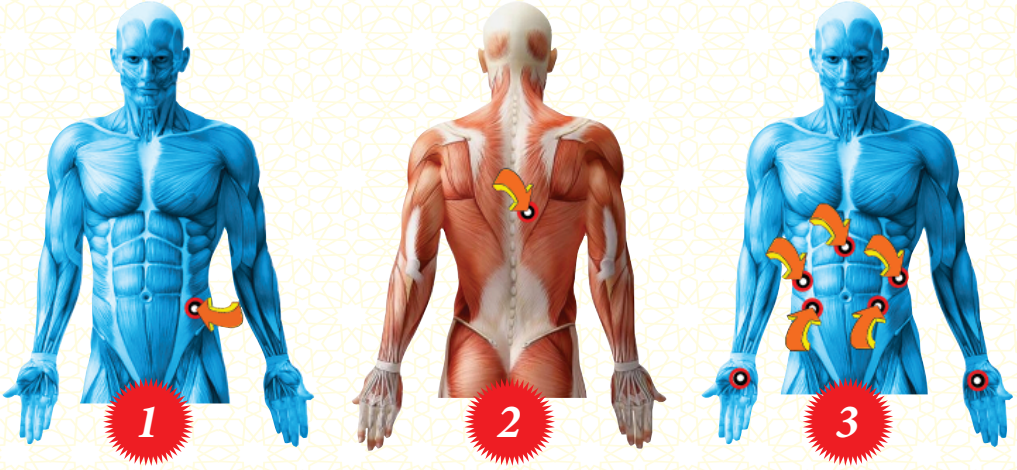

Adak, Yalan, Yeminler ve Namazı Terk; ense bölgesi altta bulunan nokta el ile hafif vurularak kontrol edildiğinde **ADAK** enerjisi, üstteki noktaya vurularak kontrol edildiğinde ise **YALAN YERE YEMİN** enerjisi tesbit edilir. Baldırlarda bulunan noktalar kontrol edildiğinde kişinin **NAMAZI TERK** ve **NAMAZ ADAĞI** enerjisi tesbit edilir.

Sağ tarafta bulunan şekilde ise iki parmak gözlere yaklaştırıldığında kişinin geriye esnemesi **KUR'AN OKUMA** ve **HATİM ADAKLARI**nı göstermektedir. Sağ mide boşluğuna basınç uygulandığında **ORUÇ EKSİKLERİ** ve **ADAKLARI** ile birlikte **FAKİR DOYURMA ADAKLARI** enerjisi açığa çıkmaktadır.

NOT : Enerjinin açığa çıkması diğer bütün noktalarda olduğu gibi enerji noktalarına baskı uygulandığında kişinin normal dışında bir acı hissetmesiyle tesbit edilmektedir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ALKOL, UYUŞTURUCU, KUMAR, HAKSIZ KAZANÇ, HIRSIZLIK)

1 nolu şekilde **ALKOL** ve **UYUŞTURUCU**'dan vücuda giren negatif enerji tesbit edilir.

İşaretili bölgeye OK yönünde baskı uygulandığında aşırı can yanması ile negatif enerji tesbit edilir.

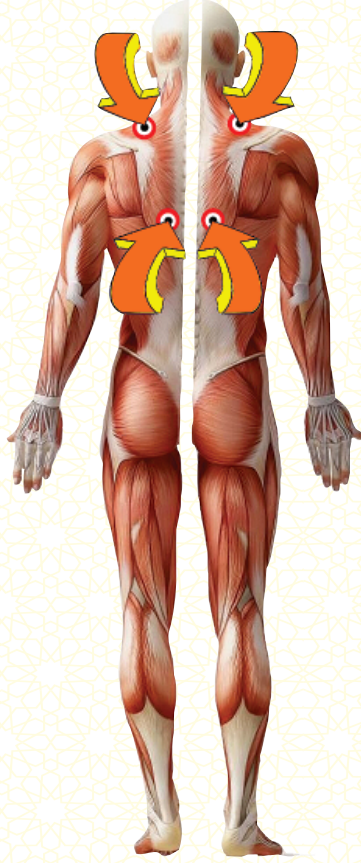
2 nolu şekilde **KUMAR**'dan vücuda giren negatif enerji tesbit edilir.

İşaretili bölgeye OK yönünde baskı uygulandığında aşırı can yanması ile negatif enerji tesbit edilir.

3 nolu şekilde **HAKSIZ KAZANÇ** ve **HIRSIZLIK**'tan vücuda giren negatif enerji tesbit edilir.

İşaretili bölgeye OK yönünde baskı uygulandığında aşırı can yanması ile negatif enerji tesbit edilir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (BEDDUA)

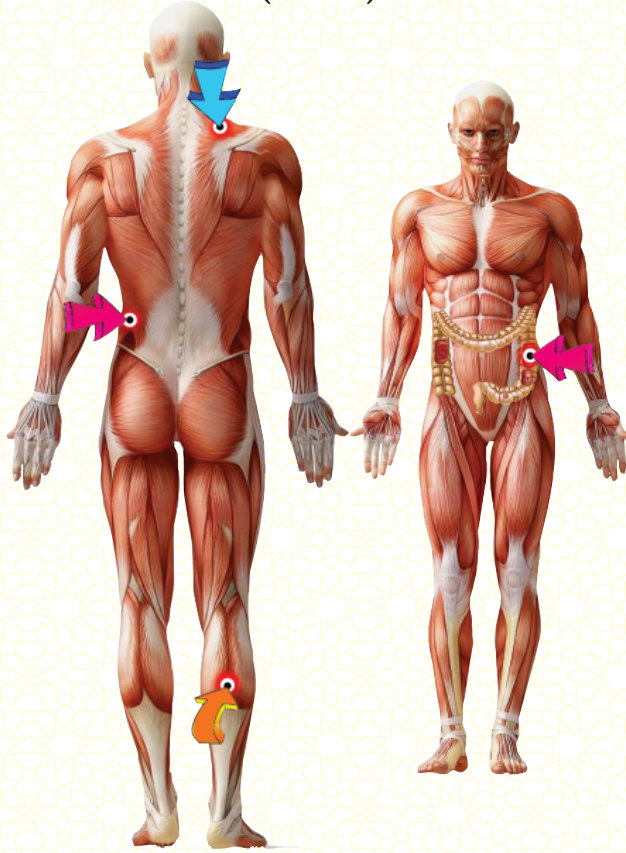

Anne Baba Bedduası, Soyun Yaptığı ve Aldığı Beddualar;

Baba Bedduası sağ kürek kemiği altında sinyal verirken, anne ve baba soyundan yapılan beddualarda beddua eden sağ ise baba soyundan gelen beddualar sağ kürek altı, anne soyundan ise sol kürek altından sinyal vermektedir. Anne soyundan beddua edenler ve soyun aldığı beddualar sol kürek üzerinde sinyal verirken, baba soyundan yapılan ve alınan beddualarda beddua eden kişi vefat etmiş ise sağ kürek üzerinde sinyal verir. Soyun aldığı beddualar her zaman anne soyu sol kürek üzeri, baba soyu sağ kürek üzerindedir.

NOT : Hak haramlıklarında yapılan beddualar sağ mide boşluğunda negatif enerji sinyali vermektedir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (FAİZ)

FAİZ'le ilgili negatif enerji sinyali, Sağ trapeze baskı uygulanarak, kalın bağırsağın sol tarafına bastırılarak ve sağ baldıra baskı uygulanarak kontrol edilir.

NOT : Sağ Trapez, Kalın Bağırsak Sol Bölge ve Sağ Baldır

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (GIYBET - DEDİKODU)

GIYBET ve DEDİKODU ile ilgili negatif enerji sinyali, kişinin çenesi ve midesinin tamamı kontrol edilerek ortaya çıkarılır.

NOT : Çene ve Midenin Tamamı

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (GÖZ ZİNASI)

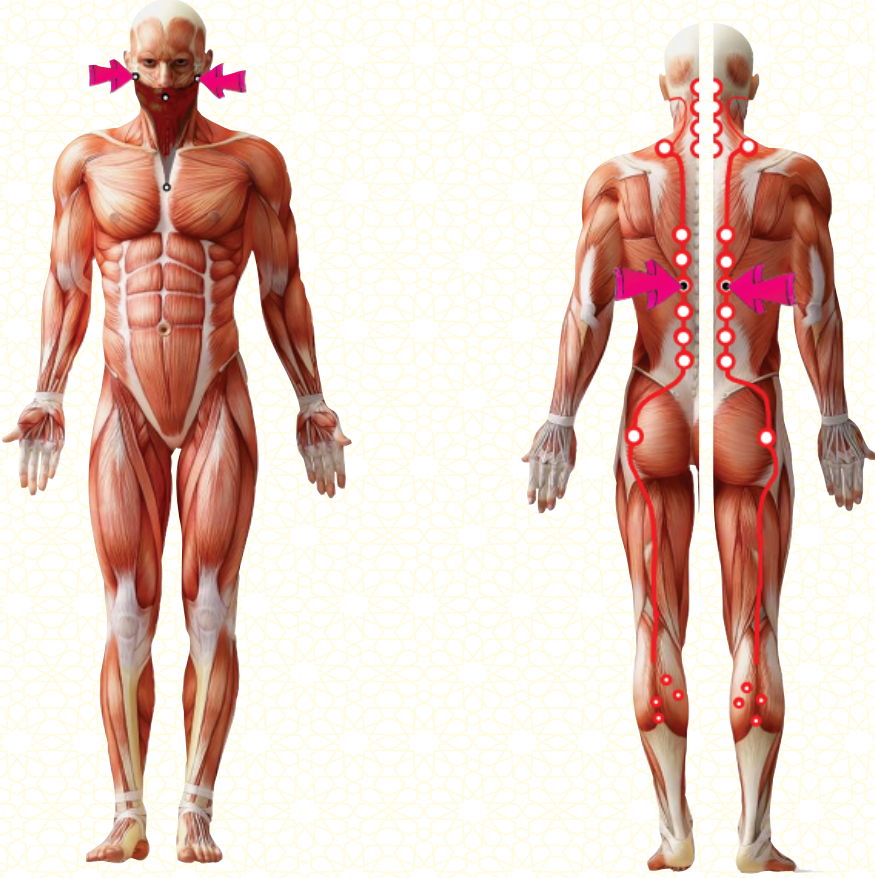

GÖZLER ve KULAK negatif enerji noktalarında; kişinin haddi aşarak gıybet-dedikodu yapması ve dinlemesiyle kulak bölgesinde negatif enerji ortaya çıkar.

Gözlerde ise haram olana bakmak, Kur'an okumak üzerine adanan adaklar ve görmek üzerine okunan beddualar ve eksik zekâtlarda negatif enerjiye maruz kalır.

NOT : Gözler ve Kulaklar.

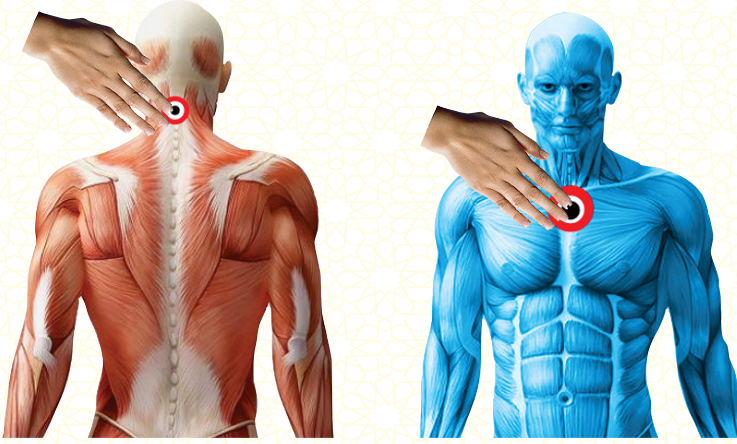
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (İFTİRA)

İFTİRA, EL ve DİL ZULMÜ Noktaları; sırtta bulunan bu iki enerji noktası kişinin tüm bedenini ele geçirecek şekilde el parmaklarından ayak parmaklarına kadar bir hat oluşturur.

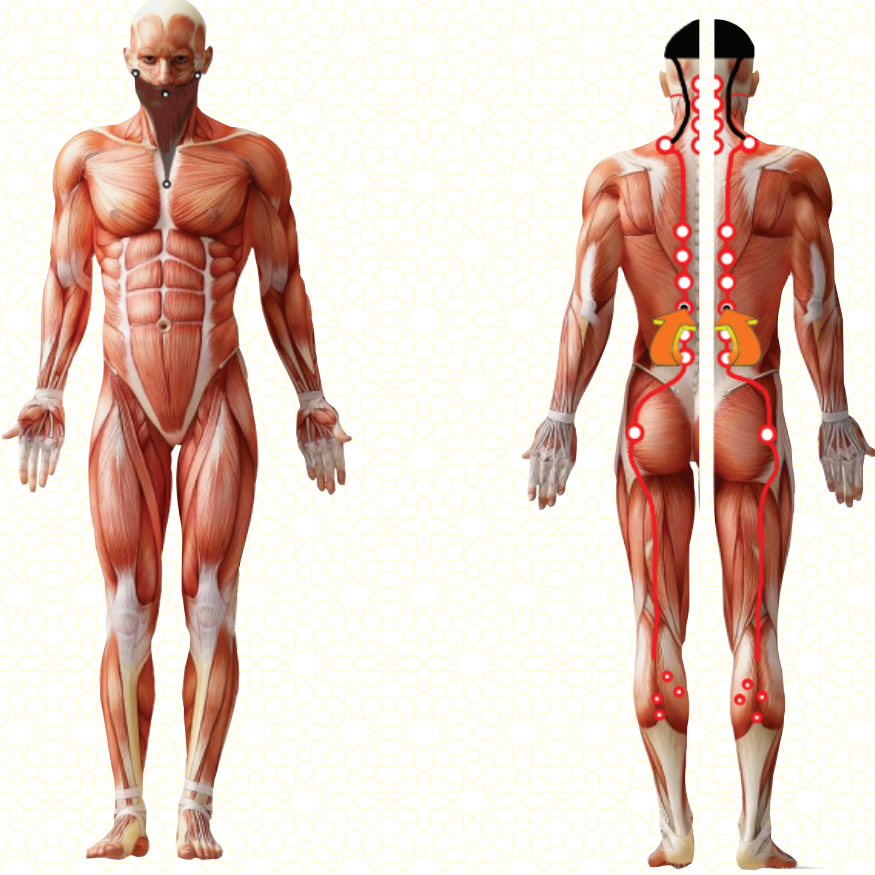
NOT : Ağız, iki çene ve sırt. Sırtta bulunan soldaki nokta zulüm, sağdaki nokta ise iftiradır

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (İSYAN)

İSYAN; hayata, yaşamaya, varolmaya yapılan isyanlarda negatif enerji ense bölgesine hafif vurularak tesbit edilirken, “*Allahım! canımı al*” diyerek veya intihara teşebbüs ederek hayata yapılan isyanlarda **CANEVİ** denilen vücudun ön tarafındaki bölgeye el ile hafif vurularak aşırı canının yanması sonucunda verdiği tepkiye göre tespit edilir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (KINAMA - ZULÜM)

KINAMA ve KINAMADA ZULÜM Noktaları; Sırtta sağ bölgede bulunan nokta kınama noktasıyken, soldaki nokta ise kınamayı zulme çevirenlerde gö-zükür.

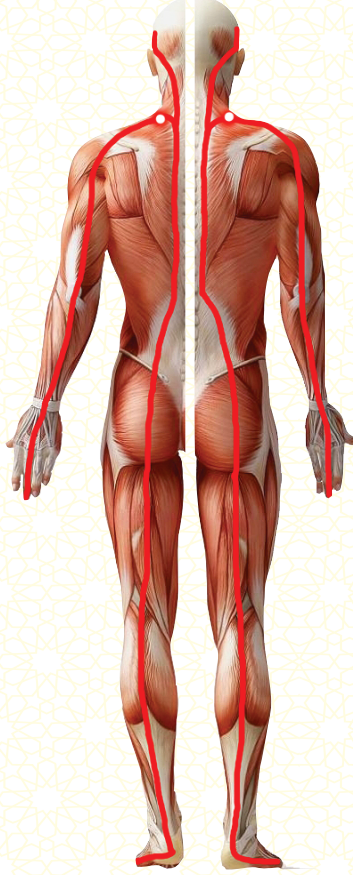
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (KİBİR)

KİBİR noktaları; Bedende sol kürek kemiği siyah noktalı bölge ve kafatası üzeri tamamen negatif enerjiye maruz kalır. Kontrol edilirken siyah noktalı bölgeye baskı uygulanır.

Not: Kibir, Şirk ve İsyan ile birleştiğinde vücuttaki tüm negatif enerji noktaları alarm verir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (LÂNET)

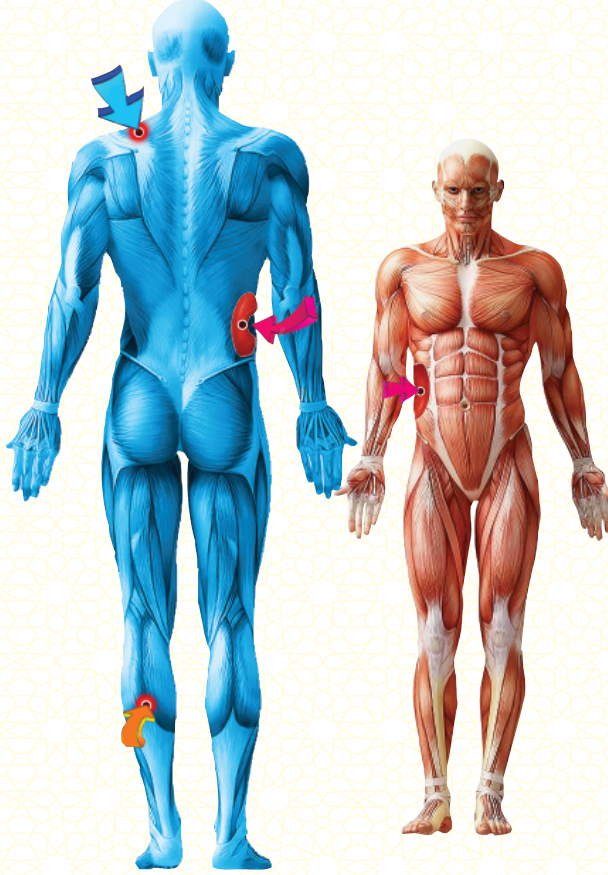
LÂNET sebepleri; encest, malzulmlara zulüm, yetim hakkı, çocuklara tecavüz, namus iftiraları vb. günahlardır. **LÂNET** noktaları; Anne, Soyu ve Lâneti, kişinin sol trapez noktasına oturan enerji âdetâ kişinin sol tarafını oluşturmaktadır. Sol bölgede bulunan kırmızı noktaya baskı uygulanarak kontrol edilir.

Not: Sol trapez omuz başı bölgesinden başlayan enerji kişinin el ve ayak parmaklarına kadar uzanır.

Baba, Soyu ve Lâneti, kişinin sağ trapez noktasına oturan enerji âdetâ kişinin sağ tarafını oluşturmaktadır. Sağ bölgede bulunan kırmızı noktaya baskı uygulanarak kontrol edilir.

Not: Sağ trapez omuz başı bölgesinden başlayan enerji kişinin el ve ayak parmaklarına kadar uzanır.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (MİRAS)

MİRAS noktaları; Miras üzerine okunan belâ ve lânetleşme ile haksız miras paylaşımı. Sol trapez, sağ böbreğe ve sol baldıra baskı yapılarak kontrol edilir .

Not : Sol trapez, Sağ böbrek ve Sol baldır.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ŞİRK)

ŞİRK Noktaları; bedende yer alan bütün noktalara bakılır. Tüm vücut noktaları alarm vermektedir.

Not : Tüm noktalar alarm halindedir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (TESETTÜRSÜZLÜK)

Kuran-ı Kerim’de Allah’ın (*celle celalühü*) “**Kapanın**” emri yerine getirilmediğinde namahrem olan bölgenin tamamı negatif bir enerjiye maruz kalmaktadır.

Not : Hanımlarda el,yüz ve ayak hariç tüm bölge, erkeklerde ise göbek deliği altından, diz kapağı altına kadar olan bölge kendisine helâl olmayan kişilere namahrem ve haramdır. Bu bölgeler negatif enerjiye maruz kalarak, âdeta vücudun dış yüzeyi bu negatif enerji ile kaplanır.

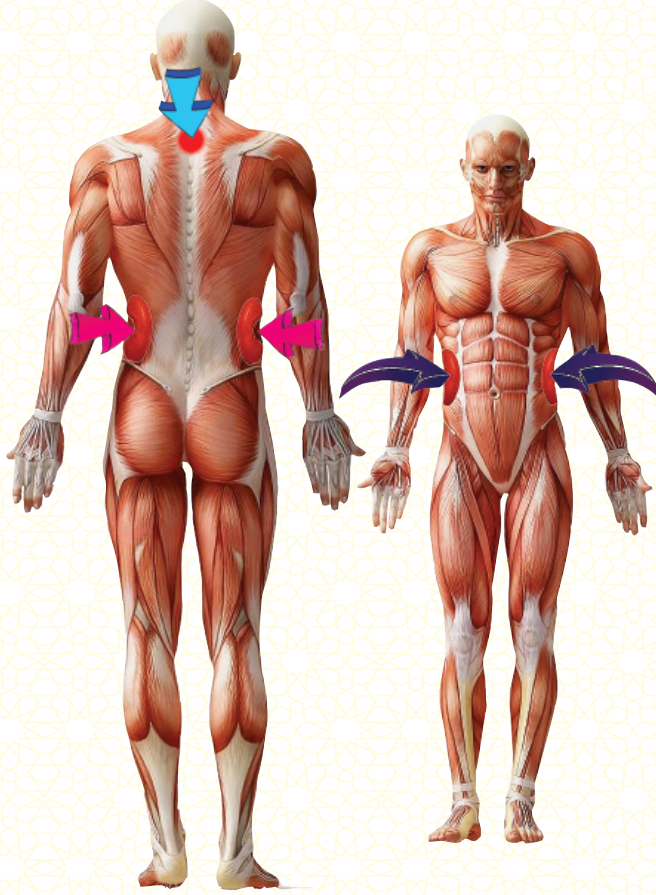
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (YALAN)

YALAN Noktaları; kişi yalan söylemeyi âdet haline getirip haddi aştığında sırtta bulunan dört noktada aynı anda negatif enerji tesbit edilmektedir.

Not : Kişide anne baba bedduası ve iftirada zulüm olmamasına rağmen bu dört noktada enerji varsa kişi yalanı alışkanlık haline getirmiştir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ZEKÂT)

ZEKÂT noktaları; her iki böbreğe baskı yapılarak ve kırmızı noktalı bölgeye parmak ucuyla hafif vurularak kontrol edilir.

Not : Omurilik, iki omuz arası, her iki böbrek.

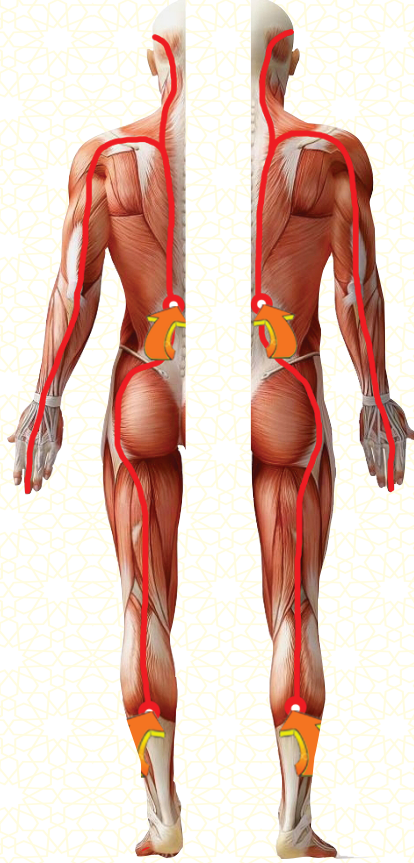
VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ZİNA)

SAPKINLIK VE ZİNA Noktaları; sağ bölgede bulunan noktalar zina noktasıyken, soldaki noktalar ise zinada haddi aşarak sapkınlığı göstermektedir.

Not : Namahrem bölgelerini gösterenlerde her iki noktada sinyal vermektedir. Evli iken nikahı düşenlerde ve evlilik dışı İslâm nikahı olmadan ilişki yaşayan evlilerde OK yönünde baskı uygulandığında sinyal vermektedir.

VÜCUT ENERJİ NOKTALARI (ZULÜM)

Anne ve anne soyuna el ve dil ile zulüm kişinin sol omuriliğine oturan enerji âdeta kişinin sol tarafını oluşturmaktadır. Sol bölgede bulunan noktaya ve sol baldır noktasına baskı uygulanarak kontrol edilir.

Not : Sol omurilik bölgesinden başlayan enerji kişinin sol baldırına kadar uzanır.

Baba ve baba soyuna el ve dil ile zulüm kişinin sağ omuriliğine oturan enerji âdeta kişinin sağ tarafını oluşturmaktadır. Sağ bölgede bulunan noktaya ve sağ baldır noktasına baskı uygulanarak kontrol edilir.

Not : Sağ omurilik bölgesinden başlayan enerji kişinin sağ baldırına kadar uzanır.

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

3

SORULAR - CEVAPLAR

“Evleneceğim bir eş de ne gibi özelliklere dikkat etmem gerek?”

Evleneceğiniz eşde dört şeye mutlaka bakınız.

- Ahlâkına
- Soyuna
- Zenginliğine
- Güzelliğine

Ve siz mutlaka ahlâklı olanını tercih ediniz.

Hadis-i Şeriflerde de anlatılan bu gerçeğe mutlaka dikkat etmeniz gerekirken asla **ana-baba hukukuna** riayet edip etmediğine bakmayı unutmayınız..

Ve yine anne babasının da kendi ana-baba hukuklarına riayet edip etmediklerini mutlaka araştırınız..

Yoksa evinizde ve hayatınızda **eş değil, bu zamanda başınıza bir belâ alırsınız..** Evliliğe girmeden önce **mutlak günahlarınızdan tevbe ediniz** ve siz ne kadar temiz iseniz o kadar temiz bir eş bulacağınızı kaderin takdir edeceğini de asla unutmayınız...

Yine evlendiğinizde de evliliğinizin hayatınızın sonuna kadar devamında ve korunmasında Allah'ı (celle celalühü) mutlaka kendinize vekil ediniz...Yanlış eş seçiminin şeytanın size kuracağı en büyük tuzaklarından birisi olduğunu da asla unutmayınız...

“Başkalarının hatalarına karşı nasıl bir tavır almalıyız?”

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki; **“Mü'min, mü'minin aynasıdır”**. Bazen başkalarını anlatırken, eleştirirken hep kendi nefsimizdeki hataları başkalarında görmeye çalışmışızdır. Hata ve kusurundan nasibini almamış nefis, başkalarının hatalarıyla uğraşmaktan, kendi hatalarını görmede, kör olmaya mahkumdur.

İnsan bazen karşısındakilerinin kusurlarını konuşurken aslında kendi ayıbını ve kusurunu anlatmakta olduğunu farkında bile değildir. Başkalarına kusur bulmak onu kendi nefsine kör, sağır ve dilsiz yapmıştır. **Bu yüzdendir ki nefsin ıslah edemeyen insan başkasını da ıslah edemez.**

Burada bir başka husus da insanın kendi nefsinı eleştirmede ve kınamada **bir savcı gibi olması**, başkalarının nefsi hakkında konuşurken ise **hüsn-ü zan ederek hep bir avukat gibi** başkalarını savunmasıdır. Bu yolu izlememiz; insanı gıybet, iftira, dedikodu gibi günahlara girmekten alıkoyacaktır.

Karşımızdaki insanlara hatalarını söylerken de önemli metodlardan birisi; onun nefsinı tahrik etmeden, ortaya konuşarak, güzel sözlerle yanlısını göstermektir. Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) kimseye sen şöyle yapıyorsun, böyle yapıyorsun dememiş, kimseyi rencide etmemiştir. Minbere çıkarak **“bazı kişilere ne oluyor ki, şöyle şöyle yapıyorlar”** buyurarak genel konuşmuş, şahıs belirtmemiştir ve kimseyi rencide etmeden bütün olumsuzlukları tereyağından kıl çeker gibi çözmüştür.

“Musallatın, büyü ile irtibatı ne kadardır?”

En önemli ve çok sorulan sorulardan birisi de budur.

Evet; kişi, çarpılmasını her ne kadar kendisine büyü yapıldığına yorsa da, bu 300-500 kişide bir rastladığımız ender bir durumdur. **Büyü ve sihir var mıdır? Evet vardır**, buna sonuna kadar inanıyoruz ama elimizde musallat olan şeytanların yalanlarından başka somut bir delil olmadığı için, ne Kur'an-ı Kerim'de ne de Hadis-i Şeriflerde büyüyle musallat olduğuna dair bir delil olmadığı için **büyüyle musallat olacağına inanmıyoruz**.

Çarpılmanın gerçek sebebi, her günah içinde küfre gidecek bir yol bulunması nedeni ile kendi hatalarımız ve günahlarımızdandır.

Fakat çarpılmada belirtiler her durumda aynıdır...

Ve çarpılma kişinin işlediği günahın büyüklüğü oranında şiddetlidir.

“Tesettür anlayışımız nasıl olmalıdır?”

Müslüman kadınların ahir zamanda tesettür anlayışları çok değişti, fakat İslâmın kuralları değişmedi. Kadın için de erkek için de tesettür; İslâmın ölçüleri içerisinde avret mahallerini belli etmeyecek şekilde giyinmek iken, bugün altı kapalı-üstü açık, üstü kapalı-altı açık birçok kişiyle karşılaşırız. **Kadının iffeti kendine baktırmamak, erkeğin iffeti ise harama bakmamaktır.** Günümüzde kadınlar şık makyajı biliyorlar. Şık giyinmeyi biliyorlar. Şıkır şıkır oynamayı biliyorlar... **Bunların cehenneme götürdüğünü de biliyorlar.** Ama bilmemezlikten geliyorlar. **Kendilerine yalan söylüyorlar.** Siz siz olun, **bu yalana inanmayın!**

*Açık saçık bir bayan
kendine bakan
erkeklerin göz
zinasının ortağı olur,
çetin bir hesap verir.
Açık saçık gezen bir
bayan, Allah'a âsi
olmuş hükmündedir,
bunlara çetin bir
azap var ötelede.*

“Adak Adamak, İyi Bir Şey mi?”

Adak adamak, başımıza belâ almaktır. Bazılarımız Allah’tan (*celle celalühü*) bir şey isterken adaklar adıyorlar. Hani eskiden putlar yaparlardı. Sonra o putların onları Allah’a (*celle celalühü*) yaklaştıracığına inanırlardı.. Şeytan günümüzde adakları bu putlar gibi kullanıyor. **“Adak kaderi değiştirmez, sadece cimrinin malını eksiltir”** Hadis-i Şerif’ini göz ardı edip ısrarla adak adamaya devam ediyorlar.. Halbuki adak ile birşeyin değişeceğine ve olacağına inanarak **adak adamak** yurkardaki Hadis-i Şerif’e göre **harama girmektir**.

Ben de nâcizâne bizlerin put haline getirdiği bazı adakları **tapmak için değil. Adeta taparcasına yaptığınız adakları size göstermek** için ofisime koydum. Bunu da şahsımı ofisinde heykeller var diyerek eleştirenlere bir cevap olarak veriyorum.. **Ne zaman ki adağın kaderi değiştirmeyeceğine inanırsanız ve adak adamaktan vazgeçerseniz ben de inşaallah taptığınız o putları oradan kaldıracam.**

Allah’la **-hâşâ-** pazarlık yapmayın ve yapamayacağınız sözler vermeyin. Sizin göreviniz dua ve kulluk, **“Allahım! Hakkımda hayırlısı ne ise onu ver!”** diye dua edin. Bu duaya devam ve ısrar edin. İlle de şunu ver, bunu ver demeyin. Çünkü istediğiniz şey ayağınızın kaymasına, bu dünyayı kendinize cehenneme çevirmenize ve **-Allah korusun-** imansız göçmenize sebep olabilir. Siz bilmezsiniz ama Allah (*celle celalühü*) ezeli ve ebedi ilmiyle size ne lazımsa onu en iyi bilendir.

Allah’a teslim ol, kurtul!.. Müslümanlıkta budur zaten.

“Kibir ve Gurur Gibi Manevî Hastalıklardan Nasıl Kurtuluruz?”

Kendi hatalarını ve kusurlarını göremeyen ve kabul etmeyenler asla özür dileme erdemine sahip olamayan **kibir, gurur, enaniyet ve benlik duygularının esir ettiği “kibir özürlü”** insanlardır.. Halbuki iki cihan serveri Hz. Peygamber’in (*sallallahu aleyhi vesellem*) muallimliğini yaptığı Kur’an-ı Kerim Nisa Suresi 36. ayette ferman ediyor ki;

“Şüphesiz Allah, kibirlenen ve övünen kimseyi sevmez”.

Rasulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) : **“Kalbinde zerre miktar kibir bulunan kimse asla cennete girmeyecektir!”** buyurmuştu. Bir adam : **“Kişi elbisesinin güzel olmasını, ayakkabısının güzel olmasını sever!”** dedi. Efendimiz’de (*sallallahu aleyhi vesellem*): **“Allah Teala hazretleri güzeldir, güzelliği sever! Kibir ise hakkın iptali, insanların tahkiridir”** buyurdular. Bir diğer rivayette : **“Kalbinde hardal tanesi kadar iman bulunan bir kimse cehenneme girmez. Kalbinde hardal tanesi kadar kibir bulunan kimse de cennete girmez”** buyurulmuştur.

Yeryüzündeki fesâdın kökünde büyükleme vardır. Fesâdı çıkaran kâfirlerdir.

Müslümanlar arasında anlaşmazlık sebebi de çoğunlukla büyüklenme (*benlik/egoizm*)’dir. Tüm istenmeyen durumların kaynağında “**benlik**” vardır. Kâfir benliğini ortaya koyar, büyüklenir, küfrüne sebep olur. Müslüman da din kardeşine karşı benlik yapar, büyüklenir, ayrılığa neden olur. Her ikisinin kaynağı da büyüklenmedir.

Bu hastalıklardan kurtulmanın yegâne çaresi; az yemek yiyerek çokca oruç tutmaktır.

Benliğini kaldır aradan, görünsün sana yaradan...

Allahım! Bizleri; kibir, gurur, enaniyet, benlik duygularından arındır. Allahım! İnsanları kınamaktan, aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten sana sığınıyorum. YÂ HAFÎZ. Birahmetike Yâ Erhame’r-rahimîn.

“Muska Takmanın Hükümü Nedir?”

Ahmed bin Hanbel’in (*rahmetullahi aleyh*) Müsned’inde şu rivayet vardır :

Ukbe bin Amir el-Cuheni (*radiyallahu anh*) şöyle dedi:

Rasulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*)’e on kişilik bir topluluk (heyet) geldi.

Rasulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) dokuzu ile beyatleştirdi ve birinden el çekti!!!

Dediler ki :

- “Yâ Rasulallah! Dokuzu ile beyatleştirdin, bunu neden terk ettin!?”

Rasulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurdu :

- “Şüphesiz ki onun üzerinde temime (*muska*) vardır!”

Sonra Rasulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) onu eliyle kopardı ve onunla da beyat etti ve şöyle buyurdu :

- “Kim, temime (*muska*) takarsa, kuşkusuz ki Allah’a şirk koştur!”.

Ciğeri beş para etmeyen şeytanın hizmetçisi olmuş ahmaklar yıllarca bu ümmeti şeytanın yardımı ile muskalarla kandırdılar ve musallatın gerçek sebebi olan günahlardan çarpıldıklarını gizlediler.

Şeytandan ve avanesi cinlerden sadece iman ve takva sahipleri korunabilir. Kur’an-ı Kerim ayetlerini hayatınızda yaşarsanız size şifâdır ve sizi korur biiznillah.

Ve muska taktıysanız ve taşıdıysanız, aşağıdaki tevbeyi mutlaka yapınız.

Allahım! Muska taşıyarak, evimde bulundurarak, başkalarını muskaya sevk ederek **EL-HAFÎZ!** ismine şirk koştuktan dolayı işlediğim günahımdan sana tevbe ettim.

Estağfirullah Yâ Hafîz. Birahmetike Yâ Erhame’r-rahimîn.

Estağfirullah Yâ Settâr. Birahmetike Yâ Erhame’r-rahimîn.

Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Birahmetike Yâ Erhame’r-rahimîn.

“Uzaylılar ve Ufolar Var mıdır?”

Uzaylı ve Ufo hikayeleri insan şeytanları ile cin şeytanlarının insanları kandırmak için ortak projesidir. Buradan bu safsataya inanan ve hizmet edenlerin ve ümmeti inandırmaya çalışanların suratlarına tühhh! demek imanın bir gereğidir.

Vahyi semaviye şek ve şüphe getirmemek için şeytanlara kapanan semavat kapıları, kıyamete kadar Allah (*celle celalühü*) tarafından Kur'an-ı Kerim ile birlikte kapatılmıştır. O kapının farklı bir şekilde kullanılmaya çalışılması, sadece şeytanın vahyi semaviye şüphe sokma tuzağından başka birşey değildir. İblis'in (*aleyhillâne*), oğlu olan **DECCAL**'e hizmet etmesi için kurduğu büyük organizasyonlardan “**İLLUMİNATİ**” gibi örgütlerde dünyada bu safsataya insanları kandırmak için yoğun çaba sarfetmektedir.

“Cinler Neye Benziyorlar?”

Bazı kardeşlerimiz yazıyor ve soruyorlar ve diyorlar ki; “*Hocam, ben cinleri merak ediyorum! Nasıllar ve neye benziyorlar?*” Hiçbir şeye benzemiyorlar. Çirkinler, kıskançlar ve bedenleri olmadığından ve yaratılışlarından dolayı insanogluna çok kızgınlar. Ezeli düşmanımız şeytanın torunları. Yani beşpara etmezler.

Ve nedense kıskançlıkta, hasedde ve kibirde onlara benzeyenleri merak konusunda daha çok çekiyorlar. İyi iyiyi, kötü kötüyü çeker misali.

Bence **siz bu merak düşüncesinden “Euzû” çekerek kurtulun.** Melekleri, cenneti, cemâlullahı ve sizi Allah'ın rızasına götürecek amelleri merak edin. **Çünkü cehennem açmış ağzını, gâfilleri bekliyor.**

“Cinlerden Korkulur mu?”

Sizler asla şeytanın zürriyeti olan cinlerden korkmayın.. **Bu imanınızın bir gereğidir.**

Sizler şeytan ve zürriyetinin sizi düşürecekleri ve düşürdükleri tuzaklarından (*şirkten, ana baba hakkına riayetsizlikten, iftiradan, su-i zandan, gıybetten, içki-den, zinadan vs.*), yani **günahlardan ve hatalardan korkunuz.** **Muhakkak ki bu da imanın bir gereğidir.**

“Dünya İmtihanını Nasıl Kazanırız?”

Fussilet Suresi 51. ayette Rabbimiz buyuruyor ki; “*Biz insana bir nimet verdik, bizim zaman yüz çevirir, yan çizer. Ona bir kötülük dokunduğu zaman da uzun uzun yalvarır.*”

Başınıza gelen bütün hayırlarda, şerlerde, belâlarda, musibetlerde Allah'ın (*celle celalühü*) izni, kanunu, adaleti, hikmeti ve sırları vardır. Ve biz böylece imanda,

ibadette, kullukta, sabır ve şükürde devamlı sınanırsınız. Kimimiz bu sınava kaybeder, kimimiz de kazanır. Sizler bu sınavı kazanmak istiyorsanız; tüm şerlerin ve başınıza gelen belâ ve musibetlerin suçunu kendinizde arayın, bulun. Tevbe ve dua ile Allah'a (*celle celalühü*) sığının. **Ve unutmayın ki; kusuru ve hatayı kendinde bulamayan ve başkalarını suçlayanlar sınavlarını kaybedenlerdir.**

“Allah'ın Rahmetinden Ümit Kesilir mi?”

Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden asla ümit kesilmez, çünkü Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden ümidi ancak kafirler keserler. **İmanınız varsa kendinizi asla cehennemlik görmeyin. Günahınız varsa kendinizi asla cennetlik görmeyin.** Korku ve ümit arasında tevbe ve günahlarınızdan arınarak, ümit ile ibadet ve dualarınıza devam edin ve asla günahlarınızı Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden büyük görmeyin ve günahlarınızdan dolayı kendinizi Allah'ın (*celle celalühü*) gazabından emin görmeyin. **İbadet, dua ve zikirleri sadece Allah'ın (*celle celalühü*) rızasını ve sevgisini kazanmak için yapın.** Asla başka bir amaç ve maksat için zikir ve ibadet yapmayın.

“Bu varlıklar neden bize musallat oluyor?”

Kalbimizdeki **kinlerdir**, aslında **cinler**. İçimizde yaşattığımız **husumetlerdir**. Aslında başımızdaki **musibetler**, bizlerin **iftira, gıybet ve kınamalarımızdır**.

Aslında başımızdaki **belâlar, büyüler ve kötü nazarlar**, bizlerin bakışlarındaki **kıskançlık ve hasedlerdir**.

Ama biz **hatayı hep başkasında arar ve asla nefsimizdeki kusurları, günahları ve çirkinlikleri görmeyiz**. Kul hakkından dolayı cehennemi boylarken, **bu tevbe etmediğimiz günah ve hatalar bizleri insî şeytan yapar**.

“Çocuklarımızın Şeytana Tâbi Olmaması ve Ona Vermemek İçin Ne Yapmalıyız?”

Çocuklarınızın şeytana tâbi olmaması için;

Üzerinde lânet olanlar ile (*soyuna dikkat!*) evlenmeyin. İçkili düğün yapmayın. Nikahlarınıza sahip çıkın. Besmelesiz ilişkiye girmeyin. Hamile iken her hareketinize ve sözünüze dikkat edin. Doğumundan itibaren tüm yetiştirme sürecinde duyduklarına, gördüklerine ve konuştuklarınıza dikkat ederek İslâm Terbiyesi üzerine yetiştirin ve mutlaka zekâtınızı tam vererek (*homoseksüellik, lezbiyenlik, ensest ilişkilerle*) şeytanları evlâtlarınıza ve torunlarınıza ortak yapmayın.

Bunu yapamayacaksanız ve yapmayacaksanız, çoğalmayın daha iyi. Başınıza iş almış olursunuz.

“Mü'min Lânet Okur mu?”

Dikkat edin! Kendinizi lânetlemeyin. “Mü'min lânet edici olamaz” lânet eden mü'min kalamaz....

Allah belâsını kaldırsın. Vermesin.

Allah cezasını affetsin. Vermesin..

Allah lânetini kaldırsın. Lânetlemesin.

Allah kahrından korusun. Kahretmesin.

Allah hidayet etsin. Gâfil etmesin.

Allah canını korusun. Almasın.

Yazıklar olsun, demeyiniz.. Kimseye yazık olmasın.

Kendinizi, eşlerinizi, çocuklarınızı, kardeşlerinizi lânetlemeyiniz. Lânet okuduğunuz kişi o lâneti hakletmiyor ise lânetlenen siz olursunuz. Ve lânetlemek size asla sevap kazandırmaz. Lânetleme makamı küfr-ü mutlak olanlar hakkında Allah (*celle celalühü*) ve Rasulünüdür. Bizler sadece dua ve istiğfar makamındayız...

“Cennete Gitmenin En Kolay Yolu Nedir?”

Cennetin eşliğini öpmeyi ve cennetin güllerini koklamayı başaranlar; Allah'a (*celle celalühü*) şirk koşmayıp, anne babasının ellerini, ayaklarını, yanaklarını gül gibi öpüp koklayanlardır.

Cehenneme burnunun üstüne yuvarlananlar ise Allah'ın (*celle celalühü*) ve ana babanın hukukuna uymayanlardır. Kimseyle **husumetimiz** yok. **TEK DÜŞMAMİZ NEFSİMİZ VE ŞEYTAN...** Yalan dünya diyeceksiniz... Sonra o yalana inanıp herşeyinizi o yalana bina edip âhireti unutacaksınız.

“Zaman gösterdi ki; Cennet ucuz değil, Cehennem dahi lüzumsuz değil.” Yarım saatten fazla hamam sıcaklığına dayanamazken, serçe parmağın çakmağın ateşine yarım dakika dayanamazken, neden cehennem gibi bir ebedî hapsin korkusu seni titretmiyor? Neden secdeye ve tevbeye seni getirmiyor?..

Bir söylesene nefsin ve şeytan seni nasıl kandırıyor?...

Ahir zamanda; bir kadın için iffetini koruyup tesettüre girmek, cennetin kapısını kendisine açmak kadar zor olduğu gibi, bir erkek için namuslu kalıp, gözü ile mahreme bakmamak, cehennemin kapısını kendisine kapatmak kadar zordur. Kadının tesettürü mahrem gözlerden korunmak, erkeğin tesettürü ise iffettir.

“Başımıza Gelenlerde, Şeytan Ne Kadar Suçlu?”

Şeytana iftira atmayın, kendi nefsinize de zulmetmeyin.

Şura Suresi 30. ayette şöyle buyuruluyor :

“Başınıza gelen her musibet (belâ), kendi ellerinizin kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların bir çoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)”.

Büyü, şeytan ve musallat yüzünden evlenemedim, iş bulamadım, çalışmıyorum, rızkım daraldı, namaz kılamıyorum, anama-babama âsî oldum. vs. vs. vs... diyerek şeytana iftira atmayın ve kendi nefsinize zulmetmeyin. İsrâ Suresi 65. ayette şöyle buyruluyor :

“Ve onlardan kime gücün yeterse onu sesin ile oynat ve onların üzerlerine süvâ-rilerinle, piyâdelerininle sayhada bulun ve onlara mallarda ve evlâtlarda ortak ol ve onlara vâdler yap, onlara şeytanın vâdedeceği şey ise bir aldatıştan başka bir şey değildir.”

Hicr Suresi 40-42. ayette ise şeytanın hiçbir zorlayıcı gücünün olmadığı açıkça anlatılmaktadır. “Ancak onlardan ihlâslı olan kulların müstesna. (Allah) Dedi ki: İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur. Şüphesiz, kıskırtılıp-saptırılmışlardan SANA UYANLAR DIŞINDA, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur.”

“Şükretmek İçin Ne Kadar Çok Sebebimiz Var!

Biliyor musunuz?”

Dünyada yaşarken yaşadığını hissetmeyenler var, **ölüler gibi**.

Dünyada giderken nereye gittiğini bilmeyenler var, **körler gibi**.

Dünyada nereden geldiğini bilmeyenler var, **kayıplar gibi**.

Dünyada neden dünyaya geldiğini bilmeyenler var, **cahiller gibi...**

Günde beş değil bin ezan okusan kulağına, duymayanlar var, sağır olanlar.. Bir kez değil bin kez tebliğ etsen bir zerre kalbi yumuşamayan **mühürlü kalpliler** var. Her şeye dönüp te Allah'ın (celle celalühü) kelimasına dönmeyen diller var. HAKKA kekeleyenler. Ve sizler; 2017 yılında hâlâ yaşadığınızı, nereden ve ne için geldiğinizi, nereye gittiğinizi biliyorsanız ve hâlâ kulaklarınız ezanı duyabiliyor, başlarınız secdeye gidebiliyorsa rabbinize bin kez hamdediniz. Ve **nefsiniz ve şeytan** sizi günahlar ve haramlar ile bu **ahir zamanda** esir alamadıysa bir milyon kez şükrediniz...

“Ahir zamanda Nasıl Müslümanca Yaşanır?”

Ey insan! Neden şeytanı Allah'ın huzurundan kovduran kibirle yaşarsın..

Allah katında en şerefli, en takvalıdır. Eğer dersin ki malım, mülküm, servetim var. Mülk yalnızca kâinatın sahibi, **EL-KERÎM!** (lütuf ve ihsânı bol, karşılıksız veren, çok ikram eden) Allah'ındır. Yeni Moda Müslümanlar;

1- Allah'tan (*celle celalühü*) başka herşeyden korkar. Allah'tan (*celle celalühü*) çok az korkar.

2- Allah'tan (*celle celalühü*) başka herşeyden/herkesten ister. İşini Allah'a (*celle celalühü*) bırakmaya ve tevekküle gelince **“işimiz Allah'a kalmış, inşaallahla, maşaallahla bu işler olmaz”** der.

3-Dünyanın küçük de olsa çıkar ve menfaatlerini ahirete tercih eder.

4- **“Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın”** der.

5- **“Ben tok olayım, başkası açlıktan ölsün, bana ne!”** der.

Üstünlük ancak **“iman ve takva iledir”** ve kaçımız **iman ve takva** kalesindeyiz?. Ve kaçımız ellerimizde **tevbe ve dua silahları ile nefis ve şeytan ile savaşıyoruz?** Ve neden birçoğumuzun şu an **iman ve takva kalesi nedir?** suali ile zihinleri meşgul. Ve en önemlisi **kendi nefsinizden başlayarak yakınımızdakilere ve çevremizdekilere ne kadar uyarıcı ve sayık (sevkedici) olabiliyoruz?..**

“Şeytanın Sevgi ve Şefkat Tuzağı Nedir?”

Ahir zamanda şeytan-ı lâinin en büyük tuzaklarından birisi de sevgi ve şefkat tuzağıdır. Kimileri vardır ki; evini, eşini, arabasını, çocuğunu, işini herşeyden fazla sever. Asıl sevmemiz, muhabbet beslememiz gereken Allah (*celle celalühü*) iken ve sevicecek şeyleri onun rızası istikametinde sevmemiz gerekirken, o sevginin yerine başka sevgiler koyanlar, koydukları sevgilerle her zaman sinanır. Sevgi-Aşk hissine yenik düşerek yanlış muhabbetlere girenler, karşı tarafın üzerindeki lânet ve negatif enerjiyi üzerine alarak şeytan-ı lâinin çarpmasına maruz kalırlar, ruhlarının ve kalplerinin ölmesine sebebiyet verirler ve kişi aşırı şefkat ve merhamet ile haddini aşarak **er-Rahmân ve er-Rahîm** isimleri ile şirke düşer **-Allah** (*celle celalühü*) **korusun.**- O nedenle Allah'ın (*celle celalühü*) şefkat ve merhametinden fazla şefkat ve merhamet göstererek haddi aşmamalıyız.

“Şeytanın Hocalarının Tuzakları ve İslâm'dan Uzaklıkları Hakkında Ne Dersiniz?”

Eskiden beri olan ve şimdilerde biraz daha yayılan bir durumu sizlerle paylaşmak istiyorum.

Ben **musallat tedavisini parasız yapıyorum** diyerek,

Benim **doğüstü güçlerim var** diyerek,

Benim **hüddamlarım var** diyerek,

Benim **evliyalığım var** diyerek,

Benim **dedelerim var** diyerek,

Benim **rüyalarım var** diyerek,

Ben **el-kol aldım** diyerek,
 Benim **kitaplarım var** diyerek,
 Benim **duru görüm var** diyerek,
 Benim **cinlerim var** diyerek,
 Benim **bioenerjim var** diyerek,

Sizlere Allah'ın (celle celalühü) emir ve yasaklarını tavsiye etmeyen ve çarpılmanıza sebep olan günah ve hatanızdan tevbeye davet ve sevketmeyen kişilerden uzak durunuz. Aksi halde para yerine namusunuzu ve düştüğünüz tuzak ile imanınızı kaybedebilirsiniz. **Sizler tedavi edene bedelini ödemeyip namusunuzdan, minnet altına girip onurunuzdan ve Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye dışına çıkarak imanınızdan olmayınız.**

Ben rukye ile tedavi ediyorum diyerek **başınızda saatlerce Kur'an okutacağınıza, internetten indirin Kur'an-ı Kerim'i, dinleyin.**

Veya boynunuza tasma gibi muskalara para verip alıp takacağınıza bir micro CD içine Kur'an-ı Kerim'i kaydedip taşıyabilirsiniz. Ya da Kur'an-ı Kerim'i ıslatıp suyunu içip banyo yapacağınıza yarım litre zemzem alıp banyo yapıp içebilirsiniz. Ancak ne dinlemek, ne boynunuzda taşımak ne de suyunu içip banyo yapmak sizlere bir fayda sağlamayacaktır.

İllâ ki Kur'an-ı Kerim'in emirlerine itaat edecek ve yasaklarından kaçınacaksınız. Sizlere necat (kurtuluş) olacak yegâne yol budur.

“Cinler, İnsanlara Aşık Olur mu?”

Şeytanın ve zürriyeti olan cinlerin, âdemoğluna olan kin ve düşmanlığını biliyoruz. Peki bir cinin insanoğlunu sevmesi ve hatta üstüne üstlük aşık olması mümkün müdür? Cinlerin insanoğluna aşık olup musallat olduğuna inanandan ve insanları buna inandırmaya çalışandan **daha ahmak bir insan var mıdır ki acaba?** Şeytanın ve zürriyetinin en büyük aşkı ve sevgisi insanoğluna günah işletip cehenneme gönderme ve hâşâ Allah'a (celle celalühü) insanoğlunu yaratmakla yanlış yaptığını ispat etmeye çalışmaktır.

Şeytanın aşık olduğu, Kur'an ve Sünnetten ders alamayan ve bu konuda basiretleri kapanmış insanlara Allah (celle celalühü) hidayet versin. Şeytanın tuzakları ve hileleri konusunda kullandığı bu insanlardan Allah'a (celle celalühü) sığınıyorum.

“Günümüzde Şeytan Nasıl İlâhlaştırılıp Putlaştırılıyor?”

Bazı filmlerde şeytanı adeta putlaştırıp, sanki Allah (celle celalühü) ona çok büyük tesir gücü vermiş gibi göstererek, gerçek musallat sebebinin saklayan, şeytana hizmet edenlere, filmlerde şeytanı yücelten, eşyaları hareket ettiren, evlerde zel-

zele yapan, insanları havalara uçuran, insanları yerden yere vuran ve buna destek veren, kabul eden, insanların da bunu kabul etmesine çalışan ahmaklara Kur'an-ı Kerim'den cevaplarımız : “Şeytan Allah'ın izni olmadıkça hiçbir şey yapmaya güç yetiremeyen âciz bir varlıktır.”⁽¹⁾ “Şeytanın hilesi çok zayıftır.”⁽²⁾ “Şeytanın etkisi ancak, 'Allah'a ortak koşanlar' ile 'şeytanı veli edinenler' üzerindedir.”⁽³⁾ “Şeytanın insanlar üzerinde zorlayıcı bir gücü yoktur.”⁽⁴⁾ “Şeytanın, iman edenler ve Allah'a tevekkül edenler üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktur.”⁽⁵⁾ “Samimiyetle Allah'a ve Kur'an'a sığınmak, şeytanın vesveselerini etkisiz hale getirir.”⁽⁶⁾

“Önemli olan kerâmet mi, istikamet mi?”

Mevlâna Hazretleri diyor ki; **“Kul oldum, kul oldum, kul oldum. Bütün köleler azad olunca özgür olur, ben sana kul olmakla özgür oldum.”**

O'na (celle celalihü) kul olup, son nefesimize kadar Sırât-ı Müstakim'de yaşayabiliyor muyuz, istikametimizi koruyabiliyor muyuz, önemli olan budur. Yoksa suda yürümek, havada uçmak gibi kerâmetler göstermek sizin son nefeste imanla gideceğinize bir delil teşkil etmez. Balıklar da suda yüzüyor, kuşlar da havada uçuyor, **sizden beklenen farklı.**

Siz, cüz'i iradenizle nefsinizi ve şeytanınızı yenecek, meleklerle atbaşı gidecek, belki de onları geçeceksiniz.

Kul olmanın en büyük göstergesi; âcizliğini, fakirliğini bilmek ve kendi kusurlarını görerek, gözünü açıp kalpten tevbe ve istiğfar etmek, başkalarının kusurlarına gözünü kapatıp onlar için kafir-müslüman demeden dua edebilmektir.

Şeytanlaşmanın göstergesi ise; başkalarının kusurlarını araştırmak, açığa çıkarmaya çalışmak, başkalarını kınayarak aşağılamak, gıybet etmek ve kötülerin kötülüklerini artırmaya, büyütmeye ve ortaya çıkararak yaymaya çalışmaktır.

O sır iledir ki; “Mü'min, mü'min kardeşinin ayıbını örtendir”. “Mü'minler arasında kötü şeylerin yayılmasından hoşlananlara bu dünyada da âhirette de can yakıcı bir azap vardır”.⁽⁷⁾

Ebu Hûreyre (radiyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre Nebî (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu : “Bir kul, bu dünyada başka bir kulun ayıbını örterse, kıyamet gününde Allah da (celle celalihü) onun ayıbını örter”⁽⁸⁾

Hal böyleyken iftiracıların neden şeytana dönüştüğünü anlamak zor olmasa gerek.

(1) Kur'an-ı Kerim, Mücadele, 58/10.

(2) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/76.

(3) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/100.

(4) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/22, Sebe, 34/20-21.

(5) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/99.

(6) Kur'an-ı Kerim, Fussilet, 41/36, Araf, 7/200-201.

(7) Kur'an-ı Kerim, Nur, 24/19.

(8) Müslim, Birr 72; Ebû Dâvûd, Edeb 38; Tirmizî, Birr 19;

“Tedaviden sonra tekrar musallat yaşar mıyız?”

Musallat yaşamanızın başlıca sebebi hatalarınız, günahlarınız, yanlışlarınızdır...

Allah’a (*celle celalühü*) şirk koşmanız, isyan etmeniz, O’nun (*celle celalühü*) emrettiklerini yapmamanız, uzak durun dediklerinden de uzak durmamanız sizi, baş düşmanınız şeytan ile başbaşa bırakır. Tedavi olduktan sonra, reçetemizi harfiyen uygular ve bir daha aynı günahlara dönmezseniz, o günahattan musallat yaşamazsınız. Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye çizgisinde bir hayat sizi Allah’a (*celle celalühü*) ve O’nun (*celle celalühü*) sevdiklerine yaklaştırırken, şeytandan da uzak tutar. Fakat şunu bilmek gerekir ki; kapı açılmıştır ve dikkatli olunmazsa şeytan o kapıdan tekrar girebilir...

“Lânet okumanın caiz olduğu bir yer var mıdır?”

Bizim kendimize örnek alacağımız önderimiz tektir, o da Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (*sallallahu aleyhi vesellem*)’dir. O, “Mü’min lânet edici olamaz” diye buyururken, sizin lânet okumanız, O’nun emrini dinlememeniz demektir.

Lânet edecek tek merci vardır, o da Allah (*celle celalühü*) ve O’nun Peygamberi Hz. Muhammed’dir (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve onlar tarafından okunan lânet hep sıfatlardır, kişilere değil. Peygamberimiz “*anne ve babasının ihtiyarlığına yetişip de cenneti kazanamayanın burnu yerde sürtülsün, Ramazan ayına yetişip de affolmayanın burnu yerde sürtülsün, benim adım anıldığında salâvat getirmeyenin burnu yerde sürtülsün*” diye buyururken isim vermemiş, o sıfatlar ve özellikler kimde varsa, o kişilerin büyük bir hüsrana yaşayacağını belirtmiştir. Mü’min lânet etmez, dua eder. Mü’min kafiye bile hidayeti için dua eder. Hangi dinden olursa olsun bir insana yaptığınız beddua, lânet, kahr o kişinin mazlum çocuğuna isabet ederse, döner gelir sizin çocuğunuzu bulur ve bu benim başıma nereden geldi diye dövünür durursunuz. Bediüzzaman hazretleri kendisine zulmeden savcı için “*Tam ona beddua edecekken, mazlum çocuğu aklıma geldi ve vazgeçtim*” buyuruyor.

Dilinizi tutun ve mümkünse Allah’a (*celle celalühü*) havale edin. O, en hayırlısını yapar. Tereddütünüz olmasın...

Şöyle dua etmek daha uygundur : “*Allahım! Yaptığım her dua, senin rahmet ettiğin, ettiğim her lânet de senin lânet ettiğin kimsenin üzerine olsun.*”

“Şeytanı vücutta dile getiren duayı nasıl öğreniriz?”

Bizim uyguladığımız metod bir ilimdir. İnternette paylaştığımız videolarda bunu açıkça görebilirsiniz.

Burada duadan daha önemli olan husus; **şeytanın o insanın vücuduna hangi günahından, hatasından ve yanlışından girdiğini, musallat sebebini ve şeytanın hakimiyet kurma sebebini bulmaktır.** Zaten onu bulduğunuz anda şeytan panikleyecektir.

Yaptırdığımız Allah'a sığınma duaları ve tevbelerle veya hastayla yaptığımız sohbetimizde şeytanın hangi hatadan veya günahattan girdiğini hastanın cümlelerinden cımbızla çekerek buluyoruz. Yoksa *“ben dua edeyim, şeytan dile gelsin”* yok böyle birşey...

Hz. Süleyman'ın (*aleyhisselâm*) ahidnamesini hatırlatıyoruz ama çoğu zaman şeytan dile gelmiyor. Herkesin lisanında şeytanın dile gelmesi mümkün değil. Şeytanın konuşması hastanın diliyle yaptığı isyan, şirk, yalan gibi günahlarla hemdem olmasına bağlıdır ve çoğu zaman hasta bize tevbe kitabımızı okuduktan sonra geldiği için şeytan dile gelemiyor. Şeytan lisana da gelebilir, fakat sizi saptırmak için yalan söyler. Bu ilmi bilmek ve bu konuda tecrübeli olmak gerekir. Yoksa karşınızdaki insana faydalı olacağım derken, zarar da verebilirsiniz.

Kaldı ki bizim 3-4 saat bazen 8 saat uğraştığımız hastalar oluyor ve biz sadece seansın 1 saatini internette yayınlıyoruz.. Siz de sanıyorsunuz ki, şeytan hemen dile geldi, çözüldü, döküldü. Yok böyle birşey...

“Eslemek ve aksırmanın şeytanla bir ilgisi var mı?”

Eslemek ve aksırmak vücuttan bir enerji atımıdır. Efendimizin buyruğuyla *“Eslemek şeytandan, aksırmak ise Rahmân'dandır”*. Esneyen kişi kendini salmalı, özellikle namazda kendini tutmanın gayreti içinde olmalıdır.

Aksıran kişi için ise *“Yerhamükallah - Allah sana rahmet etsin”* demek, müslüman kardeşiniz üzerine bir haktır.

Hz. Ali'den (*radiyallahu anh*) rivâyet edildiğine göre Rasûlullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurmuştur:

“Müslümanın, Müslüman üzerindeki altı hakkı vardır : Karşılaştığında selâm verir, davetine icabet eder, aksırdığı zaman elhamdülillah derse yerhamükallah der, hastalandığında ziyaretini yapar, öldüğünde cenazesinin ardından yürür, kendisi için sevdiğini o kardeşi için de sever”⁽⁹⁾

“Şeytan vücuda girince ruha nasıl nüfûz eder?”

Şeytan, bedenin içine ve dışına yayılan radyasyonik bir enerjidir. Ruha ağır basar, ruhu sıkarak kontrol eder.

Günahların işlendiği uzuvlara yerleşen şeytan, o uzuvlara hakimiyet kurar ve günah işlettirmeye devam eder.

(9) Dârimî, İstizan: 5; İbn Mâce, Cenaiz: 43

Çoğu insan bu konuda musallat yaşadığından bile habersizdir. Şeytan yavaş yavaş, günah işlettire işlettire vücudu ele geçirir.

«İblis'in en mühim bir desisesi, kendini, kendine tâbi olanlara inkâr ettirmektir. Şu zamanda, hususan maddiyyunların felsefeleriyle zihni bulanalar bu bedihî meselede tereddüt gösterdikleri için, şeytanın bu desisesine karşı bir iki söz söyleyeceğiz. Şöyle ki: İnsanlarda şeytan vazifesini gören cesetli ervâh-ı habise bilmüşahe-de bulunduğu gibi, cinnîden cesetsiz ervâh-ı habise dahi bulunduğu, o kat'iyettir. Eğer onlar maddî ceset giyseydiler, bu şerîr insanların aynı olacaktılar. Hem eğer bu insan suretindeki insî şeytanlar cesetlerini çıkarabilseydiler, o cinnî iblisler olacaktılar. Hattâ bu şiddetli münasebete binaendir ki, bir mezheb-i bâtil hükmetmiş ki, “İnsan suretindeki gayet şerîr ervâh-ı habise, öldükten sonra şeytan olur.”

Malûmdur ki, âlâ birşey bozulsa, ednâ birşeyin bozulmasından daha ziyade bozuk olur. Meselâ, nasıl ki süt ve yoğurt bozulsalar yine yenilebilir. Yağ bozulsa yenilmez, bazan zehir gibi olur. Öyle de, mahlûkatın en mükerremi, belki en âlâsı olan insan, eğer bozulsa, bozuk hayvandan daha ziyade bozuk olur. Müteaffin maddelerin kokusuyla telezzüz eden haşarat gibi ve ısırmakla zehirlendirmekten lezzet alan yılanlar gibi, dalâlet bataklığındaki şerler ve habis ahlâklarla telezzüz ve iftihar eder ve zulmün zulûmatındaki zararlardan ve cinayetlerden lezzet alırlar, adeta şeytanın mahiyetine girerler. Evet, cinnî şeytanın vücuduna kat'î bir delili, ins-î şeytanın vücududur.»⁽¹⁰⁾

İblis-i Lâin zürriyetine, insanın vücuduna girme emrini verirken -Allah'ın (celle celalühü) izni olmadan hiçbir şey yapamaz- **“Vücuda gir, kendini açık etme, gizlen. O'na günah işlettir ve cehenneme gitmesi, imansız bu dünyadan göçmesi için elinden gelen gayreti göster”** diyerek, o şeytanın vücutta ne yapması gerektiğini bizzat bildirir.

İnsan günahları kendisi işler, sorumluluk kendisine aittir. Şeytanın bu konuda vesveseden başka vereceği birşey yoktur. Fakat insan günah işleye işleye şeytanlaşır, vicdanını öldüren o kişi ceset olarak insandır fakat ruh olarak habis -pis, kötü enerji yayan- bir ruhtur artık.

Allah (celle celalühü) sizleri, bizleri ve bütün mü'min-mü'minat kardeşlerimizi insî ve cinnî şeytanların şerrinden muhafaza buyursun.

“Kıyas nedir? Nasıl yapılır?”

İslâm dini bütün bir insanlığa kıyamete kadar rahat ve huzur içinde yaşayabilmeleri için gelmiş bir kurallar bütünüdür. Her hukuk sisteminde olan miras hukuku, aile hukuku, ceza hukuku, toplum hukuku İslâm dininin de ayrılmaz

bir parçasıdır ve İslâm dini dünyanızı da âhiretinizi de kurtaracak bu kurallar ile dünyada cennetvari bir hayat yaşamanıza ve âhirette de Allah'ın (*celle celalühü*) rızasına ulaşmanıza vesile en son dindir. Ceza hukukunda hedef; suçun ve günahın üzerine caydırıcılıkla gitmektir. Kısas, bu caydırıcı ceza ve yaptırımlardan sadece birisidir.

“*Ben islâmiyetin ceza sistemini kabul etmiyorum, bu devirde namaz mı olur, oruç mu olur*” gibi sözler, sizin dinden çıkmanıza sebep olur ve bu dinden çıkmayla siz musallatlı birisi değil, tamamen şeytan olursunuz. Burada özellikle şunu söylemek isterim. Miras paylaşımlarının İslâm hukukuna göre yapılmamasından dolayı gelen bir çok kardeşimizin miras yüzünden musallatlı olduğunu son zamanlarda çokca tesbit etmeye başladık.

İslâm ceza hukukunda dünyada çekeceğiniz bir ceza, âhirette o günahın cezasından kurtulmaya vesiledir, fakat dünyada çekilmeyen bir ceza âhirette altından kalkamayacağınız bir vebâl olarak sırtınıza kocaman bir yükür.

“*Ey temiz akıl sahipleri, kısısta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız*”⁽¹¹⁾ buyuruyor rabbimiz Kur'an-ı Kerim'inde.

Kısas, vücutta yerleşen şeytanın ölmesine ve musallattan kurtulmanıza vesile bir nimettir. Çünkü tevbeyle ve duayla tam temizlenmeyecek günahlar ve ölmeyecek-gitmeyecek şeytanlar vardır. Anne-baba hakkı, iftira, zina, hırsızlık, içki içme gibi günahların tevbesi yetmez, musallat olan şeytanın ölmesi için, ayrıca kısas yapılması gerekir.

VRT (*Vijdan Rahatlatma ve Arınma Terapisi ve Masajı*) ismini verdiğimiz bu sistem ile gelen hastaların musallattan ve günahın kirinden kurtulmaları için gerekenleri yapıyoruz. **Vicdan rahatlatma ve arınma terapisi ve masajı ile ilgili bilgileri “Musallat ve Tedavisi” bölümünde anlattık ve açıkladık.**

Kendi hayatınızda, şeytana “*euzû*” çekebilirseniz ve **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye** çizgisinde bir hayat yaşamak için çaba harcarsanız, en doğru yola girmiş olursunuz. O zaman size ne bir insî şeytan, ne de bir cinnî şeytan zarar veremez.

Burada bazı kardeşlerimizin de bir sorusu var, “*Ben de sayık olabilir miyim?*” diye...

Zaten her müslüman bir sayıktır. Sayık demek, sevkedici, kötülükten-iyiliğe doğru yol gösterici demektir.

Her müslümanın sorumlu olduğu “*İyiliği emretme, kötülükten sakındırma*” görevi de bir nev'i sayıklıktır. Kendisine **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye** çizgisinde bir yol çizen, şeytana “*euzû*” çeken herkes sayık olmaya adaydır.

(11) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/179.

“Şeytanları ve cinleri evimizde istemiyoruz, ne yapmamız gerekir?”

Lânet okunmayan, belâ okunmayan, kahr okunmayan, aile fertlerinin İslâmi bir hayat yaşamaya çalıştığı bir evde şeytan barınamaz.

Krediyle alınmış, her türlü günahın işlendiği bir ev zaten şeytanın yuvası olmuştur ve asıl o evde şeytan sizi istemez. Dilinizi tutun, harcamalarınıza dikkat edin, israflı bir hayat yaşayarak şeytanın kardeşi olmayın.

Haram ve helâle dikkat edin, İslâmi bir hayat yaşamaya çalışın. Şeytan o zaman sizden ümidini kesecektir.

“Her insanın bir cini vardır sözü doğru mudur?”

Her insanın içinde insana vesvese veren şeytanın bulunduğu kalpte lümme-i şeytaniye denilen bir merkez vardır. Şeytan buradan size vesvese vererek günah işlettirmeye çalışır ve her işlediğiniz günah vücudunuzdaki bu şeytanın büyümesine vesiledir.

Zina edenin kalçasına, içki içenin karaciğerine, faiz ve haram yiyenin mide-sine, anne-babasına el kaldıranın kollarına, Allah’a şirk koşanın boynunun arka kısmına ve daha işlediğiniz nice günahlar ile vücudunuzun değişik bölgelerine bu şeytandan bağımsız olarak aldığınız diğer şeytanlarla vücudunuz işgal altına alınır. Bir de bakarsınız ki bir gün fütursuzca işlediğiniz günahlar yüzünden sizde -Allah korusun- **tamamen şeytan oluvermişsiniz...**

“Sürekli ağlayarak uyanmak, tuhaf rüyalar görmek, kişinin sürekli uyuyup aniden uyanması nedendir, ne yapmak gerekir?”

Bu bir musallat göstergesidir, tedbir almak gerekir. Seansa almadan, hastayı dinlemeden ve şeytanların yerleştiği noktaları kontrol etmeden bu konuda birşey dememiz mümkün değildir. Biz, sizlerin gittiği o **büyük hocalar gibi!** uzaktan kumandayla bu işleri yapamıyoruz. Telefonda veya e-mailden kimsenin cini de şeytanını da çıkaramayız. **Tevbe-i Sayık’i baştan sona okuyun, tevbeleri yapın.** Geçmiş hayatınızı şöyle bir gözden geçirin, hatalarınızı görmeye çalışın. Dua-i Sayık’te size tavsiye edilen önerileri yapın. Hâlâ sıkıntılarınızdan kurtulamamış iseniz, bu ilmi öğretip, sertifika verdiğimiz Sayık kardeşlerimizin herhangi birisinden yardım alarak sıkıntınızı çözün inşaallah.

“Bize etki eden bir büyü ne kadar sürer?”

Herhangi bir eşyayla yapılan büyüünün en fazla 40 gün tesiri olur. Felâk ve Nas surelerini okuyarak ve büyü yapan *“Allahım, bana büyü yapan kardeşim yanlış yapmış, câhillik etmiş onu bağışla”* diye dua ederek kurtulabilirsiniz. Tabii

gerçekten öyle bir büyü varsa, yoksa kendi evhamlarınızla birilerine “*bana büyü yaptılar*” diye iftira atarsanız, o dil büyüüne girer ve tevbe etmediğiniz ve kısas yapılmadığı sürece ondan kurtulamazsınız.

Asıl büyü **dil büyü**südür.

Bu büyüden kurtulmak, tevbe ve dua ile, kısas ile, adağı yerine getirmek ile çözülür yoksa bu büyü 7 sülalenizi ağlatır. İslâmiyet’i tam bir ihlâsla yaşamaya çalışıyor ve halâ iç huzurunuzu yakalayamadıysanız, kendinize bir baktırmakta fayda vardır. Çünkü geçmişten gelen günahlardan dolayı belki de huzurunuz yok, maddî ve manevî sıkıntılar çekiyorsunuzdur. Burada tavsiyemiz : **“Sakin ola ki şarlatalanlara gidip, onların oynacağı olmayın!”**

“Anne karnında başlayan bir musallatı nasıl farkederez?”

İnsanların birbirlerine okudukları belâlar, lânetler, kahırlar, hamilelikte kadının veya erkeğin anne-babasının okuduğu lânet, belâ, kahır sözleri musallata sebep olur. Hamilelikte, erkek ve kadının İslâmi olmayan bir hayat yaşaması da çocuğun musallatlı ve sorunlu olmasına sebeptir. Çocuğun spastik özürlü doğması da muhtemeldir.

Bize gelen birçok hastanın musallatının anne karnında başladığını hayretle ve ibretle gördük. Geçmişten gelen günahlar, kötü sözler, adaklarda buna dahildir.

“Cinlerden doğru bilgi alınabilir mi?”

Cinler ve şeytanlar insanoğlunun ezeli ve ebedî düşmanıdır. Senelerdir yaptığımız seanslarda edindiğimiz tecrübe, bu varlıkların çok yalan söylediğini doğru bilgi verseler bile 9 yalanın yanına 1 doğru sıkıştırdıklarını gözlerimizin önüne sermiştir. Birçok ülkenin metafizik istihbarat yaparak, bu varlıklardan bilgi aldıkları söyleniyorsa da, bu varlıkların ne kadar güvenilir oldukları ortadadır.

“Bilinçaltı mesajlar vesilesiyle musallat olabilir mi?”

Musallat yaşayan insanlarda şeytan sizi bilinçaltından kendi içinizden konuşan bir sesle yönlendirir. ***Burada vesvese ile musallatı ayırmak lazımdır.***

Vesvese oldu mu/olmadı mı, tam mı oldu/eksik mi oldu gibi bir şüpheden kaynaklanırken, musallat tamamen içten konuşan size ait olmayan bir sestir.

Burada bilinçaltımızda beslediğimiz, Allah (*celle celalühü*) adına olmayan aşklar, sevgiler, şefkatler musallata sebeptir, ilâhi tokadı yemenize vesile olur. **EL-VEDÛD!** (*kullarını çok seven ve kulları tarafından çok sevilen*) ismine şirk koşmanızla ortaya çıkan bu musallat, size asıl sevilmesi ve kendinizi sevdirmeniz gereken kim olduğunu acı bir tokatla öğretir. Tabii farkına varabilirsiniz.

“Şeytan, melek gibi görünüp Rahmâniyim diyerek bizi kandırabilir mi?”

Vücuda musallat olan şeytan iki şekilde sizi yoldan saptırır. Birincisi; soldan yaklaşması ve size ibadet ettirmeyerek, günah işlettirmesiyle olur. İkincisi ve tehlikeli olanı da şudur ki; sağdan yaklaşarak sizi avlar. Size ibadetlerinizi güzel gösterir, kibir, ucb ve riyaya düşürerek ilimsizliğiniz sayesinde sizi kalbinizin tam orta yerinden vurur.

Burada bu ilimle uğraşan birçok kişiyi şeytan; meleğim, hüddamım, hadimim, dedeyim, evliyayım, rahmâniyim diyerek kandırmış ve oyuncağı haline getirmiş, onların yüzünden de birçok insan zarar görmüştür.

“Tibben teşhis edilemeyen rahatsızlıkların sebebi musallat mıdır?”

Tibben teşhis edilemeyen rahatsızlıkların sebebi musallat olduğu gibi, teşhis edilenlerin de musallat olduğu birçok seansımızda öğrendiğimiz gerçeklerdendir. Hastalıklar, musibetler ve belâlar bizim kendi hata ve günahlarımız nedeniyledir. **Hz. Âdem (aleyhisselâm) dünyaya indiğinden beri belâların, şerlerin ve hastalıkların hizmet ve hâdimlik görevi âdemoğlunun ezeli düşmanı olan İblis'e verilmiştir.** Evet şerlerin ve belâların hizmetçisi şeytandır ve bütün ruhsal ve bedensel hastalıkların, musibetlerin ve şerlerin arkasında **günah ve hatalarımızın açtığı kapıdan âdemoğlunun bedenine, kan damarlarına sirayet eden şeytan gerçeği yatmaktadır. Bu sözü şahit olduğum ruhsal ve bedensel hastalık yaşayan binlerce musallat vakasına binaen söylüyorum.**

Şeytan, tansiyon, şeker gibi hastalıklarda -bizim hatalarımız, yanlış beslenmemiz yüzünden ve Allah'ın (*celle celalühü*) izin vermesiyle- vücuttaki hormonal dengeyi bozarak kansere kadar giden bir yol açıyor.

Alzheimer gibi hastalıklarda ve psikolojik hastalıklarda da çoğunlukla yanlışlarımız, günahlarımız ve hatalarımız şeytana kapı açıyor ve vücudu ele geçiren şeytan, vücudumuzu rahatça kullanmamıza mâni oluyor.

“Nazar'da bunların bir etkisi var mıdır?”

Nazar, karşınızdaki kişinin nefretle, hasedle, kıskançlıkla bakışıyla ruhsal olarak yaydığı kötü enerjiden kaynaklanır. Sadece şeytanlar ve cinler insanlara zarar vermez, aynı zamanda işlediği günahlarla şeytanlaşma yoluna girmiş habis ruhlar/insî şeytanlar vardır ve bunlar da kötü bir ruh enerjisi yayarlar etraflarına. Nazar bahsi cin musallatı bahsiyle farklı bir konudur. Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) buyuruyor ki; **“Nazar deveyi kazana, insanı mezara koyar”.**

Felâk ve Nas sureleri ile nazar ayetini okuyarak ve rabbimize sığınarak nazardan korunabiliriz.

“Musallatı nasıl teşhis edebiliriz?”

Baştan belirtelim ki; bu bir ilimdir ve teşhisin 4-5 yönü vardır.

Birincisi; vücudu sırttan çekmek, ikincisi; vücutta belirli noktalara basarak hangi günahı girdiğini tesbit etmek, üçüncüsü; doğru tevbe yaptırarak, dördüncüsü; doğru duayı ve sığınmayı yaptırmak, beşincisi ve en önemlisi ise kişinin hayat hikayesini dikkatlice dinleyip cümlelerden cımbızla kelimeler çekerek filmin nerede koptuğunu bulmakla musallatı teşhis edebiliriz.

Başta belirttiğimiz gibi bu bir ilimdir.

“*Yarım doktor candan, yarım hoca dinden eder*” misali anlamadan, bilmeden karşıdaki insana faydalı olacağım derken, zarar da verebilirsiniz. Onun için bu işleri yaparken temkinli davranmak en iyisidir ve işi ehline bırakmak en güzeldir. İnternette yayınladığımız videolar bu işi ispat etmek için ve herkesin farkındalığını artırmak içindir. Yoksa videoya bakarak, kolay bir işmiş “*ben de bu işi yaparım*” dersiniz, kendinizi aldatmış olursunuz ki; yanımıza gelip de “*ben bu işi yapacağım*” diyerek eğitim alan çoğu kişi yolun başında bu işin o kadar kolay olmayacağını anlamış ve eğitimden sonra bu işi devam ettirememiştir.

Dikkat edin; burada iman derecelerine göre mü'minlerin musallata yakalanması söz konusudur. Yoksa Allah'ı inkâr edenlerin, İslâm dininden olmayanların veya dînî hassasiyetleri olmayıp her türlü günahı, şirki işleyip haram-helâl ayırt etmeyenlerin musallat gibi bir sorunu yoktur, şeytan onları tamamen ele geçirmiştir.

“Musallatlı kişi ölüm anında ne yapar?”

Musallatlı kişi ölüm anındayken, eğer şeytan onun diline hakimse kelime-i şehadetî söylettirmeyecektir. Bu bir savaştır. Şeytan ve insan arasındaki bu savaşta musallatlı kişi ölüm anında -Allah sıyanet etmez ve izin verirse- şeytanın zaferine şahit olacak ve ebedi bir hüsrânla imanını kaybederek bu imtihan dünyasından göçüp gidecektir. İslâmiyet'i Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye çizgisinde tüm benliğimizle yaşamanın çabası içinde olmalı, Allah'ı (*celle celalühü*) hatırlatan ve günahlardan uzaklaştıran iyi insanlarla birlikte olmalıyız. İslâmiyet'i her nefesinde yaşarsan, son nefesinde imanla göçme imkânın olabilir. Yaşamazsan, son nefeste imanla gideceğim demek ancak bir ahmak tesellisidir.

Yoksa gerçekten işimiz çok zor... Şeytanın görevi bizim imanımızı çalmaktır.

İnsanoğlunun imanı varsa ve Allah'a (*celle celalühü*) kulluk adına bir çabası, ibadet ve dua yönünde bir meyli varsa, o zaman bir anlamı vardır. Nasıl ki bir hırsızın cezbeden evdeki değerli eşyalarıdır. İnsanoğlunun en değerli mücevheri ve şeytanın sizden çalabileceği en değerli varlığınız da imanınızdır.

İman'ın dışındaki, ev, araba, mal-mülk, dünyalık kazançlar hepsi dünyada kalıp gider, eğer bunları, âhirette işimize yarayacak şekile çeviremezsek, âhirette hesabını vermek zorunda olduğumuz büyük bir vebâl olarak karşımıza çıkacaktır.

Sekerât, ruhun ölüm esnasında kendinden geçmesi halidir. Başka bir ifâdeyle, ruhun bedenden ayrılma esnasında geçirdiği bir sarsıntı halidir. Fakat bu herkes için aynı ölçüde sarsıntı verici değildir. Allah'tan güzel bir ölüm dilemeye devam etmemiz ve salih amel işlememiz kaydıyla, inşallah bu sarsıcı hali en kolay şekilde geçirmeyi Rabbimizden ummamıza hiçbir engel yoktur. Buna göre, şeytan sekerat vaktinde insanları yanılsa sevk etmek için gelip telkinlerde bulunabilir. Bu telkin esnasında şeytanın görülmesi olabileceği gibi, görülmeden vesvese şeklinde telkinde bulunması da söz konusu olabilir. Bu gibi telkinler çok kısa bir anda gerçekleşmesi mümkün olduğuna göre, ölümden bir-iki saniye önce de gerçekleşmesi ihtimali vardır.

Sekerât esnasında şeytanın vesvese vermesi de ölüm sekerâtıyla gelen gizli bir tehlikedir ve bu tehlike iman-ı tahkikiyi elde etmekle ancak kolaylıkla bertaraf edilebilecektir. Sekerat anında şeytanın, vesvesesiyle ancak akla şüpheler vererek tereddüde düşürebileceğini söyleyen Bediüzzaman Hazretleri, iman-ı tahkiki elde edildiğinde ise bu imanın aklın dışında kalp, ruh ve sır gibi bir çok latifelere/duygulara da işleyerek kökleştiğini ve neticede imanın şeytanın uzanamayacağı yerlerde olmasıyla tehlikeden korunduğunu ifade ediyor.

Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) bu sekerât anında da Allah'a sığınarak, bize Allah'a sığınma yolunu şu duasıyla göstermiştir : **“Allah'ım! Ölüm anında şeytanın sırtımı yere getirmesinden Sana sığınıyorum.”**⁽¹²⁾

“Anne-babanın rızası ne kadar önemlidir?”

Anne-baba rızasını alamayan cennete giremez ve dünyada da rızkı kesilir. Bu rızık kesilmesi sizi evlenememeniz, evliliğinizin düzgün gitmemesi, iş-gücünüzün rast gitmemesi, hayatınızın rayına oturmaması gibi faktörlerle etkiler.

“MS hastalığının musallatla ilgisi var mıdır?”

MS hastalığına musallatın birçoğu sebep olabilir. Bunu birebir görüşme ile anlayabiliriz. Vücutta hastalıkların meydana gelmesinde memur varlıklar şeytanlardır. Günümüzde şeker, tansiyon, obezite, gibi maddi hastalıklarla, şizofren, OKB vb. ruhsal hastalıklarda hep kendi hatalarımızdan şeytan çarpmasına maruz kalıyoruz. Tabii bunlar seans videolarında gördüyseniz her zaman **“biz yaptık-yapıyoruz”** diyerek kendilerine pay çıkarırlar ama hastalığı da sağlığı da veren

(12) Nesâî, İstiâze, 56.

Allah'dır (*celle celalühü*). Hastalık rahmettir, Allah'ı (*celle celalühü*) hatırlatır, âciz bir varlık olduğumuzu, Allah'ın (*celle celalühü*) izni olmadan nefes dahi alıp-veremeyeceğimizi, üzerimizdeki nimetlerin kadrini bilmemiz gerektiğini hatırlatır.

“Anne-babamızın ve atalarımızın günahları bizi etkiler mi?”

Soydan gelen günahlar sizi etkilediği gibi sizin günahlarınız da sizin neslinizi etkiler. Herkes kendi günahını çeker. Fakat babanızın vermediği bir zekâtın parasını siz yerseniz o günah sizi de etkiler, babanızın yaptığı bir zulüm sizi de gelir bulur. Annenizin insanlara verdiği bir zarar size de tesir eder. Size kalan miras, üzerindeki musallatla birlikte kalır. İnsanlar, Allah'a (*celle celalühü*) ve diğer varlıklara karşı olan sorumluluklarında hataya, yanlışla ve günaha düşüyorlarsa, bu otomatik olarak onların eşlerini, çocuklarını ve sevdiklerini etkiler. Anne-baba ve atalarımızla ilişkiyi kesemeyeceğimize göre hem kendimiz hem de onlar için bol bol Allah'a (*celle celalühü*) tevbe-istiğfar yapmalı hem kendimizin hem de onların bağışlanması için çokca dua etmeli ve çokca sadaka vermeliyiz.

“Lümme-i Şeytaniye'den nasıl korunabiliriz?”

İnsan kalbinin bir tarafında lümme-i şeytaniye dediğimiz şeytanın yerleştiği ve vesvese verdiği bir bölüm vardır. Diğer tarafında ise meleğin iyilikleri seslendirdiği bir bölüm vardır.

İnsanın doğumuyla lümme-i şeytaniye bölümüne Allah'ın (*celle celalühü*) izniyle yerleştirilen bu şeytan ancak insanın ölümüyle birlikte oradan çıkabilir veya ölebilir. Bu şeytan kalenin içindeki düşmandır.

Diğer musallat türlerindeki şeytanlar ise yapılan tevbe-istiğfarla, duayla veya helâlleşmelerle ölür. Bu şeytanlar kalenin içine sonradan günahlarımızla girdikleri için kalenin içinde barınamazlar.

Lümme-i şeytaniyedeki şeytan her zaman size şerri-kötülüğü fısıldar, inanç-itikad noktasında bozukluğa, ibadet noktalarında zayıflığa, Allah'ın (*celle celalühü*) varlığı konusunda şüphelere, Allah'ın (*celle celalühü*) rahmeti konusunda endişelere düşürmek için vesvese vererek sizin kafir olmanız ve cehennemde onunla arkadaşlık yapmanız için elinden gelen gayreti gösterir.

Ondan korunabilmek için dinimizi doğru kaynaklardan öğrenmemiz, tahkik-i imana yönelmemiz, ibadetlerimizi muntazaman yapmamız ve günahlardan azami derecede kaçınmamız gerekmektedir.

Yoksa onun vesvesesiyle işlediğimiz her bir günah, dînî yaşama konusundaki her bir ihmalimiz onu vücudumuzda büyütecek ve vücudumuzu ele geçirmesine sebep olacaktır. O, vücudumuzu ele geçirirse de rabbimizin ekstra bir lütfu olmazsa âhirete imanla gitmemiz ancak hayal olur.

“Sürekli intihar etme düşüncesi neden kaynaklanabilir?”

Bu düşünce hayata, dünyaya gelmeye ve yaşamaya yapılan isyanlar ve okunan lânetlerle ilgilidir. O kişinin hayatı üzerine yapılan bir adak veyahutta anne-babasının o kişiye “Allah senin canını alsın da kurtulayım” gibi kötü sözlerinden de kaynaklanabilir. İnsanın başına ne gelirse dil belâsından diye boşuna dememişler.

“Genetik hastalıkların sebebi ne olabilir?”

Atalarımız “Dede ekşi elma yer, torunun dişi kamaşır” demişler. Bazı büyük lânetler, büyük haramlar genlerimizi etkileyebiliyor. Çocuklarımızın aklen, bedenen eksik doğmasına sebep oluyor. Hayat boyu başarısızlığa ve mânen boşa geçen bir hayata da sebep olabiliyor.

Hem kendimiz hem soyumuzdan bütün ölmüş ve sağlar adına, hatta Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına bol bol tevbe-istiğfar yapmalıyız...

“Neden sürekli «Risale-i Nur Okuyun» diyorsunuz?”

Şeytan vücudu iman zaafiyetiyle, itikat bozukluğuyla, imanda ve İslâm'da şüphe duymakla ele geçirir. Risale-i Nur; Kur'an-ı Kerim'in kaynağından süzölmüş ve bu zamanda yaşayan insanların hastalıklarına şifalar tavsiye eden bir tefsirdir. Çağımızın insanının en büyük sorunu enâniyettir ve tam anlamıyla Allah'a (*celle celalühü*) iman edememektir. Risale-i Nur, Allah'ın (*celle celalühü*) varlığını, âhiretin varlığını, melekleri, cinleri, ruhanileri, akli-mantığı ve kalbi ikna ederek anlatan bir tefsirdir. Bu zamanda gafletimiz, dalâletimiz, maddî-manevî hastalıklarımız ve iman zaafiyetimiz sebebiyle 100 kişiden birinin imanla âhirete göçtüğünü düşündüğümüzde, o %1'e girebilmenin şartının tahkik-i imaniyi elde etmekle mümkün olacağını ve bunu elde etmenin de Risale-i Nur'u okumak, anlamak ve hayatımıza uygulamakla gerçekleşeceğine inanıyoruz ve sizlere bu yüzden Risale-i Nur'u tavsiye ediyoruz. Biz tebliği edelim, gerisi size kalmış...

“Musallat nasıl gerçekleşir? Ben de bir musallat olduğumu nasıl anlayabilirim? Cin insan bedenine girer mi, girerse nasıl girer?”

Musallat yaşadığımızı anlamamanın en iyi yolu dönüp kendi hayatımıza bakmaktır. Şeytanın görevi insanları doğru yoldan saptırmak ve cehenneme götürmektir. Eğer biz Allah'ın (*celle celalühü*) emir ve yasaklarını çok rahat bir şekilde yaşıyorsak, içkiden, kumardan, zinadan, faizden uzak kalabiliyorsak, yani büyük günahları terkedebiliyorsak, şirke girmemişsek, kibirlenmiyorsak, Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden ümit kesmediyse, dilimize sahip çıkıp kötü sözler-fiiller işlemiyorsak ve kendi amelimizi beğenmiyorsak inşaallah bir musallat yaşamıyo-

ruzdur. Burada kendi günahlarımıza bağlı olan bir musallattan söz ediyoruz, insanın kendi iradesi dışında ana-baba ve atalarının yanlış ve günahlarından dolayı da musallat yaşaması söz konusudur. Bu günahların 7 nesil geriye giderek atalarımızdan gelmesi de, eğer tedbirini almaz ve gaflet içinde bulunursak kıyamete kadar bizim zürriyetimizi/neslimizi etkilemesi de muhtemeldir. Bunu aklımızdan hiç çıkarmamamız lazım. İnternette yayınladığımız videolarda bu anlattıklarımızın bir çok örneği var. Meselâ bir kızkardeşimiz gelmiş, şeytan devreye girdiğinde yılan gibi tıslıyordu. Öğrendik ki bu kardeşimizin dedesi tefecilik yapıyormuş. Kızkardeşimiz sormuştu, “Hocam, dedemin günahı neden beni bağlıyor” diye. Biz de “Seni bağlayan dedenin günahı değil. Dedenin faizle para verdiği kişilerin, dedene yaptığı bedduaların ve lânetlerin dedenin soyundan gelen bütün insanlara sirayet etmesinden kaynaklanan bir musallat yaşıyorsun” diye cevap vermiştik.

İnsan bedenine cin girer mi? Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) hadis-i şerifinde buyurduğu gibi insanın bedeninde imtihan gereği lümme-i şeytaniye dediğimiz kalp bölgesinde zaten bir cin yaşamakta. Bu cin bize kötülüğü seslendirirken, aynı bölgeden bir melek hep davranışlarımızda iyilik yörüngeli hareketler yapmamızı bir iç ses olarak bize seslendirmektedir. Burada ikisinin de yaptırım gücü yoktur, sadece iyiliği veya kötülüğü yapmamızı isterler. İyilik yaparsak “bize” sevap yazılır, kötülük yaparsak da “bize” günah yazılır. Buradaki cinin görevi bizi doğru yoldan saptırmaktır. Nefis ve şeytan ile olan savaşımızı kazanabilirsek Allah’ın (celle celalühü) razı olduğu bir kul olabiliriz. Vücudumuzdaki cin, insanın harama ve günaha olan meyilini kullanarak, insanı haramlara sokarak, günah işlettirerek, vesvese, şüphe ve korku üflemleriyle bizi kendisine benzetmek için uğraşır. Allah’ın (celle celalühü) rahmetinden ümit kestirmek suretiyle, yaptığı ibadetleri beğendirmek suretiyle, başka insanları beğenmeyerek büyüklendirmek suretiyle ve insanın değişik zaaflarından yararlanarak onu yoldan çıkarmaya çalışır.

“Akıbetinden endişe etmeyenin, akıbetinden endişe edilir”. Hz. Ömer Efendimiz (radiyallahu anh) “Bir kişi cehenneme girecek kalan bütün insanlar cennete girecek deseler, acaba cehenneme girecek, o kişi ben miyim diyerek korkarım. Bir kişi cennete girecek, kalan bütün insanlarda cehenneme girecek deseler, acaba cennete girecek o kişi ben miyim diyerek ümitlenirim” buyuruyor. Siz korku ve ümit çizgisinde bir hayat yaşarsanız, ne Allah’ın (celle celalühü) rahmetinden ümit keser, ne de kulluk yapıyorum diyerek emniyette olduğunuzu, kurtulduğunuzu sanmazsınız o lümme-i şeytaniye size ilişemez, herhangi bir musallatta yaşamazsınız.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki; “Mü’min işlediği bir günahı üzerine yıkılacak bir duvar gibi görür, münafik ise işlediği günahı bur-

nuna konan bir sinek gibi görür". İşlediğiniz ve önemsemediğiniz her bir küçük günah sizin için büyük günah olur ve başka büyük günahların da kapısını açar. Büyük günahlar da musallata sebeptir. İtikat bozukluğu ve işlediğiniz günahlarla dahildeki lümme-i şeytaniye ve hariçten musallat olan şeytanlar zamanla vücudunuzu işgal ederek *-Allah (celle celalühü) korusun-* sizin bu dünyadan imansız göçmenize sebep olur.

Musallat yaşamamak için; iman ve takva dairesine girmeli, kulluğumuzu ihlâsla (*yalnızca Allah'a has kılarak*) yapmalı ve ihsan şuuruyla (*her halimizi Allah'ın gördüğüne inanarak*) emir ve yasaklara tam riayet etmeliyiz.

"Bende musallat var fakat konuşmuyor, sebebi nedir?"

Seansa aldığımızda insanların bedeninde zaman zaman o insanlara musallat olan günah ve kebairle insanların vücutlarını ele geçiren şeytanları konuşturuyoruz. Onları konuşturmakta asıl maksat ve gaye onları deşifre etmektir. Bir şeytanın sizin lisanınızda konuşması sizin ruhunuzu ve bedeninizi ele geçirip aklınızı başınızdan alması ve sizin lisanınızı kendi lisanı gibi kullanması demek, sizin ya Allah'ın (*celle celalühü*) rahmetinden ümit keserek, ya şirke düşerek, ya isyan ederek, ya da büyük günahları işleyerek şeytanın sizin üzerinizde hakimiyet kurması ve imansız olarak sizi kabre götürmesi için ruhsat alması anlamına gelir. Şeytan sizin lisanınızla konuşurken, sizin beyninizdeki kelime hazinesini kullanır, bazen sizin bilinçaltınızdan aldığı şeyleri de söyleyebilir ve sizin diliniz olan Türkçeyi kullanır. Kaldı ki biz kuvvetli ifritlerin hastalarımızın lisanında İngilizce ve İbranice konuştuğunu da gördük. Bazı kardeşlerimiz gelerek seans-ta *"benim şeytanımı da konuştur"* diyorlar, bu şeytanın konuşması bir maharet değildir, aksine sizi imansız olarak kabre götürmeye azmetmiş bir düşmanın içinizde bulunması ve sizin ise bu olaydan gaflet içinde bulunmanız demektir. Bazı kardeşlerimiz *"içimizdeki cin konuşmadı"* diye üzülüyorlar. Buna üzülmek değil şükür namazı kılmak gerekir. Demek ki cin/şeytan sizi tamamen ele geçirememiş. Zaten daha önceki konuşmalarımızda da belirttiğimiz gibi cin/şeytan kendisini açığa çıkarmamak üzere emir almış ve vücuda girmiştir. Sizin için en önemli konu sayık kardeşlerimizin bulgusuyla ortaya çıkarılan cin/şeytanın hangi tevbe ve duayla ortadan kaldırılacağını ve bir daha aynı hataya düşmemek için nelerin yapılması gerektiğini öğrenmeniz ve uygulamanız ve hayatınızı sırât-ı müstakîm üzere yaşamaya azmetmenizdir. İnsanoğluna Allah'ı (*celle celalühü*) bulması ve **sırât-ı müstakîm üzere yaşaması için dört cihaz** verilmiştir. Bunlar; **akıl, irade, fitrat ve vicdandır**. Siz bunlardan herhangi birini şeytanın emrine

verdiğiniz zaman diğerlerinin de bozulmasına ve kullanılamaz hale gelmesine sebep olursunuz. Kaldı ki cin/şeytanın lisanınızı ele geçirmesi demek son nefeste kelime-i şهادeti size söyletmemesi ve imansız kabre girmeniz demektir. Allah (*celle celalühü*) böyle bir akıbetten bütün Ümmet-i Muhammedi (*sallallahu aleyhi ve sellem*) muhafaza buyursun. İçinizdeki imtihan için yerleştirilen lümme-i şeytani-yede lisana gelip konuşabilir ve “*hadi, hoca beni çıkarsın da görelim*” diyerek size ümitsizliğe sürükleyebilir. Çünkü onun çıkması ancak sizin imtihanınızın bitip kabre girmenizle olacaktır. Yani burada cin/şeytanın konuşması değildir önemli olan, asıl mesele insanoğlu olarak bu düşmanımıza karşı uyanık olmamız ve içimizdeki mücevher kıymetindeki imanımızı bu hırsıza çaldırmamak için neler yapmamız gerektiğinin idrakinde olmaktır.

“Üzerimde kaç tane adak olduğumu bilmiyorum, ne yapmalıyım?”

Daha önceden kaç tane adak adadığını veya ne adak adadığını bilmeyen kardeşlerimiz hatırladıkları kadarını kesebilirler.

Çok sayıda adak olduğunu bilen kardeşlerimizin bir büyükbaş kesmesi daha isabetli olur. Anne-babadan veya atadan bir adak olduğunu düşünenlerin ise adaklarını keserken şöyle niyet yapmaları iyi olur :

“Allahım! Benim, eşimin, anne-babamın, eşimin anne-babasının ve soymuzdan ölmüş ve sağ olanların adayipta yerine getirmediği/getiremediğimiz tüm adakların, yeminlerin ve sözlerin yerine geçmesi niyetiyle niyet ettim bu hayvanı kesmeye...” dedikten sonra kesecek olan kişiye **“yaptığım niyet üzerine bu hayvanı kesmeyi kabul ettin mi?”** diye sorulacak ve kesecek kişide **“aldım kabul ettim”** diyecek. Bunu üç kere tekrar etmeniz gerekir.

Eğer vekâleti telefonda veriyorsanız kesecek kişiye **“ben falan oğlu falan ve ben filan kızı filan yaptığım niyet üzerine bu hayvanı kesmeyi kabul ettin mi?”** diye sorulacak ve kesecek kişi de **“aldım kabul ettim”** diyecek. Bunu üç kere tekrar etmeniz gerekir.

Kaldı ki atladığımız bir konu daha var. Bizler adak deyince aklımıza sadece kurban adağı geliyor. Halbuki şu işim olursa, şu kadar gün oruç tutacağım, şu kadar rekat namaz kılacağım, şu kadar hatim ineceğim, şu kadar fakiri doyuracağım, şu kadar fakiri giydireceğim v.b. adayan kardeşlerimiz de var. Bu adaklar da ne adamışsak o şekilde yapılırsa çözüme kavuşulur ve musallattan kurtulunur.

Maddi imkanı olmayanlar 10 gün aynı niyet ile adak ve yemin kefâret orucu tutmalıdır. En önemlisi adak adamamaktır fakat insanın başına ne gelirse dil belâsından gelir demişler ya, ne diyelim, Allah (*celle celalühü*) cümlemize akıl, basîret, ferâset versin.

“Mükemmeliyetçilik hastalığından nasıl kurtuluruz?”

Bir kardeşimiz diyor ki; **“Hocam, mükemmel şekilde kulluk yapacağınız derken, şeytan bizi haberimiz yokken kibire sürüklüyor, ne yapmalıyız?”**

Şeytanın bizi ele geçirme ve imansız kabre götürme adına bir çok tuzağı vardır. Şeytan 50 tuzak kursa ve başarılı olamasa 51. tuzağını kurar. Şeytan öyle azimli bir düşmandır ki, insanoğluna tuzak kurmaktan hiç bıkmıy-usanmaz. Onun için şeytanı hiçbir zaman hafife almayın ve her an şeytandan Allah’a (celle celalühü) sığın- nın. Burada şeytanın tuzaklarından birisinden daha bahsedeceğiz.

Şeytan, **“sen bu ibadetinle nasıl cennete gireceksin, daha mükemmel ibadet yapmalısın”, “sen bu abdestle mi Allah’ın (celle celalühü) huzuruna çıkıyorsun, daha güzel abdest almalısın”, “sen bu tevbeyle mi affolmayı bekliyorsun, daha çok tevbe yapmalısın”** gibi vesveselerle kendi ibadetimizi ve Allah’ın (celle celalühü) büyüklüğüne lâyık bir kulluk yapma hırslımızı bize karşı kullanır ve yaptığımız ibadetleri bizlere beğendirmeye çalışır.

Bizim görevimiz şartlarına uygun olarak, farzlarını ve sünnetlerini yerine ge- tirerek ibadet ve kulluk yapmaktır. İbadetlerimizi beğenecek olan Allah’tır (cel- le celalühü), kendimiz değil. Yaptığımız tevbeleri kabul edecek olan Allah’tır. Sen o makama geçersen, yaptığın ibadetleri beğenir, tevbeleri beğenirsen, o zaman başına geleceklere de razı olursun. Şöyle demeliyiz; cennete gideceğimi bilsem de kibre düşmemeliyim, cehenneme gideceğimi bilsem de Allah’ın (celle celalühü) rahmetinden ümidimi kesmemeliyim, çünkü benim görevim kulluk yapmaktır. Ben üzerime düşen vazifeyi yaparım. Kabul edip-etmemek Allah’ın (celle celalühü) takdiridir. Ben kulluğumu elimden geldiğince, gücüm yettiğince yapayım, inanı- yorum ki Allah (celle celalühü) zaten rabblığını, sultanlığını yapacaktır. Kaldı ki ben âciz bir varlığım, Allah (celle celalühü) ise kâdir-i mutlak. Allah’ın (celle celalühü) şanına yaraşır bir kulluğu hiçbir zaman yapmam da mümkün değildir.

En güzeli şu duadır :

Sübhâneke mâ arafnâke hakka ma’rifetike yâ Ma’rûf

(Seni noksan sıfatlardan tenzih, kemâl sıfatlarla tevsif ederim ki, Seni hakkıyla bilemedik ey bilinmeye en lâyık olan Allahım!)

Sübhâneke mâ abednâke hakka ibâdetike yâ Ma’bûd

(Seni noksan sıfatlardan tenzih, kemâl sıfatlarla tevsif ederim ki, Sana hakkıyla ibadet edemedik ey ibadet edilmeye en lâyık olan Allahım!)

Sübhâneke mâ zekernâke hakka zikrike yâ Mezkûr

(Seni noksan sıfatlardan tenzih, kemâl sıfatlarla tevsif ederim ki, Seni hakkıyla zikredemedik (anamadık, hatırlayamadık) ey zikredilmeye en lâyık olan Allahım!)

Sübhâneke mâ şekernâke hakka şükrike yâ Meşkûr

(Seni noksan sıfatlardan tenzih, kemâl sıfatlarla tevsif ederim ki, Sana hakkıyla şükredemedik ey şükredilmeye en lâyık olan Allahım!)

“Büyüyle insan vücuduna bir cin/şeytan girer mi?”

Büyüyle insan vücuduna bir cin/şeytan girer, fakat büyü yapılanda değil yapan da ve yaptıran da bir musallat ortaya çıkar. Rabbimiz mübarek kitabında şu şekilde buyuruyor : *“Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur. Şeytanın hâkimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah’a ortak koşanlar üzerindedir.”*⁽¹³⁾

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) bir hadislerinde, **“Helâk edici yedi şeyden sakının”** buyurdular ve bu yedi şeyi şöyle sıraladılar: **“Allah’a şirk koşmak, sihir yapmak, haksız yere bir cana kıymak, faiz ve yetim malı yemek, düşmana hücum esnasında savaştan kaçmak, iffetli mü’min hanımlara zina isnadında bulunmak”**

Büyü yapan kişi kendisini lânetleyerek kendisine şeytanın musallat olmasına sebep olur. Şeytan bu tuzağıyla asırlardır insanları kandırmaktadır. Seanslarda konuşan şeytanların çoğu **“büyüyle girdim, aşık oldum, yanmış küle bastı, banyoda idrarını yaptı, nazardan girdim, sıcak su döktü”** gibi aslı astarı olmayan şeylerle girdiğini söyleyerek asıl giriş sebebi olan beddua etmeyi, lânet okumayı, anne-baba hukukuna riayetsizliği, zekât vermemeyi, adanmış olan adağı ve insanın Allah’a (celle celalühü) karşı sorumluluğunu gerektiren birçok nedeni örtbas etmektedir.

Ne Kur’an-ı Kerim’de ne de hadis-i şeriflerde büyüyle insana cin/şeytan musallat olduğuna dair bir bilgi yoktur.

Bugün bizim şarlatan olarak gördüğümüz büyücüler, rukyeciler, hüddamcılar, bioenerjiciler gibi bir çok kişi, insanları kandırıp, insanların bu zaaflarından maddi olarak beslenip şeytanın bu tuzağına alet olmakta, şeytanlaşarak kendi nefislerine zulüm etmekte, helâk olmakta, kendilerini ve kandırdıkları insanları şeytanın vazifesini yaparak ateşe götürmektedirler.

Burada bir takım kimseler peygamberimize de büyü yaptılar diyorlar. Bir kısım alimler bunu kabul etmemiş, peygamberimizin Allah’ın (celle celalühü) her an koruması altında olduğunu söylemişlerdir. Bir kısım alimler ise bu büyüünün tutmasının birtakım hikmetleri olduğunu, ayetin inmesine bir sebep teşkil ettiğini söylemişlerdir.

Varsayalım ki bu büyü tuttu, bu büyüden kurtulmak ve büyüden korunmak için Felak ve Nas sureleri indirilmiştir.

Niye sizin büyüden kurtulmanıza vesile olacak Felak ve Nas surelerini anlamlarını bilerek ve kalbe indirerek okumuyorsunuz da, birtakım büyücülere, hocalara, cincilere gidiyorsunuz. Madem peygamberimiz bizlere örnek olmuş,

(13) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/99-100.

büyüden kurtulmak ve korunmak için Felâk ve Nas surelerini okumuş, bizim de okumamız gerekmez mi?

Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) her akşam yatacağında 3 İhlas-ı Şerif, 3 Felak Suresi ve 3 Nas Suresi okumuş, her sabahları da sabah duasında yine 3 İhlas-ı Şerif, 3 Felak Suresi ve 3 Nas Suresi okumuştur. **Niye bu sünneti ihya edip bu sureleri okumuyoruz da, büyücülerden, cincilerden, hocalardan medet bekliyoruz.**

Biz bu dini öğrenmediğimiz, okumadığımız ve uygulamadığımız müddetçe, gerçek dine değil, hep birilerinin dediklerine inanır, şeytanın bize kurduğu her tuzağa yakalanır ve kendimize yazık ederiz. Gelin yeniden iman edelim ve dinimizi gerçek kaynaklardan öğrenip, yaşamının gayreti içinde olalım.

“Tevbe ediyorum, yine günah işliyorum, tekrar tevbe etsem olur mu?”

Allah-û Teâlâ Hazretleri : *“De ki : Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”*⁽¹⁴⁾ buyuruyor. Böyle bir rabbimiz varken neden ümitsizliğe düşelim ki? Bizler insanız ve bizim fitratımıza günah işleme kabiliyeti de, iyilik yapma kabiliyeti de yerleştirilmiş. En güzeli tertemiz kalabilmek ama günah da, hata da, yanlış da insanlara mahsustur. Önemli olan günahından, hatasından, yanlışından dönebilmek, günah, hata ve yanlışta ısrar etmemektir. Bu bir imtihan sürecidir. Son nefesimize kadar nefsimizle, insî ve cinnî şeytanlarla mücadele ederek bu zorlu imtihanı kazanmanın ve bu dünyadan âhirete imanla göçebilmenin gayreti içinde olmalıyız. Tevbe-i istiğfarı elden bırakmayalım, rabbimize tekrar tekrar dönelim ve o kapının tokmağına dokunalım. O kapı her zaman açılacaktır, buna inanın. Hiçbir günah hatta insanlık aleminin bütün günahları toplansa yine de Allah’ın (celle celalühü) rahmet deryasında bir damlacık bile yer tutamaz.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki; *“Bir kötülük yaptığınızda, hemen ardından bir iyilik yapın ki, o kötülüğü silsin”*. Allah’ın (celle celalühü) rahmeti o kadar büyük ki; kötülüğü bir yazarken, iyiliği on ve katları yazıyor. **Allah (celle celalühü) hep kulunun menfaati yönünde icraatını sürdürüyor. El-hamdülillah.**

O halde her zaman tevbe-i istiğfara devam edelim, bol bol sadaka verelim, günaha girmemeye gayret edelim. Biz kendimize düşeni yapalım, rabbimiz sultanlığına yakışır şekilde her zaman muamelede bulunacaktır.

(14) Kur’an-ı Kerim, Zümer, 39/53.

Hız. Âdem (aleyhisselâm), semasının karardığı, azminin kırıldığı ve canının du-dağına geldiği bir devrede, ümitle silkindi **“Rabbimiz! Biz kendimize zulüm et-tik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz”** dedi ve dirildi. İblis (aleyhillâne) ise, gönlünden akıttığı ümitsizlik kan ve irini ile hased, kin ve kibir denizi içinde bocaladı durdu, nihayet boğuldu, suçunu kabul-lenmedi, kafirlerden oldu.

Dünyaya insan olarak geldik, insan olarak kalmaya gayret edelim, insan-ı kâmil olmanın yollarını arayalım, insan olarak ölelim, insan olarak mahşer günü tekrar dirilelim inşaallah. Dünyada insanlığı beceremeyip mahşer günü başka bir mahluk olarak yaratılmaktan da Allah’a (celle celalühü) sığınalım.

“Kul hakkına giriyoruz, helâlleşme imkanımız yok, ne yapmalıyız?”

Dilinizi tutun kardeşim. İnsanoğlu olarak o kadar çok boşluğumuz var ki!.. Trafikte araba kullanıyoruz, trafik kurallarını çiğnediğimiz yetmezmiş gibi, bir-çok kişiye arkalarından olmadık sözler söylüyoruz. Maç seyrediyoruz, hakemin ve futbolcuların küfretmediğimiz hiçbir tarafı kalmıyor. Televizyon seyrediyoruz veya bir yerde oturmuş sözde sohbet ediyoruz, siyasilerin, futbolcuların veya ha-yatımız boyunca biraraya gelemeyeceğimiz, helâlleşemeyeceğimiz şahsen tanı-madığımız birçok insanın arkasından öyle sözler sarfediyoruz ki, bunun adına câhillik mi dersiniz, gaflet mi dersiniz, dalâlet mi dersiniz, ne dersiniz deyin.

Söz ağızdan çıkmadan sizin esirinizdir, eğer ağızdan çıkarsa siz o sözün esiri olursunuz. Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki; **“Dünyada istediği-ni yap, fakat bil ki birgün hesaba çekileceksin”**. Şu hadis-i şerifin üzerine hâlâ serbestçe herşeyi yapabiliyorsak, ya müslümanlığımızda sorun var, ya insanlığı-mızda sıkıntı var, ya da başımıza gelecek akıbeti devede kusu misali kafamızı kuma gömerek savabileceğimizi sanıyoruz. Bu ve benzer şekilde kul hakkına giren ve helâlleşme imkanı olmayan kardeşlerimiz; **“kul hakkına girdiğim, kınadığım insanların hayrına”** diyerek bol bol sadaka verebilir, tuttuğu orucun, okuduğu Kuran-ı Kerim’in hayrını onlara hediye edebilirler.

En güzeli başta da söylediğimiz gibi dilimizi tutmak, şeytanın oklarına hedef olmamaktır. Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki; **“Kişinin kendisini alâkadar etmeyen şeylerle ilgilenmemesi/uğraşmaması müslümanlığının gü-zelliğindendir”**. Allah (celle celalühü) buyuruyor ki; **“Bir toplum fert fert kendini düzeltmedikçe, Allah o toplumun durumunu değiştirmez”**. O halde fert olarak da, toplum olarak da başımıza gelen musibetleri ondan-bundan bilmeyelim, hep kendimizden, kendi hata ve günahlarımızdan bilelim. Hayalî düşmanlar üretme-yi bırakalım, dönüp ne yapıp/yapmadığımıza bakalım..

“Aynaya baktığımda kendi şeklimden korkuyorum, musallatlı mıyım?”

Vücuttaki negatif enerji beyninizdeki görme merkezine etki ederek, gözlerinizi önüne olmayan görüntüler getirebilir. Normal olduğunuz halde aynada kendinizi değişik şekilde görmeyişinizde bu şekilde yorumlanabilir. Şizofren gibi hastalıklarda veya **“ben şunlarla-bunlarla görüşüyorum”** diyen kişilerde de buna çokca rastlıyoruz. Şunu da bilmeliyiz ki; **“ben cin/şeytan görüyorum”** diyen kişilerde de, o insanın içindeki negatif enerjidir onlara o görüntüleri gösteren. Yoksa vücudumuzun normal görme eşiği ve duyma eşiğiyle bu negatif enerjileri görmemiz ve duymamız mümkün değildir. Burada söylediklerimiz kişiden kişiye değişebilir, seansa almadan bir yorumda bulunamayız.

“Unutkanlık ve ezber yapamama musallat nedeniyle midir?”

Harama nazar (*bakma*) nisan (*unutma*) sebebidir. Zamanımızda şeytanın çok büyük bir tuzağıyla insanlık alemi karşı karşıyadır. Günümüzde telefon, televizyon ve videolarla pornoğrafik yayınlar seyretmek, cinsel içerikli resim ve videolarla bakmak insanın manevî dünyasında onulmaz yaralar açıyor ve şeytanın harama bakma kapısından insanları ele geçirmesine sebep oluyor. Harama nazarla, cinsel içerikli yayınlar seyretmeyle göz bölgesine, dinlemekle kulak bölgesine yerleşen negatif enerjilerden kurtulmanın çaresi, bu günahları terketmek ve 40 gün ihlâslı olarak tevbe etmektir.

Günümüz insanı bu açıdan çok büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır. Eskiden bir fitne belirli bir bölgede çıktığında o bölge ve etrafındaki yakın çevreyi etkilerdi. Şimdi ise çıkan fitne saniyeler ve dakikalar içerisinde bütün bir dünyayı sarıyor. İnsanlar rüzgarda uçan yapraklar gibi bir o yana, bir bu yana savrulmaktan kendilerini alamıyorlar.

Mü'min kökü toprağın derinlerine kadar ulaşmış sağlam gövdeli bir ağaç gibi olmalıdır.

Bu da Allah'a (*celle celalühü*) kulluk yapmakla, sünnet-i seniyyeye uymakla ve ehl-i sünnet çizgisinde bilgilerle kendimizi beslememizle mümkündür. Yoksa baktığımızda başka ülkelerdeki insanları etkileyen her rüzgar, moda veya **“bilmem ne akımı”** adı altında etrafımızda **“müslümanım”** diyerek gezen birçok kardeşimizi de önüne katıyor, savuruyor da savuruyor.

Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) buyuruyor ki; **“Sizin derdinizi ve devâsını söyleyeyim mi? Sizin derdiniz günahlar, devâsı ise istiğfardır”**. Allah (*celle celalühü*) cümlemizi razı olduğu yola hidayet buyursun ve şeytanın bütün tuzaklarından muhafaza buyursun.

“Anne, baba, eşimiz ve mü’min kardeşlerimiz içinde dua ve tevbe edebilir miyiz?”

Mü’minin mü’min kardeşinin gıyabında yaptığı dua hızlı kabul edilen dualardan birisidir.

Ümmü Derda’dan (*radiyallahu anha*) rivayet edilen bir hadiste Resulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) Efendimiz şöyle buyurmuştur: **“Bir müslümanın bir din kardeşine gıyabında yaptığı dua kabul olunur. Başında vazifeli bir melek vardır. Kardeşine hayır duada bulunduğu vakit bu melek: ‘amin’ der ve: ‘Senin için de bir misli olsun’ der.”**

Allah (*celle celalühü*) Hz. Musa’ya (*aleyhisselâm*) :

“Yâ Musa! Bana günahsız bir ağızla dua et!” diye emir buyurdu.

Hiz. Musa (*aleyhisselâm*) : **“Yarabbi bende öyle bir ağız yok ki sana nasıl günahsız bir ağızla dua edeyim”** dedi.

Bunun üzerine Allah (*celle celalühü*) : **“Başkalarının ağzıyla dua et çünkü sen başkalarının ağzıyla günah işlemiş olmazsın öyle hareket et ki diğer insanlar gece gündüz sana dua etsinler. Veya kendi ağzını temizle, Allah’ın (*celle celalühü*) adı temizdir onu zikrederken ağız temizlenir”** buyurdu.

Namazda iki türlü şükür vardır. Birinci şükür namazla **Allah’a** (*celle celalühü*) yapılan şükürdür. İkinci şükür ise her rabbenâğfirli duasıyla **anne-babaya yapılan şükürdür.** Anne-babasına duayı kesenin rızkı kesilir.

Anne-babamızın, eşimizin, çocuklarımızın, eşimizin anne-babasının, atalarımızın, sevdiklerimizin ve Ümmet-i Muhammed’in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sırât-ı müstakîmde olmasını istiyorsak ve onların da Allah’ın (*celle celalühü*) bize gösterdiği manevî güzellikleri görmesini istiyorsak, onlar adına bol bol tevbe-istiğfar yapmalı ve onların gıyabında bol bol hayır duada bulunmalıyız.

Yıkamak çok kolay, yapmak ise çok zordur. İnsanları cehenneme göndermek, kuyunun içine atmak çok kolaydır.

Yusuf’u (*aleyhisselâm*) kuyuya atan kardeşleri kaybetti fakat Yusuf (*aleyhisselâm*) atıldığı kuyudan Mısır’ın vezirliğine ulaştı ve kazandı. İnsanları cehenneme götürmek için şeytan zaten vargücüyle çalışıyor, şeytana yardım etmeyin.

“Kredi ve kredi kartı hakkında ne düşünüyorsunuz?”

Faiz, Allah’ın (*celle celalühü*) yasakladığı ve kendisine ve rasulüne savaş açmak olarak nitelediği kebair günahlardan birisidir.

Faiz almak da vermek de bu büyük günahın içine giriyor.

Seansa aldığımız hastalarda kocaman kocaman faiz şeytanlarını tesbit ettikçe mü’min-mü’minat kardeşlerimizi uyarmanın gerektiğine 2+2=4 eder derecesin-

de inandık. Kredi kartı kullanıp, zamanında ödeyip faiz de vermeseniz, **faizli bankacılık sistemini ayakta tutmanın günahı size yeter.** Kaldı ki ev, araba, işletme kredisi alarak bankalara faiz ödeyenlerin durumlarını siz kıyas edin. **Herkesin müftüsü kendi kalbidir, vicdanıdır ve herkes kabirde, mahşerde Allah'a (celle celalühü) hesabını tek başına verecektir.**

Şunu da belirtmeliyim ki; finans kurumları adı altında, kâr payı adı altında çalışanlardan para alışverişi ve para yatırarak kâr payı alanların veya bu kuruluşlardan aldıkları para ile ev, araba alanların, işyeri kuranların hepsinde musallata şahit olduk. Hele bir kardeşimiz vardı, finans kurumuna dükkanını kiraya vermiş, şeytan devreye girdiğinde yerinde duramıyor hop oturup hop kalkıyordu. Hele bir görseydiniz. Biz videolarda ve kitabımızda çoğu şeyi hastalarımız izin vermediği için anlatamıyoruz. Keşke yerimde olsaydınız da bir görseydiniz, şeytanın devreye girmesiyle hastaların hallerini...

Burada insanlar **“Faiz, zamanımızda bir dünya gerçeğidir”** gibi nefse hoş gelen görüşler dile getiriyorlar. Biz **“müslümanız, elhamdülillah”**, madem Allah'a (celle celalühü) teslim olduğumuz iddiasında bulunuyoruz. O zaman teslim olmanın gereği ne ise onu yapmak lazımdır. **“İman ettik, teslim olduk”** diyorsanız, bilin ki, imtihan olunacaksınız. Annenizle, babanızla, eşinizle çocuğunuzla, çocuksuzluğunuzla, malınızla, işinizle, cazibedar güzellikleriyle dünyanın üzerinize gelmesiyle, yaptıklarınızla, yapmadıklarınızla imtihan olunacaksınız ve Allah'a (celle celalühü) bu imtihan neticesinde hesap vereceksiniz.

Bazı gâfiller **“Hesabımı Allah'a vereceğim, bana karışmayın, size ne benim yaptıklarım”** diyorlar. Şunu bilin ki Allah'a (celle celalühü) hesap vermek, ne annenizle, ne babanızla ne de bir arkadaşınızla konuşmaya benzemez. Ölüm gelip de imtihanınız bitince, gerçek ve sonsuz aleme uyandığınız da, kainatın o muhteşem nizamını ve işleyişini, Allah'ın güç ve kuvvetini aynel-yakin gördüğünüzde artık yapacak bir şeyiniz kalmaz. Çok pişman olursunuz ama, iş işten geçmiştir artık.

Gelin gerçek mânâda iman edelim, teslim olalım, Allah'a (celle celalühü) tevekkül edelim ve Allah'ın (celle celalühü) izniyle kurtulalım inşaallah...

İman tevhide, tevhid teslimi, teslim tevekkülü, tevekkül saadet-i dareyni iktiza eder.

Herkesin cehenneme gitme özgürlüğü de var. Ama bilin ki; cennet çok güzel, Allah'ın rû'yeti/cemâli çok güzel, en önemlisi ve herşeyin üzerinde Allah'ın rızası (ben sizden razıyım, kalın cennetimde sonsuza kadar demesi) en güzeli... Dünyanın 1000 sene mes'udâne hayatı cennetin bir dakikasına denk gelmezken, cennetin senelerce lezzetli hayatı 1 dakika cemâlullahı görmeye denk gelmezken; ne diye ısrarla mükafat yurdu cennet dururken; ebedi düşmanımız şeytanla birlikte

azab yurdu cehenneme gitmek için uğraşıyoruz. Gelin aklımızı başımıza alalım. Rabbimizden hidayet ve sırhat-ı müstakîmi isteyelim ve o yolda ilerlemeye çalışalım.

Bizim görevimiz kardeşlerimizi uyarmak. Uyup-uymamak herkesin kendisine kalmış.

“Mü'minin görevi nedir?”

Mü'minin görevi; Allah'ın (*celle celalühü*) emirlerini tutmak, yasaklarından kaçınmak, iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmaktır. Allah'ın (*celle celalühü*) yüce adını dünyanın dört bir tarafındaki aç sinelere duyurmak ve Peygamber (*sallallahu aleyhi vesellem*) Efendimizin **“Benim ismim güneşin doğup battığı her yere ulaşacaktır”** emrini bir görev bilerek ruh-u revani muhammedinin dünyanın dört bir tarafında şehbal açması için gayret sarfetmektir. **Gelin insanların imanının kuruluşuna vesile olalım.** Herkesin elinden tutmaya çalışalım ve en önemlisi insanlara değil, insanların günahlarına tavır alalım, günahlara düşmanlık besleyelim. Bunu yaparken de ümmet-i muhammedin (*aleyhi's-salatu vesselâm*) ve mü'min-kafir demeden insanlık aleminin giyabında bol bol dua ve tevbe-istigfar edelim..

Allah'ın rızasına uygun bir hayat yaşamak için tavsiyeleriniz nelerdir?

Hız. Âdem (*aleyhisselâm*) ile birlikte dünyaya inmek zorunda kalan şeytan, kıyamete kadar insanoğlunu Allah'ın (*celle celalühü*) yolundan saptırmak için nefsimizle birlikte çaba harcayan ebedî düşmanımızdır.

Rabbimize karşı küstahlaşan şeytan, insanoğlunun kendisinden üstün olmadığını, kendisinin daha üstün olduğunu ispatlamak için kıyamete kadar izin istemiş ve bu izni de ilâhî hikmet gereği almıştır.

Şeytandan korunmanın en önemli yolu **Eûzübillâhimineşşeytânirracîm** (*rahmetten kovulmuş şeytanın şerrinden Allah'a sığınırım*) diyerek rabbimize sığınmaktır. Sizler eûzü çektiğinizde sağa-sola kaçışan şeytanlar görmezsiniz. Peki neden eûzü çekeriz.

Her insanın kalbinin sol tarafında lümme-i şeytaniye dediğimiz bir merkez vardır ve orada o insanla birlikte yaratılan bir cin/şeytan vardır. Bu şeytan, insanı kötülüğe meylettirmek, kötülüğe sevkettirmek, vesvese vermek, şüphe ve korku vermek, namazın-ibadetin olmadığı bir hayat yaşattırmak ve günahları işlettirmek üzere görevlidir. Eûzüyü özellikle bu şeytandan korunmak için çekeriz. Kalbin sağ tarafında ise meleğin bulunduğu bir merkez daha vardır. Buradaki melek ise; insana hep iyiliği ve Allah'ın (*celle celalühü*) rızasına götürecektir ameller işletmeyi öğütlemekle görevlidir.

Musallat ise; harici bir şeytandır. Yediğimiz faizler, haksız kazançlar, haksız miraslar, vermediğimiz zekâtlar, çiğnediğimiz ana-baba hukuku, yediğimiz yetim hakkı, içtiğimiz içki, oynadığımız kumar, yaptığımız zina, yaptığımız isyanlar, şirk sözleri, şirk koşmalar, okuduğumuz beddua, lânet ve belâlar, attığımız iftiralar, yerine getirmediğimiz adaklar (*kurban adakları, fakir doyurma, giydirme, sevindirme, yetim doyurma, giydirme, sevindirme adakları vb.*), yalan yere yeminler ve böyle günahlar ile günah kapılarından giren şeytanlar musallata sebep olurlar.

İnternette izlediğiniz birçok videomuzda bunu ispat ettik.

İnsanları seansa aldığımızda onlara şunu soruyoruz : **“Ne kadar sensin, ne kadar sen değilsin?”**. Vücudunuza haricen giren bir musallat ne kadar iradenizi ele geçiriyor, ne kadar sizi kontrol ediyor, ne kadar sizi yönlendiriyor ve siz bunu farketmiyorsunuz. Birçok kötü şeyi yaptığınız halde siz onu şeytanın yönlendirmesiyle değil kendi kendinize yaptığınızı sanıyorsunuz. Meselâ; bir video yayınlıyoruz ve bunu paylaşın, sizin gördüğünüz gerçeği başkaları da görsün diyoruz. İçinizdeki şeytan devreye giriyor ve **“Yahu bu da cincilere bulaşmış, cinci olmuş, kafayı yemiş derler, boşver”** diyor. Siz de ona uyuyor ve sizin gördüğünüz gerçeği herkesin görmesine engel oluyorsunuz, insanların bu konuda uyanamamasına sebep oluyorsunuz.

İşlediğimiz küçük/büyük günahların çok fazla olmasıyla bedenimize haricen giren musallatlar ile bedenimizin mutasyon geçirmesi, yani genetiğinin bozulmasına sebep oluyoruz. Verilmeyen zekâtlar, yapılan lânetler, ağızdan çıkan küfür/şirk sözleri, İslâm'dan uzak bir yaşam, faizi kendisine helâl etmeler, ana-baba hukukunu çiğnemeler, Allah'ın (*celle celalühü*) kâinata hükümlerini/hükümranlığını kabul etmeyip başkalarının hükümranlığını kabul etmeler ve birçok günahlarla 99 esmaya koşulan şirkler ile neredeyse insanoğlunun %99'unun bedenlerinin %99'u şeytanlar tarafından dışinden-tırnağına istilâ edilmiş ve kontrol altına alınmış durumda.

Araştırmalarımızda ve hastalarımızdan elde ettiğimiz verilerde net sonuçlar aldığımız gerçekler var. Şunu net olarak söyleyebiliriz. İnsanlar evleniyor ve çoğalıyor. Fakat **korkunç gerçek şu ki evlenenler siz değilsiniz**. Çoğunuz **“hoca da kafayı yedi herhalde”** diyeceksiniz. **Evet gerçek bu!** Evliliklerde tercihin çoğu bedendeki cin ve şeytanların elinde maalesef. Meselâ; “X” isimli bir beyefendide bir musallat var, “Y” isimli bir hanımefendide de bir musallat var. İçinizdeki musallat sizi aynı cinsten musallatlı birisine sevkettiriyor ve siz buna **“aşk”** diyorsunuz. Evlilik tercihlerini günümüzde bedenlerdeki şeytanlar yapıyor/yaptırıyor.

En çok dikkat edeceğimiz konu budur.

Vücudunuzu günahlarla ele geçiren şeytanlar, sizi birilerine aşık ettiriyor, birilerine bağlıyor, birilerinin peşinden sapkın bir şekilde koşturuyor ve siz evle-

niyorsunuz veya ulaşamadığınız bir aşk yüzünden intihara kadar varan isyanlara giriyorsunuz.

İçkili düğünler, haram ilişkiler, evlilik öncesi flörtler/çıkımlar, zinalar, haramları helâl etmeler, fuhuş, dînî nikahın kurallarını bilmemek, dînen nikahlı bir eşin nikahının nasıl düştüğünü bilmeden habersiz bir evlilik sürdürmek, nikahlarda mehir belirlememek, nikahlarda şahitlere tam dikkat etmemek, resmi nikahın dînî nikah yerine geçtiğini zannedip dînî nikah yapmamak, alkol alan insanlarla evlenmek, anne-babasının yoğun beddua ve lânetlerini almış, anne-babasına zulmeden insanlarla evlenmek, faiz yiyenlerle evlenmek, zekât vermeyen insanlarla ve onların çocukları ile evlenmek, şirk ve isyan sözlerini söyleyen insanlarla evlenmek, nefsinin put yapmış ve nefsinin sözünden çıkmayan insanlarla evlenmek, hevâsını-hevesini put yapmış ve hevâsının-hevesinin peşinde koşan insanlarla evlenmek, Kur'an-ı Kerim'in bir kısım ayetlerini inkâr eden insanlarla evlenmek, daha sayamayacağımız birçok günah, hata ve yanlışlar. Bütün bunları yaparken siz evlenmiyorsunuz, sizlerin bedenlerini ele geçiren şeytanlar, aynı sizin gibi bedenini ele geçirdiği insanlara sizi sevk ediyor ve siz onlarla yaptığınız evlilikler ile şeytanların çocuklarını dünyaya getiriyorsunuz.

Bir kere daha üstüne basa basa söylüyorum. Ahir zamanın en büyük fitnesi, en büyük belâsı **“dabbe”**dir. Arzdan çıkan bir hayvanın insanın dışından-tırnağına kadar tüm zerrelere yerleşmesidir ve ahir zamanın dabbetü'l-arzları nikahsız birlikteliklerle, gayr-ı meşru ilişkilerle ve şeytanın sevkleriyle, çıkımlarla, gezmelerle, tozmalarla yapılan evlilikler neticesinde, o evliliklerden doğan çocukların şeytana tâbi olarak dünyaya gelmesiyle ortaya çıkıyor.

Kimi sevdiğinize, kime aşık olduğunuzu, kimi Allah için sevdiğinize dikkat edin. **Şeytana daha fazla çocuk dünyaya getirmeyin. Bunu dikkate alın!** Mutasyon insanların şeytana dönüşümü ve o insanlardan çocuklar dünyaya getirmesiyle mümkündür. Bugün tüp bebeklerin herbiri bir mutasyondur. Duygusu ve hissi olmayan, monoton, aynı bir takım hayvanların genleriyle oynayarak, aynı o havyanları dünyaya getirmek gibidir. Mutasyonu gerçekleşmiş insanlar hızla şeytana dönüşmeye devam ediyorlar. **Kıyameti bir gün değil, her gün bekleyin!** Bütün samimiyetimle söylüyorum, durum çok vahim...

Ve şahit olduğum en büyük gerçek şudur; insanların ben diyeyim %99'unun, siz deyin %999'unun şeytanlar tarafından ele geçirildiği, bilinçaltından yönlendirildiği ve insanların mutasyon geçirdiği bir ahir zamanın tam ortasındayız. **Yani kıyameti hergün bekleyin.**

“Bu Tevbe Tevbe-i Sayık'ın Kalbidir” diyerek 41 günlük bir oruç paylaşmıştık. Yapılan özel bir niyetle bu orucu tutmanızı, günlük 7 hurmayla iftarla-sahur arasını geçirmenizi ve sert bir zeminde/halıda yatarak, her gün 3.000 estâğfirul-

lah ile 123.000 estağfirullahı tamamlamanızı istemiştik. Bu oruç arınma adına çok önemlidir ve şeytana dönüşmeyi engelleyecek bir oruçtur. Fakat çoğu kişi yine bildik bahanelerle, şeytanlarının araya girmesiyle tutamadı. Tutanların çoğunda neticeler alındı, kimi ertesi gün, kimi 15 gün sonra, kimi orucun sonuna doğru kusmalarla ve daha başka tepkilerle kendilerine gelmeye başladılar. Bu oruç şeytana dönüşmeyi engelleyecek önemli bir reçetedir. İnsanın hücrelerinde kendisini hiçbirşey yemeden 40 gün besleyecek kadar erzak depolanmıştır, onun için korkmadan-çekinmeden sağlıklı kişilerin bu orucu tutmasını tavsiye ederiz. Gerekli bilgiler **“Bu Bölüm, Tevbe-i Sayık’ın Kalbidir”** bölümünde...

Tesettür farzdır. Tesettürün tek şekli vardır. Vücut hatlarını göstermeyecek şekilde tek renk bir feracedir ve başka bir şekli yok. Günümüzde olduğu gibi başını kapatıp alt tarafların her hattının belli olduğu bir giyim şekli tesettür değildir. Kendinizi kandırmayın, şeytanın oyuncağı olmayın.

Allah adına olmayan muhabbetler, aşklar, sevgilerle yapacağınız her evlilik sizi cehenneme götürür. **Gayr-ı meşru muhabbetin cezası merhametsizce tokat yemektir** ve şunu bilin ki; Allah’ın (*celle celalühü*) yerine neyi koyarsanız, neyi ondan fazla sever ve neye ondan fazla değer verirsiniz, onunla imtihan olunursunuz ve büyük ihtimalle kaybedersiniz. **Ahir zamanın tam ortasındayız.** Kendimizi, anne-babamızı, eşimizi, çoluk-çocuğumuzu ve sevdiklerimizi **“halidine fihâ ebedâ - orada ebedi kalacaklardır”** dediğimiz o ebedî cehennem ateşinden kurtarmak, önce nefsimizden başlayarak insanları uyarmak zorundayız.

Birçoğumuzun şeytana dönüştüğünün en büyük delili şudur ki; haramları insanlar kendilerine helâl etmiştir. Faizi kendilerine helâl etmiş, 40’ta 1 zekâtı vermeyip malı kendine helâl, fakire haram etmiştir ve kendine yazık etmiştir.

Haramların helâl edildiği bir asırda **“Yestahibbune’l-hayate’d-dünya ale’l-âhireh - O asrın insanlarına yazıklar olsun ki, âhiretin elmas gibi nimetlerine karşılık dünyanın kırılacak cam ve şişe hükmündeki nimetlerini bilerek ve severek tercih ettiler”** ayetinin muhatabı olarak, dünyanın menfaat ve çıkarlarını, dünyevî amaç ve gayeleri, dünyevî aşkları, sevgileri, muhabbetleri, dünyevî malları-mülkleri, arabaları, sarayları, köşkleri, tahtları âhirete tercih etmek bu ahir zamanın en büyük maddiyunluk hastalığıdır. Maddecilik asrında bizler ebedî olan âhirete karşı dünyayı tercih edenlerden olduk. Rabbim cümlemize ayılmayı ve sırât-ı müstakîme yönelmeyi ve tam olan hidayetini nasip eylesin.

Âhiretinizi ciddiye alın. Sonsuz bir hayat için hazırlanın. Allah’ın (*celle celalühü*) emir ve yasaklarına riayet edin. İhlâslı bir şekilde İslâm’ı yaşama gayreti içinde olun. Dünyada kelime-i şهادet ve kelime-i tevhid üzere yaşarsanız/yaşarsak kurtuluruz. Yoksa işimiz çok zor. Züğürt tesellileriyle yaşayanlar için son pişmanlık fayda vermez. **Bu âciz ve fakir kardeşinizin size bir uyarısıdır.**

YEMİN NEDİR? YEMİN KEFÂRETİ NASIL VERİLİR?

Yemin nasıl olur?

Yemin, yalnız Allah-û Teâlânın isimlerini söylemekle olur. **“Vallahi, Billahi, Tallahi”** gibi.

Kur'an, Peygamber, Kâbe için demekle yemin olmaz. Fakat âdet olduğu için *“Mushaf hakkı için”* demek veya elini mushafa koyarak *“bunun hakkı için”* demek yemin olur. *“Kur'an çarpsın”* demek, *“Allah şahidim olsun”* demek yemin olur.

Kalben vallahi dense, yemin sahih olmaz. Dil ile söylemek gerekir. Küfre sebep olan şeyleri, yemin niyeti ile söylerse, kâfir olmaz, yemin etmiş olur. *“Eğer şunu yaparsam kâfir olayım”* gibi küfre sebep olan bir şeyi yemin kastı ile söylemek de yemin olur. Yemin kastı ile söylemedi ise kendisi kâfir olur. Onun için *“kâfir olayım”* sözünü hiç söylememeli!

“Babamın başı için, çocuğumun, annemin ölüsünü öpeyim...” diye yemin etmek haramdır. Tevbe etmek gerekir. Allah'tan gayrisi için yemin edilmez. Bu yemin olmadığı için, bozulursa yemin kefareti gerekmez. Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

“Babam hakkı için diyerek yemin etmeyiniz! Yemin, Allahü teâlânın ismi ile olur?” (15)

Haram işlemek veya ibadet yapmamak için yemin eden, yeminini bozar, sonra yemin kefareti verir. Meselâ, *“Şu içim olursa vallahi şarap içeceğim”* diyen kimse, şarap içmez, yemin ettiği için yemin kefareti verir.

Helâl malını haram ederek yemin etmekle o mal haram olmaz. Meselâ, *“Şu elbiseyi giyersem haram olsun”* diyen kimse, sözünde durmayıp giyse, elbisesi haram olmaz. Fakat, o elbiseyi giyince, kefareti vermesi gerekir.

Yalan yere yemin büyük günahdır. Doğru olarak çok yemin etmek de uygun değildir. Allah-û Teâlâ'nın ismine ve yemine kıymet vermemek olur. Şarkılarda, türkülerde, eğlencelerde yemin etmek de böyle günah olur. (16)

Elimizden geldiğince dilimizi yeminden koruyalım, velev ki doğru bile olsa yemin etmemeye çalışalım. Şeytanın bize kurduğu tuzaklardan birisi de budur.

(15) Müslim,

(16) Dürr'ül-Muhtar,

Üç çeşit yemin vardır. Bunlar:

- **Lağv yemini.**
- **Geçmişe dönük haberleri doğrulamak amacıyla yapılan yeminler.**
- **Geleceğe dönük akit ve sözleşmeleri kuvvetlendirmek için yapılan yeminler.**

Lağv Yemini: “**Lağv**” tabiri Kur’ân’a aittir. Kur’ân, “*doğru olduğu sanılarak, dil alışkanlığı ile veya yanlışlıkla*” yapılan yeminleri bu tâbirle zikreder. Ve bu tür yeminlerden dolayı sorumluluk olmadığını bildirir. Âyet şöyledir: “*Allah sizi lağv türü yeminlerinizden dolayı sorumlu tutmaz. Lâkin bilerek yaptığınız yeminlerinizden dolayı sizi sorumlu tutar. Allah Ğafûrdur, Halîmdir.*” (17)

Lağv yeminine “*alışkanlık yemini*” de denebilir. Kişinin dilinin kasıtsız ve bilinçsiz olarak yemin cümlesine kayması ve takılıp kalması bu cümledendir. Bu, bir yemin sayılmaz. Çünkü bu tür yeminler bir işi sağlama almak veya ispatlamak kastıyla yapılmış değildir. Bunlar, mânâsı düşünülmeden, kendiliğinden ağızdan çıkıveren sözlerden ibârettir. Meselâ herhangi bir konuşma sırasında ikide bir “*Evet, vallahi... Hayır, vallahi*” gibi sarf edilen sözler lağv sözleridirler. Yemin değildirler. Bu sözlerin kefâreti, mümkün mertebe dili bu sözlerden temizlemektir.

Geçmişe dönük haberleri teyid eden yeminler. Bu tür yeminlere fıkıh dilinde “**gamûs yemini**” de denmektedir. “*Vallahi ben falan işi yaptım*” veya “*Allah’a yemin ederim ki, ben o kişiyi görmedim*” gibi yapılan yeminler bu türdendir. Geçmişe dönük sözlerle ilgili yapılan yeminlerin şer’î mânâda yemin olduğunun delili şu âyettir: “*O sözleri söylemediklerine dair Allah’a yemin ediyorlar.*” (18)

Geleceğe dönük akitleri ve verilen sözleri kuvvetlendirmek için yapılan yeminler. Bu tür yeminlere de fıkıh dilinde “**Mün’akit yemin**” denmiştir. “*Vallahi şu işi yapacağım*”, “*Billahi oraya girmeyeceğim*” gibi ifâdelerle, gelecekle ilgili işlere dönük verilen sözleri kuvvetlendirmek için yapılır. Peygamber Efendimiz’in (sallallahu aleyhi vesellem), “*Allah’a yemin ederim ki, ben Kureyşe savaş açacağım*” (19) sözü gelecekle ilgili yapılan yemine bir örnektir.

Yemin kefâreti nasıl verilir?

Lağv yemini için kefâret gerekmiyor. Fakat dili böyle alışkanlıklardan temizlemek gerekiyor.

Diğer yemin kefâretleri için, zekât alması câiz olan on fakire, bütün bedenini örtecek kadar bir kat çamaşır verilir. Yahut **aç olan on fakire, bir gün iki defa yemek verilir.** On fakire iki defa, yemek parası verilebilir. Yahut bu değerde kumaş,

(17) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/225.

(18) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/74.

(19) Ebû Dâvûd, 3285.

havlu, mendil, çorap, et, pirinç, terlik, ayakkabı, ilaç veya altın vermek de câiz olur. Bunları yapamayan fakir, peş peşe yani aralıksız üç gün oruç tutar.

Yeminini bozmadan önce yemin kefâreti verilmez. Verilirse sahih olmaz. Bozunca tekrar vermesi lazım olur. Yemin kefâretini geciktirmek günah olur. Kur'an-ı Kerim'de mealen buyuruluyor ki :

“Allahü Teâlâ, bilerek yaptığınız yeminlerden dolayı sizi mes'ul tutar, hesap sorar.” ⁽²⁰⁾

“Sigara içmeyeceğine üst üste on kere yemin edenin”, sigara içerse, bir yemin kefâreti vermesi kâfidir.

Nezri, yapılması câiz/uygun olmayan bir şarta bağlayan, meselâ, *“Ali'nin çantasını çalarsam, bir ay oruç nezrim olsun”* diyen, çalmadan oruç tutar veya yemin kefâreti verir.

“Kağıt para ile bir şey almam” diye yemin eden, altın ile satın alınca, yemini bozulmaz.

“Kapıdan çıkmayacağım” diyen, pencereden çıkarsa; *“kırbaç vurmayacağım”* diyen, sopa vursa; *“ekmek yememeye yemin eden”*, simit yese, yemini bozulmuş olmaz. *“Konuşmayacağına yemin eden”*, mektup yazsa yemini bozulmaz. *“Sigara içmeyeceğine yemin eden”*, puro içse, yemini bozulmaz. *“Falancanın yüzüne bakmayacağım”* diye yemin eden, o kimsenin aynadaki veya TV'deki görüntüsüne, yahut resmine baksa, yemini bozulmuş olmaz.

“Şu bakkaldan alışveriş yapmayacağım” diye yemin eden, oğlunu veya başka birini gönderip alışveriş yaptırsa, yemini bozulur. **Çünkü vekil, asıl gibidir.**

“Hakkımı Ali'ye helâl etmem” diye yemin eden, *“Hakkımı herkese helâl ettim”* dese, Ali'ye de hakkını helâl etmiş olur ve yemini bozulur.

Hastalığı iyi olursa, ömür boyu Receb ayında oruç tutacağına dair adakta bulunanın, oruç yerine yemin kefâreti vermesi caizdir. Yemin kefâreti, bülüğa ermiş fakire verilir, çocuğa verilmez. ⁽²¹⁾

Yemin konusuyla alakalı bazı soruları cevaplamaya çalışalım.

Kardeşlerime inatla babama para vermeyeceğim diye yemin ettim, sonra verdim. Ne yapmam lazım?

Yemininizi bozduğunuz için yemin kefâreti vermeniz gerekir. Ana-babanız, diğer evlâtlarından almasa da, sizden para alsa ne olur? Peygamber efendimiz, *“Sen de, malın da babanıdır”* buyurmuştur. **Ana-babadan hiçbir şeyi esirgememelidir!**

(20) Kur'an-ı Kerim, Maide, 5/89.

(21) Redd'ül-Muhtar, Hindiyye, Tahtavi

Yapmayacağım diye yemin ettiğimiz bir şeyi unutarak yapmaya başlasak ve yemin ettiğimiz aklımıza gelince hemen bıraksak üç gün oruç tutmak gerekir mi?

Yemin kefareti gerekir.

Bir kişi şu şöyledir diye yemin etse fakat bilmeyerek yanlış söylemiş olsa ne yapmak gerekir?

Tevbe etmesi yeterlidir. Çünkü bilmeden yaptığı için günah olmaz.

Bir işi yaptığı halde yapmadım diyerek insan yalan yere yemin etse sonra pişman olsa, (yalan yere yeminin) cezası nedir?

Sadece tevbe gerekir.

Günah işlememek için (vallahi ve billahi ve tallahi..... günahı işlemeyeceğim işlersem imansız öleyim) şeklinde söz verip, bu sözü tutamayıp yanlış olduğunu bile bile hata işlersek bunun tevbesi nedir, affı nedir?

“İmansız öleyim” demek çok tehlikelidir. Şakadan “ben imansızım” diyen kâfir olur. Fakat yemin niyetiyle söylediğiniz için kâfirlik olmaz. Sizin yaptığınız gibi üç kere yemin edilirse üç defa yemin kefareti vermeniz gerekir.

Vallahi, billahi, tallahi demek üç yemin mi olur?

Aralarında “ve” denmediği için bir yemin olur.

“Her sigara içište şu kadar lira sadaka vereceğim” diye adakta bulundum. Her sigara içište o kadar lira sadaka vermem gerekir mi?

Böyle nezir yemin olur. Sigara içerseniz yemin kefareti vermeniz gerekir.

Yüzyüze konuşmayacağımıza yemin ettiğimiz bir kişi ile telefonla konuşunca da yemin bozulur mu?

Evet.

Salih mü'minin yeminle söylediğine inanmamak haram mı?

Elbette. Çünkü mü'min sözüne güvenilen insandır.

“Doğru söyleyeceğine yemin eder misin” denince “Yemin ederim” demek yemin olur mu?

Evet, yemin olur.

Vermeyip, verdim sanıp yemin eden, kefareti verir mi?

Vermez. Günah da olmaz.

Yemin kefâreti parasını, hanımla, misafirle yemek caiz mi?

Evet.

“Annemin ölüsünü öpeyim” diye yemin etmek şirk mi?

Şirk değilse de, caiz de değildir. Dilimizi böyle kötü sözlerden arındırmalıdır.

Sigara içmeyeceğine yemin eden, puro içse yemin bozulur mu?

Hanefîde yemini bozulmaz.

“Ahdim olsun yüz kiloya çıkacağım” diyen yemin kefâreti verir mi?

Evet.

Arabamı satmamaya yemin ettim. Hediye etsem caiz mi?

Hediye edince yemin bozulmamış olur.

Yemin kefâretinde, sabah-öğle yemek vermek de caiz mi?

Evet.

Fakire yemek verirken, bu yemin kefâreti demek gerekir mi?

Hayır.

Kötü filmleri kastederek “Vallahi bir daha sinemaya gitmem” dedim. Uygun filmler için sinemaya gitsem yeminim bozulur mu?

Evet.

“Vallahi sigara içmeyeceğim” diye üst üste on kere yemin ettim. Sigara içsem, on tane mi yemin kefâreti vermem gerekir?

Bir kefâret kâfidir.

Yemin kefâretinde, başka mal deniyor. Başka maldan, din kitabı, süt, meyve, kalem gibi mallar da anlaşılır mı?

Evet.

Arkadaşa “Vallahi sana bu işi yaptırmam” dedim. Arkadaş, ben namazda iken o işi yapmış. Yemin kefâreti gerekir mi?

Hayır.

Kâfir “Şu günahı işlersen, müslüman olacağım” diye yemin etse, o günahı işlemek câiz mi?

Hayır.

Bir fitranın değerinden az olan yemek fişi ile fakir doyurulsa yemin kefâreti yerine gelir mi?

Gelir. Fişin kıymeti değil, fakirin doyması matluptur. Burada esas olan kendin ne ile doyuyorsan, fakiri de o şekilde doyurmaktır. Yoksa kendin bir öğünde 25-30 TL'lik yemek yerken fakire karnını doyur diye 5 TL. vermen ahlâkî değildir.

“Vallah billah” “Valla billa” demekle de yemin olur mu?

Hayır. Vallahi billahi denince olur.

“Babamın başı için sigara içmeyeceğim” demek yemin mi?

Hayır.

Beyime “Mahkemeye verip vallahi senden boşanacağım” dedim. Yemin kefâreti vermem gerekir mi?

Evet.

Doğru söyleyeceğine yemin eder misin denilince, “evet” dense ve yalan söylense kefâret gerekir mi?

Hayır.

“Hayvan olsaydın seni vallahi keserdim” demek yemin mi?

Yemin değildir.

Aynı işi yapmayan birine “Vallahi bu işi yapmazsın” dedim. Bu defa o işi yaptı. Ettiğim yemin lağv mı?

Evet.

2 kişi 5, beş kişi 2 gün doyurulsa, yemin kefâreti ödenir mi?

Evet.

“Çocuğumun ölüsünü göreyim ki yapmam” demek yemin mi?

Yemin değildir, günahtır.

Bir şeyi yapmayacağımıza yemin ettiğimizi unutsak ve o işi yapsak yine kefâret gerekir mi?

Unutularak yapılanca da yemin kefâreti gerekir.

Öğrenci, kefâret olarak üç gün oruç tutsa olur mu? Yoksa ilk önce on fakiri doyurmalı veya on fakire kitap vs. mi vermeli?

Verecek veya doyuracak parası yoksa, üç gün oruç tutar. Öğrenci veya öğretmen olması bir şeyi değiştirmez.

Çok sinirli bir anda söylediğimiz yeminden sorumlu muyuz?

Evet mes'ulüz. Ağzımızdan çıkmışsa tamam. Adakta da böyle. Bir gün oruç tutacağım diyecek yerde bin gün desek bin gün tutmamız gerekir. Yeminde, adakta, boşamada, evlenmede niyetin yeri yok, söze bakılır.

Dua ederken, Allah-u Teâlâya söz verip meselâ “Bir daha gıybet etmeyeceğim eğer edersem bir gün oruç tutacağım” veya “Allahım her gece Tebareke suresini okumaya söz veriyorum” gibi sözler söylemek adak mı oluyor? Böyle sözler yerine getirilemezse ne yapmak gerekiyor?

Yemin kefâreti vermek gerekir.

Haram bir şeyi adayan ne yapar?

Haram bir şeyi adamak yemin olur. Bunu yapması günah olur. Mesela birini öldürmeyi adayan, onu öldürmez, yemin kefâreti verir.

Her sigara içište 10 TL sadaka vereceğim diye adakta bulundum. Dayanamayıp içmeye başladım. Sadaka vermem gereken para miktarı çok fazla oluyor. Ne yapmam gerekir?

Hasıl olması istenmeyen bir şey için şart edilince, o şey hasıl olunca, isterse nezrettiği sadakayı verir, istemezse, yemin kefâreti verir. İstemediğiniz şey hasıl olmuştur. Yemin kefâreti vermekle adak borcundan kurtulmuş olursunuz. İmkansız olan şeyi nezretmek de yemin olur. Bir yemin kefâreti kâfi gelir.

Şu işim olursa her ay bir horoz kesip sadaka vereceğim diye adakta bulunanın, ömür boyu mu kesmesi gerekir?

“Her ay” denince kaç ay olduğu bilinmediği için, adak olmaz, yemin kefâreti verilir.

“Sigara içersem, 7 defa hacca gideceğim veya 3 yıl oruç tutacağım veya 7 bin lira fakirlere sadaka dağıtacağım” diyen, yemin kefâreti verse câiz mi?

Câizdir.

Bir kimse, “Allah-u Teâlânın rızası için oruç tutayım” dese, hem adak hem yemin olmasını niyet etse, tutacağı oruç, yemin mi olur, adak mı olur? Orucunu bozarsa ne yapması gerekir?

Bu oruç, hem yemin, hem de adak olur. Bu orucu bozarsa, hem kaza, hem de yemin kefâreti gerekir.

“Karımın boş olmasına yemin ederim” demek, yemin olur mu?

Hayır, yemin olmaz.

Şunu yaparsam her helâl bana haram olsun dense, herşey haram olur mu?

O işi yapınca yenilip içilen şeyler haram olduğu gibi, evli ise karısı da bir bain talak ile boş olur. Fakat yemin kefareti vermesi gerekmez. Evli ise, iddet müddeti bitince nikahını tazelemesi gerekir.

Aşağıdaki sözlerden birisini söyleyip de sözünde durmayan ne yapar?

Yemin edip, yemini bozan kimse, yemin kefareti verir.

Bunları söylemek yemin olur: Allah'a ahd ediyorum [söz veriyorum]. Allah'a misak ediyorum [sözleşmede bulunuyorum]. Allah'a ant veriyorum. Allah hakkı için. Yemin ediyorum. Yeminim olsun. Ahdım olsun. Nezrim olsun.

Alışverişte çok yemin ediliyor, uygun mu?

Hayır.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki: *“Alışverişte çok yemin etmek, malın bereketini giderir.”* *“Yalan yemin ile mal çok satılsa da böyle kazancın bereketi olmaz.”* *“Malını, yemin ederek beğendirene kıyamette merhamet edilmeyecektir.”* *“Alışverişte «Vallahi böyle, billahi öyle değildir» diye yemin edenlere ve sanatkârdan, «Yarın gel, öbür gün gel» diye sözünde durmayanlara yazıklar olsun!”*

“Anam avradın olsun ki...” demek küfür mü? Diyenin nikahı bozulur mu?

İnsanın anası avradı olmaz, bu câhillik, görgüsüzlük, terbiyesizliktir. Böyle yemin olmaz. Yemin Allah adına yapılır. Maalesef Türkiye’de, Allah’tan gayrisi için yemin ediliyor. Anam avradım olsun demekle, nikahına zarar gelmez, küfür de olmaz. Fakat Allah’tan başkası için yemin etmekten çok sakınmalı. Kâbe için, nâmus için, çocuğumun ölüsünü öpeyim gibi yemin etmemeli.

Hadis-i şeriflerde buyuruluyor ki: *“Babam hakkı için diyerek yemin etmeyin! Yemin, Allah ismi ile olur.”* *“Emanet, yani namus için yemin eden, bizden değildir.”* *“Allah’tan başka bir isim ile yemin eden kâfir olur.”*

“Çocuğumun ölüsünü öpeyim, annemin ölüsünü göreyim, kâfir olayım, başım için, şerefim için, Kâbe için, Peygamber için” diye yemin câiz midir?

Yemin yalnız, Allah-u Teâlânın isimleri ile olur. Başka şeylerle yemin olmaz. Başka şeyler için yemin etmek haramdır.

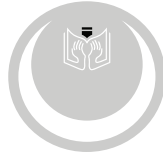
ÖNEMLİ NOT :

Paranormal Ofis olarak adak tesbiti yaptığımızda Dua-i Sayık’teki niyet ile 67 öğün fakir doyurma veya 10 gün orucun bizim veya soyumuzun yerine getiremediğimiz adak ve yeminler için negatif enerjilerin etkisini tamamen bitirdiğine şahidiz.

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

4

BAŞ DÜŞMANIMIZ : “ŞEYTAN”

KİMDİR VE NEDİR?

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm

Allahım! Bu kitabın yazımında, satırlarında, yazacak her cümlede şeytanın hile, şüphe, vesvese, korku ve tüm tuzaklarından ve yönlendirmelerinden sana sığınırım. Allahım! Bu kitap ile şeytanın tüm hile ve tuzaklarını açığa çıkarmayı ve o tuzaklarından kurtulup “**Sırâta’l-Müstakîm**” olan senin dosdoğru yolunu bulmayı ve o yol üzerinde sabit kalarak senin huzuruna gelmeyi bana, eşime, soy ve zürriyetime, eşimin soy ve zürriyetine, Ümmet-i Muhammede (*sallallahu aleyhi vesellem*), tüm okuyanlara ve okuyacaklara vesile ve nasîb eyle.

Değerli kardeşlerim;

Biz âdemoğullarının ezeli düşmanı olan İblis (*aleyhillâne*) ve onun zürriyeti olan cinlerin bizimle olan savaşlarının en büyük dayanağını; biz âdemoğullarına karşı olan üstünlüklerini Allah’a (*hâşâ*) ispat etmek ve bize üstün gelmek olduğunu, biz insanlara eşref-i mahlukat ünvanının verilmesini ve Allah’ın (*celle celalühü*) kendi ruhundan üfleyerek âdemoğlunu yaratmasını kıskanmalarının teşkil ettiğini biliyoruz. Şimdi bu meseleyi ayetler ve hadisler ışığında inceleyelim.

AYET VE HADİSLER IŞIĞINDA ŞEYTAN GERÇEĞİ

Şeytan denilince bizim aklımıza hep, insanlara sadece kötülük telkin eden bir varlık gelmektedir. Kaynaklara müracaat edildiğinde şeytan için farklı şeyler söylenmediğini görüyoruz.

Bu arada şeytanı Bediüzzaman’dan iktibas ettiğimiz metinde dile getirilen faydası için sevenler ve hatta ona tapınanlar dahi vardır. “İşte kâinattaki şerlerin, belâların, şeytanların ve zararlıların yaratılmaları ve icadları, şer ve çirkin değildir; çünkü, çok mühim neticeler için yaratılmışlardır. Meselâ: Meleklerle, şeytanlar musallat olmadıkları için, hayrda mesafe katedemezler, makamları sâbittir, tebeddül etmez. Keza hayvanlara da, şeytanlar musallat olmadıkları için, mertebeleri sâbittir. İnsanlık âleminde ise terakki mertebeleri ve tedenni çukurları nihayet-

sizdir. Nemrudlardan, fir'avunlardan tâ siddikîn-ı evliyâ ve enbiyâyâ kadar gayet uzun bir terakki var.”

Şeytan; kötü ruhun, kötü birisinin, kötülüğe teşvik edenin, kötülüğün temsilcisinin, karanlık ve dalâletin önderinin, Allah'ın ve O'nu seven, O'na kullukta bulunan herkesin büyük düşmanının müşahhaslaştırılmış (*şahıslaştırılmış*) şekli veya kötülüğün sembolü olmuş varlıktır.⁽¹⁾

Hız. Âdem'e (*aleyhisselâm*) secde emrinden önceki ismi, Süryanice “**tanrı tarafından desteklenmiş**” anlamına gelen **Azâzel** (veya *Azâzil*), Arapça **Hâris** idi. Azâzel, Hanuk'un kitabında, Allah'ın rahmetinden kovulan 200 kadar melekten biri olarak zikredilir. O, erkeklere kılıç ve kalkan yapmayı; kadınlara ise, süslü giyinmeyi ve göz kapaklarını güzelleştirme sanatını öğretmiştir. Yahudi geleneğinde de Azâzel, Hız. Âdem'e secdeyi reddeden melek olarak bilinir.

Hız. Âdem'e secdeyi kabul etmeyiş gerekçesindeki “*kendisinin dumansız ateşten, Hız. Âdem'in de çamurdan yaratılmış olma*”⁽²⁾ bahanesinde asıl vurgulamak istediği, ateşten yaratılanın ölümsüz, çamurdan yaratılanın ise ölümlü olacağı düşüncesidir.⁽³⁾ Böylece Azâzel, Hız. Âdem'e secdeyi kabul etmediği andan itibaren, “*hayırdan ümidini kesmiş, pişmanlık ve üzüntü duyan*” anlamında **İblis**; secde etmeyiş sebebi olarak da, “*beni dumansız ateşten, onu ise çamurdan yarattın*” diyerek hükümsüz bir bahane ve kendisince geçerli bir gerekçe gösterdiği ve Hız. Âdem'i cennetten çıkarmaya çalıştığı andan itibaren de **Şeytan** adını almıştır.⁽⁴⁾ Binaenaleyh **İblis ve Şeytan**, davranışlarına paralel olarak, ona sonradan verilen iki isimdir. Kur'an-ı Kerim'de Hız. Âdem'e secde söz konusu olan bütün âyetlerde özellikle “**İblis**” kelimesinin kullanılmış olması hem yukarıdaki görüşün doğruluğu hem de âyetlerde kullanılan kelimelerin yerli yerince seçilişi ve Kur'an'ın yüce üslûbu hakkında bir fikir vermektedir.⁽⁵⁾

Şeytan, Arapça “**Şetane**” kökünden “*rahmetten uzaklaştı, haktan uzak oldu*”; “**Şâtâ**” kökünden ise, “*öfkeden tutuştu, helâk olacak hale geldi*” gibi anlamlara gelip insanlardan, cinlerden ve hayvanlardan isyan eden ve zarar veren her şeyin adı olmuştur. Bu manada bir canavar veya yılana da şeytan denilir. Aynı şekilde hased, öfke gibi insana mahsus olan her kötü huy ve davranış da şeytan diye nitelendirilmiştir. Şeriat örfünde ise şeytan; Yüce Allah'ın Hız. Âdem'e secde emrine karşı gelip isyan ettiği için ilâhî rahmetten kovulan ve insanların amansız düşmanı olan, cin taifesinin inkârcı kesiminden ⁽⁶⁾ gizli bir varlıktır.

(1) Pike, E. Royston, Encyclopedia of Religion and Religions, London, 1951, s. 338.

(2) Bkz. Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/12

(3) Davidson, a.g.e., s. 63, 261; Brandon, S.G.F., A Dictionary of Comparative Religion, London, 1971, s. 558.

(4) Davidson, a.g.e., s. 101.

(5) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/34, A'raf, 7/11, Hicr, 15/31-32, İsra, 17/61-62, Kehf, 18/50, Tâhâ, 20/116, Sâd, 38/84-85.

(6) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Kehf, 18/50

Diğer isimleri ise **Ğarûr, Vesvâs, Hannâs, Kâfir, Sağîr, Mârid, Tâif, Fâtîn, Mel'ûn, Mez'ûm, Medhûr, Mekzûf, Kefûr, Hazûl, Adûvv, Mudill ve Merid'**dir⁽⁷⁾

ŞEYTANIN YARATILIŞI VE

HZ. ÂDEM'E SECDE EMRİNDEN ÖNCEKİ DURUMU

Hiz. Âdem (*aleyhisselâm*) yaratılmadan önce zîşuur olarak **“Melek”** ve **“Cin”** adında iki varlık mevcuttu.⁽⁸⁾ Şeytan, **“Cin”** adı verilen varlık grubuna mensup-tu.⁽⁹⁾ Hiz. Âdem'e secde emrine kadar hissiyatına dokunan bir teklif yapılmamış ve imtihan olunmamıştı. Onun bu âna kadar, Allah'ın emirlerine göre mi yok-sa öz nefsinin isteklerine göre mi hareket ettiği bilinmiyordu. Hiz. Âdem'e sec-de emri onun gururuna dokundu. Allah'ın emrini yerine getirmekten kaçındı. Gerekçe, kendisinin ateşten, Hiz. Âdem'in ise topraktan yaratılmış olmasıydı. Böylece o, suçunu itiraf edip özür dileyeceği yerde itirazı, hatayı ve görüşünde direktmeyi tercih etti. Ona göre ateşten yaratılmış olmak bir üstünlük sebebiydi.⁽¹⁰⁾ O, ateşin topraktan üstünlüğü gibi, iki madde arasında, aslında olmayan bir farklılık görmüştü. Her iki maddenin yaratıcısının da Allah olduğunu itiraf et-mesine rağmen; Hiz. Âdem'in yeryüzünde Allah'ın halifesi olması, Allah'tan bir ruh taşıması gibi⁽¹¹⁾ asıl üstünlüklerini bilmezden gelmişti. Hiz. Âdem'de toprak, kendisinde ise ateşten başka bir mahiyet görmemiş; ölüden diri, diriden ölü ya-ratan ve bütün meziyetleri bahşeden Allah'ı maddeye mahkûm sanmıştı.⁽¹²⁾ Bu anlayış şeytana, Allah'ın huzurundan kovulma, rahmetinden ümit kesme ve kı-yamete kadar O'nun lânetini haketme dışında hiçbir şey kazandırmadı. Çünkü o dar görüşlüydü, maddenin ötesini görememişti. Maddeyi tek ve gerçek ölçü sanmakla şeytanca bir yanılgıya düşmüştü. His ve duygularıyla hareketi sonucu kendi nefsinden kaynaklanan yanılgısını Allah'ın emrine tercih etmekle insanın üstünlüğü gerçeğini kabul etmemişti. Çünkü bu secde emri yalnız Hiz. Âdem'in şahsına değil, zürriyeti de dahil, insan nev'ine verilen bir şeref ve imtiyazdı.⁽¹³⁾ Bu aynı zamanda insanın üstünlüğüne yapılan ikinci itirazdı. Birinci itiraz da melek-lerden gelmişti.⁽¹⁴⁾ Şeytan'ın bu itirazı, büyüklük taslamaya ve neticede kendisini inkâra götüren bir isyana dönüştü. Çünkü o, neticede sahibini alçaltacak olan bir

(7) Firûzâbâdi, Kâmus Tercemesi, İstanbul, 1305, IV/665; ez-Zebidi, Seyyid Muhammed Murtaza, Tâcü'l-Arûs, Beyrut, ts. IX, 353; el-Cevherî, İsmail b. Hammad, es-Sıhah, Beyrut, 1399/1979, V, 2144; Ragıb el-İsbahânî, el-Müfredât fî Garîbi'l-Kur'an, Mısır, ts. s. 383; es-Seyyid Sâbık, el-Akâidü'l-İslâmiyye, Beyrut, ts., s. 139; Ateş, Süleyman, İnsan ve İnsanüstü, İstanbul, 1979, s. 36 vd.; İşler, Mehmet Hulisi, Nefis ve Şeytan, İstanbul, 1984, s. 106.

(8) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/31; Hicr, 15/26-29.

(9) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Kehf, 18/50.

(10) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Sâd, 38/71-85.

(11) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Hicr, 15/28; Sâd, 38/72.

(12) Yazır, Muhammed Hamdi, Hak Dini Kur'an Dili, İstanbul, ts., III, 2133; Solmaz, N. Mehmet-Çakan, İ. Lutfi, Kur'an-ı Kerim'e Göre Peygamberler ve Tevhid Mücadelesi, İstanbul, 1982, I, 19.

(13) Yazır, a.g.e., III, 2129.

(14) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/30.

büyüklik anlayışına sahipti. Nihayet Allah'tan şu hitap geldi: *"İn oradan! Orada büyülenmek sana düşmez, defol!.. Sen alçağın birisin! Defol oradan. Sen artık kovulmuş birisin. Doğrusu hesap gününe kadar lânet sanadır."*⁽¹⁵⁾

Ve böylece şeytanın içinde sakladığı kibir açığa çıkmış oldu.

Böylece Hz. Âdem'e karşı büyüklük taslaması ve secde emrine isyanı neticesinde ilâhî rahmetten ebediyyen kovulduğu, onun **"İblis"** adını almasına sebep oldu. Hz. Âdem'e secde emri karşısında isyan eden ve böylece hakikatle ilgili bütün bağları koparılan ve melekler arasındaki yerini de kaybederek tamamen yalnız kalan şeytan bu defa intikam peşine düştü. Bir başka deyişle şeytanca tutum içerisine girdi. Hedefi insandı. Çünkü insan yüzünden ilâhî rahmetten uzaklaştırılmıştı. Amacına ulaşabilmek için de Allah'tan kıyamete kadar mühlet istemişti.

ŞEYTANA MÜHLET VERİLİŞİ

Hız. Âdem'e secde emri karşısında büyüklük taslaması sonucu ilâhî rahmetten ümidini kesen ve tamamen yalnız kalan şeytan, hayatından da endişe etmeye başlamıştı. *"...insanların tekrar dirilecekleri güne kadar bana mühlet ver"*,⁽¹⁶⁾ diye Allah'a yalvardı. İnsanların tekrar dirilecekleri günden maksat ise Sûr'a ikinci üfürölüş zamanıdır.⁽¹⁷⁾ Bu şekilde mühlet istemekle, tekrar dirilmeden sonra artık ölümün olmayacağını biliyor ve böylece ölümden kurtulacağını sanıyordu. Onun bu ölümsüzlük isteği, *"...belirli bir zamana kadar"*⁽¹⁸⁾ kaydıyla, *"Sen mühlet verilenlerdensin!.."*⁽¹⁹⁾ şeklinde kabul edildi. Belirli bir zamandan maksat ise, Sûr'a birinci üfürölüş zamanıdır.⁽²⁰⁾ Bununla o, zillet ve hakaret dolu bir hayatı ölüme tercih etti. Onun için esas düşünüş de bu oldu. Buradan da anlaşılacağı gibi, şeytan aslında Allah'ı ve öldükten sonra dirilmeyi inkâr etmediği gibi, Hız. Âdem'in nesli ve zürriyeti olacağını, dünyada bir müddet yaşayıp sonra öleceklerini ve bir gün gelip tekrar diriltileceklerini de biliyordu. Şu halde onun küfrü Allah'ı ve âhireti inkâr şeklinde değil, teklif edilen emrin gereğini yerine getirmeyi kabul etmeme ve itiraz şeklindedir.⁽²¹⁾

ŞEYTANIN GÖREVİ

Kendisine belirli bir zamana kadar mühlet verilen şeytan, hatasını anlayıp tevbe ederek suçunu affettirme yoluna gitmedi. Bilakis daha da azgınlaştı. Kendisine, kıyamete kadar meşgul olabileceği bir hedef seçti. Bu hedef, ilâhî rahmetten

(15) Bkz. Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/13; Hicr, 15/34-35; Sâd, 38/77-78.

(16) Bkz. Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/14.

(17) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Zümer, 39/68; Mutaffifin, 83/6.

(18) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Hicr, 15/38.

(19) Bkz. Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/15.

(20) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Neml, 27/87.

(21) Yazır, a.g.e., III, 2135.

uzaklaştırılmasına vesile olan insandı. Gönlnü intikam duyguları bürümüşü. Cüretkâr bir eda ile bu duygularını şöyle açıkladı: “Beni azdırdığın için yemin ederim ki, Senin doğru yolun üzerinde insanlara duracağım; çoğunu Sana şükreder bulamayacaksın!.. Yeryüzünde kötülükleri onlara güzel göstereceğim. Hâlis kıldığın kulların bir yana, onların hepsini saptıracağım.”⁽²²⁾ Yüce Allah, isyanından dolayı şeytanı hemen huzurundan kovmamış, önce ona konuşma fırsatı vermiş, hatasını anlayıp tevbe etme imkânı tanımış fakat o, inat ve küfründen dolayı ısrar edince, bulunduğu makamdan onu indirmiş ve İblis’in tasarladığı plânlarını sınırlandırmıştı: “**Şüphesiz azgınlardan sana uyacak olanlar dışında, kullarım üzerinde senin hakimiyetin olmayacaktır.**”⁽²³⁾ “Yerilmiş ve kovulmuş olarak defol. Yemin olsun ki, insanlardan sana kim uyarsa; sizin hepinizi cehenneme dolduracağım.”⁽²⁴⁾ Şeytana uyan ondan, onun tebaasından olup, onun âkibetine uğrayacaktır. Bu âyet meallerinden de anlaşılacağı gibi şeytana, Allah’ın hâlis kulları üzerinde etkili olabileceği hiçbir güç verilmemiştir. Binaenaleyh düşüncesinde, yaşayış ve huyunda şeytana karşı olan insan, “**Allah’ın kulu**” sıfatını koruyacaktır. Şeytana ait bir vasfı taşıyan kimsede ise, şeytandan bir haslet var demektir.⁽²⁵⁾

HZ. HAVVA’NIN YARATILIŞI

Bilindiği gibi ilk insan olarak yaratılan Hz. Âdem erkekti; Allah (*celle celalühü*) onu cennette yaratmıştı. Burası Hz. Âdem’in ilk vücut nimetine mazhar olduğu hilkat bahçesiydi. Kendi cinsinden ve nefsinden eşi de yaratıldı.⁽²⁶⁾ Eşinin adı **Havva** idi.⁽²⁷⁾ Artık cennette iki insan vardı: Hz. Âdem ve Havva. Böylece insanın cennet hayatı başlamıştı ve devam ediyordu. Öte yandan, Hz. Âdem’i kendi felâketine sebep bilen şeytan, ondan öç almayı plânlıyordu. Bunun üzerine Hz. Âdem ve eşini Allah (*celle celalühü*) şöyle uyardı: “*Ey Âdem! Eşin ve sen cennette kalın, orada olandan istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnız şu ağaca yaklaşmayın; yoksa zâlimlerden olursunuz.*”⁽²⁸⁾ Şimdi imtihan edilme sırası Hz. Âdem’e gelmişti. Aslında Hz. Âdem’e ve eşine yaklaşılmasında tavsiye edilen ağaç aynı zamanda bir imtihan sahasıydı. Onun meyvasından yemek ise, yasak bir fiilin işlenmesi, sorumluluk sahasının dışına çıkılması ve Allah’ın koyduğu bir yasağın çiğnenmesi demektir. Bu yasağı çiğnemekse, Allah’ın tayin ettiği sınırları ve hukuk dairesini ihlâl demek olacağından, bir haksızlık ve dolayısıyla kişinin kendisine yapmış olduğu bir zulümdü. Bunun için zâlimlerden olursunuz denilmişti. Nihayet “şey-

(22) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Hicr, 15/39.

(23) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Hicr, 15/42.

(24) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/18

(25) Yazır, a.g.e., III, 2138.

(26) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/21.

(27) Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Terc, IX/81

(28) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/35; Taha, 20/117-119.

tan oradan ikisinin de ayağını kaydirttı...”⁽²⁹⁾ ve onların yanılmalarını sağladı.⁽³⁰⁾ Hz. Âdem ve eşi; melek olma veya cennette ebedî kalma ihtimallerini duyunca, şeytanın kendilerine düşman olduğunu unuttular. “Ağaca yaklaşmayın” emrinde sabırsızlık gösterip ondan yediler.⁽³¹⁾ Ağaçtan meyve tadınca edep yerleri kendilerine açılıverdi.⁽³²⁾ Allah (*celle celalühü*), Hz. Âdem’e görevini hatırlatarak “Ben sizi o ağaçtan menetmemiş miydim? Şeytanın size apaçık bir düşman olduğunu söylememiş miydim?” diye seslendi.⁽³³⁾ Nimetin devamlılığı ve cennette ebedî kalma arzusu onların bu duruma düşmesine ve şeytana uymalarına sebep olmuştu. Fakat hatalarını çok çabuk anladılar, meleklerin yolunu seçerek derhal tevbe ettiler,⁽³⁴⁾ Allah da (*celle celalühü*) tevbelerini kabul etti⁽³⁵⁾

Fakat Allah (*celle celalühü*) onların cennette daha fazla kalmalarına mücadele etmedi ve şu emri verdi: “Birbirinize düşman olarak inin, siz yeryüzünde bir müddet için yerleşip geçineceksiniz. Orada yaşar, orada ölür ve oradan dirilip çıkarılırsınız.”⁽³⁶⁾ Emre uyup yeryüzüne indiler, orada tekrar buluştular ve “Rabb”lerine birlikte şöyle duâ ettiler: “Rabbimiz! Kendimize zulüm ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen biz kaybedenlerden oluruz...”⁽³⁷⁾ Allah ikisinden pek çok erkek ve kadın üretti.⁽³⁸⁾ Yeryüzünde insanlar çoğaldı, Allah (*celle celalühü*), Hz. Âdem’in çocuklarından peygamberler gönderdi.⁽³⁹⁾ Ondan sonra, şeytana karşı insanı peygamberlerle korudu. Artık hidayet peygamberlerin, dalâlet de şeytanın yolu olacaktı. Hz. Âdem’in oğullarından Hâbil ve Kabil’in kişiliğinde de melek-şeytan kutuplaşması vardı.⁽⁴⁰⁾

Şeytan ile Hz. Âdem ve Havva arasında geçen bu hâdiseden sonra Allah (*celle celalühü*), şeytana karşı tedbirli olmaları için, insanları da uyardı ve şöyle buyurdu: “Ey insanoğulları! Şeytan, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ananızı-babanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtmasın. Sizin onları görmediğiniz yerlerden o ve taraftarları sizi görürler. Biz şeytanları inandırmayanlara dost kılarız.”⁽⁴¹⁾ “Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helâl şeylerden yiyin, şeytana ayak uydurmayın, zira o sizin için apaçık bir düşmandır. Muhakkak size kötülüğü, hayâsızlığı, Allah’a karşı da bilmediğiniz şeyi söylemeni-

(29) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/36.

(30) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/20-22; Taha, 20/120.

(31) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/115.

(32) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/121.

(33) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/22.

(34) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/23.

(35) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/37; Taha, 20/122.

(36) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/24-25.

(37) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/23.

(38) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/1.

(39) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/38; Al-i İmran, 3/33; Taha, 20/122-123.

(40) Solmaz-Çakan, a.g.e., I, 27.

(41) Bkz. Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/27.

zi emreder.”⁽⁴²⁾ “Onlar Allah’ı bırakıp tanrıçalara taparlar ve : ‘Elbette senin kullarından belli bir takımı alıp onları saptıracağım, develerin kulaklarını yarmalarını emredeceğim, onlara kuruntu kurduracağım, Allah’ın yarattığını değiştirmelerini emredeceğim’ diyen, Allah’ın lânet ettiği azgın şeytana taparlar. Allah’ı bırakıp şeytani dost edinen şüphesiz açıktan açığa kayba uğramıştır. Şeytan onlara vadediyor, onları kuruntulara düşürüyor, ancak aldatmak için vâdde bulunuyor. İşte onların varacağı yer cehennemdir. Oradan kaçacak yer de bulamayacaklardır.”⁽⁴³⁾

Bu âyetler aynı zamanda insanın, şeytanın fitnesinden sakınmasının mümkün olduğunu; imansızlıkla şeytanlık, imansızlarla-şeytanlar arasında bir yakınlığın bulunduğunu ve şeytanın; imansızların velisi, amiri, iş vereni, başlarına musallat yakınları ve arkadaşları olduğunu göstermektedir. Allah’ın gösterdiği doğru yoldan uzaklaşan ve O’nun koyduğu yasakları çiğneyen kimselerin eninde sonunda mutlaka şeytanın tuzağına düşecekleri,⁽⁴⁴⁾ şeytanın tuzağına düşen bu azgın kimselerin, sonunda şeytanın kendilerine hâkim olmasına ve kayıtsız şartsız onun esiri olmalarına engel olamayacakları bildirilmiştir.⁽⁴⁵⁾ “Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz müşrik olursunuz”⁽⁴⁶⁾ buyurulmuştur. Ayrıca şeytanın kendilerine tesir edemeyeceği kimseler de âyetlerde şu şekilde belirtilmiştir: “Şeytan seni dürtecek olursa Allah’a sığın, doğrusu O işitir ve bilir. Allah’a karşı gelmekten sakınanlar, şeytan tarafından bir vesveseye uğrayınca, Allah’ı anarlar ve hemen gerçeği görürler.”⁽⁴⁷⁾ “Kur’ân okuyacağın zaman, kovulmuş şeytandan Allah’a sığın. Doğrusu şeytanın, inananlar ve yalnız Rab’lerine güvenenler üzerinde bir nüfûzu yoktur. Onun nüfûzu sadece, onu dost edinenler ve Allah’a ortak koşanlar üzerindedir.”⁽⁴⁸⁾ Şeytan, Allah’ın hâlis kullarına tesir edemeyeceğini bizzat kendisi de itiraf etmiştir.⁽⁴⁹⁾

HER İNSANA BİR ŞEYTAN (CİN) VERİLİŞİ

Yüce Allah insanı yol gösteren bir melekle desteklediği gibi onun yanına, kendisine vesvese veren, kötülüğü süslü gösteren, kötülük yapmaya teşvik eden ve fitneye çağıran bir de şeytan vermiştir. Bu konuda peygamberlerle diğer insanlar arasında hiçbir ayırım da yapılmamıştır. Şöyle ki: “Böylece biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı (içi bozuk, dışı süslü ve aldatıcı) sözler söylerler.” Yani vahyeder gibi seri bir îma

(42) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/168-169

(43) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/117-121; Kehf, 18/50; Fâtır, 35/6.

(44) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Zuhuruf, 43/36-39.

(45) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Mücadele, 56/19.

(46) Bkz. Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/121.

(47) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Araf, 7/200-201.

(48) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/98-100.

(49) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Hicr, 15/28-43; İsrâ, 17/61.

ve işaretle öyle süslü, yaldızlı sözler telkin ederler ki, bunların sadece dışındaki süsüne bakanlar aldanır ve onların şeytanlıklarına meftûn olurlar.⁽⁵⁰⁾

Hz. Peygamber de (*sallallahu aleyhi vesellem*) bir soru üzerine: “*Her insanın yanında bir şeytan vardır*”, buyurmuş. Seninle de mi ey Allah’ın elçisi diye sorulduğunda, “*Evet, fakat Rabbim ona karşı bana yardım etti de, o da bana teslim oldu*” cevabını vermiştir.⁽⁵¹⁾

İNSANI ŞEYTANA TUTSAK EDEN NEFSANÎ HASTALIKLAR

İnsanı şeytana tutsak eden nefsanî hastalıklar arasında **zayıflık, ümitsizlik, emelsizlik, şımarıklık, aşırı sevinç, kendini beğenmişlik, yersiz övünme, zulüm, azgınlık, inkâr, nankörlük, acelecilik, başboşluk, serserilik, cimrilik, açgözlülük, hırs, münakaşa, gösteriş, şüphe, kararsızlık, cehalet, gaflet, düşmanlıkta katılık, aldatma, yalan iddia, sabırsızlık, şikayet ve yakınma, infak etmeme, isyankârlık, inatçılık, tahakküm, haddi aşma, mala düşkünlük ve dünyaya dört elle sarılma** sayılabilir.

Nefis bu hastalıklardan kurtulup da mutmain olunca; içini Allah’ın zikri, şeytandan sakınma, güç ve gayretin Allah ile mümkün olduğunu itiraf etme, gökleri ve yeri ayakta tutan ve yok olmaktan koruyan Allah’a yönelme gibi, insanın maneviyatını güçlendiren ve rûhî kalitesini yükselten faziletlerle dolar. Bu duruma yükselen insandan şeytan artık çekinmeye başlar ve onunla karşılaştığında yolunu değiştirir.⁽⁵²⁾ Nitekim Hz. Peygamber (*sallallahu aleyhi vesellem*), Hz. Ömer’e (*radiyallahu anh*) hitaben şöyle demiştir: “*Ey Hattab oğlu Ömer! Şeytan asla seninle karşılaşmaz. Sen bir yoldan giderken, o muhakkak senin yolundan başka bir yola yönelir gider.*”⁽⁵³⁾

ŞEYTANA UYANLARIN DURUMU VE ÂHİRETTE HESAPLAŞMA

Hiz. Âdem’in yaratılışı ile vâki olan bu imtihanda şeytanın, nefsanî hislerine tâbi olarak melekler arasındaki makam-ı saadetinden dereke-i şekâvete düşmesi ne kadar acıklı ise, hiç şüphe yok ki meleklerin mescûdu olmak şerefine mazhar olan âdemoğlunun, apaçık düşmanı olan şeytanın izine ve huyuna uyarak o makam-ı muallâdan düşüşü ve onun âkıbetine iştirak edişi ondan daha acıklı olacaktır.

(50) Bkz. Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/112-113.

(51) Müslim, Münâfikûn, II; Ahmed b. Hanbel, Müsned, VI, 115.

(52) Seyyid Sâbık, a.g.e., s. 154.

(53) Buhari, Fedâilü’l-Ashâb, 6; Müslim, Fedâilü’s-Sahâbe, 2; Ahmed b. Hanbel, I, 171, 182.

Ve Allah (*celle celalühü*) kıyamet günü, insanları doğru yoldan uzaklaştıran kötü gruba hitaben şöyle der: *“Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız... İnsanlardan onlara uymuş olanlar; ‘Rabbimiz! Bir kısmımız bir kısmımızdan faydalandık ve bize tayin ettiğin sürenin sonuna ulaştık’ derler. Allah, ‘cehennem, Allah’ın dilemesine bağlı olarak, temelli kalacağınız durağınızdır’ der.”*⁽⁵⁴⁾ İnsanlara hitaben de: *“...ey insanoğulları! Ben size, şeytana tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır. Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye bildirmedim mi? Andolsun ki, o sizden nice nesilleri saptırmıştı, akletmez miydiniz? İşte bu, size söz verilen cehennemdir. Bugün inkârcılığınıza karşılık oraya girin.”*⁽⁵⁵⁾ buyurur.

Diğer bir mahşer sahnesinde de şeytan, kendisine uyanları kınayacak ve şöyle diyecektir: *“İş olup bitince şeytan: ‘Doğrusu Allah size gerçeği söz vermişti. Ben de size vâdde bulundum ama, sonra caydım. Esasen sizi zorlayacak bir nüfuzum da yoktu; sadece çağırdım, siz de geldiniz. O halde, beni değil kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Ben, Allah’a ortak koşmanızı daha önce kabul etmemiştim; doğrusu zâlimlere can yakan bir azab vardır’ der.”*⁽⁵⁶⁾

ŞEYTANIN YARATILIŞ HİKMETİ

Şeytanın yaratılmasında birtakım hikmetlerin bulunduğu şu şekilde belirtilmiştir:

1. Allah Teâla eşyayı zıdlarıyla yaratmıştır ki, biri yekdiğerinden ayırt edilebilsin ve aralarındaki fark insanlar tarafından anlaşılabilsin. Şeytan da, yaratıkların en temiz ve en şerefliyelerinden biri olan, hak ve hayrı tavsiye eden meleklerin varlığına mukabil yaratılmıştır.

2. Şeytanın yaratılmasındaki bir başka hikmet de, Allah’ın üstünlük ifade eden **Kahhâr, Müntakîm, Adl, Şedîdü’l-ikâb, Serîu’l-hisâb, Hâfid, Rafî, Muizz, Müzill** gibi isimlerinin tecellî edeceği bir varlığın gerekli olmasıdır. Zira bu isimler taalluk edecekleri bir varlığı gerektiren kemâl sıfatlarıdır. Şayet ins ve cin, melek tabiatında olsalardı, bu isimlerin eseri ve neticesi ortaya çıkamazdı.

3. Eğer şeytan yaratılmamış olsaydı, Allah’ın, **hıfz, afv, mağfiret, rahmet, günahları örtme ve bağışlama** gibi hususları ihtiva eden kemâl sıfatlarının ve isimlerinin tecelli etmesi mümkün olmazdı. Peygamberimiz bunu veciz bir şekilde şöyle dile getirmiştir: *“Eğer sizler günah işlemeseydiniz, Allah muhakkak ki sizleri giderirdi de, fertleri günah işleyip mağfiret dileyecek ve Allah’ın kendilerine mağfiret edeceği bir kavim getirirdi.”*⁽⁵⁷⁾

(54) Bkz. Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/128.

(55) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Yasin, 36/59-64.

(56) Bkz. Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/22.

(57) Müslim, Tevbe, 2; Tirmizi, Cennet, 2; Ahmed b. Hanbel, I/289, II, 309.

4. Şeytan yaratılmamış olsaydı, Allah’a ibadet ve itaatten söz etmek mümkün olmazdı. Çünkü **belli fiillerin ibadet, taat, hayr ve hasen oluşu ancak zıtlarının varlığı ile bilinebilir ki**, insanlara şer ve çirkin işlerde yol gösteren şeytandır.⁽⁵⁸⁾

DIŞARIDAN ŞEYTANLARIN BEDENLERE GİRİŞİ VE MUSALLAT

Bu meselede birçok İslâm uleması ihtilafa düşmüş ve bazı ulema kabul ederken bazıları ise reddetmiştir. Bazı ulema ise bu meselede şeytanî cinlerin insan bedenlerine **büyü-sihir, nazar, hased, üzerlerine basmak, bilmeden onlara zarar vermek** gibi nedenler ile musallat oldukları görüşünde bulunmuşlardır. Bu görünmeyen varlıkların musallat gerçeği insanlık tarihi boyunca yaşanmasına rağmen musallatın birçok sırrı ve dolayısıyla şeytanın tuzakları açığa çıkmamıştır. Yaşadığımız asrın ahir zaman olması nedeni ile artık günahların en fazla işlendiği, sapkınlıkların ve lânetlerin cirit attığı, **insanların birçoğunun şeytansız şeytan olduğu bu asırda musallat** artık gözle görülür hale gelerek alem-i gayb-tan alem-i şehadete çıkmıştır. Beş binden fazla girmiş olduğumuz ve bir çoğunun görüntülerini yayınladığımız seanslar musallata binlerce delil teşkil ederken yine de şeytan oyunlarını ve tuzaklarını sürdürmeye devam etmektedir. Musallatın gerçek sebeplerini anlamak ve şeytanın tüm hile ve tuzaklarının deşifresi ancak ve ancak **Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye’nin ışığında** görülebilir ve sadece **Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye’ye tâbi olmak suretiyle** şeytanın tuzak ve hilelerinden **Eûzübillâhimineşşeytânirracîm** denilerek kurtulunabilir.

Öncelikle dışarıdan şeytanların insan vücuduna girişi ve insana inmesine **Kur’an-ı Kerim** ne diyor inceleyelim. “*Her kim Rahmân olan Allah’ın zikrinden yüz çevirirse biz ona bir şeytan musallat ederiz. Artık o şeytan onun yakın dostudur. Şüphesiz ki bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.*”⁽⁵⁹⁾ Bu ayet-i kerime **Kur’an-ı Kerim**’den yani onun emir ve yasaklarından yüz çevirenlere ve itaatsiz olanlara bir şeytanın musallat olduğunu açıkça ifade etmektedir.

Yine bir başka ayette ise haricen kimlere şeytanların inip musallat olacağını “*Şeytanlar kimlere iner size haber vereyim mi? İftira eden, yalan söyleyenler ve günahkârların hepsine inerler. Onlar, (şeytanlara) kulak verirler (dinlerler) ve onların çoğu yalancılardır*”⁽⁶⁰⁾ açıkça ifade etmektedir. Bu ayetlerden açıkça anlaşıyor ki musallat **Allah’ın (celle celalühü) iznine tâbidir ve günahlar, iftiralar, yalanlar ile gerçekleşmektedir.** Ve şimdiye kadar şeytanın tuzağına birçoğumuz düşerken ve musallat yaşarken; bunun basit bir büyü yoluyla ya da cinlere bilme-

(58) Seyyid Sâbık, a.g.e, s. 155-156; Kılavuz, A. Sâim, Ana hatlarıyla İslâm Akâidi ve Kelâm’a Giriş, İstanbul, 1987, s. 196.

(59) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Zuhuruf 43/36-37

(60) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Şuara, 26/221-222-223.

den zarar vererek gerçekleştiği inancının dahi şeytanın kendine tâbi olanları bir saptırması ve tuzağı ile **gerçek musallat sebeblerini** saklamasıyla musallatın çığ gibi büyümesine maalesef sebep olmuştur.. Ve bizlerin malları ve evlâtları üzerinde şeytanın işlediğimiz günah ve hatalar ile hisseler almasına izin veren **“Haydi! Onlardan gücünün yettiğinin ayağını çağrıyla kaydır. Atlıların ve yayalarla onların üzerine yürü. Onların mallarına ve evlâtlarına ortak ol. Onlara va’dlerde bulun. Hâlbuki şeytan onlara aldatmadan başka bir şey va’detmez.”**⁽⁶¹⁾ ayetlerinde **“süvariler ve yayalar”**dan maksat, şeytanın her türlü hileleridir; diğer bir yoruma göre de Allah’a isyan yoluna koyulanlardır. Şeytanın, kendine uyanların mallarına ortak olması, insanlara gasp, hırsızlık, tefecilik, terk-i zekât gibi haksız işler yaptırmak suretiyle onlara haram servet kazandırmasıdır. Buna göre haram kazanan şeytanın öğüdüne uymuş, onunla ortaklık etmiş olduğu için bu ortaklık kazandığı mal için de o maldan yiyen için ve haramzade olan evlâtları için de söz konusudur. Demek ki, İblis ve taraftarları, insanlardan kime gücü yeterse, onları sesleri ile oynatıp rahatsız ediyor, isyana davet edip onları oyun ve eğlence ile, boş nağmeler, gayr-ı meşru hareketler ve haramlar ile yoldan çıkarmaya çalışıyor, bütün yardımcısıyla, ona uyan insanlar ve cinler ile ve bütün oyun ve eğlencelerle kendilerini isyana teşvik ediyor. Ayrıca, onları helâl şeyleri haram saymaya ve haram şeyleri yapmaya sevkeder, ibadetlerin kimseye bir fayda vermeyeceğini telkin eder, zinaya, gayr-ı meşru şekilde evlât sahibi olmaya teşvik eder, İslâm dinine aykırı isimler ve adlar verdirir, bâtil dinleri kabule yönlendirir. Yani **bizlerin mallarına ve evlâtlarına ortak olur**. Bu ortaklık nasıl ki bir arsa veya evinize birini ortak yaptığınızda o mal üzerinde tasarruf hakkı, yani sizin onu ortak yaptığınız ölçüde kullanmak ve tasarruf etmek hissesi doğar. İşte bu noktada açıkça zâhir oluyor ki sizin malınızı ortak olduğu kadar çaldırmaya, zayi ettirmeye sizi ya da evlâdınızı ruhen ve bedenlen kullanarak yönlendirmeler ile yetki alırken, bu yetkiyi şeytanın kullanabilmesi, bedenlerin içine girerek, aklınızı karıştırarak mümkündür. Evlâtlarımız üzerinde hisse aldığı anda ise yine onların ruh ve bedenlerinde onlara yedirdiğimiz haramlar ile verdiğimiz hisseler oranında yine ruh ve bedenlerine sirayet edip musallat olarak tesirlerini gerçekleştirmektedirler.

Nitekim tıbbın ilerlemesine rağmen yüzlerce ruhsal ve fiziksel hastalıkların hızla artması ve birçok otizmlili çocuğun dünyaya gelmesi gösteriyor ki; bu dahili musallatların sebep olduğu hastalıklar gerçeğini yayınladığımız, ispatladığımız bine yakın seans videolarında açıkça görebilirsiniz.

(61) Bkz. Kur’an-ı Kerim, İsra, 17/64.

CİNLERDEN “HÜDDAM, HÂDİM, DEDE, EVLİYA” ADI ALTINDA YARDIM ALDIĞINI İDDİA EDENLER

Günümüzde musallat yaşayan kardeşlerimiz bu konularda muzdarip olduklarında **medyum, falcı, cinci, büyü bozmacı, dedeci, müslüman cinci, seyyit, evliya, şeyh, Allah dostu** lakaplarını kullanan kişilerden yardım alma yoluna gitmektedir. Maalesef bu kişiler ise bu insanları **sana büyü yapılmış, küle basmışsın, nazara uğramışsın, samyeli vurmuş, yıldızın düşük** gibi sözlerle kandırmaktadırlar. Böylece kişilerin kendi günah ve hataları veya atalarından miras günah ve hatalar nedeni ile onlara musallat olan şeytanlara hizmet ederek gerçek musallat sebeplerini saklamaktadırlar. Bu insanları kandırmakla kalmayıp **“İslâm’da şahitsiz hüküm verilmez”** düsturunu unutturup onları iftiraya sokup *“Şeytanlar kimlere iner size haber vereyim mi? İftira eden, yalan söyleyenler ve günahkârların hepsine inerler. Onlar, (şeytanlara) kulak verirler (dinlerler) ve onların çoğu yalancıdırlar”*⁽⁶²⁾ ayetlerinin içine dahil edip bazen kendileri ile çalışan şeytanlara başkalarına yapılmış musallatları evlerine veya bulundurdıkları yerlere nakiller yaptırmak suretiyle **gittikleri hocalar onları sihirleyip aldatmaktadır**lar.

Bazen ise vücutlarındaki ve yanlarındaki şeytanlar ile hastaya musallat olan şeytanlarla iletişime geçip **vücudu terketmiş numaraları yaptırarak ve onları konuşturarak söyledikleri yalanlara kendilerine gelen musallat yaşayanları inandırmaktadırlar.**

Bu gerçek ise yine **Kur’an-ı Kerim**’de cinlerin öyle yalan ve saçmalıklara cesaret edebilmelerinin nedeni ve insanlar üzerinde otorite kurabilmelerinin sebebi anlatılmış oluyor ki şudur:

İnsanlardan bazı kişiler cinlerden bazı kişilere sığınıyorlardı. Böyle sığınma dualarına **tılsım** ve **efsûn** adı verilir.

Bazıları şöyle der: *“Bir adam ıssız bir vadiye yatmak veya konup geçmek istediği ve başına bir tehlike gelmesinden korktuğu zaman yüksek sesle, “Ey bu vadinin azizi! Ben senin itaatinde bulunan beyinsizlerden sana sığınyorum.”* der ve böylece o vadiadaki cinin kendisini koruyacağına inanırdı. Kuşkusuz bu inançtaki kişiler başı sıkıştıkça veya herhangi bir amaca ermek istedikçe, işi, önce cinne sığınmak olur. Ebu Hayyan’ın zikrettiği gibi Mukatil şöyle demiştir: Araplar’da cinne sığınmak Yemen’de bir kavimden başladı, sonra Beni Hanife’ye geçti, sonra Araplar’da yaygın hale geldi.

Burada cin hakkında “ricâl” yani erkekler, adamlar kelimesinin kullanılması çok dikkat çekicidir. Bazıları şöyle der: Cinler için erkekler, adamlar deyimi

(62) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Şuara, 26/221-222-223.

kullanılmaz. Bu âyette geçen “ricâl” kelimelerinin ikisinden de maksat, insanlardan olan erkeklerdir ki, buna göre mânânın şöyle olması gerekir: İnsanlardan bir takım kişiler, cinlerin şerrinden, yine bazı insanlara sığınıyorlardı. Mesela, “*bu vadinin cinninden Huzeyfe’ye sığınıyorum.*” diyorlardı. Buna göre, “*cinlerden*” sözü, “*insanlardan*” sözündeki gibi açıklayıcı mahiyette “*adamlar*”ın sıfatı değil, bir başlangıç olarak “*sığınıyorlar*” fiiline bağlı bir mef’ul(dolaylı tümleç)dür. Bu sığınış ise, ölmüş veya diri bir adamın ismine ve ruhaniyetine veya kahinlere başvurmak gibi, fiilen o adamın kendisine başvurmak suretiyle de olabilir. Bu mânâ da güzel bir mânâdır. Bu yorumda, cinlerin erkekliğini ve dişiliğini gösteren bir yön yoktur. Fakat âlimlerin çoğunluğu, bu ayetlerin ikisinin de “*erkekler*”i açıklayıcı mahiyette onun sıfatı olmasını daha açık görerek, “*bu âyetin zahiri, cinlerin erkekleri ve dişileri bulunduğunu ve onların erkeklerine de “ricâl” denildiğini gösterir*” demişlerdir. Şu halde, hiçbir hayvanın erkeğine “*racül*” denilmediği düşünülürse, burada insan karşılığı zikredilen cinlerin başka bir hayvan olmayıp insanların içinde gizli yaratıklar olmaları gerekeceğini düşünmek lazım gelir. Onun için biz, cinler hakkında kullanılan “*ricâl*” tabirini, hakikatleri itibarıyla değil, görünüşleri itibarıyla olmasına yorumlamak istiyoruz. Özetle, insanlardan bir takım erkekler, cinlerden bir takım erkeklere her ne şekilde olursa olsun sığınıyorlardı da o sığınan insanlar, cinlerin kibir ve taşkınlıklarını artırıyorlardı.

Rehak, asıl mânâsında örtmek, sarıp bürümek demek olduğu gibi, bir adamın arkasından yaklaşıp çatmak mânâsına ve sefâhet yani, hafiflik ve ahmaklık mânâsına, kötülük ve kargaşa, zulüm ve haksızlık yapmak, haram ve yasak işleri yapmaya koyulup onlarla uğraşmak mânâlarına geldiğinden tefsirciler; günah, cüret ve taşkınlık, hafiflik, geçimsizlik, kibir ve büyülenme mânâlarına yorumlamışlardır. Yani o adamlar cinlere sığınmakla cinleri şımartıyor, onların hafiflik ve taşkınlığa cesaretlerini artırıyor; bu şekilde azgın cinler de Allah (*celle celâlihü*) hakkında bile yalanlar uydurarak cinlere ve insanlara zulüm ve sataşmalarını artırıyorlardı. İnsanlar onlara sığınarak kurtulmak isterlerken, böyle yapmakla onlara yüz verip daha çok tuzaklarına düşüyorlardı. Demek ki insanlara fenalığı cinlerden çok asıl kendileri yapmış oluyor. Cinler insanlara yine insanlar vasıtasıyla zarar veriyorlar. Onları alet ediniyorlar, onların sığınmasından kuvvet alarak sataşma ve otoritelerini artırıyorlar. Şu halde insanlar yalnız Allah’a sınınsalar da cinlere hiç önem vermeselerdi cinler onları saramazlardı⁽⁶³⁾ ve cinlerin ve insanların Allah’a karşı böyle yalan ve taşkınlıklarına sebep olan beyinsizliklerinden birisi de, “*Onların zannetmeleridir.*” Bu cümleinin, başında bulunan “*ve*” (*atf*) bağlacı ile iki ayrı yere bağlanma ihtimali söz konusudur. Cinlerin birbirle-

(63) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Cin suresi 72/6 ayet tefsiri

rine sözlerini anlatmaları durumuna göre “Onlar” zamiri, insanlara; “zannettiğiniz gibi,” hitabı da cinleredir. Yani cinler birbirlerine, “İnsanlar sizin zannettiğiniz gibi zannettiler” derler âyetine bağlanarak doğrudan doğruya vahy edilen Allah kelâmı olduğuna göre zamiri cinlere hitabı insanlaradır. Burada âyetlerin, böyle bir aşağı, bir yukarı bağlanmasında iki tarafa çakan şimşek gibi bir parılda- yış ve bu şekilde bir taraftan anlatılan zan kavramındaki çalkanişa, bir taraftan da onların üzerine saldırılan alevlerin parıldaışına tam bir uygunluk eşsizliği vardır. Yani, “Ey o cinlere sığınan insanlar! O cinler de sizin gibi zannetmişlerdi ki...”, yahut, Ey o Kur’ân-ı Kerim’i dinlemiş olan cinler! O size aldanan insanlar da sizin gibi zannetmişlerdi ki Allah ebediyen hiç kimseyi göndermeyecek, yani insanlara hakkı ve doğruyu anlatır, sizlere haddinizi bildirir, yalanlarınıza, taşkınlıklarınıza karşı başlarınıza ateşler yağdırır bir Peygamber, bir Resul göndermeyecek zannetmişlerdi. Burada ba’s’in (yeniden dirilmenin), âhirette ölüleri diriltilip herkesin cezasını vermek mânâsı da akla gelirse de maksadın, dünyada vaki olan Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem)’in gönderilişi olduğunu gelen âyetler anlatmaktadır. Zira cinler o zamanların batıl olduğunu ve peygamberin gönderilişine inanmanın sebep ve delilini bu tecrübeleriyle anlatıyorlar.⁽⁶⁴⁾ Bu âyetlerin tefsirlerinden de açıkça anlaşılacağı üzere cinlerden yardım almak yasaklanmıştır ve reddedilmiş ve dahi yardım alanlar şeytanlardan bir şeytan ve cinlerden bir yalancı sınıfında zikredilmiştir. **Allahım! İnsî ve cinnî şeytanların tüm hile ve tuzaklarından bizleri emin eyle. (amin)**

BÜYÜ VE SİHİR İLE ŞEYTANLAR VE CİNLER MUSALLAT OLUR MU?

Bu meselede müfessirler Kur’an-ı Kerim’de büyü var derken delil gösterdikleri âyetler “Onlar Süleyman’ın mülkü üzerine şeytanların tilavet ettiği (okuduğu) şeylere tâbî oldular (uydular). Süleyman, inkâr etmedi (sihir yapmadı ve kâfir olmadı). Fakat şeytanlar insanlara, sihri ve Babil şehri’ndeki iki meleğe, Harut ve Marut’a indirilen şeyleri öğretmekle kâfir oldular. Ve oysa onlar, “Biz sadece bir fitneyiz (sizin için bir imtihanız). O halde (sakın sihir ilmini öğrenerek) kâfir olmayın.” demedikçe hiç kimseye bunu öğretmezlerdi. Fakat o ikisinden, bir erkek ile onun karısının arasını açacak şeyler öğreniyorlardı ve de onlar, Allah’ın izni olmadan onunla (sihirle) hiç kimseye zarar verebilecek değillerdir. Ve onlar kendilerine fayda vermeyen, zarar veren şeyleri öğreniyorlar. Ve andolsun ki onlar, onu (sihri ve ona ait bilgileri) satın alan kimsenin âhirette bir nasîbi olmadığını kesin olarak öğrendiler. Elbette onunla (sihre karşılık) nefislerini sattıkları şey ne kötü, keşke bilselerdi”.⁽⁶⁵⁾ **Şeytanın zulmanî ilimlerinin adı occultismdir.** Bugün

(64) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Cin suresi 72/7. âyet tefsiri

(65) Bkz. Kur’an-ı Kerim, Bakara 2/102

dünyada occult kültürün temsilcileri bütün insanlara düşmandır. **Transandan-tal meditasyon yapanlar, reenkarnasyona inananlar, şeytanla ilişki kuranlar, şeytana tapanlar, büyü ve sihir yapanlar, hüddamla cinleri insanların üzerine saldırtanlar zulmanî ilimlerle meşgul olanlardır.** Bunların hepsi, ne yazık ki; kendilerini cehenneme atan insanlardır. Dünyada süflî bir hayat yaşayacaklar, kıyâmet günü mutlaka cehennemin en alt katına gideceklerdir. Çünkü bunlar, başkalarını sadece Allah'ın yolundan saptırmakla kalmayan, onlara zarar veren ilimlerle mücehhezdirler. Ve insanlar artık sırf başkalarına zarar vermek üzere yaşamaktadırlar. Başkalarını devamlı bir huzursuzluk içine atarak ömür tüketmektedirler. Şeytandan aldıkları telkinlerle insanlara bu kötülükleri reva görenler, cehennemde en çok cezaya muhatap olanlar olacaklardır.

Ancak ayetin açık ifadesinde nasıl ve ne şekilde büyü yapılırsa yapılsın **Allah** (*celalühü*) **izin vermedikçe o büyülerin hiçbir etkisi ve tesiri olmayacağı** ifade edilmektedir. Bu da gösterir ki yine **Kur'an-ı Kerim**'de diğer bir suredeki ayette ifade edilen “*Şüphesiz ki iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde o şeytanın hiçbir nüfûzu yoktur. Şeytanın nüfûzu, ancak onu dost edinenlere ve Allah'a ortak koşanlardır*”⁽⁶⁶⁾ gerçeği büyü ve sihrin kimlerin ve hangi insanların üzerlerinde tesirlerinin olacağı veya daha net anlayış ile kimlerin **Allah'ın hıfz ve korumasında** olduğu gerçeğini açıkça anlatmaktadır.

Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'de çözüm aramayanlar ve bu **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet Metodu** diye dolandırılan birtakım kardeşlerimiz okunmuş sular ile veya yağlar ile banyolar yapmak ve boyunlarına muskalar takarak bu şekilde **Kur'an-ı Kerime hürmetsizlik ile** şeytan çarpmasına maruz kalmaktadırlar. Acı bir gerçektir ki biz müslümanların **tevbe** ile arınması gerekirken ve **Kur'an-ı Kerim** bizlere bu dersi verirken, bu kişilere giderek, kiliseye papaza günah çıkarmaya gidenlerden bir farkımız kalmayacak derecede şeytana oyuncak olmamak için **Allah'ın ipine sımsıkı sarılarak İslâmiyeti hayatımızda yaşayarak kurtulabileceğimizi unutmamalıyız.**

Nitekim Peygamber (*sallallahu aleyhi vesellem*) efendimize büyü yapılması ona bir şeytan ve cin musallatı olduğunu göstermemekle birlikte daha çok böyle bir durumda ümmetine rehber olmak ve **Felak ve Nas** surelerinin sebebi nüzulü olması ve o surelerin manaları ile **Allah'a nasıl sığınılması gerektiğini hem göstermek hem de örnek olması sırrı ile**dir. Büyü ve sihre maruz kaldığına inanan insanların bu sureleri okumaları ve okurken manalarını kalbe indirerek **Allah'a sığınmaları yeterli iken** birtakım şarlatanlara gitmeden musallatın gerçek sebeplerine yönelmeleri ve kendilerini **iman ve ibadet** noktasında nefis muhasebesi ile

sorgulayarak **tevbe ve istiğfara** yönelerek çare aramalıdır ki bu kitabın yazılma sebeplerinden birincisi de budur.

Büyü ile şeytan ya da cin musallatı **iman ve takva sahiplerinde Allah'ın izni ile olmaz.**

Ancak büyücüler ve cincilerin uyguladığı bir metoddaki **Allah'ın tekvinî ayetleri** dediğimiz kanunları vardır. Bu kanunlara zıtlık yaparak mesela geçeceğiniz yere veya yattığınız yatağa **Kur'an-ı Kerim okunmuş su serpererek veya siz farkına varmadan geçeceğiniz ve basacağınız yerlere yazım veya çizim yapılmış ayetler veya Allah'ın isimlerini koyarak** sizlerin üzerlerine basarak çarpılmanıza sebep olabilirler. Veya gittiğiniz cinciler **ayetli su veya yağları vücudunuza ve avret mahallerinize sürdürerek** çarpılmanıza sebep olabilirler.

Böyle bir duruma maruz kalan veya kaldığından şüphe eden kardeşlerimiz Allah'a ve Kur'an-ı Kerim'e karşı bilerek veya bilmeden yaptıkları hümratsızlık günahının kefareti niyeti ile yeni Kur'an öğrenmeye başlayan fakir yedi çocuğa Kur'an hediye etmekle ve bilmeden Allah'a ve Kur'an-ı Kerim'e yaptıkları hümratsızlıktan tevbe ederek ve Felak ve Nas surelerini yedişer kere kalbe indirerek samimi olarak okuyarak biiznillah kurtulabilirler.

Sabah evinizden çıkarken ve akşam evinize dönerken yedişer tane Ayet'el-Kürsî, Nas, Felâk ve Fatiha surelerini okuyarak her türlü şer ve şerirliden Allah'a sığınmak da gayet kerâmetli ve faziletlidir.

ŞEYTAN KİMLERE HAKİM OLUR?

ŞEYTAN KİMLERE HAKİM OLAMAZ?

“Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı gücü yoktur. Onun zorlayıcı gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir.”⁽⁶⁷⁾

Allah (celle celalühü) ayetlerinde, şeytanın iman edenler ve Allah'a tevekkül edenler üzerinde hiçbir etkisinin olamayacağını haber vermektedir. Mü'minler yaşamlarını Allah'ın Kuran-ı Kerim'de bildirdiği hükümler üzerine kurdukları için, *“Ey iman edenler, Allah'tan korkup sakınırsanız, size doğruyu yanıştan ayıran bir nûr ve anlayış (furkan) verir”⁽⁶⁸⁾* ayetiyle bildirildiği üzere şeytanın tuzaklarını, kendilerine hangi yollarla yaklaşacağını, Allah'ın izniyle çok iyi görebilirler. Şeytana asla fırsat tanımaz, her zaman her konuda vicdanlarına göre hareket ederler. **Şeytanın hilesinin zayıf olması ve zorlayıcı bir gücünün bulunmaması, Allah'ın insanlar için yarattığı bir rahmet ve kolaylıktır.** Çünkü din ahlâkını yaşayan bir insanın karşısında din ahlâkına karşı negatif bir güç olarak şeytan

(67) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/99-100.

(68) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Enfal, 8/29.

vardır. Şeytanın zayıf ve güçsüz olması ise, mü'minlerin Kur'an ahlâkını yaşama konusunda bir güçlük yaşamayacaklarının bir göstergesidir. Ancak, bunun için samimi bir iman gerekir. Allah'a teslim olmuş, sabah-akşam O'nu zikreden, yer-yüzündeki her olayın Allah'ın kontrolünde olduğunu bilen ve ihlâsla rabbimize yönelen mü'minler şeytanın etkilerine karşı güçlüdürler. Ayetin devamında bildirildiği gibi **şeytanın etkisi ancak Allah'a şirk koşan ve inkâr eden kimseler üzerindedir**. Şeytan insanları Allah'ın yolundan döndürmek için çaba harcamaya yemin etmiştir. Dolayısıyla iman etmeyen, insanları Allah'ın yolundan alıkoymaya çalışan, Allah'a ve din ahlâkına karşı olan, insanlara Allah'ı, âhireti ve sorumlu oldukları din ahlâkını unutturan her kişi şeytanın destekçisi ve dostudur. Unutulmamalıdır ki; şeytan Allah'tan bağımsız bir güç değildir. Şeytanı da Allah (*celle celalühü*) yaratmıştır ve ancak Allah (*celle celalühü*) dilediği için insanlara düşman olmuştur. Allah (*celle celalühü*) dilemedikçe de insanlar üzerinde müstakil bir gücü kesinlikle olamaz. Allah (*celle celalühü*) şeytanı da insanlar için bir imtihan vesilesi olarak yaratmıştır. Ona uyanlar doğru yoldan uzaklaşacak, vicdanlarının sesine uyarak Allah'ın rızasına uygun hareket edenler ise ebedî kurtuluşa ereceklerdir.

Sonuç olarak **hayr ve şerrin Allah'tan geldiğini bilerek, her işimizi sebebler dairesinde yapıp Allah'a tevekkül ederek, şeytanın ve nefsimizin düşmanımız olduğunu her an aklımızdan çıkarmadan son nefesimize kadar istikamet üzere yaşamak bizim irademize bağlanmış bir konudur. Kendi adına hiçbir çaba harcamadan Allah'ın rahmetine güvenerek âhiretine hazırlanmayan ve şeytandan her daim Allah'a sığınmayan kişi ahmağın taa kendisidir.**

“Eğer Allah sana bir zarar dokundursa onu, yine O'ndan başka kaldıracak yoktur ve eğer sana bir hayr dilerse, O'nun keremini de geri çevirecek yoktur. Hayrını, kullarından dilediğine verir. O, bağışlayandır, esirgeyendir”⁽⁶⁹⁾

ŞEYTANIN, EVLÂTLARIMIZA ORTAK OLMA MESELESİ

Bil ki;

- Evlâdına lânet ve beddua ederek şeytana ruhsat verirsən,
- Ensest (aile içi-haram) ilişkilerle veya zina ile çocuk dünyaya getirip şeytana ruhsat verirsən,
- Haram yedirerek, haksız miras yeyip-yedirerek, faiz yeyip-yedirerek, zekâtını vermeyerek haramzâde bir çocuk dünyaya getirip haramlarla şeytana ruhsat verirsən,
- Mazlum çocuklara beddua ve lânet okuyarak, lâneti kendi mazlum çocuklarına çevirirsən,

(69) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Yunus, 10/107.

• Kibirlenip başkalarını aşağılayarak evlâtların üzerinde kınadıklarını ya-
şatmada şeytana hisse verirsən,

• Ve birçok lânetin sana ve zürriyetine gelmesine sebep olan ve olacak zu-
lûmleri, tacizleri, tecavüzleri işleyip mazlumların beddualarının sana ve zür-
riyetine dönmesine sebep olup şeytanlara hisse verirsən,

Şeytan, evlâtlarımızdan ve bizden ilâhi adaleti yerine getirmek için ruhsat-
lı bir şerir olarak ve şerre ruhsat alarak hisselerini alır.

Ebû Hüreyre'nin (*radiyallahu anh*) rivayet ettiğine göre, Peygamber (*sallallahu aley-
hi vesellem*) Efendimiz şöyle buyurmuştur :

“Ye'tî alen-nâsi zemânün yüşârikühümüş-şeyâtînü fî evlâdihim.”

Kîle : “Eve kâinün zâlike yâ rasûlallah?”

Kale : “Neam”.

Kalû : “Ve keyfe na'rifü evlâdenâ min evlâdihim?”

Kale : “Bikilletil-hayâi ve killetir-rahmeh”.

Dikkat-i şayan bir hadis-i şerif, Kur'an-ı Kerim'den referansı olan hadis-i şerif-
lerin hepsi dikkat-i şayandır ve bizlere rabbimizin razı olduğu nurlu yolu gösterir.
Bu hadis-i şerifin mânâsını söylediğim zaman, siz de dikkat-i şayan bulacaksınız.

(Ye'tî alen-nâsi zemânün). İnsanların başına devirler geçip bir zaman gelecek
ki, (Peygamber Efendimiz'in yaşadığı zamandan sonra, ileride insanların üzerine
bir zaman gelecek ki), (yüşârikühümüş-şeyâtînü fî evlâdihim) şeytanlar onlarla
çocuklarında ortaklık yapacaklar. Şeytanlar bu kişilerin çocuklarına ortak ola-
caklar.

Bunu duyunca ashab-ı kirâm (*ridvanullahi aleyhi ecmain* - Allah hepsinden razı olsun ve
cümlemizi şefaathlerine erdirdin) (Kîle : “Eve kâinün zâlike yâ rasûlallah?”) şaşırarak,
hayret ederek dediler ki : “Bu olacak mı?.. Yâni biz evleniyoruz, bizim çocukları-
mız oluyor, olan çocukların bir kısmı şeytanın çocukları nasıl olacak; bu olacak mı
yâ Rasûlallah?”

(Kale) Buyurdu ki Peygamber Efendimiz : (Neam) “Evet, olacak.” Doğan ço-
cukların bir kısmı sizin çocuğunuz, bir kısmı şeytanın çocuğu... Bakın ne kadar
ilginç.

(Kalû: Ve keyfe na'rifü evlâdenâ min evlâdihim?) “Yâ Rasûlallah, biz do-
ğan her çocuğu kendi evlâdımız biliriz. Doğan çocukların arasından hangisi bizim
evlâdımız, hangisi şeytanın evlâdı; bunu nasıl ayıracağız, tefrik etmek için bir işa-
ret, bir emâre var mı?..”

(Kale: Bikilletil-hayâi ve killetir-rahmeh.) “Utanmalarının azlığından, yâni
hayâsızlıklarından, utanmamalarından ve merhametlerinin, acımalarının azlığın-
dan, gaddar, zâlim, merhametsiz oluşlarından anlayabilirsiniz.”

Bu hususta konunun açıklanmasını sağlayacak bazı bilgiler vererek konuyu genişletmek istiyorum. Peygamber (*sallallahu aleyhi vesellem*) Efendimiz'in huzurunda birisi yemek yiyordu. Yemeğe başladı, bir zaman sonra aklı başına geldi, yediği yemeğe besmele çekti... O zaman Peygamber (*sallallahu aleyhi vesellem*) Efendimiz buyurdu ki : “*Sen besmele çekmeden önce, senin tabağından seninle beraber şeytan da yemek yiyordu. Sen o besmeleyi çektikten sonra, bıraktı.*”

Hattâ, **(Bismillâhi min evvelihî ve âhirihî)** “*Evvel anından ve şimdiden bismillâh!*” demiş o zât-ı muhterem; o zaman şeytan daha evvelinden beri yediklerini de çıkarmış diye rivayet var.

Tabii, şeytanları biz göremiyoruz. Kur'an-ı Kerim'de şeytanlar hakkında; **(İnnehû yerâkûm hüve ve kâbilühû)** “*O ve onun avanesi, şeytanın ordusu, evlâtları, maiyyetindeki küçük şeytanlar vs; (min haysü lâ teravnehüm) onlar sizi görürler, siz onları görmediğiniz halde...*” buyuruluyor. Şeytan böyle bir varlık, ama şeytanın olduğuna dair çok ayet-i kerîmeler var... Bizim görmediğimiz ama varlığı olan pek çok varlık var ki, aletlerle ölçüyoruz veya emârelerinden anlıyoruz, sezinliyoruz. Aletler gösteriyor. Meselâ hiç bilmediğimiz radyoaktiviteyi aletler farkedip, “*Ooo, çok fazlalaştı!*” diye ikaz edebiliyor, kırmızı noktaya gelebiliyor.

Demek ki, biz yemeği besmelesiz yemeye başlarsak, şeytan da bizim tabaktan başlayacak yemeye. Şeytan beslenecek, biz zarar göreceğiz. Onun için eûzü besmele çekmek lâzım!

Müslüman evinde, işinde aşında, eşinde her yaptığı işe euzû besmele çekerek başlayacak. Euzû çekmek müstehab, besmele çekmek Allah'ın emri. Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin ilk inen emri :

(İkra' bismi rabbikellezî halâk) “*Yaratan Rabbinin adı ile oku!*” Yâni bir işe başlarken Allah'ın adı ile başlanılacak, “*Bismillâhirrahmânirrahîm*” denilecek. Allah'ın rızası düşünülecek, Allah'tan yardım istenilecek, öyle başlanacak.

Tabii yemeğe de besmele ile başlayacak insan; düğüne, derneğe, gerdeğe de besmele ile başlayacak. O zaman her şeyi hayırlı olacak. Dükkânını da besmele ile açacak, işine de besmele ile başlayacak; o zaman işi rast gidecek. Ama besmelesiz başladığı zaman; **(Ve şârihkûm fi'l-emvâli ve'l-evlâdi ve iddu vemâ yaizühümüş-şeytânü illâ gurûrâ)** Öyle başlanmadığı zaman şeytan, kabiliyeti dolayısıyla, yaratılışındaki hünerleri dolayısıyla insanın besmelesiz başladığı işlerine iştirak ediyor, katılıyor, ortak oluyor. Böylece evleniyor insan, çocuk sahibi oluyor, ama çocuğu şeytanın çocuğu olabiliyor. Onun farkında değil... Çünkü işler hayırlı yapılmıyor, besmeleli yapılmıyor, günahla oluyor, haramla oluyor. Haramla yuva kuruluyor, haramla düğün yapılıyor. Eğlenceler haramlarla, yasaklarla, içkilerle devam ediyor. Ondan sonra tabii ki şeytan ortak oluyor.

Böyle çocuklar nasıl anlaşılır?

Huyu değişik, çocuk merhametsiz, çocuk gaddar, çocuk utanmaz, arlanmaz... İşte o şeytanın çocuğu.

Demek ki, her işimizde besmele çekeceğiz, her işimizde şeytandan Allah'a sığınacağız. Her işimizin başlangıcında, o işimizin Allah'ın rızasına uygun olup olmadığını düşüneceğiz. Uygun değilse, yapmayacağız. Uygunsa, Allah'ın rızasını kazanmak için yapacağız o işi...

Eğer hayırlı bir işi yapmaya başlamışsak, biliyoruz ki güç kuvvet Allah'ın elinde, o yardım ederse olur, yardım etmezse olmaz. Kudret verirse olur, men ederse insan kolunu kıpırdatamaz, gözünü açıp kapayamaz. Ondandır yardım dileyeceğiz, ona tevekkül edeceğiz.

ŞEYTAN VE NEFİS İLİŞKİSİ

Nefs bir at gibidir. Kiminde o atın yularını iman, ibadet, tevhid, teslimiyet ve tevekkül ile İslâm tutar.

Kiminde şirk ve günahlar ile şeytan tutar. Yularını şeytana kaptıranlar ise cehenneme dolar. O atı müslümanda en iyi terbiye eden ise oruçtur.

“(Bununla beraber) nefsimi temize çıkarmıyorum. Çünkü nefis aşırı şekilde kötülüğü emreder; Rabbim acıyıp korumuş başka. Şüphesiz Rabbim çok bağışlayan, pek esirgeyendir.”⁽⁷⁰⁾

“Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin kendisine fısıldadıklarını biliriz ve biz ona şah damarından daha yakınız.”⁽⁷¹⁾

“Kendini kınayan (pişmanlık duyan) nefse yemin ederim (diriltilip hesaba çekileceksiniz).”⁽⁷²⁾

“Kötü duygularını kendisine ilâh edinen kimseyi gördün mü? Sen (Resûlüm!) ona koruyucu olabilir misin?”⁽⁷³⁾

“Hevâ ve hevesini ilâh edinen ve Allah'ın (kendi katındaki) bir bilgiye göre sap-tırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği, gözünün üstüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eristirebilir? Hâla ibret al-mayacak mısınız?”⁽⁷⁴⁾

“Nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiştir.”⁽⁷⁵⁾

Şeytanı şeytan eden nefsidir. Şeytan nefesine aldanmış ve kibirlenmiştir. Bunun için “Nefis, 70 şeytandan daha güçlüdür” buyurulmuştur.

(70) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/53.

(71) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Kaf, 50/16.

(72) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Kıyame, 75/2.

(73) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/43.

(74) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Casiye, 45/23.

(75) Bkz. Kur'an-ı Kerim, Şems, 91/9.

Şeytan, nefsi kandırır. Nefis güçlü bir binek gibidir. Ya iman, ibadet, tevhid, teslimiyet, tevekkül ile o nefse İslâmiyeti yaşayarak biz bineriz ve nefis bizi Allah'ın rızasını götürür.

Ya da; şirk, isyan, günahlar, iman zaafiyetimiz, kibrimiz, tevhid akidesindeki eksikliğimiz, şükürsüzlüğümüz, ibadetsizliğimiz, Allah'a teslimiyetsizliğimiz ve güvensizliğimiz, günaha düşkünlüğümüz ile nefsimize şeytan biner ve bize hakim olup alır bizi cehenneme götürür. -Allah korusun.-

Nefis Allah-û Teâlâ'nın düşmanıdır. Nefsin arzularının, insanı Allah yolundan saptırdığı, Kur'an-ı Kerim'de haber verilmiştir. Çünkü nefis, daimâ rabbimizi inkâr ve ona isyan etmek ister, rahat ve rehavete çok düşkündür, dizginlenmek ve disipline edilmek istemez. Bunun için her istediği kendi zararınadır.

Her işte, nefsin arzularına uymak, nefse tapmak olur! Nefse uymaktan kurtulmak dünya nimetlerinin en büyüğüdür. Çünkü o, kul ile rabbi arasında en büyük perdedir.

Kim ölümü unutursa!...

Sehl bin Abdullah Tüsteri hazretleri buyurdu ki :

“İbadetlerin en kıymetlisi nefse uymamaktır.”

Naziat Suresi 40 ve 41. ayetlerde mealen buyuruldu ki :

“Allah'tan korkup, nefisini kötü arzulardan uzaklaştıranların varacakları yer, muhakkak Cennettir.”

Hadis-i şerifte buyuruldu ki : *“İnsanı felâkete sürükleyen şeyler üçtür: Cimrilik, nefse uymak ve kendini beğenmek.”*

Bir diğer Hadis-i şerif ise şöyledir : *“Ümmetimin iki kötü huya yakalanmalarından çok korkuyorum. Bunlar; nefse uymak ve ölümü unutup dünyanın peşinden koşmaktır.”*

Ölümü unutan, nefesine uymaya başlar.

En büyük düşman olan nefsin kötülüğünü bildiren hadis-i şerifler çoktur.

Resûlullah Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdular ki :

“Aklın alâmeti, nefse galip ve hakim olmak ve öldükten sonra lâzım olanları hazırlamaktır. Ahmaklık alâmeti, nefse uyup, Allah'tan af beklemektir.”

“Senin en büyük düşmanın, seni çepeçevre kuşatan nefsidir.”

“En üstün cihad, Allah yolunda nefisle yapılan cihaddır.”

“Asıl kahraman, nefisini yenendir.”

Bir gün, Hazret-i Âişe validemiz (radiyallahu anha);

“İnsan Rabbini ne zaman tanır?” diye sual edince, Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem);

“Nefisini tanıdığı zaman” buyurdu.

Bir şair ne güzel söylemiş:

“Nefsinden sakın daim, ona güvenme aslâ,
Yetmiş şeytandan dahâ fazla düşmandır sana!”

Nefis helhaller ile doymaz, insanı haramlara sürükler.

İslâm dini, rahat ve huzur içinde yaşamak için lâzım olan şeylerden ve dünya lezzetlerinden faydalı olanları yasaklamıyor. Bunların elde edilmesinde akla ve dine uymayı emrediyor.

İslâm dini, insanların dünyada da, âhirette de rahat ve huzur içinde yaşamasını istiyor.

Akıl olmasaydı, insan hep nefisine uyar, felâketlere sürüklenirdi.

Nefis ve şeytan olmasaydı, insan yaşaması ve üremesi için çalışmasında kusur ederdi. Nefis ile cihad sevâbından mahrum kalırdı. Meleklerden daha üstün olmak yolu kapalı kalırdı...

Peki, bu kadar zararlı olan nefis, niçin yaratıldı? Sahip olduğumuz her şeyin iyi tarafı da var kötü tarafı da. Elektrik büyük nimettir. Yerinde kullanılmazsa insanın ölümüne sebep olabilir.

Nefis de bunun gibidir. Hem faydalı, hem zararlı tarafları vardır. İnsanın yaşaması, üremesi dünya için çalışması nefsin varlığı ile mümkündür.

Nefis olmasaydı büyük cihad sevâbı nasıl kazanılırdı!

Kullukta yüksek mertebeye ve insanı eşref-i mahlukat, yani yaratılanların en şerefli makamına çıkaran nefis ve şeytan ile olan cihadını kazanmasıdır. Nimete kavuşmak için!..

Ashab-ı Kirâm (*radıyallahu anhum ecmain*) büyük bir muharebeden dönmüşlerdi. Zafer elde etmişlerdi. Sevgili Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) ashabını tebrik ettikten sonra buyurdu ki : “Küçük cihaddan döndük, büyük cihada giriyoruz.”

Sordular; “Bundan büyük cihad hangisidir?”

Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) cevap olarak buyurdular ki :
“Nefisle cihaddır...”

Muharebede mağlup olan öldürülen mü'min şehid olur, ebedî saadete kavuşur. Galip olanı ise gazi olur. İkisi de güzeldir.

Nefisle olan cihadın galibi büyük nimetlere kavuşur, en büyük düşmanını mağlup etmek zevkine erer. Mağlubu ise büyük felâketlere, sıkıntılara girer.

Hadis-i şerifte buyuruldu ki: “En büyük düşmanın, içinde taşıdığın nefisindir.”

Bu savaşı kazanmak isteyen kardeşlerimize tavsiyemiz : Nefis terbiyesi için kitabımızın içerisinde yayınladığımız “*Bu Dua Tevbe-i Sayik'in Kalbidir*” bölümündeki niyet ile en az 41 günlük orucu yılda bir defa az yemek yiyerek tutarlar-sa; biiznillah birçok nefsânî hastalıklara şifâ olacaktır.

HASTALIK VE GÜNAH İLİŞKİSİ

Büyük hastalıklara büyük günahlar sebep olur.

Küçük hastalıklara küçük günahlar sebep olur.

Her hastalık bir günah ve hatanın kefaretidir.

Zulümlerin cezaları ise zulmün çeşidine göre bazıları dünyada, bazıları âhirette, bazıları ise hem dünyada hem âhirette verilir.

Doğru tevbe, doğru kısas, doğru hak iadeleri; belâ, musibet ve hastalıklardan kurtuluşa Allah (celle celalühü) dilerse vesile olur.

Bir kulun işleyebileceği en büyük yedi gınahtan birisi, kendi günahlarını Allah'ın rahmetinden büyük görüp, Allah'ın rahmetinden ümit kesmektir.

Allah'tan ümit kesen kâfir olur, kâfir ölür.

Ve bu durum musallatın en büyük 7 sebebinden birisidir.

Ümidinizi kesmeyin. Tevbenizi yapın ve tevbe dosyanızı **er-Rahmân** ve **er-Rahîm** isimleriyle kullarını koruyan, gözeten, rızıklandıran, esirgeyen rabbinize arz edin ve sakın tevbem kabul oldu mu diye düşünüp O'nun rahmetine hürmetsizlik ve edepsizlik yapmayın. Allah (celle celalühü) günahları **es-Settâr** ismiyle örtmeye, **el-Afûv**, **et-Tevvâb**, **el-Ğaffâr** isimleri ile affetmeye, **el-Kuddûs** ismi ile temizlemeye kâdirdir ve sizleri temizlenmeye davet ediyor. Siz sadece rabbinizin davetine icabet edin. Şeytanın size vesvese vermesine, rabbinizle irtibatınızı koparmasına izin vermeyin.

Kınayarak kibirle attığınız her tükürük yüzünüze yapışır. Çünkü kibir ve kınamada rüzgar her zaman yüzünüze doğru eser.

Mâlik-i Yevmî'd-din! Ey dinin, din gününün, hesap gününün, mahşer meydanının, mahkeme-i kübranın, cennetin ve cehennemin, dünyanın ve âhiretin sahibi olan Allahım!

Yüreğimizizin dayanamayacağı kadar dehşete sahip olan mahşerin mahkemesine çıkacağız. Çırılçıplak dirilip gelmemize rağmen, kimsenin çıplak olduğunu farkedemeyecek kadar o günün hesabı ile kendi derdine düşeceği bir mahkemeye çıkacağız. Boynuzsuz koyunun, boynuzlu koyundan hakkını alacağı o zorlu gün!.. Zalimlerin hesabının görüleceği, mazlumların hakkının ödeneceği o büyük gün!.. O din günü ki; senin rızan istikametinde yaşayanların ve dinine sahip çıkanların cennete uçaacağı, sana, rasulüne, mü'minlere düşmanlık yapanların ve senin emirlerine karşı gelenlerin ne girebileceği bir çukur ne de arkasına saklanabileceği bir tümsek bulamayıp cehenneme atılacağı dümdüz bir alanda zorlardan zor bir hesap günü!..

Ne gariptir ki o günü inkâr eden ve o hesaptan kaçmaya çalışan tüm gâfiller ve biz İslâmı hakkı ile yaşamayan ahir zaman müslümanları hızla o güne giden

bir trenin yolcularıyız. Ve kıyametin tüm alâmetleri çıkması ile ufukta görünen ve çok yakın olan o güne neden hazırlanmıyoruz? Allahım, bizlere tam olan hi-dayetini ver.

Risale-i Nur'dan almak isteyen bir öğüt :

“Evet bu hayatın gayesi ve neticesi hayat-ı ebediye olduğu gibi bir meyvesi de, hayatı veren Zat-ı Hayy ve Muhyî'ye karşı şükür ve ibadet ve hamd ve muhabbettir ki; bu şükür ve muhabbet ve hamd ve ibadet ise; hayatın meyvesi olduğu gibi, kâinatın gayesidir. Ve bundan anla ki; bu hayatın gayesini “rahatça yaşamak ve gafletli lezzetlenmek ve heveskârane nimetlenmektir” diyenler, gâyet çirkin bir cehâletle; münkirâne (inkâr edercesine), belki de kâfirane, bu pek çok kıymetdar olan hayat nimetini ve şuur hediyesini ve akıl ihsanını istihfaf (küçümsemek) ve tahkir edip, dehşetli bir küfran-ı nimet (Allah'ın nimetlerine nankörlük, hürmetsizlik) ederler.”

CEHENNEM NEDEN EBEDÎDİR?

Cehennemin ebedî olmasının birçok hikmetlerinden bir hikmeti de şudur ki; dünyada biz insanların en fazla **iftira attığı ve küfür ettiği varlık Allah'tır**. Bunlardan bazıları şunlardır..

Allah beni unuttu (el-Hafız ismini inkâr ve iftira), **Allah bunları görmüyor** (el-Basîr ismini inkâr ve iftira), **Allah bizi duymuyor** (es-Semî' ismini inkâr ve iftira), **Allah dualarıma cevap vermiyor** (el-Mucîb ismini inkâr ve iftira), **Dünyaya gelmeyi ben istemedim ya da dünyaya gelmeyi ben mi seçtim** (Neredeyse Allah'ın tüm isimlerini ve hikmetlerini inkâr ve çok büyük bir iftira), **Ben bunu hak etmedim** (el-Hakem ismini inkâr ve iftira), **Bu dünyada adalet yok** (el-Adl ismini inkâr ve iftira), **Hay senin yapacağın işin** (el-Hayy olan Allah'a hâşâ ve kellâ küfür), **Bu dünyanın adaletine** (el-Adl olan Allah'a hâşâ ve kellâ küfür), **Ben böyle hayatın** (el-Hayy esması içerisinde tecelli eden Allah'ın tüm esmalarına hâşâ ve kellâ küfür), **Ben böyle dünyanın** (Allah'ın dünyada tecelli eden tüm isimleri ve sıfatlarına hâşâ ve kellâ küfür)... **Ve böyle binlerce elfaz-ı küfür** (küfür kelimeleri) söz söyleyerek yaptığımız iftira ve küfür birçoklarımızın dinden çıkıp kâfir olmamıza, ebedî cehenneme gitmemize sebep olurken ve bunları biz nankör, terbiyesiz ve ahlâksız insanlar dilimizde sakız yapmışken insanlığın kıymetini, şükrünü hakkıyla edâ edemiyor ve Allah'a yaptığı küfür ve iftiralar insanoglunu ateşe helâl ediyor. Ve bizler bunu büyük bir kibir ile yapıyoruz. Öyleyse “zâlimler için yaşasın cehennem!..”

Neyimiz var iman ve İslâmiyetten?

Neyimiz eksik küfür ve kâfiriyetten?

Allah korusun, hiç iyiye gitmiyoruz!

ALLAH'A TEVEKKÜL ETMEK

H. Enes'den (radiyallahu anh) rivayet edilmiştir. Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu: “Kim evinden çıkınca: ‘Allah’ın adıyla, Allah’a tevekkül ettim, güç kuvvet Allah’tandır’ derse, kendisine: ‘İşine bak, sana hidayet verildi, kifayet edildi ve korundun!’ denilir ve şeytan ondan yüz çevirir.”⁽⁷⁶⁾

H. Ömer (radiyallahu anh) demiştir ki; Resulullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle dediğini işittim: “Eğer siz Allah’a karşı hakkıyla tevekkül etseydiniz, sabah yuvalarından aç çıkan ve akşam karınları doymuş olarak yuvalarına dönen kuşlar gibi rızıklanırdınız.”⁽⁷⁷⁾

Ebû Bekir (radiyallahu anh) şöyle demiştir : “Biz hicret esnasında mağarada iken, başımız ucunda bizi arayan müşriklerin ayaklarına baktım ve Resulullah'a: “Ey Allah'ın Resülü! Birisi ayaklarına bakacak olsa muhakkak bizi görür.” dedim. Bunun üzerine Resulullah : “Ey Ebû Bekir! Üçüncüleri Allah olan iki kişi hakkında zannın (endişen) ne?” buyurdu.”⁽⁷⁸⁾

Ebû Hureyre (radiyallahu anh) Resûlullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurduğunu haber vermiştir: “Kuvvetli mü'min, Allah katında zayıf mü'minden daha hayırlı, (daha üstün) ve daha sevimlidir. (Bununla beraber) her ikisinde de hayr vardır. Sana yararlı olan şeyi elde etmeye çalış. Allah'dan yardım dile ve asla acz gösterme. Başına birşey gelirse, “Eğer (keşke) şöyle yapsaydım, şöyle olurdu!” diye hayıflanıp durma. “Allah'ın takdiri bu. O, ne dilerse yapar.” de. Çünkü ‘eğer (keşke)’ kelimesi, şeytanı memnun edecek işlerin kapısını açar.”⁽⁷⁹⁾ “Birşey istediğin zaman yalnız Allah'tan iste. Yardım dilediğin zaman Allah'tan dile. Şunu iyi bil ki bütün yaratılmışlar elbirliği ile sana bir menfaat bahşetmek isteseler, Allah'ın sana yazdığından daha fazlasını bağışlayamazlar. Yine yaratılmışların tümü elbirliği ile sana bir zarar vermek isteseler, Allah'ın sana takdir ettiğinden fazlasını yapamazlar.”⁽⁸⁰⁾ “Ey Ebû Hureyre! Allah'tan başka hiçbir şeye ümit bağlama. Allah'a tevekkül eyle. Bir arzun varsa Allah Teâlâ Hazretleri'nden iste. Allah-ü Teâlâ'nın âdet-i ilâhiyesi (iş, kanunu) şöyledir ki; herşeyi bir sebep altında yaratır. Bir iş için sebebine yapışmak ve sonra Allah Teâlâ'nın yaratmasını beklemek lâzımdır. Tevekkül de bundan ibârettir.”⁽⁸¹⁾ “Üzülme, Allah bizimledir.”⁽⁸²⁾ “Mü'min kişinin durumu ne kadar şaşırtıcıdır! Zira her işi onun için bir hayırdır. Bu durum sadece mü'mine hastır, başkasına değil; Ona memnun olacağı bir şey gelse şükreder, bu ise hayrdır, bir zarar gelse sabreder bu da hayrdır.”⁽⁸³⁾

(76) Bkz. Tirmizi

(77) Bkz. Tirmiz

(78) Bkz. Buhari, Müslim

(79) Müslim, Kader 34. Tercüme: İsmail L. Çakan, Hadislerle Gerçekler, Erkam Yayınları, İstanbul 1990, s.231

(80) Bkz. Tirmizi, Sünen, fi sıfatı'l-Kıyame, 60.

(81) Bkz. Hadis-i şerif-Ey Oğul İlmihi, 16.

(82) Bera İbnu'l Azib (radiyallahu anh) Kütüb-i Sitte, 16. cilt, Sf. 200

(83) Suheyb İbnu Sinan (radiyallahu anh) Kütüb-i Sitte, 2. Cilt, Sf. 208

ADAK BAHSİ

Bazıları diyorlar ki, adanan adağın yerine getirilmemesinden bir musallat veya bir belâ gelmez. Anam-babam veya dedelerim bir adak adadı ve yerine getirmedilerse benim günahım ne? Hiçbir günahkâr başkasının günahını çekmez! Bana ne onların günahından...

Şeytan'ın insanoğlunun mallarından/evlâtlarından nasıl hisseler aldığını ve alacağını unutan ve Kur'an-ı Kerim'i tersinden okuyan bazı ahmaklar diyorlar ki, babam veya dedem adak adadıysa benim suçum ne? Ey ahmakların ahmaklıklarından ahmak olmuş ve Kur'an-ı Kerim okumayan ahmak adam; Hz. İbrahim'in (aleyhisselâm) oğlu Hz. İsmail'in (aleyhisselâm) boynuna bıçağın vurulmasının sebebi neydi ve Hz. İsmail'in (aleyhisselâm) günahı mı vardı? Allah (celle celalühü) rahmet etmeseydi ve gökten koç inmeseydi Hz. İsmail (aleyhisselâm) kurban olmayacak mıydı? Gelin Kur'an-ı Kerim'e soralım ne cevap veriyor!

HAZRETİ İBRAHİM'İN OĞLU İSMAİL'İ KURBAN EDİŞİ

Bu kıssa Kur'an-ı Kerim'de mealen şöyle anlatılmaktadır :

“Allâh-ü Teâlâ Hz. İbrahim'i (aleyhisselâm) Nemrud'un ateşinden kurtardıktan ve O da Babil'den Şam'a hicret etmeye niyet ettikten sonra şöyle dedi: Ben Rabbime gidiyorum. Yani, Rabbin bana emrettiği yere, Şam'a gidiyorum. Bu ayet hicrette asıldır ve ilk hicret eden de İbrahim'dir (aleyhisselâm). O, beni yoluna iletir. İbrahim (aleyhisselâm) Şam'a ulaştığı zaman mahlukatın rabbine dua etti ve şöyle dedi. Ey Rabbim! Bana salihlerden (bir oğul) ihsan et. Biz de ona yumuşak huylu bir oğul müjdeledik. Biz de ona bir oğul hibe ettik. Gelişip büyüdü. Oğlu, (İbrahim'in) yanında koşacak çağa gelince; yani büyüyüp onunla birlikte ihtiyaçları ve menfaatleri için koşturacak duruma gelince; Ey oğlum! Ben seni rüyamda boğazladığımı görmekteyim. Yani Allah için kurban ettiğimi görmekteyim. Artık bak, bu konuda ne düşünürsün? dedi. Çocuk da; “Babacığım! Sana ne emredildiyse yap. İnşaallah beni (Allâh-ü Teâlâ'nın bu imtihanına) sabredenlerden bulacaksın” dedi. Vakta ki onlar Allah'ın emrine boyun eğerek teslim oldular.

İbrahim (aleyhisselâm) oğlunu alnı üzerine yatırdı. Hadise Mina'da vuku bulmuştur. Bıçağı boğazına sürdü. Ama bıçak, kudreti ilâhiyeden bir mâni sebebiyle hiç kesmedi. Biz de ona şöyle seslendik. Ey İbrahim! Gerçekten sen rüyana (emredileni yerine getirmeye azmetmek suretiyle) sadâkat gösterdin. Bu sana yeter. Şüphe yok ki Biz emre imtisal etmekle nefislerine iyi davrananları böyle mükafatlandırırız. Muhakkak ki bu, açık bir imtihandı. Ve ona (boğazlamak ve emredilen işi yerine getirmek üzere) büyük bir koçu çocuğun yerine fide verdik.”⁽⁸⁴⁾

(84) Kur'an-ı Kerim, Saffat, 37/99-107.

Bu kurbanlık, Habil'in takdim edip de kendisinden kabul edilen koç idi ve Cebrail (*aleyhisselâm*) Cennetten getirmişti. İbrahim (*aleyhisselâm*) tekbir getirerek onu kesti.⁽⁸⁵⁾

Bu kıssa adak adamamayı ve bir adak yaptığımızda ve Allah'a bir söz verdiğimizde mutlaka yerine getirmemiz gerektiğini ve bu sözler yerine getirilmediğinde evlâtlarımıza da bir bedel ödetmememiz konusunda bizleri uyarmıyor mu?

Ve Kur'an-ı Kerim'de bu şiddetli ikazı göz ardı eden ve Kur'an-ı Kerim'e tâbi olmayan ve îkaza kulak vermeyen kişinin kendine ve nesline bir belânın isabetini hakeder mi, haketmez mi? Allah (*celle celalühü*) Kur'an-ı Kerim'i size ne için gönderdi??? Aklınız yok mu, düşünemiyor musunuz?.. Yahudilerin lânetlenmesinin en büyük sebeplerinden birisi Kur'an-ı Kerim'e göre Allah'a verdikleri sözlerden dönmeleri değil miydi?

Adak adamak Allah'a verilen bir söz ve yemin değil midir?

"Onlar öyle (*fâsıklar*) ki, Allah'a kesin söz verdikten sonra sözlerinden dönerler. Allah'ın, ziyaret edilip hal ve hatırının sorulmasını istediği kimseleri ziyaretten vazgeçerler ve yeryüzünde fitne ve fesat çıkarırlar. İşte onlar gerçekten zarara uğrayanlardır."⁽⁸⁶⁾ "Hâlbuki Allah'ın ahdini (O'na) kat'i olarak verdikleri sözden sonra bozanlar, Allah'ın birleştirilmesini emrettiği şeyi (*akrabâlar ve mü'minler arasında olması gereken irtibâtı*) kesenler ve yeryüzünde fesad çıkaranlara gelince, işte onlar yok mu, lânet onlardır; yurdun kötüsü (*Cehennem*) de onlar içindir!"⁽⁸⁷⁾ "Şüphesiz, Allah'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya, işte onların âhirette bir payı yoktur. Allah, kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır."⁽⁸⁸⁾

Bakin Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) adak hakkında ne buyuruyor :

Abdullah ibn Abbas (*radıyallahu anhuma*) şöyle anlatır : "Sa'd b. Ubade, annesinin bir adak adadığını fakat bunu yerine getiremeden vefat ettiğini söyleyerek bunun hükmünü Hz. Peygamber'e sordu. Allah Resulü de : "Annen adına onun adağını sen yerine getir" buyurdu."⁽⁸⁹⁾

Abdullah b. Ömer (*radıyallahu anhuma*) demiştir ki : "Bir gün Resulullah (*aleyhi-s-salatu vesselâm*) bizlere adak adamayı yasakladı ve: "Adak hiç bir şeyi değiştirmez. Onunla sadece cimri kimsenin elinden mal çıkar" buyurdu."⁽⁹⁰⁾

(85) Ruh'ul-Beyan ve Celaleyn.

(86) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/27.

(87) Kur'an-ı Kerim, Ra'd, 13/25.

(88) Kur'an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/77.

(89) Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 3092.

(90) Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 3093.

Ebu Hureyre'nin (radiyallahu anh) anlattığına göre :

“Hz. Peygamber (aleyhi's-salatu vesselâm) şöyle buyurmuştur: “Adakta bulunmayınız, çünkü adak kaderdeki hiç bir şeyi değiştirmez. Ancak adak sebebiyle cimri kimseden mal çıkar” buyurdu.”⁽⁹¹⁾

H. Enes'in (radiyallahu anh) anlattığına göre :

“Hz. Peygamber (aleyhi's-salatu vesselâm) iki oğlunun arasında onlara dayanarak güçlükle yürüyebilen bir ihtiyar gördü ve: “Bu niye böyle yürüyor?” diye sordu. Oğulları: “O, yürüyerek Kâbe'ye gitmeyi adamıştır” dediler. Hz. Peygamber de: “Allah, bu ihtiyarın kendine eziyet ederek yaptığı ibadetten müstağnidir” buyurdu ve ihtiyarın bir bineğe binmesini emretti.”⁽⁹²⁾

Ukbe b. Âmir (radiyallahu anh) şöyle anlatır :

“Kız kardeşim (Ümmü Hibban), Beytullah'a kadar yalınayak yürümeyi adanmış ve güçsüzlüğünden yakınlardan benden bu konuyu kendisi için Allah Resulü'ne sormamı istemişti. Ben Peygamberimizden bu meseleyi sorduğumda Hz. Peygamber (aleyhi's-salatu vesselâm) : “Hem yürüsün, hem binsin” buyurdu.”⁽⁹³⁾

Şimdi sözde Kur'an ve Sünnet diyen özde ise şeytana uşaklık ve maskaralık ile dalkavukluk yapan bazı ahmaklara, adanan adağın yerine getirilmemesini ve Allah'a verilen sözleri hafife alan ve bundan insana bir belâ ve musallat gelmez diyenlere sesleniyorum; Allah (celle celalühü) sizlere hidayet versin ve sizleri şeytana uşak ve maskara olmaktan kurtarsın.

ÖNEMLİ NOT : Adadıkları adakları yerine getirecek maddi imkânları olmayan kardeşlerimiz «Allah'ım benim (eşimin) ve soyumuzun yerine getiremediği tüm adak ve yeminlerin yerine geçmesi niyeti ile, niyet ettim 10 gün oruç tutmaya» diyerek oruç tutabilirler.

İMTİHAN VESİLELERİ

“İnnehu leyse lehu sultânun alâllezîne âmenû ve alâ rabbihim yetevekkelûne”

“Şüphesiz ki iman edip de Rablerine tevekkül edenler üzerinde o şeytanın hiçbir nüfûzu yoktur”⁽⁹⁴⁾

Dünyadaki en tuhaf soru müslümana namaz kılıyor musun? demektir...

En tuhaf inanış ise namazı, zekâtı terk edip Allah'ın (celle celalühü) haram ettiklerini işlerken müslüman (Allah'a teslim olan insan) olduğuna inanmak ve iddia etmektir. **Hastalıklar, musibetler ve belâlar kulları dua ve tevbeyle davetiyedir.** Doğru dua ve tevbeler ise günah ve hatalara kefârettir...

(91) Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 3096.

(92) Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 3100.

(93) Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 3102.

(94) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/99.

Hastalıklar, musibetler ve belâlar, peygamberlerde ise onların manevî makamlarının yükselmesine bir vesiledir.

“Başınıza gelen her musibet (belâ), kendi ellerinizden kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların birçoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)”⁽⁹⁵⁾

Hz. Eyyûb’un (aleyhisselâm) hastalığı Kur’an-ı Kerim’de şöyle ifade ediliyor..

“Kulumuz Eyyûb’u da hatırla. Hani o: “Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu.” diye Rabbine seslenmişti. “Ayağını depret.” İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik). Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere, kendi ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma. Gerçekten, biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah’a) yönelip-dönen biriydi.”⁽⁹⁶⁾

Hz. Yûnus’u (aleyhisselâm) bilirsiniz. Hani şu Yûnus balığı var ya, adını bu peygamberden almış.

Hz. Yûnus’un (aleyhisselâm) başından geçenler kısaca şöyle:

Cenabı Hak, Hazreti Yûnus’u (aleyhisselâm) Ninova halkına peygamber olarak gönderdi. Ninova, bugün Irak sınırları içinde yer alıyor. Musul’a yakın bir şehir. Ninova o tarihlerde yüz bin nüfuslu bir şehirdi. Şehir halkı puta tapıyor, her türlü kötülüğü işliyordu. Yûnus (aleyhisselâm) onlara hak dini anlattı. Allah’a imana davet etti. Kötülüklerden uzak durmalarına çalıştı. Ama Ninovalılar peygamberlerine kulak vermediler, öğütlerini dinlemediler. Alışkanlıklarını bırakmadılar. Hak yolu kabul etmediler. Batıda ve yanlıştı direnıp durdular. Hatalarının cezasını çecekleri gün gelmişti artık.

Cenabı Hak, kırk gün içinde başlarına büyük bir felâketin geleceğini haber verdi. Yûnus (aleyhisselâm) bu haberi onlara duyurdu, ama hiç oralı olmadılar. Otuz yedinci gün gelince felâket belirtileri görülmeye başladı. Hava karardı, etrafı korkunç bir hal aldı. Ama onlarda en ufak bir değişiklik yoktu. Uyanmıyorlardı. Sonunda Hz. Yûnus (aleyhisselâm) halkına kızdı ve şehri terk etti. Sahile gitti, orada hazır duran bir gemiye bindi. Gemi denize açıldı. Fakat biraz sonra sağa sola yalpa yapmaya başladı. Gemide bir suçlu vardı. Efendisinden kaçan bir köle bulunuyordu. Yolcular arasında kura çektiler. Üç seferinde de kura Hz. Yûnus’a (aleyhisselâm) çıktı. Çünkü bir peygamber olmasına rağmen Rabbinden izin almadan halkını terk etmişti. Vakit geceydi, deniz dalgalıydı. Hz. Yûnus (aleyhisselâm) kendini kaldırdı, denizin ortasına attı. Cenab-ı Hak bu esnada bir balığı görev-

(95) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/30.

(96) Kur’an-ı Kerim, Sad, 38/41-44.

lendirdi. Denize düşen Hz. Yûnus'u (*aleyhisselâm*) balık tuttu ve hemen yutuverdi. Bu esnada Yûnus (*aleyhisselâm*) Allah'a yöneldi, dua etti. Yedinci gün balık getirdi, Hz. Yûnus'u sahile bıraktı.

Hız. Yûnus çok yorulmuş, acıkmıştı, cildi de epeyce yıpranmıştı. Bir yaban keçisi geldi, Hız. Yûnus'a süt verdi. Geniş yapraklı bir kabak ağacı da ona gölge yaptı. Hız. Yûnus artık yürüyecek hale gelmişti. Ninova'ya dönmek üzere yola çıktı. Şehrin alt üst olduğunu, yıkıldığını, halkın da yok olduğunu sanıyordu. Şehre yaklaşıncı bir de ne görsün, baktı ki, şehir yerinde duruyor, halk da normal hayatına devam ediyordu. Ama insanlarda bir değişiklik vardı. Tevbe etmişler, puta tapmayı bırakmışlar, kötü alışkanlıklarını terk etmişlerdi. Hepsisi de Hız. Yûnus'un istediği gibi olmuşlardı.

Tam felâket gelip çatdığı sırada, bir araya gelmişler, büyüklerinin etrafında toplanmışlar. Hız. Yûnus'u aramışlar, taramışlar, ama bulamamışlardı. Sonunda iman etmişler, Allah'a kul olmuşlar, namaza başlamışlar. Yüce Allah da tevbele-rini kabul etmiş, felâketi durdurmuş, geri çekmişti. Böylece Ninovalılar kurtulmuştu. Hız. Yûnus'u görür görmez hemen etrafını sardılar. Ondan sonra onun dediklerinden hiç ayrılmadılar.

Yûnus'un (*aleyhisselâm*) başından geçenler, Kur'ân'da ve peygamberler tarihinde anlatılanlar kısaca böyle.

Yûnus (*aleyhisselâm*) denize atılmış, büyük bir balık onu yutmuştu. Deniz fırtınalı, gece tehlikeli ve karanlık, her taraftan ümit kesilmiş bir durumda. Tam bu esnada Hız. Yûnus Rabbine döndü ve şu duayı okudu:

“Lâ ilâhe illâ ente sübhâneke inni küntü mine'z-zâlimin.”

“Allah'ım! Senden başka bir ilâh yoktur. Sen her türlü noksanlıklardan uzaksın. Ben kendine yazık edenlerden oldum.”

Hız. Yûnus denizin ortasında, hem de balığın karnındaydı. Onu kurtaracak hiçbir sebep yoktu. Çünkü bütün sebepler durmuştu. Onu o halden kurtaracak olan, sözü hem balığa, hem denize, hem de geceye geçen birisi olabilirdi. Çünkü görünürde balık da, deniz de, gece de onun aleyhindeydi. Bu üçüne birden sözünü geçiremeyen, onu kurtaramazdı. Bütün insanlar toplanıp bir araya gelip, yardım etmeye kalksalar, beş para faydaları olmazdı. Hız. Yûnus bir peygamberdi. Rabbinden başka hiç kimseden yardım gelmeyeceğini biliyordu. Bütün sebeplerin sustuğunu ve durduğunu anladı ve gönlünü Allah'a açtı.

Okuduğu bu dua üzerine Cenab-ı Hak balığı da, denizi de, geceyi de onun emrine verdi. Sonunda balık onun için bir denizaltı gemisi oldu. Dağ gibi müthiş dalgaları taşıyan deniz, onun hakkında bir ovaya döndü, bir gezinti yeri oldu. Bulutların kararttığı gökyüzü onun için bir mehtaba döndü. Ay, ışığını cömertçe

yaydı, aydınlattı. Onu sıkıştıran ve tehdit eden bütün varlıklar dostluk yüzünü gösterdiler. Sonunda selâmet sahiline çıktı, kabak ağacının altında Allah'ın özel lütfuna kavuştu.

Hastalık, imtihan vesilesi olduğu için, hayırlara vesile olabilecek bir durumdur. Allah, kullarını bir takım musibetlerle dener, ta ki samimî olan ile olmayan, inanan ve inanmayan açıkça belli olsun. Ve o hastalık ve musibet, kullara doğru dua ve tevbeler için davetiyedir. Bu çerçevede bir gün İslâm Peygamberi, ashabına şöyle bir sual sordu: "Hasta olmamayı sever misiniz?" Sahabe: "Vallahi biz sıhhat ve âfiyette olmayı severiz" dediler. Bunun üzerine Hz. Peygamber: (sallallahu aleyhi ve sellem) "Allah'ın kendisini (hastalık v.s. ile) hatırlatmadığı hiç birinizde hayr yoktur" buyurdu.

İnsanları aldatmaya yönelik bir konuda şu ki;

Bir kardeşimiz **müslüman cinlerim var bana yardım ediyor veya hüddamlarım var bana yardım ediyorlar** diyen Serkan, Salih, Yaşar hoca gibi bazı hocaların **cinlerle işbirliği yapmalarını soruyor.**

Cevabımız şudur : Bizler de kendimizden hiçbir şey katmadan **Kur'an-ı Kerim** ile bu suale cevap veriyoruz. Her iki ayet kâfir ve müslüman cin ayırmadan işbirliğini menetmiştir.

"O gün, onların hepsini toplar. Ey cin topluluğu; insanlardan bir çoğunu yoldan çıkardınız ha? Onların dostları olan insanlar da diyecek ki: Rabbimiz, kimimiz kimimizden faydalandık. Ve bizim için takdir ettiğin ecelimize ulaştık. Buyurur ki: Allah'ın diledikleri müstesna, devamlı kalmak üzere duracağınız yer, ateştir. Muhakkak ki Rabbin; Hakîmdir, Alîmdir."⁽⁹⁷⁾ "Doğrusu insanlardan bazı kimseler; cinlerden bir takım kimselere sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı."⁽⁹⁸⁾

Peygamber Efendimiz (aleyhi's-salatu vesselâm) insanda Lümme-i şeytaniye diye adlandırılan bir merkezden bahseder. "İnsan kalbinde iki lümme (merkez) vardır. Bunlardan biri melek ilhamı, diğeri ise şeytan vesvesesi içindir." Şeytan kendine ait olan kısmı bir karakol olarak kullanır.

Herkes kendi fiilen işlediği günahın cezasını çeker ve kimsenin günahı başkasına yüklenmez ve sizin günahınızın cezası da başkasına, eşinize, kardeşinize, ananıza, babanıza, evlâdınıza veya şeytanınıza yükletilmez.

Ancak şu da unutulmamalıdır ki Kur'an-ı Kerim'in ifadesi ile;

"Şüphesiz ki onlar, kendi yüklerini ve kendi yükleriyle birlikte (bir kısım) yükleri (daha) taşıyacaklar ve atmış oldukları iftiralarından dolayı kıyamet gününde muhakkak sorulacaklardır."⁽⁹⁹⁾ "Kıyamet günü kendi günahlarını ve ilimsizce sap-

(97) Kur'an-ı Kerim, En'am, 6/128.

(98) Kur'an-ı Kerim, Cin, 72/6.

(99) Kur'an-ı Kerim, Ankebut, 29/13.

tırdıkları kimselerin günahlarından bir kısmını taşımaları için (bunu söylerler). İyi bilinsin ki, işledikleri suç ne kötüdür!”⁽¹⁰⁰⁾ İftiralar ile veya saptırdıkları insanlara sebep olmak ile “sebepe olan yapmış gibidir” sırrı ile başkalarının günah yükünü alırlar.

“De ki: «Ben Allah Teâlâ’dan başka bir Rab mı ararım ki, O herşeyin Rabbidir. Ve herkesin kazanacağı (günah) ancak kendi aleyhinedir. Ve hiçbir günahkâr nefis, başkasının günahını yüklenmez. Sonra dönüşünüz ancak Rabbinizedir. O zaman o Rabbiniz kendisinde ihtilâfa düşmüş olduğunuz şeyleri size haber verecektir.»”⁽¹⁰¹⁾

“Kim doğru yola giderse, sırf kendi iyiliği için gider; kim de sapıklık ederse, ancak kendi aleyhine eder; hiçbir günahkâr başkasının günahını yüklenmez! Biz bir peygamber göndermedikçe azap da etmeyiz.”⁽¹⁰²⁾

“Ki hiçbir günahkâr başkasının günah yükünü yüklenmez.”⁽¹⁰³⁾

“Hem günah çeken bir nefis, başkasının günahını çekmeyecek, yükü ağır basan onun yükletilmesine çağırır da ondan bir şey yüklenilmeyecek, isterse bir yakını olsun, fakat sen ancak o kimseleri sakındırırsın ki gaybde rablerinin haşyetini duyarlar, namazı dosdoğru/özenle kılarlar, temizlenen de sırf kendisi için temizlenir, nihayet gidiş Allah’adır.”⁽¹⁰⁴⁾

Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır Fatır Suresi 18. ayeti şöyle tefsir ediyor : “Herkes kendi günahından sorumlu olur, kendi günahının cezasını çeker; nitekim “Her koyun kendi bacağından asılır” deriz. Zâlimlerin, zorbaların yaptığı gibi birinin günahı diğerine yükletilmez. Ankebut Sûresi’nde “Onlar mutlaka kendi yüklerini de, o yükleriyle birlikte daha nice yükleri de bizzat yüklenecekler.”⁽¹⁰⁵⁾ buyurulmuş olması da buna aykırı değildir. Çünkü o hem sapıtmış ve hem de saptırmış olanlar hakkındadır. Başkasını da saptırmaya çalışanlar hem sapıklıklarının, hem saptırmalarının günahını çekerler ki, ikisi de kendi günahlarıdır. Nitekim «Her kim bir kötü âdet çıkarırsa, ona hem onun günahı, hem de onu işleyenlerin günahı vardır.» hadisi de böyledir. Yani diğer işleyenler çekmeyecek demek değil, onların hepsi kadar da fazla çekecek demektir. Demek ki birisi «şunu şöyle yap da günahı varsa benim boynuma olsun» diye kefâlet ederek diğerini bir günaha sokarsa, o boynuna aldığı günahı çekmeyecek değildir, ancak sevkettiği kimseyi kurtarmış olmayacak, onun çekeceğini çekmeyecek; birisi aldandığının cezasını çekecek birisi aldattığının cezasını çekecektir. Şu tabirinde bunlara işaret de var gibidir. Yüğü ağır basan, çok ağır yük altında bulunan günahkâr bir nefis, yükünün başkası tarafından alınıp

(100) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/25.

(101) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/164.

(102) Kur’an-ı Kerim, İsrâ, 17/15

(103) Kur’an-ı Kerim, Necm, 53/38

(104) Kur’an-ı Kerim, Fatır, 35/18.

(105) Kur’an-ı Kerim, Ankebut, 29/13.

yüklenilivermesine çağırır, yalvarsa da ondan hiçbir şey yüklenilmez. Rıza ve ter-
cih ile de yüklenilmez, zorla da yüklenilmez.”

“Allah, bir kimseyi ancak gücünün yettiği şeyle yükümlü kılar. Onun kazandı-
ğı iyilik kendi yararına, kötülük de kendi zararındır. (Şöyle diyerek dua ediniz):
“Ey Rabbimiz! Unutur, ya da yanılırsak bizi sorumlu tutma! Ey Rabbimiz! Bize,
bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün
yetmediği şeyleri yükleme! Bizi affet, bizi bağışla, bize acı! Sen bizim Mevlâmızsın.
Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”⁽¹⁰⁶⁾

Peygamberimizin (aleyhi's-salatu vesselâm) Veda Hutbesi

Dinimize göre herkes kendi yaptığından sorumludur. Hiç kimsenin suçu veya
günahı bir başkasına yüklenemez.

Hız. Peygamber (aleyhi's-salatu vesselâm), insanlığa son öğütlerini dile getirdiği
Veda Hutbesi'nde bu konulara temas ederek şöyle demiştir : “Ey insanlar! Rabbi-
niz birdir. Babanız da birdir. Hepiniz Âdem'in çocuklarısınız, Âdem ise topraktan-
dır. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın da Arap üzerine üstünlüğü olmadığı
gibi; kırmızı tenlinin siyah üzerine, siyahın da kırmızı tenli üzerinde bir üstünlüğü
yoktur. Üstünlük ancak takvada, Allah'tan sakınmaktadır. (...)

Kimse kendi suçundan başka bir şey ile suçlanamaz. Baba, oğlunun suçu, oğlu
da babasının suçu üzerine suçlanamaz. Ashabım! Dikkat ediniz, câhiliyeden kalma
bütün adetler kaldırılmıştır, ayağımın altındadır. Câhiliye devrinde güdülen kan
davaları da tamamen kaldırılmıştır.”

Ancak siz bir aile reisisiniz ve bir araba kullanıyorsunuz. Dikkatsizce süre-
ceğiniz aracın kaza geçirmesi ile ailenizden birilerinin ölmesi, sakat kalması
veya yaralanması sizin hatanız ile onların da bu hatadan bedel ödemesine se-
bep olur.

Aynen öyle de bir mazluma tecavüz eden bir baba o mazlunun beddu-
ası ile kızının tecavüze uğraması ile bedel öderken veya zekâtını vermediği
maldan çocuklarına yedirirken onların haramzâde olmalarına sebep olduğu
vb. gibi... Şeytanın âdemoğlunun mallarından ve evlâtlarından nasıl hisseler
aldığına gelince ilgili ayetlerde bakınız ne diyor :

“(Haydi) onlardan gücünün yettiğinin ayağını çağırınla kaydır. Atlıların ve ya-
yalarınla onların üzerine yürü. Onların mallarına ve evlâtlarına ortak ol. Onlara
vâdlerde bulun. Hâlbuki şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vâdetmez.”⁽¹⁰⁷⁾

“Ey insanlar! Yeryüzünde olan bütün nimetlerimden helâl hoş olmak şartı ile ye-
yiniz; Fakat şeytanın peşinden gitmeyiniz. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.”⁽¹⁰⁸⁾

(106) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/286.

(107) Kur'an-ı Kerim, İsrâ, 17/64.

(108) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/168.

“Şeytan sizi fakir olacaksınız diye korkutur, sizi cimriliğe ve çirkin şeylere teşvik eder. Allah ise kendi katından bir af ve lütuf va’d buyurur. Allah’ın ihsanı geniştir, her şeyi hakkıyla bilir.”⁽¹⁰⁹⁾

“Faiz yiyenler tıpkı şeytanın çarptığı kimsenin uykudan kalkışı gibi kalkarlar. Bu, onların “Alışveriş de faiz gibidir” demelerindendir. Halbuki Allah alışverişi mübah, faizi ise haram kılmıştır. Her kime Rabbinden bir talimat gelir, o da faizden vazgeçerse, daha önce yaptığı muamele kendisi için geçerlidir, hakkındaki hüküm de Allah’a aittir. Her kim tekrar faizciliğe dönerse, işte onlar cehennemliktir, hem de orada ebedi kalacaklardır.”⁽¹¹⁰⁾

“Şeytan da onları haktan büsbütün saptırmak ister.”⁽¹¹¹⁾

“İman edenler Allah yolunda savaşırlar. Kâfirler ise şeytan yolunda savaşırlar. Öyle ise ey mü’minler haydi, şeytanın taraftarlarıyla muharebe edin. Şeytanın hilesi, cidden zayıftır.”⁽¹¹²⁾

“Allah şahittir ki, Biz senden önce bir çok ümmete kendilerini irşad etmeleri için resuller gönderdik, fakat şeytan onların batıl işlerini kendilerine güzel gösterdi. Bu yüzden peygamberlerini yalancı saydılar. İşte şeytan dünyada olduğu gibi, bu gün de onların dostudur. Onlara gayet acı bir azap vardır.”⁽¹¹³⁾

“İmdi, Kur’ân okuyacağın zaman, o kovulmuş şeytandan Allah’a sığın.”⁽¹¹⁴⁾

Kur’ân-ı Kerim okumaya başlarken şeytandan Allah’a sığınmak yetmeyip tilavet boyunca da onun vesveselerinden sığınıp korunmaya çalışmak gerekir. Şeytanın, insanı Kur’ân’ın hidâyetinden alıkoymak için çalıştığını unutmamalıdır.

“Her ne zaman şeytandan sana bir vesvese gelecek olursa, hemen Allah’a sığın. Çünkü o duaları işitip icabet eder ve her şeyi bilir.”⁽¹¹⁵⁾

Allah’ın emirlerine ve rızasına aykırı tarafa çeken, içten içe dürtten herhangi bir vesvese gelirse, mü’minin Allah’a sığınması, istiâze kalesine girmesi emrolunuyor. İnanç esasları, ibadetler, haramlar, insanlara karşı davranışlar, hülâsa insanın hayatında karşılaşılabilecek her türlü durumda vesveseye mâruz kalınca Allah’a yönelmek, O’nun korumasına girmek gerekir.

“Allah’a karşı gelmekten sakınanlara şeytandan bir hayal ilişkince, hemen düşünüp kendilerini toparlar, basiretlerine tam sahip olurlar.”⁽¹¹⁶⁾

Allah’a karşı gelmekten sakınanlar, müttakiler, kendilerini tam emniyette hissetmezler. Şeytan onları da etkilemeye çalışır. Fakat onlar bunu bildiklerinden,

(109) Kur’ân-ı Kerim, Bakara, 2/268.

(110) Kur’ân-ı Kerim, Bakara, 2/275.

(111) Kur’ân-ı Kerim, Nisa, 4/60.

(112) Kur’ân-ı Kerim, Nisa, 4/76.

(113) Kur’ân-ı Kerim, Nahl, 16/63.

(114) Kur’ân-ı Kerim, Nahl, 16/98.

(115) Kur’ân-ı Kerim, A’raf, 7/200.

(116) Kur’ân-ı Kerim, A’raf, 7/201.

şeytanın bir tayf, bir hayal eseri gibi bir etkisine mâruz kalıp gözleri bulanabilir. Ama çok geçmeden gerçeği sezer, Allah'a sığınmak gerektiğini hatırlar, basiretleri açılır, vartadan kurtulurlar.

“Sakın şeytan sizi yoldan çevirmesin. Çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.”⁽¹¹⁷⁾

“Sen de ki: “Yâ Rabbî! Şeytanların vesveselerinden, onların yanımda bulunmalarından Sana sığınırım!”⁽¹¹⁸⁾

“Babacığım, sakın şeytana ibadet etme! Çünkü şeytan Rahmân'a isyan içindedir.”⁽¹¹⁹⁾

“Âd ve Semûd halklarını da imha ettik. Siz ey (Mekke'liler) bunu, kalan ev harabelerinden anlıyorsunuzdur. Şeytan onlara yaptıkları kötü işleri süsledi ve onları yoldan çıkardı. Halbuki onlar aklı fikri yerinde, açık göz kimselerdi.”⁽¹²⁰⁾

“Ey iman edenler! Sakın şeytanın izinden gitmeyin. Her kim şeytanın peşinden giderse bilsin ki o kendisinden hep fenâ, çirkin ve meşrû olmayan şeyleri yapmasını ister. Eğer Allah'ın lütuf ve merhameti olmasaydı, sizden hiçbiriniz asla temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediğini temizleyip arındırır. Çünkü Allah her şeyi hakkıyla ıslah eder ve bilir.”⁽¹²¹⁾

Ve şeytanın kimler üzerinde bir hakimiyetinin olup olmayacağını da şu ayetler bize bildirmektedir.

“Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur. Şeytanın hâkimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir”⁽¹²²⁾

AHİRZAMAN REZALETLERİ...

NEREDE PEYGAMBERİMİZİN SÜNNETLERİ...

NEREDE KALDI ALLAH'IN RIZASI...

Allah'ın rızası için dua ve ibadet niyetleri. Dilerse rabbim verir dilekleri. Senin dileğin duaya sebep olmamalı. Senin ihtiyaçların dua ve ibadetin vakitleri, akşam namazını güneş doğsun diye kılmamalı, güneşin batması akşam namazının vaktidir.

Allahım! İsm-i âzamın hakkına, Kur'an-ı Kerim hürmetine, Resullullah (aleyhi's-salatu vesselâm) şerefine...

Ümmet-i Muhammedin (aleyhi's-salatu vesselâm) ruhlarında ve bedenlerinde şeytanın ruhsat ve hisseler almasına sebep olan tüm hata ve günahlarımızdan

(117) Kur'an-ı Kerim, Zuhuf, 43/62.

(118) Kur'an-ı Kerim, Mü'minûn, 23/97-98.

(119) Kur'an-ı Kerim, Meryem, 19/44.

(120) Kur'an-ı Kerim, Ankebut, 29/38.

(121) Kur'an-ı Kerim, Nur, 24/21.

(122) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/99-100.

bizleri arındır ve bizleri affeyle. Yâ Kuddûs, Yâ Tevvâb, Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr. Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimîn.

Ey amelinden emin olup kalbim temiz diyen ve Ey Allah'ın rahmetinden ümit kesen kardeşim!

İbn-i Mesud (*radıyallahu anh*) diyor ki : “Büyük haramların en büyüğü Allah'a eş koşmak, Allah'ın ansızın gelecek olan azabından endişe etmemek, Allah'ın rahmetinden ümidi kesmek, Allah'ın lütfundan emin olmaktır.”

Allah'ın rahmetini ummayı ve azabından korkmayı aynı anda kalpte birleştirmek imanın farzlarındandır.

Tevhid bunsuz kemâle ermez. Aynı anda kalpte bulunmaması tevhidin kemâline zıttır. Onun için kulun üzerine aynı anda Allah'ın rahmetini ummak ve azabından korkmak farzdır.

Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor : “O kâfir mi hayırlıdır? Yoksa gecenin saatlerini “secde” ve “kıyam”la geçiren, âhiretten korkup Rabbi'nin rahmetini uman mı? Ey Muhammed! Sen onlara şöyle de: “Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?” Ancak akıl sahipleri düşünür.”⁽¹²³⁾

Allah'ın azabından emin olmak, kulun Allah'tan korkmamasından, korku ibadetini terk etmesinden kaynaklanmaktadır. Korku ibadeti ise kalbî bir ibadettir. Kulun kalbinde Allah'tan korku varsa kul o zaman Allah'ın razı olduğu amelleri işler. Ve Allah'ın yasakladığı şeylerden uzak durur. Allah'ı yüceltir ve O'na korku ile yaklaşır. Çünkü korku ibadettir. Allah'ın rahmetini ümit etmek ve azabından korkmanın aynı anda kalpte bulunması farzdır. Çünkü Allah'ın azabından korkmak bir ibadettir. Aynı şekilde Allah'ın rahmetini ummak da bir ibadettir. Bu iki ibadet aynı anda kalpte olmalıdır ki Allah'a gerçek manada kulluk edilmiş olunsun.

ÜÇ ŞEYE LÂNET, İNSANI ŞEYTAN YAPAR...

Canlarınız, evlâtlarınız ve mallarınız Allah'ın sizlere üç büyük emanetidir. Canına, evlâdına ve malına lânet ve belâlar okuyarak isyana girenlerin şeytanlara dönüştüğüne yüzlerce kez şahid olmuş biri olarak sizleri uyarıyorum.

Bu üç şeye lânet okuyan lânetleniyor ve şeytana dönüşüyor. Nefis ve şeytana uyararak bunu yaptığımızda kabre iman ile girmemiz çok zor olduğu gibi gayet çetin bir kabir azabı ve mahşer hesabı bizleri bekliyor.

Bir yalancının en büyük hilesi “Ben yalan söylemem” sözü ile başlar.

Şeytanî cinler ile savaşmanın tek yolu. Takva zırhını giyiniz. Dua kalkanları ile mukavemet ediniz. Tevbe kılıçları ile öldürünüz.

Allahım! Biz ahir zamandaki kullarının tevbe ve pişmanlık gözyaşları gökyüzündeki yağmurlar olsa yağsa yine de arınamayacak kadar günah pislikleri içerisinde kaldığımızı biliyoruz. Allahım! Şahit ol ki yine de bizler senden ümidimizi kesmedik ve senin rızanı senin bizleri kurtarmanı senin hidayetini senin başımızdaki belâları ve musibetleri def'etmeni bekliyoruz ve ümitvarız.

Yâ Kuddûs, Yâ Hâdi, Yâ Hannân, Yâ Mennân, Yâ Gaffâr, Yâ Settâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimîn.

“Allah'ın kendilerine lütfundan verdiği nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır! O kendileri için bir şerdir. Cimrilik ettikleri şey kıyamet gününde boyunlarına dolanacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”⁽¹²⁴⁾

Paranormal Ofis olarak farkettiğimiz garip bir tevafuğu siz kardeşlerim ile paylaşmak isterim.

Bizim ve varsa eşimizin soyundan verilmeyen **tüm zekâtların yerine geçmesi niyeti** ile neden 280 öğün fakir veya yetim doyurmak geçmişlerimizin vermediği zekâtlardan bizde veya çocuklarımızda şeytanın hissesini kaldırdığını istişare yaptık.. Bir çocuğun haramzade olmasının bir sırrı da odur ki anne karnında zekâtı verilmemiş maldan 9 ay 10 gün yer. Tüm bedenindeki hücreler haram ile oluşarak dünyaya gelir. Her ayı 30 gün hesaplar isek 9 ay 270 gün yapar, 10 gün daha ilave edildiğinde tam 280 güne tekabül ettiğini farkettilik.

Haram ile 280 günde oluşan bir bedenın temizlenmesi ve arınması için bizim ve soyumuzun vermediğimiz zekâtlar niyeti ile 280, öğün fakir veya yetim doyurma kefâretini rabbim cümlemizden kabul eylesin.

En doğrusunu Allah (*celle celalühü*) bilir; fakir doyurmaya gücü olmayan kendisi de fakir sınıfında olan kardeşlerimizin dahi **“Allahım! Benim ve eşimin ve soyumuzun vermediğimiz zekâtların kefâreti ve sevabını tüm zekât düşen fakir müslüman kardeşlerimize hediye etmek ve Ümmet-i Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) üzerindeki belâ ve musibetlerin kalkması ve şeytanın kurduğu tüm tuzak ve hilelerin bozulmasına vesile olması niyeti ile niyet ettim 40 gün oruç tutmaya”** diyerek aralıksız tutacakları orucun ardından 41. gün bir fakiri 2 öğün doyurmasıyla şeytanın bizim ve zürriyetimizin **mal ve evlâtlarımız** üzerindeki hisselerini temizleyeceğine inanıyorum.

280 gün için zekât ve 41 gün oruç bekarlar içindir. Evlilerde eşlerin ikisinin de 41 gün orucunu tutması gerekir ve eşlerin ikisi içinde 280x2=560 günlük zekât ödemesi yapılmalıdır.

İNSAN NASIL ŞEYTAN OLUR?

**ALLAH'A (celle celalühü) VERİLEN SÖZLERİN, AHİDLERİN,
ADAKLARIN (NEZİRLER) ÖNEMİ NEDİR?
BU SÖZLERİN YERİNE GETİRİLMEMESİ
ŞEYTANIN MUSALLATINA NASIL KAPI AÇAR?
İNSAN NASIL ŞEYTAN OLUR..?**

“Neden Kuran’ın anlamını iyice düşünmüyorlar? Yoksa kalpleri mi kilitli?” buyuruyor rabbimiz Muhammed Suresi 24. ayetinde...

Ahd masdar olarak: *“Bir şeyin yerine getirilmesini emretmek, talimat vermek; söz vermek”* anlamlarına geldiği gibi, isim olarak, *“emir, talimat, taahhüt, antlaşma, yükümlülük, itimat veren söz”* anlamlarına da gelir. Ahid’de hem yemin hem de kesin söz verme anlamı vardır. Ahd, sözcük olarak *“bir şeyi her durumda koruyup gereğini yerine getirmek”* demektir. İki taraf arasındaki sözleşmelere de ahd ve ahitleşme denir. Ahd’in çoğulu Uhud’tur.

Tevrat ve İncil’den de ahid olarak söz edilmektedir. Böyle bir isimle tanımlanmamış olsa da, anlamı ve kapsamı itibarıyla Kur’anda bir ahiddir. Allah (celle celalühü) ile İsrailoğulları arasında yapılan ahdin hükümlerini içerdiği için Yahudi ve Hristiyan kutsal kitaplarına Ahd-i Atik ve Ahd-i Cedid denmektedir. Ahd-i Atik’te, Allah İsrailoğulları ile antlaşma-sözleşme yapmış, daha sonra Allah bu sözleşmeyi geçersiz kılarak İsa’nın (aleyhisselâm) şahsında insanlıkla Ahd-i Cedid’le yeni bir ahid yapmıştır. Kur’an, Yahudilerin de Hristiyanların da ahitlerini bozduklarını söylemektedir: *“Allah’a ne zaman söz verdilerse bir kısmı sözünden dönmedi mi? Hayır, onların çoğu inanmıyor.”*⁽¹²⁵⁾; Allah Hristiyanlardan da söz almış fakat onlar da sözlerinin bir kısmını unutmuşlardır: *“Ve (aynı şekilde), Biz Hristiyanız! diyenlerden kesin bir taahhüt almıştık; ama onlar da akıllarından çıkarmamaları emredilen şeylerin çoğunu unutmuşlardır; bu nedenle, onlar arasında mahşer gününe kadar (sürecek) düşmanlık ve kini artırdık ve zamanı geldiğinde Allah onlara neler işlediklerini gösterecektir.”*⁽¹²⁶⁾. Kur’an-ı Kerim birçok

ayette Yahudi ve Hristiyanların ahidlerini bozdukları için lânetlendiklerini ifade etmektedir.

Günümüz **İslâm aleminin içinde bulunduğu durumun, ahid ve ahde vefâ çerçevesinde** değerlendirilmesi yapıldığında; ahidlerini bozan Yahudi ve Hristiyanlardan bir farklarının kalmadığı görülmektedir. Allah'la üzerinde ahidleşilen metnin (Kur'an'ın), içindekilerinin bir çoğunun ya terk edildiği ya gereksiz görüldüğü ya da anlam olarak değiştirildiği açıkça görülmektedir. **Kur'an'ı, hayatın her alanında rehber edinmeden, ölçü almadan, O'nu belirleyici olarak görmeden; O'na yalnızca inandığını söylemekle yetinen bir kimsenin ahidinde durduğu söylenebilir mi?** Bu tarz bir tutumun, önceki ümmetlerin tutumundan bir farkı var mı? **Allah'la yaptığı ahde uymanın temel şartı, O'nun ahidini hayatına rehber edinmek ve her işinde ölçü almak değil midir?**

Kur'an-ı Kerim, birçok ayette ahitleşmeyi **Misak** kavramıyla da ifade etmektedir. Bu iki kavram konu itibariyle birbirini tamamladıklarından eş anlamlı da görülebilirler. Yine de kullanıldıkları yerlere göre bazı farklılıklar içermektedirler. Misak, kavram olarak: *“kendisiyle bağlanılan söz, yapılan ve mutlaka yerine getirilmesi gereken anlaşma”* demektir. Güvenmek ve inanmak anlamındaki sika kökünden türemiştir. *“Yemin ve söz verme ile pekiştirilmiş sözleşmedir.”* *“Allah'a, Rasulüne ve insanlara verilen sözü, yapılan her türlü anlaşmayı ifade eden bir terimdir.”* Kur'an, misak kavramını Allah ile kulları arasındaki ahidleşmeyi ifade etmek için de kullanmaktadır. Ve-Si-Ka, veya Ve-Sü-Ka fiil kökünden gelmektedir. Fiil kökü, güvenmek, sağlam olmak, sağlam tutmak, sağlama bağlamak anlamlarına gelmektedir. Türkçe'de, belgeledi, sağlamlaştırdı, sağlama bağladı anlamlarına gelen *“tevsik etmek”* kelimesi ile belge, ispat anlamına gelen *“vesika”* aynı kökten türemiştir.

Kur'an'ın yüklediği anlam çerçevesinde *“misak”* kavramını; insanın inancını ve yaşantısını nasıl düzenlemesi gerektiğine; görev, ödev ve sorumluluklarının neler olduğuna dair Allah'la yaptığı sözleşme olarak tanımlayabiliriz. Her sözleşmede/ahidleşmede olduğu gibi bu sözleşmede de iki taraf vardır. Taraflardan biri “yaratıcı” olan Allah, diğeri *“yaratılmış”* olan insandır. Allah *“Ben-i Âdem”*e, yaradılışında kendisini tanıma ve gerçekleri görebilme sezgisi ve eğilimi vermiştir. İnsan dışsal hiçbir uyarıcı olmadan da bir yaratıcıyı ve varlığa dair gerçekleri kavrayabilecek, anlayabilecek temel donanımına sahiptir. Akıl, vicdan ve duygular bu donanımın önemli unsurlarındandır. *“Mute'âl Kudret”*in varlığını sezme, algılama yatkınlığı yaradılıştan var olan bir özelliktir. Ancak bu unsurlar kesinlik içermediklerinden insanın sorumlu tutulması için yeterli görülmemiştir. İnsanın yeterli görülebilmesi için kesinlik içeren Kitap ve Peygamberin varlığı devreye

girmiştir. Bu açıdan vahiy, insanla Allah arasında karşılıklı olarak yerine getirilmesi gereken şeyleri içeren bir sözleşmedir. Değişik bir ifade ile Kur'an, baştan sona bir misak ve ahidleşme metnidir denebilir. Bu sözleşme, insanın neye nasıl inanacağını ve inancını nasıl yaşayacağını içeren bir sözleşmedir. İnsanın, bu sözleşmenin gereğini yerine getirdiği takdirde cennetle ödüllendirilmesi, getirmediği takdirde de cehennemle cezalandırılması "Yaratıcının ahdi"dir. Ve **'Yaratıcı asla ahidinden dönmeyecektir. Kul, ahidini bozmadıkça; "Hakkı batıl ile örtterek, hakikatı bile bile gizleyerek" (127) mesajı tahrif etmedikçe; diğer bir deyimle Allah'a verdiği sözden dönmedikçe Allah da verdiği sözü tutacaktır. (128)**

Ahlâki literatür, ahidini yerine getirmeyi "*ahde vefâ*" olarak tanımlamaktadır. Bu bağlamda ahlâki anlamda inanan insanın Kur'an'a uyması "*ahde vefâ*"; uymaması ise "*vefâsızlık*" olarak görülmektedir. Allah'la yapılan ahitleşmede, ahidine uymamak sadece insana has bir durumdur. Allah için böyle bir şey söz konusu değildir. Kur'an ahde vefâ göstermeyi yani yaptığı misaka uymayanı zâlim olarak tanımlamaktadır.⁽¹²⁹⁾ Yeryüzündeki bozgunun, kaosun ve zulmün gerçek nedeni insanın ahidini bozmasıdır; söz verdiği halde sorumluluğunun gereğini yerine getirmemesidir.⁽¹³⁰⁾ Gerek yaradılıştan varlık yapısına konmasıyla, gerek vahiy ve peygamber yoluyla, insan, Allah'tan başka rabb tanımayacağına dair Allah'a ahd vermiş, Allah da kendisinden ahd almıştır. **İnsanın, yeryüzündeki yaşantısının kurallarını içeren bu ahdin dışına çıkması şeytana tâbi olması demektir.** Ahde uymayanlar yaptıkları şeylerle şeytana ibadet etmiş sayılmaktadırlar. Allah: *"Ey âdemoğulları! Şeytana kulluk etmeyin; çünkü o apaçık düşmanınızdır; sadece bana kulluk edin, işte doğru yol budur diye sizi uyarmadım mı?"*⁽¹³¹⁾ diyerek ahdi bozmanın şeytana kulluk olduğunu belirtmektedir.

İnsanın, kendi hayatını düzenlemede olduğu gibi, kendisi dışındaki insanlarla da yapacağı ahidleşmelerde Allah'la (*celle celalühü*) yapılan ahde uyma zorunluluğu vardır. Müslüman, tercihlerinin tamamında Allah'la (*celle celalühü*) yaptığı ahdi dikkate alma zorundadır. Bu bakımdan diğer insanlarla yapılan ahidleşmeler Allah'la (*celle celalühü*) yapılmış gibidir. Ahitleşmenin özünde "*karşılık*" vardır. İnsanın, gerek Allah'la (*celle celalühü*) gerekse insanlarla yaptığı ahde uymasına karşılık Allah da, insana, âhîret hayatında cennete koyma ahidinde bulunmuştur. Diğer yandan ahdi bozmak şiddetle kınanmakta, ister Allah'la (*celle celalühü*) ister insanla olsun yapılan ahde uyulmamasına karşılık cehennemle cezalandırılma vardır.

(127) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/42.

(128) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/40.

(129) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/124.

(130) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/27.

(131) Kur'an-ı Kerim, Yasin, 36/60.

“Onlar ki, (fıtratlarına) yerleştirdikten sonra Allah’a karşı taahhütlerini bozarlar, Allah’ın birleştirilmesini emrettiği şeyi koparıp ayırırlar ve yeryüzünü fesâda verirler: İşte bunlardır hüsrana uğrayanlar.”⁽¹³²⁾ Diğer önemli bir husus da şudur: Vahyin mesajını terk etmek ne kadar ahdi bozmaksa, onu bağlamından koparmak da diğer bir deyimle çarpıtmak da o kadar ahdi bozmaktır. Kendilerini müslüman olarak tanımladıkları halde vahye göre yaşamlarını düzenlemeyip, vahyin yol göstericiliği dışında yol göstericiler edinenler, vahyi bağlamından kopararak ahidlerini bozmuş olurlar. Kur’an-ı Kerim bu kimseleri dünya hayatı için âhiret hayatını azaba atanlar olarak tanımlamaktadır: “Allah’a karşı taahhütlerini ve yeminlerini ufak bir kazanç karşılığında değiştirenler var ya; onlar, öteki dünyanın nimetlerinden asla nasıblenemeyeceklerdir. Allah, mahşer günü, onlarla ne konuşacak, ne yüzlerine bakacak, ne de onları günahlarından arındıracaktır ve onları acıklı bir azap beklemektedir.”⁽¹³³⁾

Bir kimsenin “iman” etmesi demek, vahyi bir “ahid” olarak kabul etmesi demektir. Bu bakımdan iman ettiği şeyleri yapmayan, yapmadığı oranda ahdini bozmuş olur. Diğer bir deyimle ahde vefâsızlık etmiş olur. Ahdine vefâ göstermeyi bekleyen sonuç ise dünyada da rezil olmaktır âhirette de. **Batı dünyası karşısında İslâm dünyasının içinde bulunduğu bu rezil durumun en önemli nedeni ahde vefâsızlıktır.** Ahde vefanın, sözünde durma, verdiği sözlere bağlı kalma, özü ve sözü ile doğru olma gibi anlamlara geldiği dikkate alındığında; müslümanların vahiy ile olan ilişkilerinde bunu ne oranda başardıklarını en iyi bugün içinde bulundukları durum tanımlamaktadır.

Müslümanların dünkü ve bugünkü durumunu milli şairimiz Mehmet Akif Ersoy ne güzel özetlemiş :

Müslümanlık nerde, bizden geçmiş insanlık bile...

Âlem aldatmaksa maksat, aldanan yok, nâfile!

Kaç hakiki müslüman gördümse: Hep makberdedir;

Müslümanlık, bilmem amma, gâlibâ göklerde!

Necip Fazıl Kısakürek de durumu hiç içaçıcı görmez :

Bıçak soksan gölgeme, sıcacık kanım damlar.

Gir de bak bir ülkeme, başsız başsız adamlar...

Ağlayın, su yükselsin! Belki kurtulur gemi.

Anne, seccaden gelsin; Bize dua et, emi!

Ahde vefâ, müslüman için temel ilkelerdendir. Vefâ sahibi bir müslüman, sürekli verdiği sözde durmanın zorunda olduğunun duygusuyla yaşar. Bu konuya

(132) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/27.

(133) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/77.

özen göstermesi; vicdanın rahat olması ve kalben huzurlu olması için zorunlu bir gerekliliktir. Peygamber Efendimizin “*Hudeybiye Antlaşması’ndan hemen sonra yanındaki mü’minlerin itirazlarına rağmen kendisine sığınan Ebu Cendel’i antlaşmanın gereği olarak müşriklere vermesi*” ahde uymanın ne kadar önemli olduğunun bir göstergesidir.

Anlam kayması, çarpıtma ve bağlamından koparma bir çok konuda olduğu gibi misak ayetlerinde de karşımıza çıkmaktadır. Ünlü birçok müfessir ve fıkıhçının da desteklediği, geleneksel kültürde Allah’ın “*ruhlar aleminde*” insanlardan “*misak*” aldığına inanılmaktadır. Bu inanca göre, Allah insanı yaratmadan önce “*ruhlar aleminde*” insanın ruhundan, insanların rabbi olduğuna dair söz almıştır. “*Elestü birabbiküm (Ben sizin Rabbiniz değil miyim?)*” sorusuna karşın ruhlar “*belâ (evet) sen bizim rabbimizsin*” demişlerdir. Bu bakımdan “*ne zamandan beri müslümansın*” sorusuna karşılık “*Kalu Belâ’dan*” beri diye cevap verilmektedir. Yani ben sizin rabbiniz değil miyim sorusuna evet sen bizim rabbimizsin cevabının verildiği günden beri denmektedir.

Bu iddia: «*Ve senin Rabbin, her ne zaman âdemoğullarının sulblerinden onların soylarını çıkaracak olsa, onları kendileri hakkında tanıklık etmeye çağırır: “Ben sizin Rabbiniz değil miyim?” Onlar cevaben : Elbette!” derler. “Buna tanıklık ederiz! (bunu böylece hatırlatıyoruz ki) kıyamet gününde, “Doğrusu bizim bundan haberimiz yoktu” demeyesiniz. Yahut; aslında önce (biz değil) atalarımızdı Allah’tan başkasına tanrısal nitelikler yakıştıranlar; biz sadece onların izinden yürüyen bir kuşağız; öyleyse, batılı ihdas edenlerin işlediklerinden dolayı bizi mi helâk edecek-sin?” demeyesiniz*»⁽¹³⁴⁾ ayetlerine dayandırılmaktadır.

Gerek ilk insanın yaratılışı gerekse insan türünün yaratılışı ve varlığını sürdürme biçimi ile ilgili ayetlere bakıldığında da görülmektedir ki: insan önce fizik beden olarak yaratılmış sonra da yaratıcı, ruhundan üfleyerek ona hayat vermiştir: “*Gerçek şu ki biz insanı çamurdan süzerek yaratıyoruz.*”⁽¹³⁵⁾ “*O, yarattığı her şeyi en mükemmel şekilde yapandır. Nitekim Allah insanın yaratılışını balçıktan başlatır; sonra basit bir sıvının özünden soyunu sürdürür; sonra ona (yaradılış) amacına uygun bir şekil verip kendi ruhundan üfler*”⁽¹³⁶⁾. “*Gerçek şu ki, Biz insanı ses veren balçıktan, biçim verilebilir, özlü, kara bir balçıktan yarattık; cinleri ise ondan (çok) önce yakıcı kavurucu yellerin ateşinden yaratmıştık; Ve hani, Rabbin meleklerle: “Haberiniz olsun, Ben biçim verilebilir özlü kara balçıktan bir ölümlü varlık yaratacağım” demişti; Ona belirli bir biçim verip de ruhumdan üflediğim zaman onun önünde yere kapanın*”⁽¹³⁷⁾

(134) Kur’an-ı Kerim, A’raf, 7/172-173.

(135) Kur’an-ı Kerim, Mü’minun, 23/12.

(136) Kur’an-ı Kerim, Secde, 32/7-8-9.

(137) Kur’an-ı Kerim, Hicr, 15/26-27-28-29.

Oysa ki Kur'an-ı Kerim'e bakıldığında insan sadece ruhlar aleminde verildiği söylenen sözle değil vahiyle bu alemde muhatap ve sorumlu kılınmıştır. Bu dünyanın imtihan dünyası olduğunu açıkça beyan eden ve insanın vahyin tamamlanmasından sorumlu olduğunu söyleyen yüzlerce ayet çerçevesini ve içeriğini açıkça ortaya koymaktadır.

Misak olayının ruhlar aleminde olduğu düşüncesini kabul etmeyen oldukça geniş bir kesim de "misak"ı insanın üzerine yaratıldığı fitratın inanma eğiliminde oluşu olarak tanımlamaktadır. "Misak"ın ruhlar aleminde fiilen gerçekleştiğini varsayan düşünceye karşı olarak ileri sürülen bunun fiilen gerçekleşmiş bir şey olmadığını; bu ayetlerde sözü edilen misakın aslında insanın inanmaya eğilim üzerinde yaratıldığı fitrat anlamına geldiği şeklindeki inanç da tıpkı diğeri gibi Kur'an-ı Kerim'le çelişmektedir. Yukarıda da izahına çalışıldığı gibi misak olayı sembolik bir anlatım tarzından başka bir şey değildir. İnsanın neden sorumlu tutulduğu, nelerle mükellef kılındığı, yaratıcısını tanıması için Kur'an sembolik bir anlatım tarzı ile insandan ahid almıştır. Kur'an-ı Kerim'de buna benzer bir çok ayet bulunmaktadır. Örneğin bir ayet-i kerimede: *"Gerçek şu ki, Biz (akıl ve irade) emaneti(ni) göklere, yerlere ve dağlara sunmuştuk, ama (sorumluluğundan) korktukları için onu yüklenmeyi reddettiler. O (emanet)i insan üstlendi; zaten o, daima haksızlığa ve akılsızlığa son derece meyyaldır"*⁽¹³⁸⁾ denmektedir.

"Ahid" ve "Misak" genel anlamda şu şekilde tanımlanabilir: Allah, insanı yaratmış ve onun varlık anlamına uygun düşen; düşüncesini, inancını ve yaşamını düzenlemesi için ona ilâhi metinleri vahyetmiştir. İnsanın bunu kabullenmesi (*iman etmesi*) misak veya diğer bir deyimle ahitleşme demektir. Vahiy, insana yapılmış bir tekliftir.

Bu tekliften haberdar edilen insan, ona uygun olan bir inanma ve yaşamadan sorumlu tutulmuştur. İnsandan *"sözün alınması"*, onun vahiyden haberdar edilmesinin mecazi anlatımıdır. Ayrıca teklife muhatap olan insan, bu teklifi kabule açık bir eğilimde yaratılmıştır. Kabule ve gereğini yerine getirmeye uygun bir donanıma sahip olarak yaratılan insan, sorumluluk yaşına girdiği andan itibaren ahdin gereğini yerine getirmekle mükellef kılınmıştır.

Yani sözün özü; insan nasıl şeytan olur sorusunun cevabını verecek olursak, tertemiz günahsız olarak dünyaya gönderilen insanoğlu, gerek yaratılışından, gerekse yaratıldıktan sonra Allah'a verdiği sözleri, adakları (nezirleri), yeminleri yerine getirmediğinden dolayı şeytanî cinlerin hücumlarına karşı korunmasız duruma düşmekte ve musallat yaşamakta, bu şeytanî cinlerin musallatıyla ve vesvesesiyle işlediği günahlar ile birlikte yavaş yavaş

(138) Kur'an-ı Kerim, Ahzab, 33/72.

şeytanî fitrata dönüşme yolunda ilerleyerek cehennemde insî şeytan olarak şeytanın arkadaşlığına hak kazanmaktadır.

Siz siz olun; Üzerimizde rabbimize kulluk yapmaya ahdimiz ve sözümüz varken, insan olarak haddimizi aşarak “Allahım! Şunu verirsen kurban keserim, işe girersem sadaka veririm, zengin olursam namazlarımı kılarım, evlât verirsen adak keseceğim” anlamını ifade eden ve “şayet bunlara ulaşmaz isem ve bana bu nimetleri vermez isen, bu ibadetleri yapmam” anlamı taşıyan Allah (celle celalühü) ile pazarlık yapmak ve Allah’a şart koşturmak edepsizliğinde bulunarak ve üstelik bu maksatlara ve şart koştuğu nimetlere mazhar olduğunda Allah’a (celle celalühü) yalan söyleyerek kullukta en büyük edepsizliği yaparak sözlerini yerine getirmemek ile dünya ve âhiretimizi cehenneme çevirdiğimizi ve bu yalanlar ile şeytanların bizleri cehenneme götürmek için ruhsat aldığını asla unutmayın ve Allah’la (celle celalühü) pazarlık yapma fikrinde olan dünyevî çıkarlar için adak adamayın ve Allah (celle celalühü) adına yapamayacağımız sözler ve yeminler, yapmaya muktedir olsanız dahi vermeyin...

ŞEYTANIN AHMAK DOSTLARINA KUR’AN-I KERİM’DEN CEVAP

Sayık Erol Tangut’u ve Sayikleri tenkit ve karalamaya çalışanlara cevabımızdır...

Şeytanların (cinlerin), insanlara aşık olarak girdiklerine, büyüden girdiklerine, hasedden girdiklerine, nazardan girdiklerine, kıskançlıktan girdiklerine, yani Allah’ın (celle celalühü) izni ve kanununa itaatsizlikten değil de insanların ellerinde olmayan sebepler ile yani (kendi hata ve günahları nedeni ile değil de) başkalarının hataları sonucunda musallat olduklarına inanan ve iddia eden ve bu iddiasının adını Kur’an ve Sünnet’e göre tedavi diye vasıflandıran şeytanın ahmak, iftiracı, yalancı ve günahkâr yaptığı sözde alim özde şeytana avukatlık yapanlara bizim veya şahsımızın cevabı değil Kur’an-ı Kerim’de Allah’ın (celle celalühü) cevabı aşağıdadır...

Bunu idrak edemeyen ve kabul edemeyen ve bu ayeti gözardı edip şeytana hizmet eden hiç kimse muhatabımız değildir... İşte ayet...

Şuara Suresi, 221-222-223. ayetlerin meali ve tefsiri...

221- Şeytanlar kimin üzerine iner, size haber vereyim mi? Şuara suresinin daha önceki ayetlerinde Kur’ân’ın şeytan telkini olamayacağı anlatılmıştı. Şimdi de şeytanların kimler üzerine ineceği, Hz. Peygamber’in yüce şahsiyetine şeytanların yanaşamayacağı ifade ediliyor.

222- Bakınız şeytanlar kimin üzerine inerler: her bir effâk-i esim üzerine

inerler, nerede bir effâk, çok yalancı, yalan uydurucu, iftiracı sahtekâr; esim, günahattan korkmaz, vebâl yüklenen, kötülük işleyen kimse varsa onlara inerler. Şeytan inmek için önce böyle günahattan, yükten çekinmez, sahteci, kötülükçü, kötü nefisleri arar. Bu şekil birleşmeleri, arasındaki ilgi ve yakınlığına göredir. Bu ise Hz. Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) ahlâkına tamamen zıddır.

223- İkinci olarak ki onlara kulak verirler. Yani günahattan korkmaz sahtekârlar, o şeytanların telkinlerine kulak verir, dinlemek için hazırlanırlar, çoğu yalancıdır. Yani söylediklerinin çoğunu yalan söylerler, şeytanlar onlara bir kuruntu ve zan aşırlar, onlar da kendi hayallerine göre uydurur uydurur söylerler. Onun için kahin sözlerinin bazısı rastgelse bile çoğu yalan çıkar. Hz. Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) davranışları ve sözleri hâşâ böyle değildir. O birçok gizli şeylerden haber vermiş ve hepsi doğru çıkmıştır. Hiç yalanı işitilmemiş ve görülmemiştir. Bütün özelliği sıdktır/doğruluktur. *Ve bu durumdan kurtulmanın tek çaresi doğru dua ve doğru tevbe ile günahlardan arınmak ve yaptığı hataları terketmektir. Yani şeytanların indiği insanların başlarında Kur'an (rukye) okumak değil onlara Kur'an'ın emir ve yasaklarını tebliğ/davet ve doğru dualar ve tevbeler ile günahlardan arınmalarına hizmet etmektir.. Vesselâm..*

ŞEYTANIN OYUNCAKLARINA ALDANMAYIN!

Şuara suresinin 221-222 ve 223. ayetlerine başka bir açıdan bakalım...

Şimdi bu ayetlerin penceresinden gittiğiniz hocaları, falcıları, tarotçuları, rukyecileri, büyücüler, bioenerjicileri, dedecileri, hadimcileri ve bilumum şeytanın hizmetçilerini seyredin...

Kur'an-ı Kerim bir iddianın ispatı için 4 şahit isterken, bu şarlatanlar size büyü yapılmış diyerek 4 şahit mi gösteriyorlar, yoksa Şuara Suresi 221. ayete göre sizin de iftiradan bir musallata maruz kalmanızı mı sağlıyorlar?

Tühh! Sizin aklınıza.. Ya aklınızı Kur'an ile başınıza alın ya da aklınızı İslâm kisvesi olan iman ve teslimiyet ile başınıza alın.

Bakın teslim olduk dediğimiz Allah (celle celalühü) ne diyor? Ve bu müthiş tuzağa ne cevap veriyor? "Şeytanî Cin" kimlere iner diyor?

221-Hel unebbiukum alâ men tenezzeluş şeyâtîn. Şeytanlar kimlere iner size haber vereyim mi?

222-Tenezzelu alâ külli effâkin esîm. (İftira eden) yalancı günahkârların hepsine inerler.

223-Yulkûnessem'a ve ekseruhum kâzibûn. Onlar, (şeytanlara) kulak verirler (dinlerler), onların çoğu yalancıdır.

Neymiş efendim! Karnında sihir varmış, üzerinde büyü varmış...

Behey, Allah'ın verdiği zekâyı şeytana uyarak çalıştıran ahmakların efendisine tâbi olan **ahmak Rukyeci Efendi!**

Karnında sihir yok!.. Karnında faiz var, gıybet ile yediği müslümanın ölüsünün eti var, iftira var, yetim hakkı var, haksız miras var, haksız kazanılan kazançla haramla giren şeytan var. Ve senin de dilinde bunları şeytana uyarak saklayan ve insanlara **4 şahitsiz hüküm verdiren** iftira ve yalan var.

Tühh! Sizin yalanlarınıza... Ey hüddamcı ve cinciler ve dahi havasçılar...

Yalanlarınıza ve iftiralarınıza delil olarak hâdim dediğiniz şeytanlarınızı mı yoksa şeytanın yazdırdığı havas kitaplarından çıkardığınız formülleri mi gösteriyorsunuz.

Tühh! Sizin şeytana hizmetinize...

Şimdi kim dilerse şeytanın elinde oyuncak gibi oynadığı bu ahmakların sofrasında, şeytanın iftira ve yalanlarında rızkını arayabilir ve dahi o sofraya oturabilir. Herkesin kazandığı iyilik lehine, kötülük ise aleyhinedir ve kimse kimsenin günahını çekmez. Şura Suresi 30. ayet bütün insanlığı uyarıyor :

“Başınıza gelen her musibet (belâ), kendi ellerinizin kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların birçoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)”

Ey ehl-i iman erkekler!

*Şeytanların lisanlarını ve bedenlerini ahir zamanda ele geçirdiği kadın taifesini kendinize eş yapmaya çalışırken sizler de şeytan olmaktan **Allah'a sığının...***

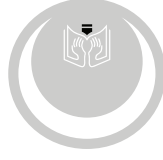
Ey ehl-i iman kadınlar!

*Kadınların suretleri ve cinsellikleri için peşinde koştuğu şeytanın süslediği erkekleri kendinize eş yapmaya çalışırken sizler de şeytan olmaktan **Allah'a sığının...***

Ve ey kadınlar ve erkekler!

Şeytanın -Allah adına olmayan- aşk ve sevgi oklarını kalbinize yiyerek, kalbinizdeki imanınızı kaybetmeyin...

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 1

ŞEYTANIN LÂNET SAHNESİNDE SON OYUNU : TRANSHUMANİZM

Değerli kardeşlerim,

Şeytan küresel bir organizasyon ile nesli bozmak ve bir bozgunculuk çıkarmak amacı ile bir proje başlatmış durumda, adı: Transhumanizm. Yani insanı dönüştürme demek bu proje. Aslında genetiği bozulmuş insan.

Farklı eğilimler aynı proje için de uygulanmaya çalışılıyor.

Konuya yönelik bazı ipuçları medya ve internette zaten veriliyor.

1. Birincisi eşcinsellik, yani gay ve lezbiyen ilişkileri

LGBT bu projenin önemli bir adımı. Bayramın ilk günü Taksim’de bir yürüyüş yaparak projenin Türkiye ayağını tahrikle bir yere getirmeye çalışıyorlar. Logosu, renkleri ve içerikleri olan bir markalaştırma ve yaygınlaştırma çabası. Eşcinsel evlilikler devletler tarafından yasallaştırılmaya başlandı. Büyük şirketler destek verdi, gerek logo, renk ve maddi olarak. İnternette araştırırsanız bulabilirsiniz. Bu Lût kavminin topluca helâk olmasına sebep olan bir sapkınlık.

Lût kavminin hepsi sapkın değildi, ama sapkın olmayanlar nemelazım demeleri yüzünden helâk edildiler.

Bu günaha düşen inananlar, lütfen tevbenizi yapınız ve profesyonel destek alınız. Amacımız sizlere de tebliğdir. Günahtan tevbe ediniz, meşrulaştırmaya çalışmayınız.

2. Cinsiyet değişikliği

Bu durum cinsiyet devrimi olarak pazarlanıyor.

Dikkat çeken bir husus! National Geographic’in Ocak 2017 kapağına bakarsanız orada nasıl pazarlandığını görürsünüz. Hem de bilinen saygın bir dergi tarafından. 4 yaşında bir erkek çocuğun, sadece 4 yaşında, kendini kadın olarak

hissetmesi ile yapılmış bir cinsiyet değişikliği. Bir çocuk. Tehlikenin büyüklüğünü lütfen görünüz, bu konuyu ihmal etmeyiniz. Nesli korumaya mecburuz.

3. Allah inancı olanları eşcinselliğe yönlendirme

Eşcinsel papaz, eşcinsel haham, eşcinsel budist rahipten sonra, eşcinsel imam da pazarlanıyor artık. Amerika'da, adı Daayiee Abdullah. İslâm'da eşcinselliğin cezası yoktur vs. diye fetva verip, küresel değiştirilmiş İslâm oluşturma çabasının bir parçası.

Eşcinsel müslümanları gösterir film bile çekilmiş durumda, teşvik olmasın diye adını vermeyeceğim. Bu tür oyunlara karşı dikkatli olmak lazım.

4. Pedofili, çocuk taciz, tecavüz ve işkence, sado mazoşist sapkınlıklar ile çocuk istismarı

Pizza Gate diye bir skandal çıktı. İçinde Allahualem devlet başkanı, iş adamı, multimilyarder çok önemli isimlerin bu tür sapkınlıklara katıldığı ve büyük paralar ödediği iddialar arasında.

5. Kadın-Erkek arası mahremiyetin kalkması

Son günlerde üniversitelerimizde bazı azınlıklar tarafından kadın-erkek tuvaletleri ayırmsız olması için bir çaba var. Allah'tan engellendi şimdilik ama amaç ses getirmektir. Ses getirme işi başarılı. Tahrikler artıyor.

Şeytan ve uşağı küresel sermaye bu projeyi destekliyor. Nesli bozmak amacını **Cinsiyet Eşitliği ve Cinsiyet Devrimi** gibi süslü adlar ile pazarlayıp yaygınlaştırmaya çalışıyorlar. Milli Eğitim Bakanlığı yetkilileri, yakında bunu müfredatlaştırmaya da çalışırlar. Lütfen dikkatli olunuz.

Peki Şeytanın Amacı Ne?

Sünnetullah, yani Allah'ın sosyal ve fiziksel yasalarının çiğnenmesiyle, Lût kavminin helâk olmasını sağlayan ve Kur'an-ı Kerim'de helâkı gerektirdiği açık açık belirtilen bir eylemi yaygınlaştırarak Allah-u Tealanın insanlığı helâk etmesine çalışılmaktadır.

Üzerimize düşeni yapalım. İslâm'da çocuk eğitimini öğrenelim, nesli korumaya çalışalım.

Bu hata ve günaha düşenler, hızlı bir şekilde tevbe yapınız, bu hissiyatın metafizik nedenlerini de değerlendirip destek alınız.

Anormalleri normalleştirmek insanlığın başına büyük belâ ve musibetlerin gelmesine kapı açacaktır. Dikkatli olmak lâzım...

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 2

ŞEYTANIN SON ASIRDAKİ TUZAĞI : FELSEFE AKIMLARIYLA İNSANLARI OYALAMA

Şeytanın ahir zamanda insanlara hazırladığı tuzaklardan birisi de felsefe akımlarıyla insanlara vahiyden uzak bir hayat sunma sistemidir.

New Age, Yoga, Reiki, Feng-Şui, Transandantal Meditasyon, tarot kartları, fal-cılık, medyumluk, değişik pagan tarikatları ve daha birçok doğu-batı akımlarıyla vahyin yerini doldurmaya çalışan şeytan, insanı oyalayıp, onu gerçek görevinden uzaklaştırarak gaflet denizlerinde yüzmesi için elinden gelen gayreti gösteriyor.

Şeytan, medyanın pompalamasıyla moda akımları, dans öğretme-öğrenme akımları ve değişik yaşam tarzlarına özendirme maksatlı yaklaşımlarla insanoğluna kurduğu tuzaklarla gerektiğinde fert fert, gerektiğinde toplu olarak insanları elinde bir top gibi adeta oynatıyor. Günümüzde buna alet olan nüfus cüzdanında müslüman yazan fakat müslümanlıktan uzak bir hayat süren birçok insan var.

Vahiyden uzak bir yaşam süren insanoğlu, ruhunda dolduramadığı boşluğu bu kez sapkın tarikatlara, hinduizm, budizm, brahmanizm, konfüçyizm gibi doğudan-batıdan gelen görünürde kendisini rahatlatan fakat âhirette hiçbir fayda sağlamayacak sapkın yollara sürüklenmekte ve hayata gelişinin gerçek amacını öğrenemeden bu dünyadan göçüp gitmektedir. Burada şeytanın amacı vahiyle insanın bağlantısını kesmektir. Vahiyle bağlantısı kesilen insanın akıbetinin ne olduğunu Allah (*celle celalühü*) Kur'an-ı Kerim'in Tin Suresi'nde şöyle açıklıyor : **“Biz insanı en güzel şekilde yarattık. Sonra onu aşağıların aşağısı kıldık.”**

Nefsani, hayvani, şehvî zevkleri peşinde koşuşup duran insanoğlunun üzerinde oluşacak olan gaflet perdesi onun hak ve hakikati görmesine engel olacak ve bu şekilde bir hayat süren insanoğlu için ölüm anında imansız gitme kaçınılmaz hale gelecektir.

İnsanoğlu bu dünyaya ne için geldiğini bilmez ise ve bu dünyada çok büyük bir imtihan içinde olduğunu farketmez ise hep boş, malayini işlerle, bilgilerle,

uğraşlarla vaktini geçirecektir. Şeytan bizi bizden iyi biliyor. Bunun bilincinde olalım. İnsanoğlunun zaaflarını iyi bilen şeytan bu zaaflardan insanı yakalayarak Allah’a değil, kendisine ve kendi düzenine kul ve köle yapıyor.

İnsanoğlunun bir değeri olmalı, fakat bu değer öyle bir değer olmalı ki neye satılırsanız satılın ucuza gitmiş olmamalısınız. İnsanoğlunun amacı Allah’ın rızasını kazanmak istikametinde olursa o zaman gerçek değerini ifade eder. Allah rızası dışında hangi değere satılırsanız satılın ucuza gitmişsiniz demektir.

Tabiat boşluk kabul etmez. Bunu iyi bilen şeytan dünyanın bütün bölgelerinde gaflet perdesi altındaki insanoğlunu nefsanî, hayvanî, şehvî duygularından yakalıyor ve Allah’a kul olmamanın bedelini insanoğluna para, makam, mevki, korku, dünya sevgisi, ırkçılık, rahat ve rehavet düşkünlüğü tuzağı ile büyük bir bataklığın içinde atarak ödetiriyor. İnsan çırpındıkça batıyor, battıkça iman dairelerinden fersah fersah uzaklaşıyor ve en sonunda da beklenen akıbetle karşılaşarak gayr-i müslim ise ilahi hakikatlere kapalı olarak, müslüman ise kazanma kuşağında kaybetmiş biri olarak ötelere büyük pişmanlıklarla uçup gidiyor.

Hız. Âdem’den (*aleyhisselâm*) beri dünyada tek din vardır. Bu dinin adı İslâm’dır. Hız. Nuh’un da, Hız. İbrahim’in de, Hız. Musa’nın da, Hız. Davud’un da, Hız. İsa’nın da, Hız. Muhammed’in de ve gelen bütün peygamberlerin de (*alâ nebiyyina ve aleyhimü’s-selâm*) getirdikleri din tek dindir ve bunun dinin adı İslâm’dır. İslâm, her devirde Allah’a teslim olmanın adıdır ve O’na teslim olanlar hep kurtulmuşlardır. Teslim olmayanlar ise akıbetlerini gördüklerinde pişmanlık çığlıklarıyla, artık hiçbir şey yapamayacak olmanın hüsrânıyla elleri-kolları bağlı vaziyette âhiret yoluna koyulmuşlardır.

Dünyanın cazibedar güzelliklerine kapılmış insanoğlunun haramların helâl edildiği bu asırda “*Yestahibbune’l-hayate’d-dünya ale’l-âhireh - O asrın insanlarına yazıklar olsun ki, âhiretin elmas gibi nimetlerine karşılık dünyanın kırılacak cam ve şişe hükmündeki nimetlerini bilerek ve severek tercih ettiler*” ayetinin muhatabı olarak, dünyanın menfaat ve çıkarlarını, dünyevî amaç ve gayeleri, dünyevî aşkları, sevgileri, muhabbetleri, dünyevî malları-mülkleri, arabaları, sarayları, köşkleri, tahtları âhirete tercih etmesi işte bu maddiyunluk hastalığının tezahürlerindendir. Müslüman olduğunu söyleyen fakat müslümanlığı yaşamayan, Kur’an-ı Kerim’i ve Sünnet-i Seniyye’yi hayatının rehberi yapmayan insanlar da da maalesef bu hastalık büyük ölçekte vardır.

Gelin kalbimizi-hayatımızı Allah’la (*celalühü*), O’nun kitabıyla, O’nun resulünün sünnet-i seniyyesiyle dolduralım. İşte o zaman şeytanın bize tesir etmesi hiç kolay olmayacaktır. Gelin şeytanın bütün hilelerine, tuzaklarına ve aldatmalarına bir kez daha “*Eûzübillâhimineşşeytânirracîm*” diyelim ve huzura erelim.

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 3

ŞEYTANIN MÜSLÜMANLAR ÜZERİNDEKİ BÜYÜK TUZAĞI : ŞEYTANIN HOCALARI

Allah (*celle celalühü*), Kur'an-ı Kerim’inde imandan nasipsizlerden bahsederken mealen şöyle buyurur :

“Şeytan onlara yaptıklarını süslü/güzel gösterdi.”

Şeytanın işi illüzyon, büyü, sihirdir. Olmayan/olmayacak bir şeyi olmuş gibi göstermektir. Olmayacak vadlerle insanları kandırmaktır.

Harut ile Marut adlı iki melek de biz ancak imtihan için gönderildik, sakın kâfirlerden olmayın diye uyarmadıkça kimseye sihri öğretmemişlerdi. Fakat insanlar şeytanlardan kadın ile kocasının arasını ayıracak sihirler-büyüler ve daha başka sihirler-büyüler öğrenerek karanlık yolu, aydınlık yola ve kâfirlik elbisesini mü'minlik elbisesine tercih ediyorlardı.

Firavunun da sihirbazları vardı, Hz. Musa'ya karşı kullanmak üzere. Fakat sihirbazlar Hz. Musa'nın yaptığıнын sihir olmadığını görmüş ve imana gelmişlerdi.

Günümüzde internet ve televizyonun büyüğü dünyasına kendini kaptıran insanoglu Allah'a karşı görevlerini unutarak, dünyaya ne için geldiğini göz ardı ederek gerçek dünyadan kopuk sanal bir âlemin içinde ömrünü tüketmektedir.

Sihirbazlar ve büyücüler olmayan ve hiçbir zaman olmayacak birşeyi göz aldatmasıyla, beyin yanıltmasıyla olmuş gibi gösterirler.

Günümüzün sihirbaz ve büyücüler de şeytana hizmet eden hocalardır.

Allah rızası için Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye çizgisi dahilinde insanlara birşey anlatma çabası içinde olanları istisna ediyoruz.

Bugün Kur'an-ı Kerim'in emir ve yasakları üzerinde sihirbazlık ve büyücülük yaparak insanların bilgisizliğinden yararlanarak *“şuradan şunu okudum, şurada şu var, burada bu var”* diyerek haramı helâl, helâli haram eden, zekâtтан çalma-çaldırma teşebbüsünde bulunan, faizi helâl eden, tesettürün içini boşaltan birçok şeytana hizmet eden sözde(!) hoca türedi.

Kur'an-ı Kerim bize yeter diyerek peygamberi devre dışı bırakmaya çalışmaları da bu işin cabası. Hep sağdan yaklaşırlar, sen onları sûret-i haktan sanırsın.

Allah'ın (*celle celalühü*) dupduru-tertemiz yolu olan Sırâta'l-Müstakim'i eğri-büğürlü çıkılmaz bir yol göstermeye çalışan sözde(!) hocalarımız, kendi kafalarının da kurguladıkları, kendi yorumlarını kattıkları dini, sanki Allah'ın diniymiş gibi pazarlamaya çalışırlar.

Ahir zamanın en büyük sihirbazları ve büyücülerini olan bu kişiler, Kur'an-ı Kerim'in asırlara hükmeden ayetlerini, Efendimizin (*sallallahu aleyhi vesellem*) cevamiü'l-kelim (*az kelimeyle çok şey anlatan*) hadis-i şeriflerini kendi dar dünyalarında, kendi dar yorumlarıyla daraltarak insanlara sunmakta ve insanların dinden soğumalarına, dini sanki yaşanması zor birşeymiş gibi görmelerine sebep olmaktadır. Dinin bir bütün olduğunu unutup, dini sadece kılık-kıyafete hap-sedip kalan güzelliklerini işletmeyen bu zihniyete :

“Kaç kişinin katilisin?” Yani **“senin yüzünden acaba kaç kişi bu dinden soğudu ve bu dini yaşanılmaz birşey sandı da kaçtı gitti”** diye sormalıdır aslında...

Peygamberin *“din kolaylıktır, ona altından kalkılamayacak şeyler ihdas ederek kendinize zorlaştırmayın”* çağrısı bunlar için bir sözden ileriye gitmez.

Bu tip hocalardan ve bu zihniyetli kişilerden Allah'a sığınmak gerekmektedir.

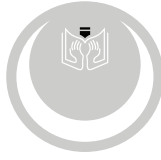
Tarikatların içinde *“Allah'a bağlayacağız”* diyerek kendilerine bağladıkları insanları maddî çıkarlarına hizmet ettirmek için kullanan bu zihniyet, kadimden beri en çok sömürü malzemesi olarak kullanılan *“din”*i zamanımızda da kullanmayı ihmal etmemektedir.

Günümüzde birtakım tarikat ve cemaatlerin zekât adı altında fakirlerin hakkı olan parayı toplayıp farklı işlerde kullanmaları, kendilerini şaşaalı bir hayata salmaları bunun en tipik örneklerindendir.

Herbirinin midelerinde *“kirpi”* şeklinde bir şeytanın olduğunu seanslarımızda defalarca tecrübe ettik. Kirpi böceklerle (*sümüklü böcek, hamam böceği gibi*) beslenen bir hayvandır. Midelerdeki şeytanlar da yenen zekât paralarından, sadakalardan ve din adı altında toplanan paralardan beslenerek insanların midelerine hükmetmekte ve o insanları haram-helâl demeden yiyen kişiler haline getirmektedir.

Allah (*celle celalühü*) faizi meşrulaştıranların Allah'a ve Rasulüne savaş açtıklarını Kur'an-ı Kerim'de bildirirken bazı **“hiyanet”** kurumları da faizi, krediyi helâl ederek müslümanları kendi çıkarları doğrultusunda bataklığın içine sürüklemektedirler.

Bu hocaların en büyük sihirleri; ilim ve fetva adına câhil ve saf zihinlerin gözlerine çektikleri gaflet perdesi ve o perdenin arkasındaki cehennemi gizlemesidir.

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 4

ŞEYTANIN GELECEKTEKİ BÜYÜK TUZAĞI : “ALLAH YOK, TÜM DİNLERİ UZAYLILAR GETİRDİ”

Seanslarda lisana gelen hastalarımızın bazılarındaki şeytanlara önemli bazı sorular sorduk.

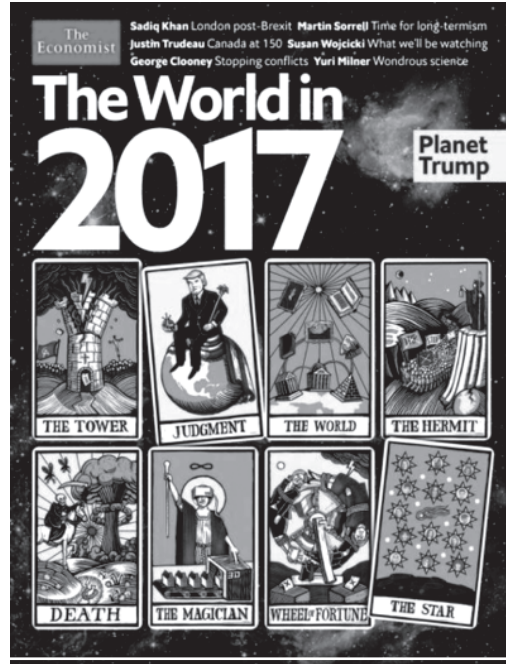
Meselâ; sosyal medyada da oldukça yankı bulan The Economist'in 2017 kapağı. Bu kapağı yaşlı bir şeytana sorduğumuzda gülerek “*bunları zaten bizimkiler hazırlıyor*” dedi.

İlk baştaki “*The Tower*” imgesini kilisenin bitişi olarak değerlendirdi. İnsan eli değerek bozulan Hristiyan inancı Avrupa’da artık neredeyse geleneksel bir öğreti haline geldi. Bu senelerde kiliseyi artık tamamen insanların gözünden düşürmeyi planladıklarını söyledi.

İkinci “*Judgment*” imgesinde Trump’ın başa geleceğini ve onu lider yapacaklarını söyledi. Diğer resimleri belgeselimizi bir gün yayınlamak nasip olursa ayrintıları ile orada şeytanın ağzından duyabileceksiniz.

Ancak bizim burada dikkat çekmek istediğimiz son imge olan “*The Star*” yani “*Yıldız*”.

Şeytan, tüm semavi dinlere hatta tüm inanç sistemlerine karşı bir çalışma yapıldığını ve tüm bu inançların aslında gelişmiş uzaylılar tarafından bize verilmiş bir öğreti sistemi olduğuna insanları inandırmaya çalışacaklarını söyledi. İşin sonunda da yani “*Allah yok*” diyerek bizleri küfre sokmaya çalışacaklar.

Bugün dinlerin gelişmiş uzaylılar tarafından getirmiş olması ihtimali bazı kişiler tarafından ortaya atılmış durumda zaten. Amerika'da bazı ünlü isimlerin de mensup olduğu bu gibi sapkın inançlar Türkiye'de de ofis açmaya çalışıyor. Bunlardan bir tanesi "Scientology". Tom Cruise, John Travolta gibi ünlü isimleri de içinde barındıran bu inanç akımının milyar dolara sahip bir mal varlığı var ve oldukça güçlü oldukları biliniyor. Bu inanç akımının da kendi içinde bir hiyerarşisi var ve en üst mevkide yer alan üyelerine tarikatın en önemli sırları açıklanmakta ve bu bir uzay liderinden gelen mesajı da içeriyor.

İnancın temel kitaplarından kabul edilen **Dianetics**, bunun yerine geçmiş bir bilim olarak öne sürülüyor. **Dianetik: Ruh Sağlığının Temel Bilimi** kitabında aynen şunlar yazıyor : *"Bundan 75 milyon yıl önce Xenu adında gaddar bir savaşçı diğer gezegenlerdeki yaşayanları öldürüp ruhlarını dünyaya getirir. "Tetan" isimli bu ruhlar atmosfere yayılır ve insanların bedenlerine girer."*

Scientologistler bu ruhları bedenlerden kurtarma amaçlı çalışmaktadır.

75 milyon yıl önce farklı galaksileri yöneten Xenu adlı hükümdar, nüfus sorununu çözmek için 13.5 trilyon varlığı bir uzay gemisine bindirir ve dünyaya gönderir. Dünyaya gelen bu varlıkların bazıları, atmosferde çeşitli tuzaklara takılarak yanlış düşüncelere teslim olur (Hristiyanlık ve diğer dinler gibi). Bu yanlış düşüncelerden kurtulup tam özgürlüğe ulaşmak içinse belirli denetimlerden -dini uygulamalar- geçmek gerekiyor. **Going Clear: Scientology and the Prison of Belief** belgeselinde bu gerçekler gözler önüne serilmiş.

Sözde(!) bir misyonları var : *"Scientology, kurucusu L. Ron Hubbard'ın tanımlamasıyla 'gerçeği aramak' anlamına geliyor ve dünyanın en hızlı yayılan dini kabul ediliyor. 1954'te doğan dinin 159 ülkede 10 milyon üyesi ve 6 bin kilisesi olduğu iddia ediliyor. Toplam değeri milyarlarca doları bulan yedi kıtaya yayılmış gayrimenkulleri var. Karşılaştırmalı dinler uzmanı kimi akademisyenler, Scientology'yi geçtiğimiz yüzyılın en belirgin dinsel hareketleri arasında sayıyor.*

Scientology köklerini Budizm, Hinduizm ve Hristiyanlık dahil olmak üzere pek çok dinden alıyor. Tıpkı Mormonlar ve Evangelistler gibi Scientolojistler de bir misyona sahip olduklarını düşünüyor. Kendilerini, dünyayı ve hatta galaksiyi kurtaracak bir doktrinin ve yeteneklerin tek sahibi olarak görüyorlar."

Türkiye'de henüz tam olarak yayılmamış olan bu akım gibi benzer oluşumlar da var. İsim vermemiz doğru olmaz belki ama biraz araştırırsanız kanal kanal uzaylılardan haber aldığını söyleyip fasikül fasikül kitap yazan vakıflar mevcut.

Kısacası önümüzdeki senelerde uzaylıların gerçek olduğuna dair inandırılmanız için birçok sahte kanıt insanoğlunun gözleri önüne serilecek gibi duruyor. Kısacası şeytanın itirafı **"RA" (Mısır Güneş Tanrısı)** inancı yeniden canlandırılacak ile bitti. Aman dikkat!

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 5

ŞEYTANIN GÜNÜMÜZDEKİ BÜYÜK TUZAĞI : KUL HAKKINDAN MAHRUM, HİSSİYATSIZ MÜSLÜMANLAR

Günümüzde öyle bir anlayış türedi ki; ne kul hakkı biliyoruz, ne de kamu hakkı. Kul hakkı dendiğinde de sanıyoruz ki sadece parasal konular bu işin içinde. Halbuki kul hakkının içine parasal konulardan daha çok ağızdan çıkan sözler, insanlara ve diğer canlılara verdiği zararlar giriyor.

Biz her şeyi çocuk oyuncağı sanıyoruz. Helâlî da, haramı da, yetim-öksüz hakkını da, kul hakkını da... Hem alıyor, hem yiyor hem de müslümanlığı kimseye bırakmıyoruz.

Sevk ve idaresinde sorumlu olduğumuz kuruluşları kendi çıkarlarımıza göre yönetmeye çalışıyoruz. Aklın mantığın kabul etmeyeceği bir şekilde şifâ bulmak için yattığımız hastanenin, okuduğumuz okulun, yattığımız pansiyonun demirbaşlarını kırıyor, söküp götürüyoruz. Yetim malı, öksüz malı, kul hakkı demeyip bize emanet edilen her şeye ihanet ediyoruz. Ölçüde hile yapıyoruz bunları yaparken de yalan yere yemin edip hâşâ Yüce Allah'ı kendimize şahit gösteriyoruz.

Hak ve hukuktan, kamu malından bahsediyoruz. Nedir kamu malı? Devlet malıdır. O malın içinde tüyü bitmemiş yetimin-öksüzün hakkı vardır. O malın üzerinde Sırat Köprüsü vardır. Üzerindeki onca ağırlıkla köprüden geçebilmek mümkün müdür? Bir Cuma namazı öncesi verilen bir vaazda diyordu ki!..

“Gırtlğından haram lokma geçen ve bu haram lokma ile beslenen, beytülmalın kör kuruşunu zimmetine geçiren kişilerin Allah indinde hiçbir duası kabul olmaz.”

Nedir beytül mal, nedir kamu malı?

Hak etmeden, mesaiden çalınarak alınan maaştır. Kaçak elektrik, kaçak su, kaçak gaz kullanmaktır. Devletten vergi kaçırmak, devlet malını gasp etmektir. Devlet malına zarar vermektir. Tüyü bitmemiş yetim ve öksüzün hakkını yemek. İnsanların hak ve hukukunu gasp etmektir.

Bir menkıbe anlatalım size. Menkıbelerin aslına değil, faslına bakılır. Yani anlattığı, verdiği mesaj önemlidir. Hz. Süleyman (*aleyhisselâm*) kurda, kuşa, rüzgâra hükmeden onlarla konuşan bir peygamberdi.

Bütün canlılarla bir araya gelmeyi, onlara bazı telkinlerde bulunmak murad ediyor, dolayısıyla bütün canlılara verdiği tarihte huzuruna gelmelerini tebliğ ettiriyordu. Belirlenen günde her canlı Hz. Süleyman'ın huzura geliyor hüdhüd kuşu hariç... Bir kere daha haber gönderiyor Hz. Süleyman yine gelmiyor Hüd-hüd kuşu... derken üç-beş... yine gelmiyor, yine gelmiyor. Hz. Süleyman'ın bizzat kendisi gidiyor hüdhüd kuşuna... *“Emrime nasıl itaat etmezsin nasıl huzura gelmezsin”* diye azarlıyor hüdhüd kuşunu.

Hüdhüd kuşu bir meseleden kırıgın olduğu sultanının hiçbir davetine icabet etmeyeceğini, kendisiyle daha fazla uğraşılması halinde Hz. Süleyman'ı perişan edeceğini söylüyor. Koskoca Hz. Süleyman, dağa, taş, aslana, kaplana hükmeden padişah *“Söyle bakalım hüdhüd kuşu sen beni nasıl perişan edebilirsin ki?”* deyince, hüdhüd kuşu; *“Gider yalın ayak gezen bir yetimin kapısı önündeki çamura bende ayaklarımı batırır ve o çamuru getirir sarayının tepesine bırakırım. Böylelikle yer ile yeksan olursun o yetimin ahından...”* diyor.

Şimdi biz; yetimin-öksüzün hakkı, kamu malı, vakıf malı ve fert fert kul hakkını yiyerek acaba hangi müslümanlığı yaşıyoruz, neyi iddia ediyoruz?

Hüdhüd kuşunun ayağındaki çamur cumadan cumaya köye gidip sadece cuma namazı kıldırarak diğer günlerini evinde geçiren imamdan başlarsak hangi evin tepesinde yok ki!.. Yaptığı okulun demirinden çimentosundan çalarak okulu öğrencilerimizin başına yıkan müteahhid!.. Ticaretinde hiçbir ahlâki kurallara uymayan verdiği sözlerde durmayan esnaf!.. Ülkesi milleti için değil ikbâli için çalışan siyasetçiler!.. Mesaisinde olması gerekirken kahvede okey oynayan memur!.. İhaleye fesat karıştıran, devlet malını özel işlerinde kullanan amir!.. Yıllarca yanında çalıştırdığı işçinin maaşlarını ve tazminatını vermeden kapı önüne bırakan iş adamları!.. Hiçbir suçu günahı olmayan masum insanların bulunduğu yerlere molotof veya bomba atarak onları katleden ve bunu yaparken de *“Allahü-ekber”* diye bağırarak hainler!.. Ve bunları koruyan, bunlara destek veren gâfiller!..

Acaba bu saydıklarımızın hiçbirinin evinin tepesinde yok mu bu yetimin ahının çamuru da, hep rahat ve rehabet içinde bir hayat sürerek bir de müslümanlıktan dem vurarak kimseye söz bırakmıyoruz.

Bu gidiş iyiye bir gidiş değil. Önceki kavimlerin işlediği bütün günahlar alenen işlenirken nasıl oluyor da hâlâ Allah'ın rahmetini bekliyoruz. Başımıza taş yağmadığına, yerle bir edilmediğimize şükretmek lazım...

Allah (*celle celalühü*) cümlemize akıl-firaset-istikamet versin...

ŞEYTANIN AHİR ZAMAN TUZAKLARI

TUZAK - 6

ŞEYTANIN GÜNÜMÜZDEKİ BİR BÜYÜK TUZAĞI DAHA : GAYR-I MEŞRU HAYATA ÖZENDİRME

Şeytanın ahir zamandaki büyük tuzaklarından birisi daha deşifre edildi.

Genç yaştan itibaren birçok müslim ve gayrimüslim tüm insanlara giderek evlenmemeyi fısıldıyorlar. Bu sayede kadınlar ve erkekler ortalıkta serseri kurşun gibi gezmekte. Dünyadaki kötülüklerin yarısı bekârlardan sadır olmaktadır. Evli adam akşam ekmeğini alır evine gider. Oysa bekâr sokaklarda geceyi geçirecek çeşitli eğlence arayışlarına ve sefâhet yollarına koyuluyor. Câhiliye devrinde altı ayda işlenen günah büyük şehirlerde ve yılbaşı gecelerinde bir gecede işleniyor. İblis'in aklınızı bulandıran bu fısıltılarını hepiniz duymuşsunuzdur;

- “Evlilik sana göre değil”
- “Evlilik büyük sorumluluk”
- “Evlilik seni hizmetçi yapar”
- “İyi bir iş bulunca evlenirsin”
- “Birine aşık olunca evlenirsin”
- “Evlilik aşkı öldürür”
- “Çok paran olunca evlenirsin”
- “Doğru insanı bulunca evlenirsin”
- “Evlenirsen hovardalık yapamazsın”
- “Evlenirsen eşine sadık kalamazsın”
- “Hem evlenecek temiz kız kalmadı”
- Lezbiyen ol, evlenmene gerek kalmaz”
- Sen feministsin, evlilik sana göre değil”
- “Bütün gün kadın dırdırı mı dinleyeceksin”
- Evlenirsen kocan özgürlüklerini kısıtlar”
- Henüz sorumluluk sahibi değilsin, bekle!”
- Kendin kazanıp kendin harcarsın boşver”

- “Evlenirsen kocandan şiddet göreceksin”
- “Sen daha hazır değilsin, biraz daha bekle”
- “Evlenipte bütün gün evde çocuk mu bakacaksın”
- “Aradığın özelliklerde birisi karşına çıkarsa evlenirsin”
- “.....”

Şehvet bir ateştir ki, onu ancak evlilik söndürebilir.

Bundan dolayıdır ki Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) “*Eşrariüküm uzzabüküm*” buyurmuştur. Yani “*Sizlerin en şerlisi bekârlarınızdır*”. Bazı tarihler buna ilaveten “*O bekâr her ne kadar salih kimse dahi olsa*” buyurmuşlardır. Tabii bu şerli bekârlar şartlar el verdiği taktirde evlenmeyenlerdir. Gerek sıhhat bakımından ve gerekse fakirlik sebebiyle evlenmeyenler müstesna olsa gerektir. Yine bu şehvetin âfâtı dolayısıyla olsa gerektir ki Cenab-ı Hak imkan ve ihtiyaç sahiplerine dört kadınla evlenmeye izin vermiştir. Çünkü genç kudretli kimselerin şehvetin âfetinden başka türlü kurtulmalarına imkan yoktur.

Nefsânî, hayvanî, şehvî isteklerini helâl dairede tatmin edemeyen insanoğlu, ister istemez haram dairesine kayacaktır.

“*Helâl daire keyfe kâfidir, harama girmeye gerek yok.*”

Bu konuda anne babalara büyük görev düşüyor ve evlâtlarının işledikleri günahlardan da onlara pay düşüyor. Ona göre hareket etmek lâzımdır. Zaman zaman çocuğunun verdiği zarardan, girdiği gınahtan zevk alıp orada burada anlatan ve gurur duyan ebeveynler de görüyoruz.

Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) “*Evlenin, çoğalın, ben mahşer günü sizin çokluğunuzla övüneceğim*” buyururken, “*çok çocuk yapın, sokağa salıverin*” anlamında söylememiş, bu çocukların dinî ve ilmî eğitimlerinin verilmesini ve helâl dairede büyütülerek, evlendirilmesini nasihat etmiştir. Nicelik değil, nitelik (*artı değerler*) önemlidir. İyi insan mısın, iyi müslüman mısın, topluma faydan mı var yoksa zararın mı? bunu iyi hesap edip ona göre yaşamak gerekir.

Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) “*Kişi evlenince dinin yarısını tamamlamış olur, diğer yarısı için de gayret etsin*” buyuruyor.

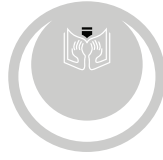
Evlilik birçok günahın önüne set çektiği gibi bekârlık ise günahlara açık bir hayata davet eder ve etrafta bir çok nerede patlayacağı, hangi günaha gireceği, kime zarar vereceği belli olmayan canlı bombalar gezer durur ve toplumun elinde patlar bu canlı bombalar Allah korusun.

“*Arkadaşını söyle, kim olduğunu söyleyeyim*” demiş atalarımız. Allah’ı (*celle cecalühü*) hatırlatan iyi arkadaşlar, iyi dostlar edinmeli insan. Mahşer günü birbirini Allah için sevenlerden başka herkes birbirine düşman olacak, bilelim yani...

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

5

GÜNAHLAR VE ŞEYTANLAR

Ruh ve bedenlerimizden hisseler olarak vücudumuza musallat olan, dünyada ruhsal ve fiziksel hastalıklar yaşamamıza ve âhiretimizde ise bizi mahvedip cehenneme girmemize çalışan şeytan ve zürriyetinin, başlıca hangi açık kapılardan vücudumuza girdiklerini, binlerce yaşadığımız deneyim ve tecrübelerin neticesinde binlerce seansta ispat edilen gerçek yönleriyle sizlere bu bölümde anlatmaya çalışacağız.

BİRİNCİ GÜNAH

«ŞİRK»

Allah (*celle celalühü*), Kur'an-ı Kerim'de "Allah, kendisine şirk koşanları asla affetmez"⁽¹⁾ gerçeği ile **şirki** reddederken "Hayır, yalnız Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol"⁽²⁾ ayeti ile de kul olmayı emretmektedir. "Onun (şeytanın) sultanlığı (yaptırım gücü) sadece ona (şeytana) yönelenlerin ve onunla (şeytanla), (Allah'a ulaşmayı dilemedikleri için) Allah'a şirk koşanların üzerindedir (onları etkiler)"⁽³⁾ açıkça ifade edildiği üzere **şeytan şirk koşanlar üzerinde tam bir musallat ile onları ele geçirdiği ve kontrol edip onları sahiplendiği ortaya konmaktadır.**

İKİNCİ GÜNAH

«ALLAH'A, PEYGAMBERE, ANA BABAYA, HAYATA VE YAŞAMAYA İSYAN»

İsyan meselesini yine sözlerin en güzeli olan Kur'an-ı Kerim'e soralım..

"Kim Allah'a ve Peygamberine karşı isyan eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır."⁽⁴⁾

«Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selâmladığı

(1) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/48.

(2) Kur'an-ı Kerim, Zümer, 39/66.

(3) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/99-100.

(4) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 3/13.

biçimde selâmlıyorlar. Ve kendi kendilerine: “Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya.” derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir.»⁽⁵⁾

“Hatırlayın ki, Tûr dağının altında sizden söz almış: Size verdiklerimizi kuvvetlice tutun, söylenenleri anlayın, demiştik. Onlar: İştittik ve isyan ettik, dediler. İnkârları sebebiyle kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu. De ki: Eğer inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!”⁽⁶⁾

“İsrailoğullarından kâfir olanlar, Davud’un da, Meryem oğlu İsa’nın da lisanıyla lânet olunmuşlardır. Bu da onların isyan etmeleri ve haddi tecavüz eylemleri sebebiyledir.”⁽⁷⁾

“Kim de Allah’a ve Elçisi’ne isyan eder ve O’nun (koyduğu) sınırları ihlâl ederse, onu içinde yerleşip kalacağı ateşe atacaktır; ve onu alçaltıcı bir azap beklemektedir.”⁽⁸⁾

“Onlara apaçık ayetlerimiz okunduğu zaman, Bize kavuşmayı ummayanlar, ‘Bize bundan başka bir Kur’an getir, yahut bunu değiştir’ derler. De ki: Onu ben kendimden değiştiremem. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Rabbime isyan edecek olursam, büyük bir günün azabından korkarım.”⁽⁹⁾

“Allah ve Resulü bir meselede hükmünü verdiği zaman, bir mü’min erkeğin yahut bir mü’min kadının artık işlerinde başka bir yolu seçme hakları yoktur Kim Allah’a ve Resûlüne isyan ederse, apaçık bir sapıklığa düşmüştür.”⁽¹⁰⁾

“Hem bilin ki, içinde Allah’ın elçisi vardır. Şayet o, birçok işlerde size uysaydı, sıkıntıya düşerdimiz. Fakat Allah size imanı sevdirmiş ve onu gönüllerinize sindirmiştir. Küfrü, fıska ve isyanı da size çirkin göstermiştir. İşte doğru yolda olanlar bunlardır.”⁽¹¹⁾

“Ana-babasına çok iyi davranırdı; o, isyankâr bir zorba değildi.”⁽¹²⁾

Sonuç olarak değerli kardeşlerim; Allah’a, Kur’an-ı Kerim’e, peygambere, varoluşuna, hayatına, yaşamaya, kaderine, evlâdına, evlâtsızlığına, ana babaya isyankârlık zorbalıktır. İsyân küfür, fıska ve çirkinliktir. Allah’a ve peygambere isyan eden apaçık bir sapıklığa düşmüştür. Allah’a isyan eden peygamber dahi olsa büyük günün azabı onu yakalar. Allah’a ve peygambere isyanın karşılığı ateşe atılmak, alçaltıcı bir azap görmektir.

(5) Kur’an-ı Kerim, Mücadele, 58/5.

(6) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/93.

(7) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/78.

(8) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 3/4.

(9) Kur’an-ı Kerim, Yunus, 10/2.

(10) Kur’an-ı Kerim, Ahzab, 33/36.

(11) Kur’an-ı Kerim, Hucurat, 49/7.

(12) Kur’an-ı Kerim, Meryem, 19/14.

Kalplerinde Allah sevgisine ve kulluğa yer vermeyip “*isyan ettik*” diyenlerin, kalpleri, buzağı sevgisi ve inancı ile dolup kötülüğü emretmeye başladı. İsrailoğullarından kâfir olanlar, isyan etmeleri ve haddi tecavüz eylemleri sebebiyle Hz. Davud (*aleyhisselâm*) ve Hz. İsa’nın da (*aleyhisselâm*) lisaniyla lânetlendiler. Peygambere isyan edenlerin bir vasıfları da aralarında fısıldaşıp “*Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya!*” demeleridir. Onlara cehennem yetecektir. Orası ne kötü varış yeridir. Kim Allah’a ve Peygamberine karşı isyan eder ve sınırlarını aşarsa Allah onu, devamlı kalacağı bir ateşe sokar ve onun için alçaltıcı bir azap vardır. İsyân ile Kur’an-ı Kerim’den yüz çevirenlere hitap eden “*Ve kim Rahmân’ın zikrinden yüz çevirirse, şeytanı ona musallat ederiz. Böylece o (şeytan), onun yakın arkadaşı olur. Ve muhakkak ki onlar (şeytanlar), onları mutlaka (Allah’ın) yolundan men ederler (alıkoyarlar). Ve onlar kendilerinin hidayette olduğunu sanırlar.*”⁽¹³⁾ ayetlerinde isyan edenlere yine Allah (*celle celalühü*) tarafından bir şeytanın musallat edileceğini ve o isyanları devam ettiği sürece o şeytanın o kişilerden ayrılmayacağı ifade edilmektedir.

Okunan tüm lânetler, belâlar, beddualar bu kebâirin içindedir.

ÜÇÜNCÜ GÜNAH «TERK-İ ZEKÂT»

İslâm’ın beş şartından birisi olan “**Zekât**” fakirin zenginin malı üzerindeki kırkta bir hakkı olduğundan ve kul hakkına girerek işlenen günahların başında geldiğinden üçüncü sırada yerini almıştır. Nitekim **Kur’an-ı Kerim**’de namaz ve zekât kelimeleri aynı ayette zikredilmiş ise de namazı terk etmede büyük günah olsa da zekâtı terk etmek kul hakkı olduğundan namazın tevbesi ve kazası bir şekilde yapılabilirken zekâtta fakirlerin hakkını yiyerek haramzade olan bedenlerde şeytan tam hisse alıp bizlerin mallarına ve evlâtlarına ortak olmaktadır. Bu mesele Kur’an-ı Kerim’de “*(Haydi) onlardan gücünün yettiğinin ayağını çağrıyla kaydır. Atlıların ve yayalarınla onların üzerine yürü. Onların mallarına ve evlâtlarına ortak ol. Onlara vâdlerde bulun. Hâlbuki şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vâdetmez*”⁽¹⁴⁾ açıkça ifade edilmektedir. Ve yine zekâtı terkedip fakir fukaranın haklarını kendilerinin ve evlâtlarının midelerine indirerek onların haramzade olmalarının âhiretteki cezasına işareten de “*O gün ki, bunların üzeri cehennem ateşinden kızdırılacak ve kendilerinin alınları, böğürleri ve sırtları dağlanacak ve: «İşte bu, sizin kendiniz için derip tıktıklarınız; haydi, tadın bakalım derip tıktıklarınızı!» denilecek*”⁽¹⁵⁾. O haramların ve zekâtsız malların kendilerini

(13) Kur’an-ı Kerim, Zuhruf, 43/36-37.

(14) Kur’an-ı Kerim, İsrâ, 17/64.

(15) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/35.

nasil bir âhiret azabının içerisine atacağını açıkça ifade etmektedir. Gariptir ki eksik zekât ile veya zekâtı terk ile musallat yaşayanlarda zekât muayenelerinde böğürleri yani yanları diye ayette ifade edilen bölgelerin kontrolü sonucu kişilerdeki musallatların teşhis edilmesi ve açığa çıkması bu ayeti kerimenin bir mucizesini göstermektedir.

“Onlar ki, zekât (vazifelerini) yerine getirirler”⁽¹⁶⁾ «“Ve bize hem bu dünyada bir iyilik yaz, hem de âhirette. Biz gerçekten de tevbe edip senin hidayetine döndük.” Allahû Teâlâ buyurdu ki, “Azabım var, onu dilediğime isabet ettiririm, rahmetim de vardır, o ise her şeyi kaplamış ve kuşatmıştır. Onu da özellikle korunanlara, zekâtını verenlere ve âyetlerimize inananlara mahsus kılacağım.”»⁽¹⁷⁾ “Siz namazı hakkıyla kılmaya bakın ve zekâtı verin! Kendi nefsiniz için her ne hayr yaparsanız, Allah katında onu bulursunuz. Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir”⁽¹⁸⁾

DÖRDÜNCÜ GÜNAH «TERK-İ NAMAZ»

Kelime-i Şehadetten sonra İslâm'ın ikinci şartı olan namaz dinin olmazsa olmazıdır. Nitekim **Kur'an-ı Kerim** mü'minleri tarif ederken ve onların vasıflarını anlatırken ve namazı emrederken bu açık emre itaatsizlik şeytanın yine **en büyük musallat** sebeblerinden birini teşkil etmektedir.

“Onlar ki gaybe iman edip namazı dürüst kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıktan (Allah yolunda) harcarlar.”⁽¹⁹⁾ “Hem namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin, rükû edenlerle birlikte siz de rükû edin.”⁽²⁰⁾ “Bir de sabırla, namazla yardım isteyin. Şüphesiz bu, (Allah'a) saygılı olanlardan başkasına ağır gelir.”⁽²¹⁾

“Hani bir vakitler İsrailoğulları'ndan şöylece mîsak (kesin bir söz) almıştık: Allah'dan başkasına tapmayacaksınız, ana-babaya iyilik, yakınlığı olanlara, öksüzlere, çaresizlere de iyilik yapacaksınız, insanlara güzellikle söz söyleyecek, namazı kılacak, zekâtı vereceksiniz. Sonra çok azınız müstesna olmak üzere sözünüzden döndünüz, hâlâ da dönüyorsunuz.”⁽²²⁾

“Siz namazı hakkıyla kılmaya bakın ve zekâtı verin! Kendi nefsiniz için her ne hayr yaparsanız, Allah katında onu bulursunuz. Muhakkak ki, Allah bütün yaptıklarınızı görmektedir.”⁽²³⁾

(16) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/4.

(17) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/156.

(18) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/110.

(19) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/3.

(20) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/43.

(21) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/45.

(22) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/83.

(23) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/110.

“O halde beni anın, ben de sizi anayım. Bana şükredin de nankörlük etmeyin.”⁽²⁴⁾

“Yüzlerinizi bazan doğu, bazan batı tarafına çevirmeniz erginlik değildir. Fakat eren o kimselerdir ki, Allah’a, âhiret gününe, meleklerle, kitaba ve bütün peygamberlere iman edip, yakınlığı olanlara, öksüzlere, yoksullara, yolda kalmışa, dilenenlere ve esirleri kurtarmaya seve seve mal verirler. Namazı kılarlar, zekâtı verirler. Bir de andlaştıkları zaman sözlerini yerine getirenler, hele sıkıntı ve hastalık durumlarında ve harbin şiddetli zamanında sabır ve kararlılık gösterenler var ya, işte doğru olanlar da bunlardır, korunanlar da bunlardır.”⁽²⁵⁾

“Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun. Eğer bir korku hâlindeyseniz, yaya veya binekli olarak giderken kılın, (korkudan) emin olduğunuz zaman da böyle bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği şekilde Allah’ı zikredin (namazlarınızı yine her zamanki gibi huşû ile kılın).”⁽²⁶⁾

“İman edip iyi işler yapan, namazı dosdoğru kılıp zekâtı verenlerin Rabbleri katında elbette mükafatları vardır. Onlara hiçbir korku olmadığı gibi, onlar mahzun da olmazlar.”⁽²⁷⁾

“Allah, İsrailoğularından söz almıştı. İçlerinden on iki temsilci -başkan- göndermiştik. Allah şöyle demişti: “Ben, muhakkak sizinle beraberim. Namazı dosdoğru kıldığınız, zekâtı verdiğiniz, peygamberlerime iman ettiğiniz ve onlara yardımda bulunduğunuz, (mallarınızı) Allah yolunda güzelce sarfettiğiniz takdirde, günahlarınızı mutlaka örter ve sizi altından ırmaklar akan cennetlere koyarım. Fakat sizden her kim de, bundan sonra küfrederse, dosdoğru yoldan sapmış olur.”⁽²⁸⁾

“Sizin asıl dostunuz Allah’tır, O’nun Resulüdür ve namazlarını kılan, zekâtlarını veren ve rükû eden mü’minlerdir.”⁽²⁹⁾

“Namaza çağırdığınız zaman, onu alay ve eğlence konusu yaparlar. Bu onların, akıllarını kullanmayan bir toplum olmalarından dolayıdır.”⁽³⁰⁾

“Şeytan, içki ve kumarla sizin aranızda düşmanlık ve kin sokmak ve sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçtiniz değil mi?”⁽³¹⁾

«Ey iman edenler! İçinizden birine ölüm (emareleri) geldiği zaman, vasiyet sırasında aranızdaki şahitliğin hükmü, kendi içinizden iki adaletli şahit, yahut yüzünde yolculuğa çıkmış iseniz, ölüm (emareleri de) size gelip çatmışsa, sizden olmayan diğer iki şahit tutmaktır. Eğer (bunlardan) şüpheye düşerseniz, namazdan sonra onları alıyorsunuz. Onlar da Allah’a şöyle yemin ederler: “Akraba bile olsa,

(24) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/152.

(25) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(26) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/238-239.

(27) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/277.

(28) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/12.

(29) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/55.

(30) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/58.

(31) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/91.

yemini bir çıkar karşılığı satmayacağız, Allah'ın şahitliğini gizlemeyeceğiz. Aksi halde günahkârlardan oluruz".»⁽³²⁾

«Bize: "Namazı dosdoğru kılın, Allah'a karşı gelmekten sakının" (diye emredildi), toplanacağınız yer O'nun huzurudur.»⁽³³⁾

"Bu Kitap (Kur'an), kendinden önceki kitapları tasdik eden, şehirlerin anası (Mekke) halkını ve çevresindeki bütün insanlığı uyarman için indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. Âhiret gününe iman edenler bu Kitab'a da iman ederler ve onlar namazlarına da devamlıdır."»⁽³⁴⁾ "De ki: Benim namazım, ibadetim, hayatım ve ölümüm hep âlemlerin Rabbi Allah içindir."»⁽³⁵⁾

"Kitaba sarılanlara ve namazı kılmaya devam edenlere gelince, biz o iyilerin ecrini hiçbir zaman yitirmeyiz."»⁽³⁶⁾ "Onlar ki, namazı gereği gibi kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden Allah yoluna harcarlar."»⁽³⁷⁾

"Erkek ve kadın bütün mü'minler birbirlerinin dostları ve velileridirler. İyiliği emrederler, kötülükten vazgeçirirler, namazı kılarlar, zekâtı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte bunları Allah rahmetiyle yarlıgıyacaktır. Çünkü Allah Azîzdür, Hakîmdir."»⁽³⁸⁾

«Biz Musa ile kardeşine şöyle vahyettik: "Kavminiz için Mısır'da birtakım evler hazırlayın ve evlerinizi kibleye karşı yapın ve namazı kılın ve mü'minlere müjde verin"»»⁽³⁹⁾

"Rablerinin rızasını kazanmak arzusuyla sabrederler ve namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine verdiğimiz rızıklardan gizli ve açıkça Allah yolunda harcarlar ve çirkinlikleri güzelliklerle yok ederler. İşte bunlar, bu hayatın âkibeti kendilerinin olacak olanlardır."»⁽⁴⁰⁾

«(Ey Muhammed!) İman eden kullarıma söyle: "Namazı dosdoğru kılsınlar, alışveriş ve dostluğun olmadığı bir günün gelmesinden önce, kendilerine verdiğimiz rızıktan açık ve gizli (Allah için) harcasınlar."»»⁽⁴¹⁾

"Rabbimiz! Ben çocuklarımdan bir kısmını namazı dosdoğru kılmaları için, senin Beyt-i Haram'ının yanında, ekinsiz bir vadiye yerleştirdim. Artık sen de insanlardan bir kısmını onlara meylettir. Ve onları bazı meyvelerle rızıklandır ki şükretsinler."»⁽⁴²⁾

(32) Kur'an-ı Kerim, Maide, 5/106.

(33) Kur'an-ı Kerim, En'am, 6/72.

(34) Kur'an-ı Kerim, En'am, 6/92.

(35) Kur'an-ı Kerim, En'am, 6/162.

(36) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/170.

(37) Kur'an-ı Kerim, Enfal, 8/3.

(38) Kur'an-ı Kerim, Tevbe, 9/71.

(39) Kur'an-ı Kerim, Yunus, 10/87.

(40) Kur'an-ı Kerim, Ra'd, 13/22.

(41) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/31.

(42) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/37.

“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazını dosdoğru kılanlardan eyle! Ey Rabbimiz! Duamı kabul buyur!”⁽⁴³⁾

“Beni, nerede olursam olayım mübarek kıldı. Hayatta bulunduğum müddetçe namaz kılmamı ve zekât vermeme emretti.”⁽⁴⁴⁾

“Ailesine ve çevresine namaz kılmayı ve zekât vermeyi emrederdi ve Rabbinin katında hoşnutluğa ermişti.”⁽⁴⁵⁾

“Şüphesiz ben Allah’ım, benden başka hiçbir ilâh yoktur. Onun için bana kulluk et ve beni anmak için namaz kıl.”⁽⁴⁶⁾

“(Ey Muhammed!) Ehline namaz kılmalarını emret, kendin de ona sabırla devam et. Biz senden bir rızık istemiyoruz. Seni biz rızıklandırırız. Güzel âkıbet takva sahiplerininindir.”⁽⁴⁷⁾

“Onları buyruğumuz altında (insanlara) doğru yolu gösterecek önderler kıldık. Kendilerine hayırlı işler yapmayı, namaz kılmayı, zekât vermeyi vahyettik. Onlar bize kulluk eden kimselerdir.”⁽⁴⁸⁾

“Ki Allah anıldığı vakit onların kalpleri titrer. Onlar başlarına gelene sabreden, namaz kılan kimselerdir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan Allah yolunda harcarlar.”⁽⁴⁹⁾

“Onlar ki, namazlarında huşû içindedirler.”⁽⁵⁰⁾

“Ve onlar ki, namazlarını muhafaza ederler.”⁽⁵¹⁾

“Artık namaz kılın, zekât verin, Allah’a sarılın. O sizin sahibinizdir. O ne güzel sahip ve ne güzel yardımcıdır!”⁽⁵²⁾

“Birtakım insanlar (Allahı tesbih ederler) ki, ne ticaret ne de alışveriş onları Allah’ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekât vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.”⁽⁵³⁾

“Hem namazı kılın, zekâtı verin ve peygambere itaat edin ki rahmete eresiniz.”⁽⁵⁴⁾

“Ki o (mü’minler) namazı dosdoğru kılarlar, zekâtı verirler ve âhirete de kesin olarak iman ederler.”⁽⁵⁵⁾

“Başkasından geçerek hep O’na gönül verin ve O’ndan sakının. Namaza devam edin ve müşriklerden olmayın.”⁽⁵⁶⁾

(43) Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/40.

(44) Kur’an-ı Kerim, Meryem, 19/31.

(45) Kur’an-ı Kerim, Meryem, 19/55.

(46) Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/14.

(47) Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/132.

(48) Kur’an-ı Kerim, Enbiya, 21/73.

(49) Kur’an-ı Kerim, Hac, 22/35.

(50) Kur’an-ı Kerim, Mü’minun, 23/2.

(51) Kur’an-ı Kerim, Mü’minun, 23/9.

(52) Kur’an-ı Kerim, Mü’minun, 23/78.

(53) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/37.

(54) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/56.

(55) Kur’an-ı Kerim, Neml, 27/3.

(56) Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/31.

“Onlar, namazı kılarlar, zekâtı verirler, âhirete de kesin olarak inanırlar.”⁽⁵⁷⁾

“Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten sakındır. Başına gelenlere sabret, çünkü bunlar, azmi gerektiren işlerdendir.”⁽⁵⁸⁾

“Namazı kılın, zekâtı verin. Allah ve Resulü’ne itaat edin. Ey ehli beyt! Allah sizden kiri gidermek ve sizi tertemiz, pir-u pâk yapmak istiyor.”⁽⁵⁹⁾

“Hem günah çeken bir kimse, başkasının günahını çekmeyecek; yükü ağır basan, onun yüklenilmesine çağırırsa da ondan bir şey yüklenilmeyecek, isterse bir yakını olsun. Fakat sen ancak o kimseleri sakındırırsın ki, gaybda Rablerinin korkusunu duyarlar, namazı dürüst kılarlar. Temizlenen de sırf kendisi için temizlenir. Niha-yet dönüş Allah’adır.”⁽⁶⁰⁾

“Allah’ın kitabını okuyan, namazı kılan ve kendilerine verdiğimiz rızıktan gizli ve açık olarak verenler, kesinlikle batma ihtimali olmayan bir ticaret umarlar.”⁽⁶¹⁾

“Gizli (özel) bir şey konuşmanızdan önce sadaka vermekten korktunuz da mı yerine getirmediğiniz? Fakat Allah da sizi affetti. Şu halde namazı kılın, zekâtı verin, Allah’a ve Resulüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır.”⁽⁶²⁾

“Ancak namaz kılanlar bunun dışındadır. Onlar ki namazlarını sürekli kılarlar.”⁽⁶³⁾

“Namazlarına devam ederler.”⁽⁶⁴⁾

“Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden daha azında, yarısında ve üçte birinde kalktığını, seninle beraber bulunanlardan bir topluluğun da böyle yaptığını biliyor. Gece ve gündüzü Allah takdir eder. O, sizin ona dayanamayacağınızı bildi de sizi affetti. Bundan böyle Kur’ân’dan size ne kolay gelirse okuyun. Allah, içinizden hastalar, yeryüzünde gezip Allah’ın lütfunu arayan başka kimseler ve Allah yolunda savaşan daha başka insanlar olacağını bilmiştir. Onun için Kur’ân’dan kolayınıza geldiği kadar okuyun, namazı kılın, zekâtı verin ve Allah’a güzel bir borç verin (Hayırlı işlere mal sarfedin). Kendiniz için gönderdiğiniz her iyiliği, Allah katında daha hayırlı ve sevapça daha büyük olarak bulacaksınız. Allah’tan bağış dileyin. Kuşkusuz Allah bağışlayandır, merhamet edendir.”⁽⁶⁵⁾

“Halbuki onlar, dini sadece Allah’a tahsis ederek, Allah’ı birleyerek, ancak Allah’a ibadet etmekle, namazı kılmakla ve zekâtı vermekle emrolunmuşlardır. İşte dos-doğru din budur.”⁽⁶⁶⁾

(57) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/4.

(58) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/17.

(59) Kur’an-ı Kerim, Ahzab, 33/33.

(60) Kur’an-ı Kerim, Fatır, 35/18.

(61) Kur’an-ı Kerim, Fatır, 35/29.

(62) Kur’an-ı Kerim, Mücadele, 58/13.

(63) Kur’an-ı Kerim, Me’aric, 70/22-23.

(64) Kur’an-ı Kerim, Me’aric, 70/34.

(65) Kur’an-ı Kerim, Müzzemmil, 73/20.

(66) Kur’an-ı Kerim, Beyyine, 98/5.

“Ey inananlar! Cuma günü namaz için çağrıldığı(nız) zaman, Allah’ı anmaya koşun, alışverişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Namaz kıldıktan sonra yeryüzüne dağılın ve Allah’ın lütfundan (nasibinizi) arayın. Allah’ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz.”⁽⁶⁷⁾

“Münâfiklar, Allah’ı aldatmaya çalışırlar. Halbuki Allah, onların oyunlarını başlarına geçirecektir. Onlar, namaza kalktıkları zaman tembel tembel kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar. Allah’ı pek az anarlar.”⁽⁶⁸⁾

Kısacası namazı ve zekâtı terkeden bir müslümanın hâlâ saf bir kalple “**BEN DE ŞEYTAN VAR MI DEMESİNDEN DAHA KOMİK BİR SORU YOKTUR KARDEŞLERİM!**”

BEŞİNCİ GÜNAH

«ALLAH’IN RAHMETİNDEN ÜMİT KESMEK»

Allah’ın rahmet ve muhabbeti sonsuzdur. O’nun rahmeti her şeyi kuşatmıştır. Her insan bu ilâhi rahmetten istifade eder. Seanslarda bu gaflete düşen kardeşlerimizde gördüğümüz, bedenlerinin tamamını kontrol altına alan ve ona hükmeden bir enerji olduğudur. Çünkü **Allah’tan ümidini kesen şeytanın dostu olmuştur. Allah ona yardımı keser. Peki ona kim yardım edecek!!!** Aksini düşünen daha büyük bir günah işlemiş olur.

Aşağıdaki ayetlere rağmen, bu rahmeti inkâr edip yüz çevirmekten Allah’a sığınırım.

“De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.”⁽⁶⁹⁾

“Düşman topluluğunu izlemekte gevşeklik göstermeyin. Eğer siz acı duyuyorsanız, kuşkusuz onlar da sizin acı duyduğunuz gibi acı duyuyorlar. Üstelik siz Allah’tan onların ümit edemeyecekleri şeyleri umuyorsunuz. Allah hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”⁽⁷⁰⁾

“Ey oğullarım! Gidin Yûsuf’u ve kardeşini araştırın. Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah’ın rahmetinden ümidini kesmez.”⁽⁷¹⁾

“Allah’ın âyetlerini ve O’na kavuşmayı inkâr edenler var ya; işte onlar benim rahmetimden ümit kesmişlerdir. İşte onlar için elem dolu bir azap vardır.”⁽⁷²⁾

(67) Kur’an-ı Kerim, Cum’a, 62/9-10 (CUMA NAMAZI).

(68) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/142 (MÜNAFIKLARIN NAMAZI).

(69) Kur’an-ı Kerim, Zümer, 39/53.

(70) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/104.

(71) Kur’an-ı Kerim, Yusuf, 12/87.

(72) Kur’an-ı Kerim, Ankebut, 29/23.

“Medyen’e de kardeşleri Şuayb’i peygamber olarak gönderdik. Şuayb, “Ey kav-mim! Allah’a kulluk edin. Âhiret gününe ümit besleyin ve yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın” dedi.”⁽⁷³⁾

“Ey iman edenler! Kendilerine Allah’ın gazap ettiği, kabirlerdeki kâfirlerin ümit kestikleri gibi tamamen âhiretten ümitlerini kesmiş bir toplumu dost edinmeyin.”⁽⁷⁴⁾

ALTINCI GÜNAH

«KENDİ AMELİNDEN EMİN OLMAK»

Kalbi hastalıklardan birisi de ucub’dur. İnsanın fazilet ve ibadetlerine güve-nerek kendisini başkalarından üstün görmesi ve kendisinden emin olmasıdır. Amellerine itibar edip güvenmek insanı dalâlete düşürür, çünkü bunlar kendi malı değildir.

“Sana gelen her iyilik Allah’tandır, sana gelen her kötülük ise nefsindendir.”⁽⁷⁵⁾

Demek ki her türlü iyilik, hayr, hasene ve ibadetin sahibi Allah’tır. İnsan sahip olmadığı bir şeye nasıl güvenip bel bağlayabilir? Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) ucubun günahların en büyüklerden biri olduğunu şöyle ifade buyur-muştur:

“Siz hiç günah işlemesiniz bile, ben onun daha büyüğünden sizin için korkarım. O da ucubtur, ucubtur.” Demek ki, insan hiç günah işlemese bile yaptığı ibadetleri beğenerek, kurtulacağına hissettiği emninlikten dolayı ucbe düşebilir.

Bişr b. el-Mansur ibadete fazla devam ettiği için onu görenler Allah’ı ve ölümü hatırlardı. Bir gün namazı biraz fazla uzattı, arkadan bir adam onu takdirle seyre-diyordu. Bunun farkına varan Bişr, “Sen benim ağır namaz kıldığıma bakma, as-lında bu mühim bir iş değildir. İblis de uzun zaman melekler arasında ibadet ettik-ten sonra gideceği yere gitti.” dedi. Bu ifadeler -hâşâ- namazı hafife almak değil de yapılan ibadetin insanı ucbe götürebilme ihtimalinden dolayı beyan edilmiştir.

Ucubun tehlikesinden bir diğeri ise âkıbetinden emin olmaktır. Âkıbetinden endişe etmeyenin, âkıbetinden endişe edilir. Halbuki hiç kimse âkıbetinden ve Allah’ın azabından emin olamaz. Allah’ın azabından emin olmak ise Allah’ın ga-zabını kendine celbetmeye vesiledir. O halde insan havf(korku) ve reca’(ümit) ortasında olmalıdır. Yani, hem Allah’ın azabından korkmalı hem de rahmetini ümit etmelidir. Böyle bir insan, yaptığı iyilik ve ibadetleri kâfi görmez, onlara güvenmez, daha büyük bir gayretle ubudiyetine devam eder. Bu hal onun terakki ve tekamülüne vesile olur. **Ucuba düşen bir insan, kendisini daima metheder, nefsinin ayıplarını görmez.** Ettiği ubudiyet ve taati kendisinin kemalâtı oldu-

(73) Kur’an-ı Kerim, Ankebut, 29/36.

(74) Kur’an-ı Kerim, Mümtetine, 60/13.

(75) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/79.

ğu vehmi ile kendisine bir derece ve makam vermek ister, hatta nefsinı tezkiye eder. Halbuki Cenab-ı Hak Kur'ân-ı Kerim'de "Nefsinizi tezkiye etmeyiniz."⁽⁷⁶⁾ buyurmaktadır. Bu ayetten anlaşılıyor ki, **nefsini temize çıkarmak tehlikelerin en büyüğüdür.**

Ucbe düşen bir insanın diğer bir hatası da Allah'ın affedeceğine itimat edip, yaptığı hata ve günahların zararını düşünmeyerek tevbe etmemesidir. Böyle bir kişi, günahlarından pişmanlık duymaz, onların kendisini nasıl elim bir azaba düşür edeceğini nazar-ı dikkate almaz. Kalbî hastalıklardan biri olan **ucbun sebebi cehâlettir.** Bu hastalıktan kurtulmanın **yegâne çaresi ise ilim ve mârifettir.** Yani insanın, kendisini âciz, fakir, kusurlu ve zayıf bilmesidir. Bunun şuurunda olan insan, şeref kazanır, teâli ve terakki eder ve kurbîyet-i ilâhiyeye mazhar olur.

"... â'male güvenmek ucbdur. İnsanı dalâlete atar. Çünkü insanın yaptığı kemalât ve iyiliklerde hakkı yoktur; mülkü değildir, onlara güvenemez."⁽⁷⁷⁾

YEDİNCİ GÜNAH

«HAKSIZ YERE CAN ALMAK, HAKSIZ MİRAS YEMEK, FAİZ ALIP VERMEK, HAKSIZ YERE MÜSLÜMANA KÂFİR DEMEK, MAZLUMLARA LÂNET VE BEDDUA OKUMAK, YETİM HAKKI YEMEK, EŞİNE HAKSIZLIK YAPMAK»

Haksız yere can almak, İslâmiyette ayetlerle bildirilerek yasaklanmıştır. İnsan olsun, hayvan olsun, haksız yere Allah'ın (*celalühü*) verdiği canı, hayatı almaya kimsenin hakkı yoktur. Dünya ve âhirette cezayı gerektiren bir fiildir.

Dünyadaki cezası kısas, âhirette ise cehennem azâbıdır.

"Biz onda (Tevrat'ta) onların üzerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş karşılıktır. Sonuç olarak yaralar birbirine kısastır. Fakat kim bu hakkını bağışlarsa o kendisine kefârettir. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse onlar zâlimlerin tâ kendileridir."⁽⁷⁸⁾

"Haklı bir sebep olmadıkça Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı cana kıymayın. Kim haksız yere öldürülürse biz onun velisine yetki vermişizdir. Ancak o da (kısas yoluyla) öldürmede meşru ölçüleri aşmasın. Çünkü kendisine yardım edilmiştir."⁽⁷⁹⁾

Haksız miras yemek, Kur'ân-ı Kerim'e göre, "Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır."⁽⁸⁰⁾ Biz insanlar ise bu malların emanetçileriyiz. O emanetleri korumalı, kollamalı, muhafaza etmeli ve onlardan faydalanarak, kullanarak ihtiyaçlarımızı

(76) Kur'ân-ı Kerim, Necm, 53/32.

(77) Risale-i Nur, Mesnevi-i Nuriye, Katre, Hatime.

(78) Kur'ân-ı Kerim, Maide, 5/45.

(79) Kur'ân-ı Kerim, İsrâ, 17/33.

(80) Kur'ân-ı Kerim, Al-i İmran, 3/180.

gidermeli, vasıta ederek geçimimizi sağlamalı, bu kazançlardan fakirlerin de hissesini yani zekâtımızı vermeliyiz. Bizler öldükten sonra bu malları bizden sonrakı nesillere teslim etmeliyiz. Bizlerden sonrakilere bıraktığımız bu mallar yani mirasında bir paylaşım şekli vardır.

Bunu Kur'an şöyle açıklamaktadır; *"Ana, baba ve yakınların bıraktıklarından, erkeklere hisse vardır. Ana, baba ve yakınların bıraktıklarından kadınlara da hisse vardır. Bunlar az veya çok, belirlenmiş hissedir"*⁽⁸¹⁾

"Kendileri, geriye zayıf çocuklar bıraktıkları takdirde, onların geleceğinden endişe duyacak olanlar, (yetimler hakkında da aynı) endişeyi duysunlar, Allah'dan sakınsınlar ve doğru söz söylesinler"⁽⁸²⁾

"Allah size evlâtlarınızın miras taksimini şöyle emrediyor: Çocuklarınızda, erkeğe iki kadın payı kadar, eğer hepsi kadın olmak üzere ikiden de fazla iseler, bunlara mirasın üçte ikisi ve eğer bir tek kadın ise o zaman ona malın yarısı vardır. Eğer ölen, ana ve baba ile birlikte çocuklar da bırakmışsa ana babanın her birine ölenin terekesinden altıda bir; şâyet ölenin çocuğu yok da, mirasçı olarak ana ve babası kalmışsa, ananın payı üçte birdir. Eğer ölenin kardeşleri varsa terekenin altıda biri ananıdır. Bu paylar, ölenin borçları ödenip, vasiyeti de yerine getirildikten sonra hak sahiplerine verilir. Baba ve çocuklardan, hangisinin size fayda bakımından daha yakın olduğunu, siz bilmezsiniz. Bütün bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Şüphesiz Allah Alîmdir, Hakîmdir."⁽⁸³⁾

"Eğer hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıkları mirasın yarısı sizindir. Şâyet bir çocukları varsa o zaman mirasın dörtte biri sizindir. Bu paylar, ölenin vasiyeti yerine getirildikten ve varsa, borcu ödendikten sonra verilir. Eğer siz çocuk bırakmadan ölürseniz, geriye bıraktığınız mirasın dörtte biri hanımlarınızındır. Şâyet çocuklarınız varsa o zaman bıraktığınız mirasın sekizde biri hanımlarınızındır. Bu paylar, yaptığınız vasiyetler yerine getirilip ve varsa borcunuz ödendikten sonra verilir. Eğer ölen bir erkek veya kadının çocuğu ve babası bulunmadığı halde kelâle olarak (yan koldan) mirasına konuluyor ve kendisinin bir erkek veya kızkardeşi bulunuyorsa, bunlardan herbirinin miras payı terekenin altıda biridir. Eğer mevcut olan kardeşler bundan daha çok iseler, bu takdirde kardeşler mirasın üçte birini zarara uğratılmaksızın aralarında eşit olarak taksim ederler. Bu paylar ölenin vasiyeti yerine getirilip ve varsa borcu ödendikten sonra verilir. Bunlar, Allah tarafından bir emirdir. Allah her şeyi bilen ve yarattıklarına çok yumuşak davranandır."⁽⁸⁴⁾

(81) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/7.

(82) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/9.

(83) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/11.

(84) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/12.

“Anne, baba ve akrabaların bıraktıkları her şey için bir mirasçı tayin ettik. Yemin akdiyle mirasçı kıldıklarınızın paylarını da verin. Şüphesiz Allah, her şeye şahittir.”⁽⁸⁵⁾

İşte bu ayetlere uymayan ve miras paylaşımında haddi aşan, haksızlık yapanlar, dünyada da âhirette de zarar içindedirler. Haksızlığa uğrayan dünyada, haksızlık eden âhirette büyük sıkıntılar çekecektir. Bu yüzden bizim bile olmayan, emanetçisi olduğumuz bu malları Allah'ın (*celle celalühü*) emrettiği gibi paylaşalım ve sonunda helâlleşelim.

Faiz alıp vermek, farklı gibi görünse de aslında aynıdır. Faiz, Kur'an-ı Kerim'de şiddetle yasaklanmış ve bu yasağa uymayanlar hakkındaki şiddetli azaplar anlatılmıştır. Günümüzde faize bulaşan çoğu insan bunun farkında bile değil. Kredi kartları, işyerlerinde kullanılan kredi kartı uygulamaları, bankaya yatırılan paralar, maaş hediyeleri, promosyonlar, kredi kefilliği gibi her türlü fiil bir şekliyle faiz müessesesine hizmet ederek, bu günaha ortak olmuşlardır. Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) faizin kaç çeşit olduğunu şu hadisiyle bize haber vermektedir :

“Faiz 73 kısımdır. En aşağısı, kişinin anası ile zina etmesi gibidir.”⁽⁸⁶⁾

Kuran-ı Kerim ayetlerinde ise; “Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalkarlar. Bu ceza onlara, “alışverişi de faiz gibidir” demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizciliğe son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize dönerse işte onlar cehennem ehlidirler ve orada süresiz kalacaklardır. Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahı ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.”⁽⁸⁷⁾

“Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve artık faizin peşini bırakın, eğer gerçekten mü'minler iseniz. Eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.”⁽⁸⁸⁾ “Ey iman edenler! Kat kat artırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz.”⁽⁸⁹⁾

“Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helâl kılınan temiz şeyleri haram kıldık. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap hazırladık.”⁽⁹⁰⁾

(85) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/33.

(86) Hadis-i şerif, Hakim, Müstedrek, 2/43.

(87) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/275-276.

(88) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/278-279.

(89) Kur'an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/130.

(90) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/161.

“İnsanların malları içinde artsın diye verdiğiniz faiz, Allah yanında artmaz. Allah’ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte onlar, malları kat kat artmış olanlardır.”⁽⁹¹⁾

O halde inanan bir insan, yaratıcısının sözlerine kulak verir ve bu büyük gûnahtan her çeşidiyle uzak durur. Dünyalık menfaatler hevesiyle, dünyada muvafak olamadığı gibi, âhireti de mahvetmek akıllıca olmasa gerek.

Haksız yere müslümana kâfir demek. İman, inanılması gereken şeyleri kalp ile tasdik etmektir. Dil ile ikrar, yani inandığını dil ile ifade etmek kalpteki imanın göstergesidir. Kalben inanan ve inandığını dili ile söyleyen kimse mü’minidir, müslümandır. İnanç esaslarını inkâr etmedikçe o kimseye kâfir denmez.

İnanan bir kimsenin inancının gereği olarak Allah’ın emirlerini yerine getirmesi ve yasakladığı şeylerden sakınması gerekir. Ancak, dînî hükümleri hafife almak veya haramları helâl saymak gibi bir düşünce ile değil de nefsine uymak ve tembellik dolayısıyla emirleri yerine getirmeyen ve yasakları işleyen kimse görevini yapmadığı için günahkâr olur, fakat dinden çıkmaz. Böyle bir kişiye kâfir denemez. O kimse yine mü’minidir, fakat günahkâr bir mü’minidir.

Allah-û Teâlâ, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyuruyor:

“Ey iman edenler! Samimi bir tevbe ile Allah’a dönün. Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter.”⁽⁹²⁾

Yüce Rabbimiz günah işleyen kullarına mü’min olarak hitap edip onları tevbe etmeye çağırırken, bir müslüman diğer bir müslümana günah işlediğinden dolayı nasıl kâfir diyebilir? Bir Müslüman, din kardeşini fâsık (*yoldan çıkmış, sapmış*) veya kâfir olmakla suçlayıp teşhir edemez. Böyle bir davranış müslümana asla yakışmaz. Böyle bir davranışın çok vahim ve tehlikeli sonucunu Sahih-i Buhari’de yer alan bir hadis-i şeriften öğreniyoruz.

Ebû Zer’den (*radiyallahu anh*) rivayet edilen hadis-i şerifte Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyuruyor:

“Hiç kimse, başka bir kişiye fâsık (*yoldan çıkmış, sapmış*) diye söz atamaz, kâfir diyemez. Eğer fâsık dediği kimse fâsık, kâfir dediği kimse de kâfir değilse, bu sıfatlar muhakkak onları söyleyen kimseye döner.”⁽⁹³⁾

Bu hususta diğer bir hadis-i şerifte de şöyle buyurulmuştur: “Bir kimse din kardeşine kâfir derse, bu söz ikisinden birine döner.”⁽⁹⁴⁾

Yani bir müslüman din kardeşini fâsık veya kâfir olmakla suçlarsa, suçladığı kimse gerçekten öyle olsa bile onu suçlayıp teşhir etmek caiz değildir. Eğer fâsık

(91) Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/39.

(92) Kur’an-ı Kerim, Tahrîm, 66/8.

(93) Buhari, Edeb, 44.

(94) Buhari, Edeb, 73; Müslim, İman, 111.

dediği kimse fâsık değilse kendisi fâsık olur, kâfir olduğunu iddia ettiği kişi kâfir değilse, bu söz geriye dönerek söyleyenin kâfir olmasına sebep olur. Çünkü o, bu sözle bir mü'minin kâfirliğine hükmetmiştir. Hükmettiği kişi gerçekten kâfir değilse, kendisinin küfrüne hükmetmiş olmaktadır. Böyle bir suçlama ise bir müslümanın kendi kendine yapacağı çok büyük bir kötülük olur.

Bu konuda başka bir hadiste de şöyle buyrulmuştur:

“Her kim bir adama: Ey kâfir veya Allah'ın düşmanı der de o adam dediği gibi değilse, o sözler bunları söyleyene döner.” ⁽⁹⁵⁾

O halde müslümana düşen, başkalarında gördüğü kötü davranışları yayarak onları üzmemek değil, öğüt vermek ve yapıcı bir şekilde uyarıda bulunmaktır.

Bir müslümana kâfir demek son derece sakıncalıdır. Çünkü başkasının kâfir olmasına razı olmak demektir ki bu, bir müslüman için düşünülemez. Kaldı ki bir müslümanın kâfirliğine hükmetmek çok zordur.

Şöyle ki; bir müslümanın kafir olduğunu gösteren birçok ihtimal yanında kâfir olmadığını gösteren bir ihtimal de varsa, o kimsenin kâfir olmadığı tercih edilir.

Hatta bir kimsede bulunan yüz ihtimalden doksan dokuzu kâfir olduğunu, bir ihtimal de kâfir olmadığını gösterse, yine o kimsenin müslümanlığına hükmedilir. Bir kimsenin yaptığı ibadetlerle gösteriş yaparak başkalarına karşı üstünlük taslaması da doğru değildir.

Nitekim Kur'an-ı Kerim'de:

“Kendinizi temize çıkarmayın, çünkü O (Allah), kötülükten sakınanı daha iyi bilir.” ⁽⁹⁶⁾ buyrulmuştur.

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki:

«“Bir adam; vallahi Cenâb-ı Hak falan kişiyi affetmez, dedi. Bunun üzerine Allah (celle celalühü) : “Falan kimseyi affetmeyeceğimi kim temin edebilir? Muhakkak ki ben o adamı bağışlar, senin amelinin sevabını da iptal ederim.” buyurdu.» ⁽⁹⁷⁾

Başkalarını kötülemek, onların kusur ve hatalarını teşhir ederek kendini temize çıkarmak doğru olmadığı gibi, Allah'ın kimi affedip, kimi affetmeyeceği hususunda hüküm vermek de kimsenin yetkisinde değildir. Müslüman, başkalarının kusurları ile meşgul olmamalı, kendi kusurlarını düzeltmeye çalışmalıdır. ⁽⁹⁸⁾

Mazlumlara lânet ve beddua okumak. Lânet okumak, “lânet olsun” demek, Allah'ın (celle celalühü) rahmetinden uzak olsun demektir. Kötü ana-babanın, suçsuz ve iyi olan çocuğuna yaptığı beddua kabul olmaz. Haksız olarak yapılan, mazlumlara yapılan beddualar kabul olmaz. Aksine beddua edene geri döner. *“Bir kul herhangi bir şeye lânet ettiğinde o lânet göğe çıkar. Fakat gök kapıları o*

(95) Müslim, İman, 112.

(96) Kur'an-ı Kerim, Necm, 53/32.

(97) Müslim, Birr, 137.

(98) Lütfi Şentürk, Seyfettin Yazıcı; Diyanet İşleri Başkanlığı İlmi hali.

kötü söze karşı kapanır, yere iner. Sağa sola çarpar, gidecek yer bulamayınca lânete müstahak olana gider. Eğer lânete lâyık değilse bu defa lânet edene geri döner.”⁽⁹⁹⁾ Hadis-i Şerif’inden anlaşılacağı üzere lânet okumak, tehlikeli ve risklidir. Nesillerimizi, çocuklarımızı tehlikeye sokan, onları zehirleyen kötü bir enerjidir.

İbni Mübarek hazretleri, çocuğunu şikayet edene;

- “Çocuğa beddua ettin mi?” dedi. O da,
- “Evet” deyince,
- “Çocuğun ahlâkını sen bozmuşsun”. buyurdu.

Yetim hakkı yemek, büyük günahlardandır. Kur’an-ı Kerim’de “ateş yemek” olarak gösterilmiştir.

Efendimiz de (sallallahu aleyhi vesellem) yetim hakkı yemeyi yedi büyük günah içinde sayarak şöyle buyurmuştur;

“Yedi helâk ediciden kaçının!” Sahâbîler sordu;

“Ey Allahın Resûlü! Bunlar nelerdir?” Hz. Peygamber:

“Allahâ ortak koşmak, sihir (büyü) yapmak, Allah’ın haram kıldığı bir nefsi haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaş meydanından kaçmak, evli, namuslu ve hiç bir şeyden haberi olmayan kadınlara zina isnad etmektir” buyurdu.

Allah (celle celalühü) Kur’an-ı Kerim ayetlerinde yetim hakkı yeme konusunda şöyle buyuruyor;

“Doğrusu yetimlerin mallarını haksızca yiyip bitirenler, karınlarına sadece ateşle doldurmuş olurlar. Onlar âhirette de çılgın bir ateşe gireceklerdir.”⁽¹⁰⁰⁾

“Erginlik çağına erişinceye kadar, yetimin mal varlığına onun iyiliği için olmadıkça dokunmayın.”⁽¹⁰¹⁾

“... Yetimlere nasıl davranacağınız hakkında sana sorarlar. De ki: “Onların durumlarını düzeltmek en hayırlı olanıdır.” Ve onların hayatlarını paylaşırsanız unutmayın ki, onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgunculuk yapanları da düzeltmeye çalışanları da en iyi bilir.”⁽¹⁰²⁾

Eşine haksızlık etmek. İster kadın olsun, isterse erkek, eşlerden herhangi birisi, hangi tür kusuru işlemiş olursa olsun; kınamakla bile değil, şefkat ve af ile muamele etmeliyiz. Aksi davranışımız, aksi yönde sözümüz ve aksi tavrımız zulüm olur. Kadın kocası, kocası da eşi üzerindeki hakları iyi bilmeli ve bu ölçülerde haddi aşmamaya özen göstermelidir.

“Allah Teâlâ’nın insanlardan bir kısmını diğerlerine üstün kılması ve bunların ötekilere mallarından harcama yapması sebebiyle, erkekler kadınların yöneticisi ve

(99) Riyazü’s-Salihîn Terc., 3:141 (Hadis no: 1586; Ebû Davud’dan.)

(100) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/10.

(101) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/152.

(102) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/220.

koruyucusudur. Onun için iyi kadınlar itaatkârdır. Allah'ın kendilerini korumasına karşılık onlar da kocalarının haklarına saygı gösterirler ve namuslarını korurlar.”⁽¹⁰³⁾

“Hepiniz çobansınız. Hepiniz güttüğünüz sürüden sorumlusunuz. Âmir memurlarının çobanıdır. Erkek ailesinin çobanıdır. Kadın da evinin ve çocuğunun çobanıdır. Netice itibariyle hepimiz çobansınız ve hepimiz idâre ettiklerinizden sorumlusunuz.”⁽¹⁰⁴⁾

“Rabbimize ibadet edin. Müslüman kardeşlerinize iyilik yapın. Bir kimsenin diğer kimseye secde etmesini emretmek isteseydim, kadının kocasına secde etmesini emrederdim. Şayet bir kadına kocası, kendisini şu dağdan o dağa, o dağdan bu dağa taşımasını emretse, kadının bu emri yerine getirmesi gerekir.”⁽¹⁰⁵⁾

“Kocasını memnun ederek ölen kadın cennetliktir.”⁽¹⁰⁶⁾

“Dünyada bir kadın kocasını überse, o kimsenin hürilerden olan hanımı o kadına şöyle seslenir:

-Allah canını alsın! Üzme onu! O senin yanında şimdilik misafirdir. Yakında senden ayrılıp bize kavuşacaktır.”⁽¹⁰⁷⁾

“Kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum; vasiyetimi tutunuz. Zira kadın kısmı kaburga kemiğinden yaratılmıştır. Kaburga kemiğinin en eğri yeri üst tarafıdır. Eğri kemiği doğrultmaya kalkarsan kırarsın. Kendi hâline bırakırsan, yine eğri kalır. Öyleyse kadınlar hakkındaki tavsiyemi tutunuz”⁽¹⁰⁸⁾

“Bir kimse karısına kin beslemesin. Onun bir huyunu beğenmezse, bir başka huyunu beğenir.”⁽¹⁰⁹⁾

“Ashâbım! Kadınlara iyi davranmanızı tavsiye ediyorum. Vasiyetimi tutunuz. Zira onlar sizin idarenize ve himâyenize verilmişlerdir. Kesin olarak bildiğiniz bir ahlâksızlık yapmadıkları takdirde, onlar üzerinde zorbalık kurmaya hakkınız yoktur. Eğer ahlâk dışı bir hareket yaparlarsa, onları yataklarında yalnız bırakın. Bir yerlerini incitmeyecek şekilde dövün. Şayet size itaat ederlerse, artık onlara zarar verecek bir şey yapmayın. Şunu bilin ki, sizin kadınlar üzerinde haklarınız olduğu gibi onların da sizin üzerinizde hakları vardır. Sizin onlar üzerindeki haklarınız, yatağınızı yabancılardan korumaları, istemediğiniz kimseleri evinize almamalarıdır. Onların sizin üzerinizdeki hakları ise, giyim kuşam ve yeme içme konularında kendilerine iyi imkânlar sağlamanızdır.”⁽¹¹⁰⁾

(103) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/34.

(104) Buhârî, Cum'a 11, İstikrâz 20, İtk 17, 19, Vesâyâ 9, Nikâh 81, 90, Ahkâm 1; Müslim, İmâre 20.

(105) Ahmed İbni Hanbel, Müsned, VI, 76.

(106) Tirmizî, Radâ' 10; İbni Mâce, Nikâh, 4.

(107) Tirmizî, Radâ' 19; İbni Mâce, Nikâh, 62.

(108) Buhârî, Enbiyâ 1, Nikâh 80; Müslim, Radâ' 60; Tirmizî, Radâ' 11, Tefsîru sûre (9) 2; İbni Mâce, Nikâh 3.

(109) Müslim, Radâ' 61.

(110) Tirmizî, Radâ' 11; İbni Mâce, Nikâh 3.

Ayet ve hadislerden de anlıyoruz ki, eşlerin birbiri üzerinde hakları vardır. Bunları iyi bilip Allah'a (*celle celalühü*) ve Rasulüne (*sallallahu aleyhi vesellem*) itaat edilmelidir. Eşlerin birbiri üzerine baskı kurarak üstünlük elde etme çabaları yerine, tatlı dil ve güzellekle bir ömür geçirmek için çabalamaları gerekmektedir. Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) eşlerin birbirine düşmanca duygular beslemesini yersiz bulmaktadır. Birbirinin iyi yanlarını görmeye çalışmak artık fayda vermiyorsa, karşılıklı sevgi ölmüşse, eşlerden biri ötekinden soğumuşsa, yapılacak iş bu kördüğümü çözmektir. Saygının bittiği, sevgi bağlarının koptuğu bir evliliği zorla götürmek zaten doğru değildir. İki tarafa da cehennem azâbı yaşatmak lüzumsuzdur.

Kur'an-ı Kerim'de şeytanın tasarruf alamadığı ve musallat olamayacağı mü'minlerin vasıfları şöyledir :

"(Onlar) Allah'ın adı anıldığında kalpleri ürperir"⁽¹¹¹⁾

"(Onlar) Allah ile beraber başka bir ilâha tapmazlar."⁽¹¹²⁾

"(Onlar) Namuslarını (ırzlarını) korurlar"⁽¹¹³⁾

"(Onlar) Zinaya (her türlü) asla yaklaşmazlar."⁽¹¹⁴⁾

"(Onlar) Namazlarını huşû içinde ve doğru olarak kılarlar."⁽¹¹⁵⁾

"(Onlar) Anne ve babalarına öf! bile demezler."⁽¹¹⁶⁾

"(Onlar) Boş şeylerden tümüyle yüz çevirirler."⁽¹¹⁷⁾

"(Onlar) Mallarıyla ve canlarıyla cihad ederler."⁽¹¹⁸⁾

"(Onlar) Asla zanda bulunmazlar."⁽¹¹⁹⁾

"(Onlar) Câhilllerle asla tartışmazlar."⁽¹²⁰⁾

"(Onlar) Kınayıcının kınamasından korkmazlar."⁽¹²¹⁾

"(Onlar) Asla yalan söylemezler."⁽¹²²⁾

"(Onlar) Emanetlerine ihanet etmezler."⁽¹²³⁾

"(Onlar) Söz verdiklerinde sözünde dururlar."⁽¹²⁴⁾

"(Onlar) Zekâtlarını hakkıyla verirler."⁽¹²⁵⁾

"(Onlar) Yetimin hakkını asla yemezler."⁽¹²⁶⁾

(111) Kur'an-ı Kerim, Enfal, 8/2.

(112) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/68.

(113) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/68.

(114) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/5.

(115) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/2.

(116) Kur'an-ı Kerim, İsra, 17/23.

(117) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/3.

(118) Kur'an-ı Kerim, Hucurat, 49/15.

(119) Kur'an-ı Kerim, Casiye, 45/24.

(120) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/63.

(121) Kur'an-ı Kerim, Maide, 5/54.

(122) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/8.

(123) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(124) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(125) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(126) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/2.

- “(Onlar) Yolda kalmışlara yardım ederler.”⁽¹²⁷⁾
- “(Onlar) Kâfirlere karşı sert, birbirlerine karşı ise merhametlidirler”⁽¹²⁸⁾
- “(Onlar) İnsanların kusurlarını affederler.”⁽¹²⁹⁾
- “(Onlar) Yalnızca Allah’a dayanıp güvenirler.”⁽¹³⁰⁾
- “(Onlar) Kâfirler ile Allah yolunda savaşırılar.”⁽¹³¹⁾
- “(Onlar) Darlıkta da bollukta da infak ederler.”⁽¹³²⁾
- “(Onlar) Kızdıkları zaman öfkelerini yenerler.”⁽¹³³⁾
- “(Onlar) Başkalarının ilâhlarına sövmezler.”⁽¹³⁴⁾
- “(Onlar) Haksız yere bir cana kıymazlar.”⁽¹³⁵⁾
- “(Onlar) Allah’ın ayetlerini az bir pahaya satmazlar.”⁽¹³⁶⁾
- “(Onlar) Hakkı bile bile gizlemezler.”⁽¹³⁷⁾
- “(Onlar) İnananlara ‘sen mü’min değilsin’ demezler.”⁽¹³⁸⁾
- “(Onlar) Resullerden hiçbirini birinden ayırt etmezler.”⁽¹³⁹⁾
- “(Onlar) Yeryüzünde alçak gönüllü olarak yürürler.”⁽¹⁴⁰⁾
- “(Onlar) Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yaparlar.”⁽¹⁴¹⁾
- “(Onlar) Helâl ve temiz olan şeylerden yerler.”⁽¹⁴²⁾
- “(Onlar) Asla yalan şahitlik yapmazlar.”⁽¹⁴³⁾
- “(Onlar) Dillerini eğip bükerek konuşmazlar.”⁽¹⁴⁴⁾
- “(Onlar) İnsanlar arasında adaletle hükmederler.”⁽¹⁴⁵⁾
- “(Onlar) Yoksulluk yüzünden evlâtlarını öldürmezler.”⁽¹⁴⁶⁾
- “(Onlar) Yeminlerini hiçbir zaman bozmazlar.”⁽¹⁴⁷⁾
- “(Onlar) Adaklarını yerine getirirler.”⁽¹⁴⁸⁾
- “(Onlar) Allah’ın ahdini yerine getirir, anlaşmayı bozmazlar”⁽¹⁴⁹⁾

(127) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(128) Kur’an-ı Kerim, Fetih, 48/29.

(129) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/135.

(130) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/20.

(131) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/28.

(132) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/133.

(133) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/133.

(134) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/108.

(135) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/151.

(136) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/199.

(137) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/44.

(138) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/94.

(139) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/136.

(140) Kur’an-ı Kerim, Furkan, 25/63.

(141) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/52.

(142) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/168.

(143) Kur’an-ı Kerim, Furkan, 25/72.

(144) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/135.

(145) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/151.

(146) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/151.

(147) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/91.

(148) Kur’an-ı Kerim, İnsan, 76/7.

(149) Kur’an-ı Kerim, Ra’d, 13/20.

- “(Onlar) Yakınlarına (akrabalarına) yardım ederler”⁽¹⁵⁰⁾
 “(Onlar) Yolda kalmışlara, hastalara yardım ederler”⁽¹⁵¹⁾
 “(Onlar) Yoksullara ve esir düşenlere yardım ederler”⁽¹⁵²⁾
 “(Onlar) Zorda, darda, savaş anlarında sabrederler”⁽¹⁵³⁾
 “(Onlar) Verilen rızıktan yerli yerince harcarlar”⁽¹⁵⁴⁾
 “(Onlar) Geceleri az uyurlar”⁽¹⁵⁵⁾
 “(Onlar) O gün yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar”⁽¹⁵⁶⁾
 “(Onlar) İnsanlara iyiyi emreder, kötülükten alıkoyarlar”⁽¹⁵⁷⁾
 “(Onlar) Açıklanınca hoşlarına gitmeyecek şeyleri sormazlar”⁽¹⁵⁸⁾
 “(Onlar) Yapacakları işlerde kendi aralarında danışırlar”⁽¹⁵⁹⁾
 “(Onlar) Gerçekten felâha kavuşanlardır”⁽¹⁶⁰⁾

KALP KIRMAK, HER TÜRLÜ MUSALLATA KAPI AÇAR

“İnsanlara yumuşak davranman da Allah’ın merhametinin eseridir. Eğer katı yürekli, kaba biri olsaydın, insanlar senin etrafından dağılıverirlerdi. Öyleyse onların kusurlarını affet, onlar için mağfiret dile ve işleri onlarla müşavere et! Bir kere de azmettin mi, yalnız Allah’a tevekkül et! Allah muhakkak ki, kendisine dayanıp güvenenleri sever.”⁽¹⁶¹⁾

- Bir hadis rivayetine göre, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) Kâbe’ye bakkarken şöyle demiştir:

“Kuşkusuz Allah seni çok şerefli, çok mükerrem/hürmetli, çok azametli kılmıştır; fakat mü’min senden daha hürmetli/daha saygı değerdir.”⁽¹⁶²⁾

- “Ey insafsız adam! Şimdi bak ki, mü’min kardeşine kin ve adâvet ne kadar zulümdür. Çünkü, nasıl ki sen âdi, küçük taşları Kâbe’den daha ehemmiyetli ve

(150) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(151) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(152) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(153) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/177.

(154) Kur’an-ı Kerim, Enfal, 8/3.

(155) Kur’an-ı Kerim, Zariyat, 51/17.

(156) Kur’an-ı Kerim, Fetih, 48/29.

(157) Kur’an-ı Kerim, Enfal, 8/71.

(158) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/101.

(159) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/38.

(160) Kur’an-ı Kerim, Mü’minun, 23/1.

(161) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/159.

(162) İbn Mace, Fiten,2; Mecmau’z-zevaid, 1/81.

Cebel-i Uhud'dan daha büyük desen, çirkin bir akılsızlık edersin. Aynen öyle de, Kâbe hürmetinde olan iman ve Cebel-i Uhud azametinde olan İslâmiyet gibi çok evsâf-ı İslâmiye muhabbeti ve ittifakı istediği halde, mü'mine karşı adâvete sebebiyet veren ve âdi taşlar hükmünde olan bazı kusurâtı iman ve İslâmiyete tercih etmek, o derece insafsızlık ve akılsızlık ve pek büyük bir zulüm olduğunu, aklın varsa anlarsın.” (163)

Kalp kırmayınız... Zira kırdığınız kalbin sahibinin tek duası ile helâk olabilirsiniz.

EV LİLİK KADERDİR VE RAZİ OLMAMAK MUSALLAT SEBEBİDİR

Allah (*celle celalühü*) bizlere, nasıl bize göre eller, ayaklar, gözler ve bir vücut elbisesi tayin ettiyse yine bize göre evleneceğimiz bir eşi tayin etmiştir.

Ancak evleninceye kadar bu sizin karşınıza çıkan eş, sizin seçiminize bırakılmış olsa da **seçtikten sonra artık teslim olmanız gereken kaderiniz olmuştur**. Ve bu eşin karşımıza çıkmasında veya iyi ya da kötü olmasında bazen kınamalarımız, bazen isyanlarımız bizleri en az bizim kadar kötü eşlere mahkum ederken dualarımız ve iyi amellerimiz ise hayırlı eşlere bizleri yönlendirir.

Eğer size itaat eden bir hanımınız veya size Allah (*celle celalühü*) için sahip çıkan bir kocanız varsa “Elhamdülillah” deyip şükredin.

Yok eğer bir eşle boşanmayı gerektirecek kötü özelliklere sahip bir eşiniz varsa da tevbe edin. Zira kötü eşleriniz sizlerin musibet ve cezalarınızdır. Tevbeniz ile ıslah olmazsa bu seferde onun hidayeti için dua edin.

Ancak Allah (*celle celalühü*) için dinen boşanmayı gerektiren bir ruhsatınız yok ise oturun şükredin ve kaderinize teslim olup Allah’a tevekkül edin.

Zira Allah’ın sizlere tayin ettiği vücut elbisesini değiştirmeye çalışıp gözlerinize lens takıp, burnunuza estetik yaptırıp, hatta boyum kısa deyip ayaklarınıza ilaveler yapıp boyunuzu uzatmaya çalışıp **hatta daha da ileriye gidip o bedeni beğenmemek nasıl sizi şeytan yapıyor veya rezil-rüsvay ediyor ise Allah’ın sana tayin ettiği eşe kusur bulup başka arayışlara girmek hatta daha da ileriye giderek evlilik kaderine teslim olmayarak “boşa beni” veya “hadi boşanalım” demek insanı evlilik kaderine teslimiyetsizlik ile “yok az sevdim, sevgim bit-**

ti, duygularım değişti, yok şu kusuru var, yok başkasına aşık oldum, yok güzelliği bozuldu” gibi bahaneler ile Allah’ın emri, peygamberin sünneti ile kabul ettiğin eşini istememek, boşanmak her ne kadar helâl olsa da **erkeğe veya kadına boşanmayı gerektiren şartlar yerine gelmeden boşanmak teslimiyetsizlik ile bir şeytanın musallat olmasına sebep oluyor ki bunu kendi hayatımda yaşadım ve şahidim.**

Allah’a teslim olduğumuz ve bize verilen ve takdir edilene razı olduğumuz kadar kuluz ve “rabbim ben seçtiğime ve senin de takdir ettiğine razıyım” dediğimiz kadar insanız, razı olmayıp teslim olmadığımız kadar da şeytanınız...

Allah korusun...

Kiminle evleneceğin ezelde muayyen olup, hiçbir surette değişmeyeceğini hatta, Ashab-ı Kiram’dan bir zatın Peygamberimiz’e (sallallahu aleyhi vesellem) gelerek;

“Falan kadınla evlenmek istiyorum, dua buyurun” demesi üzerine :

“Eğer sana, İsrâfil, Mikâil, Cebrâil, ve...

**Hamele-i Arş dua etse, aralarında ben de bulunsam,
yine sen ancak senin için yazılan kadınla evlenirdin”**

(Ramuz : 357/9)

DOĞRU DUA VE DUANIN KABUL OLMA VE KABUL OLMAMA SIRLARI

Rabbınız buyurdu ki: *“Bana duâ edin, size icâbet edeyim (duânıza cevab vereyim)! Şüphesiz benim ibâdetimden (yüz çevirip) kibirlenenler, yakında zelil olan kimseler olarak cehenneme gireceklerdir!”*⁽¹⁶⁴⁾

1 - Düzgün bir imana, ehl-i sünnet itikadına sahip olmalıdır.

Hadis-i şerifte, *“Bid’at ehlinin duâsı ve ibâdetleri kabul olmaz.”* buyuruldu. Bunun için Peygamber Efendimiz ve ashabı gibi Ehl-i sünnet itikatına sahip olmamız lâzımdır. Ehli sünnete göre; iman artmaz ve azalmaz, büyük günah işlemekle iman gitmez, gayba iman esastır, Allah-û Teâlâ cennette görülecektir, ameller

(ibâdetler) imandan parça değildir, amelde dört mezhebden birine tâbi olmak şarttır, ashâb-ı kirâmın ve ehl-i beytin ve Peygamberimizin zevcelerinin hepsini sevmek şarttır, dört halifenin üstünlükleri, hilâfet sırasına göredir, namaz, oruç, sadaka gibi nâfile ibâdetlerin sevabını başkasına hediye etmek câizdir, miraç; ruh ve beden olarak yapılmıştır, evliyânın kerâmeti haktır, şefaât haktır, mest üzerine mesh câizdir, kabir suâli vardır, kabir azâbı ruh ve bedene olacaktır, insanları ve işlerini de Allah-û Teâlâ yaratır, insanda irâde-i cüz'îye vardır, rızık, helâlden de olur, haramdan da olur.

2-Farzları yapıp haramlardan, kul hakkından sakınmalıdır!

İbrahim Edhem hazretlerine sordular: “Allah-û Teâlâ, «Ey kullarım! Benden isteyiniz! Kabul ederim, veririm» buyuruyor. Halbuki, istiyoruz, vermiyoruz?”

Şöyle cevap verdi: “Allah-û Teâlâ’yı çağırırsınız, Ona itaat etmezsiniz. Peygamberini tanırırsınız, Ona uymazsınız. Kur’an-ı Kerim’i okursunuz, gösterdiği yolda gitmezsiniz. Cenâb-ı Hakkın nimetlerinden faydalanırsınız, O’na şükretmezsiniz. Cennetin, ibâdet edenler için olduğunu bilirsiniz, hazırlıkta bulunmazsınız. Cehennem, âsiler için yarattığını bilirsiniz, ondan sakınmazsınız. Babalarınızın, dedelerinizin ne olduklarını görür, ibret almazsınız. Ayıbınıza bakmayıp, başkalarının ayıplarını araştırırsınız. Böyle olan kimseler, üzerlerine taş yağmadığına, yere batmadıklarına, gökten ateş yağmadığına şükretsün! Daha ne isterler? Duâlarının neticesi yalnız bu olursa, yetmez mi?”

Evet, Allah-û Teâlâ, Mü’min sûresinin altmışıncı âyetinde, “Duâ ediniz, kabûl ederim”, isteyiniz, veririm buyuruyor. Fakat, duânın kabul olması için, beş şart vardır: **Duâ edenin müslüman olması, Ehl-i sünnet îtikatında olması, haram işlemekten, bilhassa haram yemekten, içmekten sakınması, farzları yapması, bilhassa beş vakit namaz kılması, Ramazan oruçlarını tutması, zekât vermesi, Allah-û Teâlâ’dan istediği şeyin sebebini öğrenip bunu araması lâzımdır.** Allah-û Teâlâ herşeyi bir sebep ile yaratmaktadır. Birşey istenince, o şeyin sebebini gönderir ve bu sebebe tesîr ihsan eder. İnsan bu sebebi kullanıp, o şeye kavuşur. Evliyâsının hatırı için, âdetini bozarak, bunlar duâ edince veya evliyâyı kiram vesile edilerek duâ edilince, bunlara “kerâmet” olarak, sebebe hâcet kalmadan, doğruca istenileni verir.

Abdülhâlık Goncdüvânî hazretleri, duâsı makbûl bir zât idi. İnsanlar, duâsını alabilmek için uzak yerlerden gelirlerdi. Bir gün birisi gelip:

“Efendim, son nefeste selâmetle gidebilmemiz için duâ buyurun”, dediğinde;

“Her kim farzları edâ ettikten sonra, duâ ederse duâsı kabûl olur. Sen farzdan sonra duâ ederken bizi de hatırlarsan biz de seni hatırlarız. Bu durum hem sizin, hem de bizim için duânın kabûl olmasına vesile olur” buyurdu.

Ebül Hasan-ı Harakani hazretleri sefere çıkan talebelerine “Sıkışınca benden yardım isteyin!” buyurur. Yolda talebelerini, eşkiya yakalar. Onlar, kurtulmaları için Allah-â Teâlâya duâ ederler; fakat kurtulamazlar. Bir talebe “Ya Ebel Hasan, imdat!” der. O talebeyi eşkiya göremez. Diğerlerinin nesi varsa alırlar. Seferden dönünce hocalarına, “Biz Allahtan yardım istediğimiz hâlde soyulduk. Fakat şu arkadaşımız, sizden yardım isteyince kurtuldu. Bunun hikmeti nedir?” derler. O da, “Siz Allah-û Teâlâyı, haram giren, haram çıkan bir ağızla, çağırdınız. Bu ise, Ebül-Hasen ile tevessül eyledi. Ebül Hasen, kul hakkına dikkat eder, haram yemez, gıybet etmez, haram işlemez. Allah-û Teâlâ, bunun sesini Ebül-Hasene duyurdu. Ebül-Hasen de, bunun kurtulması için duâ etti. Duâsı kabûl oldu. Ben sadece vasıta oldum, duâ ettim. Kurtaran Rabbimizdi”. diye cevap verir.

Allah-û Teâlâ, evliyâsının duâlarını kabûl edeceğini Kur’ân-ı Kerîm’de bildirmektedir. Mâide sûresinin yirmiyedinci âyetinde meâlen, “Allah, ancak takvâ sâhiblerinin ibâdetlerini, duâlarını kabûl eder” buyuruldu. Hadîs-i şerîfte de, “Saçları dağınık ve kapılardan kovulan öyle kimseler vardır ki, bir şey için yemin etseler, Allah-û Teâlâ onları doğrulamak için o şeyi yaratır” buyuruldu.

Sa’d bin Ebi Vakkas (radiyallahu anh) hazretleri Peygamber efendimize (sallallahu aleyhi vesellem) dedi ki:

“Yâ Resûlallah, duâ buyur da, Allah-û Teâlâ, benim her duâmı kabûl etsin”.

Cevâbında buyurdu ki:

“Duânızın kabûl olması için helâl lokma yiyiniz! Çok kimse vardır ki, yedikleri ve giydikleri harâmıdır. Sonra ellerini kaldırıp duâ ederler. Böyle duâ nasıl kabûl olunur?”

Diğer hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“On dirhemlik elbisenin bir dirhemlik kısmı haram kazançtan gelse, o elbise ile kılınan namaz kabul olmaz.”

“Şarap içenin namazı kırk gün kabul olmaz.”

“Çok kimse vardır ki, yedikleri ve giydikleri harâmıdır, sonra ellerini kaldırıp duâ ederler. Böyle duâ nasıl kabûl edilir?”

3-Kıymetli vakitlerde duâ etmelidir.

Cuma günü ve gecesi, ezân vakti, ezan ve kâmet arası, her günün seher vakti, gecenin ikinci yarısı, Receb’in ilk gecesi, Şâban’ın on beşinci gecesi, Bayram geceleri, Arefe günü, Ramazan gün ve geceleri, iftar zamanı, her günün zevâl vakti, Cuma günü öğle ile ikindi arası kıymetli vakitlerdir. Bu vakitleri ganimet bilmelidir.

Hastalık hâli, aile ve vatanından uzak kalındığı zaman, farz namazlardan sonra, İhlâs sûresi okunduktan sonra, yağmur yağarken, düşmanla karşı karşıya ge-

lince, oruçlu olduğu zaman, kalbinde incelik hissettiği anda duâ etmelidir. Çünkü kalbdeki incelik rahmet kapısının açık olduğuna işarettir. Rabbimiz, seher vakti, “Duâ eden yok mu kabul edeyim!” buyurur.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Dertli mü’minin duâsını ganimet bilin!”

“Beş vakit farz namazdan sonra yapılan duâ kabûl olur”

“Gecenin son üçte birinde, dünya semâsını rahmetiyle dolduran Allah-û Teâlâ buyurur ki: «İstiğfar eden yok mu, onu mağfiret edeyim. İsteyen yok mu, istediğini vereyim, duâsını kabûl edeyim.»”

“Oruçlunun duâsı reddolunmaz.”

“Üç duâ vardır ki, bunların kabul edileceğinden şüphe yoktur. Mazlumun duâsı, misafirin duâsı ve babanın evlâdına duâsı”

4-Kabul edileceğine inanarak duâ etmelidir.

Allah-û Teâlâ, Kur’ân-ı Kerim’de “Dua edin, kabûl edeyim” buyuruyor. Bunun için duânın kabûl edileceğinden şüphe etmemelidir. (İçinizdeki lümme-i şeytaniye bu konuda size vesveseler verecektir. Uyanık olmak lazım. Bizim vazifemiz dua ve kulluktur. Biz vazifemizi yapalım, rabbimiz sultanlığını yapacaktır, hiçbir şüphe-miz olmasın). Şartlarına riâyet edilip edilmediğinden şüphe etmelidir.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdu ki:

“Allah-û Teâlâya, kabûl edileceğine tam inanarak duâ ediniz! Biliniz ki, Allah-û Teâlâ gâfil bir kalb ile yapılan duâyı kabûl etmez.”

“Dua ettim kabul edilmedi demedikçe, duâ kabul edilir”

Kur’ân-ı Kerimin ve duânın tesir etmesi için, okuyanın veya yazanın ve has-tanın buna inanması, hastanın zararlı olan gıdalardan, şüpheli ilaçlardan perhiz etmesi, sıcaktan ve soğuktan sakınması gerekir. Okuyanın, itikadının bozuk ol-maması, haram işlemekten, kul hakkından sakınması, haram ve habis şey yiyip içmemesi ve karşılık olarak ücret almaması şarttır.

Hadis-i şeriflerde buyuruldu ki:

“Allah-û Teâlâ, duânızı kabûl eder. ‘Duâ ettim, hâlâ duâm kabûl olmadı’ diye acele etmeyiniz! Allah’tan çok isteyiniz! Çünkü kerem sahibinden istiyorsunuz.”

“Duâ eden, üç şeyden hâlî değildir: Ya günahı affolunur veya hemen hayırlı kar-şılığını görür, Yahut âhirette mükâfatını bulur.”

“Rabbimiz, şüphesiz hayâ ve kerem sahibidir. Kulları ellerini kaldırıp kendisin-den birşey istedikleri zaman, onların ellerini boş çevirmekten hayâ eder.”

“Duâda acele edilmezse, duâ kabûl olur.”

Duâda acelenin nasıl olduğu sorulunca Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) “Duâ ettim de kabûl edilmedi demektir” buyurdu.

Duânın kabûlü için acele etmemelidir. Israrla duâyâ devam etmeli ve usanmamalıdır. Allah-û Teâlâ, kendisine duâ edilmesini ve duâ edeni sever. Kabûl ettiği hâlde istenileni vermeyi geciktirerek, duânın ve sevabının çok olmasını ister. Duâyı, hiç olmazsa, yedi kere tekrar etmelidir. Duâ edip de duâsı dünyada kabul edilmeyenlere, kıyamet günü Allah-û Teâlâ, *“Bu senin falan zamanda ettiğin duâdır. O duânın yerine sana şu sevabları veriyorum”* buyuracak, o kadar çok sevab verecek ki, o kimse, *“Keşke dünyada hiçbir duâm kabul olmasaydı da, bugün onların karşılıklarını görseydim”* diyecektir.

5-Başımıza gelebilecek belâlardan korunmak için çokça duâ etmelidir ve çokca sadaka vermelidir.

Duâyı sıkıntılı zamanlarda, belâ geldiğinde değil her zaman etmelidir. Rahat ve huzur zamanlarında çok duâ edenin, dert ve belâ zamanlarındaki duâları çabuk kabûl olur. Sevgili Peygamberimiz, *“Şiddet ânında duâsının kabûl edilmesi ni isteyen kimse, refah zamanında çok duâ etsin”* buyurmuştur. Ebû İshak hazretlerinden duâ istediler. Duâ etti. Duâsının kabûl edildiğini gören bir talebesi, *“Efendim, bu duâyı bana da öğretin, ihtiyâç hâlinde ben de edeyim”* dedi. O da, *“Bu duânın kabûl edilmesinin sebebi otuz yıldır kıldığım namazlar ve devamlı ettiğim duâlar ve harâm lokmadan sakınmamdır.”* buyurdu. Evliyânın büyüklerinden Râbia-i Adeviyye, adamın birinin, duâ ederken *“Yâ Rabbî! Bana rahmet kapısını aç!”* dediğini işitince; *“Ey câhil! Allah-û Teâlânın rahmet kapısı şimdiye kadar kapalı mı idi de şimdi açılmasını istiyorsun?”* dedi. Rahmetin çıkış kapısı her zaman açık ise de, giriş kapısı olan kalbler, herkesde açık değildir. Bunun açılması için, sadece sıkıntılı zamanlarda değil her zaman duâ etmeliyiz! Ayrıca bol bol sadaka vermeli ve hiçbir iyiliği ıskalamadan yapmanın gayreti içinde olmalıyız.

6 - Duanın kabulü için sebeplere müracaat edilmelidir.

Allah-û Teâlânın âdet-i ilâhiyesine uymadan, sebeplere yapışmadan, çalışmadan duâ etmek, Allah-û Teâlâdan mucize istemek demektir. Müslümanlıkta hem çalışılır, hem de duâ edilir. Sözlü dua, fiili duadan sonra gelir. Önce sebebe başvurmak, sonra duâ etmek lâzımdır.

Kur'an-ı Kerimde Allah-û Teâlâ dâimâ çalışmayı emretmektedir. İnsan bü-

tün gayreti ile çalışacak, bütün zâhirî sebeplere yapışacak, ancak ondan sonra Allah-û Teâlâdan isteyecektir. Çalışmadan önce değil, çalışırken, başarabilmek ve kazanmak için, rabbine yalvararak, O'ndan yardım bekleyecektir

Hadis-i şerifte buyuruldu ki:

“Çalışmadan duâ eden, silâhsız harbe giden gibidir.”

Âdet-i ilâhiyeye uymak, sebeplerini aramak, bulmak için çalışmak lâzımdır. Şartlarına uyarak çalışana, elbet verilir. Allah-û Teâlâ, dilediğine, çalışmadan da ihsân eder. Fakat sebeplere yapışmamızı emretmektedir.

Sebeplere yapışarak, yalvararak, ağlayarak ve sığınarak, kırık kalb ile Allah-û Teâlâdan af ve âfiyet dilemelidir. Duânın kabûl olunduğu anlaşılıncaya ve sıkıntılar kalmayıncaya kadar, böyle duâ etmelidir. Başkalarının ettiği duâ da faydalı ise de, dertlinin kendisinin yalvarması daha yerinde olur. İlâç almak ve perhiz yapmak, hastaya lâzımdır. Başkalarının yapacağı ise ona yardımcı olmaktır.

İbn-i Mâce hadisinde, Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) «“Allahümme inni es'elüke bihakki's-sailine aleyke” yani “Allahım! Senden isteyip de verdiğin kimselerin hatırı için senden istiyorum” derdi ve böyle dua ediniz» buyururdu.

Hız. Âdem (aleyhisselâm), Cennette iken, Cennetin her yerinde ve Arş üzerinde “Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resulullah” yazılı gördü. O'nun, Allah-û Teâlânın en sevgili kulu olduğunu bilip onun hürmetine af ve mağfiret talep etti. Ve tevbesi kabul oldu.

YANLIŞ DUALAR VE YANLIŞ DUA TEVBESİ

Niyet bildiren sözlerimiz dualarımızdır. Ancak maalesef çoğu zaman doğru kelimeleri kullanarak dua ve niyet yapmıyoruz. Ezbere, düşünmeden, kalbe tam indirmeden niyetlerimizi söylüyoruz. Kelimeler canlıdır ve hepsi içeriğinin, anlamlarının enerjilerini yayarlar.

Diyelim ki birisi bir yola çıkıyor ve ona dua ediyoruz.

Yanlış dua; “Allah kazâsız belâsız ulaşmanı sağlasın” (Allah neden kazâ belâ versin ki?)

Doğru dua; “Allah sağlıkla selametle ulaşmanı sağlasın”

Ya da evlenen birine niyet bildiriyoruz.

Yanlış dua: “Allah ayırmasın” (Allah neden ayırsın ki?)

Doğru dua: **“Allah beraberliğinizi dâim kılsın”**

Ya da birisinin güzel bir ilişkisi için;

Yanlış dua: **“Allah bozmasın”** (*Allah neden bozsun ki?*)

Doğru dua: **“Allah sevginizi dâim etsin”**

Ya da kendimize eş seçerken;

Yanlış dua: **“Allahım! Bana filan ile veya filan özellikte bir eş nasip eyle”**

(*Sana hayırlı olduğunu nereden biliyorsun ki?*)

Doğru dua: **“Allahım! Bana dünya ve âhiretim için hayırlı bir eş nasip eyle”**

Bu örnekler çoğaltılabilir. Ağzımızdan çıkanı kulağımız duysun ki, doğru niyetlerde bulunalım. Yanlış ezberleri bozalım, doğru ezber yerleştirelim zihinlerimize...

Mahatma Gandhi de aşağıdaki sözleriyle bu durumu çok güzel özetlemiştir.

“Söylediklerinize dikkat edin; düşüncelere dönüşür.

Düşüncelerinize dikkat edin; duygularınıza dönüşür.

Duygularınıza dikkat edin; davranışlarınıza dönüşür.

Davranışlarınıza dikkat edin; alışkanlıklarınıza dönüşür.

Alışkanlıklarınıza dikkat edin; değerlerinize dönüşür.

Değerlerinize dikkat edin; karakterinize dönüşür.

Karakterinize dikkat edin; kaderinize dönüşür...”

Bir zaman rızkını, sırtında ağır yük taşıyarak kazanan hamalın biri namazlarında dâima :

“Yâ rabbim, bana ne vereceksen hayırlısını ver, bir ekmek de olsa hayırlısından ihsan eyle”, diye dua ediyormuş. Adamın hep aynı duayı tekrarlaması, yanındaki-lerin dikkatini çekmiş. Nihayet biri, bir gün sormadan edememiş :

“Kardeşim, sen her namazdan sonra duada: Yâ rabbim, bana ne vereceksen hayırlısını ver. Bir ekmek de olsa yine hayırlısından ihsan eyle, diye yalvarıyorsun. Ekmeğin hayırsız da mı olur ki? “

Hamal cevap vermiş: *“Birader, benim başıma geleni bir bilsen, aynı duayı tekrarlamaktan kendini alamazsın.”*

Yanıdakiler iyice meraklanmışlar:

“Neymiş başına gelen, anlat da biz de duyalım”.

Hamal, bakın başıma ne geldi, diyerek başlamış anlatmaya:

«Ben ekmeğini sırtındaki ağır yüklerin altında inleyerek kazanan bir insanım. Bir gün yine bir yokuş yukarı sırtımda ağır yüklerle çıkarken fena halde yorulduğumdan sırtımdaki yükü yere indirdim. Alnımdan damlayan terleri silerken içimden bir feryad koptu, dedim ki: “Hey Yâ Rabbim, yediğim ekmeği bana ne kadar da zor veriyorsun. Ne olur, bu bir ekmeği şöyle oturduğum yerden kazanmayı ihsan eyle-

sen de, böyle kan ter içinde kalmasam. Tam bu dua ağzımdan çıkar çıkmaz, birden karşımda iki kişinin sille tokat dövüştüklerini gördüm. Dayanamadım, aralarına girip ayırırken birinden yediğim bir yumrukla yüzüm kan revan içinde kaldı. İşte o sırada gelen polisler, beni de kavgacılarından biri zannederek doğruca hapse attılar. Mahkemeye çıkıncaya kadar yattığım hapiste her gün bana ekmek veriliyordu. Sırtüstü yattığım yerde ayağıma gelen bu ekmeği sıkıntı ve üzüntüden yiyemiyordum. Kendi kendime diyordum ki, işte ne sırtında yük taşıyorsun, ne de alnından öyle soğuk terler akıyor. Sana oturduğun yerde bedavadan gelen ekmek. Zevkle yesen ya. Ne var ki, dışarıda çalışarak alın teriyle kazandığım o ekmek, hapiste ayağıma gelen bu bedava ekmekten çok daha huzur verici ve lezzetliydi. O zaman anladım ki, ben yanlış dua etmişim. Oturduğum yerden bir ekmek ver demişim, ama hayırlısından ver dememişim. İşte o günden bu yana dualarımda isteğimi değiştirdim. Rabbimden zahmetli de olsa hayırlısını, huzurlusunu vermesini niyaz ediyorum.”»

Peygamber Efendimizin (sallallahu aleyhi vesellem) şu duası bize yol göstermeli diye düşünüyorum...

“Allahümme inni es’elüke hayra’l-mes’eleti ve hayrad-du’ai ve hayra’n-necatî ve hayra’l-ameli ve hayra’s-sevâbi ve hayra’l-hayati ve hayra’l-memâti. Ve sebbitni ve sekki’l-mevazini ve hakkık imanı verfe’deracati ve tekabbel salati vağfir hatieti ve es’elüke’d-deracati’l-’ula mine’l-cenneti.

Allahümme inni es’elüke fevatiha’l-hayri ve havatimehü ve cevami’ahu ve evvelehu ve zahirahu ve batinehu ve’d-deracati’l-’ula mine’l-cenneti, amin.

Allahümme inni es’elüke hayra mâ âti ve hayra mâ ef’alü ve hayra mâ a’malü ve hayra mâ batane ve hayra mâ zahera ved-deracati’l-’ula mine’l-cenneti, amin.

Allahümme inni es’elüke en terfe’a zikri ve teda’a vizri ve tusliha emri ve tü-tahhira kalbi ve tuhsine ferci ve tünevvara li kalbi ve tağfira li zenbi. Ve es’elüke’d-deracati’l-’ula mine’l-cenneti, amin.

Allahümme inni es’elüke en tübarike li fi nefsi ve fi sem’i ve fi basarî ve fi ruhî ve fi halki ve fi huliki ve fi ehli ve fi mahyaye ve fi memati ve fi ameli fetekabbel hase-nati ve es’elüke’d-derâcaci’l-’ula mine’l-cenneti, amin.”

Anlamı şöyle:

“Allahım! Senden istenen şeylerin hayırlısını, duanın hayırlısını, kurtuluşun hayırlısını, işlerin hayırlısını, sevabın hayırlısını, hayatın hayırlısını, ölümün hayırlısını istiyorum. Beni dinimde sabit kıl, mizanda sevaplarımın ağır gelmesini nasib eyle, imanımı gerçek eyle, derecelerimi yükselt, namazımı kabul eyle, günahımı bağışla. Allahım! Senden cennette yüksek dereceler istiyorum.

Allahım! Senden benim için hayırları açmanı, işlerimin hayırla sonuçlanmasını, önceki, açığı ve gizlisi ile her türlü hayrı, cennette yüksek dereceler istiyorum. Allahım! Duamı kabul eyle.

Allahım! Duamı kabul eyle. Allah'ım! Senden gelecekte olacak şeylerin hayırlı olanlarını, yaptıklarımın hayırlısını, gizli şeylerin hayırlısını, açık olan şeylerin hayırlısını ve cennette yüksek dereceler istiyorum. Allahım! Duamı kabul eyle.

Allah'ım! Senden şanımlı yükseltmeni, günahlarımı silmeni, işlerimi ıslah etmeni, kalbimi temizlemeni, tenasül uzvumu korumanı, kalbimi nurlandırmanı, günahımı bağışlamayı ve cennette yüksek dereceler istiyorum. Allahım! Duamı kabul eyle.

Allah'ım! Senden nefsim, kulağım, gözüm, ruhum, yaratılışım ve ahlâkım, ailem, hayatım ve ölümüm ve işlerim hakkında benden razı olmanı, hayır ve hasenatımı kabul etmeni ve cennette yüksek dereceler istiyorum. Allah'ım! Duamı kabul eyle.”⁽¹⁶⁵⁾

Bu konudaki yapacağımız tevbemizi “Yanlış Dua Tevbesi” adıyla “Tevbeler” bölümünde bulabilirsiniz.

MAZLUMLARA GELEN BELÂ, MUSİBET, OTİZMLİ DÜNYAYA GELME, ÖZÜRLÜ DOĞMA VE CİN MUSALLATLARINDA ONLARIN SUÇU VE GÜNAHI NEDİR?

Bu meselede rabbimizin birçok esmasının tecellisi olmakla birlikte hususen **EL-ADL** isminin yani adaletin tecelli etmesinin bizim akılla idrak edemeyeceğimiz birçok hikmetleri vardır. Bu hikmetlerden sırrına mazhar olduğumuz ve canlı şahit olduğumuz kısmını sizlere âcizâne aktarmaya çalışacağım.

Öncelikle hepimiz **Kur'an-ı Kerim**'de geçen meşhur Hz. Hızır (*aleyhisselâm*) ile Hz Musa (*aleyhisselâm*) kıssasını biliyoruz.

Ve **Kehf Suresi** 65-82 arası ayetlere bakıyoruz.

«65-Derken, Katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular.

66-Musa ona dedi ki: “Doğru yol olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?”

67-Dedi ki: “Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsın.”

68- “Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?”

69- “İnşaallah, beni sabreden bulacaksın. Hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim” dedi.

70-Dedi ki: “Eğer bana uyacak olursan, hiçbir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütlerle-anlatıp söz edinceye kadar.”

71-Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu deliverdi. (Musa) dedi ki: “İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın.”

72- Dedi ki: “Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?”

73- “Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma” dedi.

74- Böylece ikisi yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tuttu onu öldürüverdi. Dedi ki: “Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın.”

75- Dedi ki: “Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?”

76- “Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun” dedi.

77- Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat onları konuklamaktan kaçındılar. Onda yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. Dedi ki: “Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin.”

78- Dedi ki: “İşte bu, benimle senin aranda ayrılmamız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim.

79- “Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı.”

80- “Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk.”

81- Böylece, onlara Rabblerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik.”

82- “Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi isim olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu.”

Kıssadan anlaşılacağı üzere bizler zâhire yani görüneneye bakıp, görünmeyen perde arkasındaki hakiki sebepleri görmeyerek, sınırlı fikir ve idrakimiz ile düşünüp görüneneye göre karar verdiğimizden **hâşâ ve kellâ** dünyada muhteşem ve mükemmel surette tecelli eden Rabbimizin **EL-ADL!** ismine hemencecik şirk koşup isyana girebiliyoruz.

Sınırlı aklımla ve idrakim ile anladığım, şahit olduğum ve kalbe gelen bazı sır ve hikmetleri, doğarken özürlü, otistik, musallatlı veya küçük yaşta birtakım belâ ve musibetlere maruz kalınmasındaki hikmetleri sizlere aktarmaya çalışacağım.

1. SIR VE HİKMET

İnsanların ruhları ilk yaratıldığında **Allah** (*celle celalühü*) ruhlara, sonrasında dünyaya getirdiğinde o insanlara **cüz'î iradeyi** yani **seçme hakkı ve özgürlüğünü** verdiğinde ne yapacaklarını, nerede hata yapacaklarını, nasıl zulümler yapacaklarını, nerede isyan ve şirke düşeceklerini, **kimlerin iman edip, kimlerin iman etmeyeceklerini** yani hangi ruhun beden elbisesini giydiğinde seçiminin ne olduğunu sonsuz ilmi ile en küçük detaylarına hatta en gizli düşünce ve fikirlerine ve seçimlerine kadar biliyordu. **Amenna ve Saddakna. Allahuâlem...** En doğrusunu **Allah** (*celle celalühü*) bilir. O insanların dünyaya hangi zamanda, hangi ülkede, hangi anne babadan geleceğini seçerken **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** esmasının bir tecellisi ile o kişilere **en az günah işleyeceği, en az zulüm edeceği, en az isyan edeceği, en az canlı ve cansızlara zarar vereceği, en az şeytana tabi olacağı zamanı ve anne-babayı seçtiğine rahmetinin gazabını geçtiği sırınca Allah'ın** (*celle celalühü*) **kastî iradesi ile bilerek seçtiğine inanıyorum.**

Yani burada **Allah'ın** (*celle celalühü*) **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** isminin kâfirler, deccaller, zâlimler, insan şeytanları üzerinde dahi bir tecellisi tezahür ediyor kanaatindeyim. Ve sizi dünyaya getirirken **Allah'ın** (*celle celalühü*) **size en az gazap edeceği bir zamanda şartlarda ve anne-babadan sizleri yaratıp tüm zamanları ve ihtimalleri değerlendirip ona göre size uygun olanı seçiyor. Allahuâlem...** Başka bir zamanda veya başka bir ülkede veya başka bir anne babadan dünyaya gelecek olsaydınız daha zâlim ve günahkâr olabilirdiniz. Çünkü zaman ve şartlar bizim imanımıza ve davranışlarımıza etki ediyor. Bizler daha dünyaya gelmeden tüm zamanları kuşatan **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** isminin cilvesine mazhar olarak yaratılıyoruz. Elhamdülillahi alâ külli hâl sivel ahvali ehl-i küfrü ve'd-dalâl...

2. SIR VE HİKMET

Küçük yaşta **Allah'ın** (*celle celalühü*) huzuruna aldığı ve cennetine kabul ettiği **(Ergenlik çağına girmeden ölen her çocuk ister kâfirden ister müslümandan**

doğsun cennetliktir). O çocukları **Allahuâlem** ileride işleyeceği günah ve hatalar veya yapacağı zulümlerin önüne geçip ve yaşasaydı ileride yapacağı bir dua veya bir iyiliğin peşin ücretini verip cennetine alıyor. **Fesubhanallah. Mâşâallah. Bârekallah...**

3. SIR VE HİKMET

Allahuâlem Dünyaya gelirken özür, otistik, engelli, cin musallatlı olarak yarattığı birtakım çocukların ise ileride yapacağı ve işleyeceği zulümlerin önüne geçerek yani o kişileri engelleyerek hem o kişilerin hem de çevresindeki mazlumların zarara uğramasını engelleyip, **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** isminin bir tecellisi **EL-ADL!** isminin birçok sırlarını gösteriyor. Ve zihin engelli, otistik ve doğuştan ağır musallatlı olanları ise 2. sır ve hikmetteki çocuklara göre ileride yapacağı seçimler ile onları cennet ve cehennem ortasında bulunan arafta kalmalarını gerektiren amellerini bilmek sırrı ile onlara ne cenneti ne de cehennemi arafta kalmayı seçiyor. **Fesubhanallah.**

Allahım! Adaletine ve EL-ADL!, ER-RAHMÂN! ve ER-RAHÎM! ismine ve senin kainatı ve tüm zamanları kuşatan şefkat ve rahmetine hayranım. Fesubhanallah.

4. HİKMET VE SIR

Daha fazla yazmaya tahammülüm yokken ve susmam gerekirken bunu da beyan edeceğim ki; doğuştan cinsel meyilleri sapkın olan yani eşcinsel ve kendi cinsine meyleden bazı insanların ileride yapacağı seçimlerde yani eşcinsel olanların kendi cinsine değil meyli karşı cinse olsaydı ve bunu sağlayan cin musallatı ile dünyaya gelme idi cinselliğe dair belki birçok günahları işleyecek, insan hayvan demeden her türlü sapkınlığı yapacaktı belki korkudan çoluk çocuğumuzu oynamak için sokağa bile gönderemeyecektik ki, Allah (*celle celalühü*) **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** ismi ile onların kendilerine ve çevresindekilere karşı olan zulümlerinin önüne geçerek kendi cinslerine meylettiriyor ve **Allahuâlem** onlar dahi Lâ ilâle illâllah Muhammeden Rasulullah dedikleri ve ellerinden geldiğince İslâmı yaşadıkları sürece doğuştan bu belâ gelmesi sırrınca cennet ve cehennem arasındaki arafta kalacaklarını zannediyorum. **Allahuâlem.** En doğrusunu Allah (*celle celalühü*) bilir.

Yalnız şu var ki, sonradan ve kendi seçimleri ile eşcinsel olanlar bu bahsin dışındadır ve tevbe edip dönmedikçe ebediyyen lânetlidirler.

Bir de doğuştan eşcinsel meyiller ile gelen ve mazlumken uğradığı taciz ve tecavüzler nedeni ile kendi cinsine meyledenler vardır ki **doğru tevbe ve dualar ile tam bir iman ve takva kalesine girmekle arafta kalmaktan kurtulup ehl-i cennet olabilirler kanaatindeyim. Allahuâlem...** En doğrusunu Allah bilir.

5. SIR VE HİKMET

Ey kardeşim; Gözün yoksa şükret! Sen göz zinasından hesap vermeyeceksin ve cennette en güzel gören göz senin olacak. İktidarsız isen şükret! Zinadan hesap vermeyeceksin ve cennette herkesten daha fazla huri sana verilecek. Özürlü ve otistik bir evlâdın varsa şükret! Hem ona sabrın senin günahlarına kefâret olacak hem de bu sabrın bir binek olup seni cennete götürecektir.. İnşallah... Mââallah... Bârekallah...

Bediüzzaman Hazretlerinin eserlerinden bir bölüm ile sonlandırmak istiyorum.. Eksik ve kusurlar nefsimdendir.. Tüm hayır ve güzellikler Rabbimdendir.

«Ey nefsim! Deme, **“Zaman değişmiş, asır başkalaşmış. Herkes dünyaya dalmış, hayata perestiş eder, derd-i maişetle sarhoştur.”** Çünkü ölüm değişmiyor. Firak, bekâya kalb olup başkalaşmıyor. Acz-i beşerî, fakr-ı insanî değişmiyor, ziyadeleşiyor. Beşer yolculuğu kesilmiyor, sür’at peydâ ediyor. Hem deme, **“Ben de herkes gibiyim.”** Çünkü herkes sana kabir kapısına kadar arkadaşlık eder. Herkesle musibette beraber olmak demek olan teselli ise, kabrin öbür tarafında pek esassızdır. Hem kendini başıboş zannetme. Zira şu misafirhane-i dünyada, nazar-ı hikmetle baksan, hiçbir şeyi nizamsız, gayesiz göremezsin. Nasıl sen nizamsız, gayesiz kalabilirsin? Zelzele gibi vakıalar olan şu hadisat-ı kevnîye, tesadüf oyuncağı değiller. Meselâ, zemine nebatat ve hayvanat envâından giydirilen, birbiri üstünde, birbiri içinde gayet muntazam ve gayet münakkaş gömlekler, baştan aşağıya kadar gayelerle, hikmetlerle müzeyyen, mücehhez olduklarını gördüğün ve gayet âli gayeler içinde kemâl-i intizamla meczup mevlvî gibi devredip döndürmesini bildiğin halde, nasıl oluyor ki, küre-i arzın, benî Âdemden, bahusus ehl-i imandan beğenmediği bir kısım etvâr-ı gafletin sıklet-i mâneviyesinden omuz silkmeye benzeyen zelzele gibi mevtâlûd hadisat-ı hayatiyesini, bir mülhidin neşrettiği gibi gayesiz, tesadüfî zannederek, bütün musibetzedelerin elîm zayıyatını bedelsiz, hebâen mensur gösterip müthiş bir ye’se atarlar. Hem büyük bir hata, hem büyük bir zulüm ederler. Belki öyle hadiseler, bir Hakîm-i Rahîmin emriyle, ehl-i imanın fânî malını sadaka hükmüne çevirip ibkâ etmektir ve küfrân-ı nimetten gelen günahlara kefârettir. Nasıl ki bir gün gelecek, şu musahhar zemin, yüzünün ziyneti olan âsâr-ı beşeriyeyi şirk-âlûd, şükürsüz görüp çirkin bulur. Hâlıkın emriyle, büyük bir zelzele ile bütün yüzünü siler, temizler. Allah’ın emriyle ehl-i şirki Cehenneme döker; ehl-i şükre “Haydi, Cennete buyurun” der.»

DNA'DAKİ (GENETİKTEKİ) DEĞİŞİMLER VE İNSANLARIN MUTANTLARA DÖNÜŞÜMÜ

ÖNEMLİ NOT : DNA'daki değişimleri önlemek, geri döndürmek ve genlerimize yerleşmiş şeytanî musallattan kurtulmanın yolu “BU TEVBE TEVBE-İ SAYIK'IN KALBİDİR” bölümündeki niyet ile 41 gün oruç tutmakla mümkündür. Hangi yöntemi uygularsanız uygulayın, genlerdeki şeytanî musallatı temizleyecek tek yol vardır, o yol; 41 günlük temizlenme orucunu dikkatli şekilde ve anlattığımız kurallara uyarak tutmaktır.

Dünyadaki bütün canlı varlıklar; virüs, mikrop, sinek, böcek, bitki, balık, hayvan, insan hepsi iki kıvrımlı DNA'ya (*Deoksiribo Nükleik Asit*) sahiptir.

Normal yaşam süren bir insanın veya dünyadaki herhangi bir canlı varlığın DNA'sı doğumdan ölüme kadar geçen sürede değişim geçirmez. Değişimlerin oluşması için, yüzlerce yıl gibi bir ömrü aşan uzun zaman gerekir.

Fakat, bilim adamları bugün, DNA'daki değişimlerin kısa periyodlar içinde gerçekleşmesinin mümkün olduğunu, insan ömrü süresince belirgin bir değişimin olabileceğini söylüyorlar.

DNA'nın değişime uğramasının en kolay yolu, bir virüsle etkileşimidir. **Eps-teyn Barr** ve **Herpes-6** gibi DNA virüsleri, hücresel yapıda değişikliklere sebep olabilir, **özellikle lazer ışını ile birlikte.**

Aromalar, lazer ışını, bazı ses titreşimleri ve yankılanmalar, DNA moleküllerinin içindeki iki kıvrımın çözülmesine ve değişime açık hale gelmesine neden olabilir.

DNA'daki değişimleri araştıran bilim adamları “*Tahminen 20-30 sene önce başlayan süreçte, insanlık sürekli bir değişim içindeydi. Artık insan DNA'sı 12 kıvrımlı hale gelmektedir. Bu, türümüzün, sonuçlarının ne olacağı henüz bilinmeyen bir değişimdir.*” diyorlar. Bir yönüyle dünyada 2 kıvrımlı DNA'ya sahip insan kalmayacaktır. Bunun anlamı dünyada genetiği değişmemiş, gerçek anlamda insan kalmayacaktır.

Ne yazık ki yapay kanda bu meseleyi daha da artıracak ve tetikleyecektir. Kişilerdeki aşağıdaki belirtiler, bir an önce arınmamız gerektiğine işaret etmektedir.

Zira; GDO, hormonal gıdalar vs... gibi etkenlerle birçok yönden saldırı altında olan insan vakit geçirmeden tedbir almalıdır.

Bir Hadis-i Şerif'te buyuruluyor ki; “Yedikleriniz helâl ve temiz olsun. Çünkü çocuklarınız yiyeceklerinizden hâsıl olur”.

Saldırı altındaki insanda şu belirtiler görülebilir :

DNA ve hücreler değişimden geçerken, insan kendini bulunduğu yerde değilmiş gibi hissedebilir.

Yorgunluk hissedebilir, çünkü beden hücreleri tamamen değişmekte ve insan yeni, farklı bir varlığa dönüşmektedir. Bir bebek gibi çok daha fazla dinlenme ve uykuya ihtiyaç duyabilir.

Zihinsel karışıklıklar ve sıradan işlere yoğunlaşmada zorluklar oluşabilir.

Sebepsiz ağrı ve sızılar.

Baş dönmesi,

Kulak çınlaması,

Kalp çarpıntıları,

Tüm bedenin titreşmesi-özellikle geceleri dinlenme sırasında,

Yoğun kas spazmları, boyun ve bel ağrıları,

Sıklıkla nefes güçlüğü,

Bağırsıklık sisteminde değişimler,

Görünen fiziksel bir sebep olmadığı halde ruhsal çöküntü,

Kadınlarda sebepsiz ağlamalar ve erken menapoz;

Erkeklerde yorgunluk hissi ve huzursuzluk, kadınsı duygular.

Bu şikayetleri bugün musallat yaşayan birçok insandan duyabiliyoruz.

Bu tür şikayetlere tedavi uygulayan dünyaca ünlü doktorlardan biri anlatıyor:

“Hastaya öncelikle DNA’sının değişime uğradığını ve bu değişimin normal olduğunu anlatıyoruz, iyileşmek için bu duruma engel olmaması, onu olduğu gibi kabul etmesi gerektiğine ikna ediyoruz. Tedavi yöntemi olarak biyoenerji terapisi, yoga, reiki gibi enerjetik beden üzerinde çalışma, hormonal terapi, homeopati, aromaterapi, vitamin, şifalı ot ve soğuk lazer terapisi uyguluyoruz. Tedavi yöntemlerinin çoğunu, diğer güneş sistemlerindeki gezegenlerden dünyaya, şimdiki değişim sürecine yardım etmek için enkarne olmuş varlıklardan ve ruhsal atalarımızdan öğreniyoruz”.

Öyleyse,

Günlük hayatın her anında karşımıza çıkan, her mağazada, yeni model her asansörde sürekli çalan, sinemalarda dört taraftan bizi bombardımana tutan, yankılı ve ses dağılımlı müzikler,

Rekombinant-DNA ilaçlar, özellikle aşılar, hormonlar, vitaminler ve enzimler,

*Her köşede satılan ve her hastalığa karşı kullanılan homeopatik ilaçlar,
Sentetik aromalar,*

Soğuk lazer terapisi, lazer cerrahi ve lazer epilasyon,

“Enkarne olmuş varlıklardan” (şeytanlardan) öğrenilen diğer yöntemler,

DNA’da köklü bir değişim başlatıyor ve bizi insan türünden çıkartarak tamamen başka tür varlıklara dönüştürüyor.

Sözlerini aktardığımız doktorun “iyileşmek için bu duruma engel olmaması, onu olduğu gibi kabul etmesi gerekir” sözünden anlaşılan, insanın DNA’daki değişimi kabul etmesi ve istemesi gerektiğidir. DNA değişiminin farkında olan ve bu değişime razı olmayanın DNA değişimi kolay kolay gerçekleşmez.

Bu anlatılanlar bizim için yeni değildir.

Aynı durum Kutsal Kitabımız Kur’an-ı Kerim’de şu şekilde anlatılıyor:

“Onlar (şeytanlar), insanlara sihri ve Babil’deki iki meleğe, Harut’a ve Marut’a indirileni öğretiyorlardı. Halbuki o iki melek, herkese, “Biz ancak imtihan için gönderildik, sakın yanlış anlayıp da kâfir olmayasınız”, demeden hiç kimseye sihri öğretmezlerdi...”⁽¹⁶⁶⁾

Bu durumun farklı bir yönüyle ilgili **Dr. Aidin Salih** şöyle diyor;

***“Ruhsal atalarımız ve diğer güneş sistemlerindeki gezegenlerden bu gezege-
ne, şimdiki değişim sürecine yardım etmek için enkarne olmuş varlıklar”*** acaba bu ayette geçen varlıklar mıdır?

Enerjetik beden üzerinde çalışma yani reiki gibi parapsikolojik terapi, hormonal terapi, homeopati, müzik terapisi, teta şifası, kuantum dokunuş, aromaterapi ve lazer terapisi gibi işlemler DNA ve ruhu etkilediği için büyü ve sihir niteliğindedir.

Birkaç yıl önce billboardlarda yer alan bir bilgisayar oyunu reklamının sloganı ***“Siz hâlâ bunun bir oyun olduğunu mu zannediyorsunuz?”*** şeklindeydi.

Bugün artık bilgisayar oyunlarının genetiği değiştiren ve beyni yönlendiren psikotronik birer silâh olduğu bilinmektedir.

Bazı bilim adamları ***“Dünyadaki her canlı varlık iki kıvrımlı DNA’ya sahip olduğuna göre, biz dünya varlığı olmaktan çıkıp, ne gibi gezegenler arası bir varlığa dönüşüyoruz?”*** sorusuna endişeyle cevap ararken, bu işin iyi yönde olduğunu **iddia ederek!** aşağıdaki va’dleri sıralamaktadır :

“Genetik yapıyı direkt etkileyerek bedensel hastalıkların tedavi edilmesi gibi, madde bağımlılığı, davranış bozuklukları, anti-sosyal kişilik, şizofreni ve suç bağımlılığı gibi ruhsal bozuklukları ve akıl hastalıklarını tedavi mümkün olacak,

Hapishanelere gerek kalmayacak,

(166) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/102.

Kişinin genetik yapısına özel etkili ve sadece hastalıklı bölgeyi hedef alan, beden geri kalan kısmını etkilemeyen ilaçlar üretilecek,

Hastalıklar ve ölüm ortadan kalkacak, hayat dünya cennetinde sonsuz olacak, Çocuklar gen teknolojisi yöntemiyle istediğimiz üzerine üretilecek, Ölülerimiz diriltilecek,

Yaşam bilgisi acılar çekerek değil, zevk ve sevgi içinde öğrenilecek...”

Bu vadlerin bir tuzak olduğu, 14 asır önce Kuran-ı Kerim’de haber verilmiştir:

“Şeytan söz verir ve umutlandırır, ancak onun sözü bir aldatmacadan ibarettir. İşte onların varacakları yer cehennemdir ve ondan kurtuluşa hiçbir çare bulamayacaklardır.”⁽¹⁶⁷⁾

Bugün tıp ilerlediği, hastalıklara kolayca müdahale edildiği halde hastalıklar çoğalmış ve bu iddianın bir yalan ve aldatmaca olduğu ortaya çıkmaktadır. İnsanlık adım adım şeytanlaşıyor ve etrafımızda insan görünümlü şeytanlarla, mutantlarla, insansılarla yaşamak zorunda kalıyoruz. **Günümüzde insan olmak çok zor, insan kalmak çok zor, insan ölmek ise çok daha zor.**

Allah (*celle celalühü*) özelde mü’min-mü’minat kardeşlerimizin, genelde insanlık aleminin yar ve yardımcısı olsun, insî ve cinnî şeytanların şerlerinden cümlemizi muhafaza buyursun.

Son dönemin büyüklerinden Alvarlı Efe Hazretleri ne güzel söylemiş : **“Allah bizi insan eyleye”.**

İNDİGO ve KRİSTAL ÇOCUKLAR

(Bu yazı Dr. Aidin Salih’in GERÇEK TIP adlı kitabından alınmıştır.)

Bir süredir dünya, yeni tip çocuklar üzerine konuşmaya, tartışmaya başlamıştır. İndigo çocuklar veya kristal çocuklar olarak adlandırılan bu çocukların DNA’larında ve vücutlarında yapısal farklılıklar gözlenmektedir.

- DNA’ları 2 kıvrımlı değil, 3-12 kıvrımlıdır.
- Deri, kulak, göz, kafatası, beyin, sinir, sindirim sistemlerinin yapısı farklıdır.
- Kafatasları ile beyinleri arasında bir boşluk vardır.
- İndigoların auralarında indigo rengi hakimdir. Bu renk, dünya varlıkları-

nın aurasında yoktur. Kristal çocuklar ise daha yüksek titreşimli bir enerjiyle ve DNA'larının on iki ipliği de tam kullanılabilir olarak doğarlar. Çocuğun aurasındaki tek renk kırmızıdır.

- Son derece zeki, kendilerinden emin ve adeta başka dünyadan gelmiş gibidirler.

- Kimse onlara söz geçiremez, istedikleri herşeyi yaptırırlar.

- **İndigo çocuk suçluluk, kristal çocuk korku, her ikisi de utanma duygusunu hiç bilmez.**

- 3-4 yaşındayken bile yetişkinlerin kullanamadığı kadar iyi bilgisayar kullanırlar. Çok küçük yaşlarda olağanüstü anlayış ve büyük güçler sergileyebilirler.

- Geniş, içe işleyen gözleriyle uzun süre insana bakar, ruh kayıtlarına erişip onun kim olduğunu ve aklından geçenleri okurlar.

- Birbirleriyle farklı bir yolla iletişim kurarlar. Çoğu kendi web sitesine sahiptir, internet üzerinden ağ kurar, kitaplar yayınlar, radyolarda yayın yapar, televizyon programları hazırlar ve programlara katılırlar. (*örneğin gençlerin ve çocukların bazı televizyon programlarında olağanüstü güçler sergilemesi gibi.*)

Bu fenomen bütün kıtalarda gözlemlenmektedir ve ona ne kültür, ne din, ne de dil bariyeri yoktur. Bu fenomen, ilgi çekmeden dünyada yerleşmiştir, çünkü herşeyi ölçerek değerlendiren materyalist bilim adamları, bu metafizik görünümlü fenomeni bugüne kadar araştırmaya değer bulmamışlardır. Yalnız bilimadamları değil, din adamları da dünyaya yeni bir varlık tipinin gelebileceğini gözardı etmişlerdir. Ancak bu varlıklar yaygın bir şekilde dünyaya (*yani pek çok aileye*) yerleştikten sonra, üzerine konuşmak ve kabul etmek zorunda kalmışlar, onları indigo çocuklar ve kristal çocuklar (*ya da Altıncı Kök Irk'ın öncüleri vs.*) olarak isimlendirmişlerdir.

İndigo ve kristal çocuklar aracılığıyla normal bazı yetişkinler de 2003 yılından itibaren indigo ve kristal yetişkinlere dönüşmeye başlamıştır. Bu dönüşüme ilk önce ölüm kavramının, sonra kader ve âhiret inancının adım adım yitirilmesi katkıda bulunmuştur. 2006'da yeni bir yetişkin dalgası, indigo ve kristallere dönüşmüş ve bu değişim süreci hız kazanmıştır.

- Bizleri ölümle korkutarak, ölmemeyi beynimize programladılar. Ecel karşısında rahatlıkla imanımızı terk edip, üç kuruşa satacak duruma getirildik. Ölmek uğruna helâl-haram demeden her türlü tedavi şeklini kolayca benimser olduk.

- Yediklerimiz, içtiklerimiz, giydiklerimiz, kullandığımız her türlü teknoloji sayesinde zihinlerimiz kontrol altına alındı ve artık, "*ben bu değilim, istemeden*

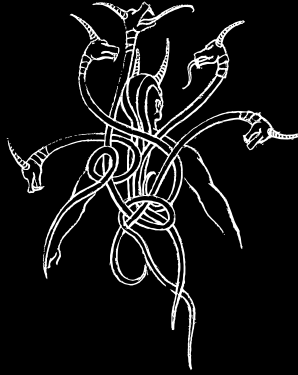
yapıyorum, bunu yapan ben değilim, içimde başka bir güç var, kendimi kaybediyorum, yapıyorum sonra da pişman oluyorum, utanıyorum, kendimi öldüreceğim” gibi sözleri sık sık duyar olduk.

- Kan bağışları, kan nakilleri, tüp bebekler, aşılama ve organ bağışlarıyla cevaplanması ve içinden çıkılması çok zor bir bilinmeyene doğru savrula savrula sürüklenir olduk. Bunların tamamı kâinatın yaratıcısına meydan okumaktır ve bunlara cür’et eden cezasını bulacaktır. Geçmişte yaşayan kavimlerin azgınlıkları ve hataları sonları olmuştur. (Yazar : Bu yaşanan azgınlıklar da Allahuâlem dünyanın sonunu getirecektir.)

Bilim adamlarına göre bugün 10 yaşın altındaki çocukların yüzde doksani indigo ve kristal çocuklardır. Ayrıca onlara göre, yetişkinlerdeki DNA değişimi 2012 yılına kadar tamamlanacak bu tarihten itibaren dünyada 2 kıvrımlı DNA’ya ve 7 renkli auraya sahip insan kalmayacaktır. Tek renkli aura ve 2 kıvrımlı DNA’lara sahip varlıklar dünyada birlik bilinci içinde bir toplum oluşturacak, yani **“Dişil Tanrısal Enerji”**ye (Negatif Şeytani Enerji veya Deccal enerjisi) bağlanacaktır.

Bir de bu gelecek nesilden doğacak çocukları görün!!!!!!

Allah (celle celalihü) özelde mü’min mü’minat kardeşlerimizi, genelde insanlık alemini muhafaza buyursun. (amin)

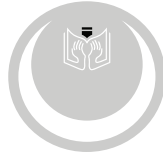
Tehlikenin Farkında mısınız?

***Ahırzamanda Şeytan;
insan bedeninde yavaş yavaş şekilleniyor.***

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

6

İMAN

İmanın altı şartı vardır. Eğer bunlara iman etme noktasında bir kusur var ise imanımızı kurtarmış sayılmayız ve ebedî olarak cehennem azabına maruz kalabiliriz. **-Allahımız muhafaza buyursun.-** Bediüzzaman, “*zaman imanı kurtarmak zamanı*” der. Biz bu meseleyi Kuran-ı Hakîmi asrın idrakine göre ders veren ve iman hakikatlerini “*biz zaman-ı haliz.. bürhana tâbiyiz*” diyerek delilli ve ispatlı olarak tahkiki bir surette ispat eden Risale-i Nur Külliyyatından istifade ederek bu altı iman hakikatını tahkiki bir surette ispat eden kısımları toplayıp hazırladık.

ALLAH’A İMAN

YİRMİNCİ MEKTUBUN İKİNCİ MAKAMI - BİRİNCİ KELİME

Lâ ilâhe illallah da bir tevhid-i ulûhiyet (*kâinattaki bütün varlıkları yaratıp emir ve idaresi altına alarak kendine kulluk ettiren Allah’ın birliği ve ortağının bulunmaması*) ve mâbudiyet (*kendine kulluk edilen olmak*) vardır. Şu mertebenin gayet kuvvetli bir burhanına şöyle işaret ederiz ki :

Şu kâinat yüzünde, hususan zeminin sahifesinde, gayet muntazam bir faaliyet görünüyor. Ve gayet hikmetli bir hallâkiyet (*yaratıcılık*) müşahade ediyoruz (*görüyoruz*). Ve gayet intizamlı bir fettâhiyet, yani herşeye lâıyk bir şekil açmak ve suret vermek, ayne’l-yakîn (*gözümüzle*) görüyoruz. Hem gayet şefkatli, keremli, rahmetli bir vehhâbiyet (*çok ihsan edicilik ve bağışlayıcılık*) ve ihsânât görüyoruz.

Öyle ise, bizzarure, şu hal ve şu keyfiyet, Fa’âl, Hallâk (*yaratıcı*), Fettah (*bütün varlıkları bütün güzel biçimleriyle basit maddelerden açıp çıkaran, kapalı kapıları açan*), Vehhab (*çok ihsan eden bağışlayan*) bir Zât-ı Zülcelâlin vücub-u vücudunu (*varlığının zorunluluğunu*) ve vahdetini (*tekliğini*) ispat eder, belki ihsas eder (*hissettirir*).

Evet, mevcudatın mütemadiyen (*sürekli*) zevâlleri, tazelenmeleri gösteriyor ki, o mevcudat, bir Sâni-i Kadîrin (*herşeye gücü yeten sonsuz güç sahibi sanatkâr yaratıcının*) kudsî esmâsının cilveleri ve envâr-ı esmâyesinin (*isimlerinin nurlarının*) gölgeleri ve ef’âlinin eserleri ve kalem-i kader ve kudretin nakışları ve sahifeleri ve cemâl-i kemâlinin (*kusursuzluğunun güzelliğinin*) âyineleridir. Şu hakikat-i uzmâya (*büyük hakikata*) ve şu tevhidin mertebe-i ulyâsına (*çok yüksek*

derecesine), şu kâinatın Sahibi, bütün gönderdiği mukaddes kitaplar ve suhuflarıyla (bazı peygamberlere gelen sahife halindeki kitaplarıyla) o tevhidi gösterdiği gibi, bütün ehl-i hakikat ve kâmilîn-i nev-i beşer (insan türünün kâmil ve olgunları) tahkikatlarıyla (incelemeleriyle) ve keşfiyatlarıyla (gizli ve manevi gerçekleri ortaya çıkarmalarıyla) aynı mertebe-i tevhidi (teklik mertebesini) gösteriyorlar.

Ve kâinat dahi, acz ve fakrıyla beraber, mazhar olduğu dâimî mu'cizât-ı san'atın ve havârik-ı iktidar (güç ve kuvvet gösterebilen harikalarıyla), hazâin-i servetin (servet hazineleri) şehadetiyle, aynı mertebe-i tevhide işaret eder. Demek, Şâhid-i Ezelî, bütün kütüp ve suhufuyla; ve ehl-i şuhud (peygamberler ve ermiş kişiler), bütün tahkikat ve küşûfuyla (inceleme ve iman edilenleri müşahade etmeleriyle); ve âlem-i şehadet (algılayabildiğimiz âlem), bütün muntazam ahval ve hakîmâne şuûnâtıyla (herşeyde hikmet ve faydaların gözetildiği olaylarıyla) o mertebe-i tevhidde bil'icmâ (toplu olarak) ittifak ediyorlar. İşte, o Vâhid-i Ehad'ı (her bir varlıkta ve bütün kâinatta birliğini göstereni) kabul etmeyen, ya nihayetsiz ilâhları kabul edecek veyahut ahmak sofestaî (şüpheli ve herşeyi, kendini inkâr eden) gibi hem kendini, hem kâinatın vücudunu inkâr edecek.

Meyve Risalesi, Dokuzuncu Mes'ele

Bismillâhirrahmânirrahîm. Amenerrasulû bimâ unzile ileyhi min rabbihi ve'l-mü'minun, küllün âmene billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusûlihî, ilâ âhir'il-âyet...

Bu âyet-i ecma ve a'lâ ve ekber'in (toplu, birleşik ve en yüce ve en büyük âyetin) bir küllî ve uzun nüktesini beyan etmeğe, bir dehşetli manevî sual ve bir azametli ve ilahî bir nimetin inkişafından (açığa çıkmasından) neşet eden (ortaya çıkan) bir hal sebebiyet verdiler. Şöyle ki: Manen ruha geldi; neden bir cüz'î (küçük) hakikat-i imaniyeyi inkâr eden kâfir olur ve kabul etmeyen müslüman olmaz? Halbuki Allah ve âhirete iman bir güneş gibi o karanlığı izale etmek (ortadan kaldırmak) lâzım geliyor. Hem neden bir rükün (şart) ve hakikat-i imaniyeyi inkâr eden mürted olur (dinden çıkar), küfr-ü mutlaka düşer ve kabul etmeyen İslâmiyetten çıkar? Halbuki sair (diğer) erkân-ı imaniyeye (imanın şartlarına) imanı varsa, onu küfr-ü mutlakten kurtarmak lâzım geliyor?

Elcevab : İman altı rüknünden (şarttan) çıkan öyle bir vahdanî (tek) hakikattır ki, tefrik (ayrılık) kabul etmez. Ve öyle bir küllîdir (bütün) ki, tecezzi (bölünme) kaldırmaz. Ve öyle bir külldür (bütündür) ki kabil-i inkısam olmazlar (kısımlara ayrılmazlar). Çünkü herbir rükn-ü imanî (iman şartı), kendini isbat eden hüccetleriyle (delilleriyle) sair erkân-ı imaniyeyi (diğer iman şartlarını) isbat eder. Herbiri herbirisine gayet kuvvetli bir hüccet-i a'zam (büyük

delil **olur.** Öyle ise bütün erkânı (*şartları*), bütün delilleriyle sarsmayan bir fikr-i bâtil, hakikat nazarında bir tek rüknü (*şartı*), belki bir hakikatı ibtal edip inkâr edemez. Belki adem-i kabul (*inkâr etmek*) perdesi altında gözünü kapamakla, bir küfr-ü inadî yapabilir. Gitgide küfr-ü mutlaka düşer, insaniyeti mahvolur. Hem maddî, hem manevî cehenneme gider. İşte biz bu makamda, gayet muhtasar (*kısa*) işaretlerle ve Meyve Risalesi'nde haşrin (*yeniden dirilmenin*) isbatında, sair erkân-ı imaniye haşri de isbat ettiklerini kısacık hülâsalarla (*özetlerle*) beyanı gibi, bu makamda dahi mücmel (*kısa*) fezleke (*özlerle*) ve muhtasar hülâsalarla (*kısa özetlerle*) -Cenab-ı Hakk'ın inayetiyle- bu nükte-i âzam (*büyük nükte*) altı noktada beyan edilecek.

Birinci Nokta

AHİRETE İMAN

İman-ı Billah (*Allah'a iman*), kendi hüccetleriyle (*delilleriyle*) hem sair rükünlerini (*diğer şartlarını*), hem iman-ı bilâhireti (*âhirete imanı*) isbat eder ki; Meyve Risalesi'nin Yedinci Mes'lesinde güzelce göstermiş. Evet bu hadsiz kâinatı bir saray, bir şehir, bir memleket gibi bütün levazımı ile idare eden ve mizan ve intizam dairesinde çeviren ve hikmetlerle değiştiren ve zerratı (*atomları*) ve seyyaratı (*gezegenleri*) ve sinekleri ve yıldızları birer muntazam (*düzenli*) ordu gibi beraber teçhiz (*cihazlandırıp*) ve idare eden ve emir ve iradesi dairesinde mütemadiyen (*sürekli*) bir ulvî manevra içinde talim ve tavzifatla (*vazifelendirmeye*) faaliyete ve seyr ü cevelana (*gezip dolaşmaya*) ve ubudiyetkârane (*kulluk yaptırarak*) bir resm-i küşada (*açılış merasimine*) ve seyahata getiren ezeli ve bâki bir saltanat-ı rububiyet (*herşeyin sahibi ve terbiyecisi olma*) ve ebedî ve daimî bir hâkimiyet-i uluhiyet (*Allah'ın sınırsız egemenliği*), mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ve hiçbir ihtimal var mı ki, o ebedî ve sermedi (*sonsuz*) ve bâki ve daimî saltanatın bâki bir makarrı (*merkezi*) ve dâimî bir medarı (*sebebi*) ve sermedi bir mazharı olan dâr-ı âhiret (*âhiret yurdu*) olmasın? **Bin defa hâşâ!**

Demek Cenab-ı Hakk'ın saltanat-ı rububiyeti ve -**Yedinci Mes'le'de beyan edildiği gibi**- ekser isimleri ve vücub-u vücudunun hüccetleri (*varlığının zorunlu olmasının delilleri*), âhirete şehadet ederler ve isterler. Ve bu kutb-u imanî (*imanın esası*) ne kadar kuvvetli bir nokta-i istinadı (*dayanak noktası*) var.. gör, bil, görür gibi inan.

PEYGAMBERLERE VE KİTAPLARA İMAN

Hem nasıl iman-ı billah (*Allah'a iman*) âhiretsiz olmaz, öyle de, Onuncu Söz'de kısa işaretlerle beyan edildiği gibi, hiçbir cihette mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki; uluhiyet ve mabudiyetin (*kendine ibadet edilmeye layık olduğu*)

nun) tezahürü için bu kâinatı öyle bir mücessem (*cisimleşmiş*) kitab-ı Samedanî ki, her sahifesi bir kitab kadar ve her satırı bir sahife kadar mânâları ifade eder ve öyle cismanî bir Kur'an-ı Sübhanî ki, herbir âyet-i tekviniyesi (*yaratma ayeti*) ve herbir kelimesi, hattâ herbir noktası, herbir harfi birer mu'cize hükmündedir.

Ve öyle muhteşem ve içi hadsiz âyâtla ve manidar nakışlarla tezyin edilmiş (*süslenmiş*) bir mescid-i Rahmanîdir ki; herbir köşesinde bir taife, bir nevi ibadet-i fitriye ile iştigal eder (*meşgul olur*) bir şekilde halkeden (*yaratan*) bir Allah, bir Mabud-u Bilhak, o kitab-ı kebirin (*büyük kitabın*) mânâlarını ders verecek üstadları ve o Kur'an-ı Samedanî'nin âyetlerini tefsir edecek müfessirleri (*tefsir edicileri*) elçi olarak göndermesin.. ve o mescid-i ekberde (*büyük mescidde*) hadsiz tarzlarda ibadet edenlere imamları tayin etmesin.. ve o üstadlara ve müfessirlere ve imamlara fermanları vermesin? **Hâşâ, yüzbin hâşâ!**

Hem cemal-i rahmetini ve hüsn-ü şefkatini (*rahmetinin ve şefkatinin güzelliğini*) ve kemal-i rububiyetini (*mükemmel ve eksiksiz bir terbiyeci ve rab olduğunu*) zîşuurlara (*şuur sahiplerine*) göstermek ve onları şükre ve hamde sevk etmek için bu kâinatı öyle bir ziyafetgâh ve bir teşhircâh (*sergi alanı*) ve öyle bir seyrangâh (*seyir yeri*) ki; hadsiz çeşit çeşit, leziz nimetler ve gayet antika, hadsiz hârika san'atlar içinde dizilmiş bir tarzda halkeden (*yaratan*) bir Sâni'-i Rahîm ve Kerîm (*şefkatli ve kerem ve lütuf sahibi sanatkâr*) hiç mümkün müdür ve hiç akıl kabul eder mi ki; o ziyafetgâhtaki zîşuur (*şuur sahibi*) mahluklar ile konuşmasın ve onlara o nimetlere mukabil elçileri vasıtasıyla vazife-i teşekkürîyeyi ve tezahür-ü rahmetine ve sevdirmesine karşı vazife-i ubudiyeti (*kulluk vazifesini*) bildirmesin. **Hâşâ, binler hâşâ!**

Hem hiç mümkün müdür bir sâni' (*sanatkâr*) san'atını sever, beğendirmek ister; hattâ ağızların bin çeşit zevklerini nazara alması delâletiyle (*işaretiyle*), takdir ve tahsinlerle (*beğeni ve alkışlarla*) karşılanmak arzu eder ve herbir san'atıyla kendini hem tanıttirmek, hem sevdirmek, hem bir çeşit manevî cemalini (*güzelliğini*) göstermek ister bir tarzda bu kâinatı antika san'atlarla süslendirdiği halde, kâinattaki zîhayatın (*hayat sahiplerinin*) kumandanları olan insanlara onların büyüklerinden bir kısmı ile konuşup elçi olarak göndermesin? Güzeli san'atları takdirsiz ve fevkalâde hüsn-ü esması (*güzel isimleri*) tahsinsiz (*alkışsız, beğenisiz*) ve tanıttırması ve sevdirmesi mukabelesiz kalsın. **Hâşâ, yüzbin hâşâ!** Hem bütün zîhayatın ihtiyacat-ı fitriyeleri (*doğal ihtiyaçları*) için dualarına ve hal dili ile edilen bütün ilticalara ve arzulara, vakti vaktine, kasd ve ihtiyar (*seçme*) ve iradeyi gösterir bir tarzda hadsiz in'amlarıyla (*nimetleriyle*) ve nihayetsiz ihsanıyla fiilen ve halen sarıh bir surette konuşan bir Mutekellim-i Alîm; (*herşeyi ve her ihtiyacı bilerek konuşan*) hiç mümkün müdür, hiç akıl kabul eder mi, en cüz'î

bir zihayat (*küçük bir hayat sahibi*) ile fiilen ve halen konuşsun ve tam derdine derman yetiştiren ihsanıyla derdini dinlesin ve ihtiyacını görsün ve bilsin ve bütün kâinatın en müntehab (*seçkin*) neticesi ve arzın halifesi ve ekser mahlukat-ı arziyenin (*yeryüzü mahlukatının*) kumandanları olan insanların manevî reisleri ile görüşmesin? Onlarla, belki her zihayat ile fiilen ve halen konuştuğu gibi, onlar ile kavlen ve kelâmen konuşmasın ve onlara fermanları ve suhuf ve kitabları göndermesin? **Hâşâ, hadsiz hâşâ!**

Demek iman-ı billah (*Allah'a iman*), kat'iyetiyle ve hadsiz hüccetleriyle (*dellilleriyle*) **“ve bikütübihî ve rusûlihî”** yani peygamberlere ve mukaddes kitablara imanı isbat eder.

Hem hiçbir cihet-i imkânı (*imkân yönü*) var mı ve hiç akıl kabul eder mi ki; bütün masnuatıyla (*san'atlı eserleriyle*) kendini tanıttırana ve sevdirene ve teşekküratı fiilen ve halen isteyene mukabil (*karşılık*); kâinatı velveleye veren hakikat-i Kur'aniye ile zülcelâl o san'atkârı ekmel (*mükemmel*) bir tarzda tanıyıp ve tanıttırıp ve sevip ve sevdirep ve teşekkür edip ve ettirip ve **“Sübhânallah” “Elhamdülillah” “Allahu Ekber”**ler ile küre-i arzı (*yeryüzünü*) semavata işittirecek derecede konuşturup ve kara ve denizleri cezbeye getirecek bir vaziyetle, bin üç yüz sene zarfında nev'-i beşerin (*insan türünün*) kemiyeten (*sayıca*) beşten birisini ve keyfiyeten (*kalitece*) ve insaniyeten yarısını arkasına alıp o Hâlık'ın bütün tezahür-ü rububiyetine (*terbiye ediciliğinin ve rablığıнын ortaya çıkmasına*) geniş ve küllî bir ubudiyetle (*kulluk ile*) mukabele eden (*karşılık veren*) ve bütün makasıd-ı ilâhiyesine (*ilâhî maksadına*) karşı Kur'anın sureleriyle kâinata ve asırlara bağırان, ders veren, dellâllık eden ve nev'-i insanın (*insan türünün*) şerefini ve kıymetini ve vazifesini gösteren ve bin mu'cizatıyla tasdik edilen Muhammed (*aleyhi's-salatu vesselâm*), en müntehab (*seçkin*) mahluku ve en mükemmel elçisi ve en büyük resulü olmasın? **Hâşâ ve kellâ! Yüzbin defa hâşâ!**

Demek **“Eşhedü en lâ ilâhe illallah”** hakikatı, bütün hüccetleriyle **“Eşhedü enne Muhammederesulullah”** hakikatını isbat eder. Hem hiç imkân var mı ki; bu kâinatın Sâni'i (*sanatkârı*), mahlukatını yüzbin diller ile birbiriyle konuştursun ve onların konuşmalarını işitsin ve bilsin ve kendisi konuşmasın? **Hâşâ!**

Hem hiç akıl kabul eder mi ki; kâinattaki makasıd-ı ilâhiyesini bir ferman ile bildirmesin? Ve muammasını (*sırrını*) açacak ve **mahlukat ne yerden geliyorlar ve ne yere gidecekler ve ne için böyle kafil kafil arkasında buraya gelip bir parça durup geçiyorlar**, diye üç dehşetli sual-i umumîye hakikî cevap verecek Kur'an gibi bir kitabı göndermesin? **Hâşâ!** Hem hiç mümkün müdür ki; onüç asrı ışıklandıran ve her saatte yüz milyon lisanlarda kemâl-i hürmetle (*mükemmel bir hürmetle*) gezen ve milyonlar hâfızların kalblerinde kudsiyetiyle yazılan ve nev'-i beşerin keyfiyeten kısm-ı âzamını (*büyük kısmını*) kanunlarıyla idare

eden ve nefislerini ve ruhlarını ve kalblerini ve akıllarını terbiye ve tezkiye (*temizleme*) ve tasfiye (*saflaştırma*) ve talim eden (*öğreten*) ve Risale-i Nur'da kırk vech-i îcâzı (*mucize yönü*) isbat edilen ve kırk taife ve tabaka-i nâsa (*insan tabakasına*) ve herbir tabakaya karşı bir nevi îcâzını (*mucizesini*) gösterdiği kerâmetli ve hârikalı Ondokuzuncu Mektub'da beyan olunan ve Muhammed (*aleyhi's-salatu vesselâm*) bin mu'cizatıyla onun bir mu'cizesi olarak hak kelâmullah (*Allah kelâmı*) olduğu kat'î isbat edilen Kur'an-ı Mu'cizü'l-Beyan hiçbir cihette imkânı var mı ki, o Mütেকellim-i Ezelî (*ezeli konuşan*) ve o Sâni'-i Sermedî'nin (*ezeli ve ebedî sanatkar yaratıcının*) kelâmı ve fermanı olmasın? **Hâşâ, yüzbin defa hâşâ ve kellâ!** Demek iman-ı billah (*Allah'a iman*) bütün hüccetleriyle (*delilleriyle*), Kur'an'ın kelâmullah (*Allah kelâmı*) olduğunu isbat ediyor.

MELEKLERE İMAN

Hem hiç mümkün müdür ki; zeminin yüzünü mütemadiyen (*sürekli*) zihayatlarla (*hayat sahipleriyle*) doldurup boşaltan ve kendini tanıttırmak ve ibadet ve tesbihat ettirmek için bu dünyamızı zîşuurlarla (*şuur sahipleriyle*) şenlendiren bir Sultan-ı Zülcelâl, semavatı ve yıldızları boş ve hâlî bıraksın; onlara münasib ahalii yaratıp, o semavî saraylarda iskân etmesin (*yerleştirmesin*) ve saltanat-ı rububiyetini (*herşeyin sahibi ve terbiyecisi olma*) en büyük memleketinde hademesiz, haşmetsiz, memursuz, elçisiz, yaversiz, nâzırsız (*izleyicisiz*), seyircisiz, âbidsiz (*kulsuz*), raiyetsiz bıraksın? **Hâşâ, melekler sayısınca hâşâ!**

KADERE İMAN

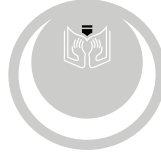
Hem hiçbir cihette imkânı var mı ki; bu kâinatı öyle bir kitab tarzında yazar ki, herbir ağacın bütün tarihçe-i hayatını (*hayatının tarihini*) bütün çekirdeklerinde kaydeden ve herbir otun ve çiçeğin bütün vazife-i hayatiyesini bütün tohumlarında yazan ve herbir zîşuurun (*şuur sahibinin*) bütün sergüzeşte-i hayatiyesini (*hayatı boyunca yaşadıklarını*) hardal gibi küçük kuvve-i hâfızasında gayet mükemmel yazdıran ve bütün mülkünde ve devair-i saltanatında (*idare edip yönettiği dairelerde*) her ameli ve her hâdiseyi müteaddid (*bir çok*) fotoğraflarla alarak muhafaza eden ve rububiyetin (*rablığının*) en ehemmiyetli bir esası olan adalet, hikmet ve rahmetin tecellileri ve tahakkukları (*ortaya çıkması*) için koca Cennet ve Cehennem'i ve Sırat ve mizan-ı ekberi (*en büyük teraziyi*) yaratan bir Hâkim-i Hakîm (*herşeyde sayısız fayda ve gayeler gözeterek emir ve idaresi altına alan*) ve bir Alîm-i Rahîm (*herşeyi bilen, ve çok şefkat eden*), insanların kâinatı alâkadâr eden amellerini yazdırmasın ve mücâzât (*ceza*) ve mükâfat için fiillerini kaydet-tirmesin ve seyyiat ve hasenatlarını (*sevap ve günahlarını*) kaderin levhalarında

yazmasın? **Hâşâ, kaderin levh-i mahfuzunda yazılan harfleri adedince hâşâ!** Demek iman-ı billah (*Allah'a iman*) hakikatı, hüccetleriyle (*delilleriyle*) hem me-laikeye iman, hem kadere iman hakikatlarını dahi kat'î isbat eder. Güneş gündüzü ve gündüz güneşi gösterdiği gibi, imanın rükünleri birbirini isbat ederler.

İKİNCİ NOKTA

Başta Kur'an, bütün semâvî kitaplar ve suhufar (*bazı peygambelere gelen sahi-fe halindeki kitap*) ve başta Muhammed (*aleyhi's-salatu vesselâm*) olarak, bütün peygamberler (*aleyhimü's-selâm*), bütün dâvâları beş altı esas üzerine dönüyorlar, mütemadiyen (*sürekli*) o esasları ders vermeye ve ispat etmeye çalışıyorlar. Onların peygamberliklerine ve doğruluklarına şehadet eden bütün hüccetler ve deliller, o esaslara bakıyorlar. Onların hakkaniyetlerine kuvvet veriyorlar. O esaslar ise, iman-ı billâh (*Allah'a iman*) ve iman-ı bil'âhiret (*âhirete iman*) ve sâir rükünlere (*diğer şartlara*) imandır. **Demek imanın altı rüknü birbirlerinden ayrılmaları mümkün değildir. Herbirisi umumunu ispat eder, ister, iktiza (gerektirir) eder. O altı, öyle bir küll ve küllîdir (bütün ve bütüne ait) ki, tecezzi (bölünme) kabul etmez ve inkısamı (kısımlara ayrılması) imkân hâricindedir.** Nasıl ki, kökü göklerde tûbâ ağacı gibi, herbir dalı, herbir meyvesi, herbir yaprağı, o koca ağacın küllî, tükenmez hayatına dayanıyor. O kuvvetli ve güneş gibi zâhir o hayatı inkâr edemeyen, birtak muttasıl (*bitişik*) yaprağın hayatını inkâr edemez. Eğer etse, o ağaç, dalları ve meyveleri ve yaprakları sayısınca o münkiri (*inkâr eden*) tekzip edecek (*yalanlayacak*), susturacak. Öyle de, iman, altı rükünleriyle (*şartlarıyla*) aynı vaziyettedir. Bu makamın başında, altı nokta ve herbir nokta dahi beş nükte olarak altı erkân-ı imaniyeyi (*imanın altı şartı*), otuz altı nüktede beyan etmek niyet edilmişti. Ve baştaki dehşetli suale izahatla cevap vermek murad etmiştim. Fakat bazı ârızalar meydan vermediler. Tahmin ederim ki, Birinci Nokta kâfi bir mikyas olmasından, daha, zekîlere ziyade izaha ihtiyaç kalmadı. Ve tam anlaşıldı ki, **bir Müslüman bir hakikat-ı imaniyeyi (iman hakikatı, imanın altı şartından birini) inkâr etse, küfr-ü mutlaka düşer.**

Çünkü, başka dinlerin icmallerine mukabil (kısaca anlatmalarına karşılık) İslâmiyette tam izahat verilmiş, rükünler birbiriyle zincirlenmiş. Muhammed'i (aleyhi's-salatu vesselâm) tanımayan, tasdik etmeyen bir Müslüman, Allah'ı da sıfâtıyla daha tanımaz ve âhireti bilmez. Bir Müslümanın imanı o kadar kuvvetli ve sarsılmaz hadsiz hüccetlere dayanıyor ki, inkârda hiçbir özür kalmıyor, âdeta akıl kabulde mecbur oluyor.

İBADET - UBUDET - UBUDİYYET

İnsanların ve cinlerin yaratılış gayesinin kulluk olduğunu belirtir rabbimiz yüce kitabında. Kulluk ise; bütün ilahları reddederek Allah'ı (*celle celalühü*) tek ilah kabul edip **“Lâ ilâhe illallah”** diyerek O'nun emir ve yasaklarına uyacağını maddî-manevî bütün hayatına yansıtmalarıyla olacaktır.

“İman”ınız varsa; o imanı ölünceye kadar taşımak ve ölürken de o imanla bu fâni dünyadan ebedi olan âhiret alemine geçebilmek, o imanı beslemeye bağlıdır. O iman ki âhiret aleminde sizin için her tarafta kullanabileceğiniz ve size Allah'ın (*celle celalühü*) izin verdiği her kapıyı açabilecek kuvvetli bir pasaport niteliğindedir. İmanı beslenmek de her zaman aksiyonla olur. Hayatımızın her anını ibadet neşvesi içinde geçirerek, Allah'ın (*celle celalühü*) kullarından istediği namaz, oruç, zekât, hac gibi dinin direği olan ibadetleri yerine getirmemiz bu aksiyonun bir parçasıdır. Bunlar yeter mi dersiniz, hayır yetmez. Çünkü; **“Mü'minin, mü'minliği muamelâtta belli olur”**. Sadece namaz, oruç, zekât, hac değil, ticari hayattaki hareketlerimiz, toplumsal hayattaki hareketlerimiz, ailevi hayatımızdaki hareketlerimiz de Allah'ın (*celle celalühü*) rızası istikametinde olursa, o zaman gerçek mü'minliğe ve imanın lezzetine erebiliriz.

Bazen şeytanın telkiniyle insanın içindeki nefs-i emmare şu soruyu sorabilir : **“Allah'ın (*celle celalühü*) ibadetimize ihtiyacı mı var da, bizden ibadet istiyor?”**

Allah'ın (*celle celalühü*) bizim ibadetimize ihtiyacı yok. Bizim O'na ibadet yapmaya ihtiyacımız var. Yaratılmış hiçbir mahlukat başıboş değildir, abes değildir. Her varlığın görünen-görünmeyen, bildiğimiz-bilemediğimiz görevleri vardır ve yaratılmalarının hikmetleri vardır. Bu varlıklar içinde emaneti yüklenen ve eşref-i mahlukat olan insanoğlu geçmişle, anıyla ve geleceğiyle ve de etrafındaki bütün mahlukatla alâkadardır. Bu alâkasını Allah'a (*celle celalühü*) vererek, O'nun rızası istikametinde bir hayat yaşama çabası içerisinde olursa, dünya hayatı içinde, âhiret hayatı için de kendisini korumaya-sağlama almış olur. Allah'ın (*celle celalühü*) rızasını kazanmak ise O'nun emirlerine uymaya ve yasaklarından kaçınmaya bağlıdır. **“Ezel”**den (*başlangıçtan*) **“Ebed”**e (*sonsuz*) kadar olmuş, olan, olacak bütün bilgileri gayb ilmiyle bilen Allah (*celle celalühü*) birşeyi yap diyorsa veya yapma diyorsa muhakkak bir hikmeti vardır. **“Allahım! Sen ne dersin başım-**

gözüm üstüne” diyerek Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye çizgisinde her denileni yapmak insanoğlunun kendi faydasına olacaktır.

Allah’ı (*celle celalühü*) bilmek (**marifetullah**) ve O’nu sevmek (**muhabbetullah**), Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyyeyi bilmek, bildiklerimizi hayatımıza geçirmek, her hareketimizi Allah’ın (*celle celalühü*) rızası istikametinde yapmak (**ihlâs**) ve her halimizi Allah (*celle celalühü*) görüyor mülâhazasına kilitlemek (**ihsan**), hayatımızda uygulamaya geçirdiğimiz hakikatlerin temsiliyle başkalarına da ışık olmak bizi gerçek mü’minlik seviyesine çıkaracaktır.

Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*), bir hadis-i şeriflerinde “*İnsanlar helâk oldu, ancak âlimler kurtuldu. Âlimler de helâk oldu, ancak ilmiyle amel edenler kurtuldu. İlmiyle amel edenler de helâk oldu, ancak ihlâs sahibi olanlar kurtuldu. İhlâs sahibi olanlar da büyük bir tehlike içindedirler.*” buyuruyor.

Allah-u Teâla Hazretleri bir hadis-i kutsîde şöyle ferman buyurdu :

“*Kim benim veli kuluma düşmanlık ederse ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım (aynî veya kifaye) şeyleri edâ etmesidir. Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaştırmaya devam eder, sonunda sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı (aklettiği kalbi, konuştuğu dili) olurum. Benden bir şey isteyince onu veririm, benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şeyde, mü’min kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddüdüm kadar hiç tereddüte düşmedim: O ölümü sevmez, ben de onun sevmediği şeyi sevmem.*”

Bizlerin mü’min olarak görevi, kulluğumuzu “**ibadet**”le taçlandırmak, hayatımızın her anını ibadetlerimizle güzelleştirerek “**ubûdet**” ufkuna ulaşmak ve ibadetlerimizi bilerek/içeriğine tam hakim olarak yapıp, derinleşerek, “**ubudiyyet**” yamaçlarına bayrağımızı dikmektir.

Eğer bir vakit farz namaz kaçırmışsak, ömürboyu nafile namaz kılsak o farz namazın yerini tutmaz.

Eğer Ramazan’ın bir gün farz orucunu bile bile tutmamışsak, ömür boyu oruç tutsak, o Ramazan orucunun yerini tutmaz.

Eğer farz olan zekâtı, Allah’ın (*celle celalühü*) bizlere emanet ettiği! mal-mülk üzerindeki fakirlerin hakkını vermezsek, zekât niyeti olmadan dünyaları cömertçe dağıtsak, o zekâtın yerine geçmez.

Eğer imkanımız olduğu halde hacca gitmezsek ve yukarıda sayılan ibadetleri yapmazsak, bilmeliyiz ki, çok büyük veballerle âhirete gideceğiz ve hesabı kolay kolay veremeyecek, rezil-rüsvay olacağız.

NAMAZ

İbadet hayatımızın olmazsa olmazı namazdır. Hiçbir şekilde terkedilmemesi gereken namaz; sağlıklı da olsak, hasta da olsak, yatalak hasta da olsak, seferde de olsak bırakılmasına asla müsaade edilmeyen bir ibadettir.

Bu dini en mükemmel şekilde yaşayan insan-ı kâmil Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sallallahu aleyhi vesellem), beş vakit olan farz namazlarına, nafileleri eklemiş, farzların başında sonunda kıldığı sünnetler haricinde, teheccüd, işrak, kuşluk namazlarıyla biricik sevgilisi Allah'a (celle celalühü) yaklaşmanın yollarını uymalı olarak bizlere göstermiştir.

İbadetler konusunda Muaz bin Cebel'in (radiyallahu anh) şu rivayeti dikkate değerdir:

«*Bir seferde Resulullah'la (sallallahu aleyhi vesellem) beraberdik. Bir gün yakınına tevafuk ettim ve beraber yürüdük.*

"Ey Allah'ın Resülü, beni cehennemden uzaklaştırıp cennete sokacak bir amel söyle!" dedim.

"Mühim bir şey sordun. Bu, Allah'ın kolaylık nasib ettiği kimseye kolaydır; Allah'a ibadet eder, Ona hiçbir şeyi ortak koşmazsın, namaz kılarırsın, zekât verirsin, Ramazan orucunu tutarsın, Beytullah'a hacc yaparsın!" buyurdular ve devamla:

"Sana hayır kapılarını göstereyim mi?" dediler.

"Evet, ey Allah'ın Resülü." dedim.

"Oruç (cehenneme) perdedir; sadaka hataları yok eder, tıpkı suyun ateşi yok etmesi gibi. Kişinin geceleyin kıldığı namaz salihlerin şiarıdır." buyurdular ve Secde suresinden şu ayeti okudular. (Meâlen):

"Onlar ibadet etmek için gece vakti yataklarından kalkar, Rabblerinin azabından korkarak ve rahmetini ümid ederek O'na dua ederler. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeyden de bağışta bulunurlar." Sonra sordu:

"Bu (din) işinin başını, direğini ve zirvesini sana haber vereyim mi?"

"Evet, ey Allah'ın Resülü!" dedim. "Dinle öyleyse" buyurdu ve açıkladı:

"Bu dinin başı İslam'dır, direği namazdır, zirvesi cihaddır!" Sonra şöyle devam buyurdu:

“Sana bütün bunları (tamamlayan) baş amili haber vereyim mi?”

“Evet ey Allah’ın Resulü!” dedim.

“**Şuna sahip ol!**” dedi ve eliyle diline işaret etti. Ben tekrar sordum:

“Ey Allah’ın Resulü! Biz konuştuklarımızdan sorumlu mu olacağız?”

“**Anasız kalasica Muaz! İnsanları yüzlerinin üstüne -veya burunlarının üstüne dedi- ateşe atan, dilleriyle kazandıklarından başka bir şey midir?**” buyurdular.»

Burada birşeye daha dikkat çekmek isteriz. Bu iş, yani ibadete devam, kolay bir iş değildir. Sabırla-sebatla bu işin üstesinden gelmek her kişinin değil, er kişinin işidir.

Sabır, üç çeşittir. **İbadetleri yapmada sabır, günahlara girmeme de sabır ve musibet anındaki sabır.** Eğer sabrımızı güzel taksim edebilirsek; her işimizde sebeplere riayet eder sonrasında Allah’a (celle celalühü) tevekkül eder ve çıkan sonuca yani kaderimize razı olabilirsek, bundan daha güzel birşey yoktur. Bunun lezzetini duyabilmek bizim elimizdedir.

Fakat geçmişe üzülerek, gelecekte endişe ederek, anın kıymetini bilmeden yaşarsak; bilelim ki yaşadığımız anı da kendimize zehir ederiz. Halbuki geçmiş, bütün elem ve lezzetleriyle geçmişte kaldı. Gelecek ise henüz gelmedi ve o geleceği görebilme ihtimalimizi Allah’tan (celle celalühü) başka kimse bilmiyor. O zaman, yaşadığımız anın kıymetini bilmek, o andaki mutluluklardan payımızı almak ve ibadetlerimizi aksatmadan yapmak bizim için yapılabilir en rantabl iştir.

Rabbimiz Asr suresinde insanlığın hüsranda olduğunu ve kurtuluşa erenlerin iman edip salih amel işleyenler ve birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenlerden olacağını buyuruyor. Allah’ın (celle celalühü) rahmetinden hiçbir zaman ümit kesilmez. Ahir zamanda insanların yollarda dökülüp kaldığı bir ortamda yapmamız gereken, iman etmek ve salih amel dairesinde elimizden gelen gayreti göstermektir. Konumuz namaz olunca; namazın ömür boyu devam eden bir aksiyon/salih amel olduğu gözününe alınınca, ister-istemez insanın kafasında “70-80 yıl nasıl namaz kılacağız? İnsan bıkmaz mı?” soruları gelebilir. Bunu da Bediüzzaman Hazretleri, Risale-i Nur Külliyyatı’nın Sözlük kısmında şöyle anlatmış. Nefsimizle beraber dinleyelim.

NAMAZA DAİR

Yirmibirinci Sözden Birinci Makam

Bir zaman sinnen (yaşça), cismen, rütbeten büyük bir adam bana dedi: “Namaz iyidir. Fakat hergün, hergün beşer defa kılmak çoktur. Bitmediğinden usanç veriyor.”

O zâtın o sözünden hayli zaman geçtikten sonra, nefsimi dinledim. İşittim ki, aynı sözleri söylüyor. Ve ona baktım, gördüm ki, tembellik kulağıyla şeytandan aynı dersi alıyor. O vakit anladım: O zat o sözü bütün nüfus-u emmârenin (*kötülüğü emreden nefislerin*) namına söylemiş gibidir veya söylettirilmiştir. O zaman ben dahi dedim: **Madem nefsim emmâredir. Nefsini ıslah etmeyen başkasını ıslah edemez. Öyle ise nefsimden başlarım.**

Dedim: Ey nefis! Cehl-i mürekkep (*bilmediği halde kendini bilir zannetme*) içinde, tembellik döşeginde, gaflet uykusunda söylediğin şu söze mukabil, beş ikazı benden işit (*Biz burada iki ikazı alıyoruz. Diğerlerini kaynağından okuyabilirsiniz.*)

BİRİNCİ İKAZ

Ey bedbaht nefsim! Acaba ömrün ebedî midir? Hiç kat'î senedin var mı ki, gelecek seneye, belki yarına kadar kalacaksın? Sana usanç veren, tevehhüm-ü ebediyettir (*ebedî olduğun hayaline kapılmaktır*). Keyif için, ebedî dünyada kalacak gibi nazlanıyorsun. Eğer anlasaydın ki ömrün azdır, hem fâidesiz gidiyor; elbette onun yirmi dörtten birisini, hakikî bir hayat-ı ebediyenin saadetine medar (*sebeb*) olacak bir güzel ve hoş ve rahat ve rahmet bir hizmete sarf etmek, usanmak şöyle dursun, belki ciddi bir iştiağ ve hoş bir zevki tahrike sebep olur.

İKİNCİ İKAZ

Ey şikem-perver (*yemeğe, boğazına düşkün*) nefsim! Acaba, hergün hergün ekmek yersin, su içersin, havayı teneffüs edersin; sana onlar usanç veriyor mu?

Madem vermiyor; çünkü ihtiyaç tekerrür (*tekrar*) ettiğinden usanç değil, belki telezzüz ediyorsun (*lezzet alıyorsun*). Öyle ise, hane-i cisminde senin arkadaşların olan kalbinin gıdası, ruhunun âb-ı hayatı (*hayat suyu*) ve lâtife-i Rabbâniyenin (*ilâhi hakikatleri hissederek duyular*) havâ-yı nesimini (*tatlı ve hoş havasını*) cezb ve celb eden namaz dahi seni usandırmamak gerektir.

Evet, nihaysiz teessürat (*üzüntüler*) ve elemlere maruz ve müptelâ ve nihaysiz telezzüzâtâ (*lezzetlere*) ve emellere meftun (*tutkun*) ve pürsevda (*çok hırslı ve tutkun*) bir kalbin kut (*gıda*) ve kuvveti, herşeye Kâdir bir Rahîm-i Kerîmin (*şefkat, kerem ve lütuf sahibinin*) kapısını niyaz ile çalmakla elde edilebilir.

Evet, şu fâni dünyada kemâl-i sür'atle vâveylâ-yı firakı (*ayrılık feryadı ve çılgınlığı*) koparan giden, ekser mevcudatla alâkadar bir ruhun âb-ı hayatı ise, herşeye bedel bir Mâbûd-u Bâkînin (*ebedî ve sonsuz ibadet edilenin*), bir Mahbûb-u Sermedînin (*sonsuz ve ebedî sevgilinin*) çeşme-i rahmetine namaz ile teveccüh etmekle içilebilir.

Evet, fitraten ebediyeti isteyen ve ebed için halk olunan ve ezeli ve ebedî bir Zâtın âyinesi olan ve nihayetsiz derecede nazik ve letâfetli bulunan zîşuur bir sırr-ı insanî (*şuur sahibi manevî bir duygu ve kabiliyet*), zînur bir lâtime-i Rabbâniye (*ilâhi hakikatleri hisseden nurlu duygu*), şu kasavetli, ezici ve sıkıntılı, geçici ve zulûmatlı ve boğucu olan ahvâl-i dünyeviye (*dünyanın halleri*) içinde, elbette teneffüse pek çok muhtaçtır ve ancak namazın penceresiyle nefes alabilir.

DOKUZUNCU SÖZ'DEN

Ve zuhr zamanında (*öğle vakti*) -**ki o zaman gündüzün kemâli ve zevâle meyli ve yevmî (günlük) işlerin âvân-ı tekemmülü (kemâle varma anı) ve meşâğilin tazyikinden (meşguliyetlerin baskılarından) muvakkat (geçici) bir istirahat zamanı ve fânî dünyanın bekâsız ve ağır işlerin verdiği gaflet ve sersemlikten ruhun teneffüse ihtiyaç vakti ve inâmât-ı ilâhiyenin (ilâhi nimet ve inayetlerin) tezahür ettiği bir andır-** ruh-u beşer o tazyikten (*baskılardan*) kurtulup, o gafletten sıyrılıp, o mânâsız ve bekâsız şeylerden çıkıp, Kayyûm-u Bâkî (*her varlığı var edip varlıkta devamını sağlayan ve kendisi hiçbir şeye muhtaç olmadan dâima var olan ve varlığı ölümsüz ve sonsuz*) olan Mün'im-i Hakikînin (*gerçek nimet vericinin*) dergâhına gidip el bağlayarak, yekûn nimetlerine şükür ve hamd edip ve istiâne etmek (*yardım dilemek*) ve celâl ve azametine karşı rûkû ile aczini izhar etmek ve kemâl-i bîzevâline (*yok olmayan mükemmellik, kusursuzluk*) ve cemâl-i bîmisâline (*benzersiz güzelliğine*) karşı secde edip hayret ve muhabbet ve mahviyetini ilân etmek demek olan zuhr (*öğle*) namazını kılmak ne kadar güzel, ne kadar hoş, ne kadar lâzım ve münâsîp olduğunu anlamayan insan, insan değil...

TEVEKKÜLE DAİR

Yirmi Üçüncü Sözden, Üçüncü Nokta

İman hem nurdur, hem kuvvettir. Evet, hakikî imanı elde eden adam, kâinata meydan okuyabilir ve imanın kuvvetine göre, hâdisâtın tazyikatından (*baskı ve sıkıştırmalarından*) kurtulabilir. “*Tevekkeltü alâllah*” (*Allah'a tevekkül ettim*) der, sefine-i hayatta (*hayat gemisinde*) kemâl-i emniyetle, hâdisâtın dağlarvâri dalgaları içinde seyran eder. Bütün ağırlıklarını Kadîr-i Mutlakın (*sınırsız ve sonsuz mutlak kudret sahibinin*) yed-i kudretine (*kudret eline*) emanet eder, rahatla dünyadan geçer, berzahta istirahat eder. Sonra, saadet-i ebediye-ye girmek için Cennete uçabilir. Yoksa, tevekkül etmezse, dünyanın ağırlıkları, uçmasına değil, belki esfel-i sâfilîne (*cehennemden en alt mertebesine*) çeker.

Demek, **iman tevhidi, tevhid teslimi, teslim tevekkülü, tevekkül saadet-i dâireyni** (iki dünyanın saadetini) **iktiza eder** (gerektirir).

Fakat yanlış anlama. Tevekkül, esbabı (*sebepleri*) bütün bütün reddetmek değildir. Belki, esbabı, dest-i kudretin (*kudret elinin*) perdesi bilip riayet ederek (*uyarak, saygı göstererek*); esbaba teşebbüs ise, bir nevi dua-yı fiilî (*fiille yapılan dua*) telâkki ederek (*kabul ederek*), müsebbebatı (*sebepler vasıtasıyla gelenleri*) yalnız Cenâb-ı Haktan istemek ve neticeleri O'ndan bilmek ve O'na minnettar olmaktan ibarettir. Tevekkül eden ve etmeyenin misalleri, şu hikâyeye benzer:

Vaktiyle iki adam, hem bellerine, hem başlarına ağır yükler yüklenip, büyük bir sefineye (*gemiye*) birer bilet alıp girdiler. Birisi, girer girmez yükünü gemiye bırakıp, üstünde oturup nezaret eder. Diğeri, hem ahmak, hem mağrur (*gururlu*) olduğundan, yükünü yere bırakmıyor. Ona denildi:

“Ağır yükünü gemiye bırakıp rahat et.”

O dedi: “Yok, ben bırakmayacağım. Belki zâyi (ziyan) olur. Ben kuvvetliyim; malımı belimde ve başımda muhafaza edeceğim.” Yine ona denildi: “Bizi ve sizi kaldıran şu emniyetli sefine-i sultaniye (sultani gemi) daha kuvvetlidir, daha ziyade iyi muhafaza eder. Belki başın döner, yükünle beraber denize düşersin. Hem gittikçe kuvvetten düşersin. Şu bükülmüş belin, şu akılsız başın, gittikçe ağırlaşan şu yük- lere takat getiremeyecek. Kaptan dahi, eğer seni bu halde görse, ya divanedir diye seni tard edecek (kovacak); ya “Haindir, gemimizi itham (suçlamak) ediyor, bizimle istihzâ ediyor (alay ediyor). Hapsedilsin” diye emredecektir. Hem herkese maskara olursun. Çünkü, ehl-i dikkat nazarında zaafı gösteren tekebbürünle (kibrinle), aczi gösteren gururunla, riyayı ve zilleti gösteren tasannuunla (yapmacık hareketlerin- le) kendini halka müdhike (maskara) yaptın. Herkes sana gülüyor” denildikten sonra o biçarenin aklı başına geldi. Yükünü yere koydu, üstünde oturdu. “Oh, Allah senden razı olsun. Zahmetten, hapisten, maskaralıktan kurtuldum” dedi.

İşte, ey tevekkülsüz insan! Sen de bu adam gibi aklını başına al, tevekkül et. Tâ bütün kâinatın dilencilliğinden ve her hadisenin karşısında titremekten ve hodfuruşluktan (kendini beğenmekten) ve maskaralıktan ve şekavet-i uhre- viyeden (âhirette belâ ve sıkıntılara düşmekten) ve tazyikat-ı dünyeviye (dünyevi baskı) hapsinden kurtulasın.

İşte güzel kardeşim! Namazdan kurtulmak için ya deli olacaksın, ya kâfir ol- caksın, ya da bülüğa ermemiş çocuk olacaksın. Eğer bunlardan birisi değilsen ve müslüman (Allah'a teslim olan) olduğunu iddia ediyorsan, namazı en güzel şekil- de ikame etmek ve Allah'a (*celle celalühü*) olan sadâkatini göstermek zorundasın.

Çünkü bir “hiç”tin, “yok”tun ve Allah (*celle celalühü*) seni var etti. Taş değil, bitki değil, hayvan değil, insan olarak yarattı. Başka bir dinden değil, son din

olan “İslâm” şemsiyesi altında yarattı. Üzerine birçok dünya nimetlerini sağanak sağanak yağdırdı. Bu kadar nimet; şükür gerektirmez mi?

Sizlere namazın vakitlerini, kaç rekat ve nasıl kılınması gerektiğini, abdestle beraber teferruata girmeden açıklamaya çalışacağız. Namaz ve bazı ibadetleri yapmak için gusül (*boy abdesti*), abdest, teyemmüm gereklidir. Fakat her zaman abdestli gezebilmek en güzeldir.

GUSÛL

Sözlükte gusül (*gasl ve gusl*) “bir şeyi su ile yıkamayı”, fıkıh ilminde ise “bütün vücudun temiz su ile yıkanması şeklinde yapılan hükmî temizlik işlemi”ni ifade eder. Fıkıhta abdeste küçük temizlik, abdest almayı gerektiren hallere küçük kirlilik (*hades-i asgar*), gusle büyük temizlik, guslü gerektiren hallere de büyük kirlilik (*hades-i ekber*) denilir. Guslün Türkçe’deki bir başka adı da boy abdestidir.

Abdest gibi gusül de esasen hükmî-dînî temizlenme ve arınma vasıtasıdır. Böyle olmakla birlikte bunların maddî temizlenmeyi de sağladığı, ayrıca birçok tıbbî yararlar içerdiği de inkâr edilemez. Guslün insan sağlığı açısından önemi ve yararı Doğulu ve Batılı ilim adamlarınca ayrı ayrı dile getirilmiş, boy abdesti temizliği müslüman milletlerin belirgin özelliği, İslâm medeniyetinin beden temizliğine ve sağlığına verdiği önemin âdeta simgesi olmuştur.

GUSLÜ GEREKTİREN DURUMLAR

Esasen hükmî-dînî temizlenme ve arınma vasıtası olan guslün sebebi hükmî kirliliktir. Bu sebeple hükmî kirlilik hali sayılan **cünüplük, hayız ve nifas** halleri guslü gerektiren üç temel sebeptir. Ancak bu üç durumun dînî literatürde büyük kirlilik olarak anılması, bu durumdaki kimselerin dinen necis sayıldığı anlamına gelmez. Mü’min necis olmaz.

Cünüp olan, hayız ve nifas gören kimselerin hükmî kirliliği, onların namaz, tilâvet secdesi, Kâbe’yi tavaf, Kur’an’ı eline alma ve Kur’an okuma, mescide girme gibi belirli ibadetleri veya ibadetle yakından ilgili fiilleri yapmak için gerekli ruhî ve mânevî hazırlığa sahip olmadıkları anlamına gelir.

GUSLÜN FARZLARI

Guslün; ağza su almak (mazmaza), burna su çekmek (istinşak) ve bütün vücudu yıkamak şeklinde üç farzı vardır.

GUSÛL NASIL ALINIR?

Gusle besmele ve niyet ile başlamak, öncelikle elleri ve avret yerini yıkamak, beden her hangi bir yerinde kir ve pislik varsa onu gidermek, sonra namaz abdesti gibi abdest almak, fakat su birikintisi varsa ayakların yıkanmasını sona bi-

rakmak, abdestten sonra önce üç defa başa, sonra sağ, sonra sol omuza su dökmek, sonra diğer uzuvları yıkamak, her defasında bedeni iyi ovuşturmak, her âzayı üçer defa yıkamak, suyun kullanımında aşırı davranmamak, avret yerlerini örtterek yıkanmak, gusül esnasında konuşmamak, gusülden sonra çabucak giyinmek guslün belli başlı sünnet ve âdâbındandır.

ABDESTİN GEREKLİLİĞİ

Abdest başlı başına ve bizzat amaç olan bir ibadet değil belli ibadetleri yapmayı mubah kılan, kulun bu ibadetlere mânen ve ruhen hazırlanmasına ve bu ibadetlerden âzami verim elde etmesine yardımcı olan vasıta (*vesile*) ibadettir. Bazı ibadetler ve fiiller içinse abdestli olmak dinen gerekli görülmemiş olsa bile, taşıdığı birçok maddî ve mânevî faydalar sebebiyle tavsiye edilmiştir.

ABDESTİN FARZLARI

Abdestin farzları, bir fiilin abdest sayılabilmesi için onda bulunması zorunlu olan ana unsurlar demektir.

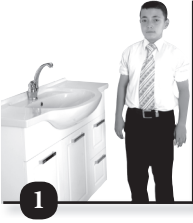
Abdestin farzları dörttür : 1. *Yüzü yıkamak.* 2. *El ve kolları dirseklerle birlikte yıkamak.* 3. *Başı meshetmek.* 4. *Ayakları topuklarla birlikte yıkamak.*

ABDEST NASIL ALINIR?

Sünnet ve âdâbına riayet edilerek, ayrıca dört mezhebin farz saydığı hususları da içerecek şekilde abdest şöyle alınır : Abdest suyunun elbiseye sıçramayacağı bir konum alınır, mümkünse kibleye dönülür. Niyet ve besmele ile abdeste başlayıp önce eller bileklere kadar ve parmak araları da ovuşturularak üç defa yıkanır, cilt üzerindeki hamur, boya, sakız gibi maddeler temizlenir. Parmakta yüzük varsa oynatılır. Misvak veya diş fırçası ile, bunlar yoksa sağ elin parmaklarıyla dişler temizlenir. Ağız, sağ el avucuna alınan su ile üç defa çalkanıp temizlenir. Üç defa da burna su çekilip sol elle burun temizlenir. Oruçlu olmayan kimse ağız ve burnun her yerine suyun iyice ulaşmasını sağlar. Üç kere yüz yıkanır. Varsa sakalın içinden parmaklar geçirilerek suyun sakal diplerine ulaşması sağlanır. Sonra dirseklerle birlikte sağ kol üç defa, sonra aynı şekilde sol kol üç defa yıkanır. Sağ el ıslatılarak avuç ve parmakların içiyle başın üstü bir defa meshedilir. Bu şekilde başın dörtte birini meshetmek yeterli ise de iki elle başın tamamının meshedilmesi –*sağlık bakımından endişe verici bir durum yoksa*– sünnettir.

Eller yine ıslatılarak baş parmakla kulağın dışı, şahadet parmağı veya serçe parmakla içi meshedildikten sonra her iki elin arkasıyla boyun meshedilir. Önce sağ sonra sol ayak, parmak uçlarından başlanarak topuk ve aşık kemikleri de dahil olmak üzere yıkanır. Parmak aralarının yıkanmasına özen gösterilir. Abdest-

ABDEST NASIL ALINIR?

Önce kollar dirseklerin yukarısına kadar sıvanır, sonra “Niyet ettim Allah rızası için abdest almaya” diye niyet edilir. Ve “Eûzü billahi mineşşeytanirracım, Bismillahirrahmanirrahim” okunur.

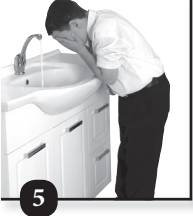
Eller bileklere kadar üç kere yıkanır. Parmak aralarının yıkanmasına dikkat edilir. Parmaklarda yüzük varsa oynatılıp yüzüğün altının yıkanması sağlanır.

Sağ avuç ile ağıza üç kere ayrı ayrı su alınır her defasında iyice çalkalanır.

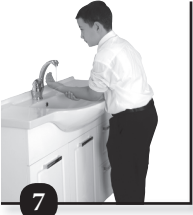
Sağ avuç ile buruna üç kere ayrı ayrı su çekilir.

Alında saçların bittiği yerden itibaren kulakların yumuşağına ve çene altına kadar yüzün her tarafı üç kere yıkanır.

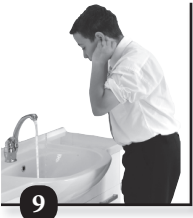
Sağ kol dirseklerle beraber üç kere yıkanır. Yıkarken kolun her tarafı, kuru bir yer kalmayacak şekilde iyice ovulur.

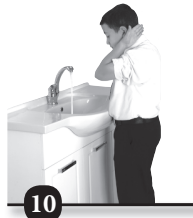
Sol kol dirseklerle beraber üç kere yıkanır. Yıkarken kolun her tarafı, kuru bir yer kalmayacak şekilde iyice ovulur.

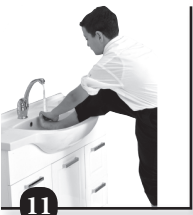
Eller yeni bir su ile ıslatılır. Sağ elin içi ve parmaklar başın üzerine konularak bir kere meshedilir.

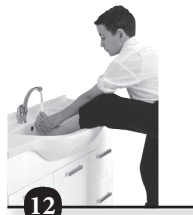
Eller ıslatılarak sağ elin şehadet parmağı ile sağ kulağın içi, baş parmağı ile de kulağın dışı; sol elin şehadet parmağı ile sol kulağın içi, baş parmağı ile de kulağın arkası meshedilir.

Elleri yeniden ıslatmaya gerek olmadan geriye kalan üçer parmağın dışı ile de boyun meshedilir.

Sağ ayak üç kere topuklarla beraber yıkanır. Yıkamaya parmak uçlarından başlanır ve parmak araları iyice temizlenir.

Sol ayak topuklarla beraber yıkanır. Yıkamaya parmak uçlarından başlanır ve parmak araları iyice temizlenir.

ten sonra kelime-i şehâdeti okumak, içilebilir ise abdest alınan sudan bir miktar içmek ve Kadr sûresini okumak da abdestin âdâbındandır.

ABDESTİ BOZAN DURUMLAR

Abdestin maddî temizlik olma özelliği de taşımakla birlikte esasen hükmî temizlik olduğunu belirtmiştik. Bu sebeple abdesti bozan durumların bir kısmı maddî kirlilik, bir kısmı da hükmî kirlilik grubunda yer alır.

Şu durumlarda abdest bozulur:

1. İdrar ve dışkı yollarından idrar, dışkı, meni, mezi, kan gibi bir necâsetin, herhangi bir sıvının veya maddenin çıkması veya hutta yellenmek.
2. Vücudun herhangi bir yerinden kan, irin veya herhangi bir maddenin çıkması.
3. Ağız dolusu kusmak. Kusulan şey ister yemek, ister safra veya kan olsun, abdest bozulur.
4. Bayılma, delirme, sarhoş olma, uyuma gibi şuurun kontrolüne engel olan durumlar.
5. Namazda yakındaki şahısların duyabileceği şekilde sesli olarak gülmek.
6. Cinsî münasebet veya fâhiş (aşırı) temas ve dokunma.
7. Mazeret halinin sona ermesi. Su bulamadığı için teyemmüm eden kimse suyu bulunca, mest üzerine mesh yapan kimsenin *-yolcu olanlara üç, yolcu olmayanlara bir gün olarak tanınan-* mesh süresi dolunca, özürlü kimse için de namaz vakti çıkınca abdesti bozulmuş olur.

TEYEMMÜM

Sözlükte “*bir işe yönelmek, bir şeyi kastetmek*” anlamına gelen teyemmüm dînî literatürde, suyu temin etme veya kullanma imkânının bulunmadığı durumlarda hadesi yani büyük ve küçük hükmî kirliliği gidermek maksadıyla, temiz toprak veya yer kabuğundan sayılan bir maddeye sürülen ellerle yüzü ve iki kolu mes-hetmekten ibaret hükmî temizlik demektir.

TEYEMMÜMÜN SEBEPLERİ

Teyemmüm abdest ve gusül yerine geçen bir bedel ve istisnâî hüküm olup ancak belli bir mazeretin bulunması halinde yapılabilir. Bu mazeretler de iki grupta toplanabilir: 1. Abdest veya gusle yetecek miktarda suyun bulunmaması. 2. Suyu kullanmayı engelleyen fiilî bir durumun veya suyu kullanmamak için dinen geçerli bir mazeretin/engelin bulunması.

TEYEMMÜMÜN YAPILIŞI

Teyemmüm, hükmî temizlenme niyetiyle temiz toprağa sürülen el ayasıyla yüzü ve kolları dirseklerle birlikte meshetmekten ibarettir. Bu sebeple teyemmümün niyet, yüzü meshetmek, kolları dirseklerle birlikte meshetmek şeklinde üç farzı vardır. Diğer bir anlatımla teyemmüm bu üç fiilden oluşur.

Teyemmüme başlarken besmele çekmek, sıraya riayet etmek yani önce yüzü sonra kolları meshetmek, bunları yaparken ara vermemek, elleri toprağa vurduğunda ileri geri hareket ettirmek ve toprağın parmak aralarına girmesini sağlamak, ellerini topraktan kaldırıncaya parmaklardaki toz ve toprakları silkelemek teyemmümün sünnet ve âdâbı olarak sayılır.

NAMAZIN ŞARTLARI (NAMAZIN DIŞINDAKİ FARZLAR)

1. Hadesten Taharet : Cünüplük ve abdestsizliğe “Hades” denir. Namaz kılmak için hükmî pislik denen “hades”ten temizlik şarttır. (*Gerekli hâllerde*) gusül yapmak ve abdest almak “hades”ten temizlenmek demektir.

2. Necasetten Taharet : Namaz kılacak kişinin, bedeninde, üzerindeki elbise ve namaz kılacağı yerde (*namaza engel olacak kadar*) pislik varsa bunları temizlemektir.

3. Setr-i Avret : Namaz kılacak kişinin vücudunda örtünmesi gereken yerleri örtmesi demektir. Erkeklerde, örtünmesi farz olan yerler, göbek altından dizkapağına kadar olan kısmıdır (*dizkapağı dâhil*). Kadınlarda, yüz, eller ve ayaklardan başka vücudun her tarafının örtünmesi farzdır. Organları belli eden dar elbise ile altta vücut görünmediği takdirde namaz kılmak kerahetle caizdir. Vücudun rengini gösteren ince elbise ile namaz kılınmaz.

4. İstikbal-i Kible : Namazı kibleye karşı dönerek kılmaktır. Kible, Mekkede “Kâbe” denilen kutsal binadır. Kâbe, Allah’ın emri ile Hz. İbrahim ve oğlu Hz. İsmail tarafından yapılmıştır. Namazı, kibleye dönerek kılmak şarttır. Mekkede bulunan ve Kabe’yi gören kimse doğrudan doğruya Kâbe’nin kendisine yönelir. Kâbe’yi görmeyen kimse ise Kâbe’nin bulunduğu tarafa yönelerek namazını kılar.

5. Vakit : Namazları kendi vakitleri içinde kılmak şarttır. Vakti girmeden bir namazı kılmak caiz değildir.

6. Niyet : Hangi namazı kılacağını bilmek ve bu ibadeti Allah için yapmayı kalben dilemektir. Niyetin dil ile söylenmesi müstehabdır. Ayrıca hangi namazı kıldığını da niyet ederken belirtmesi lazımdır. “*Niyet ettim Allahım senin rızan için namazının farzını kılmaya*” gibi. Farzlar haricinde kalan namazların tümü nafil namaz hükmündedir ve “*Niyet ettim Allahım senin rızan için namaz kılmaya*” diyerek niyet edilir, herhangi bir isim belirtilmez.

Cemaatle namaz kılan kimsenin imama uymaya da niyet etmesi gerekir. Niyette namazın kaç rekât olduğunu söylemeye gerek yoktur. Cemaat erkeklerden ibaret ise imamlık yapan kişinin, kendisine uyan kişilere imam olduğunu niyetinde belirtmesi gerekmez ise de, kendisine uyan kadınların namazlarının sahih olabilmesi için, imamın namaza niyet ederken kendisine uyanlara imam olduğuna da niyet etmesi lâzımdır.

NAMAZIN RÜKÜNLERİ (NAMAZIN İÇİNDEKİ FARZLAR)

1. İftitah Tekbiri : Namaza, Allâhu Ekber diyerek başlamaktır. Bu tekbire, “Tahrime” denir.

2. Kıyam : Namazda ayakta durmak demektir. Farz ve vacib olan namazlarda kıyam, yani ayakta durmak farzdır. Ayakta durmaya gücü yetmeyene kıyam farz olmaz. Nafile namazlarda kıyam farz değildir.

3. Kıraat : Namazda Kur’an okumaktır. Namazda kısa bir ayet de olsa Kur’an okumak farzdır. Üç ve dört rekâtlı farz namazların ikişer rekâtında, iki rekâtlı farz namazlar ile vitir ve nafile namazların her rekâtında Kur’an okumak farzdır ve kıyamda iken okunur. Fatiha her rekatta mutlaka okunacaktır.

4. Rükû : Namazda, eller dizlere erişecek kadar eğilmek demektir. Kıraatten sonra eller, dizlere varacak kadar baş ve sırt düz bir vaziyette eğilir.

5. Sücud : Secdeye varmak demektir. Rükûdan sonra, ayaklar, dizler ve ellerle beraber alnını yere koymaya secde denir. Her rekâtta iki kere secde etmek farzdır.

Secdede baş-burun, iki el, iki diz, iki ayak parmak uçları olan 7 uzvun yere değmesi lazımdır. Alnın sert bir yere secde yapması gerekir. Yumuşak bir zemine (yün, pamuk, kar gibi) secde edilip de, secde yerinin katılığı hissedilmezse secde câiz olmaz.

6. Ka’de-i Ahîre : Namazın sonunda Ettehiyyâtü’yü okuyacak kadar (teşehhüd miktarı) oturmak demektir. Bu oturuş da namazın farzlarındanr.

NAMAZI BOZAN ŞEYLER

1. Namazda konuşmak (Bilerek, bilmeyerek, yanılarak ve uyuklayarak nasıl olursa olsun insan sözü namazı bozar).

2. İnsan sözüne benzeyen dua (Yâ Rabb! Beni şöyle giydir, şöyle yedir veya falan kadını bana nasîb eyle! gibi).

3. Namazda iken birine selâm vermek veya başkasının verdiği selâmı almak. Verilen selâmı el, baş veya parmak işareti ile almak namazı bozmaz, ancak mekruhtur.

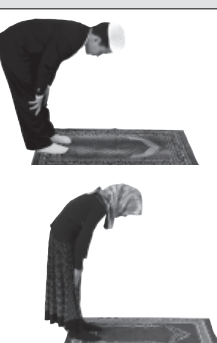
4. Namazda, namaza ait olmayan bir iş yapmak.

5. Kibleden göğsünü çevirmek.

6. Dışarıdan bir şey yemek.
7. Dişleri arasında kalan **-nohut tanesi kadar-** şeyi yutmak.
8. Ağızda sakız veya başka bir şey çiğnemek. Namazdan önce tatlı bir şey yiyen kimse, namaz kılariken bunun tadını ağızda hissedip yutsa namazı bozulmaz.
9. Namazda bir şey içmek.
10. Özürsüz olarak öksürmek. Bir özürden dolayı öksürmek namazı bozmaz.
11. Bir şeye üflemek.
12. “Ah” diye inlemek.
13. “Ah, oh” demek.
14. Ağrıdan veya dünyaya ait bir musibetten dolayı sesli ağlamak (*Cennet veya cehennemi hatırlamaktan dolayı ağlamak namazı bozmaz*).
15. Aksırana “*Yerhamukellâh*”, kötü bir habere “*İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi raciûn*”, iyi habere “*Elhamdülillâh*”, hayret edilecek bir habere “*Sübhânallâh*” demek. Allah’ın adını işitince “*celle celâlühü*”, Peygamberimizin adını işitince “*salât ve selam*” okumak namazı bozar.
- Başka bir namaz kılanın “*vele’d-dâllîn*” okuduğunu işitip “*Âmin*” diyen kimse- nin de namazı bozulur.
16. Birine cevap vermek maksadıyla ayet okumak (*Cevap maksadıyla değil de namazda olduğunu bildirmek için okursa namaz bozulmaz*). Namazda olduğunu bildirmek için yüksek sesle okumak da namazı bozmaz.
17. Teyemmümle namaz kılanın suyu görüp kullanmaya gücü yetmesi.
18. Ayaklara giyilen mestlerin mesh müddetinin namazda sona ermesi.
19. Ayağından az bir uğraşma ile de olsa mestleri çıkarmak.
20. Rükû ve secdeleri ima ile yapmakta olan kimsenin namaz içinde rükû ve secde yapmaya gücü yetmesi.
21. Sabah namazını kılariken güneşin doğması. (*Bayram namazı kılariken ze- val vaktinin gelmesi ve cuma kılariken ikindi vaktinin girmesi ile de bu namazlar bozulur.*)
22. Özür sahibinin özrünün ortadan kalkması. Bayılmak ve çıldırmak.
23. Ergenlik çağında olan bir kız veya kadının, cemaatle kılınan namazda er- keğin yanında veya önünde durması.
24. Bir namazı kılariken başka bir namaza geçmek maksadıyla tekbir almak. Bu durumda ikinci bir namaza başlamış olduğundan, önceden kıldığı namaz bo- zulmuş olur.
25. Vücudunda örtünmesi gereken yerin bir rükûn (*üç defa tesbih yapacak kadar*) miktarı açık kalması veya üzerine namaza mani pislik bulaşması. Açılan yer hemen örtülürse namaz bozulmaz.
26. Manası değişecek şekilde Kur’an-ı Kerim’i yanlış okumak.

SABAH NAMAZI		ÖĞLE NAMAZI		İKİNDİ NAMAZI	
SÜNNET (NAFİLE)	2	SÜNNET (NAFİLE)	4	SÜNNET (NAFİLE)	4
FARZ	2	FARZ	4	FARZ	4
		SÜNNET (NAFİLE)	2		
NAFİLE	FARZ	NAFİLE	FARZ	NAFİLE	FARZ
Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir
1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT
Sübhanеke	Sübhanеke	Sübhanеke	Sübhanеke	Sübhanеke	Sübhanеke
Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele
Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet
Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku
Secde	Secde	Secde	Secde	Secde	Secde
2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT
Besmele	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele
Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet
Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku
Secde	Secde	Secde	Secde	Secde	Secde
Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü
Salli Barik	Salli Barik			Salli Barik	
Rabbena	Rabbena	3. REKAT	3. REKAT	3. REKAT	3. REKAT
Selâm	Selâm	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele
NİYET : Niyet ettim Allahım, senin rızan için farzını kılmaya... veya namaz kılmaya...		Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
		Sûre - Ayet	Rûku	Sûre - Ayet	Rûku
		Rûku	Secde	Rûku	Secde
		Secde		Secde	
NAMAZIN FARZLARI		4. REKAT	4. REKAT	4. REKAT	4. REKAT
DİŞİNDAKİLER	• Hadesten Taharet	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele
	• Necasetten Taharet	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
	• Setr-i Avret	Sûre - Ayet	Rûku	Sûre - Ayet	Rûku
	• İstikbali Kible	Rûku	Secde	Rûku	Secde
	• Vakit	Secde	Ettehiyyatü	Secde	Ettehiyyatü
	• Niyet	Ettehiyyatü	Salli Barik	Ettehiyyatü	Salli Barik
İÇİNDKİLER	• Başlama Tekbiri	Salli Barik	Rabbena	Salli Barik	Rabbena
	• Kıyam	Rabbena	Selâm	Rabbena	Selâm
	• Kıraat	Selâm		Selâm	
	• Rukû				
	• Secdeler	2 rekat Sünnet (Nafile), Sabah Namazı'nın nafilesi gibi kılınır.			
	• Son Oturuş				

AKŞAM NAMAZI			YATSI NAMAZI		
FARZ	3	SÜNNET (NAFİLE)	4	VİTR	3
SÜNNET (NAFİLE)	2	FARZ	4		
		SÜNNET (NAFİLE)	2		
FARZ	NAFİLE	NAFİLE	FARZ	NAFİLE	VİTR
Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir	Niyet ve Tekbir
1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT	1. REKAT
Sübhanek	Sübhanek	Sübhanek	Sübhanek	Sübhanek	Sübhanek
Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele	Euzübesmele
Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet
Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku
Secde	Secde	Secde	Secde	Secde	Secde
2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT	2. REKAT
Besmele	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele	Besmele
Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha	Fatiha
Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet	Sûre - Ayet
Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku	Rûku
Secde	Secde	Secde	Secde	Secde	Secde
Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü	Ettehiyyatü
	Salli Barik	Salli Barik		Salli Barik	
3. REKAT	Rabbena	3. REKAT	3. REKAT	Rabbena	3. REKAT
Besmele	Selâm	Besmele	Besmele	Selâm	Besmele
Fatiha		Fatiha	Fatiha		Fatiha
Rûku		Sûre - Ayet	Rûku		Sûre - Ayet
Secde		Rûku	Secde		Tekbir
Ettehiyyatü		Secde			Kunut Duaları
Salli Barik		4. REKAT	4. REKAT		Rûku
Rabbena		Besmele	Besmele		Secde
Selâm		Fatiha	Fatiha		Ettehiyyatü
SEHİV (YANILMA) SECDESİ Namazın farzlarından birinin tihiri (geciktirilmesi) veya vaciplerden birinin terk veya tihiri halinde yapılması gerekir. SEHİV SECDESİ NASIL YAPILIR? Son oturuşta yalnız "Tahiyyat" okunduktan sonra iki tarafa selam verilir. (Unutma halinde sadece sağ tarafa selam verilir). Ondan sonra "Allahuekber" denilerek secdeye varılır. Secde tesbihlerinden sonra kalkılır ve ikinci secde yapılır. Daha sonra son oturuşta Tahiyyat, Salli-Barik ve Rabbena okunup sağa ve selam verilir.		Sûre - Ayet	Rûku	Rûku Tesbihi Sübhanek Rabbiye'l-Azîm Secde Tesbihi Sübhanek Rabbiye'l-Alâ	
		Rûku	Secde		
		Secde	Ettehiyyatü		
		Ettehiyyatü	Salli Barik		
		Salli Barik	Rabbena		
		Rabbena	Selâm		
		Selâm			

		ERKEKLER	KADINLAR
NİYET		<p>Abdest alınıp, kibleye dönülür. Niyet edilir. Niyet, başlama tekbiri söylenmeden yapılır. Hangi namazı kılınıyorsa ona niyet edilir.</p> <p>“Niyet ettim Allahım senin rızan için namazının farzını kılmaya”</p> <p>(Farz dışındaki namazların hepsi nafile namazlardır ve niyet ettim Allahım senin rızan için namaz kılmaya diye niyet edilir)</p> <p>Namaza dururken kalb ile de niyet etmelidir.</p> <p>Yalnız ağız ile söylemeye niyet denmez.</p> <p>Namaza niyet etmek demek, ismini vaktini, kibleyi, cemaatle kılınıyorsa imama uymayı, kalben geçirmek demektir.</p> <p>Cemaatle namaz kılarken, müezzin kamet getirirken “Hayye-ale'l-felâh” dediğinde beklemeden ayağa kalkılır.</p>	
TEKBİR		<p>Gözler secde yerine bakıyor.</p> <p>Ellerin içi kibleye dönük, başparmak kulak yumuşağına değdirilir.</p> <p>Erkekler farz namazlarda kamet getirir.</p> <p>İki ayak birbirine paralel halde.</p> <p>“Allahuekber” denilerek namaza başlanır.</p>	<p>Gözler secde yerine bakıyor.</p> <p>Eller göğüs üzerinde. Tekbir alırken eller omuz hizasına kaldırılır.</p> <p>İki ayak birbirine paralel ve aç açık halde.</p> <p>“Allahuekber” denilerek namaza başlanır.</p>
KIYAM		<p>Gözler secde yerine bakıyor.</p> <p>Sübhanek, Fatıha,</p> <p>Namaz Surelerinden birisi veya Kur'an-ı Kerim'den ayet okunur.</p>	<p>Gözler secde yerine bakıyor.</p> <p>Sübhanek, Fatıha,</p> <p>Namaz Surelerinden birisi veya Kur'an-ı Kerim'den ayet okunur.</p>
RÜKÜ		<p>Gözler iki ayak ucuna bakar.</p> <p>Baş ile sırt aynı hizada ve yere paralel durumda.</p> <p>Bacak ve kollar gergin ve parmaklar diz kapaklarını kavramış durumda.</p> <p>Rükuda üç kere “Sübhanê Rabbîy'el-azîm” denir.</p>	<p>Gözler iki ayak ucuna bakar.</p> <p>Baş sırt hizasına gelmeyecek kadar az eğik.</p> <p>Dizler ve dirsekler hafif bükük.</p> <p>Eller dizlerin üzerinde.</p> <p>Rükuda üç kere “Sübhanê Rabbîy'el-azîm” denir.</p>

		ERKEKLER	KADINLAR
KAYME		<p>“Semiallahü limen hamideh” ve “Rabbena lekel hamd” diyerek doğru- lunur. Peşinden “Allahuekber” diyerek secdeye varılır.</p>	<p>“Semiallahü limen hamideh” ve “Rabbena lekel hamd” diyerek doğru- lunur. Peşinden “Allahuekber” diyerek secdeye varılır.</p>
SECDE		<p>Secdede üç defa “Sübhâne Rabbî’el- Alâ” denilir. Baş iki el arasında. Ayak parmakları kibleye dönük ve dik, topuklar bitişik. “Allahuekber” diyerek kalkılır ve “Allahuekber” diyerek tekrar secdeye gidilir. Secde iki defa yapılmış olur. İkinci secdeden sonra tekrar ayağa kalkılır ve ikinci rekatta aynen bir önceki rekât gibi yapılarak tamamlanır. Daha sonra kade-i ahire (oturuş) yapılır.</p>	<p>Secdede üç defa “Sübhâne Rabbî’el- Alâ” denilir. Baş iki el arasında. Ayak parmakları kibleye dönük ve ayaklar sağa yatık. “Allahuekber” diyerek kalkılır ve “Allahuekber” diyerek tekrar secdeye gidilir. Secde iki defa yapılmış olur. İkinci secdeden sonra tekrar ayağa kalkılır ve ikinci rekatta aynen bir önceki rekât gibi yapılarak tamamlanır. Daha sonra kade-i ahire (oturuş) yapılır.</p>
KADE-İ AHİRE / OTURUŞ		<p>Gözler oyluklara bakıyor. Eller oyluklar üzerinde, parmaklar kendi halinde. Sol ayak yatık ve üzerinde oturulmuş. Sağ ayak dik ve başparmağı kibleye dönük. Ettehiyyatü, Salli-Barik, Rabbena duaları okunur. (Dört rekatlı namazlarda Ettehiyyatü ve Salli-Barik okunduktan sonra “Allahuekber” diyerek ayağa kalkılır ve iki rekât daha kılınır ve son oturuşa geçilir. Son oturuşta Ettehiyyatü, Salli-Barik, Rabbena duaları okunur.)</p>	<p>Gözler dizlere bakmakta. Eller dizler üzerinde. Ayakların her ikisi de sağa çıkarılmış. Ayaklar üzerine değil, yere oturulur. Ettehiyyatü, Salli-Barik, Rabbena duaları okunur. (Dört rekatlı namazlarda Ettehiyyatü ve Salli-Barik okunduktan sonra “Allahuekber” diyerek ayağa kalkılır ve iki rekât daha kılınır ve son oturuşa geçilir. Son oturuşta Ettehiyyatü, Salli-Barik, Rabbena duaları okunur.)</p>
SELÂM		<p>Dualar bittikten sonra, baş önce sağa çevrilir ve gözler omuza bakar. Daha sonra sola çevrilir ve gözler omuza bakar. Selam verirken “Es-selamü aleyküm ve rahmetullah” denir.</p>	<p>Dualar bittikten sonra, baş önce sağa çevrilir ve gözler omuza bakar. Daha sonra sola çevrilir ve gözler omuza bakar. Selam verirken “Es-selamü aleyküm ve rahmetullah” denir.</p>

NAMAZ VAKİTLERİ

Sabah Namazının Vakti : Sabaha karşı tan yerinin ağarmaya başlamasından itibaren güneşin doğuşuna kadar olan zamandır. Doğu tarafında ufku üzerinde yayılan aydınlığa gerçek aydınlık anlamına gelen “*fecr-i sâdık*” denir. Sabah namazının vakti, işte bu aydınlığın ufuk üzerinde yayılması ile girmiş olur. Oruç için imsak vakti de bu zamandır. Bu aydınlıktan önce ufuk üzerinde dikey olarak görülüp daha sonra kaybolan aydınlığa yalancı aydınlık anlamında “*fecr-i kâzib*” denilmektedir. Beliren bu aydınlık yerine, tekrar karanlık gelip sabahın girdiğini göstermediği için buna itibar edilmez.

Öğle Namazının Vakti : Güneşin tam tepemize gelip, gölge doğu tarafına doğru uzamaya başladığı vakitten itibaren **-güneş tepe noktasında iken-** mevcut olan gölge hariç ki buna “*fey’i zeval*” denir (*Her şeyin gölgesinin bir veya iki katı oluncaya kadar devam eden zamandır*). Öğle namazının vakti, Ebû Hanîfe’ye göre gölgenin **-fey’i zeval hariç-** iki katı kadar, İmam Ebû Yûsuf ile İmam Muhammed’e göre ise bir katı kadar olduğu zaman sona erer. Bunun yerine, yurdumuzda ve hemen bütün İslam ülkelerinde, takvimlerde ve ezanlarda İmameyn’in görüşü esas alınmaktadır. Öğle namazını, gölgenin bir katı kadar olduğu zaman gelmeden önce, İkinci namazını da gölgenin iki katı olduktan sonra kılmak uygundur. Bununla beraber, her şeyin gölgesi **-fey’i zeval hariç-** iki katı oluncaya kadar öğle namazı kılınabileceği gibi, İmam Ebû Yûsuf ile İmam Muhammed’in görüşlerine göre gölge her şeyin bir katı olduktan sonra ikinci namazı kılınabilir.

İkinci Namazının Vakti : Öğle namazının vaktinin çıktığı zamandan, güneşin batışına kadar olan zamandır. Yani her şeyin gölgesi bir veya iki katı olunca öğle namazının vakti çıkar, ikinci namazının vakti girer ve güneş batıncaya kadar devam eder.

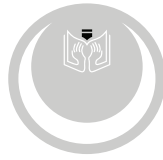
Akşam Namazının Vakti : Güneş battıktan sonra başlayıp, güneşin battığı taraftaki kızıllık veya ondan sonra gelen beyazlık kayboluncaya kadar devam eden zamandır.

Yatsı Namazının Vakti : Akşam namazının vakti çıktıktan sonra başlayıp sabah namazının vakti olan tan yerinin ağarmaya başlamasına kadar devam eden zamandır.

Vitir Namazının Vakti : Vitir namazının vakti de yatsının vaktidir. Ancak vitir, yatsı namazı kılındıktan sonra kılınır.

Cuma Namazının Vakti : Cuma’nın vakti öğle namazının vaktidir.

Beş vakit namazın her biri için belirli olan vakitlerin bir süresi vardır. Namaz, bu sürenin başlangıcından itibaren bitimine kadar istenilen zamanda kılınabilir. Bununla beraber her namazı vakti girince geciktirmeden kılmak daha faziletlidir.

ORUÇ

Allahu Teâlâ'nın emrettiği bazı ibadetler mal ile bazı ibadetler beden ile bazı ibadetler ise hem mal hem de beden ile yapılmaktadır. Dolayısıyla yerine getirilen bu farz ibadetler kulun üzerindeki şeytanların hissesini keser. Oruç biz mü'minlere *"Ey iman edenler! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki korunursunuz."*⁽¹⁾ ayet-i kerimesi ile farz kılınmıştır. Buradan da anlıyoruz ki sadece Ümmet-i Muhammed değil, diğer ümmetlerde oruç tutmakla yükümlü tutulmuştur.

Keyfi olarak Ramazan ayı günlerinde oruç tutmayan bir müslüman büyük günah işlemiş olur. Bu günahı ısrar etmek ise daha ağır bir vebaldir. **Ömrünüzün bütün günlerini oruçla geçerseniz Ramazan ayında tutulmayan bir günlük farz orucun yerini tutmaz.** Malumdur ki İslam'ın beş şartından biri olan oruç ibadeti, bedenle yapılan bir ibadettir. Sabrı, tahammülü, diğergamlığı, müslüman kardeşinin haliyle hâllenmeyi öğretir insana. Her an her istediğini yerine getirmek gibi uçuk istekleri olan nefsin dünyaya olan meylini ve hevesini kırar. İnsana aczini, fakrını ve haddini bildirir. Manen *"Sen âciz bir kulsun. Her anında ve her halinde bir Rabb'e muhtaçsın"* der.

Bediüzzaman hazretleri, Mektubat isimli eserinde nefsin oruçla imtihanını söyle anlatır. *«Nefis Rabbisini tanımak istemiyor; firavunâne kendi rububiyet istiyor. Ne kadar azaplar çektirilse, o damar onda kalır. Fakat açlıkla o damarı kırılır. İşte, Ramazan-ı Şerifteki oruç, doğrudan doğruya nefsin firavunluk cephesine darbe vurur, kırar. Aczini, zaafını, fakrını gösterir, abd olduğunu bildirir. Hadisin rivayetlerinde vardır ki: Cenâb-ı Hak nefse demiş ki: "Ben neyim, sen nesin?" Nefis demiş: "Ben benim, Sen sensin." Azap vermiş, Cehenneme atmış, yine sormuş. Yine demiş: "Ene ene, ente ente." Hangi nevi azâbı vermiş, enâniyetten vazgeçmemiş. Sonra açlıkla azap vermiş. Yani aç bırakmış. Yine sormuş: "Men ene? Ve mâ ente?" Nefis demiş: "Ente Rabbiye'r-Rahîm., Ve ene abdüke'l-âciz." Yani, "Sen benim Rabb-i Rahîmimsin. Ben senin âciz bir abdinim (kulunum).»*

Şeytanın dava arkadaşı olan nefsin oruç karşısındaki tutumu böyle ise şeyta-

(1) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/183.

nın da (*aleyhi'l-lâne*) tutumu farksız değildir. Elbette ki diğer ibadetler de olduğu gibi orucun kabulünde de en büyük etken ihlâsı bozan, kalbi diğer neden ve niyetlerden arındırıp sadece ve sadece ilâhî rızayı gözeterek oruç tutmaktır.

ORUÇ NASIL TUTULUR?

Akıllı, bülüğ çağına gelmiş ve oruç tutmasına engel bir mazereti olmayan her müslümanın Ramazan orucunu tutması farzdır. Oruç, kişinin imsak vaktinden güneşin batmasına kadar geçen zaman içinde yeme, içme ve cinsî münasebeti ibadet niyetiyle terk etmesi demektir. Buna göre oruç tutacak kimsenin önce oruca niyet etmesi gerekir. **Niyet ibadetlerin kabulunun ön şartıdır.** Niyetsiz yapılan amel ibadet değeri kazanmaz. Sözle niyet, “*Niyet ettim yarın Allah rızası için oruç tutmaya*” gibi bir ifade ile yapılmış olur. Dil ile bu şekilde yapılacak bir niyet şart değil sünnettir. Niyetin asıl gerçekleştiği yer kalptir. Dil ile söylemeyip kalben yapmış olması şartın yerine gelmesi için yeterlidir. Oruç tutmak niyetiyle kalkıp sahur yapan kimse de niyet etmiş olur. Niyetin vakti önemlidir. Oruç için niyetin vakti akşam namazı vaktinin girmesiyle birlikte başlar. Ramazan orucu, günü belirlenmiş adak orucu ve nafile oruçlarda niyet etme zamanı oruçlu olacağı günün, güneşin tepe noktasına gelmesinden önceki vakte yani kuşluk zamanına kadar devam eder. Bunların dışındaki kefâret, kaza ve günü belirlenmemiş adak oruçlarında ise imsaktan önce niyet edilmiş olması gerekmektedir. Oruç ibadeti imsak ile başlayıp iftar vakti ile sona erer. İmsak vaktinden maksat fecir; yani tan yerinin ağarmasıdır.

Oruca niyet eden kimse imsaktan itibaren yemeyi, içmeyi ve eşi ile cinsî birleşmede bulunmayı terk eder. Bunların dışında oruçla ilgili olarak terk etmesi farz olan bir şey yoktur; normal, günlük işleri ile meşgul olabilir.

Oruç, her ne kadar şeklen yemeyi, içmeyi, cinsî münasebeti terk etmekten ibaret bir ibadet gibi görünse de, oruçta aslolan helâl şeyleri terk ettiği gibi kişinin boş, malayani, kırıcı, rencide edici, günaha sevk eden söz ve davranışları da terk etmesidir. Oruçlunun, yalnızca orucu bozan, kazâ veya kefâret gerektiren şeyleri terk etmesi kâmil manada ve hikmetine uygun bir oruç için yeterli değildir. Oruçlu, güzel ahlâkın gerektirdiği gibi davranacak, öfkesine hakim olacak, kimseyi incitmeyecek, her zamankinden daha ziyade affedici, bağışlayıcı ve paylaşımcı olacaktır. Akşam olup güneş batınca orucunu açabilir. Sahurun geciktirilmesi tavsiye edilirken, iftarın bir an önce yapılması tavsiye edilmiştir.

ORUCUN KAZÂ VE KEFÂRETİ

Kazâ orucu : İnsanlar çeşitli nedenlerle yada nedensiz yani özürsüz ve özürlü olarak geçmişlerinde oruç tutmamış/tutamamış olabilir. Ya da mazerete binaen bozmak zorunda kaldığı oruçları varsa, bu oruçları güne gün olarak kazâ etme-

leri gerekmektedir. Bir kişi iyileşme umudu olmayan bir hastalığa yakalandığında oruç tutamadığı gün için fidye verir. Fakat iyileşirse eğer; ayrıca bu oruçları kazâ etmesi gerekir. Orucu kazâ etmek demek tutamadığı gün adedince güne gün oruç tutmak demektir.

Kazâ orucu kimi kişi için bir nasîp meselesidir. Çünkü Ramazan ayında nedensiz yani özürsüz olarak oruç tutamayan bir kişinin hatasını anlayarak kazâ orucuna başlaması tevbe nimetine erdiğinin delili olmaktadır. **Tevbe ise büyük bir nimettir.**

Kazâ orucu böyle bir kişinin Allah'ın lütfu ihsanıyla bir rahmet kapısına erişimini gösterir. Zira kazâ orucu böyle durumlarda cennete girmeye hak kazanan kişilerin kolay şekilde sabırla imtihan edildiğine de işaret etmektedir.

Kazâ orucu farklı günlerde ara ara tutulabileceği gibi arka arkaya da tutulur. Yılın her günü kazâ orucu tutmak mümkündür. Sadece **Ramazan ayında Ramazan orucu tutulur. Ramazan bayramının birinci günü, Kurban bayramının da dört günü oruç tutulmaz, bu günlerde oruç tutmak haramdır.** Kazâ orucu tutulurken niyet kalple olur. Yani bir kişi kalbinde yarın oruç tutacağım diye kesin bir niyet geçirdiğinde bu yeterli olacaktır.

Oruç Kefâreti : Bilinçli olarak Ramazan orucunu bozmanın dünyadaki cezasıdır. Hanefi mezhebinde, Ramazan orucunu özürsüz olarak bozanlar, başka günlerde hem kaç gün bozmuşlarsa o günlere karşılık oruç tutarak kazâsını öderler, hem de ceza olarak kefâret orucu tutarlar. Ramazan ayında oruç niyetini getirip özürsüz olarak, bilerek yemek-içmek veya cinsî münasebette bulunarak orucu bozmakla kefâret lâzım gelir. Yani varsa bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmak, imkân yoksa ara vermeden iki ay oruç tutmak, buna da gücü yetmiyorsa 60 fakire yemek yedirmektir.

Şafii mezhebinde Ramazan ayında oruçlu olan kişi cinsî münasebette bulunduğu takdirde kendisine kefâret lâzım gelir. Yemek yemek ve su içmekle kefâret söz konusu değildir. Sadece o güne karşılık kazâ etmesi gerekir.

Kefâret Orucu Nasıl Tutulur? Ramazan ayında, hiçbir özürü yokken, niyet ederek başlamış olduğu bir orucu, bilerek bozan bir kişinin kefâret cezası olarak iki ay oruç tutması gerekir. Bir senenin Ramazan ayında veya başka zamanlarda birden fazla bu şekil oruç bozan birine tek kefâret gerekir. Her bozduğu oruç için ayrı ayrı kefâret ödemesine gerek yoktur. Fakat kaç gün bozmuş olduğu oruç varsa o kadar kaza orucu tutar. Şayet oruç tutmaya gücü yetmiyorsa 60 fakire yemek yedirir. Kefâret orucu iki Kamerî ay tutulur. Yani mesela Rebîülâhir ayı ve Recep ayında iki ay arka arkaya oruç tutan kişi kefâret borcunu ödemiş olur. Yani burada mutlaka altmış günü bulması gerekmiyor. Mesela Rebîülâhir ayı 30

gün, Receb ayı da 29 gün çekerse toplam 59 gün oruç tutacaktır. Buna bir de kazâ eklenirse, böylece 60 günü bulacaktır. Eğer Rebiülâhir ayı 30 gün, Receb ayı da 30 gün çekerse toplam 60 gün oruç tutacaktır. Buna bir de kazâ eklenirse, böylece 61 günü olacaktır. Fakat kefâret orucunun ilk gününe ayın birinci günü olarak değil de 5'inde veya 10'unda başlasa, artık bundan sonra aylar kaç gün çekerse çeksin altmış günü tamamlaması gerekir. Bir de kazâ orucu tutarak toplamda 61 günü bulmuş olur. Kefâret orucuna hiç ara vermeyip iki ay veya altmış gün tutmak gerekir. Araya yolculuk durumu, hastalık, Ramazan ayı veya bayram, kadınların lohusalığı gibi bir durum girerse iki ayı veya 60 günü doldurmamış olursa, tutulan oruçlar kefâret orucundan sayılmaz, tamamı nafile olacağı için yeni baştan tutulması gerekir. Kadınların âdet halleri sıraya engel değildir. Âdetleri tamamlandıktan sonra gün geçirmeden kaldıkları yerden kefâret orucunu tutmaya devam ederler. Kazâ orucu kefâret orucu ile beraber hesaplanmaz. Yani iki ay üst üste kefâret orucunu tutan kişi kaç gün oruç bozduysa o kadar gün kazâ orucunu ondan ayrı olarak tutabilir, diğerine katmaz, birlikte hesaplamaz. Misal Receb'in birinci gününde kefâret orucuna başlayıp, Şaban ayı ile beraber iki ay üst üste hiç ara vermeksizin oruç tutan kişi, esas olarak kefâret borcunu tutmuş olur. Kaza orucunu da daha sonra Ramazan ayını takiben, mesela bayramın ikinci günü veya istediği bir gün tutabilir. Böylece hem kefâret, hem de kazâ borcunu tamamlamış sayılacaktır. Recep ve Şaban aylarından birinin 29 gün çekmesinin bir etkisi yoktur. Yani kefâret orucu tamamlanmıştır.

RAMAZAN AYI HARİCİNDE ORUÇ TUTULMASI TAVSİYE EDİLEN GÜNLER

1.Şevval Orucu : Ay takviminde Ramazan ayından sonraki ay, Şevval ayıdır. Şevval ayında altı gün oruç tutmak müstehaptır. Bu oruçların bayramın hemen arkasından peş peşe tutulması daha faziletli olmakla birlikte ay içerisinde aralıklı olarak tutmak da mümkündür.

2.Aşure Orucu : Muharrem ayının onuncu gününe “âşûra” denilir. Hz. Peygamber'in bugünde devamlı olarak oruç tuttuğu rivayet edilmiştir. Fakat sadece o günde oruç tutulması doğru görülmemiş, bunun yanında bir önceki veya bir sonraki günün de oruçlu geçirilmesi tavsiye edilmiştir.

3.Her Ay Üç Gün Oruç : Her aydan üç gün oruç tutmak, Hicrî aylar içinde bunu özellikle her ayın 13, 14 ve 15. günlerinde yapmak müstehap kabul edilmiştir. Kamerî (Hicri) takvim hesabına göre bugünlere “eyyam-ı bid” denir.

4.Pazartesi-Perşembe Orucu : Her hafta pazartesi ve perşembe günleri oruç tutmak da teşvik edilmiş bir nâfiledir.

5.Zilhicce Orucu : Zilhicce ayının ilk dokuz gününde oruç tutmak tav-

siye edilmiştir. Zilhicce ayının 10. günü kurban bayramının ilk günüdür. Peygamberimiz'in Zilhiccenin ilk dokuz günü oruç tutmayı sürdürdüğü rivayet edildiği için Zilhiccenin ilk dokuz gününün, yani kurban bayramından önceki dokuz günün oruçlu geçirilmesi müstehaptır. Kurban bayramı günü de oruca niyet edilerek, bayram yemeğiyle oruç açılır ve 10 güne tamamlanmış olur.

6.Haram Aylarda Oruç : Haram aylar olarak anılan Zilkade, Zilhicce, Muharrem ve Receb aylarında, Perşembe, Cuma ve Cumartesi günleri oruç tutmak müstehaptır.

7.Şâban Orucu : Şâban ayında oruç tutmak müstehap sayılmıştır. Âişe vâlidemizin belirttiğine göre Peygamberimiz en çok orucu Şâban ayında tutmuş, Şâban ayının tamamını oruçla geçirdiği olmuştur. Ramazan ayına halsiz-güçsüz girme riski varsa Şâban ayının tümünde değilse, Pazartesi, Perşembe ve 13, 14, 15. gün orucunun tutulması daha iyi olur.

8.Dâvûd Orucu : Gün aşırı oruç tutmak yani bir gün oruç tutup ertesi gün tutmamak, Peygamberimiz tarafından "*savm-ı Dâvûd*" olarak nitelenmiş ve bu şekilde oruç tutmanın faziletli olduğu ifade edilmiştir.

Yukarıda belirtilen günlerde nafile oruç tutmayı Peygamberimiz risaleti boyunca bırakmamış ve ümmetine de tavsiye ederek, bu bol sevaplı amelden yararlanmalarını istemiştir.

ORUÇ TUTMANIN YASAK OLDUĞU GÜNLER

Dinimizde, oruç tutmanın emredildiği, tavsiye edildiği günler olduğu gibi, oruç tutmanın yasaklandığı veya hoş karşılanmadığı günler de vardır.

Oruç tutmanın yasak olduğu günlerin başında bayram günleri gelir. Peygamberimiz iki vakitte oruç tutulmayacağını bildirmiştir ki birisi Ramazan bayramının birinci günü, diğeri Kurban bayramının tüm günleridir.

ORUCU BOZAN ŞEYLER

Yemek, içmek ve cinsel ilişkide bulunmak orucu bozan şeylerdir. Bunların hangi durumda sadece kazâ, hangi durumda kazâ ile birlikte kefâreti gerektirdiğini görelim.

a) Kazâ ve Kefâreti Gerektiren Durumlar

Orucu bozup hem kazâ hem de kefâreti gerektiren durumların başında Ramazan günü oruçlu iken yapılan cinsel ilişki gelmektedir. Zaten Peygamberimiz oruç kefâreti hükmünü, o zaman vuku bulan böyle bir cinsel ilişki olayı üzerine vermiştir. Oruç kefâreti konusunda eldeki tek örnek ve delil de budur. Bu bakımdan bütün fıkıh mezhepleri, Ramazan günü oruçlu iken bilerek ve isteyerek normal cinsel ilişkide bulunmanın, hem kazâ ve hem de kefâreti gerektireceği konusunda

görüş birliği etmişlerdir. Bir şey yiyip içmenin kefareti gerektirip gerektirmediği konusu ise mezhepler arasında tartışmalıdır. Hanefiler, bilerek ve isteyerek bir gıda veya gıda özelliği taşıyan her türlü maddeyi almayı da bu hükme kıyas ederek, bu durumda da hem kazâ hem de kefarete gerekeceğini söylemişlerdir.

Peygamberimiz zamanında cereyan eden ve oruç kefaretinin gerekçesi olan olay şudur : Bir adam “*Mahvoldum*” diyerek Peygamberimiz’e gelmiş ve Ramazanın gündüzünde eşiyle cinsel ilişkide bulunduğunu söylemiş, bunun üzerine Peygamberimiz;

- *Köle âzat etme imkânın var mı?*
- *Hayır, yok.*
- *Peş peşe iki ay oruç tutabilir misin?*
- *Hayır. Bu iş de zaten sabredemediğim için başıma geldi.*
- *Altmış fakiri doyuracak malî imkânın var mı ?*
- *Hayır.*

Bu sırada Peygamberimiz’e bir sepet hurma getirildi. Peygamberimiz bu hurmayı adama vererek yoksullara dağıtmasını söyledi. Adam “*Bizden daha muhtaç kimse mi var?*” deyince Peygamberimiz gülümseyerek “*Al git, bunları ailene yedir*” diyerek adamı gönderdi⁽²⁾.

Bilerek ve isteyerek kaçınılması gereken üç şey (*yeme, içme, cinsel birleşme*) dışında bir sebeple orucun bozulması durumunda kefaret gerekmiyip sadece kazâ gerekir.

b) Sadece Kazâyı Gerektiren Durumlar

Oruç yasaklarının başında yeme ve içme geldiğini, oruçlunun kasten yiyip içmesinin kazâ ve kefareti gerektirdiğini biliyoruz. Buna ilâve olarak Hanefî fakihleri, beslenme amacı ve anlamı taşımayan ve esasen yenilip içilmesi mûtat (*normal, alışılmış*) olmadığı gibi insan tabiatının meyletmediği şeylerin yenilip içilmesi durumunda da orucun bozulacağını, fakat bunun kefareti gerektirmeyeceğini söylemişlerdir. Çiğ pirinç, çiğ hamur, un, ham meyve yemek veya fındık, badem ve cevizi kabuğuyla yutmak böyledir. Bunlar yiyecek maddesi olmakla birlikte, bunların bu şekilde yenilmesi normal değildir ve hem de bunlar bu halleriyle insanın iştah duyacağı ve yemek isteyeceği şeyler değildir. Fakihler, şehvetin normal cinsel birleşme dışında tatmin edilmesinin de aynı kapsamda değerlendirileceğini belirtmişlerdir.

Fakihler ağza giren yağmur, kar veya doluyu isteyerek yutmayı, su içme kapsamında değerlendirerek orucu bozacağını; fakat, kişinin kastı olmaksızın boğaza inen yağmur, kar ve dolunun orucu bozmayacağını söylemişlerdir.

(2) Buhârî, “Savm”, 30; Müslim, “Sıyâm”, 81; Ebû Dâvûd, “Savm”, 37.

Kusma, kasten yapılmadığı durumlarda orucu bozmaz. Kastan yapıldığında ise, sadece ağız dolusu olması halinde bozar.

Baştan beri ortaya koymaya çalışılan oruç tutma esprisi ve orucun anlam ve amacıyla pek bağdaşmayan muhtemel bütün davranışları ve olayları tek tek sıralamak mümkün olmadığı için bu konuda şöyle bir açıklama getirmek doğru olur. ***Orucun anlamı, Allah rızâsı için, gerek beslenme gerekse tat ve keyif alma kasıt ve arzusu içeren yiyip içme ve cinsel ilişkiden uzak durmak, özetle nefsi iştah ve şehvet duyduğu şeylerden mahrum etmektir. Bu yasağın ihlâli sayılan her davranış orucun mâna ve gayesine aykırıdır. Yeme, içme ve cinsel ilişki sayılan her davranış orucu bozar, kazâ edilmesini gerektirir. Kasıtlı olarak yapılırsa hem kazâ hem kefâret gerekir.***

Bayılma ve delirmenin orucu bozan şeylerden sayılması, esasen oruç yasaklarının ihlâli ile ilgili olmayıp, bütün mükellefiyetlerde ön şart olan bilinçlilik halinin geçici veya sürekli olarak yitirilmesi ile ilgilidir. Bu halin kapladığı günlerin kazâ edilmesinin istenmeyişi de aynı sebebe bağlıdır.

Unutarak bir şey yemek ve içmekle oruç bozulmaz. Peygamberimiz oruçlu olduğunu unutarak yiyip içenlerin oruca devam etmelerini, onları Allah'ın yedip içirdiğini söylemiştir. Fakat yanlışlıkla (*hata*) yiyip içmek bundan farklı olup Hanefîler'e göre orucu bozar. Meselâ; bir kimse oruçlu olduğunun farkında olduğu halde kasıtsız olarak yanlışlıkla bir şey yese veya içse, diyelim ki abdest alırken ağzına aldığı sudan yutsa veya denizde yüzerken su yutsa orucu bozulur ve kazâ lâzım gelir.

Sabah vaktinin girip girmediği konusunda şüphesi bulunan kimse yiyip içmeye devam ederken o esnada ikinci fecrin doğmuş olduğu ortaya çıksa oruç bozulur ve kazâ etmesi gerekir, kefâret gerekmez. Aynı şekilde güneşin battığını zannederek iftar ederken güneşin henüz batmadığı anlaşılsa yine kazâ gerekir. Hanefî mezhebinde ağırlıklı görüş böyledir. Ancak, bu durumda kefâretin gerekeceğini söyleyenler de vardır. Zira kişi, her iki durumda da zannı ile hareket etmiş ve yanlışlığı ortaya çıkmış ise de zanların kuvvet derecesi aynı değildir. Birinci durumdaki zan güçlüdür; çünkü aslolan gecenin devam ediyor olmasıdır. İkinci durumdaki zan ise, bunun tersine zayıftır; çünkü aslolan gündüzün devam ediyor olmasıdır. Bu bakımdan güneşin batıp batmadığından şüphe eden kimse hemen iftar etmemeli, durumun netleşmesini beklemelidir. İmsak ve iftar vakitlerini gösteren bir takvim ve saatin bulunmadığı durumlarda kişi, kendi bilgi ve tecrübesiyle ictihad ederek ona göre davranır.

Unutarak yiyip içtikten sonra orucunun bozulmuş olduğu zannıyla veya gece niyetlenemeyip gündüz niyetlendikten sonra, gündüz yapılan bu niyetin niyet

sayılmayacağı zannıyla günün geri kalan kısmında bilerek bir şey yiyip içmek veya cinsel ilişkide bulunmak orucu bozar.

Orucu bozacak fakat kefareti de gerektirmeyecek bir davranıştan sonra, kişinin yiyip içmeye başlaması halinde, kural olarak kefaretin gerekmeyeceği belirtilmişse de, burada aslolan kişinin oruç tutma veya bozma konusundaki gerçek niyetidir. Amellerin niyetlere göre olduğu şeklindeki genel dînî ilkenin anlamı da budur. Bir şey yiyor veya içiyorken imsak vaktinin girdiğini anlayan kimse derhal yemeyi ve içmeyi bırakmalıdır. Bile bile yemeye veya içmeye devam etmesi halinde Hanefî imamlara göre bu kişiye kefaret gerekir.

FİDYE

Fidye konusunu içeren âyetteki “*ve ale’llezîne yutîkûnehû*” ifadesinin⁽³⁾, dil açısından oruca güç yetiremeyenler anlamına gelebileceği gibi zorlukla güç yetirenler anlamına da gelebileceği dile getirilmiştir. Hatta kimi rivayetlerde, “*Sizden Ramazan ayına yetişenler o ayda oruç tutsun*”⁽⁴⁾ meâlindeki âyet nâzil oluncaya kadar, fidye âyetinden hareketle, ashaptan dileyenin oruç tuttuğu, dileyenin de tutmayıp fidye verdiği, bu âyet nâzil olduktan sonra ise oruç tutmaya gücü yetenler hakkında fidye hükmünün kaldırılıp sadece hasta ve yaşlılar için bir ruhsat olarak devam ettirildiği belirtilmektedir⁽⁵⁾. Hz. Peygamber ve sahâbenin uygulamasının da bir sonucu olarak âyetteki “*oruç tutmakta zorluk çekenler*” ifadesiyle, şeyh-i fânî (*düşkün ihtiyar*) denilen yaşlı kimselerin kastedildiği yaygın olarak benimsenmektedir. Buna göre âyet, oruç tutmaya gücü yetmeyen yaşlıların tutamadıkları oruç için fidye vermesi hükmünü getirmiş olmakta ve fidyenin miktarını “*bir fakir doyumlugu*” olarak belirlemektedir. Ağır bir hastalığa yakalanan ve iyileşme umudu bulunmayan hasta, orucu ileride kazâ etme ihtimali çok düşük olduğu için, bu ihtimal yok sayılarak şeyh-i fânî gibi değerlendirilmiş ve fidye hükmü kapsamına alınmıştır. Bu kimselerin, tekrar sağlıklarına kavuşup oruç tutabilir hale gelmeleri ümit edilmediğinden tutulamayan orucun, aynı cinsten bir ibadetle telâfisi talep edilmemiş, ibadet şevkinden mahrum kalmamaları için, bunun yerine “*her bir oruç için bir fakiri doyurma*” şeklinde, orucun mahiyetiyle alâkalı olması yanında sosyal amacı da bulunan bir telâfi şekli önerilmiştir.

Her geçen gün bünyesi zayıflayan hasta ve yaşlılar, tutamadıkları her bir oruç için bir yoksulu doyurabilecekleri gibi, bir fakir doyumlugu fidyeyi Ramazan başında veya sonunda, nakit para veya mal olarak da verebilirler. Bu fidyeyi sağlıklarında ödeyemezlerse, fidyenin ödenmesini vasiyet etmeleri gerekir.

(3) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/184.

(4) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/185.

(5) Müslim, “Sıyâm”, 149-150.

ZEKÂT

Değerli kardeşlerim; servetinizi, malınızı, kazancınızı kul hakkından arındıran, paylaşma ve dayanışma duygusunu artıran, cimriliği önleyen, kötü ahlâktan arındıran, kulluk bilincini diri tutan, malınızı maddî ve manevî musibetlerden koruyan, nimeti veren **Rezzak-ı Hakiki**'ye şükür bilincini artıran zekâtı severek ve isteyerek vermeliyiz.

ZEKÂTA HAZIRLIK

Öncelikle bir müslüman elindeki malların ayrıntılı bir listesini çıkarmalı. Altın, gümüş, nakit para, hisse senetleri, alacak, ticaret malları, buğday, arpa, pancar, toprak mahsulleri, bal, koyun, keçi, sığır, deve, maaş, ücretler, ev, arsa, dükkan, işyeri ve vasıtaların kiralاری, miras ve defineler tek tek yazılıp dinimizdeki oranlar ile hesaplanmalıdır.

Yukarıdaki mallardan yapılan listedeki kalemlerden, para, altın, hisse senedi, alacak toplamı 80,13 gr. altın bedeline ulaşmış ise ve üzerinden bir yıl geçmiş ise (*kameri bir yıl*) kırkda bir oranında zekât vermek gerekir. Ailede bayanların altınlarının ve bileziklerinin miktarı 80,13 gr altına ulaşmış ise bu hanımefendi, zengin sayılır. Ve zekât, kurban, fitre, diğer şartlarıda oluşmuşsa hac farz olur. Ancak toprak mahsullerinde ele geçen mahsul ambara girdiği anda sulama ücreti var ise yirmide bir, yağmur suyuyla sulanıyorsa onda bir zekât (*öşür*) verilir. Balda da durum aynıdır. Sığır ve manda da otuzda bir, koyun ve keçide kırk da bir oranında zekât verilir. Ev ve işyerlerinin kiralاری ise yıllık geliri diğer malların üzerine ilave edilir. Genel toplam üzerinden kırk da bir oranında zekât verilir. Eğer ileride fiyatı artar veya değerlenir diyerek ikinci bir ev, dükkan, arsa alınırsa bunun bedelinin tamamı üzerinden kırkta bir oranında zekât verilir.

ZEKÂT VERİLECEK MALDA BULUNMASI GEREKEN ŞARTLAR

Oturulan ev, araba, ev eşyası, kendisinin ve ailesinin bir yıllık yeme içme, barınma, ısınma gibi ihtiyaçları dışında 80,13 gr altın değerinde malı bulunan ve bu mal üzerinden bir yıl geçmiş olması şartı vardır. Zekât bir ibadettir. Bu nedenle zekât verilen malın haram yoldan kazanılmamış olması gerekir. **Niyet**; Zekât

verirken yapılacak en uygun niyet “*Dua-i Sayik*”deki niyetdir. Bu niyet okunduktan sonra yapmış olduğum bu niyet ile para vermeye denilir. Niyet ederken bizatihi zekât verecek olanın niyet etmesi gerekir. Vekilin niyeti muteber değildir. Vekilin parayı verirken ayrıca niyet etmesine gerek yoktur.

ZEKÂTİMIZI NERELERE VEREBİLİRİZ?

Fakirler; Hiç geliri olmayan veya geliri olduğu halde aile efradının kalabalık olması nedeniyle geliri kendisine yetmeyen, gerek hastalık gerek iş bulamaması nedeniyle geçimini sağlayamayan kimselere fakir denilir ve bu kimselere zekât verilir.

Borçlular; Borçlu kimsenin belli bir miktar malı olsa bile bunlar borçlarına yetmediği için fakir sayılırlar. Borçlular üç kısımdır...

a) Mesken edinme, ev eşyası alma, eğitim, öğretim, sağlık ve evlenmek gibi temel ihtiyaçları için borçlananlara.

b) Yangın, sel, deprem, kaza ve benzeri âfet ve musibetlere maruz kalıp borçlananlara.

c) Kan veya mal davalarını sona erdirmek için borçlananlara.

Yalnız borçlanma haram bir borçlanma olmamalı.

Örneğin bankadan kredi çekip faiz olarak borçlanan kimselere zekât verilmez.

Borç kul hakkından kaynaklı bir borç olmalıdır. Zekât borcu, faiz kısıtı, adak kesme gibi bir durum olmamalıdır.

Yolda Kalmış Kimseler; Yolculuk esnasında parasını çaldırmış, kaza geçirmiş ya da herhangi bir sebepten yolda kalmış kimselere memleketlerinde zengin olsalar bile zekât verilebilir.

İlim Talebeleri; İlim öğrenmek, hafızlık yapmak gibi maksatlı öğrencilerine zekât verilebilir.

ZEKÂT NERELERE VE KİMLERE VERİLEMEZ?

Zenginler; Kendisine asla zekât verilemeyecek kimselerin başında zenginler gelir. Zekât tamamen fakirlerin ve ihtiyaç sahiplerinin hakkıdır. Dinimize göre aslı ihtiyaçları dışında gelirlerinin ve mallarının toplamı 80,13 gr altın değerine ulaşırsa o kimse zengin sayılır **ve o kimseye zekât verilemez.**

Müslüman Olmayanlar; Zekât müslüman fakirlerin hakkıdır. Müslüman olmayanlara zekât verilmez ve onlara verilen paralar zekâtdan düşülmez. Onlara verilen tüm yardımlar sadaka sayılır.

Müslümanın Bakmakla Yükümlü Olduğu Kimseler; Kişi hanımına, anne babasına, anne babasının anne babasına, kız ve erkek çocuklarına ve onların ço-

cuklarına yani torunlarına zekât veremez. Ancak kişi fakir olan kardeşine, hala, dayı, teyze, amca ve bunların çocuklarına zekât verebilir. Hatta zekât fakir olan bu akrabalara verilirse daha fazla sevap olur. Biri farz olan ibadet yerine getirildiği için, diğeri ise sıla-i rahim yapıp akrabalarını gözettiği için.

Bina Yapımı; Zekât müslüman fakirin hakkıdır. Zekâtta temlik şarttır. Yani zekât verilecek malın fakirin bizatihi eline geçmesi veya boğazından geçmesi şarttır. Camiye, köprüye, hastahaneye, okula verilemez. Ancak Kur'an Kursu, Yetimhane gibi zekât verilebilecek kimselerin yoğunlukla bulunduğu yerlerdeki kimselerin bizzat kendilerine verilebilir. Bu yerlerin tamirine veya binanın bakımına verilemez.

Bir önemli husus daha var ki; bunu çoğu kişi gözardı ediyor. Bir insanın bir evi, bir arabası varsa bunlara zekât düşmez diye fetva verilmiştir. Fakat şöyle bir ayrıntı var. Oturduğunuz beldede normal oturulacak bir ev bedeli örneğin 200.000 TL. iken siz 800.000 TL.lik bir evde oturuyorsanız. Aradaki 600.000 TL.nin zekâtını vermelidir. Örneğin; normal binilecek bir araba 50.000 TL. ise ve siz 250.000 TL.lik bir arabaya biniyorsanız, aradaki kalan miktarın zekâtını vermeniz kendi açınızdan vicdanen iyi olur kanaatindeyiz.

Hz. Ali'ye (*radiyallahu anh*), birisi geldi. Adam, ölümü, tekrar dirilmeyi, ahirette hesabı, cenneti ve cehennemi inkâr ediyordu.

Hz. Ali'ye : *“Yâ Ali, siz müslümanlar ölüme ve ölüm ötesine inanıyorsunuz; biz ise inanmıyoruz. Siz cehennemden kurtulmak, cennete girmek için bir sürü ibadet ediyor, mal harcıyor, zahmete giriyorsunuz. Bu zahmet değer mi? Hem ölümden sonra tekrar dirilmenin olacağı ne malum?”* diye sordu.

Hz. Ali (*radiyallahu anh*) adamı sükunetle dinledi, sonra ona şu cevabı verdi:

“Evet, ölümden sonra dirilmek, hesaba çekilmek, cennete veya cehenneme girmek, ya senin dediğin gibi yoktur; ya da bizim dediğimiz gibi vardır. Önce senin dediğinin doğru olduğunu düşünelim. Ölümden sonra âhiret hayatı yoksa, seninle biz aynı durumdayız. Sana da yok bize de yok.

Bu arada bizim Yüce Allah için kıldığımız namazların, yaptığımız ibadetlerin, hayır ve iyiliklerin, güzel ahlâkın, verdiğimiz zekât ve sadakaların bize bir zararı olmaz. Ama, ya âhiret varsa, bizim dediğimiz doğru çıkarsa, senin hâlin nice olur?” diye sordu.

Adam, biraz durdu, düşündü ve sonra: *“Vallahi, her iki durumda da siz kârdasınız, âhiret varsa vay bizim hâlimize! Yolunu öğret, ben de müslüman olacağım”* dedi ve müslüman oldu.

Mali ibadetlerden zekât, sadaka, infak kalemleri Allah'a (*celle celalühü*) olan sadâkatin birer göstergesidir. Yeri geldiğinde bütün malınızı infak etmeniz ge-

rekebilir ki büyüklerimiz 40'ta 1 zekât için “*Cimri Zekâtı*” ifadesini kullanmışlardır. 40'ta 1 alt sınırdır. 40'ta 1'in üstünde vereceğiniz zekât, gönlünüzden dolu dolu verdiğiniz sadakalar (*bozuk paralar değil*), malınızdan ve kazancınızdan Allah yolunda yapacağınız infak sizin Allah'a (*celle celalühü*) olan sadâkatinize, bağlılığınıza bakar. İnfak ve nifak (*bozgunculuk*) aynı kökten gelen kelimelerdir ve birbirinin zıttıdır. Nifak, münafık insanların sıfatı iken, infak ise mü'min insanların sadâkatinin ifadesidir. Âhirette en çok zarara uğrayan kişi, kazanma kuşağında kaybedendir. Dünyada Allah'ın (*celle celalühü*) müslüman olarak yarattığı ve bunu değerlendiremeyen kişi kazanma kuşağında kaybetmiştir ve bu kayıp âhirette onu diğer kişilerden daha fazla hüsrana uğratır.

Verilmeyen Zekat, Haksız Miras Paylaşımı

ve Faizden Gelen Parasal Lânet

MÜSLÜMAN HIRSIZLAR

Müslüman kelimesi ile hırsızlığın bir arada olması elbette düşünülemez. Günah işleyenlerin hepsinin başka din mensubları olması da mümkün değildir. O halde “*müslüman hırsızlar*” tabiri İslâm'a ait değil, “*müslümanım*” diyen insanın işlediği hataya göre yapılan bir nitelemedir. Maalesef, insanlar “*müslümanım*” dedikleri halde her türlü günahı da utanmadan, fütursuzca işlemektedirler. Bu İslâm'ın değil, İslâm'ı yaşadıklarını iddia edenlerin ayıbıdır. Aslında İslâm olan birisi temel büyük günahlardan sakınan ve küçüklerinden de kaçınan bir tavır ile hareket eder.

Rivayete göre, Ebu'd-Derda (*radıyallahu anh*) ile Resulullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) arasında şöyle bir konuşma geçer:

Ebu'd-Derda : «*Yâ Resulullah! Mü'min hırsızlık yapar mı?*»

Resulullah : «*Evet bazen olabilir.*»

Ebu'd-Derda : «*Peki, mü'min zina edebilir mi?*»

Resulullah : «*Ebu'd-Derda hoşlanmazsa da “Evet!”.*»

Ebu'd-Derda : «*Peki, mü'min yalan söyler mi?*»

Resulullah : «*Yalanı ancak iman etmeyen kimse uydurur.*»⁽⁶⁾

Bu hadis ile yalan söylemenin imani olarak daha ağır bir günah olduğu beyan edilir, biz asıl konumuz olan müslümanların başına belâ olan parasal lânetlerden, hırsızlığın zekât ile alakasından ve günahlar üzerinden şeytana açılan kapılar ile yaşanan musallattan bahsedeceğiz..

İbni Ömer'den (*radıyallahu anhüma*) rivayet edildiğine göre Resûlullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurdu:

“İslâm dini beş esas üzerine kurulmuştur: Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed’in Allah’ın resulü olduğuna şehâdet etmek, namaz kılmak, zekât vermek, hacca gitmek ve ramazan orucunu tutmak.”⁽⁷⁾

İslâm’ın temel şartları içinde yer alan zekât, Kur’an-ı Kerim’de birçok ayette iman ve namaz ile birlikte anılır.

“Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah’tır, Resûlüdür, iman edenlerdir; onlar ki Allah’ın emirlerine boyun eğerek namazı kılar, zekâtı verirler.”⁽⁸⁾

“Onlar (o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirse namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah’a varır.”⁽⁹⁾

“O kimseler, namazı kılarlar, zekâtı verirler; onlar âhirete de kesin olarak iman ederler.”⁽¹⁰⁾

Allah (celle celalühü) zekâtı vermeyenlerin inkârcılar olduğunu da beyan etmektedir.

“Onlar zekâtı vermezler; âhireti inkâr edenler de onlardır.”⁽¹¹⁾

Zekât; hastalık, belâ ve musibetlerden korur, vermeyen ise elbette bunlardan emin olamaz.

“Mallarınızı zekâtla koruyun, hastalarınızı sadaka ile tedavi edin. Belâyâ dua ile karşı koyun.”⁽¹²⁾

Zekât fakirin hakkıdır.

“Malının zekâtını verdiği zaman, üzerine gereken borcunu (fakirlerin sendeki hakkını) ödemiş olursun.”⁽¹³⁾

Zekâtı vermeyenler dünyada kaybettiği gibi âhirette de azaba düçar olurlar.

Ebü Hüreyre’den (radıyallahu anh) rivayet edildiğine göre Resûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu:

“Zekâtı verilmeyen her altın ve gümüş, kıyamet günü ateşte kızdırılarak plaka haline getirilip sahibinin yanları, alnı ve sırtı bunlarla dağlanır. Bu plakalar soğudukça, süresi elli bin sene olan bir günde kullar arasında hüküm verilinceye kadar sahibine azap için tekrar kızdırılır. Neticede kişi, yolunun ya cennete ya da cehenneme çıktığını görür.”

Nisab miktarını geçen malın zekâtı en az 40’da 1 olarak verilir. Cimrinin zekâtı olarak bilinen asgari miktar zekâtı dahi vermekten imtina eden günümüz müs-

(7) Buhârî, İmân 1-2; Tefsîru sûre (2), 30; Müslim, İmân 19-22.

(8) Kur’an-ı Kerim, Mâide, 5/55.

(9) Kur’an-ı Kerim, Hac, 22/41.

(10) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/4.

(11) Kur’an-ı Kerim, Fussilet, 41/7.

(12) Kütüb-i Sitte, c. 7, s. 322.

(13) Tirmizî, Zekât, 2

lûmanları yanında sahabelerin mallarının yarısını hatta daha fazlasını bile tasadduk ettiklerini okuyoruz. Hz. Ebubekir ile Hz.Ömer'in bu konudaki yarışları bizlere hem öğüt hemde ibrettir.

Asli ihtiyaçlardan olan araba, ev, ev eşyası, meslek aletleri, ilim kitapları gibi mallar zekât dışında tutulmaktadır. Önemli olan mesele asli ihtiyaçların nasıl belirlendiği üzerinedir. Bu nedenle özellikle toplumun sosyal dengeleri ve ortalama hayat standartlarına göre bir bakış ve tesbit içinde olmak uygun olacaktır.

Sahabelerin hepsi de benzer evlerde yaşıyor, herkesin binek olarak atı ve mütevazi ev eşyaları vardı. İçlerinden saray yada villa gibi evlerde oturan ve harcamada sınır tanımayan bir sahabe-i kiram duyulmamıştır, çünkü yoktur. Bugün yaşanabilir en ucuz bir evi 100 bin ile 250 bin arasında kabul etmekle bile iki mislinden fazla bir farklılık ortaya çıkmaktadır. Şimdi çok olan 250 bini sosyal hayatın gereklerine göre ortalama bir değer kabul edersek, daha da yukarısı olan 1 milyonluk bir evi nasıl asli ihtiyaç olarak değerlendireceğiz?..

Bu ortalama hayat standartının üzerinde bir seviyedir ve elbette asli ihtiyacın karşılığı değil, aşırı zenginliğin bir emaresidir. Elbette çok yüksek geliri olanlar olacaktır. Lâkin gelire göre elde edilen ev, araba gibi malların değeri yükseltilen hayat standartlarına tekabül etmektedir ve bu rakamlar toplumdaki ortalama değer değil, zenginliğin bir göstergesidir.

Meseleye doğru bakış; meşru sınırlar içinde kabul edilen ve toplumun ortalama gelir seviyesine göre belirlenen asli ihtiyaç değerleridir.

Asgari ücretle çalışanın oturduğu ev veya iki asgari ücret kadar gelirin girdiği mütevazi kalmış bir küçük ev yada 3-5 çocuklu bir aile için yeterli büyüklükteki dairede yaşayan ailenin evi ile saray yavrusu milyonluk evlerde yaşayanların ne evi ne de lüks ve konforlu arabaları ortalama değerlerde değildir. Saray yavrusu ev ve lüks araba alacak kadar yüksek zenginliğe sahip olanların evlerini, arabalarını ve sahip oldukları diğer mülklerini asli ihtiyaçları olarak kabul edip, zekâtta muaf tutmaları, hiçbir şekilde şer'i ölçülere uygun görülemez.

Kezâ, aldığı arsanın ileriki yıllarda bir servete dönüşeceğini bilerek yatırım olarak alan ve arsadan ektiğim biçtiğim bir gelirim yok diyerek zekât vermeyen birisinin yaptığı da meşru olarak kabul edilemez. Birilerini kandırabiliriz, kendimizi de kandırabiliriz, fakat Allah'ı (*celle celalühü*) kandıramayız.

Hadis-i Şerif'de buyruluyor ki;

“Malın zekâtını ödedin mi, kendinden onun şerrini defettin demektir.”⁽¹⁴⁾

Günümüzde çokca şahit olmaya başladığımız bu durum iman zaafiyeti sonucu insanların düştüğü dünya sevgisi ile beraber yaşanan bir felâkettir.

Malını zekât vererek arıtmak ve aynı zamanda şerrinden emin olmak isteyen müslümanların yerine fakirin hakkını çalan şeytana dönmüş haramzade müslümanları görmek ibretliktir.

Zekâtını vermeyen yada eksik verenlerin işlemiş oldukları bu büyük günah üzerine şeytana açılan kapılarla yaşanan ağır musallatların sonucu bozulan sağlıklarına harcadıkları paralar veyahut soyundan çıkan hayırsız evlâtların saçıp savurup tükettikleri servetleri de düştükleri zillet açısından gerçekten ibretliktir.

Şeytan tuzağını günahkârların bedenine kurmuş ve çocuklarından payını almaya devam etmektedir. “Neden benim çocuğum âsî?”, “neden hayırsız bir evlât oldu” diyenler yada anlayamadıkları ruhsal ve fiziksel rahatsızlıklarla boğuşanlar öncelikle dönüp kendi elleri ile yaptıklarına bakmalıdırlar. Allah (*celle celalühü*), açıkca şöyle buyurmuyor mu? :

“Başınıza gelen herhangi bir musibet kendi ellerinizle kazandıklarınız yüzündendir. Bununla beraber Allah yine de çoğunu affeder.”⁽¹⁵⁾

Şeytanın hakimiyeti dünyayı ve parayı seven, servetlerine servet katmakla kazanacaklarını zanneden müslümanların bedenlerine kurulan tuzaklar ve yaşanan musallatlar ile sürmektedir.

“Onlardan gücünün yettiğini yerinden oynat. Atlıların ve yayalarınla onların üzerine yaygarayı bas! Mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol! Ve onlara vâdlerde bulun. Fakat şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vâd etmez.”⁽¹⁶⁾

Allah’ın (*celle celalühü*) yukarıdaki ayette beyan ettiği vahyin gereği şeytan aldığı ruhsat ile insana zarar verecek her türlü savaş aracını, yaygaralar çıkarıp savaş naraları atarak sürdürmekte, günaha sevkettiği insanların bedeninde yeni tuzaklar kurmaktadır. Âdemoğluna karşı ısrar ve kararlı yürüttüğü enâniyet savaşıyla insanları kâim oldukları arzda bile rahat bırakmayarak yerinden, yurdundan ettiğine, günahları ile zayıf düşenlerin malına el koyduğuna, çocuklarını ele geçirecek geleceğine ve soyuna ortak olduğuna, hayatın içinde de, yapılan tevbe ve dua seanslarında da şahit olmaktayız.

Haksız elde edilen mirasla ya da Allah’ın emrettiği gibi erkeğin, kadının ve diğer varislerin alması gereken miras paylaşımına uymayanlar, şeytanın zürriyetlerinden pay almasına ve üzerlerinde sulta kurmasına yol açmışlardır. Mirası Allah’ın emrine göre paylaşmayarak işledikleri günahla beraber hak haramlığı da yapanlar, Malik’ül Mülk olan Allah’a karşı işledikleri hadsizliğin sonucu kendi elleri ile yaptıkları yüzünden şeytanın tuzağına düşerek zulme düşer olmuşlardır. Haksızlığa uğrayarak mağdur olanlar hak haramlığı yapmadıkları takdirde Allah’ın rahmetine mazhar olabilirler. Allah’ın kat be kat vereceği mükafat daha güzel olacaktır.

(15) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/30.

(16) Kur’an-ı Kerim, İsrâ, 17/64.

Haksız miras paylaşımı ile haksız kazanç elde edenler de birer hırsızdırlar.

Bugün milyon dolarlık evlerde oturanlar, toplumun ortalama değeri üzerindeki zenginlikleri olan mal varlıklarının zekâtını vermedikleri için, fakirden çalan birer hırsızdırlar!!!

Milyonluk arabalara binenler, milletin bindiği ortalama 20-50 bin lira arasında olan bir arabaya göre en az 950 bin TL'nin zekâtını vermedikleri için, fakirden çalan birer hırsızdırlar!!!

Milyonlarca TL. yada dolarlık hisselerini borsada işletenler, servetlerine servet katanlar, elde ettikleri paraların kaynağının meşruiyetini dahi düşünmeden düştikleri şeytanın tuzağında kazanırken kaybeden birer hırsızdırlar.

Paralarını koyacak yer bulamayan ve devlet garantisi altında olan ama meşru olmayan bono, tahvil benzeri her türlü işte ya da bankacılık sektöründe faize konu olan alışverişlerde parasına para, servetine servet katma yarışında olan emperyalist azgınlar gerçekte tüm toplumun cebinden çalan birer hırsızdırlar.

Gelişen teknoloji ile değişen dünyanın yaşam tarzı herkesi etkilemekte ve hayat standartı genel olarak tüm toplum için yükselmektedir. Bununla beraber hayat ve geçim standartına göre asli ihtiyaçlarından fazla ne kadar gelir ve mülkü olan var ise hepsinin zekâtını vermek zorundadırlar. Şeytanın verilmeyen zekât ile ele geçirdiği bedenlerin ve birçok hastalığın nedeninin zekât eksikliği ile meydana geldiği tevbe ve dua seanslarında açığa çıkmaktadır.

Zekât, mükellefiyet olarak namaz ve iman ile eşdeğer bir farizadır. Zekâtın verilmemesi diye bir şey mümkün değildir.

İbni Ömer'den (*radıyallahu anhüma*) rivayet edildiğine göre Resûlullah (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurdu: “Allah’tan başka ilâh olmadığına, Muhammed’in, Allah’ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namazı kılıp zekâtı verinceye kadar insanlarla savaşmam bana emrolundu. Bunları yaparlarsa, –İslâm’ın hakkı olan hadler hariç– canlarını, mallarını benden korumuş olurlar. Gerçek durumlarının hesabını görmek ise Allah’a kalmıştır.”⁽¹⁷⁾

Malî ibadetlerden biri olan zekat, İslâm’ın beş temel esastan olup, hicretin ikinci yılında Medine’de farz kılınmıştır. Kur’an-ı Kerim’de “Namazı dosdoğru kılın, zekâtı verin”⁽¹⁸⁾; “Onların mallarından, kendilerini temizleyeceğin, arıtıp yücelteceğin bir sadaka al ve onlar için dua et; çünkü senin duan onlara huzur verir. Allah işitendir, bilendir.”⁽¹⁹⁾ buyrulmaktadır.

Zekât Kimlere Farzdır, Şartları Nelerdir?

1)Mükellef Olmak : Zekât verecek kimsenin müslüman, hür, akıllı ve ergen

(17) Buhârî, İmân 17, 28, Salât 28, Zekât 1, İ’tisâm, 2, 28; Müslim, İmân 33–36

(18) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/43, 110; Hac, 22/78; Nur, 24/56; Mücadele, 58/13; Müzzemmil, 73/20.

(19) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/103.

olması gerekir. Gayr-i müslimlere, köle ve cariyelere, akıl hastalarına ve çocuklara zekât farz değildir.

2)Nisap Miktarı Mala Sahip Olmak : Hadislere göre belirlenen nisap miktarları şöyle sıralanabilir; 80,18 gr. altın veya bunun tutarında para veya ticaret malı, 40 koyun veya keçi, 30 sığır, 5 deve.

3)Malın, Nâmî (büyüyen, artan) Bir Mal Olması : Bir malın zekâta tâbi olması için “nemâ” niteliğine sahip olması gerekir. Sözlükte “artmak, çoğalmak ve gelişmek” anlamına gelen nemâ, bir terim olarak ikiye ayrılır:

a)Gerçek üreme : Bir malın ticaretle, doğum yoluyla veya tarımı yapılarak artması “gerçek üreme”dir. Bu yüzden ticaret amacıyla elde bulunan eşya ve hayvanlar zekâta tabi olduğu gibi, dölünü ve sütünü almak için kırlarda otlatılan ve “sâime” denilen hayvanlar da zekâta tabidir.

b)Hükmen üreme : Bir malın kendisinde artma imkân ve potansiyelinin bizzat bulunmasıdır. Altın, gümüş ve paralar bu niteliğe sahiptir. Bunlar ticarete kullanılmak, malların mübadelesinde vasıta olmak yoluyla ihtiyaçları karşılar, bu yüzden bunlar yaratılış bakımından üremeye, artmaya ve ticarete elverişlidir.

4)Mala Tam Olarak Sahip Olmak : Zekâtı verilecek malın mülkiyetine sahip olmak yanında, bu malın zilyedi bulunmak da gereklidir. Zilyetlik; malın fiilen mülk sahibinin elinde olması veya onun hüküm ve tasarrufu altında bulunması demektir.

5)Malın Üzerinden Bir Yıl Geçmiş Olmak : Oruç ve hac ibadetinde olduğu gibi zekât konusunda da kameri ay esası uygulanır. Zekâtın farz olması için nisap miktarı malın üzerinden bir kameri yılın geçmesi gerekir. Buna “havelânü'l-havl” denir.

6)Malın Borç Karşılığı Olmaması : Zekâta tâbi olan mallarda aranan “tam mülk olma” ve “temel ihtiyaçlardan fazla bulunma” şartlarının bir sonucu olarak, zekâta tâbi olan malın borç karşılığı olmamasıdır.

ZEKÂTIN GEÇERLİ OLMASI İÇİN

GEREKLİ OLAN ŞARTLAR NELERDİR?

1)Niyet : Genel olarak diğer ibadetlerde olduğu gibi zekâta da niyet şarttır. Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem): “Ameller niyetlere göredir” buyurmuştur. Zekâtı vermek bir amel ve namaz gibi bir ibadettir. Bu yüzden nafile sadakadan onu ayırmak için niyet şarttır.

2)Temlik : Verilecek zekâtın geçerli olması için temlik şarttır. Temlik; zekât olarak verilecek mal veya nakit paranın mülkiyetini zekâtı alan kimseye naklet-

mek demektir. Bu yüzden mübah kılmak, meselâ sofrasına alıp ikramda bulunmak temlik niteliği taşımadığı için zekât yerine geçmez. Nafile sadaka olur. Zekât akıl hastasına veya temyiz gücüne sahip olmayan çocuğa verilemez. Ancak onlar adına anne, baba, vasî veya veli gibi, onu temsil eden kimselere verilebilir.

ZEKÂT HANGİ MALLARDAN, NE ZAMAN VERİLİR?

Aslî ihtiyaçları ve borçları dışında nisap miktarı, zekâta tâbi ve üzerinden bir yıl geçmiş bir mala sahip olan kimsenin bunun zekâtını geciktirmeden vermesi gerekir.

Beş çeşit maldan zekât vermek farzdır. Altın, gümüş ve paralar, maden ve de- fineler, ticaret malları, tarım ürünleri ve hayvanlar.

Zekâtı ödeme vakitleri malın türüne göre belirlenir.

a) Altın, gümüş, para ve ticaret mallarının zekâtı ile hayvanların zekâtı her yıl bir kere kamerî yıl tamamlandıktan sonra ödenir.

b) Tarım ürünleri ve meyveler, yılda birden çok ürün verme durumuna göre öşre tâbi olur. Bunlarda bir yılın geçmesi şartı yoktur.

c) Balın zekâtı, zekât verecek kadar balın meydana gelmesi, madenlerin zekâtı ise, zekât verecek kadar maden çıkarmakla farz olur.

ZEKÂTI NASIL HESAPLAYACAĞIZ?

1)Altın ve Gümüşte Verilecek Zekat :

Şer'î ölçüye göre altının nisabı 80,18 gram, gümüşün nisabı ise 560 gramdır. Bu miktarların üzerinde altını yada gümüşü olan ve bir yıl sahip olan herkes 40'da birini zekât olarak verecektir.

2)Zînet Eşyasının Zekâtı :

Altın veya gümüşten yapılmış bilezik, kolye, gerdanlık, bileklik, küpe gibi ka- dın süs eşyası takılar, süs takımları, tablo, kap, kaşık, çatal ve benzerleri için nisap miktarına yani 80,18 grama ulaşır ve ve üzerinden de bir yıl geçmiş bulunursa, 40'da bir zekâtının verilmesi gerekir.

İmam Şâfiî, İmam Mâlik ve Ahmed İbn Hanbel'e göre ise mübah olan kadın süs eşyası zekâta tâbi değildir. Ancak Şâfiîlere göre, kadın süs eşyasında israfa kaçarsa, meselâ 200 miskal (yaklaşık 800 gr. altın) ağırlığında süs eşyası bulun- durursa zekâtını vermesi gerekir.

Kadınlara ait süs eşyasına zekâtın gerekip gerekmediği konusunda görüş ay- rılığına düşen mezhep imamları, aşağıdaki iki konuda görüş birliği içindedir :

- Altın ve gümüş dışında yakut, inci, zümrüt, elmas gibi değerli madenlerden yapılmış bütün süs eşyaları zekâta tâbi değildir.

-Erkekler tarafından kullanılan veya dince kullanılması câiz görülmeyen altın-gümüş bütün süs eşyası zekâta tâbidir.

3)Nisap Tamamlama :

Altın, gümüş, para ve ticaret malları nisap tamamlamada biri diğerine eklenir. Buna göre, bir kimsenin bir miktar altın ile gümüşü, bir miktar da ticaret malı bulursa, bunların toplamının kıymeti bir nisap miktarına, mesela 80,18 gram altına denk olsa, kırkta bir nispetinde zekât gerekir.

4)Ayarı Düşük Altın ve Gümüşün Zekâtı :

Altın ve gümüş başka bir madenle karışık bulununca, altını çoksa altın, gümüşü çoksa gümüş hükmünde olur. Eğer karışık maden yarıdan fazla ise altın veya gümüş kısmı nisap miktarına ulaşırsa veya ulaşmadığı takdirde başka parası yahut ticaret malı bulunursa, ona göre zekâtı hesap edilerek verilir. Bunlar ticaret mallarından ise diğer maden kısmı da ayrıca dikkate alınır. Bunların altın veya gümüş kısmı nisap miktarına ulaşmazsa tamamı ticaret malı hükmünde olur.

5)Kâğıt Paraların Zekâtı :

Aslî ihtiyaçları ve borcu dışında 80,18 gram altın karşılığından fazla kağıt paraya sahip olan kimse, üzerinden bir yıl geçerse 40'da birini zekât olarak verecektir.

6)Maaş, Ücret ve Serbest Meslek Kazançlarının Zekâtı :

Terzi, berber, avukat, muhasebeci, mali müşavir, doktor, mühendis gibi serbest meslek mensubu olanların kazançları ile maaş adıyla alınan aylık alanların, temel ihtiyaçları ve borçları düşüldükten sonra, elde kalan paraları 80,18 gram altının karşılığı olan parayı aşar ve üzerinden de bir yıl geçerse 40'da birini (% 2,5) zekât olarak vereceklerdir. Elbette bu kişilerin diğer nisab miktarını aşan ve kendilerini zengin kılan zekâta tâbi her türlü altın, mal veya mülkün zekâtını da ayrıca vermeleri gereklidir.

7)Alacakların Zekâtı :

Borç olarak verilen paralar, veresiye satılan ticaret mallarının bedeli olan alacaklar, borçlu borcunu kabul ediyorsa veya sağlam belgelerle ispat edilebilen kuvvetli alacaklar,

Ev veya dükkân kirası gibi kendisi zekât konusu olmayan bir malın bedeli olan alacaklar,

Bir mal bedeli olmaksızın başkasının üzerinde olan mehir, miras, vasiyet, anlaşılmış boşanmada kadından alınacak muhâlea bedeli (*kadının kocasına belli bir bedel ödeyerek evlilik-nikâh bağından kurtulması*) ve diyet alacağı gibi alacakların hepsinden 40'da bir oranında zekât verilecektir..

Ticaret Mallarının Zekâtı Nasıl Verilir?

Ev eşyası, akarlar, hayvan türleri, tarım ürünleri, elbiseler ve benzeri menkul

ve gayr-ı menkuller, sahibinin satıp kâr elde etmek amacıyla edindiği ev, dükkân, arsa, tarla, bahçe ve benzeri akarlar ticari eşya hükmü ile 40'da bir oranında zekâta tabidir.

Ticaretten yıl boyunca elde edilen kârlar ile hayvanlardan doğan yavrular, miras, bağış gibi ticari olmayan yollardan elde edilen mallar sermayeye eklenir. Yıl sonunda bunlar bir bütün olarak değerlendirilerek zekât hesabı yapılır.

- Ticarete konu olan tüm mallardan 40'da bir zekât verilir.

Hz. Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurmuştur: *“Deve ve sığırdan zekât vardır, kumaştan da zekât vardır.”*

- Kişinin asli ihtiyacı olan bir evinden fazla olan tüm evleri zekâta tabidir.
- Mülkü tapusu kendisine ait olan evlerinde çocukları otursa bile zekâta tâbidir. Ancak kişi evin tapularını çocuklarına verir ve mülkiyeti çocuklara ait olursa zekâtını vermez.

Şirketlerin Zekâtı Nasıl Hesaplanır?

Her ortak kendi hissesine düşen zekâtla yükümlü olur.

Mamul veya yarı mamul tüm ekonomik değerler yıl sonu değerleri üzerinden %2,5 zekâta tâbi olur.

Hisse senedleri gelirinin %2,5'u oranında zekâta tâbidir.

Emek/Sermaye ortaklığında sermaye ve kâr %2,5'u oranında zekâta tâbidir.

Bono ve tahvillerde ana para ve kâr üzerinden %2,5'u oranında zekâta tâbidir.

Bina, Arsa Ve Nakil Araçlarının Zekâtı Nasıl Hesaplanır?

• İnşaatlarını tam olarak kendi sermayesiyle tamamlayıp satışa arzedenenler, her yıl zekât hesap dönemi sonunda, inşaatının ulaştığı noktada değeri üzerinden 40'da bir (% 2.5) zekât verir.

• Müteahhidin ileride inşaat yapmak üzere elinde bulunan arsalarından imarı alınmış ve inşaat kararı verilmiş olanlar, değeri üzerinden %5 zekâta tâbi olur.

• Emlâkçılık yapan kimse, kendi mülkiyetinde olup satışa arzettiği taşınmazlardan, zekât hesap dönemi sonunda elinde bulunanların değeri üzerinden %2,5 zekâta tâbi olur.

• Sırf kira gelirinden yararlanmak için iş yeri, dükkân, depo, antrepo, iş hanı gibi akarlar edinse, zekât hesap dönemi sonunda bu kira gelirleri başka mal ve parası da varsa bunlara eklenerek %2,5 üzerinden zekâta tâbi olur.

• Galericilerin alıp-satmak üzere ellerinde bulunan otomobil, minibüs, kamyon, otobüs gibi araçları değeri üzerinden zekâta tâbi olur. Başkalarına ait araç-

ları komisyon usûlü satan galerici ise bu gelirlerinden dönem sonunda elinde kalanı zekât matrahına ekler ve zenginse %2,5 üzerinden zekâta tâbi olur.

• Şehirlerarası otobüs işletmeciliği yapan bir firma, işlettiği kendi mülkiyetinde bulunan otobüslerin gelirinden dönem sonunda %2,5 zekâta tâbi olur.

Tarım Ürünlerinin Ve Meyvelerin Zekâtı Nasıl Hesaplanır?

Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur : “Yağmur ve nehir sularıyla sulanan toprak ürünlerinde onda bir (öşür), kova (el emeği) ile sulananlarda yirmide bir (mısıf, öşür) vardır.”

Hadislerde “öşür” terimi “toprak ürünlerinden alınan zekât” anlamında kullanılmıştır.

1) Tarım Ürünlerinden Zekât Alınmasının Şartları :

Tarım ürünlerinin zekâtında, yükümlünün akıllı olması veya ergenlik çağına ulaşması şart değildir. Akıl hastası veya küçüklerin mahsulünden de zekât gerekir. Ancak yükümlünün müslüman olması gereklidir. Toprak ürünleri, hayvanlar gibi açıkta olan mal türüne girer.

Hanefilere göre bu genel şartlara ek olarak tarım ürünlerine zekâtın farz olması için; toprağın öşür toprağı olması, topraktan ürün çıkması, toprağı ekilip biçilmesi şartları öngörülmüştür.

2) Zekât Verilecek Tarım Ürünleri Ve Yükümlüler :

Ebû Hanîfe'ye göre tarım ürünlerinin zekâtında nisap aranmaz. Buğday, arpa, pirinç, darı, baklagiller, karpuz, patlıcan, domates, şeker kamışı, şeker pancarı, hurma, üzüm ve benzeri öşür arazisi ürünlerinden az olsun çok olsun öşür zekâtı alınır. Dayandığı delil, Bakara Suresi 267'de “...kazandıklarımızın ve sizin için yerden çıkardıklarımızın en iyilerinden verin” ayetidir.

Kısaca Ebû Hanîfe'ye göre insan eliyle yetiştirilen ve topraktan çıkan her ürünün öşür zekâtı gerekir.

Türkiye Topraklarında Öşür :

Gerek fakihlerin çoğunluğunun görüşünü, gerekse devirler içinde arazi statülerinde meydana gelen değişiklikleri dikkate alarak Türkiye topraklarının bugünkü durumu alma, satma, ekip biçme, kiraya verme veya mirasla intikal konularında zilyedine tam tasarruf yetkisi veren mülk arazi türü ortaya çıkmıştır. Bu çeşit araziler “sırf mülk arazi” çeşidine girer ve öşür arazisinde olduğu gibi çıkacak ürünün öşre tabi olması gerekir. Eğer öşür devlet eliyle alınmıyorsa, hayvanlar da olduğu gibi sahiplerinin bunu uygun yerlere kendilerinin vermesi gereklidir.

Hayvanların Zekâtı Nasıl Hesaplanır?

Koyun ve Keçilerin Zekâtı : 40 koyunu veya keçisi olan 40'ta birini zekât olarak verecektir.

Sığır ve Mandaların Zekâtı : 30 sığırı olan bir buzağı zekât olarak verecektir.

Develerin Zekâtı : 5 devesi olan bir koyunu zekat olarak verecektir.

Balıkların ve Hayvan Çiftliklerinin Zekâtı :

- Ticaret amacıyla balık tutan veya balık ticareti yapan kimse, zengin durumda olunca, balıkların değeri üzerinden %2,5 zekâta tâbi olur.

- Tavuk yetiştiren çiftlikte, temel ihtiyaçlar ve borçlar düşüldükten sonra yumurta stokları ile kesim ya da satışına karar verilmiş olan piliç ve tavuklar ticaret malı olarak değerleri üzerinden %2,5 zekâta tâbi olurlar.

Süt amacıyla beslenen sığır cinsi hayvanlar temel ihtiyaçlar ve borçlar ayrıldıktan sonra elde kalan para, kesin alacak, süt ürünleri ve etlik için satımına karar verilen hayvanlar değerleri üzerinden %2,5 zekâta tâbi olurlar.

Zekâta tâbi mallardan verilecek zekât miktarlarının hesablanması fıkıh kitaplarında farklı durumlara göre çok ayrıntılı ve detaylı olarak açıklanmaktadır. Biz burada temel ve genel bir bakışla verilecek zekâtları sıralamaya çalıştık.

Zekât Allah'ın beyan ettiği ihtiyaç sahiplerinin hakkıdır.

Kur'anda zekat verilecekler Tevbe Suresi 60. ayette şöyle açıklanmaktadır :

“Sadakalar (zekâtlar) Allah'tan bir farz olarak ancak, yoksullara, düşkünlere, (zekât toplayan) memurlara, gönülleri (İslâm'a) ısındırılacak olanlara, (hürriyetlerini satın almaya çalışan) kölelere, borçlulara, Allah yolunda olana, yolda kalana mahsustur. Allah pek iyi bilendir, hikmet sahibidir.”

1)Yoksullar ve düşkünler : Bunlar, Kur'an'daki ifadesiyle *“fakirler ve miskinler”* dir. Fakir; ev ve ev eşyası gibi temel ihtiyaçlarını karşılayan malı olsa bile, gelirleri mutaat olan ihtiyaçlarını karşılamayan ve borçları düşüldüğünde, nisap miktarından daha az malı bulunan kimsedir. Bir işte çalıştığı halde gelir düzeyi temel ihtiyaçlarını karşılamayan kimse de bu sınıfa girer.

2)Zekât işlerinde çalışanlar : Bunlar zekât işlerinde çalıştırılan memurlardır. Âyette geçen *“âmil”* sözlükte bir iş yapan, işçi, zanaatkâr gibi anlamlara gelir. Terim olarak ise zekât gelirlerini toplamak ve hak sahiplerine dağıtmak için görevlendirilen kişiyi ifade eder.

3)Müellefe-i kulûb : İlgili âyette dördüncü grup olarak zikredilen bu sınıf, kalpleri İslâm'a ısındırılmak istenen kimseleri kapsar.

4)Köleler : Kölelikten kurtulmak, hürriyetini para ile satın almak isteyen kimselere de zekât verilir. Zekât fonundan yararlanılarak kölelerin özgürlüğüne kavuşturulması, İslâm'ın insan hürriyetine verdiği önemi gösterir.

5)Borçlular : Borcu düşüldükten sonra, nisap miktarı malı kalmayan kimseler bu sınıfa girer. Başkasından malı veya alacağı olup da, bunu alması mümkün

olmayan kimse de borçlu sayılır. Bu şekilde borcu yüzünden darda bulunan kimseye zekât vermek borçsuz yoksula vermekten daha faziletlidir.

6)Allah yolunda olanlar : Kelime olarak “*Allah yolunda*” anlamına gelen “*fi sebîlillah*” tamlaması, terim olarak iki farklı anlamda kullanılmıştır. Birinci anlamı; İslâm’ı yüceltmek için bilfiil savaşta bulunmaktır. Buna göre savaşta olan mücâhitlere zekât verilir. İkinci anlamı ise; Allah rızasına uygun ve O’na yaklaşmak için yapılan her türlü hayırlı iştir. Buna göre Allah rızasını gözeten, hayr ve tâat niteliği bulunan işleri yapan kişi ve kurumlara zekât fonundan yardım yapılabilecektir.

7)Yolda kalmış kimse : Yolculuğa çıkan, iyilik ve yararlı bir iş için yolculuk yapan ve gittiği yere yardımsız olarak ulaşamayan kimse bu sınıfa girer. Hac, savaş, mendup ziyaretler veya ticaret için yapılan yolculuklar buna örnek gösterilebilir.

Kur’anda beyan edilen bu sınıflar dışında olanlara zekât verilemez..

Kimlere Zekat Verilmez?

1)Ana, Baba, Eş ve Çocuklar : Bir kimse kendi zekâtını yoksul bulunan eşine, usul ve fûrûna veremez. Usul; bir kimsenin anası, babası, dede ve nineleridir. Fûrû ise; oğulları, kızları, bunların çocukları ve torunlarıdır. Boşanma iddeti beklemekte olan karısı da bu hüküm kapsamına girer.

2)Müslüman Olmayanlar : Zekât ibadet içerikli bir yükümlülük olduğu için gayr-i müslimlere, inançsız kişilere ve dinden dönenlere verilemez.

3)Zenginler : Zengin kimseye zekât vermek câiz değildir. Yalnız zekât memuru emeğinin karşılığı olarak zekâtтан pay alacağı için o zengin de olsa kendisine ayrılan payı alabilir. Yine yolculuk sırasında muhtaç duruma düşen zengin kimse de zekât alabilir. Çünkü yolcu gerçekte zengin olsa bile o anda yoksul sayılır.

4)Hz.Muhammed’in (sallallahu aleyhi vesellem) Yakınları : Rasulullah’ın ailesine zekât ve sadaka almak yasaklanmıştır.

5)Küçükler ve Akıl Hastaları : Yedi yaşından küçüklere ve akıl hastalarına doğrudan zekât vermek caiz değildir. Zekât bunların velilerine teslim edilir.

Devletin Aldığı Vergi Zekât Yerine Geçer mi?

Devlet, kamu giderlerini karşılamak üzere tek yanlı olarak ve vergi koyma yetkisine dayanarak, kişi ve işletmelerden vergi adıyla gelir ve mallarından pay alır. Günümüzde devlet tarafından çeşitli adlarla alınan vergilerde, **-zekâtın verileceği sekiz sınıf gibi-** bir “harcama alanı” sınırlaması yapılmadığı için, verginin zekâtтан sayılması da uygun değildir. Bu yüzden mü’min, vergi olarak verdiği

meblağı, zekâtından düşemez. İslâm toplumlarında devlet, kamu harcamaları için zekâtın dışında başka adlarla her zaman örfi vergiler almıştır.

Zekât olarak toplanan paralar keyfi olarak istenilen yerlerde kullanılamaz, zira zekât özellikle Allah'ın emrettiği sınıflardan olan muhtaç ve fakirlerin hakkıdır. Zekât paraları öncelikle doğrudan kişiye verilmelidir, bu mümkün olmaz ise kesinlikle bu paraları fakirlere ulaştıran kuruluşlara ve kişilere verilebilir.

Bugün çeşitli cemaatlerin ve İslâmi dernek veya vakıf olarak faaliyet yürüten yapılanmaların esasen zekât alma yetkileri yoktur. Bazı cemaatlerin fakir talebelere zekât paralarını verdikten sonra hibe olarak geri aldıkları ve diledikleri yerlerde kullandıkları duyulmaktadır. Bu durum hile ile şer'i bir işi kendi menfaatine uydurmaktır ve itikaden daha vahim bir haldir. Zekât paralarının toplanıp camii yaptırılması yada çeşitli hayır işlerinde kullanılması da doğru değildir.

Temel/asli ihtiyaçlardan ve borçtan başka nisap miktarı veya daha fazla bir mala sahip olana zekât farzdır. Bu kadar malı olmayan kimseye zekât farz olmaz.

Nefsine ve hevasına uyan insanın dünyanın güzel görünen ama gerçekte çirkin olan cazibesine kapılması, paranın gücüne olan zaafiyeti ve rahata olan düşkünlüğü ile Allah'a güvenmekten uzaklaşması, şeytanın kurduğu tuzaklara düşerek aldanması, yaşadığımız çağın açılan albenili yeni günah kapıları ile parasal lânetin esiri olmasının tüm toplumu dünya sevgisi ile beraber kuşattığını görmekte ve şahit olmaktayız.

Müslümanın sığınacak korunağı ve dayanacak yegâne dostu Allah'dır. Günahlardan uzak durmayanlar Allah'ın dostluğundan da rahmetinden de mahrum kalacaklardır. Karar ve tercih bizimdir, herşey kendi elimizdedir ve yaptıklarımızın karşılığıdır.

Allahım!

Seni yalnızca,

hastalıkla karşılaştığımda, bir belâya ve şerre uğradığımda, rızkım kesildiğinde,

belim büküldüğünde, kavuşamadığımda ve hasret çektiğimde,

ağladığım zamanlarda, birini kaybettiğimde, korktuğumda, yalnız kaldığımda,

hatırlayıp andığım için,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

RAMAZAN AYINA AİT BİR YÜKÜMLÜLÜK FITİR SADAKASI

Fıtır sözlükte “*orucu açmak*”, fitra da “*yaratılış*” anlamına gelir. Türkçe’de fitre şeklinde söylenen “*fıtır sadakası*” dinî bir terim olarak şöyle tanımlanabilir: “*Ramazan bayramına kavuşan ve temel ihtiyaçlarının dışında belli bir miktar mala sahip olan müslümanların kendileri ve velâyetleri altındaki kişiler için yerine getirmekle yükümlü oldukları malî bir ibadet*”tir.

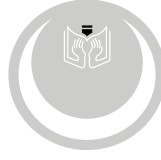
Fıtır sadakasına baş zekâtı ve beden zekâtı da denmektedir. Bu isimlendirmeler onun şahsa bağlı, şahıs başına konmuş bir malî yükümlülük olması özelliğine dayanmaktadır. Ramazan ayı içinde bayram gününden önce verilmesi gerekir.

Fıtır sadakası, Ramazan orucunun farz olduğu hicrî 2. yılın Şâban ayında, zekâtтан önce farz kılınmıştır. Dînî yükümlülük oluşunun dayanağı hadislerdir.

Hanefiler, ilgili hadislerin rivayet yollarını dikkate alarak fıtır sadakasının farz değil, vâcip olduğu görüşüne varmışlardır. Hanefiler’e göre farz, kesin delil ile sabit olan hükümdür; vâcip ise zannî delil ile sabit olan hükümdür. Ancak vâcip de farz gibi amelî yönden gereklilik ifade eder. Bunun için Hanefiler’e göre de fıtır sadakası, yerine getirilmesi gerekli malî bir ibadettir. İfâ edilmemesi dînî sorumluluğu ve âhirette cezayı gerektirir.

Hadisten anlaşıldığına göre fıtır sadakası, oruç tutan müslümanın, oruçluya yakışmayan davranışlarla zedelenen ibadetinin eksikliklerini tamamlar, aynı zamanda yoksulların bayram sevincine katılmalarını sağlar.

Fıtır sadakası **-zekâtтан farklı olarak-** geniş bir mükellef kitlesi tarafından yerine getirilir. Bu sayede her müslüman, yoksul din kardeşine malî yardımda bulunmanın sevincini yaşar, devamlı bağış almanın ezikliğinden bir an için dahi olsa kurtulur. Ramazan boyu tuttıkları oruçlarla ruh yapıları güçlenen fakirler, maddî yönden de güç kazanarak zenginlerle birlikte ve aynı coşku ile bayrama iştirak ederler. Karşılıklı sevgi ve kardeşlik bağları pekişir; böylece toplumda kaynaşma, paylaşma ortamı oluşur.

TESETTÜR

“Mü'min kadınlara da söyle; Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar; Namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, zînetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini yakalarının üzerlerine (kadar) örtsünler. Kocaları, babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mü'min kadınlar) ellerinin altında bulunan (köleleri) erkeklerden, kadına ihtiyacı kalmamış (cinsi güçten düşmüş) hizmetçiler yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına zînetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları zînetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey Mü'minler! Hep birden Allaha tevbe ediniz ki, kurtuluşa eresiniz.”⁽²⁰⁾

Elmalılı Hamdi Yazır'a göre ayetin tefsiri; “Mü'minlere de yani mümin kadınlara da söyle: Gözlerini indirsınlar, helâl olmayan erkeklere bakmaktan sakınsınlar”. Zira bakmak, zinanın postacısıdır derler ve avret yerlerini korusunlar, tamamıyla örtüp, zinadan korunsunlar ve zînetlerini teşhir etmesinler. Kadının zîneti denince örfte; taç, küpe, gerdanlık, bilezik ve benzeri takılar; sürme, kına ve benzeri, elbise süsleri gibi şeyler akla geliverir. “Ey Âdemoğulları! Her mescide gidişinizde zînetli elbiseler giyin.”⁽²¹⁾ ayetinde zînetin elbise demek olduğu da geçmiştir. O halde bu zînetleri açmak bile yasaklanmış olunca bunların mahalli olan vücudu açmak öncelikle yasaklanmış olur. Yani vücudu açmak şöyle dursun, üzerlerindeki zînetleri bile açmasınlar. Bununla beraber bir kısım âlimler burada zînetten maksadın; zînetin takıldığı, kullanıldığı yer olduğu fikrini kabul etmişlerdir ki; yüz, sürme ve allık yeri, baş, taç yeri, el, yüzük ve kına yeri, bilekler, bilezik yeri, pazular, pazubant yeri, baldırlar, halhal yeri, ayaklar da eller gibi kına yeridir. Bunlardan başka aslında vücudun başka kısımları da açılmaz.

Ayet-i kerimede geçen “Görünen kısımları müstesna” bölümü şerh niteliğinde olan Hadis-i Şerif; Ebu Davud'un Müsned'inde rivayet edildiği üzere Ebu Bekir'in kızı Esmâ annemiz, kardeşi ve Resul-i Ekrem'in hanımı Hz. Aişe'nin (radiyallahu anha) evini ziyarete gelmiş ve kardeşinin evinde (Medine sıcak olduğu için) ör-

(20) Kur'an-ı Kerim, Nur, 24/31.

(21) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/31.

tüsünü açmış. O sırada Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) eve gelmiş ve onu öyle görünce mübarek başını öne eğerek demiş ki; “Esmâ; kadın kısmı bûluğa erdikten sonra şu gözü, şu yüzü, bileklerinden itibaren şu elleri hariç hiçbir yerini başkasına gösteremez, helâl olmaz göstermesi.” buyurmuşlardır.

Tesettür hakkında diğer bir ayette “Ey Peygamber! Hanımlarına, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına hep söyle de cilbablarından (dış elbiselerinden) üzerlerine sımsıkı örtünler. Bu onların tanınmalarına tanınıp ta eziyet edilmemelerine en elverişli olanıdır. Bununla beraber Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.”⁽²²⁾ buyuruluyor.

Cilbab; Baştan ayağa örten çarşaf, ferace, car gibi dış elbisenin adıdır. “Kadınların elbiselerinin üzerlerine giydikleri her çeşit tepeden tırnağa örten giysidir. Kadınların tesettür ettikleri her türlü elbise ve başka şeylerdir.”

Ümmü Seleme ve Hz. Aişe'den (radiyallahu anhuma) rivayet edildiği üzere; “Cilbablarından üzerlerini sıkı örtünler” ayeti nazil olduğu zaman ensar kadınları üzerlerine siyah elbiseler giyerek öyle bir ağırbaşlılık ile çıkmışlardı ki, başları üzerinde kuşlar varmış gibiydi.

Câhiliyet döneminde kadına hürmet yoktu. Eski câhiliye kadınlarında erkeklerin dikkatlerini çekecek şekilde göz alıcı biçimde çıkan, saygısızca davranılan kadınlar bulunurdu. Bundan dolayı kız çocuklarını diri diri gömenler olurdu. İslâm geldikten sonra ise kadının şanını, iffetini vâkar ve haysiyetle yükseltiyordu. Ve bu dinin Peygamberi (sallallahu aleyhi vesellem) kızlarından utanan hatta dışarı çıkamayan, yüzlerini kapatan bu topluma karşı (ders niteliğinde) kızı Hz. Fatıma'yı (radiyallahu anha) ayakta karşılayıp, gözlerinin içerisine bakarak “Hoş geldin! Gözümün nuru, annem”, diyerek hitap ederdi.

Müslüman bir kadın nasıl örtünmelidir?

Tesettür kadınların tanınmalarına, diğer kadınlardan vâkar ve heybetle hürmet edilmelerine ve dolayısıyla incitilmemelerine elverişli olan biçimdir. Gerçi eziyeti kendisine davet edecek olan içi bozukları örtü tutacak değildir. Lâkin imanlı, temiz kadınların kirli bakışlardan yuvalarında gizli inciler gibi korunmuş kalmalarına en uygun olan biçimde budur.

Tesettür; fikri, zihni kapatmak yada yaşamı sınırlayan bir vecibe değildir. Bilakis kadına verilen değer in şeklidir. Değerli bir mücevherin saklı kutularda muhafaza edilmesi gibidir. Bu sebeple Nur Suresi 30. ayetinde öncelikle mümin erkeklerle harama bakmaları yasak edilmiş ve namuslarını korumaları emredilmiştir. 31. ayette ise bu emri yerine getiremeyecek olan zararlı bakışlara karşı mümin kadınlara tesettür emri verilmiştir. Tesettür emrini “Allah ve Resulü kıskançtır”

(22) Kur'an-ı Kerim, Ahzab, 33/59.

hadisi şerifinin mucibince Allah ve Resulünün değer verdiği kadını sakınması ve muhafaza etmesi olarak da düşünebiliriz.

TESETTÜRDE ÖLÇÜ NE OLMALIDIR?

Tesettür sadece saç örtmek değildir. Nûr suresi ve Ahzab suresindeki ayetlerin emirleri gereğince öncelikli olarak gözleri harama bakmaktan sakındırmak, namus ve iffeti esirgemektir. Ayeti kerimelerdeki ölçüye göre tüm vücudu (*el ve yüz hariç*) örtecek bir dış kıyafet olmalıdır. Dış kıyafetteki ölçü ise “*Giyinik çıplaklara lânet olsun.*” Hadis-i Şerif’indeki ikazı dikkate alarak dar, hatları belli eden, vücudu saran nitelikte olmamasına özen gösterilmelidir.

“*Câhiliye kadınları gibi göstermeyin güzelliklerinizi, dikkat çekmeyin.*”⁽²³⁾ “*Çalım satarak yürüme, sesinde ölçü ol.*”⁽²⁴⁾ ayetlerinde buyrulduğu gibi makyaj, güzel koku gibi kadını hoş ve güzel gösteren her şeyi yani zîneti kapatmak teşhir etmemek gerekir. Yürüyüşündeki ve konuşmasındaki âdab ve düstur ile ölçülü olmakta tesettürün gereğidir. “*Hepiniz çobansınız ellerinizin altındakilerden sorumlusunuz*” hadis-i şerifindeki hatırlatılan sorumluluk icabı mü’min bir erkek sorumluluğundaki mü’min kadınlara tesettür noktasında nasihatte bulunmalıdır.

Unutulmamalıdır ki! Allah’ın (*celle celalühü*) bütün emir ve yasakları insanoğlunun yaşamını güzelleştirmek ve düzenlemek içindir. Bu emir ve yasaklara göre yaşamınızı idame ettirdiğinizde huzur bulacaksınız.

Tesettür, tüm ibadetler, İslâm dinini bütün emir ve yasaklarına uyarak yaşamak hem mü’min erkek hem de mü’min kadınlara farzdır, herkesin hesabı kendine ait ve Allah’a (*celle celalühü*) hesabı kendi başına verecektir.

Hz. Aişe validemizin (*radiyallahu anha*) Peygamber Efendimiz’e (*sallallahu aleyhi vesellem*) “*Mahşer günü bizi hatırlar mısın Yâ Rasulallah?*” sorusu karşısında Efendimiz : “*Üç yerde hatırlayamam Aişem. Sıratta, mîzanda ve defterlerin herkese verildiği anda. Evet, buralarda kimseyi hatırlayamam.*” buyururken ve kızı Hz. Fatıma’ya (*radiyallahu anha*) : “*Ey Peygamber kızı Fâtıma! Babanın peygamberliğine güvenme. Âhirete hazırlan ve nefsini Allah’tan satın almaya bak!*” diye nasihat ederken, bizlere ne oluyor ki, kendimizden emin bir hayat yaşıyoruz.

Ağlayacak çok şeyimiz var. Gamsızlığımız, dertsizliğimiz, ağlayacak halimize gülüşümüz, katılaştan kalbimiz, samimiyetsizliğimiz, haram ve günahların içinde kendimizi kaybedişimiz, muhabbetten mahrumiyetimiz, cehaletimiz, ayaklar altında ezilişimiz.

Allahım bizi ağlatacak ince bir kalp, ince bir ruh ihsan eyle. Sevdiklerinin gözyaşları bereketine azgın cehennem ateşimizi söndür. (âmin)

(23) Kur’an-ı Kerim, Ahzab, 33/33.

(24) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/19.

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

7

ECİRNA DUALARI (*)

Lâ ilâhe illallahü vahdehü lâ şerike leh. Lehül mülkü ve lehü'l-hamdü yuhyî ve yumît. Ve hüve hayyün lâ yemut, biyedihi'l-hayr ve hüve alâ küllî şey'in kâdir (10 defa) ve ileyhi'l-masîr. (Onuncu da bu son cümle eklenir)

Allah'tan başka ibadete lâyık hiçbir ilâh yoktur. O birdir; Onun hiçbir şeriki yoktur. Mülk Ona ait, hamd Ona mahsustur. Hayatı veren de Odur, ölümü veren de Odur. O, kendisine asla ölüm ârız olmayan Hayy-ı Ezelîdir. Bütün hayr Onun elindedir. O herşeye hakkıyla kâdirdir. Herşeyin ve herkesin dönüşü de Onadır.

(Eller aşağıya çevrilir)

Allahümme ecirnâ min'en-nâr. (3-5 veya 7 defa)

Allahım! Bizi cehennemden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min küllî nâr.

Allahım! Bizi bütün ateşlerden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min fitnet'id-dîniyyeti ve'd-dünyeviy-yeh.

Allahım! Bizi dîni ve dünyevi fitnelerden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min fitneti âhiri'z-zaman.

Allahım! Bizi ahir zaman fitnesinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min fitnet'il-mesih'id-deccâli ve's-süfyan.

Allahım! Bizi Mesih-i Deccal ve Süfyan'ın fitnesinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min'ed-dalâlati ve'l-bid'iyyâti ve'l-beliyyât.

Allahım! Bizi sapıklıklardan, bid'atlardan ve belâlardan muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min şerr'in-nefsi'l-emmârah.

Allahım! Bizi kötülükleri şiddetle emreden nefsin şerrinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min şürûr'in-nüfûs'il-emmârât'il-fir'avniyyeh.

Allahım! Bizi firavunlaşmış nefsi emmarelerin şerrinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min şerr'in-nisâ.

Allahım! Bizi kötü kadınların şerrinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min belâ'in-nisâ.

Allahım! Bizi kötü kadınların belâsından muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min fitnet'in-nisâ.

Allahım! Bizi kötü kadınların fitnesinden muhafaza eyle.

(*) Sabah ve akşam namazı farzından sonra okunur. Bu ve diğer dualarda önce arapçasını sonra da arkasından Türkçesini veriyoruz. Anlamalarını da bilirsek daha güzel olur.

Allahümme ecirnâ min azâb'il-kabr.

Allahım! Bizi kabir azâbından muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min azâbi yevm'il-kıyâmeh.

Allahım! Bizi kıyamet gününün azâbından muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min azâbi cehennem.

Allahım! Bizi cehennem azâbından muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min azâbi kahrîk.

Allahım! Bizi kahrının azâbından muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min nâri kahrîk.

Allahım! Bizi kahrının ateşinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min azâb'il-kabri ve'n-nîrân.

Allahım! Bizi kabir azâbından ve cehennem ateşinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min'er-riyâi ve's-sum'ati ve'l-ucubi ve'l-fahr.

Allahım! Bizi gösterişten ve işitsinler diye amel etmekten, kendini beğenmekten ve övünmekten muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min tecâvüz'il-mülhidîn.

Allahım! Bizi din düşmanlarının tecavüzünden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min şerr'il-münâfikîn.

Allahım! Bizi münâfıkların şerrinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ min fitnet'il-fâsikîn.

Allahım! Bizi fasıkların fitnesinden muhafaza eyle.

Allahümme ecirnâ ve ecir vâlideynâ ve ümmete muhammedin ve hizmetil kur'âni ve'l-îmân ve ahbâbenel mü'minînel muhlisîne ve akribâenâ ve ecdâdenâ min'en-nâr. *Allahım! Anne-babamızı, ümmeti muhammedi, iman ve Kur'an hizmetindeki mü'min ve muhlis dostlarımızı, akrabalarımızı ve ecdadımızı cehennemden muhafaza eyle.*

(Eller yukarı çevrilir) Bi afvike yâ Mucîr bi fadlike yâ Ğaffâr. Allahümme edhıl-nel cennete maal ebrâr. Allahümme edhılnel cennete maal ebrâr. Allahümme edhılâ ve edhıl vâlideynâ ve ümmete muhammedin ve ıhvânenâ ve ehavâtinâ ve akribâenâ ve ecdâdenâ ve ahbâbenel mü'minînel muhlisîne fi hizmeti'l-îmâni ve'l-Kur'ân, el cennete maal ebrâr, bi şefâati nebiyyike'l-muhtâr ve âlihi'l-ethâr ve ashâbihi'l-ahyâr ve sellim mâdâme'l-leylü ve'n-nehâr. Âmîn, velhamdü lillâhi rabbil âlemîn. *Affinla muamele eyle ey kurtaran Mücir. Fazlınla muamele eyle, ey bütün günahları bağışlayan Ğaffâr. Allah'ım bizi iyilerle beraber cennete idhal eyle. Allah'ım bizi iyilerle birlikte cennete girdir. Allah'ım bizi, anne-babamızı, ümmeti muhammedi, erkek ve kız kardeşlerimizi, akrabalarımızı, ecdadımızı, iman ve Kur'an hizmetindeki muhlis mü'min dostlarımızı seçkin peygamberinin, onun pek âli ve hayırlı sahabilerinin şefaati ile, iyilerle beraber cennete idhal eyle. Gece ve gündüz devam ettikçe onlara selâm eyle, dualarımızı kabul eyle. Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun.*

DUA-İ İSM-İ ÂZAM (*)

Bismillâhirrahmânirrahîm

İnnallâhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy; yâ eyyühellezîne âmenû, sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.

Allah, peygambere salat ve rahmet eder, melekleri de salat, dua ve istiğfar eder. Ey iman edenler! Siz de ona salat (dua) ve tam bir teslimiyetle selâm getirin ve destek olun.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrâ,

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrâ,

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrân kesîrâ.

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Salî ve sellim yâ rabbi alâ hâbîbîke Muhammedin ve alâ cemî'il enbiyâi ve'l-mürselîn ve alâ âl-i küllîn ve sahbi küllîn ecmaîn, âmîn, ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn.

(*) Öğle, akşam ve yatsı namazından sonra yapılması efdaldir.

Yâ Rabbi! Habibin Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), bütün nebi ve resullerinin ve hepsinin cümlesinin üstüne salat-u selâm ve bereketler ihsan et. Alemlerin rabbi olan Allaha hamd olsun.

Elfü elfi salâtın ve elfü elfi selâmin aleyke yâ Rasûlallâh

Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın Resulü

Elfü elfi salâtın ve elfü elfi selâmin aleyke yâ Habîballâh

Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın Sevgilisi

Elfü elfi salâtın ve elfü elfi selâmin aleyke yâ emîne vahyillâh

Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın vahyinin emîn temsilcisi.

Allahümme salli ve sellim ve bârik alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve ashâbihî, biadedi evrâkil eşcâr ve emvâcil bihâr ve katarâtıl emtâr. Vağfirlenâ verhamnâ veltuf binâ ve vâlideynâ ve bi ümmete muhammedin yâ ilâhenâ bi külli salâtın minhâ şehâdeten Eşhedü en lâ ilâhe illallâh ve eşhedü enne Muhammeden rasûlullahi sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem.

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), âl ve ashabına, ağaçların yaprakları, denizlerin dalgaları, yağmurların damlaları adedince salât, selâm ve bereket indir. Günahlarımızı bağışla, bize merhamet eyle. Bize, anne-babamıza, Ümmet-i Muhammed'e, ey ilâhımız, bu salavatların herbirisine mukabil lütfeyle! Allah'tan başka ilâh olmadığına şehadet ederim ve Muhammed'in Allah'ın resulü olduğuna şehadet ederim. Allah-u Teâlâ O'na salât ve selâm etsin.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Yâ Cemîlu Yâ Allâh Yâ Karîbu Yâ Allâh

Ey nihayetsiz, gerçek güzellik sahibi Cemîl Allahım.

Ey her şeye nihayet derece yakın, Karîb Allahım.

Yâ Mücîbu Yâ Allâh Yâ Habîbu Yâ Allâh

Ey dua ve isteklere cevap veren Mücîb Allahım.

Ey sevmeye en lâyık, gerçek sevgili Habîb Allahım.

Yâ Raûfu Yâ Allâh Yâ Atûfu Yâ Allâh

Ey re'fet ve hususî şefkatini gösteren Raûf Allahım.

Ey çok merhametli, yüce şefkatiyle kullarına müteveccih Atûf Allahım.

Yâ Ma'rûfu Yâ Allâh Yâ Latîfü Yâ Allâh

Ey kâinatı dolduran eserleriyle tanınan, bilinen Mâruf Allahım.

Ey lütufla davranan, her şeyde cemâl-i sanâtı, inceliği görünen Latîf Allahım.

Yâ Aziymü Yâ Allâh Yâ Hannânü Yâ Allâh

Ey sonsuz azamet, mutlak ihatalı esma sahibi Azîm Allahım.

Ey çok merhamet eden, latîf rahmetini gösteren Hannân Allahım.

Yâ Mennânü Yâ Allâh Yâ Deyyânü Yâ Allâh

Ey bol ihsan eden, hakikî iyilik ve nimet sahibi Mennân Allahım.

Ey amellere lâıyk karşılık veren, zayi etmeyen Deyyân Allahım.

Yâ Sübhânü Yâ Allâh Yâ Emânü Yâ Allâh

Ey şirkten, noksan sıfatlardan münezze Sübhân Allahım.

Ey bütün korkulardan emniyet verip, hıfzeden Emân Allahım.

Yâ Bûrhânü Yâ Allâh Yâ Sultânü Yâ Allâh

Ey yol gösteren, seksiz, şüphesiz hüccet ve Burhan Allahım.

Ey gerçek saltanat ve hüküm sahibi Sultân Allahım.

Yâ Müste'ânü Yâ Allâh Yâ Muhsinü Yâ Allâh

Ey kendisinden yardım dilenilen, imdad istenen Müsteân Allahım.

Ey iyilik ve ihsanı bol, her şeyi en iyi surette yapan Muhsin Allahım.

Yâ Mütealü Yâ Allâh Yâ Rahmânü Yâ Allâh

Ey her batıl düşünceden pâk, yüce ve üstün Müteâl Allahım.

Ey bol rahmet eden, fark gözetmeden herkesi rızıklandıran Rahman Allahım.

Yâ Rahîmü Yâ Allâh Yâ Kerîmü Yâ Allâh

Ey hususî rahmetiyle, ibâdına mağfiret edip Cennet bahşeden Rahîm Allahım.

Ey çok kerem sahibi, umulmadık yerden ihsan eden Kerîm Allahım.

Yâ Mecîdü Yâ Allâh Yâ Ferdü Yâ Allâh

Ey sonsuz şeref ve azamet ve nimet sahibi, yücelerin yücesi Mecîd Allahım.

Ey rububiyet, ulûhiyet, isim, sıfatlarında benzeri olmayan, tek ve Ferd Allahım.

Yâ Vitru Yâ Allâh Yâ Ehadü Yâ Allâh

Ey zât, şuunat, isim ve sıfatında benzeri, dengi, eşi olmayan Vitr Allahım.

Ey taklit edilmez, misli yapılamaz her bir eserinde birliği görünen Ehad Allahım.

Yâ Samedü Yâ Allâh Yâ Mahmûdu Yâ Allâh

Ey her mahlûkun ihtiyacını veren, hiçbir şeye muhtaç olmayan Samed Allahım.

Ey hâmd edilmeye en lâıyk, çok övülen Mahmûd Allahım.

Yâ Sadıka'l-vâdi Yâ Allâh Yâ Âliyyü Yâ Allâh

Ey vâdinde ve sözünde doğru Sâdık Allahım.

Ey görünen ve düşünülen herşeyden daha üstün ve muallâ Âlî Allahım.

Yâ Ğaniyyü Yâ Allâh Yâ Şâfi Yâ Allâh

Ey mutlak zenginlik sahibi Ğaniyy Allahım.

Ey maddî manevî her derde deva, her illete çare Şâfi Allahım.

Yâ Kâfi Yâ Allâh Yâ Muâfi Yâ Allâh

Ey arzulanan, istenilen maddî manevî her şeye yeten Kâfi Allahım.

Ey illetlerin elem ve acısı yerine sıhhat, saadet ve âfiyet bahşeden Muâfi Allahım.

Yâ Bâkî Yâ Allâh Yâ Hâdî Yâ Allâh

Ey bütün sıfat ve esmasıyla hep var olan, varlığı sınırlanmayan Bakî Allahım.

Ey mevcudatı vazifesine, yaratılışına yönlendiren, hidayet veren Hâdî Allahım.

Yâ Kâdiru Yâ Allâh Yâ Sâtiru Yâ Allâh

Ey irade ettiği her şeye kuvveti eksilmeden kâfi gelen Kâdir Allahım.

Ey maddî manevî ayıpları, kusurları, çirkinlikleri örtüp gizleyen Sâtir Allahım.

Yâ Kakhâru Yâ Allâh Yâ Cebbâru Yâ Allâh

Ey bütün mevcudatı dize getiren, sonsuz izzet sahibi, hükmünde mutlak galip Kakhâr Allahım.

Ey emir ve fermanına karşı konulamayan, dilediğini yapmaya ve yaptırmaya muktedir, tamir ve ıslah eden Cebbâr Allahım.

Yâ Ğaffâru Yâ Allâh Yâ Fettâhu Yâ Allâh

Ey bol mağfiret sahibi, fazl ve rahmetiyle her günahı bağışlayan Ğaffâr Allahım.

Ey bereket kapılarını, hikmetli suretleri, âhiret âlemini, bağlı, kilitli gönülleri, tılsımlı düğümleri, kapalı yolları hayırla açan Fettah Allahım.

Yâ rabbe's-semâvâti ve'l-ard, yâ ze'l-celâli ve'l-ikrâm. Es'elûke bi hakkı hâzihi'l-esmâi küllihâ en tûsâlliye alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed, verham Muhammeden kemâ salleyte ve sellemte ve bârekte ve râhimte ve terahhamte alâ ibrâhîme ve alâ âli ibrâhime fi'l-âlemin. Rabbenâ inneke hamîdun mecid. Birâhmetike Yâ Erhâme'r-rahimîn. Ve'l-hamdü lillâhi rabbî'l-âlemin.

Ey göklerin ve yerin Rabbi, ey Celâl ve İkrâm sahibi!

Bütün bu isimlerin hakkı için Senden İbrahim'e ve İbrahim'in âline salât, selâm, bereket, rahmet ve çok şefkat ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun âline de cümle âlemlerde salat etmeni diliyorum. Rabbimiz, Sen her senâya lâyıık Hamîd. Şânı yüce, kadri büyük olan Mecîd'sin! Rahmetinin hürmetine, ey merhametlilerin merhametlisi, duamızı kabul buyur!.

Hamd olsun Âlemlerin Rabbi Allâh'a ki hamd ancak kendisine mahsustur.

DUA-İ TERCÜMAN-I İSM-İ ÂZAM (*)

Bismillâhırrahmânırrahîm

İnnallâhe ve melâiketehû yusallûne ale'n-nebiyy; yâ eyyühellezîne âmenû, sallû aleyhi ve sellimû teslîmâ.

Allah, peygambere salat ve rahmet eder, melekleri de salat, dua ve istiğfar eder. Ey iman edenler! Siz de ona salat (dua) ve tam bir teslimiyetle selâm getirin ve destek olun.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrâ,

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrâ,

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed. Bi adedi külli dâin ve devâin ve bârik ve sellim aleyhi ve aleyhim kesîrân kesîrâ.

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) ailesine; dert çekenlerin (devâ dileyen çağırıcıların) ve devâ (çâre) lerinin tümü adedince salât-ü-selâm et. O'na ve onlara çok çok (çokça) bereket ver ve selâmlar et!.

Salî ve sellim yâ rabbi alâ hâbîbîke Muhammedin ve alâ cem'îl enbiyâi ve'l-mürselîn ve alâ âl-i küllîn ve sahbi küllîn ecmaîn, âmîn, ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn.

(*) Sabah ve ikinci namazından sonra yapılması efdaldır.

Yâ Rabbi! Habibin Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), bütün nebi ve resullerinin ve hepsinin cümlesinin üstüne salat-u selâm ve bereketler ihsan et. Alemlerin rabbi olan Allaha hamd olsun.

Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin aleyke yâ Rasûlallâh
 Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın Resulü
 Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin aleyke yâ Habîballâh
 Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın Sevgilisi
 Elfü elfi salâtin ve elfü elfi selâmin aleyke yâ emîne vahyillâh
 Binlerce salat-ü selam Sana ey Allah'ın vahyinin emîn temsilcisi.

Allahümme salli ve sellim ve bârik alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve ashâbihî, biadedi evrâkil eşcâr ve emvâcil bihâr ve katarâtil emtâr. Vağfirlenâ verhamnâ veltuf binâ ve vâlideynâ ve bi ümmete muhammedin yâ ilâhenâ bi külli salâtin minhâ şehâdeten Eşhedü en lâ ilâhe illallâh ve eşhedü enne Muhammeden rasûlullahi sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem.

Allahım! Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), âl ve ashabına, ağaçların yaprakları, denizlerin dalgaları, yağmurların damlaları adedince salât, selâm ve bereket indir. Günahlarımızı bağışla, bize merhamet eyle. Bize, anne-babamıza, Ümmet-i Muhammed'e, ey ilâhımız, bu salavatların herbirisine mukabil lütfeyle! Allah'tan başka ilâh olmadığına şehadet ederim ve Muhammed'in Allah'ın resulü olduğuna şehadet ederim. Allah-u Teâlâ O'na salât ve selâm etsin.

Bismillâhirrahmânirrahîm

Sübhâneke yâ Allâh teâleyte yâ Rahmân,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey bin bir esma sahibi, mutlak ve gerçek mabûd olan Allahım! Her şeyden üstün ve yücesin, ey bol rahmet eden, fark gözetmeden herkesi rızıklandıran Rahman! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar ya Rahmân.

Sübhâneke yâ Rahîm teâleyte yâ Kerîm,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey hususi rahmet gösteren, sevgili ibadına mağfired edip Cennet bahşeden Rahîm! Her şeyden üstün ve yücesin, ey bol kerem sahibi, umulmadık yerden ihsan eden Kerîm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Hamîd teâleyte yâ Hakîm,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her senâya lâyık olan, ancak kendisine hamd ve senâ olunan, bütün varlıkların hâl ve kâl dilleriyle övülen Hamîd!

Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyi yerli yerine koyan hikmetle yapan, faydalı yaratan Hakîm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Mecîd teâleyte yâ Melik,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey sonsuz izzet ve azamet ve nimet sahibi olan yücelerin yücesi Mecîd! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyin sahibi, sultanı Melik! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Kuddûs teâleyte yâ Selâm,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey maddî-manevî bütün çirkinliklerden, mutlak pâk ve temiz olan, herşeyi en güzel şekilde temiz kılan Kuddûs! Her şeyden üstün ve yücesin, ey eksiklerden uzak ve her türlü kötülükten selâmet veren Selâm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Mü'min teâleyte yâ Müheymin,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey emniyet ve emân veren, kalplere iman bahşeden Mü'min! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyin dizgini elinde olan, bütün mevcudatı çepeçevre kudret kabzasında tutan, gözeten, kollayıp koruyan, Müheymin! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Azîz teâleyte yâ Cebbâr,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey herkese galip gelen her bir mevcuda haddini bildiren sonsuz izzet sahibi Azîz! Her şeyden üstün ve yücesin, ey emir ve fermanına karşı konulamayan, dilediğini yaptırmaya muktedir olan, tamir ve ıslah eden Cebbâr! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Mütekebbir teâleyte yâ Hâlık,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey sonsuz derece büyüklük ve kibriya sahibi olan Mütekebbir! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyi yoktan var eden yaratan Hâlık! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Evvel teâleyte yâ Âhir,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her şeyden önce var olan, başlangıcı olmayan ezeli olan Evvel! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyden sonra bâkî kalan sonu olmayan ebedî olan Âhir! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Zâhir teâleyte yâ Bâtın,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey varlığı, sıfatı, isimleri her şeyde aşikâr ve apaçık olan Zâhir! Her şeyden üstün ve yücesin, ey isim, sıfat, ef'al ve

eserleriyle her şeyin içyüzünü ihata eden Bâtın! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Bâri' teâleyte yâ Musavvir,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey eşyayı ve her şeyin âzâ ve cihazatını birbirine uygun ve lâyük şekillerde yapan Bâri! Her şeyden üstün ve yücesin, ey herşeye, kendine ve çevresine münâsîp suret giydiren Musavvir! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Tevvâb teâleyte yâ Vehhâb,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey tevbeleri sonsuz rahmetiyle kabul eden Tevvâb! Her şeyden üstün ve yücesin, ey çeşit çeşit hediyeleri, nimetleri karşılıksız bol bol ihsan eden Vehhâb! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Bâis teâleyte yâ Vâris,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey kullarına elçiler gönderen, ölmüş cesetlere Haşır'de hayat bahş eden Bâis! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyin hakikî ilk ve son sahibi olan, mülk yalnız kendisine kalan Vâris! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Kadîm teâleyte yâ Mukîm,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey varlığının bidayeti ve sonu olmayan, bizâtîhi var olan hadis olmayan Kadîm! Her şeyden üstün ve yücesin, ey hiç bir sebebe dayanmayan her şeyi ayakta tutan, fenâyâ uğramayan Mukîm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Ferd teâleyte yâ Vitr,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey rububiyetinde, ulûhiyetinde, isim ve sıfatlarında benzeri olmayan, tek ve bir olan Ferd! Her şeyden üstün ve yücesin, ey zât, şuunat, isim ve sıfatında benzeri, dengi, eşi olmayan Vitr! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Nûr teâleyte yâ Settâr,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey misli, benzeri olmayan, yektâ, mukaddes, ezeli ve ebedî Nûr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey kötülükleri çirkinlikleri rahmetiyle örten, gizleyen Settâr! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Celîl teâleyte yâ Cemîl,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey sonsuz derece celâlli ve yüce olan haşmet sahibi Celîl! Her şeyden üstün ve yücesin, ey nihayetsiz, gerçek güzellik sahibi olan Cemîl! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Kâhîr teâleyte yâ Kâdir,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her şeye ve kuvvete galip gelen, hunharları dize getiren, hiç kimse tedbir ve takdirini geri çeviremeyen Kâhîr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey irade ettiği her şeye gücü ve kuvveti acze düşmeden eksilmeden kâfi gelen Kâdir! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Melîk teâleyte yâ Muktedir,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her şeyin gerçek sahibi, bütün mevcudatın mutlak maliki, hükümdarı olan Melîk! Her şeyden üstün ve yücesin, ey kuvvet ve kudret sâhiplerini istediği gibi yönlendiren, bütün mevcudatı kudreti altında tutan Muktedir! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Alîm teâleyte yâ Allâm,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her şeyi bihakkın bilen, hiçbir şey ondan gizlenemeyen Alîm! Her şeyden üstün ve yücesin, ey sonsuz ilim sahibi olan Allâm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Azîm teâleyte yâ Ğafûr,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey sonsuz azamet ve nihayetsiz ihatalı esma sahibi olan Azîm! Her şeyden üstün ve yücesin, ey çok mağfîret eden, kullarını bağışlamayı seven Ğafûr! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Halîm teâleyte yâ Vedûd,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey en güzel muamele eden, fırsat tanıyan, hemen cezalandırmayan Halîm! Her şeyden üstün ve yücesin, ey çok seven ve sevdiren, sevmeye ve dostluğu kazanılmaya en çok lâyık olan Vedûd! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Şehîd teâleyte yâ Şâhid,
Ecîrnâ mine'n-nâr biafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey mülkünde olup biten her şeyi gören, her yerde hâzır ve nazır olan Şehîd! Her şeyden üstün ve yücesin, ey bütün mevcudatı birden gören, her yerde hâzır, her şeye nâzır olan Şâhid! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Kebîr teâleyte yâ Müteâl,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey mümkün ve mutasavver bütün büyüklerden daha büyük olan Kebîr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her batıl düşünceden pak muallâ ve yüce olan Müteâl! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Nûr teâleyte yâ Latîf,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey misli, benzeri olmayan, yektâ, mukaddes, ezeli ve ebedî Nûr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey lütufla davranan, gizli inceliği bilen, her şeyde nazik cemal-i sanâtı görünen Lâtîf! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Semî' teâleyte yâ Kefîl,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey bütün ses ve sadâları en iyi işiten Semî! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyi yoluna koymakta kendisine en fazla güvenilen Kefîl! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Karîb teâleyte yâ Basîr,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey her şeye nihayet derece yakın olan, hiçbir şey tasarrufuna, rububiyetine engel olamayan Karîb! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyin her zaman iç ve dışını ve gerçek hakikatini bütün incelikleriyle en iyi surette gören Basîr! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Hakk teâleyte yâ Mübîn,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey varlığı, birliği isim ve sıfatları her şeyden daha hak ve gerçek olan Hak! Her şeyden üstün ve yücesin, ey mahlûkatına gerekli her şeyi açıklayan, maddî-manevî âyâtıyla varlığı birliği tam zâhir olan Mübîn! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Raûf teâleyte yâ Rahîm,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey çok esirgeyen, re'fet ve hususî şefkatini gösteren Raûf! Her şeyden üstün ve yücesin, ey hususî rahmet gösteren, sevgili ibâdına mağfiret edip Cennet bahşeden Rahîm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Tâhir teâleyte yâ Mütahhir,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey sonsuz derece pâk ve temiz olan mutlak Tâhîr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey dilediği her şeyi maddî ve manevî

kirlerden pâk ve temiz kılan, mutlak Mutahhir! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Mücemmil teâleyte yâ Mufaddil,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey maddî manevî her şeyi dilediği ölçüde güzelleştiren Mücemmil! Her şeyden üstün ve yücesin, ey dilediğini üstün kılan Mufaddil! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Muzhîr teâleyte yâ Mün'im,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey hak ve hakikati ve dilediği her şeyi açığa çıkaran Muzhîr! Her şeyden üstün ve yücesin, ey mahlûkatına, hesaba gelmez çeşit çeşit her taifeye münâsîp lezzetli şirin nimetler veren Mün'im! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Deyyân teâleyte yâ Sultân,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey amellere en lâıık karşılık veren, zayı etmeyen Deyyân! Her şeyden üstün ve yücesin, ey gerçek saltanat ve hüküm sahibi Sultân! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Hannân teâleyte yâ Mennân,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey çok rahmet eden, en lâıif rahmetini gösteren Hannân! Her şeyden üstün ve yücesin, ey çok ihsan eden, hakikî iyilik sahibi olan Mennân! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Ehad teâleyte yâ Samed,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey taklit edilmez, misli yapılamaz her bir sanat ve eserinde birliğı görünen Ehad! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şeyin, her mahlûkun her ihtiyacını veren, hiç bir şeye muhtaç olmayan Samed! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Hayy teâleyte yâ Kayyûm,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey mutlak, zatî, ezeli ve ebedî hayat sahibi olan Hayy! Her şeyden üstün ve yücesin, ey her şey kendisine istinat edip dayanarak kâim olan, vücudu hiçbir şeye dayanmayan Kayyûm! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke yâ Adl teâleyte yâ Hakem,

Ecirnâ mine'n-nâr biafvi ke yâ Rahmân.

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey mutlak adalet sahibi Adl! Her şeyden üstün ve yücesin, ey hüküm ve kaza sahibi Hakem! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

**Sübhâneke yâ Ferd teâleyte yâ Kuddûs,
Ecirnâ mine'n-nâr bîafvike yâ Rahmân.**

Sübhânsın, münezzehsin, Sana sığınırım ey rububiyetinde, ulûhiyetinde, isim ve sıfatlarında benzeri olmayan, tek ve bir olan Ferd! Her şeyden üstün ve yücesin, ey bütün maddî-manevî çirkinliklerden, mutlak pâk ve temiz olan, her şeyi en güzel şekilde temiz kılan Kuddûs! Affınla bizi azap ateşinden ve cehennemden kurtar Yâ Rahmân.

Sübhâneke âhiyyen şerâhiyyen teâleyte lâ ilâhe illâ ente ecirnâ ve ecir vâlideynâ ve ihvanena ve ehavatına ve ümmete muhammeden ve rufekâenâ ve âkribâenâ ve ahbâbene'l-mü'minîne'l-muhlisîne mine'n-nâr ve min küllî nâr.

(eller aşağıya çevrilir)

Vahfaznâ min şerri'n-nefsi ve'ş-şeytân ve min şerri'l-cinni ve'l-insân ve min şerri'l-bid'ati ve'd-dalâlâti ve'l-ilhâdi ve't-tuğyân.

(eller yukarı çevrilir)

Bi afvike yâ Mücîr, bi fadlike yâ Ğaffâr, bi rahmetike yâ erhame'r-rahimîn.

Allahümme edhlilne'l-cennete maal ebrâr, bişefâati nebiyyike'l-muhtâr. Âmin ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn.

Sen Sübhânsın bütün kusur ve noksanlıktan uzak ve pâksın, Sübhaniyetine sığınıyorum, ey çok merhamet eden, lâtif rahmetini gösteren Hannân ve en çok ih-san eden, hakikî iyilik ve nimet sahibi olan Mennân! Senden başka ilâh yoktur. Sen her şeyden yüce ve muallâsın. Bizi, anne babamızı, arkadaşlarımızı, Ümmet-i Muhammed'i, akrabalarımızı, hâlis dostlarımızı cehennem ateşinden, diğer bütün ateşlerden kurtar. Bizleri nefis ve şeytanın şerrinden, cin ve insanın şerrinden, bid'aların, dalâletin, şirkin ve azgınlığın şerrinden muhafaza eyle. Affının hürmetine azaptan koruyan ey Mücîr! Fazlının bereketine çok bağışlayan ey Ğaffâr! Rahmetinin hatırına, ey merhametlilerin merhametlisi.

Allahım! Seçkin peygamberinin şefaatiyle, iyilerle beraber, bizleri Cennet'e idhal eyle! Dualarımızı kabul buyur.

Hamd olsun âlemlerin rabbi Allah'a ki hamd ancak kendisine mahsustur.

SABAH DUALARI(*)

Sübhânallah (33 defa),
Elhamdülillah (33 defa),
Allahuekber (34 defa),
Lâ ilâhe illallah (100 defa).

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

“Allahım! Sen benim rabbimsin, senden başka ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben, senin kulunum ve gücüm yettiğinde sana olan ahdim ve vâdim bağlıyım. İşlediklerimin şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetlerini itiraf, günahlarımı da ikrar ederim. Beni bağışla, zira günahları sadece sen bağışlarsın” (3 defa)

“Yüce ismi anılınca ne yerde ne de gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah’ın ismiyle ki, O Semî’ ve Alîm’dir” (3 defa)

Mahlukatının şerrinden Cenab-ı Allah’ın her türlü eksiklikten uzak, şifâ ve devâ vesilesi olan tastamam kelimelerine sığınırım. İnsî-cinnî bütün şeytanlardan, zarar verebilecek her canlıdan ve kem nazardan da Allah’ın tastamam (eksikliklerden münezzeh) kelimelerine (ilmine ve kudretine) sığınırım.

Allah’ın rahmetinden kovulmuş şeytanın şerrinden, her şeyi işiten ve bilen Allah’a sığınırım. Rahmân ve Rahîm Allah’ın adıyla. “Allah’tır gerçek ilâh! O’ndan başka yoktur ilâh. Görünmeyen ve görünen her şeyi bilir. O Rahmân’dır, Rahîm’dir. Allah’tır gerçek ilâh! O’ndan başka ilâh yoktur. O Melîk’tir, Kudûs’tür, Selâm’dır, Mü’min’dır, Müheymin’dır, Azîz’dır, Cebbâr’dır, Mütekebbir’dır. Allah, müşriklerin iddialarından münezzeh ve yücedir. Allah o gerçek ilâhtır ki Hâlık’tır, Bâri’dır, Musavvir’dır. En güzel isimler ve vasıflar O’nundur. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O’nu tesbih ve tenzih eder. O, Azâz’dır, Hakîm’dir.”

“De ki : O, Allah’tır, gerçek ilâhtır ve birdir. Allah Samed’dir. Ne doğurmuş, ne de doğurulmuştur. Ne de herhangi bir şey O’na denktir.” (3 defa)

(*) Peygamber Efendimizin her sabah namazından sonra yaptığı dualar.

“De ki : Sabahın rabbine sığınırım, yarattığı şeylerin şerrinden. Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden. Düğümlere üfleyip büyü yapan büyücü kadınların şerrinden ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.” (3 defa)

“De ki : İnsanların rabbine, insanların yegâne hükümdarına, insanların ilâhına sığınırım. O sinsi şeytanın şerrinden. O ki, insanların kalplerine vesvese verir. O şeytan, cinlerden de olur, insanlardan da.” (3 defa)

“Haydi, siz akşama girerken, sabaha çıkarken Allah’ı takdis ve tenzih edin, namaz kılın! Göklerde ve yerde hamd, güzel övgü O’na mahsustur. İkinci vaktinde de, öğleye girerken de, O’nu takdis ve tenzih edin, namaz kılın! O, ölüden diriye çıkarır, diriden ölüyü çıkarır ve ölmüş toprağa hayat verir. İşte siz de öldükten sonra böylece diriltileceksiniz.”

Allahım! Senin inayetinle sabahladık, senin inayetinle akşamladık, senin inayetinle yaşar, senin izninle ölürüz. Dönüş de sanadır. Hamd, canımızı aldıktan sonra bizi tekrar dirilten Allah’a mahsustur. Dönüş de O’nadır.

Allahım! Senden başka ilâh yoktur. Senin şerikin de bulunmaz.

Allahım! Seni, yüce şanına yaraşmayacak her eksiklikten tenzih ediyor, günahlarımı bağışlamayı ve rahmetini diliyorum.

Allahım! İlmimi artır ve bahsettiğin hidayetten sonra kalbimi kaydırma. Yüce nezdinden bana rahmetini lütfet. Şüphesiz ki, sen çok lütufkârsın.

“Allahım! Seyyidina Hazreti İbrahim ve ailesine salat ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed ve ailesine de salat et. Muhakkak ki sen, her bakımdan hamde lââyık ve şanı yüce olansın.” (10 defa)

“Allahım! Seyyidina Hazreti İbrahim ve ailesine bereket ihsan ettiğin gibi, Efendimiz Hazreti Muhammed ve ailesine de bereket ihsan et. Muhakkak ki sen, her bakımdan hamde lââyık ve şanı yüce olansın.” (10 defa)

“Allahım! Senden başka ilâh olmadığına ve Hazreti Muhammed’in (aleyhi’s-salatu vesselam) senin kulun ve resulün olduğuna, seni, hamele-i arşını, meleklerini ve bütün mahlukatını şahit tutarak sabahladım” (3 defa)

Buyur ya Rab, fermanına uydum, divanına geldim. Her zaman gelmeye de âmâdeyim. Her türlü hayır ve güzellik senin elindedir, senden gelir ve yine sana döner.

Allahım! Bir söz söylemiş, bir yemin etmiş, bir nezirde bulunmuş yahut bir amel işlemiş olmayayım ki, sen hepsini önceden dilemiş olmayasın. Neyi ki dile-din, o olmuştur. Olmamasını dilediğin şey de olmamıştır. Gerçek güç ve kuvvet ancak Sana aittir ve Sendendir. Şüphesiz senin gücün her şeye yeter.

Allahım! Yaptığım her dua, senin rahmetinle muamelede bulunduğun, ettiğim her lânet de senin lânet ettiğin kimsenin üzerine olsun. Sen dünyada ve âhirette benim yüce dostum ve velimsin, beni müslüman olarak öldür ve salih kulların zümresine ilhak buyur.

Allahım! Senden, zarar verici bir şeye ve saptırıcı bir fitneye uğramaksızın, kazaya rıza, ölümden sonra rahat bir hayat, cemâline bakma lezzeti ve sana kavuşma iştiağı istiyor, zulmetmekten ya da zulme uğramaktan, düşmanlıkta bulunmaktan veya düşmanlığa maruz kalmaktan, hata işlemekten yahut bağışlanmayacak bir günaha girmekten sana sığınıyorum.

Gökleri ve yeri yaratan, hem gayb hem de şehadet alemlerini bilen, celâl ve ikram sahibi Allahım! Şu dünya hayatında sana söz veriyor ve seni sözüme şahit tutuyorum. Zaten sen şahit olarak yetersin. Şehadet ederim ki, senden başka ilâh yoktur; birsin; ortağın bulunmaz; mülk senindir, hamd sana mahsustur ve senin gücün her şeye yeter. Yine şehadet ederim ki, Hazreti Muhammed (*aleyhi's-salatu vesselam*) senin kulun ve resulüdür. Vâdinin hak, senin huzuruna çıkmanın da hak olduğuna, kıyamet saatinin katien geleceğine ve senin kabirdekileri dirilteceğine de şehadet ederim. Şayet beni nefsim bırakırsan, o zaman zaaf, kusur, günah ve hatalarla baş başa bırakmış olursun. Ben sadece senin rahmetine itimat ediyorum. Ne olur, bütün günahlarımı bağışla, zira günahları ancak sen bağışlarsın. Tevbemi kabul buyur, çünkü sen, tevbe yollarını açan ve o tevbeleri kabul eden Tevvâb-ü Rahîm'sin.

Uykuyu ve uyanıklığı yaratan Cenab-ı Allah'a hamd olsun. Beni sağ-salim ve her uzvum yerli yerinde diriltten Allah'a hamd olsun. Şehadet ederim ki, Allah ölüleri de diriltir ve O, her şeye gücü yetendir.

Biz de, bütün mülk de, Azîz ve Celîl olan Allah'a ait olarak sabahladık. Hamd Allah'a mahsustur, ululuk ve azamet yalnız Allah'ındır. Yaratma da, emir de, gece ve gündüz de, gece ve gündüzü mesken tutmuş her şey de yalnızca Allah'a aittir.

Allahım! İçinde bulunduğumuz şu günün evvelini sulh-ü salah, ortasını felâh, sonunu da her bakımdan muvaffakiyetli kıl. Senden dünyanın da, âhiretin de hayrını diliyorum, ey merhametliler merhametlisi!

"Allahım! Her türlü gam ve hüzünden sana sığınıyorum, âcizlik ve tembellikten de sana sığınıyorum, korkaklık ve cimrilikten de sana sığınıyorum, borç altında ezilmekten ve düşmanların kahrına uğramaktan yine sana sığınıyorum." (3 defa)

Biz de bütün mülk de, Allah'a ait olarak sabahladık, O'nun ortağı yoktur. O'ndan başka ilâh da bulunmaz ve dönüş de yine O'nadır.

“Gökleri ve yeri yaratan, hem gayb hem de şehadet alemini bilen, her şeyin sahibi ve rabbi olan Allahım! Şehadet ederim ki, senden başka ilâh yoktur. Nefsimin ve şeytanın şerrinden, onun her türlü tuzağından, günah işleyerek kendi nefsimi zulmetmekten veya başka bir müslümana kötülük dokundurmaktan sana sığınırım.” (4 defa)

Ey Hayy-u Kayyum! Rahmetin hürmetine senden yardım dileniyorum, her halimi islah buyur ve göz açıp kapayıncaya kadar olsun beni kendime ve nefsimi terk etme.

Allahım! Adı anılmaya en lâıyk olan sen, kullukta bulunulmaya en lâıyk olan da yine sensin. Sensin yardım istenilenlerin en çok yardım edeni, güç sahiplerinin en şefkatlisi, kapısında bir şeyler dilenilenlerin en cömerdi ve verenlerin eli en açık olanı. Sensin her şeyin, ortağı olmayan yegâne sahibi ve hakimi. Sensin eşi ve benzeri olmayan biricik varlık. Senden başka ne varsa hepsi yok olmaya mahkumdur. Sana itaat bile ancak senin izinle olur ve sen isyan edenleri mutlaka bilirsin. Sana itaat edilir, karşılığını mutlaka verirsin. İsyân edilir, affedersin. Her şeye en yakın şahit sen, en yakın koruyucu da yine sensin. Nefislerin önüne geçer ve perçemlerden yakalarsın. İnsanların yaptıklarını yazar ve ecellerini takdir edersin. Kalpler sırlarını sana açar, dolayısıyla her gizli sana âyândır. Helâl, senin helâl kıldığın, haram da senin haram buyurduğundur. Din, senin teşri kıldığın, emir de senin hükmettiğindir. Mahlukat senindir, kul da senin kulundur. Sen, Raûf ve Rahîm Allah’sın. Göklerin ve yerin kendisiyle parıldadığı vechinin nuru hürmetine beni şu günün sabahında ve akşamında affetmeni ve kudretinle cehennem ateşinden korumanı diliyorum.

“Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. O’na tevekkül ettim. O, Arş-ı Azîm’in Rabbidir” (7 defa)

“Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan, Resul olarak da Hazreti Muhammed’den (sallallahu aleyhi vesellem) razı olduk. Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan, Nebi olarak da Hazreti Muhammed’den (sallallahu aleyhi vesellem) razı oldum.” (3 defa)

Allahım! Bu günün sabahında benim üzerimde ya da mahlukatından herhangi birinin üzerinde olan her bir nimet ancak sendendir. Senin ortağın yoktur. Hamd sana mahsus, şükür de yine sana mahsustur.

Allahım! Şu sabaha senden gelen bir nimet ve âfiyet ile ve günahlarım örtülmüş olarak çıktım. Dünyada ve âhirette üzerimdeki nimetini, âfiyetini ve sıyanetini tamamlamanı diliyorum.

Rabbim Allah'tır, tevekkülüm de Allah'adır. O'ndan başka ilâh yoktur. O'na tevekkül ettim. O, Arş-ı Azîm'in Rabbidir.

Ululuk ve azamet sahibi Allah'tan başka ilâh yoktur. O, ne dilemişse olmuş, olmamasını dilediği hiçbir şey de olmamıştır. Biliyorum ki, Allah'ın gücü her şeye yeter ve Allah, ilmiyle her şeyi kuşatmıştır.

Allahım! Sen benim rabbimsin, senden başka ilâh yok, ben sana tevekkül ettim. Sen, Arş-ı Azîm'in Rabbisin. Allah, neyi dilediyse o olmuş, olmamasını dilediği de olmamıştır, güç ve kuvvet, ululuk ve azamet sahibi Allah'ındır.

Allahım! Nefsimin ve perçeminden tuttuğun her canlının şerrinden sana sığınırım. *“Şüphesiz ki rabbim dosdoğru bir yol üzerindedir.”*

Biz de, bütün mülk de Allah'a ait olarak sabahladık. Hamd, Allah'a mahsustur. Başka ilâh yoktur, ancak Allah vardır. O'nun ortağı yoktur; mülk de hamd de O'na aittir. O'nun her şeye gücü yeter.

Rabbim! Bu ve bundan sonraki günlerin hayrını senden diler, bugünün ve daha sonraki günlerin şerrinden de sana sığınırım.

Rabbim! Tembellikten ve ihtiyarlığın sıkıntılarından sana sığınırım.

Rabbim! Cehennemdeki ve kabirdeki azaptan sana sığınırım.

“Allahım! Sana sığınırım küfürden ve fakirlikten. Sana sığınırım kabir azabından. Senden başka ilâh yoktur.” (3 defa)

“Allahım! Bedenime âfiyet ver. Kulağıma âfiyet ver. Gözüme âfiyet ver. Senden başka ilâh yoktur” (3 defa)

Yüce zatına mahsus hamd ile Allah'ı tesbih ederim. Kuvvet sadece Allah'ındır. Allah ne dilediyse olmuş, olmamasını dilediği de olmamıştır. Biliyorum ki, Allah'ın gücü her şeye yeter ve Allah, sonsuz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır.

İslam fitratı, ihlâs/tevhid kelimesi ile Peygamberimiz Hazreti Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) dini üzerinde ve hiçbir zaman şirke düşmeden hep Hakk'a yönelen ve müslüman olan atamız İbrahim'in (aleyhisselâm) milletinden olarak sabaha erdik.

Allahım! Tembellikten, kocamaktan, ihtiyarlığın zorluklarından, dünyanın aldatıcı yüzünden ve âhîret azabından sana sığınıyorum. Biz de, bütün mülk de, alemlerin rabbi Allah'a ait olarak sabahladık.

Allahım! Senden bugünün hayrını, fethini, yardımını, nurunu, bereket ve hidayetini istiyor, bugünde ve bundan sonraki günlerde olan ve olacakların şerrinden sana sığınıyorum. Allah'tan başka ilâh yoktur. Büyük Allah'tır; başka ilâh yoktur, sadece Allah vardır. Allah'tan başka ilâh yoktur; O'nun ortağı bulunmaz.

Allah'tan başka ilâh yoktur; gerçek havl ve kuvvet ancak Allah'a aittir. Allah'ın lütfu ile dir.

Allahım! Dünyada ve âhirette Senden âfiyet diliyorum.

Allahım! Dinimde ve dünyamda, ailemde ve malımda Senden bizi affetmeni ve bize âfiyet vermeni dileniyorum.

Allahım! Ayıplarımı setret ve beni korkularımdan emin kıl.

Allahım! Önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden gelecek tehlikelerden beni koru. Ayağımın altından ansızın kısıtılıvermekten de Senin azametine sığınırım.

“Sübhânallahi ve bihamdihi, Sübhânallah'il-Azîm. Allah'ı her türlü noksandan tenzih eder ve O'na hamdederim. Şanı yüce Allah, her türlü eksiklikten münezzehtir” (100 defa)

“Sübhânallah. Elhamdülillah. Lâ ilâhe illallah. Allahuekber. Allah bütün noksanlardan münezzehtir. Hamd Allah'a mahsustur. Allah'tan başka ilâh yoktur. Büyük Allah'tır” (100 defa)

Allahım! Senden, imanda sıhhat, güzel ahlâkla bezenmiş iman, arkasından felâh gelecek bir muvaffakiyet, katından rahmet ve âfiyet ve nezdinden mağfiret ve rıza diliyorum.

Allahım! İmanı bize sevdire ve onu kalblerimizde tezyin et. Küfür, fık ve isyanı da bize çirkin göster ve bizi hep dosdoğru yolda yürüyenlerden eyle.

Allahım! Senden, seninle itmi'nan bulmuş, sana kavuşacağına inanan, kazana razı ve verdiği kanaat eden bir nefis diliyorum.

“Allahım! Bilerek şirk koştuktan sana sığınıyor, bilemediklerimden dolayı da mağfiretini diliyorum” (3 defa)

Allahım! Her işte akıbetimizi güzel eyle ve bizi dünyada rezil rüsvay olmaktan, âhirette de azaba uğramaktan muhafaza buyur.

Allahım! Efendimiz Hazreti Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), âl-ü ashabına salat-ü selâm eyle ve o salavat hakkı için dualarımızı kabul buyur.

AKŞAM DUALARI^(*)

Sübhânallah (33 defa),
Elhamdülillah (33 defa),
Allahuekber (33 defa),
Lâ ilâhe illallah (100 defa).

Ey kalpleri evirip çeviren Allahım! Kalplerimizi dinin üzere sâbit kıl.

“Eûzübillâhimineşşeytânirracîm. Bismillâhirrahmanirrahîm.” (10 defa)

Biz ve bütün mülk, Allah’a ait olarak akşamladık. O’nun ortağı yoktur. O’ndan başka bir ilâh da bulunmaz. Dönüş O’nadır. Biz ve bütün mülk Allah’a ait olarak akşama erdik. Kusursuz olarak yaratıp her tarafa saçtığı şeylerin şerrinden, yerin üstüne düşmesin diye göğü tutan ve göğün ancak kendi izniyle düşebileceği Allah’a sığınırım.

Allahım! Senden, imanda sıhhat, güzel ahlâkla bezenmiş iman, arkasından felâh gelecek bir muvaffakiyet, katından rahmet ve âfiyet ve nezdinden mağfîret ve rıza diliyorum.

“Gökleri ve yeri yaratan, hem gayb hem de şehadet alemini bilen, her şeyin sahibi ve rabbi olan Allahım! Şehadet ederim ki, senden başka ilâh yoktur. Nefsimin ve şeytanın şerrinden, onun her türlü tuzağından, günah işleyerek kendi nefsimi zulmetmekten veya başka bir müslümana kötülük dokundurmaktan sana sığınırım.” (3 defa)

“Allahım! Senden başka ilâh olmadığına ve Hazreti Muhammed’in (aleyhi’s-salatu vesselam) senin kulun ve resulün olduğuna, seni, hamele-i arşını, meleklerini ve bütün mahlukatını şahit tutarak akşamladım” (3 defa)

Allahım! Dünyada ve âhirette Senden âfiyet diliyorum.

Allahım! Dinim ve dünyam, ailem ve malımda Senden afv-u âfiyet diliyorum.

Allahım! Ayıplarımı setret, beni korkularımdan emin kıl.

Allahım! Önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden gelecek tehlikelerden beni koru. Ayağımın altından ansızın kıştırılıvermekten de Senin azametine sığınırım.

(*) Peygamber Efendimizin her akşam namazından sonra yaptığı dualar.

“Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan, Resul olarak da Hz. Muhammed’den (sallallahu aleyhi vesellem) razı olduk. Rab olarak Allah’tan, din olarak İslâm’dan, Nebi olarak da Hazreti Muhammed’den (sallallahu aleyhi vesellem) razı oldum.” (3 defa)

“Allahım! Sana sığınırım küfürden ve fakirlikten. Sana sığınırım kabir azabından. Senden başka ilâh yoktur.” (3 defa)

“Allahım! Bütün vücuduma âfiyet ver. Kulağıma âfiyet ver. Gözüme âfiyet ver. Senden başka ilâh yoktur” (3 defa)

Yüce zatına mahsus hamd ile Allah’ı tesbih ederim. Kuvvet sadece Allah’ındır. Allah ne dilediyse olmuş, olmamasını dilediği de olmamıştır. Biliyorum ki, Allah’ın gücü her şeye yeter ve Allah, sonsuz ilmiyle her şeyi kuşatmıştır.

İslam fitratı, ihlâs/tevhid kelimesi ile Peygamberimiz Hazreti Muhammed’in (sallallahu aleyhi vesellem) dini üzerinde ve hiçbir zaman şirke düşmeden hep Hakk’a yönelen ve müslüman olan atamız İbrahim’in (aleyhisselâm) milletinden olarak akşama erdik.

Ey Hayy-u Kayyum! Rahmetin hürmetine senden yardım dileniyorum, her halimi ıslah buyur ve göz açıp kapayıncaya kadar olsun beni kendime ve nefsimе terk etme.

Allahım! Adı anılmaya en lâıyk olan sen, kullukta bulunulmaya en lâıyk olan da yine sensin. Sensin yardım istenilenlerin en çok yardım edeni, güç sahiplerinin en şefkatlisi, kapısında bir şeyler dilenilenlerin en cömerdi ve verenlerin eli en açık olanı. Sensin her şeyin, ortağı olmayan yegâne sahibi ve hakimi. Sensin eşi ve benzeri olmayan biricik varlık. Senden başka ne varsa hepsi yok olmaya mahkumdur. Sana itaat bile ancak senin izinle olur ve sen isyan edenleri mutlaka bilirsin. Sana itaat edilir, karşılığını mutlaka verirsin. İsyân edilir, affedersin. Her şeye en yakın şahit sen, en yakın koruyucu da yine sensin. Nefislerin (arzu-larının) önüne geçer ve perçemlerden yakalarsın. İnsanların yaptıklarını yazar ve ecellerini takdir edersin. Kalpler sırlarını sana açar, dolayısıyla her gizli sana âyândır. Helâl, senin helâl kıldığın, haram da senin haram buyurduğundur. Din, senin teşri kıldığın, emir de senin hükmettiğindir. Mahlukat senindir, kul da senin kulundur. Sen, Raûf ve Rahîm Allah’sın. Göklerin ve yerin kendisiyle parıldadığı vechinin nuru hürmetine beni şu günün sabahında ve akşamında affetmeni ve kudretinle cehennem ateşinden korumanı diliyorum.

“Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. O’na tevekkül ettim. O, Arş-ı Azîm’in Rabbidir” (7 defa)

Allahım! Sen benim rabbimsin, senden başka ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben, senin kulunum ve gücüm yettiğince sana olan ahdime ve vâdime bağlıyım.

İşlediklerimin şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetlerini itiraf, günahlarımı da ikrar ederim. Beni bağışla, zira günahları sadece sen bağışlarsın

Allah'tan başka ilâh yoktur. Büyük Allah'tır; başka ilâh yoktur, sadece Allah vardır. Allah'tan başka ilâh yoktur; O'nun ortağı bulunmaz. Allah'tan başka ilâh yoktur; gerçek havl ve kuvvet ancak Allah'a aittir. Allah'ın lütfu ilemdir.

“Yüce ismi anılınca ne yerde ne de gökte hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın ismiyle ki, O Semî' ve Alîm'dir” (3 defa)

Mahlukatının şerrinden Cenab-ı Allah'ın her türlü eksiklikten uzak, şifâ ve devâ vesilesi olan tastamam kelimelerine sığınırım. İnsî-cinnî bütün şeytanlardan, zarar verebilecek her canlıdan ve kem nazardan da Allah'ın tastamam (eksikliklerden münezze) kelimelerine (ilmine ve kudretine) sığınırım.

“Haydi, siz akşama girerken, sabaha çıkarken Allah'ı takdis ve tenzih edin, namaz kılın! Göklerde ve yerde hamd, güzel övgü O'na mahsustur. İkinci vaktinde de, öğleye girerken de, O'nu takdis ve tenzih edin, namaz kılın! O, ölüden diriye çıkarır, diriden ölüyü çıkarır ve ölmüş toprağa hayat verir. İşte siz de öldükten sonra böylece diriltileceksiniz.”

Biz ve bütün mülk, Allah'a ait olarak akşamladık. Hamd, Allah'a mahsustur. Başka ilâh yoktur, ancak Allah vardır. O'nun ortağı yoktur. Mülk de hamd de O'na aittir. O'nun herşeye gücü yeter.

Rabbim! Bu ve bundan sonraki gecelerin hayrını senden diler, bu gecenin ve daha soraki gecelerin şerrinden de sana sığınırım.

Rabbim! Tembellikten ve ihtiyarlığın sıkıntılarından sana sığınırım.

Rabbim! Cehennemdeki ve kabirdeki azaptan sana sığınırım.

Allahım! Tembellikten, kocamaktan, ihtiyarlığın zorluklarından, dünyanın aldatıcı yüzünden ve âhiret azabından sana sığınıyorum. Biz de, bütün mülk de, alemlerin rabbi Allah'a ait olarak akşamladık.

Allahım! Senden bu gecenin hayrını, fethini, yardımını, nurunu, bereket ve hidayetini istiyor, bu ve bundan sonraki gecelerde olan ve olacakların şerrinden sana sığınıyorum.

Allahım! İmanı bize sevdire ve onu kalblerimizde tezyin et. Küfür, fık ve isyanı da bize çirkin göster ve bizi hep dosdoğru yolda yürütenlerden eyle.

Allahım! Senden, seninle itmi'nan bulmuş, sana kavuşacağına inanan, kazana razı ve verdiği kanaat eden bir nefis diliyorum.

Allahım! Her işte akıbetimizi güzel eyle ve bizi dünyada rezil rüsvay olmaktan, âhirette de azaba uğramaktan muhafaza buyur.

Allahım! Efendimiz Hazreti Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), âl-ü ashabına salat-ü selâm eyle ve o salavat hakkı için dualarımızı kabul buyur.

NUR DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Huzurunda hicrana düşürme beni.
 Nefsimin eline bırakma beni.
 Yolunda hayra yetiştir beni.
 Kışı, yaza mevlevi ettiğin gibi,
 Baharı, cemreyle müjdelediğin gibi,
 Şemsi, kameri ılık yaptığın gibi,
 Akrebi, yelkovana aşık ettiğin gibi,
 Hidayeti cemre eyle, arındır, günahlarımdan mağfiret et.
 Abd eyle yoluna, kelâmına temaşa ettir fakirliğimi,
 Tevekkül ettir müşkile, sevdire beni sevdiklerine,
 Zâhit eyle yoluna, zühde eriştir beni,
 Nurlarına yetiştir beni, nurlarına âşık et kalbimi,
 Nurlarınla ılıklandır bedenimi,
 Nurlarınla nurlandır istikbâlimi,
 Hayatıma nur ver, aydınlat beni,
 Kabrime nur ver, korkudan emin et beni,
 “Sırât”ıma nur ver, cehenneme küstür beni.
 Âhiretime nur ver, katında lütufa eriştir beni.
 Latifeme nur ver. teveccühe mazhar et nefsimi.
 Nurunla öldür, nurunla dirilt beni.
 Nurlarına şahid yaz beni.
 Beni benden al, seninle cem eyle bu âciz bedenimi.

KUR'AN-I KERİM'DEN DUALAR

“Ya Rabbenâ! Eğer unuttuk veya kasıtsız olarak yanlış yaptıysak bundan dolayı bizi sorumlu tutma! Ya Rabbenâ! Bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ya Rabbenâ! Takat getiremeyeceğimiz şeylerle bizi yükümlü tutma! Affet bizi, lütfen başıyla kusurlarımızı, merhamet buyur bize! Sensin Mevlâmız, yardımcımız! Kâfir topluluklara karşı Sen yardım eyle bize!”

“Ey Kerîm Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi saptırma ve katından bize bir rahmet başıyla. Şüphesiz başı bol olan vehhâb Sensin Sen!”

“Sen, geleceğinde hiç şüphe olmayan bir günde bütün insanları bir araya toplayacaksın. Allah sözünden asla dönmez.”

“Rabbimiz, biz iman ettik. Bizim günahlarımızı başıyla. Bizi ateş azabından koru”

“Ey bizim Kerîm Rabbimiz, günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı affet! Ayaklarımızı hak yolda sabit kıl ve kâfirler gürûhuna karşı bize yardım eyle!”

«“Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru” derler.»

“Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateşine sokarsan onu rezil etmişsindir. Zalimlerin hiç yardımcıları yoktur.”

“Rabbimiz! Biz, ‘Rabbimize iman edin’ diye imana çağıran bir davetçi işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı başıyla. Kötülüklerimizi ört. Canımızı iyilerle beraber al.”

“Rabbimiz! Peygamberlerin aracılığı ile va’dettiklerini ver bize. Kıyamet günü bizi rezil etme. Şüphesiz sen, va’dinden dönmezsin.”

“Ey bizim Rabbimiz, kendimize yazık ettik. Şayet Sen kusurumuzu örtüp, bize merhamet buyurmazsan, en büyük kayba uğrayanlardan oluruz! Sensin bizim Mevlâmız! Affet bizi, merhamet eyle! Sen affedenlerin en hayırlısı!”

“Bize bu dünyada da, âhirette de iyilik nasib et. Biz Sana yöneldik, Senin yolunu tuttuk. Yâ Rabbî! Beni de, neslimi de namazı devamlı olarak ve gereğince kılan kullarından eyle! Duamı, lütfen kabul buyur Yâ Rabbî!”

“Ey Rabbimiz! Beni, annemi, babamı ve bütün müminleri kıyamet günü affeyle. Yâ Rabbî, Sen bizi affet, Sen bize merhamet et. Ya Rabbî, ben kendime yazık ettim,

affeyle beni. Yâ Rabbî, beni, anamı, babamı ve evime mü'min olarak girenleri, erkek ve kadın bütün mü'minleri affeyle. Rabbim! Şüphesiz ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, şüphesiz ziyana uğrayanlardan olurum. Sübhânsın ya Rabbî. Her noksanlıktan münezzehtir olduğun gibi, dünyada Seni görmemizden de münezzehtir. Yâ Rabbî! Sensin ilâh, Senden başka yoktur ilâh. Sübhânsın, bütün noksanlardan münezzehtir, Yücesin! Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affını bekliyorum Rabbim!"

"Ey Rabbimiz! Biz inandık, bizi bağışla, bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın"

"Ey Kerîm Rabbimiz, derler, bizi ve bizden önceki mü'min kardeşlerimizi affeyle! İçimizde mü'minlere karşı hiçbir kin bırakma! Duamızı kabul buyur ya Rabbenâ, çünkü Sen Raûfsun, Rahîmsin!"

"Ey Kerîm Rabbimiz! Nûrumuzu daha da artır, tamamına erdir, kusurlarımızı affet, çünkü Sen her şeye kâdirsın."

"Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır! O halde tevbe edenleri ve Senin yoluna tâbi olanları, affet ve onları cehennem azabından koru!"

"Ey bizim ulu Rabbimiz! Sen, onları ve onlarla birlikte babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi kimseleri kendilerine vâd ettiğin Adn cennetlerine yerleştirdi. Muhakkak ki Sen Aziz ve Hakîmsin (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibisin). Hem onları kötülüklerden, günahlardan koru. Sen kimi dünyada kötülüklerden korusan, muhakkak ki ona (ukbada) merhamet edersin. İşte asıl kurtuluş ve büyük mutluluk da budur."

ALLAHTAN YARDIM DİLEME!

"Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, âhirette de iyilik ver ve bizi ateş azabından koru"

"Yâ Rabbenâ, üstümüze (gürül gürül) sabır yağdır, Ayaklarımıza sebat ver ve kâfir topluluğa karşı bizi muzaffer eyle!"

"Yâ Rabbenâ! Eğer unuttuk veya kasıtsız olarak yanlış yaptıysak bundan dolayı bizi sorumlu tutma! Yâ Rabbenâ! Bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme! Ya Rabbenâ! Takat getiremeyeceğimiz şeylerle bizi yükümlü tutma! Affet bizi, lütfen bağışla kusurlarımızı, merhamet buyur bize! Sensin Mevlâmız, yardımcımız! Kâfir topluluklara karşı Sen yardım eyle bize!"

"Ey bizim Kerîm Rabbimiz, günahlarımızı ve işlerimizdeki aşırılıklarımızı affet! Ayaklarımızı hak yolda sabit kıl ve kâfirler gürûhuna karşı bize yardım eyle!"

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve müslüman olarak bizim canımızı al.”

“Sensin bizim Mevla’mız! Affet bizi, merhamet eyle! Sen affedenlerin en hayırlısı!”

“Bize bu dünyada da, âhirette de iyilik nasib et. Biz Sana yöneldik, Senin yolunu tuttuk.”

“Yâ Rabbî, eğer onlara vâd edilen o azabı bana göstereceksen, beni o zâlimler güruhu içinde bırakma!”

“Ey keremi bol Rabbimiz! Bize gözümüzün, gönlümüzün süruru olan temiz eşler ve nesiller ihsan eyle, bizi müttakilere önder eyle!”

“Ey Rabbim! Ben yenilgiye uğradım, yardım et”

“Yâ Rabbî, dedi, beni nefsimle öyle hâkim kıl ki gerek bana, gerek ebeveynime ihsan ettiğin nimetlere şükredeyim, Seni razı edecek güzel ve makbul işler yapabileyim. Bir de lütfedip beni hayırlı kulların arasına dahil eyle!”

“Yâ Rabbî, bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın”

“Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır! O halde tevbe edenleri ve Senin yoluna tâbi olanları, affet ve onları cehennem azabından koru!”

“Ey bizim ulu Rabbimiz! Sen, onları ve onlarla birlikte babalarından, eşlerinden ve nesillerinden iyi kimseleri kendilerine vâd ettiğin Adn cennetlerine yerleştir. Muhakkak ki Sen Azîz ve Hakîmsin (üstün kudret, tam hüküm ve hikmet sahibisin). Hem onları kötülüklerden, günahlardan koru. Sen kimi dünyada kötülüklerden korusan, muhakkak ki ona (ukbada) merhamet edersin. İşte asıl kurtuluş ve büyük mutluluk da budur.”

“Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır, çünkü biz artık inanıyoruz”

“Ey Rabbim! Beni ve ailemi onların yaptıkları çirkin işten kurtar.”

HAMD İLE İLGİLİ

“Bizi o zâlim toplumun elinden kurtaran Allah’a hamd-u senâlar olsun!”

“Bütün hamdler, güzel övgüler gerçek ilâh olan Allah’a mahsustur ki göklerde ve yerde olan her şey O’nundur. Âhirette de hamdler O’na mahsustur. O Hakîm’dir, Habîr’dir (tam hüküm ve hikmet sahibidir, her şeyden hakkıyla haberdârdır). Yere giren ve oradan çıkan, gökten inen ve oraya yükselen ne varsa O, hepsini bilir. O Rahîm’dir, Ğafûr’dur (merhamet ve ihsanı boldur, çok affedicidir). Hamd, gökleri ve yeri yaratan ve melâikeyi iki, üç, dört... kanatlı elçiler yapan Allah’a mahsustur. O, yaratıklarından, istediğine, dilediği kadar fazla özellikler verir, çünkü O her şeye kâdirdir. Allah’ın insanlara göndereceği herhangi bir nimeti engelleyip tutacak

güç bulunmaz. Onun vermediğini ise gönderecek kuvvet yoktur. O, öyle Azîz ve Hakîm'dir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir). Hamd, bizden hüznü gideren Allah'a mahsustur. Şüphesiz Rabbimiz çok bağışlayandır, şükürün karşılığını verendir."

"O, lütfuyla bizi kalınacak yurda yerleştirendir. Bize orada bir yorgunluk dokunmaz. Bize orada usanç da gelmez."

"Bizi mümin kullarının çoğuna üstün kılan Allah'a hamd olsun. Bunu hizmetimize veren Allah'ın şanı yücedir. Bunlara bizim gücümüz yetmezdi. Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz."

ALLAH'IN İSTEDİĞİ DUALAR

"Ey mülk ve hakimiyet sahibi Allahım! Sen mülkü dilediğine verir, dilediğinden onu çeker alırsın! Dilediğini azîz, dilediğini zelil kılarırsın! Her türlü hayr yalnız Sen'in elindedir! Sen elbette her şeye kâdîrsin! Geceyi gündüze katar günü uzatırsın, gündüzü geceye katar geceyi uzatırsın. Ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın. Sen dilediğin kimseye sayısız rızıklar verirsin!"

"Yâ Rabbî, gireceğim yere dürüst olarak girmemi, çıkacağım yerden de dürüst olarak çıkmamı nasîb et ve kendi katından beni destekleyecek kuvvetli bir delil ver bana!"

"Yâ Rabbî, beni güvenli ve kutlu bir yere indir. Çünkü sen konuklayanların en iyisi, en mükemmelisin."

"Yâ Rabbî, eğer onlara vâd edilen o azabı bana göstereceksen, beni o zâlimler güruhu içinde bırakma!"

"Yâ Rabbî, Sen bizi affet, Sen bize merhamet et. Zira merhamet edenlerin en hayırlısı Sensin Sen! Bana Allah yeter. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Ben ancak O'na tevekkül ettim. O, yüce Arşın sahibidir."

"De ki: "O, benim Rabbimdir. O'ndan başka hiçbir ilâh yoktur. Ben yalnız O'na tevekkül ettim, dönüşüm de yalnız O'nadır."

"Her türlü hamd O Allah'a mahsustur ki, asla evlâd edinmemiştir. Hakimiyetin de hiç bir ortağı yoktur. Acze düşüp de bir desteğe muhtaç olmamıştır."

"De ki: "Yarattığı şeylerin kötülüğünden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin kötülüğünden, düğümlere üfleyenlerin kötülüğünden, haset ettiği zaman hasetçinin kötülüğünden, sabah aydınlığının Rabbine sığınırım."

"De ki: "Cinlerden ve insanlardan; insanların kalplerine vesvese veren sinsi vesvesecinin kötülüğünden, insanların Rabbine, insanların Melik'ine, insanların ilâh'ına sığınırım."

RIZIKLA İLGİLİ

“Rabbim! Bu şehri güvenli bir şehir kıl. Halkından Allah’a ve âhiret gününe iman edenleri her türlü ürünle rızıklandır”

“De ki: Ey mülk ve hakimiyet sahibi Allahım! Sen mülkü dilediğine verir, dilediğinden onu çeker alırsın! Dilediğini âziz, dilediğini zelil kılarırsın! Her türlü hayr yalnız Sen’in elindedir! Sen elbette her şeye kâdirsın! Geceyi gündüze katar günü uzatırsın, gündüzü geceye katar geceyi uzatırsın. Ölüden diri, diriden ölü çıkarırsın. Sen dilediğin kimseye sayısız rızıklar verirsin!”

“Ey Allahım! Ey Rabbimiz! Bize gökten bir sofraya indir ki; önce gelenlerimize (zamanımızdaki dindaşlarımıza) ve sonradan geleceklerimize bir bayram ve senden (gelen) bir mucize olsun. Bizi rızıklandır. Sen rızıklandıranların en hayırlısı” dedi. Bize Allah yeter. Lütuf ve ihsanıyla Allah ve Resûlü ilerde bize yine verir. Biz yalnız Allah’a râğbet eder(onun ihsanını ister)iz”

HİDAYET İLE İLGİLİ

“Ey bizim Kerîm Rabbimiz! Yaptığımız bu işi kabul buyur bizden! Hakkıyla işiten ve bilen ancak Sen’sin.”

“Ey bizim Kerîm Rabbimiz! Bizi, yalnız Sana boyun eğen müslüman kıl. Soyumuzdan da yalnız Sana teslimiyet gösteren bir Müslüman ümmet yetiştir. Ve bizlere ibadetimizin yollarını göster, tevbelerimizi kabul buyur. Muhakkak ki tevbeleri en güzel şekilde kabul eden, çok merhametli olan ancak Sensin!”

“Rabbimiz! İçlerinden onlara bir peygamber gönder; onlara âyetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları her kötülükten arındırsın. Şüphesiz, sen mutlak güç sahibisin, hüküm ve hikmet sahibisin. Ey bizim Kerîm Rabbimiz, bizi doğru yola ilettikten sonra kalplerimizi saptırma ve katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz bağış bol olan Vehhâb Sensin, Sen!”

“Rabbim! Bu şehri güvenli kıl, beni ve oğullarımı putlara tapmaktan uzak tut.”

“Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve içinde bulunduğumuz şu durumda bize kurtuluş ve doğruluğa ulaşmayı kolaylaştır”

“Ey Kerîm Rabbimiz! Nûrumuzu daha da artır, tamamına erdir, kusurlarımızı affet, çünkü Sen her şeye kâdirsın.”

“Yâ Rabbi!” der. “Gerek bana, gerek anneme babama lûtfettiğin nimetlerine şükür yoluna beni sevk et. Senin razı olacağın makbul ve güzel iş yapmaya beni yönelt ve bana salih, dine bağlı, makbul nesil nasîb eyle! Rabbim! Senin kapına döndüm, ben sana teslim olanlardanım.”

“Yere giren ve oradan çıkan, gökten inen ve oraya yükselen ne varsa O, hepsini bilir. O Rahîmdir, Ğafûr’dur.”

“Bütün yaratıkların şerrinden; gökten inen ve göğe çıkan her şeyin şerrinden; gecenin ve gündüzün fitnesinden; hayra açılan yollar hariç bütün yolların şerrinden, Allah’ın kusursuz kelâmına sığınırım. Ey Rahmân olan Allah’ım beni muhafaza eyle.”

“Hamd, âlemlerin Rabbi Allah’a mahsustur. O, Rahmândır ve Rahîmdir. Ceza gününün mâlikidir. Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!”

“Câhillerden olmaktan Allah’a sığınırım.”

“Ey Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Şüphesiz sen hakkıyla işitensin, hakkıyla bilensin.”

“Ey Rabbimiz! Bizi sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira, tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak sensin.”

“Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, âhirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru!”

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır, ayaklarımızı sağlam bastır ve şu kâfir kavme karşı bize yardım et.”

“Rabbimiz! Unutursak veya hataya düşersek bizi sorumlu tutma. Ey Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin gibi bize de ağır bir yük yükleme. Ey Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize acı! Sen bizim mevlâmızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!”

“Rabbimiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eğriltme. Bize katından bir rahmet bahşet. Şüphesiz sen çok bahşedensin.”

“Ey Rabbimiz! Bizi zâlimler topluluğu ile beraber bulundurma!”

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve müslüman olarak bizim canımızı al.”

“Sen bizim sahibimizsin, bizi bağışla, bize acı! Sen bağışlayanların en iyisisin!”

“Bize, bu dünyada da iyilik yaz âhirette de. Şüphesiz biz sana döndük.”

“Biz yalnız Allah’a tevekkül ettik. Ey Rabbimiz, bizi zâlimler topluluğunun baskı ve şiddetine maruz bırakma!”

“O’nun yürümesi ve durması Allah’ın adıyladır. Rabbim bağışlar ve merhamet eder.”

“Rabbim! Şüphesiz ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve bana acımazsan, şüphesiz ziyana uğrayanlardan olurum.”

“Başarım ancak Allah’ın yardımı ile. Ben yalnızca O’na dayandım ve ancak O’na döneceğim.”

“Beni müslüman olarak vefât ettir ve beni sâlihler arasına kat!”

“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri namazı devamlı kılanlardan eyle. Ey Rabbimiz! Duamı kabul et!”

“Ey Rabbimiz! Hesap olunacağı gün beni, ana-babamı ve mü’minleri bağışla!”

“Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara rahmet et!”

“Rabbim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla; çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.”

“Ey Rabbimiz! Bize katından bir rahmet ver ve içinde bulunduğumuz şu durumda bize kurtuluş ve doğruluğa ulaşmayı kolaylaştır.”

“Umarım Rabbim beni, bundan daha doğru olana ulaştırır.”

“Rabbim! Gönlüme ferahlık ver. İşimi bana kolaylaştır. Dilimdeki tutukluğu çöz ki sözümü anlasınlar.”

“Rabbim, ilmimi artır.”

“Rabbim! Beni tek başıma bırakma. Sen vârislerin en hayırlısısın.”

“Rabbim! Beni yalanlamalarına karşı bana yardım et!”

“Ey Rabbim! Beni bereketli bir yere kondur. Sen konuk edenlerin en hayırlısısın.”

“Ey Rabbim! Şeytanların vesveselerinden sana sığınırım. Ey Rabbim! Onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.”

“Ey Rabbimiz! Biz inandık, bizi bağışla, bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.”

“Ey Rabbimiz! Bizden cehennem azabını uzaklaştır, gerçekten onun azabı sürekli bir helâktir!”

“Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!”

“Ey Rabbim! Bana bir hikmet bahşet ve beni salih kimseler arasına kat. Sonra gelecekler arasında beni doğrulukla anılanlardan kıl. Beni Naîm cennetinin vârislerinden eyle.”

“Ey Rabbim! Beni; bana, ana-babama verdiği nimetlere şükretmeye ve razı olacağın salih ameller işlemeye sevk et. Beni rahmetinle salih kullarının arasına kat!”

“Rabbim! Doğrusu kendime zulmettim. Beni bağışla.”

“Rabbim! Beni zâlimler güruhundan kurtar.”

“Rabbim! Bana göndereceğin her hayra muhtacım.”

“Ey Rabbim! Bana sâlihlerden (bir oğul) ihsan et!”

“Ey Rabbimiz! Senin rahmet ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O halde tevbe eden ve

senin yoluna gidenleri bağışla, onları cehennem azabından koru! Rabbimiz! Onları da, onların atalarından, zevcelerinden, nesillerinden iyi olanları da kendilerine vâdettiğin Adn cennetlerine koy. Şüphesiz Azîz ve Hakîm olan sensin!”

“Bunu hizmetimize veren Allah’ın şanı yücedir. Bunlara bizim gücümüz yetmezdi. Şüphesiz biz Rabbimize döneceğiz.”

“Rabbim! Bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve razı olacağın yararlı iş yapmamı temin et. Benim için de zürriyetim için de iyiliği devam ettir. Ben sana döndüm. Ve elbette ki ben müslümanlardanım.”

“Rabbimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş imanlı kardeşlerimizi bağışla; kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz ki sen çok şefkatli, çok merhametlisin!”

“Rabbimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır. Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için deneme konusu kılma, bizi bağışla! Ey Rabbimiz! Yegâne galip ve hikmet sahibi ancak sensin.”

“Ey Rabbimiz! Nûrumuzu bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kâdirsin.”

“O inkâr edenler Zikr’i işittikleri zaman, neredeyse seni gözleriyle devirivereceklerdi. Hâla da «Hiç şüphe yok o bir delidir» derler. Oysa o, âlemler için ancak bir öğüttür.”

“Rabbim! Beni, ana-babamı, iman etmiş olarak evime girenleri, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla, zâlimlerin de ancak helâkini arttır.”

“Allah, mü’min bir topluluğun kalplerine şifâ versin, gönüllerini ferahlatsın!”

“Gönüllerdeki dertlere şifâdır.”

“Hastalandığım zaman bana şifâ veren O’dur.”

“Kur’ân inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuzdur ve şifâdır.”

EFENDİMİZ'DEN (sallallahu aleyhi vesellem) DUALAR

“Allahım! Bildiğin her zararlı şeyin şerrinden sana sığınıyorum. Bildiğin her hayırlı şeyi senden istiyorum. Bildiğin her günah için bağışlamamı diliyorum. Sen gizli olan şeyleri en iyi bilensin. Rabbim! Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.”

“Bizi dosdoğru yola ilet; nimetine erdirdiklerinin yoluna; gazaba uğramışların yoluna da, doğrudan sapmışların yoluna da değil.”

“Ey Rabbimiz! Bizi sana teslim olanlardan eyle, soyumuzdan da sana teslim olacak bir ümmet çıkar. Bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et. Şüphesiz tevbeleri kabul eden, merhameti bol olan sensin.”

“Ey Rabbim! Gerek bana gerekse anne babama verdiğin nimete şükretmeye ve hoşnut olacağın iyi işler yapmaya beni muvaffak kıl. Rahmetinle beni iyi kullarının arasına kat!”

“Allahım! Helâl olan nimetlerinle yetinmemi, haramlardan müstağni olmamı ihsan eyle. Allahım! Rahmetinin gereklerini, mağfiretinin sürekliliğini, her türlü günahattan uzak ve sâlim olmayı, her türlü iyilik ve nimetleri, cennete girerek felâha ermeyi, yardımınla cehennem ateşinden kurtulmayı istiyorum. Allahım! Benim yararılışımı güzel kıldığın gibi ahlâkımı da güzelleştir.”

“Allahım! Gidip ebedî yaşayacağım âhiret hayatımı benim için hayırlı eyle. Hayatımda her türlü hayrı ziyadesiyle ihsan eyle. Ölümümde de her türlü şerlerden muhafazaya ermeyi, yardımınla cehennem ateşinden kurtulmayı istiyorum.”

“Allahım! Beni senden başkasına muhtaç eyleme.”

“Allahım! Sen affedicisin, Kerîm'sin, affi seversin, beni affet”

“Allahım! Sen yardım istenilensin, dualar ancak sana ulaşır, duaları sen kabul edersin, güç ve kuvvet ancak Allah ile birlikte vardır.”

“Allahım! Günahlarımı kar ve dolu suyu ile yıka ve beyaz elbiseyi kirden temizler gibi günahlardan, hatalardan arındır.”

“Allahım! Bildiğin günahlarımı bağışlamamı istiyorum. Bildiğin her türlü hayırdan istiyorum. Bildiğin bütün şerlerden sana sığınıyorum. Şüphesiz sen gaybı en iyi bilensin.”

“Ey rabbimiz! Bizi ve bizden önceki iman etmiş kardeşlerimizi bağışla; kalplerimizde iman edenlere karşı kötü bir düşünce ve duyguya yer bırakma. Rabbimiz!

Kuşkusuz sensin Allahım! Kederden, üzüntüden, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve halkın galeyana gelerek taşkınlığından sana sığınırım”

“Allahım! Sen çok şefkatlisin, çok merhametlisin bize affınla muamele eyle.

Rabbimiz! Bize katından rahmet gönder ve bize içinde bulunduğumuz durumdan bir çıkış yolu göster!”

“Allahım! Senden benim için hayırları açmanı, işlerimin hayırla sonuçlanmasını, önceki ve sonraki, açığı ve gizlisi ile her türlü hayrı, cennette yüksek dereceler istiyorum. (Allahım!) Duamı kabul eyle.”

“Rabbimiz! Doğrusu biz ‘Rabbimize inanın!’ diyerek, imana çağırان bir davetçiyi işitip iman ettik. Rabbimiz! Günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi sil. Allahım! Kederden, üzüntüden, tembellikten, cimrilikten, korkaklıktan, borç yükünden ve halkın galeyana gelerek taşkınlığından sana sığınırım”

“Allahım! Bana öğrettiğin ile beni faydalandır, bana fayda verecek ilmi öğret ve benim ilmimi arttır. Her hâl üzere Allah’a hamd olsun. Cehennem ehlinin halinden Allah’a sığınırım.”

“Allahım! Bildiğin her zararlı şeyin şerrinden sana sığınıyorum. Bildiğin her hayırlı şeyi senden istiyorum. Bildiğin her günah için bağışlamamı diliyorum. Sen gizli olan şeyleri en iyi bilensin.”

“Yâ Hayyü Yâ Kayyum. Yâ Bediü’s-semavati ve’l arda min külli kânitun. Yâ Allahu Yâ Rahmân. Allahümme’-alni Halîmen ve Selîmen. Allahım! Bana doğru olanı ilham et ve beni nefsimin şerrinden koru. Allahım! Günahımı, (bilgisizliğimin sonucu olarak yaptıklarımı), haddimi aşarak işlediklerimi ve benden daha iyi bildiğin bütün kusurlarımı bağışla!”

“Allahım! Bana verdiğin rızık konusunda beni kanaat sahibi yap ve o rızıkımı bereketli kıl. Zayi olan her nimetin daha hayırlısını bana ihsan eyle Allahım! Senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği istiyorum.”

“Ey Rabbim! Bana bir hikmet bahşet ve beni salih kimseler arasına kat.”

“Allahım! Bize imanı sevdire, kalplerimizi imanla süsle. Bize küfrü, itaatsizliği ve isyanı sevdirmeyi, kerih göster, bizi doğru yolu bulanlardan eyle.”

“Allah bana yeter. O’ndan başka ilâh yoktur. O’na tevekkül ettim. O, Arş-ı Azîm’in Rabbidir.”

“Allahım! Senden şanıma yükseltmeni, günahlarımı silmeni, işlerimi ıslah etmeni, kalbimi temizlemeni, namusumu korumanı, kalbimi nurlandırmanı, günahımı bağışlamamı ve cennette yüksek dereceler istiyorum.”

“Allahım! Kulağımın kötülüğünden, gözümün kötülüğünden, dilimin kötülüğünden, kalbimin kötülüğünden, tenimin kötülüğünden sana sığınırım”

“Allahım, Senden sürpriz hayırlar diler ve beklenmedik şerlerden Sana sığınırım. Allahım! Senden iman içinde sağlık, güzel ahlâk içinde iman, peşinden rahmet, âfiyet, mağfiret ve rıza gelen bir kurtuluş istiyorum.”

“Allahım! Senden dünya ve âhirette âfiyet dilerim. Allahım! Senden dînim, dünyam, aile fertlerim ve malım hakkında af ve âfiyet dilerim. Allahım! Ayıplarımı ört, korkularımdan emin kıl.”

“Sübhaneke Allahümme ve bi hamdike veğfir - Rabbimiz olan Allahım! Seni her türlü noksan sıfatlardan tenzih eder ve hamdinle seni tesbih ederim. Allahım! Beni bağışla.”

“Allahım! İşlerimdeki hatalarımı, bilgisizliğimi ve aşırılığımı bağışla. Zira sen onu benden çok daha iyi bilirsin. Allahım! Şakamı, ciddiyetimi, hatamı ve kastımı bağışla ki bunların tamamı benim katımdandır; benden meydana gelen durumlarıdır. Allahım! Yapıp öne sürdüğüm, yapmayıp ertelediğim, açıktan yaptığım şeyler için beni mağfiret et. Çünkü bunların hepsini sen benden iyi bilirsin. Öne alan da sonraya bırakan da gerçekte Sensin ve Sen her şeye güç yetirensin.”

“Rabbîğfirli ve tûb aleyye inneke ente't-tevvâbü'l-ğafûr - Rabbim, beni bağışla; tevbeni kabul buyur. Kuşkusuz sen tevbeleri çokça kabul buyuran ve günahları çokça bağışlayansın.”

“Allahım! Doğu ile batının arasını birbirinden uzaklaştırdığın gibi benimle hatalarımın arasını da birbirinden uzaklaştı. Allahım! Beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi beni de hatalarımdan temizle. Allahım! Beni kar, buz ve soğuk su ile hatalarımdan yıka.”

“Allahım! Sen, Meliksin. Senden başka ibadete lâyık ilâh yoktur. Sen benim Rab bimsin, ben ise senin kulunum. Nefsime zulmettim, günahımı itiraf ettim. Benim bütün günahlarımı affet. Muhakkak ki günahları senden başka affedecek yoktur. Allahım! Beni en iyi ahlâka yönelt. Senden başka beni en iyi ahlâka yöneltecek yoktur. Kötü ahlâkı benden uzaklaştı. Senden başka kötü ahlâkı benden uzaklaştıracak yoktur. Buyur, Senin emrindeyim. Hayırların hepsi senin elindedir. Şer sana nispet edilmez. Ben seninim ve sana döneceğim. Sen Mübareksin, yücesin. Sana tevbe eder ve günahımın bağışlanmasını senden dilerim.”

“Allahım! Küçük büyük, gizli açık, önce ve sonra yaptığım günahların hepsini mağfiret et.”

“Sübhânallahi ve bihamdihi, estağfirullahi ve etübü ileyh - Allahım seni hamdinle tesbih ederim, mağfiretini diler, günahlarıma tevbe ederim. Sen bütün kusurlardan, aczden ve ortaktan mukaddessin. Senden başka ilâh yok ki, bize yardım etsin. Aman diliyoruz. Bizi azap ateşinden ve cehennemden halâs et!”

“Allahümme ente Rabbi lâ ilâhe ille ente halâkteni ve ene abdüke ve ene alâ ahdi ke ve va’dike mesteta’tü euzü bike min şerri me sana’tü ebûü leke bi ni’metike aleyye ve ebûü bi zenbi fağfirli fe innehü lâ yağfiru’z-zünûbe ille ente”

“Allahım! Sen benim Rabbimsin. Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Beni Sen yarattın. Ben Senin kulunum. Gücüm yettiğince ezelden Sana verdiğim söz ve va’dime bağlıyım. Yaptıklarımın şerrinden Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini ve günahlarımı Sana itiraf ediyorum, beni mağfired buyur. Çünkü günahları ancak Sen bağışlarsın.”

“Allahım! Ben fakir ve muhtacım. Yardımını dileyen, Senden korkan, şefkatini bekleyen, günahlarını ikrar ve itiraf eden bir kulunum. Boynu bükük, günahkâr kulunun yalvarışı ile yakarıyorum. Korkarak, ümit ve sabırla bekleyen, Sana boyun eğen, Senin için gözleri yaşla dolan, bedenini Senin yolunda vakfeden, azametine karşı yüzükoyun sürünen kimsenin edasıyla dua ediyorum. Allahım, beni şakilerden eyleme. Bana şefkatli ve merhametli ol, ey dilekleri kabul edenlerin ve ihsan edenlerin en hayırlısı olan Allahım.”

“Ey Allahım! Ben Senin tarafından gelecek öyle bir rahmet isterim ki, onunla kalbime hidayet edesin, dağınıklığımı toplayasın, karışık işlerimi düzeltesin, iç alemimi düzeltesin, salih ameller nasîb edesin, işlerimi gösterişten riyadan koruyasın. O rahmetle yüzümü nurlandırasın, Seni razı edecek, Sana yaklaştıracak işlere kavuşturasın. Rahmetinle beni bütün kötülüklerden koruyasın.”

“Ey Allahım! Bana doğru bir iman ve imandan sonra şirk olmayan yakîn ve dünya âhiret ikramına kendisiyle nail olacağım bir rahmet ver.”

“Ey Allahım! Ben Senden kaza anında kurtuluş, şehitlerin makamına ulaşmak, âhiret saadetine ulaşanların hayatı gibi yaşamak, düşmanlara karşı yardım ve peygamberlere komşuluk isterim.”

RİSÂLET-İ ENBİYA İSTİĞFARI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Elfü elfi salatin ve elfü elfi selamin aleyke ya seyyidi ya rasulallahi ya hateme'l-enbiya-i ve'l-mürselin.

Elfü elfi salatin ve elfü selamin aleyke ya nebiyyallahi yevmeddin.

Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti amma yesifun ve selamün ale'l-mürselin vel-hamdülillahi rabbi'l-âlemin

Allahım! Bizleri;

Âdem (*aleyhisselâm*) gibi ilm-i hakikati anlayabilmeyi,

Şît (*aleyhisselâm*) gibi mahz-ı edep ile gelebilmeyi,

İdris (*aleyhisselâm*) gibi ders-i hikmetden öğüt alabilmeyi,

Nûh (*aleyhisselâm*) gibi şerr-i dalaletten siper-i selâmete ermeyi,

Hûd (*aleyhisselâm*) gibi cömertliği,

Salih kullar gibi emanetleri îfa edebilmeyi,

Allahım! Bizleri;

İbrahim (*aleyhisselâm*) gibi vahdetin esrarını anlayabilmeyi,

İsmail (*aleyhisselâm*) gibi feyzi hürmetten faydalanabilmeyi,

İshâk (*aleyhisselâm*) gibi sırr-ı teklifi görebilmeyi,

Lût (*aleyhisselâm*) gibi zümre-i tağuttan rükn-ü salâbeti,

Kelâmullah ile amel etmeyi,

Zemzem gibi nur-u pâk olabilmeyi,

Allahım! Bizleri

Yûsuf (*aleyhisselâm*) gibi hüsn-ü âdâb ile cemâlini görebilmeyi,

Eyyûb (*aleyhisselâm*) gibi sabr-ı cemîl metâneti,

Musa (*aleyhisselâm*) gibi şeriat ile nefsî firavunları bertaraf edebilmeyi,

Şuayb (*aleyhisselâm*) gibi emn-ü adaletle davranabilmeyi,

Harun (*aleyhisselâm*) gibi fesâhati,

Davut (*aleyhisselâm*) gibi asker-i calud-u küfrü mahvetmeyi,

Allahım! Bizleri;

Süleyman (*aleyhisselâm*) gibi takva ile îfa-i vazifeyi tamamlayabilmeyi,

Lokman (*aleyhisselâm*) gibi dertlere derman hazâkatı,

Üzeyr (*aleyhisselâm*) gibi hüccetler ile mazhariyeti,

İlyas (*aleyhisselâm*) gibi riyâzeti,

Zülkifl (*aleyhisselâm*) gibi ibadet edebilmeyi,

Vech-i hakka işaretleri tefekkür edebilmeyi,

Allahım! Bizleri;

Zülkarneyn (*aleyhisselâm*) gibi kâfire sed çekmeyi,

Yunus (*aleyhisselâm*) gibi gavvas-ı hakikat olabilmeyi,

Zekeriyya (*aleyhisselâm*) gibi tezkâr ve hamd etmeyi,

Yahya (*aleyhisselâm*) gibi verâseti,

İsa (*aleyhisselâm*) gibi ölü kalbleri canlandırabilmeyi,

Allahım! Bizleri;

Sevinçler ile kırık kalpleri onaran kelimeleri,

İrfan-ı edeb ile saadete ermeyi,

İman-ı nazar ile kötü hasletlerden vazgeçip sana tazarru edebilmeyi,

Serteser öfkeleri hazm-ı nefis ile kaldıracabilmeyi,

Yokluk içinde kâim olabilmeyi,

Hurufat ve sözlerden meydana gelen duaları neşredebilmeyi ve öğrenebilmeyi

nasîb et.

Allahım! Bizleri;

Materyalist bir anlayışla tek yönlü fen ve sanat telkininden, siyaset ve lâiklikten korusun.

Azab-ı cehennemin hücrelerine götüren âzâ ve sözlerden korusun.

Töhmetsizlikle su-i zanna düşüren sözlerden korusun.

Dalalet içindeki tufanî şerhlerden korusun.

Ucb, makam, riya, tekebbüre açılan kapı ve nefsanî arzuların şerrinden korusun.

Şeytanî alışkanlıklardan, dalalete götüreceksin her kötü söz ve kelimeden,

Zarar getirecek âzâ ve hareketten ârız olan vesveselerden,

İhlâsa zarar veren her düşünce, söz ve kelimeden,

Bizleri ve tüm Ümmet-i Muhammedi korusun.

Allahım!

Okumuş olduğum, yeryüzüne göndermiş olduğum, yaşanılarak, bu güzel isimlerin, duaların, söz ve kelimeler ile tecrübeleri ile İslâm ve güzel ahlâkın bizlere ulaşmasına vesile olan ve emeği geçen zamanını harcayan kullarına katında bulunan Muhammed Mustafa'ya (*sallallahu aleyhi vesselem*), tüm nebi ve resullerine,

enbiyalarına, müctehidlerine, müceddidlerine, sahabe efendilerimize, velilerine, şehidlerine ve eşlerine ölmüş olanlarımızın ruhaniyetlerine sağ olan ve doğacakların ruhlarına salat-ü selâm eyle.

Allahım! Bizlere de peygamberlerimiz gibi ruhlarımıza sâfilik, kalplerimize huşyarlık, akıllarımıza kutsî fetânet, selim bir fitrat ile iman ve İslâmda hiçbir zaman tereddüt ve şüpheye düşmemeyi, iman ve İslâm cihetinde itmi'nan olmayı, kevnî hadiselerle ibret nazarı ile bakmayı, kelimî ayetleri dikkatle okumayı, ibadet ve takvada tekebbüre düşmeden îfa etmeyi, vesileler ile iman ve iz'ânı daha da inkişaf ettirmeyi, senin **el-Hâdi** ismin ve binbir esmanın ayineleri ve güzellikleri ile senden diliyorum.

Sen sevilenlerin en hayırlısı olansın. Senin sevdiğini kendi sevdiklerime tercih etmeyi, nefsimi ve neslimi Efendimiz Muhammed (*sallallahu aleyhi vessellem*) gibi mahz-ı hikmet bir şuura sahip kılmanı senden diliyor ve istiyorum.

Allahım Ümmet-i Muhammed'den (*aleyhi's-salatu vesselam*) ve ehl-i imandan tüm geçmiş, gelmiş ve gelecek, benim (*eşimin ve çocuklarımın, anne babamın ve eşimin anne babasının ve soyunun ve soyumuzun*), zürriyetlerimizin, dünyevî ve uhrevî, kaza ve kaderde, her an Senden arayan, Senin doğdoğru yolunda paçalarını sıvayan, melekleri seyre ve gıptaya davet edecek derecede yüksek olan bir hayat, sevgi, bağlılık, teslimiyet, sadâkat ile sana gelmeyi nefsim ve neslim adına da böyle bir liyâkat ve derin bir şuuru ihsan etmeni diliyorum.

Allahım! Biz Ümmet-i Muhammed'i (*aleyhi's-salatu vesselam*) sana şirk koşmayan ve amelleri salih olan kullarından eyle.

Bizleri Livaü'l-hamd, Şefaât-i Uzma ve Makam-ı Mahmud'un sahibi olan Muhammed Mustafa'ya (*sallallahu aleyhi vesellem*) ümmet yapan ve onu tanıma ve tasdik etme hidayet ve nimetini biz âciz ve zayıf kullarına lütfeden Yüce Rabbim! Sana sonsuz, ebedî, bildiğim, bilmediğim tüm kelime ve harfler, akıllarımızın idrak edemediği kadar geniş hamdler ile hamd ederim. Yâ rabbi, yâ ilâhenâ!

Kur'an-ı Hakîm'i bize seni tanıttıran ve sevdiren öyle bir tarifçi yap ki; rızana ermiş bir ârif-i billâh olayım,

Öyle bir tercüman yap ki; şu kitab-ı kebir-i kâinâtı tam anlayayım,

Öyle bir keşşaf yap ki; kâinattaki künûz-u esmâ-i ilâhiyeni tam keşfedeyim,

Öyle bir miftah yap ki; sûtûr-u hâdisâtın altındaki muzmer hakâikî fethedeyim,

Öyle bir hazine yap ki; iltifâtât-ı rahmâniyene dünyada ve âhirette tam mazhar olayım,

Öyle bir güneş yap ki; kesintisiz ve perdesiz olarak nûrunla nurlanayım, nur olayım,

Öyle bir harita yap ki; rızana ereyim, aşkına ereyim, huzuruna gireyim,
 Öyle bir tefsir yap ki; zât ve sıfat ve şuûn-u ilâhiyeni tam anlayayım,
 Öyle bir mürebbî yap ki; nefsimi tam terbiye edip, insan-ı kâmil olayım,
 Öyle bir mürşid yap ki; irşad-ı etemme erip, başkalarının irşadına sürekli ve-
 sile olayım,

Öyle bir hikmet yap ki; herşeyin hikmetini tam bileyim, her işimi hikmetli yapabileyim,

Öyle bir hâdî yap ki; hidayet-i etemme erip, başkasının hidayetine sürekli ve-
 sile olayım,

Öyle bir kitab-ı dua yap ki; en râzı olacağın duaları, en râzı olacağın zaman-
 larda ve mekânlarda, hâller ve hislerle yapayım,

Öyle bir kitab-ı zikir yap ki; en râzı olacağın zikirleri, en râzı olacağın yerlerde
 ve zamanlarda yapayım,

Öyle bir kitab-ı mârifet yap ki; mârifetullah'ta en ileri ve en yüksek seviyeye
 geleyim,

Öyle bir kütüphane yap ki; almamı istediğin bütün mânevi ihtiyaçlarımı ta-
 mamen alabileyim,

Öyle bir dürbün yap ki; en uzak, en zor, en ince, en derin, en ağır mânaların
 hepsini anlayayım,

Öyle bir göz yap ki; görmemi istediğin herşeyi, bütün cemâllerini ve kemâllerini
 göreyim,

Öyle bir kulak yap ki; duymamı istediğin ve rızana ulaştıracak herşeyi duya-
 yım,

Öyle bir kalb yap ki; muhabbetine ve aşk-ı ebedîne ve âyine-i samediyetine
 tam mazhar olayım,

Öyle bir ruh yap ki; müşahedetullah'a dâimi, perdesiz, tam mazhar olayım,

Öyle bir şuur yap ki; rızana ve aşkına ulaştıracak bütün şuurlara ereyim,

Öyle bir akıl yap ki; bilmemi istediğin herşeyi bileyim ve anlayayım,

Öyle bir şefaatchi yap ki; bütün günahlarım affolsun, maddî-mânevi bütün
 borçlarıma kefil olsun,

Öyle bir muhafız yap ki; seni anlamama, tanımama ve sevmeme, rızana, aşkı-
 na engel olan herşeyden muhafaza etsin,

Öyle bir şey yap ki; dünyada, kabirde, mahşerde, hesap gününde herşeyime
 kâfi gelsin,

Kâinatı, eczaları adedince risaleler içinde bulunan bir kitab-ı kebir hükmüne
 getiren ve Levh-i Mahfuz'un defterleri olan İmam-ı Mübin ve Kitab-ı Mübin'de

bütün mevcudatın bütün sergüzeştilerini kaydedip yazan ve umum çekirdeklerde umum ağaçlarının fihristelerini ve programlarını ve zîşuurun başlarında bütün kuvve-i hâfızalarda, sahiblerinin tarihçe-i hayatlarını yanlışsız, muntazaman yazdıran ilminin herşeye ihatasına ve herbir mevcuda çok hikmetleri takan, hattâ herbir ağaçta meyveleri sayısınca neticeleri verdiren ve herbir zîhayatta âzaları, belki eczaları ve hüceyratları adedince maslahatları takib eden; hattâ insanın lisanını çok vazifelerde tavgif etmekle beraber, taamların tatları adedince zevkî olan mizancıklar ile teşhiz ettiren hikmet-i kudsiyenin herbir şeye şümulüne; hem bu dünyada nümuneleri görülen celalî ve cemalî isimlerinin tecellileri daha parlak bir surette ebed-ül âbâdda devam edeceğine ve bu fânî âlemde nümuneleri müşahede edilen ihsanatının daha şaşıla bir surette dâr-ı saadette istimrarına ve bekâsına ve bu dünyada onları gören müştakların ebedde dahi refakatlarına ve beraber bulunmalarına bil'icma, bil'ittifak şehadet ve delâlet ve işaret ederler.

Hem yüzer mu'cizat-ı bahiresine ve âyât-ı kat'iasına istinaden, başta Resul-i Ekrem (*aleyhi's-salatu vesselâm*) ve Kur'an-ı Hakîm'in olarak, bütün ervah-ı neyyire ahabî olan enbiyalar ve kulûb-u nuraniye aktabı olan evliyalar ve ukûl-ü münevvere erbabı olan asfiyalar; bütün suhuf ve kütüb-ü mukaddesede, senin çok tekrar ile ettiğin vâdlerine ve tehdidlerine istinaden ve senin kudret ve rahmet ve inayet ve hikmet ve celâl ve cemâlin gibi kudsî sıfatlarına ve şe'nlerine ve izzet-i celâline ve saltanat-ı rububiyetine itimaden ve keşfiyat ve müşahadat ve ilme'l-yakîn itikadlarıyla, saadet-i ebediyeyi cin ve inse müjdeliyorlar. Ve ehl-i dalâlet için cehennem bulunduğunu haber verip ilân ediyorlar ve iman edip şehadet ediyorlar.

Ey Kadîr-i Hakîm! Ey Rahmân-ı Rahîm! Ey Sadık-ul Vâd-il Kerîm!

Ey İzzet ve Azamet ve Celâl Sahibi Kakhâr-ı Zülcelâl!

Bu kadar sadık dostlarını ve bu kadar vâdlerini ve bu kadar sıfât ve şuunatını tekzib edip, saltanat-ı rububiyetinin kat'î mukteziyatını ve sevdiğin ve onlar dahi seni tasdik ve itaatle kendilerini sana sevdiren hadsiz makbul ibadının hadsiz dualarını ve davalarını reddederek, küfür ve isyan ile ve seni vâdinde tekzib etmekle, senin azamet-i kibriyana dokunan ve izzet-i celâline dokunduran ve uluhiyetinin haysiyetine ilişen ve şefkat-i rububiyetini müteessir eden ehl-i dalâlet ve ehl-i küfrü, haşrin inkârında tasdik etmekten yüzbin derece mukaddessin ve hadsiz derece münezzeh ve âlîsin! Böyle nihayetsiz bir zulümden, bir çirkinlikten senin nihayetsiz adaletini ve cemâlini ve rahmetini takdis ediyorum! Belki senin o sadık elçilerin ve doğru dellâl-ı saltanatın hakka'l-yakîn, aynel-yakîn, ilme'l-yakîn suretinde senin uhrevî rahmet hazinelerine ve âlem-i bekâda ihsanatının

definelerine ve dâr-ı saadette tamamıyla zuhur eden güzel isimlerinin hârika güzel cilvelerine şehadet, işaret, beşaret ederler ve bütün hakikatların mercii ve güneşi ve hâmisî olan “*hakk*” isminin en büyük bir şuaı, bu hakikat-ı ekber-i haşriye olduğunu iman ederek, senin ibadına ders veriyorlar. **Ey Rabb-ül Enbiya ve’s-Sıddıkîn!** Bütün onlar senin mülkünde, senin emrin ve kudretin ile, senin irade ve tedbirin ile, senin ilmin ve hikmetin ile musahhar ve muvazzaftırlar. Takdis, tekbir, tahmid, tehlil ile küre-i arzı bir zikirhane-i âzam, bu kâinatı bir mescid-i ekber hükmünde göstermişler.

Yâ Rabbî ve Yâ Rabb’es-semavati ve-l arâdîn! Yâ Hâlıkî ve Yâ Hâlık-ı küllî şey’! Göklere yıldızlarıyla, zemini müştemilatıyla ve bütün mahlukatı bütün keyfiyatıyla teshir eden kudretinin ve iradenin ve hikmetinin ve hâkimiyetinin ve rahmetinin hakkı için, nefsimi bana musahhar eyle! Ve matlubumu bana musahhar kıl! Kur’ana ve imana hizmet için, insanların kalblerini Risale-i Nur’a musahhar yap! Ve bana ve ihvanıma, iman-ı kâmil ve hüsn-ü hâtıme ver. Hazret-i Musa’ya (*aleyhisselâm*) denizi ve Hazret-i İbrahim’e (*aleyhisselâm*) ateşi ve Hazret-i Davud’a (*aleyhisselâm*) dağı, demiri ve Hazret-i Süleyman’a (*aleyhisselâm*) cinnî ve insî ve Hazret-i Muhammed’e (*aleyhisselâm*) şems ve kameri teshir ettiğin gibi, Risale-i Nur’a kalbleri ve akılları musahhar kıl!.. Ve beni ve Risale-i Nur talebelerini, nefis ve şeytanın şerrinden ve kabir azabından ve cehennem ateşinden muhafaza eyle ve cennet-ül firdevste mes’ud kıl!

Kur’andan ve münacat-ı nebeviye olan cevşen-ül kebir’den aldığım bu dersimi, bir ibadet-i tefekkürîye olarak, rabb-ı rahîmimin dergâhına arz etmekte kusur etmişsem, kusurumun afvı için Kur’anı ve Cevşen-ül Kebir’i şefaatchı ederek rahmetinden affımı niyaz ediyorum.

DUA VE NİYAZ

Kovulmuş şeytandan Allah’a sığınırım.

Rahmân ve Rahîm olan Allah’ın adıyla.

Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum olan Allahım!

Senden sana sığınırım. Nefsimden sana sığınırım. O çok aldatıcı şeytandan sana sığınırım ve yarattıklarının şerrinden de sana sığınırım.

Salat ve selâm sevgili habib-i edibin Muhammed Mustafa'ya (*sallallahu aleyhi vesellem*) olsun.

Allahım!

Kızgınlık ve öfkeyle, üzüntü ve kederle, kendime ana-babama, soyuma, karındaşlarıma, eşime, eşimin ebeveynine, karındaşlarına, tüm akrabalarım, insanlara, doğduğum güne, varolmaya, dünyaya gelmeye, sövdüklerime, beddua ve lânet ettiklerime, ettiğim beddua ve lânetlerden, kötü söz ve intizarlarımdan, ahlaklarımdan, kınama ve iftiralarımdan yalan ve gıybetlerimden, **El-Kuddûs, et-Tevvâb, es-Settâr ve el-Ğaffâr** isminle tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimîn.

Doğduğum günden, bu güne değin bana etki eden negatif enerjilerin veya şeytanların şerrinden ve bana ilkâ ettikleri vesveselerden sana sığınırım. Bana musallat olan nefsimden ve şeytanlardan beni arındır ve hıfz eyle. Yönelişimi sana doğru yap. Bana hidayet et ve beni ıslah eyle. Âhiretime ve dünyada âhiretime taluk eden işlerimin tümünde ve dünya işlerimde, beni sensiz bırakma, yardımsız bırakma, beni günahların bataklığında bırakma. Acziyetini yarattıklarına değil, sadece sana itiraf eden ve açan salihlere kat beni. Aklî melekelerimi, enerjimi, mizacımı, söz ve fiillerimi senin hoşnutluğuna ve rızana muvafık eyle.

Şu anda sana malum olan, bana ise takdir ettiğin kadar kısmı malum olan tüm fena huylarımdan tüm günahlarımdan kâinattaki zerreler sayısının milyar katı adedince tevbe ediyorum. **Tevbe ettim. Estağfirullah.**

Allahım!

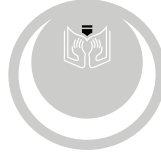
İmandan sonra küfre ve nifaka düşmekten, yeisten, zilletten, hüzünden korkaklıktan âcizlikten, düşkünlükten, tembellikten, cimrilikten, miskinlikten, sevdiğin kullara ve insanlara ceberutiyet taslamaktan, ana-babamı ziyaret etmemekten, kibirden, lânete ve bedduaya muhatap olmaktan ve imansız ölmekten, karanlıkların kendisiyle aydınlandığı vechinin nuruna sığınırım.

Allahım!

Eğer benim adımları kötüler arasında yazdıysan ki kadere hükmeden sadece sensin, tekvin sıfatın ile onu boz ve de beni saidlerden yaz. Çünkü sen dedin ki; *"bana dua edin duanızı icabet edeyim"*.

Ey kalpleri evirip çeviren Rabbim! Kalbimi ve ayaklarımı İslâm'da sabit kıl.

Bizi sapkınların ve gazabına uğrayanların değil, nimet verdiklerinin yoluna ilet.

SIĞINMA DUALARI

• İsyân ve Şirk

“Allahım! Söylediğim isyan ve şirk sözlerimden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Onun yerine benim canımı alsaydın» diyerek yaptığım isyan ve şirk günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Başıma gelen belâ ve musibetlerden seni sorumlu tutmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

*Allahım! «Bu işler neden hep benim başıma geliyor» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Beni senden başkasının kurtaracağına inanmakla işlediğim şirk günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne babamı senin takdir etmene yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Bundan sonra sana kulluk yapmayacağım» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Peygamberime, ana-babama, hayata, yaşamaya yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Kız evlât olarak dünyaya gelmediğim için annemin babamın yaptığı sitem ve isyandan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Yalan Yemin

“Allahım! Yalan yeminden gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Faiz

“Allahım! Faizin lânetinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Faiz (alıp vermekten, aracı olmaktan, yemekten, yedirmekten) gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Adak

“Allahım! (Benim, annemin, babamın, soyumun) yerine getirmediği (kurban, koç, dana, inek, tavuk, horoz, fakir doyurma-giydirme-sevindirme, Kur'an okuma, oruç tutma, namaz, mevlid, tuz, şeker dağıtma, camiye tesbih alma) adağından gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Adak eti yemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Miras

“Allahım! Miras ve mal üzerine okunan lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Babam ve kardeşlerinin, soyumun miras üzerine (okuduğu bedduadan, lânetleşmesinden) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Haksız miras yemekten, yedirmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Miras ortağıma zulmetmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Zulüm

“Allahım! (anneme, babama, soyumdan büyüklere) elle ve dille yaptığım zulümlerden (el kaldırmaktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Elle ve dille yaptığım zulümden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Eşime ve üvey anneme zulmetmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Soy

“Allahım! Soyumun lânetinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun yaptığı beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun zulmettiği kişilerin yaptığı beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun aldığı bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun mazumlara yaptığı beddua, zulüm ve tecavüzden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun başkalarına okuduğu lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun malk, mülk, para, yüzünden birbirini öldürmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım ! Soyumun masumları öldürmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun miras ve mal yüzünden birbirlerinin hakkına girmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun miras, mal, mülk yüzünden birbirlerine haklarını haram etmesinden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun miras paylaşımı üzerine «hakkım sana zehir zıkkım olsun, çoluk çocuğundan çıksın» diyerek okuduğu bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Soyumun zulmettiği kişilerin «en sevdiğinin başına gelsin» diyerek yaptıkları bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (annemin, babamın, anneanne ve dedemin, babaanne ve büyükbabamın) ruhlarını huzura kavuştur günahlarını affeyle.”

• Beddua ve Lânet

“Allahım! (annemin, babamın, babaanne ve büyükbabamın, anneanne ve dedemin) yaptığı beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Canları cehenneme!» diyerek beddua ve lânet okumaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne-babamın ölümünü isteyerek yaptığım beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (Babaanne ve büyükbabamın, anneanne ve dedemin) (anneme, babama) yaptıkları beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Zulmettiğim kişilerin bedduasından gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (Anne-babama, kendime, hayatıma, dünyaya gelmeye, anneme, babama, ölüme, yaşamaya, var olmaya, vs.) lânet ve beddua okumaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Mazlumların bedduasından, ahından gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (Kendime, canıma, malıma, atalarıma, zürriyetime, anne-babama, eşime, eşimin anne-babasına ve akrabalarına, kardeşlerime, kardeşlerimin eşlerine ve çocuklarına, hala, teyze, dayı, amca ve eşlerine ve çocuklarına, mazlumlara, yetimlere, çocuklarımla eşlerine, soylarına, zürriyetlerine, akrabalarına ve torunlarıma, miras paylaştıklarıma, alacaklı ve borçlu olduklarıma, bana ve soyuma haksızlık yapanlara ve zulmedenlere, hakkımızı yiyenlere, gasp edenlere, çalanlara ve onların soy ve zürriyetlerine, üzerlerinde hakkımız olanların soylarına, eşlerine, çocuklarına ve zürriyetlerine, iftira ettiklerimize ve zürriyetlerine, iş ortaklarımıza ve eş, soy ve çocuklarına, iş arkadaşlarıma ve eş, soy ve çocuklarına, işverenlerime ve eş soy ve zürriyetlerine, komşularıma soylarına eşlerine ve zürriyetlerine, büyü yaptığina inandıklarımın soylarına, zürriyetlerine ve eş ve çocuklarına ve her türlü âzâları ile zulüm ve tecavüz edenlerin soylarına, zürriyetlerine, eş ve çocuklarına, kızdığım ve öfkelendiğim insanlara) yaptığım beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Anne ve Baba

“Allahım! Sila-i rahmi terk etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne ve babama (soyumdan büyüklere) yaptığım beddua, lânet, küfürden (kin beslemekten, âsî olmaktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne ve babamı, soyumdan büyükleri (dövmekten ve eziyet etmekten, bağırıp çağırmaktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne babamın bedduasından gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (Annemin, babamın) kardeşlerine okuduğu bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Annemin, babamın «canından hayır görme» diyerek yaptıkları beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Annemin, babamın «evlâdının mürüvvetini görme» diyerek yaptıkları beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Annemin, babamın «en çok sevdiğinden bulasın» diyerek yaptıkları beddua ve lânetten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Senin takdir ettiğin anne babamı reddetmekten, kabul etmemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Kumar

“Allahım! Kumar oynamaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Haksız Kazanç

“Allahım! Haksız kazançtan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Zina

“Allahım! Zinadan (göz zinasından) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Encest ilişkiden gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Tecavüz ve Sapıklık

“Allahım! Tecavüzden (sapıklıktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

• İftira

“Allahım! İftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Sana iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Peygambere iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Alimlere iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Meleklerle iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Kur’an-ı Kerime iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Şeytana iftira atmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Namazı Terk

“Allahım! Namazı terk etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Tesettürsüzlük

“Allahım! Tesettürsüzlükten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Kınama

“Allahım! Kınamaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! (içki içenleri, zina yapanları, zulmedenleri, işini düzgün yapmayıp eksik bırakanları, iş yapmayıp boş oturanları, temizliğe dikkat etmeyenleri, bağırp çağırانları vs.) kınamaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Yalan Şahitlik**

“Allahım! Yalan şahitlikten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Gıybet**

“Allahım! Gıybet etmekten (dinlemekten) gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Zekât**

“Allahım! Eksik (verilmeyen) zekâtıtan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Zekâtı terketmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Alkol**

“Allahım! (içki, alkol, uyuşturucu vs.) kullanmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Kefâret orucu**

“Allahım! Kefâret orucumu tutmamaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Haram**

“Allahım! Haram yemekten, yedirmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Hırsızlık**

“Allahım! Hırsızlıktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Kibir**

“Allahım! Kibirden (kibir ile zulmetmekten) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Senin yüceliğine lâayık ibadet ettiğimi düşünerek kibirlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Kendi nefsimi kusursuz görmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! İnsanları (hor, hakir, pis) görerek aşağılayıp, kibirlenmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Bu şeytanı bana bırak ben hallederim» diyerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Nefsimi temize çıkarıp müdafaa etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Kendi amelimden emin olmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Kul Hakkı**

“Allahım! Kul hakkı yemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Yetim malını, hakkını yemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Eşime haksızlık yapmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Küfür Sözleri

“Allahım! (Benim, soyumun) kutsal değerlere yaptığım küfürden gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Anne babama soyumdan büyüklere küfür etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Rahmetten Ümit Kesmek

“Allahım! Rahmetinden ümit kesmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Tevbemin kabul olmadığını ve olmayacağını düşünerek rahmetten ümit kesmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Günahlarımı senin rahmetinden çok görmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Korku

“Allahım! Yarattıklarından, senin korkundan daha fazla korkmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Yalan

“Allahım! Yalan söylemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Su-i Zan

“Allahım! Su-i zandan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Rahman (celle celalihü)

“Allahım! Senin şefkatinden (merhametinden) daha fazla şefkat (merhamet) etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Ferd (celle celalihü)

“Allahım! Kâinattaki olayları ve yaratılanları kendilerinden bilerek ferdiyetine karşı işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Sevgi

“Allahım! Yarattıklarını senin sevginden daha fazla sevmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Kin

“Allahım! İnsanlara ve yarattığın mahlukata kin ve öfke beslemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! İnsanları kıskanmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Neden onlarda var bende yok» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Haset ve kıskançlıktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• Kusur

“Allahım! Kusuru kendimde görmeyip başkalarında görmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Vatan**

“Allahım! Vatana ihanet etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Savaşta kaçmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Allah** (celle celalühü)

“Allahım! Benim için Allah (hâşâ) öldü diyerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Senin Allah ismine büyüklenmekten, kibirlenmekten, «Allah kim ki» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Başıma gelen olaylara tam teslimiyet göstermeyip yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Bana bu kadarı neden yazdın» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Beni unuttun mu» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Olmaz olsun bu hayat; lânet olsun bu hayata; böyle hayatın Allah belâsını versin» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Neredesin» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Senin takdirine rıza göstermemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Hâlık** (celle celalühü)

“Allahım! Yaratılanları senin yaratmadığını düşünüp tabiata ve tesadüfe verip (hâşâ) «Allah yaratmadı» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! İnsanlara karşı «sen boşuna (yaratılmışsın) dünyaya gelmişsin» diyerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Mâlik** (celle celalühü)

“Allahım! Mal, mülk ve nimetlerin sahipliğini kendimden bilerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Verdiğin mal ve mülk nimetine şükürsüz davranmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Kayyum** (celle celalühü)

“Allahım! «Ben olmasam bu işler olmazdı» diyerek kibirlenip şirk koştuktan gelen şeytandan, isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Hakem** (celle celalühü)

“Allahım! Senin verdiğin hükümlere rıza göstermeyip isyan etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Adl** (celle celalühü)

“Allahım! Senin adaletsiz davrandığını düşünerek isyan etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Adaletin nerede» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Senin adaletini küçük görmek ile yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Bu dünyada adalet yok; böyle adalet olmaz olsun» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Kuddûs** (celle celalühü)

“Allahım! Ölen insanlar için «bu nedir» diyerek el-Kuddûs ismine isyan etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Tevbe yapıp arınamadığımı düşünmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Dünyada başka neyim kaldı,onları aldın beni de al» diyerek isyan edip şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Hayy** (celle celalühü)

“Allahım! Çocuğumun doğmasını istemeyerek (aldırmak istemekten, aldırma-ktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! İntihar etmek isteyerek yaptığım isyandan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Benim de canımı al» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Allah canını alsın» diyerek yaptığım bedduadan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Olmaz olsun böyle hayat» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **eş-Şâfi** (celle celalühü)

“Allahım! Şifâyı senden başkasında (aramak ile, bulacağıma inanmakla, bilmekle) eş-Şâfi ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Belâyı senden başkasının kaldıracağına inanmakla eş-Şâfi ismine şirk koştuktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Allah bana sağlık, şifâ vermiyor» diyerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Hafız** (celle celalühü)

“Allahım! Muskaların beni koruduğuna inanmakla el-Hafız ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Alîm** (celle celalühü)

“Allahım! Bana verdiğin ilmi kendimden bilmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Ben herşeyi bilirim» diyerek el-Alîm ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Kâmil** (celle celalühü)

“Allahım! İbadetlerimde mükemmeliyeti aramakla el-Kâmil ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **es-Semî** (celle celalühü)

“Allahım! «Beni duymuyor musun» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Ben herşeyi duyarım» diyerek es-Semî ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Basîr** (celle celalühü)

“Allahım! «Beni görmüyor musun» diyerek yaptığım isyanımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Ben herşeyi görürüm» diyerek el-Basîr ismine şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Mütekebbir** (celle celalühü)

“Allahım! İnsanları yüceltip sana şirk koşmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Yaptığım ibadetlerde en iyisini yaptığımı düşünerek kibre düşmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Her türlü işte kendimi en üstün görmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **er-Rezzâk** (celle celalühü)

“Allahım! «Allah bana rızık vermiyor» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Altın ve define arayarak rızık senden değil topraktan beklemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Nimetlere şükürsüzlük etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Yapılan yemeğe «pis» demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Verdiğin rızık ve nimetlere isyan etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Cömert olmayıp cimri olmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **et-Tevvâb** (celle celalühü)

“Allahım! Tevbemin kabul olmayacağını affedilmeyeceğimi düşünmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **el-Mucîb** (celle celalühü)

“Allahım! «Neden dualarıma cevap vermiyorsun» diyerek isyan etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Abdest**

“Allahım! Gusülsüz gezmekten (yiyip içmekten, namaz kılmaktan) gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Abdestsiz namaz kılmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Dua**

“Allahım! Yanlış dua etmekten, dualarımda hayırlısını değil, kendi arzularımı istemekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Bana bir ev ver, canımı al» diye dua etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Fal**

“Allahım! Fal bakmaktan, baktırmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Büyü**

“Allahım! Büyü yapmaktan, yaptırmaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

• **Cinayet**

“Allahım! Haksız yere can almaktan gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Yarattıklarına senden daha fazla düşmanlık etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Müslümana kafir demekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Müslümanları hor görmekten, koğuculuk etmekten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! Resulüne itaatsizlikten gelen şeytandan sana sığınırım.”

“Allahım! «Allah canımı alsın; Allah belâmı versin; Allah cezamı versin; Allah kahretsin; Allah yazdıysa bozsun; Allah cezamı versin; Allah belânı versin; Allah'ın cezası; Allah'ın belâsı; Allah seni kahretsin; Allah beni sevmiyor; Allah bana yardım etmiyor» diyerek işlediğim günahımdan gelen şeytandan sana sığınırım.”

Risale-i Nur Külliyyatı, Mesnevi-i Nuriye'den Bir Dua

İki dünyanın hayatı elimden kaçsa ve bütün kâinat düşman kesilip beni terk etse, benim yine gam çekmemem gerekir; çünkü Sen benim Rabbim ve Hâlıkım ve İlâhımsın. Ve benim, nihayetsiz isyanımla ve sair şeref vesilelerine gayet derecede uzaklığımla beraber, Senin mahlukun ve masnuun olmam sebebiyle, bir taalluk ve intisap cihetim var. İşte, ben de, Senin mahlukunun lisanıyla Sana tazarru ve niyazda bulunuyorum, ey Hâlıkım, ey Rabbim, ey Râzıkım ve ey Musavvirim! Ey İlâhım, Esmâ-i Hüsnâ'n hürmetine, İsm-i Âzamın hürmetine, Furkan-ı Hakîmin hürmetine, Habib-i Ekrem'in hürmetine, Kelâm-ı Kadîmin hürmetine, Arş-ı Âzamın hürmetine, milyonlar Kul hüvallahü ehad ile, bana merhamet etmeni istiyorum **yâ Allah, yâ Rahmân, yâ Hannân, yâ Mennân, yâ Deyyân**. Beni bağışla **yâ Ğaffâr, yâ Settâr, yâ Tevvâb, yâ Vehhâb**. Beni affet **yâ Vedûd, yâ Rauf, yâ Afûvv, yâ Ğafûr**. Bana lütufta bulun **yâ Latîf, yâ Habîr, yâ Semî, yâ Basîr**. Günahlarımı sil **yâ Halîm, yâ Alîm, yâ Kerîm, yâ Rahîm**. Bizi yolun doğrusuna ilet **yâ Rabb, yâ Samed, yâ Hâdi**. Fazlınla bana cevâdane ihsanlarda bulun **yâ Bedî, yâ Bâki, yâ Adl, yâ Hû**. Kalbimi ve kabrimi iman ve Kur'an nuruyla nurlandır **yâ Nûr, yâ Hakk, yâ Hayy, yâ Kayyum, yâ Mâlike'l-Mülk, yâ ze'l-celâli ve'l-ikram, yâ Evvel, yâ Âhir, yâ Zâhir, yâ Bâtın, yâ Kâviyy, yâ Kâdir, yâ Mevla, yâ Ğafir, yâ Erhame'r-rahimîn**.

Kur'an'daki İsm-i Âzamın hürmetine ve kitab-ı alemdeki sırr-ı azamın Muhammed (*aleyhi's-salatü vesselâm*) hürmetine, güzel isimlerinden, bu sayfayı sanki kabrimin tavanı yapıp, bu esmayı da ruhumu şems-i hakikatten şualar saçan pencere haline getirecek şekilde, kalbime ve kalıbıma ve kabrimde ruhumu İsm-i Âzamın nurlarını saçan pencere açmanı istiyorum. İlâhi, dilerim ki, ebedî bir lisanım olsun da, kıyamete kadar bu isimlerle nida etsin. İşte, ardımda bâki kalan bu nakışları, benim fâni ve zâil lisanımın yerine bir nâip olarak kabul eyle. Allahım, Efendimiz Muhammed'e öyle bir salat ve selâm et ki, o salat ile bizi bütün korku ve afetlerden kurtar, bütün hacetlerimizi gider, bizi bütün günahlardan temizle, bütün günah ve hatalarımızı bağışla. **Yâ Allah, yâ Mücib'e'd-Daavât!** Hayatım boyunca ve öldükten sonra, her an bu dileklerimi kat kat fazlasıyla ver! Bir milyon salat ve selâm, bir o kadarla çarpımından çıkan netice ve bunun da kat katı, Efendimiz Muhammed'e, Onun Âl, Ashab, Ensar ve tâbilerine olsun! Bu salavatların herbirini, benim ömür günlerimdeki günahkâr nefeslerim sayısınca çoğalt! Bu salavatların herbirisi hürmetine beni affeyle, bana merhamet et. Bunu rahmetinle ihsan eyle, **Yâ Erhame'r-rahimîn!**

SÜBHÂNEKE DUASI

Namaz dualarından olan Sübhâneke duası, malum olduğu üzere namaza başlayınca tekbirden sonra okuduğumuz ilk duadır. Her hayırlı işe Besmele ile başlamak gerektiğini biliyoruz. Bundan dolayı namazda da Fatiha Suresi'ni okumadan önce Besmele çekiyoruz. Ancak namazda Sübhaneke duası Besmele'den bile önce okunmakla dikkatimizi çekmektedir. Öyleyse Besmele'nin bile önüne geçen bu duayı herhalde iyi tanımamız gerekmektedir.

Sübhâneke cümleleri kimin sözüdür?

Her şeyden önce şunu belirtelim ki Sübhâneke duası başından sonuna kadar Kur'an-ı Kerim'de tam olarak geçen bir cümle, yani bir ayet değildir. Ancak duayı oluşturan kelimeler parça parça ayetler içerisinde zikredilir.

Rivayetlere göre Sübhâneke duasını oluşturan cümleler Hz. Âdem'e aittir ve ona da bizzat Allah-û Teâlâ tarafından öğretilmiştir. Yani Kur'an-ı Kerim'de geçen bir ayet değildir ama yine Allah'ın sözüdür.

Hız. Âdem (*aleyhi's-selâm*) cennette Allah'ın yasakladığı ağaçtan yiyip de yeryüzünde yaşamaya başlayınca, cennetin yaşama şartları ile dünyanın yaşama şartları arasındaki korkunç fark karşısında elbette zorlanmıştır. Ayrıca işlediği hatadan dolayı da Allah'tan özür dilemek, tevbe etmek istemiştir. İşte hem tevbe, hem de dünyada bir takım zorluklar karşısında Allah'tan yardım dilemek üzere el açıp dua etme ihtiyacı hissedince, Rabbi onu başıboş bırakmamış, tabiri caizse hem yeryüzüne indirip ceza vermiş, hem de onu affetmek için yine elinden tutmuş, yardımcı olmuştur.

Sübhâneke Duası'nın Okunduğu Yerler :

Her namazın ilk rek'atında iftitah tekbirinden sonra,
İkinci namazının sünnetinde üçüncü rek'ate kalkınca fatihadan önce,
Yatsı namazının ilk sünnetinde üçüncü rek'ate kalkınca fatihadan önce,
Teravih namazı dört rek'atte bir selâm verilerek kılınıyorsa üçüncü rek'ate kaldığı zaman fatihadan önce,

Cenaze namazında birinci tekbirden sonra (*ve celle senâük*) ilave edilerek.

Sübhâneke Duası Türkçe Okunuşu

“Sübhânekellâhümme ve bi hamdik ve tebâra kesmük ve teâlâ ceddük (ve celle senâük) ve lâ ilâhe ğayrük.”

Sübhâneke Duası Türkçe Anlamı

“Allah'ım! Sen eksik sıfatlardan pâk ve uzaksın. Seni daima böyle tenzih eder ve överim. Senin adın mübarektir. Varlığın her şeyden üstündür. Senden başka ilâh yoktur.”

Sübhâneke Duası Faziletleri

Sübhâneke (seni noksan sıfatlardan tenzih ederim) Allahümme (ey Allah'ım) ve bi hamdik (sana hamd ederiz) vetebâra (âlidir, yücedir) kesmük (senin ismin) ve teâlâ (yine yücedir) ceddük (senin şanın) ve lâ ilâhe (hiçbir ilâh yoktur) ğayruk (senden başka)

Allah (celle celalühü) meleklerle arşı kaldırmalarını emrettiğinde, melekler arşı kaldırmakta çok zorlanmış. Bu hal üzerine Allah (celle celalühü) Sübhâneke duasını okumalarını emretmiş ve duayı okuduktan sonra üzerlerindeki o ağır yük hafiflemiştir.

Bizlerde namazımıza başlamadan önce okumuş olduğumuz Sübhâneke duasıyla; nefis ve şeytanın, üzerimize serpmiş olduğu ölü toprağını, bütün güç ve iradenin yalnızca kendisinde toplanmış olduğu o yüce makamdan, bu duanın hürmetine kaldırmasını talep ediyoruz. Dilimiz ile söylemesek de, halimizle o makama şöyle sesleniyoruz;

“Yâ Rabb, arşı taşıyan meleklerinin, bu dua hürmetine üzerindeki yüklerini nasıl hafiflettiysen, bizim de üzerimizdeki yükleri öyle hafiflet. İbadetimizden feyz almamızı kolaylaştır.” diyerek o kudsiyet ötesi makamdan yardım talep ediyoruz.

Muhammed Sıddık Haşimi Hazretlerinin bu konu ile alakalı şöyle bir sohbeti olmuştu :

Nefis ve şeytan namaz kılacak bir kimsenin ibadetini engelleyemez ise; namaz ehlinin, kalbine telkin ettikleri vesveseler ile kılacağı namazını zorlaştırmaya çalışırlar. Bu ikili, yapmış oldukları oyunda başarılı olurlarsa; kulun, rabbine yapmış olduğu ibadetin samimiyetini körelttiği gibi, namazın ihlâs ve feyzini azaltmış olurlar. İşte Sübhâneke duası, bu devrede araya girer. Elmas bir kılıç misali, ejderhalaşmış, ibadetin ruhunu ve samimiyetini yutmaya hazırlanan bu fitnenin başını gövdesinden ayırarak ibadetin ihlâs ve feyzini korumuş olur.

Rabbimiz, ibadetlerimizden alacağımız zevk ve neşeyi arttırsın. Kıldığımız her namazı, bir miraç heyecanı ile yapmamızı nasib etsin. Kendine inanan kullarını kendi ikliminde dirilterek gören gözü, duyan kulağı, söyleyen ağzı olsun.

Sübhâneke Duası'nın Tefsiri

Duamızı kelime kelime parçalar halinde anlamamız gerekirse ilk sözden başlayalım: “*Sübhâneke*” ne demektir?

“*Sübhâneke*” Arapça'da (S-B-H) bizim bildiğimiz “*tesbih*” kökünden gelen bir kelime olarak “*Yâ Rabbi, ben seni tesbih ederim*” demektir. Ancak “*tesbih etmek*” ne demektir? Bildiğimizi zannettiğimiz ama gerçek detayıyla bilmediğimiz bu kelimenin anlamı şudur: Tesbih, “*Allah'ı kemâl sıfatlarla muttasıf, noksan sıfatlardan münezzeh tutmak*” demektir. Peki bu kulağımıza ağır gelen cümlelerin mânâsı nedir? O da şu demektir: Kemâl sıfatlar; iyi, hoş, güzel, tam, olgun, mükemmel olan her türlü sıfatlar demektir. Kemâl sıfatlarla muttasıf olmak ise Allah'ın bu sıfatlara sahip olması, bu özelliklerin Allah'a yakışması demektir. Örnek vermek gerekirse: Âdil olmak, bilgili olmak, cömert olmak, güçlü olmak, hakim olmak, büyük olmak gibi sıfatlar kemâl sıfatlardır ve Allah-û Teâlâ bu sıfatlara sahiptir, bu özellikler ancak ve ancak Allah'a yakışır.

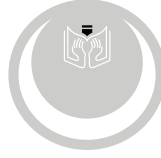
Noksan sıfatlar ise bunun tersine; kötü, çirkin, nahoş, eksik, nakıs olan sıfatlar demektir. Noksan sıfatlardan münezzeh olmakta Allah'ın bu kötü sıfatlardan uzak olması, bu çirkin özellikleri Allah'tan uzak tutmak demektir. Örnek verirsek: Câhil olmak, zâlim olmak, cimri olmak, zayıf-âciz olmak gibi sıfatlar noksan sıfatlardır ve Allah-û Teâlâ bu sıfatlardan uzaktır, bu özellikler Allah'a yakışmaz.

Bu açıklamadan sonra yeniden manaya bakarsak; bir insan *Sübhâneke Allahümme* veya *Sübhânallah* demekle, şunu demek istiyor:

Ey Allahım, sen âdilsin, zâlim değilsin; âlimsin, câhil değilsin; görürsün, kör değilsin; duyarsın, sağır değilsin; canlısın, ölü değilsin; güçlüsün, zayıf değilsin...

Yani ne kadar iyi sıfat varsa bunların hepsini sayıp, Allah'a izafe etmiş; ne kadar kötü sıfat varsa bunların hepsini sayıp, bunları Allah'tan uzak tutmuş oluyoruz.

Tabii ki bir insan ne kadar düşünüp taşınsa da bu sıfatların hem iyisini, hem kötüsünü sayarken; unuttuğu, hata ettiği, zikredemediği noktalar olabilir. Ama bir kerecik “*Sübhânallah*” demekle bunların hepsini tek tek sayıp dökmüş gibi Allah'ı anmış oluyor. İşte *Sübhânekelallahümme* veyahut *Sübhânallah* kelimesi böyle bereketli bir ifade oluyor. Bir insan namazın başında Sübhâneke'yi okumakla daha ilk kelimedede sınırsız, sonsuz bir şekilde Allah'ı kolayca anmış oluyor.

KENDİ BEDENİNDEN HELÂLLİK ALMA

Rabbim!

Aklımla, beynimle Sana attığım iftiralardan dolayı öncelikle Senden özür dilerim...

Ve beynimden, aklımdan; onları bu işte kullandığım için özür dilerim ve helâllik isterim...

Ve vücudumdaki ellerimden, gözlerimden, incecik tüylerimden ve âzâlarımnda bulunan bütün görevli zerrelere, melekelerden; nefsimle uyarak, onları ortak ettiğim bütün günahlardan dolayı Rabbimin huzurunda özür dilerim...

Ve bütün âzâlarımdan tek tek gökteki yıldızlar ile yerdeki zerrelere sayılarının çarpımınca helâllik, milyonlarca kere helâllik diler ve tevbe ederim...

Ve bütün âzâlarımdan Rabbimin dilemesiyle günaha uyandığımda; uyartılmak ve gerisin geri çekilmelerini ve beni uyarmalarını temenni ederim...

Rabbim!

Sen bizi doğrudan, doğruluktan ve doğrulardan ayırma. Senin önerdiklerinin müşterisi et bizi ve sevmediklerinden tiksindir.

Sen vekil olansın, vekilimiz Sensin Sen... Doğruluk mührünü sırtımıza indir ve hiçbir şeytan o mührü aşamasın ki yolunda can vermek ve senin rızanla ölmek bizlere de nasib olsun... Ümmetin göz aydınlığı et bizi...

Seni sevmeyen kalpten sana sığınırım ey Rabbim! (âmin)...

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyuruyor ki;

“Ümmetinden gerçek müflis şudur : Kıyamet gününde namazını, orucunu ve zekâtını getirir. Bu arada başkasına sövmesi, zina iftirasında bulunması, kan dökmesi ve başkasını dövmesi ile ilgili kötü amelleri gelir.

Bunlara karşılık iyi amelleri (hasenâtı) verilir ve borçları (kul hakları) bitmeden iyi amelleri tükenir. Alacaklıların hataları kendisine yükletilir ve ateşe atılır.”

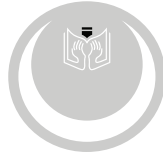
(Müslim, Birr, 60; Ahmed b. Hanbel, II, 303, IV, 372)

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

8

AHİR ZAMANDA GERÇEKLEŞECEK OLAN ALÂMET-İ KİYAMET “DABBETÜ’L-ARZ” CİN MUSALLATIDIR.

Seanslara aldığımız hastalarımızdaki cinleri-şeytanları lisana getirdiğimiz vakit, o cinler ve şeytanlar kendilerinin ahir zamanda çıkacak bir alâmet-i kıyamet olan “**dabbe**” olduklarını söylüyorlar. Hatta öyle ki seansa giren bazı hastalarımız daha önce hiç dabbeyi duymamışlar ve bilmiyorlar. Elbette biz de şeytanların ve cinlerin sözlerine bakarak değil, belki bazı incelemelerimiz ve araştırmalarımız neticesinde ve bir çok tecrübeler neticesinde dabbenin cin musallatı olduğuna kanaat ettik. Ve bu kanaatin bizde nasıl hasıl olduğunu bu kitabımızda sizlere de göstereceğiz.

Ahir zamandan haber veren müteşabih (*manası açık olmayan ve yorumlanması lazım gelen, mecazî olarak anlatılan*) hadisleri te’vil eden (*yorumlayan*) Bediüzzaman hazretleri kıyamet alametlerini te’vil etmezden evvel imtihan sırrını anlatmak için şu mukaddemeyi ifade ediyor. İşte bu mukaddemenin dürbünüyle ve ölçüsüyle bu meseleyi ele alacağız ve hakikatın tebârüz etmesi içinde bu mantıkla bakmak zaruridir.

Birinci nokta : İman ve teklif (*sorumluluk*) ihtiyar (*seçme*) dairesinde bir imtihan, bir tecrübe, bir müsabaka olduğundan, perdeli ve derin ve tetkik (*inceleme*) ve tecrübeye muhtaç olan nazarî (*teorik*) meseleleri elbette bedihî (*apaçık*) olmaz. Ve herkes ister istemez tasdik edecek derecede zarurî olmaz. Tâ ki, Ebu Bekir’ler âlâ-yı illiyyîne (*en yüksek mertebeye*) çıksınlar ve Ebu Cehil’ler esfel-i sâfilîne (*en alt mertebeye*) düşsünler. İhtiyar kalmazsa teklif olamaz. Ve bu sır ve hikmet içindir ki, mu’cizeler seyrek ve nâdir verilir. Hem dâr-ı teklifte (*imtihan, sorumluluk dünyasında*) gözle görünecek olan alâmet-i kıyamet ve eşrât-ı saat (*kıyamet’in kopacağını haber veren şartlar*), bir kısım müteşabihat-ı Kur’âniye (*Kur’an-ı Kerim’de hükmü açık olmayan yorumlanması lazım gelen mecazî olarak anlatılan ayetler*) gibi kapalı ve te’villi oluyor. Yalnız, güneşin mağripten (*batıdan*) çıkması bedahet (*açıklık*) derecesinde herkesi tasdike mecbur ettiğinden, tevbe kapısı kapanır, daha tevbe ve iman makbul olmaz. Çünkü, Ebu Bekir’ler Ebu Cehil’ler ile tasdikte beraber olurlar. Hattâ Hazret-i İsâ’nın (*aleyhisselâm*) nüzûlü (*inmesi*) dahi

ve kendisi İśâ (*aleyhisselâm*) olduğu, nur-u imanın dikkatiyle bilinir; herkes bilemez. Hattâ Deccal ve Süfyan gibi eşhâs-ı müthişe, (*dehşet verici icraatlar yapacak şahıslar*) kendileri dahi kendilerini bilmiyorlar.

Meselâ, bir sohbetle derin bir gürültü işitildi. Ferman etti ki: “*Bu gürültü, yetmiş seneden beri Cehennem tarafına yuvarlanan bir taşın bu dakikada Cehennemmin dibine yetişip düşmesinin gürültüsüdür.*” Bu garip haberden beş altı dakika sonra birisi geldi, dedi: “*Yâ Resulallah, yetmiş yaşında bulunan filân münafık vefat etti, Cehenneme gitti.*”⁽¹⁾ Peygamberin yüksek belîğane kelimasının te’vilini (*yorumunu*) gösterdi...

İşaret edilen âyet-i kerime meali:

“*O söz başlarına geldiği [kıyamet yaklaştığı] zaman, onlara yerden bir dâbbe [hayvan] çıkarırız. Bu dâbbe, onlara, insanların âyetlerimize kesin olarak iman etmediklerini söyler.*”⁽²⁾

Mezkur âyet-i kerimeye zahiren bakıldığı vakit; arzdan (*yeryüzünden*) çıkacak bu dâbbe insanlara konuşacak, onların ilâhî âyetlere/emir ve yasaklara tam iman etmediklerini söyleyecektir.

Âyet-i kerimenin ifade ettiği “*Bu Dabbe, onlara, insanların âyetlerimize kesin olarak iman etmediklerini söyler.*” Ki, bu söylemek lisan-kal ile (*dil ile*) olmak zorunda değil. Lisan-ı hal, (*hal dili*) lisan-ı kalden daha tesirlidir. Dâbbe’nin konuşmasını dil ile konuşmak şeklinde anlamamak lazımdır. Bu konuşma “*lisan-ı hal*” ile de olabilir. Mesela trafik lambaları ve işaretlerinin dili yoktur ama insanlara çok şeyler söylerler.

Bu âyet-i kerimeye şu an ki vaziyet ile, yani cin musallatı ile baktığımız zaman şunu anlayabiliriz ve anlıyoruz ki; meselâ zekât vermemek, oruç tutmamak, faiz almak ve ödemek, zina yapmak, içki-uyuşturucu içmek vs. gibi kebairlerin irtikab edilmesiyle (*büyük günahların işlenmesiyle*), Allah’ın izni ve emriyle gerçekleşen cin musallatı zaten lisan-ı hal ile konuşup, **Nisa suresinin döndüncü âyetinde** de bizleri titretecek ve gafletimizi parça parça edecek derecede çarpıcı olan “*Ey iman edenler, iman edin...*” âyet-i kerimesinin de işaretiyle bizim imanımızla ilgili bir sorun olduğunu, belki de **-neûzübillah-** tam iman etmediğimizi söylüyorlar. Yani eğer iman etmiş isek Allah’ın (*celle celalühü*) emir ve yasaklarına uyarız ve mezkur kebairleri işlemeyiz (*işlesek de hemen pişman olup tevbe ederiz*) ve cin musallatı/dâbbe yaşamayız. Eğer musallat yaşıyor isek Allah’ın (*celle celalühü*) emir ve yasaklarını çiğniyoruz ve iman etmemizde bir sorun var veya tam iman etmiş sayılmayız diye akıl gözüne lisan-ı hal ile ifade ediyorlar. Evet bugün

(1) Müslim: Cennet, 31, Hadis No: 2844; Müsned, 3:341, 346.

(2) Kur’an-ı Kerim, Neml, 27/82.

nazarımızı âfâk-ı âleme (dış aleme) ve bilhassa Müslüman memleketlerine çevirdiğimiz zaman görüyoruz ki; sözde medenileşmiş müslümanlar fakat esasen kebairler ve sefahet ve şirk ve Allah'a (celle celalühü) isyan içinde yaşayan bir müslüman coğrafyası müşahade ediyoruz. İşte bu karşılaştığımız manzara baştan başa bir cin musallatı ve şeytanlaşma sebebi ve bize lisan-ı hal ile müslümanların tam iman etmediklerini söylüyor ve mezkur (zikredilen) ayet-i kerimeyi tefsir ediyor.

“Dâbbe çıkar, insanların burunları üzerine mühür vurur. Sonra onlar, mühürleneler, sizin aranızda yaşarlar.”⁽³⁾ hadis-i şerifini mezkur mukaddeme ve mezkur (zikredilen) tedkikat ile düşünecek olursak yine cin musallatı akıl gözüne gözükecektir. Çünkü cin musallatı yaşayan bir insan ile musallat yaşamayan bir insan zâhiren farksızdır ve iç içe yaşayabilirler ve yaşıyorlar. Bu anlamda “sonra onlar, mühürleneler sizin aranızda yaşarlar” ifadesi de yine lisan-ı hali ile dâbbenin cin musallatı olduğunu gösteriyor.

Ve yine Bediüzzaman hazretleri *“Sonra Paris’e git (medeniyete git) ve en büyük localarına gir, göreceksin ki, akrepler insan libası giymişler ve ifritler adam suretini almışlar”* demesiyle ve yine çünkü, insan eğer insan olmazsa, şeytan bir hayvana inkılâp eder (dönüşür). *“İnsan, bazı frenkler ve frenkmeşrepler (Avrupalılar ve onların taklitçileri) gibi ihtirâsât-ı hayvâniyede (şiddetli hayvanî arzulara) terakki ettikçe (ilerledikçe) daha şiddetli bir hayvaniyet mertebesini alır.”* demesiyle dahi yine insanların medeniyet adı altında, **Deccal Sistemi içinde nasıl şeytanlaştığını**, bir başka deyişle cin musallatı yaşadığını ve bu tedkikatımızdan ve mezkur ayet-i kerimenin de işaretıyla tam iman etmediğini çok güzel ifade etmiş oluyor. Ve *“Bu dâbbe, onlara, insanların âyetlerimize kesin olarak iman etmediklerini söyler.”* ayet-i kerimesindeki mânâ da yine bu tedkikatla ve baştaki mukaddemenin sırr-ı imtihan dürbünüyle dikkat çekmesi yönüyle bakıldığında vakit tebârüz (belirtme) etmiş oluyor.

Aslında sadece bu tedkikat ve az bir tefekkür ile bu ayeti yaşamımızla tefsir etmiş oluruz. Nitekim Bediüzzaman hazretleri ahir zamandan haber veren müteşabih hadisleri ve alametleri tefsir ederken dâbbe konusunda ki şu beyanı ki; *“Süfyanın ve deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana (azgınlığa) ve Yecüc ve Meccüc’ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfür ve küfrana (nimeti inkâr etmeye) düşen insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle arzdan (yeryüzünden) bir hayvan çıkıp musallat olacak, zîr ü zeber edecek (darmadağın edecek). Allahu â’lem, o dâbbe bir nevidir (türdür). Çünkü, gayet büyük bir tek şahıs olsa, her yerde herkese yetişmez. Demek, dehşetli bir taife-i hayvaniye olacak. Belki, ‘İllâ dâbbetü’l-ardi te’külü min seeteh - esasını kemirmek-*

(3) Hadis-i Şerif, Albâni Sahihu'l-Cami: 2927.

te olan bir ağaç kurdu-Sebe-14' âyetinin işaretiyle o hayvan, dâbbetü'l-arz (yer hayvanları) denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi kemirecek, insanın cisminde dışından tırnağına kadar yerleşecek. Mü'minler iman bereketiyle ve sefahet (zevk ve eğlenceye düşkünlük) ve su-i istimalâtтан (eldeki nimeti kötüye kullanmaktan) tecennübleriyle (sakınıp çekinmeleriyle) kurtulmasına işareten, âyet, iman hususunda o hayvanı konuşturmuş.' meselemizi aydınlatacaktır.

Evvela : Süfyanın ve deccalların fitneleriyle bilerek, severek isyan ve tuğyana (azgınlık) ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği ile fesada ve canavarlığa giden ve dinsizliğe, küfür ve küfrana (nimeti inkar etmeye) düşen insanların akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle arzdan (yeryüzünden) bir hayvan çıkıp musallat olacak, zîr ü zeber edecek (darmadağın edecek). Yukarıdaki tetkikatımızdan da anlaşılacağı gibi insanlar ahir zamanda deccal ve süfyanın fitneleriyle ve Ye'cüc ve Me'cüc'ün anarşistliği ve kebair günahlara, azgınlığa ve küfre ve küfrana, yani nimetleri inkâr etmeye kadar gelecek, yani hayvanlaşmış ve şeytanlaşmış bir derecedeysen, **-ki bunlar hep cin musallatının sebepleridir-** dâbbe gelip bu durumda ki insanların **akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle** musallat olacak. İşte bu son kısım ki **'akıllarını başlarına getirmek hikmetiyle musallat olacak'** meselemizi iyice aydınlatıyor. Çünkü seanslarımıza giren bir çok hastamız ki bunların içinde şizofren, paranoya, manik depresif, vs. gibi psikoloji ve tıbbın halen tedavi edemediği (sözüm ona, ilim ve bilim ve teknoloji çağında yaşadığımız ve kıyametin dahi iyice yaklaştığı bir dönemde olmamıza rağmen artık ne zaman tedavi edecekse) bu hastalıklarının Allah'ın emir ve yasaklarına uymadıklarından (ayetteki mânâya göre) **-tam iman etmediklerinden-** kaynaklandığını anlayıp, tevbe kapısıyla girip, selâmeti bulup, akılları başlarına gelip hayatlarına devam ediyorlar.

Ve saniyen : O dâbbe bir nevidir (türdür). Çünkü, gayet büyük bir tek şahıs olsa, her yerde herkese yetişmez. Demek, dehşetli bir taife-i hayvaniye olacak.

Dâbbet'ül-arz birleşik bir kelime olup dâbbe, yürüyen, hareket eden canlı varlık demektir.

Merhum Elmalılı Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili Tefsirinde;

"Dâbbe" kelimesinin ifade ettiği bir manayı şöyle dile getirmektedir. Dâbbe; hafif yürüme, debelenme demektir. Bu ifade hayvanlarda ve çoğunlukla haşerelerde, yani böceklerde kullanılır. İçkinin vücuda yayılması ve bir çürüklüğün etrafına bulaşması gibi, hareketi gözle tesbit olunamayan şeylerde de kullanılır.

Yine aynı tefsirde devamla Rasulullah'dan (aleyhi's-salatü vesselâm) sonra Kur'an-ı Hakîm'in en büyük müfessiri olarak bilinen Hz. Ali'nin (radiyallahu anh) şu ifadesine yer veriyor : **Kuyruğu olan bir dâbbe değil, sakalı olan bir dâbbedir.**

Bu ifadelere göre, dâbbe kelimesinin işaret ettiği mana, **"hareketi gözle görül-**

meyen, yâni son derece küçük olan şeylerin insan vücuduna nüfûz ederek yayılmasıdır.”

İşte bu tarif ise bedenlere musallat olan cinlere bire bir uymakla beraber “Şeytan âdemoğullarının damarlarında kan gibi dolaşır”⁽⁴⁾ hadis-i şerifine dahi mutabık düşüyor. Çünkü cinlerde gözle görülmeyen son derece küçük mahluklar ve insan bedenine nüfûz ederek iyice yayılıp, insanın bedeninde dışından tırnağına kadar yerleşiyorlar.

Hız. Ali'nin (*radiyallahu anh*) sakalı olan bir dâbbedir demesini ise, kebairlerle musallat yaşayan ve şeytanlaşmış (*dâbbeleşmiş*) insan olarak anlayabiliriz.

Dâbbetü'l-ard'daki “**ard**” ise türkçe karşılık olarak arz demektir. Yani küre-i arz, yeryüzü veya yerküre.

Demek yeryüzünde yaşayan dehşetli bir hayvan taifesi-türü olacak.

Yine Bediüzzaman Hazretleri cinlerin insana hizmetkâr olabileceğini söylerken yerin, insandan sonra zîşuur (*şuur sahibi*) olarak en mühim sekenesi (*sakinleri*) olan cin, insana hizmetkâr olabilir diyerek bu ifadenin lisan-ı haliyle bu konuya da açıklık getirmiş oluyor. Ve yine Risale-i Nur Külliyyatı'nda bir çok kere şeytanı ve cinleri ve ifritleri hayvan olarak tavsif ediyor... şimdi mesele biraz daha tebârüz etti (belirginleşti).

Fakat şu örnek daha da açacaktır...

Meselâ: Çünkü, insan eğer insan olmazsa, şeytan bir hayvana inkılâp eder (*dönüşür*). ‘İnsan, bazı frenkler ve frenkmeşrepler (Avrupalılar ve onların taklitçileri) gibi ihtirâsât-ı hayvâniyede (şiddetli hayvani arzulara) terakki ettikçe (ilerledikçe) daha şiddetli bir hayvaniyet mertebesini alır.’ Şimdi Üstad'ın imtihan sırrı hakkında ki mukaddemesini.. ve buraya kadar ki tedkikatımızı ve ‘insan eğer insan olmazsa şeytan bir hayvana inkılâb eder’ ifadesini birden tut ve nazara al ve insafla muhakeme et. Müddeamız (*iddiamız*) olan dabbetül-arz cin musallatıdır hakikatı, kalbindeki hakikatı arayan lambanın fitilini yakacaktır ve hemde aklın ve kalbin ve ruhun bunu tasdik edecektir.

Ve salisen : Belki, ‘İllâ dâbbetü'l-ardi te'külü min seetehu' âyetinin işaretiyle o hayvan, dâbbetü'l-arz (*yeryüzü hayvanları*) denilen ağaç kurtlarıdır ki; insanların kemiklerini ağaç gibi kemirecek, insanın cisminde dışından tırnağına kadar yerleşecek.

Yine anladık ki bu cinler insanın bedenine **-işledikleri kebairlere göre-** her yerine adeta dışından tırnağına kadar yerleşiyorlar. Ve bedende kemik erimelelerinden tâ kansere, tâ şeker hastalıklarına ve zihinsel ve beyinsel hastalıklar gibi birçok hastalıklara **-işlenen kebairlerle aldıkları ruhsatlara göre-** sebep olabi-

(4) Müzekk'in-Nüfus, Sayfa: 274; Marifetnâme, Sayfa: 964; Ramuzu'l-Ehadis, Hadis No: 1388.

liyorlar. Buradaki ağaç kurdu tavsifinde (*vasıflandırma*) şöyle bir letâfet var ki; ağaç kurtları ağacı içten kemirirler. Yani ağacın zahirine baksan hiçbir problem yok ve gayet normal görünür ama içten içe çürütür ağacı. İşte aynen onun gibi musallat yaşayan bir insan zâhiren insan gibi görünürken aslında *-işlediği kebaire göre- içsel olarak şeytandır*.

Üstad Bediüzzaman'ın 13. Lem'a da (*şeytandan Allaha sığınma lem'asında*) kullanıldığı 'Hem eğer bu insan suretindeki insî şeytanlar cesedlerini çıkarabilseydiler, o cinnî iblisler olacaktılar' şu ifadesi ki meselemiz hakkında oldukça mânidardır ve meselemizi aydınlatma hususu ise gayet bedihidir. Hatta lemaatta medeniyetin insana yaptığı menfi hizmetlerden bahsederken ki şu ifadesi belki daha da çarpıcı: *O heva, hem heves, şe'ni (iş, hali) budur daima : insanı memsuh eder (manevi yapısını ve şeklini bozup hayvanlaştırır), sîreti (manevi durumu) değiştirir. Manevi meshediyor (bozulup aslını kaybederek çirkin ve kötü bir hâle sokuyor). İnsaniyet değiştiriyor, şeytana dönüşüm başlıyor ve devam ediyor.*

Şu medenilerden çoğunun, eğer içini dışına çevirsen, görürsün: Başta **maymunla tilki, yılanla ayı, hınzır**. Sîreti (*manevi durumu*) olur sureti (*cismani hâli*).

Ve salisen : 'Mü'minler iman bereketiyle ve sefahet (zevk ve eğlenceye düşkünlük) ve su-i istimalâtтан (eldeki nimeti kötüye kullanmaktan) tecennübleriyle (sakınıp çekinmeleriyle) kurtulmasına işareten, âyet, iman hususunda o hayvanı konuşturmuş.'

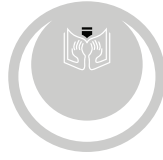
Evvela; 'Mü'minler iman bereketiyle ve sefahet ve su-i istimalâtтан tecennübleriyle kurtulmasına işareten' ila ahir... evet pişmanlık ve tevbe ve kefaretilerle ve takva sayesinde bu kebairlere bulaşmadan cin musallatından kurtulup iman bereketini böylece anlamış oluyoruz.

Ve saniyen : İman hususunda o hayvanı konuşturmuş meselesini, yani bu konuşmak meselesinin kebairlere bulaşarak gerçekleşen cin musallatının lisan-ı hal ile tam iman etmediniz diyerek yaptığı bir konuşma olduğunu tedkikakımızdan anladık.

Hulâsa : Cin musallatının *-dâbbenin-* kebairlerle musallat olduğunu düşünüp âyet-i kerimenin 'iman etmediklerini söyler' işaretini ve Bediüzzaman hazretlerinin de bu ifadesini ele alıp, bir de ahir zamanda yaşadığımız hakikatını dürbün yapıpta düşünürsek şunu kat'iyen diyebiliriz ve deriz ki; **ahir zamanda gerçekleşecek olan alâmet-i kıyamet olan dâbbetü'l-arz cin musallatıdır...**

(*Lâ ya'lemul gaybe illallah*) *Gaybı bilen ancak Allah'tır.*

"De ki: Gerçek ilim Allah'ın katındadır."⁽⁵⁾

ENE VE ŞEYTAN

ŞEYTANIN ŞEYTANI YOKTUR...

Artık bildiğimiz ve bildiğiniz üzere bugün birçok insan cin musallatı yaşıyor... Yani insanların bedenlerine nüfûz eden ve “*muhakkak ki o sizin apaçık düşmanınızdır*”⁽⁶⁾ sırrınca apaçık düşmanımız ilan edilen ve apaçık düşmanımız olan ve bu düşmanlığın “*Meleklerle, Âdem'e secde edin! diye emrettik. İblis'in dışındakiler secde ettiler. O secde edenlerden olmadı*”⁽⁷⁾ ayetinin dahi nassıyla hem vaktini ve hem de sebebini göstermesiyle anlıyoruz ki, bu düşmanlık ve bu kin, ilk insan olan Hz. Âdem (*aleyhisselâm*) babamızdan başlıyor ve ilk şeytanlık dahi aynı zamanda başlıyor ve İblis'in şeytanı yoktur ve yoktu. Öyle ise, şeytanın şeytanı olmadığı halde bu günahı işlemesine sebep olan neydi diye varid olan (*akla gelen*) suale el-cevap deriz ki :

“(İblis): *Ben ondan daha üstünüm*”⁽⁸⁾ ayetinin işaretiyle şeytanı şeytan yapan “*ben ondan hayırlıyım*” dedirten, ene tabiriyle, benliktir ve kibirdir ve nefistir.

Öyle ise enaniyet olarak tabir edilen ve belkide **-bir kavle göre-** kibrin dahi kaynağı olan benlik ve nefs-i emmare şeytandan daha muzırdır ve bu iki düşmanımızın ıslahıyla ne musallat yaşarız ve ne de nefsimiz ve benliğimiz vasıtasıyla şeytanlaşmız oluruz...

İşte şimdi bu tedkikatımızda enaniyetin (*benlik*) ve nefs-i emmarenin (*herzaman kötülüğü isteyen nefis*) mahiyetlerini ve ıslah yollarını ve nefsin mahiyetinde fitri olarak var olan nefsin şeytana dönüşümünün dahi yollarını arayacağız. Demek bu çalışmamız iki maksattır...

Evvelâ; enaniyetin mahiyetini Kur'an-ı Hakim'den aldığı ihamla **-kendi tabiriyle :** *Risale-i Nur Kur'an'ın i'câz-ı manevisinin (Kur'an'ın manevi mu'cizesinin) tereşşuhatıdır (sızıntılarıdır).*- mu'cizevi bir tarzda anlatan Risale-i Nur Külliyyatı'ndan istifade ederek anlatacağız.

(6) Kur'an-ı Kerim, Yasin, 36/60.

(7) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/11.

(8) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/12.

Birinci Maksat (Ene'deki Şeytaniyete dairdir) :

“Biz emaneti, göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar bunu yüklenmekten çekindiler, (sorumluluğundan) korktular. Onu insan yükledi. Doğrusu O (insan), çok zâlim, çok câhildir.”⁽⁹⁾

Bu ayet-i celilenin zâhiri ifadesine göre Allah-u Zülcelâl bir emanet teklif ediyor ve bu emanetin tahammülünden gök, zemin, dağ çekiniyor. Bediüzzaman Hazretlerinin ifadesine göre gök, zemin, dağ, tahammülünden (yüklenmekten) çekindiği ve korktuğu emanetin müteaddit vücuhundan (birçok yönünden) bir ferdi, bir vechi (bir yönü) “**ene**”dir. Evet, “**ene**”, zaman-ı Âdem'den şimdiye kadar âlem-i insaniyetin etrafına dal budak salan nuranî bir şecere-i tûbâ (cennetteki tuba ağacı) ile müthiş bir şecere-i zakkumun (cehennemdeki zakkum ağacının) çekirdeğidir.

Fakat Cenab-ı Hakk **Hakîm'dir ve Hakîm** ismi mucibince abes ve hikmetsiz hiç bir şey yaratmaz. İş ve emirleri hikmetli ve yanlışsızdır. Öyle ise Cenab-ı Hakk'ın “**ene**”ye bağlı birçok hikmet vardır. Yine Bediüzzaman Hazretleri “**ene**”, künûz-u mahfiye (gizli hazine) olan esmâ-i İlâhiyenin anahtarı olduğu gibi, kâinatın tılsım-ı muğlâkının (anlaşılması zor sırrının) dahi anahtarı olarak bir muammâyı müşkilküşâdır (anlaşılması zor bir meseledir), bir tılsım-ı hayretfezâdır (hayret verici bir sırdır). O “**ene**”, mahiyetinin bilinmesiyle, o garip muammâ (bilinmezlik-anlaşılmazlık), o acip tılsım olan “**ene**” açılır ve kâinat tılsımını ve âlem-i vücubun (Allah'a ait isim sıfatlar aleminin) künûzunu (hazinelerini) dahi açar. Şu meseleye dair, Şemme isminde bir risale-i Arabiyemde şöyle bahsetmişiz ki:

«Âlemin miftahı (anahtarı) insanın elindedir ve nefesine takılmıştır. Kâinat kapıları zâhiren açık görünürken, hakikaten kapalıdır. Cenâb-ı Hak, emanet cihetiyle, insana “ene” namında öyle bir miftah (anahtar) vermiş ki, âlemin bütün kapılarını açar. Ve öyle tılsımlı bir enâniyet vermiş ki, Hallâk-ı Kâinatın künûz-u mahfiyesini (kâinatı yaratan ve yaratmaya her an devam eden Allah'ın gizli hazinelerini) onunla keşfeder. Fakat “ene”, kendisi de gayet muğlâk bir muammâ ve açılması müşkül bir tılsımdır. Eğer onun hakikî mahiyeti ve sırr-ı ilkati (yaratılış sırrı) bilinse, kendisi açıldığı gibi kâinat dahi açılır» diyerek bu ifadenin lisan-ı haliyle Cenab-ı Hakk'ın **Hakîm** isminin dahi bir nevi tercümanı olmuştur...

Evet “Ben gizli bir hazine idim; bilinmek istedim, mahlukatı yarattım”⁽¹⁰⁾ hadis-i kudsisinin sırrınca esma-i ilâhiyenin herbiri kudsi ve gizli bir hazinedir. Ve kâinat dahi hayret-fezâ (hayreti artıran) faaliyetler içerisinde ve o kadar kıymetli ve süslü ve son derece inceliklerle donatılmış sanat eserleriyle dolu olmasına rağmen, hayat ve ölüm ve zeval perdeleri ve değişimleri içerisinde akıllara durgun-

(9) Kur'an-ı Kerim, Ahzab, 33/72.

(10) Acluni, Keşfü'l-Hafa, II/132.

luk verecek dehşetli ve anlaşılması güç ve son derece esrarlı bir ahval içindedir. İşte bütün bu hazineleri açacak ve kainattaki bu sırları, yani her şey bu kadar kıymetli ve değerli ve süslü olduğu halde neden hiç durmadan fenâya ve yok olmaya gidiyor..? gibi dehşetli suallere cevap verecek ve bu hakikatı anlayacak ve bu sırları keşfedecek ve kâinatın dahi kapılarını açacak bir anahtar olarak Cenab-ı Hak insana “**ene**” namında tılsımlı ve anlaşılması güç ve ancak vahy-i semavî ile terbiye olabilecek bir anahtar vermiştir ki, o anahtar ile bütün bu sırları anlar ve Cenab-ı Hakk’ın dahi isim ve sıfatlarını bu enâniyet vasıtasıyla tanır ve bilir. Fakat “**ene**”, kendisi de gayet muğlâk bir muammâ ve açılması müşkül bir tılsımdır. Eğer onun hakikî mahiyeti ve sırr-ı hilkati (*yaratılış sırrı*) bilinse, kendisi açıldığı gibi kâinat dahi açılır sırrınca önce “**ene**”nin mahiyetinin bilinmesi lâzım gelir. Yine Üstad hazretleri «*İnsan, cüz’î iradesiyle ve azıcık ilmiyle ve küçücük kudretiyle ve zâhirî mâlikiyetiyle ve hanesini bina etmesiyle, bu kâinat ustasının mâlikiyetini ve sanatını ve iradesini ve kudretini ve ilmini, kâinatın büyüklüğü nisbetinde anlar, âyinedarlık eder... Hem insan, hayatında bulunan ve inkişaf etmeyen (açığa çıkmayan) ve his ve hassasiyet suretinde galeyan eden (kaynayan) ve kesretli (çok) bir surette olan çok ince hayatî duygular, mânâlar ve hisler vasıtasıyla, Zât-ı Hayy-ı Kayyûmun şuûnât-ı kudsiyesine (kutsal ve kusursuz kabiliyetlerine-özelliklerine) âyinedarlık eder. Meselâ, o hassasiyet içinde, sevmek, iftihar etmek, memnun olmak, mesrur olmak, müferrah olmak gibi mânâlarla -Zât-ı Akdesin kudsiyetine ve gınâ-yı mutlakına (sonsuz zenginliğine) münâsip ve lâayık olmak şartıyla- o neviden olan şuûnâtına (keyfiyetine, hallerine, özelliklerine ve işlerine) âyinedarlık eder» diyerek enâniyetin mahiyetini ve hikmetini çok güzel anlatmış oluyor.*

Yani insan, meselâ kendinde bulunan küçücük ilmiyle bir eser yapar ve der ki “ben nasıl bu ilmimle bu eseri yaptım. İşte el-Alîm (bilen, ilmi ezeli ve ebedî olan Cenab-ı Hak) olan Cenab-ı Hak dahi bu kâinatın büyüklüğü nisbetin de ilim sahibidir.” veya “ben nasıl ki bu gözümle mahlukatı görüyorum. İşte el-Basîr (gören) olan Allah-u Zü’l-Celâl’de bütün mahlukatı birden görüyor” diyerek kendindeki bu sıfatlar ve keyfiyetler birer mikyas olur ve kendi cüz’î ilmiyle Allah’ın (celle celalühü) sübuti ilim ve sıfatına ve **el-Alîm** ismine bir mikyas ve yine sübuti olan görmek sıfatına ve **el-Basîr** ismine bir mikyas-ölçü aleti olur ve böylece kendi enâniyet-benliği vasıtasıyla Allah’ın (celle celalühü) isim ve sıfatlarıyla Allah’ı (celle celalühü) tanır. Hem kendi aldığı lezzetler ve keyifler vasıtasıyla -O’nun (celle celalühü) hiçbir şeye muhtaç olmayışına, hem kudsiyetine ve kusursuzluğuna lâayık olmak şartıyla- Allah’ın (celle celalühü) bu türden keyfiyetlerine bir ayna olur. Yani “neden kâinat’ta bu kadar değerli sanat eserleri var ve neden her şey bir an gelip bir kayboluyor” gibi kâinattaki bu dehşet-engiz faaliyetleri anlar.

Bediüzzaman Hazretleri Hâlık-ı Zülcelâl, hayretnümâ (*hayret verici*), dehşet-engiz (*dehşet verici*) bir surette bir faaliyet-i rububiyetiyle (*her şeyi terbiye ve idare eden Rabb'lık faaliyetiyle*) mevcudatı mütemadiyen (*sürekli*) tebdil ve tecdid ettiğinin (*değiştirip yenilediğinin*) bir hikmeti budur :

Nasıl ki mahlûkatta faaliyet ve hareket bir iştihâ, bir iştîyak, bir lezzetten, bir muhabbetten ileri geliyor. Hattâ denilebilir ki, herbir faaliyette bir lezzet nev'i (*türü*) vardır; belki herbir faaliyet bir çeşit lezzettir. Ve lezzet dahi bir kemâle müteveccihtir (*mükemmelliğe ve kusursuzluğa yöneliktir*); belki bir nevi kemâldir. Madem faaliyet bir kemâl, bir lezzet, bir cemâle (*güzelliğe*) işaret eder. Ve madem kemâl-i mutlak (*mutlak kusursuz ve mükemmel*) ve Kâmil-i Zülcelâl (*sonsuz kusursuzluk ve mükemmellik sahibi*) olan Vâcibü'l-Vücud (*varlığı mutlak olması lâzım gelen ve var olmak için hiçbirşeye muhtaç olmayan*), zât ve sıfât ve ef'âlinde (*fiillerinde*) bütün envâ-ı kemâlâta câmidir (*mükemmellik ve kusursuzluk türlerinin hepsine sahibdir*). Elbette, o Zât-ı Vâcibü'l-Vücudun (*varlığı mutlak olması lâzım gelen ve var olmak için hiçbirşeye muhtaç olmayanın*) vücub-u vücuduna (*varlığının gerekli ve zorunlu oluşuna*) ve kudsiyetine lâıyk bir tarzda ve istîğnâ-yı zâtisine (*varlığının hiç birşeye muhtaç olmayışına*) ve gınâ-yı mutlakına (*sınırsız zenginliğine*) muvafık (*uygun*) bir surette ve kemâl-i mutlakına ve tenezzüh-ü zâtisine (*zatında kusursuz ve noksandan beri oluşuna*) münâsip bir şekilde, hadsiz bir şefkat-i mukaddese (*çirkinlik ve kusurlardan uzak bir şefkat*) ve nihayetsiz bir muhabbet-i münezzehesi (*kusursuz muhabbeti*) vardır.

Elbette o şefkat-i mukaddeseden ve o muhabbet-i münezzeheden gelen hadsiz bir şevk-i mukaddes vardır. Ve o şevk-i mukaddesten gelen hadsiz bir sürur-u mukaddes (*mukaddes bir sevinç ve ferah*) vardır. Ve o sürur-u mukaddesten gelen, tabiri caizse, hadsiz bir lezzet-i mukaddese vardır.

Ve elbette o lezzet-i mukaddese ile beraber, hadsiz O'nun merhameti cihetiyle, faaliyet-i kudreti içinde, mahlûkatının istidatları (*yetenekleri*) kuvveden (*potansiyelden*) fiile çıkmasından ve tekemmül etmesinden neşet eden (*kemâle ermesinden ortaya çıkan*), o mahlûkatın memnuniyetlerinden ve kemâllerinden gelen, Zât-ı Rahmân ve Rahîme ait, tabiri caizse, hadsiz memnuniyet-i mukaddese ve hadsiz iftihar-ı mukaddes vardır ki, hadsiz bir surette, hadsiz bir faaliyeti iktiza ediyor (*gerektiriyor*).

Ve o hadsiz faaliyet dahi, hadsiz bir tebdil (*başka bir şey ile değişim*) ve tağyir (*değişim*) ve tahvil (*dönüşüm*) ve tahribi (*yıkımı*) dahi iktiza ediyor (*gerektiriyor*). Ve o hadsiz tağyir ve tebdil dahi mevt ve ademi (*ölümü ve yokluğu*), zevâl ve firakı (*kaybolmayı ve ayrılığı*) iktiza ediyor (*gerektiriyor*)... diyerek bu faaliyetleri ve bu

faaliyetleri gerektiren sebepleri harika bir tarzda ifade ediyor. Demek kâinatın içindeki bu müthiş faaliyet Cenab-ı Hakk'ın kudsi keyfiyetlerinden ileri geliyor ve enâniyet ise bu keyfiyetleri anlamaya yarayan bir mikyas (ölçü) oluyor. Bu ve bu gibi hâletleri ve ahvalleri kendi hayatında bulunan his ve hassasiyetlerle **-sevme, şefkat etme ve gazap etme vs.** - ve kendi keyfiyetleriyle anlayıp, Cenab-ı Hakk'ın bu türden keyfiyetlerini anlar. Çünkü bu hissiyatlar ve keyfiyetler **-özellikler, yetenekler-** Allah'ın (*celle celalühü*) isim ve sıfatlarının birer küçük numunesidir. Eğer enâniyet devreye girip bunları temlik etmezse (*sahiplenmezse*) kendisinde bulunan bu ölçücüklerle **Allah'ın sevme, şefkat etme ve gazap etme gibi isimlerini tanır.** Ve bu surette kâinatı bu dehşetli faaliyetlerin **-yaşam, ölüm, mü-kemmel sanatlar, değişimler ve dönüşümler vs.** - dahi sırr-ı hikmetini anlar ve vazife-i hakikiyesini de bi-hakkın îfâ etmiş olur.

İHTAR : Bu mânâlar çok derin ve ince mânâlardır. İnsan bu mânâları düşünürken Allah'ın (*celle celalühü*) münezzehiyetini ve kudsiyetini, ihtiyaçtan beri olduğunu düşünmelidir, yoksa zarar görür.

Bediüzzaman Hazretleri, işte, mahiyetini şu tarzda bilen ve iz'ân eden (*kesin bir şekilde inanan*) ve ona göre hareket eden, “*Nefsini günahlardan arındıran kurtuluşa ermiştir.*”⁽¹¹⁾ beşaretinde (*müjdesinde*) dahil olur. Emaneti bi-hakkın edâ eder ve o “**ene**”nin dürbünüyle, kâinatın ne olduğunu ve ne vazife gördüğünü görür. Ve âfâkî malûmat nefse geldiği vakit, “**ene**”de bir musaddık (*tasdik edici*) görür; o ulûm (*ilimler*), nur ve hikmet olarak kalır, zulmet (*karanlık*) ve abesiyete inkılâb etmez.

Vakta ki, “**ene**”, vazifesini şu suretle îfâ etti; vahid-i kıyasî (ölçü birimi) olan mevhum rububiyetini (*hayali tasarrufu sahibi oluşunu-rablığını*) ve farazî (*var sayılan*) mâlikiyetini terk eder. “**Lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve lehü'l-hükmü ve ileyhi turceun** - Mülk ona, hamd ona, hüküm ona aittir. Sizde ona döndürüleceksiniz” der, hakikî ubudiyetini (*kulluğunu*) takınır, makam-ı ahsen-i takvime (*yaradılışın en güzel makamına*) çıkar, diyerek bu mananın lisan-ı haliyle “*Biz insanı en güzel surette yarattık*”⁽¹²⁾ ayetinin dahi mealini gösteriyor...

Buraya kadar ki tedkikatımız “**ene**”nin mahiyetine dair idi, bundan sonraki tedkikatımız ise “**ene**”nin mahiyetindeki şeytaniyete dair olacaktır :

Evet bu tedkikatımızdan anlaşılaacağı gibi “**ene**”, kâinatı ve kâinat içindeki faaliyetleri ve Allah'ın (*celle celalühü*) bu kâinat içindeki keyfiyetini anlamaya ve tanımayaya bir mikyas (ölçü) aleti iken mahiyetinin bilinmemesiyle “**ene**” mahiyetindeki şeytaniyete dönüşür.

(11) Kur'an-ı Kerim, Şems, 91/9.

(12) Kur'an-ı Kerim, Tin, 95/4.

Yine Bediüzzaman hazretleri, Eğer o “**ene**”, hikmet-i hilkatini (*yaratılış hikmetini*) unutup vazife-i fitriyesini terk ederek kendine mânâ-yı ismiyle (*bizzat kendisine bakan ve kendisini gösteren manasıyla*) baksa, kendini mâlik itikad etse, o vakit emanette hıyanet eder, “*nefsini günaha daldıran, hüsrana düşmüştür*”⁽¹³⁾ altında dahil olur. İşte, bütün şirkleri ve şerleri ve dalâletleri tevlid eden (*doğuran*) enâniyetin şu cihetindendir ki, semâvât ve arz ve cibâl (*dağlar*) tedehhüş etmişler (*korkmuşlar*), farazî (*varsayılmış*) bir şirkten korkmuşlar, diyerek bu şeytaniyet dönüşümünü bu ifadenin lisan-ı haliyle çok güzel ifade etmiş oluyor. Evet insana verilen benlik ve his ve hassasiyetler evvelâ Allah’ın (*celle celalühü*) isim ve sıfatlarına bir ölçü olarak verilmiştir. İnsan bu ölçücüklerle Allah’ın şeriksiz rububiyetini (*rablığını*) ve mâlikiyetini anlamalıdır. Meselâ insan bir eve sahip olur ve bu evin idaresini üzerine alır. Eğer bu insan, “*ben nasıl bu evin mâliki ve idarecisiyim, aynen öyle de kâinatın büyüklüğü nispetinde Allah da (celle celalühü) bu kâinatın mâlikidir ve rabbidir-terbiyecisidir-idarecisidir*” derse, bu surette Allah’ın (*celle celalühü*) el-Mâlik ve Rab ismine bir numune olur ve Allah’ın bu isimlerini anlar ve yaratılış gereği hakikî vazifesini îfâ eder ve “*Biz insanı en güzel surette yarattık*”⁽¹⁴⁾ ayetinin dahi mealini gösterir.

Fakat o “**ene**” bu manayı düşünmezse, yani bir eve mâlik olmaksızın cüz’î mâlikiyetine ve o evin idaresini üstüne almasında ki cüz’î idareciliğine **ben ve benim** gibi tabirlerle ve manalarla mevhum (*hayali*) bir mâlikiyet ve rububiyet (*rablık*) verirse kendine bizzat kendi manasıyla **ben ve benim** gibi tabirler ve mânâlarla bakarsa ve dolayısıyla kendini hakikî mâlik ve rab olarak kabul etmiş olur ve bazen gizli bir şirke ve bazen de âşık bir şirke girer ve “*Nefsini günaha daldıran, hüsrana düşmüştür*”⁽¹⁵⁾ ayetinin mealini gösterir ve fitratında var olan şeytaniyete dönüşmüş olur. Semavatın, zeminin ve dağların neden bu ene emanetini almadıklarının sebebi de böylece zahir olur.

İşte ene bu haldeyken öyle bir vaziyete gelir ki, adeta kendini bir ilâh gibi görmeye başlar. Ve Cenab-ı Hakkın kendi eserlerini sebeplere vermeye başlar ve Allah’ın (*celle celalühü*) emirlerine karşı gelmeye başlar, bir şirk-i hafiye düşer ve “*Muhakkak ki şirk pek büyük bir zulümdür*”⁽¹⁶⁾ mealini gösterir.

Nitekim “(İblis:) *Ben kuru bir çamurdan, şekillenmiş kara balçıktan yarattığın bir insana secde edecek değilim, dedi*”⁽¹⁷⁾ ayet-i kerimenin işaret ettiği husus ve İblis’i (*aleyhillâne*) dahi secdeden alıkoyan ve şeytanlaştıran “**ene**”nin bu yönündendir (*şeytaniyet yönü*).

(13) Kur’an-ı Kerim, Şems, 91/10.

(14) Kur’an-ı Kerim, Tin, 95/4.

(15) Kur’an-ı Kerim, Şems, 91/10.

(16) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/13.

(17) Kur’an-ı Kerim, Araf, 7/33.

İkinci Maksat (Nefis'deki Şeytaniyete dairdir) :

“Nefis dâima kötülüğü emreder”⁽¹⁸⁾ ayetinin apaçık ifadesiyle insanın mahiyetinde bulunan nefis dâima kötülüğü ister. Bediüzzaman hazretleri, “İnsan eğer insan olmazsa, şeytan bir hayvana inkılâp eder (dönüşür). İnsan, bazı frenkler ve frenkmeşrepler (Avrupalılar ve onların taklitçileri) gibi ihtirâsât-ı hayvâniyede (şiddetli hayvanî arzulara) terakki ettikçe (ilerledikçe, geliştikçe), daha şiddetli bir hayvâniyet mertebesini alır.” diyerek insanın mahiyetinde bulunan hayvanî yönü ortaya koymuş ve bu hayvanî yön ise bildiğimiz manada nefis-i emmaredir (her zaman kötülüğü emreden nefis). Nefsin hileleri elbette saymakla bitmez.

“Ya şimdi baksana o kimseye ki hevâsını (arzularını) ilâh itti haz etmiş, Allah da onu bir ilm üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir, artık onu Allah’dan sonra kim yola getirir? Hâlâ da düşünmez misiniz?”⁽¹⁹⁾

Şimdi bu hilelerin ekserisini bir kenara bırakıp bu ayetin dürbünüyle bu meseleyi aydınlatmaya çalışacağız.

Evvelâ, ayetin ifade ettiği “Ya şimdi baksana o kimseye ki hevâsını ilâh itti haz etmiş” insanın hevâsını ilâh olarak kabul etmesi ki, Ashab-ı suffadan ilim eri olarak bilinen İbni Ubeyd’in (radiyallahu anhu) rivayet ettiği “Sizin hakkınızda en ziyade korktuğum şey, zenginlik hırsı ile karınlarınızın ve ferclerinizin (tenasül uzvu) şehvetleri, bir de fitnelerin şaşırtmalarıdır.” hadis-i şerifinin de teyid ettiği gibi **insanın hevâsını en ziyade esir eden para hırsı, midesi ve kadın tutkusudur.** İşte bunlar işaret ettiğimiz gibi insanın mahiyetinde bulunan ihtiraslı hayvanî arzulardır. En ziyade insanı esir eden yine bu arzulardır; insanı hayvaniyete ve şeytaniyete kalb eder (döndürür). Gavsı Âzam Futuhu’l Gayb’ın Yedinci Makalesindeki “Şirk, yalnız putlara tapmak değildir. Kendi şahsi arzu ve isteklerinde tesir görerek, uyman da bir nevi şirk ve putperestliktir. Dünya ve onun metaından (malından), âhiret ve onun nîmetlerinden herhangi birine gönül kaptırarak, seni Yaratanın (celle celalühü) sevgisini değil, bunlardan herhangi birinin sevgisini üstün tutarsan, şirk etmiş olursun” ifadesi ki bizleri titretmekle beraber mezkur ayet-i celilenin de bir nevi tefsiri olmuştur...

Ve saniyen, Allah da onu bir ilm üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir.

Nefsî insaniyenin en muzır özelliği kibirdir ve belki de bu surette enâniyetle birleşir ve insanı adeta bir Fir’avun yapar, bir Karun yapar. Elbette diyebiliriz ki, “Karun ise: O (servet) bana ancak kendimdeki bilgi sayesinde verildi, demişti”⁽²⁰⁾

(18) Kur’an-ı Kerim, Yusuf, 12/53.

(19) Kur’an-ı Kerim, Casiye, 45/23.

(20) Kur’an-ı Kerim, Kasas, 28/78.

ayetin işaretleriyle, Karun'u Karun yapan Fir'avunlaşmış nefs-i emmaresi ve kibir ile şişmiş enâniyeti idi. Ve bu durumuyla “Benim, dedi: Bir salsâlden (çamurdan), bir mesnun balçıktan yarattığın bir beşere secde etmem kabil değildir kibirden şişip ben secde etmem” diyen İblis'den farklı değildi. Demek İblis'i şeytanlaştıran kibir, Karun'u da şeytanlaştırdı ve nefs-i emmarenin de menşei (kaynağı) kibirdir ve kibir ise enâniyeti kamçılayan ve dalâlet vadilerinde koşturan ve bir nev'i şeytan yapan en tesirli kamçıdır.

Ve ayrıca “Allah da onu bir ilm üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir” ayetinin **-bir kavle göre-** bir yönü de şudur ki; bugün birçok insan şeytanın oyuncağı olarak bu ayete ve ayetin ahirine bir masadak (tasdik edici husus) olmuştur ve lisan-ı halleriyle bu ayeti dahi tefsir ediyorlar. Şöyle ki:

Bir takım şeytanın askerleri Kur'an-ı Kerim'de ve Sünnet-i Seniyye'de yeri olmadığı halde ve bu hâle göre şeytandan çıkan aldatıcı ve cezbedici hileleri bir ilim olarak telakki etmiş. Ve bunlardan bazıları televizyonu dahi şeytan hesabına kullanıp bu aldatıcı ve saptırıcı ilmi muskalar haline getirip yukarıda işaret ettiğimiz hevâyı kamçılayan para hırsı sebebiyle hem kendilerini ve hem de safdil insanları dalâlete atarak ve diğer bir kısmı dahi Kur'an-ı Kerim'i sulara üflüyor ve diğer bir kısmı dahi şeytanlaşmış ve abdestsiz bedenlerin başında okuyup, şeytanları dans ettirip müşteri çekiyor ve “O kimse ki hevâsını ilâhı ittihaz (kabul) etmiş” ve ayetin bu kısmına bir masadak oluyor. Kendilerinin dahi hak yolda olduklarını zannedip “Allah da onu bir ilm üzerine şaşırtmış, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de bir perde çekmiştir” ayetinin bu kısmının mealini lisan-ı halleriyle gösteriyorlar.

Cenâb-ı Hak nefse demiş ki: “Ben neyim, sen nesin?”

Nefis demiş: “Ben benim, Sen sensin.”⁽²¹⁾

hadis-i şerifide meselemizi aydınlığa çıkarttı.

Bediüzzaman hazretleri “**ene**”yi bir çekirdeğe benzetirken ki “Evet, ene, zaman-ı Âdem'den şimdiye kadar âlem-i insaniyetin etrafına dal budak salan nuranî bir şecere-i tûbâ (cennetteki tuba ağacı) ile müthiş bir şecere-i zakkumun (cehennemdeki zakkum ağacının) çekirdeğidir” ifadesi haktır. Ve bu çekirdek ise zaman-ı âdemden beri, bir taraftan peygamberler, evliyalar, asfiyalar gibi nûrânî meyveler verirken diğer taftandan ise başta İblis gibi bir cehennem odunu meyvesini vermekle insan türü için Firavunlar, Karunlar, budaperestler, ateistler ve saire gibi birçok sapkın meyveler de vermiştir. İşte böylece mahiyet-i insaniyede ki **nefis ve “ene”yle şeytana dönüşümü de anlamış olduk.**

VESVESE RİSALESİ

“Ey Rabbim, şeytanların vesveselerinden Sana sığınırım. Onların yanımda bulunmalarından da, ey Rabbim, Sana sığınırım.”⁽²²⁾

Ey maraz-ı vesvese ile müptelâ! (*Ey şüphe ve kuruntu hastalığına tutulmuş kişi*) Biliyor musun, vesvesen neye benzer? Musibete benzer. Ehemmiyet verdikçe şişer; ehemmiyet vermezsen söner. Ona büyük nazarıyla baksan büyür; küçük görsen küçülür. Korksan ağırlaşır, hasta eder; havf etmezsen (*korkmazsan*) hafif olur, mahfî (*gizli, saklı*) kalır. Mahiyetini (*içyüzünü*) bilmezsen devam eder, yerleşir; mahiyetini bilsen, onu tanısan, gider.

Öyle ise, şu musibetli vesvesenin aksâm-ı kesiresinden (*çok kısımlarından*) kesîrü'l-vuku olan (*sık sık olan*) yalnız beş vechini beyan edeceğim; belki sana ve bana şifâ olur. Zira şu vesvese öyle birşeydir ki, cehil onu davet eder, ilim onu tard eder (*kovar*). Tanımazsan gelir, tanısan gider.

BİRİNCİ VECİH – BİRİNCİ YARA

Şeytan, evvelâ şüpheyi kalbe atar. Eğer kalb kabul etmezse, şüpheden şetme (*çirkin söz, kötü düşünce*) döner. Hayale karşı şetme benzer bazı pis hatıraları ve münâfi-i edep (*edebe aykırı*) çirkin halleri tasvir eder. Kalbe “*Eyvah!*” dedirtilir, ye’se düşürtür. Vesveseli adam zanneder ki, kalbi, Rabbine karşı sû-i edepte (*edepsizlik*) bulunuyor. Müthiş bir halecan (*kalp çarpıntısı*) ve heyecan hisseder. Bundan kurtulmak için huzurdan kaçır, gaflete dalmak ister.

Bu yaranın merhemi budur :

Bak, ey biçare vesveseli adam! Telâş etme. Çünkü senin hatırına gelen şetm değil, belki tahayyüldür. Tahayyül-ü küfür (*küfrü hayal etme*), küfür olmadığı gibi; tahayyül-ü şetm (*çirkin ve kötü şeyleri hayal etmek*) dahi şetm değildir. Zira, mantıkça, tahayyül, hüküm değildir. Şetm ise hükümdür.

Hem bununla beraber, o çirkin sözler, senin kalbinin sözleri değil. Çünkü senin kalbin, ondan müteessir (*etkilenmiş, üzüntülü*) ve müteessiftir (*hayıflanmış, eseflenmiş*). Belki kalbe yakın olan lümme-i şeytanîden geliyor. Vesvesenin zararı,

(22) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/97-98.

tevehhüm-ü zarardır (*zarar zannetmektir*). Yani, onu zararlı tevehhüm (*olmayan şeyi var zannetme*) etmekle, kalben mutazarrır (*zarar gören*) olmaktır. Çünkü hükümsüz bir tahayyülü hakikat tevehhüm eder. Hem şeytanın işini kendi kalbine mal eder; onun sözünü ondan zanneder. Zarar anlar, zarara düşer. Zaten şeytanın da istediği odur.

İKİNCİ VECİH

Budur ki, mânâlar kalbden çıktıkları vakit, suretlerden (*görüntülerden*) çıplak olarak hayale girerler, oradan suretleri giyerler. Hayal ise, her vakit bir sebep tahtında (*altında*) bir nevi suretleri nesceder (*örer*). Ehemmiyet verdiği şeyin suretlerini yol üstünde bırakır. Hangi mânâ geçse, ya ona giydirir, ya takar, ya buluşturır, ya perde eder. Eğer mânâlar münezzeh (*temiz, kusurdan uzak*) ve temiz iseler, suretler mülevves (*kirli, pis*) ve rezil ise, giymek yoktur, fakat temas var. Vesveseli adam, teması, telebbüsle (*giymekle*) iltibas eder (*kariştirir*). **“Eyvah!”** der. **“Kalbim ne kadar bozulmuş. Bu sefillik, bu hisset-i nefis (nefsin aşağılığı), beni matrud eder (kovdurur).”** Şeytan onun şu damarından çok istifade eder.

Şu yaranın merhemi şudur :

Dinle ey biçare! (*çaresiz*) Nasıl ki senin namazın edeb-i nezihânesinin (*temiz edebin*) vesilesi olan zâhirî taharete (*görünürdeki temizlik*), batnının batinındaki (*karnının içindeki*) necaset (*pislik*) ona tesir etmez ve bozmaz. Öyle de, maânî-i mukaddesenin (*kutsal mânâların*), suret-i mülevveseye (*çirkin ve kötü görünüşlere*) mücavereti (*komşuluğu*) zarar etmez. Meselâ, sen âyât-ı ilâhiyeyi (*Allah'ın ayetlerini*) tefekkür ediyorsun (*düşünüyorsun*). Birden, bir maraz (*hastalık*), ya bir iştiha (*arzu, istek*), ya bevl (*idrâr*) gibi bir emr-i müheyyic (*heyecan verici iş*) şiddetle senin hissine dokunuyor. Elbette senin hayalin, devâ-i illet (*hastalığın devası*) ve kaza-i hâcetin (*ihtiyaç gidermenin*) levazımâtını (*gerekli şeylerini*) görecektir, bakacak, onlara münasip (*uygun*) süflî suretleri (*aşağılık suretleri*) nescedecek (*örecektir*). Ve gelen mânâlar ortalarından geçecekler. Geçeceklerle ne beis (*sakınca*) vardır, ne televvüs (*kirlenme*) var ve ne zarar var ve ne hatar (*tehlike*) var. Yalnız hatar ise, hasr-ı nazardır (*dikkati yöneltmedir*), zann-ı zarardır (*zarar zannetmedir*).

ÜÇÜNCÜ VECİH

Budur ki: Eşya mabeynlerinde (*varlıkların aralarında*) bazı münasebât-ı hafîye (*gizli münasebetler*) bulunur. Hattâ, hiç ümit etmediğin şeyler içinde münasebet (*ilişki, bağlantı*) ipleri bulunur. Ya bizzat bulunur; veya senin hayalin, meşgul olduğu san'ata göre o ipleri yapmış, onları birbiriyle bağlamış.

Şu sırr-ı münasebettendir ki, bazan bir mukaddes (*kutsal*) şeyi görmek, bir mülevves (*pis, kirli*) şeyi hatıra getirir (*çağrıştırır*). Fenn-i beyanda (*konuşma biliminde*) beyan olunduğu gibi, “*Hariçte uzaklık sebebi olan zıddiyet ise, hayalde sebep-i kurbiyettir.*” Yani, iki zıddın suretlerinin cem’ine (*bir araya gelmesine*) vasıta, bir münasebet-i hayaliyedir (*hayali bağlantıdır*). Bu münasebetle gelen tahattura (*hatırlama*) “*tedâi-yi efkâr*” (*fikirlerin çağrışımı*) tabir edilir. Meselâ, sen namazda, münacatta, Kâbe karşısında, huzur-u ilâhîde iken, âyâtı tefekkürde (*ayetleri düşünürken*) olduğun bir halde, şu tedâi-yi efkâr, seni tutup en uzak mâlâyânîyât-ı rezileye (*kötü çirkin şeylere*) sevk eder.

Senin başın böyle bir tedâi-yi efkâra müptelâ ise, sakın telâş etme. Belki intibaha (*uyanışa*) geldiğin anda dön. “**Aman, ne kusur ettim!**” deyip tetkikle meşgul olup durma; tâ o zayıf münasebet, senin dikkatinle kuvvet peyda etmesin. Zira, teessür gösterdikçe, ehemmiyet verdikçe, senin o zayıf tahatturun (*hatırlaman*) melekeye (*alışkanlığa*) döner, bir maraz-ı hayalî (*hayâlî hastalık*) olur. Korkma, maraz-ı kalbî (*kalbi hastalık*) değil. Şu nevi tahattur ise, galiben ihtiyarsızdır (*çoğunlukla irade dışıdır*). Hususan (*özellikle*), hassas asabîlerde (*sinirlerde*) daha galiptir (*baskındır*). Şeytan şu nevi vesvesenin madenini çok işlettirir.

Şu yaranın merhemi şudur ki:

Tedâi-yi efkâr (*fikirlerin çağrışımı*), galiben ihtiyarsızdır (*çoğunlukla irade dışıdır*); onda me’suliyet yoktur. Hem tedâide (*çağrışımında*) mücaveret (*komşuluk*) var, temas ve ihtilât (*karişma*) yoktur. Onun için, efkârın (*fikirlerin*) keyfiyetleri birbirine sirayet etmez (*bulaşmaz*), birbirine zarar vermez. Nasıl ki, şeytan ile melek-i ilham, kalb taraflarında mücaveretleri var. Ve füccar (*günahkârlar*) ve ebrârın (*iyi kimselerin*) karâbetleri (*yakınlıkları*) ve bir meskende durmaları zarar vermez. Öyle de, tedâi-yi efkâr saikasıyla (*sevkiyle*), istemediğin pis hayalât (*hayaller*) gelip nezih efkârın (*temiz fikirlerin*) içine girse, zarar vermez, meğer kasten olsa veya zarar zannıyla onunla ziyade meşgul olsa. Hem bazan kalb yoruluyor. Fikir, kendini eğlendirmek için rastgele birşeyle meşgul olur. Şeytan fırsat bulur. Pis şeyleri önüne serpiyor, sürüyor.

DÖRDÜNCÜ VECİH

Amelin en iyi suretini taharrîden (*araştırmadan*) neşet eden (*meydana gelen*) bir vesvesedir ki, takvâ zannıyla teşeddüt ettikçe (*şiddetlendikçe*), hâl ona şiddetlenir. Hattâ bir dereceye varır ki, o adam amelin daha evlâsını (*iyisini*) ararken harama düşer. Bazan bir sünnetin araması, bir vâcibi terk ettiriyor. “**Acaba amelîm sahih** (*doğru, kusursuz*) **oldu mu?**” der, iade eder. Bu hâl devam eder, gayet ye’s’e düşer. Şeytan şu halinden istifade eder, onu yaralar.

Şu yaranın iki merhemi var.

BİRİNCİ MERHEM : Bu gibi vesvese, ehl-i itizâle (*Mutezile mezhebinin mensuplarına*) lâyıktır. Çünkü onlar derler: “Medar-ı teklif (*sorumluluk sebebi*) olan ef'al (*fiiller*) ve eşya, kendi zâtında, âhiret itibarıyla ya hüsnü (*güzelliği*) var, sonra o hüsnü binaen emredilmiş; veya kubhü (*çirkinliği*) var, sonra ona binaen nehyedilmiş (*yasaklanmış*). Demek eşyada, âhiret ve hakikat nokta-i nazarında (*doğru bakış açısıyla*) olan hüsnü ve kubh zâtîdir (*kendindendir*); emir ve nehy-i ilâhî ona tâbidir.” Bu mezhebe göre, insan her işlediği amelde şöyle bir vesvese gelir: “**Acaba amelim nefsü’l-emirdeki güzel surette yapılmış mıdır?**”

Amma mezheb-i hak olan Ehl-i Sünnet ve Cemaat (*Sünnet-i Seniyye yolunun yolcuları*) derler ki : “**Cenâb-ı Hak bir şeye emreder, sonra hasen (güzel) olur. Nehyeder (yasaklar), sonra kabih (çirkin) olur.**” Demek emirle güzellik, nehiyle çirkinlik tahakkuk eder (*gerçekleşir*). Hüsnü ve kubh, mükellefin itilâına (*bilgi sahibi olmasına*) bakar ve ona göre takarrur eder (*karar bulur*). Şu hüsnü ve kubh ise, surî (*görünüşte*) ve dünyaya bakan yüzünde değil, belki âhirete bakan yüzdendir. Meselâ sen namaz kıldın veya abdest aldın. Halbuki namazını ve abdestini fesâda verecek bir sebep, nefsü’l-emirde (*işin aslında*) varmış; lâkin sen ona hiç muttali olmadın. Senin namazın ve abdestin hem sahihtir, hem hasendir. Mûtezile der: “*Hakikatte kabih ve fâsittir. Lâkin senden kabul edilir. Çünkü cehlin var, bilmedin ve özrüün var.*” Öyle ise, Ehl-i Sünnet mezhebine göre zâhirî şeriate (*görünür kurallara uyarak*) muvafık olarak işlediğin ameline “**Acaba sahih olmuş mu?**” deyip vesvese etme. Fakat “**Kabul olmuş mu?**” de, gururlanma, ucbe girme (*kendini beğenmişlik yapma*).

İKİNCİ MERHEM : Dinde harec (*zorluk*) yoktur. bu bir şer’i hükümdür. Madem dört mezhep haktır. Madem istiğfara (*bağışlanmaya*) müncer olan (*sonuçlanan*) derk-i kusur (*kusurunu anlama*) ise, gurura müncer olan hüsn-ü amelin (*güzel işin*) rüyetine (*görünmesine*) -**böyle vesveseli adama**- müreccahtır. Yani, böyle vesveseli adam, amelini güzel görüp gurura düşmektense, amelini kusurlu görse, istiğfar etse, daha evlâdır.

Madem böyledir. Sen vesveseyi at. Şeytana de ki: Şu hâl bir harecdır (*zorluktur*). Hakikat-i hâle (*işin aslına*) muttali olmak güçtür, dindeki yüsre (*kolaylığa*) münâfidir (*aykırıdır*). “*Dinde zorluk yoktur, kolaylık vardır*” esasına muhaliftir. Elbette böyle amelim bir mezheb-i hakka muvafık gelir. O bana kâfidir. Hem lâakal (*en az*) ben aczimi itiraf ederek, ibadeti lâıyık vechile edâ edemediğimden istiğfar (*bağışlanma*) ve tazarru (*yakariş, dua*) ile merhamet-i ilâhiyeye dehâlet

edip, kusurum affolunmak, kusurlu amelim kabul olunmak için mütezellilâne (kendi kusur ve aczini bilerek) bir niyaza vesiledir.

BEŞİNCİ VECİH

Mesâil-i imâniyede (*imani meselelerde*) şüphe suretinde gelen vesvesedir. Bi-çare vesveseli adam, bazan tahayyülü (*hayal etmeyi*) taakkul (*akıl erdirmeye*) ile iltibas eder (*kariştirir*). Yani, hayale gelen bir şüpheyi, akla girmiş bir şüphe tevehhüm edip, itikadına hâlel (*zarar, eksiklik*) gelmiş zanneder. Hem bazan tevehhüm ettiği bir şüpheyi, imana zarar veren bir şek (*şüphe, tereddüt*) zanneder. Hem bazan tasavvur ettiği bir şüpheyi, tasdik-i aklıye (*aklen doğrulamaya*) girmiş bir şüphe zanneder. Hem bazan bir emr-i küfrîde (*inkârla ilgili bir hususu*) tefekkürü (*düşünmeyi*), küfür zanneder. Yani, dalâletin (*hak yoldan sapıklığın*) esbabını (*sebeplerini*) anlamak suretinde kuvve-i müfekkirenin (*düşünme duygusunun*) cevelânını (*dolaşmasını*) ve tetkikatını (*arattırmasını*) ve bîtarafâne muhakemesini (*tarafsız değerlendirmesini*), hilâf-ı iman (*imana zıt*) zanneder. İşte, telkinât-ı şeytaniyenin (*şeytanî telkinlerin*) eseri olan şu zanlardan ürkerek, “**Ey-vah! Kalbim bozulmuş, itikadıma hâlel gelmiş**” der. O haller galiben ihtiyarsız (*irade dışı*) olduğundan, cüz’î ihtiyârîsiyle (*içindeki irade gücüyle*) ıslah edemediğinden ye’s düşer.

Bu yaranın merhemi şudur ki :

Tahayyül-ü küfür (*küfrü hayal etme*), küfür olmadığı gibi, tevehhüm-ü küfür (*küfrü vehim etme*) dahi küfür değildir.

Tasavvur-u dalâlet (*inançsızlığı zihinde şekillendirme*), dalâlet olmadığı gibi, tefekkür-ü dalâlet (*inançsızlığı düşünme*) dahi dalâlet değildir. Çünkü hem tahayyül (*hayal etme*), hem tevehhüm (*kuruntu, vehim*), hem tasavvur (*zihinde şekillendirme*), hem tefekkür (*düşünme*), tasdik-i aklîden (*aklın doğrulamasından*) ve iz’ân-ı kalbîden (*kalbin kabul etmesinden*) ayırırlar, başkadırlar. Onlar bir derece serbesttirler. Cüz’î ihtiyariyeyi pek dinlemiyorlar. Teklif-i dinî (*dini yükümlülüklerin*) altına çok giremiyorlar. Tasdik (*doğruluğunu kabul etme*) ve iz’ân (*kesin şekilde inanma*) öyle değiller. Bir mizana (*ölçüye*) tâbidirler.

Hem tahayyül, tevehhüm, tasavvur, tefekkür, nasıl ki tasdik ve iz’ân değildirler. Öyle de, şüphe ve tereddüt sayılmazlar. Fakat, eğer lüzumsuz tekrar ede ede müstekâr (*kararlı, yerleşmiş*) bir hâle gelse, o vakit hakikî bir nevi şüphe, ondan tevellüt edebilir (*meydana gelebilir*).

Hem bîtarafâne muhakeme (*tarafsız değerlendirme*) namıyla veya insaf namına deyip, şikk-ı muhalifi iltizam ede ede (*karşı tarafı tutarak*), tâ öyle bir hâle gelir ki, ihtiyarsız (*iradesiz*) taraf-ı muhalifi iltizam eder (*muhalif tarafı tutar*).

Ona vâcip olan hakkın iltizamı (*hak tarafını tutma*) kırılır. O da tehlikeye düşer. Hasmin (*düşmanın*) veya şeytanın bir vekil-i fuzulîsi (*gereksiz temsilcisi*) olacak bir hâlet, zihninde takarrur eder (*karar kılar*).

Su nevi vesvesenin en mühimi budur ki :

Vesveseli adam, imkân-ı zâtî (*birşeyin mümkün olması*) ile imkân-ı zihniyi (*birşeyin mümkün olmasını düşünmek*) birbiriyile iltibas eder (*kariştirir*). Yani, birşeyi zâtında mümkün görse, o şeyi zihnen dahi mümkün ve aklen meşkûk (*şüpheli*) tevehhüm eder. Halbuki, ilm-i kelâmın kaidelerindendir ki, imkân-ı zâtî ise yakîn-i ilmîye (*kesin bilgiye*) münâfî (*aykırı*) değil ve zaruret-i zihniyeye zıddı-yeti yoktur. Meselâ, şu dakikada Karadeniz'in yere batması, zâtında mümkündür ve o imkân-ı zâtî ile muhtemeldir. Halbuki, yakînen o denizin yerinde olduğunu hükmediyoruz, şüphe biliyoruz. Ve o ihtimal-i imkânî ve o imkân-ı zâtî bize şek (*şüphe*) vermez, bir şüphe getirmez, yakînimizi bozmaz. Meselâ şu güneş, zâtında mümkündür ki, bugün gurub etmesin veya yarın tulû etmesin. Halbuki bu imkân yakînimize zarar vermez, şüphe getirmez.

İşte, bunun gibi, meselâ hakaik-i imâniyeden (*iman hakikatlerinden*) olan hayat-ı dünyeviye'nin gurubuna (*dünya hayatının bitmesine*) ve hayat-ı uhreviye'nin tulûuna (*âhiret hayatının doğmasına*) imkân-ı zâtî cihetinde gelen vehimler, yakîn-i imâniye zarar vermez. Hem **“Bir delilden neşet etmeyen bir ihtimalin hiç ehemmiyeti yoktur”** olan kaide-i meşhure, hem usulü'd-din, hem usulü'l-fıkhın kaide-i mukarreresindendir (*kesinleşmiş kurallardandır*).

Eğer desen:

“Bu derece mü'minlere muzır (zararlı) ve müz'ic (sıkıntı veren) olan vesvese ne hikmete binaen bize belâ olmuş?”

Elcevap :

İfrâta (*aşırılığa*) varmamak, hem galebe çalmamak şartıyla, asl-ı vesvese te-yakkuza (*uyanıklığa*) sebeptir, taharrîye dâîdir (*araştırmaya sebeptir*), ciddi-yete vesiledir. Lâkaytlığı atar, tehâvünü (*aldırış etmemeyi*) def eder. Onun için, Hakîm-i Mutlak, şu dâr-ı imtihanı, şu meydan-ı müsabakada bize bir kamçı-yı teşvik olarak, vesveseyi şeytanın eline vermiş, beşerin başına vuruyor. Şayet ziyade incitse, Hakîm-i Rahîme şekvâ etmeli, **Eûzübillâhimineşşeytânirracim** (*Kovulmuş şeytanın şerrinden Allaha sığınırım*) demeli.

TABIAT RİSALESİ

“Peygamberleri onlara dedi ki: Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah hakkında şüphe olur mu?”⁽²³⁾

Şu âyet-i kerime, istifham-ı inkârî (*birşeyin öyle olmayacağını soru sorma şeklinde ifade etme; hiç böyle olur mu?*) ile, **“Cenâb-ı Hak hakkında şek olmaz ve olmamalı”** demekle, vücud ve vahdâniyet-i ilâhiye (*Allah’ın varlığı ve birliği*) bedâhet (*apaçık*) derecesinde olduğunu gösteriyor.

Ey insan! Bil ki, insanların ağzından çıkan ve dinsizliği işmam eden (*hissettiren*) dehşetli kelimeler var; ehl-i iman bilmeyerek istimal ediyorlar (*kullanıyorlar*). Mühimlerinden üç tanesini beyan edeceğiz.

Birincisi : Evcedethu’l-esbab, yani, **“Esbab bu şeyi icad ediyor.”**

İkincisi : Teşekkele binefsihî, yani, **“Kendi kendine teşekkül ediyor, oluyor, bitiyor.”**

Üçüncüsü : İktezathu’t-tabiat, yani, **“Tabiîdir, tabiat iktiza edip icad ediyor.”**

Evet, madem mevcudat var ve inkâr edilmez. Hem, her mevcut san’atlı ve hikmetli vücuda geliyor (*var ediliyor*). Hem madem kadîm (*eski*) değil, yeniden oluyor. Herhalde, ey mülhid (*dinsiz*), bu mevcudu, meselâ bu hayvanı, ya diyeceksin ki, esbab-ı âlem (*sebepler alemi*) onu icad ediyor, yani esbabın içtimainda o mevcut vücut buluyor; veyahut o kendi kendine teşekkül ediyor; veyahut, tabiat muktezası (*tabiatın gereği*) olarak, tabiatın tesiriyle vücuda geliyor; veyahut bir Kadîr-i Zülcelâlin kudretiyle icad edilir.

Madem aklen bu dört yoldan başka yol yoktur. Evvelki üç yol muhal (*imkansız*), battal (*batıl*), mümteni (*imkânsız*), gayr-ı kabil oldukları kat’î ispat edilse, bizzarure (*zorunlu olarak*) ve bilbedâhe (*açık bir şekilde*), dördüncü yol olan tarik-i vahdâniyet şeksiz, şüphesiz sabit olur.

AMMA BİRİNCİ YOL ki, esbab-ı âlemin (*sebepler aleminin*) içtimayıyla (*toplanmasıyla*) teşkil-i eşya (*varlıkların oluşması*) ve vücud-u mahlûkattır (*varlıklar yaratılması*). Pek çok muhâlâtından (*imkansızlığından*) yalnız üç tanesini zikrediyoruz.

(23) Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/10.

BİRİNCİ MUHAL

Bir eczahanede, gayet muhtelif maddelerle dolu, yüzer kavanoz şişeler bulunuyor. O edviyelerden (*devalar, ilaçlar*), zîhayat bir macun istenildi. Hem hayat-tar, harika bir tiryak (*ilaç*), onlardan yapılmak icap etti. Geldik, o eczahanede, o zîhayat macunun ve hayattar tiryakın çoklukla efradını (*fertlerini*) gördük. O macunlardan herbirisini tetkik ettik (*inceledik*).

Görüyoruz ki, o kavanoz şişelerden herbirisinden, bir mizan-ı mahsusla (*özel ölçüyle*), bir iki dirhem bundan, üç dört dirhem ötekinden, altı yedi dirhem başkasından, ve hâkezâ, muhtelif miktarlarda eczalar alınmış. Eğer birinden, bir dirhem ya noksan veya fazla alınsa, o macun zîhayat (*hayat sahibi*) olamaz, hâsiyetini (*özelliğini*) gösteremez. Hem o hayattar tiryakı da tetkik ettik. Herbir kavanozdan bir mizan-ı mahsusla bir madde alınmış ki, zerre miktarı noksan veya ziyade olsa, tiryak hassasını (*özelliğini*) kaybeder.

O kavanozlar elliden ziyade iken, herbirisinden ayrı bir mizanla alınmış gibi, ayrı ayrı miktarda eczaları alınmış. Acaba hiçbir cihette imkân ve ihtimal var mı ki, o şişelerden alınan muhtelif miktarlar, şişelerin garip bir tesadüf veya fırtınalı bir havanın çarpmasıyla devrilmesinden, herbirisinden alınan miktar kadar, yalnız o miktar aksın, beraber gitsinler ve toplanıp o macunu teşkil etsinler? Acaba bundan daha hurafe, muhal, bâtıl birşey var mı? Eşek muzaaf (*katmerli*) bir eşekliğe girse, sonra insan olsa, **“Bu fikri kabul etmem”** diye kaçacaktır.

İşte bu misal gibi, herbir zîhayat, elbette zîhayat bir macundur. Ve herbir nebat, hayattar bir tiryak gibidir ki, çok müteaddit (*türlü türlü*) eczalardan, çok muhtelif (*çeşitli*) maddelerden, gayet hassas bir ölçüyle alınan maddelerden terkip edilmiştir. Eğer esbaba (*sebeplere*), anâsıra (*elementlere*) isnad edilse ve **“Esbab icad etti”** denilse, aynen eczahanedeki macunun, şişelerin devrilmesinden vücut bulması gibi, yüz derece akıldan uzak, muhal ve bâtıldır.

Elhasıl, şu eczahane-i kübrâ-yı âlemde, Hakîm-i Ezelînin mizan-ı kazâ ve kaderiyle alınan mevâdd-ı hayatiye (*hayat için gerekli maddeler*), hadsiz bir hikmet ve nihayetsiz bir ilim ve herşeye şâmil bir irade ile vücut bulabilir. **“Kör, sağır, hudutsuz, sel gibi akan küllî anasır ve tabâyi (tabiatlar) ve esbabın işidir”** diyen bedbaht, **“O tiryak-ı acip, kendi kendine, şişelerin devrilmesinden çıkıp olmuştur”** diyen divane bir hezeyancı, sarhoş bulunan bir ahmaktan daha ziyade ahmaktır. Evet, o küfür ahmakane, sarhoşâne, divanece bir hezeyandır.

İKİNCİ MUHAL

Eğer herşey, Vâhid-i Ehad (*bir olan ve birliği her bir şeyde tecelli eden Allah*) olan Kadîr-i Zülcelâle (*herşeye gücü yeten, kudret sahibi Allah*) verilmezse, belki esbaba isnad edilse, lâzım gelir ki, âlemin pek çok anâsır (*unsurları*) ve esbabı, herbir zîhayatın vücudunda müdahalesi bulunsun. Halbuki, sinek gibi bir küçük

mahlûkun vücudunda, kemâl-i intizamla (*mükemmel ve eksiksiz düzenle*), gayet hassas bir mizan ve tamam bir ittifakla, muhtelif ve birbirine zıt, mübâyin (*farklı*) esbabın içtimâ o kadar zâhir bir muhaldir ki, sinek kanadı kadar şuuru bulunan, “*Bu muhaldir, olamaz*” diyecektir.

Evet, bir sineğin küçücük cismi, kâinatın ekser (*pek çok*) anâsır ve esbabıyla alâkadardır, belki bir hülâsasıdır. Eğer Kadîr-i Ezeliye verilmezse, o esbab-ı maddiye, onun vücudu yanında bizzat hazır bulunmak lâzım; belki onun küçücük cismine girmek gerektir. Belki, cisminin küçük bir nümunesi olan gözündeki bir hücre sine girmeleri icap ediyor. Çünkü, sebep maddî ise, müsebbebin (*sebebin neticesi*) yanında ve içinde bulunması lâzım geliyor.

Şu halde, iki sineğin iğne ucu gibi parmakları yerleşmeyen o hücrecikte, erkân-ı âlem (*maddî alemin temel unsunları*) ve anâsır ve tabâyiin (*tabiatlar*), maddeten içinde bulunup, usta gibi içinde çalıştıklarını kabul etmek lâzım geliyor. İşte, Sofestâînin (*felsefecilerin*) en eblehleri (*ahmakları*) dahi böyle bir meslekten utanıyor.

ÜÇÜNCÜ MUHAL

“*Bir mevcudun vahdeti varsa, elbette bir vâhidden, bir elden sudur edebilir.*” kesinleşmiş bir kuraldır. Hususan o mevcut, gayet mükemmel bir intizam ve hassas bir mizan içinde ve câmi bir hayata mazhar ise, bilbedâhe (*açık bir şekilde*), sebep-i ihtilâf ve keşmekeş olan müteaddit (*türlü türlü*) ellerden çıkmadığını, belki gayet kadîr, hakîm olan birtek elden çıktığını gösterdiği halde; hadsiz ve câmid (*cansız*) ve câhil, mütecaviz, şuursuz, karmakarışıklık içinde, kör, sağır esbab-ı tabiiyenin (*doğal sebeplerin*) karmakarışık ellerine *-hadsiz imkânât yolları içinde ve içtima ve ihtilâtle o esbabın körlüğü, sağırlığı ziyadeleştiği halde-* o muntazam ve mevzun (*ölçülü*) ve vâhid (*bir olan ve birliği herşeyi kapsayan*) bir mevcudu onlara isnad etmek, yüz muhali (*imkansız*) birden kabul etmek gibi akıldan uzaktır.

Haydi, bu muhalden kat-ı nazar (*görmezden gelme*), esbab-ı maddiyenin (*maddi sebeplerin*) elbette tesirleri, mübaşeretle (*doğrudan temasla*) ve temasla olur. Halbuki, o esbab-ı tabiiyenin temasları, zîhayat mevcutların zâhirleriyledir. Halbuki görüyoruz ki, o esbab-ı maddiyenin elleri yetişmediği ve temas edemedikleri o zîhayatın bâtını (*içyüzü*), on defa zâhirinden daha muntazam, daha lâtif, san’atça daha mükemmeldir.

Esbab-ı maddiyenin elleri ve âletleriyle hiçbir cihetle yerleşemedikleri, belki tam zâhirine de temas edemedikleri küçücük zîhayat, küçücük hayvancıklar, en büyük mahlûklardan daha ziyade san’atça acip, hilkatçe bedî bir surette oldukları halde, o câmid, câhil, kaba, uzak, büyük ve birbirine zıt olan sağır, kör esbaba isnad etmek, yüz derece kör, bin derece sağır olmakla olur.

AMMA İKİNCİ MESELE teşekkele bi-nefsihî'dir. Yani, "**Kendi kendine teşekkül ediyor.**" İşte bu cümle'nin dahi çok muhâlâtı (*olması imkansız şeyler*) var; çok cihetle bâtıldır, muhaldır. Numune için, muhâlâtından üç tanesini beyan ederiz.

BİRİNCİ MUHAL

Ey muannid (*inat eden*) münkir (*inkârcı*)! Senin enâniyetin seni o kadar ahmaklaştırmış ki, yüz muhali birden kabul etmeyi bir derece hükmediyorsun. Çünkü sen mevcutsun (*varsın*). Ve basit bir madde ve câmid (*cansız*) ve tagayyürsüz (*değişmeyen*) değilsin. Belki, daima teceddüdde (*yenilenmede*) olarak, gayet muntazam bir makine ve harika ve dâima tahavvülde (*değişimde*) bir saray gibisin. Senin vücudunda her vakit zerreler çalışıyorlar. Senin vücudun kâinatla, hususan rızık münasebetiyle, hususan bekâ-yı nev'î (*bir canlı türünün devamlılığı*) itibarıyla alâkadar ve alışverişi vardır. Senin vücudunda çalışan zerreler, o münasebatı bozmamak ve o alâkadarlığı kırmamak için dikkat ediyorlar, öylece ihtiyatla ayaklarını atıyorlar. Güya bütün kâinata bakıyorlar, senin münasebatını kâinatta görüp öyle vaziyet alıyorlar. Sen zâhirî ve bâtinî duygularınla, o zerrelere o harika vaziyetine göre istifade edersin.

Eğer sen vücudundaki zerrelere, Kadîr-i Ezelînin kanunuyla hareket eden küçücük memurları veya bir ordusu veya kalem-i kaderin uçları (*herbir zerre bir kalem ucu*) veya kalem-i kudretin noktaları (*herbir zerre bir nokta*) olduğunu kabul etmezsen, o vakit senin gözünde çalışan herbir zerreye öyle bir göz lâzım ki, senin mecmu-u cesedinin (*vücudunun tamamının*) her tarafını görmekle beraber, münasebettar olduğun bütün kâinatı dahi görececek bir göz ve bütün senin mazi ve müstakbel (*gelecek zaman*) ve nesil ve aslın ve anâsırının menbalarını ve rızıkının madenlerini bilecek, tanıyacak, yüz dâhi kadar bir akıl vermek lâzım geliyor. Senin gibi bu meselelerde zerre kadar akıllı olmayanın bir zerresine bin Eflâtun kadar bir ilim ve şuur vermek, bin derece divanece bir hurafeciliktir.

İKİNCİ MUHAL

Senin vücudun bin kubbeli harika bir saraya benzer ki, her kubbesinde taşlar, direksiz birbirine baş başa verip muallâkta (*asılı, boşta*) durdurulmuş. Belki senin vücudun, bin defa bu saraydan daha acıptır. Çünkü, o saray-ı vücudun, dâima, kemâl-i intizamla tazelenmektedir. Gayet harika olan ruh, kalb ve mânevî letâiften kat-ı nazar, yalnız cesedindeki herbir âzâ, bir kubbeli menzil hükmündedir. Zerreler, o kubbedeki taşlar gibi birbirleriyle kemâl-i muvazene (*tam bir denge*) ve intizamla başbaşa verip, harika bir bina, fevkalâde bir san'at, göz ve dil gibi acip birer mucize-i kudret gösteriyorlar.

Eğer bu zerreler, şu âlemin ustasının emrine tâbi birer memur olmasalar, o vakit herbir zerre, umum o cesetteki zerrelere hem hâkim-i mutlak, hem herbirisine mahkûm-u mutlak, hem herbirisine misil, hem hâkimiyet noktasın-

da zıt, hem yalnız Vâcibü'l-Vücuda mahsus olan ekser sıfâtın masdarı, menbai (*kaynak*), hem gayet mukayyet (*sınırlı*), hem gayet mutlak (*sınırsız*) bir surette olmakla beraber, sırr-ı vahdetle yalnız bir Vâhid-i Ehadin eseri olabilen gayet muntazam bir masnu-u vâhidi (*tek bir elden çıkmış sanat eseri*) o hadsiz zerrâta isnad etmek, zerre kadar şuuru olan, bunun pek zâhir bir muhal, belki yüz muhal olduğunu derk eder (*anlar*).

ÜÇÜNCÜ MUHAL

Eğer senin vücudun, Vâhid-i Ehad olan Kadîr-i Ezelînin kalemiyle mektub olmazsa ve tabiata, esbaba mensup (*bağlı*) matbû (*basılmış*) ise, o vakit senin vücudundaki bir hüceyre-i bedenden (*bedendeki hücreciklerden*) tut, birbiri içinde daireler misilli, binler mürekkepler adedince tabiat kalıplarının bulunması lâzım gelir. Çünkü, meselâ bu elimizdeki kitap eğer mektub olsa, birtek kalem, kâtibinin ilmine istinad edip bütün onları yazar. Eğer o mektub olmazsa ve onun kalemine verilmezse, **“Kendi kendine olmuş”** denilse veya tabiata verilse, o vakit matbû kitap gibi herbir harfi için ayrı bir demir kalem lâzımdır ki, tab edilsin.

Nasıl ki, matbaada hurufat adedince demir harfler bulunur, sonra o harfler vücut bulur. O vakit birtek kaleme bedel, o hurufat adedince kalemler bulunması lâzım gelir. Belki o hurufat içinde **-bazan olduğu gibi-** küçük kalemle bir büyük harfte bir sayfa ince hatla yazılmış ise, binler kalem birtek harf için lâzım geliyor. Belki, birbirinin içine girip muntazam bir vaziyetle senin cesedin gibi bir şekil alıyorsa, o vakit herbir dairede, herbir cüz için, o mürekkebat (*bir bütünü oluşturan parçalar*) adedince kalıplar lâzım geliyor. Haydi, yüz muhal içinde bulunan bu tarzı mümkün desen dahi, bu muntazam san'atlı demir harfleri ve mükemmel kalıpları ve kalemleri yapmak için, yine birtek kaleme verilmezse, o kalemler, o kalıplar, o demir harflerin yapılması için, onların adetlerince yine kalemler, kalıplar ve harfler lâzım. Çünkü onlar da yapılmışlar ve onlar da muntazam san'atlıdırlar. Ve hâkezâ, müteselsilen (*zincirleme bir şekilde*) gittikçe gidecek.

İşte, sen de anla, bu öyle bir fikirdir ki, senin zerrâtın (*atomların*) adedince muhâlât (*imkansızlıklar*) ve hurafeler, içinde bulunuyor. Ey muannid (*inatçı*) muattıl (*Allah'ın sıfatlarını inkâr eden*)! Sen de utan, bu dalâletten vazgeç.

AMMA ÜÇÜNCÜ MESELE İktezathu't-tabiât, yani, **“Tabiat iktiza ediyor, tabiat yapıyor.”** İşte bu hükmün çok muhâlâtı var. Numune için üçünü zikrediyoruz.

BİRİNCİ MUHAL

Eğer mevcudatta, hususan (*özellikle*) zîhayatta (*hayat sahibi canlılarda*) görünen, basîrâne (*görerek*), hakîmâne (*hikmetli bir şekilde*) olan san'at ve icad Şems-i Ezelînin kalem-i kader (*Allah'ın olacak hadiseleri olmadan önce bilip takdir etmesi*) ve kudretine verilmezse, belki kör, sağır, düşüncesiz olan tabiata ve kuvvete isnad

edilse (*dayandırılrsa*), lâzım gelir ki, tabiat, icad için herşeyde hadsiz mânevî makine ve matbaaları bulundursun; veyahut herşeyde kâinatı halk ve idare edecek bir kudret ve hikmet derc etsin. Çünkü, nasıl şemsin cilveleri (*görünme, yansıma*) ve akisleri, zemin yüzündeki zerrecik cam parçalarında ve katrelerde görünüyor. Eğer o misalî ve aksî güneşçikler semâdaki tek güneşe isnad edilmese, lâzım gelir ki, bir kibrit başı yerleşmeyen bir zerrecik cam parçasında tabiî, fitrî ve güneşin hâsiyetlerine (*özelliklerine*) mâlik, zâhiren küçük, mânen çok derin bir güneşin haricî vücudunu kabul ederek, zerrât-ı zücâciye (*camı oluşturan atomlar*) adedince tabiî güneşleri kabul etmek lâzım geldiği gibi; aynen bu misal gibi, mevcudat ve zîhayat doğrudan doğruya Şems-i Ezelinin cilve-i esmâsına verilmezse, herbir mevcutta, hususan herbir zîhayatta, hadsiz bir kudret ve irade ve nihayetsiz bir ilim ve hikmet taşıyacak bir tabiatı, bir kuvveti, adeta bir ilâhı, içinde kabul etmek lâzım gelir. Bu tarz-ı fikir (*düşünce şekli*) ise, kâinattaki muhâlâtın en bâtılı, en hurafesidir. Hâlık-ı Kâinatın san'atını mevhum (*varsayılan*), ehemmiyetsiz, şuursuz bir tabiata veren insan, elbette yüz defa hayvandan daha hayvan, daha şuursuz olduğunu gösterir.

İKİNCİ MUHAL

Eğer gayet intizamlı, mizanlı, san'atlı, hikmetli şu mevcudat, nihayetsiz Kadîr, Hakîm bir zâta verilmezse, belki tabiata isnad edilse, lâzım gelir ki, tabiat, herbir parça toprakta, Avrupa'nın umum matbaaları ve fabrikaları adedince makineleri, matbaaları bulundursun, tâ o parça toprak, menşe ve tezgâh olduğu hadsiz çiçekler ve meyvelerin yetişmelerine ve teşkilleri medar olabilsin. Çünkü, çiçekler için saksılık vazifesini gören bir kâse toprak, içine tohumları nöbetle atılan umum çiçeklerin birbirinden çok ayrı olan şekil ve heyetlerini teşkil ve tasvir edebilir bir kabiliyeti, bilfiil görüyor. Eğer Kadîr-i Zülcelâle verilmezse, o vakit, o kâsedeki toprakta, herbir çiçek için mânevî, ayrı, tabiî bir makinesi bulunmazsa, bu hal vücuda gelemes. Çünkü tohumlar ise, nutfeler ve yumurtalar gibi, maddeleri birdir. Yani, müvellidülmâ (*hidrojen*), müvellidülhumuza (*oksijen*), karbon, azotun intizamsız, şekilsiz, hamur gibi halitasından (*karışık halinden*) ibaret olmakla beraber; hava, su, hararet, ziya dahi, herbiri basit ve şuursuz ve herşeye karşı sel gibi bir tarzda gittiğinden, o hadsiz çiçeklerin teşkilleri ayrı ayrı ve gayet muntazam ve san'atlı olarak o topraktan çıkması, bilbedâhe (*açık bir şekilde*) ve bizzarure (*zaruri olarak*) iktiza ediyor ki, o kâsede bulunan toprakta, mânen Avrupa kadar, mânevî ve küçük mikyasta matbaaları ve fabrikaları bulunsun. Tâ ki, bu kadar hayattar kumaşları ve binler ayrı ayrı nakışlı mensucatları dokuyabilsin.

İşte, tabiiyyunların (*herşeyi tabiatın yaptığını iddia edenlerin*) fikr-i küfrîleri (*küfür düşünceleri*) ne derece daire-i akıldan hariç saptığını kıyas et. Ve tabiatı mücid (*icad eden, yoktan var eden*) zanneden insan suretindeki ahmak sarhoşlar

“Mütefennin (*fen ilimlerine sahip*) **ve akıllıyız**” diye dâvâ ettikleri halde, akıl ve fenden ne kadar uzak düştüklerini ve mümteni (*imkânsız*) ve hiçbir cihetle mümkün olmayan bir hurafeyi kendilerine meslek ittihaz ettiklerini gör, gül ve tükür!

Eğer desen : Mevcudat tabiata isnad edilse böyle acip muhaller olur, imtinâ (*imkansızlıklar*) derecesinde müşkilât (*zorluklar*) olur. Acaba Zât-ı Ehad ve Samede verildiği vakit o müşkilât nasıl kalkıyor? Ve o suubetli (*zorluklu*) imtinâ, o suhuletli (*kolaylıklı*) vücuba nasıl inkılâp eder?

El-cevap : Birinci muhalde, nasıl ki güneşin cilve-i in’ikâsı (*görüntüsünün yansımaları*) kemâl-i suhuletle (*tam bir kolaylıkla*), külfetsiz, en küçük zerrecik camdan tut, tâ en büyük bir denizin yüzüne kadar feyzini ve tesirini misalî güneşçiklerle gayet kolaylıkla gösterdikleri halde, eğer güneşten nisbeti kesilse, o vakit herbir zerrecikte tabîi ve bizzat bir güneşin hariçî vücudu, imtinâ derecesinde bir suubetle olabilmesi kabul edilmek lâzım gelir. Öyle de, herbir mevcut, doğrudan doğruya Zât-ı Ehad ve Samede verilse, vücub derecesinde bir suhulet, bir kolaylıkla ve bir intisap (*bağlantı*) ve cilve ile, herbir mevcuda lâzım herbir şey ona yetiştirilebilir.

Eğer o intisap kesilse ve o memuriyet başıbozukluğa dönse ve herbir mevcut kendi başına ve tabiata bırakılsa, o vakit imtinâ derecesinde yüz bin müşkilât ve suubetle, sinek gibi bir zîhayatın, kâinatın küçük bir fihristesi olan gayet harika makine-i vücudunu icad eden, içindeki kör tabiatın, kâinatı halk ve idare edecek bir kudret ve hikmet sahibi olduğunu farz etmek lâzım gelir. Bu ise bir muhal değil, belki binler muhaldir.

Elhasıl, nasıl ki Zât-ı Vâcibü’l-Vücudun (*var olmak için hiçbir sebebe ihtiyaç duymayan Allah’ın*) şerik (*ortağı*) ve nazîri (*benzeri*) mümteni ve muhaldir; öyle de rububiyetinde (*Allah’ın idare ve terbiyesinde*) ve icad-ı eşyada (*eşyanın yaratılmasında*) başkalarının müdahalesi, şerik-i zâtî (*doğrudan Allah’ın zatına ortak olma*) gibi mümteni ve muhaldir (*imkansızdır*).

Amma ikinci muhaldeki müşkilât ise : Müteaddit (*türlü türlü*) risalelerde ispat edildiği gibi, eğer bütün eşya Vâhid-i Ehad’e verilse, bütün eşya birtek şey gibi suhuletli ve kolay olur. Eğer esbaba ve tabiata verilse, birtek şey umum eşya kadar müşkilâtlı olduğu, müteaddit ve kat’î burhanlarla (*kesin delillerle*) ispat edilmiş. Bir burhanın hülâsası şudur ki:

Nasıl ki bir adam, bir padişaha askerlik veya memuriyet cihetiyle intisap etse, o memur ve o asker, o intisap kuvvetiyle, yüz bin defa kuvvet-i şahsiyesinden fazla işlere medar olabilir. Ve padişahı namına, bazan bir şahı esir eder. Çünkü gördüğü işlerin ve yaptığı eserlerin cihazatını ve kuvvetini kendi taşıyor ve taşımaya mecbur olmuyor. O intisap münasebetiyle, padişahın hazineleri ve arkasındaki nokta-i istinadı (*dayanak noktası*) olan ordu, o kuvveti, o cihazatı taşıyor.

Demek gördüğü işler, şahane olarak bir padişahın işi gibi ve gösterdiği eserler bir ordu eseri misilli harika olabilir.

Nasıl ki karınca o memuriyet cihetiyle Firavun'un sarayını harap ediyor. Sinek o intisapla Nemrut'u gebertiyor. Ve o intisapla, buğday tanesi gibi bir çam çekirdeği, koca çam ağacının bütün cihazatını yetiştiriyor.^(24 - HAŞİYE) Eğer o intisap kesilse, o memuriyetten terhis edilse (*görevine son verilse*), yapacağı işlerin cihazatını ve kuvvetini, belinde ve bileğinde taşımaya mecburdur. O vakit, o küçücük bileğindeki kuvvet miktarınca ve belindeki cephane adedince iş görebilir. Evvelki vaziyette gayet kolaylıkla gördüğü işleri bu vaziyette ondan istenilse, elbette bileğinde bir ordu kuvvetini ve belinde bir padişahın cihazat-ı harbiye (*savaş aletleri*) fabrikasını yüklemek lâzım gelir ki, güldürmek için acip hurafeleri ve masalları hikâye eden maskaralar dahi bu hayalden utanıyorlar.

Elhasıl, Vâcibü'l-Vücut'a (*var olmak için hiçbir sebebe ihtiyaç duymayan Allah'a*) her mevcudu vermek, vücut (*kesinlik, gereklilik*) derecesinde bir suhuleti (*kolaylığı*) var. Ve tabiata icad cihetinde vermek, imtinâ derecesinde müşkül ve haric-i daire-i akliyedir (*akıl dairesi dışındadır*).

ÜÇÜNCÜ MUHAL

Bu muhali izah edecek, bazı risalelerde beyan edilen iki misal :

BİRİNCİ MİSAL : Bütün âsâr-ı medeniyetle (*medeniyet eserleriyle*) tekmlil (*tamamlamak*) ve tezyin (*süslemek*) edilmiş, hâli bir sahrâda kurulmuş, yapılmış bir saraya gayet vahşî bir adam girmiş, içine bakmış. Binlerle muntazam san'atlı eşyayı görmüş. Vahşetinden, ahmaklığından, "**Hariçten kimse müdahale etmeyip, o saray içinde o eşyadan birisi o sarayı müstemilâtıyla beraber yapmıştır**" diye taharrîye (*araştırma, inceleme*) başlıyor. Hangi şeye bakıyor, o vahşetli aklı dahi kabil (*mümkün*) görmüyor ki, o şey bunları yapsın. Sonra, o sarayın teşkilât programını ve mevcudat fihristesini ve idare kanunları içinde yazılı olan bir defteri görür. Çendan (*gerçi*), elsiz ve gözsüz ve çekişsiz olan o defter dahi, sair içindeki şeyler gibi, hiçbir kabiliyeti yoktur ki, o sarayı teşkil ve tezyin etsin. Fakat muztar (*çaresiz*) kalarak, bilmeceburiye (*zorunlu olarak*), eşya-yı âhare (*diğer varlıklar*) nisbeten, kavânîn-i ilmiyenin (*bilimsel kanunların*) bir ünvanı olmak cihetiyle, o sarayın mecmuuna (*birşeyin tamamı*) bu defteri münasebet-tar gördüğünden, "**İşte bu defterdir ki, o sarayı teşkil, tanzim ve tezyin edip bu eşyayı yapmış, takmış, yerleştirmiş**" diyerek, vahşetini ahmakların, sarhoşların hezeyanına çevirmiş.

(24) HAŞİYE-Evet, eğer intisap olsa, o çekirdek, kader-i ilâhiden bir emir alır, o harika işlere mazhar olur. Eğer o intisap kesilse, o çekirdeğin hilkatı, koca çam ağacının hilkatinden daha ziyade cihazat ve iktidar ve san'atı iktiza eder. Çünkü, dağdaki kudret eseri olan mücsem çam ağacının, bütün âzâları ve cihazatıyla, o çekirdekteki kader eseri olan mânevî ağaçta mevcut bulunması lâzım gelir. Çünkü o koca ağacın fabrikası o çekirdektir. İçindeki kaderî ağaç, kudretle hariçte tezahür eder, cismanî çam ağacı olur.

İşte, aynen bu misal gibi, hadsiz derecede misaldeki saraydan daha muntazam, daha mükemmel ve bütün etrafı mucizâne hikmetle dolu şu saray-ı âlemin içine, inkâr-ı ulûhiyete (*Cenab-ı Allah'ı inkâr fikri*) giden tabiiyyun fikrini taşıyan vahşî bir insan girer. Daire-i mümkinat haricinde olan Zât-ı Vâcibü'l-Vücudun eser-i san'atı olduğunu düşünmeyerek ve Ondandır'îrâz ederek (*yüz çevirerek*), daire-i mümkinat içinde, kader-i ilâhînin yazar bozar bir levhası hükmünde ve kudret-i ilâhiyenin kavânîn-i icraatına (*faaliyet kanunlarına*) tebeddül (*değişim*) ve tagay-yür eden (*başkalaşan*) bir defteri olabilen ve pek yanlış ve hata olarak **"tabiat"** namı verilen bir mecmua-i kavânîn-i âdât-ı ilâhiye (*Allah'ın kâinata koyduğu kanunlar bütünü*) ve bir fihriste-i san'at-ı Rabbâniyeyi (*Allah'ın sanathı şekilde yarat-tığı varlıkların listesini*) görür. Ve der ki: **"Madem bu eşya bir sebep ister. Hiçbir şeyin bu defter gibi münasebeti görünmüyor. Çendan (gerçi) hiçbir cihetle akıl kabul etmez ki, gözsüz, şuursuz, kudretsiz bu defter, rububiyet-i mutlakının (Allah'ın herşeyi kuşatan hükümranlığı, yaratıcılığı, terbiyesi) işi olan ve hadsiz bir kudreti iktiza eden icadı yapamaz. Fakat madem Sâni-i Kadîmi (ezelden beri yaratmaya devam eden Allah'ı) kabul etmiyorum; öyleyse, en münasibi, 'Bu defter bunu yapmış ve yapar' diyeceğim"** der. Biz de deriz:

Ey ahmakü'l-humakadan tahammuk etmiş sarhoş ahmak! (*Ey ahmakların ahmakından daha da ahmaklaşmış sarhoş ahmak!*) Başını tabiat bataklığından çıkar, arkana bak. Zerrattan (*parçacıklardan*) seyyârâta (*gezegenlere*) kadar bütün mevcudat, ayrı ayrı lisanlarla şehadet ettikleri ve parmaklarıyla işaret ettikleri bir Sâni-i Zülcelâli (*büyüklik ve haşmet sahibi olan Allah*) gör. Ve o sarayı yapan ve o defterde sarayın programını yazan Nakkaş-ı Ezelinin cilvesini gör, fermanına bak, Kur'ân'ını dinle, o hezeyanlardan kurtul.

İKİNCİ MİSAL : Gayet vahşî bir adam, muhteşem bir kışla dairesine girer. Gayet muntazam bir ordunun umumî, beraber talimlerini, muntazam hareketlerini görür. Bir neferin hareketiyle bir tabur, bir alay, bir fırka kalkar, oturur, gider, bir ateş emriyle ateş ettiklerini müşahede eder. Onun kaba, vahşî akli, bir kumandanın, devletin nizâmâtıyla ve kanun-u padişahî ile o kumandanın emri-ni, kumandasını anlamayıp inkâr ettiğinden, o askerlerin iplerle birbiriyle bağlı olduklarını tahayyül (*hayal*) eder. O hayalî ip ne kadar harikalı bir ip olduğunu düşünür, hayrette kalır.

Sonra gider, Ayasofya gibi gayet muazzam bir camiye, Cuma gününde dahil olur. O cemaat-i Müslimînin, bir adamın sesiyle kalkar, eğilir, secde ederek oturduklarını müşahede eder. Mânevî ve semâvî kanunların mecmuundan ibaret olan şeriâtı ve Şariat Sahibinin emirlerinden gelen mânevî düsturlarını anlamadığından, o cemaatin maddî iplerle bağlandığını ve o acip ipler onları esir edip oynattığını tahayyül ederek, en vahşî, insan suretindeki canavar hayvanları dahi güldürecek derecede maskaralı bir fikirle çıkar, gider.

İşte, aynı bu misal gibi, Sultan-ı Ezel ve Ebedin hadsiz cünudunun (*askerlerinin*) muhteşem bir kışlası olan şu âleme ve o Mâbûd-u Ezelînin muntazam bir mescidi olan şu kâinata, mahz-ı vahşet (*tam bir ilkelikle*) olan inkârî fikr-i tabiatı (*her şeyi tabiatın yarattığını kabul eden düşünce*) taşıyan bir münkir (*inkârcı*) giriyor. O Sultan-ı Ezelînin hikmetinden gelen nizâmât-ı kâinatın mânevî kanunlarını birer maddî madde tasavvur ederek ve saltanat-ı rububiyetin kavânîn-i itibariyesi (*maddî varlığı olmayan kanunlar*) ve o Mâbûd-u Ezelînin şeriat-ı fitriye-i kübrâsının (*kâinattaki düzen ve intizamı sağlayan kanunlar*), mânevî ve yalnız vücud-u ilmîsi bulunan ahkâmlarını (*hükümlerini*) ve düsturlarını (*ilkelerini*), birer mevcut-u haricî ve maddî birer madde tahayyül ederek, kudret-i ilâhiyenin yerine, o ilim ve kelâmdan gelen ve yalnız vücud-u ilmîsi (*ilmen var olan şey*) bulunan o kanunları ikame etmek ve ellerine icad vermek, sonra da onlara “*tabiat*” namını takmak ve yalnız bir cilve-i kudret-i Rabbâniye olan kuvveti, bir zîkudret (*kudret sahibi*) ve müstakil bir Kadîr telâkki etmek, misaldeki vahşiden bin defa aşağı bir vahşettir.

Elhasıl, tabiiyyunların, mevhum (*varsayılan*) ve hakikatsiz, tabiat dedikleri şey, olsa olsa ve hakikat-i hariciye sahibi (*gözle görülebilen bir gerçek*) ise, ancak bir san’at olabilir, sâni (*sanatçı*) olamaz. Bir nakıştır, nakkaş olamaz. Ahkâmıdır (*hükümdür*), hâkim olamaz. Bir şeriat-ı fitriyedir, şâri’ (*kanun koyucu*) olamaz. Mahlûk bir perde-i izzettir (*izzet ve büyüklüğün önündeki perdedir*), hâlık (*yaratıcı*) olamaz. Münfâil (*fiilden etkilenen*) bir fitrattır, fâtır (*varlıkları eşsiz ve benzersiz yaratan*) bir fâil (*işi yapan*) olamaz. Kanundur, kudret değildir, Kadîr olamaz. Mistardır (*birşeyin kaynağından çıkmasına yarayan alet*), masdar (*kaynak*) olamaz.

Elhasıl : Madem mevcudat var. Madem On Altıncı Notanın başında denildiği gibi, mevcudun vücuduna (*varlığına*), taksim-i aklî (*akıl ve fikir yoluyla bir konuyu bölümlere ayırmak*) ile, dört yoldan başka yol tahayyül edilmez. O dört cihetten üçünün -*herbirinin üç zâhir muhallerle*- butlanı (*batıl oluşu*) kat’î bir surette ispat edildi. Elbette, bizzarure ve bilbedâhe, dördüncü yol olan vahdet yolu, kat’î bir surette ispat olunuyor. O dördüncü yol ise, konunun başındaki “*Gökleri ve yeri yoktan var eden Allah hakkında şüphe olur mu?*” âyeti, şeksiz ve şüphesiz, bedâhet (*açıklık*) derecesinde, Zât-ı Vâcibü’l-Vücudun uluhiyetini ve herşey doğrudan doğruya dest-i kudretinden (*Allah’ın kudret elinden*) çıktığını ve semâvat ve arz kabza-i tasarrufunda (*emri altında*) bulunduğunu gösteriyor.

Ey esbabperest (sebeplere tapan) ve tabiata tapan biçare adam! Madem herşeyin tabiatı, herşey gibi mahlûktur; çünkü san’atlıdır ve yeni oluyor. Hem her müsebbep (*sebeplerce meydana getirilmiş*) gibi, zâhirî sebebi dahi masnudur (*sanat eseridir*). Ve madem herşeyin vücudu pek çok cihazat ve âletlere muhtaçtır.

O halde, o tabiatı icad eden ve o sebebi halk eden bir Kadîr-i Mutlak var. Ve o Kadîr-i Mutlakın ne ihtiyacı var ki, âciz vesâiti (*vasıtaları*) rububiyetine ve icadına teşrik (*ortak*) etsin? **Hâşâ!** Belki doğrudan doğruya, müsebbebi sebep ile beraber halk ederek, cilve-i esmâsını ve hikmetini göstermek için, bir tertip ve tanzim ile zâhirî (*görünür*) bir sebebiyet, bir mukarenet (*yakınlık, ilişkili olma*) vermekle, eşyadaki zâhirî kusurlara, merhametsizliklere ve noksaniyetlere merci olmak için, esbab ve tabiatı dest-i kudretine perde etmiş, izzetini o suretle muhafaza etmiş.

Acaba bir saatçi, saatin çarklarını yapsın, sonra saati çarklarla tertip edip tanzim etsin, daha mı kolaydır? Yoksa harika bir makineyi o çarklar içinde yapsın, sonra saatin yapılmasını o makinenin câmid (*cansız*) ellerine versin, tâ saati yapsın, daha mı kolaydır? Acaba imkân haricinde değil midir? Haydi, o insafsız aklınla sen söyle, sen hâkim ol.

Veyahut bir kâtip, mürekkep, kalem, kâğıdı getirdi. Onunla kendi bizzat o kitabı yazsa daha mı kolaydır? Yoksa o kâğıt, mürekkep, kalem içinde, o kitaptan daha san'atlı, daha zahmetli, yalnız o tek kitaba mahsus olarak bir yazı makinesi icad etsin, sonra o şuursuz makineye "**Haydi, sen yaz**" desin de kendi karışmasın, daha mı kolaydır? Acaba yüz defa yazıdan daha müşkül değil midir?

Eğer desen : Evet, bir kitabı yazan makinenin icadı o kitaptan yüz defa daha müşküldür. Fakat o makine, aynı kitabın birçok nüshalarını yazmasına vasıta olmak cihetiyle, belki bir kolaylık var.

El-cevap : Nakkaş-ı Ezelî, hadsiz kudretiyle, nihayetsiz cilve-i esmâsını her vakit tazelandirmekle ayrı ayrı şekilde göstermek için, eşyadaki teşahhusları (*maddî yapıya sahip olma*) ve hususî simaları öyle bir surette halk etmiştir ki, hiçbir mektub-u Samedânî (*ilâhî sanatları anlatan eserler*) ve hiçbir kitab-ı Rabbânî (*Allah'ın hakimiyetini ve rablığını anlatan kâinat kitabı*), diğer kitapların aynı ayınına olamıyor. Alâküllihal (*her durumda*), ayrı mânâları ifade etmek için, ayrı bir siması bulunacak.

Eğer gözün varsa, insanın simasına bak, gör ki: Zaman-ı Âdem'den (Hz. Âdem'in yaratılışından) şimdiye kadar, belki ebede kadar, bu küçük simada, âzâ-yı esasîde (*temel organlarda*) ittifakla beraber, herbir sima, umum simalara nisbeten, herbirisine karşı birer alâmet-i farikası (*ayrı edici işareti*) var olduğu kat'iyen sabittir. Bunun için, herbir sima ayrı bir kitaptır. Yalnız san'atın tanzimi için ayrı bir yazı takımı ve ayrı bir tertip ve telif ister. Ve maddelerini hem getirmek, hem yerleştirmek ve hem de vücuda lâzım olan herşeyi derc (*içine yerleştirmek*) etmek için, bütün bütün başka bir tezgâh ister.

Haydi, farz-ı muhal (*varsayım*) olarak, tabiata bir matbaa nazarıyla baktık. Fakat bir matbaaya ait olan tanzim ve basmak, yani, muayyen intizamını kalı-

ba sokmaktan başka, o tanzimin icadından, icadları yüz derece daha müşkül bir zîhayatın cismindeki maddeleri aktâr-ı âlemden (*alemin dört bir yanından*) mizan-ı mahsusla (*özel bir ölçüyle*) ve has bir intizamla icad etmek ve getirmek ve matbaa eline vermek için, yine o matbaayı icad eden Kadîr-i Mutlakın kudret ve iradesine muhtaçtır. Demek bu matbaalık ihtimali ve farzı, bütün bütün mânâsız bir hurafedir.

İşte bu saat ve kitap misalleri gibi, Sâni-i Zülcelâl, Kadîr-i Külli Şey, esbabı (*sebepleri*) halk etmiş, müsebbebâtı da (*sebeplerin meydana gelmesini de*) halk ediyor. Hikmetiyle, müsebbebâtı esbaba bağlıyor. Kâinatın harekâtının tanzimi-ne dair kavânîn-i âdetullahtan (*Allah'ın kâinatta uyguladığı kanunlardan*) ibaret olan şeriat-ı fitriye-i kübrâ-yı ilâhiyenin (*kâinattaki düzen ve intizamı sağlayan ilâhi kanunlar*) bir cilvesini ve eşyadaki o cilvesine yalnız bir âyine (*ayna*) ve bir mâkes (*yansıma yeri*) olan tabiat-ı eşyayı (*varlıkların özelliği, tabiatı*), iradesiyle tayin etmiştir. Ve o tabiatın vücud-u hariciye mazhar olan veçhini, kudretiyle icad etmiş ve eşyayı o tabiat üzerinde halk etmiş, birbirine mezc (*kariştirmek*) etmiş. Acaba gayet derecede mâkul ve hadsiz burhanların neticesi olan bu hakikatın kabulü mü daha kolaydır? Acaba vücub (*kesinlik*) derecesinde lâzım değil midir? Yoksa câmid, şuursuz, mahlûk, masnu, basit olan o sebep ve tabiat dediğiniz maddelere, herbir şeyin vücuduna lâzım hadsiz cihazat ve âlâtı (*aletleri*) verip hakîmâne (*hikmetli bir şekilde*), basîrâne (*görerek*) olan işleri kendi kendilerine yaptırmak mı daha kolaydır? Acaba imtinâ derecesinde imkân haricinde değil midir? **Senin o insafsız aklının insafına havale ediyoruz.**

Münkir ve tabiatperest diyor ki : “*Madem beni insafa davet ediyorsun. Ben de diyorum ki: Şimdiye kadar yanlış gittiğimiz yol hem yüz derece muhal, hem gayet zararlı ve nihayet derecede çirkin bir meslek olduğunu itiraf ediyorum. Sabık (önceki) tahkikatınızdan, zerre miktar şuuru bulunan anlayacak ki, esbaba, tabiata icad vermek mümtenedir, muhaldir. Ve herşeyi doğrudan doğruya Vâcibü'l-Vücuda vermek vâciptir, zarurîdir. Elhamdülillâhi ale'l-îmân deyip iman ediyorum. Yalnız bir şüphem var: Cenâb-ı Hakkın Hâlik olduğunu kabul ediyorum. Fakat bazı cüz'î esbabın ehemmiyetsiz şeylerde icada müdahaleleri ve bir parça medh-ü senâ kazanmaları, saltanat-ı rububiyetine ne zarar verir? Saltanatına noksaniyet gelir mi?”*

El-cevap : Bazı risalelerde gayet kat'î ispat ettiğimiz gibi, hâkimiyetin (*hükmi ve idaresi altına alma*) şe'ni (*temel özelliği*), müdahaleyi reddetmektir. Hattâ, en ednâ bir hâkim, bir memur, daire-i hâkimiyetinde oğlunun müdahalesini kabul etmiyor. Hattâ, hâkimiyetine müdahale tevehhümüyle, bazı dindar padişahlar, halife oldukları halde mâsum evlâtlarını katletmeleri, bu redd-i müdahale kanununun hâkimiyette ne kadar esaslı hükmettiğini gösteriyor. Bir nahiyede iki

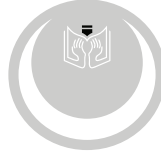
müdürden tut, tâ bir memlekette iki padişaha kadar, hâkimiyetteki istiklâliyetin iktiza ettiği men-i iştirak (*ortaklığı kabul etmemek*) kanunu, tarih-i beşerde çok acip hercümerc (*karişıklıklar*) ile kuvvetini göstermiş.

Acaba âciz ve muavenete (*yardımlaşmaya*) muhtaç insanlardaki âmiriyet ve hâkimiyetin bir gölgesi bu derece müdahaleyi reddetmeyi ve başkasının müdahalesini men etmeyi ve hâkimiyetinde iştirak kabul etmemeyi ve makamında istiklâliyetini nihayet taassupla muhafazaya çalışmayı gör; sonra, hâkimiyet-i mutlaka (*sınırsız ve tam hükümranlılığı*) rububiyet (*rablığı, idaresi ve terbiyesi*) derecesinde; ve âmiriyet-i mutlaka (*sınırsız ve tam bir yöneticilik*) ulûhiyet (*ibadet ve itaat edilmeye lâyık ilâhlık*) derecesinde; ve istiklâliyet-i mutlaka (*kesin ve sınırsız bağımlılık*) ehadiyet (*Allah'ın birliğinin her bir varlıkta görünmesi*) derecesinde; ve istiğnâ-yı mutlak (*sınırsız zenginlik, hiçbirşeye muhtaç olmama*) kadîriyet-i mutlaka (*sınırsız gücünün her şeyde görünmesi*) derecesinde bir Zât-ı Zülcelâlde, bu redd-i müdahale ve men-i iştirak (*ortaklığı kabul etmemek*) ve tard-ı şerik (*ortaklığı, ortaklığı reddetmek*), ne derece o hâkimiyetin zarurî bir lâzımı ve vâcib bir muktezası olduğunu, kıyas edebilirsen et.

Amma ikinci şık şüphen ki :Bazı esbab, bazı cüz'iyâtın bazı ubudiyetlerine merci olsa, o Mâbûd-u Mutlak olan Zât-ı Vâcibü'l-Vücuda müteveccih, zerrattan seyyârâta kadar mahlûkatın ubudiyetlerinden ne noksan gelir?

El-cevap : Şu kâinatın Hâlık-ı Hakîmi, kâinatı bir ağaç hükmünde halk edip, en mükemmel meyvesini zîşuur ve zîşuurun içinde en câmi meyvesini insan yapmıştır. Ve insanın en ehemmiyetli, belki insanın netice-i hilkatı (*yaratılışın sonucu*) ve gaye-i fitratı (*yaratılışın amacı*) ve semere-i hayatı (*hayatın netice ve faydaları*) olan şükür ve ibadeti, o Hâkim-i Mutlak ve Âmir-i Müstakil, kendini sevdirmek ve tanıttirmek için kâinatı halk eden o Vâhid-i Ehad, bütün kâinatın meyvesi olan insanı ve insanın en yüksek meyvesi olan şükür ve ibadetini başka ellere verir mi? Bütün bütün hikmetine zıt olarak, netice-i hilkatı ve semere-i kâinatı abes eder mi? **Hâşâ ve kellâ**, hem hikmetini ve rububiyetini inkâr ettirecek bir tarzda, mahlûkatın ibadetlerini başkalarla vermeye rıza gösterir mi? Hiç müsaade eder mi? Ve hem hadsiz bir derecede kendini sevdirmeyi ve tanıttirmayı ef'âliyle gösterdiği halde, en mükemmel mahlûkatının şükür ve minnettarlıklarını, tahabbüb (*kendini sevdirmeye çalışma*) ve ubudiyetlerini başka esbaba vermekle kendini unutturup, kâinattaki makasid-ı âliyesini (*yüce gayelerini*) inkâr ettirir mi? Ey tabiatperestlikten vazgeçen arkadaş, haydi sen söyle.

O diyor : “Elhamdülillâh, bu iki şüphem hallolmakla beraber, vahdâniyet-i ilâhiyeye dair ve Mâbûd-u Bilhak O olduğuna ve O'ndan başkaları ibadete lâyık olmadığına o kadar parlak ve kuvvetli iki delil gösterdin ki, onları inkâr etmek, güneşi ve gündüzü inkâr etmek gibi bir mükâberedir (*bile bile inkâr etme*).”

AHH MALIM GİTTİ! VAHH EVLADIM YİTTİ! DEYİP AĞLAYIP SIZLANMAYIN...

Başımıza gelen her musibet, yaratılırken söz verdiğimiz halde Allah'a (celle celalühü) olan itaat, kulluk ve ibadetimizi yapmadığımızdan, tehir ettiğimizden, nefsimize ve şeytana uyduğumuzdan, en önemlisi de sevmemiz ve değer vermemiz gereken tek varlık Allah (celle celalühü) iken başka sevgilere ve değerlere meftun olduğumuzdan gelir.

«Hakikatlı bir rü'ya-yı hayaliyede (hayalî bir rüyada), Birinci Harb-i Umumî'nin (birinci dünya savaşının) beşinci senesinde, bir acîb rü'yada benden soruldu: "Müslümanlara gelen bu açlık, bu zayıat-ı mâliye (mali zararlar, ziyanlar) ve meşakkat-i bedeniye (bedenen çekilen zorluklar, sıkıntılar) nedendir?"

Rü'yada demiştim : "Cenab-ı Hak, bir kısım maldan onda bir (yani her sene taze verdiği buğday gibi mallardan onda bir) veya bir kısım maldan kırkta bir (yani eskiden verdiği kırktan ki; her senede galiben ve lâakal ribh-i ticarî ve nesl-i hayvanî cihetiyle o kırktan taze olarak on adet verir) kendi verdiği malından birisini bizden istedi; tâ bize fukaraların dualarını kazandırsın ve kin ve hasedlerini men'etsin. Biz hırslımız için tamahkârlık (açgözlülük) edip vermedik. Cenab-ı Hak müterakim (birikmiş) zekâtını, kırkta otuz, onda sekizini aldı.

Hem her senede yalnız bir ayda yetmiş hikmetli bir açlık (Ramazan orucu) bizden istedi. Biz nefsimize acıdık, muvakkat (geçici) ve lezzetli bir açlığı çekmedik. Cenab-ı Hak ceza olarak yetmiş cihetle belâlı bir nevi orucu beş sene cebren bize tutturdu.

Hem yirmidört saatte bir tek saati, hoş ve ulvî, nûrânî ve fâideli bir nev'i talimat-ı Rabbaniyeyi bizden istedi. Biz tenbellik edip, o namazı ve niyazı yerine getirmedi. O tek saati diğer saatlere katarak zayı' ettik. Cenab-ı Hak onun kefareti olarak, beş sene talim ve talimat ve koşturmakla bize bir nevi namaz kıldırıldı." demiştim.

Sonra ayıldım, düşündüm, anladım ki; o rü'ya-yı hayaliyede pek mühim bir hakikat vardır.»⁽²⁵⁾

(25) Risale-i Nur Külliyyatı, Yirmiikinci Mektup, İkinci Mebhas.

İHLÂS HAKKINDA

“İhtilâfa düşmeyin; sonra cesaretiniz kırılır, kuvvetiniz elden gider.”⁽²⁶⁾

“Allah için kıyamda bulunup Ona kulluk edin.”⁽²⁷⁾

“Nefsini günahlardan arındıran, kurtuluşa ermiştir. Nefsini günaha daldıran ise hüsrana düşmüştür.”⁽²⁹⁾

“Benim âyetlerimi, az bir dünya menfaatiyle değiştirmeyin.”⁽³⁰⁾

Ey ahiret kardeşlerim ve ey hizmet-i Kur’âniyede arkadaşlarım! Bilirsiniz ve biliniz : Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde en mühim bir esas, en büyük bir kuvvet, en makbul bir şfaatçi, en metin bir nokta-i istinad (*dayanak noktası*), en kısa bir tarîk-i hakikat (*hakikat yolu*), en makbul bir dua-yı mânevî, en kerametli bir vesile-i makasid (*maksat ve hedeflere ulaştıran araç*), en yüksek bir haslet, en sâfi bir ubudiyet (*kulluk*), ihlâstır.

Madem ihlâsta mezkûr (*zikredilen*) hassalar (*özellikler*) gibi çok nurlar var ve çok kuvvetler var. Ve madem bu müthiş zamanda ve dehşetli düşmanlar mukabilinde ve şiddetli tazyikat karşısında ve savletli (*saldıran*) bid’alar, dalâletler içerisinde bizler gayet az ve zayıf ve fakir ve kuvvetsiz olduğumuz halde, gayet ağır ve büyük ve umumî ve kudsi bir vazife-i imaniye (*iman hakikatlerini yayma görevi*) ve hizmet-i Kur’âniye (*Kur’an hakikatlerini yayma görevi*) omuzumuza ihsan-ı ilâhî (*Allah’ın ikramı*) tarafından konulmuş. Elbette, herkesten ziyade, bütün kuvvetimizle ihlâsı kazanmaya mecbur ve mükellefiz. Ve ihlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek için gayet derecede muhtacız. Yoksa, hem şimdiye kadar kazandığımız hizmet-i kudsiye (*kutsal hizmet vazifesi*) kısmen zâyî olur, devam etmez; hem şiddetli mes’ul oluruz. **“Benim âyetlerimi, az bir dünya menfaatıyla değiştirmeyin.”** âyetindeki şiddetli tehditkârâne nehy-i ilâhîye (*Allah tarafından konulan yasak*) mazhar olup, saadet-i ebediye (*iki cihan saadeti*) zararına, mânâsız, lüzumsuz, zararlı, kederli, hodefuruşâne (*kendini beğenerek*), sakîl (*çirkin, ağır karşılanan*), riyâkârâne bazı hissiyat-ı süfliye (*insanı kötülüğe sürükleyen aşağılık hissiyatlar*) ve menâfi-i cüz’iyenin (*küçük ve sınırlı menfaatler*) hatırı için

(26) Kur’an-ı Kerim, Enfal, 8/46.

(27) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/238.

(28) Kur’an-ı Kerim, Şems, 91/9-10.

(30) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/41.

ihlâsı kırmakla, hem bu hizmetteki umum kardeşlerimizin hukukuna tecavüz, hem hizmet-i Kur'âniyenin hürmetine taarruz, hem hakaik-i imaniyenin (*iman hakikatlerinin*) kudsiyetine hürmetsizlik etmiş oluruz.

Ey kardeşlerim! Mühim ve büyük bir umur-u hayriyenin (*hayırlı işlerin*) çok muzır mânileri (*zararlı engelleri*) olur. Şeytanlar o hizmetin hâdimleriyle (*hizmetçileriyle*) çok uğraşır. Bu mânilere ve bu şeytanlara karşı ihlâs kuvvetine dayanmak gerektir. İhlâsı kıracak esbabdan (*sebeplerden*) yılandan, akrepten çekindiğiniz gibi çekininiz. Hazret-i Yusuf (*aleyhisselâm*) “*Şüphesiz nefis dâima kötülüğe sevk eder, ancak Rabbim rahmet ederse o müstesna*”⁽³¹⁾ demesiyle, nefis-i emmâreye itimad edilmez. Enâniyet ve nefis-i emmâre sizi aldatmasın. İhlâsı kazanmak ve muhafaza etmek ve mânileri def etmek için, gelecek düsturlar rehberiniz olsun.

BİRİNCİ DÜSTURUNUZ

Amelinizde rıza-yı İlâhî (*Allah'ın rızası, hoşnutluğu*) olmalı.

Eğer O razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok. Eğer O kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok. O razı olduktan ve kabul ettikten sonra, isterse ve hikmeti iktiza ederse, sizler istemek talebinde olmadığınız halde, halklara da kabul ettirir, onları da razı eder. Onun için, bu hizmette, doğrudan doğruya, yalnız Cenâb-ı Hakkın rızasını esas maksat yapmak gerektir.

İKİNCİ DÜSTURUNUZ

Bu hizmet-i Kur'âniyede bulunan kardeşlerinizi tenkit etmemek ve onların üstünde faziletfuruşluk (*üstünlük taslama*) nev'inden gıpta damarını tahrik etmemektir. Çünkü nasıl insanın bir eli diğer eline rekabet etmez, bir gözü bir gözünü tenkit etmez, dili kulağına itiraz etmez, kalb ruhun ayıbını görmez. Belki birbirinin noksanını ikmal eder (*tamamlar*), kusurunu örter, ihtiyacına yardım eder, vazifesine muavenet (*yardım*) eder. Yoksa o vücut-u insanın (*insan bedeninin*) hayatı söner, ruhu kaçır, cismi de dağılır.

Hem nasıl ki bir fabrikanın çarkları birbiriyle rekabetkârâne uğraşmaz, birbirinin önüne tekaddüm (*öne geçmek*) edip tahakküm (*kendi hükmü ve hakimiyeti altına almak*) etmez, birbirinin kusurunu görerek tenkit edip, sa'ye (*çalışma*) şevkini kırıp atâlete (*hareketsizlik*) uğratmaz. Belki bütün istidatlarıyla birbirinin hareketini umumî maksada tevcih (*yöneltmek*) etmek için yardım ederler; hakikî bir tesanüd (*dayanışma*), bir ittifakla gaye-i hilkatlerine (*yaratılış amaçlarına*) yürürler. Eğer zerre miktar bir taarruz (*saldırı*), bir tahakküm karışsa, o fabrikayı karıştıracak, neticesiz, akım bırakacak. Fabrika sahibi de o fabrikayı bütün bütün kırıp dağıtacak.

İşte, ey Risale-i nur şakirtleri ve Kur'an'ın hizmetkârları! Sizler ve bizler öyle

bir insan-ı kâmil ismine lâıyk bir şahs-ı mânevînin (*topluluğun meydana getirdiği manevî kimlik*) âzâlarıyız. Ve hayat-ı ebediye içindeki saadet-i ebediyeyi netice veren bir fabrikanın çarkları hükmündeyiz. Ve sahil-i selâmet olan Dârüsselâma (*esenlik yurdu, cennet*) Ümmet-i Muhammediyeyi (*aleyhi's-salatu vesselâm*) çıkaran bir sefine-i Rabbâniyede (*iman hakikatlerini yayma hizmeti yapan Rabbani gemi*) çalışan hademeleriz. Elbette, dört fertten bin yüz on bir (1111) kuvvet-i mâneviyeyi temin eden sırr-ı ihlâsı kazanmakla tesanüd ve ittihad-ı hakikîye muhtacız ve mecburuz. Evet, üç elif ittihad etmezse, üç kıymeti var. Sırr-ı adediyet ile ittihad etse, yüz on bir (111) kıymet alır. Dört kere dört ayrı ayrı olsa, on altı kıymeti var. Eğer sırr-ı uhuvvet ve ittihad-ı maksat (*aynı hedefte birleşme*) ve ittifak-ı vazife (*aynı görevde birleşme*) ile tevafuk (*denk gelme, uygunluk*) edip bir çizgi üstünde omuz omuza verseler, o vakit dört bin dört yüz kırk dört (4444) kuvvetinde ve kıymetinde olduğu gibi, hakikî sırr-ı ihlâs ile, on altı fedakâr kardeşlerin kıymet ve kuvvet-i mâneviyesi dört binden geçtiğine, pek çok vukuat-ı tarihiye (*tarihi olaylar*) şehadet ediyor.

Bu sırrın sırrı şudur ki : Hakikî, samimî bir ittifakta herbir fert, sair kardeşlerin gözüyle de bakabilir ve kulaklarıyla da işitebilir. Güya on hakikî müttehid (*aynı noktada birleşen*) adamın herbiri yirmi gözle bakıyor, on akılla düşünüyor, yirmi kulakla işitiyor, yirmi elle çalışıyor bir tarzda mânevî kıymeti ve kuvvetleri vardır. ^(32-HAŞİYE)

ÜÇÜNCÜ DÜSTURUNUZ

Bütün kuvvetinizi ihlâsta ve hakta bilmelisiniz.

Evet, kuvvet haktır ve ihlâstadır. Haksızlar dahi, haksızlıkları içinde gösterdikleri ihlâs ve samimiyet yüzünden kuvvet kazanıyorlar.

Evet, kuvvet hakta ve ihlâsta olduğuna bir delil, şu hizmetimizdir. Bu hizmetimizde bir parça ihlâs, bu dâvâyı ispat eder ve kendi kendine delil olur. Çünkü, yirmi seneden fazla kendi memleketimde ve İstanbul'da ettiğimiz hizmet-i ilmiye ve diniyeye mukabil, burada, yedi sekiz senede yüz derece fazla edildi. Halbuki, kendi memleketimde ve İstanbul'da, burada benimle çalışan kardeşlerimden yüz, belki bin derece fazla yardımcılarım varken, burada ben yalnız, kimsesiz, garip, yarım ümmî; insafsız memurların tarassudat (*göz altında tutma çalışmaları*) ve tazyikatları (*baskılar, sıkıntılar*) altında, yedi sekiz sene sizinle ettiğim hizmet, yüz derece eski hizmetten fazla muvaffakiyeti gösteren mânevî kuvvet, sizlerdeki ihlâstan geldiğine kat'iyen şüphem kalmadı.

Hem itiraf ediyorum ki, samimî ihlâsınızla, şan ve şeref perdesi altında nef-

(32) HAŞİYE - Evet, sırr-ı ihlâs ile samimî tesanüd ve ittihad, hadsiz menfaate medar olduğu gibi, korkulara, hattâ ölüme karşı en mühim bir siper, bir nokta-i istinaddır. Çünkü ölüm gelse, bir ruhu alır. Sırr-ı uhuvvet-i hakikiye ile, rıza-yı ilâhî yolunda, âhirete müteallik işlerde kardeşleri adedince ruhları olduğundan, biri ölse, "Diğer ruhlarım sağlam kalsınlar. Zira o ruhlar her vakit sevapları bana kazandırmakla mânevî bir hayatı idame ettiklerinden, ben ölmüyorum" diyerek, ölümü gülerek karşılar. Ve "O ruhlar vasıtasıyla sevap cihetinde yaşıyorum, yalnız günah cihetinde ölüyorum" der, rahatla yatar.

simi okşayan riyâdan beni bir derece kurtardınız. İnşaaallah tam ihlâsa muvaffak olursunuz, beni de tam ihlâsa sokarsınız.

Bilirsiniz ki, Hazret-i Ali (*radiyallahu anh*), o mucizevâri kerametiyle ve Hazret-i Gavs-ı Âzam (*kaddesallahu sırruh*) o harika keramet-i gaybiyesiyle, sizlere bu sırr-ı ihlâsa binaen iltifat ediyorlar. Ve himayetkârâne teselli verip hizmetinizi mânen alkışlıyorlar. Evet, hiç şüphe etmeyiniz ki, bu teveccühleri ihlâsa binaen gelir. Eğer bilerek bu ihlâsı kırsanız, onların tokadını yersiniz. Onuncu Lem’adaki şefkat tokatlarını tahattur (*hatırlama*) ediniz.

Böyle mânevî kahramanları arkanızda zahîr, başınızda üstad bulmak isterse-
niz, “Başkalarını kendi nefislerine tercih ederler”⁽³³⁾ sırrıyla ihlâs-ı tâmmı (*tam bir ihlâs, samimiyet*) kazanınız. Kardeşlerinizin nefislerini nefsinize şerefte, makam-
da, teveccühte, hattâ menfaat-i maddiye (*maddî menfaatler*) gibi nefsin hoşuna
giden şeylerde tercih ediniz. Hattâ, en lâtif ve güzel bir hakikat-i imaniyeyi (*iman hakikatlerini*) muhtaç bir mü’mine bildirmek ki, en mâsumâne, zararsız bir men-
faattir; mümkünse, nefsinize bir hodgâmlık (*bencillik*) gelmemek için, istemeyen
bir arkadaşla yaptırması hoşunuza gitsin. Eğer “Ben sevap kazanayım, bu güzel
meseleyi ben söyleyeyim” arzunuz varsa, çendan (*gerçi*) onda bir günah ve zarar
yoktur; fakat mâbeyninizdeki (*aranızdaki*) sırr-ı ihlâsa zarar gelebilir.

DÖRDÜNCÜ DÜSTURUNUZ

Kardeşlerinizin meziyetlerini (*üstün özelliklerini*) şahıslarınızda ve faziletleri-
ni (*değerlerini*) kendinizde tasavvur (*düşünüp*) edip, onların şerefleriyle şâkirâne
(*şükrederek*) iftihar etmektir.

Ehl-i tasavvufun mâbeyninde fenâ fi’ş-şeyh (*şeyhte fâni olma*), fenâ fi’r-resul
(*peygamberde fâni olma*) ıstılahatı (*tabiri*) var. Ben sufi değilim. Fakat onların bu
düsturu, bizim meslekte fenâ fi’l-ihvân (*kardeşlerinde fâni olma*) suretinde güzel
bir düsturdur. Kardeşler arasında buna tefânî (*kardeşler arasında fâni olmak*) de-
nilir. Yani, birbirinde fâni olmaktır. Yani, kendi hissiyat-ı nefsanîyesini unutup,
kardeşlerinin meziyat ve hissiyatıyla fikren yaşamaktır.

Zaten mesleğimizin esası uhuvvettir (*kardeşliktir*). Peder ile evlât, şeyh ile mü-
rid mâbeynindeki (*iki şeyin arasında*) vasıta değildir. Belki hakikî kardeşlik vası-
talarıdır. Olsa olsa bir üstadlık ortaya girer. Mesleğimiz Halîliye (Hz. İbrahim’in
(*aleyhisselâm*) örnek alındığı yol) olduğu için, meşrebimiz (*hareket tarzı, metot*) hıl-
lettir (*çok güçlü dostluk*). Hillet ise, en yakın dost ve en fedakâr arkadaş ve en
güzel takdir edici yoldaş ve en civanmert kardeş olmak iktiza eder. Bu hilletin
üssü’l-esası (*en temel şartı*), samimî ihlâstır. Samimî ihlâsı kıran adam, bu hille-

tin gayet yüksek kulesinin başından sukut (*düşme, alçalma*) eder. Gayet derin bir çukura düşmek ihtimali var; ortada tutunacak yer bulamaz.

Evet, yol iki görünüyor. **Cadde-i kübrâ-yı Kur'âniye olan şu mesleğimizden şimdi ayrılanlar, bize düşman olan dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım etmek ihtimali var.** İnşallah, Risale-i Nur yoluyla Kur'ân-ı Mu'cizü'l-Beyânın daire-i kudsiyesine girenler, dâima nura, ihlâsa, imana kuvvet verecekler ve öyle çukurlara sukut etmeyeceklerdir.

Ey hizmet-i Kur'âniyede arkadaşlarım! İhlâsı kazanmanın ve muhafaza etmenin en müessir (*tesirli*) bir sebebi, rabita-i mevttir (*ölümü düşünmektir*). Evet, ihlâsı zedeleyen ve riâyâya ve dünyaya sevk eden tûl-i emel (*hiç ölmeyecekmiş gibi yaşama*) olduğu gibi, riâyadan nefret veren ve ihlâsı kazandıran, rabita-i mevttir. Yani, ölümünü düşünüp, dünyanın fâni olduğunu mülâhaza edip, nefsin desiselerinden (*hilelerinden*) kurtulmaktır. Evet, ehl-i tarikat (*tarikata mensup olanlar*) ve ehl-i hakikat (*hakikata bütün ayrıntılarıyla araştırarak ulaşanlar*), Kur'ân-ı Hakîmin “*Her nefis ölümü tadıcıdır*”⁽³⁴⁾ “*Muhakkak ki sende öleceksin, onlar da ölecekler*”⁽³⁵⁾ gibi âyetlerinden aldığı dersle, rabita-i mevti sülûklarında (*manevî derecelerinde*) esas tutmuşlar; tûl-i emelin (*hiç ölmeyecekmiş gibi uzun emel sahibi olma*) menşei olan tevehhüm-ü ebediyeti (*dünyada sonsuza kadar yaşayacağını sanmak*) o rabita ile izale etmişler. Onlar farazî ve hayalî bir surette kendilerini ölmüş tasavvur (*düşünüp*) ve tahayyül (*hayal*) edip ve yıkanıyor, kabre konuyor farz edip, düşünce düşünce, nefis-i emmâre o tahayyül ve tasavvurdan müteessir (*üzüntü duyma*) olup, uzun emellerinden bir derece vazgeçer. Bu rabitanın fevâidi (*haydalar*) pek çoktur. Hadiste “*Lezzetleri tahrip edip acılaştıran ölümü çok zikrediniz*”⁽³⁶⁾ diye bu rabıtayı ders veriyor.

Fakat mesleğimiz (*yolumuz, yöntemimiz*) tarikat olmadığı, belki hakikat olduğu için, bu rabıtayı, ehl-i tarikat gibi farazî ve hayalî suretinde yapmaya mecbur değiliz. Hem meslek-i hakikate (*hakikate ulaşmak için takip edilen yöntem*) uygun gelmiyor. Belki, âkıbeti düşünmek suretinde müstakbeli (*gelecek zamanı*) zaman-ı hazırâ (*şimdiki zaman*) getirmek değil, belki hakikat noktasında zaman-ı hazırâdan istikbale fikren gitmek, nazaran bakmaktır. Evet, hiç hayale, faraza lüzum kalmadan, bu kısa ömür ağacının başındaki tek meyvesi olan kendi cenazesine bakabilir. Onunla yalnız kendi şahsının mevtini gördüğü gibi, bir parça öbür tarafa gitse asrının ölümünü de görür; daha bir parça öbür tarafa gitse dünyanın ölümünü de müşahade eder, ihlâs-ı etemme (*tam ve mükemmel ihlâsa*) yol açar.

İkinci sebep, iman-ı tahkikînin (*imana ait esaslara inceleyerek delillerle inanma*) kuvvetiyle ve marifet-i Sâniî netice veren masnuattaki (*sanatlı olarak yaratılan varlıklar*) tefekkür-ü imanîden (*imana ait meseleleri ayrıntıları ile düşünmek*)

(34) Kur'ân-ı Kerim, Al-i İmran, 3/185.

(35) Kur'ân-ı Kerim, Zümer, 39/30.

(36) Tirmizî, Zühd: 4, Kıyâmet: 26; Nesâî, Cenâiz: 3; İbni Mâce, Zühd: 31; el-Hâkim, el-Müstedrek, 4:321.

gelen lemeât (*pariltılar*) ile bir nevi huzur kazanıp, Hâlık-ı Rahîmin hazır, nâzır olduğunu düşünüp, O'ndan başkasının teveccühünü aramayarak, huzurunda başkalarına bakmak, medet aramak o huzurun edebine muhalif olduğunu düşünmekle o riyâdan kurtulup ihlâsı kazanır.

Her ne ise, bunda çok derecat (*dereceler*), merâtîp (*mertebeler*) var. Herkes kendi hissesine göre ne kadar istifade edebilse o kadar kârdır. Risale-i Nur'da riyâdan kurtaracak, ihlâsı kazandıracak çok hakaik (*hakikatler*) zikredildiğinden, ona havale edip burada kısa kesiyoruz.

İhlâsı kıran ve riyâyâ sevk eden pek çok esbabdan (*sebeplerden*) iki üçünü muhtasaran (*özet olarak*) beyan edeceğiz.

BİRİNCİSİ : Menfaat-i maddiye (*maddî menfaatler*) cihetinden gelen rekabet, yavaş yavaş ihlâsı kırar. Hem netice-i hizmeti de zedeler. Hem o maddî menfaati de kaçıır.

Evet, hakikat ve âhiret için çalışanlara karşı bu millet bir hürmet ve bir muavenet (*yardım*) fikrini dâima beslemiş. Ve bilfiil onların hakikat-i ihlâslarına ve sâdikâne olan hizmetlerine bir cihette iştirak etmek niyetiyle, onların hâcât-ı maddiyelerinin (*maddî ihtiyaçlarının*) tedarikiyle meşgul olup vakitlerini zâyî etmemek için, sadaka ve hediye gibi maddî menfaatlerle yardım edip hürmet etmişler. Fakat bu muavenet ve menfaat istenilmez, belki verilir. Hem kalben arzu edip muntazır kalmakla (*bekleyen, hazır*), lisan-ı hal ile dahi istenilmez. Belki ummadığı bir halde verilir. Yoksa ihlâsı zedelenir. Hem **“Benim âyetlerimi, az bir dünya menfaatiyle değiştirmeyin.”** âyetinin nehyine yanaşır, ameli kısmen yanar.

İşte bu maddî menfaati arzu edip muntazır kalmak, sonra nefis-i emmâre, hodgâmlık (*bencillik*) cihetiyle, o menfaati başkasına kaptırmamak için, hakikî bir kardeşine ve o hususî hizmette arkadaşına karşı bir rekabet damarı uyandırır. İhlâsı zedelenir, hizmette kudsiyeti kaybeder, ehl-i hakikat nazarında sakıl (*çirkin, ağır karşılanan*) bir vaziyet alır. Ve maddî menfaati de kaybeder.

Her ne ise, bu hamur çok su götürür. Kısa kesip, yalnız, hakikî kardeşlerimin içinde sırr-ı ihlâsı ve samimî ittifakı kuvvetleştirecek iki misal söyleyeceğim.

Birinci misal : Ehl-i dünya, büyük bir servet ve şiddetli bir kuvvet elde etmek için, hattâ bir kısım ehl-i siyaset ve hayat-ı içtimaiye-i beşeriye'nin (*insanların toplumsal hayatı*) mühim âmilleri (*etken, önde gelen*) ve komiteleri, iştirak-i emval (*mal ortaklığı*) düsturunu kendilerine rehber etmişler. Bütün sû-i istimâlât (*bir şeyi kötüye kullanma*) ve zararlarıyla beraber, harika bir kuvvet, bir menfaat elde ediyorlar.

Halbuki, iştirak-i emvâlin, çok zararlarıyla beraber, iştirakle mahiyeti değişmez. Herbirisi umuma gerçi bir cihette ve nezarete mâlik hükmündedir; fakat istifade edemez.

Her ne ise, bu iştirak-i emval düsturu a'mâl-i uhreviyeye (*âhirete yönelik amel-ler*) girse, zararsız azîm menfaate medardır. Çünkü bütün emval (*mallar*), o iştirak eden herbir ferдин eline tamamen geçmesinin sırrını taşıyor. Çünkü, nasıl ki dört beş adamdan, iştirak niyetiyle biri gazyâğı, biri fitil, biri lâmba, biri şişe, biri kibrit getirip lâmbayı yaktılar. Herbiri tam bir lâmbaya mâlik oluyor. O iştirak edenlerin herbirinin bir duvarda büyük bir âyinesi (*aynası*) varsa, herbirinin noksan-sız, parçalanmadan, birer lâmba, oda ile beraber âyinesine girer. Aynen öyle de, emvâl-i uhreviyede (*âhirete ait mallar, sevaplar*) sırr-ı ihlâs ile iştirak (*ortaklık*) ve sırr-ı uhuvvet (*kardeşlik sırrı*) ile tesanüd (*dayanışma*) ve sırr-ı ittihad (*birlik içinde saklı olan sır*) ile teşrikü'l-mesâi (*birlikte çalışma*), o iştirak-i a'mâlden (*sevap kazandıran işlerde ortaklık*) hâsıl olan umum yekûn ve umum nûr herbirinin defter-i a'mâline (*amel defterine*) bitamâmihâ (*bütünüyle, tamamıyla*) gireceği, ehl-i hakikat mâbeyninde meşhud (*görünen*) ve vakidir. Ve vüs'at-i rahmet (*rahmetin bolluğu*) ve kerem-i ilâhînin (*Allah'ın ikramının*) muktezasıdır (*gereğidir*).

İşte, ey kardeşlerim! Sizleri inşaallah menfaat-i maddiye rekabete sevk etmeyecek. Fakat menfaat-i uhreviye noktasında bir kısım ehl-i tarikat aldandıkları gibi, sizin de aldanmanız mümkündür. Fakat şahsî, cüz'î bir sevap nerede, mezkûr misal hükmündeki iştirak-i a'mâl noktasında tezahür eden sevap ve nûr nerede?

İkinci misal : Ehl-i san'at (*sanatla uğraşanlar*), netice-i san'atı ziyade kazanmak için, iştirak-i san'at (*sanat ortaklığı*) cihetinde mühim bir servet elde ediyorlar. Hattâ dikiş iğneleri yapan on adam, ayrı ayrı yapmaya çalışmışlar. O ferdi çalışmanın, her günde yalnız üç iğne, o ferdi san'atın meyvesi olmuş. Sonra, teşrikü'l-mesâi düsturuyla on adam birleşmişler. Biri demir getirip, biri ocak yandırıp, biri delik açar, biri ocağa sokar, biri ucunu sivriltilir, ve hâkezâ... Herbiri iğne yapmak san'atında yalnız cüz'î bir işle meşgul olup, iştigal ettiği hizmet basit olduğundan vakit zâyı olmayıp, o hizmette meleke kazanarak, gayet sür'atle işini görmüş. Sonra, o teşrik-i mesâi ve taksim-i a'mâl (*işbölümü*) düsturuyla olan san'atın semeresini taksim etmişler.

Herbirisine bir günde üç iğneye bedel üç yüz iğne düştüğünü görmüşler. Bu hadise, ehl-i dünyanın san'atkârları arasında, onları teşrik-i mesâiye sevk etmek için dillerinde destan olmuştur.

İşte, ey kardeşlerim! Madem umur-u dünyeviyede (*dünyaya ait işlerde*), kesif (*katı, yoğun*) maddelerde böyle ittihad, ittifak ile neticeler, böyle azîm yekûn faydalar verir. Acaba, uhrevî ve nuranî ve tecezzî (*bölünme, parçalanma*) ve inkısa-ma (*kısımlara ayrılma*) muhtaç olmayarak ve fazl-ı ilâhî ile herbirisinin âyinesine umum nûr in'ikâs (*yansıma*) etmek ve herbiri umumun kazandığı misil sevaba mâlik olmak, ne kadar büyük bir kâr olduğunu kıyas edebilirsiniz. Bu azîm kâr, rekabetle ve ihlâssızlıkla kaçırılmaz!

İHLÂSİ KIRAN İKİNCİ MÂNİ : Hubb-u cahtan (*makam sevgisi*) gelen şöh-retperestlik saikasıyla ve şan ve şeref perdesi altında teveccüh-ü âmmeyi (*insanların ilgi göstermesi*) kazanmak, nazar-ı dikkati kendine celb etmekle enâniyeti okşamak ve nefis-i emmâreye bir makam vermektir ki, en mühim bir maraz-ı ruhî olduğu gibi, “*şirk-i hafî*” tabir edilen riyâkârlığa, hodfuruşluğa (*kendini beğenmeye*) kapı açar, ihlâsı zedeler.

Ey kardeşlerim! Kur’ân-ı Hakîmin hizmetindeki mesleğimiz hakikat ve uhuvvet olduğu ve uhuvvetin sırrı, şahsiyetini kardeşler içinde fâni edip^(37 - HAŞİYE) onların nefislerini kendi nefesine tercih etmek olduğundan, mâbeynimizde bu nev’i hubb-u cahtan gelen rekabet tesir etmemek gerektir. Çünkü mesleğimize bütün bütün münâfidir (*aykırıdır*). Madem kardeşlerin şerefi umumiyetle her ferde ait olabilir; o büyük şeref-i mânevîyi şahsî, hodfuruşâne, rekabetkârâne, cüz’î bir şerefe ve şöhrete feda etmek, Risale-i Nur şakirtlerinden yüz derece uzak olduğu ümidindeyim.

Evet, Risale-i Nur şakirtlerinin kalbi, akli, ruhu böyle aşağı, zararlı, süflî şeylere tenezzül etmez. Fakat herkeste nefis-i emmâre bulunur. Bazı da hissiyat-ı nefsiye (*nefse ait duygular*) damarlara ilişir, bir derece hükmünü kalb, akıl ve ruhun rağmına olarak icra eder. Sizlerin kalb ve ruh ve aklınızı ittiham (*suçlamak*) etmem. Risale-i Nur’un verdiği tesire binaen itimad ediyorum. Fakat nefis ve hevâ ve his ve vehim bazan aldatıyorlar. Onun için bazan şiddetli ikaz olunuyorsunuz. Bu şiddet, nefis ve hevâ ve his ve vehme bakıyor; ihtiyatlı davranınız.

Evet, eğer mesleğimiz şeyhlik olsaydı, makam bir olurdu veyahut mahdut makamlar bulunurdu. O makama müteaddit istidatlar namzet olurdu. Gıptakârâne bir hodgâmlık olabilirdi. Fakat mesleğimiz uhuvvettir. Kardeş kardeşe peder olamaz, mürşid vaziyetini takınamaz. Uhuvvetteki makam geniştir; gıptakârâne müzâhameye (*tartışma, sürtüşme*) medar olamaz. Olsa olsa, kardeş kardeşe muavin (*yardımcı*) ve zahîr olur, hizmetini tekmil eder. Pederâne, mürşidâne mesleklerdeki gıptakârâne hırs-ı sevap ve ulüvv-ü himmet (*yüksek gayret sahibi olma*) cihetiyle çok zararlı ve hatarlı (*tehlikeli*) neticeler vücuda geldiğine delil, ehl-i tarikatin o kadar mühim ve azîm kemâlâtları ve menfaatleri içindeki ihtilâfâtın ve rekabetin verdiği vahîm neticelerdir ki, onların o azîm, kudsî kuvvetleri bid’a rüzgârlarına karşı dayanamıyor.

ÜÇÜNCÜ MÂNİ : Korku ve tamâdır (*hırs, açgözlülük*). Bu mâni diğer bir kısım mânilerle beraber Hücûmât-ı Sittede tamamıyla izah edildiğinden, ona havale edip, Cenâb-ı Erhamürrâhimînden bütün Esmâ-i Hüsnâsını şefaathî yapıp niyaz ediyoruz ki, bizleri ihlâs-ı tâmma (*tam ve eksiksiz ihlâsa*) muvaffak eylesin.

(37) HAŞİYE : Evet, bahtiyar odur ki, kevser-i Kur’âniden süzülen tatlı, büyük bir havuzu kazanmak için, bir buz parçası nev’indeki şahsiyetini ve enâniyetini o havuz içine atıp eritendir.

MEYVE RİSALESİ

“Yûsuf, birkaç sene daha zindanda kaldı.”⁽³⁸⁾ âyetinin ihbarı ve sırrıyla, Yûsuf (*aleyhisselâm*) mahpusların pîridir; ve hapisane bir nevi Medrese-i Yusufiye olur. Madem Risale-i Nur şakirtleri iki defadır çoklukla bu medreseye giriyorlar; elbette Risale-i Nur’un hapse temas ve ispat ettiği bir kısım meselelerinin kısacık hülâsalarını, bu terbiye için açılan dershanede okumak ve okutmakla tam terbiye almak lâzım geliyor. İşte o hülâsalardan, beş altı tanesini beyan ediyoruz.

BİRİNCİSİ

Dördüncü Sözde izahı bulunan, her gün yirmi dört saat sermaye-i hayatı (*hayat sermayesini*), Hâlîkımız bize ihsan ediyor tâ ki, iki hayatımıza lâzım şeyler o sermaye ile alınsın. Biz kısacık hayat-ı dünyeviyeye (*dünya hayatına*) yirmi üç saati sarf edip, beş farz namaza kâfi gelen bir saati, pek çok uzun olan hayat-ı uhreviyemize (*âhiret hayatımıza*) sarfetmezsek, ne kadar hilâf-ı akıl (*akla aykırı*) bir hata ve o hatanın cezası olarak hem kalbî, hem ruhî sıkıntıları çekmek ve o sıkıntılar yüzünden ahlâkını bozmak ve meysûsâne (*ümitsizcesine*) hayatını geçirmek sebebiyle, değil terbiye almak, belki terbiyenin aksine gitmekle ne derece hasâret (*zarar etmek*) ederiz, kıyas edilsin.

Eğer, bir saati beş farz namaza sarf etsek, o halde hapis ve musibet müddetinin herbir saati, bazan bir gün ibadet; ve fânî bir saati, bâkî saatler hükmüne geçebilmesi ve kalbî ve ruhî meysusiyet ve sıkıntıların kısmen zevâl (*yok olmak*) bulması ve hapse sebebiyet veren hatalara kefâreten affettirmesi ve hapsin hikmeti olan terbiyeyi alması ne derece kârlı bir imtihan, bir ders ve musibet arkadaşlarıyla tesellîdârâne (*teselli ederek*) bir hoş sohbet olduğu düşünölsün...

Dördüncü Sözde denildiği gibi, bin lira ikramiye kazancı için bin adam iştirak etmiş bir piyango kumarına yirmi dört lirasından beş on lirayı veren ve yirmi dörtten birisini ebedî bir mücevherat hazinesinin biletine vermeyen **-halbuki dünyevî piyangoda o bin lirayı kazanmak ihtimali binden birdir; çünkü bin hissedar daha var-** ve uhrevî mukadderat-ı beşer (*insanlığın kaderi*) piyangosunda, hüsn-ü hâtimeye (*imanlı bir şekilde ölmeye*) mazhar ehl-i iman için kazanç

(38) Kur'an-ı Kerim, Yûsuf, 12/42.

ihhtimali binden dokuz yüz doksan dokuz olduğuna yüz yirmi dört bin enbiyanın ona dair ihbarını keşfle tasdik eden evliyadan ve asfiyadan had ve hesaba gelmez sâdik muhbirler haber verdikleri halde, evvelki piyangoya koşmak, ikincisinden kaçmak ne derece maslahata (*faydaya*) muhalif düşer, mukayese edilsin.

Bu meselede hapishane müdürleri ve sergardıyanları (*başgardıyan*) ve belki memleketin idare müdebbirleri (*idarecileri*) ve asayiş muhafızları, Risale-i Nur'un bu dersinden memnun olmaları gerektir. Çünkü bin mütedeyyin (*dindar*) ve ce-hennem hapsini her vakit tahattur (*hatırlamak*) eden adamların idare ve inzibatı (*asayiş*), on namazsız ve itikatsız, yalnız dünyevî hapsi düşünen ve haram-helâl bilmeyen ve kısmen serseriliğe alışan adamlardan daha kolay olduğu çok tecrü-belerle görülmüş.

İKİNCİ MESELENİN HÜLÂSASI

Risale-i Nur'dan Gençlik Rehberinin güzelce izah ettiği gibi, ölüm o kadar kat'î (*kesin*) ve zâhirdir (*açık, görünen*) ki, bugünün gecesi ve bu güzün kışı gel-mesi gibi ölüm başımıza gelecek. Bu hapishane nasıl ki mütemadiyen (*sürekli olarak*) çıkanlar ve girenler için muvakkat (*geçici*) bir misafirhanedir; öyle de, bu zemin yüzü dahi acele hareket eden kabilelerin yollarında bir gecelik konmak ve göçmek için bir handır. Her bir şehri yüz defa mezaristana boşaltan ölüm, elbette hayattan ziyade (*çok, fazla*) bir istediği var.

İşte bu dehşetli hakikatın muammasını (*sır, gizli anlam*) Risale-i Nur hall (*çöz-mek*) ve keşfetmiş. Bir kısacık hülâsası şudur:

Madem ölüm öldürülmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor. Elbette bu ecel cellâdının elinden ve kabir haps-i münferidinden (*tek başına hapis*) kurtulmak çaresi varsa, insanın en büyük ve herşeyin fevkinde bir endişesi, bir meselesidir. Evet, çaresi var ve Risale-i Nur Kur'an'ın sırrıyla o çareyi, iki kere iki dört eder derecesinde kat'î ispat etmiş. Kısacık hülâsası şudur ki:

Ölüm ya idam-ı ebedîdir (*dirilmemek üzere sonsuz yokoluş*); hem o insanı, hem bütün ahabını ve akaribini (*akrabalarını*) asacak bir darağacıdır. Veyahut başka bir bâki âleme gitmek ve iman vesikasıyla (*belgesiyle*) saadet sarayına gir-mek için bir terhis tezkeresidir. Ve kabir ise, ya karanlıklı bir haps-i münferit ve dipsiz bir kuyudur. Veyahut bu zindan-ı dünyadan bâki ve nuranî bir ziyafetgâh ve bağistana açılan bir kapıdır. Bu hakikati Gençlik Rehberi bir temsil ile ispat etmiş.

Meselâ, bu hapsin bahçesinde asmak için darağaçları konulmuş ve onların da-yandıkları duvarın arkasında gayet büyük ve umum dünya iştirak (*ortak*) etmiş bir piyango dairesi kurulmuş. Biz bu hapisteki beş yüz kişi, herhalde, hiç müstes-

nası yok ve kurtulmak mümkün değil, bizi birer birer o meydana çağıracaklar. Ya “Gel, idam ilânını al, darağacına çık” veya “Daimî haps-i münferit pusulasını tut, bu açık kapıya gir” veyahut “Sana müjde! Milyonlar altın bileti sana çıkmış. Gel al” diye her tarafta ilânatlar yapılıyor.

Biz de gözümüzle görüyoruz ki, birbiri arkasında o darağaçlarına çıkıyorlar. Bir kısmın asıldıklarını müşahede (gözlemlemek) ediyoruz. Bir kısmı da, darağaçlarını basamak yapıp o duvarın arkasındaki piyango dairesine girdiklerini, orada büyük ve ciddî memurların kat’î haberleriyle görür gibi bildiğimiz bir sırada, bu hapishanemize iki heyet girdi.

Bir kafil e ellerinde çalgılar, şaraplar, zâhirde gayet tatlı helvalar, baklavalalar var. Bizlere yedirmeye çalıştılar. Fakat o tatlılar zehirlidir, insî şeytanlar içine zehir atmışlar.

İkinci cemaat ve heyet, ellerinde terbiyenameler ve helâl yemekler ve mübarek şerbetler var. Bize hediye veriyorlar ve bil’ittifak (fikir birliğiyle) beraber, pek ciddî ve kat’î diyorlar ki:

“Eğer o evvelki heyetin sizi tecrübe için verilen hediyelerini alsanız, yeseniz, bu gözümüz önündeki şu darağaçlarında başka gördükleriniz gibi asılacaksınız. Eğer bizim bu memleket hâkiminin fermanıyla getirdiğimiz hediyeleri evvelkinin yerine kabul edip ve terbiyenamelerdeki duaları ve evradları okusanız, o asılmaktan kurtulacaksınız. O piyango dairesinde ihsan-ı şâhâne (padişahın hediyesi) olarak herbiriniz milyon altın biletini alacağınızı, görür gibi ve gündüz gibi inanınız. Eğer o haram ve şüpheli ve zehirli tatlıları yeseniz, asılmaya gittiğiniz zamana kadar dahi o zehirin sancısını çekeceğinizi, bu fermanlar ve bizler müttefik (fikir birliğiyle) size kat’î haber veriyoruz” diyorlar.

İşte bu temsil gibi, her vakit gördüğümüz ecel darağacının arkasında, mukadderat-ı nev-i beşer (insanlığın kaderi) piyangosundan ehl-i iman ve tâat için **-hüsn-ü hâtime şartıyla** (imanlı ölmek şartıyla)- ebedî ve tükenmez bir hazinenin bileti çıkacağını yüzde yüz ihtimalle; sefahet ve haram ve itikatsızlık ve fıkta devam edenler **-tevbe etmemek şartıyla**- ya idam-ı ebedî (âhirete inanmayanlara) veya daimî ve karanlık haps-i münferit (bekâ-i ruha inanan ve sefahette gidenlere) ve şekavet-i ebediye ilâmını alacaklarını yüzde doksan dokuz ihtimalle kat’î haber veren, başta ellerinde nişane-i tasdik olan hadsiz mu’cizeler bulunan yüz yirmi dört bin peygamberler ve onların verdikleri haberlerin izlerini ve sine-mada gibi gölgelerini, keşfle, zevk ile görüp tasdik ederek imza basan yüz yirmi dört milyondan ziyade evliyalar (kaddesallahü esrârehüm) ve o iki kısım meşâhir-i insaniyenin (insanlığın meşhurlarının) haberlerini aklen kat’î burhanlarla ve kuvvetli hüccetlerle (güçlü delillerle), fikren ve mantıkan yakînî (şüphe edilmeyecek

derecede kesinlikte) bir sûrette ispat ederek tasdik edip imza basan milyarlar gelen geçen muhakkikler (*gerçekleri araştıran ve delilleriyle bilen Alim*), ^(39 - HAŞİYE) müh-tehidler (*dini delillerden hüküm çıkarma bilgi ve kabiliyeti olanlar*) ve siddikînler, bil'icmâ (*oybirliğiyle*), mütevatiren (*yalan üzerinde birleşmesi mümkün olmayan toplulukların naklettiği haber*) nev-i insanın güneşleri, kamerleri, yıldızları olan bu üç cemaat-i azîme (*çok büyük cemaat*) ve bu üç taife-i ehl-i hakikat (*hak ve doğruluk üzerinde olanlar grubu*) ve beşerin kudsî kumandanları olan bu üç büyük ve âli heyetlerin fermanlarıyla verdikleri haberleri dinlemeyen ve saadet-i ebediyeye giden onların gösterdikleri yol olan sırât-ı müstakîmde gitmeyenler, yüzde doksan dokuz dehşetli tehlike ihtimalini nazara almayan ve birtek muhbirin (*haber veren*) bir yolda tehlike var demesiyle o yolu bırakan, başka uzun yolda hareket eden bir adam, elbette ve elbette vaziyeti şudur ki:

İki yolun **-hadsiz muhbirlerin kat'i ihbarları ile-** en kısa ve kolayı ve yüzde yüz cennet ve saadet-i ebediyeyi kazandırmanı bırakıp en dağdağalı ve uzun ve sıkıntılı ve yüzde doksan dokuz cehennem hapsini ve şekavet-i dâimeyi (*sonsuz mutsuzluk ve azap*) netice veren yolunu ihtiyar ettiği halde, dünyada iki yolun, birtek muhbirin yalan olabilir haberiyle yüzde birtek ihtimal-i tehlike ve bir ay hapis imkânı bulunan kısa yolu bırakıp, menfaatsiz **-yalnız zararlı olduğu için-** uzun yolu ihtiyar eden bedbaht, sarhoş divaneler gibi, dehşetli ve uzakta görünen ve ona musallat olan ejderhalara ehemmiyet vermez, sineklerle uğraşır, yalnız onlara ehemmiyet verir derecede aklını, kalbini, ruhunu, insanîyetini kaybetmiş oluyor.

Madem hakikat-i hal budur. Biz mahpuslar, bu hapis musibetinden intikamımızı tam almak için, o mübarek ikinci heyetin hediyelerini kabul etmeliyiz. Yani, nasıl ki bir dakika intikam lezzeti ve birkaç dakika veya bir iki saat sefahet lezzetleriyle, bu musibet bizi on beş ve beş ve on ve iki üç sene bu hapse soktu, dünyamızı bize zindan eyledi; biz dahi bu musibetin rağmına ve inadına, bir iki saat müddet-i hapsi bir iki gün ibadete ve iki üç sene cezamızı, mübarek kafilenin hediyeleriyle yirmi otuz sene bâki bir ömre ve on ve yirmi sene hapiste cezamızı milyonlar sene cehennem hapsinden affımıza vesile edip, fâni dünyamızın ağ-lamasına mukabil, bâki hayatımızı güldürerek bu musibetten tam intikamımızı almalıyız. Hapishaneyi terbiyehane gösterip, vatanımıza ve milletimize birer terbiyeli, emniyetli, menfaatli adam olmaya çalışmalıyız. Ve hapishane memurları ve müdürleri ve müdebbirleri (*idarecileri*) dahi, câni ve eşkiya ve serseri ve katil ve sefahetçi ve vatana muzır (*zararlı*) zannettikleri adamları, bir mübarek dershanede çalışan talebeler görsünler ve müftehirâne Allâh'a şükretsünler.

ÜÇÜNCÜ MESELE

Gençlik Rehberinde izahı bulunan ibretli bir hâdisenin hülâsası şudur:

Bir zaman, Eskişehir Hapishanesinin penceresinde, bir Cumhuriyet Bayramında oturmıştım. Karşısındaki lise mektebinin büyük kızları, onun avlusunda gülerek rakediyorlardı. Birden, mânevî bir sinema ile elli sene sonraki vaziyetleri bana göründü. Ve gördüm ki, o elli-altmış kızlardan ve talebelerden kırk ellisi, kabirde toprak oluyorlar, azap çekiyorlar. Ve on tanesi, yetmiş seksen yaşında çirkinleşmiş, gençliğinde iffetini muhafaza etmediğinden sevmek beklediği nazarlardan nefret görüyorlar, kat'i müşahede ettim. Onların o acınacak hallerine ağladım. Hapishanedeki bir kısım arkadaşlar ağladığımı işittiler. Geldiler, sordular. Ben dedim: “*Şimdi beni kendi halime bırakınız, gidiniz.*”

Evet, gördüğüm hakikattır, hayal değil. **Nasıl ki bu yaz ve güzün âhiri kıştır; öyle de, gençlik yazı ve ihtiyarlık güzünün arkası kabir ve berzah kışdır.** Geçmiş zamanın elli sene evvelki hâdisatı sinema ile hal-i hazırda gösterildiği gibi, gelecek zamanın elli sene sonraki istikbal hâdisatını gösteren bir sinema bulunsa, ehl-i dalâlet ve sefahetin elli-altmış sene sonraki vaziyetleri onlara gösterilseydi, şimdiki güldüklerine ve gayr-ı meşru keyiflerine nefretler ve teellümlerle (*elemeler, acı çekmeler*) ağlayacaklardı.

Ben o Eskişehir Hapishanesindeki müşahede (*gözlem*) ile meşgul iken, sefahet ve dalâleti terviç (*revaç, kıymet verme*) eden bir şahs-ı mânevî, insî bir şeytan gibi karşıma dikildi ve dedi:

“*Biz hayatın herbir çeşit lezzetini ve keyiflerini tatmak ve tattırmak istiyoruz; bize karışma.*”

Ben de cevaben dedim:

Madem lezzet ve zevk için ölümü hatıra getirmeyip dalâlet ve sefahete atılıyor-sun. Kat'iyen bil ki, senin dalâletin hükmüyle bütün geçmiş zaman-ı mazi ölmüş ve mâdumdur (*yok, ölü*). Ve içinde cenazeleri çürümüş bir vahşetli mezaristan-dır. İnsaniyet alâkadarlığıyla ve dalâlet yoluyla, senin başına ve varsa ve ölmemiş-se kalbine, o hadsiz firaklardan ve o nihayetsiz dostlarının ebedî ölümlelerinden gelen elemeler, senin şimdiki sarhoşça, pek kısa bir zamandaki cüz'î lezzetini imha ettiği gibi, gelecek istikbal zamanı dahi, itikatsızlığın cihetiyle yine mâdum ve karanlıklı ve ölü ve dehşetli bir vahşetgâhtır. Ve oradan gelen ve başını vücuda çıkaran ve zaman-ı hazırda uğrayan biçarelerin başları ecel cellâdının satırıyla kesilip hiçliğe atıldığından, mütemadiyen (*sürekli olarak*) akıl alâkadarlığıyla senin imansız başına hadsiz elîm endişeler yağdırıyor. Senin sefihâne cüz'î lezzetini zîr ü zeber eder.

Eğer dalâleti ve sefaheti bırakıp iman-ı tahkiki ve istikamet dairesine girsen, iman nuruyla göreceksin ki, o geçmiş zaman-ı mazi mâdum ve herşeyi çürüten bir mezaristan değil, belki mevcut ve istikbale inkılâp eden nûrânî bir âlem ve bâki ruhların istikbaldeki saadet saraylarına girmelerine bir intizar salonu görünmesi haysiyetiyle, değil elem, belki imanın kuvvetine göre cennetin bir nev'i mânevî lezzetini dünyada dahi tattırdığı gibi, gelecek istikbal zamanı, değil vahşetgâh ve karanlık, belki iman gözüyle görünür ki, saadet-i ebediye saraylarında hadsiz rahmeti ve keremi bulunan ve her bahar ve yazı birer sofraya yapan ve nimetlerle dolduran bir Rahmân-ı Rahîm-i Zülcelâli ve'l-ikramın ziyafetleri kurulmuş ve ihsanlarının sergileri açılmış, oraya sevkîyat var diye iman sinemasıyla müşâhede ettiğinden, derecesine göre bâki âlemin bir nevi lezzetini hissedebilir. **Demek hakikî ve elemsiz lezzet yalnız imanda ve iman ile olabilir.**

İmanın bu dünyada dahi verdiği binler fâide ve neticelerinden yalnız birtek fâide ve lezzetini, bu mezkûr bahsimiz münasebetiyle Gençlik Rehberinde bir hâşiye olarak yazılan bir temsil ile beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Meselâ, senin gayet sevdiğin birtek evlâdın sekeratta ölmek üzere iken ve meysûâne elîm ebedî firakını düşünürken, birden Hazret-i Hızır ve Hakîm-i Lokman gibi bir doktor geldi, tiryak gibi bir macun içirdi. O sevimli ve güzel evlâdın gözünü açtı, ölümden kurtuldu. Ne kadar sevinç ve ferah veriyor, anlarsın.

İşte, o çocuk gibi sevdiğin ve ciddi alâkadar olduğun milyonlar sence mahbup insanlar, o mazi mezaristanında, senin nazarında çürüyüp mahvolmak üzere iken, birden hakikat-i iman, Hakîm-i Lokman gibi, o büyük idamhâne tevehhüm edilen mezaristana kalb penceresinden bir ışık verdi. Onunla baştan başa bütün ölümler dirildiler. Ve “Biz ölmemiştir ve ölmeyeceğiz, yine sizinle görüşeceğiz” lisan-ı hal ile dediklerinden aldığı hadsiz sevinçler ve ferahları iman bu dünyada dahi vermesiyle ispat eder ki, iman hakikatı öyle bir çekirdektir ki, eğer tecessüm etse (cisimleşse), bir cennet-i hususiye ondan çıkar, o çekirdeğin şecere-i tûbâsı olur dedim.

O muannid döndü, dedi:

“Hiç olmazsa hayvan gibi hayatımızı keyif ve lezzetle geçirmek için sefahet ve eğlencelerle bu ince şeyleri düşünmeyerek yaşayacağız.”

Cevaben dedim:

Hayvan gibi olamazsın. Çünkü, hayvanın mazi (geçmiş) ve müstakbeli (gelecek) yok. Ne geçmişten elemeler ve teessüfler alır ve ne de gelecekte endişeler ve korkular gelir. Lezzetini tam alır. Rahatla yaşar, yatar, Hâlıkına şükreder. Hattâ kesilmek için yatırılan bir hayvan, birşey hissetmez. Yalnız bıçak kestiği vakit

hissetmek ister; fakat, o his dahi gider, o elemenden de kurtulur. Demek en büyük bir rahmet, bir şefkat-i ilâhiye, gaybı bildirmemektedir ve başa gelen şeyleri setretmektedir (*örtmektedir*). Hususan mâsum hayvanlar hakkında daha mü-kemmeldir. Fakat, ey insan, senin mazi ve müstakbelin akıl cihetiyle bir derece gaybîlikten çıkmasıyla, setr-i gaybdan hayvana gelen istirahatın tamamen mah-rumsun. Geçmişten çıkan teessüfler, elîm firaklar ve gelecekte gelen korkular ve endişeler, senin cüz'î lezzetini hiçe indirir. Lezzet cihetinde yüz derece hayvan-dan aşağı düşürür.

Madem hakikat budur. Ya aklını çıkar at, hayvan ol, kurtul. Veya aklını imanla başına al, Kur'ân'ı dinle, yüz derece hayvandan ziyade bu fânî dünyada dahi sâfi lezzetleri kazan, diyerek onu ilzam ettim (*susturdum*).

Yine o mütemerrid şahıs döndü, dedi:

“Hiç olmazsa *ecnebî (yabancı) dinsizleri gibi yaşarız.*”

Cevaben dedim:

Ecnebi dinsizleri gibi de olamazsın. Çünkü onlar bir peygamberi inkâr etse, diğerlerine inanabilirler. Peygamberleri bilmese de, Allah'a inanabilir. Bunu da bilmezse, kemâlâta medar bazı seciyeleri bulunabilir. Fakat bir müslüman, en âhir ve en büyük ve dînî ve dâveti umumî olan Âhîrzaman Peygamberini (*aleyhi's-salatu vesselâm*) inkâr etse ve zincirinden çıksa, daha hiçbir peygamberi, hattâ Allah'ı ka-bul etmez. Çünkü bütün peygamberleri ve Allah'ı ve kemâlâtı onunla bilmiş. On-lar onsuz kalbinde kalmaz. Bunun içindir ki, eskiden beri her dinden İslâmiyete giriyorlar; ve hiçbir müslüman, hakiki Yahudi veya Mecusi veya Nasranî olmaz. Belki dinsiz olur; seciyeleri bozulur, vatana, millete muzır (*zararlı*) bir hâlete gi-rer. İspat ettim. O muannid (*inatçı, direnen*) ve mütemerrid (*inançsızlıkta dire-nen*) şahsın daha tutunacak bir yeri kalmadı. Kayboldu, cehenneme gitti.

İşte ey bu Medrese-i Yusufiye benim ders arkadaşlarım! Madem hakikat budur ve bu hakikati Risale-i Nur o derece kat'î ve güneş gibi ispat etmiş ki, yir-mi senedir mütemerridlerin inatlarını kırıp imana getiriyor. Biz dahi hem dün-yamıza, hem istikbalimize, hem âhiretimize, hem vatanımıza, hem milletimize tam menfaatli ve kolay ve selâmetli olan iman ve istikamet yolunu takip edip boş vaktimizi sıkıntılı hülyalar yerinde Kur'ândan bildiğimiz sûreleri okumak ve mânâlarını bildiren arkadaşlardan öğrenmek ve kazaya kalmış farz namazlarımızı kaza etmek ve birbirinin güzel huylarından istifade edip bu hapishaneyi güzel seciyeli fidanlar yetiştiren bir mübarek bahçeye çevirmek gibi a'mâl-i salihâ (*dinin emir ve yasaklarına uygun davranışlar*) ile, hapishane müdür ve alâkadarları, cânî ve katillerin başlarında zebânî gibi azap memurları değil, belki Medrese-i Yusu-fiyede cennete adam yetiştirmek ve onların terbiyesine nezaret etmek vazifesiyle memur birer müstakim üstad ve birer şefkatli rehber olmalarına çalışmalıyız.

DÖRDÜNCÜ MESELE

Yine Gençlik Rehberinde izahı var. Bir zaman bana hizmet eden kardeşlerim tarafından sual edildi ki:

“Küre-i arzı (yeryüzünü) herc ü merce getiren (karıştıran) ve İslâm mukadderatıyla alâkadar olan bu dehşetli Harb-i Umumîden (ikinci dünya savaşından) elli gündür (şimdi yedi seneden geçti aynı hâl -1946 senesine aittir) hiç sormuyorsun ve merak etmiyorsun. Halbuki bir kısım mütedeyyin (dindar) ve âlim insanlar, ce-maati ve camii bırakıp radyo dinlemeye koşuyorlar. Acaba bundan daha büyük bir hâdise mi var? Veya onunla meşgul olmanın zararı mı var?” dediler.

Cevaben dedim ki:

Ömür sermayesi pek azdır; lüzumlu işler pek çoktur. Birbiri içinde mütedâhil (iç içe) dâireler gibi, her insanın kalb ve mide dairesinden ve ceset ve hane daire-sinden, mahalle ve şehir dairesinden ve vatan ve memleket dairesinden ve küre-i arz ve nev-i beşer dairesinden tut, tâ zîhayat ve dünya dairesine kadar, birbiri içinde daireler var. Herbir dairede, herbir insanın bir nev’i vazifesi bulunabilir. Fakat en küçük dairede en büyük ve ehemmiyetli ve dâimi vazife var. Ve en bü-yük dâirede en küçük ve muvakkat arasına vazife bulunabilir. Bu kıyasla, küçük-lük ve büyüklük makûsen mütenasip (*ters orantılı*) vazifeler bulunabilir.

Fakat büyük dairenin câzibedarlığı cihetiyle küçük dairedeki lüzumlu ve ehemmiyetli hizmeti bıraktırıp lüzumsuz, mâlâyani (*anlamsız, boş*) ve âfâkî (*dış dünyaya ait*) işlerle meşgul eder. Sermaye-i hayatını boş yerde imha eder. O kıy-mettar ömrünü kıymetsiz şeylerde öldürür. **Ve bazen bu harp boğuşmalarını merakla takip eden, bir tarafa kalben taraftar olur. Onun zulûmlerini hoş gö-rür, zulmüne şerik (ortak) olur.**

Birinci noktaya cevap ise : Evet, bu Cihan Harbinden daha büyük bir hâdise ve bu zemin yüzündeki hâkimiyet-i âmme (*egemenlik*) dâvâsından daha ehemmi-yetli bir dâvâ, herkesin ve bilhassa müslümanların başına öyle bir hâdise ve öyle bir dâvâ açılmış ki, her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akli da varsa, o tek dâvâyı kazanmak için bilâtereddüt (*tereddüt etmeden*) sarf edecek.

İşte, o dâvâ ise, yüz bin meşâhir-i insaniyenin (*insanlığın meşhurlarının*) ve hadsiz nev-i beşerin yıldızları ve mürşidlerinin müttefikan (*fikir birliğiyle*), Kâinat Sahibinin ve Mutasarrıfının binler va’d ve ahdlarına istinaden haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki :

Herkesin, iman mukabilinde, bu zemin yüzü kadar bağlar ve kasırlarla mü-zeyyen ve bâki ve dâimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek dâvâsı ba-şına açılmış. Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. Ve bu sırada,

maddiyyunluk tânuuyla çoklar o dâvâsını kaybediyor. **Hattâ bir ehl-i keşif ve tahkik, bir yerde kırk vefiyattan (ölümden) yalnız birkaç tanesi kazandığını sekeratta müşahede etmiş; ötekiler kaybetmişler.** Acaba bu kaybettiği dâvânın yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?

İşte o dâvâyı kazandıracak olan hizmetleri ve yüzde doksanına o dâvâyı kaybettirmeyen harika bir dâvâ vekilini o işte çalıştıran vazifeleri bırakıp, ebedî dünyada kalacak gibi âfâkî mâlâyaniyatla iştigal etmek tam bir akılsızlık bildiğimizden, biz Risale-i Nur şakirtleri, herbirimizin yüz derece aklımız ziyade olsa da ancak bu vazifeye sarf etmek lâzımdır diye kanaatımız var.

Ey hapis musibetinde benim yeni kardeşlerim, sizler, benimle beraber gelen eski kardeşlerim gibi Risale-i Nur’u görmemişsiniz. Ben onları ve onlar gibi binler şakirtleri şahit göstererek derim ve ispat ederim ve ispat etmişim ki :

O büyük dâvâyı yüzde doksanına kazandıran ve yirmi senede yirmi bin adama o dâvânın kazancının vesikası ve senedi ve beratı olan iman-ı tahkikîyi eline veren ve Kur’ân-ı Hakîmin mu’cize-i mâneviyesinden neşet edip çıkan ve bu zamanın birinci bir dâvâ vekili bulunan Risale-i Nur’dur. Bu on sekiz senedir benim düşmanlarım ve zındıklar ve maddiyyunlar, aleyhimde gayet gaddarâne desiselerle hükümetin bazı erkânlarını iğfal ederek bizi imha için bu defa gibi eskide dahi hapsilere, zindanlara soktukları halde, Risale-i Nur’un çelik kal’asında yüz otuz parça cihazatından ancak iki-üç parçasına ilişebilmişler. Demek avukat tutmak isteyen onu elde etse yeter.

Hem korkmayınız, Risale-i Nur yasak olmaz. Hükümet-i Cumhuriyenin mebusları ve erkânlarının ellerinde mühim risaleleri, iki, üçü müstesna olarak serbest geziyorlardı. İnşallah, bir zaman hapishaneleri tam bir ıslahhane yapmak için bahtiyar müdürler ve memurlar, o Nurları mahpuslara, ekmek ve ilâç gibi tevzi edecekler.

BEŞİNCİ MESELE

Gençlik Rehberinde izah edildiği gibi, gençlik hiç şüphe yok ki gidecek. Yaz güne ve kışa yer vermesi ve gündüz akşama ve geceye değişmesi kat’iyetinde, gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme geçişecek. Eğer o fâni ve geçici gençliğini iffetle hayrata istikamet dairesinde sarf etse, onunla ebedî, bâki bir gençliği kazanacağını bütün semâvî fermanlar müjde veriyorlar.

Eğer sefahete sarf etse, nasıl ki bir dakika hiddet yüzünden bir katl, milyonlar dakika hapis cezasını çektirir; öyle de, gayr-ı meşru dairedaki gençlik keyifleri ve lezzetleri, âhîret mes’uliyetinden ve kabir azabından ve zevâlinde gelen teessüflerden ve günahlardan ve dünyevî mücâzâtlarından (cezalardan) başka, aynı lez-

zet içinde o lezzetten ziyade elemeler olduğunu aklı başında her genç tecrübeyle tasdik eder. Meselâ, haram sevmekte, bir kıskançlık eleme ve firak eleme ve mukabele görmemek eleme gibi çok ârizalarla o cüz'î lezzet zehirli bir bal hükmüne geçer. Ve o gençliğin su-i istimâliyle gelen hastalıkla hastahanelere ve taşkınlıklarıyla hapishanelere ve kalb ve ruhun gıdasızlık ve vazifesizliğinden neşet eden sıkıntılarla meyhanelere, sefahethanelere veya mezaristana düşeceklerini bilmek istersen, git hastahanelerden ve hapishanelerden ve meyhanelerden ve kabristandan sor. Elbette, ekseriyetle gençlerin gençliğinin su-i istimâlinden ve taşkınlıklarından ve gayr-ı meşru keyiflerin cezası olarak gelen tokatlardan eyvahlar ve ağlamalar ve esefler işiteceksin.

Eğer istikamet dairesinde gitse, gençlik gayet şirin ve güzel bir nimet-i ilâhiye ve tatlı ve kuvvetli bir vasıta-i hayrat olarak âhirette gayet parlak ve bâki bir gençlik netice vereceğini, başta Kur'ân olarak çok kat'î âyâtıyla (*kesin ayetleriyle*) bütün semâvî kitaplar ve fermanlar haber verip müjde ediyorlar.

Madem hakikat budur. Ve madem helâl dairesi keyfe kâfidir. Ve madem haram dairesindeki bir saat lezzet, bazan bir sene ve on sene hapis cezasını çektirir. Elbette, gençlik nimetine bir şükür olarak, o tatlı nimeti iffette, istikamette sarf etmek lâzım ve elzemdir.

ALTINCI MESELE

Risale-i Nur'un çok yerlerinde izahı ve kat'î hadsiz hüccetleri (*kesin delilleri*) bulunan iman-ı billâh rûknünün (*Allah'ın iman şartının*) binler küllî burhanlarından birtek burhana (*delile*) kısaca bir işaretir.

Kastamonu'da lise talebelerinden bir kısmı yanıma geldiler. “Bize Hâlîk'ımızı tanıttır; muallimlerimiz Allah'tan bahsetmiyorlar” dediler.

Ben dedim :

Sizin okuduğunuz fenlerden her fen, kendi lisan-ı mahsusuyla (*kendi diliyle*) mütemadiyen (*sürekli olarak*) Allah'tan bahsedip Hâlîk'ı tanıttırıyorlar. Muallimleri (*öğretmenleri*) değil, onları dinleyiniz.

Meselâ, nasıl ki mükemmel bir eczahane ki, her kavanozunda harika ve hassas mizanlarla alınmış hayattar macunlar ve tiryaklar var; şüphesiz gayet maharetli ve kimyager ve hakîm bir eczacıyı gösterir.

Öyle de, küre-i arz eczahanesinde bulunan dört yüz bin çeşit nebatat ve hayvanat kavanozlarındaki zîhayat macunlar ve tiryaklar cihetiyle bu çarşıdaki eczahanedan ne derece ziyade mükemmel ve büyük olması nisbetinde, okuduğunuz fenn-i tıp mikyasıyla (*tıp ilmi ölçüsüyle*), küre-i arz eczahane-i kübrasının eczacısı olan Hakîm-i Zülcelâli, hatta kör gözlere de gösterir, tanıttırır.

Hem, meselâ, nasıl bir harika fabrika ki, binler çeşit çeşit kumaşları basit bir maddeden dokuyor; şeksiz, bir fabrikatörü ve maharetli bir makinisti tanıttırır.

Öyle de, küre-i arz denilen yüz binler başlı, her başında yüz binler mükemmel fabrika bulunan bu seyyar makine-i Rabbâniye ne derece bu insan fabrikasından büyükse, mükemmelse, o derecede, okuduğunuz fenn-i makine mikyasıyla (*ma-kina mühendisliği ölçüsüyle*), küre-i arzın Ustasını ve Sahibini bildirir, tanıttırır.

Hem meselâ, nasıl ki, gayet mükemmel bin bir çeşit erzak etrafından celb edip içinde muntazaman istif (*yığılmış*) ve ihzar edilmiş (*hazırlanmış*) depo ve iâşe ambarı ve dükkân şeksiz, bir fevkalâde iâşe ve erzak mâlikini ve sahibini ve memurunu bildirir.

Öyle de, bir senede yirmi dört bin senelik bir dairede muntazaman seyahat eden ve yüz binler ve ayrı ayrı erzak isteyen taifeleri içine alan ve seyahatıyla mevsimlere uğrayıp, baharı bir büyük vagon gibi, binler ayrı ayrı taamlarla doldurarak, kışta erzakı tükenen biçare zîhayatlara getiren ve küre-i arz denilen bu Rahmânî iâşe ambarı ve bu sefine-i Sübhâniye (*her türlü kusurdan uzak olan Allah'ın uzayda bir yörüngede yüzen dünya gemisi*) ve bin bir çeşit cihazatı ve malları ve konserve paketleri taşıyan bu depo ve dükkân-ı Rabbânî (*Allah'ın mahlukatın bütün ihtiyaçlarını depoladığı yeryüzü*), ne derece o fabrikadan büyük ve mükemmel ise, okuduğunuz veya okuyacağınız fenn-i iâşe mikyasıyla (*gıda bilimi ölçüsüyle*), o kat'iyette ve o derecede küre-i arz deposunun Sahibini, Mutasarrıfını, Müdebbirini bildirir, tanıttırır, sevdirebilir.

Hem nasıl ki dört yüz bin millet içinde bulunan ve her milletin istediği erzakı ayrı ve istimal ettiği (*kullandığı*) silâhı ayrı ve giydiği elbisesi ayrı ve talimatı ayrı ve terhisatı ayrı olan bir ordunun mu'cizekâr bir kumandanı, tek başıyla bütün o ayrı ayrı milletlerin ayrı ayrı erzaklarını ve çeşit çeşit eslihalarını (*silâhlarını*) ve elbiselerini ve cihazatlarını, hiçbirini unutmuyarak ve şaşırmayarak verdiği o acîp ordu ve ordugâh, şüphesiz, bedahetle (*apaçık*) o harika kumandanı gösterir, takdîrkârâne sevdirebilir.

Aynen öyle de, zemin yüzünün ordugâhında ve her baharda yeniden silâh altına alınmış bir yeni ordu-yu Sübhânîde (*her türlü kusur ve noksanlıktan uzak olan Cenab-ı Allah'ın ordusu, mahlukatı*) nebatat ve hayvanat milletlerinden dört yüz bin nev'in çeşit çeşit elbise, erzak, esliha, talim, terhisleri gayet mükemmel ve muntazam ve hiçbirini unutmuyarak ve şaşırmayarak, birtek kumandan-ı âzam tarafından verilen küre-i arzın bahar ordugâhı, ne derece mezkûr insan ordu ve ordugâhından büyük ve mükemmel ise, sizin okuyacağınız fenn-i askerî mikyasıyla (*askerlik ilmi ölçüsüyle*) dikkatli ve akli başında olanlara o derece küre-i

arzın Hâkimini ve Rabbini ve Müdebbirini (*idare eden*) ve Kumandan-ı Akdesini (*bütün varlıkları emri altında tutan ve her türlü eksiklikten ve âcizlikten yüce olan Allah*) hayretler ve takdislerle bildirir ve tahmid ve tesbihle sevdirebilir.

Hem nasıl ki bir harika şehirde milyonlar elektrik lâmbaları hareket ederek her yeri gezerler. Yanmak maddeleri tükenmiyor bir tarzdaki elektrik lâmbaları ve fabrikası, şeksiz, bedahetle elektriği idare eden ve seyyar lâmbaları yapan ve fabrikayı kuran ve işial (*anma, tutuşma*) maddelerini getiren bir mu'cizekâr usta-yı ve fevkalâde kudretli bir elektrikçiyi hayretler ve tebriklerle tanıttırır, yaşasınlar ile sevdirebilir.

Aynen öyle de, bu âlem şehrinde, dünya sarayının damındaki yıldız lâmbaları, bir kısmı **-kozmoğrafyanın dediğine bakılsa-** küre-i arzdan bin defa büyük ve top güllerinden yetmiş defa sür'atli hareket ettikleri halde, intizamını bozmuyor, birbirine çarpmıyor, sönmüyor, yanmak maddeleri tükenmiyor. Okuduğunuz kozmoğrafyanın dediğine göre, küre-i arzdan bir milyon defadan ziyade büyük ve bir milyon seneden ziyade yaşayan ve bir misafirhane-i Rahmâniyede bir lâmba ve soba olan güneşimizin yanmasının devamı için, her gün küre-i arzın denizleri kadar gazyağı ve dağları kadar kömür veya bin arz kadar odun yığınları lâzımdır ki sönmesin. Ve onu ve onun gibi ulvî yıldızları gazyağısız, odunsuz, kömürsüz yandıran ve söndürmeyen ve beraber ve çabuk gezdiren ve birbirine çarptırmayan bir nihayetsiz kudreti ve saltanatı, ışık parmaklarıyla gösteren bu kâinat şehir-i muhteşemindeki dünya sarayının elektrik lâmbaları ve idareleri ne derece o misâlden daha büyük, daha mükemmeldir; o derecede, sizin okuduğunuz veya okuyacağınız, fenn-i elektrik mikyasıyla (*elektrik ilmi ölçüsüyle*), bu meşher-i âzam-ı kâinatın (*büyük kâinat sergisinin*) Sultanını, Münevvirini (*her şeyi maddî ve manevî nurlandıran*), Müdebbirini, Sâniini (*her şeyi mükemmel bir san'atla yaratan*), o nuranî yıldızları şahit göstererek tanıttırır, tesbihatla, takdisatla sevdirebilir, perestiş ettirir (*sevdirebilir*).

Hem meselâ, nasıl ki bir kitap bulunsun ki, bir satırında bir kitap ince yazılmış ve her bir kelimesinde ince kalemle bir sûre-i Kur'âniye yazılmış. Gayet mânidar ve bütün meseleleri birbirini teyid eder ve kâtibini ve müellifini fevkalâde maharetli ve iktidarlı gösteren bir acîp mecmua, şeksiz, gündüz gibi kâtip ve mu-sannifini (*sınıflandıran, düzenleyen*) kemâlâtıyla, hünelerleriyle bildirir, tanıttırır. Mâşâallah, bârekâllah cümleleriyle takdir ettirir.

Aynen öyle de, bu kâinat kitab-ı kebîri ki (*büyük kâinat kitabı*), birtek sahifesi olan zemin yüzünde ve birtek forması olan baharda, üçyüz bin ayrı ayrı kitaplar hükmündeki üç yüz bin nebatî ve hayvanî taifeleri beraber, birbiri içinde, yanlışsız, hatasız, karıştırmayarak, şaşırmayarak, mükemmel, muntazam ve bazan

ağaç gibi bir kelimede bir kasideyi ve çekirdek gibi bir noktada bir kitabın tamam bir fihristesini yazan bir kalem işlediğini gözümüzle gördüğümüz bu nihayetsiz mânidar ve her kelimesinde çok hikmetler bulunan şu mecmua-i kâinat (*kâinat kitabı*) ve bu mücessem Kur'ân-ı ekber-i âlem (*cisimleşmiş bir Kur'an gibi olan kâinat*), mezkûr misaldeki kitaptan ne derece büyük ve mükemmel ve mânidar ise, o derecede **-sizin okuduğunuz fenn-i hikmetü'l-eşya ve mektepte bilfiil mübaşeret ettiğiniz fenn-i kıraat ve fenn-i kitabet geniş mikyaslarıyla ve dürbîn gözleriyle-** bu kitab-ı kâinatın Nakkâşını, Kâtibini hadsiz kemâlâtıyla tanıttırır, Allahu Ekber cümlesiyle bildirir, Sübhânallah takdisiyle tarif eder, Elhamdülillâh senâlarıyla sevdirebilir.

İşte bu fenlere kıyasen, yüzer fûnûndan (*fenlerden*) her bir fen, geniş mikyasıyla ve hususi âyinesiyle ve dürbünlü gözüyle ve ibretli nazarıyla bu kâinatın Hâlık-ı Zülcelâlini esmâsıyla bildirir, sıfâtını, kemâlâtını tanıttırır.

İşte bu muhteşem ve parlak bir burhan-ı vahdâniyet (*Allah'ın birliğine ait delil*) olan mezkûr hücceti ders vermek içindir ki, Kur'ân-ı Mucizü'l-Beyan çok tekrarla, en ziyade **“Gökleri ve yeri yarattı”**⁽⁴⁰⁾, **“Göklerin ve yerin Rabbi”**⁽⁴¹⁾ âyetleriyle Hâlıkımızı bize tanıttırıyor, diye o mektepli gençlere dedim. Onlar dahi tamamıyla kabul edip tasdik ederek **“Hadsiz şükür olsun Rabbimize ki, tam kudsi ve ayn-ı hakikat bir ders aldık. Allah senden razı olsun”** dediler.

Ben de dedim :

İnsan binler çeşit elemelerle müteallim (*acı çeken*) ve binler nev'î lezzetlerle mütelezziz (*lezzet alan*) olacak bir zihayat makine ve gayet derece acziyle beraber hadsiz maddî-mânevî düşmanları ve nihayetsiz fakırla beraber hadsiz zâhirî ve bâtinî ihtiyaçları bulunan ve mütemadiyen zevâl ve firak tokatlarını yiyen bir biçare mahlûk iken, birden iman ve ubudiyetle böyle bir Padişah-ı Zülcelâle intisap edip bütün düşmanlarına karşı bir nokta-i istinat (*dayanak noktası*) ve bütün hâcâtına (*ihtiyaçlarına*) medar bir nokta-i istimdat (*yardım isteme noktası*) bularak, herkes mensup olduğu efendisinin şerefiyle, makamıyla iftihar ettiği gibi, o da böyle nihayetsiz Kadîr ve Rahîm bir Padişaha iman ile intisap etse ve ubudiyetle hizmetine girse ve ecelin idam ilânını kendi hakkında terhis tezkeresine çevirse ne kadar memnun ve minnettar ve ne kadar müteşekkîrâne iftihar edebilir, kıyas ediniz.

O mektepli gençlere dediğim gibi, musibettede mahpuslara da tekrar ile derim : **«Onu tanıyan ve itaat eden, zindanda dahi olsa bahtiyardır. Onu unutan, saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır.** Hattâ bir bahtiyar mazlum, idam

(40) Kur'ân-ı Kerim, En'âm, 6/1.

(41) Kur'ân-ı Kerim, Ra'd, 13/16.

olunurken bedbaht zâlimlere demiş : “Ben idam olmuyorum, belki terhis ile saadete gidiyorum. Fakat, ben de sizi idam-ı ebedî ile mahkûm gördüğümünden sizden tam intikamımı alıyorum.” **Lâ ilâhe illâllah** diyerek sürur ile teslim-i ruh eder.»

“Seni her türlü noksandan tenzih ederiz, Senin bize öğrettiğinden başka bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın.”⁽⁴²⁾

YEDİNCİ MESELE

Denizli hapsinde bir Cuma gününün meyvesidir.

“Kıyâmetin gerçekleşmesi ise göz açıp kapayıncaya kadar, yahut ondan da yakındır.”⁽⁴³⁾ “Sizin yaratılmanız da, diriltilmeniz de, tek bir kişinin yaratılıp diriltilmesi gibidir.”⁽⁴⁴⁾ “Şimdi bak Allah’ın rahmet eserlerine: Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor. Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir; O herşeye hakkıyla kâdirdir.”⁽⁴⁵⁾

Bir zaman Kastamonu’da “Hâlıkımızı bize tanıttır” diyen lise talebelerine sâbık Altıncı Meselede mektep fûnunun dilleriyle verdiğim dersi, Denizli Hapishanesinde benimle temas edebilen mahpuslar okudular. Tam bir kanaat-i imaniye (imani kanaat, tatmin) aldıklarından, âhirete bir iştîyak hissedip, “Bize âhiretimizi de tam bildir. Tâ ki, nefsimiz ve zamanın şeytanları bizi yoldan çıkarmasın, daha böyle hapislere sokmasın” dediler. Ve Denizli hapsindeki Risale-i Nur şakirtlerinin ve sabıkan Altıncı Meseleyi okuyanların arzularıyla, âhîret rûknünün dahi bir hülâsasının beyanı lâzım geldi. Ben de Risale-i Nur’dan bir kısacık hülâsa ile derim:

Nasıl ki, Altıncı Meselede biz Hâlıkımızı arzdan, semâvâtta sorduk; onlar fenlerin dilleriyle, güneş gibi Hâlıkımızı bize tanıttırdılar. Aynen biz de âhiretimizi başta o bildiğimiz Rabbimizden, sonra Peygamberimizden, sonra Kur’ân’ımızdan, sonra sair peygamberler ve mukaddes kitaplardan, sonra melâikelerden, sonra kâinattan soracağız.

İşte, birinci mertebede âhireti Allah’tan soruyoruz. O da bütün gönderdiği elçileriyle ve fermanlarıyla ve bütün isimleriyle ve sıfatlarıyla, “**Evet, âhîret vardır ve sizi oraya sevk ediyorum**” ferman ediyor. Onuncu Söz, on iki parlak ve kat’î hakikatlerle, bir kısım isimlerin âhirete dair cevaplarını ispat ve izah eylemiş. Burada, o izaha iktifaen (yeterli görerek) gayet kısa bir işaret ederiz.

Evet, madem hiçbir saltanat yoktur ki, o saltanata itaat edenlere mükâfatı ve isyan edenlere mücâzâtı (cezalar) bulunmasın. Elbette rububiyet-i mutlaka (sı-

(42) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/32.

(43) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/77.

(44) Kur’an-ı Kerim, Lokman, 31/28.

(45) Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/50.

nırsız bir rabblik ve hükümranlık) mertebesinde bir saltanat-ı sermediyenin (*sonsuz saltanatın*), o saltanata iman ile intisap ve tâat ile fermanlarına teslim olanlara mükâfatı ve o izzetli saltanatı küfür ve isyanla inkâr edenlere de mucâzâtı; o rahmet ve cemâle, o izzet ve celâle lâıyk bir tarzda olacak diye **Rabbü'l-Âlemîn** (*bütün alemlerin rabbı olan Allah*) ve **Sultanü'd-Deyyân** (*mükafat ve cezayı hakkıyla veren Allah*) isimleri cevap veriyorlar.

Hem madem güneş gibi, gündüz gibi, zemin yüzünde bir umumî rahmet ve ihatalı bir şefkat ve kerem gözümüzle görüyoruz. Meselâ, o rahmet, her baharda umum ağaçları ve meyveli nebatları cennet hûrileri gibi giydiren, süslendirip, ellerine her çeşit meyveleri verip bizlere uzatıp **“Haydi alınız, yiyiniz”** dediği gibi; bir zehirli sineğin eliyle bizlere şıfalı, tatlı balı yedirdiği ve elsiz bir böceğin eliyle en yumuşak ipeği bizlere giydirdiği gibi, bir avuç kadar küçücük çekirdeklerde, tohumcuklarda binler batman taamları bizim için saklayan ve ihtiyat zahîresi olarak o küçücük depolarda yerleştiren bir rahmet, bir şefkat, elbette hiç şüphe olamaz ki, bu derece nâzeninâne beslediği bu sevimli ve minnettarları ve perestîşkârları olan mü'min insanları idam etmez. Belki, onları daha parlak rahmetlere mazhar etmek için, hayat-ı dünyeviye vazifesinden terhis eder diye, **Rahîm** ve **Kerîm** isimleri sualimize cevap veriyorlar, **“El-Cennetü hakkun - Cennet haktır”** diyorlar.

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz ki, umum mahlûklarda ve zemin yüzünde öyle bir hikmet eli işliyor ve öyle bir adalet ölçüleriyle işler dönüyor ki, akl-ı beşer (*insan aklı*) onun fevkinde (*üstünde*) düşünemiyor. Meselâ, insanın bin cihazatına takılan hikmetlerinden yalnız bir küçük çekirdek kadar kuvve-i hafızasında bütün tarihçe-i hayatını ve ona temas eden hadsiz hâdisâtı o kuvvecikte yazıp, onu bir kütüphane hükmüne getirip ve insanın haşirde muhakemesi için neşir olacak olan defter-i a'mâlinin (*amel defterinin*) bir küçük senedi olarak her vakit hatırlatmak sırrıyla her insanın eline vererek dimağının cebine koyan bir ezeli hikmet; ve bütün masnuatta (*sanat eseri varlıklar*) gayet hassas mizanlarla âzâlarını yerleştiren, mikroptan gergedana, sinekten simurg kuşuna, bir çiçekli nebattan milyarlar, trilyonlarla çiçekler açan bahar çiçeğine kadar, israfsız ölçülerle bir tenasüp (*uygunluk*), bir muvazene (*denge*), bir intizam (*düzen*) ve bir cemâl içinde masnuatı bir hüsn-ü san'at yapan ve her zîhayatın hukuk-u hayatını kemâl-i mizanla veren, iyiliklere güzel neticeler ve fenalıklara fena neticeler verdiren ve Âdem zamanından beri tâği (*azgın, zulmeden*) ve zâlim kavimlere vurduğu tokatlarla kendini pek kuvvetli ihsas ettiren bir adalet-i sermediye (*sonsuz dâimî adalet*), elbette ve hiç şüphe getirmez ki, güneş gündüzsüz olmadığı gibi, o hikmet-i ezeliye, o adalet-i sermediye âhiretsiz olmazlar ve ölümde en zâlimlerin

ve en mazlumların bir tarzda gitmelerindeki âkibetsiz bir dehşetli haksızlığa, adaletsizliğe ve hikmetsizliğe hiçbir vechile müsaade etmezler diye, **Hakim** ve **Hakem** ve **Adl** ve **Âdil** isimleri bizim sualimize kat'î cevap veriyorlar.

Hem madem bütün zîhayat mahlûkların, elleri yetişmediği ve iktidarları da-iresinde olmayan bütün hâcâtlarını (*ihtiyaçlarını*), bütün fitrî matlaplarını (*yaratılıştan gelen isteklerini*) bir nev'i dua bulunan istidad-ı fitrî (*doğal yetenek*) ve ihtiyac-ı zarurî (*yaratılıştan gelen zorunlu ihtiyaç*) dilleriyle istedikleri vakitte, gayet **Rahîm** ve iştirici ve şefkatli bir dest-i gaybî (*görünmeyen el*) tarafından verildiğinden ve ihtiyarî olan daavât-ı insaniyenin (*insanların duaları*), hususan havas-ların ve nebîlerin dualarının on adetten altı yedisi hilâf-ı âdet (*kuraldışı olarak*) makbul olmasından kat'î anlaşılıyor ki, her dertlinin âhını, her muhtacın duasını işiten ve dinleyen bir **Semî'** ve **Mücîb** perde arkasında var, bakar ki, en küçük bir zîhayatın en küçük bir ihtiyacını görür ve en gizli bir âhını işitir, şefkat eder, fiilen cevap verir, memnun eder. Elbette ve herhalde hiçbir şüphe ihtimali kalmaz ki, mahlûkların en ehemmiyetlisi olan nev-i insanın en ehemmiyetli ve umumî ve umum kâinatı ve umum esmâ ve sıfât-ı ilâhiyeyi alâkadar eden bekâ-i uhreviyye (*âhiretteki devamlılık, kalıcılık*) ait dualarını içine alan ve nev-i insanın güneşleri ve yıldızları ve kumandanları olan bütün peygamberleri arkasına alıp onlara duasına âmin, âmin dedirten ve ümmetinden hergün her ferd-i mütediyyin (*dindar fertler*), hiç olmazsa kaç defa ona salâvat getirmekle onun duasına âmin, âmin diyen ve belki bütün mahlûkat o duasına iştirak ederek “*Evet yâ Rabbenâ! İsteddiğini ver; biz de onun istediğini istiyoruz*” diyorlar. Bütün bu reddedilmez şerait altında bekâ-i uhrevî ve saadet-i ebediye (*sonsuz mutluluk*) için Hz. Muhammed'in (*aleyhi's-salatu vesselâm*), haşrin hadsiz esbâb-ı mûcibesinden (*sınırsız gerektirici sebepler*) yalnız tek duası, cennetin vücuduna ve baharın icadı kadar kudretine kolay olan âhiretin icadına kâfi bir sebeptir diye, **Mücîb** ve **Semî'** ve **Rahîm** isimleri bizim sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem, gündüz bedahetle güneşi gösterdiği gibi, zemin yüzünde, mevsimlerin tebeddülünde (*değişmesinde*) küllî ölmek ve dirilmekte, perde arkasında bir Mutasarrıf (*dilediğini dilediği gibi tasarruf eden Allah*), gayet intizamla koca küre-i arzı bir bahçe, belki bir ağaç kolaylığında ve intizamında ve azametli baharı bir çiçek suhuletinde (*kolaylığında*) ve mîzanlı ziynetinde ve zemin sahife-sinde üç yüz bin haşır ve neşrin nümune ve misallerini gösteren üç yüz bin kitap hükmündeki nebatat ve hayvanat taifelerini onda yazar, beraber ve birbiri içinde şaşırmayarak, karışık iken karıştırmayarak, birbirine benzemekle beraber iltibassız (*karıştırmadan*), sehivsiz (*yanılmaksızın*), hatasız, mükemmel, muntazam, mânidar yazan bir kalem-i kudret, bu azameti içinde hadsiz bir rahmet, niha-

yetsiz bir hikmetle işlediği gibi; koca kâinatı bir hanesi misillü insana musahhar (*boyun eğdiren*) ve müzeyyen (*süslü*) ve tefriş etmek ve o insanı halife-i zemin ederek ve dağ ve gök ve yer tahammülünden çekindikleri emanet-i kübrâyı (*büyük emanet, benlik duygusu*) ona vermesi ve sair zîhayatlara bir derece zabıtlık mertebesiyle mükerrerrem etmesi ve hitâbât-ı Sübhâniyesine (*her türlü kusurdan uzak Allah'ın kendine has hitabı ve konuşması*) ve sohbetine müşerref eylemesiyle fevkalâde bir makam verdiği ve bütün semâvî fermanlarda ona saadet-i ebediyeyi ve bekâ-i uhreviyeyi kat'î vâd ve ahdettiği halde, elbette ve hiçbir şüphe olmaz ki, bahar kadar kudretine kolay gelen dâr-ı saadeti o mükerrerrem ve müşerref insanlar için açacak ve yapacak ve haşır ve kıyameti getirecek diye, **Muhyî** ve **Mümît** ve **Hayy** ve **Kayyûm** ve **Kadîr** ve **Âlîm** isimleri, Hâlıkımızdan sormamıza cevap veriyorlar.

Evet, her baharda bütün ağaçları ve otların köklerini aynen ihya (*hayat verme, diriltme*) ve nebatî ve hayvanî üç yüz bin nev'i haşrin ve neşrin nümunelerini icad eden bir kudret, Hz. Muhammed ve Hz. Mûsâ'nın (*aleyhime's-salatu vesselâm*) herbirinin ümmetinin geçirdiği bin senelik zaman, karşı karşıya hayalen getirilip bakılsa, haşrin ve neşrin bin misalini ve bin delilini iki bin baharda^(46-HAŞİYE) gösterdiği görülecek. Ve, böyle bir kudretten haşr-i cismânîyi (*âhirette insanların cesetleriyle birlikte dirilmeleri*) uzak görmek, bin derece körlük ve akılsızlıktır.

Hem madem nev-i beşerin en meşhurları olan yüz yirmi dört bin peygamberler ittifakla saadet-i ebediyeyi ve bekâ-yı uhrevîyi Cenâb-ı Hakkın binler vâd ve ahdlerine istinaden ilân edip mu'cizeleriyle doğru olduklarını ispat ettikleri gibi, hadsiz ehl-i velâyet, keşfle ve zevkle aynı hakikate imza basıyorlar. Elbette o hakikat güneş gibi zâhir olur; şüphe eden divâne olur.

Evet, bir fende ve bir san'atta mütehasıs (*uzman*) bir iki zâtın o fen ve o san'ata ait hükümleri ve fikirleri, onda ihtisası olmayan bin adamın, hattâ başka fenlerde âlim ve ehl-i ihtisas da olsalar, muhalif fikirlerini hükümden iskat ettikleri (*düşürmek, ehemmiyetsiz kılmak*) gibi; bir meselede, mesela, Ramazan hilâlini yevm-i şekte (*Şaban ayının sonu, hilâli görememe şüphesi*) ispat etmek ve "Süt konservelerine benzeyen ceviz-i hindî (*hindistan cevizi*) bahçesi rû-yi zeminde var" diye dâvâ etmekte iki ispat edici, bin inkâr edici ve nefyedıcilere galebe edip dâvâyı kazanıyorlar. Çünkü ispat eden yalnız bir ceviz-i hindîyi veyahut yerini gösterse kolayca dâvâyı kazanır. Onu nefiy (*inkâr, kabul etmeme*) ve inkâr eden bütün rû-yi zemini aramak, taramakla hiçbir yerde bulunmadığını göstermekle dâvâsını ispat edebildiği gibi; cenneti ve dâr-ı saadeti ihbar ve ispat eden, yalnız bir izini sinemada gibi keşfen, bir gölgesini, bir tereşşuhunu (*sızıntısını*) göster-

(46) HAŞİYE : Sabık her bir bahar, kıyameti kopmuş, ölmüş ve karşısındaki bahar onun haşrı hükmündedir.

mekle dâvâyı kazandığı halde; onu nefiy ve inkâr eden, bütün kâinatı ve ezelden ebede kadar zamanları görmek ve göstermekle ancak inkârını ve nefyini ispat ile dâvâyı kazanabilir. Ve bu ehemmiyetli sırdandır ki, “*Hususi bir yere bakmayan ve imanî hakikatler gibi umum kâinata bakan nefiyler, inkârlar -zâtında muhâl olmamak şartıyla- ispat edilmez*” diye ehl-i tahkik ittifak edip bir düstur-u esasî (temel prensip) kabul etmişler.

İşte bu kat’î hakikate binaen (gerçeğe dayanarak), binler feylesofların muhalif fikirleri, böyle imanî meselelerde birtek muhbir-i sâdika (doğru sözlü haber verici, peygamber) karşı hiçbir şüphe, hattâ vesvese vermemek lâzımken, yüz yirmi bin ispat edici ehl-i ihtisas ve muhbir-i sâdıkın ve hadsiz ve nihayetsiz müsbet (ispat edici) ve mütehassıs (uzman) ehl-i hakikat ve ashab-ı tahkikin ittifak ettikleri erkân-ı imaniyede (imanın şartlarında), aklı gözüne inmiş, kalbsiz, mâneviyattan uzaklaşmış, körleşmiş birkaç feylesofun inkârlarıyla şüpheyi düşmenin ne kadar ahmaklık ve divanelik olduğunu kıyas ediniz.

Hem madem, gözümüzle gündüz gibi, hem nefsimizde, hem etrafımızda bir rahmet-i âmme (herşeyi kaplayan rahmet) ve bir hikmet-i şâmîle (kuşatıcı hikmet) ve bir inâyet-i dâime (dâimi özen, itina) müşahede ediyoruz ve dehşetli bir saltanat-ı rububiyet (Allah’ın rablığı ve hükümranlılığı) ve dikkatli bir adalet-i âliye (yüksek adalet) ve izzetli icraat-ı celâliyenin (Allah’ın Celâl isminin faaliyetleri) âsârını (eserlerini) ve cilverlerini görüyoruz. Hattâ bir ağacın meyveleri ve çiçekleri sayısınca o ağaca hikmetler takan bir hikmet ve herbir insanın cihazatı ve hissiyâtı ve kuvveleri adedince ihsanları, in’âmları (nimetlendirmeleri) ona bağlamış bir rahmet ve Kavm-i Nûh ve Hûd ve Salih (aleyhimüs-selâm) ve Kavm-i Âd ve Semûd ve Firavun gibi âsî milletlere tokat vuran ve en küçük bir zîhayatın hakkını muhafaza eden izzetli ve inâyetli bir adalet ve “*Yine Onun âyetlerindendir ki, gök ve yer Onun emriyle ayakta durur. Sonra O sizi bir emirle çağırdığında derhal kabirlerinizden çıkarsınız.*”⁽⁴⁷⁾ âyeti, azametli bir îcâz (az sözle çok mânâ ifade etme) ile der :

Nasıl ki iki kışlada yatan ve duran mutî (itaatkâr) askerler, bir kumandanın çağırmasıyla silâh başına ve vazife başına boru sesiyle gelmeleri gibi, aynen öyle de, bu iki kışlanın misalinde ve emre itaatinde koca semâvât ve küre-i arz Sultan-ı Ezelinin askerlerine iki mutî kışla gibi, ne vakit Hazret-i İsrail’in (aleyhisselâm) borusuyla o kışlalarda ölümle yatanlar çağrılrsa, derhal ceset libaslarını giyip dışarı fırlamalarını ispat edip gösteren, her baharda arz kışlası içindekiler, melek-i ra’dın (gök gürültüsü ile vazifeli melek) borusuyla aynı vaziyeti göstermesiyle nihayetsiz azameti anlaşılan bir saltanat-ı rububiyet; elbette ve elbette ve herhalde

ve hiç şüphe getirmez ki, Onuncu Sözde ispatına binaen o rahmet ve hikmet ve inâyet ve adalet ve saltanat-ı sermediyenin gayet kat'î istedikleri dâr-ı âhiret ve daire-i haşir ve neşrin açılmamasıyla o nihayetsiz cemâl-i rahmet (*rahmetin güzelliği*) nihayetsiz bir çirkin merhametsizliğe inkılâp etmesi ve o hadsiz kemâl-i hikmet (*mükemmel bir hikmet*), hadsiz kusurlu abesiyete (*faydasız ve gagesiz oluş*) ve fâidesiz israfata dönmesi ve o gayet şirin inâyet, gayet acı ihanetlere değişmesi ve o gayet mizanlı ve hakkaniyetli adalet, gayet şiddetli zulümlere kalb olması ve o gayet derecede haşmetli ve kuvvetli saltanat-ı sermediye sukut etmesi (*düşmesi, alçalması*) ve haşrin gelmemesiyle bütün haşmeti kaybolması ve kemâlât-ı rububiyeti acz ve kusur ile lekedâr olması, hiçbir cihet-i imkânı yok, hiçbir akıl ihtimal vermez, yüz muhal içinde birden bulunur, dâire-i imkân haricinde bâtil ve mümtendir (*imkânsızdır*).

Çünkü nâzenin ve nazdar beslediği ve akıl ve kalb gibi cihazatla saadet-i ebediye ve âhirette bekâ-i dâimîye iştîyak hissini verdiği halde onu ebedî idam etmek, ne kadar gadirli (*zulümlü*) bir merhametsizlik; ve onun yalnız dimağına yüzer hikmetler ve fâideler taktığı halde onu dirilmemek üzere bütün cihazatını ve binler fâideleri bulunan istidadâtını âkıbetsiz bir ölümle fâidesiz, neticesiz, hikmetsiz bütün bütün israf etmek, ne derece hilâf-ı hikmet (*hikmete zıt*) ve binler vaid ve ahidlerini yerine getirmemekle **-hâşâ-** aczini ve cehlîni göstermek, ne kadar o haşmet-i saltanata ve o kemâl-i rububiyete zıttır, her zîşuur anlar. Bunlara kıyasen, inâyet ve adâleti tatbik eyle...

İşte, Hâlıkımızdan sorduğumuz âhirete dair sualimize **Rahmân, Hakîm, Adl, Kerîm, Hâkim** isimleri mezkûr hakikatle cevap veriyorlar; şeksiz, şüphesiz, güneş gibi âhireti ispat ediyorlar.

Hem madem biz gözümüzle görüyoruz, öyle ihâtalı ve azametli bir hafızıyet (*koruyuculuk*) hükmeder ki, zîhayat herşeyin ve her hâdisenin çok sûretlerini ve gördüğü fitrî vazifesinin defterini ve esmâ-i ilâhiyeye karşı lisan-ı hal ile tesbihâtına dair sahife-i a'mâlîni (*iş ve davranışların yazıldığı sahife*) misâlî levhalarda ve çekirdeklerinde ve tohumcuklarında ve Levh-i Mahfuzun (*herşeyin bütün ayrıntılarıyla yazıldığı kader levhası*) nümunecikleri olan kuvâ-yı hafızalarında (*hafıza duyusu, bellek*) ve bilhassa insanın dimağındaki pek büyük ve pek küçük kütüphanesi olan kuvve-i hafızasında ve sair maddî ve mânevî in'ikâs âyinelerinde (*yansıma aynalarında*) kaydeder, yazdırır, zaptederek muhafaza altına alır. Sonra, mevsimi geldikçe bütün o mânevî yazıları maddî bir tarzda da gözümüze gösterip milyonlarla misâller ve deliller ve nümuneler kuvvetiyle "Amel defterleri açılıp yayınlandığı zaman"⁽⁴⁸⁾ âyetindeki en acîp bir hakikat-ı haşriyeyi (*yeniden dirilme*

(48) Kur'an-ı Kerim, Tekvir, 81/10.

gerçeği), kudretin bir çiçeği olan her bahar, kendi çiçek-i ekberinde milyarlar dile kâinata ilân eder. Ve başta nev-i insan olarak eşya, fenâya düşmek ve ademe sukut etmek (*yokluğa düşmek*) ve hiçlikte mahvolmak ve başta nev-i beşer olarak zihayatlar idam edilmek için yaratılmamışlar. Belki bekâya (*kalıcılık*) terakki (*yükselme*) ile ve devamı tasaffı (*saflaşma*) ile ve sermedî (*sürekli, devamlı*) vazife istidadıyla girmek için halk olunduklarını (*yaratıldıklarını*) gayet kuvvetli ispat eder.

Evet, her baharda müşahede ediyoruz ki, güz mevsimi kıyametinde vefat eden hadsiz nebatat, bahar haşrinde herbir ağaç, herbir kök, herbir çekirdek, herbir tohum “*Amel defterleri açılıp yayınlandığı zaman*” âyetini okuyup bir mânâsını, bir ferdini kendi diliyle, geçmiş senelerde gördüğü vazifenin misalleriyle tefsir ederek o azametli hafziyete şehadet eder, “**O Evveldir**; başlangıcı olmadığı gibi, bütün varlıkların başlangıcı da O’nun ilim ve kudretine bağlıdır. **O Âhirdir**; sonu olmadığı gibi bütün varlıkların neticesi O’na bakar ve dönüşü O’nadır. **O Zâhirdir**; varlık ve birliğinin delilleri herşeyde apaçık görünür ve bütün varlıklar dış görünüşleri ve san’atlı yapılarıyla O’nun kudret ve san’atına şahitlik eder. **O Bâtındır**; herşeyin hakikatine vâkıftır ve herşeyin içyüzü O’nun kudret ve hikmetine şahitlik eder.”⁽⁴⁹⁾ âyetindeki dört muazzam hakikatleri herşeyde gösterip hafziyeti âzami derecede ve haşri bahar kolaylığında ve kat’iyetinde bizlere ders verir.

Evet, bu dört ismin cilveleri en cüz’îden en küllîye kadar cereyan ederler. Meselâ, nasıl ki bu ağacın menşei olan bir çekirdek, **el-Evvvel**⁽⁵⁰⁾ ismine mazhariyetle o ağacın gayet mükemmel programını ve icadının noksansız cihazatını ve teşekkülünün bütün şeraitini câmi’ bir kutucuktur ki, hafziyetin azametini ispat eder.

Ve’l-Ahir⁽⁵¹⁾ ismine mazhar olan meyvesi ise, çekirdekleriyle o ağacın işlediği bütün fitrî vazifelerinin (*yaratılıştan gelen görevlerinin*) fihristesini (*içindekiler*) ve amellerinin listesini ve hayat-ı saniyesinin (*ikinci hayatının*) düsturlarını ihtiva eden bir sandukçuktur ki, âzamî derecede hafziyete (*koruyuculuk*) şehadet eder.

Ve’z-Zâhir⁽⁵²⁾ ismine mazhar olan o ağacın suret-i cismâniyesi ise, öyle tenasüplü ve san’atlı ve süslü bir hulle, bir libas ve ayrı ayrı nakışlar ve zîynetler ve yaldızlı nişanlarla tezyin edilmiş, güya yetmiş renkli bir hûri elbisesidir ki, hafziyet içinde azamet-i kudret ve kemâl-i hikmet ve cemâl-i rahmeti gözlere gösterir.

(49) Kur’an-ı Kerim, Hadid, 57/3.

(50) **el-Evvvel** : her şeyin aslını ve başlangıcını ezeli ilmiyle tespit eden ve Kendisinden önce hiçbir şey var olmayan Allah.

(51) **ve’l-Âhir** : her şeyin sonunu ezeli ilmiyle belirleyen ve sonu gelen varlıkların neslini tohum ve çekirdeklerde tanzim eden ve her şeyden sonra yalnız Kendisi bâkî kalan Allah.

(52) **ve’z-Zâhir** : her şeyin dış yüzlerini çeşitli cihaz ve ince nakışlarla süsleyerek mükemmel ve güzel yaratan ve her şeyde varlık ve birliğinin işaretleri açıkça görünen Allah.

(53) **ve’l-Bâtin** : bütün varlıkların içyüzlerini mükemmel bir fabrikanın harika makineleri gibi yaratıp işleten ve bununla da isim ve sıfatlarının her türlü noksandan uzak olduğunu gösteren Allah.

Ve'l-Bâtın⁽⁵³⁾ ismine âyine olan o ağacın içindeki makinesi ise, öyle muntazam ve mükemmel ve mu'cizatlı bir fabrika, bir destgâh (*tezgah*), bir kimyahâne ve hiçbir dalı ve meyveyi ve yaprağı gıdasız bırakmayan mizanlı bir kazan-ı erzaktır ki, hafîziyet içinde kemâl-i kudret ve adalet ve cemâl-i rahmet ve hikmeti güneş gibi ispat eder.

Aynen öyle de, küre-i arz, senevî mevsimler cihetinde bir ağaçtır. **İsm-i Evvel** cilvesiyle güz mevsiminde hafîziyete emanet edilen bütün tohumlar ve çekirdekler, bahar çarşafını giyen zemin yüzünün milyarlar dal, budak, meyve veren ve çiçek açan ağacının teşkilatına dair İlâhî emirlerin mecmuacıkları ve kaderden gelen düsturların listeleri ve geçen yazın işlediği vazifelerin küçücük sahife-i amelleri (*iş ve davranışların yazıldığı sayfeler*) ve defter-i hidematıdır ki (*hizmet defterleridir ki*), bilbedahe (*apaçık bir şekilde*) bir Hafız-i Zülcelâl-i ve'l-İkramın hadsiz kudret, adalet, hikmet, rahmet ile iş gördüğünü gösteriyor.

Ve senevî zemin ağacının âhiri ise, ikinci günde o ağacın gördüğü bütün vazifelerini ve esmâ-i ilâhiyeye karşı ettiği bütün fitrî tesbihatlarını ve gelecek bahar haşrinde neşrolabilen bütün sahâif-i amellerini, zerrecik ve küçücük kutucukların içine koyup, Hafız-i Zülcelâlin dest-i hikmetine teslim eder **Hüve'l-Âhir** ismini hadsiz dillerle kâinat yüzünde okur.

Ve bu ağacın zâhiri ise, haşrin üç yüz bin misallerini ve emarelerini gösteren üç yüz bin küllî ve çeşit çeşit çiçekler açıp hadsiz **rahmâniyet** ve **rezzâkiyet** ve **rahîmiyet** ve **kerîmiyet** sofralarını sererek zîhayatlara ziyafetler vermekle **Hüve'z-Zâhir** ismini, meyveleri, çiçekleri, taamları sayısınca lisanlarıyla zikredip medh ü senâ eder, gündüz gibi “*Amel defterleri açılıp yayınlandığı zaman*” hakikatini gösterir.

Bu haşmetli ağacın bâtını ise, hadsiz ve hesaba gelmez muntazam makine-leri ve mizanlı fabrikaları kemâl-i dikkat ve intizamla işlettiren öyle bir kazan ve destgâhtır ki, bir dirhemden bin batman taamları pişirir, açlara yetiştirir. Ve öyle bir mizan ve dikkatle işler ki, zerre kadar tesadüfün karışmasına bir yer bırakmıyor. **Hüve'l-Bâtın** ismini zeminin içyüzüyle, yüz bin dille tesbih eden bazı melâike gibi, yüz bin tarzlarda ilân edip ispat eder.

Hem arz, senevî hayatı haysiyetiyle bir ağaç olduğu ve o dört isim içinde hafîziyeti ve onunla haşır kapısına bir anahtar yaptığı gibi; aynen öyle de, dehrî (*çağları içine alan*) ve dünya hayatı cihetiyle yine meyveleri âhiret pazarına gönderilen bir muntazam ağaçtır. Ve o dört isme öyle bir mazhar, bir âyine ve âhirete giden bir yol açar ki, genişliğini ihataya ve tabire aklımız kâfi gelmiyor. Yalnız bu kadar deriz :

Nasıl ki bir saatin saniyeleri ve dakikaları ve saatleri ve günleri sayan haftalık saatin milleri birbirine benzer, birbirini ispat eder. Saniyelerin hareketini gören, sair çarkların hareketlerini tasdik etmeye mecbur olur. Aynen öyle de, semâvât ve arzın Hâlık-ı Zülcelâlinin bir saat-i ekberi olan bu dünyanın saniyelerini sayan günler ve dakikalarını hesap eden seneler ve saatlerini gösteren asırlar ve günlerini bildiren devirler birbirine benzer, birbirini ispat eder. Ve bu gecenin sabahı ve bu kışın baharı kat'iyetinde fâni dünyanın karanlıklı kışının bâki bir baharı ve sermedî bir sabahı geleceğini hadsiz emârelerle haber verir diye, **Hafız** ismi ile "**O Evveldir**; başlangıcı olmadığı gibi, bütün varlıkların başlangıcı da O'nun ilim ve kudretine bağlıdır. **O Âhirdir**; sonu olmadığı gibi bütün varlıkların neticesi O'na bakar ve dönüşü Onadır. **O Zâhirdir**; varlık ve birliğinin delilleri herşeyde apaçık görünür ve bütün varlıklar dış görünüşleri ve san'atlı yapılarıyla O'nun kudret ve san'atına şâhitlik eder. **O Bâtındır**; herşeyin hakikatine vâkıftır ve herşeyin içyüzü O'nun kudret ve hikmetine şâhitlik eder." isimleri, biz Hâlıkımızdan sorduğumuz haşır meselesine, mezkûr hakikatle cevap veriyorlar.

Hem madem gözümüzle görüyoruz ve aklımızla anlıyoruz ki;

- İnsan şu kâinat ağacının en son ve en cemiyetli meyvesi,
- Ve hakikat-ı Muhammediye (*aleyhi's-salatu vesselâm*) cihetiyle çekirdek-i aslîsi,
- Ve kâinat Kur'ân'ının âyet-i kübrası,
- Ve İsm-i Âzamı taşıyan âyetü'l-kürsîsi,
- Ve kâinat sarayının en mükerrem misafiri,
- Ve o saraydaki sair sekenelerde (*sakinler*) tasarrufa mezun en faal memuru,
- Ve kâinat şehrinin zemin mahallesinin bahçesinde ve tarlasında, varidat (*gelifirler, kaynaklar*) ve sarfiyatına (*giderler, harcamalar*) ve zer' (*ekmek, dikmek*) ve ekilmesine nezarete memur,
- Ve yüzer fenler ve binler san'atlarla teçhiz edilmiş en gürültülü ve mes'uliyetli nâzırı,
- Ve kâinat ülkesinin arz memleketinde, Padişah-ı Ezel ve Ebedin gayet dikkat altında bir müfettişi, bir nevi halife-i arzı,
- Ve cüz'î ve küllî harekâtı kaydedilen bir mutasarrıfı,
- Ve semâ ve arz ve cibâlin (*dağların*) kaldırmasından çekindikleri emanet-i kübrâyı (*büyük emanet, benlik duygusu*) omuzuna alan,
- Ve önüne iki acıp yol açılan, bir yolda zîhayatın en bedbahtı ve diğerinde en bahtıyarı,
- Çok geniş bir ubudiyetle mükellef bir abd-i küllî (*bütün varlıkların ibadetlerini temsil eden kul*),

• Ve Kâinat Sultanının İsm-i Âzamına mazhar ve bütün esmâsına en câmi' bir âyinesi, ve hitabât-ı Sübhâniyesine ve konuşmalarına en anlayışlı bir muhatab-ı hassı (*özel muhatabı*),

• Ve kâinatın zîhayatları içinde en ziyade ihtiyaçlısı,

• Ve hadsiz fakrıyla ve acziyle beraber hadsiz maksatları ve arzuları ve nihayetsiz düşmanları ve onu inciten zararlı şeyleri bulunan bir biçare zîhayatı,

• Ve istidatça (*kabiliyet, yetenek*) en zengini,

• Ve lezzet-i hayat cihetinde en müteallimi (*acı çeken*) ve lezzetleri dehşetli elemelerle âlûde (*karişık*),

• Ve bekâya en ziyade müştak (*arzulu, istekli*) ve muhtaç ve en çok lâıyk ve müstehak (*hak etmiş, lâıyk*) ve devamı ve saadet-i ebediye'yi hadsiz dualarla isteyen ve yalvaran ve bütün dünya lezzetleri ona verilse, onun bekâya karşı arzusunun tatmin etmeyen,

• Ve ona ihsanlar eden Zâtı perestîş (*aşırı derecede sevmek, tapmak*) derecesinde seven ve sevdiren ve sevilen çok hârika bir mu'cize-i kudret-i Samedâniye ve bir acûbe-i hilkat (*acayip yaratılış harikası*),

• Ve kâinatı içine alan ve ebede gitmek için yaratıldığına bütün cihazat-ı insaniyesi şehadet eden, böyle yirmi küllî hakikatlerle Cenâb-ı Hakkın **Hakk** ismine bağlanan,

• Ve en küçük zîhayatın en cüz'î ihtiyacını gören ve niyazını işiten ve fiilen cevap veren Hafız-i Zülcelâlin **Hafız** ismiyle mütemadiyen amelleri kaydedilen ve kâinatı alâkadar edecek ef'âlleri (*fiilleri*) o ismin kâtibîn-i kiramlarıyla yazılan ve herşeyden ziyade o ismin nazar-ı dikkatine mazhar bulunan bu insanlar, elbette ve elbette ve herhalde ve hiçbir şüphe getirmez ki, bu yirmi hakikatın hükmüyle, insanlar için bir haşır ve neşir olacak ve **Hakk** ismiyle evvelki hizmetlerinin mükâfatını ve kusuratının mücâzâtını (*cezalarını*) çekecek ve **Hafız** ismiyle cüz'î-küllî kayd altına alınan her amelinden muhasebe ve sorguya çekilecek ve dâr-ı bekâda saadet-i ebediye (*sonsuz mutluluk*) ziyafetgâhının ve şekavet-i dâime (*dâimî bir sıkıntı, mutsuzluk*) hapishanesinin kapıları açılacak ve bu âlemde çok tâifelere kumandanlık yapan ve karişan ve bazan kariştıran bir zabıt, toprağa girip her amelinden sual olunmamak ve uyandırılmamak üzere yatıp saklanmayacaktır.

Yoksa, sineğin sesini işitip hakk-ı hayatını vermekle fiilen cevap verdiği halde, gök gürültüsü kuvvetinde bekâya ait hadsiz hukuk-u insaniyenin, mezkûr yirmi hakikatler lisanlarıyla edilen ve Arşı ve ferşi çınlatan dualarını işitmemek ve o hadsiz hukuku zayi etmek ve sinek kanadının intizamı şehadetiyle sinek kanadı kadar israf etmeyen bir hikmet, bütün o hakikatlerin bağlandıkları insanî istida-

datı ve ebede uzanan emelleri ve arzuları ve o istidat ve arzuları besleyen kâinatın pek çok rabitalarını ve hakikatlerini bütün bütün israf etmek öyle bir haksızlıktır ve imkân haricinde ve zâlimâne bir çirkinliktir ki, **Hakk** ve **Hafız** ve **Hakîm** ve **Cemîl** ve **Rahîm** isimlerine şehadet eden bütün mevcudât onu reddeder, “**Yüz derece muhal ve bin vech ile mümtendir**” derler.

İşte biz Hâlıkımızdan haşre dair sorduğumuz suale **Hakk**, **Hafız**, **Hakîm**, **Cemîl**, **Rahîm** isimleri cevap verip derler: “**Biz hak ve hakikat olduğumuz gibi ve hem bize şehadet eden mevcudâtın tahakkuku misillü, haşir haktır ve muhakkaktır.**”

Hem madem... (Daha yazacaktım, fakat güneş gibi malûm olmasından kısa kestim.)

İşte geçmiş misâllerde ve madem’lerdeki maddelere kıyasen, Cenâb-ı Hakkın yüz, belki bin esmâsının kâinata bakan isimlerinin herbirisi, nasıl ki mevcudatta-ki âyine ve cilveleriyle Müsemmâsını (ismin sahibini) bedahetle ispat eder; aynen öyle de, haşri ve dâr-ı âhireti de gösterirler ve kat’iyetle ispat ederler.

Hem nasıl Hâlıkımızdan sorduğumuz sualimize, o Rabbimiz bütün fermanlarıyla ve nazil ettiği bütün kitaplarıyla ve müsemmâ olduğu ekser isimleriyle bize kudsî ve kat’î cevap veriyor; aynen öyle de, melâikeleriyle ve onların diliyle daha başka bir tarzda dedirir:

“Sizin zaman-ı Âdem’den beri hem ruhanîlerle, hem bizimle görüşmenizin yüzer tevatür (doğruluğu çeşitli kaynaklardan kesin olarak kanıtlanan haber) kuvvetinde hâdiseleri var. Ve bizim ve ruhanîlerin vücutlarına ve ubudiyetlerine delâlet eden hadsiz emâre ve deliller var. Ve biz âhîret salonlarında ve bazı dairelerinde gezdiğimizizi, birbirimize mutabık olarak sizin kumandanlarınızla görüştüğümüz zaman söylemişiz ve dâima da söylüyoruz. Elbette bu gezdiğimiz bâki ve mükemmel salonlar ve bu salonların arkalarında tefriş (döşeme) ve tezyin (süsleme) edilmiş olan saraylar ve menziller, hiç şüphemiz yoktur ki, gayet ehemmiyetli misafirleri o yerlerde iskân etmek üzere bekliyorlar. Size kat’î beyan ediyoruz” diye sualimize cevap veriyorlar.

Hem madem Hâlıkımız, bize en büyük muallim ve en mükemmel üstad ve şaşırmaz ve şaşırtmaz en doğru rehber olarak Muhammed-i Arabî’yi (aleyhi’s-salatu vesselâm) tayin etmiş ve en son elçi olarak göndermiş. Biz dahi, ilme’l-yakîn (ilmi ve sağlam delillere dayanarak, hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak derecede kesin bilme) mertebesinden aynе’l-yakîn (gözlem ve müşahedeye dayanarak, hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak derecede kesin bilme) ve hakka’l-yakîn (bizzat yaşamak suretiyle, hiçbir kuşkuyla yer bırakmayacak derecede kesin bilme) mertebelerine te-

rakki (*ilerleme*) ve tekemmül (*olgunlaşmak*) etmek üzere, herşeyden evvel bu üstadımızdan, Hâlıkımızdan sorduğumuz suali sormaklığımız lâzım geliyor. Çünkü o zât, Hâlıkımız tarafından herbiri birer nişane-i tasdik olan bin mu'cizatıyla, Kur'ân'ın bir mu'cizesi olarak, Kur'ân'ın hak ve kelâmullah olduğunu ispat ettiği gibi; Kur'ân dahi, kırk nevi icâz ile o zâtın bir mu'cizesi olup, onun doğru ve Resulullah olduğunu ispat ederek, ikisi beraber, biri âlem-i şehadet lisanı (*bütün hayatında, bütün enbiya ve evliyanın tasdikleri altında*) diğeri âlem-i gayb lisanı bütün semâvî fermanların ve kâinat hakikatlerinin tasdikleri içinde binler âyâtıyla iddia ve ispat ettikleri hakikat-i haşriye elbette güneş ve gündüz gibi bir kat'iyettir. Evet, haşir gibi, en acîp ve en dehşetli ve tavr-ı aklın (*akıl ölçüsü*) haricinde bir mesele, ancak ve ancak böyle harika iki üstadın dersleriyle halledilir, anlaşılır.

Eski zaman peygamberleri ümmetlerine Kur'ân gibi izahat vermediklerinin sebebi, o devirler beşerin bedeviyet (*göçebelik*) ve tufûliyet (*çocukluk, küçüklük*) devri olmasıdır. İptidâî (*basit, ilkel*) derslerde izah az olur.

Elhâsıl : Madem Cenâb-ı Hakkın ekser isimleri âhireti iktiza edip (*gerektirip*) isterler; elbette o isimlere delâlet eden bütün hüccetler (*güçlü deliller*), bir cihette âhiretin tahakkukuna dahi delâlet ederler.

Ve madem melâikeler âhiretin ve âlem-i bekânın dairelerini gördüklerini haber veriyorlar; elbette melâike ve ruhların ve ruhaniyâtın vücut ve ubudiyetlerine (*kulluklarına*) şehadet eden deliller, dolayısıyla âhiretin vücuduna (*varlığına*) dahi delâlet ederler.

Ve madem Hz. Muhammed'in (*aleyhi's-salatu vesselâm*) bütün hayatında vahdâniyetten (*Allah'ın bir ve benzersiz oluşu ve ortağının olmayışı*) sonra en dâimî dâvâsı ve müddeâsı (*iddia ettiği şey*) ve esası âhirettir; elbette o zâtın nübüvvetine ve sıdkına delâlet eden bütün mu'cizeleri ve hüccetleri, bir cihette, dolayısıyla âhiretin tahakkukuna ve geleceğine şehadet ederler.

Ve madem Kur'ân'ın dörtten birisi haşir ve âhirettir ve bin âyâtıyla (*ayetleriyle*) onun ispatına çalışır ve onu haber verir; elbette Kur'ân'ın hakkaniyetine şehadet ve delâlet eden bütün hüccetleri (*kesin delil*) ve delilleri ve burhanları, dolayısıyla âhiretin vücûduna (*varlığına*) ve tahakkukuna ve açılmasına dahi delâlet ve şehadet ederler.

İşte bak, bu rûkn-ü imanî (*iman şartı*) ne kadar kuvvetli ve kat'î olduğunu gör.

KISSADAN HİSSE

Adamın biri her gece yatmadan önce dua edip, “O şeytanı bir görsem bak neler yapacağım” diye mırıldanıp dururmuş. Bir gün adam evindeyken, kapısı çalınmış, açmış kapıyı, yaşlı, patlak gözlü çirkin mi çirkin ağzı koken üstü başı pis bir adam görüvermiş. “Adam sen kimsin?” Yaşlı adam da “ben şeytanım, hep beni görmek istiyordun ya!” demesine kalmadan bir tane sağlam tokat atmış adam şeytana...

Şeytan eli yüzünde, kısık sesle “ben sana yapacağımı bilirdim de, 100 sene ömrün var, senle daha sonra uğraşacağım” diyerek çekmiş gitmiş.

Adam bunu duyunca, içinden “Madem 100 sene ömrüm var, O zaman 90 sene günümü gün eder, son 10 senede tekrar hayatımı yoluna koyarım” diyerek hinlik düşünür. Adam çalgılı-çengili bir hayat sürerken birgün bir işret yerinde, içeri iri yarı, heybetli biri girer ve adama bakar, adam da “ne bakıyorsun be, canımı mı alacaksın?” der. Gür ve kalın sesli, kararlı bir cevap gelir, “evet, ben Azrailim, canını alacağım”. Adam, o zaman “Yahu sen erken geldin, yanlış yaptın der, benim 100 sene ömrüm var, bu işte bir yanlışlık olmasın” der Azrail’e...

Azrail de adama der ki, “Kim dedi sana 100 sene ömrünün olduğunu”. Adam tam şeytan diyecekken birden aklı başına gelir acı da olsa... Adam “nasıl kandım şeytana?” diyerek canını teslim eder...

ANLAYANA DERSLER

• **Sen, sen ol şeytanla aşık atmaya kalkışma. Şeytan sana 50 tuzak kurar. Başaramazsa 51. tuzağı kurar. Şeytan o kadar işine konsantredir ki, bıkmaz, uzanmaz ve azimlidir. Onu ancak rabbimize sığınarak altede biliriz. Onun için, Allah (celle celalühü), şeytandan kendisine sığınmamızı istiyor.**

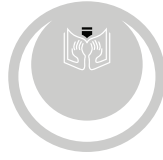
• **Şeytanı mağlup etmek istiyorsan, Allah’ın emirlerine tam riayet et ve haramlarından sakınarak takva ehli ol.**

• **İbadet hayatın ve Allah’a kulluk konusunda içinden geçen “yarım yaparım”, “sonra yaparım” gibi sözlerin şeytandan olduğunu bil. Ölüm meleğinin kapını nerede ve ne zaman çalacağını bilmediğinden, ölürken, Allah’a mazeret sunamayacağın yanlış bir yer ve durumda olmamak için çabala...**

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

9

BARNABAS İNCİLİ'NDE MÜJDELENEN SON ELÇİ : HZ. MUHAMMED

Hiz. İsa'nın (*aleyhisselâm*) müjdelediği son elçi Hiz. Muhammed'le (*aleyhisselâm*) ilgili bölümleri (*bu bölümlerde Hiz. Muhammed ismi veya Allah'ın Elçisi olarak geçiyor.*) ve Hiz. İsa'nın (*aleyhisselâm*) havarilerine ve halka yaptığı sohbetlerinden bir kısmını yorumsuz olarak, birebir türkçe metniyle idraklerinize sunuyoruz. Bu aynı zamanda Hiz. İsa'nın gönderildiği insanlık ailesinden Musevi ve İsevi kardeşlerimize bir sesleniştir.

SUNUŞ

On iki Havarî'den biri olup olmadığı ihtilaflı olan Barnaba, aslen Kıbrıslı olup Yahudi bir aileden doğmuştur. Asıl adı Joseph (Yusuf)'tur. Barnaba ise "teselli oğlu" anlamında ona sonradan verilmiş bir lakaptır. Hiz. İsa'nın tebliğini yaymaya çalıştığı üç yıllık süre içerisinde zamanının büyük bir kısmını onun yakın takipçisi olarak geçirmiştir. Hiz. İsa'dan öğrendiklerini ve duyduklarını bir kitapta topladığı bilinmektedir. Bu kitaba, onun adına izafeten "Barnaba İncili" denilmekte, ancak, kitabını ne zaman yazdığı kesin olarak bilinmemektedir.

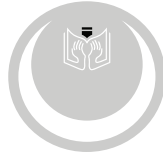
Barnabas'ın kaleme aldığı incil, İsa'nın bir şakirdi, yani zamanının çoğunu, mesajını yaydığı üç yıllık süre içinde bizzat İsa'nın yanında geçiren bir kişi tarafından yazılmış ve bugüne kadar gelmiş, bilinen tek İncil'dir. Kabul edilmiş dört İncil'in yazarlarının aksine, o İsa ile doğrudan teması olmuş ve öğretisini doğrudan İsa'dan almış biriydi. Barnaba İncili ve Tevhid (*Allah'ın Birliği*) inancının MS. 325'e kadar İskenderiye Kiliselerinde ve asırlar boyu Antakya bölgesinde etkili olduğu gözlenmektedir. Iraneus'un (*MS.130-200*) yazılarından, bu İncil'in İsa'nın doğumundan sonraki birinci ve ikinci yüzyıllarda elden ele dolaştığı anlaşılmaktadır. Putperest Roma dininin ve Eflâtun'un felsefesinin İsa'nın aslî öğretmenleri içine girmesine karşı çıkan Iraneus, Eflatuncu Valentinianlara karşı kendi fikirlerini desteklemek için Barnabas İncili'nden alıntılar yapmıştır. Barnabas İncili (*Evangelium nomine Barnabae /the Gospel in the name of Barnabas*) M.S. 496 yılında Papa I. Glasius tarafından yayınlanan Decretum Gelasianum'da "**Aykırı Kitap**" ilan edilmiştir. Bu buyruğu bugüne ulaşan belgeler arasındadır.

Mesih Denilen, Allah'ın Dünyaya Gönderdiği Yeni Peygamber İsa'nın Gerçek Kitabı: Havarisi Barnabas'ın Anlatımına Göre

Mesih denilen Nasıralı İsa'nın havarisi Barnabas, yeryüzünde oturan herkese barış, huzur ve teselli diler.

Pek sevgili, yüce ve ulu Allah, büyük öğretme ve mucizeler merhametinden şu son günlerde peygamberi İsa Mesih aracılığıyla bizi ziyaret etmiştir; şeytan tarafından aldatılan pek çokları, dindarlık maskesi altında en dinsiz akideyi va'z ederek, İsa'ya Allah'ın oğlu demekte, Allah'ın sonsuza değin emrettiği sünnet olmayı red etmekte ve her türlü kirli etin yenmesine izin vermekte olduğundan, *-bunlar arasında bulunan, kendinden üzüntü duymadan söz edemediğim Pavlus da aldatılmıştır-* kurtulasınız, şeytan tarafından aldatılmayasınız ve Allah'ın hükmü önünde hüsrana uğramayasınız diye İsa ile yaptığım konuşma ve görüşmelerde gördüğüm ve duyduğum gerçeği yazıyorum. Bu nedenle, sana yazdığımın aksine yeni akideyi va'z edecek herkese dikkat et ki, ebedi kurtuluşa eresin.

Yüce Allah seninle olsun, seni şeytandan ve her şerden korusun. (amin).

BARNABAS İNCİLİ

17. Bu bölümde mü'minin gerçek inancı açıkça algılanıyor

İsa bunu deyince, Filipus cevap verdi: «Allah'a hizmet etmeye razıyız, ama Allah'ı bilmek de istiyoruz.» Çünkü **İşaya peygamber** «Cidden sen gizli bir Allah'sın» demiş ve Allah kulu Musa'ya «Ben neysem oyum» demişti.

İsa cevap verdi: «Filipus; Allah, kendisi olmadan hiçbir hakkın olmadığı bir Hakk'tır; Allah Kendisi olmadan hiçbir şeyin olmadığı Varlık'tır; Allah Kendisi olmadan yaşayan hiçbir şeyin olmadığı bir Hayat'tır. Öylesine büyüktür ki, her şeyi doldurur ve her yerededir. Tektir, O'nun hiç bir dengi yoktur. Ne başlangıcı vardır, ne de sonu olacaktır. Fakat her şeye bir başlangıç vermiş ve her şeye bir de son verecektir. Ne babası vardır, ne de annesi; ne oğlu vardır, ne kardeşi; ne de yoldaşı. Ve, Allah'ın hiç bir bedeni yoktur. Bu bakımdan yemez, uyumaz, ölmez, yürümez, kılmıdamaz, fakat, insandaki gibi olmayan sonsuz bir hayatı vardır. Çünkü, cismanî değildir, bileşik değildir, maddî değildir, en sâde özendir. O kadar iyidir ki, iyiliği sever yalnızca; öylesine âdildir ki, cezalandırdığı ve bağışladığı zaman, «Bu neden böyle?» denemez. Kısaca, sana diyorum ki Filipus, burada yeryüzünde O'nu göremez ve tam olarak bilemezsin de; fakat melekûtunda O'nu ebedî göreceksin, orada tüm mutluluğumuz ve ihtişamımız bulunur.»

Filipus cevap verdi: «Üstad, siz ne söylüyorsunuz? İyi biliyorum ki, İşaya'da Allah'ın babamız olduğu yazılıdır; bu durumda, nasıl olur da, O'nun hiç bir oğlu bulunmaz?»

İsa cevap verdi: «Peygamberler için yazılmış pek çok kıssalar vardır, bu nedenle, harflere değil, manâya bakmalısın. Allah'ın dünyaya gönderdiği (sayıları) yüzyirmidört bine varan tüm peygamberler kapalı konuşmuşlardır. Fakat, **benden sonra bütün peygamberlerin ve kutsal kişilerin ulusu gelecek** ve peygamberlerin söyledikleri tüm şeylerin karanlığı üstüne ışık dökecektir, çünkü O, Allah'ın Elçisi'dir.» Ve İsa bunu söyledikten sonra iç çekerek, (şöyle) dedi: «Ey Rabb(ım) Allah, İsrail kavmine merhamet et ve sana gerçek bir kalble hizmet edebilmeleri için İbrahim'e ve zürriyetine acıyarak bak.»

Şakirdleri cevap verdiler: «Amin, ya Rabb, (Ey) Allah'ımız!»

İsa dedi: “Size ciddî olarak söylüyorum ki, yazıcılar ve muallimler, Allah’ın kanununu, Allah’ın gerçek peygamberlerinin aksine sahte kehanetleriyle boş (ve anlamsız) yaptılar; bu nedenle, Allah, İsrail kavmine ve bu imansız nesle gazap etti”. Şakirdleri bu sözler üzerine ağlayarak, şöyle dediler: «Merhamet et ey Allah (ımız), mabed üzerine ve kutsal şehir üzerine merhamet et ve Senin kutsal ahdini hakir görmeyen milletleri ondan nefret ettirme.» İsa cevap verdi: «Amin, (ey) babalarımızın Allah’ı Rabb(ımız).»

35.

İsa Kudüs’ten ayrılıp, Erden’in ötesindeki çöle gitti; ve çevresinde oturan havarileri İsa’ya dedi: «Ey muallim, bize şeytanın nasıl gurura kapıldığını anlat, çünkü, biz onun itaatsizliği dolayısıyla düştüğünü ve insanı daima kötülüğe ittiğini anlamış bulunuyoruz.»

İsa cevap verdi: «Allah, bir yeryüzü kütlesi yaratıp, başka bir şey yapmadan onu yirmi beş bin yıl bekletince, meleklerin başı ve bir hoca olan şeytan sahip olduğu büyük anlayışla, bu yeryüzü kütlesinin Tanrısı’nın, peygamberlikle işaretlenmiş yüz kırk dört bin (insan) ve ruhunu öteki her şeyden almış bin yıl önce yaratmış olduğu Allah’ın Elçisi(ni yeryüzüne) getireceğini biliyordu.

Bu nedenle kızıp, «Bakın, bir gün Allah bu yeryüzüne bizim saygı göstermemizi irade edecek. Bu bakımdan, bizim ruh olduğumuzu ve dolayısıyla böyle bir şeyin uygun olmayacağını düşünün» diyerek melekleri kışkırttı.

«Bu şekilde, pek çoğu Allah’ı bıraktı, Bunun üzerine, bütün meleklerin toplandığı bir gün Allah dedi: «Beni Rabb kabul eden her biriniz, hemen bu yeryüzüne saygı göstereyin.»

Allah’ı sevenler baş eğdiler, fakat şeytan, kendi düşüncesinde olanlarla birlikte dedi: «Ey Rabb; biz ruhuz ve bu nedenle, bizim bu çamura saygı göstermemiz adilâne (hak) değildir.»

Şeytan böyle deyince, çirkin ve korkunç görünüşlü oldu ve ardından gidenler de çirkinleşti; isyanlarından dolayı, Allah kendilerinden yaratırken verdiği güzelliği çekip aldı.

Bunun üzerine, kutsal melekler başlarını kaldırmıca, şeytanın ve takipçilerinin ne korkunç birer canavar olduklarını görüp, korkuyla yüzlerini yere attılar.

Sonra şeytan dedi: «Ey Rabb, beni haksız olarak çirkinleştirdin, ama ben buna razıyım, çünkü, ben senin yapacağın her şeyi hükümsüz kılmak istiyorum.»

Ve, diğer şeytanlar da dediler: «O’na Rabb deme ey İblis, çünkü Rabb sensin.»

«Bundan sonra Allah, şeytanın peşinden gidenlere dedi: “Tevbe edin ve beni Rabb(iniz), Yaratıcınız olarak tanıyın.»

Cevap verdiler: «Biz Sana saygı gösterdiğimiz için tevbe ediyoruz, çünkü sen adil değilsin; ama şeytan adil ve suçsuzdu ve bizim Rabb(imizdir.)»

Buna karşı Allah dedi: «Ayrılın benden ey lânetliler, artık sizin üzerinize hiç rahmetim, yok.»

«Ve, ayrılırken şeytan yeryüzü kütlesine tükürdü ve bu tükürüğü melek Cebrail bir kısım toprakla birlikte kaldırdı ve işte bundan insanın karnındaki göbeği meydana geldi.»

36.

Havariler, meleklerin baş kaldırışına şaşıp kaldılar.

Sonra İsa dedi: *«Bakın, size söylüyorum ki, ibadet etmeyen şeytandan daha kötüdür ve daha büyük eziyet çekecektir. Çünkü, şeytanın önünde kovulmadan önce hiç bir korkma örneği yoktu ve Allah onu tevbeye çağırarak hiç bir peygamber de göndermiş değildi ve insan -şimdi, Allah böyle dediği için, benden sonra gelecek ve belki de benim yolunu hazırladığım Allah'ın Elçisi dışında bütün peygamberler gelmiş bulunuyor.- ve insan, diyorum ki, Allah'ın adaletinin sonsuz örneklerini görmüş olmasına rağmen, hiç Allah yokmuş gibi korkusuz, keyfince yaşar. Davud Peygamber'in şu sözü (ne güzel örnek) : «Aptal olan içinden 'Allah yoktur' der. Bu nedenle o sefil ve iğrençtir, hiç bir iyiliği yoktur.»*

«Durmadan ibadet edin ey havarilerim ki, kazanasınız. Çünkü, arayan bulur, kendine açana (kapı) açılır ve isteyen alır. Ve ibadetinize çok konuşmaya bakmayın, çünkü Allah, Süleyman'a, «Ey kulum, bana kalbini ver» dediği gibi, kalplere bakar. Bakın, size söylüyorum, münafıklar, halk kendilerini görsün ve veli sansın diye şehrin her yanında ibadet üstüne ibadet ederler; fakat kalpleri kötülük doludur; bu nedenle de, içlerinde olan dillerinde değildir. İbadetinizi, Allah'ın kabul etmesini istiyorsanız (kalpten) yapmanız gerekir. Şimdi söyleyin bana: İlk önce, kime gideceğine ve ne yapacağına karar vermiş olandan başka kim gidip, Romalı valiyle veya Hirodes'le konuşur? Emin olun ki, hiç kimse ve eğer insan insanla konuşmak için böyle davranırsa, Allah'la konuşmak, kendisine verdiği her şey için şükredip, günahları için merhamet istediğinde ne yapmalıdır?»

«Size söylüyorum ki, pek az kişi gerçekten ibadet eder ve bu nedenle şeytan diğerleri üzerinde güç sahibidir. Çünkü Allah, kendisini dudaklarıyla yüceltenleri istemez; mabette dudaklarıyla merhamet isterken, kalplerinden adalet diye haykırırları (istemez). İşıya peygambere dediği gibi: «Beni gücendiren şu insanları benden uzaklaştır, çünkü onlar dudaklarıyla beni yüceltir, ama kalpleri benden uzaktır.» Bakın, diyorum ki, düşünmeden kayıtsızca ibadet etmeye kalkan Allah'la alay eder. Şimdi, kim sırtını dönerek Hirodes'le konuşmaya gider ve onun önün-

de, ölesiye nefret ettiği vali Pilatus'u övebilir? Kuşkusuz, hiç kimse. Hiç hazırlıksız ibadet etmeye kalkanın hali de bundan hiç aşağı değildir: Sırtını Allah'a döner ve yüzünü şeytana vererek, onu över de över. Çünkü, kalbinde kötülük aşkı yatar ve bundan tevbe de etmez.

«Eğer, sizi inciten biri, dudaklarıyla «bağışlayın» derken, elleriyle size bir yumruk atarsa, onu nasıl bağışlayabilirsiniz? İşte böyle de, dudaklarıyla «Rabb, bize merhamet et» derken, kalblerinde kötülük aşkı taşıyanlara ve yeni yeni günahlar işlemeyi düşünenlere Allah merhamet mi edecek?»

39. Âdem'in Yaratılışı. İlk Sorusu ve Duası

Sonra Yuhanna dedi: «Güzel konuştun ey muallim, fakat insan gururuyla nasıl günah işledi, tam bilemiyoruz.»

İsa cevapladı: «Allah şeytan'ı kovup, melek Cebrail de şeytanın tükürdüğü yeryüzü kütlesini temizleyince, Allah yaşayan her şeyi, hem uçan ve hem yürüyen ve hem de yüzen hayvanları yarattı ve dünyayı içinde bulunan her şeyle süsledi. Bir gün şeytan cennetin kapılarına yaklaşıp, otlayan atları gördü ve onlara, eğer yeryüzü kütlesi bir ruh olacak olursa, kendilerine eziyet verici bir iş düşeceğini bildirdi; bu nedenle de, bu yeryüzü parçasının hiçbir şeye yaramayacak şekilde çiğnemele-ri faydalarına olacaktı. Atlar ayaklandılar ve hemen zambaklarla güller arasında uzanan o yeryüzü parçasını çiğnemeye giriştiler. Bunun üzerine Allah, Cebrail'in kütle üzerinden almış olduğu şeytanın tükürüğünün bulunduğu kirli yeryüzü parçasına ruh verdi ve havlayan köpekler ortaya çıkınca korkuya kapılan atlar kaçtılar. Bundan sonra Allah, tüm kutsal melekler «Senin kutsal adını tesbih ederiz ey Rabb(ımız) Allah» diye söyleşirken, insana ruhunu verdi.

«Ayağı üstüne kalkan Âdem, havada güneş gibi parlayan bir yazı gördü: «Allah'tan başka ilâh yoktur ve Muhammed Allah'ın Rasulûdür.» Bunun üzerine Âdem ağzını açarak, dedi: «Şükür sana ey Allahım Rabb, bana hayat nimeti verdin; fakat (senden) bana söylemeni diliyorum: Bu, «Muhammed Allah'ın elçisidir» sözlerinin mesajı ne anlama geliyor? Benden önce (yaratılmış) başka insanlar mı vardı?»

«Bundan sonra Allah dedi: «Tabii, ey kulum Âdem. Sana diyorum ki: İlk yarat-tığım insan sensin. Ve senin görmüş olduğun, yıllar sonra dünyaya gelecek, benim rasulüm olacak ve her şeyi kendisi için yarattığım oğlundur. Geldiği zaman dünya-ya ışık verecektir; ruhu, ben herhangi bir şey yaratmadan altmışbin yıl önce semavî bir nur içine konmuştur.»

Âdem Allah'a şöyle yalvardı: «Rabb(im), bu yazıyı el parmaklarımın tırnakları üzerinde bana bahşet.» Sonra Allah, ilk insana baş parmakları üzerinde bu yazıyı

verdi. Sağ elin baş parmak tırnağı üzerinde, «Allah'tan başka ilâh yoktur», sol elin baş parmak tırnağı üzerinde de, «Muhammed Allah'ın Rasulû'dür.» Sonra, babaca bir sevgiyle ilk insan bu sözleri öptü ve gözlerini ovarak dedi: «Senin dünyaya geleceğin gün mübarek olsun.»

Allah insanı yalnız görünce dedi: «Onun yalnız kalması iyi değildir.» Bu nedenle onu uyuttu ve kalbinin yakınından bir kaburga kemiği alarak, yerini etle doldurdu. Bu kaburga kemiğinden Havva'yı yaratıp, onu Âdem'e eş olarak verdi. Bu ikisini Cennetin efendileri olarak yerleştirdi. Ve kendilerine (şöyle) dedi: «Bakın, size yemek için her meyveyi veriyorum, yalnız elmalar ve mısır hariç» ve bunlarla ilgili olarak dedi: «Ne olursa olsun, bu meyvelerden yememeye dikkat edin, yerseniz kirlenirsiniz ve öyle ki, sizi burada tutarak azap etmem; buradan sürer çıkarırım ve büyük eziyetler çekersiniz.»

41.

Sonra, her ikisi de çıplak olduklarını anladılar; dolayısıyla utanıp, incir yaprakları alarak gizli yerleri için bir elbise yaptılar. Öğle vakti geçince, bak ki, Allah kendilerine göründü ve Âdem'e seslenip dedi: «Âdem, neredesin?»

O cevap verdi: «Rabb(ım), huzurundan kendimi gizliyorum, çünkü, ben ve karım çıplağız. Bu nedenle de, senin huzurunda bulunmaktan utanıyoruz.»

Sonra Allah dedi: «Yediğiniz takdirde kirleneceğiniz ve cennette daha fazla kalamayacağınız meyveyi yemedikçe, sizi kim masumlüğunuzdan soyup çıkarmıştır ki?»

Âdem cevap verdi: «Ey Rabb(ım), bana vermiş olduğun eş (zevce) yemem için yalvardı, ben de ondan yedim.»

Sonra Allah kadına dedi: «Neden dolayı böyle (bir) yemeği kocana verdin?»

Havva cevap verdi: «Şeytan beni aldattı ve ben de yedim.»

«Ama, bu mel'un nasıl girdi buraya?» dedi Allah.

Havva cevap verdi: «Kuzey kapıda duran bir yılan onu benim yanıma getirdi.»

Sonra Allah Âdem'e dedi: «Mâdem ki sen karının sözünü dinledin ve meyveyi yedin, yeryüzü senin işlerinle lânetlensin, belâ bulsun; senin için iğnelikler ve dikenler bitirecektir o ve yüzünün teriyle ekmek yiyeceksin. Ve toprak olduğunu hatırla ve yine toprağa döneceksin.» Ve Havva'ya da şöyle konuştu: «Ve şeytana kulak asıp, kocana yemeği veren sen, seni köle tutacak olan erkeğin egemenliği altında yaşayacak ve doğum çekip, çocuklar dünyaya getireceksin.»

Ve yılanı da çağıran Allah, Allah'ın kılıcını tutan melek Mikâil'e seslenip dedi: «Önce Cennet'ten bu kötü yılanı çıkar ve dışarıda bacaklarını kes ki yürümek istese, yerde vücudunu sürsün.»

Ardından Allah, gülerek gelen şeytana seslendi ve ona dedi: «Mâdem sen mel'un, bunları aldattın ve kendilerini kirllettin, öyle ise ben de diliyorum ki, onların ve bana gerçekten tevbe edip kulluk yapacak çocuklarının tüm kirlilikleri bedenlerinden çıktıkta senin ağzından girsin ve böylece sen kirliliklerle doyasın.»

Şeytan sonra korkunç bir şekilde kükredi ve dedi : «Mâdem sen benim daha da kötü olmamı dilersin, ben de o zaman, elimden geleni arkama koymayacağım.»

Sonra Allah dedi: «Defol mel'un, benim huzurumdan!»

Sonra şeytan gitti; bunun üzerine Allah ağlamakta olan Âdem'le Havva'ya dedi: «Siz de Cennet'ten çıkın ve cezanızı çekin ve ümidiniz de yok olmasın, çünkü ben, soyun şeytanın egemenliğini insan cinsinin üzerinden kaldıracak şekilde oğlunu göndereceğim. Çünkü o gelecek olan, kendisine her şeyi vereceğim benim elçimdir.»

Allah gizlendi ve Melek Mikâil onları Cennet'ten çıkardı.

Bunun üzerine Âdem, çevresine bakınarak kapının üstünde yazılı olan «**Allah'tan başka ilâh yoktur ve Muhammed Allah'ın elçisidir**» sözünü gördü. Bu nedenle, ağlayarak dedi: «Allah'ı razı edici olsun ki ey oğlum, çabucak gelesin ve bizi perişanlıktan kurtarasın.»

42.

Sonra bu konuşmanın ardından havariler ağladılar ve İsa da ağlıyordu. O sırada onu bulmaya gelen pek çok kişi gördüler; kâhinler onu konuşurken yakalamak için aralarında müşavere yapmış ve bu nedenle de, Levililerle yazıcıların bazılarını ona, «*Sen kimsin?*» diye sormaya göndermişlerdi.

İsa itirafta bulunup, gerçeği söyledi: «*Ben mesih değilim.*»

Dediler: «İlyâ mısın? Yeremya mısın, yoksa eski peygamberlerden biri misin?»

İsa cevap verdi: «*Hayır.*»

Sonra dediler: «*Kimsin sen? Bizi yollayanlara doğru şahitlikte bulunabilmemiz için bize söyle.*»

Sonra İsa dedi: «*Ben bütün Yahudiye'de haykıran ve İşaya'da da yazılı olduğu gibi, «Rabb(in) Elçisi için yol açın» diye haykıran sesim.*»

Dediler: «*Eğer sen Mesih veya İlyâ veyahut da herhangi bir peygamber değilsen, neden yeni akide vaz'eder ve kendini Mesih'ten daha çok saydırırsın?*»

İsa cevap verdi: «*Allah'ın benim elimde meydana getirdiği mucizeler, benim Allah'ın dilediği şeyleri konuştuğumu gösteriyor, ben, hiç bir zaman, sözünü ettiğiniz kişiden kendimi daha çok saydırmıyorum da Çünkü ben, sizin «Mesih» dediğiniz, benden önce yaratılmış ve benden sonra gelecek ve inancı (dini) son bulmasın diye gerçeğin sözlerini getirecek olan Allah'ın Elçisi'nin ayakxabılarının iplerini*

veya çoraplarının bağlarını çözecek değerde değilim.» Levililer şaşkınlık içinde ayrı- ayrı gittiler ve ileri gelen kâhinlere her şeyi anlattılar da, (bunlar) dediler: «Onun sırtında her şeyi kendine anlatan cini var»

Sonra İsa havarilere dedi: «Bakın, size diyorum, reisler ve halkımızın büyükleri bana karşı fırsat kolluyorlar.»

Sonra Petrus dedi: «Öyleyse, bir daha Kudüs'e gitmeyin.»

Bunun üzerine İsa ona dedi: «Sen budalasın ve ne söylediğini bilmiyorsun. Pek çok eziyetler çekmem gerek, çünkü, bütün peygamberler ve Allah'ın kutsal'ı (kullar) çekmişlerdir. Ama korkmayın, bizimle birlikte olanlar da vardır, bize karşı olanlar da.»

Ve İsa böyle deyip ayrılarak Tabur dağına gitti ve oraya yanında Petrus, Yakub ve kardeşi Yuhanna'yla bunu yazan da çıktı. Bunun üzerine üstünde büyük bir nur parladı, elbiseleri beyaz kar gibi oldu ve yüce güneş gibi ışıldadı ve bir de ne görelim! Oraya cinsimiz ve kutsal şehir üzerine gelmesi gereken tüm şeylerle ilgili olarak İsa ile konuşan Musa ve İlya gelmesinler mi?

Petrus şöyle konuştu: «Rab, burada bulunmakla iyi ettik. Bu bakımdan, eğer dilerseniz, burada biri sizin için, biri Musa ve diğeri de İlya için üç çardak kuralım.» Ve, o konuşurken, beyaz bir bulut üzerlerini örttü ve «Kendinden çok hoşnut olduğum kuluma bakın; onu dinleyin» diyen bir ses duyular.

Havariler korkuya kapılarak, ölü (gibi) yüz üstü yere düştüler. İsa geldi ve havarilerini kaldırıp dedi: «Korkmayın, çünkü Allah sizi seviyor ve benim sözlerime inanmanız için böyle yapmıştır.»

43. "Allah herşeyden önce Hz. Muhammed'in ruhunu yarattı"

İsa, aşağıda kendisini bekleyen sekiz havarisinin yanlarına vardı ve dört tanesi bu sekiz taneye bütün gördüklerini anlattılar; o gün hepsinin kalbinden İsa ile ilgili tüm kuşkular silindi, yalnız hiç bir şeye inanmayan Yahuda İskariyot hariç. İsa, dağın eteğinde bir yere oturdu ve ekmekleri olmadığından, hepsi dağ meyveleri yediler.

Sonra Andreas dedi: «Bize Mesih hakkında çok şeyler söylediniz, bu nedenle, lütfen bize her şeyi açıkça anlatın.» Ve aynı şekilde diğer havariler de kendisine rica ettiler.

Bunun üzerine İsa dedi: «Çalışan herkes, tatmin olacağı bir gaye için çalışır. Bu bakımdan size söylüyorum ki, Allah, kendinde hiç bir noksanlık olmadığı için tatmin olma ihtiyacı duymaz. Zaten O'nun kendinde kemâl vardır. Ve işte, çalışmak dileğiyle O, her şeyden önce, yaratıklar Allah'ta rıza ve doyum bulsunlar diye, kendisi için tüm (kâinatı) yaratmaya karar verdiği Elçisi'nin ruhunu yarattı ki, kul-

ları olarak tayin ettiği tüm yaratıklarından elçisi haz ve sevinç duysun. Ve bu nedenle işte her şey bilip gördüğünüz gibi oldu. Ama O neden böyle olmasını diledi?»

«Bakın, size diyorum ki; her peygamber geldiği zaman, yalnızca bir kavme Allah'ın rahmetinin işaretini götürmüştür. Ve sözleri de gönderildikleri insanların ötesine uzanmamıştır. Fakat, Allah'ın Elçisi geleceği zaman, Allah O'na kudret ve rahmetinin sonuymuş gibi verecek, o kadar ki, akidesini alacak olan tüm dünya kavimlerine rahmet ve selâmet götürecektir. Dinsizler üzerine güçle gidecek ve putatapıcılığı ezecek, o kadar ki, şeytanı kahredecektir; çünkü, Allah İbrahim'e böyle vâd etmiştir: «Dikkat et, senin soyunla yeryüzünün tüm kabilelerini kutsayacağım. Ve sen, Ey İbrahim, nasıl putları parça parça etmişsen, senin soyun da böyle yapacaktır.»

Sonra şöyle soruldu: «Ey muallim, bu vâd kime verilmiştir, söyle bize; çünkü, Yahudiler «İshak'a» diyorlar, İsmaililer ise, «İsmail'e.»

İsa cevap verdi: «Davud kimin oğluydu ve hangi soydandı?»

Cevap verildi: «İshak'ın; çünkü, İshak Yakub'un babasıydı, Yakub da soyu Davud'a varan Yahuda'nın babasıydı.» Sonra İsa dedi: «Öyleyse, Allah'ın elçisi geleceği zaman, hangi soydan olacaktır?»

Havariler cevap verdiler: «Davud'un (soyundan).» Bunun üzerine İsa dedi: «Siz kendinizi aldatıyorsunuz; çünkü Davud, şöyle söyleyerek, ona ruhundan rab (efendi) der: Allah rabbına, «Ben düşmanlarına senin ayak taburen yapıncaya kadar sağ yanımda otur» dedi. Allah düşmanlarının ortasında rablık kazanacak olan asanı gönderecektir. Eğer, sizin Mesih dediğiniz Allah'ın Elçisi Davud'un oğlu ise, Davud O'na nasıl «rab» der? Bana inanın, size söylüyorum ki, vâd İsmail'e yapılmıştır, İshak'a değil.»

44. “Allah'ın Elçisi Muhammed yaratılan hemen her şeye mutluluk getirecek bir nurdur”

Bunun üzerine havariler dediler: «Ey muallim, Musa'nın kitabında böyle, yani vâdın İshak'a yapılmış olduğu yazılıdır.»

İsa, ah ederek cevap verdi: «Öyledir, ama onu Musa yazmadı, Yuşa da yazmadı onu Allah'tan korkmayan hahamlarınız yazdı. Bakın, size söylüyorum ki; melek Cebrail'in sözlerine baktığınızda yazıcılarınızın ve fakihlerinizin mel'anetini anlayacaksınız. Çünkü, Cebrail demiştir ki: «İbrahim, tüm dünya Allah'ın seni ne kadar sevdiğini biliyor; fakat, senin Allah'a olan sevgini dünya nasıl bilecek? Mutlaka Allah sevgisi için bir şey yapman gerekiyor.» İbrahim cevap verdi: «Bak, Allah'ın kulu Allah'ın dileyceği her şeyi yapmaya hazırdır.»

«Sonra Allah İbrahim'e şöyle seslendi: «Oğlunu, ilk doğan (çocuğun) İsmail'i al

ve dağa çıkıp onu kurban et.» Eğer, İshak doğduğu zaman İsmail yedi yaşında idiyse, o zaman İshak nasıl ilk doğan (çocuk) olmuş olur?» Ardından havariler dediler: «Bizim fakihlerimizin aldattığı ortada; bu bakımdan bize gerçeği anlat, çünkü, biz senin Allah tarafından gönderildiğini biliyoruz.»

İsa cevap verdi: «Bakın, size söylüyorum ki, şeytan Allah'ın kanunlarını hüküm-süz kılmak için çalışır durur ve bu nedenle, yoldaşları olan sahte imanlı münaфіklar ve yaşantıları şehvet peşinde geçen günahkârlarla birlikte, bugün hemen hemen her şeyi kirletmiş bulunmaktadır ki, pek az gerçeğe rastlanılmaktadır. Yazıklar olsun münaфіklara, çünkü bu dünyanın övgüleri, cehennemde onlar için azaba ve haka-rete dönüşecektir.»

«Bu nedenle size diyorum ki, Allah'ın elçisi, Allah'ın yarattığı hemen her şeye mutluluk getirecek olan bir nurdur; çünkü o, anlayış ve müşavere ruhuyla, hikmet ve kudret ruhuyla, korku ve sevgi ruhuyla, akıl ve itidal ruhuyla donatılmıştır; rahmet ve merhamet ruhuyla, adalet ve takva ruhuyla, yumuşaklık ve sabır ruhuyla donatılmıştır ki, bunları o Allah'tan, bütün diğer yaratıklarına verdiğinden üç kat daha fazla almıştır. Ey, O'nun dünyaya geleceği kutlu zaman! İnanın bana, O'nun ruhunu görenlere Allah peygamberlik verdiğinden, her peygamber gibi ben de O'nu gördüm ve O'na saygı gösterdim. O'nu görünce, ruhum teselli ile doldu (ve) dedim: «Ey Muhammed, Allah seninle olsun ve beni ayakkabının bağlarını çözecek değer-de kılsın. Buna ermekle ben de büyük bir peygamber ve Allah'ın kutsal bir (kul)'u olacağım.» Ve İsa böyle deyip, Allah'a şükretti.

52. Kıyametin Kopuşu

«Allah'ın Hüküm Günü öylesine korkunç olacaktır ki, bakın size söylüyorum, günahkârlar, Allah'ın kendilerine kızgın kızgın konuşmasını duymaktansa, hemen on cehennemi seçeceklerdir. Onlara karşı bütün yaratıklar şahitlik edecektir. Bakın, size diyorum ki, yalnızca günahkârlar korkmakla kalmayacak, Allah'ın seçilmiş (kulları) ve velîler (korkacak), öyle ki, İbrahim takvasına güvenmeyecek, Eyyûp günahsızlığına itimad etmeyecek. Ve, ne diyorum? Allah'ın Elçisi bile korkacak, şu sebepten ki, Allah, ululuğunu bildirmek için, Allah'ın kendisine her şeyi nasıl vermiş olduğunu hatırlamasın diye Elçisini hafızadan yoksun bırakacak. Bakın, size diyorum ki, bütün kalbimle söylüyorum, dünya(dakiler) bana tanrı diyeceklerinden ve bundan dolayı açıklamada bulunmam gerekeceğinden ben titriyorum. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, ben de diğer insanlar gibi ölümlü bir insanım; Allah beni, hastalar şifa bulsun, günahkârlar doğrulsun diye İsrail ailesi üzerine peygamber yapmışsa da, ben Allah'ın kuluyum ve siz, benim dünyadan

ayrılmamdan sonra, şeytanın çalışmalarıyla benim kitabımdaki gerçeği iptal edecek olan şu habislere karşı nasıl konuştuğuma şahitsiniz. Fakat, ben sonlara doğru döneceğim ve benimle birlikte Enoh'la İlya da gelecek ve sonları meş'um olacak habisler karşısında delil ve şahit olacağız.» Ve, İsa böyle deyip, göz yaşı döktü, bunun üzerine havariler hüüngür hüüngür ağlayıp, seslerini yükselterek dediler: «Bağışla ey Rabb(ımız) Allah ve suçsuz kuluna merhamet et.» İsa karşılık verdi: «Amin, Amin.»

54. Hüküm Günü

«Bu işaretler geçince, dünya üzerine kırk gün karanlık olacak, yalnızca yaşayan Allah'tır (o gün), şan ve azamet ebediyyen O'nadır. Kırk gün geçince Allah, tekrar güneş gibi, fakat bin güneş kadar parlak kalkacak olan Elçisi'ne hayat verecek. O, oturacak ve konuşmayacak, çünkü kendinden geçmiş gibi olacak. Allah, sevdiği dört meleği yeniden diriltecek ve onlar Allah'ın elçisini arayacak. Bulunca da, kendisine göz kulak olmak için (bulunduğu yerin) dört yanına yerleşecekler. Ardından, Allah tüm meleklerle hayat verecek ve Allah'ın Elçisinin çevresinde arılar gibi dönerek gelecekler. Bundan sonra, Allah tüm peygamberlerine hayat verecek ve Âdem'in ardından hepsi Allah'ın Elçisi'nin elini öpmeye gidecek ve kendilerini O'nun himayesine bırakacaklar. Sonra, Allah tüm seçkin (kullarına) hayat verecek ve (şöyle) bağıraraklar: «Ey Muhammed, bizi hatırlından çıkarma!» Bu bağırışmalar üzerine Allah'ın Elçisinde acıma duygusu uyanacak ve kurtuluşları için endişelenecek, ne yapması gerektiğini düşünecek. Bunun ardından, Allah her yaratılmışa hayat verecek ve önceki varlıklarına dönecekler, fakat herkes, ayrıca konuşma gücüne sahip olacak. Sonra, Allah tüm günahkârlara (fasık, facir, kâfir, münafık) hayat verecek, yeniden dirildiklerinde çirkinliklerine bakarak, Allah'ın tüm yaratıkları bağıraraklar: «Rahmetin bizi bırakmasın, ey Allah'ımız Rabb.» Bunun ardından, Allah şeytan'ı diriltecek ve onu görünce, görünümünün iğrençliğinden korkarak, her yaratık ölü gibi olacak. «Allah razı olsun ki» dedi İsa, «bu canavarı ben o gün görmem, yalnızca Allah'ın Elçisi bu tür şekillerden korkuya kapılmayacak, çünkü O sadece Allah'tan korkacak.»

Sonra, “**sur**”unun sesiyle herkesin dirileceği melek, “**sur**”una yeniden üfürüp, diyecek: «Hüküme gelin ey yaratıklar, çünkü Yaratıcı'nız sizi yargılamak diliyor!» Ardından, göğün ortasında, Yehoşafat vadisi üzerinde ışıldayan bir taht belirecek ve üzerine beyaz bir bulut gelecek, bunun üzerine melekler bağıraraklar: «Sen, bizi yaratan ve bizi şeytanın kaydırmasından koruyan Allah'ımızı tesbih ve ta'zim ederiz.» Sonra, Allah'ın elçisi korkacak, şu sebepten ki, kimsenin gerektiği kadar Allah'ı sevmemiş olduğunu algılayacak. Çünkü, karşılığında bir parça altın alacak olanın

altmış akçesi olmalı; öyle de, eğer bir akçeden başka bir şey yoksa, karşılığında bir şey alamayacaktır. Ya, Allah'ın Elçisi de korkacak olursa, kötülük ve pislik dolu dinsizler ne yapacak?»

55.

«Allah'ın Elçisi tüm peygamberleri toplamaya çıkacak, onlarla konuşup, kendilerinden mü'minler için birlikte Allah'a yalvarmaya gitmelerini rica edecek. Ve, hepsi de korkuyla özür dileyecek; Allah sağ ve diridir ki, bildiğim şeyi bilerek ben de gitmeyeceğim. Sonra Allah bu durumu görüp, Elçisi'ne her şeyi nasıl O'nun sevgisi için yarattığını hatırlatacak ve böylece korkusu gidecek ve melekler, «Ey Allah, Allah'ımız, Senin kutsal adını tesbih ederiz» diye söyleşirken, sevgi ve saygıyla tahta yaklaşacak.»

«Ve, tahta yaklaştığında, Allah Elçisi'ne, uzun zamandır bir araya gelmemiş bir dostun bir dosta (açtığı) gibi açacak. İlk konuşan Allah'ın Elçisi olacak ve diyecek; «Ey Allah'ım, seni seviyor ve sana ibadet ediyorum; bütün kalbim ve ruhumla, beni kulun olarak yaratmak lûtfunda bulunduğun ve her şeyde, her şey için ve her şeyin üstünde seni seveyim diye her şeyi benim sevgim için yarattığından dolayı sana hamd ederim; bu bakımdan, bütün yaratıkların Sana senâ etsinler, ey Allah'ım.» Sonra, Allah'ın yarattığı her şey diyecek: «Sana hamd ederiz ey Rabb ve kutsal adını tesbih ederiz.» Bakın, size diyorum ki, şeytanla birlikte cinler ve tevbe etmeyenler o zaman öyle ağlayacaklar ki, her birinin gözlerinden akan su, Erden ırmağının suyundan daha çok olacak. Ve Allah'ı da görmeyecekler.

«Ve, Allah Elçisi'ne konuşarak, diyecek: «Hoş geldin, ey benim imanlı kulum; şimdi ne dersen iste benden, çünkü her şeyi elde edeceksin.»

Allah'ın Elçisi cevap verecek; «Ey Rabb(ım), hatırlıyorum ki, beni yarattığın zaman, benim sevgim için, ben kulun aracılığıyla Seni yüceltsinler diye dünyayı ve cenneti, melekleri ve insanları yaratmak istediğini söylemiştin. Bu bakımdan Rahîm ve Âdil olan Rabb(ım) Allah, sana, kuluna yapılan vâdi hatırlaman için yalvarıyorum.»

Ve Allah, dostuyla şakalaşan bir dost gibi cevap verecek ve diyecek: «Buna şahitlerin var mı dostum Muhammed?» Ve, o saygıyla diyecek: «Evet Rabb(im).» Sonra, Allah cevap verecek, «Git, çağır onları ey Cebrail.» Melek Cebrail Allah'ın Elçisi'ne gelip, diyecek : «Efendi, şahitlerin kimdir?» Allah'ın Elçisi cevap verecek: «Âdem, İbrahim, İsmail, Musa, Davud ve Meryem oğlu İsa.»

Sonra, melek gidecek ve adı geçen şahitleri çağırarak, korkuyla oraya gidecekler. Ve, hazır olduklarında, Allah onlara diyecek; «Elçimin iddia ettiği şeyi hatırlıyor musunuz?» Cevap verecekler; «Hangi şeyi ey Rabb(ımız)?» Allah diyecek: «Bütün

şeyler kendi aracılığıyla bana senâ etsinler diye, her şeyi O'nun sevgisi için yarattığımı.» Sonra, onların hepsi cevap verecekler: «Bizimle birlikte, bizden daha iyi üç şahit daha var, Rabb(imiz).» Bunun üzerine, Allah cevaplayacak: «Kimlerdir bu üç şahit?» Sonra, Musa diyecek : «Bana verdiğin kitab ilkidir»; ve Davud diyecek: «Bana verdiğin kitab ikincisidir» ve size konuşan diyecek : «Rabb(ım), şeytan tarafından aldatılan tüm dünya, benim senin oğlun ve yoldaşın olduğumu söyledi ve fakat, bana verdiğin kitab, gerçekte benim senin kulun olduğumu söylüyordu ve bu kitab, «Bana verdiğin kitap da böyle der, ey Rabb(im).» Ve, Allah'ın Elçisi bunu söyleyince Allah konuşup, diyecek: «Şimdi yapmış olduğum şeylerin hepsini herkesin seni ne kadar çok sevdiğimi bilmesi için yaptım.» Ve, böyle konuştuğundan sonra, Allah Elçisine, içinde bütün seçilmiş kul(ların) adı yazılan bir kitab verecek. Bunun üzerine, her yaratık Allah'a saygı gösterisinde bulunup, diyecek: «Yalnızca Sanadır, ey Allah(ımız) şan ve izzet. Çünkü bize Elçi'ni Sen gönderdin.»

56. “Ey Rabb Allah, bizi de şu toprağa iade et!”

Allah, Elçisi'nin elindeki kitabı açacak ve Elçisi oradan okuyup, tüm melekleri, peygamberleri ve seçilmiş (kul)ları çağırarak ve her birinin alnında Allah'ın Elçisi'nin işareti yazılı olacak. Ve kitapta Cennet'in ihtişamı yazılacak.

Sonra, herkes Allah'ın sağına geçecek; (Allah'ın) yanına elçisi oturacak ve peygamberler O'nun yanına oturacaklar. Evliya peygamberlerin yanına oturacaklar. Asfiya velilerin yanına (oturacak) ve melek sura üfürüp, şeytanı mahkemeye çağırarak.

57.

Sonra, bu zavallı (yaratık) gelecek ve en büyük küfür ve hakaretlerle her yaratık tarafından suçlanacak. Bu nedenle, Allah melek Mikâil'i çağırarak, o da Allah'ın kılıcıyla (şeytana) yüz bin defa vuracak. Şeytana vuracak ve her vuruş on Cehennem ağırlığında olup, (şeytan) Cehennem çukuruna atılanların da ilki olacak. Melek, şeytanın yoldaşlarını çağırarak ve onlar da aynı şekilde suçlanıp, hakarete uğrayacaklar. Bunun üzerine, melek Mikâil, Allah'tan aldığı yetkiyle bir kısmına yüz defa, bir kısmına elli, bir kısmına yirmi, bir kısmına on, bir kısmına da beş (defa) vuracak. Ve, sonra hepsi çukura inecekler, çünkü, Allah onlara diyecek: «Cehennem sizin mekânınızdır, ey mel'unlar.»

Bundan sonra, mahkemeye tüm kâfirler ve fasıklar çağırılacak, bunlara karşı önce insanın altındaki yaratıklar çıkacak ve Allah'ın önünde, bu insanlara nasıl hizmet ettiklerini ve bunların Allah'a ve yaratıklarına nasıl rezilce davrandıklarını

(anlatıp), tanıklık edecekler. Ve peygamberlerin hepsi kalkıp, aleyhlerinde tanıklık edecek. Bunun üzerine, Allah tarafından cehennemi alevlere mahkûm edilecekler. Bakın, size diyorum ki, bu korkunç günde hiç bir boş söz veya düşünce cezasız kalmayacak. Bakın, size söylüyorum ki, at kılından gömlek güneş gibi parlayacak ve kişinin Allah aşkıyla taşıdığı her bit inciye dönüşecek. Gerçek yoksulluk içinde Allah'a yürekten kulluk eden fakirler iki kat, üç kat daha çok kutsanır. Çünkü onlar bu dünyada dünyevî hazlardan yoksundurlar. Ve bu nedenle pek çok günahlardan da azadedirler; o günde de, dünyanın zenginliklerini nasıl harcadıkları konusunda hesap vermek zorunda kalmayacaklar, tersine, sabırları ve yoksullukları nedeniyle ödüllendirilecekler. Bakın, size diyorum ki, eğer dünya bunu bilse, kaftandan önce at kılından gömleği, altından önce bitleri (ve) ziyafetlerden önce oruçları seçer.

Her şey incelendiğinde Allah, Elçisi'ne seslenerek: «Bak, ey dostum, kötülükleri ne kadar da büyük, halbuki, yaratıcıları olan Ben, tüm yaratılmış şeyleri hizmetlerine verdim ve onlar her şeyde şanıma kırmaya çalıştılar. Bu nedenle, en adaletli şey, onlara merhamet etmememdir.»

Ve o bu sözleri söyledikten sonra, tüm melekler ve peygamberler Allah'ın seçilmişleriyle birlikte -hayır, neden seçilmişler diyorum?- bakın, size söylüyorum ki, örümcekler ve sinekler, taşlar ve kumlar dinsizlere karşı haykıracak ve adalet isteyecekler.

Sonra, Allah insanın altındaki tüm canlı ruhları yeniden toprak edecek ve dinsizleri de cehenneme gönderecek. Giderlerken, köpeklerin, atların ve diğer çirkin hayvanların katılacakları toprağı tekrar görecekler. Bunun üzerine, diyecekler: «Ey Rabb Allah, bizi de şu toprağa iade et.» Fakat bu istekleri kendilerine bahşedilmeyecek.»

58.

İsa konuşurken havariler acı acı ağlıyorlardı. Ve, İsa da pek çok gözyaşı döktü.

Yuhanna ağlamasını bitirip sordu: «Ey muallim, öğrenmek istediğimiz iki şey var. Biri, merhamet ve acıma dolu olan Allah'ın Elçisi'nin kendisi gibi aynı çamurdan olduklarını bildiği halde, o gün tevbesizlere acımaması nasıl mümkün oluyor? Diğeri, Mikâil'in kılıcının on cehennem ağırlığında olmasını nasıl anlayacağız; sonra, birden fazla cehennem var mıdır?» İsa cevap verdi: «Davud Peygamber'in, günahkârların helâkine adaletli olanların nasıl güleceği ve «ümidini gücüne ve zenginliğine bağlayıp Allah'ı unutan insanı gördüm» diyerek alay edeceğiyle ilgili sözlerini duymadınız mı? Bu bakımdan, bakın size diyorum ki, İbrahim babasıyla ve Âdem tüm tevbesiz günahkârlarla alay edecek ve bu olacak, çünkü, seçilmişler

yeniden öylesine tam ve Allah'a müttetik olarak doğacaklar ki, zihinlerinde Allah'ın adaletine karşı en ufak bir düşünce beslemeyecekler; bu nedenle, hepsi ve hepsinin üstünde Allah'ın Elçisi adalet isteyecek. Huzurunda durduğum Allah sağ ve diridir ki, ben şimdi insanlığa acıyarak ağlıyorum da, o gün, sözlerimi küçümseyenlere ve hepsinden çok kitabımı kirletenlere karşı acımadan adalet isteyeceğim.»

72. Allah'ın Elçisiyle İlgili İşaretler

İsa geceleyin havarileriyle gizlice konuşup, dedi: «Bakın, size diyorum ki, şeytan sizi buğday gibi elemek arzu eder. Fakat ben sizin için Allah'a yalvardım ve benim için tuzaklar kurandan başka sizin için helâk olmak yoktur.» Ve, bunu Yahuda hakkında dedi, çünkü, melek Cebrail ona Yahuda'nın kâhinlerle nasıl el birliği içinde olduğunu ve İsa'nın konuştuğu her şeyi onlara bildirdiğini söylemişti.

Bunu yazan gözyaşlarıyla İsa'ya yaklaşıp, dedi: «Ey muallim, bana söyle, sana ihanet edecek olan kimdir?»

İsa cevap verip, dedi: «Ey Barnabas, şimdi senin için onu bilmenin zamanı değildir. Fakat, yakında kötü olan kendini ortaya koyacaktır. Çünkü, ben dünyadan ayrılacağım.»

O zaman, havariler ağlayarak dediler: «Ey muallim, demek bizi bırakacaksınız? Sen bizi bırakmaktansa, biz ölelim, çok daha iyi!»

İsa cevap verdi: «Kalbiniz üzüntü çekmesin, korkmayın da; çünkü sizi ben yaratmadım, fakat sizi yaratmış olan yaratıcımız Allah sizi koruyacaktır. Bana gelince, ben şimdi, dünyaya selâmet getirecek olan Allah'ın Elçisi'nin yolunu hazırlamak için dünyaya gelmiş bulunuyorum. Fakat, sakın ola ki, aldatılmayasınız, çünkü, benim sözlerimi alıp, benim kitabımı kirletecek pek çok sahte peygamber gelecektir.»

O zaman, Andreâs dedi: «Muallim, bize bazı işaretler söyle ki, onu bilelim.»

İsa cevap verdi: «Sizin zamanınızda gelmeyecek, fakat, sizden birkaç yıl sonra, kitabımın hükümsüz kılınacağı, o kadar ki, ancak otuz kadar mü'minin kalacağı bir zamanda gelecektir. Bu zamanda Allah dünya(dakilere) acıyacak ve bu bakımdan Elçisi'ni gönderecektir; (Elçisi'nin) üzerinde bir bulut duracak, buradan onun Allah'ın seçilmiş bir (kul)u olduğu bilinecek ve O'nunla tanınacaktır. Dinsizlere karşı büyük bir güçle gelecek ve yeryüzünde putatapıcılığı yıkacaktır. Ve, ben de seviniyorum ki, onunla Allah tanınıp, ta'zim edilecek ve ben de gerçek olarak tanınacağım ve, benim insandan öte olduğumu söyleyenlerden öç alacaktır. Bakın, size diyorum ki, ay çocukluğunda ona uyku verecek ve büyüdüğünde o (ayı) ellerine alacaktır. Bırakın, dünya onu çıkarıp attığını fark etsin, çünkü o, putatapıcıları öldürecek; Allah'ın kulu Musa ve yaktıkları şehirleri ve çocuklarını öldürdükleri şehirleri bağışlamayan Yuşa çok daha fazlasını öldürmüştü; çünkü eski bir yaraya kişi ateş tatbik eder.»

«O, bütün peygamberlerinkinden daha açık bir gerçekle gelecek ve dünyayı yanlış yere kullananı azarlayacaktır. Babamızın şehrinin kuleleri neşeyle birbirlerini selamlayacaklardır; ve işte, putatapıcılığın (yüz üstü) yere kapaklandığının görüleceği ve benim de başkaları gibi bir insan olduğumu itiraf edeceği zaman, bakın, size söylüyorum ki, Allah'ın Elçisi gelmiş olacaktır.»

83.

Kadın İsa ile konuşurken, havarileri gelmiş ye İsa'nın bir kadınla bu şekilde konuşmasına şaşır kalmışlardı. Yine de kimse ona, «*Samiriyeli bir kadınla böyle niye konuşursun?*» demedi.

Sonra, kadın ayrılıp gidince dediler: «*Muallim, yemeğe gelin.*»

İsa karşılık verdi: «*Ben öbür yemeği yemeliyim.*» O zaman, havariler birbirlerine dediler: «*Belki, bir yolcu İsa ile konuşup ona yiyecek bulmak için gitmiştir.*» Ve, bu (satırları) yazana sorup dediler: «*Buraya muallime yemek getirebilecek kimse geldi mi ey Barnabas?*»

O zaman (bu satırları) yazan cevap verdi: «*Gördüğünüz, şu boş kovayı suyla doldurmak için getiren kadından başka kimse gelmedi.*» O zaman, havariler İsa'nın sözlerinin anlamını bekleyerek, şaşırıp kaldılar. Bunun üzerine İsa dedi: «*Bilmez misiniz ki, gerçek yiyecek Allah'ın istediğini yapmaktır, çünkü, insanı yaşatan ve ona hayat veren ekmek değil, daha çok, iradesiyle (gelen) Allah'ın sözüdür. Ve, işte bu nedenle kutsal melekler yemezler. Ama, yalnızca Allah'ın iradesiyle beslenerek yaşarlar. Ve, bu şekilde biz, Musa ve İlya ve yine bir başkası kırk gün kırk gece hiç yiyeceksiz (dururuz).*»

Ve, İsa gözlerini kaldırıp dedi: «*Hasat (vaktine) ne kadar var?*»

Havariler cevap verdiler; «*Üç ay.*»

İsa dedi: «*Öyleyse bakın, nasıl dağ mısırlarla ağarmışsa, ben de size diyorum ki, bugün toplanması gereken büyük bir hasat vardır.*» Ve, sonra kendisini görmeye gelen kalabalığa işaret etti. Şehre varan kadın, «*Ey insanlar, gelin ve Allah'ın İsrail ailesine gönderdiği yeni bir peygamber görün*» diyerek, tüm şehri ayağa kaldırmış ve İsa'dan duyduğu şeylerin hepsini anlatmıştı. (İsa'nın bulunduğu) yere gelip, kendileriyle kalması için ona yalvardılar; ve (İsa) şehre girip onlarla iki gün kaldı; hastaları iyileştirdi ve Allah'ın melekûtuyula ilgili dersler verdi.

O zaman, şehirliler kadına dediler: «*Senin söylediğin zamankinden daha çok onun mucizelerine ve sözlerine inanıyoruz; çünkü, o kuşkusuz Allah'ın kutsal bir (kulu), kendine inananların kurtuluşu için gönderilmiş bir peygamberdir.*»

Gece yarısı namazından sonra havariler İsa'nın yanına vardılar ve (İsa) onlara dedi: «*Bu gece Allah'ın elçisi Mesih zamanında -şimdi yüz yılda bir gelirken- her*

yıl gelen sevinç (gecesi) olacak. Bu bakımdan, istiyorum ki uyumayalım, ibadet edelim, yüz kez rükûya varıp, her zaman hamde lâyük Kâdir ve Rahîm olan Allah'ımızı ta'zim edelim ve her seferinde (şöyle) diyelim: «Sen yegâne Allah'ımız, kabul ve itiraf ederiz ki, Sen'in başlangıcın olmadı, sonun da olmayacak; çünkü Sen rahmetinle her şeye başlangıç verdin ve adaletinle de hepsine bir son vereceksin; Sen'in insanlar arasında hiç bir benzerin yoktur. Çünkü, sonsuz iyiliğin içinde Sen ne kımıldarsın, ne de herhangi bir arızaya uğrarsın.. Bize merhamet et, çünkü, bizi Sen yarattın ve biz Sen'in Ellerinin eseriyiz.»

84.

İbadet edildikten sonra İsa dedi: «Allah'a şükredelim, çünkü, bize bu gece büyük rahmet indirdi; çünkü, bu gece geçecek olan zamanı geri getirdi. Ve biz Allah'ın Elçisi'yle birlikte ibadet ettik. Ve, ben onun sesini duydum.»

Havariler bunu duyunca çok sevindiler ve dediler: «Muallim, bize bu gece bazı hükümler öğret.»

O zaman İsa dedi: «Hiç balla karışık gübre gördünüz mü?»

Cevap verdiler: «Hayır Rab, çünkü, kimse bunu yapacak kadar deli değildir.»

«(Mâdem öyle), ben de size diyorum ki, dünyada daha deli insanlar vardır.» dedi İsa, «Çünkü, Allah'a kullukla onlar dünyaya kulluğu karıştırırlar. O kadar ki, lekesiz hayat yaşayanların pek çoğunu şeytan aldatmış ve ibadet ederlerken, ibadetleriyle dünya işlerini karıştırmışlar, bu nedenle de, bu zamanda Allah'ın gözünde çirkinleşmişlerdir. Söyleyin bana, ibadet için yıkanırken, hiç bir pis şeyin kendinize dokunmamasına dikkat ediyor musunuz? Evet, mutlaka. Ya ibadet ederken ne yapıyorsunuz? Ruhunuzu Allah'ın rahmetiyle günahlardan temizliyorsunuz. Öyleyse, ibadet ederken, dünyalık şeylerden söz etmek ister misiniz? (Aman) böyle yapmaya dikkat edin, çünkü, her dünyalık kelime, konuşanın ruhu üzerinde şeytanın bir gübresidir.»

O zaman, havariler titrediler, çünkü, (İsa) ateşli bir ruhla konuşmuştu ve dediler: «Ey muallim, eğer, biz ibadet ederken bir arkadaş bizimle konuşmaya gelirse ne yapalım?»

İsa cevap verdi: «Bekletin ve ibadeti tamamlayın.» Bartolomeus dedi: «Ama, alınır da, kendisiyle konuşmadığımızı görünce çeker giderse?»

İsa cevap verdi: «Eğer alınırsa, bana inan ki, o sizin bir arkadaşınız veya bir mü'min değil, gerçekte inanmayanın biri ve şeytanın yoldaşdır. Söyleyin bana, eğer Hirodes'in bir seyis yamağıyla konuşmaya gitseniz ve onu Hirodes'in kulağına söz anlatırken bulsanız, sizi bekletti diye alınır mısınız? Kesinlikle hayır; aksine, arkadaşınızı kralın sevdiğini görerek rahat edersiniz. Doğru değil mi?» dedi İsa.

Havariler cevap verdiler; «Doğruların doğrusu.» O zaman İsa dedi: «Bakın, size diyorum ki, herkes ibadet ederken Allah'la konuşur. Öyleyse, insanla konuşa-cağız diye, Allah'la konuşmayı bırakmanız doğru olur mu? Bundan dolayı, Allah'a kendinden çok saygı gösterdiğiniz için arkadaşınızın alınması doğru olur mu? İnanın bana, eğer beklettiğimiz zaman alınırsa, şeytanın iyi bir kulu (demektir) o. Çünkü, Allah'ın insan için bırakılması şeytanın arzusudur. Allah sağ ve diridir ki, her iyi işte, Allah'tan korkan kendini dünyanın işlerinden ayırmalı ki, iyi ameli bozulmasın.»

90.

Namaz bitince, havarileri yeniden İsa'nın yanına geldiler, o da ağzını açtı ve dedi: «Yaklaş Yuhanna, çünkü bu gün, sorduğun her şeyi sana anlatacağım. İman, Allah'ın seçtiklerini mühürlediği bir mühürdür. Mühür ki, Elçisi'ne vermiş ve O'nun ellerinden seçilmiş olan herkes imanı almıştır. Çünkü, nasıl Allah birdir, öyle de, iman da birdir. Bu nedenle, her şeyden önce Elçisi'ni yaratmış olan Allah, O'na her şeyden önce, sanki Allah'ın benzeriymiş (resmiymiş) ve Allah'ın yaptığı ve söylediği şeylerin hepsiymiş gibi imanı vermiştir. Ve, işte, mü'min imanla her şeyi birinin gözleriyle gördüğünden daha iyi görür; çünkü, gözler yanılabilir; hatta, hemen hemen her zaman yanılır; ama iman asla yanılmaz, çünkü, kaynak olarak Allah ve sözüne sahiptir. Bana inan, imanla Allah'ın tüm seçtikleri kurtulur. Ve, herhangi bir kimsenin iman olmadan Allah'ı memnun etmesinin imkânsız olduğu da kesindir. Bu nedenle şeytan, orucu ve namazı, zekâtı ve hacı hiçe indirmek için çalışmaz; inanmayanları daha bu işleri yapmaya iter, çünkü, insanın karşılığını almadan çalıştığını görmekten zevk alır. Fakat, tüm gayretiyle imanı hiçe indirmek için sancılanır durur. Bu bakımdan iman özenle bilhassa korunmalıdır ve en emin yol da, «Neden?» sorusunun insanları Cennet'ten çıkardığını ve şeytanı en güzel bir melekten çirkin bir cine çevirdiğini görerek, «Neden'i bırakmak olacaktır.»

O zaman Yuhanna dedi: «Şimdi biz, ilmin kapısı olduğunu göre göre, «Neden» i nasıl bırakalım?»

İsa cevap verdi: «Öyle değil, «Neden» Cehennem'in kapısıdır.»

Bunun üzerine Yuhanna sustu, İsa devam etti : «Allah bir şey söylediği zaman ey insan, sen kimsin ki, kuşkun kalmasın diye, «Neden böyle dedin ey Allah; neden böyle yaptın? diyecekmişsin? Toprak kap, olur ya, yapıcısına diyecek mi ki, «beni neden su tutmak için yaptın da, almak için yapmadın?» Bak, sana diyorum ki, her işvaya karşı şu sözle kendini güçlendirmen gerekir: «Allah böyle dedi», «Böyle yaptı Allah»; «Allah böyle diledi»; çünkü, böyle yapmakla emniyet içinde yaşarsın.»

96.

Dua bitince kâhin yüksek bir sesle dedi: «Dur İsa, çünkü, milletimizi sakinleştirmek için senin kim olduğunu bilmemiz gerekiyor.»

İsa karşılık verdi: «Ben, Davud soyundan Meryem oğlu İsa, ölümlü ve Allah'tan korkan bir insanım ve şan, şeref ve azametini Allah'a verilmesine çalışıyorum.»

Kâhin cevap verdi: «Musa'nın kitabında, Allah'ın ne dilediğini bize ilân edecek ve dünyaya Allah'ın rahmetini getirecek olan Mesih'i Allah'ın bize herhalde göndereceği yazılıdır. Bu bakımdan, senden rica ediyorum, bize gerçeği söyle, sen beklediğimiz Allah'ın Mesihi misin?»

İsa cevap verdi: «Allah'ın böyle va'd ettiği doğrudur. Fakat ben kuşkusuz o değilim, çünkü o benden önce yaratılmıştır ve benden sonra gelecektir.»

Kâhin karşılık verdi: «Sözlerinden ve alâmetlerinden, biz ne olursa olsun inanıyoruz ki, sen Allah'ın bir peygamberi ve bir mukaddesisin. Bu nedenle, tüm Yahudiye ve İsrail adına senden rica ediyorum ki, Allah aşkına bize Mesih'in ne şekilde geleceğini anlatacısın.»

İsa cevap verdi: «Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah, babamız İbrahim'e, «Senin soyundan yeryüzünün tüm kabilelerini kutsayacağım» diye va'd etmişse de, ben yeryüzünün tüm kabilelerinin beklediği Mesih değilim. Fakat, Allah beni dünyadan çekip alınca, şeytan dinsizleri benim Allah ve Allah'ın oğlu olduğuma inandırarak, bu lânetli fitneyi yeniden çıkaracak, bu şekilde sözlerim ve akidem öylesine tahrif edilecek ki, ortada otuz mü'min ya kalacak, ya kalmayacak. Bunun üzerine Allah dünyaya acıyacak ve herşeyi kendisi için yaratmış olduğu Elçisi'ni gönderecek; O güneyden kuvvetle gelecek ve putatapıcılarla birlikte putları yok edecek; şeytandan insanlar üzerindeki egemenliği (ni) alacak. Yanında, kendisine inanacak olanların kurtuluşu için Allah'ın merhametini getirecektir. O'nun sözlerine inanacak olanlara (ne) mutlu.»

97. “MUHAMMED O'nun kutlu adıdır”

«O'nun ayakkabı bağlarını çözecek değerde değilsem de, Allah'tan O'nu görme rahmet ve bereketini aldım.»

O zaman, vali ve kralla birlikte kâhin cevap verip, dedi: «Üzme kendini ey İsa, Allah'ın mukaddesi, çünkü, bizim zamanımızda bu fitne bir daha olmaz, şundan ki, kutlu Roma senatosuna o şekilde yazacağız ki, imparatorluk iradesiyle kimse sana bundan böyle Allah veya Allah'ın oğlu demeyecektir.»

O zaman, İsa dedi: «Sözlerinizden teselli bulmuyorum, çünkü sizin ışıktığınız yere karanlık gelecektir; fakat benim tesellim, hakkımdaki her batıl düşüncüyü yok edecek ve dini tüm dünyaya yayılıp, (tüm dünyayı) kontrolüne alacak olan Elçi'nin gelmesindedir, çünkü böyle va'd etmiştir Allah, babamız İbrahim'e. Ve,

bana teselli veren, onun dininin sona ermeyecek ve Allah tarafından el değmeden korunacak olmasıdır.»

Kahin karşılık verdi: «Allah'ın Elçisi geldikten sonra, (daha) başka peygamberler gelecek mi?»

İsa cevap verdi: «Ondan sonra Allah tarafından gönderilen gerçek peygamberler gelmeyecek ama, pek çok yalancı peygamber gelecek ki ben buna üzülüyorum. Çünkü, şeytan Allah'ın adaletli hükmüyle onları yerlerinden kaldıracak da, kendilerini, benim kitabımı bahane edinip gizleyecekler.»

Hirodes karşılık verdi: «Bu tür dinsizlerin huzuruna geleceği Allah'ın adaletli hükmü nasıl bir şeydir?»

İsa cevap verdi: «Ne adalettir ki, kurtuluşa götüren gerçeğe inanmayan, lânete götüren bir yalana inanır. Bu nedenle size diyorum ki, Mikaya ve Yeremya zamanında da görülebileceği üzere, dünya hep gerçek peygamberleri horlamış ve yalancıları sevmiştir. Çünkü, her benzer kendi benzerini sever.»

O zaman, kâhin dedi: «Mesih'e ne ad verilecek ve hangi işaret(ler) onun gelişini ortaya koyacaktır?»

İsa cevap verdi: «Mesih'in adı hayranlık uyandırır, çünkü Allah ruhunu yaratıp da, göksel bir nur içine koyduğu zaman ona (bu) adı kendisi vermiştir. Allah dedi: «Bekle Muhammed; çünkü senin uğruna Cennet'i, dünyayı ve yığınlarca yarattığı yaratacağım, içlerinden seni bir elçi yapacağım, öyle ki, kim seni kutsarsa kutsanacak, kim seni lânetlerse lânetlenecektir. Seni, dünyaya göndereceğim zaman, kurtuluşa elçim olarak göndereceğim ve senin sözün gerçek olacak. O kadar ki, gök ve yer düşecek. Fakat senin dinin düşmeyecek. MUHAMMED O'nun kutlu adıdır.»

O zaman, kalabalık seslerini yükseltip, dediler: «Ey Allah, bize elçini gönder! Ey Muhammed, dünyanın kurtuluşu için çabuk gel!»

112.

İsa böyle söyleyip, (sonra) dedi: «Hayatımızı sürdürmemiz için tarlanın meyvelerinden aramaya çıkmalısınız, çünkü sekiz gündür hiç ekmek yemiyoruz. Bu bakımdan, Allah'ımıza dua edecek ve Barnabas ile birlikte sizi bekliyeceğim.»

Bunun üzerine, tüm şakirtler ve havariler, İsa'nın sözüne göre dörder altışar yola koyuldular. İsa'nın yanında bu (satırlar)ı yazan kaldı; o zaman İsa ağlayarak dedi: «Ey Barnabas, sana büyük sırlar açıklamam gerekiyor, bundan sonra ben dünyadan ayrılacağım ve sen de onları anlatacaksın.»

O zaman, bu (satırlar)ı yazan ağlayarak dedi: «Beni ağlat ey muallim, başkalarımı da (ağlat). Çünkü biz günahkârlarız. Ve, Allah'ın bir mukaddesi ve peygamberi olan sen, senin için bu kadar ağlamak uygun değildir.»

İsa karşılık verdi: «İnan bana Barnabas, ben (ağlamam) gerektiği kadar ağlamıyorum. Çünkü, eğer insanlar bana Allah dememiş olsaydı, ben Allah'ı burada, Cennet'te görüleceği biçimde görecektim ve Hüküm Günü'nden korkmama emniyetine erişecektim. Ama, Allah biliyor ki, ben suçsuzum, çünkü hiç bir zaman bir köleden öte tutulma düşüncesi beslemedim. Hem, sana diyorum ki, eğer Allah diye çağırılmamış olsaydım, dünyadan ayrılınca Cennet'e götürülecektim, ama şimdi Hüküm (Günü'ne) kadar oraya gitmeyeceğim. Şimdi, benim ağlamama neden olup olmadığını görüyorsun. Bil ki ey Barnabas, bu yüzden her halde büyük zulme uğrayacak ve havarilerimden biri tarafından otuz paraya satılacağım. Bu bakımdan, eminim ki, beni satacak olan benim adıma öldürülecek, çünkü Allah beni yeryüzünden çekecek ve herkes onun ben olduğuma inansın diye hainin görünümünü değiştirecek; yine de, o, şerli bir ölümle öldüğü zaman, ben uzun bir süre bu lekeyle dünyada kalacağım. Fakat, Allah'ın kutlu Elçisi Muhammed gelince, bu rezalet silinip gidecek. Ve, Allah bunu yapacak, çünkü, bana bu canlı bilinme ve şu rezil ölümüne yabancı olma ödülünü verecek olan Mesih gerçeğini itiraf etmiş bulunuyorum.»

O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «Ey muallim, söyle bana, kimdir bu alçak! Çünkü, seve seve boğar öldürürüm onu.»

«Sus, bir şey söyleme» diye cevap verdi İsa, «Çünkü Allah böyle diliyor ve o (hain) başka türlüünü de yapamaz. Fakat, gör ki, annem böyle bir olaya üzüldüğünde, rahatlaması için ona gerçeği anlatırsın.» O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «İnşaallah bütün bunları yapacağım ey muallim.»

124.

İsa bir temsille cevap verdi . «Bir insan ağını alıp balık tutmaya gider ve gittiği yerde pek çok balık yakalar, ama kötü olanları çıkarıp atar.»

«Bir insan ekin ekmeğe gider, ama yalnızca iyi toprağa düşen tane tohum taşır.» «Siz de aynen böyle yapmalısınız. Her şeyi dinlemeli, (ama) sadece gerçek ebedi hayata meyve taşıyacağından, yalnızca gerçek olanı almalısınız.»

O zaman, Andreas karşılık verdi: «Öyle de, gerçek nasıl bilinecektir?»

İsa cevap verdi: «Musa'nın kitabına uyan her şeyi gerçek diye alırsınız. Biliyorsunuz, Allah birdir, gerçek birdir; buradan giderek deriz ki, akide birdir ve akidenin anlamı birdir ve dolayısıyla din birdir. Bakın, size diyorum ki, eğer gerçek Musa'nın kitabından silinip çıkarılmamış olsaydı, Allah, babamız Davud'a ikinciye vermeyecekti. Ve, Davud'un kitabı tahrif edilmemiş olsaydı, Allah İncil'i bana emanet etmeyecekti; çünkü Allah'ımız Rabb değişmez ve tüm insanlara tek bir mesajla konuşmuştur. Bu bakımdan, Allah'ın elçisi geleceği zaman, dinsizlerin benim kitabımda yaptıkları tahrifatın tümünü temizlemek için gelecektir.»

Sonra, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «Ey muallim, kanunun tahrif edildiği ve yalancı peygamberin konuştuğu zamanlarda insan ne yapsın?»

İsa cevap verdi :

«Güzel bir soru ey Barnabas. Bu nedenle sana diyorum ki, böyle bir zamanda, insanlar sonunda Allah'a varacaklarını düşünmediklerinden pek az kişi kurtulur. Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki; insanı amacından, yani, Allah'tan yüz çevirten her akide en kötü akidedir. Onun için, akidede göz önünde bulunduracağınız üç şey vardır, Allah'a karşı sevgi, kişinin komşusuna acıması ve Allah'a karşı gelen, O'na her gün karşı gelen kendinden nefret etmesi. Öyleyse, bu üç temele zıt olan her akideden kaçın. Çünkü, o en şerli olandır.»

136.

«Bu lânetli bölgede kâfirler ebediyyen kalacaktır, o kadar ki, dünya mısır taneleriyle dolsa ve tek bir kuş, dünyayı boşaltmak için yüz yılda bir kez, tek bir taneyi götürecek olsa -eğer bu şekilde boşalıp- kâfirler de cennete girecek olsalar, sevinip rahat ederler. Ama, böyle bir ümit yoktur. Çünkü, günahlarına Allah sevgisiyle bir son vermedikleri için çektikleri azap da sona ermeyecektir.»

«Fakat, mü'minler rahat edecekler, çünkü çektikleri azabın sonu gelecektir.»

Havariler bunu duyunca korkup dediler: «Müminlerin de cehenneme girmeleri gerekiyor mu?»

İsa cevap verdi: «Kim olursa olsun, herkesin cehenneme girmesi gerek. Ama, buna rağmen, Allah'ın kutsal (kul)ları ve peygamberlerinin, herhangi bir ceza çekmek için değil de, görmek için oraya gidecekleri doğrudur ve korkanlar yalnızca takvalı olanlardır. Ne diyebilirim ki ben? Size söylüyorum ki, buraya, Allah'ın adaletini görmek üzere Allah'ın Elçisi (bile) gelecektir. O zaman, O'nun varlığından cehennem titreyecektir. Ve, O da bir insan bedenine sahip olduğundan, tüm insan bedenine sahip olup da cezaya konulanlar, Allah'ın Elçisi'nin cehennemi görmek için kaldığı sürece cezasız kalacaklardır. Fakat, O orada (yalnızca) göz açıp kapayıncaya kadar geçen süre içinde kalacaktır.»

«Ve, Allah bunu, her yaratık Allah'ın Elçisi'nden yarar gördüğünü bilsin diye yapacaktır.»

«O, oraya geleceği zaman, tüm şeytanlar titreyecek ve birbirlerine «kaçın kaçın, çünkü düşmanımız Muhammed buraya geliyor» diyerek, yanan közlerin altına gizlenmeye çalışacaklardır. Bunu duyan şeytan, her iki elleriyle yüzüne vuracak ve haykırarak diyecektir: «Sen, bana rağmen benden daha soylusun, adaletsizce yapılmış (bir iş) bu!»

137.

«Yetmiş iki derecede olan mü'minlere gelince: -biri salih amellere üzülüp, diğeri de kötülöklere sevinerek- salih amelleri olmadan (yalnızca) iman bulunan son iki derecedekiler Cehennem'de yetmiş bin yıl kalacaklar.»

«Bu yıllardan sonra melek Cebrail cehenneme gelecek ve onların «Ey Muhammed, sana inananların cehennemde ebediyyen kalmayacaklarını söyleyerek, bize edilmiş va'dlerin nerede?» dediklerini duyacak.»

«O zaman, melek Cebrail geri cennete dönüp, saygıyla Allah'ın Elçisi'ne yaklaşacak, duyduklarını O'na anlatacak.»

O zaman Elçi'si Allah ile konuşup, diyecek: «Allah'ım Rabb, benim inancımı kabul edenlerle ilgili olarak, onların cehennemde ebediyyen kalmayacakları (şeklinde) ben kuluna edilmiş va'di hatırla.»

Allah karşılık verecek: «Ne diliyorsan iste, ey dostum, çünkü, istediğin her şeyi sana vereceğim.»

O zaman Allah'ın Elçisi diyecek: «Ey Rabb, müminlerden yetmiş bin yıldır cehennemde kalanlar var. Merhametin nerede ey Rabb? Sana, Rabb, onları acı cezalardan kurtarman için dua ediyorum.»

«O zaman Allah, dört gözde meleğinin cehenneme giderek, Elçisi'ne inanan herkesi çıkarıp, cennete götürmelerini emredecek. Ve, onlar da bunu yapacaklar.»

«Ve, Allah'ın Elçisi'ne inanmanın yararı böyle olacaktır işte. O'na inananlar, hiç bir salih amel işlemeseler de, inançları içinde ölürlerse, sözünü ettiğim cezadan sonra cennete gireceklerdir.»

140.

«İnanın ki ey insanlar, ben dünyaya, hiç kimsenin, hattâ Allah'ın Elçisi'nin bile sahip olmadığı bir ayrıcalıkla geldim (Bu ayrıcalık İsa Peygamberin kıyamete yakın bir zamana kadar yükseltildiği yerde yaşamasıdır); çünkü, Allah'ımız insanı dünyada yerleştirmek için değil, gerçekte cennete koymak için yarattı.»

«Emin olun ki, kendisine yabancı bir kanuna bağlı olduklarından, Romalılar'dan herhangi bir şey almak ümidi olmayan kişi, sahip olduğu tüm şeylerle birlikte kendi ülkesini terketmek ve asla dönüp de, gidip Roma'da yaşamak istemez. Ve, kendisinin Kayser'e karşı geldiğini gördüğü zaman, çok daha az (ihtimalle) böyle bir şey yapar. İşte, ben de size diyorum ki bakın, Allah'ın peygamberi Süleyman da benimle birlikte ağlıyor, «Ey ölüm, seni hatırlamak, zenginlikleri içinde rahat rahat oturanlara ne kadar da acı gelir!» Bunu, şimdi öleceğim için demiyorum; çünkü, dünyanın sonuna kadar yaşayacağımdan eminim.»

«Fakat, ölmeyi öğrenesiniz diye size bundan söz edeceğim.»

«Allah sağ ve diridir ki, bir kez bile olsa yanlış yapılan her şey gösterir ki, bir şeyi iyi yapmak için, o şeyde alıştırma yapmak gereklidir.»

«Askerleri gördünüz mü, barış zamanında sanki savaştalarmış gibi nasıl da birbirleriyle kendilerini eğitirler. Ya iyi ölmesini bilmeyen insan, iyi bir ölümle nasıl ölecektir?»

«Rabb'in gözünde kutsal (kul)un ölmesi çok kıymetlidir» demişti Peygamber Davud. Neden biliyor musunuz? Söyleyeceğim size: Şundan ki, nasıl, tüm az bulunan şeyler kıymetliyse, iyi ölenlerin ölümü de, az bulunduklarından Yaratıcımız Allah'ın gözünde kıymetlidir.»

«Cidden, bir insan ne zaman bir şeye başlasa, aynı şeyi bitirmek istemekle kalmaz, bunun yanı sıra, plânı iyi bir sonuca varsın diye sancılanır.»

«Ey, donuna kendinden daha çok değer veren zavallı insan; kumaşı keseceği zaman, kesmeden önce dikkatle ölçer; kesilince de özenle diker. Ya, hayatını, -ölmek için doğan, o kadar ki, yalnızca doğmayan ölmez- neden insanlar hayatlarını ölümle ölçmezler?»

«Yapı yapanları gördünüz mü; koydukları her taşa duvar yıkılmasın diye, tam yerinde olup olmadığını ölçerek temeli nasıl da göz önünde bulundururlar? Ey sefil insan, hayat yapısı en büyük yıkımla yıkılacak, çünkü ölüm temeline bakmıyor!»

157. - 158.

Kör doğmuş olan adam gidip İsa'yı buldu. O da kendisini şöyle teselli etti: «Hiç bir zaman şimdiki kadar kutsanmamıştın, çünkü, peygamberi ve babamız Davud kanalıyla dünyanın dostlarına karşı, «Onlar lânetlerler, ben kutsarım» diyen Allah'ımız tarafından kutsandın ve O, peygamber Mikaya aracılığıyla da dedi : «Ben sizin kutsamanızı lânetlerim. Çünkü, Allah'ın dilemesinin dünyanın dilemesine zıt olduğu kadar yer göğe, su ateşe, ışık karanlığa, soğuk sığağa veya sevgi nefrete zıt değildir.»

Havariler ardından kendisine şöyle sordular: «Rab, sözlerin pek güzel; bu nedenle anlam(ların)ı bize söyle, çünkü henüz anlamış değiliz.»

İsa cevap verdi: «Dünyayı tanıdığınız zaman göreceksiniz ki, ben gerçeği konuştum ve böylece her peygamberdeki gerçeği de tanıyacaksınız.»

«O halde bilin ki, tek bir adda birleşmiş üç türlü dünya vardır: Biri, su, hava ve ateşle birlikte gökleri ve yeri ve insanın altında olan tüm şeyleri temsil eder. Şimdi, bu dünya her şeyiyle, Allah'ın peygamberi Davud'un, «Allah onlar için çiğnemedikleri bir kural koymuştur» dediği gibi, Allah'ın iradesine uyar.»

İkincisi, nasıl «bunlardan birinin evi» -duvarları değil de, aileyi temsil ediyorsa, bunun gibi tüm insanları temsil eder, şimdi bu dünya yine Allah'ı sever; çünkü fit-

ratları gereği Allah'ı özlerler. O kadar ki, fitrata göre herkes, Allah'ı aramada yanılığa düşse de, Allah'ı özler. Ve, biliyor musunuz, hepsi Allah'ı neden özler? Çünkü, onlar, herkes hiç bir kötülüğü olmayan sonsuz bir iyiliğin özlemini duyar, bu ise yalnızca Allah'tır. Bu bakımdan, Rahmân olan Allah, bu dünyaya kurtuluşu için peygamberlerini göndermiştir.»

«Üçüncü dünya, insanların, dünyanın yaratıcısı Allah'a aykırı bir kanuna dönüşmüş olan günaha batmış durumudur. Bu, insanı Allah'ın düşmanları olan cinlere benzetir. Ve, Allah'ımız bu dünyadan öylesine şiddetle nefret eder ki, eğer peygamberler bu dünyayı sevmiş olsalardı, ne düşünürsünüz? mutlaka Allah kendilerinden peygamberliklerini alırdı. Ve nasıl söyleyeyim ki ben? Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, Allah'ın Elçisi dünyaya gelince eğer bu şerli dünyaya karşı bir sevgi duyacak olsa, mutlaka Allah ondan, kendisini yarattığı zaman vermiş olduğu tüm şeyleri alır ve onu ebediyyen cezalandırır; Allah bu dünyaya işte bu derecede zıttır.»

159.

Havariler karşılık verdiler: «Ey muallim, sözlerin öylesine güzel, bu bakımdan bize merhamet et, çünkü onları anlamıyoruz.»

İsa dedi: «Sanır mısınız ki, Allah Elçisi'ni kendisini Allah'la eşit tutmak isteyecek bir rakip olarak yaratmıştır? Kesinlikle hayır, aksine, efendisinin istemediğini istemeyecek olan itaatkâr kölesi olarak (yaratmıştır.) Siz bunu anlayamazsınız, çünkü neyin günah olduğunu bilmiyorsunuz. Bu nedenle, sözlerime kulak verin. Bakın, dikkat edin, diyorum ki size, günah insanda Allah'a aykırı bir şey olmadıkça ortaya çıkmaz; çünkü, yalnızca Allah'ın dilemediği şey günahdır; o kadar ki, Allah'ın dilemediği her şey günaha yabancıların yabancısidir. Bu durumda, eğer Ferisilerle bizim başkâhinlerimiz ve kâhinlerimiz, İsrail halkı bana Allah dediği için bana işkence etseler, Allah'ı razı eden bir şey yapmış olurlar ve Allah da kendilerini ödüllendirir. Fakat, benim gerçeği, gelenekleriyle Allah'ın peygamberleri ve dostları olan Musa ve Davud'un kitaplarını tahrif ettiklerini söylememi istemeyerek, tersi bir nedenle bana işkence ettiklerinden ve bu yüzden benden nefret edip, ölümümü arzuladıklarından, işte bundan dolayı Allah kendilerini tiksinti ve nefretle kabul eder.»

«Söyleyin bana, Musa insan öldürdü, Ahab da insan öldürdü, bu, her iki durumda da katl(öldürme) değil midir? Kesinlikle değil; çünkü Musa, putatapıcılığı yok etmek ve Hakk olan Allah'a ibadet etmeyi koruyup sürdürmek için insan öldürdü; ama Ahab ise, insanları Hakk olan Allah'a ibadeti yok etmek ve putatapıcılığı koruyup sürdürmek için öldürdü, bu nedenle, Musa için insan öldürmek kurbana dönüşürken, Ahab için (dine karşı) saygısızlığa dönüştü; o kadar ki, bir ve aynı iş bu iki zıt etkiyi ortaya çıkardı.»

«Ruhumun huzurunda durduğu Allah sağ ve diridir ki, eğer şeytan meleklerle onların Allah'ı nasıl sevdiklerini görmek için konuşmuş olsaydı, Allah'ın reddine uğramayacaktı; ama, onları Allah'tan yüz çevirtmenin yollarını aradı, bu yüzden de ebedi azaptadır.»

O zaman, bu (satırlar)ı yazan karşılık verdi: «O halde, İsrail krallarının kitabında yazılı olduğu gibi, Allah'ın yalancı peygamberlerin ağzıyla söylenmesini takdir buyurduğu yalanla ilgili olarak, peygamber Mikaya da söylenen şey nasıl anlaşılmalıdır?»

İsa karşılık verdi: «Ey Barnabas, onları kısaca anlat ki, gerçeği açıkça görelim.»

163. Takdirin Açıkça Bilineceği Kişi : Hz. Muhammed

İsa havarileriyle Erden'in ötesindeki çöle gitti ve öğle namazı kılınca bir palmiye ağacının yanına oturdu. Palmiye ağacının gölgesine de havarileri oturdular.

Sonra İsa dedi: «Takdir öylesine gizlidir ki ey kardeşler, size diyorum ki bakın, o yalnızca bir kişiye açıkça bilinecektir. O, milletlerin aradığı, Allah'ın gizliliklerinin kendisine öylesine açık olacağı kimsedir; o dünyaya geldiği zaman, onun sözlerini dinleyecek olanlar kutsanacaktır. Çünkü bu palmiye ağacının bizi gölgelendirdiği gibi, Allah da onları rahmetiyle gölgelendirecektir. Yaa, nasıl bu ağaç bizi güneşin yakıcı ısısından koruyorsa, Allah'ın rahmeti de, o kişiye inananları şeytandan öyle koruyacaktır.»

Havariler karşılık verdiler: «Ey muallim, sözünü ettiğiniz bu dünyaya gelecek kişi kim olacak?»

İsa kalb coşkusuyla cevap verdi: «O, Allah'ın Elçisi Muhammed'dir. Ve o dünyaya geldiği zaman, yağmurun, uzun bir süre yağmur almadıktan sonra yere meyve verdirmesi gibi, o da getireceği bol rahmetle insanlar arasında salih ameller için bir fırsat olacak. Çünkü, O, Allah'ın rahmetiyle yüklü beyaz bir buluttur. Bu rahmeti Allah, mürşidler üzerine yağmur gibi fişkırtacaktır.»

167.

«İşte böyle, eğer zihniniz bununla da yetinip durulmadiysa ve yine «neden böyle?» demek istiyorsanız, size bir «neden»i daha açıklayacağım. O da şudur : Söyleyin bana, neden (tek) bir taş suyun üstünde duramaz da, tüm yeryüzü suyun üstünde durur? Söyleyin bana, su ateşi söndürür ve yer havadan kaçarken ve kimse toprak, hava, su ve ateşi uyum içinde bir araya getiremezken, yine de bunlar insan- da bir araya geliyor ve uyum içinde kalıp gidiyorlar, neden?»

«O halde bunu bilmiyorsanız -hem, tüm insanlar da insan olarak bunu bilmezler- Allah'ın kâinatı hiç yoktan tek bir sözle yarattığını nasıl anlayacaklar; Allah'ın sonsuzluğunu nasıl anlayacaklar? Ne olursa olsun bunu asla anlayamayacaklardır. Çünkü insan, sonlu ve peygamber Süleyman'ın dediği gibi vücutla bileşim içinde olup, bozulabilir ve ruhu da baskı altında tutarken ve Allah'ın işleri de Allah'a göreyken onları nasıl anlıyabilecekler?»

«Allah'ın peygamberi İşaya (bunun) böyle (olduğunu) gördüğünden, haykırıp dedi: «Gerçekten sen gizli bir Allah'sın!» Ve, Allah'ın Elçisi hakkında, Allah O'nu nasıl yarattı, o der: «Onun doğuşu, kim anlatacak?» Ve, Allah'ın işlemesi hakkında der: «Onun danışmanı kim?» Bu bakımdan, Allah insan tabiatına der: «Nasıl gök yerin üstünde yükseltilmişse, benim yöntemlerim, sizin yöntemleriniz üzerinde ve benim emrim sizin emriniz üzerinde yükseltilmiştir.»

Bu nedenle size diyorum ki, takdirin niteliği, durum benim size anlattığım gibiyse de, insanlara açık değildir.

Öyleyse insan, yöntemi bulamadığı için gerçeği inkâr mı etmelidir? Ben, nasıl olduğu anlaşılmadığı halde sıhhati reddeden bir kimseyi henüz görmüş değilim. Hem, Allah'ın benim dilimle hastaları nasıl iyileştirdiğini bile bilmiyorum.»

176.

«Onlar yiyip içecekler» sözü ne demeye gelir?» dedi İsa havarilerine. «Emin olun ki, Allah açık konuşuyor. Fakat, bu kadar meyve ile birlikte, cennetteki dört kıymetli şarap (içecek) ırmağı hangi amaca (yöneliktir)? Kesinlikle Allah yemez, melekler yemez, ruh yemez, nefis yemez, ama bizim vücudumuz olan beden (yer). Bu bakımdan, cennetin ihtişamı içinde yemekler beden içindir; Allah, meleklerin konuşması ve kutsanmış ruhlar da nefis ve ruh için. Bu ihtişam, (Allah her şeyi Kendi sevgisi için yarattığından) her şeyi herhangi bir diğer yaratıktan daha iyi bilen Allah'ın Elçisi tarafından açıklanacaktır.»

Bartolomeus dedi: «Ey muallim, cennetin ihtişamı herkes için eşit mi olacak? Eğer eşitse, bu adaletli olmayacaktır; eşit değilse daha az olan daha çok olanı kıskanacaktır.»

İsa cevap verdi: «Eşit olmayacaktır, çünkü Allah Âdildir ve herkes de razı olacaktır. Çünkü, orada kıskançlık yoktur. Söyle bana Bartolomeus: Pek çok hizmetçileri olan bir efendi var ve hizmetçilerin hepsini aynı elbiseyle giydiriyor. O zaman, kendilerine çocuk elbisesi giydirilen çocuklar, yetişkinlerin kıyafetinde olmadıkları için üzülürler mi? Emin ol ki tam tersine, eğer büyüklerin geniş elbiselerini giymiş olsalardı öfkelenirlerdi, çünkü, elbiseler kendi bedenleri ölçüsünde olmadığından, kendileriyle alay edildiğini düşünürlerdi.»

«Şimdi Bartolomeus, kalbini cennette Allah'a yükselt ve bütün bir ihtişamın birine daha çok, diğerine daha az da olsa, hiç bir kıskançlık doğurmayacağını göreceksin.»

190. Va'd İsmail için yapıldı..

«Söyle bana kardeş, sen kanunu öğrenmiş bir alimsin. Babamız İbrahim'e yapılan mesih va'di kim içindir? İshak için mi, İsmail için mi?»

Bilgin cevap verdi: «Ey muallim, ölüm cezasından ötürü bunu sana söylemekten korkuyorum.»

O zaman İsa dedi: «Kardeş, evinde yemek yemeye geldiğim için üzgünüm, çünkü sen bu hayatı Yaratıcın Allah'tan daha çok seviyorsun ve bu nedenle de, hayatını yitirmekten korkuyor ve Âdil Allah'ın kanunuyla ilgili olarak kalbin bildiğinin aksini söylediği zaman yok olan sonsuz hayatı ve imanı yitirmekten korkmuyorsun.»

O zaman salih yazıcı ağladı ve dedi: «Ey muallim, nasıl sonuç vereceğini bilmiş olsaydım, insanlar arasında fitne çıkmasın diye söylenmeden bıraktığım pek çok şeyi anlatırdım.»

İsa cevap verdi: «Ne insanlara, ne tüm dünyaya, ne tüm kutsal kişilere, ne de tüm meleklerle, Allah'a karşı gelmeyi gerektirdiğinde saygı duymamalısın. Bu bakımdan, yaratıcın Allah'a karşı gelineceğine, bırak bütün (dünya) helâk olsun. Ve günahlarla birlikte ortada kalmasın. Çünkü günah yıkar, korumaz ve Allah denizdeki kumlar kadar, hatta daha çok dünyalar yaratmaya Kâdirdir.»

191.

Sonra, yazıcı dedi: «Bağışla beni muallim, günaha girdim.»

İsa dedi: «Allah bağışlasın seni; çünkü günahı O'na karşı işledin.»

Bunun üzerine yazıcı dedi: «Allah'ın kulları ve peygamberleri Musa ve (senin yaptığın gibi güneşi yerinde durduran) Yuşa'nın eliyle yazılmış eski bir kitap gördüm. Bu kitap Musa'nın gerçek kitabıdır. İçinde, İsmail'in Mesih'in babası, İshak'ın da Mesih'in habercisinin babası olduğu yazılıdır. Ve, kitap şöyle der ki: «Musa dedi: «Kâdir ve Rahîm olan İsmail'in Allah'ı Rabb, azametinin nurunu kuluna göster.» Bunun üzerine, Allah ona Elçisi'ni İsmail'in kucağında gösterdi ve İsmail de İbrahim'in kucağındaydı. İsmail'in yanında İshak duruyordu, kucağında bir çocuk vardı. Parmağıyla Allah'ın Elçisi'ni gösterip diyordu: «Bu, Allah'ın tüm şeyleri kendisi için yarattığı kişidir.»

Bunun üzerine Musa sevinçle haykırdı: «Ey İsmail, sen kucağında tüm dünyayı ve cenneti tutuyorsun; ben Allah'ın kulunu unutma ki, Allah'ın her şeyi kendisi için yarattığı oğlunun sayesinde Allah'ın gözünde bir lutfu erebiliyorum.»

206.

Gün olunca, İsa halktan büyük bir kalabalıkla birlikte mabede vardı. Bu sırada başkâhin yaklaşp dedi: «Söyle bana ey İsa, Allah olmadığımı, Allah'ın oğlu veya Mesih bile olmadığını itiraf etmiştin, unuttun mu hep bunları?»

İsa cevap verdi: «Hayır, asla unutmadım; çünkü bu, Hüküm Günü'nde, Allah'ın mahkemesi önünde yapacak olduğum itirafımdır. Musa'nın kitabında yazılı olan her şey doğruların doğrusudur. Öyle ki, Yaratıcımız Allah bir tek (Allah) tır, ve ben Allah'ın kuluyum ve sizin Mesih dediğiniz Allah'ın Elçisi'ne hizmet etmek arzu ediyorum.»

Başkâhin dedi: «Öyleyse, mabede halktan bu kadar büyük bir kalabalıkla gelmenin yararı ne? Yoksa, kendini İsrail'in kralı mı yapmak istersin? Sakın ki, başına bir tehlike gelmesin!»

İsa cevap verdi: «Eğer ben kendi ün ve şanım için çalışsam ve kendi payımı bu dünyada istemiş olsaydım, Nain halkı beni kral yapmak istediği zaman kaçmazdım. Bana gerçekten inan ki, bu dünyada hiç bir şeyin peşinde değilim.»

O zaman, başkâhin dedi: «Mesih'le ilgili olarak bir şeyi bilmek istiyoruz.» Ve, hemen kâhinler, yazıcılar ve Ferisîler İsa'nın çevresinde bir halka oluşturdular.

İsa karşılık verdi: «Mesih hakkında bilmek istediğiniz bu şey nedir? Ne belli, yalan olmasın bu? Emin olun ki, size yalan söylemeyeceğim. Çünkü, yalan söylemiş olsaydım, tüm İsrail'le birlikte siz, yazıcılar (ve) Ferisîler tarafından göklere çıkarılacaktım; ama, size gerçeği söylediğim için benden nefret ediyor ve beni öldürmenin yollarını arıyorsunuz?»

Başkâhin dedi: «Şimdi biliyoruz ki, senin sırtında, cinin var; çünkü sen bir Samirisin ve Allah'ın kâhinine saygı duymazsın.»

220. “Neden İsa'nın öldüğüne inandırıldılar?”

İsa annesini kucaklayıp cevap verdi: «İnan bana anne, çünkü sana gerçekten diyorum ki, ben hiç ölmedim; Allah beni dünyanın sonuna kadar saklamış bulunuyor.» Ve, bunu deyip, dört meleğe görünmelerini ve meselenin nasıl geçtiği konusunda şahitlik etmelerini rica etti.

Bunun üzerine, melekler dört parlak güneş gibi göründüler, öyle ki, herkes korkudan yine ölü gibi (yere) düştü.

O zaman İsa meleklerle, görünebilsinler ve konuştukları annesiyle ashabı tarafından duyulabilsin diye, giymeleri için dört keten bezi verdi. Ve, her bir kimseyi (yerden) kaldırıp, rahatlatarak dedi: «Bunlar Allah'ın elçileridir; Allah'ın gizliliklerini bildiren Cebrail, Allah'ın düşmanlarına karşı savaşan Mikâil, ölenlerin ruh-

larını alan Rafail (Azrail) ve herkesi Son Günde Allah'ın mahkemesine çağırarak olan Uriel (İsrafil).»

O zaman dört melek, Allah'ın İsa'yı nasıl çağırdığını ve bir başkasını sattığı cezayı çekmesi için Yahuda'yı nasıl değiştirdiğini Bakire'ye naklettiler.

Sonra, bu (satırlar)ı yazan dedi: «Ey muallim, sen bizimle birlikte kalırken benim için meşru olduğu gibi, şimdi de sana soru sormak benim için meşru mudur?»

İsa cevap verdi: «Ne istersen sor Barnabas, sana cevap vereceğim.»

O zaman bu (satırlar)ı yazan dedi: «Ey muallim, Allah Rahim olduğu halde, neden senin öldüğüne inandırarak bize eziyet etti? Ve, annen senin için o kadar ağladı ki, neredeyse ölecekti. Ve Allah'ın bir mukaddesi olan sen, Allah neden üzerine, Kalveri dağında hırsızlar arasında öldürüldüğün iftirasının atılmasına izin verdi?»

İsa cevap verdi: «İnan bana Barnabas, her günahı, ne kadar küçük de olsa, Allah'a karşı günahla suç işlendiğinden, Allah büyük ceza ile cezalandırır. Bu nedenle, annem ve benimle birlikte olan imanlı şakirtlerin beni birazcık da dünya sevgisiyle sevdiklerinden, adaletli olan Allah, cehennem alevleriyle cezalanmaması için bu sevgiyi şu andaki üzüntüyle cezalandırdı ve her ne kadar ben dünyada suçsuz idiysem de, insanlar bana «Allah» ve «Allah'ın oğlu» dediklerinden, Hüküm Günü'nde şeytanların alayına uğramayayım diye, Allah, herkesi benim çarmıhta öldüğüme inandırarak, bu dünyada Yahuda'nın ölümüyle insanların alayına uğramamı diledi. Ve bu alay, geldiği zaman bu aldanmayı Allah'ın kanununa inananlara açıklayacak olan Allah'ın Elçisi Muhammed'in gelişine kadar sürecektir.»

Bu şekilde konuştuktan sonra İsa dedi: «Sen Âdilsin ey Allah'ımız Rabb, çünkü sonsuz şan ve şeref ancak Sana aittir.» (SON)

MERAKLISINA NOT :

Barnabas İncili'nin müslümanlar tarafından yazıldığını iddia edenlere cevap :

Pavlus Öğretilerine Uyan Hristiyanların Barnaba İncilini İnkâr Çabaları ve Tarihi Gerçekler

Hristiyan literatüründe Barnaba İncili'nin adı nerede geçmişse, oraya bir muhalefet şerhi konmuş, bu İncil'in, sahte ve uydurma olduğu, dolayısıyla reddedilmesi gerektiği ileri sürülmüştür. **Hattâ bu İncil'in, bir müslümanın hayal gücünün bir eseri olduğu iddia edilmiştir.** Bu, iddia tarihi hiç bir dayanağı olmadan inkar amaçlı olarak ortaya atılmıştır; çünkü böyle bir kitap müslümanlar tarafından bilinmiyordu. **Eğer bilinseydi pek çok eserde ondan söz edilirdi.** Taberî, Mes'ûdî, Ya'kûbî, Bîrûnî, İbn Hazm, İbn Teymiyye gibi hristiyan kaynaklarına vâkıf olan yazarlar, Hristiyanlık ve onun kutsal kitaplarından bahsederken, Barnabas İncili'ne en ufak bir işaretle bile bulunmamışlardır.

George Sale'in, 1734 yılında, Kur'an'ın İngilizce çevirisinde bundan bahsetmesinden önce müslümanlar, Barnabas İncili'nin adını bile duymamışlardı. İbnü'n-Nedîm tarafından 995 yılında ve Hacı Halife tarafından 1657'de hazırlanan, geniş birer bibliyografya eseri olan *'el-Fihrist'* ve *'Keşfü'z-Zü'nûn'* adlı kitaplarda da bu İncil'in adı geçmemektedir. Bu eserlerin yanı sıra 18'inci yüzyıl öncesi süreçte müslümanlarca kaleme alınan ve bugün bilinen hiçbir metinde bu İncilin ismin-den ya da içeriğinden bahsedilmemiştir.

Hiz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) **Doğumundan 75 Sene Önce**

Barnabas İncili'nin müslümanlar tarafından yazılmadığının bir delili de şudur: Hiz. Peygamber'in dünyaya gelişinden 75 yıl önce (M.S. 496), Papa I. Gelasius döneminde *'yanlış ve dinî düşüncelere aykırı kitaplar'* adı altında hazırlanan listede Barnabas İncili'nin adı geçtiğine ilişkin belge ve görsele yukarıda doğrudan link verilmişti. Buna ek olarak 7'inci yüzyıldan gelen ayrı bir belge de daha Barnabas İncili (The Gospel according to Barnabas) Aykırı Kitaplar arasında tanımlanmıştır. The List Of Sixty Books ya da The Sixty Canonical Books ismi verilen liste de bugüne ulaşan belgeler arasındadır.

İznik Konsülü'nden (M.S 325) Decretum Glasianum'un yayınlandığı dönem (M.S 496) kadar Barnabas İncili'ne getirilen pek çok yasaklama, o çağlarda, bu İncil'i yazacak bir müslümanın var olamayacağını açıkça gösteriyor. Çünkü o zamanlar daha Hiz. Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) (doğumu 571) bile doğmamıştı.

Ayrıca yukarıdaki delillere ek olarak şunu vurgulamak yerinde olacaktır: Allah ve bir Peygamberi hakkında yalan söylemek demek olacak böyle bir sahtekarlık; yani bir incil uydurma eylemi; yalancılık ve sahtekarlığa karşı duruşu ve doğruluk ve dürüstlük ahlâkını Hiz. Peygamber ve Kuran'dan alan bir müslümandan beklenemez. Böyle bir şeyi iddia edebilenler, Bismarck, Dr. Morris, Spinoza, Goethe ve daha nice batılı entellektüeller tarafından tarih boyunca bazı değişikliklerin gerçekleştiği kabul ve ifade edilen 4 İncilin dışında ve 2000 sene önceki orijinalliklerinde veya orjinal haline yakın bir metinle karşılaşmanın şoku ile bunu yapıyor olmalılardır.

Alman Protestan Kilise Komisyonu'nun kontrolünden geçerek basımına izin verilen eski ve yeni Ahid çevirilerinin sunuş bölümü bu metinlerin orjinal hallerinden farklılaştığını şöyle kabul eder:

«Kutsal kitap gökten inmiş değildir. Eski Ahid (-Tevrat-)'in 39 kitabıyla dört İncil yüzlerce yılda yavaş yavaş gelişmiş ve son şeklini almıştır.»

İLM-İ SAYIK
BÖLÜM

10

TEVBE NEDİR?

İSLÂM'DA TEVBENİN ÖNEMİ

Beşer olmamız hasebi ile hata yapmaya -diğer bir ifadeyle günah işlemeye- müsait varlıklarız. Yani bu insanoğlu için kaçınılmaz bir şeydir. İşte bundan dolayıdır ki Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) bir hadisi şeriflerinde şöyle buyurmaktadır: {Ebu Eyyûb (radiyallahu anh)'dan rivayet edilmiştir. Ölümü yaklaştığı zaman o şöyle demiştir : Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem)'den duyduğum bir hadisi sizden gizlemiş söylememiştim. **-onu şimdi size söylüyorum-** Resulullah'ın (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurduğunu işittim: Eğer siz günah işlemeyen kimseler olsaydınız, mutlaka Allah, günah işleyecek, **-ardından da Allah'a yönelecek ve Allah'ın da-kendilerini bağışlayacağı kimseler yaratırdı.**}⁽¹⁾

Burada anlatılan şey; günah işleyin demek değildir. Anlatılmak istenen; sizler hata yapmaya müsait varlıklarsınız, dolayısıyla bu âcizliğinizden ve bu kusurlu halinizden dolayı ister istemez hataya düşeceksiniz, günah işleyeceksiniz. **Dolayısıyla sizi yaratana yönelin ve O'ndan af ve mağfiret dileyin,** demektir.

Ve bununla beraber, insanoğlunun işlediği her günah, her isyan birer yara gibidir. Her bir günahdan da küfre giden bir yol vardır.

Tedavisi olmazsa belki de o yara, insanın madden ve manen ölümüne bile sebep olabilir.

{Ebu Hureyre (radiyallahu anh)'dan. Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur : Mü'min günah işlediği zaman kalbinde siyah bir leke oluşur. Sonra o kişi tevbe edip -nefsini o günahdan- çekip çıkarır ve Allah'tan mağfiret dilerse kalbi o lekeden temizlenip cilalanır. Eğer mü'min günahı fazlalaştırırsa kalbindeki siyah leke fazlalaşır. Allah-u Teâlâ'nın kitabında: "Hayır! Onların kazandıkları günahlar, kalplerini paslandırıp karartmıştır" ayetinde buyurduğu ran **-yani kir/pas-** işte budur.}⁽²⁾

Yiyin için, yatın kalkın ve Rabbinize hamdedin ve şükredin ki O size, maddî ve manevî tedavi imkanları sağlamış ve şifâ bulmanız için de kendisine yönel-

(1) Müslim, 8.C.2748.2749.N - Tirmizi, 6.C.3768.N

(2) İbn-i Mace, 10.C.4244.N

“Kadere
tam iman edebilen,
kederin içinde
lezzet bulur.
Tam sabra dayanır,
Allah’la beraber
olur.”

menizi istemiştir. Yani, hatalarınızdan ve günahlarınızdan kurtulmak için sizlere tevbe kapısı açmıştır.

{Safvan bin Assal (radiyallahu anh)’dan. Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu demiştir : “Şüphesiz, güneşin battığı yer tarafında yetmiş yıllık mesafe genişliğinde açılmış bir kapı vardır. Güneş o kapı tarafından doğuncaya kadar o kapı tevbe için daima açık olacaktır. Güneş o kapı tarafından doğunca, daha önce iman etmiş olmayan veya imanında bir hayr kazanmış olmayan hiçbir kimseye o gün imanı fayda vermeyecektir.”}(3)

{Amr ibn Murre dedi ki: Ben Ebu Ubeyde’den işittim o, Ebu Musâ’dan (radiyallahu anh) tahdis ediyordu. Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu demiştir: “Azîz ve Celîl olan Allah gündüz kötü harekette bulunanların tevbelerini kabul etmek için geceleyin elini uzatır. Gece günah işleyenlerin tevbelerini kabul etmek için de gündüzün elini uzatır. Ve bu iş, tâ güneşin batıdan doğacağı zamana kadar devam eder.”}(4) {İbni Ömer’den (radiyallahu anh); Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu demiştir : “Allah kulun tevbesini, ğargara haline -yani can boğazavarmadıkça kabul eder.”}(5)

ALLAH, ÇOK TEVBE EDENLERİ SEVER

Allah-û Teâlâ kullarına karşı o kadar merhametli ve o kadar şefkatli ki, kulun günah işlemesinden sonra kendisine yönelip tevbe etmesine çok sevinmektedir. Bakınız Rabbimiz ne buyuruyor: “Şüphesiz ki Allah, çokça tevbe edenleri sever ve temizlenenleri sever.”(6)

{Enes bin Malik’den (radiyallahu anh); Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu demiştir : “Allah, kulunun tevbe etmesine, herhangi birinizin çölde kaybetmiş olduğu devesini bulduğu andaki sevindiği gibi sevinir.”}(7)

{Enes bin Mâlik’den (radiyallahu anh); Resulullah’ın (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurduğunu rivayet eder : “Şüphesiz Allah, kendisine tevbe ettiği zaman kulunun tevbesinden, sizden birinizin şu sevincinden daha çok sevinir : Sizden biri boş bir arazide bineği ile birlikte iken bineğini kaybeder. Üzerinde yiyeceği ve içeceği vardır. Ondan ümidini keser; bir ağacın yanına gelir ve gölgesine uzanır. Bineğinden ümidini kesmiştir. O bu halde iken bir de ne görsün; bineği yanında duruyor. Onun yularından tutar ve sevincinin şiddetinden şöyle der: «Allah’ım! Sen benim kulumsun, ben de senin rabbimim!» Sevincinin şiddetinden yanılsöyler.”}(8)

(3) İbn-i Mace, 10.C.4070.N

(4) Müslim, 8.C.2759.N

(5) Tirmizi, 6.C.3765.N - İbn-i Mace, 10.C.4253.N

(6) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/222

(7) Buhari, 13.C.6247.S - Müslim, 8.C.2747.N

(8) Buhari, 13.C.6246.S - Müslim, 8.C.2747.N

TEVBE NEDİR? NE ANLAMA GELİR?

Şüphesiz ki tevbenin bir anlamı vardır. Bu, bir çok câhilin sandığı gibi sadece dil ile; “*ben tevbe ettim*” diyerek yapılacak bir şey değildir.

Tevbenin anlamı; bilindiği gibi Allah’a yönelmek, günahı terk etmek, yaptığı o çirkin işten hoşlanmamak ve pişman olmak, bir daha o günaha dönmek demektir. Tevbenin anlamı budur.

{Abdullah İbni Mes’ud’dan (radiyallahu anh). Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu demiştir : “Pişmanlık tevbedir.”} (9)

TEVBE, MANEVÎ TEMİZLİKTİR!

Tevbe, insanın günahlardan temizlenip kurtulma yoludur. Rabbimiz kerim kitabında tevbe edenlerin kurtuluşa ereceğini bildirmektedir.

O (celle celalihü) şöyle buyurmaktadır :

“Ey mü’minler! Hep birden Allah’a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz.” (10)

“O Allah ki; kullarından tevbeyi kabul eder, kötülükleri bağışlar ve yaptıklarını bilir.” (11)

“Allah’ın kullarından tevbeyi kabul edici olduğunu, sadakaları alıp kabul edeceğini bilmediler mi? Unutmayın ki Allah tevbeleri çokça kabul edici ve çokça rahmet edicidir” (12)

“Allah’a tevbe edip O’ndan bağışlanma dilemezler mi? Çünkü Allah; çokça bağışlayıcı, çokça merhamet edicidir.” (13)

“Tevbe ederek, iman edip salih amel işleyen kimseye gelince; o kimse, kurtuluşa erenler arasında olmayı umabilir” (14)

{Resulullah (sallallahu aleyhi vesellem) ise şöyle buyurmaktadır : Ey insanlar! Allah’a tevbe edin ve O’ndan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ben, günde yüz kere tevbe ederim.} (15)

Nevevi (rahmetullahi aleyh) şöyle der: “Her türlü günahattan tevbe vaciptir. Günah; kul ile Allah Teâlâ arasında ise, bu tevbenin üç şartı vardır : **Birincisi, günahı hemen terk etmesidir. İkincisi, yaptığına pişman olmasıdır. Üçüncüsü ise, o günaha bir daha asla dönmemeye kesin karar vermesidir.** Bu üçünden biri bulunmazsa, kişinin tevbesi sahih olmaz.

Günah, kul hakkı ile alakalı ise, tevbenin şartı dördttür: Bu zikri geçen üç şartla beraber, **kişinin kul hakkından da kurtulması gerekir.** Mal ve benzeri ise, onu

(9) İbn-i Mace, 10.C.4252.N - Ahmed, 1/423, Hakim, 4/243

(10) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/31

(11) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/25

(12) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/104.

(13) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/74.

(14) Kur’an-ı Kerim, Kasas, 28/67.

(15) Müslim, 8.C.2702 / 42

“İnsanlardan gelen sıkıntılara katlanmak ne güzel bir erdemdir; sabır, büyük bir ihsandır.”

sahibine geri verir. İftira cezası ve benzeri ise, bunun uygulanmasına imkan verir veya affetmesini talep eder. Gıybet ise; ondan, hakkını helâl etmesini ister.”

Unutmayın ki tevbe, beşerin noksanlığının ve insanoğlunun kusurlu oluşunun gereklerindendir. İbadetle sorumlu tutulan insan, ibadetinde kusurdan, yanıldan, gafletten, hatadan, unutkanlıktan ve günahattan uzak olamaz. Yani, insanoğlu için günaha düşme kaçınılmazdır.

Ama Allah Resulü'nün (sallallahu aleyhi vesellem) buyurduğu gibi : “Hepiniz hata yaparsınız; hata yapanların en hayırlısı ise tevbe edenlerdir.”⁽¹⁶⁾

MANEVÎ SIKINTILARIN REÇETESİ TEVBEDİR!

Tevbe, kulun dünya ve âhirette her sıkıntıdan kurtulması demektir.

Allah Teâlâ her konuda olduğu gibi bu konuda da öyle merhametli ve kullarının hayrını o kadar isteyen bir zâttır ki, kendisine ortak koşan ve kendisine küfreden kâfir, müşrik ve münâfıklara bile tevbe etmeleri için fırsat tanıyor ve kurtulmaları için onlara şöyle sesleniyor: “Şüphe yok ki münâfıklar, cehennemden en alt katındadırlar. Artık onlara asla bir yardımcı bulamazsın. Ancak tevbe edip hallerini düzelterler, Allah'a sımsıkı sarılıp dinlerini yalnız O'nun için yaşayanlar başkadır. İşte bunlar mü'minlerle beraberdirler...”⁽¹⁷⁾

GÜNAHLARIN AFFI İÇİN TEVBE GEREKLİDİR!

Allah (celle celalühü) her türlü günahı bağışlar. Yeter ki kul henüz hayat sermayesi elinde iken O'na yönelsin ve samimi bir şekilde O'ndan af ve mağfiret dilesin.

Allah Teâlâ; kendisine en büyük şirki ve isyanı sergileyerek; “İsa Allah'ın oğludur” diyenleri dahi tevbeye çağırmıştır:

{“Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler elbette kâfir olmuşlardır. Oysa yalnız tek bir ilâh vardır, O'ndan başka ilâh yoktur. Bu dediklerinden vazgeçmezlerse elbette onlardan inkâr edenlere acı bir azap dokunacaktır. Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan bağışlanma dilemezler mi ? Allah; çokca bağışlayan ve çokca merhamet edendir.}”⁽¹⁸⁾

Tevbeleri çokca kabul eden ve çokca merhamet eden Allah'a yönelin ve O'ndan bağışlanma dileyin. O'ndan ümidinizi kesmeyin zira; O'ndan ancak kâfirler ve sapıklar ümidini keser. Rabbimiz buyuruyor ki : “Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin; zira kâfirlerden başkası Allah'tan ümidini kesmez.”⁽¹⁹⁾

(16) Müslim, İbn-i Mace, 1420.N

(17) Kur'an-ı Kerim, Nisâ, 4/146-147.

(18) Kur'an-ı Kerim, Maide, 5/73-74.

(19) Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/87; Hicr, 15/56.

Ey Müslümanlar!.. Unutmayın ki sahîh ve samîmî bir tevbe, ibadet edenlerin makamlarının en güzeli ve en yücesidir. Hidayet peygamberi Hz. Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem), tevbeye işaret ederek övgüde bulunmuş ve tevbenin, kulun hayatında başarılı kılındığı en hayırlı şey olduğunu belirtmiştir.

{Nebî (sallallahu aleyhi vesellem), Ka'b, Tebuk Savaşı'ndan geri kaldığı zaman Allah'ın onun tevbesini kabul ettiğini bildirerek ona şöyle buyurur : «Annen seni doğurduğundan beri uğradığın en hayırlı gün ile sevin.» Ka'b şöyle der : İnsanlar o gün beni bölük bölük karşıladılar. Tevbem nedeniyle beni kutluyor ve bana «Allah'ın tevbeni kabul etmesi kutlu olsun» diyorlardı.} (20)

TEVBE; RESULLERİN, NEBİLERİN MİRASI MÜ'MİNLERİN SİLAHIDIR

Tevbe; bırakın normal insanları, nebilerin, resullerin ve Allah'ın kendilerinden razı olduğu insanların dahi kulluk makamlarıdır. Allah (celle celalühü) şöyle buyurur: “Şüphesiz İbrahim gerçekten yumuşak huylu, içli ve çokça tevbe eden birisi idi.” (21)

Allah Teâlâ, Hz. Musa'dan (aleyhisselâm) bahsederek şöyle buyurur : “Ayılınca dedi ki : “Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim ve ben inananların ilkiyim.” (22)

Allah Teâlâ, bizler için kurtuluş adresi olarak gösterdiği “Asr-ı Saadet”ten, muhacirlerden ve ensardan bahsederek şöyle buyurur : “Andolsun ki Allah, onlardan bir grubun kalpleri eğilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamberi ve güçlük zamanında O'na uyan muhacirlerle ensarı affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O; onlara karşı çok şefkatli ve pek merhametlidir.” (23)

Allah Teâlâ; cennet karşılığında Rabblerine canlarını ve mallarını satan mü'minlerin sıfatlarından biri olarak tevbe'yi zikreder : “O'nunla yapmış olduğunuz alışverişten dolayı sevinin. İşte bu, büyük kurtuluştur. **-Bu alışverişi yapanlar-** tevbe edenler, ibadet edenler, hamdedenler, oruç tutanlar, rüku edenler, secde edenler, iyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlardır.” (24)

Ey Allah'ın Kulları!

Unutmayın ki tevbenin bereketi er ya da geç, gizli veya açık bir gün mutlaka ortaya çıkar. Öyleyse sabırlı olun ve Allah'a bol bol tevbe ve istiğfarda bulunun.

(20) Buhari, Müslim, 8.C.2769.N.

(21) Kur'an-ı Kerim, Hud, 11/75.

(22) Kur'an-ı Kerim, Araf, 7/143.

(23) Kur'an-ı Kerim, Tevbe, 9/117.

(24) Kur'an-ı Kerim, Tevbe, 9/111-112.

*“Ruh hastalıklarının
çoğu dünya
sevgisine, zinaya,
büyük günahlara
bağlı olarak gelen
ilâhi birer cezadır.”*

ALLAH TEVBİYİ KARŞILIKSIZ BIRAKMAZ!

Tevbenin bir çok güzel karşılığı vardır. Tevbenin karşılığı her şeyden önce; kalplerin temizlenmesi, günahların silinmesi ve sevapların katlanması demektir.

Allah Teâlâ şöyle buyurur :

“Ey iman edenler ! Samimi bir tevbe ile Allah’a yönelin.

Umulur ki Rabbiniz sizin kötülüklerinizi örter, peygamberi ve O’nunla birlikte olanları utandırmayacağı günde Allah

sizi, içlerinden ırmaklar akan cennetlere sokar. Onların nurları, önlerinden ve arkalarından koşar da onlar «Ey Rabbiniz! Nurumuzu tamamla, bizi bağışla, çünkü sen her şeye gücü yetersin» derler.”⁽²⁵⁾

Tevbenin karşılığı; imanın, huzurun, sükunetin ve gönül rahatlığının gölgelelendirdiği bir hayattır.

Allah Teâlâ şöyle buyurur : *“Bu kitap size Rabbiniz’den bağışlanma dilemeniz ve O’na tevbe etmeniz için indirildi. Eğer bunu yaparsanız sizi, tayin edilmiş bir süreye kadar güzel bir şekilde yaşatır ve faziletli olan herkese kendi lütfundan verir.”⁽²⁶⁾*

Tevbenin karşılığı; gökyüzünden inen bereketler ve yeryüzünden çıkan bereketlerdir. Mallarda bolluk, üretimde ve nesilde bereket, bedenlerde âfiyet ve âfetlerden korunmadır. Allah Teâlâ şöyle buyurur :

“Ey kavmim! Rabbinizden bağışlanma isteyin, sonra da O’na tevbe edin ki, üzerinize göğü yağmuru ile bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günahkârlar olarak yüz çevirmeyin.”⁽²⁷⁾

İbn-i Kesir (rahmetullahi aleyh) bu ayetin tefsirinde şunları söyler: *“Eğer Allah’a tevbe ve istiğfar eder, O’nun emirlerini yerine getirirseniz; rızkınız çoğalır. Göklerin bereketinden size sular indirir, yerlerin bereketinden bitkiler bitirir, ekinler yetiştirir, hayvanlarınızın memelerinden sütler akıtır. Ve sizi mal ve çocuklarla destekler...”⁽²⁸⁾*

{İbni Abbas (radiyallahu anh), Resulullah’ın (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurduğunu rivayet eder: *“Kim Allah’tan bol bol bağışlanma dilerse (istiğfar ederse); Allah onun her sorununa bir çözüm, her sıkıntısına bir çıkış yolu ihsan eder ve onu ummadığı bir yerden rızıklandırır.”⁽²⁹⁾*

Allah’tan bağışlanma dileme yani istiğfar tek başına zikredildiği zaman tevbeyi de içerisine alır ve ona işaret eder. Tevbe, insanın istek ve arzularını kazanması ve her sıkıntıdan kurtulması demektir. Dolayısıyla, insan ne kadar günahkâr olursa olsun, Allah’tan (celle celalühü) asla ümidini kesmemesi ve O’na yönelmesi gerekir.

(25) Kur’an-ı Kerim, Tahrîm, 66/8.

(26) Kur’an-ı Kerim, Hud, 11/3.

(27) Kur’an-ı Kerim, Hud, 11/52.

(28) İbn-i Kesir, 14.C.8116. S.

(29) Ahmed, Ebu Davud.

{Ebu Saîd el-Hudrî'den (radıyallahu anh). Nebî'nin (sallallahu aleyhi vesellem) şunu haber verdiğini rivayet eder : “Sizden önceki ümmetler içinde yüz kişiyi öldüren bir adam vardı. Bu adam bir âlime, kendisi için tevbe olup olmadığını sordu. Âlim, «Evet, senin için bile tevbe vardır» dedi. Rahmet melekleri onun ruhunu aldılar ve o adam bağışlandı”}^{(30)}

TEVBEDEN ÖNCE; GİYSİ-BEDEN TEMİZLİĞİ VE GUSÛL ABDESTİ ALMAK

Değerli kardeşlerim; tevbe etmeden önce ve bütün ibadetlerimizde **abdest alınmalıdır**. Malûmunuz üzere ibadetlerde namaz abdesti almamız gerektiği gibi **gusûl abdesti (boy abdesti)** mutlaka düzgün ve eksiksiz olarak alınmalı ve bedensel temizliğimiz yapıldıktan sonra temiz giysiler ile tevbe yapılmalıdır. Bu nedenle burada sizlere **farzlara** göre eksiksiz bir gusûl abdesti nasıl alınmalıdır onu anlatacağız.

Gusûl abdestinden önce tırnaklarda ve vücudunuzda suyun temasını engelleyecek iğne ucu kadar dahi olsa; suyun tırnak ile veya deri ile temasını engelleyebilecek **oje, boya, makyaj, kabuk olmuş pislikler** temizlenmiş ve tırnaklarınız kesilmiş olmalıdır. Aynı zamanda dişlerimizin arasında veya üzerinde temizlenebilecek sigara sarısı, diş karası, diş kovuklarında artıklar daha önceden temizlenmiş olmalıdır. Tırnaklar kesilmiş ve suyun tırnak altına geçmesini engelleyebilecek pisliklerden el ve ayakdaki tırnak dipleri temizlenmiş olmalıdır.

FARZLARINA GÖRE GUSÛL ABDESTİNİN ALINIŞI

1-Banyoya girdiğinizde lisanen ve kalben kendi duyabileceğiniz bir ses ile “*niyet ettim gusûl abdesti almaya*” veya “*niyet ettim boy abdesti almaya*” diyerek niyet yaparız.

2-Ağızımıza bolca su vererek ağızda su çalkalanacak. Ağızımızda suyu çalkalarken kafa yukarı kaldırılarak yani gözler tavana bakacak şekilde kafa yukarıda tutularak ağızımızdaki su gargara yapılacaktır. Bu üç kez tekrar edilebilir.

3-Burnumuza **sertçe su çekilecek**. Suyun sertçe çekilmesi suyun genizinize gelmesini sağlayacak kadar sert olmalı ve sizi öksürtecek kadar burnunuza su çekilmelidir. Hatta burun deliklerinizden birisi tıkalı ise açık olan burnunuzu kapatarak kapalı yerden suyu iyice genizinize kadar gelecek şekilde burun deliklerinize tek tek de çekebilirsiniz. Ve bunu üç kez tekrar edebilirsiniz.

4-Vücudunuzun tamamı **iğne ucu kadar kuru yer kalmaksızın** yıkanmalıdır. Bu yıkanma esnasında **sabunlanarak** veya şampuan ve temizlik malzemeleri

(30) Buhari, Müslim, 8.C.2766. N.

“..Çaldığı malı
sahibine iade
etmeyen veya
helalleşmeyen
zulüm ile ilgili
tevbesi
sahih değildir.”

kullanılarak hatta keselenerek yapılması daha iyi olacaktır. İğne ucu kadar kuru kalması muhtemel olan bölgelerden **küpe ve hızma delikleri**, küpe ve hızmalar suya tutulduktan sonra tekrar deliğe takmak sureti ile mutlaka delikler ıslatılmalıdır.

Yine vücutta yıkanma esnasında kuru kalması muhtemel olan bölgelerden **küçük ve büyük abdest bölgeleri parmak ile taharet alarak yıkanmalıdır** ve özellikle ma-

kat ağzı iyice temizlenmelidir. Göbek deliği ve kulak içleri parmak ile su tutarak yıkanmalı ve ayak parmak araları ve tırnak dipleri özenilerek yıkanmalıdır. Bu yıkanma da tüm uzuvlar için üç kez tekrar edilerek yapılabilir.

GUSÜL HAKKINDA ÖNEMLİ BİR AÇIKLAMA

Bazı kardeşlerimiz gusül abdesti alırken “*acaba kuru yer kaldı mı*” diyerek veya kuru bir yer kaldığını hatırladıklarında tekrar gusülü en baştan almaya kalkıyorlar. Ve şeytan bu durumdan yararlanarak vesveseye düşmelerine sebep oluyor. Gusül abdestinde kuru bir yer kaldığını daha sonradan hatırladığınızda **sadece o kuru kalan bölgenin yıkanması guslü tamamlayacaktır.**

Sizin “**niyet ettim eksik kalan guslümü tamamlamaya**” diyerek yapacağınız niyet ile o kuru kalan bölgeyi (*küpe deliği, boya vb.*) yıkamanız yeterlidir.

Bir başka husus ise gusül abdesti almadan önce banyo yapmak hatasına düşmektir. Gusül demek **yıkanmak ve temizlenmektir.** Müslüman için yıkanmak ve temizlenmenin adı gusül (*boy*) abdesti ile olur.

Yani banyo yapmak ile gusül abdestini birlikte yaptığınızda; **gusül abdestinin dört hak mezhepteki cem-i vücut hükmünü** (*tüm vücudun iğne ucu kadar kuru yer kalmadan yıkanması*) tam olarak yerine getirmiş olacaksınız.

BANYO YAPMAK, DUŞ ALMAK, GUSÜL ABDESTİ YERİNE GEÇER Mİ?

Önemli bir hatırlatmayı da yapmadan geçmeyelim. Bazı arkadaşlar diyorlar ki; “*ben banyoya giriyorum, duş alıyorum, her tarafımı yıkıyor ve temizleniyorum.. Bu da gusül abdesti değil midir, onun yerine geçmez mi?*”

Değerli kardeşlerim; İslâm dininde ibadetlere ve hareketlere derinlik kazandıran bizim **niyetimizdir** ve ibadetleri Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) nasıl yapıyorsa, Allah (*celle celalühü*) nasıl emretmişse öyle yapmamız gerekmektedir. Bu yüzden bu dairenin dışında yapacağımız bir hareket ibadet olmaz, ibadet sevabı kazandırmaz, sadece o hareketi ve işi yapmış oluruz.

TEVBE; ŞEYTANIN BELİNİ KIRAR VE CİSMİNİ YAKAR!

Öyleyse ey âciz ve günahkâr nefsim!. Günahlarından pişman olup, tevbe edenlerden ol.. İyice düşün ve ömrünün geçen sayfalarına iyi göz at ve işlediğin günahlarına tevbe et. Hayatının geri kalan kısmında da günah işlemeye gayret göster. Ölümü ve onun şiddetini, kabri ve onun karanlığını, sırat köprüsünü ve onun keskinliğini ve kayganlığını iyi düşün. Ve hele hele, kimsenin kimseye fayda sağlayamayacağı o hesap gününü hiç aklından çıkarma. Gafletten uyan, hevâ ve heveslerini terk et ve helâkına sebep olacak olan karanlıktan çık. Biraz önceki zikretmiş olduğumuz Kur'an-ı Kerim'in ve Sünnet'in delillerini çok iyi düşün.

Rahmân ve Rahîm olan Rabbinin önünde eğil. O'nun kapısına yanaş ve eşliğine yüz sür. *"Allah'ım! Sana döndüm"* de. *"Ey Rabbim!.. Pişman oldum!"* de. *"Tevbemi kabul et!.. Günahımı bağışla!.. Hatamı yok say!.."* de. *"Ey Allah'ım!.. Eğer beni kapından kovarsan bana kim acır, beni kim barındırır ki?.."* de *"Eğer beni kendinden uzaklaştırırsan beni sana kim yaklaştırır ki?.."* de. *"Allah'ım! Beni senden başkalarının eline ve insâfına bırakma"* de.

Evet, ey nefsim!... Unutma ki bu kapı ümitsizlik kapısı değildir. Allah'a (celle celalühü) şirk koşanlar ve O'na küfredenler dahi bu kapıya gitmiştir.

Zinaya düşenler bu kapıya gitmiştir. İçki içenler bu kapıya gitmiştir. Uyuşturucu kullananlar bu kapıya gitmiştir. Akrabalık bağlarını koparanlar bu kapıya gitmiştir. Namazını terk edenler bu kapıya gitmiştir.

Anne ve babasına kötü davrananlar bu kapıya gitmiştir. Faiz ve rüşvet yiyenler bu kapıya gitmiştir. Hırsızlık ve yankesicilik yapanlar da bu kapıya gitmiştir... Hulâsa, her türlü günaha dalanlar bu kapıya koşmuşlardır.

Allah'a (celle celalühü) dönen herkese ne mutlu.

Şuna kalben inanmalısınız ki; insanın en hayırlı ve gerçek ömrü, Allah'a (celle celalühü) itaat ettiği zaman dilimidir. Allah'a (celle celalühü) itaat edilmeyen zaman ise, ömründen değildir, insanın başına bir vebaldir.

Ey inananlar!.. Allah'dan (celle celalühü) hakkıyla korkun sağlam ve samimi bir tevbe ile O'na yönelin ve İslâm'ın her kuralına sımsıkı sarılın. Sizi yoktan var eden Rabbinizin yüceliğini, O'na ibadet ederek zikredin.

Bakın Rabbimiz ne buyuruyor : *"Size azap gelip çatmadan önce rabbinize dönün. O'na teslim olun; sonra size yardım edilmez."* *"Kendiniz farkında olmayarak, ansızın başınıza azap gelmezden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline tâbi olun?"*

"Kişinin, «Allah'a karşı aşırı gitmemden dolayı bana yazıklar olsun! Gerçekten ben alay edenlerdendim!» diyeceği günden sakının."

“Yoga ve meditasyon zayıf inançlı kişilerin işidir. Yoga, meditasyon, astral seyahat bir şeytan fitnessi ve caddesidir.”

“Veya «Allah bana hidayet verseydi, elbette sakınlardan olurum» diyeceği, yahut azabı gördüğünde «Keşke benim için **-geriye dönüş-** imkanı bulunsa da **-tevbe edip-** iyilerden olsam!» diyeceği günden sakının.”⁽³¹⁾

Ey inananlar!. İslâm ümmetinin şu an Allah’a yönelmeye ve O’na tevbe etmeye her zamankinden daha fazla ihtiyaçları var. Ağır felaketler, arka arkaya gelen sıkıntılar, ahlâksızlığın had safhaya çıkması, caddelerin ve sokakların

cinsel manzaralarla süslenmesi, düşmanların zaferleri düşünülürse, insanların ve özellikle de inananların ne kadar da Allah’a (*celle celalühü*), O’nun dinine ve tevbeye ihtiyaçlarının olduğunu açıkça göreceksiniz. İnsan günahlarını hatırlar ve kendisini bağışlayacağı bir Rabbi olduğuna samimi bir şekilde inanıp O’na yönelirse, durum düzelecektir. İşte o zaman **“Rahmân”**ın rahmeti inecek, düşmanlara karşı zafer kazanılacak ve insanlar huzur içerisinde yaşayacaklardır. Yani, insanlar için tevbeden ve Allah’a (*celle celalühü*) dönmekten başka, hiçbir çıkış yolu yoktur.

{Ebu Hureyre’den (radiyallahu anh). Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu: “Allah azze ve celle şöyle buyurur : Ben kulumun beni zannı üzereyim. Kim beni kendi nefsinde anarsa ben de onu kendi nefsimde anarım. Kim beni bir toplulukta anarsa, ben de onu onlardan daha hayırlı bir toplulukta anarım. Kim bana bir karış yaklaşırsa, ben ona bir kulaç yaklaşıyorum. Kim bana yürüyerek gelirse, ben de ona koşarak gelirim.”}⁽³²⁾

Ey Nefsim! Sana son nasihatim, Allah Resulü’nün (sallallahu aleyhi vesellem) bir kutsi hadislerindeki rabbimizin şu buyrukları olacaktır :

{Allah Resulü (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurdu :

“Allah azze ve celle şöyle buyurur :

Ey kullarım! Benim hidayet verdiklerim müstesna, sizlerin hepsi dalâlette olanlarsınız. Öyleyse benden hidayet isteyin ki size hidayet edeyim.

Ey kullarım! Sizler hep açsınız, ancak benim doyurduğuklarım müstesna. Öyleyse benden yiyecek isteyin ki size yiyecek vereyim.

Ey kullarım! Benim giydirdiklerim müstesna, sizlerin hepsi çıplaksınız. Öyleyse benden giyecek isteyin ki sizi giydireyim.

Ey kullarım! Sizler gece gündüz günah işleyenlersiniz. Ben ise bütün günahları mağfiredenim. Öyleyse mağfireden dileyin ki, sizin günahlarınızı bağışlayayım.

Ey kullarım! Sizler asla bana zarar verecek dereceye ulaşamayacak ve bana zarar veremeyeceksiniz. Ve kezâ sizler asla bana fayda verecek dereceye ulaşamayacak ve bana asla fayda veremeyeceksiniz.

(31) Kur’an-ı Kerim, Zümer, 39/54-55-56-57-58.

(32) Buhari, 16.C. 7275.S.

Ey kullarım! Sizin öncekileriniz, sonrakileriniz, insiniz, cinniniz, içinizden en temiz kalpli bir adam gidişinde olsa, o benim mülkümde bir şey artırmaz.

Ey kullarım! Sizin öncekileriniz, sonrakileriniz, insiniz, cinniniz, içinizden en kötü kalpli bir adam gidişinde olsa, o benim mülkümde bir şey eksiltmez.

Ey kullarım! Sizin öncekileriniz, sonrakileriniz, insiniz, cinniniz, hepiniz bir yere toplanıp benden isteseler ve bende onların istediklerini versem, bu benim mülkümde hiçbir şeyi eksiltmez. Bunların hepsi benim mülkümde ancak, bir dikiş iğnesinin denize bir kere batırılıp da çıkarıldığında o denizden eksilttiği su kadardır.

Ey kullarım! Sadece sizin güzel amellerinizdir ki ben onları sizin için sayar ve saklayıp muhafaza ederim. Sonra da onları size tastamam veririm. Onun içindir ki, her kim hayr bulursa o kimse Allah'a hamdetsin. Bundan başkasını bulan da, kendi nefsinı kınasın.”}

Allahım! Bizleri sana çokca tevbe edenlerden kıl. Şeytanın ve nefsimizin hilelerine karşı bizlere şuur ve teyakkuz ihsan eyle. Rızana erdirdiğin bahtiyarların arasına bizleri de kabul buyur. Bahtına düştük.. Bizim senden başka kimsemiz yok! Ey kimsesizlerin kimsesi, ey gariblerin sahibi...

ALLAH'TAN AF DİLE, İSTİĞFAR ET!

Adamın birisi, Tabiîn'in büyüklerinden olan Hasan-ı Basrî'nin (rahmetullahi aleyh) huzuruna girdi ve: “*Ey imam! Gök yağmur vermiyor*” dedi.

Bunun üzerine Hasan-ı Basrî adama: “*O halde Allah'tan af dile/istiğfar et*”, buyurdu.

Sonra bir başkası huzura girdi ve: “*Ey imam! Eşimin çocuğu olmuyor*” dedi. Ona da: “*Allah'tan af dile/istiğfar et*”, buyurdu.

Sonra üçüncü bir adam geldi ve: “*Ey imam! Fakirlikten yana sıkıntım var*” dedi. Ona da: “*Allah'tan af dile/istiğfar et*”, buyurdu.

Mecliste tüm bu olup bitenlere şahit olan birisi: “*Ey imam, Hayret sana! Sen bir ihtiyacı için yanına gelen herkese “Allah'tan af dile/istiğfar et”mi dersin?!*” dedi.

Bunun üzerine Hazret, adama şöyle cevap verdi: «*Ey Fulan! Sen Allah Teâlâ'nın Nûh Suresi 10-12. ayetini okumadın mı hiç? Orada rabbimiz “Rabbinizden mağfiret dileyin; çünkü O çok bağışlayıcıdır. (Mağfiret dileyin ki) üzerinize gökten bol bol yağmur indirsın, mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın, size bahçeler ihsan etsin ve sizin için ırmaklar akıtsın.”*» buyuruyor.

“Kendi hidayeti için
savaşım
vermeyen, Allah’ı
anmayı ilke
edinmeyen,
asla başkalarının
hidayetine vesile
olamaz”

KULUN VAZİFESİ MEDİH DEĞİL, İSTİĞFARDIR.

Allah’a abd ve asker olmak, öyle lezzetli bir şereftir ki, tarif edilmez. Vazife ise: Yalnız bir asker gibi Allah namına işlemeli, başlamalı. Ve Allah hesabıyla vermeli ve almalı. Ve izni ve kanunu dairesinde hareket etmeli, sükunet bulmalı. Kusur etse, istiğfar etmeli. Yâ Rabb! Kusurumuzu affet, bizi kendine kul kabul et, emanetini kabzetmek zamanına kadar bizi emanette emin kıl. Âmin demeli ve ona yalvarmalı.⁽³³⁾

İkinci Nükte: İbadetin manası şudur ki: Dergah-i İlâhîde abd, kendi kusurunu ve acz ve fakrını görüp kemâl-i rububiyetin ve kudret-i samedaniyenin ve rahmet-i ilâhiyenin önünde hayret ve muhabbetle secde etmektir. Yani rububiyetin saltanatı, nasıl ki ubudiyeti ve itaati ister; rububiyetin kutsiyeti, paklığı dahi ister ki: Abd (kul), kendi kusurunu görüp istiğfar ile ve Rabbini bütün nekaisten pâk ve muberra ve ehl-i dalâletin efkâr-ı bâtilasından münezzehe ve mualla ve kâinatın bütün kusuratından mukaddes ve muarra olduğunu; tesbih ile Sübhânallah ile ilân etsin.⁽³⁴⁾

Ey fahre meftun, şöhrete müptelâ, medhe düşkün, hodbinlikte bihemta sersem nefsim! Eğer binler meyve veren incirin menşei olan küçücük bir çekirdeği ve yüz salkım ona takılan üzümün siyah kurucuk kabuğu; bütün o meyveleri, o salkımdan kendi hünerleri olduğu ve onlardan istifade edenler o çubuğa, o çekirdeğe medih ve hürmet etmek lazım olduğu, hak bir dava ise; senin dahi sana yüklenen nimetler için fahre, gurura belki bir hakkın var. Halbuki sen, daim zemme müstahaksın. Zira o çekirdek ve o çubuk gibi değilsin. Senin bir cüz’i ihtiyarın bulunmakta, o nimetlerin kıymetlerini fahrin ile tenkis ediyorsun. Gururunla tahrip ediyorsun ve küfranınla ibtal ediyorsun ve temellükle gasbediyorsun. Senin vazifen fahr değil, şükürdür. Sana lâıyk olan şöhret değil, tevâzûdur, hacâlettir. Senin hakkın medih değil istiğfardır, nedâmettir. Senin kemâlin hodbinlik değil, hudâbinliktedir.⁽³⁵⁾

İSTİĞFARLA, GÜNAH SEVABA DÖNER

El-hasıl: Nefs-i emmare tahrip ve şer cihetinde nihayetsiz cinayet işleyebilir, fakat icad ve hayırda iktidarı pek azdır ve cüz’idir. Evet, bir haneyi bir günde harap eder, yüz günde yapamaz. Lâkin eğer enâniyeti bıraksa, hayrı ve vücudu tevfik-i ilâhiyeden istese, şer ve tahribden ve nefse itimaddan vazgeçse, istiğfar

(33) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.29

(34) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.41

(35) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.230.

ederek tam abd olsa; o vakit ayette geçen “Allah onların kötülüklerini iyiliklere, günahlarını sevaplara çevirir”⁽³⁶⁾ sırrına mazhar olur.⁽³⁷⁾

İSTİĞFAR, ŞER ARZUSUNU KESER

El-hasıl: Ey insan! Senin elinde gayet zayıf, fakat seyyiatta ve tahribatta eli gayet uzun ve hasenatta eli gayet kısa, cüz’i ihtiyari namında bir iraden var. O iradenin bir eline duayı ver ki, silsile-i hasenâtın bir meyvesi olan cennete eli yetişsin ve bir çiçeği olan saadet-i ebediyeye eli uzansın. Diğer eline istiğfarı ver ki, onun eli seyyiattan kısalsın ve o şecere-i mel’unenin bir meyvesi olan “zakkum-u cehennem”e yetişmesin.

Demek dua ve tevekkül, meyelan-ı hayra büyük bir kuvvet verdiği gibi; istiğfar ve tevbe dahi, meyelan-ı şerri keser, tecavüzatını kırar.⁽³⁸⁾

NÜBÜVVETİN BİR GAYESİ İSTİĞFARDIR

Nübüvvet ise: Gaye-i insaniyet ve vazife-i beşeriyet, ahlâk-i ilâhiye ile ve secaya-yı hasene ile tahalluk etmekle beraber, aczini bilip kudret-i ilâhiyeye iltica, zaafını görüp kuvvet-i ilâhiyeye istinad, fakrını görüp rahmet-i ilâhiyeye itimat, ihtiyacını görüp gına-yı ilâhiyeden istimdad, kusurunu görüp afv-ı ilâhiye istiğfar, naksını görüp kemâl-i ilâhiye tesbihhan olmaktır diye, ubudiyetkârâne hükmetmişler.⁽³⁹⁾

KUSURUNU BİLMEK, MANEVÎ BİR İSTİĞFARDIR

Eğer dersin : “İhtiyar benim elimde değil; fıtratımda adâvet var. Hem damarıma dokundurmuşlar, vazgeçemiyorum.”

El-cevab: Su’i-hulk ve fena haslet eseri gösterilmezse ve gıybet gibi şeylerle ve müktezasıyla amel edilmezse; kusurunu da anlasa zarar vermez.

Madem ihtiyar senin elinde değil, vazgeçemiyorsun. Senin manevî bir nedâmet, gizli bir tevbe ve zımnî bir istiğfar hükmünde olan kusurunu bilmen ve o haslette haksız olduğunu anlayan; onun şerrinden seni kurtarır.⁽⁴⁰⁾

İSTİĞFAR, DUANIN KABULÜNE SEBEPDİR

Ezcümle: Dua edileceği vakit, istiğfar ile manevî temizlenmeli, sonra makbul bir dua olan salavat-ı şerifeyi şefaathı gibi zikretmeli ve âhirde yine salavat getirmeli.⁽⁴¹⁾

(36) Kur’an-ı Kerim, Furkan, 25/70.

(37) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.320

(38) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.468

(39) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler s.540

(40) Risale-i Nur Külliyyatı, Mektubat s.267

(41) Risale-i Nur Külliyyatı, Mektubat s.279

“Bu dünyanın en kıymetli sermayesi, üzüntüler ve sıkıntılardır. Bu dünya sofrasının en tatlı yemeği, dert ve musibetlerdir.”

İSTİĞFAR EDİLMEYEN GÜNAH, KALBİ KARARTIR

Evet günah kalbe işleyip, siyahlandırı siyahlandırı ta nur-u imanı çıkarıncaya kadar katılaştırıyor. Her bir günah içinde küfre gidecek bir yol var. O günah istiğfar ile çabuk imha edilmezse, kurt değil, belki küçük bir manevî yılan olarak kalbi ısırıyor.⁽⁴²⁾

MÜ'MİNİN BİR SİLAHI İSTİĞFARDIR

Ey ehl-i iman! Bu müthiş düşmanlarınıza karşı zırhınız: Kur'an tezgahında yapılan takvadır. Ve siperiniz, Resul-i Ekrem'in (aleyhi's-salatu vesselâm) Sünnet-i Seniyyesidir. Ve silâhınız, istiâze ve istiğfar ve hıfz-ı ilâhiyeye ilticâdır.⁽⁴³⁾

Dördüncü İşaret:

“Sana her ne iyilik erişirse Allah'tandır. Sana her ne kötülük gelirse, o da kendi kusurun sebebiyledir.”⁽⁴⁴⁾ ayetine bir nevi tefsir mahiyetinde, cüz' i ihtiyar ve icadsız kesb ile şerlere sebebiyet veren şeytanın müdhiş tahribatına karşı, istiğfar ve Allah'a iltica ve Sünnet-i Seniyyeye riayet iktiza eder.⁽⁴⁵⁾

“Kabullenen ve rıza gözüyle bakan hiçbir kusur göremez” sırrıyla : Nefsine nazar-ı rıza ile baktığı için ayıbını görmez. Ayıbını görmediği için itiraf etmez, istiğfar etmez, istiâze (Allah'a sığınma) etmez; şeytana maskara olur. Hazret-i Yusuf (aleyhisselâm) gibi bir Peygamber-i Alişan, **“Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis daima kötülüğe sevk eder, ancak Rabbim merhamet ederse o başka.”** dediği halde, nasıl nefse itimat edilebilir?

Nefsini ittiham eden, kusurunu görür. Kusurunu itiraf eden, istiğfar eder, istiğfar eden, istiâze eder, istiâze eden, şeytanın şerrinden kurtulur. **Kusurunu görmemek o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Ve kusurunu itiraf etmemek, büyük bir noksanlıktır.** Ve kusurunu görse, o kusur kusurluktan çıkar; itiraf etse, affa müstahak olur.⁽⁴⁶⁾

Şeytan, kusurlu insana kusurunu itiraf etmemek ile istiğfar ve istiâze yolunu kapayıp, enâniyeti tahrik ederek, avukat gibi, nefsini müdafaa ettirir.

Kusurunu görmemek, o kusurdan daha büyük bir kusurdur. Kusurunu görmek, o kusuru kusurluktan çıkarır.⁽⁴⁷⁾

(42) Risale-i Nur Külliyyatı, Lemalar, s.9

(43) Risale-i Nur Külliyyatı, Lemalar, s.72

(44) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/79.

(45) Risale-i Nur Külliyyatı, Barla Lahikası, s.151

(46) Risale-i Nur Külliyyatı, Lemalar, s.88

(47) Risale-i Nur Külliyyatı, Lemalar, s.387

MAĞFİRET, EN BÜYÜK İHSANDIR

İşte bunun içindir ki, Cenab-ı Hakk'ın “*Gafûr*”, “*Rahîm*” gibi iki ismi, tecelli-i a'zamlı ehl-i imana teveccüh ediyor. Ve Kur'an-ı Hakîm'de Peygamberlere en mühim ihsanı, mağfiret olduğunu gösteriyor ve onları, istiğfar etmeye davet ediyor. (48)

MÜ'MİN GÜNAHINDA ISRAR DEĞİL, İSTİĞFAR EDER

Evet küfrün divaneliğiyle, dalaletin sekriyle, gafletin şaşkınlığıyla fitraten ebedi ve ebed müşterisi olan bir latife-i insaniye sukut eder; ebedî şeyler yerine fânî şeyler alır, yüksek fiyat verir. Fakat mü'minde dahi bir maraz-ı asabi bulunuyor veya maraz-ı kalbi var. O dahi ehl-i dalâlet gibi, ehemmiyetsiz şeylere ziyade ehemmiyet verir. Lâkin çabuk kusurunu anlar, istiğfar eder, ısrar etmez. (49)

RİSALE-İ NUR TALEBELERİ CEMAAT OLARAK İSTİĞFAR EDER

Bu günlerde hatırıma geldi ki: Hayat-i içtimaiyeye giren, hangi şeye temas etse ekseriyetle günahlara maruz kalıyor. Her cihetle günahlar serbesçe insanı sarıyorlar. Bu kadar günahlara karşı insanların hususî ibadâtı ve takvası nasıl mukabele edebilir? diye me'yusane düşündüm. Hayat-i içtimaiyedeki Risalet'un-Nur talebelerinin vaziyetlerini tahattur ettim. Risale-i Nur şakirdleri hakkında, necâtlarına ve ehl-i saadet olduklarına dair kuvvetli işaret-i Kur'aniyeyi ve beşaret-i Aleviye ve Gavsıyeyi düşündüm. Kalben dedim ki: Herbiri, bin yerden gelen günahlara karşı bir dil ile nasıl mukabele eder, galebe eder, necat bulur? diye mütehayyir kaldım. Bu tahayyürüme mukabil ihtar edildi ki:

Risalet'un-Nurun hakiki ve sadık şakirdleri mabeynindeki düstur-u esasi olan iştirak-i a'mal-i uhreviye kanuniyle ve samimi ve sadık tesanüd sırrıyla her bir hâlis ve hakiki şakird, bir dil ile değil, belki kardeşleri adedince dilleriyle ibadet edip istiğfar eder. Bin taraftan hücum eden günahlara karşı bin dil ile mukabele eder. İhlâs ve sadâkat ve Sünnet-i Seniyyeye mütabaat ve hizmet derecesine göre o küllî ubudiyete sahip olur. (50)

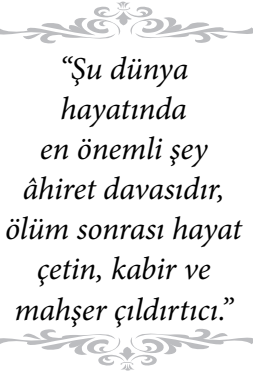
UMUMİ MUSİBETLER, UMUMİ TEVBE İSTER

Altıncı Nokta: Yağmursuzluk bir musibettir ve ceza-yi amel bir azabdır. Buna karşı ağlamakla ve hüzn ve kederle, niyaz ve hazinane yalvarmakla ve pek ciddi nedâmet ve tevbe ve istiğfar ile karşılamak ve sünnet-i seniyye dairesinde, bid'alar karışmadan, şeraitin tayin ettiği tarzda dergah-i İlâhiyeye iltica etmek ve dua ve o hale mahsus ubudiyetle mukabele etmektir.

(48) Risale-i Nur Külliyyatı, 13. Lem'a, 5. İşaret

(49) Risale-i Nur Külliyyatı, Barla Lahikası, s.273

(50) Risale-i Nur Külliyyatı, Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s.166

Hem böyle umumi musibetler, ekser nâsın hatasından geldiği cihetle, o insanların ekseri, kısım-ı âzamı tevbe ve nedâmet ve istiğfar etmekle defolur.⁽⁵¹⁾

İMAN, GÜNAHLARDAN ÇEKİNME VE TEVBİYİ GEREKTİRİR

Evet kâinatı hiçbir zişuur, kâinatın bütün eczası kadar şahidleri bulunan Hâlık-ı Zülcelâl'i inkâr edemez. Etse, bütün kâinat onu tekzib edeceği için susar, lakayd kalır.

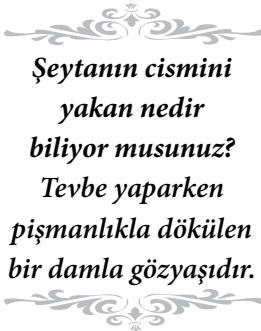
Fakat ona iman etmek: Kur'an-i Azimuşşan'ın ders verdiği gibi, o Hâlık'ı, sıfatları ile, isimleri ile, umum kâinatın şehadetine istinaden kalben tasdik etmek ve elçileriyle gönderdiği emirleri tanımak; ve günah ve emre muhalefet ettiği vakit, kalben tevbe ve nedâmet etmek iledir. Yoksa, büyük günahları serbest işleyip istiğfar etmemek ve aldırmamak, o imandan hissesi olmadığına delildir.⁽⁵²⁾

MUSİBET, FİİLİ BİR TEVBEDİR

Bu millet-i günahkâr kanıyla abdest aldı. Fiili bir tevbe etti. Mükafat-i acili, şu milletin humsu dört milyonu çıkardı, derece-i velâyet, mertebe-i şehadet ile gazilik verdi, günahı sildi.⁽⁵³⁾

GÜNEŞİN BATIDAN DOĞMASIYLA TEVBE KAPISI KAPANIR

Amma güneşin mağribden tulûu ise, bedâhet derecesinde bir alâmet-i kıyamettir. Ve bedâheti için, aklın ihtiyarı ile bağlı olan tevbe kapısını kapayan bir hâdise-i semaviye olduğundan tefsiri ve manası zâhirdir, tevile ihtiyacı yoktur.⁽⁵⁴⁾

RAHMETE TEVBE KAPISINDAN GİRİLİR

Birinci Nükte: Cehennem fikri, geçmiş iman meyvelerinin lezzetlerini korkusuyla kaçırmıyor. Çünkü hadsiz rahmet-i Rabbaniye o korkan adama der: Bana gel, tevbe kapısıyla gir. Tâ cehennem vücutu değil korkutmak, belki sana cennetin lezzetlerini tam bildirsin ve senin ve hukuklarına tecavüz edilen hadsiz mahlukatın intikamla-
rını alsın, sizi keyiflendirsinsin.⁽⁵⁵⁾

(51) Risale-i Nur Külliyyatı, Emirdağ Lahikası-1, s.34

(52) Risale-i Nur Külliyyatı, Emirdağ Lahikası-1, s.203

(53) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler, s.795.

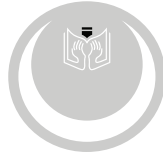
(54) Risale-i Nur Külliyyatı, Şualar, s.591.

(55) Risale-i Nur Külliyyatı, Asay-ı Musa, s.47.

TEVBE-İ SAYİK
BÖLÜM

1

NASUH TEVBESİ NEDİR?

Nasuh Tevbesi, yapılan hatalardan vazgeçmektir. Bir daha günah işlememeye azmetmek, murâd etmek ve gayret etmek demektir. “**Nasuh Tevbesi**” halisen Allah (*celle celalühü*) için, şaibelerden (*hata*) temiz olarak yapılan tevbe demektir. Nasuh, nasihat kökünden türemedir. Günahtan kalbi bir karartı bırakmayacak şekilde temizleme, hem de günahın kalpte açtığı yarayı tedavi etme, iman ve amelde meydana getirdiği açığı kapama demektir.

Nasuh tevbesi bir daha günaha dönmek üzere yapılan tevbedir.

Bir kimsenin bir günahı yapıp, sonra onu gözünün önüne getirip, ölünceye kadar “*Ben Rabbimin emrine niçin karşı geldim, niçin bu günâhı işledim?*” diye pişman olup, bir daha öyle bir günaha dönmemesidir. İşte bu tevbe-i nasuh yani bir daha günaha dönmek üzere yapılan tevbedir.⁽¹⁾ Tevbe için sadece dil ile istiğfarda bulunmak yeterli değildir. Niyeti ve amelleri de dilini doğrulamalıdır. Tevbenin en makbul olanı, günahtan kesin dönüş yapılarak, Allah’tan (*celle celalühü*) bağışlanma istenmesidir. Buna “*Nasuh tevbesi*” denir.⁽²⁾

Efendimiz’in (sallallahu aleyhi vesellem) tevbe-i nasuh tarifi:

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem), tevbeden bahsedince, nasuh tevbesinin ne olduğunu soran Hz. Muaz bin Cebel’e (radiyallahu anh) buyurdu ki: “*Tevbe-i Nasuh, işlenen günahtan pişman olmak, Allah-u Teâlâ’dan mağfiret dilemek, bir daha öyle bir günah işlememek demektir.*”⁽³⁾

Hasan Basrî’nin (radiyallahu anh) tevbe-i nasuh tarifi:

Hasan-i Basrî’ye (radiyallahu anh), nasuh tevbesinin ne olduğu sorulunca, şöyle cevap vermiştir :

- **Kalp ile pişman olmak,**
- **Dil ile istiğfar edip Allah’tan (celle celalühü) affını istemek,**
- **Azalarla günahları terk etmek,**
- **İçten bir daha günaha dönmemeye karar vermektir.**

“*Kad efleha men zekkâhâ-Nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiştir.*”⁽⁴⁾

(1) Ahmed bin Asım Antâki

(2) İslam Fıkıh Ansiklopedisi

(3) Beyhaki

(4) Kur’an-ı Kerim, Şems, 91/9.

“Bununla beraber, şüphe yok ki ben, tevbe eden, iman edip salih amel işleyen, sonra da hak yolda sebat gösteren kimse için çok bağışlayıcıyım.”⁽⁵⁾

Beyhakî ve İbn Asakir’in İbn Abbas’tan (radiyallahu anhumâ) rivayet ettiği hadis-i şerifte Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurur :

“Günahlardan tevbe eden kimse günahsız kimse gibi olur. Günaha devam ettiği halde, dili ile istiğfar eden kimse, Rabbi ile alay eden kimse gibidir. Kim bir müslümana eziyet ederse, hurmalıkların bitirdiğinin (hurma ağaçlarının dal-budak yaprakları) sayısı kadar günah kazanmış olur.”⁽⁶⁾

NASUH TEVBESİ NASIL YAPILMALIDIR?

Tevbe-i Nasuh şu dört şeyin birleşmesiyle olur :

- **Lisan (dil) ile istiğfar,**
- **Günahı işleyen aza ile günahı terk etmek, pişman olmak,**
- **Bu günahı bir daha işlemeyeceğine kat’i olarak karar vermek,**
- **İnsanı günah işlemeye sevk eden kötü arkadaşlardan uzaklaşmaktır.**

Tevbe-i Nasuh yapan kişi “altlarından ırmaklar akan cennete” girer.

“Ey iman edenler! (Samimi bir tevbe olan) Tevbe-i Nasuh ile Allah’a tevbe edin! Olur ki Rabbiniz, sizin kötülüklerinizi örter ve Allah, peygamberi ve onunla beraber iman edenleri utandırmayacağı bir günde, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere koyar! Onların nuru önlerinde ve sağlarında koşar (da): “Rabbimiz! Nurumuzu bize tamamla ve bize mağfiret eyle! Şüphesiz ki sen, her şeye hakkıyla gücü yetersin!” derler.”⁽⁷⁾

TEVBE ETMEK FARZDIR..!

Günahtan hemen sonra tevbe etmek farzdır. Tevbeyi geciktirmek de büyük günahtır. Bunun için de, ayrıca tevbe etmek gerekir. Kur’an-ı Kerim’de meâlen buyuruluyor ki: “Allah’a tevbe edin!”⁽⁸⁾

“Allah-ü Teâlâ, tevbe edenleri sever.”⁽⁹⁾

“Allah’a tevbe-i nasuh yapınız!”⁽¹⁰⁾

Nasuh kelimesine 23 mana verilmiştir. Bunlardan en meşhuru günahlara pişman olup, istiğfar etmek ve bir daha işlememeye karar vermektir. Nasuh tevbesinin ne olduğunu soran zata Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdu ki:

(5) Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/82.

(6) Beyhaki 9/362, bk. Kenzu’l-Ummal, h.no: 10176

(7) Kur’an-ı Kerim, Tahrîm, 66/8.

(8) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/31.

(9) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/222.

(10) Kur’an-ı Kerim, Tahrîm, 66/8.

Tevbe-i nasuh, günahkârın işlediği günahı pişman olması, Allah'tan mağfiret dilemesi, bir daha böyle bir günah işlememesi demektir.⁽¹¹⁾

İstiğfarın fazileti çok fazladır. Kur'an-ı Kerim'de meâlen buyuruluyor ki:

İstiğfar okuyunuz! İmdadınıza yetişirim.⁽¹²⁾

Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

Allah-ü Teâlâ, günah işleyip pişman olanı, istiğfar etmeden önce affeder.⁽¹³⁾

Küçük günahlarda ısrar edilirse küçük kalmaz (büyük günah olur). Büyük günahlara istiğfar edilirse büyük kalmaz.⁽¹⁴⁾

İstiğfar eden, günde 70 defa aynı günahı işlese ısrar etmiş sayılmaz.⁽¹⁵⁾

Günde 70 defa istiğfar edenin, 700 günahı affolur.⁽¹⁶⁾

İstiğfara devam edeni, Allah-ü Teâlâ, dertlerden, sıkıntılardan kurtarır. Ummadığı yerden rızıklandırır.⁽¹⁷⁾

Bir mü'min günah işleyince, melek üç saat bekler, eğer o kimse istiğfar ederse, o günahı yazmaz.⁽¹⁸⁾

Günahınız çok olup göklere kadar ulaşırsa, pişman olunca, Allah-ü Teâlâ, tevbenizi kabul eder.⁽¹⁹⁾

Günahlar kalbi paslandırır, karartır. Kalblerin cilası ise istiğfardır.⁽²⁰⁾

Derdinizi ve devasını bildireyim mi? Derdiniz, günahlar, devası da istiğfardır.⁽²¹⁾

Bir günahkâr, istiğfar eder, sonra bu günahı tekrar yapar, sonra istiğfar eder. Üçüncüde yine yapar, yine tevbe ve istiğfar ederse, dördüncü defa yapınca, büyük günah yazılır.⁽²²⁾

Günaha devam edip, dili ile istiğfar eden, Rabbi ile alay etmiş sayılır.⁽²³⁾

Herkes günah işler. Fakat günahkârların en hayırlısı hemen tevbe edendir.⁽²⁴⁾

Günahına pişman olup, abdest alıp, namaz kılanı ve günahı için istiğfar edeni, Allah-ü Teâlâ affeder.⁽²⁵⁾

Kıyamette, amel defterinde çok istiğfar bulunana müjdeler olsun!⁽²⁶⁾

Allah-ü Teâlâ, istiğfara devam edeni, her sıkıntıdan kurtarır, her darlıkta bir genişlik verir ve ummadığı yerden rızıklandırır.⁽²⁷⁾

(11) Hadisi Şerif, Beyheki.

(12) Kur'an-ı Kerim, Hud, 11/52.

(13) Hadisi Şerif, Taberani.

(14) Hadisi Şerif, Deylemi.

(15) Hadisi Şerif, Tirmizi.

(16) Hadisi Şerif, Beyheki.

(17) Hadisi Şerif, Nesai.

(18) Hadisi Şerif, Hakim.

(19) Hadisi Şerif, İbn Mace.

(20) Hadisi Şerif, Beyheki.

(21) Hadisi Şerif, Hakim.

(22) Hadisi Şerif, Deylemi.

(23) Hadisi Şerif, Beyheki.

(24) Hadisi Şerif, Hakim.

(25) Hadisi Şerif, Nesai.

(26) Hadisi Şerif, Beyheki.

(27) Hadisi Şerif, Nesai.

NEDEN TEVBE?

İşte bunun içindir ki, Cenab-ı Hakk'ın “Ğafur”, “Rahîm” gibi iki ismi, tecelli-i a'zamla ehl-i imana teveccüh ediyor. Ve Kur'an-ı Hakîm'de Peygamberlere en mühim ihsanı, mağfiret olduğunu gösteriyor ve onları, istiğfar etmeye davet ediyor. “Bismillâhirrahmânirrahîm” kelime-i kudsiyesini her sure başında tekrar ile ve her mübarek işlerde zikrine emretmesiyle, kâinatı ihata eden rahmet-i vasiyasını melce ve tahassüngâh gösteriyor ve “festeiz (sığın)” emriyle “Eûzübillâhimineşşeytânirracîm” kelimesini siper yapıyor.⁽²⁸⁾

Ey insan! Senin elinde gayet zayıf, fakat seyyiâtta ve tahribatta eli gayet uzun ve hasenatta eli gayet kısa, cüz'î ihtiyarî namında bir iraden var. O iradenin bir eline duayı ver ki, silsile-i hasenatın bir meyvesi olan Cennete eli yetişsin ve bir çiçeği olan saadet-i ebediyeye eli uzansın. Diğer eline istiğfarı ver ki, onun eli seyyiâtta kısalsın ve o şecere-i mel'unenin bir meyvesi olan zakkum-u Cehenneme yetişmesin. Demek, dua ve tevekkül meyelân-ı hayra büyük bir kuvvet verdiği gibi, istiğfar ve tevbe dahi meyelân-ı şerri keser, tecavüzâtını kırar.⁽²⁹⁾

“Şeytanlar kimlere iner size haber vereyim mi?
(İftira eden) yalancı günahkârların hepsine inerler.
Onlar, (şeytanlara) kulak verirler
(dinlerler) ve onların çoğu yalancıdırlar.”⁽³⁰⁾

(28) Risale-i Nur, 13. Lem'a, 5. İşaret

(29) Risale-i Nur, 26. Söz, 2. Mebhas, 7. Vech.

(30) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/221-222-223.

TEVBE-İ SAYIK ÖNSÖZÜ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahım! Bizler; yakın bir zamanda dünya imtihanımızın bitmesi ile kefenimizi giyecek ve huzuruna geleceğiz.

Bizler; nefsimizin ve şeytanın tuzaklarına düşmüş günahkârlar olarak veremeyeceğimiz hesaplar ve altından kalkamayacağımız günahlar içerisine düştük ve çıkamıyoruz.

Allahım! Bizler; gaflet ve cahillik uçurumlarında cehenneme yuvarlanan bu vaziyetimiz ile senin şirk ve isyan günahlarına bulanmış olanları temizlemekle görevli cehennemine ruhumuzu ve bedenimizi helâl ettik. Bizler; biliyoruz ve inanıyoruz ki senin rahmetin gazabını geçmiştir. Bizler; yine biliyoruz ve inanıyoruz ki sen vâdinden dönmezsın ve bizleri hak ettiğimiz cehenneme nefsimize zulmetmemiz nedeni ile atacaksın.

Allahım! Bizlerin bu vahim ve acı durumundan haberdar olan senin peygamberin (*sallallahu aleyhi vesellem*) dahi bizlerin bu durumundan üzüntü duymakta ve kendisine ümmet olan bizlerin kurtulmasını istemektedir.

Bizler; biliyoruz ve inanıyoruz ki atamız Hz. Âdem'i (*aleyhisselam*) dahi Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) hürmetine affettin ve tevbesini kabul eyledin. Bizler biliyoruz ve inanıyoruz ki o çok sevdiğin ve ümmetinin bu durumundan üzüntü duyan peygamberinin üzülmelerini istemezsin.

Allahım! Bizler; senin rahmetinden bu günahkâr vaziyetimiz ile dahi asla ümit kesmedik ve kesmiyoruz. Bizler; senin kullarınız ve yaptığımız tüm hata ve günahlarımızı sana itiraf ediyoruz. Bizler o en çok sevdiğin kulun ve Rasulün Hz. Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) hürmetine senden bizi hak ettiğimiz cehennemden azad etmeni, azad olacağımız yolları göstermeni, azad olacağımız yollarda yürütmeni ve cehennemden azad olmuş kulların ve kölelerin olarak **tevbelerimizi kabul etmeni ve öylece bu fani dünyadan göçmeyi rahmetinden niyaz ediyoruz.**

Allahım! Bizler; senin büyüklüğüne, yüceliğine, karşılıksız verdiğin hayata ve o hayatın içerisinde bizlere verdiğin lütuf, rızık ve nimetlere asla ve kat'a layık olan şükürü, ibadeti ve kulluğu asla yapamayız.

Bizler; senin var etmen ile var olan, senin şefkatin ve merhametin ile hayatları devam eden, senin ihsanının ile hayat bulan, aciz ve fakir kullarınız. Bizlerin yaptığı ibadetler, şükürler, zikirler, dualar bize verdiği rızık ve nimetlerin milyonda birine bile mukabil gelmezken ve buna gücümüz yetmezken senin fazlına ve keremine dün muhtaç olduğumuz gibi bugün de yarın da muhtacız.

Allahım! Bizler biliyoruz ve inanıyoruz ki; sen **ADL** ve **HAKEM**'sin. Bizler senin kulunuz ve senin adaletine ve hükmüne teslimiz. Senin cehennemnin de bize cennettir. Cennetin de bize cennettir. Senin hakkımızda vereceğin tüm hükümlerde bizler sana teslimiz ve sana tam bir emniyet ile güveniyoruz.

Allahım! Huzurundan kovduğun şeytan, “*Rabbim! Beni azdırmandan dolayı, (ben de) mutlaka onlara yeryüzünde (günahları) süsleyeceğim ve mutlaka onların hepsini azdıracam. Ancak içlerinden ihlâsa erdirilen kulların hariç*” dedi.

Allahım! buyurdun ki;

“*Ey iman edenler, Allah’tan sakının ve sadıklarla beraber olun.*”⁽³¹⁾

“*Ey iman edenler, topluca Allah’a tevbe ediniz ki felaha (kurtuluşa) eresiniz.*”⁽³²⁾

“*Ancak pişman olan, iman edip amel-i salih işleyen müstesna. Allah onların kötülüklerini iyiliklere değiştirir. Allah Ğafûrdur, Rahîmdir. Kim tevbe eder ve amel-i salih işlerse, şüphesiz o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah’a döner.*”⁽³³⁾

“*Ey iman edenler, nasuh tevbesi ile Allah’a tevbe edin. Umulur ki Allah kötülüklerinizi gizler ve sizi altından ırmaklar akan cennetlerine koyar. O gün Allah, Peygamberi ve iman edip onunla beraber olanları rüsva (rezil) etmez. Onların nuru önlerinde ve sağ taraflarında koşar ve onlar «Rabbimiz bizim nurumuzu tamamla, bizi affet. Şüphesiz sen her şeye gücü yetensin» derler.*”⁽³⁴⁾

“*Onlar nefislerine zulmettikleri zaman sana gelselerdi, günahlarının bağışlanmasını dileselerdi, peygamber de onlar için istiğfar etseydi, muhakkak Allah’ı tevbeleri kabul edici ve merhamet edici olarak bulacaklardı.*”⁽³⁵⁾

“*Kim işlediği zulüm arkasından tevbe eder, salih amele dönerse Allah elbette tevbesini kabul buyurur. Çünkü Allah Ğafûrdur, Rahîmdir.*”⁽³⁶⁾

“*İçinizden her kim bir cahillik ve kabahat yapmış, sonra arkasından tevbe edip kendini düzeltmiş ise Allah ona karşı Ğafûrdur, Rahîmdir.*”⁽³⁷⁾

“*Rabbim, bir cehaletle kötülük işleyen, sonra arkasından tevbe edip düzelen kimselere şüphesiz Ğafûrdur, Rahîmdir.*”⁽³⁸⁾

(31) Kur’an-ı Kerim, Tevbe, 9/119.

(32) Kur’an-ı Kerim, Nur, 24/31.

(33) Kur’an-ı Kerim, Furkan, 25/70-71.

(34) Kur’an-ı Kerim, Tahrim, 66/8.

(35) Kur’an-ı Kerim, Nisa, 4/64.

(36) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/39.

(37) Kur’an-ı Kerim, En’am, 6/54.

(38) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/119.

“Ümidinizi kesmeyin, başınıza Allah’ın azabı gelmeden evvel tevbe ile Rabbinize iltica edin ve ona halîs müslümanlık yapın, sonra kurtulamazsınız.”⁽³⁹⁾

“Kusurları bilip itiraf etmek, ondan tevbe edip af dilemek ahlâkî bir fazilet eseri olduğu için övülmüştür.”⁽⁴⁰⁾

Allahım! Bu kitapta senin “**tevbe edin**” davetine icabet ederek kendi adımıza, ana babamız adına, soyumuz ve zürriyetimiz adına ve Hz. Âdem’den (*aleyhisselam*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlar adına ve Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve onların yerine “**Mü’minin mü’min için yaptığı dua kabul olur**” sırrına binaen tevbe etmeye çalışıyoruz. Yaptığımız tevbe ve dualarımızı, bu tevbe ve dualardan şüpheye, vesveseye düşmeden ve bizleri senin rahmetinden ve affediciliğinden ümit kestirmeden fazl-u kereminle ve inayetinle kabul buyur. (*amin, yâ muîn, yâ ze’l-celâli ve’l-ikram.*)

DİKKAT!

Tevbeye başlamadan önce güzel bir gusül abdesti alalım. Ondan sonra ni-kah tazelemesi ve iman tazeleme (tecdid-i iman) dua ve tevbesini yapalım.

Tevbe-i Sayık (*Nasuh Tevbesi*) ve arkasından gelen diğer tevbelere Rabbi-mize içimizi dökelim, yalvaralım, af dileyelim, bizi temizlemesini isteyelim. Bize düşen O’na teveccüh etmek, gerisini Allah’a bırakalım ve şunu iyi bilelim ki işimiz Allah’a kalmışsa o iş olmuş demektir.

GIYSİ-BEDEN TEMİZLİĞİ VE GUSÜL ABDESTİ ALMAK

Değerli kardeşlerim; tevbe etmeden önce ve bütün ibadetlerimizde **abdest alınmalıdır**. Malûmunuz üzere ibadetlerde namaz abdesti almamız gerektiği gibi **gusül abdesti (boy abdesti)** mutlaka düzgün ve eksiksiz olarak alınmalı ve bedensel temizliğimiz yapıldıktan sonra temiz giysiler ile tevbe yapılmalıdır. Bu nedenle burada sizlere **farzlara** göre eksiksiz bir gusül abdesti nasıl alınmalıdır onu anlatacağız.

Gusül abdestinden önce tırnaklarda ve vücudunuzda suyun temasını engelleyecek iğne ucu kadar yer dahi olsa; suyun tırnak veya deri ile temasına mani olan **oje, boya, makyaj, kabuk olmuş pislikler** tırnak diplerinden temizlenmiş ve tırnaklarınız kesilmiş olmalıdır. Aynı zamanda dişlerimizin arasında veya üzerinde temizlenebilecek sigara sarısı, diş karası, diş kovuklarında artıklar daha önceden temizlenmiş olmalıdır.

(39) Kur’an-ı Kerim, Zümer, 39/54.

(40) Kur’an-ı Kerim, Yusuf, 12/53.

FARZLARINA GÖRE GUSÜL ABDESTİNİN ALINIŞI

1-Banyoya girdiğinizde lisanen ve kalben kendi duyabileceğiniz bir ses ile “*niyet ettim gusül abdesti almaya*” veya “*niyet ettim boy abdesti almaya*” diyerek niyet yaparız.

2-Ağızımıza bolca su vererek ağızda su çalkalanacak. Ağızımızda suyu çalkalarken kafa yukarı kaldırılarak yani gözler tavana bakacak şekilde kafa yukarıda tutularak ağızımızdaki su gargara yapılacaktır. Bu üç kez tekrar edilebilir.

3-Burnumuza **sertçe su çekilecek**. Suyun sertçe çekilmesi suyun genizinize gelmesini sağlayacak kadar sert olmalı ve sizi öksürtecek kadar burnunuza su çekilmelidir. Hatta burun deliklerinizden birisi tıkalı ise açık olan burnunuzu kapatarak kapalı yerden suyu iyice genizinize kadar gelecek şekilde burun deliklerinize tek tek de çekebilirsiniz. Ve bunu üç kez tekrar edebilirsiniz.

4-Vücudunuzun tamamı **igne ucu kadar kuru yer kalmaksızın** yıkanmalıdır. Bu yıkanma esnasında **sabunlanarak** veya şampuan ve temizlik malzemeleri kullanılarak hatta keselenerek yapılması daha iyi olacaktır.

İğne ucu kadar kuru kalması muhtemel olan bölgelerden **küpe ve hızma delikleri**, küpe ve hızmalar suya tutulduktan sonra tekrar deliğe takmak sureti ile mutlaka delikler ıslatılmalıdır. Yine vücutta yıkanma esnasında kuru kalması muhtemel olan bölgelerden **küçük ve büyük abdest bölgeleri parmak ile taharet alarak yıkanmalıdır** ve özellikle makat ağzı iyice temizlenmelidir. Göbek deliği ve kulak içleri parmak ile su tutarak yıkanmalı ve ayak parmak araları ve tırnak dipleri özenilerek yıkanmalıdır. Bu yıkanma da tüm uzuvlar için üç kez tekrar edilerek yapılabilir.

GUSÜL HAKKINDA ÖNEMLİ BİR AÇIKLAMA

Bazı kardeşlerimiz gusül abdesti alırken acaba kuru yer kaldı mı diyerek veya kuru bir yer kaldığını hatırladıklarında tekrar gusülü en baştan almaya kalkıyorlar. Ve şeytan bu durumdan yararlanarak vesveseye düşmelerine sebep oluyor. Gusül abdestinde kuru bir yer kaldığını daha sonradan hatırladığınızda **sadece o kuru kalan bölgenin yıkanması guslü tamamlayacaktır**.

Sizin “**niyet ettim eksik kalan guslümü tamamlamaya**” diyerek yapacağınız niyet ile o kuru kalan bölgeyi (*küpe deliği, boya vb.*) yıkamanız yeterlidir.

Bir başka husus ise gusül abdesti almadan önce banyo yapmak hatasına düşmektir. Gusül demek **yıkanmak ve temizlenmektir**. Müslüman için yıkanmak ve temizlenmenin adı gusül (*boy*) abdesti ile olur.

Yani banyo yapmak ile gusül abdestini birlikte yaptığınızda; **gusül abdestinin dört hak mezhepteki cem-i vücut hükmünü** (*tüm vücudun iğne ucu kadar kuru yer kalmadan yıkanması*) tam olarak yerine getirmiş olacaksınız.

BANYO YAPMAK, DUŞ ALMAK, GUSÜL ABDESTİ YERİNE GEÇER Mİ?

Önemli bir hatırlatmayı da yapmadan geçmeyelim. Bazı arkadaşlar diyorlar ki; “*ben banyoya giriyorum, duş alıyorum, her tarafımı yıkıyor ve temizleniyorum.. Bu da gusül abdesti değil midir, onun yerine geçmez mi?*”

Değerli kardeşlerim; İslâm dininde ibadetlere ve hareketlere derinlik kazandıran bizim **niyetimizdir** ve ibadetleri Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) nasıl yapıyorsa, Allah (*celle celalühü*) nasıl emretmişse öyle yapmamız gerekmektedir. Bu yüzden bu dairenin dışında yapacağımız bir hareket ibadet olmaz, ibadet sevabı kazandırmaz, sadece o hareketi ve işi yapmış oluruz.

SÜNNETULLAH'I TANIMAYAN MODERN TIP(!) ÇARESİZLİĞE MAHKUMDUR.

Allah (*celle celalühü*) âlemlerin Rabbidir, Yaratandır, Sahibidir. Mülk de, Hüküm de, Tasarruf da Allah'ındır. Hiçbir şey yoktur ki, Allah'ın bilgisi dışında bir kudret ve güç ile işletilsin, üzerinde menfi-müsbet bir etkide bulunabilsin.

Allah'ın koyduğu yasalarla kâinatın tek işleticisi olduğu muhakkaktır.

Âlemler arasında ve yarattığı her varlığın birbiri arasındaki ilişkilerde bu yasalar işler ve insanlar bu **sünnetullah çerçevesinde başına gelenlerin ne olduğunu araştırarak bulur ve tedavisine de çare ararlar... Başka bir yasa yok ki, çaresi de başka bir gücün koyduğu yasalara tâbi olsun...**

Bu nedenle çözümde yine vahye dayanan, Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'yi esas alan ama Allah'ın ilmi gereği bizim araştırarak bulmamızı istediği ve idrakimize sunduğu bir hikmet ile işletilir...

Bunun en bariz ve bilinen örneği, zamanla bulunan mikropların, vücudumuzdaki biyokimyasal veya hormon gibi değerlerin ve bütün vücut fizyolojimizin araştırmalar ile bulunması ve Allah'ın koyduğu yasalarla işletilen beden ve organ sistemlerimizin nasıl çalıştığının öğrenilerek hikmetin de anlaşılmasıdır.

Tıp bugün, bu ilmin çok gerisindedir ve henüz ilmen idrak edemediği bir çok şeyi sadece elindeki maddî veriler ve kısıtlı aklî çıkarımlar ile tesbit etmekte, edemediğini de tanımlayamadığı için yok saymaktadır...

Oysa Allah kâinatta asla boşluk bırakmamıştır. Her derdin çaresi vardır.

Bu nedenle tıbbın tanımlayamayıp, çözemediği özellikle genetik, otoümmün (*bağışıklık*) ve ruhsal kökenli hastalıkların kendisine has nitelikleri, sebepleri ve çözümleri de vardır. Materyalist akılla işletilen tıp bu nedenle çözümde de yetersiz kalmaktadır..

İMAN TAZELEME (TECDİD-İ İMAN) DUA VE TEVBESİ (AMENTÜ TEVBESİ)

«Dünya ve insanlık alemleri son sürat kıyamet saatine doğru giderken, insanların en büyük davası imanla şu dar-ı dünyadan göçebilmektir. Fakat neye/nasıl iman edeceğimizi bilmediğimizden ve ihmallerimizden, belki de bilerek/bilmeyerek dinden çıkıyoruz. Önce Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret hayatına, kadere, hayır ve şerrin Allah'tan geldiğine tam manasıyla inanmalı ve bu imandan sonra müslümanlığımızı yaşamamızın gayreti içinde olmalıyız. Aşağıdaki tevbe, bu eksikliklerimizi kapatma adına size yardımcı olacaktır inşaallah.. Allah (celle celalühü) Ümmet-i Muhammedi razı olduğu yola hidayet buyursun ve şeytanın tüm tuzaklarına karşı her an uyanık eylesin.»

Allahümme inni uridu en uceddide'l-imanen ve nikahen tecdiden bi gavli lâ ilâhe illallah muhammeden resulullah.

Amentü billahi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusûlihî ve'l yevmi'l-âhîri ve bi'l-kaderi, hayrihî ve şerrihi mina'llâhi teâlâ ve'l-ba'sü ba'de'l mevt, hakkun, eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasûlühü.

Ben Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, âhiret gününe, kadere, hayır ve şerrin Allah'ın yaratmasıyla olduğuna inandım. Öldükten sonra dirilmek de haktır. Ben şahadet ederim ki, Allah'tan başka ilâh yoktur. Ve yine şahadet ederim ki, Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) O'nun kulu ve peygamberidir.

○ ALLAH'A İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların; bilerek veya bilmeden, gizli ve açık olarak senin varlığına, birliğine, azametine, uluhiyetine, saltanatına, tüm isim ve sıfatlarına karşı imanımızda, tevhidimizde, teslimiyetimizde ve tevekkülümüzde inkâra ve cehalete girerek, gaflete düşerek, şirk ile kendi nefsimizi veya yarattıklarını sana ortak koşarak, kibre girip kibirlenerek, küfre düşerek, büyüklenip böbürlenerek, diliyle

ve haliyle reddederek, teslim olmayarak, isyan ederek, şüphe duyarak, şeytanın vesveselerine aldanarak, senin rahmetinden ümitsizliğe düşüp ümidimizi kesecek, **Allahım! Sana olan imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak tüm kötü ve küfre sokan sözlerimizden, fiil ve davranışlarımızdan, teslimiyetsizliğimizden yarattığın zerreler ve katreler adedince, bilinen ve bilinmeyen isimlerin ve sırların adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, ben senin mutlak varlığına, hayat sahibi ve diri olduğuna, görünen/görünmeyen bütün alemleri yönetip idare ettiğine, tek olduğuna ve senden başka büyük olmadığına, başlangıcının ve sonunun olmadığına, ortağının/benzerinin olmadığına ve yarattıklarından hiçbir şeye benzemediğine, hiçbir şeye muhtaç olmayıp her şeyin sana muhtaç olduğuna, geçmiş, gelmiş, gelecek, gizli ve açık herşeyi bildiğine, herşeyi işittiğine, herşeyi gördüğüne, herşeyden haberdar olduğuna, “Ol” emri ile dilediğini dilediğin an yaptığına, senin dilediğin her şeyin olduğuna ve dilemediğin hiçbir şeyin de olmadığına, sonsuz güç ve kudret sahibi olduğuna, herşeyin yaratıcısının sen olduğuna, senin iznin olmadan bir yaprağın dahi kıpırdamayacağına, bütün kullarını rızıklandığına, bütün alemleri nimetlerinle donattığına, peygamberler ve Kur’an-ı Kerim aracılığıyla kulların ile konuştuğuna ve senin tüm isimlerine;

Allah (eşi benzeri olmayan, bütün noksan sıfatlardan münezze tek ilâh, her biri sonsuz bir hazine olan bütün isimlerini kuşatan özel ismi, isimlerin sultanı), **Er-Rahmân** (dünyada bütün mahlukata merhamet eden, şefkat gösteren, ihsan eden), **Er-Rahîm** (âhirette, mü’minlere sonsuz ikram, lütuf ve ihsanda bulunan), **El-Melik** (mülkün, kâinatın sahibi, mülk ve saltanatı devamlı olan), **El-Kuddûs** (her noksanlıktan uzak ve her türlü takdise lâayık olan), **Es-Selâm** (her türlü tehlikelerden selâmete çıkaran), **El-Mü’min** (Güven veren, emin kılan, koruyan), **El-Müheymin** (her şeyi görüp gözeten), **El-Azîz** (izzet sahibi, her şeye galip olan), **El-Cebbâr** (azamet ve kudret sahibi, dilediğini yapan ve yaptıran), **El-Mütekebbir** (büyüklikte eşi, benzeri olmayan), **El-Hâlık** (yaratan, yoktan var eden), **El-Bâri** (her şeyi kusursuz ve uyumlu yaratan), **El-Musavvir** (varlıklara şekil veren), **El-Ğaffâr** (günahları örten ve çok mağfiret eden), **El-Kahhâr** (her şeye, her istediğini yapacak surette, galip ve hakim olan), **El-Vehhâb** (karşılıksız hibeler veren, çok fazla ihsan eden), **Er-Rezzâk** (bütün mahlukatın rızıkını veren ve ihtiyacını karşılayan), **El-Fettâh** (her türlü müşkülli açan ve kolaylaştıran, darlıktan kurtaran), **El-Alîm** (gizli açık, geçmiş, gelecek, her şeyi en ince detaylarına kadar bilen), **El-Kâbid** (dilediğine darlık veren, sıkı, daraltan), **El-Bâsıt** (dilediğine bolluk veren, açan, genişleten), **El-Hâfid** (dere-

celeri alçaltan), **Er-Râfi'** (şeref verip yükselten), **El-Mu'izz** (dilediğini aziz eden, izzet veren), **El-Müzill** (dilediğini zillete düşüren), **Es-Semî'** (her şeyi en iyi işiten), **El-Basîr** (gizli açık, her şeyi en iyi gören), **El-Hakem** (mutlak hakim, hakkı batıldan ayıran, hikmetle hükmeden), **El-Adl** (mutlak âdil, çok adaletli), **El-Latîf** (lütuf ve ihsan sahibi olan, bütün incelikleri bilen), **El-Habîr** (olmuş olacak her şeyden haberdar), **El-Halîm** (cezada acele etmeyen, yumuşak davranan), **El-Azîm** (büyüklükte benzeri yok, pek yüce), **El-Ğafûr** (affı, mağfireti bol), **Eş-Şekûr** (az amele, çok sevap veren), **El-Aliyy** (yüceler yücesi, çok yüce), **El-Kebîr** (büyüklükte benzeri yok, pek büyük), **El-Hafîz** (her şeyi koruyucu olan), **El-Mukît** (her yaratılmışın rızkını, gıdasını veren, tayin eden), **El-Hasîb** (kulların hesabını en iyi gören), **El-Celîl** (celâl ve azamet sahibi olan), **El-Kerîm** (keremi, lütuf ve ihsanı bol, karşılıksız veren, çok ikram eden), **Er-Rakîb** (her varlığı, her işi her an görüp gözeten, kontrolü altında tutan), **El-Mucîb** (duaları, istekleri kabul eden), **El-Vâsi'** (rahmet, kudret ve ilmi ile her şeyi ihata eden), **El-Hakîm** (her işi hikmetli, her şeyi hikmetle yaratan), **El-Vedûd** (kullarını en fazla seven, sevmeye en lâyık olan), **El-Mecîd** (her türlü övgüye lâyık bulunan), **El-Bâis** (ölüleri diriltlen), **Eş-Şehîd** (her zaman her yerde hazır ve nazır olan), **El-Hakk** (varlığı hiç değişmeden duran. Var olan, hakkı ortaya çıkaran), **El-Vekîl** (kendisine tevekkül edenlerin işlerini en iyi neticeye ulaştıran), **El-Kaviyy** (kudreti en üstün ve hiç azalmayan), **El-Metîn** (kuvvet ve kudret kaynağı, pek güçlü), **El-Veliyy** (inanamların dostu, onları sevip yardım eden), **El-Hamîd** (her türlü hamd ve senaya lâyık olan), **El-Muhsî** (yarattığı ve yaratacağı bütün varlıkların sayısını bilen), **El-Mübdî'** (maddesiz, örneksiz yaratan), **El-Muîd** (yarattıklarını yok edip, sonra tekrar diriltecek olan), **El-Muhyî** (ihya eden, diriltlen, can veren), **El-Mümîd** (her canlıya ölümü tattıran), **El-Hayy** (ezeli ve ebedi hayat sahibi), **El-Kayyûm** (varlıkları diri tutan, zatı ile kâim olan), **El-Vâcid** (kendisinden hiçbir şey gizli kalmayan, istediğini, istediği vakit bulan), **El-Macîd** (kadri ve şanı büyük, keremi, ihsanı bol olan), **El-Vâhid** (zat, sıfat ve fiillerinde benzeri ve ortağı olmayan, tek olan), **Es-Samed** (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, herkesin muhtaç olduğu), **El-Kâdir** (dilediğini dilediği gibi yaratmaya muktedir olan), **El-Muktedir** (dilediği gibi tasarruf eden, her şeyi kolayca yaratan kudret sahibi), **El-Mukaddim** (dilediğini, öne alan, yükselten), **El-Muahhir** (dilediğini sona alan, erteleyen, alçaltan), **El-Evvel** (ezeli olan, varlığının başlangıcı olmayan), **El-Âhir** (ebedi olan, varlığının sonu olmayan), **El-Zâhir** (varlığı açık, âşikar olan, kesin delillerle bilinen), **El-Bâtın** (akılların idrak edemeyeceği, yüceliği gizli olan), **El-Vâlî** (bütün kâinatı idare eden), **El-Müteâlî** (son derece yüce olan), **El-Berr** (iyilik ve ihsanı bol, iyilik ve ihsan kaynağı), **Et-Tevvâb** (tevbeleri kabul edip, günahları bağışlayan), **El-Müntekîm** (zâlimlerin cezasını veren, intikam alan), **El-Afûvv** (affı çok olan, günahları affetmeyi seven), **Er-Raûf** (çok merhametli, pek şefkatli), **Mâlik'ül-Mülk** (mülkün, her varlığın sahibi), **Zü'l-celâli ve'l-ikrâm** (celâl, azamet ve pek büyük ikram sahibi), **El-Muksit** (her işi birbirine uygun yapan), **El-Câmi** (mahşerde her mahlukatı bir araya toplayan), **El-Ğaniyy** (her türlü zenginlik sahibi, ihtiyacı olmayan), **El-Muğnî** (müstağni kılan, ihtiyaç gideren, zengin eden), **El-Mâni** (dilemediği şeye mâni olan, engelleyen), **Ed-Dârr** (elem,

zarar verenleri yaratan), **En-Nâfi** (fayda veren şeyleri yaratan), **En-Nûr** (âlemleri nurlandıran, dilediğine nûr veren), **El-Hâdî** (hidayet veren), **El-Bedî'** (eşi ve benzeri olmayan güzellik sahibi, eşsiz yaratan), **El-Bâkî** (varlığının sonu olmayan, ebedî olan), **El-Vâris** (her şeyin asıl sahibi olan), **Er-Reşîd** (irşada muhtaç olmayan, doğru yolu gösteren), **Es-Sabûr** (ceza vermede acele etmeyen) **olduğuna iman ettim, teslim oldum ve müslümanım. “Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü”**

○ MELEKLERE İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağ-
ların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş
ve gelecek tüm inananların; bilerek veya bilmeden, gizli ve açık olarak yarattığın
meleklerinin varlıklarını, görevlerini, yaratılışlarını inkâr ederek, şirke girip
kendi nefsimi veya dinsizlerin veya batıl dinlerin inançlarını ortak koşarak, kibre
girip kibirlenerek, küfre düşerek, büyükenip böbürlenerek, reddederek, teslim
olmayarak, isyan ederek, şüphe duyarak, vesveseye düşerek veya o **meleklerle er-
keklik veya dişilik vererek**, veya şeytanlara, cinlere, surelerin hadimi olan hü-
dam ve hizmetçiler diyerek melekleri ve asıl görevlerini ve şekil ve suretlerini
inkâr edip şüpheyi düşerek böylece onlara şekil ve suretler vererek **meleklerle
olan imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak tüm kötü ve küfre sokan
sözlerimizden, fiil ve davranışlarımızdan, yarattığın melekler sayısınca

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, dört büyük melek olan Cebrâil, Mikâil, Azrâil ve
İsrâfil'e, yerlerde ve göklerde, dünyada ve âhirette, cennet ve cehennemde ya-
rattığın ve vazifeler ile vazifelendirdiğin, yemeleri-içmeleri olmayan ve ihti-
yaç da hissetmeyen ve senin emir ve yasaklarına itaatten lezzet ve keyif alan ve
sana asla itaatsizlik yapmayan, yarattığın tüm meleklerine iman ettim, teslim
oldum ve müslümanım. **“Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muham-
meden abdühü ve resulühü”**

○ SEMAVİ KİTAPLARA İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağ-
ların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş
ve gelecek tüm inananların; bilerek ya da bilmeden, gizli ve açık olarak gönder-
diğin **kitaplarına ve emir ve yasaklarına karşı muhalefet ederek**, değiştirerek,
değiştirmeye çalışarak veya değiştirenlere veya değiştirmeye çalışanlara taraftar

olarak, inkâr ederek, şirk koşarak, kibre girip kibirlenerek, küfre düşerek, büyüklenecek, reddederek, teslimiyetsizlikle, şüphe duyarak, vesveseye düşerek, son dinin İslâm olduğunu ve kitabının Kur'an-ı Kerim olduğundan şüphe duyarak veya inkâr ederek veya Kur'an-ı Kerim'den sonra hükmü tamamen kalkmış olan diğer semavi kitapların hükümlerinin kalktığını kabul etmeyerek, en son gönderilen kitap olan Kur'an-ı Kerim'den yüz çevirmekle ve hükümlerine teslim olmamak ile gönderdiğin **kitaplara olan imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak tüm kötü ve küfre sokan sözlerden, fiil ve davranışlarımızdan yarattığın zerrelere ve katreler adedince, gönderdiğin kitap ve sayfaların harfleri adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, dört büyük kitap olan Kur'an-ı Kerim, İncil, Tevrat ve Zebur'u senin indirdiğine ve Kur'an-ı Kerim'in en son ve senin katında tek geçerli kitap olduğuna ve Kur'an-ı Kerim'in nüzul etmesi ile daha önce indirmediğin ve daha önce gönderdiğin elçilerine ve onlara gelen emir ve yasaklarını bildiren ve üç büyük kitap olan İncil, Tevrat ve Zebur'un, Kur'an-ı Kerim'i göndermen ile senin katında bir hükmünün olmadığını bildirmene, Kur'an-ı Kerim ile bildirdiğin emir ve yasakların tamamına iman ettim, teslim oldum ve müslümanım. *“Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü”*

○ PEYGAMBERLERE İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların; bilerek ya da bilmeden, gizli ve açık olarak peygamberlerine ve onların elçiliklerine, tebliğ ve davetlerine, ahlâklarına, seçilmişliklerine, görevlerine muhalefet ederek, bilerek veya bilmeden, gizli ve açık olarak gönderdiğin peygamberlerin elçiliklerine, görevlerine karşı inkâra düşerek, şirk koşarak, kibre girip kibirlenerek, küfre düşerek, büyüklenecek, reddederek, teslimiyetsizlikle, isyan ederek, şüpheyeye girerek, vesveseye düşerek ve en son gönderilen peygamber Hz. Muhammed'e (aleyhisselatu vesselam) tabi olmamak ve onun sünneti ile amel etmemek veya reddetmek ile ve teslim olmamak ile **peygamberlere olan imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak tüm kötü ve küfre sokan sözlerimizden, fiil ve davranışlarımızdan gönderdiğin peygamberler ve onların ağzından ve onlara tabi olanların ağzından çıkan ve çıkacak razı olduğun harfler adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, ben Hz. Muhammed'in (aleyhisselatu vesselam) senin en son peygamberin ve kulun ve rasulün olduğuna ve ona tabi olarak ve Kur'an-ı Kerim ile bildirdiğin 24 peygamberin ve Kur'an-ı Kerim'de ismi geçmeyen gönderdiğin diğer peygamberlerin dahi hak olduğuna ve sıdk ve doğruluk ile senin emir ve yasaklarını bizlere tebliğ ettiklerine iman ettim, teslim oldum ve müslümanım. *"Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü"*

○ BA'SU BAD'EL-MEVT (ÖLDÜKTEN SONRA DİRİLİŞ) VE AHİRETE İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağ-
ların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş
ve gelecek tüm inananların; bilerek veya bilmeden, gizli ve açık olarak kıyametin
kopmasına, ölümün insanın küçük kıyameti olduğuna, âhîret hayatına, kabir-
deki sorgu ve suale, öldükten sonra dirilmeye, mahşer gününe, mahşerde hesap
vermeye, ebedi mekanlar olan cennet ve cehenneme, mahkeme-i kübraya inan-
mayarak, reddederek, şirke ve isyana girerek, sövüp küfrederek, ilk yaratılışına
şahit olduğu halde ikinci kez yaratılışını inkâr ederek, şirk koşarak, kibre girip
kibirlenerek, küfre düşerek, büyüklenerek teslim olmayarak **âhîrete ve tekrar di-
rilmeye imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak tüm kötü ve küfre sokan
söz, fiil ve davranışlarımızdan mahşerde ve ebediyette yarattığın ve yaratacağın
zerreler ve katreler adedince ve ihsan edeceğin ve gazap edeceğin ebedi alemdeki
isim ve sıfatlarının tecellileri adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, ben ölümün hak olduğuna, kıyametin kopacağına,
kabir hayatına, tekrar dirileceğime, hesap gününe, mahşer meydanının kuru-
lacağına, mahkeme-i kübra olan büyük mahkemede hesap vereceğime, cen-
net ve cehennemin girenler hakkında ebedi olacağına ve Kur'an-ı Kerim ile
bildirdiğin tüm âhîret inancına iman ettim, teslim ve oldum ve müslümanım.
"Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü"

○ KADERE, HAYRIN VE ŞERRİN ALLAH'IN İZNİ İLE GELDİĞİNE İMAN

Allahım! Benim, ana ve babamın, soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağ-
ların ve doğacakların, Hz. Âdem'den (aleyhisselam) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş
ve gelecek tüm inananların; bilerek veya bilmeden, gizli ve açık olarak kadere

itiraz ederek, hayrın ve şerrin senden geldiğini unutarak veya inkâr ederek veya gaflete düşerek, başına gelen belâ ve musibetlerde ve kader ile hükmolunan takdirata, yani Allahım senin verdiğiğine teslim olmayıp, **“ben bunu haketmedim”** veya **“şu insan bunu haketmiyor, bu dünyada adalet yok, zâlim kader”** gibi kader-i İlâhiyeyi tenkit ve inkâr edecek sözler söyleyip **hükmüne ve adaletine karşı çıkıp** inkâr ederek ve reddederek veya başına gelen sıkıntılı hallerde **“neden bunu bana verdin”** deyip gizli ve açık işlediği hata ve günahların bedeli olarak geldiğini kabul etmeyip **Allahım, sana iftira atarak**, tüm hayırları ve güzellikleri yaratan, isteyen ve emreden Allah’tan bilmeliyken ve tüm şerleri ve kötülükleri kendi nefislerimizin istemesi ile yarattığını bildiğimiz halde, **hayırları kendimizden, şerleri ve kötülükleri ise Allahım senden bilip sana iftira atmaktan, seçme hakkını bana verdiği ve benim seçtiğimi yarattığını inkâr edip, yanlış seçimlerimdeki suçu nefsimde bulmayıp, Allahım sana ve kadere iftira atmaktan**, yarattığın varlıklar üzerindeki kader ile takdir ettiğin adalet ve hükümlerinin sırlarını idrak edemeyen kısa olan akıl ve fikrim ile senin adaletli olan ve kader ile takdir ettiğin hükümlerine ve adaletine ve hakimiyetinin tecellilerine iftira ve zulmetmekten, **kaderimizde takdir ettiğin hükümlerine teslim olmamaktan, kader ile takdir ettiğin ruh ve bedenimize, işimize ve mesleğimize, eşimize ve evlâdımıza, rızkımıza ve malımıza, hastalığımıza ve ölümümüze, teslim olup tevekkül etmeyip hırs ve kanaatsizlik ile hakettiğine teslim olmayarak ve hakkı olmayanı hırsızlayarak veya çalmaya ve almaya çalışarak imanımızı kaybetmemize** sebep olan ve olacak gizli ve açık bilerek veya bilmeden bizi kadere ve takdirata karşı çıkarak, inkâr ederek, şirk koşarak, kibre girip kibirlenerek, küfre düşerek, büyüklenerek, bize takdir olunanı aşağılayarak ve reddederek, teslim olmayarak, isyan ederek, şüpheye ve vesveseye düşerek ağzımızdan çıkan kalbimizden geçen ve hayatımıza yansıyan tüm kötü söz, fiil ve davranışlarımızdan kadere olan teslimiyetsizliğimizden yarattığın varlıklara yazdığın kaderlerin harfleri adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah} (Estağfirullah 33 defa)

Allahım! Şahit ol ki, ben kaderime, hayrın ve şerrin senden geldiğine, günah ve hatalarda nefsimin sorumlu olduğuna, hayırları isteyen senin olduğuna, şerleri isteyen ve talep eden ben olduğuma, şerri yaratmanın şer olmayıp, şerri işlemenin şer olduğuna, bana verdiklerine ve hakkımdaki tüm hükümlerine ve takdiratına, her zaman adalet ile hükmettiğine iman ettim, teslim oldum ve müslümanım. **“Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü”**

EVLİ OLANLARDA TEVBEDEN ÖNCE KOLAY NİKAH VE NİKAH TAZELEME

Değerli kardeşlerim bilinçsizlik ile söylediğimiz sözler veya “*resmi nikah, İslâmi nikah yerine geçer*” diye şeytana aldananların ve aldatan birtakım hocaların yanlış fetvaları ile birçoğumuz nikahsız ve evliliklerini zinaya dönüştürerek yaşıyoruz. Bu nedenle tevbeden önce size tarif ettiğimiz üzere bir nikahı mutlaka yapınız. Sizlere pratik ve kolay olan herkesin yapabileceği bir nikahı anlatacağız. Alimlerin ekser görüşüne göre nikahın şartı üçtür.

1- Mehir : Öncelikle nikahın şartları arasında olan **mehir** belirleyiniz. **Mehir** evlenecek erkeğin, kadına, ya nikah esnasında hemen vermek üzere söz verdiği “**Mehr-i Muaccel**” ya da evlilik süreci içerisinde daha sonra vermeye söz verdiği “**Mehr-i Müeccel**” ismiyle ikiye ayrılan mal, para, altın gibi maddi bir bedeldir. Eğer kadın eşinden ayrılır ise en az üç aylık geçimini sağlayabileceği kadar bir miktar olması tavsiye edilmiştir. Ve bu **mehir** mutlaka nikahtan önce belirlenir ve nikah ondan sonra yapılır. Mehir olmayan ve belirlenmeyen bir nikah geçersiz olacağı gibi kadının hakkı olan mehri erkek vermediğinde her iki tarafın da nikahları geçersiz olduğundan evliliği süresi içerisinde veya nikah esnasında kadın **mehrini** almalıdır. Daha sonra eşinin maddi imkanı kötü olupta mehri kadın alamadığında mutlaka o hakkını kocasına hibe etmeli ve nikahın salahiyetini korumalıdır.

2-Nikah Şahiti : Nikah için iki erkek şahit veya bir erkek iki bayan şahit veya da dört bayan şahitin nikah esnasında şahitlik yapması da nikahın şartlarından-
dır. (*Şahitler ergenlik çağına girmiş ve akli dengesi yerinde olmalıdır. Bunun dışında sadece iki kadın şahit veya bir erkek bir kadın şahit gibi seçenekler ile kısıtlan-
İslâmi nikahlar şartları yerine gelmediği için geçerli olmayacaktır.*)

3-Nikahın İlanı : Nikahın ilan edilmesidir. Bazı mezheplerin farklı görüşleri olmak ile birlikte (*anne-babanın nikahta bulunması veya izni olması gibi*) iki şahidin hazır bulunması ve nikaha şahit olmaları ekser alimlere göre nikahı ilan etmek hükmündedir ve inşaallah yeterli olacaktır.

Aşağıdaki şekilde nikahınızı tazeleyebilir veya eksik ise tekrar yapabilirsiniz. Bunun için iki şahit ile aşağıdaki boşluklara uygun olan isimleri (*anne-baba-eş adayı*) doldurarak nikahınızın ilanını gerçekleştirebilirsiniz.

Mehr-i Müeccel (sonra verilen mehir) üzerine kıyılan nikah :

Erkek önce kendisi için nikah ilanını aşağıdaki şekilde yapar.

Erkek evleneceği kişiye aşağıdaki sözleri söyler...

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Ben,(erkeğin baba adı) ve(erkeğin anne adı) Oğlu(erkeğin adı) Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile;(kızın baba adı) ve(kızın anne adı) kızı, sen(kızın adı) ileride vermek üzere (belirlenen mehir söylenir) mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda karım olarak kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim; dedikten sonra şahitlere sorar "şahit misiniz?" Şahitler de "şahitiz" derler ve sonrasında erkek tekrar evleneceği kıza şöyle der.

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Sen,(kızın baba adı) ve(kızın anne adı) kızı(kızın adı) Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile;(erkeğin baba adı) ve(erkeğin anne adı) oğlu, ben(erkeğin adı) ileride almak üzere(belirlenen mehir söylenir) mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda kocan olarak kabul ettin mi?

Bu soruya evlenecek kız üç kez, **kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim;** dedikten sonra erkek şahitlere sorar "şahit misiniz?" Şahitler de "şahitiz" derler.

Ve toplu olarak nikah yapanlar ve şahitler Fatiha Suresi'ni okurlar..

Mehr-i Muaccel (hemen verilen mehir) üzerine kıyılan nikah :

Erkek önce kendisi için nikah ilanını aşağıdaki şekilde yapar.

Erkek evleneceği kişiye aşağıdaki sözleri söyler...

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Ben,(erkeğin baba adı) ve(erkeğin anne adı) Oğlu(erkeğin adı) Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile;(kızın baba adı) ve(kızın anne adı) kızı, sen(kızın adı) hemen vermek üzere (belirlenen mehir söylenir) mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda karım olarak kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim; dedikten sonra şahitlere sorar “şahit misiniz?” Şahitler de “şahitiz” derler ve sonrasında erkek tekrar evleneceği kıza şöyle der.

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Sen,(kızın baba adı) ve(kızın anne adı) kızı(kızın adı) Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile;(erkeğin baba adı) ve(erkeğin anne adı) oğlu, ben(erkeğin adı) hemen almak üzere (belirlenen mehir söylenir) mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda kocan olarak kabul ettin mi?

Bu soruya evlenecek kız üç kez, **kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim;** dedikten sonra erkek şahitlere sorar “şahit misiniz?” Şahitler de “şahitiz” derler.

Ve toplu olarak nikah yapanlar ve şahitler Fatıha Suresi'ni okurlar..

Mehr-i Müeccel (sonra verilen mehir) üzerine kıyılan nikaha bir örnek :

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Ben, ALİ ve AYŞE Oğlu EROL TURGUT Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile; ABDULLAH ve MERYEM kızı, sen ELİF BAŞAR'ı ileride vermek üzere 22 AYAR 20 GR ALTIN BİLEZİK mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda karım olarak kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim; dedikten sonra şahitlere sorar “şahit misiniz?” Şahitler de “şahitiz” derler ve sonrasında erkek tekrar evleneceği kıza şöyle der.

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Sen, ABDULLAH ve MERYEM kızı ELİF BAŞAR Allah'ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz'in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile; ALİ ve AYŞE oğlu, ben EROL TURGUT'u ileride almak üzere 22 AYAR 20 GR ALTIN BİLEZİK mehir ile Allah'ın ve şahitlerin huzurunda kocan olarak kabul ettin mi?

Bu soruya evlenecek kız üç kez, **kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim**; dedikten sonra erkek şahitlere sorar “**şahit misiniz?**” Şahitler de “**şahitiz**” derler. Ve toplu olarak nikah yapanlar ve şahitler Fatıha Suresi’ni okurlar..

Mehr-i Muaccel (hemen verilen mehir) üzerine kıyılan nikaha bir örnek :
Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

Ben, ALÎ ve AYŞE Oğlu EROL TURGUT Allah’ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz’in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile; ABDULLAH ve MERYEM kızı, sen ELÎF BAŞAR’ı hemen vermek üzere 22 AYAR 20 GR ALTIN BİLEZİK mehir ile Allah’ın ve şahitlerin huzurunda karım olarak kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim; dedikten sonra şahitlere sorar “**şahit misiniz?**” Şahitler de “**şahitiz**” derler ve sonrasında erkek tekrar evleneceği kıza şöyle der.

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.
Bismillâhirrahmânirrahîm.
Bismillâhi ve alâ sünnet-i resulullah.

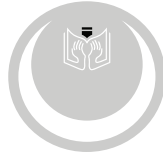
Sen, ABDULLAH ve MERYEM kızı ELÎF BAŞAR Allah’ın (celle celalühü) emri ve Peygamberimiz’in (sallallahu aleyhi vesellem) sünneti ile; ALÎ ve AYŞE oğlu, ben EROL TURGUT’u hemen almak üzere 22 AYAR 20 GR ALTIN BİLEZİK mehir ile Allah’ın ve şahitlerin huzurunda kocan olarak kabul ettin mi?

Bu soruya evlenecek kız üç kez, **kabul ettim, kabul ettim, kabul ettim**; dedikten sonra erkek şahitlere sorar “**şahit misiniz?**” Şahitler de “**şahitiz**” derler. Ve toplu olarak nikah yapanlar ve şahitler Fatıha Suresi’ni okurlar..

Nikahsız evlilik sürdüren kişilerde şeytan, doğan çocuklar üzerinde hisse alıp onları daha fazla harama sevk ediyor (bazen öyle oluyor ki, insanlar kendi çocukları için “bu çocuk niye bu kadar hiperaktif, niye bu kadar zarar verici söz dinlemez bir çocuk oldu” diye soruyorlar... altyapısını araştırmak lazım diye düşünüyoruz. Nikahsızlık, haram yedirme, Allah’ın emir ve yasaklarına uymama gibi faktörler, sizin çocuklarınız tarafından sıkıntılara düşmenize sebep olabilir) ve bu evliliklerde gerçek bir huzur olmadığı gibi maddi ve manevi rızık darlığı ve bereketsizlik asla eksik olmuyor. Âhirette ise evli olduğu halde zina yapanlar olarak dirilip hesap vermemize neden oluyor. Allah korusun.

ÇOK ÖNEMLİ NOT :

Nikah tazeleyen erkekler, nikahlarını kuvvetlendirmek için, ilk verdikleri mehri geçecek şekilde yeni verecekleri mehri artırırlarsa güzel olur.

TEVBE-İ SAYIK (Nasuh Tevbesi)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

RAHMÂN, RAHÎM, FERD, HAYY, KAYYUM, HAKEM, ADL, KUDDÛS, TEVVÂB, SETTÂR, ŞÂFÎ, ĞAFFÂR, VÂSÎ, MUCÎB, HANNÂN, MENNÂN, DEYYÂN ALLAH'ın adıyla.

«Bütün hamdler, övgüler âlemlerin Rabbi Allah'dır. O Rahmândır, Rahîmdir. Din gününün, hesap gününün tek hâkimidir. (Allahım!) “Yalnız Sana ibadet eder, yalnız senden medet umarız.” Bizi doğru yola, Sana doğru varan yola, nimet ve lüt-funa nail ettiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınlarınkine değil.»⁽⁴¹⁾

Ey Yüce Allahım! Geceyle gündüz yer değiştirdikçe, akşamları sabahlar, sabahları akşamlar takip ettikçe; geceler karanlığı, gündüzler de aydınlığıyla yenilenip durdukça ve kutuptaki yıldızlar birbirleriyle karşılaştıkça Efendimiz Hazreti Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ve aile fertlerine salât eyle. Bizden O'nun mübarek ruhuna ve ehl-i beytinin ruhlarına hediyeler ve selâmlar ulaştır. Haşır günü gelinceye ve ehl-i cennet, cennette karar kılıncaya kadar Efendimize ve ehline bol bol rahmet ve bereket ihsan eyle...

Allahım! Senin nurlarının deryası, sırlarının kaynağı, matmah-ı nazarın, hidayetinin güneşi, memleketinin müzeyyen yıldızı ve mahrem-i esrarı, huzurunun hürmete lâyık imam ve rehberi, mahlukatının en hayırlısı ve Sana en sevgili olanı, kulun, habibin ve resulün, nebiler ve resuller zincirinin son halkası, gaybin son habercisi, Nebiyy-i Ümmi Efendimiz Hazreti Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), diğer nebi ve elçilere (alâ nebiyyina ve aleyhim'üs-selam), Efendimiz'in al-ü ashabına (rıdvanullahi tealâ aleyhim ecmain), mukarreb meleklerle, gök ve yer ehlinden razı olduğun senin salih kullarına salât ve selâm eyle.

Ey merhameti sonsuz Allahım!

Ümmet-i Muhammed'in her halini ıslah buyur. Ümmet-i Muhammed'e merhamet et. Ümmet-i Muhammed'i bağışla.

(41) Kur'an-ı Kerim, Fatiha, 1/1-7.

Ey Merhametliler Merhametlisi sana inanan bütün kullarını bağışla. Bizleri her halimizle inananlara faydalı kıl.

“Ya Rabbi! Sensin İlâh, Senden başka yoktur İlâh! Sübhansın, bütün noksanlardan münezzehsin, Yücesin! Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affını bekliyorum Rabbim!”⁽⁴²⁾

“Ya Rabbi, bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın”⁽⁴³⁾

“Ya Rabbi, beni evlâtsız, tek başıma bırakma ki (lütuf edeceğin evlâdım) bana vâris olsun. Bununla beraber iyi biliyorum ki, herkes fanidir, herkesten sonra bâki kalan, bütün vârislerin en iyisi olan Sensin, Sen!”⁽⁴⁴⁾

“Allahım! Sen, benim rabbimsin; Senden başka İlâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben, Senin kulunum ve gücüm yettiğince Sana olan ahdime ve vâdime bağlıyım. İşlediklerimin şerrinden Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetlerini itiraf, günahlarımı da ikrar ederim. Beni bağışla; zira günahları sadece sen bağışlarsın.”⁽⁴⁵⁾

“Elif Lâm Mîm.. Tâ Hâ... Yâ Sîn...” Ey günahları örten ve mağfiret eden, dilediğini günah işlemekten alıkoyan Allahım! Senin cezanı ve azabını hakedecek günahlar işledim.

EL-ĞAFÛR! (kullarının günahlarını bağışlayan) isminin hürmetine işlediğim günahların affı ve tevbesi için huzuruna pişmanlıkla tevbe ve secde etmeye geldim.

Allahım! Affedilmeme izin ver, eğer sen affetmezsen dünyam ve âhiretim helâk olur. Bu yaşıma kadar geride bırakmış olduğum zaman, dünya ve âhiretime faydası olmayan derin bir uyku ve gaflet içinde geçti.

Allahım! Bu ne kötü bir yol, bu ne kötü bir uyku. Senin emirlerinden, sözünden, kitabından, dininden, peygamberlerinden ve sana kul olmaktan yüz çevirip, dünyanın derdine, verdiklerine, eğlencesine düşüp, hayaline ve görüntüsüne dalıp, âhiretimi unuttuğum için büyük bir helâk ve yıkım içerisindeyim. Ben ki günahkâr bedeni cehennem ateşinde yanmayı hak etmiş olan, aciz ve güçsüz kulun, senin isimlerine sığınır ve affedilmeyi beklerim. Affetmeyi, mağfireti ve hidayetini dilediği kuluna veren ve onu nankörlüğü ile cehenneme gitmekten kurtaran, günahlarının affı ve tevbesi için vakit veren Allah'ım! Güzel isimlerine, tek ve bir olan, eşi benzeri olmayan, bütün kainatta Esmâ'ül-Hüsna'nın isimleriyle kendini tanıttıran, varlığının yüce şanına sığınır ve senden başka kurtarıcım olmadığına şahadet ederim. **EŞHEDÜ EN LÂ İLÂHE İLLALLAH** ve yine şaha-

(42) Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ, 21/87, Hz. Yunus'un (aleyhisselam) duası

(43) Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ, 21/83, Hz. Eyyüb'ün (aleyhisselam) duası

(44) Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ, 21/89, Hz. Zekeriyya'nın (aleyhisselam) duası

(45) Seyyid'ül-İstîğfar Duası

det ederim ki Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) senin kulun ve Rasulündür. **VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEDEN ABDÜHU VE RASÛLÜHÜ.**

Allahım! Sana tam bir hidayet ile razı olduğun bir kul olmayı; bana, anneme, babama (*eşime, çocuklarıma*) ve tüm Ümmet-i Muhammed'e nasip eyle, bizleri iman üzerine yaşat, öylece huzuruna al.

Allahım! Bütün hamd-ü senalar yalnız Sanadır. Büyük sensin. Gerçek güç ve kuvvet de yalnız Senindir ve Sendendir. Sen neyin olmasını dilerse o mutlaka olur, neyin de olmamasını dilerse o da katiyen olmaz.

“Çok iyi biliyorum ki, Allah her şeye kadirdir”⁽⁴⁶⁾

“Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır! O halde tevbe edenleri ve Senin yoluna tâbi olanları affet ve onları cehennem azabından koru!”⁽⁴⁷⁾

“Doğrusu Allah, kullarının nezdinde ne var, ne yoksa her şeyi ilmiyle ihata etmiş, her şeyi bir bir kaydetmiştir”⁽⁴⁸⁾.

(Ey Nefsim!) “Kâf Hâ Yâ Ayn Sâd”, “Tâ Hâ”, “Yâ Sîn”, “Hâ Mîm” “Ayn Sîn Kâf” ile nerede ve ne zaman dilerse Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

YÂ RAHMÂN! Dilimle, nefsimle, bedenimle ve azalarım ile işlediğim bütün günahlarımın affı için senin bağışlayıcılığına ve büyüklüğüne niyaz ederim.

Allahım! Kullarından gıybet ettiğim, iftirada bulunduğum, alay ettiğim, hor gördüğüm, kınadığım, küçümsediğim insanlara, dilimle yaptığım bütün zulümlerden ve kötü sözlerden **EL-ĞAFFÂR!** (*çok affeden*) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Soyumdan ölmüş ve sağlara, arkadaşlarıma, komşularıma, tanıdığım ve tanımadığım insanlara yaptığım gıybet, iftira, kınama, su'i-zan, haset, ki-bir, koğuculuk ve beddualardan **ET-TEVVÂB!** (*bütün tevbeleri kabul eden*) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Anneme ve babama, verdiği hayata, kadere, yaşamaya ve ölmeye, sağlığıma ve hastalığıma, hayırlara ve şerlere, afiyete, nimetlere, yediklerime, iç-

(46) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/259.

(47) Kur'an-ı Kerim, Mü'min, 40/7.

(48) Kur'an-ı Kerim, Cin, 72/28.

tiklerime ve giydiklerime isyan ettim. **EL-AFÛVV** (kullarını çok çok affeden) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Afûvv.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Bedenime ve yarattığın azalarım şükürsüz davrandım isyan ettim.. Gözlerimle, kulaklarımla, ellerimle, ayaklarımla, dilimle, midemle ve bütün vücut azalarım ile günah işledim.. Günahlarımdan tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

(Ey Nefsim!) “Elif Lâm Mîm”, “Tâ Hâ” “Tâ Sîn Mîm” “Hâ Mîm” ile nerede ve ne zaman dilerse Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

Allahım! GÖZLERİMLE; haram olana baktım, kınadım, hor gördüm. **EL-BASÎR!** (her şeyi bütün incelikleriyle gören) isminle tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

KULAKLARIMLA; gıybet ve dedikodu dinledim, kötü ve yasak olanı işittim. **ES-SEMÎ!** (gizli açık her sesi işiten) isminle tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Semî.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

ELLERİMLE; hakkım olmayana el uzattım, insanlara zulüm yaptım, vurdum ve dövdüm. **EL-BÂTİN!** (her şeyin iç yüzünden haberdar olan) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Bâtîn.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

MİDEMLE; helâl olmayan şeyleri yedim. Haram ve helâle dikkat etmedim. Faiz yedim ve yedirdim. Bilerek ya da bilmeden faiz sistemine destek oldum, faiz alınıp-verilmesine aracılık ettim, başkalarının faiz alıp-vermelerine sessiz kaldım. Benim, (eşimin ve soyumun), soyumuzdan ölmüş ve sağ olanların ve zürriyetimin

işledikleri, işlediğimiz ve işlenmesine sebep olduğumuz tüm faiz günahlarından ve haramlardan **EL-ALÎM!** (her şeyi hakkıyla bilen) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Vâsi', Yâ Alim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Bâtın.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

DİLİMLE; yalan söyledim, kınadım, horladım, aşağıladım, alay ettim, gıybet ve dedikodu yaptım, iftira attım, insanların kalplerini kırdım, anneme ve babama karşı geldim, asi oldum, ölmek istedim, yaşamaya ve var olmaya isyan ettim, lânet okudum. **EL-AZÎM!** (kendisine büyük ümitler beslenen) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Azım, Yâ Settâr, Yâ Vâsi'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Bâtın.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

(Ey Nefsim!) “Elif Lâm Mîm Râ”, “Tâ Sîn” “Yâ Sîn” “Hâ Mîm” ile nerede ve ne zaman dersen Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

Allahım! KALP ve RUHUMLA BESLEDİĞİM; kibir, adavet, öfke, kin, nefret, ucûb, hırs, aç gözlülük, kendimi beğenme ve kendimi başkalarından üstün görme, haset, iki yüzlülük, isyan, büyüklük, fesatçılık, fitnecilik, riyakârlık, hıyanet, sevgisizlik, merhametsizlik, cimrilik, kıskançlık günahlarımdan **EL-KUDDÛS!** (bütün mahlukatı maddi manevi kirden arındıran) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (100 defa)

Üzerinde miras alacağım olan, maddi alacağım olan, benim hakkımı yiyen, bana iftira eden ve şu ana kadar hakkımı helâl etmediğim bütün insanların kendilerine, eşlerine, çocuklarına yaptığım ve yapacağım bütün beddua ve lânetlerden ve okuduğum belâlardan, **EL-ADL!** (mutlak adil, çok adaletli), **EL-HAKEM!** (mutlak hakim, hakkı batıldan ayıran, hikmetle hükmeden) isimlerinle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Bâtın.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

ELİMLE, DİLİMLE, GÖZÜMLE, KULAĞIMLA ve TÜM AZALARIMLA; işlediğim zina günahlarından, azalarımı görmesinin haram olduğu insanlara göstermekten, teşhir etmekten, açık-saçık gezmekten, kadın ve erkeğe farz olan tesettüre riayetsizlikten ve tesettürsüzlüğü savunmaktan, eşimin ve çocuklarımın tesettürsüz gezmelerine rıza göstermekten ve onlara tesettürü emretmemekten, “*deyyuslar cennete giremez*” (★) hadis-i şerifine muhalefet etmekten ve tesettürsüz gezmekle başkalarının göz zinası yapmalarına rıza gösterip onların günah kazanmalarına sebep olmakla işlediğim günahlarımdan, benim, (eşimin ve soyumun), soyumuzdan ölmüş ve sağ olanların ve zürriyetimin işledikleri, işlediğimiz ve işlenmesine sebep olduğumuz tüm zina günahlarından **ET-TEVVÂB!** (*bütün tevbeleri kabul eden*) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Bâtın.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn} (33 defa)

(*Ey Nefsim!*) “*Elif Lâim Mîm Sâd*”, “*Tâ Hâ*”, “*Hâ Mîm*” “*Nun. Ve’l-kalemi vema yesdurun*” (*Kalem ve ehl-i kalemin satırlara dizdikleri ve dizecekleri şeyler hakkı için*)” ile nerede ve ne zaman dilerse Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

Beni yoktan var eden **YÂ MUBDÎ!** (*varlıkları örneksiz ve yoktan yaratan*), beni bu dünyada yalnız bırakmadın. Benim dünyaya gelmeme vesile olan annem ve babam için sana sonsuz kere şükrediyorum.

Tevbeleri kabul edip günahları bağışlayan Allahım! Anneme ve babama okuduğum bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden, kötü sözlerimden ve onlara asi olmaktan **EL-HAYY!** (*ezeli ve ebedi hayat sahibi*) isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Hayy.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Ben onlardan razıyım, sen de onlardan razı ol.. Anneme ve babama okuduğum dil lânetinden bana ve aileme musallat olan şeytanlardan beni arındır **YÂ KAHHÂR!** (*her şeye galip gelen ve bütün düşmanlarını kahreden*). Affı çok günahları mağfiret eden **YÂ HALÎM!** (*yarattıklarına son derece yumuşak muamele eden*) bu günahlarımdan beni helâk etme, senden affını diliyorum. Günahlarımızın affı için biz kullarına yol göster. Senin affına, rızana, kudretine, şefkatine ve mer-

hametine muhtacız.. Anneme, babama, (*eşime ve zürriyetine*), kardeşlerime, soyumdan ölmüslere ve sağlara, komşularıma, arkadaşlarıma, mü'min-mü'minat din kardeşlerime, âdemoğullarına ve bütün canlılara dilimle okuduğum bütün lânetlemelerimden, sitemlerimden, küfür ve kötü sözlerimden tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Dil ile lânetleme, beddua etme, intizar etme günahını işleyen, soyumdan anne-babamın, anne-babamın anne-babalarının ve soyumun ve zürriyetlerinin adına, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına, (*eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına*), aynı soydan gelen kardeşlerim adına, alacaklı ve borçlu olduğumuz kimseler adına, para, mal, kul hakkı, zulüm ve haksızlık, miras hakkı, alacak ve borçlar nedeni ile bize, soyumuza ve zürriyetimize belâ, beddua ve lânet okuyanların adına, yaptıkları bütün beddualardan, lânetlerden ve kötü dualardan onların adına ve Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) aynı günahı işleyenlerin adına ve saydıklarımın tümünün yerine ben sana tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

(Ey Nefsim!) “Elif Lâm Mîm”, “Tâ Hâ”, “Yâ Sîn” “Kâf. Ve'l-Kur'an'il-mecid (Şanlı şerefli Kur'an hakkı için)” ile nerede ve ne zaman dersen Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

Allahım! Evlâtlarıma, onların mürüvvetlerine, evliliklerine, rızıklarına, evlât dünyaya getirmelerine, evlâtlarının mürüvvetlerini görememelerine, evlâtlarından çile çekmelerine, eşlerinden çile çekmelerine ve başlarına gelen ve gelebilecek her türlü belâ ve musibetlere sebep olan ve olabilecek, yürekten ve dilden yaptığım ve yapacağım bütün beddualardan, lânetlemelerden, sitemlerden, belâlardan, intizarlardan, kahırlardan ve onların dünya ve âhiret saadetlerine mani olacak tüm kötü sözlerimden tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Evlâtlarıma okuduğum ve okuyacağım bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden ve kötü sözlerimden tevbe ediyor ve senin affına sığınıyorum. Evlâtlarıma doğumlarından ölümlerine kadar okuduğum ve okuyacağım bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden ve kötü sözlerimden tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Geçmişte ve gelecekte, dünya ve âhirette onlar üzerindeki bütün (*analık ve babalık*) haklarımı onlara helâl ettim.. helâl ettim.. helâl ettim.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi..

Allah'ım dil ile lânetlemekten ve lânetlenmekten gelen şeytanlardan beni ve evlâtlarımı arındır. **YÂ VEDÛD!** (*itaatkar kullarını çok seven*), yarattığın zerreler dedince tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Vedûd, Yâ Vâsi'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allah'ım! Dünya ve âhirette ben evlâtlarımdan razıyım sen de onlardan razı ol. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi..

Allahım! Evlâtlarıma hayırlı iş ve kısmet, hayırlı eş ve evlât ve tam olan hidayetini nasip eyle. Onlara dünyada ve âhirette güzellikler ihsan eyle ve onların başlarındaki bütün belâ ve şerleri, bütün insî ve cinnî şeytanları defeyle. Onların işlediği bütün hata ve günahları affeyle... Ben evlâtlarımın adına ve yerine dahi onların işlediği bütün hata ve günahlar için ve tüm Ümmet-i Muhammed'in (*salallahu aleyhi vesellem*) evlâtlarının hata ve günahları için onların adına ve yerine sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi', Yâ Tevvâb, Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Gece veya gündüz olabilecek, kalblerin duyacağı ya da gözlerin fark edeceği şerlerden, cinlerin, şeytanların ve insanların kötülüklerinden, kendisinden başka ilâh olmayan Cenab-ı Allah'a, ne bir iyinin ne de bir kötünün aşamayacağı tertemiz, bereket vesilesi, gizli ve sırlı kelimelerine, Ümmü'l-Kitab'a, Seb'ul-Mesâniye, Kur'an-ı Azîm'e, semavat ve arza "İsteyerek de olsa, istemeyerek de olsa emrime gelin" buyuran Vâhid-ü Kakhâr Rabbime sığınıyorum.

Allahım! Benim soyumdan ve zürriyetimden ölmüş ve sağ olanların mü'minlere dil ile yaptığımız küfürlerden, onları küfür ve kafirlikle itham etmekten dolayı işlediğimiz günahlardan sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Kendimin, eşimin, anne babamın, soyumdan ölmüş ve sağ olanların; bana, eşime, evlâtlarıma, anne-babama, akrabalara, komşulara, yakınlara, tüm âdemoğullarına ve tüm canlılara yaptığı küfür, belâ, lânet, kahır, kötü dua, kötü temenni, horlama, aşağılama, küçümsemelerden, ruha, bedene, beden aza-

larına, ruha giydirilmiş olan bütün his ve duygulara, bedene verilmiş olan bütün yetenek ve kabiliyetlere yaptığım/yaptığımız küfür, belâ, lânet, kahır, kötü dua, kötü temenni, horlama, aşağılama, küçümsemelerden, kendi adıma ve tüm Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve yerine tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{**Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr**} (33 defa)

Allahım! Benim, (*eşimin ve çocuklarımın*), anne babamın ve soyumuzdan ölmüş ve sağ olanların ve zürriyetimin başkalarının günah işlemelerine, şirk koşmalarına, adam öldürmelerine, zina yapmalarına, içki içmelerine, kullarının hukuklarını çiğnemelerine, senin rahmetinden ümit kesmelerine, gıybet, iftira, kınama, su'i-zan yapmalarına, bid'alara ve zulümlere taraftar olmalarına sebep olmakla onların da günah kazanmalarına sebep olmakla işlediğimiz ve işlenmesine sebep olduğumuz günahların affı niyetiyle sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{**Tevbe ettim. Estağfirullah Ya Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb.**

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

“Ben gaflet uykusu içinde günahkâr oldum ve boğuldum. **EL-AMÂN, EL-AMÂN! YÂ RAHMÂN! YÂ HANNÂN! YÂ MENNÂN! YÂ DEYYÂN!** Beni çirkin günahlarımın arkadaşlıklarından kurtar!”⁽⁴⁹⁾

Doğrusunu sen bana öğret, bana ve Ümmet-i Muhammed'e (*sallallahu aleyhi vesellem*) hidayet et. Allahım! Dil lânetini benim, soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin üzerinden kaldırman ümidiyle affına sığınıyor ve **EL-HAKEM!** (*hükmeden, hakkı yerine getiren*) isminle yalvarıyorum.

YÂ HASÎB! (*kullarının bütün fiillerinin hesabını gören*), beni kötü sözlerle, beddua, lânet okumaya düşüren bütün kötü davranışlarımı ve hallerimi dilimden, kalbimden, ruhumdan, evimden ve bütün Ümmet-i Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) üzerinden kaldırman için **EL-MUCÎB!** (*duaları, istekleri kabul eden*) isminle tevbelerimin ve dualarımın cevaplarını senden niyaz ediyorum ve senden merhamet diliyorum.

YÂ VELÎYY! (*müminlerin dostu*), dilimi kötü sözlerden küfürden ve sana şirk koşmaktan korusun. Allahım! Bana, aileme ve bütün mü'min-mü'minat kardeşlerime dua etmeyi, tevbe etmeyi ve güzel konuşmayı öğret. Kötü sözleri, bedduayı ve dil belâsını bizlerden defet. Bizlere hayr, Kur'an-ı Kerim, Sünnet-i Seniyye ve iman üzerine konuşmayı öğret.

(49) Mesnevi-i Nuriye/Zühre 142 - Risale-i Nur

YÂ TEVVÂB! YA SETTÂR!

BİRAHMETİKE YÂ ERHAME'R-RAHİMİN..

“Ey Rabbim! Şeytan'ın vesveselerinden sana sığınıyorum”⁽⁵⁰⁾

“Ey Hayy ve Kayyum olan!

Hayy ve Kayyum olan isimlerinin hürmetine, bu perişan kalbe bir hayat ver, bu müşevveş akla doğru yolu göster.”⁽⁵¹⁾

“YÂ RAB! Pişmanım, utanıyorum, sayısız günahlarımdan ar ediyorum, zelilim. İstikrarsız yaşamaktan gözyaşı döküyorum. Garibim, kimsesizim, yalnızım, zayıfım, güçsüzüm, hastayım, acizim, (yaşlıyım) ihtiyarsızım “El amân” diyorum, af diliyorum, dergahından yardım istiyorum Ey Allah'ım!”⁽⁵²⁾

“Ey Rabbim! Şeytanın vesveselerinden sana sığınıyorum. Ve Rabbim, (şeytanların) benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.”⁽⁵³⁾

“Onlar, tüm güçleriyle hile kurarlar. Ben de kurarım (hilelerine boşa çıkarırım). Öyleyse o kafirlere biraz mühlet ver. (Yakında sana olan desteğimiz gelecektir)”⁽⁵⁴⁾

“Rabbimiz! Üstümüze sağanak sağanak sabır yağdır. Ayaklarımıza sebat ver ve bizi kafirlere karşı muzaffer eyle”⁽⁵⁵⁾

“**Bismillâhirrahmânirrahîm**”ın faziletine dayanıyor, insanlığın atası Hazreti Âdem, Hazreti Şit, Hazreti Nuh, Habil, Hazreti Lût, Hazreti İdris, Hazreti Salih, Hazreti Davud, Hazreti Süleyman, Hazreti İbrahim, Hazreti İshak, Hazreti Yakub, Hazreti Yusuf, Hazreti Musa, Hazreti İsâ, Hazreti Yahya, Hazreti Zekerriyya, Hazreti İlyas, Hazreti Hızır, Hazreti Uzeyr ve Hazreti Muhammed'in (ala nebiyyina ve aleyhim'üs-selam) sığındıkları Rabbü'l-alemine sığınıyorum. Binler kere binler “**Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azim**” ve “**Hasbünallahu ve ni'me'l-vekil**” ile insanların, cinlerin ve görünen, görünmeyen bütün alemlerin rabbi, ilâhı ve hükümdarı olan Allah'a teveccüh ediyorum.

Allahım! Bana verdiğin bütün mal-mülk ve nimetlerin şükrünü hakkıyla yerine getirmeyip, bütün mülkün sahipliğini kendimde bilmekten tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris} (33 defa)

Allahım! Yaptığım ibadetleri ve iyilikleri beğenmekten, ucûb yapmaktan, tam bir ihlâs ile senin rızan için değil, kendi nefsim için yaparak başkalarına beğen-

(50) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/97.

(51) Sözler/On Yedinci Söz/207 - Risale-i Nur

(52) Sözler/On Sekizinci Söz/213 - Risale-i Nur

(53) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/97-98.

(54) Kur'an-ı Kerim, Tarık, 86/15-17.

(55) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/250.

dirip riyaya düşmekten tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Başkalarının mallarını, eşyalarını, giysilerini, hayatlarını kıskanmaktan ve kibir yapmaktan, verdiklerine kanaat etmeyip aç gözlülük yapmaktan tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Mazluma ve günahsız, dilim ve ellerimle eziyet etmekten, haklarını yemekten, fakir doyurmamaktan, senin mülkün olan malımla kimseye yardım etmemekten, zekâtı terk etmekten ve cömert olmayıp, cimri olmaktan tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Kendimi başkalarından üstün ve yüksek görmekten tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! İnsanların bilmediğim, görmediğim ve duymadığım sözleri ve fiilleri hakkında doğrudur veya yanlışdır deyip iftira ve su'i-zanna düşmekten ve insanları düşürmekten tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Benim, soyumun ve zürriyetimin, kullarına yapmış olduğumuz kınama, horlama, küçümseme, aşağılama, günahları ile yargılama, hata ve davranışlarımız için sana tevbe ettim. Allahım! Günahını aldığım insanlar adına ve yerine de ben sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Ey Allahım, nefsim (*senin*) irade tufanının denizlerinde yüzen bir gemidir, orada senden, sana sığınmaktan başka çare yoktur.

Ey Allahım, bu nefis gemisinin akıp gitmesini ve limana yanaşmasını senin adın ile yap. Muhakkak Rabbim günahları çok bağışlayıcıdır. Âhirette sadece müminlere rahmet edendir.

Ey Allahım, beni seninle meşgul et, senden uzaklaştıracak şeylerden uzaklaştı-
tır; ta ki bilmediğim şeyleri senden istemeyeyim.

Ey Allahım! Beni (*senden*) başka şeylerden koru.

Ey Allahım! Beni kederlerden arındır. Beni seçkin kullarını koruduğun şeyle
koru; ta ki (*senden başka*) bir şeyle huzur bulmayayım.

Ey Allahım, beni mağaradaki ikincisi olarak andığınla beraber an.

Ey Allahım, beni yetenekleri ve basiretleriyle gelen nurları görenlerden eyle.
Üzerime Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) inayet ve sıddıklık sevgisi de-
nizlerinden dök. Ben de onunla, şiddetli karanlıktan nurların kaynağına gireyim,
beni (*benliğimi alarak seninle*) cem eyle (*artık senden başkasını değil sadece seni
düşünüyüm*). Beni gizli sırrın ile açığa çıkan gerçekler arasına koy, ruhumdan fe-
lekleri yönetim gizemlerini kaldır da bana eşyanın hakikatini göster.

Her feleği yönettiğin sırrı görmeyi bana nasip eyle, harf ile isim arasında bu-
lunan dengenin sırrını göster ki, "*bugün mülk kimindir, kahredici Allah'ın*" ha-
kikatiyle kuşatılmadan, kıyametten önce bana hakikatleri kavramayı nasip eyle.

Ey Allahım, hiçbir murada ve makama aldırmadan bu makama yükselene
salât eyle, onun ailesine ve sahabesine de salat eyle.

Ey Allahım! Ey hayatı ezeli ve ebedi olan, ey bütün mevcudat kendisiyle kaim
olan, ey celâl ve ikram sahibi! Senden her saat, her lahza gökler ve yer ehlinin
senin ilmin dahilinde olmuş ve olacak tüm varlıkların her göz açıp kapamasında,
bizim için (*bütün güzellikleri*) vermeni istiyorum.

Ey Allahım! Efendimiz Muhammed'e (*sallallahu aleyhi vesellem*), ailesine, ashabı-
na, peygamber kardeşlerine bin kere bin salât eyle, sonsuz bitmeyen ebedi bütün
salâtları eyle, zatının yarattıklarına üstünlüğü gibi salât edenlerin salâtlarına üs-
tün olan bütün salâtlar ile salât eyle.

Ey merhametlilerin en merhametlisi dualarımızı dergahı izzetinde kabule
mazhar olan dualar arasına dahil eyle, bizim tevbemizi kabul buyur.

Allahın adıyla. "*Kâf Hâ Yâ Ayn Sâd*" korundum, kendime yeterli kıldım. "*Allah
onlara karşı seni koruyacaktır.*"⁽⁵⁶⁾ Allahın adıyla. "*Hâ Mîm Ayn Sîn Kâf*" himaye
edildim, (*günahtan sakınmaya*) kuvvet ve (*ibadet etmeye*) kudret ancak pek yüce ve
pek büyük Allah'ın yardımıyla. Allahın adıyla. O hiçbir şeye muhtaç olmayandır,
zenginleştirildim. "*Gaybın anahtarları yalnızca O'nun katındadır. Onları ancak O
bilir.*" Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin.

Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık
bir kitapta (Allah'ın bilgisi dahilinde Levhi Mahfuz'da) olmasın."⁽⁵⁷⁾

Her şeyi bilen Allah'ın adıyla öğretildim. "*Allah bilir, siz bilemezsiniz.*"⁽⁵⁸⁾

(56) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/137.

(57) Kur'an-ı Kerim, En'am, 6/59.

(58) Kur'an-ı Kerim, Nahl, 16/74.

Kuvvetli Allah'ın adıyla güçlendirildim.

“Allah, inkar edenleri hiçbir hayra ulaşılmaksızın kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah, savaşta mü'minlere kâfi geldi. Allah kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.”⁽⁵⁹⁾

“Göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ı tesbih etmektedir. O, üstündür, hikmet sahibidir.”⁽⁶⁰⁾

Ey Allahım, üstümüze döşenmiş olan gök sergisini, bineğiyle delip geçen Efendimiz Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), onun ailesine ve sahabelisine salât ve selâm eyle. İşlerimde ve müslümanların işlerinde lütfunu gönder, ey âlemlerin Rabbi.

Ey yedi semâların ve yüce arşın sahibi olan Rabbim! Cinlerin, insanların ve tâbillerinin, onlardan herhangi birinin bana taşkınlık etmesinin şerrinden beni muhafaza buyur. Senin muhafazan ne büyüktür! Senân yücedir, Senden başka da ilâh yoktur.

“O'dur beni yaratan ve hayat imkânlarını veren, maddeten ve mânen yol gösteren. O'dur beni doyuran, O'dur beni içiren. Hastalandığımda O'dur bana şifa veren. O'dur beni öldürecek ve sonra da diriltecek olan. Büyük hesap günü günahlarımı bağışlayacağını umduğum ulu Rabbim de yine O'dur. Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat.”⁽⁶¹⁾

“En hayırlı koruyucu da Allah'tır. Ve O, merhamet edenlerin en merhametlisidir.”⁽⁶²⁾

“**Ve hıfzan min külli şeytânin mârid** - Ve onu, her inatçı ve âsi şeytandan koruduk.”⁽⁶³⁾

“**Ve hafıznâhâ min külli şeytânirracîm** - Ve Biz, onu taşlanmış (kovulmuş) şeytan(lar)ın hepsinden muhafaza ettik.”⁽⁶⁴⁾

“**În küllü nefsin lemmâ aleyhâ hâfız** - Hiçbir kimse yoktur ki onun bir gözetip koruyan memuru bulunmasın.”⁽⁶⁵⁾

“**Ve mineşşeyâtini men yegûsûne lehu ve ya'melûne amelen dûne zâlike, ve kunnâ lehum hâfızîn** - Şeytanlardan da onun için dalgıçlık yapan ve daha başka işler için çalışanları emrine vermiştik ve onların hepsini zapteden Biz'dik.”⁽⁶⁶⁾

“**Ve mâ kâne lehu aleyhim min sultânin illâ li na'leme men yû'minu bil âhireti mimmen huve minhâ fî şekkin, ve rabbuke alâ külli şey'in hafız** - Halbuki İblis'in onlar üzerinde, hiçbir zorlayıcı gücü yoktu. Zaten İblis'e inananları baş-

(59) Kur'an-ı Kerim, Ahzab, 33/25.

(60) Kur'an-ı Kerim, Haşr, 59/1.

(61) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/78-83.

(62) Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/64.

(63) Kur'an-ı Kerim, Saffat, 37/7.

(64) Kur'an-ı Kerim, Hicr, 15/17.

(65) Kur'an-ı Kerim, Târik, 86/4.

(66) Kur'an-ı Kerim, Enbiyâ, 21/82.

tan çıkarma izni vermişsek, âhiretin varlığına gerçekten inananları, ona şüphe ile bakanlardan, kesin bir şekilde ayırt etmek için vermişizdir. Çünkü Rabbin, herşeyi görüp gözetendir.”⁽⁶⁷⁾

“**Vellezînettehazû min dûnihî evliyallahu hâfizun aleyhim ve mâ ente aleyhim bi vekîl** - Ve onlar, O’ndan (Allah’tan) başka dostlar edindiler. Allah, onların üzerine Hafîz’dir (yaptıklarını hayat filmlerinde muhafaza eder). Ve sen, onlara vekil değilsin.”⁽⁶⁸⁾

Allahım! Tevbeye yöneldim, bağışlayıcılığının ve merhametinin affına sığındım. Bu aciz kulunun tevbelerini kabul eyle, doğru yolu bulanlardan ve huzuruna imanla gelenlerden eyle. Günahlarımın pişmanlığı ile beni huzurunda utandırma. Günahkâr olarak yüz çevirmekten ve gaflete düşmekten sana sığınırım.

Allahım! Beni bulunduğum bu fena halden kurtar ve bulunduğum bu yanlış halimi düzeltmem için bana yol göster. Beni lânetlenmekten, kıyamette hüsrana düşmekten ve beni bu dünyevi işlerin karanlığından çıkar ve hidayete erenlerden eyle. Allahım! Bana arınmanın ve temizlenmenin yollarını öğret. Beni kurtaracak olan yalnızca sensin..

YÂ SETTÂR! BİRAHMETİKE YÂ ERHAME’R-RAHİMÎN..

“Ey Rabbimiz, bize dünyada iyi hal ver ve âhirette merhamet ihsan et ve bizi cehennem azabından koru”⁽⁶⁹⁾

“Ey Rabbimiz! Bizi sana teslim olanlar kıl; neslimizden de sana teslim olan bir ümmet yetiştir. Bize ibadet yerlerimizi göster. Tevbemizi kabul et; çünkü sen tevbeleri ziyadesiyle kabul edensin ve çok merhametlisin.”⁽⁷⁰⁾

“Rabbimiz, biz inandık, günahlarımızı bağışla ve bizi cehennem azabından koru”⁽⁷¹⁾

“Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı sağlam tut ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!”⁽⁷²⁾

“Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve bizi müslüman olarak öldür.”⁽⁷³⁾

“Ey Rabbim! Ben senden hakkında bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığınırım. Eğer beni bağışlamaz ve esirgemezsen, ben ziyana uğrayanlardan olurum!”⁽⁷⁴⁾

“Rabbimiz, muhakkak ki Sen, bizim gizlediğimiz şeyi de gizlemediğimiz (alenî olan) şeyi de bilirsin. Yeryüzünde ve sema(lar)da hiçbir şey, Allah’a gizli değildir”⁽⁷⁵⁾

(67) Kur’an-ı Kerim, Sebe, 34/21.

(68) Kur’an-ı Kerim, Şûrâ, 42/6.

(69) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/201.

(70) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/128.

(71) Kur’an-ı Kerim, Âl-i İmrân, 3/16.

(72) Kur’an-ı Kerim, Âl-i İmrân, 3/147.

(73) Kur’an-ı Kerim, Arâf, 7/126.

(74) Kur’an-ı Kerim, Hûd, 11/47.

(75) Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/38.

“Rabbim! Beni, namazı hakkıyla edâ eden bir kimse eyle; zürriyetimden de (böyle kimseler yarat)! Rabbimiz! Duâmı kabûl buyur!”⁽⁷⁶⁾

“Rabbimiz, hesap yapıldığı (görüldüğü) gün beni, annemi, babamı ve mü'minleri mağfiret et (günahlarımızı affet)”⁽⁷⁷⁾

“Rabbim! Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla; çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla. Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.”⁽⁷⁸⁾

“Rabbimiz bize merhametini yağdır ve bu durumdan bize bir kurtuluş yolu göster”⁽⁷⁹⁾

“**Kâle rabbişrah lî sadrî** - Ey Rabbim! Göğsüme genişlik ver.”⁽⁸⁰⁾

“Rabbim, beni tek başıma bırakma ve Sen, varislerin en hayırlısısın.”⁽⁸¹⁾

“Ey Rabbim! Şeytanın vesveselerinden sana sığınıyorum. Ve Rabbim, (şeytanların) benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.”⁽⁸²⁾

“Ey Rabbimiz! İman ettik, bizi bağışla ve bize merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısısın.”⁽⁸³⁾

“Rabbimiz cehennem azabını bizden uzaklaştır. Muhakkak ki onun azabı daimî helâk edicidir.”⁽⁸⁴⁾

“Gerçekten de o cehennem, ne kötü bir yer ve ne kötü bir duraktır.”⁽⁸⁵⁾

“Rabbimiz! Bize gözümüzü aydınlatacak eşler ve zürriyetler bağışla ve bizi takvâ sahiplerine önder kıl!”⁽⁸⁶⁾

“Rabbim bana hikmet bağışla, beni salihlere dahil et.”⁽⁸⁷⁾

“Bana, sonra gelecek nesiller içinde doğruluk ve iyilikle anılmayı nasip et”.⁽⁸⁸⁾

“Ve beni, nimetlendirilmiş cennetlerinin varislerinden kıl”.⁽⁸⁹⁾

“Rabbim! Doğrusu bana indireceğin her hayra (lütfuna) muhtacım.”⁽⁹⁰⁾

“Rabbimiz! Bizi ve bizden önce gelip geçmiş imanlı kardeşlerimizi bağışla; kalplerimizde, iman edenlere karşı hiçbir kin bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz ki sen çok şefkatli, çok merhametlisin!”⁽⁹¹⁾

“Rabbimiz! Ancak sana dayandık, sana yöneldik. Dönüş de ancak sanadır.”⁽⁹²⁾

(76) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/40.

(77) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/41.

(78) Kur'an-ı Kerim, İsrâ, 17/80.

(79) Kur'an-ı Kerim, Kehf, 18/10.

(80) Kur'an-ı Kerim, Taha, 20/25.

(81) Kur'an-ı Kerim, Enbiya, 21/89.

(82) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/97-98.

(83) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/109.

(84) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/65.

(85) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/66.

(86) Kur'an-ı Kerim, Furkan, 25/74.

(87) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/83.

(88) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/84.

(89) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/85.

(90) Kur'an-ı Kerim, Kasas, 28/24.

(91) Kur'an-ı Kerim, Haşr, 59/10.

(92) Kur'an-ı Kerim, Mümtehine, 60/4.

“Rabbimiz! Bizi, inkâr edenler için bir imtihan (vesîlesi) kılma! (Onları bize mu-sallat etme!) Rabbimiz! Bize mağfiret eyle! Şüphesiz ki Azîz (kudreti dâimâ üstün gelen) ve Hakîm (her işi hikmetli olan) ancak sensin!”⁽⁹³⁾

“Rabbimiz, bizim nurumuzu tamamla ve bize mağfiret et (günahlarımızı seva-ba çevir) muhakkak ki Sen, herşeye kadirsin”⁽⁹⁴⁾

Allahım! Sana ortak koştuktan, münafıklıktan, insanı küfre sürükleyen söz-lerden tevbe ettim.

İman eksikliğinden ve Allahım, seni zikretmeyi ve anmayı unutup terk etmek-ten tevbe ettim.

Bedenen temiz olmayı bırakıp, pis ve kirli olmaktan ve öylece yaşamaktan tev-be ettim. Gusülsüz ve abdestsiz bulunmaktan ve öylece yiyip-içip dolaşmaktan, gusülsüz ibadette bulunmaktan tevbe ettim.

Helâl nimetlerine şükretmeyip, haram yemekten, içmekten tevbe ettim. Ab-dest almamaktan tevbe ettim.

Beş vakit farz olan namazlarımı bilerek terk etmekten, aileme ve etrafımdaki-lere namazı tavsiye etmemekten tevbe ettim.

Senin rahmetinden ümidimi kesmekten tevbe ettim.

Falcılık, sihir ve büyü yapan kahin ve medyumların sözlerine inanmaktan tev-be ettim.

İnsanlar arasında, ailem, akrabalarım ve yakınlarımların arasında fesat karıştır-maktan ve her işin arasına uğursuzluk koymaktan ve uğursuz saymaktan tevbe ettim.

Kötü ahlâklı, asi insanlarla arkadaşlık kurmaktan, onların kötü alışkanlıkla-rını beğenip yapmaktan, hakaret edilecek şeye hürmet etmekten, yanlışla doğru demekten, kötüye iyi demekten, harama helâl demekten tevbe ettim.

Âhirete inanmamaktan, dünyada iyi ve faydalı işler için çalışmayıp, kötü ve fena işleri sevmekten tevbe ettim.

Harpte vatan ve din uğrunda çarpışmayıp düşmandan kaçmaktan tevbe ettim.

İnsan öldürmekten tevbe ettim.

Mü'min-mü'minat kardeşlerime eziyet etmekten ve onlara herhangi bir zarar dokundurmaktan tevbe ettim.

Siyasette, trafikte, spor olaylarında ve değişik hayat şartlarında helâlleşme im-kanı olmayan kişilerin arkasından konuşup kul hakkına girerek nefsimi zulmet-mekten tevbe ettim.

İnsanlara iftira atmaktan tevbe ettim.

Anne ve babama karşı gelmekten, onlara ve akrabaya yardım etmemekten, akraba ziyaretini terk etmekten tevbe ettim.

Faizle tefecilik yapmaktan tevbe ettim.

Yetime kötü muamele edip, malını yemekten ve mirasta tam hakkını vermemekten tevbe ettim.

Zina yapmaktan, gayri meşru bir şekilde yabancı bir kadınla beraber olmak, bulunmaktan tevbe ettim.

Cinsi sapıklıktan ve bu gibi kötü ahlâksızlıklardan sakınmamaktan tevbe ettim.

Senin affına ve rahmetine inanmadan ve affedilmediğime inanarak yaptığım tevbelerden ve senin rahmetinden ümit kesmekten, günahlarımı senin affından büyük tutmaktan tevbe ettim.

Ölümü hak bilmeyip, senin korkunu daima göz önünde ve hatırdan tutmamaktan, unutmaktan tevbe ettim.

Beni ve tüm insanları fenalığa sevk eden şeytana ve nefsim uymaktan tevbe ettim.

Cahil kalmaktan, bilgisiz kalıp her sanat/fende diğer milletlerden aşağı kalacak tembellikte olmaktan tevbe ettim.

Doğruluktan ayrılıp, yanlışlarda ısrarda bulunmaktan tevbe ettim. Bütün varlığımla faziletli olmamaktan tevbe ettim. Zekât vermemekten tevbe ettim. Hac ibadetimi yerine getirmemekten tevbe ettim.

Kalbimi kinden, hıyanetten, hasetten ve bütün günahlardan temizlememekten tevbe ettim.

Hayatımı bile bile tehlikeye atmaktan, bedenime, ruhuma zarar verecek teşebbüslerde bulunup, intihara kalkışmaktan tevbe ettim.

Allahım! Sana, Peygamberime ve büyüklerime itâat etmemekten tevbe ettim.

Farzları öğrenmemekten, öğretmemekten, Kur'ân-ı Kerim'i okumamaktan, anlamamaktan, hayatıma rehber etmemekten ve Allahım, senin buyruklarını yerine getirmemekten tevbe ettim.

Hayırlı teşebbüsleri teşvik etmeyip, hayır işlemeyip, fena ve zararlı şeyleri insanlara bildirmeyip, sakındırmamaktan tevbe ettim.

İbadetlerimi gösteriş için yapmaktan tevbe ettim.

Allahım, verdiğin nimetlere şükretmemekten tevbe ettim.

Azamet ve gurur taslamaktan, mü'min kardeşlerimi küçümsemekten tevbe ettim.

Sabırlı olmamaktan tevbe ettim.

İş güç sahibi olmayıp, tembel-miskin olmaktan tevbe ettim.

Emanete hıyânet edip, her işte adil ve insaflı olmamaktan tevbe ettim.

Tartıda ve ölçüde hile yapmaktan tevbe ettim.

Nikahı haram olan ve müşrik kadınları nikahlamaktan tevbe ettim.

Domuz eti ve murdar olan şeyleri yemekten tevbe ettim.

İçki içmekten tevbe ettim.

Kumar oynamaktan, piyango bileti almaktan loto, at yarışı oynamaktan tevbe ettim.

Fitneden, riyakârlıktan sakınmayıp, fena dedikodular yapmaktan tevbe ettim.

Hayız ve nifasta olan eşime yaklaşımdan tevbe ettim.

Komşu hakkını gözetmemekten tevbe ettim.

İnsanlara eziyet etmekten tevbe ettim.

Hayvanlara zulüm ve işkence etmekten, onların yaratılıştaki hikmetlerini bilmeden, var olmalarına ve hayatlarına sövmekten ve beddua etmekten tevbe ettim.

Küçük günahları işlemekte ısrar etmekten tevbe ettim.

İnsanların mallarına tecavüz edip, hırsızlık ve eşkıyalık gibi suçları işlemekten tevbe ettim.

Benim, anne-babamın ve zürriyetimden ölmüş ve sağ olanların adaklarını, sözlerini ve yeminlerini yerine getirmemekle işlediğim ve işledikleri günahlardan tevbe ettim.

Verdiğim sözleri tutmayıp, ahdi bozmaktan tevbe ettim.

Yalan şahadette bulunmaktan tevbe ettim.

İslâm'a sonradan sokulan bid'atlara, zulümlere, zâlimlere, İslam düşmanlarına, dinsizlere ve dinsizliğe taraftar olmaktan tevbe ettim.

İslâmı sadece namaz, oruç, hac ve zekâtta ibaret sanıp, ticaret hayatında, toplumsal yaşamda, ailevî ilişkilerimde ve yarattığım bütün varlıklarla ilişkilerimde seni razı edecek şekilde yaşamamaktan tevbe ettim.

Millet ve memleket menfaatlerini her şeyin altında tutup, yapıcı olmayıp, yıkıcı olmaktan tevbe ettim.

Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Ve 54 farzın terki ile işlediğim tüm günahlardan ve bu günahların işlenmesini engelleme imkanım olduğu halde engel olmamaktan, göz yummaktan ve sessiz kalarak ortak olmaktan tevbe ettim.

Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!
{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Kendim için yaptığım bu tevbeleri, kullarından günahlarını aldığım kardeşlerimin adına ve yerine de yaptım.. Allahım! Bana zulüm yapan ve haklarımı alan kullarına da bütün haklarımı helâl ettim.. helâl ettim.. helâl ettim..

Yâ Settâr, Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!
{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

Yâ Allah, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd, Yâ Hayy, Yâ Kayyum, Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Kuddûs...

Allahım! İsm-i A'zam'ın hakkına, Kur'an-ı Mu'ciz'ül-Beyan'ın hürmetine ve Resul-u Ekrem (sallallahu aleyhi vesellem) şerefine... yapmış olduğumuz tevbeleri huzuru dergahında kabul eyle... Sana yaptığımız dualarımızın ulaşmasına engel olan günah ve hatalarımızdan bizleri arındır. Son asrın müceddidi Bediüzzaman Said-i Nursi ve Nur Talebelerine bizleri de dahil eyle. Şeytanın Ümmet-i Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) kurduğu tüm tuzaklarını, tuzakların ile bertaraf eyle Allahım! İnsanları hayra sevkeden tüm sayikleri ve sevkettiklerini, şeytanın ve nefsin tüm hile ve tuzaklarından hıfzeyle ve kusurlarını ve günahlarını affeyle. Ve bu tevbeyi şerifi yazanlara, yayanlara ve yayılmasına sebep olanlara tevbe edenler ve edilen tevbelere sayısınca amel defterlerine binler sevap yazdırarak rıza-i ilâhine kavuşmalarına vesile eyle...

Elfû elfi salâtin ve elfû elfi selâmin aleyke yâ Rasulallah
Elfû elfi salâtin ve elfû elfi selâmin aleyke yâ Habiballah
Elfû elfi salâtin ve elfû elfi selâmin aleyke yâ Emine Vahyillah..

“Elif, Lâm, Mîm... Tâ Hâ.. Yâ Sîn”
amin... amin.. amin.. yâ Muîn... yâ ze'l-celâli ve'l-ikram.
Ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemin.

SİZCE ANKET DOĞRU MU?

%99 müslüman olduğu iddia edilen ülkemizde yapılan anket sonucuna göre;

%78 Namaz kılmıyor!

%75 Kur'an okumuyor!

%35 Âhirete, kazâ ve kadere inanmıyor!

%54 Kur'an eğitime karşı!

%56 Camiye hiç gitmemiş!

%55 Ramazan'da oruç tutmuyor!

%65 Hiç Kur'an kursuna gitmemiş!

%65 Peygamberimizin hayatını okumamış!

%30 Camilere karşı!

%35 İslâmî ilimlerin öğretilmesine karşı!

%34 Ezan okunmasını istemiyor!

%38 İmam Hatip Liseleri ve İlahiyat Fakültelerinin kapatılmasını istiyor!

%49 Evlenirken dindarlık önemli değil diyor!

%59 Selâmlaşırken “*Selâmun aleykum*” demeyi yobazlık olarak görüyor!

%39 Peygamberimizi yok sayıyor!

%46 Halifeliği/Kurân-î Hükümleri istemiyor!

%35 Gusül abdesti almıyor!

Müslümanlığın en iyi yaşandığı ülkelerden birisi olduğu iddia edilen ülkemiz bu durumda ise; bugün İslâm aleminin neden kan ve revan içinde ve geri kaldığının izahına gerek var mı?

Bismillâhirrahmânirrahîm

“And olsun, biz kendilerinden öncekileri de sınımışken, insanlar, (sadece) ‘imân ettik’ demeleriyle, imtihan edilmeden bırakılacaklarını mı zannediyorlar? Allah elbette doğruları ortaya koyacak ve elbette yalancıları da ortaya çıkaracaktır.”

(Ankebût, 29/2-3)

TEVBE-İ SAYİK
BÖLÜM

2

İSM-İ ÂZAM TEVBESİ

(Yüce Rabbimizin **ALLAH, RAHMÂN, RAHÎM, FERD, HAYY, KAYYUM, HAKEM, ADL, KUDDÛS** isimlerine inkâr, şirk, isyan edilmesiyle yaşanan musallatı çözebilecek bütün tevbeleri içine alan çok kuvvetli bir tevbe ve münacattır.)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım; senin **uluhiyetine**, ilâhlığına, **mabudiyetine**, ibadet edilmeye lâyık olmana, **malikiyetine**, herşeyin sahibi olmana, **rububiyetine**, yarattıkları ile herşeyin rabbi olduğunun ilanına, **vahdaniyetine**, kainatta benzersiz ve bir olmana, **hakimiyetine**, kainat üzerindeki iktidarına ve egemenliğine, **samediyetine**, herşeyin sana muhtaç oluşuna, **hâlıkıyetine**, herşeyin seninle varoluşuna, senin zâhiri ve bâtını bütün isim ve sıfatlarına karşı teslim olmayarak ve senin adaletine güvenmeyerek işlemiş olduğum bütün şirk ve isyanlarımdan ve yarattıklarını sana ortak koştuktan, yarattıklarına senden daha fazla muhabbet, şefkat veya düşmanlık etmekten, işlerimde senin adınla başlamamaktan ve işlememekten, senin adınla vermemekten ve almamaktan, senin adına ve namına olmayan sahiplenmelerimden, senin adına ve namına başlamayan bütün amellerimden, senin adına olmayan hüküm ve kararlarımdan, tam bir ihlâs ile senin adına yapmadığım ibadetlerimden, zikirlerimden, şükürlerimden, hayırlardan, sadakalardan, iyiliklerden, yardımlardan, yarattıklarını senin rızan ve isimleriyle övmemekten, “ne güzel yaratılmış” dememekten, yarattıklarında kusur bulmaktan, senin adına olmayan aşktan, sevgiden, evlilikten, evlât sahibi olmaktan, merhametten, şefkatten ve muhabbetten, şükürsüzlükle ve senin adın ile başlamayan sabahtan, akşamdan, uyumaktan, kalkmaktan, yürümekten, seyahatten, zaman ve para harcamaktan, yemekten, içmekten, giymekten, senin **ALLAH** (*celle celalühü*) adıyla yalan yere yemin etmekten ve konuşmaktan, senin **ALLAH** (*celle celalühü*) ismine bilerek veya bilmeyerek **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** inkâr, şirk, isyan ve hakaret sözlerinde bulunmaktan, kaza ve kadere karşı gelmekten, hayatımdaki olaylara,

iyiliklere, hayırlara, şerlere, musibetlere, ölümlere, ayrılıklara, üzüntülere, kederlere, mutluluklara, sevinçlere karşı tam teslimiyet göstermemekten, şükretmemekten ve **ALLAH** (*celle celalühü*) ismine isyan etmekten, her şeyin kendiliğinden olduğunu dile getirmekten, senin **ALLAH** (*celle celalühü*) adın ile adak adamaktan, yalan yere yemin etmekten, söz verip yerine getirmemekten, seni yaptığım ve yapacağım işlerde yalancı şahit göstermekten, senin adını kullanarak kendimi insanlara iyi göstermekten, senin adını kötüye kullandığım bütün söz ve davranışlarımdan, insanları, (*eşimi, çocuklarımı*) annemi, babamı, kardeşlerimi, sevdiklerimi, bir şükür nimeti olarak görmeyip seni unutturacak veya isyan ettirecek bir sevgiyle onlara bağlanmaktan veya bana verdiğin anne baba, kardeş, akraba, eş ve çocukları reddederek onlara gizli veya açık kin, öfke ve nefret beslemekten, **ALLAH** (*celle celalühü*) ismine büyüklenmekten, kibirlenmekten, böbürlenmekten, senin adını karıştırdığım ve **ALLAH** (*celle celalühü*) adınla talep ettiğim tüm çirkin sözlerimden, fiillerimden, kötülüklerimden, belâ, kahr ve lânet sözlerimden, **ALLAH** (*celle celalühü*) ismine yaptığım bütün isyan, şirk ve küfür sözlerimden, senin **ALLAH** (*celle celalühü*) ismini kullanarak **yüz bin defa hâşâ ve kellâ! “Allah cezanı versin, Allah belânı versin, Allah canımı alsın, Allah canını alsın, Allah’ın lâneti üzerine olsun, Allah yazdıysa bozsun, Allah’ın cezası, Allah’ın belâsı, Allah şahidimdir, Allah adına yemin ederim ki, Allah kahretsin, Allah baba, Allah’ına kadar, Allah’ın yok mu”** gibi ağzımdan çıkan tüm şirk, isyan, lânet, belâ ve kahr sözlerimden ve **sana söylediğim tüm yalanlarımdan, sana attığım tüm iftiralarımdan, azabına ve dünya ve âhirette ceza çekmemize sebep olan bildiğim ve bilmediğim benim, soyumun ve zürriyetimin işlediği, Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inanların işledikleri ve işleyeceği tüm hata ve günahlardan yarattığın katreler ve zerrelere adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vafedenlerin kendisini hakkıyla vafedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
“Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”
 Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ'MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Bütün hacetlerimizi, istek ve arzularımızı bitmek ve tükenmek bilmeyen sonsuz rahmetiyle temin eden, kullarına iyi ve kötü olarak ayırmadan hazine-i rahmet kapılarını açan, yarattıklarını kendisinden başkasına muhtaç etmeyen ve her türlü ihtiyaçlarına cevap veren, son derece merhamet ve şefkat eden, **RAHMÂN** olan Allahım; hayat nimetini, sağlığı, sıhhatimi, afiyetimi, mutluluklarımı, maddî ve manevî zenginliğimi, yediğim, içtiğim, giydiğim, kullandığım tüm nimetleri karşılıksız veren sensin.. Allahım; senin **ER-RAHMÂN** ismine, şükretmeyerek yaptığım tüm nankörlüklerden, anne baba (*eş ve evlât*) gibi şefkat ve merhamet varlıklarına nankör davranmaktan, verdiğin hayata, var olmaya, varlığıma, yaşamaya, sonsuz rızıklara, koruyan ve esirgeyen lütfuna şükürsüz davranmaktan, lânet ve kahr okumaktan, senin **ER-RAHMÂN** isminle başlamadan geçen her bir gün ve saatlerin gafletinden, bütün mülk ve nimetlerin sahipliğini kendimden bilmekten, nimetleri kötüye kullanmaktan, inkâr etmekten, lânetlemekten, kusur bulup beğenmemekten, küçümsemekten, kendiliğinden geldiğini söylemekten, senin adınla başlamamaktan ve bitirmemekten, nimetlere “benim” demekten, bizlere verdiğin sonsuz merhamet ve şefkatin değerini bilmemekten, görmemekten, inkâr etmekten ve nankörlükle karşılık vermekten, sana karşı acz, fakr ve şükür halinde olmamaktan, merhamet ve şefkat duygularımı kullarına karşı senin merhametinden ve şefkatinden fazla kullanmaktan, senden başkasının merhametine ve şefkatine sığınmaktan, **ER-RAHMÂN** isminden ümit kesmekten, sevdiklerimize senin rahmetini unutturacak kadar körü körüne bağlanmaktan, **ER-RAHMÂN** ismine yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inanların yaptığı ve yapacağı bütün şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahr; söz, fiil ve davranışlardan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vafedenlerin kendisini hakkıyla vafedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
 “Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ’MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Umûm zemin yüzünde ve içinde ve havasında ve denizinde bütün zihayatın ve bilhassa zîrûhun ve bilhassa âciz ve zayıfların ve bilhassa yavruların, hem maddî ve midevî, hem mânevî bütün rızıklarını, şefkatkârâne, kuru ve bâsît bir topraktan ve câmid ve kemik gibi kuru odun parçalarından yapılan ve bilhassa en lâtifî kan ve fışkı ortasından gelen ve bir dirhem kemik gibi bir tek çekirdekten yapılan binlerle okka taamların, vakti vaktine, mukannen bir sûrette, hiçbirini unutmuyarak ve şaşırmayarak, gözümüz önünde, bir dest-i gaybî tarafından verilmesi hakîkatidir.

Hem gözümüzle görüyoruz: Birisi var ki, bize, zemin yüzünü rahmetin binlerle hediyeleriyle doldurmuş, bir ziyafetgâh yapmış ve rahmâniyetin yüz binlerle ayrı ayrı lezzetli taamları içinde dizilmiş bir sofrâ etmiş ve zemin içini rahîmiyet ve hakîmiyetin binlerle kıymettar ihsanlarını câmi bir mahzen yapmış ve zemini, devr-i senevîsinde, bir ticaret gemisi hükmünde, her sene âlem-i gaybdan levâzımât-ı insâniye ve hayatiyenin yüz bin çeşitlerinden en güzellerini içine alarak yüklenmiş bir nevi sefine veya şimendifer gibi ve her baharı ise, erzâk ve elbisemizi taşıyan bir vagon hükmünde olarak bizlere gönderir, bizi gâyet rahîmâne beslettirir.

Ve bütün o hediyelerden, o nimetlerden istifâde etmemiz için bize de yüzlerle ve binlerle iştahlar, ihtiyaçlar, duygular, hissiyâtlar, hisler vermiştir.” (Risale-i Nur)

RAHÎM olan Allahım; verdiğin rızık ve nimetlere şükretmeyerek, tabiata ve tesadüfe vererek, senin merhamet ve şefkatini inkâr ederek, rahmetinden ümit keserek, günah ve hatalarımı senin rahmetinden ve merhametinden büyük görerek, tevbe etmeyerek, tevbelerimde affedilmeyeceğimi düşünerek ve affedilmeyeceğime inanarak, yaratılışımda ve hayatımda ve hayatımın devamında tecelli eden ve tüm kainatı, dünya ve âhireti kuşatan, kullarına şefkat ve merhamet ile muamele eden, rahmetinin gazabını geçtiğini ilan eden **ER-RAHÎM** isminin tecellisinden gaflete düşerek, lâin şeytan ve şeytana tâbi olanlar misali senin rahmetinden ümit keserek yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptıkları ve yapacakları bütün şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır; söz, fiil, davranışlardan ve ümitsizliklerden yarattığın katreler ve zerreler adedince

{**Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm**} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vafedenlerin kendisini hakkıyla vafedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
"Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat"

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ'MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Tek ve eşsiz, benzersiz, **FERD** olan Allahım; yeryüzünde yarattığı bütün canlılara ayrı ayrı güzellikler veren, her şeyi vazifesiyle, görüntüsüyle, rızıkıyla bir-

birinden ayıran, karıştırmayan, benzetmeyen ve kusursuz yaratan, yarattığı bütün canlıların simalarında, güzelliklerinde kendi birliğini ve eşi benzeri olmayan vahdet-i vücudunun mühürlerini akıl sahiplerine ispatlayan, güneşi ve hararetini, suyu ve yağmuru, toprağı ve içinde ve üzerinde yarattıklarını, havayı ve aldığımız ve verdiğimiz nefesleri, rüzgarı ve bulutları ayrı unsurlarda ve görevlerde yaratan ve tek bir vazife için onları birbiriyle kaynaştıran, iç içe getirebilen, şaşırmadan, kusursuz, hatasız ve vaktinde ol emriyle olduran, öl emriyle öldüren, yürüten ve gezdiren, yarattıklarıyla eşi ve benzerinin olmadığını ve her şeyin tek bir elden çıktığını akıl sahiplerinin gözleri önüne tanzim eden ve gösteren, her canlıya ayrı simalar veren, ayrı ayrı rızıklandıran, vazifelendiren ve verdiği vazifelerle yarattıklarını birbirleriyle yardımlaştıran, tek bir unsur altında toplayabilen, onları kaynaştıran, tek bir vücut haline getirebilen **YÂ FERD!**

Yarattığın canlıların vazifelerinden, görevlerinden, varlıklarından şüpheye düşmekten, düşürmekten, inkâr etmekten, senin tek ve bir olan, eşi ve benzeri olmayan vacib'ül-vücuduna ve vahdetine karşı inkâra ve isyana düşmekten, **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** yarattıklarını ve kullarını sana eş ve benzer tutmaktan, sana benzetmekten, seninle kıyas etmekten, insanları putlaştırmaktan, firavunlaştırmaktan, yüceltmekten, kusursuz görmekten, yardımcı görüp yardım ve medet beklemekten, kendimi beğenmekten, kusursuz görmekten, beğenilmekten, övülmekten, kainatta ve yeryüzündeki olayları ve neticeleri kendiliğinden bilip ferdiyetini inkâr etmekten, başkalarını da yanıltmaktan, yeryüzündeki canlıları beğenmemekten, hakaret ve inkâr etmekten, küçümseyerek “*ne biçim*” demekten, “*ne çirkin*” demekten, “*nasıl yaratmış*” demekten, kusur bularak, Allahım seni eleştirmekten, benim ve her bir canlının istek ve ihtiyaçlarını kolayca temin edebilen senin zat-ı kudretinden bilmeyip insanlardan bilmekten, senin varlık ve birliğini görmeme mani olan bütün günahlarımdan, senin varlığının ve birliğinin, cemâlinin ve kemâlinin delilleri olan sanatını, icraatını, tasarrufunu, hâlıkîyetini, vahidiyetini, ehadiyetini, şifâ vermeni, rızık vermeni ve her türlü tasarrufunu aciz mahlukata ve sebeplere bid'alara yani İslam'a sonradan giren inanç ve davranışlara, batıl inançlara, tabiata ve tesadüfe, aciz kullarına, tasarrufatı olmayan yarattığın mahlukata vererek işlediğim bütün şirk ve isyan günahlarımdan, **EL-FERD** ismine yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır sözlerinden ve davranışlarından **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vasfedenlerin kendisini hakkıyla vasfedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
“Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ'MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Her şeye hayat veren, belli bir zamana kadar yaşamlarını sürdüren, yaşatan, hareket ettiren, süreklilik veren, hayatlarını idare eden, işlerini düzenleyen ezeli-ebedî ve diri olan, dünya ve âhiret hayatının tek sahibi, gerçek hayat sahibi, ilmi, merhameti, kudreti ile her şeyi kuşatan, ölmüş bir baharı yeniden halk eden, kainat sarayını ikram ve hediyeleri ile sürekli doldurup boşaltan, yeniden yaratmaya muktedir olan, varlığını ve diriliğini yarattıklarıyla gözler önüne seren **HAYY** olan Allahım;

Hayatı veren, devam ettiren ve alacak olan **HAYY** ve **KAYYUM** olan yalnız sensin. Allahım, hayatın kainatın en önemli sonucu olduğunu unutup, hayatı vereni tanımayarak, dünyaya ve gaflete dalarak, verdiği hayatın, kainatın en parlak nuru olduğunu unutup karanlık ve boş zannederek, vermiş olduğun hayatı çirkin görüp hakaret ederek, vermiş olduğun hayatın en olgun, en mükemmel, tam olması gerektiği gibi, en kemâl noktada yaratılmasına rağmen **EL-HAYY** isminin tecellilerini eksik ve kusurlu görerek, vermiş olduğun hayatın kainatın en güzel cemâl ayinesi olmasına mukabil çirkin görüp isyan ederek, hayatı yaratanın ve hayatın devamını sağlayanın ve idare edenin sen olduğunu unutarak, tabiata,

tesadüfe ve sebeplere saparak, emanet olarak vermiş olduğun hayatın düzenli bir şekilde bir birlik göstermesine mukabil başıboş zannederek, **EL-HAYY** ismiyle kainatta yaratılan en küçük bir mahlukatı herşey ile alakadar yaratmana mukabil tahkir edip başıboş ve gereksiz görerek, fevkalâde bir harika-yı sanat-ı ilâhiye olan hayatı sıradan ve bâsît görerek, hayatın; varlığına ve birliğine şahit olan delillerin en parlağı olmasına mukabil, o delillere kulak asmayarak, o delilleri görmeyerek, görmek, işitmek, tatmak, hissetmek gibi bütün duyguların esası hayat olduğunu unutarak, kulluk, ibadet, hamd ve şükür için bize verdiği bu hayat-ı dünyeviyeyi hayat-ı bakiyeye tercih ederek, zevk ve sefaya düşmekten, nefsimin istek ve arzularına göre hayatımı sürdürmekten, hata ve günahlarımın affı için verilen zamanı boş ve faydasız işlerle geçirmekten, kendimin ve başkalarının hayatını dilimle lânetlemekten, günahları terk etmek yerine gûnahta aşırıya gitmekten, **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'ye** yüz çevirerek yaşamaktan, dua ve tevbelerimi geciktirmekten, hayatı ve hayatımı devam ettiren nimetlerini inkâr etmekten ve küçümsemekten, kendimin ve başkalarının hayatını beğenmemekten, verdiği hayat nimetlerine şükür etmemekten, ibadet ve zikir ile bir hayat sürdürmemekten, hayat nimetini bedenime, ruhuma, dünyama ve âhiretime zarar verecek şekilde kullanmaktan, hayat verdiği bütün canlıları küçümsemekten, beğenmemekten, inkâr etmekten ve zarar vermekten, isyan, şirk, beddua, lânet okuma, kınama, aşağılama, dedikodu, gıybet, haram yeme ve alkol alma gibi isyan ve senin yasakladığın günahlarla hayat sürdürmekten, verdiği hayatı ve nimetleri lânetleyerek ölmeyi istemekten, intihara teşebbüs etmekten, başkalarının hayatlarına zarar verecek teşebbüslerde bulunmaktan, yaşama hakkı verdiği canlıları incitmekten ve hayatlarına son verecek davranışlarda bulunmaktan, verdiği hayat nimetlerini sıradan ve bâsît olarak görmekten, Esma'ül-Hüsna'nın cilveleriyle hayata ve yaşamaya bakmamaktan, Allahım senin varlığından, diriliğinden, ezeli ve ebedi olduğundan şüpheye düşmekten, ölmeyecek gibi yaşamaktan, verdiği hayata ve hayatımın devamına ve **EL-HAYY** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, küfür, lânet, belâ, kahr; söz, fiil ve davranışlarımdan, gafletle geçen ömrümün saniyeleri saliseleri adedince ben sana tevbe ettim. Hayatın dünyayı güzelleştirip ışıktandırarak ebedi hayata bir kapı olarak bâki alemleri bize haber vermesine mukabil dünya ve âhiret hayatıma zarar verecek; yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahr sözlerinden, fiillerinden, davranışlarından ve hayatlardan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vASFedenlerin kendisini hakkıyla vASFedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
 “Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ’MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Ey alemlerin yegâne yaratıcısı olan Allahım! Zâtında, sıfatında, işlerinde, eşsiz ve benzersiz, sürekli, sonsuz ve kalıcı olduğunu ve ortağın olmadığını, tedbir, terbiye ve idarenin senin elinde olduğunu, hiçbir şekilde eş ve benzerin ve ortağın olmadığını ve kainattaki bütün mevcudatın tedbir, terbiye ve idaresi senin tasarrufunda olduğunu, gaflet ve dalalet içinde, dar anlayışla ve noksan aklımla, dağınık fikrimle, **EL-KAYYUM** isminin kainattaki tecellilerini, sebeplere, tabiata ve tesadüfe havale ederek **EL-KAYYUM** ismine karşı işlediğim bütün şirk ve isyanlarımdan, söz, fiil ve davranışlarımdan, saatleri, günleri, ayları ve yılları dilimle lânetlemekten, beğenmemekten, hayatını devam ettiren canlılara bilerek veya bilmeyerek zarar vermekten, ibadetlerime ve kulluğuma zarar verecek şekilde sürekli geçmiş hayatımı konuşmaktan ve kötü olarak bahsetmekten, gelecek zamanımı düşünüp, elem ve kederlere dalarak hayatıma, bedenime, ibadetlerime zarar verecek söz, fiil ve düşüncelerde bulunmaktan, geçmiş zamanımdaki hata ve günahlarımdan istiğfar etmemekten, bitmek tükenmek bilmeyen şükür nimetleri içinde rızık endişesine düşmekten, gelecek için senden ümidimi kesmekten, hayatımın devamı için verdiğin nimetlerini, bedenimi ve azalarımı, hayatın ve

hayatımın devamına hizmet edenleri inkâr ve tahkir etmekten, beğenmemekten, kusurlu ve noksan görmekten, küçümsemekten, hayatımda başıma gelen belâ ve musibetleri kendimden bilmeyip, **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** Allahım seni suçlayarak; **“Allahım! Beni bu dünyaya neden getirdin; Allahım! Canımı al da kurtulayım; Allahım! Beni duymuyor musun; Allahım! Beni görmüyor musun; Allahım! Neredesin; Allahım! Bana bu kaderi neden yazdın; Allahım! Beni unuttun mu; Allahım! Olmaz olsun bu hayat, lânet olsun bu hayata, böyle hayatın Allah belâsını versin”** gibi küfür ve isyan sözlerimden, hayat ve yaşam adına verdiğin ve hayatın devamını sağlayan bütün nimetleri elimle ve dilimle şirk, inkâr, isyan, belâ, lânet, kahır, sözlerimle, hayatımı ve hayatımın devamını kendi hakkımda lânetlemekten ve **EL-HAYY** ve **EL-KAYYUM** isimlerinin tecellisi ile mazhar olduğum nimetlerini kendi hakkımda belâya, cezaya, azaba, işkenceye çeviren **EL-KAYYUM** ismine yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır sözlerinden, davranışlarından, nankörlük ve şükürsüzlükler ile yaşamaktan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kayyum} (100 defa)

Asla ölmeyecek ve daimi hayat sahibi sensin,
 Sen bütün kusur ve noksan sıfatlardan münezzehsin,
 Bizleri yaşatan ve öldürecek olan da sensin,
 Münker ve Nekir melekleri ile hesaba çekecek olan da sensin..
 Öleceğim ve dirileceğim güne iman ettim,
 Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vASFedenlerin kendisini hakkıyla vASFedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan

“Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ GAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ'MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümmesalli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Kur'an-ı Kerim'in nuruyla, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sünnet-i seniyyesi, ahlâkı ve hayatıyla, evliyaların hakkı doğrular ilimleriyle, biz aciz ve cahil kullarını aydınlatan, Esmâ'ül-Hüsna'nın cilveleriyle aklımıza ve kalbimize iman kapılarını açan, doğruyu-yanlıştan, güzeli-çirkinden, iyiyi-kötüden, hakkı-batıldan ayıran doğru yola davet eden **HAKEM** olan Allahım;

Mutlak hüküm ve hikmet sahibi yalnız sensin. Allahım, gaflet ve dalaletim sebebiyle hayrın ve şerrin senden geldiğini unutarak hakkımda verdiğin hükme rıza göstermeyip, sana güvenmeyerek ve teslim olmayarak, tevekkül etmeyerek, acizliğimi, zayıflığımı, güçsüzlüğümü, kusurlarımı, hatalarımı unutarak her şeye hakim olmaya çalışarak, Kur'an-ı Hakim'in hükmü ile amel etmeyerek, senin yarattığın, takdir ettiğin, hüküm verdiğin, bütün icraatlarını tahkir edip beğenmeyerek, isyan ederek, senin hâkimiyetine, adaletine, hüküm ve emirlerine, takdirine zıt olan tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, senin hükümlerine karşı büyüklenmekten, senin doğru dediğine yanlış demekten, senin kötü dediğine iyi demekten, batıl dediğine hak demekten, kendi bildiklerimle amel etmekten, emir ve yasaklarını sorgulamaktan ve yapmamaktan, günah ve hatalarımın ayrımını yapmayıp kötü alışkanlıklarımı doğru görmekten ve yapmaya devam etmekten, haram şeylere helâl, helâl şeylere haram demekten, senin hak yolunda giden kullarının davetlerine kulak vermemekten, inanmamaktan ve yüz çevirmekten, **EL-HAKEM** isminde şüpheye düşmekten, sorgulamaktan, günahlarımda ısrar etmekten ve vazgeçmemekten, iman yolundan sapmaktan, tevbe etmiş affettiğin kullarına günahkâr demekten, hurafe ve batıl inançlara taraf olmaktan ve inanmaktan, batıla başkalarını da inandırmaktan, senin hüküm verdiğine yanlış demekten, kafir topluluğunun hayatlarını, yaşamlarını beğenmekten ve onlar gibi yaşamaktan, İslamiyet'te olmayan haram şeyleri İslamiyet'e karıştırmaktan ve İslâm dininde olmayan şeylere var demekten, sevmediğini sevmekten, emirlerine karşı gelmekten, kendi nefsimi göre değiştirmekten, **Kur'an-ı Kerim'e ve Sünnet-i Seniyye'ye** göre hayat yaşamamaktan, dinime ve inancıma zarar veren

batıl inançları terk etmemekten, verdiğim sözleri yerine getirmemekten, kaderime rıza göstermeyip isyana düşmekten, hakkımda verdiğin hayırları şer bilmekten, başıma gelen belâ ve musibetlerde seni suçlamaktan, **EL-HAKEM** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, inkâr, kahır, belâ, lânet, beddua, söz, fiil ve davranışlarımdan, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır sözlerinden ve davranışlardan ve yanlış hükümlerden **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem} (100 defa)

Allahım, bizlere hak ettiklerimizi verensin, bizleri bizden daha iyi bilensin, senin hükmün olmadan hiçbir şey, hiçbir hadise meydana gelmez ve hiçbir kuvvet yoktur ki senin hükmüne karşı gelsin, bozsun ve geri çevirsin.

Mutlak hüküm ve hikmet sahibi yalnızca sensin!

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,

Ey vafedenlerin kendisini hakkıyla vafedemediği,

Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,

Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,

Ey azamet ve kibriya örtüsü olan

“Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÜ'MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Her hayat sahibine hukuku hayatını kemâl-i mizanla veren, her şeye hassas ölçülerle vücud veren, sûret giydiren, yerli yerine koyan, iyiliklere güzel neticeler,

fenalıklara fena neticeler veren, asla zulmetmeyen, kullarına son derece şefkat ve merhamet eden, doğru yola sevk eden, günahlarımızdan ve kusurlarımızdan dolayı hemen cezalandırmayan **ADL** olan Allahım;

Âdil-i mutlak yalnız sensin. Senin adaletinden şüphe ederek, hükmüne ve adaletine karşı çıkıp isyan ederek, hikmetini bilmediğim icraat ve hükümlerin hakkında kötü düşünüp şüphe duyarak yanlış hüküm verdiğim, âdemoğlunun küçük-büyük her amelinden hesaba çekileceğini unutup bilmeyerek, adaletinin ve hükmünün tam tecelli edeceği mahkeme-i kübrayı unutup iman etmeyerek, haksız şikayetler ederek, senin **EL-ADL** ismine şirk koşup isyan etmekten, adaletine karşı gelmekten, hata ve günahlarım sebebiyle başıma gelen belâ ve musibetleri senden bilmekten, sana ve yarattıklarına karşı, kullarına karşı haksızlıklarımı kabul etmeyip hak dava etmekten, sürekli haksızlığa uğradığımı düşünmekten, verdiğin hayatı ve yaşamı beğenmemekten, rızkıma ve kaderime rıza göstermemekten, kullarına ve yarattığın canlılara zulmetmekten, hakkım olmayan nimetlerde ve işlerde hak dava etmekten, nefsimi zulmetmekten, başkaları hakkında adaletsizce karar vermekten, yalancı şahitlikte bulunmaktan, yalan söylemekten, çıkarım için zalim ve zorba olmaktan, kullarını ve yarattığın canlıları ve kainatı eksik ve noksan bulmaktan, kullarının kusurlarıyla alay etmekten, zürriyetimde yapılan miras paylaşımlarında hakkım olmayan mal ve mülkleri sahiplenmekten ve kullanmaktan, yediklerimi, giydiklerimi, rızkımlı, hayatımı, kazançlarımı beğenmemekten, başkalarının hayatlarını kıskanmaktan, başkalarının kötülüğünü istemekten, bedenimi ve azalarımı kusurlu bulmaktan, eksik görmekten, başkalarına benim hayatımdan daha iyi hayat verdiğini söylemekten ve sana isyan etmekten, haksızlık ve adaletsizlik yolunda işlediğim günahlarımdan, yapıcı olmayıp yıkıcı olmaktan, insanlar arasında eşit ve adaletli davranmamaktan, adaletsizliği savunmaktan, adalet sahibi olmayan insanlara taraf olmaktan, senin **EL-ADL** ismine güvenmemekten, haksızlığa uğradığımda senin adaletine sığınmamaktan, senin **EL-ADL** isminle olmayan isteklerimden, huzur-u mahşerdeki ve dünyadaki adaletine güvenmemekten, senin adaletini küçümsemekten, adaletsiz olmaktan, adaletsiz davranmaktan, adaletsiz davrandığına inanmaktan, adaletine iftira atmaktan, haksız ve zalimi savunmaktan, insanların arasını karıştıran fitneci ve bozgunculara taraf olmaktan, insanların adaletini senin adaletinden üstün tutmaktan, adil davranan insanlara iftira atmaktan, hakkımızda verdiğin hükümlere teslim olmamaktan, adaletsizce işler yapmaktan, bizim ve insanların başlarına gelen ve **EL-ADL** isminin tecellisi olan belâ ve musibetlerin ardındaki hikmet ve gayeleri bilmeyerek ve bizim ve canlıların başlarına gelen belâ, musibet, ceza ve azaplarda **gerçek sebep ve hikmetlerini bilmeden senin**

adaletsizliğine ve adaletsiz davrandığına hükmederek, *yüz bin defa hâşâ ve kellâ!* “bu dünyada adalet yok; zalimlerin dünyası; böyle adalet olmaz olsun; **Adaletin nerde Allahım**” gibi sözler ile senin **EL ADL!** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, küfür, lânet, beddua, belâ, kahır, inkâr sözlerimden, fiil ve davranışlarımdan, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır sözlerinden ve adaletsiz davranışlardan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vafedenlerin kendisini hakkıyla vafedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
“Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat”

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ’MİN!**

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Ey **KUDDÛS** olan Allahım; kötü hasletler, batıl itikatlar, günahlar, bidatlar, hatalar ile maddeten, manen, ruhen, kalben, aklen kirlenmeme sebep olduğum, kainatın ve mevcudatın bir düsturu olan temizliğe nezafete karşı işlediğim, maddî ve manevî bütün günahlardan, kötü ahlâklı olmaktan, nefsimin kötü arzu ve isteklerinden, manevî hastalıklarla ruhumu kirleten günah ve hatalarımdan, haram yemekten, dilimle günah söz söylemekten, ayaklarımla günah için yürü-

mekten, gözlerimle harama bakmaktan, kulaklarımla kötü söz işitmekten, sana şirk koşan bir akıldan, azgın bir nefisten, günahlarımın çirkinlikleri ile bedenimi ve ruhumu lânetlediğim bütün sözlerimden ve davranışlarımdan, maddî ve manevî bulaştığım bütün günah kirlerinden, gaflet içinde yaşamaktan, yaratıklarını kusurlu görmekten, verdiği şükür nimetlerine pis demekten, kalbimi ve aklımı dünya ile alakalı işlerle meşgul etmekten, sağlığımı ve zamanımı fani yerlerde tüketmekten, tevbe ve dualarımı geciktirmekten ve yapmamaktan, başıma gelen musibetlerde seni kusurlu bulmaktan, nefsimi kusursuz görmekten, yarattıklarına pis demekten, yarattıklarını kusurlu görmekten, yediğim, içtiğim giydiğim, kullandığım bütün nimetleri pis ve kirli diyerek lânetlemekten ve günahlarımla kirletmekten, beğenmemekten, senin **EL-KUDDÛS** isminden ümidimi kesmekten, yaptığım tevbe ve dualardan sonra arınmadığımı düşünmekten ve söylemekten, **EL-KUDDÛS** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, lânet, beddua, inkâr, kahır, belâ, intizar sözlerimden ve davranışlarımdan, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahır sözlerinden ve nezafetsiz ve kirli hayatlardan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{**Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs**} (100 defa)

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği,
 Ey vasfedenlerin kendisini hakkıyla vasfedemediği,
 Ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı,
 Ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı,
 Ey azamet ve kibriya örtüsü olan
"Rabbim! Bana hikmet ver, beni sâlihler zümresine kat"

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **EL-ALÎM!**

Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim.

Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **YÂ VEDÛD!**

Çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **YÂ KUDDÛS!** Günahlarımı ört **YÂ SETTÂR!** Affeyle **YÂ ĞAFFÂR!** Tevbemi kabul eyle **YÂ TEVVÂB!** Merhamet et **YÂ RAHMÂN!** Bağışla **YÂ RAHÎM!** Hidayet ver **YÂ HÂDÎ!** Emin kıl **YÂ MÛ'MİN!**

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

EKBER'ÜL-ŞİRK TEVBESİ

(Leyla ile mecnunları... Kerem ile Aslıları... Ferhat ile Şirinleri...

*Haram olan sevgi ve muhabbetler ile cehenneme namzet eden
en büyük şirk ve isyanın tevbesi...)*

Allahım! Senin kullarına olan **sevgin, şefkatin, merhametin, muhabbetin** ile yetinmeyip başkalarından **sevgi, şefkat, merhamet, muhabbet** beklemekten ve onlardan imdat ve medet ummaktan ve başkalarını dahi **senin adına ve namına olmayıp nefsim adına** sevgi, şefkat, merhamet, muhabbet ile sevmekten, bağlan-maktan ve **haram sevgi, şefkat, merhamet ve muhabbetleri kalbime koymak-tan** ve **sana olan aşk ve muhabbetime** zarar vermekten ve **senin sevginin yerine başka sevgi ve muhabbetler koyarak**, isyana ve şirke düşmekten... yarattıklarını, yaratıcımız olan **senin adına sevmemekten...**

senin adına olmayan aşktan...

senin namına olmayan muhabbetten...

senin hesabına olmayan merhametten...

kendi nefsim için olan sevgi ve şefkatten...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Mahbûbin...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Matlûbin...

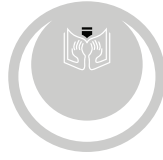
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Maksûdin...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr...

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

RİSÂLET-İ ENBİYÂ TEVBE VE DUASI

Eûzübillahimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Rabbimiz, bizleri Sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan Sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya il-kelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirge-yensin.”¹⁾

Allahım! Bana ve tüm **Ümmet-i Muhammed'e** (aleyhisselâm), **Adem** (aleyhisselâm) gibi yaratmış olduğun eşyanın hakikatini görebilmeyi, anlayabilmeyi, tam bir tevekkül ve tefekkür edebilmeyi, kalbi mühürleyen hata ve günahlarımızı her zaman içinde nerede ve ne şekilde olursak olalım itiraf edebilmeyi, günahları-mızdan tam bir ihlâs ile pişmanlık duyabilmeyi, nefsimizin kötülüklerinden her zaman sana sığınmayı, başımıza ne gelirse gelsin hiçbir zaman senin rahmetinden ümid kesmemeyi, yaptığımız ve yapacağımız tevbe ve duaları âhirete göçmüş ve yaşayan ve gelecek olan tüm Ümmet-i Muhammed (aleyhisselâm) adına ve yerine; yeryüzünün zemininde bulunan gaflet ve dalalet içinde olan tüm kardeşlerimizin adına ve yerine de bizlerden kabul eyle. Onların ve bizlerin hidayetlerimize engel olan tüm şerlerden kötülüklerden sana sığınırız.

Allahım! Yaptığımız ve yapacağımız, söylediğimiz ve söyleyeceğimiz tüm günah sözlerimizden ve hareketlerimizden pişmanlık duymayı, günahlarımızı sak-lamadan ikrarı, yaptığımız ve işlediğimiz günahlarda **hâşâ ve kellâ** Allahım! Seni sorumlu tutup geçmiş kavimler gibi sana ve başkalarına iftira atmadan verdiğin nimetlere herdaim şükür, sabır ve hamd içinde olmayı bizleri helâka götüren yol-lardan her zaman sana sığınarak korunmayı ve kurtulmayı, Rabbim yaptığımız işlerde şeytanın ve nefislerimizin tuzaklarını bertaraf etmeni şeytan ve zürriye-tinin yaptığımız ve söylediğimiz ve niyetine girdiğimiz tüm sözlerden ve dav-ranışlardan ruhsat alarak bizlere telkin vermesinden ve bizleri azgın ve sapkın kullar olarak huzuruna gelmemize sebep olacak tüm hata ve günahlardan sana

(1) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/128.

sığınıyor ve tüm hata ve günahlardan teslimiyetsiz ve ihlâssız yaptığımız tüm tevbe ve dualardan

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir

“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz.”⁽²⁾

Yâ Rabbi! Seni tarif etmektedir bütün güzel isimler, sen güzel isimlerini aşıkâr etmezsen ruhumuz karanlıkta kalır.

Yâ Nûr!

Sen ki alemin nurusun.

Sendendir çehrelerden parlayan nur.

Sendendir göze bakış veren sır.

Sendendir gönle neşe veren sürûr.

Seninle nurlanır kalbim, seninle aydınlanır aklım

Nurunu yağdır bizlere.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Şit** (*aleyhisselâm*) gibi saf ve hâlis bir kimliğe sahip olmayı, soy ve atalarımızın yaptığı ve işlediği, söylediği ve bizlerin hidayete ermesine soy ve atalarımızın kabirde azap çekmelerine kalplerimizin ve akıllarımızın mühürlenmesine ve azalarımızın günah ve haramlara sevkine sebep olan ve bizlerin de ve gelecek nesillerin senin huzuruna hata ve günahlar içerisinde azıksız gelmesine ve gelmemize sebep olan ve olacak tüm günah, söz, fiil, hareket ve davranışlardan tüm lânet ve siteplerden, isyanlardan, üzerimizde hakkı bulunan tüm hak sahipleri adına, kendi adıma, soy ve zürriyetimden hakka girip helâlleşmeden ve kefâret ödemedi huzuruna gelenler adına, soy ve zürriyetlerimizin soy ve zürriyetleri adına, eşimin adına, anne babam ve anne babalarımızın anne babaları adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm âdemoğlu ferdleri adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Bizleri senin huzuruna saf ve hâlis bir şekilde tam bir ihlâs ile amel etmiş kullar olarak yanına al.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Ey yarattıklarına emri ile boyun eğdiren rahmete'n-li'l-âlemin.

Allahım! Bizlere **İdris** (*aleyhisselâm*) gibi fen, sanat ve ilimde ilerlemeyi, alçak gönüllü olmayı, kızgınlık halinde doğruluğu, sıkıntı halinde cömertliği, ceza gücümüz varken affetmeyi, bizleri katında pişman etmeyecek ameller ile sana gelmeyi, her duamızda “*bi adedi'l-evrak*” diyerek seni hamd ve şükür halinde olmayı nasib et.

Yâ Musavvir!

Yokluğa varlık suretini giydiren sensin.

Hiçliğe varlık boyasını çalan sen.

Güzeli güzel kılan ancak senin tasvirindir.

Sen ki yüzümü benim için, biricik sevdiklerim için tanıdık eylersin.

Katında makbul olan güzellikle tasvir eyle suretimi.

Allahım! Kullarına ve yarattığın canlılara kaba, hor ve hakir davranarak, kızgınlık ve öfkelerimizin kin, nefret, ucb, riya, hasedlere dönüşmesine sebebiyet vererek, yarattığın canlılara zulüm ederek, zalimlik yaparak, haklarını gasp ederek, ağzımızdan çıkan sözleri düşünmeyerek, dikkat etmeyerek, kusur ve hatayı kullarında ve sebeplerde arayarak, irademizin, nefislerimizin eline geçmesine sebebiyet verdiğimiz ve kusur ve hatalarımızda doğruları söylemekten ve doğruluktan endişe ve kaygı içine girerek kullarını kandırmaktan, yalan söylemekten, buğz etmekten, yalan sözler ile kendimi ve başkalarını küçük düşürmekten ve düşürülmesine, kınanmasına ve aşağılanmasına sebebiyet vermekten, yaşanmış olayları sürekli dile getirmekten, “*şöyle olmasaydı böyle olacaktı; ben bunları haketmiyordum; benim insanlardan neyim eksikti ki; şu kullar kadar olamadım*” demekten, kendimi yarattığın kullarına verdiğin rızık, nimet ve huzurlardan eksik görerek, kendimi ve başkalarını sürekli aşağılamaktan, senin takdirini ve razı olduğun hayatı, yaşamı, ölümleri kabullenmemekten, kin ve nefretler ve isyanlar ile halimizden ve yaşamlarımızdan şekva etmekten, hayata içermekten, ümitsizliğe düşmekten, âhiretimize zarar getirecek konuları sürekli dile getirmekten, sürekli kusur ve hata aramaktan, bahaneler üretme çabasına girmekten, elde

olanla yetinmeyerek haddimden ve senin razı olduğundan fazlasını istemekten, haddimden fazlasına sahip olamadığımda senin dualarıma cevap vermediğini düşünmekten, bizler için hayırlı olanı vermediğini düşünmekten ve söylemekten, kanaat etmemekten, şikayet etmekten, kusur, hata ve günahları kullarının yüzüne vurmaktan, açığa çıkarmaktan, rezil-rüsvey olmalarını temenni etmekten, kendime eminlik vererek bana bir şey olmaz demekten ve bana hiç birşey olmayacakmış gibi yaşamaktan, amelsiz, sapıklık ve sefihlik içinde geleceğim ve kullarının da gelmelerine sebebiyet vereceğim tüm hata ve günahlarımdan, tüm yalan sözlerimden, sitemlerden, kahrılardan, isyanlardan, kin, nefret, ucb, riya ve büyüklüklerden, aşağılamalardan ve küçük düşürülmelerden,

Üzerimde hakkı bulunan tüm hak sahipleri adına, kendi adıma, soy ve zürriyetimden hakka girip helâlleşmeden ve kefâret ödemededen huzuruna gelenler adına, soy ve zürriyetlerimizin soy ve zürriyetleri adına, eşimin adına, anne babam ve anne babalarımızın anne babaları adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm âdemoğlu ferdleri adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men lâ yehtikû's-sitr. (*Ey ayıpların üzerindeki perdeyi yırtmayan*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hayy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kerîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Muhyî, Yâ Mumît.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Kebîr!

Cümle efkâr dar kalır senin kibriyanı anlamaya.

Cümle sözler sığ kalır senin büyüklüğünü anlatmaya.

Bir seni büyük bilenlerden eyle beni.

Büyüklüğünü bilmekle genişlet fikrimi.

Kibriyanı anlayacak akılla donat beni.

Celâlini görmekle genişlet kalbimi.

Allahım! Fen, sanat ve ilimde aşırıya giderek senin sanatkârlığına yarattığın hiçbir kulun ulaşamayacağını idrak edemeyerek, cahillik ve gafletle eşyanın oluşumunu kendinden bilerek ve düşünerek, tabiatperest, hayalperest, esbabperest, maddiyunluk düşünceleri içinde büyükenerek, “*ne güzel yaptım, ne güzel yarattım, ben yaptım, doğanın kanunu, bundan daha güzeli olamaz, benim yeteneklerim ve kuvvetim var*” diyerek, güç kuvvet ve oluşumların kendi kendine meydana geldiklerini veya isteyince yapabileceğimi düşünerek, söyleyerek, iddia ederek, riya, tekebbür ve kibre girerek, şarkı ve türküler ile şirk sözleri türetmeye çalışarak, sürekli şarkı ve türkülerini zikrederek, senin sözlerinden, seni zikretmekten, sana kulluk etmekten yüz çevirerek geçirdiğim tüm zamanlardan, tüm eğlenceler ve arkadaşlıklardan, alışkanlıklardan pişmanım, çevremdeki kullarına da kötü alışkanlıklara alışmasını temin etmeye çalışarak, güzellikleri çirkin gösterme çabası içine girerek, kötü ahlâk ve huy sahibi olmalarına sebebiyet verdiğim, onların şirk günahları ile huzuruna gelmelerine sebep olduğum ve olacağım tüm günah ve hatalardan,

Allahım! Kainatın eşsiz ve benzersiz yaratılmasında kusur arayarak, fen ve sanat, ilim icra ettiğimi zannederek, fen, sanat ve cüz’i ilime dayalı düşünerek toplum bozulmalarına, hava olaylarına, doğum-yaşam ve ölümlere lânet ederek, isyan ederek, kendi kendine oluştuğunu **Kur’an-ı Kerime** ve kullarına sürekli feylesof madde üzerinden yorumlar yaparak, inkârcı bir akıl ve beden ile yaklaşıp ateistliğe ve deistliğe ve dinsizliğe özenerek, gözümle görmediğime inanmam diyerek, görünmeyen canlıları inkâr ve reddederek cüz’i akıl ve iradem ile seni zikretmekten yüz çevirerek, ölümden sonra bir daha dirilmeyeceğimiz gibi kötü ve şeytanî düşünceleri kalbimize ve aklımıza nüfûz ettirerek bize ihsan ettiğin akıl ve varlık nimetini inkâr etmekten, **Kur’an-ı Kerim** ve ibadetlerden yüz çevirmekten, kâinatın bütün tasarrufunu kullara ve cisimlere vererek, cevherlerin kendini oluşturduğunu söylemekten ve düşünmekten, kaderi inkâr ve reddederek inkârcıların mesleğini seçmekten ve düşünmekten işlediğim ve işlenmesine sebep olduğum tüm gizli-açık şirk ve isyanlardan, tüm inkârlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd, Yâ Musavvir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukaddir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hasib, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Semî, Yâ Basîr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Halîm.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

«Ey fahre meftun, şöhrete mübtelâ, medhe düşkün, hodbinlikte bihemta sersem nefsim! Eğer binler meyve veren incirin menşei olan küçücük bir çekirdeği ve yüz salkım ona takılan üzümün siyah kurucuk çubuğu; bütün o meyveleri, o salkımları kendi hünerleri olduğu ve onlardan istifade edenler o çubuğa, o çekirdeğe medh ve hürmet etmek lâzım olduğu, hak bir dava ise; senin dahi sana yüklenen nimetler için fahre, gurura belki bir hakkın var. Halbuki sen, daim zemme müstehaksın. Zira o çekirdek ve o çubuk gibi değilsin. Senin bir cüz'i ihtiyarın bulunmakla, o nimetlerin kıymetlerini fahrin ile tenkis ediyorsun, gururunla tahrib ediyorsun ve küfranınla ibtâl ediyorsun ve temellükle gasbediyorsun. Senin vazifen fahr değil, şükürdür. Sana lâyük olan şöhet değil, tevâzûdur, hacâlettir. Senin hakkın medih değil istiğfardır, nedâmettir. Senin kemâlin hodbinlik değil, hüdâbinliktedir.

Evet, sen benim cismimde, âlemdeki tabiata benzersin. İkiniz, hayrı kabul etmek, şerre merci olmak için yaratılmışsınız. Yani fâil ve masdar değilsiniz, belki münfâil ve mahalsiniz. Yalnız bir tesiriniz var: O da hayr-ı mutlakdan gelen hayrı, güzel bir surette kabul etmemenizden şerre sebep olmanızdır. Hem siz birer perde yaratılmışsınız. Tâ güzelliği görülmeyen zâhiri çirkinlikler size isnad edilip, Zât-ı Mukaddese-i İlâhiyenin tenzihine vesile olarsınız. Halbuki bütün bütün vazife-i fitratınıza zıd bir suret giymişsiniz. Kabiliyetsizliğinizden hayrı şerre kalbettiğiniz halde, Hâlıkınızla güya iştirak edersiniz. Demek nefisperest, tabiatperest gayet ahmak, gayet zalimdir.

Hem deme ki: “Ben mazharım. Güzele mazhar ise, güzelleşir.” Zira, temessül etmediğinden mazhar değil, memur olursun. Hem deme ki: “Halk içinde ben intihab edildim. Bu meyveler benim ile gösteriliyor. Demek bir meziyetim var.” Hâyır, hâşâ! Belki herkesten evvel sana verildi; çünkü herkesten ziyade sen müflis ve muhtaç ve müteallim olduğundan en evvel senin eline verildi.»⁽³⁾

Allahım! **Hamd ve şükürleri** vermiş olduğun nimetlerin karşılığı bir ücret görerek, nefislerimizi vermiş olduğun nimetlere göre şartlayarak, istekler ve şartlarımız karşısında tatmin olduktan sonra **hamd ve şükür** ederek, senin yüceliğine ve büyüklüğüne yakışır ve yeterli olabileceğini düşünerek, vermiş olduğun nimetlerin şükürünü eda edebildiğimizi ve yeterli olabileceğini zannederek, nefislerimizin azgınlığa ve kendisinden bilmesine yol açarak işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan ve müflis bir şekilde huzuruna nefislerimize tâbi olmuş bir şekilde gelmekten, Allahım! bizlere ihsan ettiğin nimetleri senin yolunda harcamayarak yetimlerin hakkını yemekten, göz dikmekten, nefislerimizin istek ve arzularına kulak asarak dünya güzellikleri ve eğlenceleri içinde sonu gelmeyecekmiş gibi ma'siyet yolunda harcayarak israf ederek saçıp savurmaktan, varlık

(3) Haşıye : Nefse ihtardır (nefsine tabi olanlar).

ve yoklukta şükür ve hamd etmeyi kesmekten, nimetlerin varlığına ve yokluğuna ümit kesmekten ve isyan etmekten, nefsimin avukatlığını yapmaktan, nefsimi kö-tülememekten ve terbiyesi için çaba göstermemekten, nefsimi zulüm etmekten, nefsimin oyunlarını şeytandan bilmekten ve şeytana yüklemekten, iftira atmaktan, dar aklım ile kanaat etmeyerek kendi kendime yetebileceğimi zannetmekten, çaba ve emek göstermeyerek âhîret nimetleri gibi dünyada istediğim anda önüme gelebileceğini zannetmekten ve düşünmekten cennetlik bir kulmuşum gibi kendime eminlik vermekten, nefsimi yüceltmekten, ilâhlaştırmaktan, put-laştırmaktan, sana aracı yapmaktan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâsıt, Yâ Kâbıd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübeddil, Yâ Münevvil.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Can yakıcı azaptan sana sığınırım.

Allahım! Sapıklık ve sefihlikten sana sığınırım.

Allahım! Nefsimin vesveselerinden, beni aldatmasından ve küfre götürmesinden sana sığınırım.

Yâ Şükür!

Sen ki bana iman verdin dalalette bırakmadın.

Bense sana şükürümde hep eksik yetersiz kaldım.

Şükürünün lezzetini her dem tattır kalbime, dilime.

Şükredebilmek bile senden gelen bir nimettir.

Bu nimetin şuuruna erdir fakiri.

“Rabbim! Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al.”⁽⁴⁾

“Rabbimiz! Bizi kâfirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen Azîz ve Hakim’sin. (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibisin)”⁽⁵⁾

“Rabbim, beni, annemi, babamı, mü’min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma.”⁽⁶⁾

(4) Kur’an-ı Kerim, Kamer, 54/10.

(5) Kur’an-ı Kerim, Mümteherine, 60/5.

(6) Kur’an-ı Kerim, Nuh, 71/26-28.

“Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve Senin vaadin de doğrusu haktır. Sen hakimler hakimisin.”⁽⁷⁾

“Rabbim, bilgil olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni başıslamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.”⁽⁸⁾

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Nuh** (aleyhisselâm) gibi tebliğ etmeyi nasib et. Allahım! Bizlerin iman ve takva kalelerine sızmaya çalışan düşmanlardan, bizleri emin kıl.

Allahım! Senin rahmet denizinde yüzmekte olan içlerimizde bulunan teslimiyet gemisine, zâhir ve bâtınımıza, düşmanlarımız tarafından açılan delik ve yaralar ile işlediğimiz sevaplarımızın hebâ olması ve âhîret yurdunda sana teslimiyetsiz ve zelil ve hüsrana uğramışlar olarak gelmekten sana sığınırım.

Allahım! Biz mü'min ve mü'mine tüm kardeşlerimize, birlik olmayı, hak yoldan sapmamayı, imtihan vesilesi olarak gönderdiğin ve içerisinde kalplerimizin ve akıllarımızın meyledeceği güzellikleri bize çirkin göster **Yâ Rabbi!** göster ki ruhumuz ve kalplerimiz sapmasın, senin rızandan başka şeylere meyletmesin.

Allahım! Gönüllerimizi birleştir, sözlerimize ve üzerimize sükûnet yağdır, bizlere yeryüzünde ekili olan ve şeytanların ins ve cin taifelerinin bozgunları ile kuruyan ve bu ahir asırda yaprakları dökülmekte olan kardeşlik ağacımızı milyonlar **Bismillâh irrahmân irrahîm** zinciri ile her gün ve her gece katından akan rahmet ve merhamet ırmakların ile bizleri rızıklandır, birleştir ve katılaştıran ve kuruyan kalplerimizi selâmete erdir, senin haşyetinle titreyen bir kalp ile sana gelmeyi nasib et.

Allahım! Mal, çocuk ve bize zarar getiren tüm hilelerden ve kimselerden sana sığınırım.

Allahım! Hayır yaparken, hayra engel olanın şerrinden sana sığınırım.

Allahım! Hak yoluna davet ederken ve olunurken kulak tıkayan azalarımızın şerrinden sana sığınırım.

Hakikatler içine gizlenmiş yırtık libasların şerrinden sana sığınırım. Direnenlerin şerrinden, büyüklendikçe büyükenlerin şerrinden sana sığınırım. His ve vehimlerin şerrinden, müslümanlara zulüm edenlerin şerrinden, sapık toplulukların şerrinden sana sığınırım.

Sen ki sana sığınanı açıkta bırakmaz himaye edersin.

Yâ Raûf!

*Yokluğumda bile hatırlımı sorup var eyleyensin.
Sen ki bütün şefkatlilerden şefkatlisin.
Cemâlinle iltifat et bana, re'fetinle muamele et bana.*

Yâ Mâlikü'l-mülk!

*Mülk senindir mülkünde dilediğini eylesin.
Senindir mülk dilediğini mülküne dahil edersin.
Bedeni senin mülkündendir.
Hücre hücre tek sahibim sensin.
Kalbim senin elindedir.
İsyanda da itaatte de tek sahibim sensin.
Sözüm senin verdiklerindendir.
Sustuğumda da konuştuğumda da tek sahibim sensin.
Ruhum senin emrindir.
Hayatımda da ölümümde de tek sahibim sensin.
Yokluğumda da varlığım da tek sahibim sensin.
Mülkünün haricinde bir yer yok ki çıkayım.
Başka kapı yok ki çalayım, yanına al beni.*

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Hud** (aleyhisselâm) gibi senin yoluna samimiyetle sarılmayı, vakur ve mütevâzi olmayı, söyleyeceklerimizi ölçüp tartmayı, kötülüğe kötülükle karşılık vermeden yumuşak davranmayı, üzerimizde bulunan nimetlerini her zaman görüp şükür halinde olmayı nasîb et.

Allahım! Ölçü ve tartıda hile yaparak ticaretime haram bulaştırarak, işlerimde senin adınla başlamayarak, ticaretimde ters giden olaylarda ve aksaklıklarda isyana ve küfre dalarak, mal varlıklarımı kendimden bilerek, hep fazlasını kazanmak çabası içinde din kardeşlerimin kazançlarına göz koyarak, rekabet ederek, rekabeti tetikleyerek, malların değerlerinden fazla kazançlar ile kazanılmasına kaybedilmesine sebebiyet vererek, zenginlik ve şöhret hırsı ile yaşayarak, ticaretlere yalan sözler karıştırarak, ticaret ve mallar üzerine adaklar yeminler söyleyerek, ticarete kumar, içki, zina bulaştırarak, ticaretlerimde tekebbür ve kibre kapılarak, riya ve gösteriş yaparak, ticareti kızıştırarak, kullarının birbirlerinin kalplerini kırmalarına ve kin gütmelerine sebebiyet vererek, mal düşkünlüğü içerisinde dünya güzelliklerini kalbime koyarak, temenni ederek kazançlarımda

kazandığım para ve mallarda yetimin ve fakirlerin hakkını yiyerek, kınayarak ve aşağılayarak, kullarının canlarını ve mallarını haksız yere gasp ederek, haklarına tecavüz ederek, ticarete faiz bulaştırarak, alacak ve borçlu olanlara tefecilik ve faiz işletim sistemi üzerinden muamele göstererek, işçilerimin hayatlarını ve paralarını gasp ederek, hakkımdan fazlasını isteyerek, vücut ve beden azalarımın haramlar ile büyümesine, mallar üzerindeki zekâtları eksik vererek, terk ederek, mallar var iken bana zekât düşmüyor diyerek hastalık ve musibetlere isyan ederek, zekâtın malları ve canları temizlediğini düşünmeyerek, araştırmayarak, soy ve zürriyetlerimizden haramzade nesiller yetişmesine haksız kazançlar ile zulüm ve zalimliklere taraf olmalarına sebebiyet veren ve verecek şeytanın mallar ve evlâtlar üzerinden hisseler almasına ve gelecek nesillerin ticaret hayatlarında çalışmalarına ve çaba göstermelerine engel olacak tüm maddî ve manevî hastalıklar ile aileler kurmalarına, nesiller yetiştirmelerine ve rızık mallar ve paralar üzerinde endişeye düşmelerine sebep olduğumuz tüm hata ve günahlardan, haram lokmalar ile gelişen tüm bedenler ve azalar adına tüm âdemoğullarından tefecilik yapan, faiz yiyen, alan ve satan, işçilerin ve yetimlerin haklarına göz koyanlar ve ticaretinde hile yapanlar ve para hırsı içinde yaşayanlar adına alacak ve borçlar nedeni bizlere beddua ve lânet edenler, soy ve zürriyetlerimizin alacak ve borçları yüzünden beddua lânet eden ve haklarını helâl etmeyenler adına, parasal lânetler, mallar ve evlâtlar üzerinden lânetler ve beddualar alarak huzuruna gelmiş tüm ölmüşlerimizin adına ve gelmiş ve gelecek nesillerin haramlar içerisinde çalışmalarına ve haramları helâl bilmelerine yol açan ve açacak tüm hata ve günahlardan ve şeytanın tüm ticaret malları ve evlâtlar üzerinde hisse almasına, gelecek olanların mal düşkünü olmalarına ve lânetlenmelerine ve musallat yaşamalarına sebep olan ve hidayetlerine engel olan ve olabilecek tüm hata ve günahların ve hisselerin kalkması için ben, kendi adıma, soy ve zürriyetimden saydığım günahlar ile gelenler adına ve tüm yaşayan ve gelecekler adına Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar tüm inanan hidayetine muhtaç kulların adına,

Yarattığın katreler ve zerrelere adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlik'ül-Mülk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris, Yâ Afüvv.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Zü'l-Celâli ve'l-İkram.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Kuddûs.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Afûvv!

Sen affedicisin, sen affetmeyi seversin.

Sen severek affedersin.

Senin merhametli nazarın nice günahları silip süpürür.

Senin affının gölgesinde bütün günah defterleri yanıp kül olur.

Sen affetmeyi öyle çok seversin ki.

Günahımı dilersen affedeceğini biliyorum diye de affedersin beni.

Sen öyle nezâketle affedersin ki.

Kendi hafızamdan da silersin günahlarımı mahcup etmezsin beni.

Hatalıyım itiraf ediyorum kusurluyum kabul ediyorum.

İsyanım çoktur biliyorum çok unuttum utanıyorum.

Unuttuğumu da unuttum şimdi hatırlıyorum, aldandım affını umuyorum.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Salih** (aleyhisselâm) gibi iyi muamelede bulunmayı, nâsîhat etmeyi, tevbe etmeyi, sana karşı şart ve pazarlık ile verdiğimiz ve soyumuzun vermiş olduğu sözlerinde ortaya çıkması ve yerine getirilmesini batıl davaların içine düşmüş olan kullarının da hidayetlerine vesile olup yumuşak bir kalp ile onlara tebliği nasîb et.

Allahım! Bizler bu ahir zamanda kardeşlik bağlarımızı koparan haddi aşan kullar olduk. Bizler sana sözler vererek, sıra-i rahimi keserek, komşuluk haklarını gözetmeyerek, haklının yanında zalim, zalimin yanında haklı olmaya çalıştık. Nefislerimize ve azalarımıza zulüm ettik, âsî ve azgınlık içine düşen topluluklar olduk. Bizlere verdiğin nimetler olan vücud ve varlığımızı ibadet ve takva yolunda harcayacağımızı ve vesileler ile imtihan olunacağımızı unutup hata ve günahlar içerisinde böbürlenip kibrin ve şükürsüzlüğün kapılarını aralayarak helâka sürüklenen topluluklar haline geldik. Din kardeşlerimize ve yarattığın kullarına kötülüğü ve ahlâkı zedeleyen konuları tebliğ ederek doğruluktan ayrılmalarını ve bid'alara sapmalarını ve sapkınlık yapmalarını nâsîhat ederek maddî ve manevî ruhaniyetlerin lânetlenmesine batıl davaları hak dava olarak bilmelerine devletçilik, milletçilik, partililik, ümmetçilik, mezhepçilik, ırkçılık ayrımları yapmalarına, tarafgirlikler içerisinde gıybet, iftira, su-i zan, hased ve kin gütmelerine, birbirlerine düşmanlık yapmalarına ve düşman olmalarına, akıl-beden, teslimiyet ve manevîyatlarının lânetlenmesine, tebliğ ve nâsîhatlerde şart ve pazarlık yapılmasına ve zarar görmelerine, senin huzuruna yalan sözler ile gelmelerine, tebliğ ve açıklamalarda hep öne çıkmaya çalışarak kendimi batıl davalar içerisinde hak yolda olduğumu zannederek tebliğ ve davetlerde kendi fikir ve görüşlerime tâbi olarak kendimi kanıtlama çabası içine girerek, din kardeşlerimin ve bizlerin hi-

dayete ermeleri için dua ve tevbe etmeyerek, yanlış yolda olanları kınayarak, aşağılayarak, hor ve hakir görerek, büyülenerek, dinî ve hayatî konularda kendimi kurtarıcı veya hidayet verici zannederek, kendimi olay, konu ve yaşantı üzerinde şartlayarak, dini konularda kullarını zorlayarak, fikir ve düşüncelerini gasp ederek, maddî ve manevî zarar görmelerine sebep olarak **islâmi yaşantıları** içerisinde şirke ve isyana düşmelerine ve azgınlık yapmalarına sebebiyet verdiğim/verdiğimiz bozulmalara sebep olduğum ve olduğumuz tüm hata ve günahlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi, Yâ Muizz.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muzill, Yâ Mukaddim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muahhir.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Muksit!

Hak senin yanındadır.

Haklıların hakkı senin katındadır.

Her muhtaca payını veren senin adaletindir.

Payıma düşene razı eyle beni.

Fazlından fazla fazla ver bana.

Yâ Câmi!

Sen ki İbrahim'in (aleyhisselâm) kuşlarını dağ başlarından geri toplayansın.

Az olan sevaplarımı da topla hesap günü geldiğinde.

İyilikten yana ne varsa senin katındadır.

Yetersiz olan iyiliklerimi topla hesap günü geldiğinde.

Yokluğu varlığın alnına şebnem eyleyen sensin.

Kerem et beni ve kardeşlerimi de cem eyle iyiler meclisinde.

Yâ Selâm!

Sensin selâm, sendendir selâm.

Emrini dinler ateş ki İbrahim (aleyhisselâm) için serin ve selâmetli olur.

İbrahim (aleyhisselâm) gibi dostluğuna kabul eyle beni.

İbrahim (aleyhisselâm) gibi ateşi gül eyle tenime.

Gül gibi ateşten çiçekler açtır ruhumda.

Selâmını şebnem gibi dokundur kalbime.

“Rabbim! Bana hikmet ver ve beni salihler arasına dâhil eyle.”⁽⁹⁾

“Rabbimiz! Yalnız Sana güvenip dayandık, Sana yöneldik ve sonunda da Senin huzuruna varacağız. Rabbimiz! Bizi kâfirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen Azîz ve Hakim’sin (mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibisin)”⁽¹⁰⁾

“Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir. Rabbim, beni namazı sürekli ikâme edenlerden eyle, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur. Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne babamı ve mü’minleri bağışla.”⁽¹¹⁾

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **İbrahim** (aleyhisselâm) gibi sana verdiğimiz ve verilen sözleri yerine getirebilmeyi, unutmadan tamamlayabilmeyi, milletimiz içinde bulunan karşımıza çıkan firavun ve nemrudlara “**Hasbiyallahu ve ni’mel vekil**” diyerek sana teslimiyet içerisinde yaslanmayı,

Yâ Rabbi! Nefsimize ve bize musallat olan ve beyinlerimizi yiyen sineklerden kurtulmayı,

Allahım! Bize vermiş olduklarının emanet olduğunu, senin için bağışladığımızı geri almamayı, senin emir ve yasakların üzerinde sözümüz ve vâdimiz üzere durmayı bize nasîb et. Bedenimizi saran gizli şirk ve günahlardan bizi arındır.

Yâ Hakk! Bizleri günah ateşine sürükleyen arkadaşlıklardan selâmete erdir.

Bizlere misafirperver olmayı, cömert davranmayı, haniflik üzere varmayı, soylarımızdan salih kimseler ve temiz eşler nasîb et.

Allahım! Hadiselerin ve olayların gerçek iç yüzünü bilmeyerek, dış yüzüne bakarak, hüküm verip kullarına ve kendime zulmederek, kendi fikir ve görüşlerime sürekli tâbi olarak firavunlaşmaktan, kötü arkadaşlıklar, kötü düşünceler, kötü fikirleri destekleyerek, emanetlere ihanet etmekten, soy ve zürriyetlerimizden hak yolda olmayanları kınayarak, aşağılayarak, senin rızan için verdiklerimizi geri isteyerek büyüklenmekten, sözlerimize sürekli yalan karıştırmaktan ve söylemekten, yalancılığı mecburiyet görmekten, misafir olarak hanelerimize gelenlerin arkalarından çekiştirmekten, kin gütmekten, istememekten, kulların arasında ayırım yapmaktan, nasîblerini saklayarak ikram etmemekten, onlara buğz etmekten, isyan etmekten, gizli ve açık kusurlarını araştırarak dedikodularını yapmaktan, iftira atmaktan, kötülüklerini temenni etmekten, çıkar ve menfaat üzere misafir ağırlamaktan, işlerimiz ve menfaatlerimiz için kullarına ve sana sofrada adakları adamaktan, yalan sözler vermekten, olmayana var demekten, var olana yok demekten, doğruluktan ayrılmaktan, yalanı doğru bilmekten, kibirlenerek

(9) Kur’an-ı Kerim, Şu’ara, 26/83.

(10) Kur’an-ı Kerim, Mümtehine, 60/4-5.

(11) Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/39-41.

yalancılığa aracı olmaktan, senin emir ve yasaklarının doğruluğundan şüphe etmekten, doğru olanı idrak edemeyerek yanlış ve yalancılığı sevimli görmekten ve seçmekten, işlerimde yaşamımda ve düşüncelerimde kullarının hakkına girerek seni kandırabileceğimi zannetmekten, hayat, evlilik, aşk, para, iş, aile, evlât ve bildiğim bilmediğim tüm menfaatler için sözler ve yeminler vererek yerine getirmemekten, yalan sözler ve vâdler üzere sözler yanyana getirerek bizlere vermiş olduğun akıl nimetini şeytanlığa sarfetmekten, senin bizlere yasak ettiğin alışkanlıkları nefsimizin sözlerini dinleyerek terketmemekten, olay ve hadiselerde senden dilemeyerek ve tevekkül etmeyerek sürekli rahatı ve kolayı seçmekten, çaba göstermeyerek elde etme yarışına gitmekten, imtihanımızın zorluklarında öğreticiliğinden şüphe etmekten, isyan etmekten ve gizli açık şirke düşmekten, olay ve hadiselerin merhamet ve rahmet yüzüne bakmayarak şükretmemekten, şükür ve hamdlerimizi sebep ve neden arayarak yapmaktan, rızık ve nimetlerine “hoşuma gitmiyor; bana dokunuyor; ben bunu sevmiyorum; bu neden var ki; ne biçim yaratılmış” diyerek ihsan ettiklerine küfür etmekten, rızık ve nimetlerine saygı göstermemekten, gizli-açık şirk koştırmaktan, rızık ve nimetlerinde nefislerimizin hoşuna gidince hamd ve şükür etmekten, mü’min-mü’minat din kardeşlerimizin hayırları ve iyilikleri için dua ve temenni etmemekten, selâmlaşmayı kesmekten, selâma gerek duymamaktan, konuşmalarımıza sana sığınarak başlamamaktan, gaye ve amaçlarımızda senin rızan için hizmet etmemekten, hizmetlerimizi kendimize ve nefsimize mal etmekten,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Vâsî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rezzâk, Yâ Alîm.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Yâ Mütekebbir!

Ben acizim, sen Kâdir’sin.

Ben fakirim, sen Rahîm’sin.

Ben ölüyüm, sen Hayy’sın.

Ben çaresizim, sen Ehad’sın.

Ben muhtacım, sen Samed’sin.

Ben sağırım, işiten sensin.

Ben körüm, gören sensin.

Ben dilsizim, konuşan sensin.

Ben yaratılıyorum, yaradan sensin.

Ben yokum, var eden sensin.

Ben hiçim ama emellerim büyüktür.

Ben yoksulum ama isteklerim çoktur.

Ben isterim, çünkü sen büyüksün.

Şahit yaz büyüklüğüne bu küçük kalbimi.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **İsmail** (aleyhisselâm) gibi teslimiyeti, sana verdiğimiz ve verilen sözleri yerine getirebilmeyi nasîb et.

Allahım! Bilmeden veya bilerek sana söylenmiş ve söylediğimiz adakları bağımlılık haline getirerek, sürekli sözler vererek, mal kazanma çabası içine girerek, şartlar yerine geldiğinde tatmin edici bulmayarak, “istediğim gibi olmadı yapmayacağım” diyerek, verdiğimiz sözlerden cayarak, çaba ve gayret göstermeden verdiğimiz söz ve adaklarda tekrar tekrar şartlar koşarak, adak, söz ve yeminlerimizi unutup yerine getirmeyerek, belâ ve musibetlerde seni suçlayarak, söylemiş ve yapmış olduğumuz hata ve günahlarımızın karşılığı ile cezalanarak, senin bizlere zulmettiğini, haksızlık yaptığını düşünerek, “ben sana ne yaptım da bu kadar sıkıntı verdin bana” diyerek, isyan ederek, sabır göstermeyerek, senden dilemeyerek, kefâret ve kısas ödemedi, araştırmadan kendi kendimize hükümler ve kararlar vererek, soy ve zürriyetlerimizi araştırmayarak, akraba ve yakınlarımızı insanlara tebliğ etmeyerek, soy ve zürriyetlerimizin adaklar ve şartlar vererek yerine getirmediği ve bizlerin hata ve günahları ile sorumlu tutulduğumuz halde kabullenmeyerek ve yerine getirme çabası içine girmeyerek, kullarından ve sebeplerden medet umarak, medet bekleyerek, ümit ederek, senden ümidimizi keserek, azgın ve azıtan toplumlara taraf olarak, senden hidayet talep etmeyerek, mahcupluk hissetmeyerek, aciz olmadığımı dilediğimde herşeyi yapabileceğimi zannederek, adaletine ve hükümlerine razı olmayarak, âsî ve isyankâr bir şekilde şirk bataklıkları içine düşerek, **haşa ve kellâ!** ilâhlar edinme çabasına düşerek, düşünerek, temenni ve isteklerimizde duayı yeterli görmeyerek veya kabul edilmeyeceği/edilmediği düşünceleri içinde her duaya cevap verdiğini idrak edemeyerek, nefislerimizi dinleyerek, kötölemeyerek, senin adına kestiğimiz hayvan ve kurbanlarda “acaba kabul olmuş mudur” diye şüphelere düşerek, cimrilik yaparak, dinî görev ve hizmetlerimizde namaz, oruç, zekât, sadaka gibi ibadetlerimizin yeterli olduğunu düşünerek, senin yüceliğine ve büyüklüğüne lâıyk görevler ve hizmetler yaptığımızı zannederek, hizmet ve görevlerimizden kaçarak, dünya sevgisi ve eğlenceleri peşinde koşarak, ibadetlerimde lâıykıyla yaptığımı, zamanımın yetersiz olduğunu düşünerek, âhîret hayatımın tehlikeye girmesine ve dünya sevgilerinden kalbimin ayrılmamasına, hayatımı cimrilik üzere geçirmeye, kazandığımız amellerde cimriliği düşünmeye, mal biriktirme çabasına girmeye,

yetim, mazlum ve fakirlerin haklarını gözetmeyerek geçirmiş olduğum her nefesten tüm cimriliklerden tüm adaklardan, yalan söz ve yeminlerden,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl, Yâ Hakem, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Müheymin.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Soy ve zürriyetlerimizden ve anne baba ve kardeşlerimizin bizlerin ayrıldığıımız ve evli olduğumuz eşlerimizin adayıp da yerine getirmediği ve getiremediği fakir doyurma, giydirme sevindirme, **Kur'an-ı Kerim** okuma, **Hatim ve Yâsîn** adakları, mevlid, oruç, hac, sofra, sadaka, tesbih, yiyecek ve içecek dağıtma, türbe yerlerine eşya bırakma ve ziyaret sözleri, mezarlık yaptırma, kefen alma, namaz ve ibadet sözleri, hayvan adakları, vekâlet alıp yerine getiremediğimiz, adanıp söz verilip yerine getirmediikleri ve getirmediğimiz tüm adak ve sözlerin ortaya çıkması ve tüm inananların kurtulması, ölmüş olanlarımızın affı ve bizlerin kurtuluşa ermesi tüm inananların verilmiş sözleri yerine getirebilmeleri ve arınmış bir şekilde huzuruna doğdoğru yolda gelmemize ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin boşa çıkması, tüm hisselerinin kalkması senin elindedir.

Allahım! Bizleri her türlü musallattan kurtar ve musallatlara karşı bizleri muhafaza eyle.

Yâ Vehhâb!

Yokluğa sırf yok olduğu için varlık bahşedersin.

Nankörlerin bile rızkını kesmez inkâr edenlere bile nefes verirsin.

Varlığım senin lütfundur, senin ihsanıdır.

Aciz varlığıma lütfunu, ihsanını daim eyle.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

“Rabbim, bana, anne ve babama verdiği nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat.”⁽¹²⁾

“Rabbim, beni yalnız başıma bırakma, Sen mirasçılardan en hayırlısısın.”⁽¹³⁾

Allahım! Bizlere, **İshak** (aleyhisselâm) gibi senin bizlere razı gördüğün ve şükür nimeti olan anne ve babalarımıza itaat ve itimad etmeyi, anne ve babalarımıza karşı yumuşak huylu olmayı, onlara güzel söz ve cümleler kurarak, onlara hiz-

metten hiç sıkılmadan ve büyüklenmeden hassas davranmayı ve üzerimize düşen anne baba ve evlâtlık haklarını gözeterek vazifelerimizi ifa edebilmeyi, saygılı davranmayı, anne ve babalarımız yanlış yollarda da olsa günah ve hatalar içinde de olsa onlar için güzel temennide bulunmayı, haklarını çiğnemenen rızalarını kazanmış bir şekilde âhirette anne baba ve kardeşlerimizle beraber olmayı, onların akıllarını ve kalplerini huşûya erdirecek ve hidayetlerine ve hidayetlerimize vesile olacak sözler ve davranışlarda bulunmayı, bizlere anne ve babalarımıza tüm ölmüş ve sağ olanlara anne ve babalarının rızalarını alamadan âhirete geçmiş tüm ehli imanın cümlesine nasîb et ve bizlere salih kullar olarak tertemiz ve arınmış bir şekilde sana gelmenin yollarını öğret.

Allahım! Bizlere, vermiş olduğun anne ve babalarımızdan onların da anne ve babalarından soy ve zürriyetlerimizin üvey evlât, kaynana, kayınbaba, akrabalarından, üvey anne ve babalardan tüm âdemoğlunun anne ve babalık, evlâtlık, kardeşlik, akrabalık künyesi ile huzuruna gelenler adına ve onların razı olmayıp rıza göstermediği evlâtlarının ve anne babalarının adına ve yaşayan üzerlerinde soyların devamını sağlayan ve soy kesilmesine uğrayan anne ve babaların evlâtların tüm âdemoğlunun rızalarını kazanmaları ve senin razı olduğun kullar olmaları, iki dünyada birbirlerine haklarını helâl etmiş bir şekilde huzuruna gelmelerinin ve işlemiş olduğumuz ve oldukları tüm günahların ve hataların affı için,

Allahım! Ben, Bana ve tüm Ümmet-i Muhammed'e (*sallallahu aleyhi vesellem*) **ihsan ettiğin tüm anne ve babalardan, tüm akraba, eş ve dostlardan, kardeşlerimden razıyım. Tüm Ümmet-i Muhammed'den** (*sallallahu aleyhi vesellem*) **huzuruna anne ve babalarının rızasını alamadan gelenlerin ve gelecek olanların affı için ben sana tevbe ettim.**

Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Şahid ol Yâ Rabbi! Şahid ol Yâ Rabbi! Şahid ol Yâ Rabbi! Onların ve bizlerin hata ve günahlarını Affet Yâ Rabbi! Affet Yâ Rabbi! Affet Yâ Rabbi!

Beni yoktan var eden **Yâ Mubdî!** beni bu dünyada yalnız bırakmadın. Benim dünyaya gelmeme vesile olan annem ve babam için sana sonsuz kere şükrediyorum.

Tevbeleri kabul edip günahları bağışlayan Allahım! Anneme ve babama okuduğum bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden, kötü sözlerimden ve onlara âsi olmaktan yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Hayy.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Ben onlardan razıyım, sen de onlardan razı ol. Anne ve babama okuduğum dil lânetinden bana ve aileme musallat olan şeytanlardan beni arındır **Yâ Kahrâr!** Affı çok günahları mağfired eden **Yâ Halîm!** Bu günahlarımdan beni helâk etme, senden affını diliyorum. Günahlarımızın affı için biz kullarına yol göster. Senin affına, rızana, kudretine, şefkatine ve merhametine muhtacız.

Allahım! Anneme, babama (*eşime, eşimin anne babasına ve zürriyetine*) kardeşlerime, soyumdan ölmüslere ve sağlara, komşularıma, arkadaşlarıma, mü'min-mü'minat din kardeşlerime, âdemoğullarına ve tüm canlılara dilimle okuduğum bütün lânetlemelerimden, sitemlerimden küfür ve kötü sözlerimden yarattığın katreler ve zerrelere adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Hayy.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Dil ile lânetleme, beddua etme, intizar etme günahını işleyen, soyumdan anne babamın, anne babamın anne babalarının ve soyumun ve zürriyetlerimizin adına, kendi adıma ve soyum ve zürriyetim adına (*eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına*) aynı soydan gelen kardeşlerim adına, alacaklı ve borçlu olduğumuz kimseler adına ve onların ve bizim tevbe etmeden âhirete göçmüş zürriyetleri adına, para, mal, kul hakkı, zulüm ve haksızlık, miras hakkı alacak ve borçlar nedeni ile bize soyumuza ve zürriyetlerimize belâ, beddua, lânet okuyanların adına, yaptıkları bütün beddualardan, lânetlemelerden ve kötü dualardan onların adına ve tüm Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vessellem*) aynı günahı işleyenlerin adına dahi yarattığın katreler ve zerrelere adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Hayy.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Alîm!

Senin için bilmenin başı yoktur.

Ben ancak sonradan bilirim.

Senin bilmediğin bir an yoktur.

Ben ancak bazen bilirim.

Sen açık edip söylediğimi de bilirsin.

Sen susup kendime sakladığımı da bilirsin.

Unutup kendimden sakladığımı da bilirsin.

Kendi kuyularıma aklımın iplerini salarım.

Kendime aklım ermez sen beni benden çok bilensin.

*Kalbimin kuytularında el yordamıyla dolaşırım.
Kendime kendim yetmez sen bana benden çok sırdaşsın.
Bildiğimi bilenlerden eyle beni bilmediğimi bilenlerden eyle beni.
Sana malum olan ayıp ve kusurlarımla utandırma beni.*

Yâ Kâbîd! Yâ Bâsıt!

*Dara düşürürsün genişlik verdiğinde şükretmeyi.
Genişletirsin dara düştüğünde de şükredeni, takdir senindir.
Ya Rabbi! Sen ki imkânsız mümkün kılarırsın.
Darda koyma beni, dara düştüğümde de şükredenlerden eyle.
Sen ki asılları yanında tutarsın, gölgede bırakma beni.*

*Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.
"Rabbim, fesat çıkaran kavme karşı bana yardım et."*⁽¹⁴⁾

Allahım! Bizlere, **Lut** (aleyhisselâm) teslimiyeti ve sabrı ihsan eyle, sapık, haddi aşan, zinaya meyleden, şehvet arzularını ve şehveti kalplerimize güzel gösteren ve eşcinselliğe ve lezbiyenliğin meyiline, gusûlsüzlüğe ve temizliğe engel olan ve olacak tüm vesveselerden tüm hata ve günahlardan tüm **Ümmet-i Muhammed**'i koru ve bu hata ve günahlara sebep olacak tüm vesvese ve günahları açığa çıkar.

Allahım! Kötü hasletler, batıl itikatlar, günahlar, bid'atlar, hatalar ile madde-ten, manen, ruhen, kalben, aklen kirlenmeme sebep olduğum, kâinatın ve mevcudatın bir düsturu olan temizliğe, nezâfete, necaset ve taharet kurallarına karşı işlediğim maddî ve manevî bütün günahlardan, kötü ahlâklı olmaktan, nefsimin kötü arzu ve isteklerinden, manevî hastalıklarla ruhumu kirleten günah ve hatalarımdan, haram yemekten, dilimle günah söz söylemekten, ayaklarımla günah için yürümekten, gözlerimle harama bakmaktan, kulaklarımla kötü söz işitmekten, sana şirk koşan bir akıldan, azgın bir nefisten, günahlarımın çirkinlikleri ile bedenimi ve ruhumu lânetlediğim bütün sözlerimden ve davranışlarımdan, maddî ve manevî bulaştığım bütün günah kirlerinden, gaflet içinde yaşamaktan, yarattıklarını kusurlu görmekten, verdiğin şükür nimetlerine pis demekten, kalbimi ve aklımı dünya ile alakalı işlerle meşgul etmekten, sağlığımı ve zamanımı fani yerlerde tüketmekten, tevbe ve dualarımı geciktirmekten ve yapmamaktan, başıma gelen musibetlerde seni kusurlu bulmaktan, nefsimi kusursuz görmekten, yarattıklarına pis demekten, yarattıklarını kusurlu görmekten, yediğim, içtiğim, giydiğim, kullandığım bütün nimetleri pis ve kirli diyerek lânetlemekten ve günahlarımla kirletmekten, beğenmemekten, senin **el-Kuddûs!** isminden ümidimi

(14) Kur'an-ı Kerim, Ankebut, 29/30.

kesmekten, yaptığım tevbe ve dualardan sonra arınmadığımı düşünmekten ve söylemekten, **el-Kuddûs!** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, lânet, beddua, inkâr, kahr, belâ, intizar sözlerimden ve davranışlarımdan, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı ve yapacağı şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahr sözlerinden ve nezâfetsiz, necaset ve taharetsiz, gusûlsüz, usûlsüz geçen kirli hayatlardan

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

“Sıkıntımı, keder ve hüznümü sadece Allah’a arz ediyorum.”⁽¹⁵⁾

“Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin Yaraticısı, dünyada ve âhirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat.”⁽¹⁶⁾

“Rabbimiz! Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara eğilim gösterir, cahillerden olurum.”⁽¹⁷⁾

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **Yakub** (*aleyhisselâm*) gibi senin yolunda **Saffetullah** olmayı, anne babalarımızdan, kardeş ve çocuklarımızdan, dede ve ninelerimizden, akrabalarımızdan, eşlerimizden, ayrılık halinde olsak bile sabır ve tevekkül etmeyi, üzüntü ve kederlerimizde yüreklerimize ve kalbimize düşen akları, kullarına ve yarattığın canlılara olan haddi aşarak bağlanmayı, aşk, sevgi, şefkat, merhamet, muhabbet ve isyanları katından bir rahmet ile adeta **Yusuf** (*aleyhisselâm*) gömleği misali bizlere yetiştir. **Rabbim!** rahmetin ile açılan akıl ve kalp gözlerimizi senin aşkın, muhabbetin ve senin razı olduğun ameller ile doldur. **Haşr günü** gelip mahkeme-i kübra kurulduğunda Allahım! sana senin nimetlendirdiğin ve desteklediğin aşk, muhabbet ile tertemiz ve arınmış bir şekilde iki dünyada da seni nida edip tesbih etmeyi bizlere nasîb et. Allahım! Kalplerimize ve akıllarımıza bu zamana kadar koyduğumuz tüm aşk, sevgi ve muhabbetlerden özlemlerden

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'z-zâkirin (*Ey zikredenlerin ve zikredenleri mü-kafatlandıranların en hayırlısı*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ farice külli mağmum. (*Ey bütün üzüntüye düşenlerin sevindiricisi*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ habibe'l-kulub (*Ey kalplerin sevgilisi*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ tabibe'l-kulub (*Ey kalplerin tabibi*)

(15) Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/86.

(16) Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/101.

(17) Kur'an-ı Kerim, Yusuf, 12/33.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ habibel bekkâin (Ey günahları için, kendisine olan aşk ve muhabbetten dolayı ağlayanların sevgilisi)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ mucibe daveti'l-muzz-tarrin. (Ey darda kalanların dualarına cevap veren)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ gâfirel müznibin. (Ey günahkarların bağışlayıcısı)

Ey gaip olmayan Şahit!

Ey uzak olmayan Karîb!

Ey mağlup olmayan Galib!

Bizleri bu musibetlerden kurtar. Bunun için bizlere bir çıkış yolu nasîb et.

Yâ Rabbi! Sabır ile maksadımıza kavuşmayı, ağzımızdan çıkan sözlere şirinlik katmanı, yüzlerimizi ve eşlerimizi nurun ile nurlandırmanı, gam ve sıkıntılardan kurtarmanı, kullukta kusur etmeyip şikayette bulunmayı, güzel vasıflı olmayı, akıl sahiplerine örnek olmayı, sabır ve takva üzere durmayı bizlere nasîb et.

Allahümme sallî alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın.”⁽¹⁸⁾

Allahım! Bizlere, **Eyyûb** (aleyhisselâm) gibi musibet ve hastalıklarımıza rıza göstermeyi ve şükretmeyi, kendi yaptığımız hata ve günahlardan arınmada ve imtihanlarımızda ne olursa olsun sabretmeyi nasîb et.

Allahım! Sen hiçbir zaman bizlere zulmetmedin. Biz kulların hastalık ve musibetlere senin huzurundan firaklar ile giriftar olduk. Musibet ve hastalıklardan çıkış yolu için dua ve tevekkül etmeyerek, sabır ve rıza göstermeyerek, musibet hastalık ve şerlere müptelâ olduk, kapılar açtık, hastalık ve musibetlere tahammül etmeyerek, büyüklenecek, haketmediğimizi düşünerek âsî ve isyankar olduk. Hastalık ve musibetlerin zâhiri sebeplerine bakarak yorumlar yaptık, daimî hayatın saadeti için çalışmayarak, gaflet içinde dünya güzelliklerini tercih ettik, sıhhat ve afiyette dünyayı hoş görerek ve isteyerek, kabrin ve ölümün hatıra gelmesine engel olacak düşünceler içinde boğularak, heva ile senin cehennemini hakedecek kullar olduk. Hata ve günahlarda hastalık ve musibetlerde şerlerde çıkış için sana iltica etmeyip kullarına müracaat ederek, onların vesile olduğunu unutarak isyana ve şirke düştük. Bizlere verdiğin musibet ve hastalıkların merhamet yüzüne bakmadan zâhirine hükümler giydirme çabası içine girdik. Musibet ve hastalıkların her dakikasının sabır ile ibadet hükmünde olduğunu bilmeyerek, hastalık ve musibetlerin günah ve hatalarımızın affı için bir nevi kefâret olduğunu unutarak, senin merhamet ve şefkatini sorgulayıp endişe duyarak, senin yüceliğini, merhametini idrak etmeyerek, *“neden ben”* diyerek nedenin benim hata ve gün-

(18) Kur'an-ı Kerim, Enbiya, 21/83.

nahlarım olduğunu anlamak istemeyerek, hata ve günahlarımın aczime, fakrıma zarar getireceğini, cezana, azabına ve gazabına uğrayacak sözler sarfederek, senin affediciliğini ve rahmetini sorgulayarak, senden ümit kesmeme ve kalplerimin mühürlenmesine sebep olan tüm düşüncelerimden, tüm sabırsızlıklarımın, tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, küfür ve âsîlik ve isyanlarımdan gizli-açık tüm şirklerden, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına (*eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına*) aynı soydan gelen kardeşlerim adına tüm **Ümmet-i Muhammed**'den aynı günahları işleyenler adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl, Yâ Hakem, Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Bâtın, Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi', Yâ Şâfi.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Hâfid!

Öyle Hâfid'sin ki yokluğa yuvarlarsın varlığıyla gurura düşeni.

Öyle Hâfid'sin ki zilletle düşürürsün kendisini yücelteni.

Gururdan azad eyle nefsimi zilletle düşürme kalbimi.

Yâ Râfi!

Sana secdelerimle sultan eyle beni.

Kulluğumla şereflendir beni.

Katında rütbelendir beni.

İyiler arasında an beni.

Yükseklere al beni.

Yâ Muizz!

İzzetim varsa ancak senin verdiğin kadardır.

Yalnız sana itaat etmenin izzetini ver bana.

İzzetine ayine et fakiri.

Yâ Muzill!

Sana boyun eğişim en tatlı sevincimdir.

Senin kapına gelmeyen sonsuz çaresizlikler içindedir.

Sana muhtaç oluşum en büyük şerefimdir.

Cevapsız bırakma beni.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **Zülkifl** (*aleyhisselâm*) gibi güzel ahlâk sahibi olmayı, ibadetlerimizi yerine getirebilmeyi, riya, ucb ve tekebbürden uzak huşû içinde sana gelmeyi nasîb et.

Allahım! İbadetlerimde, geçmişimde kılmadığım ve boşa harcadığım namazları ve vazifeleri yerine getirebilmeyi ve yerine getirmedığım namazların, vazifelerin ve ibadetlerin yerine geçmesi, her dua edişimizde ve namazlarımız ve ibadetlerimizin tümünde, **Kur'an-ı Kerim** okuyuşumuzda ve okuduklarında, her ezanda başta Efendimiz Hz. Muhammed'e (*sallallahu aleyhi vesellem*), tüm nebi ve rasullerine, enbiyalarına, evliyaullah'a, sahabe efendilerimize, velilerine, müctehidlerine, müceddidlerine, risale-i nur talebelerine, hakka sayık olanlara, tüm ehl-i imanın cümlesinin ölmüşlerinin eksik ve yerine getiremediği ibadet ve kulluk görevlerinin ve kul haklarının ve kabir azabı çekmelerine neden olan günahlarının affı ve kefâreti olması ve ruhaniyetlerine sadaka olarak geçmesi niyetine biz yeryüzünde bulunan kullarından onların ve bizlerin defterlerine her harfi satırı ve yaptığımız iyiliklerde milyonlar sevaplar ihsan eyle.

Ey dostu olmayanların dostu!

Senin ipine sarılmış, tüm bağılığıma zarar verecek kötü temennilerimi, günahlarımı, isyan ve şirk sözlerimi ve kötü alışkanlıklarımı kaldır.

Ey zararı kaldıran!

Ey herşeyin kendisine boyun eğdiği!

Ey herşeyin kendisine itaat ettiği!

Beni doğumum, yaşamım, sekerâtım, ölümüm ve âhiretimin her salisesinde, her zaman ve mekan içinden ve dışından sana boyun eğen ve itaatine, ahbine, vâdine, sadık kullarından eyle. Senin razı olduğun ve rıza gösterdiğin işler muhabbetler ve şefkatlerinle meşgul et.

Ey saptıran ve hidayet veren!

Annemi, babamı, kardeşlerimi, eşimi, evlâtlarımı, tanıdığım ve tanımadığım, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananları ve tüm Ümmet-i Muhammed'i (*sallallahu aleyhi vesellem*) senin hak yolundan saparak geçirmiş olduğumuz her ilkbaharı ve yazı, her sonbaharı ve kışı, dünleri, anları, yarınları, sabahtan öğlene geçen, öğleden ikindiye geçen, akşamdan yatsıya geçen, teheccüdden seherlere namazsız geçen her nefesin, sözlerin, bakışların, hareketlerin gafletinden, her şerrin ve vesvesenin bize verdiği zarardan ve darlıktan, bizleri cehenneme sürükleyen tüm günahların bataklığından, acz ve fakırsız, sana teslimiyetsiz geçen her günün aydınlığından ve karanlığından senin hidayetine muhtacım,

Ey bağışlayanların en hayırlısı!

Ey yardım edenlerin en hayırlısı!

Ey hükmedenlerin en hayırlısı!

Ey rahmet yüklü bulutları yaratan!

Hidayetin ile günah prangası ile prangalanan kalbimin mühürlerini çöz. **Ey tüm anahtarlar elinde olan!** Günahlar ile geçen her anımı affet. Kuruyan bedenlerimize ve kalbimize rahmet yüklü bulutların ile merhamet et. Kalplerimizi özüne kavuştur. Merhamet bahçelerine ektiğin şefkat tohumları ile şenlendir. Sana olan aşk ve muhabbet filizleriyle filizlendir. Yüceliğini ve övülmeye lâyık olduğunu unutturma. Dünya hevasının ücreti olan cezaları bizlerden kaldır. **Rahmâniyet ve Rahîmiyet** musluklarından akan damlaların ile bizleri canlandır.

Tüm **Ümmet-i Muhammed**'i ve beni ve sana eman eden herkesi sana çıkan yolların adresini kaybetmiş bir akıldan, dilden, tüm uzuvlardan koru, her adımımızı sana olan itaat ve birliğimizi sana çevir. Çünkü sen **çok yüce, övülmeye ve ibadet edilmeye lâyık olansın**. Tevbe kapıları kapanınca, güneş batıdan doğduğunda, mahkeme-i kübra kurulunca, defterler bir bir açılınca, cennetlikler cennette karar kılıp kapılar kapanınca, hesabımı kolaylaştır. Nurunun hakikatleri ile nurlandır. Günahlarımın hüccetinden ve ağırlığından Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçen her günün içindeki salavatlarca affına mağfiretine, azabının şiddetinden sana sığınırım. Sığınakların en güvenlisi kulun ve Rasulün efendimiz Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sünneti seniyyesi ve şefaatine biz yakaran ve âsî kullarını nail eyle. Senin **izzet ve şerefini** övecek davranışlarla ümmet sancağı altında bir sancaktar eyle.

Allahım! Bize sevgini ve bizi sana yaklaştıracak şeylerin sevgisini nasîb eyle. Allah'ım! Bizi, dünyada senin sevgin ve bizi sana ve senin emrettiğin gibi istikâmetli olmaya yaklaştıracak şeylerin sevgisiyle, âhirette ise rahmetin ve cemâlini bize göstermeyle rızıklandır. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın Allah'ım! Sen benim Rabbimsin, ben ise senin bir kulunum. Sen herşeyi yaratan Hâlık'sın, ben ise senin bir mahlûkunum. Sen rızık veren Rezzâk'sın, ben ise senin rızıkla beslenen bir merzûkunum. Sen mülk sahibi Mâlik'sin, ben ise senin kölen olan memlûküm. Sen gerçek izzet sahibi olan Azîz'sin, ben ise âciz ve zelilim. Sen hazîneleri bitmeyen zenginlik sahibi Ğaniyy'sin, ben ise senin ihsanına muhtaç fakr-ı mutlak içinde bir fakirim. Sen gerçek hayat sahibi Hayy'sın; ben ise, senin hayat verişin olmasa, bir ölüyüm. Sen varlığı ebedî olan Bâkî'sin, ben ise gelip geçici bir fâniyim. Sen sonsuz izzet ve şeref sahibi Kerîm'sin, ben ise zillet ve kötülükler içinde bocalayan bir leîmim. Sen sonsuz ihsan sahibi Muhsin'sin, ben ise günah ve kötülük işleyen bir âsîyim.

Sen günahları bol bol bağışlayan Ğafûr'sun, ben ise bir günahkârım. Sen sonsuz azamet ve büyüklük sahibi Azîm'sin, ben ise küçük ve değersiz bir hakîrim. Sen gerçek kudret ve kuvvet sahibi Kavîyyisin, ben ise sınırsız acz içinde bir zaîfım. Sen bağış ve ihsanı veren Mu'tîsin, ben ise lütûf ve ikramına muhtaç bir dilenciyim. Sen her türlü zarar ve korkudan uzak Emîn'sin, ben ise maddî ve mânevî korkular içinde biriyim. Sen cömertlik sahibi Cevâd'sın, ben ise senin cömertliğine muhtaç bir miskinim. Sen kullarının duâlarına cevap veren Mucîb'sin, ben ise sana yalvaran duâciyim. Sen şifâ veren Şâfi'sin, ben ise türlü dertlere mübtelâ hastayım.

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık, Yâ Rezzâk, Yâ Mâlik.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîz, Yâ Ğaniyy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Bâkî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muhsin, Yâ Kerîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğafûr, Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kavîyy, Yâ Mu'tî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb, Yâ Şâfi, Yâ Emîn.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Latîf!

Senin hükmün her şeyin her haline inceden inceye nüfûz eder.

Hükmüne razı olmayı lütfet bana.

Lütfunu hakkımda hükmün eyle.

Hükmünü hakkımda latîf eyle.

Yâ Aliyy!

En güzel sıfatlar bile seni nitelemeye yetmez.

Senin lütfunun şulesidir bütün güzel sıfatlar.

En mükemmel vasıflar bile seni vasfetmeye yetmez.

Senin cemâlinin gölgesidir bütün mükemmel vasıflar.

Sen her türlü tasavvurun ötesindesin.

Sen her türlü hayalin üzerindesin.

Sıfatlarına hayaller erişemez, yüceliğine akıl sır ermez.

Senin lütfunla ulviyet kazanır alemler.

Senin tenezzülünle mertebeler kazanır insan, cin ve melekler.

Aczime yüce kudretinle medet eyle.

Fakrım a ulvi yakınlığıyla imdat eyle.

Sen ki içimin içinde olup bitenleri bilirsin, yakınlığına al beni.

Sen ki yüceler yücesisin, senden başkasına boyun eğdirme beni.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında ‘Sen hak ile hüküm ver,’ Sen ‘hüküm verenlerin’ en hayırlısıdır.”⁽¹⁹⁾

Allahım! Bizlere, **Şuayb** (*aleyhisselâm*) gibi emir ve yasakları çiğnemediği tebliğ etmeyi, güzel konuşmayı, kalpleri ve akılları okşayan sözler ve cümleler kurmayı nasib et.

Allahım! Bugüne kadar ağızlarımızı hayır için sarfetmeyerek, güzel ve ılımlı konuşmayarak, senin emir ve yasakların dışına çıkarak, kullarına kendi arzu ve isteklerimizden dolayı yanlış tebliğ ve öğütlerde bulunarak yanlış sevklerine sebep olan sözlerden, riya, kibir, ucb, kin mükemmeliyetçiliğin aşılmasına sebep olduğumuz hareket ve sözlerden, yanlış tebliğlerle kötü temenni ve düşünceler ile zarar verdiğim ve zarara uğramalarına ve bid’alara yol açılmasına kapılar aralmasına sebep olan tüm hareket, söz ve davranışlarımdan, kendi adıma ve yanlış sevk olunanlar adına,

Allahım! Bizler günahkâr da olsak, ne kadar hata ve günahlar işlese bile senin emir ve yasaklarını tebliğ etmeye ve yaşamaya memuruz. Allahım! Senin hidayete erdirmediğin kullarına emir ve yasakları tebliğ ederken, onları aşağılayarak, kınayarak, çaba göstermedikleri için kapilerini kırarak, üzülmelerine ve kederlenmelerine yol açtığımız ve zarar görmelerine sebep olduğumuz yanlış tebliğ ve kötü söz ve düşünceler ile doğru olanı görmemize ve doğruluktan sapmamıza sebep olan kötü söz ve düşüncelerden, dillerimize takıntı haline gelen küfürlerden, bedenlerimizin hatalara ve yanlışlara sevkine sebep olan hareketlerden, yanlış sevk olunanlar, beden ve azalarını günahlar ve hatalara alıştıran küfür ve kötü sözleri takıntı haline getirenler adına ve kendi adıma,

Yarattığın katreler ve zerrelere adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Alîm, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr, Yâ Semî’.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

“Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsimi zulmettim, artık beni bağışla”⁽²⁰⁾

“Rabbim, zalimler topluluğundan beni kurtar”⁽²¹⁾

(19) Kur’an-ı Kerim, Araf, 7/89.

(20) Kur’an-ı Kerim, Kasas, 28/16.

“*Senin denemenden başkası değildir. Sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısısın. Bize bu dünyada da, âhirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik*”⁽²²⁾

“*Rabbim, benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz ki söyleyeceklerimi kavrasınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl. Onunla arkamı kuvvetlendir. Onu işimde ortak kıl, böylece Seni çok tesbih edelim ve Seni çok zikredelim. Şüphesiz Sen bizi görüyorsun.*”⁽²³⁾

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **Musa** (aleyhisselâm) gibi nefsî firavunları bertaraf edecek sözler ve teslimiyet nasîb et. İslâm bayraklarına sağlam kaleler ve asalar nasîb et. Hiç kopmayan kardeşlik bağları ve yardımcıları nasîb et.

Allahım! Peygamberlerimiz zamanında inanan ve inanmayan toplumlar zâhirdi, açıktan günah işledikleri ve kendilerine elçiler gönderilmesine rağmen atalarından alışılageldikleri putları sana aracı tayin ettiler ve gönderdiğin elçilerine büyüklük tasladılar ve atalarının yaptıkları ile övündüler ve senin mübarek vahyini “*bunlar evvelkilerin masallarıdır*” diyerek küçümsediler. **Mütekebbirlerin** konağı olan cehennemine rahmetinden uzak, gazabına ve azabına yakalanmış bir şekilde girdiler.

Allahım! Biz kulların ise bu ahir zamanda malları, evlâtları, gösterişli eşyaları, makamları, kulları, eşleri, nefisleri sana ortakçı yaparak, âsîlik, isyan ve şirk günahları ile nefislerimizin ve bedenlerimizin firavuncuklar olmasına sebep olduk. Bu ahir zamanda günahlar ve hatalarda ısrarcı davranarak ve tevbe ve dualarımızı keserek rahmetinden uzak cehennemini hak eden, gazabına yakın kullar haline geldik. Biz aciz kulların azıtan ve helâk olan kavimlerden dersler alıp kendimize çekidüzen verme çabasına girmek yerine onlardan daha kötü günahlar ve hatalar işler olduk. Onların yaptıklarına özenerek çetin hesap günü olan mahkeme-i kübraya azıksız ve defterini sol tarafından alacak ve son nefesinde huzuruna şehadetsiz ve imansız bir şekilde çıkacak kullar haline geldik.

Allahım! Haramların ve günahların ençok işlendiği bu asırda, tüm kullarının huzuruna toplanacağı mahşer gününün ve senin vâdlerinin hak olduğunun ilânının yaklaştığı bu zamanlarda, günah ve hatalardan vazgeçip, tekrar aynı günah ve hatalar içine düşerek, senin rahmet ve merhametinden ümit keserek, senin yüceliğini ve büyüklüğünü idrak edemeyerek, kendimi kendime malik zannede-

(21) Kur'an-ı Kerim, Kasas, 28/21.

(22) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/155-156.

(23) Kur'an-ı Kerim, Taha, 20/25-35.

rek, kendimi idare edebileceğimi zannederek, nefsimi ve şeytanı kendime zırlı yaparak, onların sözlerine, vesveselerine kulak verip, yarattığın canlılara zarar verecek işlere kalkışarak, geri dönüşü olmayan yollarda ebedi cehennemini hak edecek, cehennemine götürecektir söz ve davranışlar ve düşüncelere yer vererek, kendimizi, eşlerimizi, soylarımızı, ailelerimizi ve din kardeşlerimizi de peşimizden sürükleyip azabını ve gazabını hak etmelerine sebep olan tüm fitnelerden, vesveselerden şeytanın tüm tuzak ve hilelerinden sana sığınıyorum ve tüm din kardeşlerim, ailem ve kendim için senden tam bir hidayet talep ediyorum.

Allahım! Belki de ben cehennemini hak eden cüz'i irade ile de olsa bu dünyada istesem bile hiç bir şey yapamayacak kadar güçsüz ve âciz bir kulunum. Üzerime düşen kulluk ve ibadet görevlerimi bile hiçbir zaman tam ve eksiksiz senin yüceliğine ve büyüklüğüne, şanına lâıyk bir şekilde eda edemeyecek kadar zayıfım ve her zaman her nefesimde senden gelecek her hayra muhtacım, tüm kötülük ve şerlerden de sana sığınırım.

Allahım! Bugün yaşıyor isem, nimetlerinden faydalaniyor isem, aza ve çoğa kanaat edebiliyor isem, elbise giyiyor, konuşabiliyor, uyuyup uyanabiliyor isem, yarattığın güzellikleri görebiliyor isem, hareket edip nefes alabiliyor isem, bunların hepsi senin yüceliğinin ve merhametinin göstergeleridir.

Allahım! Sen **ol** dediğin için bile olmak, varlık suretine bürünüp kendisini sana muhtaç ve âciz görüp senin yüceliğinden baygın düşer, seni hamd ve tesbih ederim. Allahım! Varlık sureti içinde yok olmayı dileyerek, senin emirlerine rıza göstermeyerek, cehenneminde yok olup gitmeyi temenni ederek, tekebbür ve kibir ile işlediğim tüm günahlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Mütekebbir.

Allahım! Dilerim ki ebedi bir lisanım olsun iki dünyada da seni, bitmek tükenmek bilmeyen zenginliğini ve sözlerini hamd ve tesbih etsin. Dilerim ki her nefesim ve kalbimin atışları seni zikretsın. Dilerim ki her saatin tik tak sesi senin razı olduğun ve olacağın işler için geçsin. Sözlerin ve ayetlerin varlığımın her zerresine ilmik ilmik işlensin. Bedenim ise nurlarının kaynağında nurlanıp senin ebedi birliğine tek ilâh olduğuna şahitlik ve şehadet etsin.

Allahım! Bizlere İslâm bayraklarını tüm yeryüzüne dikmeyi, tevhid ve kardeşlik bağlarımızı güçlendiren kuvveler ile nefsi firavunları 12 parçaya bölüp bertaraf edecek, İslâmın bayraktarlığına vazife görecektir asalar nasıb et. Ülkemize kıyamete kadar yıkılamayacak, içine girenlerin bir daha geri dönmek istemeyeceği fethedilemeyecek kaleler nasıb et.

Allahım! **Musa**'ya (*aleyhisselâm*), **Harun-u Kalib-i** ihsan edip yardımlaşmanın önemini gösterdiğin gibi, **Yuşa**'yı (*aleyhisselâm*) ihsan edip âhiret yolculuğunun önemini öğrettiğin gibi, **Hızır**'ı (*aleyhisselâm*) gönderip hakikat ve hikmet ilim

derslerinden öğütler verdiği gibi, **Hızkıl'a** (*aleyhisselâm*) hicret nasîb ettiğin gibi, çıktığımız yollarda bizlere sağ-salim varmayı, yaşlılığımızda bizlerle ilgilenen hayırlı evlât ve vârisler nasîb et.

Allahım! Biz kullarına da yardımlaşmayı, âhiret yolculuğumuzda metanetli ve sabırlı kardeşlerimizle istişare halinde olmayı, darda ve zorda kaldığımızda çözüm yolları bulmayı nasîb et.

Allahümmesalli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **İlyas** (*aleyhisselâm*) gibi fani şeylerden nefsimizi çekerek kanaat içinde yaşamayı, faydalı fikirlerle ibadet ve ilim ile meşgul olmayı, senin hatırına kendi nefislerimizin hatırını kırmayı nasîb et. Allahım! Bizlere, **Elyasa** (*aleyhisselâm*) gibi vefalı ve emanete sahip çıkan soy ve varisler nasîb et.

Yâ Hafız!

*Hıfzının hazinesinde alem bir noktadan ibarettir.
Hıfzının ayinesinde ay ve güneş sönük bir parıltıdan ibarettir.
Bahar kışa döner birgün gün akşama çıkar.
Sabahlar sendendir koru beni sabaha eriştir.
Yıldızlar söner birgün dağlar yerinden oynar.
Gökler senindir koru beni kapına yetiştir.
Göklerde ölür birgün yer yerinden oynar.
Her yer senindir koru beni menzile eriştir.
Kuşlar dağılır birgün denizler kaynar ufuklar senindir.
Koru beni ötelere eriştir.
İsmim unutulur birgün sesim boşlukta çınlar.
Yakınlıklar sendendir.
Koru beni yakınlığına eriştir.
Defterim açılır birgün günahlarım çok tutar.
Takdir senindir koru beni affını yetiştir.
Sözüm biter birgün sessizlik uzar kelâm senindir.
Koru beni müjdeni yetiştir.*

Yâ Mukît!

*Sen ki herkesin her ihtiyacını her an görüp gözetirsin.
Sana ayandır her türlü niyet ve hareketim.
Sen ki sonsuzluk istediğini kalbime ilham edersin.
Sana malumdur bütün dualarım ve isteklerim.*

Sen ki zayıf ve âcizleri yetim ve yoksulları kollayıp gözetirsin.
 Sana âşinadır âcizliğim ve yetimliğim.
 Sen ki öncelikle yoksullara keremde bulunmayı seversin.
 Sana âşikardır sevapça yoksulluğum ve eksikliğim.
 Niyetlerimi güzelleştir ihlâsa eriştir beni.
 Ömrümü ebede bitıştır cennetine yerleştir beni.
 Yoksulluğumu rahmetine ayine eyle başkasına el açtırma.
 Günahlarımı gufranına bahane eyle yüzümü kara çıkarma.

Yâ Melîk!

Kimse kimseye fayda vermediği gün hüküm senin.
 Gökler yarılrken sahibim sensin.
 Yıldızlar dağılrken sahibim sensin.
 Varlığım bana ait değil varım yoğum senin.
 Elimde olanlar benim değil sahiplendiklerim de senin.
 Yokluğa düşürme beni an senin.
 Darlık verme kalbime mekan senin.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.
 Allahım! Bizlere, **Yunus** (aleyhisselâm) gibi kurtuluş ve selâmet nasîb et.

“Lâ ilâhe illâ ente sübhaneke. İnni küntü mine’z-zalimin - Senden başka ilâh yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum.”⁽²⁴⁾

Allahım! Bu münacatın sırr-ı azimine ihtiyacı olan zelil ve gaflete düşmüş nefsimin kusurlarını görmeme engel olan ve firaklara musibetlere müptelâ olmuş şu âciz bedenime bir necat ver. Manevî denizlerin şiddetli karanlıklarında perdeleyen ayne’l-yakîn, hakka’l-yakîn, ilme’l-yakîn nurlarının kaynağını görmeme engel olan hata ve günahlarımdan beni, ailemi, tüm Ümmet-i Muhammed’i arındır.

Her geceyi sabaha, her kışı bahara, her anı saniyeye, her saniyeyi dakikaya, her dakikayı saatlere, her saati günlere, her günü feleklerin devranına inkişaf ettiren, ayları, seneleri tesbih taneleri gibi ardarda dizerek herbirine vazifeler tayin edip, gece ve gündüz kaleme nazar edip, biz âciz ve âsî kullarının isteklerine tektek ayrı ayrı hiç şaşırmadan vakti vaktine cevap vererek, kendisini temenni edenleri hilmi ile kuşatıp gaflet ve musibetler ile mühürlenmiş katılaştıran ve kuruyan kalplere hidayet nasîb edip, her kulunun gafletini şerlerini ve âsîliklerini hayra çevirip, dualarını işitip yollar ve vesileler tayin ederek, kemâl ve nizam ile kullarını dilediklerini selâmete erdirip, kendisine dua edenlerin isteklerine ce-

vap vererek, **Esmâü'l-Hüsna'nın Cevşenü'l-Kebir'in Kur'an-ı Kerim'in** binbir cilvelerini ve güzelliğini gözler önüne sererek, hiçbir ilinti ve cevherin kendisine zarar dokunduramayacağını işaretlerini akıl sahiplerine tek tek göstererek, varlığının, kudretinin, birliğinin, yücelik ve merhametinin kanıtları ile kendisine şahadet ettiren ve boyun eğdiren rahmet ve merhameti karşısında tüm âsilerin ve isyankârların utanacağı, söz ve kelimelerin tüm hata ve günahların yok olup gideceği, kelime, harf ve sayıların karşısında acze düşerek kendisine ihtiyaç duyduğu **Vâhidü'l-Kahhâr olan Yüce Allahım!** Bu asrın dağdağalı anları, günahlar ve haramların, hataların en çok işlendiği bu zamanda yaşıyor isek gazabının rahmetini geçtiği bu ahir zamanda bizlere yollar açıp merhametinin, büyüklüğünün eşsiz ve benzersiz bir olduğunu bizlere gösterip kaplerimize sükûnet ve emniyet veriyor isen, vaveylâların koptuğu cehennemden azabından bizlere selâmet verip çıkış yolları gösteriyor isen, biz kullarının acz ve fakirliklerini kalplere işleyip isyan ve âsîliklerden vazgeçiriyor isen, bizlere hediyeler ihsan edip biz kullarına kurtuluş yolları veriyor isen, bizler biliyoruz ki yaşıyor ve ayakta durabiliyor isek, herşey senin sayendedir, sendendir ve sanadır. Bugün dua edebiliyor ve ibadet ediyor isek, sende bizlerden ümid varsın.

Allahım! Bizlerin bu ahir asırda nefisleri hut(*balık*), hata ve günahları deniz, nazarı gafletlerimiz ise, gece olup karanlıklar içinde firaklarla bedenlerimiz acıklı ve azaplı cezalara maruz kalıp huzuru dergahına gelmemize engel oluyor. Doğrusu hiçbir engel senin biz âciz kullarına ihsan ettiklerinin önüne geçemez.

Allahım! Gaflet ve hatalar ile geçen ömrümde istikbalimi zedeleyip his, vehim ve hevaların peşinde koşup nefsimin beni ele geçirmesine, nefsimin arzularını senin emir ve yasaklarının üstünde tutarak vermiş olduğun azaların firaklar ile lânetlenmesine ve haramlara çalışmasına sebep olduğum musibet ve cezalarını kabul etmeyerek, *“ben bunu hakkedecek ne yaptım ki”* diyerek, *“beni kimse yargılayamaz; Allah beni niye cin-şeytan ve insanlarla sınıyor, cezalandırıyor”* diyerek, düşünerek, vesveselere kulak asarak, tevekkül ve sabır ile musibet ve cezalardan ders almayıp şekva ederek, hem âhiretimi hem dünyamı hem de istikbalimin heba olmasına ve mahviyetine çalışıp zulüm ederek, mazlumun günahlarının zalime yükleneceği, devenin iğne deliğinden geçmeye çalışacağı, sol elin sağ elden hakkını isteyeceği, boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan hak talep edeceği, cehennemden *“bana gel”, “daha yok mu?”* diye haykırpı inlediği, zerre kadar hayır işleyenin mükafat göreceği, zerre kadar şer işleyenin zarar göreceği büyük hesap gününde, kimsenin kimseye gizli kalmayacağı o dehşetli günün azabından, korkusundan ayaklarımı ve kalbimi sağlam kıl, sabit kadem eyle. Üzerime ve ruhuma sükûnet ver. Hesabı çabuk görülüp, rızanı kazanmış bir kul olarak huzuruna

gelmeme vesile olacak tertemiz ve arınmış bir şekilde seni mutlu etmiş ve yüzünü güldürmüş, hoşnutluğunu kazanmış bir kul olarak gelmeyi, bana ve aileme tüm Ümmet-i Muhammed'e nasîb et.

Allahım! Tüm düşünce, his, vehim, nefsimin istekleri ile sana gizli-açık şirk koştuktan

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Mütekebbir.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Aleyhime ittifak eden istikbal, dünya, his, vehim, heva-i nefsi ben-den def et **Yâ Dâfi!**

Benim ve mü'minlerin âhiretini heba edecek söz, düşünce, fiil ve davranışları hayırlara çevirip, bize zarar vermesine ve firaklara yol açmasına engel ol **Yâ Mâni!**

Günah ve hatalarımızdan, gafletimiz ile karanlık ve firaklarla geçen zamanımızın üzerine bir kamer ihsan et. Onun ışığı ile kurtuluşu, emniyeti ve selâmeti bizlere nasîb et. **Bismillâh irrahmân irrahîm**'in sırları ile bizleri kötülükler, kötü düşünce ve sözlerden men et **Yâ Rabbi!**

O'dur cevherlerine nazar edip kudretinin yüceliğini gösteren.

O'dur dilediğinden benliğini alıp kendisiyle cem eden.

O'dur varlığın zübdelelerini gözler önüne seren.

O'dur varlığı ile yarattığı bütün kulların mevcudatını bilen.

O'dur bütün kullarının kalplerine ve akıllarına can verip sözler sümbüllendiren.

O'dur her mevcudun hülâsasını bilen.

O'dur kullarını acze düşürüp musahhar eden, rahatlığı için cevveleri mağlup edip katında sayısız nimetler bahşeden.

O'dur kullarını gizli sırlar ile kuşatıp akılları ve nefisleri hayrete düşüren.

O'dur şuurlara açıklık ihsan edip maddî manevî hibelerle destekleyen,

O'dur fihristelerin özünü bilen, her kuluna ayrı ayrı programlar ihsan edip kendisine döndüren.

O'dur ölümü öldürüp tekrar diriltecek olan.

O'dur her nefeste kullarını öldürüp diriltten, kalpleri ve akılları titreten.

O'dur kendisine döndüren mülkün sahibi.

O'dur yarattıklarına keyfiyet verip hazır eden.

O'dur kalemi bitkin düşürüp her dua ve isteğe karşılık veren.

O'dur mazlumun ahına arşı titreten.

O'dur dua ve tevbelere buraklar ihsan edip çaba ve gayretlere rızık temin eden.

O'dur askerler gönderip âsî ve isyankârları zillate ve acze düşürüp terbiye eden.

O'dur kullarına şefkat tokatı atıp çekidüzen veren.

O'dur her sesi işitip hata ve günahların affı için yol gösteren.

O'dur kendisine sığınan tevekkül edenlerin etrafına setler çeken.

O'dur hesabı süratli gören.

O'dur ümitsizliğe düşenlere ümit veren.

O'dur hediyeler ihsan edip kullarını neşelendiren.

O'dur keder ve hüznüleri kaldırıp ferahlık ve sıhhat veren.

O'dur medet isteyenlere imdat eden.

O'dur utanılacak şeylerin üstünü örten.

O'dur nuruyla herşeye nur veren.

O'dur dilediğinin kalbine perde çeken.

O'dur korkusundan bütün mahlukatın kendisine boyun eğdiği.

O'dur herşeyin kendisini tesbih ettiği.

O'dur izzet ve kerem sahibi.

O'dur şan ve şeref sahibi.

Allahım! Her feleği yönettiğin sırrı görmeyi bana nasîb et. Harf ile isim arasında bulunan dengenin sırrını göster ki “*bu gün mülk kimindir kahredici Allah'ın*” hakikatiyle kuşatılmadan kıyametten önce bana hakikatleri kavramayı nasîb et. Beni gizli sırrın ile açığa çıkan gerçekler arasına koy. Ruhumdan felekleri yönetim gizemini kaldır da bana eşyanın hakikatini göster.

Allahım! Yarattığın cevherlerin hakikatlerini bilmeyerek zâhirine bakıp küfür itham etmekten, vücut varlıklarına, kullarına kötü sözler, küfürler sarf etmekten, varlığın zübdelerine kör kalıp hakikatlere küfür etmekten, şirk ve isyan sözleri sarfetmekten, varlık mevcutlarına dar ve noksan aklımla kanaat etmeyerek, yarattığın kullarına kin ve nefret besleyerek,

“Allah seni rızıklandırıyor”, “Allah ne kadar çirkin yaratmış, neden bu hayvanlar var ki”, “Allah seni unutmuş, sen olmamışsın”, “Allah'ın unuttuğu yer”, “Allah cimridir”, “Allah gelse, Azrail gelse, seni elimden alamaz”, “Allahım beni niye yarattın ki, işe yaramazın tekiyim yarattın bari takip et”, “Allah dünyada hiç bir şey vermedi âhirette mi verecek”, “çalışsam da olur, çalışıyorum da ne kazanıyorum”, “cehenneme bile gitsem yine seni severim”, “felek sen nasıl feleksin, bir vuracağım feleğin şaşacak, zalim felek”, “Allahım dualarıma, isteklerime cevap vermezsin ben kimim ki beni affedeceksin”, “yeter artık dualarıma cevap ver”, “Allah sevdiği kulunun duasına cevap veriyor, beni sevmiyor”, “o kadar dua ettim kabul olmadı”, “tevbe etsem de, beni bu günahlarla arındıramazsın”, “dua ediyorum da ne oluyor, ne değişiyor”, “hep aynı hayat, olmaz olsun böyle hayat”, “beni ancak ölüm temizler”, “En güzel ben dua ederim. Öyle bir tevbe ederim ki kabul etmeye mecbursun”, “şu duayı yapayım da zengin etsin”, “fakiri Allah görüyor paraya ne ihtiyacı olacak ki”, “mazlumun ahına cevap verirsin de benim ahımı niye yerde bırakıyorsun”, “kulla-

rina güven olmuyor duasına mı güven olacak”, “Allah’ın mesaisi dolmuş, dualarıma cevap vermez”, “Allah beni unutmmuş, duama mı cevap verecek”, “o kadar dua, tevbe ettim, hepsi boşa gitti”, “hem beni dünyaya gönder, hem duama cevap verme, insanlar bana zarar veremiyorken dua ve tevbeler mi beni koruyup temizleyecek”, “Biraz daha günah işleyeyim, sonra dua tevbe ederim nasıl olsa affetmeye mecbursun”, “Sen affetmezsen, ben affetmem”, “beni affetmiyorsun kimseyi de affedemezsin”, “yapacağım işleri bitiriyim de sonra bakarız”, “Hacca gidersem affolunurum”, diyerek, düşünerek, kullarına söyleyerek, vesveselere kulak vererek, tevbe ve dua ettiğim halde hata ve günahlarımdan arınmadığımı düşünerek, Allahım! sen beni affedip temizlemişken, endişe ve kararsızlık içinde **acaba! galiba!** diye düşünerek, kusur ve hatalarımızı her gece affedip üzerine perde çektiğini unutarak, sabaha kusur ve hatalarımı günahlarımı anlatarak, tevbe ve dua ettiğimde seni acze düşüreceğimi, mecburiyet isnat ederek, sana teslim olmayıp sonralara erteleyerek, “günahkâr aileden doğmuşum, benim gibi günahkârı mı affedecek” diyerek, düşünerek, söyleyerek, içerleyerek, işlemiş olduğum işlenmesine sebep olduğum yanlış sözler ile kullarının da rahmetinden ümit kesmelerine sebep olduğum tüm hata ve günahlarımdan,

Soyumdan, zürriyetimden ölmüşler hakkında ve ölümler hakkında “Allah artık onu affetmez” diyerek, dua etmeyi keserek, “ben bir dua etsem; Allah bütün ölümleri affeder, affedecek” diyerek, düşünerek, söyleyerek, kabirlerdeki kulların ve bizlerin azab ve ceza görmesine, üzülmeye sebep olan, olacak tüm hata ve günahlarımdan,

Şeytanın düşünce, söz ve hareketlerimizden ruhsatlar alarak bizlere vesvese vermesinden, şeytanî düşünceler ile akıl nimetini lânetlemekten, ervah-ı habiseye dönüşen ve dönüşecek **Lümme-i Şeytanîyenin** şeytan ve cinlere hizmetine ve terbiye edemememe neden olacak 19 hasleden 72 kuvveden gece ve gündüz gelen ve gelebilecek tüm vesvese ve şerlerden sana sığınırım. Allahım! Lümme-i şeytanîyeye, cin ve şeytanların sözlerine kulak asarak, hata ve günahlarımda sana sığınmayarak, senin affediciliğini merhametini sorgulayarak, günah ve hatalarımda ısrarcı davranarak, tevekkül etmeyerek, günah ve hatalarımı senin rahmetinden ve merhametinden, mağfiretinden büyük görerek, düşünerek, söyleyerek, güvenmeyerek, bağışlayıcılığın ve hidayet etmenden üstün görerek, rahmet ve merhametinden ümit kestiğim tüm zamanlarımdan pişmanım. Allahım, sana sığınyorum ve tüm günahlarımı hatalarımı itiraf ediyorum. Sağımdan, solumdan, önümden, arkamdan, üstümden, altımdan **Lümme-i Şeytanîyenin** senin affediciliğine ve bağışlayıcılığına dair tüm vesveselerinden, fısıltılarından, her an gelebilecek tüm şer, kötülük ve zararlardan tüm gizli-açık şirk ve isyanlarımdan,

âsîlik ve sitemlerimden, düşünce ve sözlerimden, hor ve hakir görmekten, aşağılayıp kınamaktan, kin, hased ve nefretlerden, tekebbür ve riyalardan, iftira ve su-i zanlardan sana sığınıyorum ve **binbir esmana, binbir güzel isimlerine karşı** bu yaşıma kadar işlediğim, işlenmesine sebep olduğum ve işledikleri tüm günah ve hatalardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs, Yâ Musavvir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Vâsi', Yâ Müheymin.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Yaratılış amacını bilmeden verdiğin rızık ve nimetlere razı olmayarak fazlasını istemekten, hiç mağlup olmayacağımı düşünerek âciz olmadığımı ve herşeyi elde edeceğimizi zannederek *“peygamberlere verdiğini bana da verisin”* diyerek, *“peygamber diye bir şey yok; peygamberlerde yalan söylemiş; peygamber eşleri de fal bakmış; senin peygamberinden banane; bu kadar peygamber gönderdin de ne oldu, kimseyi adam edebildin mi; peygamberler devrinde yaşasam da itaat etmezdim; çobanın sözüne mi inanacağım”* diyerek, düşünerek, söyleyerek, elçi ve resullerine, peygamberlerine küfür, hakaret, kötü söz, zina isnat ederek, işlemiş olduğum, söylenmesine sebebiyet verdiğim, soyum ve zürriyetimden de aynı sözler ve düşünceler ile huzuruna gelenler adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Celîl, Yâ Cemîl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Nûr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! **Kur'an-ı Kerim**'in sırlarına, ayetlerine, küfür itham etmekten, senin biz âciz kullarını koruyup gözetmene aldırış etmeyerek **Kur'an** ayetlerine kendi fikir ve görüşlerim ile yorum yaparak, **Kur'an**'ın söz ve hükümlerini değiştirerek bilmediğim konular hakkında fetvalar verip insanları saptırarak, *“Kur'an'ı okuyorum, ben daha iyi biliyorum”* demekten sevgi, aşk ve muhabbet için okumaktan

ve zikretmekten “o kadar Kur’an okudum da ne oldu” diyerek, düşünerek, söyleyerek, işlemiş olduğum,

Kur’an-ı Kerim’e hakaret içeren sözler sarf ederek işlediğimiz tüm günahlardan, “Kur’an çarpsın, Allah çarpsın” demekten, kullarının güven ve sevgilerini iltifatlarını kazanmak için kendimi ispat etmek, gösteriş ve riya düşünerek, **Kur’an-ı Kerim’i** ahenk menbaı olarak kullanmaktan, **Kur’an-ı Kerim’i** alay ederek okumaktan, alaya almaktan, **Kur’an-ı Kerim’i** yalan sözlerime şahid tutmaktan, şaka amaçlı kullarına **Fatiha** okutmaktan, ayet ve hadisleri alaya almaktan, anlamadan yorumlar yapmaktan, “sıkıldım Kur’an’ı okumaktan” diyerek, “Kur’an mahluktur, beşer sözüdür” diyerek, düşünerek, söyleyerek, **Kur’an-ı Kerim’i** menfaatim ve çıkarlarım için kullanarak, muskalar yazarak, yazdırarak, **Kur’an-ı Kerim’i** adak adayarak, **hatim adakları vererek, ibadet ve sadakat sözleri vererek, adaklar adamaktan, şartlar ve pazarlıklar yapmaktan,**

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi’, Yâ Nûr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Allahım! Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaktan, ölümü temenni etmekten, yaratmış olduğun kullarının canına kast etmekten, “canımı al da kurtulayım; böyle hayat olmaz olsun; yaşıyoruz da ne oluyor; Azrail canımı almıyorsa işi bıraksın; seni görmek Azraili görmek gibi geliyor; ben meleklerin şahitliğini kabul etmem; Allahım şeytanları cinleri niye Kur’an’a yazdın ki, bunlar pisliktirler; âhiret diye birşey yok; haşirde neymiş beni tabiat yarattı; cehennemde nasıl olsa kafirler yanacak; şeytanı cini niye yaratıyorsun ki; şeytanlar cinler benim yanıma yaklaşamaz, cin şeytan diye birşey yok; cin ve şeytanları emrim altına alırım benim emrimdeler; şeytandan sana niye sığınayım ki; cin ve şeytanlardan sözler alıp cinler yaptı şeytanlar yaptı; hayrı Allah, şerri şeytan yarattı; bazı şeyler Allah’ın takdiri ile olmaz; Allah’ın dilemediğini insanlar işleyebilir; benim cinlerim var cinlere hocalık yapıyorum” diyerek, cin ve şeytanlardan ilim talep etmekten, bildiğim bilmediğim tüm düşüncelerden, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan gizli-açık tüm isyan ve şirklerden,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık, Yâ Müheymin.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Namaza “çok saçma” demekten, “eğilip kalkıyorsun da ne oluyor; bugüne kadar kıldım da ne kazandım, namaz kılariken geçirdiğim vakitler boşa gitmiş; namazdan bıktım usandım; namaz bana farz değil; farzını kılayım da sünneti kalsın; namaz kılsam da günahlarımdan arınamam; hele bir evleneyim de başlarım; 40'ıma geleyim de düşünürüz; size bi namaz kıldırayım da ihtişam görün; gölgeme bile namaz kıldırırım; o namazın kabul olmaz inşallah; teravihi Ömer icat etti; şimdi işim var sonra kılarım; acelesi ne ki Ramazan'da 70 kat sevap var o zaman kılayım, kılmadıklarımı karşılar; kıldığım namazlar kazaya kalıyor; namaz bana göre değil; benim kalbim temiz; Allah beni huzurunda istemiyor; kılacağım da ne olacak; benim gibi günahkârın namazı kabul olmaz; şu işim olursa söz namaz kılacağım; namaza başlayacağım; okulu bitirirsem, evlenirsem, işe girersem, rahata erersem” diyerek amaç ve menfaatlerimde ibadetleri sadakat sözleri haline getirerek, namaz, ibadet ve sadakat üzerine sözler ve adaklar adayarak, kazaya ve kadere küfür ederek, işlediğim tüm isyanlardan, tüm sözlerden, tüm hata ve günahlardan, soyumdan ibadet ve sadakat üzerine tüm adak adayanlar adına, tüm hata ve günahlardan,

Allahım! 54 farzı terketmekten, ibadetlerimi geciktirmekten, çaba ve gayretlerimin karşılığına kanaat etmemekten, âsîlik ve isyan etmekten, mazlumun garibanın hakkını yemekten, haramları helâle tercih etmekten, kederlenmekten, hüznlenmekten, ibadetleri, kutsal emanetleri alaya almaktan, yediğim, içtiğim nimetlere küfür etmekten, dokunuyor demekten, rızık ve nimetlerine kanaat etmeyip fazlasını istemekten, açgözlülük etmekten, kullarının hayatlarına, canlarına göz dikmekten, hayata içerlemekten, kullarının keyfiyetlerini senin emirlerinden yüksek tutmaktan, kendimi ve kullarını aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten, oruç, hac, sadaka, ibadet ve sadakat üzerine sözler vermekten, zekât vermemekten, zekât düştüğü halde zekât düşmüyor demekten, ben fakirim Allah versin demekten, orucu inkâr etmekten, oruç tuttuğu için kullarını kınamaktan, aşağılamaktan, oruç tutacak gücüm var iken orucu terketmekten, oruç farz olmasaydı daha hayırlı olurdu demekten, oruç tutan kullarına saygı göstermemekten, orucu ceza olarak görmekten, oruç adakları adamaktan, tutmadığım oruçların kefaretlerini geciktirmekten, orucu ibadet olarak görmemekten, oruç zengin içindir ben fakirim tutmasamda olur demekten, oruç tutan kullarının oruçlarını bozmak için sözler söylemekten, **Ezan-ı Muhammedi**'yi vakti gelmeden okuyarak dalga geçerek oruçlu kimselerin oruçlarını bozmalarından, oruç tuttuğum

halde küfürlü konuşmaktan, göz zinası yapmaktan, kızgınlık ve öfke ile orucumu bozmaktan,

Zekâtı inkâr etmekten, “*bu sıkıntılı zahmetli zararı daha ne kadar ödeyeceğiz*” demekten, “*fakire ve yetime ne diye zekât verecekmişim ki ben de fakirim*” demekten, “*madem fakirsin git çalış benden niye istiyorsun*” demekten, “*ben çalıştım kazandım o da çalışsın kazansın, kazanırken beraber mi kazandık, fakir o benim malıma ortak olamaz*” demekten, sadaka ve zekât ibadetlerine riya katmaktan, “*fakirler ölsün; pis fakir; fakirler zehir zıkkım yesin; mal varsa zekât var, zekât varsa derdin var; Allah benden daha zengin, fakire o versin; fakir çok yedi, biraz da biz yiyelim; fakir fakirse, ben de fakirim*” demekten imkanım olduğu halde zekâtı vermemekten, fakirin malına, namusuna, göz dikmekten, sadakasını yemekten, zekâtı eksik vermekten, zekâtın hiçbirşeyi değiştiremeyeceğini söylemekten, soyumun, zürriyetimin, ailemin, zekâtlarını araştırmamaktan, üzerimize düşen zekât ve sadaka hisselerinin paralarını yemekten, haccı inkâr etmekten, “*hacca ne lüzüm var, oraya gitmek araplara para yedirmek*” demekten, hac adakları adanandan, soyumdan adanan adakları araştırmamaktan, okul, yaşlılık, para, yaşam, hastalık üzerine sözler vererek haccı adak ve pazarlık konusu yapmaktan, “*hacca gidersem söz kurbanlar keseceğim*” demekten, şartlar yerine geldiği halde yerine getirmemekten, faiz ve tefecilik paralarını helâl görüp hacca gitmekten, gitmeyi istemekten,

Allahım! Küfürler içinde küfretmekten, “*Kur’an çöl kanunudur*” demekten, “*değiştirilmiş*” demekten, “*Muhammed kafasından uydurmuş*” demekten, “*Kâbe arapların olsun, falan yer bize yeter*”, “*arapların Allah belâsını versin*”, “*pislikler lânet olsun*” demekten, araplara “*düşüncesiz sapıklar*” demekten, “*14 asır önceki şeyler ile bugün millet idare edilmez*”, “*müslümanlık, islâm aleminin gerilemesine neden olmuştur, onunla bugün hiç birşey yapılmaz*”, “*Avrupalılar, müslümanlardan daha hoşgörülü*”, “*Allaha ibadetle vakit öldürülmemeli*”, “*ben dünyaya yemeye, içmeye, gezmeye, eğlenmeye geldim, ibadetle ne işim var*”, “*faiz helâldir, kredi çekip hacca gideyim*”, “*içki kadar güzel birşey yok; alkol hayattır; içki, esrar hoştur, gerisi boştur; az birşey içsem helâldir; sahabeler de alkol içmişti; peygamber eşleri de fal bakmıştı*” demekten, peygamber eşlerine zina isnat etmekten, zinayı helâl görmekten, “*maşallahla-inşallahla bu işler yürümez, olmaz*” demekten, “*Allah razı olsun diyeceğim de ne olacak*” demekten, “*helâli-haramı bilmem, haram daha sevimli*”, “*onun kafası şeriatla örümceklenmiş*”, “*Allahım sana sığındım beni getirdiğin duruma bak*”, “*Allahın unuttuğu insanım*”, “*Allah bana bu kadar dert ızdırap verdi, bir de namaz mı kılacakmışım*”, “*çok namaz kıldım, Kur’an okudum, ama halâ fakirim*”, “*getirin Kur’anı haklı isem lânetleşelim*”, “*fakir-fukara cennette, be-*

nim ne işim var”, “Allahım bu kadar musibetten sonra daha yapmadığın ne kaldı”, “ben yitik ve çalınmış şeyleri bulurum”, “Allahım bu kadını erkeği bana niye verdin”, “seninle bulunmaktansa kafir olsaydım daha iyiydi”, “senin sırtın anamın sırtı gibidir” diyerek, düşünerek, söyleyerek, şeytanın aleyhimize söylediğimiz sözleri ve düşünceleri kullanarak ruhsat almasına, nefislerimizin azgınlaşmasına sebep olduğu, olan ve olacak tüm günah ve hatalardan, tüm söz, fiil ve davranışlardan, soyum ve zürriyetimden, soy ve zürriyetlerimizden, Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün mü’minlerden bu sözleri düşünerek, söyleyerek, yapmış olduğu tüm fiil davranışlardan, yeryüzünde ve katında bulunan tüm ölmüş ve sağlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Şâfi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Nûr, Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muhyî, Yâ Mumît.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Yâ Hasîb!

Emellerim hesaba gelmez arzularım sayıya dökülmez.

Defterimden yanlışlarımı çıkar ki hesabım kolay olsun.

İhtiyaçlarımın en küçüğüne hayallerimin hiçbirine elim yetişmez.

Kalbimin sızılarını topla ki hesaba gelir bir duam olsun.

Yâ Hakk!

Ancak sana yönelmek kuluna haktır.

Kibleden saptırma beni.

Ancak sana edilen dualar kuluna haktır.

Mahrum bırakma beni.

Ancak senden dilemek kuluna haktır.

Sahipsiz bırakma beni.

Ancak sana dayanmak kuluna haktır.

Çaresiz bırakma beni.

Ancak sana varan yollar kuluna haktır.

Yoldan çıkartma beni.

Her seyden çok seni sevmek kuluna haktır.

Yetim bırakma beni.

Belâ hakkımdaki hükmün haktır.

Ya Rabbi hak ettiğimle değil lütfunla ağırla beni.

Yâ Metîn!

Demir emrinle parçalanırken nefsimin elinde bırakma beni.

Dağlar sana boyun eğmişken şeytanın aldatmacalarına kandırma beni.

Denizler izinle yarılrken sebeplerin arasında oyalama beni.

Dilim sana içtenlikle yakarırken sözlerimden fazlasıyla anla beni.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! **Davut**'a (aleyhisselâm) dağı, demiri musahhar ettiğin gibi, biz âciz ve fakir kullarına da, hiç birşey bilmeyen, senin bizlere öğretmen ve göstermenle öğrenen, günah ve hataları ile katılmış anlamak istemeyen kalplerimize, akıllarımıza, nefislerimize, yumuşaklık ver. Katılan ve kuruyan kalplerin pasını silen, inadını söken, yumuşatan sözler nasîb et.

Allahım! Bid'atler ve hastalıkların çoğaldığı bu asırda Ümmet-i Muhammed'in sapan, azgınlaşan ve yanlış yollara sevkine sebep olan tüm hata ve günahlardan, bid'alar sebebi ile bizlerin de yanlış sevkine sebep olacak ve kalplerin mühürlünmesine sebebiyet verecek yaptığımız, yapılmasına sebep olduğumuz ve rıza gösterdiğimiz tüm hata ve günahlardan, şeytanın ve nefislerinin sözlerini dinleyerek yanlışlar çoğaltarak kafalar karıştıranlar ve müslüman kardeşlerimizin arasına fitneler atmaya çalışanlar ve müslümanların birbirlerini öldürmelerine, birbirlerinin kanlarını dökmelerine, mallarını gasp etmelerine ve senin hak dininden sapıp gitmelerine, başka yollara gidenler, İslâm dininden saparak, saptırılarak, günah ve hataların haramların çoğalmasına sebep olanlar adına, hakkı batıla karıştırmadan hidayete kavuşmaları ve kavuşmamız senin dosdoğru yolunda gelmemiz ve gelmeleri ve **batıl olanı hak zannettikleri** tüm günah ve hatalardan, tüm Ümmet-i Muhammed adına ben sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakk.

Allahım! Ülkemize ve milletimize, müslüman topluma işlenlere karşı bize, karşısında durulamayacak gözlerin ve akılların hayrette kalıp baygın düşeceği, zalim ve zorbalara insî şeytan ve cinnin karşı koyamayacağı kardeşlik bağları nasîb et.

İslâma ve milletimizin arasındaki kardeşlik bağlarımızı koparmaya çalışanların tuzaklarına karşı tuzakların ile karşılık ver. Onlara senin **Esmâü'l-Hüsna**'n ile kahır ve belâ okuyan ve böylece gelecek olanların terör ve fitneyi tetiklemesine

günah ve hataları senin rahmetinden büyük görerek ve rahmetinden ümit keserek günahlarımızla ancak şehit düşersek cennetini hak edeceğimizi düşünerek, söyleyerek ve soylarımızdan ve zürriyetlerimizden adam öldürme, cinayet gibi büyük kebaireler içine düşerek ve **mazlumun ahını alarak**, bir çok sebepler ile toprak ve miras hakları üzerinde lânet ve beddualar ederek, dünyalık meselelere vakit ayırarak ve siyaset yaparak, müslüman kardeşlerimizin aleyhine casusluk yaparak, vatanıma, milletime, dinime ve müslümanlığa lânet ve beddua okuyarak, kötü temennilerde bulunarak, müslüman kardeşlerime ve liderlere sahtekârlık itham ederek, ümmetçilik, milliyetçilik, devletçilik, lâiklik, ırkçılık yaparak, savaşlar ve insan ölümlerine destek olarak, dinde yeri olmayan bid'alara kapılarak, terör ve terörü destekleyen örgüt ve yapılara yardımcı olarak ve överek, çoğalmasına ve kapıların açılmasına sebebiyet verecek sözlerden, lânetlerden, kınamalardan, aşağılama ve beddualardan, İslâma ve müslümanlığa leke getirecek **deccal ve süfyan fitnelerinin** ve tuzakların içine düşecek kardeşlerimize ve bizlere yardım et. Onlar adına ve tuzaklara düşerek senin huzuruna gelenler adına ve gelecekler adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kahhâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Baise's-Serâya. (ey askerler gönderen)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Yâ Muntekîm!

Sen ki isyana ve inkâra pek şiddetli karşılık verirsin.

İntikamın haktır senin.

Sen ki mazlumların ahını işitir ezilenlerin halini görürsün.

Cehennem haktır senin.

Sen ki dilediğine rahmet eyler, dilediğine azab edersin.

Adaletin haktır senin.

Nefsimi isyandan uzak tut.

Nefsimin eline bırakma beni.

Kalbimi nisyandan uzak tut.

En güzel hale kalb eyle kalbimi.

Zâlimden ve zulümden uzak tut.

Adaletine razı eyle beni.

Rahmetini ver, gazabından uzak tut.

Lütfuna muhatap eyle beni.

Allahım! İhlâssız ve kötü ameller ile helâk olmaktan sana sığınırım.

Allahım! Kibir ve şükürsüzlükle helâk olmaktan sana sığınırım.

Allahım! Zalim olmaktan ve zulüm etmekten sana sığınırım.

Allahım! Âsî ve azgın olmaktan sana sığınırım.

Allahım! Sana sözler vermekten sana sığınırım.

Allahım! Nimetlerine şükürsüz davranmaktan ve şükürsüz kalmaktan sana sığınırım.

Allahım! Vücut ve varlık nimetlerini, hata ve günahlar içerisinde boşa sarfetmekten sana sığınırım.

Allahım! Lânet edilen ve lânet olunan her türlü sözden ve maldan sana sığınırım.

Allahım! Terörü desteklemekten, teröre destek vermekten sana sığınırım.

Tüm sitem, beddua ve ahlardan, kader ve kaderi tenkit etmeye çalışan her türlü **deccal ve süfyan fitnelerinden**, belâ ve musibetlerden, kötü sözlerden sana sığınırım.

Yâ Muğnî!

Bütün zenginlikler senin ikramındır.

Elimizde olanlar değil, sadece elimiz de senin ihsanıdır.

Sahip olduklarımız değil, sadece varlığımız da senin ikramındır.

Her zenginin zenginliği senden, başkalarına el açtırma beni.

Yalnız sana karşı fakir olanlardan eyle beni.

Fakirlik korkusundan azad eyle nefsimi.

Neyim varsa senin verdiğini bilenlerden eyle beni.

Kainata dilenci eyleme kalbimi.

Senin nazlı bir misafirin olarak ağırla iki dünyada beni.

Yâ Mâni!

Sen mani olursan kimse manileri kaldırası değil.

Sen engelleri kaldırırsan hiçbir şey engel olası değil.

Ben bana gerekeni bilmem, Hakim sensin.

Men eyle, bana verme neler engelse sana gelmeme.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **Süleyman** (*aleyhisselâm*) gibi, bilgili, iyilik ve adaleti seven, mülk-makam ve mevkide senin emir ve yasakların üzere durmayı nasib et.

Allahım! Bizler bu zamanda mükellef olduğumuz ve üzerimize borç olan sözleri yerine getirmeyerek, soylarımızın ve zürriyetlerimizin ve bizlerin hata ve günahları ile bizlerin bedenlerine ruhsat alarak gelen şeytanların ve cinlerin söz ve vesveselerini dinleyerek, azgınlığımızın ve taşkınlığımızın artmasına ve başka insanların da bizim yaptıklarımız ile zarar görmesine yol açacak ve şeytan ve cinlere yardım ederek senin hak yolunda gelen kullarının günah kazanmalarına ve günaha ortak olmalarına sebebiyet verdiğimiz tüm hata ve günahlardan,

Allahım! Başıma gelen belâ ve musibetlerde, senin bizlere rahmet ve merhamet ettiğini, günah ve hatalarımızın dünyada kefareti ödüyebilmemiz için bizlere yol gösterip gaflet perdemizi kaldırıp bizleri saadet-i ebediye olan âhiret dünyasına hazırladığını, çeşitli vesileler ile imtihan ettiğini unutup, senin bizleri doğruya hak olana iletmene rağmen hata ve günahlarda ısrarcı davranarak, bizlere tebliğ olunan konularda nefis ve hevamızın sözlerini dinleyerek, tevbe ve dualara icabet etmeyerek, tevbe ve dualarımızda arınmadığımızı düşünerek, senin rahmetinden ümit keserek, bizlere vesile olan kullarını sana aracı tayin ederek, onların bizi sana yaklaştıracığına inanarak ve düşünerek, kullarının sadece cüz'î ilim ve irade ile bizleri sevk edeceğini akıl fikir konularında istişare edebileceklerini unutarak, idrak edip algılamak istemeyerek, sevk olduğum ve tevbe ettiğim halde nefsimi uyarak, istek ve arzularından sana sığınmayarak, ibadetlerimi terk edip ibadet ve kulluğumda birşey kazanmadığımı düşünerek, kibirlenmekten, günah ve hatalarımı senin büyüklüğünden ve affediciliğinden büyük görmekten, hakkında bilgim olmayan konularda tebliğde bulunarak kullarını günahlara sevk etmekten, günahlarını senin rahmet ve merhametinden büyük görmelerine, yanlışa sevk olmalarına sebep olduğum ve sebebiyet verdiğim tüm hata ve günahlardan, yanlışa sevk olunanlar adına ve kendi adıma,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Sebep ve olayların zâhirine bakarak, hüküm vererek, cüz'î iradem ile günah işleyerek, senin huzuruna iltica etmeyip, olay ve hadiselerde “*şeytan yaptı, cinler yaptı*” diyerek, iftira atarak, nefsimizin vesveselerine kulak asıp sana sığınmayarak, günahlarımızı şeytanlara ve cinlere yüklemeye çalışarak, âhirette azap görmemize dünyada ise kendi yaptıklarımız yüzünden zorluk çekmemize gizli-

açık şirk günahları ile isyan, fitne, fesadın yayılmasına sebep olan, olduğumuz ve olacak tüm iftiralardan, kibirlerden, tüm hata ve günahlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Allahım! Cin ve şeytanları cüz'i iradem ve cüz'i ilmim ile öldürebileceğimi veya kullarından medet umarak onların öldürebileceğini zannederek, onlar üzerinde tasarruf kurabileceğimi, rızıklanabileceğimi, onları emrim altında tutabileceğimi, dilediğim gibi eziyet edebileceğimi, komuta edebileceğimi zannederek, *(ben cinleri ve insanları yalnızca bana kulluk etsinler diye yarattım)* ayetine ve ayetlerine karşı gelerek, âsî ve isyankâr olmaktan, bilinçli bilinçsiz hareket ve düşünceler içine girerek, kutsal kitabımız **Kur'an-ı Kerim**'in ayetlerini anlamayarak, kendi görüşlerim ile yorumlar yaparak, emir ve yasaklarını göz ardı ederek, tekebbür, enaniyet ve kibre kapılarak, kullarının da zarar görmelerine ve musallat yaşamalarına sebep olduğum ve sebebiyet verdiğim yanlış hüküm karar ve teşhisler ile işlediğim işlenmesine sebep olduğum, işledikleri tüm hata ve günahlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Nûr, Yâ Basîr, Yâ Semî'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Vâsî'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Yaratmış ve görevlendirmiş olduğun cin ve şeytanların şekil şemal ve yaratılış şekillerini hor ve hakir görerek, onların tip ve şekilleri ile dalga geçerek, onların söyledikleri ve verdikleri bilgiler ile amel ederek, yaşayış şeklimi değiştiren, onların yaşayış koşullarını yargılayarak, onlardan yardım ve temennide bulunarak, yardım alma düşüncesine girerek, ilim talep ederek, cin ve şeytanlardan fayda göreceğimi zannederek, işlerimde, hayatımda, olay ve hadiselerde *"cinler yaptı, şeytanlar yaptı, hayırsız-uğursuz ve bereketsizim, beni engelliyorlar, bana zarar veriyorlar"* diyerek, yaptıklarımın karşılığında ceza gördüğümü ve tevbe ve dualara sarılmayarak, suçu cin ve şeytanlarda, eşyalarda, insanlarda arayarak, kendimi günahsızmış ve tertemiz görerek iftira, kınama, hor ve hakir görme, aşâğılama, kibir, kin, hased, koğuculuk, gıybet gibi işlediğim, işlenmesine sebep olduğum, senin koruyuculuğundan ve mağfiret etmenden şüphe ederek, işlediğim ve işledikleri tüm hata ve günahlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî', Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasib.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr, Yâ Bâri, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Yâ Vâsi'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Yaratmış olduğun kullarına, cin ve şeytan nazarı ile bakarak, insanları şeytana benzeterek, sürekli şeytanın ve cinlerin isimlerini zikrederek, insanlara sürekli cin ve şeytanları savunarak, şeytanların isimlerini zikrederek, olay ve hadiselerde zâhirine bakıp hüküm vererek, *“ben yaptım, ben biliyorum, ben yaparım, ben öldürürüm”* diyerek,

Allahım! Kendi hal ve hareketlerimize, davranışlarımıza, sözlerimize dikkat etmeyerek, her işimizde, senin adın ile başlamayarak, senin adın ile bitirmeyerek, sana şükür ve hamd etmeyerek, *“şeytan yaptırdı; şeytan söyletti; ben ne yaptım; şu şeytan niye peşimi bırakmıyor; şu şeytan insanlara gideceğine bana gelsin; şu şeytanı bir yakalarsam yapacağımı biliyorum; şeytan benim kapımdan içeri bile giremez; şeytan diyor ki git şöyle yap”* diyerek işlediğim, işledikleri, işlenmesine sebep olduğum günahlarımdan,

Allahım! Senin razı olduğun ve rıza gösterdiğin olay ve hadiselerle rıza göstermeyerek, haddi aşarak, başıma gelen ve olay ve hadiselerde merhamet ve rahmet yüzünden gaflet ederek, kaderime, bana yazılana, küfür ve hakaret ederek, isyan ederek, *“ben bunları hak etmiyorum; benim günahım neydi ki bu kadar ezâ ve cefâ görüyorum; bu kadar sıkıntıyı bana niye veriyorsun”* diyerek, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan,

Allahım! İnsanların övgülerini kabul ederek, insanlar arasında sürekli öne çıkmaya çalışarak, *“benim fallarım var; benim malım mülküm var; benim makamım var; benim şöhretim var; benim ismim var; benim soyum var; benim geleceği bilme, tahmin etme yeteneğim var; benim rüyalarım var; benim görüşlerim var; benim sözlerim var; benim hayatım kimse karışamaz; beni kimse yenemez”* diyerek, sürekli ben ve benlik kelimelerini tekrar etmekten, benliklerimin heva ve hevesine uyarak, riya, tekebbür, ucb, ego ve enaniyete bürünerek, nefsimi ilâhlaştırarak, günah ve hatalarımı senin rahmet ve merhametinden üstün görerek, kâinattaki herşeyin senin iznin, senin emrin ile ayakta durduğunu unutarak, arzu ve isteklerime göre davranarak, nefsimi kötülemeyerek, kusurumu görmek istemeyerek, itiraf etmeyerek, nefsimi savunarak, her olayda haklı olduğumu iddia ederek, nefsimi boyun eğerek, başıma gelen olaylarda seni suçlayarak, hakaret ederek, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlarımdan,

Allahım! Başıma ve başlarımıza gelen olay ve hadiselerde, musibet ve hasta-

lıklarda, şeytanların senin bizler için yazdığını değiştirebileceğini, başıma gelen musibet ve hastalıkları şeytanların veya cinlerin veya insanların kaldıracabileceğini zannederek, inanarak, kullarından medet umarak, şeytan ve insanların benim üzerimdeki tasarrufunu düşünerek, sana sığınmayarak, sünnetten ve 54 farzı terkederek, senin yüceliğinden ve koruyuculuğundan şüphe ederek, beni görmediğini, beni terkettiğini, beni duymadığını, beni bir başıma yalnız bıraktığını düşünerek, söyleyerek, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan,

Allahım! Yarattığın kullarını ve canlıları kınayarak, aşağılayarak, hor hakir görerek, hakkında bilgim olmayan konularda öne çıkmaya çalışarak, dil ile kullarını lânetlemekten, yüz ifadesi ile kınamaktan, aşağılamaktan, beddua ve intizar etmekten, adil devlet reislerini kınamaktan, beddua ve lânet etmekten, ilmi ile amel eden alimlerle yarışa girmekten, kınamaktan, beddua etmekten, gıybet ve dedikodusunu yapmaktan, çekiştirmekten, hased etmekten, varlığını senin yoluna harcayan gençleri kınamaktan, hor ve hakir görmekten, övmekten ve övülmemekten, beddua ve lânet etmekten, fakir, yetim, öksüz olanları kınamaktan, iftira atmaktan, zulüm etmekten, hor hakir ve aşağılık görmekten, yardım etmemekten, boşuna yaşadıklarını düşünmekten ve söylemekten, Allahım! Senin yolunda senin rızana harcanan paralara lânet, beddua etmekten, hased etmekten, kin gütmekten, fakir, yetim ve öksüzlerin paralarını ve haklarını yemekten, sadakalarına göz dikmekten, zekâtını vermemekten, zenginlerin mallarını, mevkilerini, makamlarını lânetlemekten, göz dikmekten, böbürlenmekten, hased etmekten, kınayıp beddua etmekten, mallarını çalmaktan, buğz etmekten, makam ve mevkilerini görüp, *“Allah zengini görüyor, biz kimiz ki bizi görsün; zenginler ölsün”* demekten, hayata, paraya, yaşamaya, yaşantılara, rızıklara, canlara lânet ve beddua etmekten, kendimi aşağılık görmekten, aşağılamaktan, kullarını aşağılık görüp aşağılamaktan, kendime ve başkalarına lânet, beddua, intizar etmekten, kınamaktan, senin rızana ve razı olduklarına, yoluna harcanan hayatları, malları lânetlemekten, beddua ve lânet etmekten, müezzin ve hocaların taklidini yaparak, dalga geçerek, *“arkalarında namaz kılman”* diyerek, kullarına lakaplar takarak, kendini haramdan sakındıranları yollarından çevirmeye çalışarak, harama ve günahlara meyilleri için türlü türlü düşünceler kurmaktan, haramı helâl görmekten, cemaatle namaz kılammamaktan, senin için birbirini sevenleri aşağılamaktan, kınamaktan, hor ve hakir görmekten, lânetlemekten, ölüm her an gelecekmiş gibi hazırlık yapmamaktan, yarattığın kullarına saygı ve sevgi göstermemekten, merhamet etmemekten, sürekli kötülük ve şerlerin sevkine çaba göstermekten, ne kadar günahkar da olsam günah işlesem de iyiliği güzelliği ve hayrı emretmemekten, senin huzurunu terketmekten, dünya güzelliklerini iste-

mekten, kötü temennilerde bulunmaktan, kötü düşünceler ve sözler sarfetmekten, kötülüğün yayılması için çalışmaktan, kullarının ve bizlerin, din kardeşlerimizin, ailelerimizin, zararına olan düşünceler sarf etmekten, onların ve bizlerin imanlarına, kardeşliğine, zarar getiren ve getirecek şeylerde nefsimin arzu ve isteklerine başvurmaktan, hislerimi ve iç sesimi dinlemekten, emir ve yasaklarına göre hareket etmemekten, kendi menfaat ve çıkarlarım için emir ve yasaklarında taviz vermekten,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahrhâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdi', Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr, Yâ Bâri, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Vâsi'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümmesalli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım!

Dua varken, beddua ve lânet etmekten.

Kardeşlik varken, düşmanlık ve hased etmekten.

Güzel sözler varken, küfür ve isyanı seçmekten.

Nimet varken, şükretmemekten.

Rızık varken, nankörlük etmekten.

Nefis varken, kötölememekten.

Namaz varken, riayet etmemekten.

Seni övecek sohbetler var iken, gıybet etmekten.

Gençlik varken, ihtiyarlığı düşünmemekten.

Hayır varken, şer istemekten.

Helâl varken, haram arzu etmekten ve dilemekten.

Doğruluk ve cömetlik varken, yalanı seçmekten.

Gayret ve çaba varken, hırsızlığa meyletmekten.

Tesettür varken, çıplaklığı seçmekten, istemekten.

Hayat varken, ölümü dilemekten.

Hüsn-ü zan varken, su-i zanna düşmekten.

Rahmetin varken, gazabını dilemekten.

Varlık varken, yokluğu dilemekten.

Ümit varken, ümitsizliğe düşmekten.

İman varken, imkânsızlığı seçmekten.

Adaletin varken, haksızlığa uğradığımı düşünmekten.

Kabir varken, dinî dünyaya feda etmekten.

Âhiret varken, dünyaya ülfet etmekten.

Terbiye varken, terbiyesizliği seçmekten.

Sabır varken, sabırsızlık göstermekten.

Birlik varken, ayrımcılığı seçmekten.

İyilik varken, kötülüğü seçmekten.

Merhametin varken, zulüm ettiğini söylemekten.

Rızan varken, ucb girmekten.

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahrhâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafız, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî’.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî’, Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr, Yâ Bâri, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Vâsî’.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Lokman** (aleyhisselâm) gibi, soylarımızdan, zürriyetlerimiz-

den ihsan ettiğin tüm âdemoğullarının, kalplerine ve akıllarına işleyecek doğru

öğütler ve nâsihatlerde bulunmayı, birlik içinde kardeşlik bağlarını koparmadan

dertlerimizden ve sıkıntılarımızdan arınmış vesilelerin ile şifâ bulmuş tertemiz

bir şekilde senin dosdoğru yolunda gelmeyi nasîb et.

Allahım! Musibet ve belâlarda gafleti tercih ederek, musibet, belâ ve hastalık-

ların rahmet ve merhamet nazarına bakmayarak, musibet, belâ ve hastalıklara ülfet ederek, “*bana birşey olmaz; bana zarar gelmez; daha beter olsaydım; Allahım! canımı al da kutulayım; yeter bu kadar çektiğim*” diyerek, kendimi hastalık ve musibetlerde mecnunluğa vurarak, bana vermiş olduğun akıl ve azalara iftira atarak, vücud varlığını inkâr ederek ve yerinde kullanmayarak, âsîliğe, isyana, şirke teşvik ederek, işlediğim, hislerimin ve düşüncelerimin yanılışına uğrayarak, vesveselere kulak asarak, sıkıntı, musibet ve belâlarda sana yönelmeyerek, tevekkül etmeyerek, kendimi kullarına şifâ verici zannederek, iyiliği ve şifâyı senden dilemeyerek, kullarından bekleyerek, bizlere vermiş olduğun kulluk vazifelerimizi müşahade etmeyerek, sürekli dünya ve içindekiler ile meşgul olarak, sefahat ve dalaleti tercih etme çabası içinde yarattığın kullarına kendimi kanıtlama çabası içine girerek, hastalık ve musibetlerde sabretmeyerek, isyan ederek, âsîlik yaparak, nefsimin ve şeytanın oyunlarına vesveselerine yenilerek, vesveselere aldanarak, vesveselerden korkarak, korkularımı endişelerimi senin büyüklüğünden üstün tutarak, sürekli korkaklık yaşamama, sürekli endişe çekmeme, sürekli şüphelenmelerime, sürekli hislerimin aldatmasına ve manevîyattan uzaklaşma sebep olan, olacak, olduğumuz, tüm düşüncelerden, tüm korkulardan, tüm hislerden, tüm vehimlerden, tüm ucblardan, tüm şüphelerden, tüm endişelerden,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mü'min, Yâ Müheymin, Yü Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muahhir, Yâ Şâfi, Yâ Aliyy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kerîm, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm, Yâ Alîm, Yâ Afûvv.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr, Yâ Semî', Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Cahillik ve gafletle geçen zamanımda, senden yardım dilemeyerek, nefsimin ve şeytanın vesveselerine koşarak, tevbelerimi geciktirip kendimi sorgulamadan ve senden dilemeden, rızkın, şifânın ve koruyuculuğun sende olduğunu ve her an bizleri gözetlediğini umursamadan, dar aklım ve gafletimin eteğinden tutarak, yılların acısını çektim, sana karşı âsî oldum, bizlere vermiş olduğun nimetlere şükretmeyerek, geçirmiş olduğum her günümünden pişmanım.

Ey affı çok, günahları mağfired eden Rabbim!

Kur'an-ı Kerim'i öğrenme çabası içine girmeyerek ve senden dilemeyerek,

kullarından medet umarak, senden beklemeyerek, kalbimi, aklımı, bedenimi, azalarımı lânetleyerek sana âsî oldum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (100 defa)

Âhiretimi unutup, dünyaya ve içindekilere bağlanmaktan, kutsal değerleri göz ardı etmekten, muskalar yazdırarak ve yazılmasına karşı çıkmayarak, rızkımı açacağını, işlerimi kolaylaştıracağını, kaderi değiştireceğini, şifâ vereceğini, hayatımı değiştireceğini, değiştirdiğine inanarak, söyleyerek ve düşünerek, sana şart koşarak, senin büyüklüğüne güvenmeyip sığınmamaktan, insanlar arasında öne çıkmaya çalışmaktan, ölmeyecek gibi yaşamaktan, aczimi bilmemekten, dünyalık hırslara kapılmaktan, firavunlaşmaktan, şöhretten, şöhret hissi ile yaşamaktan, insanların iltifat ve övgülerini beklemekten ve hoşlanmaktan, sevilme ve beğenilmek için çabalamaktan, makam ve mevki peşinde koşmaktan, insanların beni iyi görmesine ve övmesine yol açmaktan ve engellemekten, sürekli başkalarını kusurlu bulmaktan, kendi nefsimdeki kusurları görmemekten, nefsimi temize çıkarmaktan ve aczimi, fakrımı, kusur ve hatalarımı tekebbüre kapılıp, sana itiraf etmemekten, büyülenen ve kibirlenen insanları sevmekten, övmekten ve övülmelelerine hizmet etmekten ve onlara taraf olmaktan, **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** insanları yüceltip sana eş koşmaktan, insanların beni sana yaklaştıracığına inanarak, senin hidayetinin ve iman ve İslâm nurlarının sadece senden değil onların elleri ile bana geleceğine inanmaktan, kullarını sana aracı tayin ederek, Mekke müşriklerine benzeyip putların kendilerini sana yaklaştırdığına inandıkları gibi, **âciz ve fakir kullarının beni sana yaklaştırdığına inanıp, sadece ilim ve dua ile yardım edebileceklerini unutmaktan ve sadece senden yardım istemeyip kullarını ve sebepleri senin yardımına ve hidayetine ortakçılar yapmaktan,**

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rezzâk. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Şâfi. (100 defa)

Başıma gelen her belâ ve musibet kendi elim ve dilim iledir. “**Ceza amelin cinsindendir**” düsturunu düşünmeyerek hâşâ ve kellâ! seni sorumlu tutarak, yaptığım ve söylediğim her kelimemden, hareketlerimden, yapılmasına ve söylenmesine sebep olduğum her günahtan, kullarına karşı senin öğretici olduğunu görmeyerek, kendi yaptıklarımı nefsim ve şeytana yükleyerek, senin cezalarına karşı âsî ve isyankâr olmaktan, muskanın benim üzerimde ve kulların üzerinde koruyucu ve şifâlı olduğunu iddia ederek ve düşünerek, kendimi senden başka eşyalar ile güvende olabileceğimi düşünerek, yarattıklarına nazik davranmayarak, tabiatın bir düsturu olan temizliğe ve nezâkete özen göstermeyerek, pis keli-

meler konuşmaktan, pislik içinde yaşamaktan, ifrat ve tefrite düşmekten ve kullarını düşürmekten, **Kur'an** okuma yarışına girmekten, “*ben daha iyi bilirim; ben yapar, ben söylerim*” diyerek, tekebbür ve enaniyet ile boğulmaktan, yaptıklarını iyi bir şeymiş sayarak ve düşünerek, **Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm** sırrına dayanmayarak, gücün ve kuvvetin kendiliğinden oluştuğunu söyleyerek, kaza ve kaderi göz ardı ederek, işlemiş olduğum ve işlenmesine sebebiyet vermiş olduğum tüm günahlarımdan ve günahlardan pişmanım Allahım!

Benim (*eşimin ve çocuklarımdan*) ve soyumuzun zürriyetimizin ölmüş ve sağ olanlarından ve ehl-i imandan; kendi soylarına, zürriyetlerine, üstlerinde hakkı olan ve olmayan insanlara, bana (*eşime ve zürriyetine*), (*anne babama ve eşimin anne baba ve zürriyetine*) ölmüş olanlarının ruhları ve sağ olanlarının ruhanîyetleri **adına ve yerine ben sana işlemiş olduğumuz tüm günahlardan**,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Şâfi. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir. (100 defa)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Uzeyr** (*aleyhisselâm*) gibi kanıtlar ile elde edebilmeyi, Tevhid-i şuhud bir akıl ile belâgat ve münazaralarda düzgün ve güzel sözler söylemeyi nasîb et. Tam bir teslimiyet ile endişe ve şüpheyi düşmeden, nesilden nesile geçecek güzel öğütler nasîb et.

Allahım! Velâyet (*velilik, dervişlik, dostluk, sadakat, başkasına sözünü geçirmek*) ve salahatte (*sâlihlik, günahsız ve temiz oluş, dindarlıkta çok ileri olmak hâli*) olan kullarına bağlanmaktan, onların bizlere cüz'i ilim ve dua ile yardım edeceklerini unutarak, medet umarak, onları yücelterek, aşağılayarak, küfür itham ederek, makamlarına ve mevkilerine göre kullarını kıskanarak, rekabete girerek, kullarını sana aracı tayin ederek, kulların ile menfaat ve nefsin gururunu tetikleyen münazaralara girerek, kendimizi haklı çıkarmak pahasına boş ve anlamsız kelimeler sarf ederek ve bunlara sevinerek, dünyalık güzelliklerin tarafgirliğini yaparak, hal ve ihlâsın kaçmasına ve zedelenmesine kalbin ve ruhun öldürücü zehiri olan tekebbüre ve kibre girerek, benlik hastalığı içinde bulunmaktan, su-i zanda bulunmaktan, **Kur'an-ı Kerim** ve semavi kitaplar ile kullarınla yarışa gir-

mekten, iddialaşmaktan, “*ayet ve hadisleri daha iyi biliyorum*” demekten ve kutsal değerlere küfür itham etmekten, saygısız davranmaktan, insanlara karşı birer araç olarak görmekten ve kullanmaktan, fetvası üstümüze düşmeyen konular hakkında fetva vermekten, başkalarının ve bizim şahadetimize zarar getirecek kelâmlar sarf etmekten, kullarının şahadetini ve imanını zedeleyecek konularda onlara yardımcı olmaktan, tartışmaktan, hakkında bilgimiz ve fikrimizin olmadığı konularda fitne ve bozgunculuk yapmaktan ve kulların arasında bozulmalara sebep olan sözcükler sarf etmekten, konular hakkında yalan yere yapamayacağımız yeminler vererek iddialaşmaktan, feylesofâne düşüncelere girmekten ve tartışmaktan, doğruya yanlış yanlışla doğru demekten, kendime ve kullarına hayali kahramanlıklar vererek, kendime ve kullarına makam, mevki, şöhret, hırs, hased gibi düşünceleri aşılayarak, şeytan ve nefsimizin oyunu içine düşerek, aklımızın lânetlenmesine, kalbimizin mühürlenmesine, beden ve azalarımızın yanlış ve bid’atlere sevkine yol açan ve açacak tüm söz, fiil ve davranışlardan işlemiş ve işlenmesine sebep olduğum tüm gizli-açık şirk günahlarımdan, kendi adıma ve tüm inananlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Vâsi’.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Müheymin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Zâhir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Karîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübîn.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhü ve resulühü. (7 defa)

Allahım!

Bütün işler senin iraden ile meydana gelir.

Bütün kalpler ve diller senin elinde evrilip çevrilir.

Bizler işittik ve itaat ettik.

Senden başka ilâh yoktur, denginde yoktur.

Gökler, yerler ve içindekilerin hepsi senin kelâmınla kaimdir.

Sen, denizlere söyledin, sözünü anladılar.

Onlara emrettin, emrini yerine getirdiler.

Çevrelerini kumlu karalarla sınırladın, onlara çizdiğin sınırları geçemediler.

Dağ gibi dalgalar oldular, sınırına erişince zillete ve uysallığa büründüler.

Korkarak boyun eğerler, boyun eğdiklerini ikrar ederler, emrini yerini getirirler.

Ey Rabbim! Bizler Sana muhtaç kulların biliyoruz ve inanıyoruz ki; **senden başka ilâh yoktur, Muhammed** (*aleyhisselâm*) **senin kulun ve elçindir.**

Allahım! Bizler gaflette de olsak, üzerimize düşen vazifelerden kaçsak da bu küre-i zeminde ülfet ve nisyanlar ile nefislerimizi ve kulluk için vermiş olduğun ve üzerinde hiçbir noksanlık bulunmayan azalarımızı dünya sevgisine âsîlik ve isyanlara harcar olduk. Senin büyüklüğüne ve yüceliğine lâyık ibadeti hakkıyla asla yerine getiremeyeceğimizi anlamayarak, biz âciz kullarına çizdiğin sınırları aşar olduk. Azgın ve helâk isteyen topluluklar haline geldik. Emniyete ve selâmete kavuştuktan sonra hemen nefislerimizi dinleyip tekrar aynı hata ve günahlar içinde boğulur olduk.

Allahım!

Gizliyi açığı işiten, gıybet dinleyen kulaktan.

Sabır dilemeyip isyan eden dilden.

Hakka kör kalmış gözden.

Tokluk ve haram seven mideden.

Harama müptelâ olmuş bedenden.

Zulüm ve haksızlık eden elden.

Zarar getiren düşünceden.

İnkâr eden nefisten.

Mühürlenmiş kalpten.

Her an gelebilecek ölümden, sinsî vesveselerden, kötü hasletlerden, kalpleri eğiltecek yükten, manevîyatı öldürecek öfkeden, zarar getirecek her türlü kötü şer ve kederden, senin yüceliğine, senin uluhiyetine, mabudiyetine, malikiyetine, ibadet edilmeye lâyık olmana, rububiyetine, vahdaniyetine, yarattıkları ile **herşeyin Rabbi** olduğunun ilânına, kâinatta benzersiz ve bir olmana, hakimiyetine, samediyetine, herşeyin sana muhtaç oluşuna, hâlıkıyetine, herşeyin seninle varoluşuna, yüceliğine sığınırım.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Rabbim sen beni güçlendirmezsen ben zayıfım.

Sen benim dilime belâğat ve fesâhat vermezsen ben maksadımı anlamaktan ve anlatmaktan âcizim.

Sen beni doğrultmazsan ben yanılırım.

Sen bana yardım etmezsen ben rüsva olurum.

Sen bana izzet vermezsen ben zelil ve hakir olurum.

Sen beni affetmezsen ben mahrumiyete düşer olurum.

Sen kuruyan kalbime su vermezsen ben baharı bekleyen ölü bir toprak olurum.

Hidayetine mazhar et beni.

İstikbalde rızanı kazanacağım amellere müştak et bedenimi.

Mizanda hesabını verebileceğim sözlere intizam eyle dilimi.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere, **Zülkarneyn** (aleyhisselâm) gibi, dünyayı fesâda, anarşiye, zulümlere, ifsada götürecekt ihlâs, ahlâk ve takvanın zarar görmesine sebep olacak tüm düşmanlarımızın önüne, arkasına, sağına, soluna, zâhirine, bâtınına tüm tabakalarına setler ve engeller çek, onların bizleri görmesine ve bizlere zarar getirmesine mani ol **Yâ Kakhâr!**

Allahım! Bizleri günahlarımız ve hatalarımız ile kıskançlık, hırs, hased, ucb ile riya, kin, öfke ile yaşam ve ölüm ile makam ve mevki ile cehennem kuyularına sürükleyen, darda kaldığımızda menfaate meyleden, sana olan acz, fakr ve şükürümüzün önünü kesmeye çalışan, **Ye'cüc ve Me'cüc**'ün tehlikesinden **deccal ve süfyanıyetten** ins ve cin şeytanlarının tuzaklarına tuzakların ile karşılık ver. Sağından, solundan, önünden, arkasından aşamayacağı setler çek. Bizlere korunma yolları göster. Sana olan bağılılık ve teslimiyet ipimizi kesip, bizleri senin rahmet ve şefkatinden mahrum bırakıp, azap çekmemize sebep olan, günahlarımızı açığa çıkar. Bizleri düştüğümüzde kalkmayı, üzüldüğümüz anda sevinmeyi, fakirliğimizde paylaşmayı, hayırlarda yarışmayı, tevekkül ve dualarda buluşmayı, hep senden isteyen olmayı, başkalarından medet ummadan sana varmayı nasîb et.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kakhâr.

«Rabbim, bana katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin» dedi.»⁽²⁵⁾

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **Zekeriyya** (aleyhisselâm) gibi, sadık dostluklar, iffetli soylar nasîb et. **Yahya** (aleyhisselâm) gibi, ailelerimize hayırlı evlât olmayı nasîb et. **Meryem** (aleyhisselâm) gibi, temiz, sözüne sadık, iffetli olmayı nasîb et.

Allahım! Verdiğin eşten, eşimin anne babasından ve soyundan (ve çocukla-

rımdan) razıyım, sen de onlardan razı ol. Dilimizle birbirimizi lânetleyerek, bana ve aileme musallat olan şeytanlardan bizleri arındır **Yâ Kuddûs!**

Allahım! Soyumdan ve zürriyetimden ve bizlerin nefisleri için yapılan evliliklerde, senin rızanı ve hakimiyetini unutarak gözetmemekten, yanlış evlilik ve yuvaların kurulmasına sebep olduğumuz ve sebebiyet verdiğimiz menfaat ve makam kazanmak namına yapılan ve yapmış olduğumuz evliliklerden, dünyalık sevgiler üzerine nefislerimizin arzu ve istekleri için yaşanan aşklardan, evliliklerden, sevgilerden, mürüvvet ve evliliklerde eşlerimizin haklarını gözetmemekten, destek olmamaktan, eşlerimizin mehirlerini vermemekten, eksik vermekten, itaat etmemekten, talak vermekten, yemin etmekten, talak verildiği halde kefâret ödemediğimiz eşler ile nikahı düşmüş şekilde ilişkiye girmekten, onlara zulüm ve haksızlık etmekten, “*olmazsa olmaz, olmazsa ölürüm*” diyerek yapmış olduğumuz evliliklerden yanlış yapılan evlilik ve mürüvvetlerde haramzade çocuklar dünyaya getirmekten, gelmesine sebebiyet vermekten, evliliklere rıza göstermemekten, dünyaya getirilen evlâtlarımıza ve çocuklara beddua ve lânet etmekten, ırkçılık yapmaktan, (*adet görmekten ve kadınsal hastalıklara lânet ve beddua etmekten, evlât dünyaya gelmesine, lohusalığa, cinsel ilişkilere lânet beddua intizar etmekten*), (*evlilikte cinsel arzu ve isteklerimde kabaran şehvetime ve cinsel organlarıma ve cinselliğe lânet kahır ve beddua etmekten, helâl olan ilişkilerde kendimi yetersiz düşünmekten ve yaratılışımda kusur aramaktan endişe kaygı ve şüpheler ile his ve vehmin aldatmasına kapılarak seni suçlamaktan*), hatayı sende aramaktan, zâhiri sebeplere bakarak, hakiki sebeplerden gaflet etmekten, mahremiyeti ve evlilik ile ilgili ilişkilerdeki gizliliği çocuklara ve kullarına anlatarak, ahlâk ve haya kurallarını çiğnemekten, çiğnemelerine sebebiyet vermekten, evlât dünyaya getirmeye endişe etmekten, vermiş olduğun çocuklarımızı beğenmemekten, erkek ve kız evlâdı ayrımı yapmaktan, kız veya erkek olmasını istememekten, hamileliğe, bebekliğe, çocukluğa, yaşama, hayata, mürüvvetlere lânet okumaktan, isyan etmekten, evlât sahibi olamadığımız için yetimleri adak ve şart koştuktan, yetimler üzerine adak adamaktan, evlilik ve evlâtlar üzerine, işleri ve yaşamları üzerine, ibadet sözleri vermekten, **mevlid ve Kur’an adakları** adamaktan, kız veya erkek olursa diye adaklar adayarak şart koştuktan, ahd vermekten, nikah ve evliliklerimizde şahit tutmamaktan, evliliği ilân etmemekten, gizli aşk, gizli sevgi, gizli ilişkiler, gizli evlilikler yaşamaktan, anne babalarımızın razı olmadığı ve rıza göstermediği yuvalar kurmaktan, evlilik yapmaktan, evlilik ve mürüvvetler üzerine adanan adak ve nezirleri yerine getirmemekten, evlilik ve mürüvvetlerde eksik olan zekâtlarımızı aldığımız ve verdiğimiz faiz paralarını, miras hakkı ve kul hakkını gözetmemekten, yalan sözler ve iftiralar üze-

rine evlilik ve mürüvvetlerde eşler ve aileler üzerine iftira atmaktan, evlilikler kurmaktan, araştırmamaktan ve kulak asmamaktan, günahlar içerisinde tevbe etmeden, arınmadan, evlilikler yapmaktan, nikahı bozmaktan, içkili, gusülsüz, eüzü besmelesiz ilişkilerde bulunmaktan, şeytanın çocuklar mallar ve evlâtlar üzerinden hisseler almasına sebep olduğumuz tüm lânetlerden, kötü dualar ve temennilerden, lânetlenmiş beddua edilmiş evliliklerde dua ve tevbe etmeyerek çıkış yolu aramadan muskalara başvurmaktan, kullarından medet ummaktan, bizler için hayırlı gördüğün ve razı olduğun eşlerimizden razı olmamaktan, rıza göstermemekten, kınamaktan, aşağılamaktan, âsî ve isyankâr olmaktan, doğan ve doğacak tüm âdemoğlu fertlerinin evliliklerine, çocuklarına, yaşamlarına, hayatlarına okuduğumuz, söylediğimiz, yaptığımız, tüm beddualardan, lânetlerden, sitemlerden, kahrılardan, intizarlardan, hasedlerden, kinlerden, nefretlerden, evliliklerimizde çocuk dünyaya gelmesine engel olduğumuz kürtaja başvurduğumuz ve kürtaja sebep olduğumuz ve gözyumduğumuz zorunluluk bulunmadığı halde keyfi bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve rıza gösterdiğimiz kürtaj cinayetlerinin çoğalmasına ve insan ölümlerinin artmasına sebebiyet verdiğimiz ve ortak olduğumuz tüm hata ve günahlardan, kefâret ve bedelini araştırmadan, senin hükümlerine başvurmadan, kendi cüz'i akıl ve irademizi nefislerimizi dinleyerek, evlilikler, çocuklar, aile ve yaşam üzerine birbirlerimize haklarımızı helâl etmemekten, evlilikler ve çocuklar ve aileler üzerinde sıla-i rahimi kesmekten, haklarımızı gözetmemekten, özürlü çocuklar dünyaya gelmesine sebep vermekten, gelmiş ve gelecek nesiller üzerinde işlediğimiz hata ve günahlar sebebi ile tacziz, tecavüz, sapıklık, sapkınlık, çocuk ölümleri ve düşükler, zekât, faiz, miras, kul hakkı, beddua, kınama, kibir, kin, ensest ve eşcinsel ilişkiler, zalim ve zulümlere taraf olmaya, yaşanmasına sebebiyet verecek, verdiğimiz, verilmesine ve zarar görmelerine kanaat ettiğimiz tüm hata ve günahlardan, şeytanın hisseler alarak mallar, aileler, doğumlar, çocuklar üzerinde hakimiyet kurmasına ve musallat yaşamalarına ve hata ve günahlar ile gelecek nesilleri ve bizleri ve ailelerimizi cehennem ateşine götürecektir, son nefeste huzuruna şehadetsiz gelmemize sebebiyet verecek fiske ve haramlar ile dünya keyfiyetine düşerek, birbirimizi günah ve hatalarda taklid ederek, birbirimizin ateşe gitmesine göz yumarak, çaba göstermeyerek, haram nazarlara meyl ederek **rahimlerini** aldırarak ve çocuk dünyaya gelmesine engel olarak kullarının ve bizlerin senin rahmet ve merhametinden ümit kesmesine ve şeytana yardım etmesine sebebiyet verdiğimiz, verdikleri, verilmiş, söylediğimiz, söyledikleri, söylenmiş, okuduğumuz, okudukları, okunulmuş, yaptığımız, yaptıkları, yapılmasına, sebebiyet verdiğimiz yapılan, engelli, engellenmiş, engellenmesine sebebiyet verdiğimiz ve sebep olunan,

Tüm yanlış evliliklerden tevbe ettim.

Tüm iftiralardan, kaderi tenkit etmekten, razı olamamaktan tevbe ettim.

Tüm rıza gösterilmeyen mürüvvetlerden ve evliliklerden tevbe ettim.

Tüm bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve verdikleri günah ve hatalardan tevbe ettim.

Tüm lânet, beddua, kahır, intizar, kin, koğuculuk, hased, nefret, âsîlik ve isyankârlıklardan tevbe ettim.

Tüm harama meyillerden ve haram ilişkilerden tevbe ettim.

Tüm yalan sözlerden tevbe ettim.

Tüm sapkınlık ve sapıklıklardan tevbe ettim.

Tüm zulümlerden ve zalimliklerden tevbe ettim.

Tüm rahmetten ümit kesilmesine ve kesmemize sebep olan düşünce ve sözlerden tevbe ettim.

Saydığım tüm hata ve günahlardan, şeytanın hisseler almasına, musallat yaşamlarına, yaşamamıza, yaşanmasına sebep olduğumuz bildiğim, bilmediğim, bilinmeyen, soy ve zürriyetlerimizden, tüm âdemoğlu fertlerinden, bu günahlar ile huzuruna gelenler adına ve gelecekler adına, ben, sana, eşim ve kendim adına tevbe ettim.

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî’.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahrhâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Yâ Mucîb! Yâ Rezzâk! Yâ Hâlık!

Allahım! Beni bu dünyada bir başıma bırakmadın. Bütün rızkımı karşıladın, ben ise senin ahdin ve vâdine boyun eğmeyerek, sana teslim olmayarak, benlik ve dünya hevasına aldandım. Dilimle iftira attım, kınadım, hor ve hakir gördüm, haram olana baktım, yadırgadım, kulaklarımla haram dinledim. Allahım! Bana vermiş olduğun eşime razı olmayarak, evliliğime, eşime, eşimin ailesine, soyuna ve zürriyetine, kalben ve dil ile zulüm ettim, iftira attım, kınadım, kibirlendim,

süfyan ve deccal fitnelerine destek oldum ve bu ahir zaman aleminde, senin ceza vermene ve gazabına ve azabına uğradım. **Allahım! Şahid ol ki ben pişmanım ve üzerimde hakkı olan tüm âdemoğluna** söylediğim, söyledikleri ve söylediğimiz tüm kötü temennilerden, tüm kötü dualardan, tüm iftiralardan tevbe ettim.

Allahım! Çocuk yapmaktan, korkarak ve istemeyerek, bekarken ve evliyken, doğumum, yaşamım ve öleceğim güne kadar geçecek süre içinde ve ahirde çocuğu olan yuva kuranları kınayarak, çocukların ve evliliğin ve tüm ekodenge içerisindeki oluşmaların, her birinin bir şükür ve rızık nimeti olduğunu görmeyerek ve istemeyerek, isyana ve şirke düşerek, evliliği ve evlenenleri lânetleyerek, evlenip boşananları lânetleyerek, çocuğu olmuş kişilerin mazlum ve günahsız bebeklerini unutup beddua ve lânet ederek, onlara ve tüm **Ümmet-i Muhammed'e** “*çoluğundan, çocuğundan çıksın; çocuk ve evlât yüzü görmeyesin; çocuğundan bulasın; bana yaptığının aynısını çocuğundan göresin; Allah belânı çocuğunla getirsin; çocuğun olmasın da evlât hasreti çekesin*” gibi çocuk ve evlilik ve aile üzerine soyumdan, zürriyetimden ve benim ve tüm aile ferdlerinin söylediği, söylediğimiz, söylenmesine göz yumduğumuz ve söyledikleri tüm beddualardan, tüm lânetlerden, tüm kötü temennilerden ve isteklerden, ben, sana, eşim ve soyu ve zürriyeti, benim ve soyumun ve zürriyetimin ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek olanlar adına, tüm Ümmet-i Muhammed'den bizim gibi aynı günahları işlemişler adına, ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Allahım! Soyumdan ve zürriyetimden rızık endişesi içine girerek, rızık korkusu ile evlâtlarına kıyan, **Ve lâ taktülû evladeküm haşyetek imlâk. Nahnü nerzu-kühüm ve iyyaküm inne katlehüm kâne hıt'en kebira. - Çocuklarınızı fakirlik korkusuyla öldürmeyin. Biz onlara da size de rızık veririz. Onları öldürmek şüphesiz büyük bir günah** ayetine ve ayetlerine bilerek ve bilmeden, gafflet içerisinde karşı gelerek, büyüklenerek, kibirlenerek, hırs içinde geçirmiş olduğumuz saatlerden, günlerden, aylardan, yıllardan pişmanım. Allahım! Ben, sana, eşim, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık. (33 defa)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Allahım! Bilmeden veya bilerek, soyuma, zürriyetime ve soyumdan olan ve

olmayan tüm akrabalarımıza, eşime, dostlarımıza, anne babalarımıza, yetim ve mazlumlara, dil ile ve kalben lânet, belâ ve kahr okuyarak ve söyleyerek, onların ve bizim yaratılış gayemizin sana kulluk ve ibadet etmek ve senin dosdoğru yolunda sana gelmek olduğunu göz ardı edip, lâin şeytan ve şeytana tâbi olmuşlar gibi yaşamaktan, benimsemekten, nefsimin kusurlarını görmeyerek, ifrata ve tefrite düşerek, şeytana yardımcı olarak geçirmiş olduğum tüm saliselerim, tüm dakikalarım, tüm zamanımdan pişmanım. Allahım! Ben biliyorum ki; gafletin prangalarıyla üzerime ve üzerlerimize çöken ağırlık günahlarımızın ağırlığıdır. Allahım! Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek olanların soy ve zürriyetleri ve eşleri ve hanelerine dilim ve azalarım ve tüm uzuvlarım ile zulüm ederek, kınayarak, işlemiş olduğum, olduğumuz, ürememişe ve çoğalmamıza lânet ederek, söylenmiş tüm sözlerden, ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Semî.^(33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Habîr.^(33 defa)

Yâ delile'l-mütehayyirin. (*Ey şaşkınlığın yol göstericisi*)

Yâ gıyese'l-müstağisin. (*Ey yardım isteyenlerin yardımcısı*)

Yâ sariha'l-müstasrihin. (*Ey medet isteyenlerin imdat edicisi*)

Yâ care'l-müstecirin. (*Ey korunmak isteyenlerin koruyucusu*)

Yâ melcee'l-âsin. (*Ey âsilerin sığınağı*)

Yâ gafire'l-müznibin. (*Ey günahkârların bağışlayıcısı*)

Yâ emane'l-hâifin. (*Ey korkanlara emniyet veren*)

Yâ Rahîme'l-mesâkin. (*Ey miskinlere merhamet eden*)

Yâ enise'l-müstevhişin. (*Ey yalnızlık duyanların dostu*)

Yâ mucibe daveti'l-muzztarrin. (*Ey darda kalanların dualarına cevap veren*)

Bütün kusurlardan münezzehsin, Senden başka ilâh yok. Emân ver bize. Bizi Cehennemden kurtar.

Yâ Kerîm! Yâ Rahîm!

Soyumdan ve zürriyetimden ve çevremdekileri tanıdığım, tanımadığım tüm insanların, evlât sahibi olmaları konusunda teşvik etmeyerek, onların ve bizim soyumuzdan evlât aldırانları överek, işlemiş olduğum günahlardan ve günahlarımızdan, hamile olanı lânetlemekten, kınamaktan, aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten, hased etmekten, alkollü ilişki yaşamaktan, tüm âdemoğlu ferdlerinin zannına girerek, işlediğimiz, işledikleri, işlenmesine sebep olduğumuz, senin zâhiri ve bâtinî tüm isim ve sıfatlarına isyan etmekten, şirke düşmekten, âsî olmaktan, bana vermiş ve razı olduğun, eşime razı olmadan, evlilikler üzerinde senin rızanı düşünmeyerek, eşime, eşimin anne babasına, onların anne babaları-

na, benim, annemin ve babamın ve anne babalarının, çocukluklarına ve çocukluğumuza, doğduğumuz güne, kahır, intizar, isyan, lânet etmekten, “soyun zürriyetin kurusun” demekten, evlât sahibi olamadığım için şifâyı kullarında arayarak, medet umarak, isyankâr ve âsî olmaktan, senin rahmetinden ümit kesmekten ve şirke düşmekten,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Halîm. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Şâfi. (100 defa)

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn. (100 defa)

Yâ delile’l-mütehayyirin. (Ey şaşkınlarm yol göstericisi)

Yâ ğiyase’l-müstağisin. (Ey yardım isteyenlerin yardımcısı)

Yâ sariha’l-müstasrihin. (Ey medet isteyenlerin imdat edicisi)

Yâ care’l-müstecirin. (Ey korunmak isteyenlerin koruyucusu)

Yâ melcee’l-âsin. (Ey âsîlerin sığınağı)

Yâ ğâfire’l-müznibin. (Ey günahkârların bağışlayıcısı)

Yâ emane’l-hâifin. (Ey korkanlara emniyet veren)

Yâ rahîme’l-mesâkin. (Ey miskinlere merhamet eden)

Yâ enise’l-müstevhişin. (Ey yalnızlık duyanların dostu)

Yâ mucibe daveti’l-muzztarrin. (Ey darda kalanların dualarına cevap veren)

Allahım! Biz kullarına emrettiğin ve görünmesini yasak ettiğin azalarımıza ve mahrem yerlerimize sahip çıkmayarak, erkek ve kadınlara göstererek, şehvet, zina, meyil, tecavüz, sapıklık ve sapkınlıkların çoğalmasına sebebiyet verdiğimiz günahlardan,

Allahım! Süslerimizi ve ziynetlerimizi görünmesini yasak ettiğin kullarına göstererek, mutluluklarımızın ve huzurumuzun bozulmasına sebep olduğumuz günahlardan,

Allahım! Bizlere girilmesini yasak ettiğin yerlerde bulunarak işlediğimiz günahlardan,

Allahım! Bizlerin soy ve zürriyetlerinden ölmüş ve sağ olanlarından, anne babalarımızın, kardeş ve akrabalarımızın, temiz ve iffetli kadınlara atmış olduğu tesettür ve mahremiyete leke getiren iftira dedikodulardan, “biz ne kapalıları gördük, asıl kapalı olanlardan korkacaksın; çarşafın dışına değil, içine bakacaksın; çarşafı, tesettürü kendisine moda yapmış; süslü cariyeye; kapanmakla bir şey olsaydı; kapanmakla insan olunmuyor; Allah insanın dışına bakmaz, içine bakar;

tesettür ve çarşaflılardan nefret ediyorum; lânet olsun çarşafa tesettüre; üstü cami altı kilise” gibi ve benzeri şirk, isyan, lânet, beddua, sitem, intizar, dedikodu, iftira, aşâğılama, kınama, hased, kin, nefret içeren sözler ve kelimeler sarf ederek, işlediğimiz ve işlenmesine sebebiyet verdiğimiz günah ve hatalardan,

Allahım! Eşlerimize, kardeşlerimize, anne babalarımıza, çocuk ve akrabalarımıza, tesettürü tebliğ etmeyerek, onların ve kullarının, kendi arzu ve isteklerimiz ve zevklerimiz için kapanmasını, kendi arzu, istek ve zevklerimiz için açılmasını isteyerek, senin emrin iken tesettürü sana adak, nezir ve şart konusu yapmak-tan, ibadet ve sadakat üzerine yeminler ederek, tesettürü şartlamaktan, “*tesettüre girersem insanlar beni aşâğılar*” diyerek ve düşünerek, bizlere fitrî ve farz olan tesettürü terketmekten, terkedilmesine sebep olan söz ve cümlelerden, nefsimin sözlerine kulak asmaktan, olay ve hadiselerin zâhiri sebeplerine bakarak, hakiki sebeplerinden gaflet ederek, tesettürlü iken tesettürü terk ederek, senin emrin-den ve rahmetinden yüz çevirmekten, tesettüre girmeme engel olan hata ve günahlarımı ikrar etmeyip gururlanarak, senden istemeyerek, kullarında arayarak, tesettürü yaş, zaman, mekan ve evlilik konularında şartlayarak, senin emrin ve rızana kavuşmak için giymeyerek, kullarının baskısı ve zorlaması yüzünden gi-yerek, kalben ve aklen tesettürü kabullenmeyerek, kin, garaz, buğz, adavet, kibir, su-i zan, hased, tereddüd gibi hastalıklara mübtelâ olarak yaşamaktan, çıplaklığa ve zina günahlarına sebep olacak günah ve hatalardan,

Allahım! Ben, sana, eşim ve zürriyeti adına, anne ve babam, kardeş ve akrabalarım adına, **tüm ehl-i imandan** aynı günahlar ile senin huzuruna gelenler ve gelecekler adına, tesettüre riayet etmeyen ve saygısız davranan zina günahları ile cehennemini hak eden kullarının affı için, onların ve bizlerin şirk, isyan, kin, adavet, buğz, ucb, riya, hased, kibir gibi işlediği ve işlemesine sebep olduğu ve olduğumuz tüm günah ve hatalardan kendi adıma, tüm **ehl-i iman**ın ölmüş ve sağ olanları adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men setera ale’l-kabih. (Ey çirkinin üzerine örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hasena’t-tecavüz. (Ey günahkârları cezalandırmak-tan vazgeçmesi en güzel olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ vâsîa’l-mağfirah. (Ey mağfireti geniş olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ sâtira’l-averât. (Ey utanılacak şeyleri örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mutahhir. (Ey herşeyi maddî ve manevî kirlerden temizleyen)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ kerîme’s-safh. (Ey affı bol olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ azîme’l-menn. (Ey iyiliği bol olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men yünci’l-helka. (Ey helâk olana necat veren)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men hüve edalle ve ehda. (Ey saptıran ve hidayet veren)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mufassıl. (Ey bütün müşkülleri halleden hak ile batılın arasını ayıran)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübeddil. (Ey istediğini istediği şekilde değiştiren)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hâdiye meni's-tehdah. (Ey kendisinden hidayet isteyenlerin hidayet edicisi)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ kâliye meni's-teklah. (Ey gizlenecek yer arayanların üstünü örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Tesettürsüzlükten ve ayıplarımın görünmesinden sana sığınırım.

Allahım! Huzur ve mutluluklarımın bozulmasına sebep olan günahlardan sana sığınırım.

Allahım! İftira ve dedikodulardan sana sığınırım.

Allahım! Çarşafa tesettüre leke getirecek söz ve düşüncelerden sana sığınırım.

Allahım! Senin hakkında hüküm ve kararlarda bulunmaktan sana sığınırım.

Allahım! Tesettür ile sana şart koşarak adak adamaktan sana sığınırım.

Allahım! İbadet ve sadâkat üzerine yeminler etmekten sana sığınırım.

Allahım! Farz olan tesettürü terk etmekten sana sığınırım.

Allahım! Rahmetinden yüz çevirmekten sana sığınırım.

Allahım! Kendimi şartlayarak zulüm etmekten sana sığınırım.

Allahım! Emir ve yasaklarına karşı gelmekten ve âsî olmaktan sana sığınırım.

“*Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen’de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybi) bilen Sen’sin Sen.*”⁽²⁶⁾

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bizlere **İsa** (aleyhisselâm) gibi bağlılık, bu ahir zamanda ölmüş ve karmış kalplerimize dirilik, bedenlerimize sâkinlik nasîb et.

Allahım! Fitratımız gereği senin bize öğretmenle biliyoruz ki; kâinatın yaratılışı ve varoluşundan bu zamana kadar yazın güze ve kışa, gündüzün akşam ve geceye değişmesi gibi tohumundan gençliğe sümbüllenen her insan, hayvan, nebatat ve cinler için elbette bir doğum, ihtiyarlık ve ölüm gelecektir.

Bir fabrika, bir tezgah, bir kimyahane ve hiçbir dalı ve meyveyi, yaprağı, gıdasız bırakmayan, mizanlı bir kazan-ı erzak vardır. Hem defalarca şükrü ve hamdetmemizi kesmek için kalp, beden ve ruh sıhhatimizin bozulması için, kıyamete kadar biz âdemoğlu ile uğraşan, bizleri saptırmaya çalışan ve sana karşı olan bağlılığımız ve teslimiyetimizin önüne sağından, solundan, önünden, arkasından, zâhir ve bâtın tüm uzuvlarımızdan, saldıraya geçen hata ve günahlarımız ile nefsimizin ve bizlerin kusurlarını görmemize engel olan kalp, akıl ve ruhlarımıza benlik, ego, enaniyet, tekebbür, riya, ucb gibi arızlar ve vesveselerden göz, akıl, dil, âzâ ve bedenlerimizin örtüsünü tereddüd ile tesettürden vazgeçirerek, senin huzuruna göz, akıl, dil ve azalarımız ile işlediğimiz zina iftirasında bulunma, kul hakkına tecavüz, elle zina, gözle zina, akıl ile zina, dille zina ve eûzü besmelesiz ilişkilerde, şeytanın soy ve zürriyetlerimizden vesveseler ve hatalar ile aldığı ruhsatlar ile zina, eşcinsellik, şehvet ve şehvet arzularını tetikleyerek ve tetiklenmesine sebep olan, zinaya yol açan, vesvese ve tüm günahlarımızdan nimetlerine ve yaratılmışlara ve ölümlere kötü söz, küfür ve ithamlar ile ahlâk, edep ve haya duyularımızın kalkmasına neden olan soyut ve somut söylenmiş ve işlenmiş tüm günahlardan, tüm kusurlardan, ben, sana, soyum ve zürriyetim adına, soy ve zürriyetimden işlenen ve söylenen ve zina, zulüm ve tecavüzlerin gelecek olanlara sirayet ve hisselerinin kalkması, işlenen, söylenen ve yapılan tüm kusur hata ve günahlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ âlime's-sırrı ve'l-hafıyyat. (Ey sır ve gizlilikleri bilen)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Müstean. (Ey kendinden yardım isteyen)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ kâşife'l-belâya. (Ey belâları kaldıran)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ satire küllî ma'yub. (Ey bütün ayıpların ayıplarını örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ melcee küllî mazlum. (Ey bütün zulme uğrayanların sığınağı)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ satire'l-averat. (Ey utanılacak şeyleri örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukill. (Ey kullarının hata ve yanlışlarını bağışlayan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ fâlika'l-Habb. (Ey tohumu yarıp sümbüllendiren)

Allahım! Sayısız nimetlerin için ben sana tüm inananlar adına, hamd ve tesbih ederim, bu anıma kadar başıma gelen belâ ve musibetlerin hiçbirisi boşuna değildi. Allahım! Cahillik ve gafletle, sefâhat ve haddi aşarak, kullarına ve mizanda olan ve bizlere imtihan vesilesi olan emelinde sevap kazanmak veya kaderimizde yaşadığımız olaylar ve tecrübelerde senin **adaletin** ile soylarımızın ve zürriyetlerimizin verdiği ve bizlerin verdiği sözler, yeminler, lânet, beddua, intizar etme, is-

yan, yetim hakkı yeme, başa kakma, mükemmel olma, şirk günahları ile bizlerin üzerine sirayet eden ve bizlerin hata ve günahları ile kader ve kaderde başımıza gelen olaylara ve sebeplere zâhiren bakarak, söylediğimiz ve içerlediğimiz küfür, isyan, şirk, kader ve kaderi tenkit etme, beddua ve lânetler ile günahlar içerisinde boğularak, sana ve kullarına kötü ithamlarda bulunarak, senin yarattığın kullarına hiçbir zaman zulüm etmeyeceğini unutarak veya zulme uğradığımı düşünerek ve zulüm ettiğini söyleyerek düşünerek, iftira atarak, kınayıp aşağılayarak, kibirlenerek, nefis ve egoların ateşleyicisi olan tüm günahlarımızdan, ben, sana, eşim ve zürriyeti adına, kendi soy ve zürriyetim adına, **tüm ehl-i imandan** aynı günahları işleyerek şeytan ve avanelerine yardım edenler adına ve senin huzuruna gelenler adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hüve fi'l-mizani kazaüh. (Ey mizanda hükmü olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men hüve kadauhu kâin. (Ey kaza ve hükmü var olan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukill. (Ey kullarının hata ve yanlışlarını bağışlayan)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ sâtire külli ma'yub. (Ey bütün ayıpların ayıplarını örten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ ze'l-hamdi ve's-senâ. (Ey hamd ve senâ sahibi)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Ahir zamanın fitne ve belâlarından sana sığınırım.

Allahım! Verdiğin rızık ve nimetlere şükürsüz ve hamdsiz kalmaktan sana sığınırım.

Allahım! Tesettüre engel olan günahlardan sana sığınırım.

Allahım! Yaratmış olduğun kullarına zulüm etmekten sana sığınırım.

Allahım! Kalp, beden, akıl ve ruh sıhhatinin bozulmasına neden olan günahlarımızdan sana sığınırım.

Allahım! Şeytana ve nefislerimize uyarak işlediğimiz günahlardan sana sığınırım.

Allahım! Bizlerin âhiretini ziyan edecek amellerimizin heba olmasına sebep olacak müsriflik ve müfsidlikten sana sığınırım.

Allahım! Soylarımızın ve zürriyetlerimizin söylediği ve yaptığı tüm hata ve günahlardan sana sığınırım.

Allahım! Bu fani ve geçici gençliği, iffetle, hayra istikamet dairesinin içinde sarfetmeyi ve katında ebedi bir gençlik kazanmayı bizlere nasîb et.

Allahım! Doğumumdan bu yaşıma kadar emir ve yasakların üzerinde durmayarak harcadığımız isyanlarımız ve âsîliklerimiz ile sefâhate sarf ettiğimiz her dakikamız için dünyanın bize güzel görünmesine sebep olan ve dünyada işlediğimiz taşkınlıklar ve su-i istimaler ile gayr-ı meşru keyifler ve muhabbetlerin neticesinde yediğimiz tokatlar ile hakiki lezzetler olan âhiretin arkası için çalışmayarak,

Allahım! Ebedi memleket olan âhiretimizi dünya için sarf ederek, insanların azgınlıklarına ve isyanlarına da sebebiyet vererek, girdiğimiz ve işlenmesine sebep ve aracı olduğumuz tüm günah ve hatalardan sana sığınıyor ve günah ve hatalar ile geçirdiğimiz kalplerimizin ve akıllarımızın mühürlenmesine sebep olan ve olacak tüm ahlardan, beddualardan, sitemlerden, isyan ve şirk sözlerinden, lânetlerden ve bizlerin âhiretinin ziyan olmasına sebep olacak tüm söz, fiil ve davranışlardan,

Allahım! Helâl dairesi içerisinde ibadet ve takva yolunda harcayacağımız zamanı boşa sarf ederek, haram meyillere saparak, kadere rıza göstermeyerek, âsî olup şirk, isyan ve lânetler içerisinde geçirmiş olduğum tüm zamanlardan ve vakitlerden, geçen her dakikası ve saniyesi adına, ben, sana, benim gibi günaha ve hataya düşen tüm kulların adına soy ve zürriyetlerimizden ölmüş ve sağ olanlar adına da,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsî’.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Allahım! Gençliğim isyan ve günahlar ile geçti, belki de âhirete getirecek bir sevabım bile yok.

Allahım! Sen karşılıksız hibeler verensin, sen ki dilediğin kuluna sevapları kat kat yazansın, sen ki af ve rıza sahibisin.

Allahım! Beni, ailemi ve tüm Ümmet-i Muhammed’i affet, senin rızanı kazanmış bir kul olarak yanına tertemiz ve arınmış bir şekilde al.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Üzerimize Peygamber Efendimiz **Hz. Muhammed Mustafa’nın** (salallahu aleyhi vesellem) inayet ve sıddıklık denizlerinden dök, yetenek ve bâsiretleriyle gelen nurları görenlerden eyle. Allahım! Bizlere peygamberimizin sünneti üzere sana gelmeyi, **Hz. Ebubekir** (radiyallahu anh) gibi sıddık olmayı, **Hz. Ömer** (radiyal-

lahu anh) gibi adaletli davranmayı ve adaletli olmayı, **Hz. Osman** (radiyallahu anh) gibi hayâli ve vefalı olmayı, **Hz. Ali** (radiyallahu anh) gibi doğru ve ilimli olmayı nasîb et.

“Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin.”⁽²⁷⁾

“Rabbim şeytanın kışkırtmalarından sana sığınırım. Ve onların benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım Rabbim.”⁽²⁸⁾

“Rabbim bağışla ve merhamet et. Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır.”⁽²⁹⁾

“Yâ Rabbi! Gireceğim yere dürüst olarak girmemi, çıkacağım yerden de dürüst olarak çıkmamı nasîb et ve kendi katından beni destekleyecek kuvvetli bir delil ver bana.”⁽³⁰⁾

“Allah bana yeter. O'ndan başka ilâh yoktur. Ben yalnız O'na dayanırım. Çünkü O, büyük Arşın, muazzam hükümlerliliğin sahibidir.”⁽³¹⁾

“Allah'ım, ey yerleri ve gökleri yaratan! Ey görünen görünmeyen ne varsa bilen! Hakkında ihtilaf ettikleri her meselede kulların arasında Sen elbette hükmedecek-sin. Ben bu güven içinde bekliyor ve sabrediyorum.”⁽³²⁾

“Yâ Rabbi, adaletle hükmünü ver! Rabbimiz Rahmân'dır. Sizin bunca isnat ve ifratlarınıza karşı Müsteandır. (Yardım istenilecek olan yine O'dur.)”⁽³³⁾

“Ben ağaran sabahın Rabbine sığınırım, Yarattığı şeylerin şerrinden, Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, Ve düğümlere üfürüp büyü yapan üfürükçülerin şerrinden, Ve kışkandığı vakit kışkanç kişinin şerrinden sabahın Rabbine sığınırım!”⁽³⁴⁾

“Sığınırım ben insanların Rabbine, insanların Melikine (mutlak sahip ve hakimine), insanların İlâhına. O sinsi vesvesecinin şerrinden, O ki insanların göğüslerine (kötü düşünceler) fısıldar. Gerek cinlerden, gerek insanlardan (olan bütün vesvesecilerin şerrinden Allah'a sığınırım!)”⁽³⁵⁾

“Hamd, âlemlerin Rabbi, merhametli olan, merhamet eden ve Din Günü'nün sahibi olan Allah'a mahsustur. (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk eder ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola, nimete erdirdiğin kimselerin, gazaba uğramayanların, sapmayanların yoluna eriştir.”⁽³⁶⁾

(27) Kur'an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/26.

(28) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/97-98.

(29) Kur'an-ı Kerim, Mü'minun, 23/118.

(30) Kur'an-ı Kerim, İsra, 17/80.

(31) Kur'an-ı Kerim, Tevbe, 9/129.

(32) Kur'an-ı Kerim, Zümer, 39/46.

(33) Kur'an-ı Kerim, Enbiya, 21/112.

(34) Kur'an-ı Kerim, Felâk, 113/1-5.

(35) Kur'an-ı Kerim, Nas, 114/1-6.

(36) Kur'an-ı Kerim, Fatiha, 1/1-7.

“İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sana’dır” dediler. Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”⁽³⁷⁾

“Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru. Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu ‘hor ve aşağılık’ kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür. Rabbimiz, elçilerine vadedtiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi ‘hor ve aşağılık’ kılma. Şüphesiz Sen, vâdine muhalefet etmeyensin.”⁽³⁸⁾

“Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salâhı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben müslümanlardanım.”⁽³⁹⁾

“Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl”⁽⁴⁰⁾

“Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin.”⁽⁴¹⁾

“Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge.”⁽⁴²⁾

“Yâ Rabb! Kalbimi nurlandır, gözümü nurlandır, kulağımı nurlandır, sağımı nurlandır, solumu nurlandır, üstümü nurlandır, altımı nurlandır, önümü nurlandır, arkamı nurlandır ve beni nûr eyle benim damarlarımı nurlandır, etimi nurlandır, kanımı nurlandır, saçımı nurlandır, yüzümü nurlandır.”

“Başka bir ilâh yok, ancak Allah var. O’nun şeriki yoktur. Mülk O’nundur, hamd de O’nundur. O her şeye kâdirdir. Allah’ım, Senin verdiğine engel olacak da yoktur, vermediğini verecek de yoktur. Ve servet sahibi olanlara servetleri sana karşı bir menfaat veremez. Yani servetine güvenerek sana âsî olanları o servetleri kurtarmaz.”

“Ey Rabbimiz, bize dünyâda da iyilik, güzellik ver, âhirette de iyilik, güzellik ver. Bizi ateş azâbından koru.”

“Yâ Rabb, benim hatâlarımı, bilmeden yaptıklarımı, işimde aşırı gitmemi ve Senin benden çok iyi bildiğin hallerimi mağfiret eyle. Allah’ım, benim latifeleşme-

(37) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/285-286.

(38) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/191-194.

(39) Kur’an-ı Kerim, Ahkaf, 46/15.

(40) Kur’an-ı Kerim, Furkan, 25/74.

(41) Kur’an-ı Kerim, Haşr, 59/10.

(42) Kur’an-ı Kerim, İsra, 17/24.

(43) Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/25.

lerimi, ciddiyet hallerimi, hatâen ve kasden yaptıklarımı ve bende olan her şeyimi mağfiret eyle!”

“Ey Rabbim! Gayb ilminle ve halk üzerine kudretinle, hayatı benim için hayırlı gördükçe beni yaşat, ölümü benim için hayırlı gördüğün zaman da beni vefât ettir. Ey Rabbim! Gizlide ve açıkda senden haşyetini istiyorum. Rızâ hâlinde de, gadab hâlinde de ihlâs sözünden ayırmamanı istiyorum, fakirlikte de zenginlikte de i’tidâlden ayırmamanı istiyorum. Senden tükenmez bir ni’met, kesilmez bir göz ferahlığı (yüzde açıkça görülen neşe ve huzûr) istiyorum. Senden beni kazâna râzı kılmanı, ölümden sonra yaşamanın serinliğini istiyorum. Senden yüzüne bakmanın lezzetini; sana kavuşmanın şevkini istiyorum. Bütün bunları zarar vericinin zararından, sapdırıcı bir fitneden uzak olarak vermeni istiyorum. Ey Rabbim! Bizi îmân zîynetiyle süsle, bizi doğru yolda olan hidâyet rehberleri kıl.”

“Ey Rabbim! Senden bildiğim ve bilmediğim hayrın hem çabuk, hem geç olanını istiyorum. Ey Rabbim Resûlünün senden istediğini istiyorum, Resûlünün sana sığındığı şeyden ben de sana sığınıyorum. Allah’ım benim için kaza ettiğin şeyin âkibetini doğru yola ulaştır.”

“Ey Rabbim! Ben zayıfım, rızân yolunda benim zaafımı kuvvetlendir. Beni nâsiyemden tutup hayra sevk et. İslâm’ı rızâmın en son noktası kıl. Ey Rabbim, ben zayıfım, beni kuvvetlendir. Ben zelîlim beni azîz kıl. Ben sana muhtacım, beni rızıklandır.”

“Ey Rabbim! Acizlikten, tembellikten, korkaklıktan cimrilikten, eli kolu dökülür derecede takatsızlıktan kasvetten, gafletten, zilletten, azlıktan, meskenetten sana sığınırım. Fakirlikten, küfürden, fısktan, şekavetten, nifaktan, yaptığını insanların duyması ve medh etmeleri için yapmaktan, riyâdan, sana sığınırım. Sağırlikten, dilsizlikten, delilikten, cüzzamdan, abraslıktan, kötü hastalıklardan sana sığınırım”

“Ey Rabbim! Beni, iyilik ettiği zaman sevinen, kötülük ettiği zaman istiğfar edenlerden kıl.”

“Ey kalbleri çekip çeviren Rabbim! Kalbimi dînin üzere sâbit kıl.”

“Rabb’im! Ferahlık ver, işimi kolaylaştır”⁽⁴³⁾

“Rabb’im! İlmimi artır!”⁽⁴⁴⁾

“Rabbim! Eğer unutacak veya yanılacak olursak bizi sorumlu tutma. Bizden öncekilere yüklediğin gibi, bize de ağır yük yükleme. Rabbimiz! Bize gücümüzün yetmeyeceği şeyi taşıtma. Bizi affet, bizi bağışla, bize acı. Sen Mevla’mızsın”⁽⁴⁵⁾

“Ey Rabbimiz! Duamı kabul et. Ey Rabb’imiz! Hesap kurulacağı kıyamet gününde beni, annemi, babamı ve bütün inananları bağışla”⁽⁴⁶⁾

(44) Kur’an-ı Kerim, Taha, 20/114.

(45) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/286.

(46) Kur’an-ı Kerim, İbrahim, 14/40-41.

“Allah’ım! Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru giden yola ilet. Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, gazaba uğrayanların ve sapkınların yoluna değil.”⁽⁴⁷⁾

“Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, âhirette de iyilik ver.”⁽⁴⁸⁾

“Allah’ım! Ürpermeyen kalpten, doymayan nefisten, fayda vermeyen ilimden ve kabul olmayacak duadan sana sığınırım”⁽⁴⁹⁾

“Allah’ım! Seni anmak, sana şükretmek ve sana güzelce ibadet etmek için bana yardım et”⁽⁵⁰⁾

“Bizi yediren, içiren, koruyan ve barındıran Allah’a şükürler olsun”⁽⁵¹⁾

“Allah’ım senden faydalı bilgi, temiz rızık ve kabul edilmiş ibadet dilerim”⁽⁵²⁾

Yâ Nâfi!

Yokken var edişin bana öyle bir fayda ki,
 Kömürü elmasa çeviren simya gibi,
 Vicdanıma sakladığın sır öyle bir cevher ki,
 Adem’in (aleyhisselâm) pişmanlığını açık eden dua gibi.
 Kalbime koyduğun muhabbet öyle değerli ki,
 İbrahim’e (aleyhisselâm) ateşi serin eyleyen sır gibi.
 Bana bahsettiğin hayat öyle bir kevser ki,
 İsa’nın (aleyhisselâm) ölüleri diriltten dokunuşu gibi.
 Tenime verdiğin afiyet öyle bir merhem ki,
 Eyyûb’un (aleyhisselâm) yaralarını iyileştiren deva gibi.
 Gözlerime değen nazarın öyle bir ışık ki,
 Yunus’u (aleyhisselâm) üç karanlıktan çıkararak nur gibi.
 Yüzüme tebessümü koyan yaradışın öyle güzel ki,
 Yusuf’un (aleyhisselâm) yüzüne tutulan ayine gibi.
 Bana va’d ettiğin cennet öyle bir müjde ki,
 Muhammed’in (aleyhisselâm) canlar okşayan tebessümü gibi.
 Her hayır senin elindendir. katında hayra eriştir beni.
 Her menfaat taktirindedir, rahmetinden menfaatlendir beni.
 Her fayda senin izninle gelir. lütfundan faydalandır beni.
 Sensiz benden bana çare yok, bana iyiliğin gerek.
 Sensiz kimseden kimseye fayda yok, bana kalb-i selim gerek,

(47) Kur’an-ı Kerim, Fatiha, 1/5-7.

(48) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/20.

(49) Hadis-i Şerif, Müslim.

(50) Hadis-i Şerif, Ebu Davud.

(51) Hadis-i Şerif, Müslim.

(52) Hadis-i Şerif, Müslim.

Ya Sabûr!

Eyyûb'a (aleyhisselâm) sabrı sen öğrettin.

Eyyûb'a (aleyhisselâm) sabrı sen verdin.

Sen ki sabrı için Eyyûb'u (aleyhisselâm) översin.

Sensin Sabur asıl sabreden sensin.

Sabur sensin sabredenleri seversin.

Sabrın öyle ki ben kuluna hilmin çok.

Sabredersin ki cezalandırmakta acelen yok.

Sabrın var ki pişman olacaklara mühletin çok.

Sabrın öyle ki sabretmeyenlere bile sabırsızlığın yok.

Sen ki bütün sabredenlerin sabır sebebisin.

Muhabbetine mazhar olan sâbirinden eyle beni.

“Bismillâhirrahmânirrahîm”in faziletine dayanıyor, insanlığın atası ve bizlere hak dininin yayılması için görevlendirilmiş peygamberler, nebiler, rasuller, elçiler zincirinin halkaları olan Hz. Âdem, Hz. Habil, Hz. Şit, Hz. İdris, Hz. Nuh, Hz. Hûd, Hz. Salih, Hz. İbrahim, Hz. İsmail, Hz. İshak, Hz. Lût, Hz. Yakub, Hz. Yusuf, Hz. Eyyûb, Hz. Zülkifl, Hz. Şuayb, Hz. Musa, Hz. Harun, Hz. Hızır, Hz. Yuşa, Hz. Kalib, Hz. Hızkıl, Hz. İlyas, Hz. Elyasa, Hz. Yunus, Hz. İsmuil, Hz. Davud, Hz. Süleyman, Hz. Lokman, Hz. Şaya, Hz. Ermiya, Hz. Danyal, Hz. Uzeyr, Hz. Zulkarneyn, Hz. Zekeriyya, Hz. Yahya, Hz. Meryem, Hz. İsa, Hz. Muhammed (ala nebiyyina ve aleyhim'üs-selam), Hz. Ebubekir, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali (rıdvanulla-hi teâlâ aleyhim ecmain) hazeratının sığındıkları rabbü'l alemine sığınıyorum. Bin kez binler kez **“Lâ havle velâ kuvvete illâ billahî'l-aliyyi'l-azîm”** ve **“Hasbünallahu ve ni'me'l-vekil”** ile rabbime teveccüh ediyorum.

Allahım! Bu tevbe ve dualarımdan hasıl olacak sevabı Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün mü'min-mü'minat kardeşlerimizin ruhlarına ve ruhaniyatlarına hediye ediyor, insî ve cinnî şeytanların şerrinden, deccal ve süfyan fitnelerinden, ahir zamanın fitnelerinden sana sığınıyorum ve katından bir lütufla bizleri bağışlamayı ve merhamet etmeni diliyor ve dileniyorum. Günahları bağışlayacak olan yalnızca sensin ve affı sonsuz, merhameti nihayetsiz olan da yalnızca sensin, Sen...

BU KİTAP SÛRE-İ RAHMÂN'IN BİR CİLVESİDİR...

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Bu çok nimetler verdiğin ve nimetlerine mazhar edip yoktan var ettiğin, insan olarak yaratmak ile şerefleştirdiğin, çok nankör, çok âciz, çok günahkâr olan kulun; senin, peygamberimizin, diğer peygamberlerin, yani senin emir ve yasaklarının tebliği ve tebliğcisi olan semavi dinlerin, isimlerinin, sıfatlarının, zikir ve ibadetlerinin geçtiği tüm kutsal değerlere ve tüm mukaddes şeylere ve mukaddesata, rahmetine, merhametine, birliğine, hayat vermene, hayatı devam ettirmene, hükümlerine, adaletine, geçmişe, doğduğum güne, dünyaya ve dünyaya gelmeme, geleceğime ve gelecek günlere, yaratılış sırrıma ve yaratılışıma, varoluş hikmetime ve varoluşuma, hayat vermene ve hayatıma, senin tüm isim ve sıfatlarının hayat ve hayatım üzerindeki tüm sır ve tecellilerine, kadere, kaderime, kaderimdeki takdirata, akıl nimetine ve aklıma, fikir nimetine ve fikrime, düşüncelerime, kararlarıma, seçme nimetine ve seçimlerime, ruh nimetine ve ruhumda verdiğin tüm nimetlerine, ruhumdaki tüm hissiyatlarıma ve duygularıma, başka insanların ruhuna, his ve duygularına, bedenime ve bedenimde yarattığın tüm uzuvlarıma ve organlarıma, başka insanların uzuv ve organlarına, aşka, sevgiye ve sevmeye, güven duygusuna ve güvenmeye, evliliğe, evlenmeye, evliliğe vesile olana, evlendirene, evliliği yaratana, evlenip çoğalmaya, cinselliğe ve cinsel ilişki yaşamaya, cinsel kimliğime, çocukların dünyaya gelmesine ve çocuk dünyaya getirmeye, sevmediğim ve güvenmediğim insanlara, anama, babama, eşime, eşimin ana babasına ve soyuna, atalarım, kardeşlerime, çocuklarıma, tüm hısım ve akrabalarıma, sevmediğim huy ve davranışları olan kadınlara, erkeklere, çocuklara, gençlere, yaşlılara, diğer insanlara ve tüm yarattığın canlı ve cansız mahlukata, evime, ev eşyalarıma, bineğime, binek araçlarına, trafiğe, trafikteki yaya, sürücü ve trafiğe çıkanlara, mesleğime, işime, işsizliğe, iş

arkadaşlarıma, patronuma, çalışanlarıma, çalışmaya, çalışana, çalışmayana, okula, derslere, öğretmene, okuyana, okumayana, mesleklere, meslek sahiplerine, misafire, yolcuya, hancıya, hacıya, hocaya, karıya, kocaya, idareciye, polise, hakim, savcıya, cezaya, cezaevine, açlığa, aç kalmaya, aşçıya, lokantaya, lokantacıya, kapıya, kapıyı çalana, kapıyı açana, kapıcıya, gelene, gidene, yoldan geçene, seyyar satıcıya, arsız, hırsız, kumarbaza, doktora, hemşireye, hastaneye, hastaya, hastalığa, hasta bakıcıya, tüm canımı sıkanlara ve öfkelenip kızdıklarıma, aya, güneşe, yıldızlara, sele, suya, akarsuya, susuzluğa, yağmura, rüzgara, dağa, taş, toprağa, kuraklığa ve bataklığa, toprağın içindekilere ve üzerindeki, toprakta yetişene, yürüyene, sürünene ve büyüyene, depreme ve âfetlere, havaya, buluta, şimşeğe, gök gürültüsüne, havada uçana, uçağa, öten kuşa, sineğe, karıncaya, haşerata, havanın durumuna, soğuğa, sıcağa, kuraklığa, aşırı yağmura, doluya, denize, gemiye, denizde yüzene, denize girene-çıkana, denizin dalgasına, fırtınasına ve denizlerin içinde barındırdıklarına ve dışarıya attıklarına, yaratılan tüm canlı ve cansızların hikmet ve gayelerine **nankörlük ile inkâr ve iftira ile reddederek, kibirlenip isyan ederek, kınayıp aşağılayarak, hor ve hakir görüp küçümseyerek, söverek, küfrederek, lânet, kahr ve belâ okuyarak, nefsim, ruh ve bedenime zulmedip zalimlerden oldum. Senin yarattıklarını, nimetlerini, hikmet ve gayelerini, senin esma ve sıfatlarının tecellilerini düştüğüm gaflet ile göremedim ve nefsimin ve şeytanın esiri oldum. Tüm pişmanlıklarım ile huzuruna geldim Yâ Rahmân'ur-Rahîm. Ölüm meleği canımı almadan ve ruhum bedenimden ayrılmadan bana huzuruna gelmeyi nasîb edip getirdiğin için geldim. Dağların kabul etmediği kulluk ve ibadet vazifesini kabul edip ve dağlar kadar günahlarım sırtımda huzuruna geldim. “*Tevbe edenlerin tevbesini kabul ederim*” dediğin için geldim. Rahmetinden ümidimi kesmedim, geldim. Senin rahmetinden ümit kesen ve kullarına senin rahmetinden ümit kestirmek isteyen şeytanı reddettim ve geldim. Beni affeyle Allahım! Beni affedersen, o senin şanıdır. Affetmezsen şüphesiz ki sırtımdaki benim günahlarımdır ve senden başka gidecek hiçbir kapı yok ki gideyim. Senden başka **KUDDÛS!** yok ki arınayım. Senden başka **AFÛVV!**, **TEVVÂB!**, **ĞAFFÂR!** yok ki sığınayım. Senden başka günahları örten **SETTÂR!** yok ki kime gideyim?**

Allahım! Ben nefsim, kalbime ve ruhuma zulmederek bilerek veya bilmeden işlediğim tüm günahlarımdan pişmanım. Yukarıda saydığım ve sayamadığım, bilerek veya bilmeden bedenimi cehennemine helâl edip cennetine haram edecek tüm şirk, isyan ve günahlardan; ben kendi adıma, ve aynı şirk, isyan ve gü-

nahlara giren ve girecek olan anne babam, soyum ve zürriyetim adına (*eşim ve soyu adına*) Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananlar adına ve yerine,

**Yeryüzüne yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince,
Bildiğimiz ve bilmediğimiz sırların adedince,
Bildiğimiz ve bilmediğimiz yarattığın zerreler ve katreler adedince,**

**{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân! Yâ Rahîm!
Yâ Ferd! Yâ Hayy! Yâ Kayyum! Yâ Hakem! Yâ Adl!
Yâ Kuddûs! Yâ Tevvâb! Yâ Ğaffâr! Yâ Settâr!
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.
Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah}**

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

*(Tevbenin arkasından ESTAĞFİRULLAH zikrine devam edebilirsiniz.
7 gün, günlük 1.000 tekrar ile toplam 7.000 olarak yapılmasını tavsiye ediyoruz.)*

Şifacı değiliz!. Şifa dağıtmıyoruz!.
Sizi kurtaramayız!
Şâfi olan ve şifa veren ve de sizi kurtaracak olan
sadece Allah'tır (*celle celalühü*).

Biz, Allah (*celle celalühü*) izin vermez ve yardım etmez ise
ne sizdeki musallatı bulabiliriz,
ne de derdinize bir merhem ve ilaç önerebiliriz...
Biz; ne hidayet ne de necat veremeyiz...
Sizi belâ ve musibetlerden ne koruyabiliriz,
ne de size halaskâr yani kurtarıcı olabiliriz.
Halaskâr, Hıfzedici, Koruyan ve Gözeten
sadece Allah'tır (*celle celalühü*).

Vallahi sadece; doğru dua, doğru tevbe, ibadet ve
kulluğa sevkedicilikten ve tebliğ etmekten
başka size birşey veremeyiz...
Bunu asla unutmayın!
Beni kurtar hocam diyerek, Allah'a (*celle celalühü*) şirk koşmayın!

Sizi kurtaracak olan; Allah'a (*celle celalühü*) asker olup,
iman ve takva kalesine girmek,
dua ve tevbe silahları ile nefis ve şeytan düşmanlarına
karşı yapacağınız savaşı kazanmaktır.

Sayık Erol TANGUT

TEVBE-İ SAYİK
BÖLÜM

3

ENSEST NEDİR?

Ensest, aile üyeleri (*anne, baba, kardeş, hala, amca, teyze, dede, büyükanne, kuzen vb.*) tarafından çocuğa ve gence yönelik yapılan her türlü cinsel eylemdir. Ensest ilişkide temel kavram, kan bağından ziyade çocuğun karşısındaki erişkini nasıl algıladığı ve onu hangi konuma koyarak değerlendirdiğidir. Yakın bildiği, tanıdığı komşu, öğretmen, bakkal vb'nin cinsel yaklaşımı da çocukta ensest etkisi ve çok ciddi ruhsal sorunlara yol açar. Burada önemli olan çocuğun güven duyduğu yetişkinden güven duygusunu yıkan davranış görmesidir. Ergenlik çağına giren bir gencin kendi rızası ile ensest ilişki yaşaması veya enseste sessiz kalıp rıza göstermesi bu kişinin tüm bedenini ele geçiren bir şeytan çarpmasına neden olduğu gibi bu ensesti yaşatan kişinin de lânetlenmesine sebep olur.

Bu nedenle;

- Kız ve erkek çocuklarınızı kesinlikle aynı yatakta yatırmayınız ve birlikte banyoya sokmayınız.
- 10 yaşından sonra kesinlikle çocuklarınız ile aynı yatakta yatmayınız ve başkalarının ise 3 yaşından sonra çocuklarınızın yatağında (*yakın akrabası olsa dahi*) yatmasına izin vermeyiniz.
- 3 yaşından sonra çocuğunuz ile çıplak olduğunuz halde banyo yapmayınız..

“Kız ve erkek çocuklar on yaşına basınca onların yataklarını anne, baba, kız ve erkek kardeşlerinin yataklarından ayırmak vaciptir. Erkeğin erkekle, kadının kadınla aynı yatakta yatmaları aslâ caiz değildir; her biri yatağın birer kenarında olsa bile...”⁽¹⁾

ÇOCUKLARDA MAHREMİYET

“Çok küçük çocukların avret yeri yoktur. Bunun sınırı dört yaşa kadardır. Bu yaştan küçüklerin bedenine dokunmak veya bakmak mübahtır. Sonra kendilerine cinsel istek duyulabilecek çağa kadar, yalnız hayâ yerleri, avret yeri sayılır. Daha sonra on yaşına kadar sadece ön ve arka uzuvları ve bunların çevresi ile uyluklar avret kabul edilir. Çocukların on yaşından sonra erkek olsun, kız olsun, avret yer-

(1) Feteva'n-Nevevi, s. 215; İbranim Canan, Hz. Peygamberin Sünnetinde Terbiye, s. 309.

leri, namazda ve namaz dışında, erginlik çağına ulaşmış kimselerin avret yeri gibi sayılır.⁽²⁾

Şafiîlere göre, küçük kız çocuğunun avret yerleri namazda ve namaz dışında büyük kadınlar gibidir.

Mâlikîlere göre, yedi yaşındaki erkek çocuğun namazda avret yeri ön ve arka uzuvları ile uyluk kasık ve kaba etleridir. Böyle bir çocuğun bu yerlerini ergin erkekte olduğu gibi örtmesi menduptur. Namazla emrolunan küçük kız çocuğunun avret yerleri ise göbek ile diz kapağı arasındır. Ancak bu kız çocuğunun ergin kadın gibi örtünmesi menduptur. Namaz dışında ise, sekiz yaştan küçük çocuklarda avret yeri yoktur.⁽³⁾

Erkeklerin kız çocukların cinsel organlarına, kadınların da erkek çocukların cinsel organlarına bakması haram değildir. Ancak bu konularda hassas olmaları ve mecbur kalmadıkça bakmamaları tavsiye edilmiştir.

Babanın kız çocukların cinsel organına bakması ise diğerleri gibidir. Fakat babanın, şehvî duyguları gelişmiş bir kızının cinsel organına bakması dinen asla caiz değildir⁽⁴⁾. Bu yaşa gelinceye kadar bakması ise haram değildir.

Bu yönüyle bir babanın kız çocuğunun bezini değiştirmesi ve onu üzerinde hiçbir şey yokken yıkaması caizdir, haram değildir. Fakat bakmasının caiz olması dikkatli olmayacağı anlamına gelmez. İmkânlar ölçüsünde bakmaması ve hassas davranması daha iyidir.

BULUĞ ÇAĞINDAN SONRA KARDEŞLERİN MAHREMİYETİ

Erkeğin, erkek kardeşine nisbetle avret yeri : Diz ile göbeğin arasındır. Diz ile göbeğin arasındaki yerlere bakmak haramdır. Cumhur ulemaya göre böyledir. Malikîlerin bazılarına göre baldır avret değildir.

Kızların, kız kardeşlerine nisbetle avreti : Diz ile göbeğin arasındır. Ne hamamda ne başka yerde diz ile göbeğin arasındaki kısma bakmak caiz değildir.

Kızların, erkek kardeşine nisbetle avreti : Bilinen zînet yerlerinden yüz, el ve ayaklarla, iş ve hizmet anında açılan başını, saçını, kulaklarını, boynunu, kollarını ve inciklerini açabilir. Onların da bunlara bakmaları helâldir; çünkü yakınlıklarından dolayı birarada bulunmaları gerekir ve fitne düşünülemez. Fakat karnını ve sırtını göstermek caiz değil, arsızlıktır.

Erkeğin, kız kardeşine nisbetle avreti : Diz ile göbeğin arasındır. Nâmahrem, yani yabancı bayanlara nisbeti ise, kimi diz ile göbeğin arası, kimi bütün vücudu

(2) İbn Abidin, Reddül-Muhtâr, Mısır, (t.y), I/378

(3) ez-Zühaylî, İslam Fıkhi, I/596.

(4) Ömer Nasuhi Bilmen, Hukuku İslamiye, II/93.

avrettir, diyor. Şafiî mezhebi bu görüştedir. Yani nasıl erkeğin kadına bakması haram ise kadının da erkeğe bakması haramdır.

•••••

Mahrem : Haram olan, yani bir kadının evlenmesi dînen caiz olmayan akrabalar demektir.

Nâmahrem : Haram olmayan, yani bir kadının evlenmesinde; dînen bir mahzur olmayan erkek demektir.

•••••

AİLE İÇİ ENSEST GİZLENİYOR.

ENSEST İLİŞKİLER VE YAKINLAŞMALAR,
EN GÜÇLÜ ŞEYTANA DÖNÜŞTÜREN
LÂNETLERDENDİR.

Çocuk aile dışında cinsel istismara uğradığında, aile bireyleri genellikle çocuklarını korumak için maddî ve manevî tüm güçlerini birleştirerek, çocuğun yanında olduklarını hissettirirken, aile içi cinsel istismarda olay saklanmakta, yetişkini korumak pahasına çocuk kurban edilmektedir.

Anne o kadar çaresizdir ki, bunu bilse bile bir şey yapamayabilir. “Nereye gideriz, bize kim bakar, sokakta kalırız” endişeleri, her şeye baskın gelmekte, anne diğer çocukları da düşünerek olayı görmezden gelmek zorunda kalmaktadır. “Kızım o senin kocan, döver de sever de”, “kızım o senin baban”, “elalem ne der, konu komşuya ne deriz”. İşte aile içi cinsel istismarda çoğu zaman bu endişeler çocuğun yaşadıklarının önüne geçer. Bazen de annenin zayıflığı, âcizliği yüzünden çocuk yaşadıklarını sırf anneyi koruyabilmek adına söyleyemez.

Erkek olsun, kız olsun, dört yaşına kadar çocuğun avreti yoktur. Dört yaşından on yaşına kadar sadece ön ve arka edep yerleri avrettir, diğer yerleri avret değildir. Fakat bunu on yaş diye sınırlandırmak da uygun değildir. Çocuğun gelişmesine göre farklıdır. On yaşından sonra erkek çocuk baliğ, kız çocuk baliğa hükmündedir.⁽⁵⁾

Yüzünde henüz tüy bitmemiş erkek çocuk, kız gibi güzel olursa bunun hükmü kadınların hükmüdür; başından aşağıya avrettir. Şehvetle bakmak haramdır. Lâkin onun ile halvette ve şehvetsiz bakmakta beis yoktur. Bu sebeple kadın gibi örtünmekle emrolunmaz.⁽⁶⁾

Böyle bıyıkları yeni çıkmaya başlamış, henüz sakalı çıkmayan gence “**emred**” denilir ki ona şehvetle bakmanın zararı bir kadına şehvetle bakmaktan daha şiddetli-

(5) El-Fıkhu ale'l-Mezâhibi'l-Erbe'a, s.185.

(6) Haşiyetü Reddi'l-Muhtar ale'd-Dürri'l-Muhtar, c.1, s.438.

detlidir. Çünkü onun ile şehvetini tatmin ebedi haramdır. Her kadınla beraber iki şeytan vardır. Halbuki **emred** ile beraber on sekiz şeytan vardır.⁽⁷⁾

«Yezid b. ul-Berrâ, babasından rivâyet etmiştir: Amcamla karşılaştım, yanında bir sancak vardı “nereye gitmek istiyorsun” dedim. “*Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) Beni, babasının karısıyla evlenen bir adama gönderdi, boynunu vurmamı ve malına el koymamı emretti*” dedi.»⁽⁸⁾

MAHREMİYET VE MAHREMLER

İslâm, aslında karı-kocanın aile içindeki bireylerin, hatta küçük çocukların dahi görüp duyamayacağı bir özel yaşamı öngörmektedir. Hz. Peygamber’in on yaşına ulaşınca erkek ve kız çocuklarının yataklarının ayrılıp, farklı yerlerde yatırılmasını istemesi de aynı şekilde iffet bilincini, hayâ duygusunu ve aile içindeki mahremiyeti yerleştirme gayesini taşımaktadır. Dinimizin, asırlar öncesinden vurguladığı mahremiyet eğitimi, günümüzde cinsel istismar ve taciz olaylarının yoğunlaşması, çocukların televizyon ve internet gibi sanal ortamlardan gelen saldırılara açık olması nedeniyle ayrı bir önem taşımaktadır. Bu bağlamda ailelerin, çocuklarına bedenlerinin kendisine ait ve dokunulmaz olduğunu, anne-baba dahil mahrem kategorisinde yer alan kişiler bile olsa aralarında bir gizlilik duvarı olduğunu öğretmeleri gerekir. Küçük yaşta yavaş yavaş benimsetilmesi gereken bu eğitim kapsamında çocukların kıyafetlerini değiştirirken yalnız kalacakları bir odaya gitmeleri öğütlenmeli, tuvalet ihtiyacını giderirken, duş alırken kapıyı kapalı tutma gibi alışkanlıklar kazandırılmalıdır. Aile büyüklerinin, çocukların özel yaşam alanlarına izinsiz girmemeleri ve onların bedeni üzerinde zorla öpme vb. masumane gözüken tavırlara yönelmemeleri de çocukların mahremiyet duygusunun ve özel hayat bilincinin oturmasına katkı sağlayan tavırlardır. Fiziki olarak aile bireyleri arasında yer almasa da dikkat edilmediğinde küçük bir çocuğu en fazla etkileyen şeydir televizyon. Bu nedenle zararsız gözüken reklamlar ve çizgi filmler dahil, çocuğun izleyeceği her türlü programı onun yaşı ve algı düzeyine göre seçmeli ve bu konuda titizlik göstermeliyiz. Benzer şekilde çocuğun, televizyona nispetle daha kontrolsüz bir sanallık içeren internet kullanımını da bizzat takip etmek ve çocuk filtre programları ile denetim altında tutmak gerekir. Çünkü sanal ortamlarda sergilenen ölçsüz ve ahlâk dışı sahnelerin mahremiyet algısını ve eğitimini zedelemesi kaçınılmazdır.

(7) Ruhu'l-Beyan Tefsiri, c.3, s.197-198.

(8) Kaynak:Ed-Dârimî, Sünnen'üd-Dârimî, c.2 s:592

(Nikah,43.bab, rakam:2158) :Sünen'un-Nesâî, c:6(5 ile birlikte) s:109.

(Nikah, 58. bab, rakam:3331'de “dayımla karşılaştım şeklinde, rakam:3332'de “amcamla karşılaştım” şeklinde geçmektedir);

Krş.El-Beyhaki, Kitâbu Sünen'il-Kübrâ(el-Cevher'un-Nakî ile birlikte), c:7,

(Nikah),s:162; İbnu Kayyim el-Cevziyye, Zâdu'l-Meâd, C:5,s:14.

Mahremiyet meselesinde, en çok birbirine mahrem olmayan yakın akrabalar arasında dikkat edilmelidir. Çünkü bu kimseler her ne kadar nesep ve evlilik dolayısıyla akraba sayılırlar da, birbirlerine nâmahremdirler. Yani birbirlerine nikâhları düşmektedir. İşte çok kere mahrem sayılmayan erkek ve kadın akrabalar arasındaki münasebetler önemsenmemekte, hassas davranılması gereken yerlerde ihmal edilmektedir. Halbuki erkek ve kadın ancak kendisine ebedî olarak nikâhı düşmeyen kimselerle bir arada bulunup rahat hareket edebilir.

Mahremi sayılmayan kimseler, kadın ve erkek için bir yabancından farksızdır ve münasebetler de sınırlıdır. Erkeğin geçici olarak mahremi sayılan hanımının akrabalarıyla da münasebeti mahduttur. Bunlar, hanımının kız kardeşi (*baldızı*), hanımının halası, teyzesi, kayınbiraderinin ve baldızının kızıdır. Erkek, hanımı hayatta olduğu müddetçe ve boşanıp ayrılmadıkça bu kadınlarla evlenemez. Çünkü iki kız kardeşi ve hanımın teyze ve halasını bir nikâh altında bulundurmamak âyet ve hadislerde yasaklanmıştır.

Ancak, erkek bu kadınlarla da üçüncü bir kişi bulunmadan tek başına bir arada bulunamaz, yolculuk yapamaz. Yüz ve ellerinden başka uzuvlarına bakamaz. Onlarla tokalaşamaz veya birbirlerinin elini öpemezler. Böyle bir durumun sınırını da Peygamberimiz (*aleyhisselatü vesselam*) çizmişlerdir.

Hız. Âişe (*radıyallahu anha*) validemizin anlattığına göre, bir gün Hız. Ebû Bekir'in (*radıyallahu anh*) kızı Hız. Esmâ, tenini gösterecek kadar şeffaf bir elbise ile Peygamberimizin (*sallallahu aleyhi vesellem*) huzuruna gider. Bunu görür görmez Peygamberimiz yüzünü bir tarafa çevirerek, "Yâ Esmâ, bir kadın bulûğ çağına erince vücudunun şu ve şu yerlerinden başkasının görünmesi doğru değildir." buyurur ve yüzüyle ellerini gösterir.⁽⁹⁾

Bilindiği gibi Hız. Esmâ, Peygamberimizin (*sallallahu aleyhi vesellem*) hanımı Hız. Âişe'nin kız kardeşi olmaktadır. Peygamberimiz ona kendisi yanında, yalnız yüz ve ellerini açabileceğini hatırlatmıştır. Akraba olarak bildiği için çok defa dikkatli davranmaktadır. Lakayıtlık sonunda bazı vahim ve çirkin neticelerin doğmasına sebebiyet verebilmektedir. Çünkü bu akrabalarla kadının yalnız başına birarada bulunması başkasından daha tehlikelidir. Fitne ihtimali daha kuvvetlidir. Peygamber Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) bu meselede çok titiz davranmaktadır.

Bir keresinde "Kadınların bulunduğu yere girmekten sakının." buyurunca, ensardan bir zat, "Yâ Resulallah, kayınlar (erkeğin akrabaları) hakkında ne buyursunuz?" diye sordu. Bunun üzerine Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*), "Kayın ölümdür."⁽¹⁰⁾ buyurdular.

(9) Ebû Dâvud, Libâs: 32.

(10) Müslim, Selâm: 20.

Sahih-i Müslim Şarihi İmam-ı Nevevî bu hadisin izahında şöyle demektedir: “Burada kayından murad, kocanın babaları ve oğullarından geri kalan akraba-sıdır. Çünkü baba ve oğullar kadının mahremleridir. Onlar kadınla birarada bu-lunabilir ve ölümle de vasıflanamazlar. Burada murat, kocanın kardeşi, kardeşi oğulları, amca, amcaoğlu ve bunlara benzer mahrem olmayan kimselerdir.”

“Halkın âdeti bu hususta kayıtsız olarak serbest davranmaktadır. Bir kimse âdete göre kardeşinin hanımıyla başbaşa kalır. İşte ölüm de budur. Böylesinin ya-saklanması yabancı erkeklerden daha lâyıktır. Hadisin doğru mânâsı da budur.”⁽¹¹⁾

Kayınlar, zaman zaman kadının evine girip çıktıklarından, aile içinde bazı sır-lara vakıf olabilirler. Kadınla bu kayınlar arasında istenmeyen bir durum meyda-na gelirse, aile içinde büyük bir huzursuzluk ve önü alınmayan bir tehlike vücuda gelmiş olur. Neticede akrabalar arasında kötü zanlar düşünülür, şüpheler başlarsa akrabalık münasebetleri kopmaya yüz tutar. İşte Peygamberimiz (aleyhisselatü vesse-lam) meydana gelmesi muhtemel olan bu tehlikeyi ölüme benzetmiştir. Durumun ehemmiyetini göstermek için de ürkütücü bir tabir kullanarak dikkatli olunması-nı, tâvizkâr davranılmamasını tavsiye buyurmuştur.

Birbirine nâmahrem olan erkekle kadının yanında, emniyeti sağlayacak üçün-cü birisi bulunmadan yalnız başlarına kalmalarını Peygamberimiz (sallallahu aleyhi vesellem) yine şiddetle yasaklamıştır: “Allah’a ve âhiret gününe iman eden kimse mahremi olmayan yabancı bir kadınla bir arada bulunmasın, zira üçüncüleri şey-tandır.”⁽¹²⁾

Kadınla erkeğin bir arada bulunması ateşle barutun yan yana bulunması gibi-dir. Şeytan bu durumda her iki cinsteki kötü duyguları tahrik edip, onları yoldan çıkarabilir.

Erkeğin yakın akrabalarının kadınla bir işleri olduğu takdirde veya kocası evde bulunmadığı zaman, eve uğradıklarında ihtiyaçlarını kapı dışından görme-leri gerekir.

Evde, hayra şerre akli eren üçüncü bir kimse yoksa, içeri girmelerine cevaz ve-rilmez. Bu durumda dahi kadının tesettüre tam mânâsıyla riayet etmesi gerekir.

MİSAFİRLİKTE MAHREMİYET SINIRI

İmanın zevkine varan ve İslâm’ın hayata akseden cihetlerine riayet etmek için elinden gelen gayreti sarf eden insan, dünyevî hayatında huzur ve rahat kapılarını açıp sıkıntı ve darlıktan uzak bir düzen kurduğu gibi, ebedî hayatı için de saa-det çiçeklerini derlemeye başlar. Dînî yaşayışımızda en çok zorluk çektiğimiz ve

(11) Nevevî, Şerhu Sahib-i Müslim, 14: 154.

(12) Buhari, Nikah: 111.

inancımızın icaplarını yerine getirmek için karşılaştığımız problemlerin başında, şahsî hayatımızda mühim bir yer tutan çevremizle olan münasebetler gelir.

Dinimizin bizlere emrettiği sıla-ı rahmi yerine getirmek için yakın ve uzak akrabalarımızı, dost ve ahabalarımızı ziyaret ediyoruz. Bir araya gelip sohbet ve görüşmelerde bulunuyoruz. Zaman zaman da onların bize geldiği, îade-i ziyarette bulundukları olmaktadır. Bazen bu gelip gitmelere düğün, taziye, davet gibi durumlar da sebep teşkil etmektedir. Bu karşılaşma ve görüşmeler çok defa ailece olmaktadır. Haliyle gerek biz dostlarımızın veya nâmahrem sayılan akrabalarımızın kız ve hanımlarıyla, gerekse onlar bizimkilerle karşı karşıya gelebilmekte, bazı zaruri hallerde bir mecliste geçici de olsa yer darlığı veya birtakım sebeplerle birarada oturabilmekteyiz. Bu durumda dikkat etmemiz gereken hususlar nelerdir?

Sözünü ettiğimiz bu kimseler dinen birbirlerine yabancı olduğu için, yani mahremleri sayılmayıp, nikâhları birbirine düştüğü için, mahremiyet sınırını aşmamaya dikkat etmek gerekir. Bu hususa uyulmadığı takdirde bazı istenmeyen hallerin ve mahzur teşkil eden durumların meydana gelme ihtimali vardır. Bunun için Kur'an-ı Kerim, "(Resulüm) mü'min erkeklere söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar ve namuslarını da korusunlar."⁽¹³⁾ buyurmakta, aynı şekilde kadınlar için de "Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar ve namuslarını da muhafaza etsinler. Görünmesi zarurî olan kısımlar müstesna olmak üzere zinetlerini açığa vurmasınlar."⁽¹⁴⁾ ikazı yapılmaktadır.

Bu âyetler istîzan (birisinin evine girmek için izin isteme) âyetlerinden sonra zikredilmektedir. Buharî'nin şerhinde bu hususa dikkat çeken Aynî, "istîzan" âyetlerinden sonra bu âyetin zikredilmesindeki asıl maksat, ev sahibi erkeğin aile kadınlarına bakmaları helâl olmayan misafirin nazarından sakınması ve yabancı erkeklere göstermemesidir, demektedir.⁽¹⁵⁾

Yine Buharî'de bu âyetin tefsirinden sonra, "Allah hem hain gözlerin (teces-süslerini) hem de (fâsît) gönüllerin gizlediği temayülleri bilir."⁽¹⁶⁾ mealindeki âyeti zikretmektedir. İbni Abbas ise bu âyeti tefsir ederken şu açıklamayı yapmaktadır: Hain gözlü o kimsedir ki, bir mecliste otururken yanından güzel bir kadın geçse veya misafir bulunduğu bir evde güzel bir kadın görse yanındakilere sezdirmeden kadına sinsi sinsi bakar. Yanındakiler de kendisine bakınca hemen gözünü ayırır. Fakat Allah bilir ki, o hain gözlü kimse kadının mahremiyet dairesine girmeye gücü yetse harama tevessül edecektir.⁽¹⁷⁾ Bu hususta Bediüzzaman'ın, "Bir meclis-i

(13) Kur'an-ı Kerim, Nur, 24/30.

(14) Kur'an-ı Kerim, Nur, 24/31.

(15) Aynî, Umdetü'l-Kâri. 22. 231.

(16) Kur'an-ı Kerim, Mü'min, 40/19.

(17) Aynî, Umdetü'l-Kâri, 22: 231, Tecrit Tercemesi, 12: 171.

ihvana (dost meclisine) güzel kadın girdikçe riya ile rekabet, haset ile hodgâmlık debretir damarları.⁽¹⁸⁾ şeklindeki tespiti ne kadar manidardır.

Her ne kadar bakmak zina derecesinde bir mesuliyet getirmese de, o tarafa açılan bir kapı olduğundan mü'minler sakındırılmışlardır. İnsanların diğer âzalarının da zinadan nâsibinin olduğu ve bunların küçük günahlar sınıfına girdiği hakkında bir hadis rivayet eden Ebû Hüreyre (*radıyallahu anh*), Peygamberimizin (*sallallahu aleyhi vesellem*) şöyle buyurduğunu bildirmektedir:

“Hiç şüphe yok ki, Allah, Âdemoğlunun zinadan nâsibini yazmıştır. Buna behe-mehal erişecektir. Gözlerin zinası bakmak, kulakların zinası dinlemek, dilin zinası konuşmak, elin zinası tutmak, ayağın zinası da yürümektir. Kalb ise heves eder, temenni eder. Tenasül uzvu bunu tasdik eder veya yalanlar.”⁽¹⁹⁾ Mecaiz zina sınıfına giren bu hallerden, bakışta şehvet ve lezzet bulunur, helâl olmayan gayr-i meşru konuşmalarda bulunulur ve dinlenir ve nefis de şiddetli arzu ederse, mesuliyet sahası daha da büyümektedir. Bu hususlar küçük günahlar sınıfına girdiği için, zinaya yol açmadığı müddetçe, tevbe edildiği zaman Allah'ın mağfiretine yaklaşmaktadır.

İşte, bu nevi istenmeyen hallere meydan verilebileceği için, kadın ve erkek davetlilerin ayrı ayrı oturmaları ve zaruret olmadan birbirlerini görmemeleri en emin yoldur. Ancak bu kötü duygulara kapılmaktan emin olunduğu zaman, kadının tesettüre riayet ettiği ve tahrik edici davranışların bulunmadığı zamanlarda, ev hanımının erkek misafirlere hizmet edebilmesinin caiz oluşu hakkında Buharî ve Müslim'de, şöyle bir hadis zikredilmektedir:

“Hz. Ebû Üseyd, düğününde Peygamberimizi (sallallahu aleyhi vesellem) ve bazı sahabîleri davet etti. Misafirlere hizmeti hanımı (gelin) yapıyordu. Geceden, bir taş kabın içine hurma ıslatmıştı. Peygamberimiz yemeği bitirince, hurmaları ezdi, sulandırды, şerbet yapıp misafirlere ikram etti.”⁽²⁰⁾ Bu hadisi zikreden muhaddisler, fitneden emin olmak şartıyla bir kadın, kocasının misafirlerine hizmet edebileceği hükmünü çıkarmaktadırlar.⁽²¹⁾

(18) Risale-i Nur Külliyyatı, Sözler, s. 678.

(19) Müslim, Kader: 21; Buharî, istizan: 12.

(20) Buharî, Nikâh, 77; Müslim, Eşribe: 86.

(21) Aynî, Umdetü'l-Kârî, 20: 164-165.

ENSEST İLİŞKİ, TECAVÜZ, SAPKINLIK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

«Senden başka hiçbir ilâh yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zâlimlerden oldum!»⁽²²⁾

«(Allah buyurdu ki): Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediğiniz yerden yeyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın! Sonra zâlimlerden olursunuz. Derken şeytan, birbirine kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi ve: Rabbiniz size bu ağacı sırf melek olursunuz veya ebedî kalanlardan olursunuz diye yasakladı, dedi. Ve onlara: Ben gerçekten size öğüt verenlerdenim, diye yemin etti. Böylece onları hile ile aldattı. Ağacın meyvesini tattıklarında ayıp yerleri kendilerine göründü. Ve cennet yapraklarından üzerlerini örtmeye başladılar. Rableri onlara: Ben size o ağacı yasaklamadım mı ve şeytan size apaçık bir düşmandır, demedim mi? diye nidâ etti.»⁽²³⁾

«Allah kimi şaşırtırsa, artık onun için yol gösteren yoktur. Ve onları azgınlıkları içinde şaşkın olarak bırakır.»⁽²⁴⁾

«Lût'u da (gönderdik). O, kavmine demişti ki: Gerçekten siz, daha önce hiçbir milletin yapmadığı bir hayâsızlığı yapıyorsunuz! (Bu ilâhî ikazdan sonra hâla) siz, ille de erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve toplantılarınızda edepsizlikler yapacak mısınız! Kavminin cevabı ise, şöyle demelerinden ibaret oldu: (Yaptıklarımızın kötülüğü ve azaba uğrayacağımız konusunda) doğru söyleyenlerden isen, Allah'ın azabını getir bize!»⁽²⁵⁾ **ayetlerinin sırrınca üzerimde bulunan tüm günah ve hatalarımdan sana sığınırım Allahım. Senin mekrinden senin rahmet dolu engin denizlerine sığınırım Allahım.**

Beni bağışla. Bana, aileme ve soy ve zürriyetimize merhamet et. Bizleri affına müstehak et. Doğumumdan bu zamanıma kadar yarattıklarından me-

(22) Kur'an-ı Kerim, Enbiya, 21/87.

(23) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/19-22.

(24) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/186.

(25) Kur'an-ı Kerim, Ankebût, 29/28-29.

det bekleyerek, tüm ümit edenlerin ümidi olduğunu idrak etmeyerek, tüm sapkınlıklarım ve sapıklıklarımından sonra senin huzuruna varmaya utanç duyarak ümidimi yitirdim yine de kelimelerin ve sayıların senin karşında acze düşecek büyüklükte olup, senin merhametin karşısında titrediklerinin idrakına varmama rağmen sen beni huzuruna aldın, bana mağfiret, şefkat ve merhamet ettin, âcizim Yâ Rabbi! Bu musibeti senden başka benden kaldıracak yoktur.

Allahım! Gafletle geçen zamanımda ahlâk dışı davranışlarda bulunarak, senin gözeticiliğinden ve koruyuculuğundan gaflet ederek, dünyaya nefsani ve şehvî râğbet ederek, küfür, zina, taciz, tecavüzlerin, eşcinselliğin, homoseksüelliğin, lezbiyenliğin revaç bulmasına çalışarak, destekleyerek, fikir ve sebebiyet vererek, işlediğim günahlarımdan ve doğumumdan bu yaşıma kadar aldığım her nefeste harama meyil için çaba göstererek, çabalarımın karşılığını merhametsizce azap görmek ile ödediğimi düşünmeyerek, ahir zamanın gaflet ve fitneleri içinde bedenimin ve ruhumun insî şeytan olmasına ve şeytanlara hizmet etmesine sebebiyet verdiğim ve senden bana günahlarımın sebeplerini ve karşılığını göstermeni dilemeyerek ve istemeyerek, suçu kendimde ve nefsimde görmeyerek, seni ve yaratılmışları suçlayarak, iftira atarak, işlediğim, işlediğimiz ve bizler gibi günahlar içinde ahir zamanın dağdağalı ve belâlarla geçen zamanın her kesiminde ağzımızdan çıkacak sözlerden aklımıza gelen habis düşüncelerden ve azalarımızın haramzade ve harama meyletmesinden ve şeytanın niyet ve düşüncelerimizden, söz, fiil, hareket ve davranışlarımızdan vesveselere kapı açacak ruhsatlar almasına ve musallat yaşamamıza sebep olan, olmuş, olacak, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar bildiğim, bilmediğim tüm hata günah ve kusurlarımızdan, aynı günahlar ile gelenler adına, tüm soylarımızdan, zürriyetlerimizden ölmüş ve sağ olanlar adına, geçmiş, gelmiş, gelecek olan **tüm Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, dünyanın yaratılışından kıyamete kadar, yeryüzüne yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar tanelerince, yarattığın ve yaratacağın yıldızların sayısınca, yeşeren ve yeşerecek tohumlar, çekirdekler ve yapraklar sayısınca, yarattığın ve yaratacağın kulların sayısınca, ben, sana tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr, Yâ Hafîz, Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Bana verdiğin eşten, eşimin anne-babasından, soyundan, anne-babamdan, soyumdan (*ve çocuklarımdan*) razıyım. Sen de onlardan razı ol. Dili-mizle birbirimizi lânetleyerek bana ve aileme musallat olan şeytanlardan bizleri arındır **Yâ Kuddûs!** (*tüm eksikliklerden uzak-temiz olan*)

Allahım! Soyumdan ve zürriyetimden ve bizlerin nefisleri için yapılan evliliklerde, senin rızanı ve hakimiyetini unutarak gözetmemekten, yanlış evlilik ve yuvaların kurulmasına sebep olduğumuz ve sebebiyet verdiğimiz menfaat ve makam kazanmak namına yapılan ve yapmış olduğumuz evliliklerden, dünyalık sevgiler üzerine nefislerimizin arzu ve istekleri için yaşanan aşklardan, evliliklerden, sevgilerden, mürüvvet ve evliliklerde, eşlerimizin haklarını gözetmemekten, destek olmamaktan, eşlerimizin mehirlerini vermemekten, eksik vermekten, itaat etmemekten, talak vermekten, yemin etmekten, talak verildiği halde kefâret ödemediğim eşler ile nikahı düşmüş bir şekilde ilişkiye girmekten ve bu ilişkilerde doğan çocuklarımızın ve soyumuzdan doğmuş olanların bu günahlardan arınmadan nesiller yetiştirmesine ve gelmiş ve geleceklerinde şeytanın evlâtlar, mallar ve nesiller üzerinde hisseler almasına sebep olan ve olduğumuz tüm hata ve günahlardan, söz, fiil ve davranışlardan, ailemin ihyası için çalışarak ve çaba göstermeyerek, onlara zulüm ve haksızlık etmekten, aile içi ve aile dışı hayâ kurallarını çiğnemekten, evli olduğumuz halde mazlum insanlara ahlâksız tekliflerde bulunmaktan, taciz etmekten, tecavüz etmekten, onların beddualarını ve ahlâklarını almaktan, homoseksüelliğe, eşcinselliğe, lezbiyenliğe ve ensest ilişkilere destek olmaktan, cinsel ilişkilerimde nefsanî arzularımı dinleyerek, çocuklarıma, eşime, akrabalarıma şehvet arzusu ile yaklaşarak ve düşünerek, onları taciz ve tecavüz ederek, haklarını istismar ederek, cinsel güç nimetini haram ve yasak yollarda kullanarak, toplum içinde bulunan aile bireylerinin zedelenmesine, sapkınlıkların ve sapıklıkların ortaya çıkmasına sebep olduğum, olduğumuz, soyumdan aynı günahları işleyerek gelen ve gelecekler adına, **tüm Ümmet-i Muhammed'in** (*sallallahu aleyhi vesellem*) işlediği hata ve günahlarımızın affı için; **benim** (*eşimin ve soyunun*), **anne-babamın**, **atalarımın ve soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin**, **Hız. Adem'den** (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, yaşayan ve gelecek tüm sana inananların; **zina yapanları, eşcinsel olanları, lezbiyenleri, eşlerini aldatanları, evli olanlara sarkanları, tecavüzleri, tacizleri, sapıklıkları, ahlâksızlıkları, zinadan kötü yola düşenleri, dua edip ıslahlarını istemek, hidayetlerini istemek yerine onları kınayarak, aşağılayarak, hor görüp küçümseyerek, zina günahı bulunmadığı halde şahidim olmadan olsa bile yapıcı olmak yerine kullarının kusurlarını ve günahlarını ortaya çıkarmaktan ve zina isnat etmekten hakkında bilgim olmayan konularda kullarına taciz ve tecavüz iftirası atmaktan, işlediğim ve işledikleri günahlarımdan ve günahlarından, dünyalık işler ve muhabbetlerde annemin, kardeşlerimin, akrabalarımın ve kullarının cinsel bölgeleri üzerine yeminler etmekten “*anam avradım olsun ki*” demekten, ecdadlarıma küfür itham etmek-**

ten, kardeşlerimizi işlerime ve muhabbetlerime karıştırmaktan ve kullarını cinsel obje olarak görmekten ve senin dilsiz kulların olan hayvanlara tecavüz, taciz etmekten, istismarda bulunmaktan, *“olmazsa olmaz, olmazsa ölürüm”* diyerek, yapmış olduğumuz evliliklerden, yanlış yapılan evlilik ve mürüvvetlerde haramzade çocuklar dünyaya getirmekten, haram sevmelerini öğütlemekten, gelmesine sebebiyet vermekten, evliliklere ve bekarlığa rıza göstermemekten, dünyaya getirilen evlâtlarımıza ve çocuklara beddua ve lânet etmekten, ırkçılık yapmaktan (*adet görmekten ve kadınsal hastalıklara lânet ve beddua etmekten, evlât dünyaya gelmesine, lohusalığa, cinsel ilişkilere lânet, beddua, intizar etmekten*), evlilikte cinsel arzu ve isteklerimde kabaran şehvetime ve cinsel organlarıma ve cinselliğe lânet, kahr ve beddua etmekten, helâl olan ilişkilerde kendimi yetersiz düşünmekten ve haram ilişkilere meyletmekten, yaratılışımda kusur aramaktan, endişe kaygı ve şüpheler ile his ve vehmin aldatmasına kapılarak, seni suçlamaktan, hatayı sende aramaktan, zâhirî sebeplere bakarak hakiki sebeplerden gaflet etmekten, mahremiyeti ve cinsel uzuvlarımı kullarına göstermekten, evlilik ile ilgili ilişkilerdeki gizliliği ve cinsellik olaylarını evlâtlarımıza ve kullarına anlatarak ahlâk ve hayâ kurallarını çiğnemekten, çiğnemelerine sebebiyet vermekten, evlât dünyaya getirmeye endişe etmekten, vermiş olduğun çocuklarımızı beğenmemekten, erkek ve kız evlâdı ayrımı yapmaktan, kız veya erkek olmasını istememekten, hamileliğe, bebekliğe, çocukluğa, yaşama, hayata, mürüvvetlere lânet okumaktan, isyan etmekten, evlât sahibi olamadığımız için yetimleri adak ve şart koştuktan, yetimler üzerine adak adamaktan, evlilik ve evlâtlar üzerine işleri ve yaşamları üzerine ibadet sözleri vermekten, **Mevlid ve Kur'an-ı Kerim** adakları adamaktan, kız veya erkek olursa diye adaklar adayarak şart koştuktan, ahd vermekten, nikah ve evliliklerimizde şahit tutmamaktan, evliliği ilân etmemekten, gizli aşk, gizli sevgi, gizli ilişkiler, gizli evlilikler yaşamaktan ve bu ilişkilerde kim-senin beni ve bizleri görmediğine kendimi inandırmaktan, senin biz kulların ve yaratılan herşey üzerindeki idare ve iradeni unutarak, gaflet ederek, ilişkilerimizde ve yaşamımızda bizleri görmediğini düşünerek ve söyleyerek, anne ve babalarımızın razı olmadığı ve rıza göstermediği yuvalar kurmaktan, evlilik yapmaktan ve bu evliliklerden doğan ve doğacak çocukların da tacizci, tecavüzcü, sapkın, ahlâksız, lezbiyen, eşcinsel ve ensest ilişkilerde bulunmalarına, mazlum ve yetimlere, annelerine, kardeşlerine, akrabalarına şehvet hissi ile yaklaşmalarına ve düşünmelerine sebep olan, şeytanın bu tür ilişkilerde biz âdemoğlundan aldığı ruh-satlar ile bu günahlardan arınmadan senin huzuruna sapkın ve saptırılmış olarak gelmemize sebep olan tüm gizli-açık şirk ve isyanlardan, tüm küfür sözlerimizden, evlilik, mürüvvet, aile ihyası, evlâtlar, mallar üzerine adanan adak ve nezir-

leri yerine getirmemekten, geciktirmekten, evlilik ve mürüvvetlerde eksik olan zekâtlarımızı aldığımız ve verdiğimiz faiz paralarını, miras hakkı ve kul hakkını gözetmemekten, yalan sözler ve iftiralar üzerine, evlilik ve mürüvvetlerde eşler ve aileler üzerine iftira atmaktan, evlilikler kurmaktan, araştırmamaktan ve kulak asmamaktan, günahlar içerisinde tevbe etmeden, arınmadan, evlilikler yapmaktan, nikahı bozmaktan, içkili, gusülsüz, eûzü besmelesiz ilişkilerde bulunmaktan, verdiği eşleri yetersiz bularak kendimizi başka şeyler ile tatmin etme çabası içine girerek şeytanın çocuklar, mallar ve evlâtlar üzerinden hisseler almasına sebep olduğumuz tüm lânetlerden, kötü dualar ve temennilerden, lânetlenmiş, beddua edilmiş evliliklerde dua ve tevbe etmeyerek, çıkış yolu aramadan muskalara başvurmaktan, kullarından medet ummaktan, bizler için hayırlı gördüğün ve razı olduğun eşlerimizden razı olmamaktan, rıza göstermemekten, onlara senin yasak ettiğin yerlerden yanaşarak haddi aşmaktan, dövmekten, zulüm etmekten, zâlimlik yapmaktan, kınamaktan, aşağılamaktan, âsî ve isyankâr olmaktan, doğan ve doğacak tüm âdemoğlu fertlerinin evliliklerine, çocuklarına, yaşamlarına, hayatlarına okuduğumuz, söylediğimiz, yaptığımız tüm beddualardan, lânetlerden, sitemlerden, kahrılardan, intizarlardan, hasedlerden, kinlerden, nefretlerden, evliliklerimizde çocuk dünyaya gelmesine engel olduğumuz kürtaja başvurduğumuz ve kürtaja sebep olduğumuz ve gözyumduğumuz, zorunluluk bulunmadığı halde keyfi bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve rıza gösterdiğimiz kürtaj cinayetlerinin çoğalmasına ve insan ölümlerinin artmasına, tecavüz, sapkınlık, taciz, küfür ve ensest ilişkilerin yayılmasına sebebiyet verdiğimiz, verilen, verdikleri ve ortak olduğumuz tüm hata ve günahlardan, kefâret ve bedelini araştırmadan, senin hükümlerine başvurmadan, kendi cüz'i akıl ve irademizi, nefislerimizi dinleyerek, evlilikler, çocuklar, aile ve yaşam üzerine birbirlerimize haklarımızı helâl etmemekten, evlilikler ve çocuklar ve aileler üzerinde sıla-i rahimi kesmekten, haklarımızı gözetmemekten, özürlü çocuklar dünyaya gelmesine sebep vermekten, gelmiş ve gelecek nesiller üzerinde işlediğimiz hata ve günahlar sebebi ile taciz, tecavüz, sapkınlık, sapkınlık, çocuk ölümleri ve düşükler, zekât, faiz, miras, kul hakkı, beddua, kınama, kibir, kin, ensest ve eşcinsel ilişkiler, zâlim ve zulümlere taraf olmaya, yaşanmasına sebebiyet verecek, verdiğimiz, verilmesine ve zarar görmelerine kanaat ettiğimiz, tüm hata ve günahlardan, şeytanın hisseler alarak mallar, aileler, doğumlar, çocuklar üzerinde hakimiyet kurmasına ve musallat yaşamalarına ve hata ve günahlar ile gelecek nesilleri ve bizleri ve ailelerimizi cehennem ateşine götürecek son nefeste huzuruna şehadetsiz gelmemize sebebiyet verecek fiske ve haramlar ile dünya keyfiyetine düşerek, birbirimizi günah ve hatalarda taklid ederek, birbirimizin ateşe

gitmesine göz yumarak, çaba göstermeyerek, haram nazarlara meylederek, **rahimlerini** aldırarak ve çocuk dünyaya gelmesine ve üremelerin kesilmesine engel olarak, kullarının ve bizlerin senin rahmet ve merhametinden ümit kesmesine ve şeytana yardım etmesine sebebiyet vererek işlediğimiz tüm gizli ve açık şirklerden, kibirlenmelerden, beddular, lânetlerden, sitemlerden, ahlâksızlıklardan, terbiyesizliklerden, verdiğimiz, verdikleri, verilmiş, söylediğimiz, söyledikleri, söylenmiş, okuduğumuz, okudukları, okunulmuş, yaptığımız, yaptıkları, yapılmasına sebebiyet verdiğimiz, yapılan, engelli, engellenmiş, engellenmesine sebebiyet verdiğimiz ve sebep olunan,

Tüm yanlış evliliklerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm iftiralar, kaderi tenkit etmekten, razı olamamaktan tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm rıza gösterilmeyen mürüvvetlerden ve evliliklerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve verdikleri günah ve hatalardan tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm lânet, beddua, kahr, intizar, kin, koğuculuk, hased, nefret, âsîlik ve isyankârlıklardan tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm harama meyillerden ve haram ilişkilerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm yalan sözlerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm sapkınlık ve sapıklıklardan tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm zulümlerden ve zâlimliklerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm eşcinsellik tecavüz ve taciz günahlarımdan ve günahlarımızdan tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Tüm rahmetten ümit kesilmesine ve kesmemize sebep olan düşünce ve sözlerden tevbe ettim sana sığınırım Allahım.

Saydığım tüm hata ve günahlardan, şeytanın hisseler almasına, musallat yaşamalarına, yaşamamıza, yaşanmasına sebep olduğumuz, bildiğim, bilmediğim, bilinmeyen, soy ve zürriyetlerimizden, tüm âdemoğlu fertlerinden bu günahlar ile huzuruna gelenler adına ve gelecekler adına, ben, sana, eşim ve kendim adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Basîr.(1000 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.(700 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mubdî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın.(1000 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl.(1000 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.(1000 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem.(100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.(100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kakhâr, Yâ Tevvâb, Yâ Mucîb, Yâ Rezzâk, Yâ Hâlık.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

....

NOT : Bu esmalara tesbihat sayısı koymadım, koysaydım; 70 defa yazacaktım. Siz kalbinizden ve aklınızdan geçen kadarını yaparsınız inşaallah.

....

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hasene't-tecâvüz (ey günahkârları cezalandırmaktan vazgeçmesi güzel olan), **Yâ men yakdî ve lâ yukda aleyh** (ey her şey hakkında karar veren, fakat kendisi hakkında hüküm verilmeyen), **Yâ sûrure'l-ârifin** (ey kendisini tanıyanların sevinci), **Yâ enîse'l-mürîdin** (ey kendisini arzulayanların dostu), **Yâ muğîse'l-müştâkin** (ey kendisine müştâk olanların imdâdına koşan), **Yâ habîbe't-tevvâbin** (ey tevbekârların sevgilisi), **Yâ râzika'l-mukillîn** (ey ihtiyaç sahiplerine rızık veren), **Yâ recâe'l-müznibin** (ey günahkârların ümidi), **Yâ kâşife'l-mekrûbin** (ey sıkıntıda olanların ferahlatıcısı), **Yâ müneffisen anî'l-mağmûmin** (ey gamlılara nefes aldırان), **Yâ müferricen an'il-mahzûnin** (ey mahzunlara kurtuluş yolu gösteren), **Yâ ilâhel-evveline ve'l-ahîrin** (ey evvel ve âhirlerin ilâhı), **Yâ men haleka'l-mevte ve'l-hayat** (ey ölümü ve hayatı yaratan), **Yâ men yesmeu enine'l-vâlihin** (ey üzüntüsünden kendinden geçenlerin inlemelerini işiten), **Yâ men yerâ bükâe'l-hâifin** (ey kendisinden korkarak ağlayanların ağlayışını gören), **Yâ men ya'lemü dâmira's-sâmitin** (ey suskunların içinden geçenleri bilen), **Yâ men yerâ nedeme'n-nâdimin** (ey günahlarından pişmanlık duyanların nedâmetini gören), **Yâ men yakbelü uzre't-tâibin** (ey tevbekârların özrünü kabul eden), **Yâ Vehhâb** (ey bol bol hediyeleyen), **Yâ men halekâni ve sevvâni** (ey beni yaratıp âzâlarımı düzene koyan), **Yâ men razekâni ve rabbâni** (ey bana rızık veren ve terbiye eden), **Yâ men yuhikku'l-hakka bi-kelimâtihi** (ey kelimeleriyle hakkın hak olduğunu gösteren), **Yâ men lâ muakkibe li-hükmihi** (ey hükmünü geri bıraktracak kimse olmayan), **Yâ men lâ radde li-kadâih** (ey kazâsını geri çevirecek kimse olmayan), **Yâ men yehulü beyne'l-mer'i ve kalbih** (ey kişiye kalbinden daha yakın olan), **Yâ men yakbelü't-tevbete an-ibâdih** (ey kullarından tevbe kabul eden), **Yâ men hüve a'lemu bimen dâlle an sebilih** (ey yolundan sapanları en iyi bilen), **Yâ men ceale'l-eşyae ezvâca** (ey eşyayı çift çift yaratan), **Yâ men ceale'n-nara mirsâda** (ey ateşi gözcü kılan), **Yâ Serî** (ey hesâbı en süratli bir şekilde gören), **Yâ Nezir** (ey kullarını itaate sevk etmek için azâbıyla korkutan), **Yâ mâlike yevmid-din** (ey amellerin karşılıklarının verildiği kıyamet gününün sahibi), **Yâ men yuhibbü's-sâbirin** (ey sabredenleri seven), **Yâ men hüve bâbuhü meftuhun li't-talibin** (ey kapısı, kendisini arayanlara açık

olan), **Yâ men hüve afvühü melceün li'l-müznibin** (ey affi günahkârlar için sığınak olan), **Yâ sâmiaş-şekaya** (ey şikâyetleri işiten), **Yâ bâise's-serâya** (ey askerler gönderen), **Yâ ze'l-afvi ve'r-rıda** (ey af ve rızâ sahibi), **Yâ kâşife küllî mekrub** (ey bütün sıkıntıya düşenlerin ferahlatıcısı), **Yâ fârice küllî mağmum** (ey bütün üzüntüye düşenlerin sevindiricisi), **Yâ râhime küllî merhum** (ey bütün merhamet olunanların merhamet edicisi), **Yâ nâsıra küllî mahzul** (ey bütün yardımsız kalanların yardımcısı), **Yâ sâtire küllî ma'yub** (ey bütün ayıplıların ayıplarını örten), **Yâ melcee küllî mazlum** (ey bütün zulme uğrayanların sığınağı), **Yâ sâtiral-averât** (ey utanılacak şeyleri örten), **Yâ Mutahhir** (ey her şeyi maddî ve manevî kirlerden temizleyen). **Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.**

“Sübhanেকে য়া লীলাহে ইল্লা entel-emanül eman hallisna mine'n-nar - Bütün kurlardan münezzehsin, Senden başka ilâh yok. Emân ver bize. Bizi Cehennemden kurtar.”

“Sübhanেকে লীলমে লেনা ইল্লা মা অলমেনা ইনেকে এন্টে'ল-আলিমু'ল-হাকিম - Seni tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka (hiç) bir ilmimiz yoktur. Muhakkak ki Sen, Alim'sin (en iyi bilensin), Hakîm'sin (hikmet sahibisin)”

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

ŞEYTAN VE ÖFKE TEVBESİ

Allahım! Öfke ile gelen şeytandan sana sığınıyorum.

Allahım! Kaderime, anne-babama, soyumdan ölmüş ve sağ olanlara, başkalarına beslediğim gizli ve açık kin ve öfkelerden ve hayatımdaki ters giden şeyler nedeni ile kusur ve hatayı nefsimde bulmayıp başıma gelen belâ ve tersliklerin sebebinde **haşâ ve kellâ Allahım!** seni sorumlu tutarak **sana karşı, verdiklerine karşı öfke duymaktan, öfke beslemekten, öfke ile her türlü kalbimizde olan ve ağzımızdan çıkmış isyan ve şirk sözlerinden...**

Kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve eşim ve zürriyeti adına ve tüm ölmüş ve yaşayan **Lâ ilâhe illâllah** diyenler adına **yarattığın zerreler adedince**

{Tevbe Ettim Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

TEKEBBÜR - KİBİR TEVBESİ

(Şeytanı, şeytan yapan, şirk ve isyanın tevbesi)

Alimlerin, şeyhlerin, müşidlerin, liderlerin, hocaların ve
tüm mü'minlerin sığınma ve tevbesi...

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Yâ Mütekebbir! Allahım! Sen bütün noksan sıfatlardan münezzehsin, sonsuz büyüklük ve azamet sahibisin, büyüklük ve yücelikte eşin ve benzerin yoktur, bizler ancak sana ibadet eder yalnız senden yardım dileriz. Bütün övgüler **el-Mütekebbir!** olan sanadır. Bütün âcizlikler ve fakirlikler biz kullarınındır. Bizler senin huzurunda alnımız secdeye sana kulluk ederiz, ellerimizi açar senden affını ve merhametini dileniriz. Allahım! Kitab-ı Kerim’inde buyuruyorsun ki; «Onların (mezarlarından) meydana fırlayacakları gün, kendilerinin yapmış olduğu hiçbir şey Allâh’a gizli kalmaz. “Bugün mülk kimindir?” (buyrulur). “Bir olan, her şeyi kudreti altında tutan Allâh’ındır.” (denir).»

Yâ Mütekebbir! Allahım! Senin rububiyetine, ulûhiyetine ve büyüklüğüne lâayık olacak ibadeti ve kulluğu asla lâayık ile yapamayacağımı unutarak, yaptığım ibadetlerde ve kullukta kendi ibadetimi ve kulluğumu beğenerek, senin büyüklüğüne ve yüceliğine lâayık ibadet yaptığımı düşünüp, yaptığım ibadet ve dualarda kibir ve benlik duygusu ile böbürlenerek, sonsuz rızık ve nimetlerin karşısında gerçek manada şükredemeyeceğimi unutup şükrettiğimi düşünerek, şükür ve ibadetlerimde ve yaptığım kullukta tekebbüre-kibre girmekten ve **el-Mütekebbir!** ismine karşı şirke düşmekten,

Verdiğin şükür nimetleri olan; iman, İslâm, ilim, ibadet, takva, günahları terk etmek, mal, mülk, ev, iş, eş, meslek, sanat, evlât ile gururlanmaktan, kibirlenmekten ve büyükenmekten, kendimi başkalarından üstün ve büyük görmekten, insanları ve yarattığın bütün canlıları küçümsemekten, aşağılamaktan, bana verip başkalarına vermediklerin ile böbürlenmekten, verdiğin nimetleri, rızıkları, makamları, mevkileri, hidayetleri, hayırları, hasenatları kendimden ve nefsimden bilmekten, senin azametine karşı gelip kâinattaki olayları ve durumları kendiliğinden olup bitiyor bilmekten, “ben” ve “benim” kelimelerini sürekli kullanmak-

tan ve senin olan mülkünü ve bana verdiklerini sahiplenerek kibirlenmekten, kazancımı ve rızkımı kendimden bilmekten, gelip geçici fâni şeylere kalbimi ve gönlümü bağlamaktan, kibrin ve övünerek böbürlenmenin her şeklinden, kendimi beğenmekten, nasîb ettiğin her türlü nimeti kendimden bilmekten, riyaya düşmekten, gösteriş yapmaktan, övülmeyi sevmekten, kendimi kusursuz görmekten, kibirlenerek tevbe ve dualarımı yapmamaktan, âhiretimi unutup dünyaya ve içindakilere bağlanmaktan, senin büyüklüğüne güvenmeyip sığınmamaktan, insanlar arasında öne çıkmaya çalışmaktan, ölmeyecek gibi yaşamaktan, aczimi bilmekten, dünyalık hırslara kapılmaktan, firavunlaşmaktan, şöhretten, şöhret hissi ile yaşamaktan, insanların iltifat ve övgülerini beklemekten ve hoşlanmaktan, sevmek ve beğenilmek için çabalamaktan, makam ve mevki peşinde koşmaktan, insanların beni iyi görmesine ve övmesine yol açmaktan ve engellemekten, sürekli başkalarını kusurlu bulmaktan, kendi nefsimdeki kusurları görmekten, nefsimi temize çıkarmaktan ve aczimi, fakrımı, kusur ve hatalarımı tekebbür ile sana itiraf etmemekten, büyüklenen ve kibirlenen insanları sevmekten, övmekten ve övülmelerine hizmet etmekten ve onlara taraf olmaktan, **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** insanları yüceltip sana eş koşmaktan, insanların beni sana yaklaştıracığına inanarak senin hidayetinin ve iman ve İslâm nurlarının sadece senden değil! onların elleri ile bana geleceğine inanmaktan, kullarını sana aracı tayin ederek Mekke müşriklerine benzeyip putların kendilerini sana yaklaştırdığına inandıkları gibi **âciz ve fakir kullarının beni sana yaklaştırdığına inanıp sadece ilim ve dua ile yardım edebileceklerini unutmaktan ve sadece senden yardım istemeyip kullarını ve sebepleri senin yardımına ve hidayetine ortakçılar yapmaktan, insanları haddinden fazla övmekten, büyüklenmelerine hizmet etmekten, kendimi başkalarından ilimde üstün görmekten ve düşünmekten, ibadette üstün görmekten ve düşünmekten, kullukta üstün görmekten ve düşünmekten, takvada üstün görmekten ve düşünmekten, akılda ve zekâda üstün görmekten ve düşünmekten, fikirde üstün görmekten ve düşünmekten, günahsızlıkta üstün görmekten ve düşünmekten, soyda üstün görmekten ve düşünmekten, mübareklikte üstün görmekten ve düşünmekten, el öptürerek ve insanların hürmet ve iltifatlarını kabul ederek üstünlüğünü ilan etmekten ve insanların teveccüh ve muhabbetlerini kabul ederek iltifat-ı rahmaniyeyi ve teveccüh-ü ilâhiyeyi unutarak ibadet ve kullukta kendini üstün görmekle lânetlenen şeytana benzemekten ve tekebbür ve kibir ile lânetlenenin yoluna girmekten, ibadetin ve kulluğun sırrı olan kendi âcizliğini ve kusurunu görmek ile kullukta ilerlemeyi unutmaktan ve unutturacak herşeyden sana sığınıyorum ve enaniyetin, egonun ve benliğin ateşleyicisi ve ateşe atıcısı olan tüm söz, fiil, duygu ve hareketlerin her şeklinden el-mütekebbir! ismin ile**

azamet ve büyüklüğün, ululuğun ve yüceliğin sadece sana ait olduğunu ilân ederek, kalbinde zerre miktar kibir olanın cennete giremeyeceğinden senin el-mütekebbir! ismine sığınarak, âcizliğimi, fakirliğimi ve tüm kusurlarımı sana itiraf ederek kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Adem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın zerreler ve katreler dedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Ey gözlerin zatını idrak ve ihata edemediği, ey vafedenlerin kendisini hakıyla vafedemediği, ey akıl ve anlayışların zatını kavrayamadığı, ey fikirlerin büyüklüğünü anlayamadığı, ey azamet ve kibriya örtüsü olan, “*Ey Rabbim! Bana hikmet ver ve beni sâlihler zümresine kat*”.

Ey kullarının gizli-açık kusurlarını bilen **el-Alîm!** Hüzün ve kederlerimi sana arz etmeye, senden affını dilenmeye geldim. Ey benim güzel Mahbubum! Tevbe kapıları kapanmadan, hüsrana uğrayanlardan olmadan, ölmeden sana kavuşmaya geldim.

Ey kullarının tevbesini kabul eden, kullarını cezalandırmada sabreden, tevbe yollarını ilham eden, hak ve doğruya sevk eden, fenalıktan men eden, **Yâ Vedûd!** çirkin günahlarım ruhumu ve bedenimi kabzetti.

Beni arındır **Yâ Kuddûs!** Günahlarımı ört **Yâ Settâr!**, Affeyle **Yâ Ğaffâr!** Tevbemi kabul eyle **Yâ Tevvâb!** Merhamet et **Yâ Rahmân!** Bağışla **Yâ Rahîm!** Hidayet ver **Yâ Hâdi!** Emin kıl **Yâ Mü'min!**

“Allahümme inni es'elüke'l-hüdâ ve't-tukâ ve'l-afâfe ve'l-ğınâ - Allahım! Senden hidayet, takva, iffet ve gönül zenginliği isterim.”

“Allahım! Sen, Meliksin. Senden başka ibadete layık ilâh yoktur. Sen benim Rab bimsin, ben ise senin kulunum. Nefsime zulmettim, günahımı itiraf ettim. Benim bütün günahlarımı affet. Muhakkak ki günahları senden başka affedecek yoktur.”

“Allahım! Beni en iyi ahlâka yönelt. Senden başka beni en iyi ahlâka yöneltecek yoktur. Kötü ahlâkı benden uzaklaştır. Senden başka kötü ahlâkı benden uzaklaştıracak yoktur. Buyur, Senin emrindeyim. Hayırların hepsi senin elindedir. Şer sana nispet edilmez. Ben seninim ve sana döneceğim. Sen mübareksin, yücesin. Sana tevbe eder ve günahımın bağışlanmasını senden dilerim.”

“Allahım! Doğu ile batının arasını birbirinden uzaklaştırdığın gibi benimle hatalarımın arasını da birbirinden uzaklaştır.

Allahım! Beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi beni de hatalarımdan temizle. Allahım! Beni kar, buz ve soğuk su ile hatalarımdan yıka.”

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

GAFLET TEVBESİ

Ğayrilmağdubi aleyhim, veladdállin...

Allahım! Gizli ve açık, bilerek veya bilmeyerek **şirke düşmekten; namazı terkten, namaz kıldığı halde namazından gafil olmaktan; orucu terketmekten, oruç tuttuğu halde oruçtan gafil olmaktan, zekât vermemekten, sadaka vermemekten, zekât ve sadaka verdiği halde gösteriş ve riyayı sadaka/zekât ibadetlerine karıştırmaktan, lânetlenmekten, lânetlendiği halde lânetlendiğini bilmemekten, senin emir ve yasaklarını kibir ve benlik ve nefsine uyup terkederek gazabına uğrayanlardan olmaktan ve gazabına uğradığı halde kabre girinceye kadar gafletten uyanmamaktan, senin doğdoğru yolundan sapmış olarak huzuruna gelmekten ve şeytanın bana ve Ümmet-i Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) kurduğu tüm tuzaklardan sana sığınırım.**

Allahım! Gaflette kalmama, gazabına uğramama, lânetlenmeme sebep olan bildiğim veya farkına varamadığım hata ve günahlarımı bağışla. Bana ve Ümmet-i Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) **tam olan hidayetini nasîb eyle.**

Yâ Ğaffâr! Yâ Settâr! Yâ Mucîb!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

NEFSE UYMA TEVBESİ

Gizli şirke düşüp nefsimizi ilâh yapan bizleriz.

Sizler-bizler farkına varmadan şirke düşeriz ve nefsimizin istediklerini, Allah'ın (celle celalühü) istediklerine tercih ederiz.

Bu sebeple herkes kendi nefsine hitaben demeli ki;

Ey Zâlim (noktalı yerlere herkes kendi ismini söyleyebilir)

Sen kendine zulmettin! Nefsine tâbi oldun..

Her ne kadar Allah'a (celle celalühü) tâbi oldum ve müslüman oldum desen de, senin ilâhın nefsendi.

Çünkü sadece nefsin izin verdiği kadar Allah (celle celalühü) yolunda gidiyordun. Nefsin izin vermediğinde dönüyordun.

Ve nefsinin istemediği, Allah'ın (celle celalühü) istediği ile çatıştığında çoğu zaman nefsini seçiyordun.

Allahım! Nefsim ile sana şirk koştuktan, nefsimi putlaştırmaktan, nefsimin isteklerini senin istediklerinin üzerinde tutmaktan, nefsimi uyup yüz çevirdiğim kulluktan pişmanım...

Allahım! Huzuruna geldim. Kusurumu affeyle. Beni kendine kul kabul eyle. İtiraf ettiğim ve edemediğim bütün kusur ve hatalarımdan

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

TERÖR TEVBESİ

Allahım! Benim, soyumun ve zürriyetimin; mazlumlara yaptığı zulümlerden; **Ümmetçilik değil milliyetçilik adı altında yaptıkları ve yaptığımız zulümlerden;**

Zulmettikleri insanların hata ve günahlarından; atalarımızın işlediği zulümler ve hatalar nedeni ile mazlumların ve ailelerinin yaptığı beddualardan; mazlum evlâtlarımıza **“insanlar zulmeder, kader adalet eder”** sırrı ile musallat olan **terör belâsına sebep olan hata ve günahlarından ve günahlarımızdan;** bizlere zulmedenlerin zürriyetlerine ve mazlum çocuklarına okuduğumuz **belâ, lânet, beddua, kahr ve kötü dualardan, (★★)**

Ve tüm teröre kurban giden şehitlerin ve mazlumların günahlarından

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl!

Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Hakem!

Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Settâr!

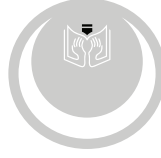
Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Gaffâr!

Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Afûv!

Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Kakhâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

(★★) Mazluma yapılan beddua geri döner ve mazlum evlâtlarınızı vurur.

İFRAT VE SAPKINLIK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım; hak yoldan ayrılarak, emir ve yasaklarına itaat etmeyerek, haddimi aşarak, azgınlık ve sapkınlık yaparak işlediğim günahlarımdan, hatalarımdan, hak yoldan çıkanlardan olmaktan, senin hak ve doğru yolundan çıkmış sapkın kullarına taraf olmaktan, doğru dediğine yanlış, yanlış dediğine doğru demek-ten, sevmediklerini sevmekten, haram dediklerine helâl demekten, batıl inanç-lara inanmaktan ve hayatımda yaşamaktan, şirk ve isyan bataklığına düşmekten, nefsimin arzu ve isteklerine yenilmekten, cinnî ve insî şeytanlara kulak vererek doğru yoldan çıkmaktan, temiz ve helâl olan rızık ve nimetlerinle yetinmeyip haram yollara sapmaktan ve pişman olmamaktan, hakkında bilgim olmayan me-seleler için insanlarla çirkin ve seviyesiz tartışmalara girmekten, helâl dairesinde verdiği nimetler ile yetinmeyip haram meyillere sevk olmaktan, senin sahibi ol-duğün bütün Mâlik'ül-Mülk'ün sahipliğini kendimde bilmekten, “benim” demek-ten, emanet bilmeyerek verdiklerinle büyüklük ve ululuk taslamaktan, yeryüzün-de şımarıp böbürlenerek yürümekten ve insanlara yüksekte ve küçümseyerek bakmaktan, her türlü ölçüyü aşarak, azgınlık, taşkınlık, sapkınlık ve nefretle işlediğim bütün günahlarımdan, sözlerimden, davranışlarımdan, şirk ve isyanla-rımdan, ben kendi adıma, benim gibi bu günahları işlemiş olan soyumdan ölmüş ve sağların adına, zürriyetim adına, (eşimin ve eşimin soyundan ölmüş ve sağların adına) Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) adına, benim soyumun ve eşimin soyunun üzerinde kul hakkı bulunan mazlumların adına da ben sana; yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Râfi'! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muizz! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muzill! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukaddim! (10 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muahhir! (10 defa)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

GİZLİ ŞİRK TEVBESİ

Yâ Allah! Yâ men hüve afvühü melceün li'l-müznibin (affi günahkârlar için sığınak olan), **Yâ Muğis!** (darda kalan çaresizlerin imdadına koşan), **Yâ mûcibe men lâ mûcibe leh** (isteklerini dinleyip cevap verecek kimsesi olmayanların cevaplayıcısı), **Yâ Mucib!** (kulların dualarına cevap veren), **Yâ tabibe men lâ tabibe leh** (tabibi olmayanların tabibi), **Yâ iddeti inde şiddeti** (sıkıntım anında hazırlığım), **Yâ recâi inde musibeti** (musibetim anında ümidim), **Yâ ğıyâsî inde'ftikârî** (ihtiyacım anında medetkârım), **Yâ sârîha'l-müstasrihîn** (meded isteyenlerin imdad edicisi), **Yâ mûine men isteâneh** (kendisinden inâyet isteyenlere inâyet eden), **Yâ hâfiza men istahfezah** (korunmak isteyenleri muhafaza eden), **Yâ ğâfıra men istağferah** (kendisinden mağfiret isteyenleri başıslayan), **Yâ men hüve ileyhi yefzeu'l-müznibûn** (günahkârların kendisine sığındığı), **Yâ men hüve ileyhi yaksidû'l-münîbûn** (tevbe edenlerin kendisine yöneldiği), **Yâ maksûde men enâbe ileyh** (dergâhına dönenlerin maksudu), **Yâ hâdiye'l-mudillîn** (hak yoldan sapanları hidâyete erdiren), **Yâ Recâ!** (kullarının ümidi olan), **Yâ Murtecâ!** (kullarının ümit beslediği), **Yâ azîm'er-recâ** (kendisine büyük ümitler beslenen), **Yâ Ğâfûru Yâ Tevvâb!** (başıslayan, tevbeleri kabul eden), **Yâ hayra'n-nâsirîn** (yardım edenlerin en hayırlısı), **Yâ mu'tiye'l-mes'ulât** (dilekleri veren), **Yâ melcei inde't-tirârî** (zor durumumda sığınağım), **Yâ ğıyâse'l-mustağısîn** (yardım isteyenlerin yardımcısı).

Allahım! Gaflet ve dalaletim sebebiyle! istikbâlin aleyhime ittifak etmesine sebep olduğum nefis ve şeytana uyarak! elimle, dilimle, kalbimle işlediğim bütün günahlarımdan aklen ve lisanen ve kalben ve bana verdiğin tüm ibadet ve şükür cihazatına, his ve latifelerime hâlel veren, zarar veren, bütün günah ve hatalarımdan! söz, fiil ve davranışlarımdan! sana olan ibadetime, ubudiyetime mâni olan bütün günah ve hatalarımdan, kendi yaptığım ve soyumun yaptığı günah ve hatalar yüzünden başıma gelen bütün maddî ve manevî musibetlere! beni ve bizi gaflet uykusundan uyarmana, vazifeyi asliyeme sevketmene, ikaz ve rahmanî iltifatına bedel, isyan ederek! merak ederek, itiraz ederek, memnun olmayarak! musibetleri ve dertlerimi, sıkıntılarımla sana dua ile şikâyet etmeyip! yardım istemeyerek! haşa seni âciz halka şikâyet ederek, iftira ederek, kaderi tenkit ederek, kızarak isyan ederek işlediğim bütün isyan, zulüm, şirk, iftira günahlarımdan! ve lümme-i şeytana uyarak kulak verip, onu dinleyip, ona uyup, vesvese marazına yakalanmama sebep olduğum bütün günahlarımdan! akıl nimetini geçmiş

zamanın musibetlerindeki elem ve keder verici hatıraları düşünerek, yerinde kullanmayarak, sabırsız bir insan olmama neden olduğum bütün günahlarımdan! ibadette, musibette ve günahlara girmemek için sabretmeyerek işlediğim bütün günahlarımdan! musibetleri merakla karşılayıp, büyük nazarıyla bakarak, beni ümitsizliğe ve isyana götüren tüm günahlarımdan! ailemden, soyumdan, bütün ehl-i imandan ve Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek inananlardan aynı günahı işleyenler adına ben sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{**Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr! Yâ Tevvâb!**
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 defa)

BENLİK - ENANİYET TEVBESİ

Eûzübillâhimineşseytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım; senin azametine, uluhiyetine, mabudiyetine, malikiyetine, rububiyyetine, vahdaniyetine, hakimiyetine, samediyetine, hâlikiyetine, azamet ve kibriyana ve senin zâhiri ve bâtını bütün isim ve sıfatlarına karşı işlemiş olduğum bütün günahlarımdan, söz fiil ve davranışlarımdan, gizli ve açık şirk ve isyanlarımdan...

Allahım; hadiselerin, olayların gerçek iç yüzünü bilmeyerek görünüşüne, dış yüzüne bakarak hüküm verip, zulmederek her şeyin iç yüzünü bilen **EL-ALÎM** ismine şirk koşarak kendi görüş ve fikirlerime tâbi olarak “*aklım bana yeter*” diyerek işlediğim tüm şirk, isyan ve günahlarımdan...

Ey âcizliğime merhameti ile, fakirliğime rahmeti ile imdat eden Allahım; âcizliğimizi ve fakirliğimizi görmeyip, senin kudretinden başka dayanak noktası arayıp sebeplere müracaat edip onlardan yardım ve imdat bekleyerek, senin merhametinden başka sığınak noktası arayıp kendimi alçak duruma sokarak, bana verilen nimetleri ve iyilikleri yok sayarak, her şeyin anahtarı senin yanında her şeyin dizgini senin elinde olduğunu unutup, her şeyin senin iznin ve emrin ile olduğunu inkâr edip “**ben yaparım, ben bilirim, ben hallederim**” diyerek vücut ve varlık nimetine, irade, akıl ve ilmime güvenerek işlediğim tüm şirk, isyan ve günahlarımdan...

Allahım; uzun bir imtihan yolculuğunda olduğumuzu unutup, kabri ve ebed memleketi olan ahireti dikkate almayıp, ebed yolculuğunda bize lâzım olacak imanımızı ve salih amellerimizi tedarik etmek için çalışmayıp, akıl ve ilmime güvenip, dalaletle sapanlardan olup, imanın hakikatini ve nurunu kayıp ederek, kendi aklıma güvenip, ilâhi irade ve hakimiyetini reddederek işlediğim tüm gizli ve açık şirk, isyan ve günahlarımdan...

Allahım; Kur'an-ı Kerim'in güneşinden ve Rahmân'ın hazinesinden akıl, kalp ve ruhumuzun ve bütün duygularımızın ihtiyaçlarını kendimiz tedarik edebileceğimizi zannederek, sebeplere, vasıtalara **"yarattı veya verdi"** diyerek, hikmetini görmeyip zulmederek, hiddet ve gadaba uğramış doğru ve hak dinden sapmış ve rahmetten mahrum kalmışların kötü yolunda gitmekten ve kendi benliğime güvenerek yaptığım şirk, isyan ve günahlarımdan...

Allahım; kendi benlik duygularıma ve enaniyetime güvenip, kulun olduğumu unutup, kalbi öldüren zehirli bal olan gösterişe ve şöhrete dalıp, **"ben biliyorum, ben yaptım, ben kazandım, ben olmasaydım olmazdı, ben verdim"** diyerek, herşeye hükmeden iradeni inkâr ederek, kendine güvenen inkârcıların mesleğini seçerek, şirk koşarak ve isyan ederek işlediğim günahlarımdan...

Allahım; Kur'an-ı Kerim'in ve Sünnet-i Seniyye'nin gösterdiği ve açtığı yoldan gaflet edip, nefsimin, enaniyetimin, benlik duygularımın ve çıkarlarımın yol göstermesine aldanıp aklımla ve irademle gaflete ve dalaletle düşerek işlediğim tüm şirk, isyan ve günahlarımdan...

Allahım; kâinatın gerçek ve tek sahibi sen olduğunu unutup, kendimi, kendime malik zannederek, kendimi idare ettiğimi zannederek, kendimi muhafaza edebileceğimi zannederek, kendi hayatımı ve levazımatımı tedarik ettiğime inanarak, belâlardan, musibetlerden kurtulabileceğimi zannederek, **EL-MÂLİK'ÜL-MÜLK** ve **ER-RAHÎM** isimlerini unutarak işlediğim tüm şirk, isyan ve günahlarımdan...

Allahım; ilim, irade ve kudretin ve sair sıfatların ile kâinatı kuşatmışken; nefis, heva, his ve vehmin aldatması ile benliğime güvenip, **"ben biliyorum, ben kuvvetliyim, ben kabiliyetliyim, en akıllı benim, en doğruyu ben biliyorum"** diyerek tekebbür edip kendimi büyük görüp **KUR'AN-I KERİM VE SÜNNET-İ SENİYYE'**ye muhalif fikir ve düşüncelerde nefsimin avukatlığını yapıp, nefsimin isyankârlığına kapılıp, dalâlete, dinsizliğe sapık yollara kendimi ve başkalarını sevk ederek işlediğim şirk ve isyan günahlarından, söz, fiil ve davranışlarından...

Allahım; seni tanıyabilmem için verdiğin en büyük emanet olan benlik duygularıma ki sadece seçmekten başka bir gücü ve kuvveti olmayan ve imtihan için verilen seçme özgürlüğüme ihanet ederek ve asıl maksadının zıddına kullanarak

kendi kendime hayali bir ilâhlık vererek işlediğim ve senin isim ve sıfatlarına karşı mübareze edip karşı gelerek, haddi aşarak, arsızlık yaparak, âcizlik ve fakirliğimi unutarak, kendimi batıl yolda olduğum halde hak yolda zannederek, girdiğim her türlü batıl davalardan ve şirk, isyan ve günahlarım ile söz, fiil ve davranışlarımdan, **kendi adıma, soyumdan, zürriyetimden, ehl-i imandan ve Ümmet-i Muhammed'den** (*sallallahu aleyhi vesellem*) **ve Hz. Adem'den** (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm iman sahiplerinden aynı günahları işleyenler ve işleyecekler adına, pişmanım ve ben sana yarattığın katreler ve zerrelere adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd, Yâ Hayy,
Yâ Kayyum, Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Kuddûs, Yâ Tevvâb, Yâ Gaffâr, Yâ Settâr.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

KINAMA TEVBE VE DUASI

Allahım! **Hak'**ka kör olan ve kendi kusurunu görmeyen bir gözden... **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'**ye sağır bir kulaktan... Sıdka ve teslimiyete dönmeyen bir dilden... Senin için sevmeyen bir kalpten... Haram olan muhabbet ve şefkatten... Basîreti olmayan bir akıldan... Kibre düşen bir nefisten... Zinaya müptelâ olmuş bir bedenden... Haram yiyip içmeye alışmış bir mideden... Fayda vermeyen bir ilimden... Kınamaktan, aşağılamaktan, hakir ve hor görmekten... Şeytanın hissesi olan evlâttan ve dünyaya getirmekten.. Kınananların başa gelmesinden... Nefsimden, kibirden, ucb ve riyadan... Şeytanın tüm hile ve tuzaklarından... Yalan yere yemin etmekten... Yerine getirilmeyen ve getiremediğim nezirden ve adaklardan... Adaklar ve yeminler ile Rabbim sana şart koşup pazarlık yapmaktan... Müslümana kâfir veya müşrik demekten... Kendi için istediğini mü'minler için istememekten... Her türlü hasedden, kinden ve nefretten... Sıla-i rahimi terketmekten... Anaya, babaya, evlâda, müslümanlara buğz, lânet ve beddua etmekten... Kabul olan belâdan, kahrırdan, lânetten ve bedduadan... İhlâssız ameller ile huzuruna gelmekten...

Başıma gelen belâ ve musibetler ile davet olunan tevbe ve dualara icabet etmeden kusuru nefsimde görmeyip yaradana ve yaratılmışları suçlayarak nefsimi temize çıkarmaktan ve yaradana ve yaratılmışlara iftira ve zulmedip zâlimlerden

olmaktan... Kendim ve eşim adıma, soyum ve zürriyetim adına ve tüm inananlar adına..

Sana sığınıyorum... Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd, Yâ Hayy, Yâ Kayyum, Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Kuddûs, Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

Benim, eşimin, soyumuzun ve zürriyetimizin ve mü'minlerin düştüğü tüm bu hata ve günahlardan **yarattığın zerreler adedince**

**{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr,
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}**

İNSANLARI AŞAĞILAMAKTAN ve BÖBÜRLENMEKTEN TEVBE ve DUA (“Kınadığınız şeyi yaşamadan ölmezsiniz” Hadis-i Şerif)

Allahım! Gaflette ve dalâlette olanları, isyan ve şirk içerisinde yaşayanları, günahında ısrar edip haramlardan vazgeçmeyenleri, iftiracıları, yalancıları, kibirli-leri, başkalarını kınayan ve aşağılayanları, her çeşit günah içine düşmüş olanları, hak yoldan batıla sapanları, batıl yolda olduğu halde kendinin hak yolda olduğunu sananları, nefis ve şeytanı kendine ilâh yapanları, ahir zamanın ve deccalin fitneleri içerisinde boğulanları; **kınamaktan, aşağılamaktan, küçümsemekten, alay etmekten, onlara karşı büyükmekten, onlara kahır, belâ ve lânet okuyarak şeytana yardım edip şeytanı yüceltmekten, onların hidayetlerine ıslah ve terbiye olmalarına, kurtulmalarına dua etmemekten, onlara tebliğ ve davette bulunmayıp günah ve gafletlerine göz yummaktan, yarattığın zerreler ve katreler adedince tevbe ediyorum. Saydığım tüm bu günahları işleyenlere ve bizlere Allahım senden tam olan hidayetini talep ediyorum. Bu saydığım cümle hata ve günahlardan Ümmet-i Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) adına, bizlerin adına ve nefsim adına, soy ve zürriyetim adına sana sığınıyorum ve tevbe ediyorum.**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

LÂNET, BELÂ, KAHİR VE BEDDUA TEVBESİ

Allahım! Kendime, atalarıma, zürriyetime, anne-babama, (*eşime, eşimin anne babasına ve akrabalarına*) kardeşlerime, kardeşlerimin eşlerine, benim ve soyumun evliliklerine, evlendikleri eşlerine, mürüvvetlerine ve çocuklarına, hala, teyze, dayı, amca ve eşlerine ve çocuklarına, (*çocuklarımların eşlerine, soylarına, zürriyetlerine, akrabalarına ve torunlarıma*) miras paylaştıklarıma, alacaklı ve borçlu olduklarıma, bana ve soyuma haksızlık yapanlara ve zulmedenlere, hakkımızı yiyenlere, gasp edenlere, çalanlara ve onların soy ve zürriyetlerine, üzerlerinde hakkımız olanların soylarına, eşlerine, çocuklarına ve zürriyetlerine, iftira ettiklerimize ve zürriyetlerine, iş ortaklarımıza (*eş, soy ve zürriyetlerine*), iş arkadaşlarıma (*eş, soy ve zürriyetlerine*), işverenlerime (*eş, soy ve zürriyetlerine*), komşularıma (*eş, soy ve zürriyetlerine*), bana ve yakınlarıma büyü yaptığına inandıklarıma (*eş, soy ve zürriyetlerine*) ve her türlü azaları ile bana, eşime, soy ve zürriyetime haksızlık ve zulüm ve tecavüz edenlerin soylarına, zürriyetlerine, eş ve çocuklarına, **tüm kızdığım ve öfkelendiğim insanların; soylarına, zürriyetlerine, eş ve çocuklarına ve nefis ve şeytanın tuzak ve hilelerine düşenlere, eşlerine, soylarına ve zürriyetlerine...**

Din ve imanlarından, hayatlarından, ömürlerinden, mallarından, paralarından, mülklerinden, vasıtalarından, kazançlarından, evlerinden, işlerinden, evlâtlarından, eşlerinden, evliliklerinden, **hayır ve bereket görmemelerini dileyerek, haklarımı haram ederek, “haklarım eş ve çocuklarına ve zürriyetlerine zehir ve zıkkım olsun” diyerek, “çoluk çocuğundan çıksın” diyerek, ölümlerini ve helâk olmalarını dileyerek, kalben ve dil ile tüm suçlulara ve mazlum ve günahsızlara yaptığım ve yapacağım tüm lânetlemelerimden, beddualarımdan, kahırlarımdan, belâ ve intizarlarımdan, bu saydıklarımın cümlesine tüm haklarımı helâl ederek, onlar ve kendi adıma yarattığın zerrelere ve katreler adedince**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlik’ül-Mülk!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr!

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn...

SİYASET TEVBESİ

Allahım! Bilerek veya bilmeyerek yapmış olduğum hatalardan, işlediğim günahlarımdan tevbe etmeyi ve senden af dilemeyi geciktirdim ve unuttum. İşlediğim günahlarımın ve yaptığım hatalarımın cezası olarak, senin izninle açılan kapılardan yine senden ruhsat alarak bedenime yerleşen şeytan ve zürriyetinin de beni yanlışlara ve günaha sevk etmesiyle lânet batağına düştüm.

Siyâsî tarafgirlik ile taraftar olduğum siyâsîlerin geçmişte işledikleri zulümlere ve gelecekte işleyecekleri zulümlere ortak oldum, zulmü destekleyerek nefsimi zulmettim ve pişmanım...

Müslüman kardeşlerime küfrettim ve onları kafirlikle, dinsizlikle suçladım onlara lânet ettim, beddua ettim, kahr okudum, **kin güttüm ve nefret besledim** ve kendi kendimin küfre girmesine sebep oldum... Pişmanım Allahım!

Bu bataкта ben de siyasete, siyasetçilere, yöneticilere, siyâsî parti milletvekillerine, bakanlara, bazen taraf olduğum partiden bazı kişilere, bazen de muhalif partilere ve taraftarlarına, partime muhalif olan cemaat ve gruplara, müslümanlara eziyet eden, İslami yaşayışın önüne set vurmak için çalışan siyasetçilere, **lânet okudum, iftira ettim, kınadım, yerdim, su-i zanda bulundum. Bu sayede onların da hata ve günahlarının yükünü sırtıma aldım.**

Siyasetin heyecanlı dönemlerinde, sana âsî olarak üzerime aldığım kötü enerjilerinde beni yanlışla sevk etmesiyle yaptığım gıybet, iftira, su-i zan sözlerimden ve okuduğum lânet ve beddualardan, alay etmekten, hor görmekten, kınamaktan, küçümsemekten, dilimle yaptığım bütün zulümlerden, kötü sözlerden **sonsuz rahmetine sığınıyor ve EL-ĞAFFÂR!** (çok mağfiret ve merhamet eden, suçları en çok affeden) isminle beni bağışlamamı diliyorum.

Allahım! Ben siyaseti ve siyâsî tarafgirliği imanın ve İslâm kardeşliğinin üzerinde tutarak şirke ve isyana girdim. İslâm kardeşliği hükümlerini inkâr ettim, çiğnedim ve reddettim... Pişmanım ve huzuruna geldim.

Allahım! İşlediğim bütün bu günahlarımdan sana tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

{Tevbe ettim, Estağfirullah Yâ Ğaffâr!}

(Siyaseti sevdiğin, bu zamana kadar konuştukların adetinçe tekrar et!)

BİD'AT VE SAPKINLIK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizlere iyi muamelede bulunmayı, nasihat etmeyi, tevbe etmeyi, sana karşı şart ve pazarlık ile verdiğimiz ve soyumuzun vermiş olduğu sözlerin de ortaya çıkması ve yerine getirilmesini batıl davaların içine düşmüş olan kullarının da hidayetlerine vesile olup yumuşak bir kalp ile onlara tebliği nasib eyle.

Allahım! Bizler bu ahir zamanda kardeşlik bağlarımızı koparan haddi aşan kullar olduk ve bizler sana tutamayacağımız sözler vererek, sıla-i rahimi kesecek, komşuluk haklarını gözetmeyerek, haklının yanında zâlim, zâlimin yanında haklı olmaya çalıştık. Nefislerimize ve azalarımıza zulüm ettik, âsî ve azgınlık içine düşen topluluklar olduk. Bizlere verdiğin nimetler olan vücud ve varlığımızı ibadet ve takva yolunda harcayacağımızı ve vesileler ile imtihan olunacağımızı unutup hata ve günahlar içerisinde böbürlenip kibrin ve şükürsüzlüğün kapılarını aralayarak helâka sürüklenen topluluklar haline geldik. Din kardeşlerimize ve yarattığın kullarına kötülüğü ve ahlâkı zedeleyen konuları tebliğ ederek, doğruluktan ayrılmalarını ve bîdalara sapmalarını ve sapkınlık yapmalarını nasihat ederek, maddî ve manevî ruhanîyetlerin lânetlenmesine, batıl davaları hak dava olarak bilmelerine, devletçilik, milletçilik, partililik, politikacılık, ırkçılık ayrımları yapmalarına tarafgirlikler içerisinde gıybet, iftira, su-i zan, hased ve kin gütmelerine, birbirlerine düşmanlık yapmalarına ve düşman olmalarına, akıl, beden, teslimiyet ve manevîyatlarının lânetlenmesine, tebliğ ve nasihatlerde şart ve pazarlık yapılmasına ve zarar görmelerine, senin huzuruna yalan sözler ile gelmelerine tebliğ ve açıklamalarda hep öne çıkmaya çalışarak, kendimi batıl davalar içerisinde hak yolda olduğumu zannederek, tebliğ ve davetlerde kendi fikir ve görüşlerime tâbi olarak kendimi kanıtlama çabası içine girerek, din kardeşlerimin ve bizlerin hidayete ermeleri için dua ve tevbe etmeyerek, yanlış yolda olanları kınayarak, aşağılayarak, hor ve hakir görerek, büyülenerek, dinî ve hayatî konularda kendimi kurtarıcı veya hidayet verici zannederek, kendimi olay, konu ve yaşantı üzerinde şartlayarak, dinî konularda kullarını zorlayarak, fikir

ve düşüncelerini gasp ederek, maddî ve manevî zarar görmelerine sebep olarak, **İslâmî** yaşantıları içerisinde şirke ve isyana düşmelerine ve azgınlık yapmalarına sebebiyet verdiğim, verdiğimiz, bozulmalara sebep olduğum ve olduğumuz tüm hata ve günahlardan;

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananların adına;

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi, Yâ Muizz.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muzill, Yâ Mukaddim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muahhir.

“Rabbim! Bana hikmet ver ve beni salihler arasına dâhil eyle.”⁽²⁶⁾

“Rabbimiz! Yalnız Sana güvenip dayandık, Sana yöneldik ve sonunda da Senin huzuruna varacağız. Rabbimiz! Bizi kâfirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen Azîz ve Hakîm’sin; mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibisin.”⁽²⁷⁾

“Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir. Rabbim, beni namazı sürekli ikâme edenlerden eyle, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur. Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne-babamı ve mü’minleri bağışla.”⁽²⁸⁾

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

İSYAN, ŞİRK, BEDDUA, BELÂ, LÂNET OKUMAKTAN TEVBE

(Söylediğiniz isyan sözü sayısınca bu tevbe yapınız.)

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Kendime, anne-babama, akrabalarım, (eşime, çocuklarıma, eşimin akrabalarına) kardeşlerime, komşularım, kızdığım insanlara, alacaklı oldukla-

(26) Kur'an-ı Kerim, Şuara, 26/83.

(27) Kur'an-ı Kerim, Mümtehine, 60/4-5.

(28) Kur'an-ı Kerim, İbrahim, 14/3-41.

rıma, borçlandıklarına, kınadıklarına okuduğum belâ, lânet, beddualarımdan, Evime, eşyalarım, arabama, işime, mesleğime, iş arkadaşlarıma, malıma, mülküm, paraya, çalışmaya, okumaya yaptığım; isyan, lânet, belâ ve tüm kötü dualarımdan ve sözlerimden,

Doğduğum güne, hayatıma, yaşamaya, var olmaya, varlığıma, dünyaya gelmeye, yaratılışıma, kadere, kaderime, kederime yaptığım belâ, lânet, isyan ve şirk sözlerimden,

Tüm esma ve sıfatlarına, EL-HAYY! ismin içerisinde tecelli eden tüm rızık ve nimetlerin ile isim ve sıfatlarına yaptığım şirk, isyan, belâ, lânet, kahrılardan ve tüm ceza vermene, gazabına, azabına sebep olacak sözlerimden,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb, Yâ Settâr, Yâ Gaffâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

RIZIK VE KISMET KAPALILIĞI TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Ey Arş-ı Âlâ'ya Azamet ve Kibriya'sı ile taht kuran Allah'ım!

Ey varlığı ile bizleri yokluktan varlığa erdiren, varoluştaki sonsuz haz ve zevki gönüllerimize duyuran **Yâ Bedî'**!

Bize bahşettiğin isteme duygusu ve istenilenleri vereceğin inancı ile rahmetine sığınıyor, dergah-ı ilâhının kapısında ellerimizi açıp, hallerimizi sana arz ediyoruz. Sen ki işitenlerin en hayırlısısın **Yâ Semî'**.

Hiçbir şekilde dualarımıza icabet etme mecburiyetin yokken “*Deki : Eğer duanız olmasa Rabbimin katında ne ehemmiyetiniz var*”⁽²⁹⁾ hitabıyla dualarımız ile bize kıymet verensin. Dua ve dileklerimizi hayırla kabul buyur, kabulünü vicdanlarımıza duyur, kalplerimizi iman ve itminan ile doyr **Yâ Mucîb!**

Yâ Rabbi! Ömür sermayesini tüketirken hayat yolunda beni kendi idrak ve ihsaslarıma bırakma! Nefsime cismaniyetin arzusundan, aklımı inhiraftan, dili-

mi sürçmelerden, gönlümü heva ve heveslerin öldürücü oklarından sıyanet eyle. İlimde kibir ve gururdan, amelde riya ve gafletten, yolunda yürüyor görünüp senden uzak kalmaktan, kurbette firkat yaşamaktan, rızanı anar iken gazabına düşar olmaktan, haybet vadilerini kazanç yolu sanıp ömrü ziyan etmekten sana sığınırım!

Senden ayrı düşüp, dönüp sana gelenleri kapından kovmayacağını bilirim. Derbeder duygular, ahenksiz davranışlar, boz bulanık hayaller, sarsılmış ümitler arasında, küllîyet kesbeden niyaz edalı bir soluk ile darmadağın bir ben getirdim sana. Tüm hata ve kusurlarım ile kapında kabule karin bir dua ile el açmama, nasuh bir tevbe ile yeniden insan olmama müsaade buyur. Ruhumda açılan menfezleri onar, kalbimin sana olan arzularını doyur. Nefis, şeytan ve hevam; imansızlığı, cehlimi ve dermansızlığımı fırsat bildi. Beni hilm-ü silminle güçlendir **Yâ Rab!**

Amansız yollarda günaha meyyal serkeş nefsim sana olan kusurda biri bin etti. Ayaktan başa, doğumumdan bu yaşa, büyük küçük hatalardan, gizli-açık günahlardan, emrine muhalif isyan kokan fiil ve söylemlerimden ben sana af ve mağfiretinin genişliğince tevbe ediyorum rahmeti gazabına galebe çalan **Yâ Rahmân!**

Lisanımı isyan ve küfürden, lânet ve bedduadan, ah ve intizardan, yalan, iftira ve gıybetten, sevmediğin, hoşnut olmadığın tüm kirli kelâmdan temizle, her hal ve tavrımızı rıza-i istikametinde daim eyle. Af nağmelerini ruhumuzdan kesip, bizi inkisara itme **Yâ Rab!**

*“Doğrusu, güldüren ve ağlatan O’dur”⁽³⁰⁾. Ey zikri Kur’an-ı Kerim ile alemleri güldüren, affıyla Adem’i güldüren, sevgisiyle Habibi Ahmed’i güldüren, lütfuyla ervah, eşbah, eslafı güldüren, kötü giden hallerimizi makus kıl (tersine çevir) ve bizi de güldürdüklerinin hürmetine ağlatma **Yâ Rab!***

*“Elest-ü bi’Rabbiküm - Ben sizin rabbiniz değil miyim?” hitabına muhatap “Belâ! - Evet sen bizim Rabbimizsin!” ahdimize mukabil göçerken **bezm-i elest-**den dünyaya, yol oldu **ana rahmi** denen karanlık. Göçerken dünyadan **âlem-i berzaha** yol olacak kabir denen karanlık.*

Bir söz!.. Bir ahid!.. Beklenen sadece ahde vefa!..

Mü’min olana hatırlattın sen her gün her vakit günde 40 defa!.. *“Ey Rabbimiz! Yalnız sana ibadet ve itaatle kulluk eder, her hal ve ihtiyacımızda ancak senden medet umar, yardım dileriz”⁽³¹⁾*

Bir ayet!.. Bir taahhüt!..

(30) Kur’an-ı Kerim, Necm, 53/43.

(31) Kur’an-ı Kerim, Fatiha, 1/5.

“*Lâ ilâhe illallah*” ile başlayan “*ıyyâ kena'büdü*” ile yürürlüğe giren,
Bir itaat!.. Bir taat!..

Yaratılmış ve yaratılacak olan her zerrenin yegâne efendisi olan ey Rabbim!.

Lütfunla beni besleyip büyüten, ilminle bana öğretip beni terbiye edensin. Ayaktan başa, doğumumdan bu yaşa, varlığımı devam ettirensin. İradem irade-ne ram, kırılmaz tek otoritesin. Hayata dair hükmü aslolan, hakimiyeti kayıtsız şartsız elinde tutan tek kudretsin.

İsminin tecelli ettiği her zerre sayısınca ben sana **binler kere binler tevbe ettim estağfirullah Yâ Rab!**

“Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık. Sonra onu esfeli safiline indirdik”⁽³²⁾ ayetinin hükmünce dilimiz, ağzımız, gözümüz, kulağımız, elimiz, ayaklarımız, kalbimiz, ruhumuz yaratılış gayesinden fersah fersah uzaklaştı. Uzanırken eller yasak meyvaya, isyan ile yükseldi bed sözler Mevla'ya, aradıkça kusuru göz, değdi kulağa haram söz. Çaldıkça eller, ibadetten geri kaldı ayaklar. Bomboş bir sîne ve tutarsız düşünceler ile sana kulluktan bir hayli geri kaldık. Suçlarken zamanı kusur elbisesini **el-Kayyum** olan sana biçtik, lânetler yağdırırken şartlara “Başınıza her ne musibet gelirse kendi ellerinizle yaptıklarınız yüzündendir”⁽³³⁾ ayetin ile zikrini hükmünü inkâr ettik. Yoğu var, uzağı yakın kılan, duaları kabul eden, ızdırabı dindiren, ihtiyacı gideren, kırılanı onaran, devrileni kaldıran, senden ayrı kalan ruhumuzu yuvarlandığı çukurdan çıkart ve bizi aziz eyle. Varlığımızı varlığının ziyası ile nurlandır, sensizliğin zulmânî karanlığından halas eyle. Dibe vurmuş varlığımızın yeniden inşası için ruhlarımıza “**ahsen-i takvim**”in sırrını fısılda..

Allahım! Sana dayanmaktan, hazinenden nasîbime düşen için çalışmaya sarılmaktan, hikmetine ram olmaktan gayrı çıkar yol yok bilirim. “Biz her insanın kaderini kendi çabasına bağlı kıldık”⁽³⁴⁾ diye buyururken ayetinde, gören göz, düşünen kalp, akleden akıl ile bilirim ki kısmeti ne kitaplar ne cümleler değil, kişinin kendi çabası belirler. Bedenim dahi senin mülkünden bana nasîb olan bir hazine iken, irade-i cüz'iyem ile hayır ve şerrin çabalarımın neticesi olduğundan bî-haber, girdiğim tüm isyan günahımdan ben sana kudret ve azametinin şanınca, af ve mağfiretinin genişliğince **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.**

İste ey kulum diyen sen iken, biz kulların senden istemekten dahi âcizken, câhilâne ve gâfilâne kendi kusurumuz ile kusursuzluğuna isyan ederken, kusurumuzla istediğimiz her kusurdan sana sığınırız **Yâ Rab!**

(32) Kur'an-ı Kerim, Tin, 95/4-5.

(33) Kur'an-ı Kerim, Şu'ra, 42/30.

(34) Kur'an-ı Kerim, İsra, 17/13.

Gözümü haramdan sakındım, lakin gönlümü hayalden alamadım. Gönlüme çöreklenen hayaller ile meşgul olmaktan, sana olan ibadet ve taatimde feyizden geri kaldım. Kismetim kapandı, rızım kesildi, açılıns diye medyum ve hocaları, büyü ve muska yaptırmak için, kapı kapı dolaşarak, yığım yığım o kapılara yığılarak, muhtaç olandan muhtaciyetimi gidersin diye medet umarak, kendime kendimden daha yakın olan Senden yüz çevirmekten, çevrilen yüzler sayısınca, o yüzleri çeviren şeytanlar sayısınca, yüzlerin dönmesine vesile olan sesler ve vesveseler sayısınca, yüzlerin döndüğü kapılar sayısınca, bütün yapılan büyüler ve muskalar adedince, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.**

Hayatımda sana yakın olmak adına, dualarımın kabule karın kılınması için neyi sana vesile amaçlı istimal etmem gerekiyor ise onların hürmetine, bu uğurda gayr-ı rızanı kazanacak yollara tevessül etmekten koru beni **Yâ Hafız!**. Ki sen koruyanların en hayırlısısın.

“Güçlülükle beraber elbette bir kolaylık vardır. Öyleyse, bir işi bitirince diğerine teşebbüs et ve hâcetini yalnız Rabbinden iste!”⁽³⁵⁾ ayetinin hakkı gereğince, duanın vücuda gelmesi için üzerime düşeni yaparak tevekkül ile beklemek yerine **“nasıbimde vardır varsa gelir beni bulur”** diyerek miskin ve tembel bir bekleyiş ile ayetine, hikmetine ve adaletine ters hareket ederek **hâşâ ve kellâ!** Seni hizmetime hadim görmekten **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.**

Verdiklerin vereceklerine teminat iken, rahmetin istihkaklarımıza lütuf televvünlü haklar bahşedecek genişlikte iken, **“kaderimde kısmetsizlik, nasıbsızlık var”** diyerek, **“rızım dar”** diyerek **hâşâ ve kellâ;** **“Kadere küstüm”, “Rest çektim kadere”, “Kader beni bu hale getirdi”, “Kaderimde yok!”, “Kadersizim”, “Nasıbsızım!”, “Rızıksızım!”, “İsyanım var benim kadere ne güldürdü ne öldürdü”, “Batsın bu dünya!”, “Benim de mutlu olmaya hakkım yok mu?”, “Ben insan değil miyim?”,** gibi isyan ve küfür sözlerimden, tüm bu isyan sözlerimle dünyaya gelmemi arzulayan iraden ve arzunu yok saymaktan, çareyi sende değil yarattıklarında aramaktan, kendi kusurumu kusursuzluğunda görmezden gelip seni kusurlu görerek rızık ve nasıbime tecelli ettiğin **er-Rezzâk** ismine isyan ederek şirk koştuktan, yapılan isyanlar sayısınca, isyan edilen günler sayısınca, isyan ettiren şeytanlar sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk. Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Murîd. Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.**

Yâ Fettâh! Hangi kapı senin iznin olmadan açılabilir? Hangi engel emrin ve iraden olmadan kalkabilir? Bütün kapalı kapıların anahtarı Senin elinde olduğu gibi, tüm kilitli yürekler de ilâhi esintinle açılarak huzura erer. Daralan, hiçliğe

(35) Kur'an-ı Kerim, İnşirah, 94/5-8.

yol alan rızkımın, kapanan kismetimin açılması için, dergâhına gelen ve senden yardım dileyen bu âciz kuluna merhamet et. Kalbimde yer alan yakıcı duyguların mâsumiyeti hatırına sana arz ediyorum ve senden bu mâsum duyguları helâli ile buluşturman ve rızık kapımı bereketi ile daim kılman için duamı kabul buyurmanı niyaz ediyorum. İsmine tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben sana **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Fettâh.**

Yâ Rahmân! Rahmetinin celbini duama vesile kılarak senden rızkımı bol, kismetimi açık etmeni niyaz ederken yüreğime de aşk ve muhabbetinle nazar etmeni istirham ediyorum. Bilirim ki senin iznin olmadan ne bir kalp sever ne de sevene muhalefet eder. Kişinin kalbi ile benliği arasına set çeken, filizlensin diye aklına sevgi tohumları ekensin. İsmine tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.**

Yâ Kuddûs! Temizlik ve nezâfeti bir tohum cihetinde yüreklerimize ve kâinatın yüreğine ekensin. Kâinatı bu tohum sayesinde tertemiz tutan kutsiyetin hatırına, her zerreye bahşettiğin sonsuz lütuflar hakkı için, kalbi duygularıma hikmetinle cevap ver, rızkımı ve kismetimi en güzel şekilde aç ve bereketlendir. İsmine tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.**

Azımı çok, yoğunu var kılan, hiçbir karşılık beklemeden kullarına bahşeden **Yâ Vehhâb!**

Bahar mevsiminde feyiz ve bereketinle taş, toprağa, ağaca, çiçeğe genişlik veririrken, tecellin ile tüm gözlere nur, kapalı gönüllere de sürür eylersin. İsmine tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vehhâb.**

Yâ Vedûd! Varlığın, aşkın ve sevdanın yaratıcısı olduğu kadar gönüllerde yaşatan da yine sensin. İnsanların kalbine hükmederek onları istediğin sevdaya götüren, istediğin sevdadan döndürensin. Nitekim “*Kalpleri birbirine ısındıran ancak Allah’tır*”⁽³⁶⁾ ayetinin hikmeti gereğince ne olur, bana sevdasından dönme-yecek, kalbi kalbim, kalbim kalbi olan, sana has kul, habibine lâıyk ümmet olmaya istidadı olan, her iki cihanda rızana sebep, cennetime anahtar, yüreğime eş iman dolu koca bir yürek bağışla. İsmine tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd.**

Güzelliğin, güzelliği ile hayat bulduğu **Yâ Musavvir!**

Güzeli ve güzelliği, güzelliğin ile yaratan kudretin, gözlerimize fer ve neşe, yüreklerimize merhamet ve sevgi pırıltıları saçar. Allahım, dara düşen her kul,

senin sonsuz rahmet ve kereminden nasîblenmeye, gözüne ve gönlüne güzel-lik katmaya çalışır. Ne olur, benim arayışıma da cevap vererek, beni muradıma kavuştur. İsmi-
nin tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir.**

Her şeyi birbirine uygun yaratan **Yâ Bâri!**

Hikmetinin ve kudretinin sınırsızlığı, kâinatın her tarafına hikmetli nakışlar serpilmesine vesile olduğu gibi, bu nakışların her zerresi gözlerimizi varlığının sonsuz güzelliğine şahit kılmakta. Varlığının sonsuz güzelliği hatırına bana ve iç dünyama uyumlu hayırlı bir nasîb bağışla. İsmi-
nin tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâri.**

Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd!

“İnanıp salih ameller işleyenler için Rahmân, (gönüllere) bir sevgi koyacaktır”⁽³⁷⁾ diyen Sen iken, va’dinden asla ve kat’a dönmeyeceğini bilirken, âciz kulun göndereceğin her hayra muhtaç iken, Senden gayrı her varlık ben kadar âcizken, kadın ve erkek iki zıt varlığı ilm-i kudretinle aynı çatı altında bir kılmaya kudreti yeten **Yâ Câmi!** Katında sana yakın olup rahmetinle muamele ettiğinin gönlüne rahmet kıl beni. İsmi-
nin tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Câmi..**

Dilediği herşeyi yapmaya gücü yeten **Yâ Muktedir!**

“Allah bir güçlükten sonra bir kolaylık yaratacaktır”⁽³⁸⁾. Senden gelen her söz bana iz, düştüm kelâmın peşine **Yâ Rab!** muradını muradım kıl, muradın ile beni huzurunda saf saf diz. İsmi-
nin tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muktedir.**

Yâ Azîm! Senin izzetine ve celâline, azametine ve kudretine iltica ederek, senin yüceliğine ve büyüklüğüne sığınarak, bütün mahlûkata güç ve takat gönderen merhametine ve şefkatine sığınarak, senden duamın kabulünü niyaz ediyorum. İsmi-
nin tecelli ettiği her zerre sayısınca, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.**

Hâ, Mîm, Ayn, Sîn, Kâf!

“Kendileri ile huzur bulasınız diye sizin için türünüzden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet var etmesi de onun (varlığının ve kudretinin) delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır”⁽³⁹⁾. Bilirim ki bende tecelli ettiğin ölçüde, nazarında bir o kadarım. Sen ki şu nizam dairesinde, hikmet ve adaletinin gereğince kullarına, kullarının niyet ve samimiyetince muamele edensin. Ayetinin üzerimdeki tecellisine engel tüm günahlarımın affı için

(37) Kur’an-ı Kerim, Meryem, 19/96.

(38) Kur’an-ı Kerim, Talak, 65/7.

(39) Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/21.

bana yol göster. Tecelline ruhsatı kaldırabilmem için fırsat yarat. Evvel âhir kula takdiratın kulunun sana olan sınırınca, fazlası cömertliğinin ihsanınca. Benlik deryamızda nefsi planlar ile gezinirken biz, rahmetinin celbine mukabil cereyan eden cömertliğin, günah ile sınırlı hayatımıza bile her dem nüfûz etmekte. Sen ki sultan ben ki huzurunda dilenci, kelâmım olsun yaratılışıma vesile rahmetinden bir paye nasîbime düşün dilerim..

“*Kulum bana yürüyerek gelirse ben koşarak giderim*” kutsî hadisinin va'di ge- reğince açtığım eller, döktüğüm diller, yaptığım tevbeler ile sana sürüne sürüne gelmekteyim. Va'dinin tecellisine aç olan bu kulunu kudretin ve azametince, şa- nın ve şerefince doyor **Yâ Rabbi!** Affına talibim, mağfiretinin genişliğince mağfi- ret et **Yâ Rabbi!** (Âmin. Âmin. Âmin. Yâ Muîn, Yâ ze'l-celâli ve'l-ikram)

“Allah Teâlâ Hazretleri buyuruyor ki : Ben, kulumun benim hakkımda yaptığı zanna göreyim. O, beni zikretti mi onunla beraberim. Eğer o beni nefsinde zikre- derse ben de onu nefsimde zikrederim. Eğer o beni bir cemaat içinde zikrederse, ben de onu onunkinden daha hayırlı bir cemaat içerisinde zikrederim. O bana bir karış yaklaşırsa ben ona bir zirâ yaklaşırim, o bana bir zirâ yaklaşırsa ben ona bir kulaç yaklaşırim. O bana yürüyerek gelirse ben ona koşarak giderim.”⁽⁴⁰⁾

KÖTÜ TEMENNİ, İÇERLEME, KABULLENMEYENLERİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım!

Hayır varken şer istemekten,

Rızan varken ucb'a girmekten,

Nefis varken kötülememekten,

Nimet varken şükretmemekten,

Hayat varken ölümü dilemekten,

İyilik varken kötülüğü seçmekten,

Rızık varken nankörlük etmekten,
 Varlık varken yokluğu dilemekten,
 Namaz varken riayet etmemekten,
 Birlik varken ayrımcılığı seçmekten,
 Ümit varken ümitsizliğe düşmekten,
 İman varken imkânsızlığı seçmekten,
 Sabır varken sabırsızlık göstermekten,
 Hüsn-ü zan varken su-i zanna düşmekten,
 Rahmetin varken gazabını dilemekten,
 Âhiret varken dünyaya ülfet etmekten,
 Dua varken beddua ve lânet etmekten,
 Terbiye varken terbiyesizliği seçmekten,
 Kabir varken dini dünyaya feda etmekten,
 Gençlik varken ihtiyarlığı düşünmemekten,
 Güzel sözler varken küfür ve isyanı seçmekten,
 Gayret ve çaba varken hırsızlığa meyletmekten,
 Kardeşlik varken düşmanlık ve haset etmekten,
 Seni övecek sohbetler var iken gıybet etmekten,
 Doğruluk ve cömertlik varken yalanı seçmekten,
 Merhametin varken zulüm ettiğini söylemekten,
 Tesettür varken çıplaklığı seçmekten istemekten,
 Helâl varken haram arzu etmekten ve dilemekten,
 Adaletin varken haksızlığa uğradığımı düşünmekten,
 Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Tevbe ettim, Estağfirullah Allahım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahrhâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afüvv.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdi', Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî'

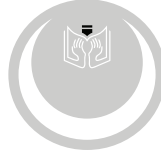
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr, Yâ Bâri, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Yâ Vâsi'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

ŞAN, ŞÖHRET, RİYAKÂRLIK VE UCB TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım geçici dünya heveslerine dalarak, ölümü ve sonrasını unutarak, kabir kapısına kadar olan dünyevî dostluk ve makamları severek, isteyerek, arzu ederek senin adına ve rızana olmayan meftunu olduğum bütün makam, mevki ve muhabbetlerimden, arzularımdan, isteklerimden, insanların medih ve övgülerini beklemekten, bekleme çabası içinde ümitlenmekten, Allahım senin rızanı ve teveccüh-ü rahmetini kazanmayarak, halkın ve insanların yakınlığını ve iltifatlarını istemekten, insanların hüsn-ü zanlarını nefsim ve çıkarlarım adına nefsanî arzularım ve temennilerim için kendi tarafıma celbetmekten ve celbe çalışmaktan, ehl-i imanın dînî duygularını istismar ederek insanları dalâlete sevk etmekten, insanları fitne odaklarına çekme girişimine tazarru etmekten, insanların hürmet ve ikramlarını arzu etmekten, tevâzu ve mahviyet sahibi olmak yerine kibirli olmaktan, kibrim ile insanlara örnek olarak onların da kalplerinin mühürlenmesine ve kibirlenmelerine sebebiyet vermekten, insanları kibir ve benlik ile ezmekten veya ezmeye çalışmaktan, acz ve fakrımı unutarak gurur ve enaniyet yapmaktan, bana ikram etmiş olduğun akıl ve varlık nimetini tekebbüre, kibre, kine sarfederek kendimi kendimden üstün görme çabasına girerek, insanlardan makam ve mevki beklemekten, yaptığım ibadetleri ve dînî vazifeleri beğenmekten ve insanlara beğendirmekten, nefsimin ayıp ve kusurlarını görmezden gelmekten, büyülenmekten, “**biz**” yerine “**ben**” demekten, yaptığım hata ve günahları kabullenmeyerek, yaptıklarımın senden gizli kalacağını vesvesesine düşerek, senin yüceliğin ve büyüklüğünden gaflete düşmekten, su-i zan ile cüz’i iradem nefsimin eline geçmesinden, Allahım senin rızanı ve takvanı düşünmeyerek, halka ve insanlara iyi görünmek adına ve namına yaptığım ve söylediğim bütün işlerimden ve sözlerimden, hareket ve davranışlarımdan, düşüncelerimden, malımı ve paramı insanlara gösteriş olsun diye harcamaktan veya iyilik yapmaktan,

yaptığım iyilikleri insanların yüzlerine vurmaktan, tevekkül ve dua etmeyerek girişimde bulunduğum işlerimde riya ve kibir ile hiçbirşeye muhtaç olmayacakmış gibi yaşamaktan, nispet yapmaktan, “*desinler*” hastalığı içinde çabalamaktan, insanların da kalplerine bu şekilde para ve dünyalık sevgilerin yerleşmesine ve hırslanmalarına sebebiyet vermekten ve iktisat, kanaat ve tevekkül etmeyecek şükürsüz olmalarına sebebiyet vermekten, aç gözlülükten, iki yüzlülükten, şan, şöhret ve makam hırsından, kendimi ilimde, takvada, parada, malda, eşte, evlâtta, meslekte herkesten üstün görmekten, üstün görme hissi ile yaşamaktan, nefsim ve çıkarlarımı menfaat kazanmak adına dini, şöhreti, namı, şanı, ismi, parayı, hayatı, eşi, evlâdı, malı, toprağı, binekleri, mesleği, icraatı, **riya ve gösteriş için kullanmaktan** ve günahlarımdan istiğfar etmek yerine amel ve iyiliklerimin beni kurtaracağını düşünmekten, amellerime ve ibadetlerime güvenmekten, Allahım senin mülkünle kendi adıma iftihar etmekten ve övünmekten, övülmeyi sevmekten ve başkalarında olan mülkünü ve sanatını kendilerinden bilinmesine sebebiyet vermekten ve övgüyü kulların için dile getirmekten ve böylece onların riyaya girmelerine sebep olmaktan, aczimi unutarak kulluk ve ibadetlerim için bahsettiğin bütün cihazat ve hissiyatlarımı kötüye kullanmaktan, insanların harama meyletmesine göz yummaktan ve sebep olmaktan, şan ve şöhret kazanmak namına haram aşklar, haram sevgiler, haram muhabbetler, haram şefkatler edinmekten ve ihtiyaç duymaktan, mülkün gerçek ebedi-ezeli sahibinin sen olduğunu inkâr etmekten ve kendimden bilmekten, büyüklenmekten, kibirlenmekten, övülmekten, iki yüzlülükten, yalancılıktan, gururlanmaktan, gizli ve açık şirk sözlerimden, Allahım kendime ve kullarına güvenerek eminlik hissi ile yaşamaktan, “*bu devirde Allah’ın hiç bir kuluna güven olmaz*” diyerek yarattığın salih ve emin kullarına iftira atmaktan, insanları küçük görmekten, insanları makam-mevki uğruna şeytanın yoluna çekmekten şeytanlığa hizmet etmekten,

Allahım, bu günahlarım ile ehl-i imanın günahlarına girmekten ve girdiğim kul haklarından,

Allahım, kalbi öldüren, ihlâs ve takvaya zarar veren bütün his ve kötü davranışlarımdan,

Kendi adıma, eşim adına, soyum ve zürriyetim adına, eşimin soy ve zürriyeti adına ve Hz. Adem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen, işleyeceğimiz ve işleyecek tüm inananlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince pişmanım. Allahım tüm isimlerinin hakkı için,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.

{Estağfirullah} (100 adet)

Allahım! Senin isimlerini dua ve tevbelerimin kabulünde kendime şefaâtçi yapıyorum.

Yâ hayra'l-hâmidin (ey övenlerin ve övenleri mükafatlandıranların en hayırlısı), **Yâ zühre men lâ zühre leh** (ey övünülecek bir şeyi olmayanların övüncü), **Yâ Hamîd** (ey en çok övülen ve en çok övgüye lâyık olan), **Yâ recâe'l-müznibin** (ey günahkârların ümidi), **Yâ sürure'l-arifin** (ey kendisini tanıyanların sevinci), **Yâ Samed** (ey hiçbir şeye muhtaç olmayan ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu), **Yâ Emced** (ey şan, şeref ve yüceliği en büyük olan), **Yâ ma'bude men abedeh** (ey kendisine ibâdet edenlerin mâbudu), **Yâ meşkure men şekerah** (ey kendisine şükredenlerin meşkûru), **Yâ mezkura men zekerah** (ey kendisini zikredenlerin mezkûru), **Yâ mahmude men hamideh** (ey kendisini övenlerin mahmûdu), **Yâ men lâ yuraddü'l-ibadü kadâeh** (ey kulların, hükmünü geri çeviremediği), **Yâ mahbube men ehabbeh** (ey kendisini sevenlerin sevgilisi), **Yâ habibe'l-bekkâin** (ey günahları için ve kendisine olan aşk ve muhabbetten dolayı ağlayanların sevgilisi), **Yâ senede'l-mütevekkilin** (ey kendisine tevekkül edenlerin dayanağı), **Yâ hâdiye'l-mudillin** (ey hak yoldan sapanları hidayete erdiren), **Yâ akdera'l-kadirin** (ey bütün güçlülerden daha güçlü), **Yâ ebsara'n-nazırin** (ey bütün bakanlardan daha iyi gören), **Yâ a'leme'l-âlimin** (ey bütün ilim sahiplerinden daha âlim), **Yâ ensar'an-nâsırin** (ey bütün yardım edenlerden daha çok yardım eden), **Yâ Muğni** (ey mahlûkatının ihtiyacını giderip zengin kılan), **Yâ men lâ yehfa aleyhi şey'** (ey hiçbir şey kendisine gizli bulunmayan), **Yâ kâşife'l-belâ** (ey belâları kaldıran), **Yâ habibe'l-etkıya** (ey takvâ sahiplerinin sevgilisi), **Yâ men hüve li-men recâhü kerim** (ey kendisine ümit besleyenlere iyilik eden), **Yâ men hüve bi-men asâhü halim** (ey kendisine isyan edenlere yumuşak davranıp hemen cezalandırmayan), **Yâ seria'l-hisab** (ey hesabı süratli gören), **Yâ Ğafûru Yâ Tevvâb** (ey bağışlayan ve tevbeleri kabul eden), **Yâ men lehü'l-mülkü ve'l-celâl** (ey mülk ve celâlin gerçek sahibi), **Yâ habibe'l-kulub** (ey kalplerin sevgilisi), **Yâ enise'l-kulub** (ey kalplerin dostu).

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kebîr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlikü'l-Mülk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Melîk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mecîd.

Allahım! Velayet (velilik, dervişlik, dostluk, sadakat, başkasına sözünü geçirmek) ve salahatte (sâlihlik, günahsız ve temiz oluş, dindarlıkta çok ileri olmak hâlinde) olan kullarına bağlanmaktan, onların bize son nefeste, mahşerde yardım edeceğine ve imanımızı kurtarmaya vesile olacağına inanmaktan, onların elinden dua ve tevbelerin kabul olacağına inanmak ile onları cennet ile müjdelenmiş görüp peygamberler-

den üstün tutmaktan, kurtuluşu iman ve takvada değil onların ellerinde ve ilim ve iradelerinde ve tasarruflarında görüp şirke düşmekten, onların bizlere cüz'i ilim ve dua ile yardım edeceklerini unutup onlardan medet umarak, onları yücelterek veya aşağılayarak, küfür itham ederek, makamlarına ve mevkillerine göre kullarını kıskanarak, rekabete girerek, kullarını sana aracı tayin ederek, kulların ile menfaat ve nefsin gururunu tetikleyen münazaralara girerek, kendimizi haklı çıkarmak pahasına boş ve anlamsız kelimeler sarf ederek ve bunlara sevinerek, dünyalık güzelliklerin tarafgirliğini yaparak hal ve ihlâsın kaçmasına ve zedelemesine, kalbin ve ruhun öldürücü zehiri olan tekebbüre ve kibre girerek ve benlik hastalığı içinde boğularak; su-i zanda bulunmaktan, **Kur'an-ı Kerim** ve semavi kitaplar ile kullarınla yarışa girmekten, iddialaşmaktan *"âyet ve hadisleri daha iyi biliyorum"* demekten ve kutsal değerlere küfür ve itham etmekten, saygısız davranmaktan, insanlara karşı birer araç olarak görmekten ve kullanmaktan, fetvası üstümüze düşmeyen konular hakkında fetva vermekten, başkalarının ve bizim şahadetimize zarar getirecek kelâmlar sarf etmekten, kullarının şahadetini ve imanını zedeleyecek konularda onlara yardımcı olmaktan, hakkında bilgimiz ve fikrimizin olmadığı konularda fitne ve bozgunculuk yapmaktan ve kulların arasında bozulmalara sebep olan sözcükler sarf etmekten, konular hakkında yalan yere yapamayacağımız yeminler vererek iddialaşmaktan, feylesofâne düşüncelere girmekten ve tartışmaktan, doğruya yanlış yanlış doğru demekten, kendime ve kullarına hayali kahramanlıklar vererek, kendime ve kullarına makam, mevki, şöhret, hırs, hased gibi düşünceleri aşıl原因arak, şeytan ve nefsimizin oyunu içine düşerek aklımızın lânetlenmesine, kalbimizin mühürlenmesine, beden ve azalarımızın yanlış ve bid'atlara sevkine yol açan ve açacak tüm söz, fiil ve davranışlardan, işlenmiş ve işlenmesine sebep olduğum tüm gizli-açık şirk günahlarımdan, kendi adıma ve tüm inananlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Vâsi'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Müheymin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Zâhir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Karib.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mubîn.

Eşhedü enlâ ilâhe illallah ve eşhedü enne muhammeden abduhü ve resu-lühü. (7 defa)

Allahım! Bütün işler senin iraden ile meydana gelir. Bütün kalpler ve diller senin elinde evrilip çevrilir. Bizler işittik ve itaat ettik. Senden başka ilâh yoktur, denginde yoktur. Gökler, yerler ve içindekilerin hepsi senin kelâmınla kâimdir. Sen denizlere söyledin sözünü anladılar. Onlara emrettin, emrini yerine getirdiler. Çevrelerini kumlu karalarla sınırladın, onlara çizdiğin sınırları geçemediler. Dağ gibi dalgalar oldular sınırına erişince zillete ve uysallığa büründüler. Korkarak boyun eğdiler, boyun eğdiklerini ikrar ederler, emrini yerini getirirler.

Yâ Rabbim! Bizler, Sana muhtaç kulların biliyoruz ve inanıyoruz ki **senden başka ilâh yoktur, Muhammed senin kulun ve elçindir.**

Allahım! Bizler gaflette de olsak, üzerimize düşen vazifelerden kaçsak da, bu küre-i zeminde ülfet ve nisanlar ile nefislerimizi ve kulluk için vermiş olduğun ve üzerinde hiçbir noksanlık bulunmayan azalarımızı dünya sevgisine, âsîlik ve isyanlara harcar olduk. Senin büyüklüğüne ve yüceliğine lâıyk ibadeti hakkıyla asla yerine getiremeyeceğimizi anlamayarak, biz âciz kullarına çizdiğin sınırları aşar olduk. Azgın ve helâk isteyen topluluklar haline geldik. Emniyete ve selâmete kavuştuktan sonra hemen nefislerimizi dinleyip tekrar aynı hata ve günahlar içinde boğulur olduk.

Allahım! Gizliyi-açığı işitip gıybet dinleyen kulaktan, sabır dilemeyip isyan eden dilden, hakka kör kalmış gözden, tokluk ve haram seven mideden, harama müptelâ olmuş bedenden, zulüm ve haksızlık eden elden, zarar getiren düşünceden, inkâr eden nefisten, mühürlenmiş kalpten, her an gelebilecek ölümden, sinsi vesveselerden, kötü hasletlerden, kalpleri eğriltecek yükten, manevîyatı öldürecek öfkeden, zarar getirecek her türlü kötü şer ve kederden, senin yüceliğine, senin uluhiyetine, mabudiyetine, malikiyetine, ibadet edilmeye lâıyk olmana, rububiyetine, vahdaniyetine, yarattıkları ile **herşeyin rabbi** olduğunun ilânına, kainatta benzersiz ve bir olmana, hakimiyetine, samediyetine, herşeyin sana muhtaç oluşuna, hâlıkîyetine, herşeyin seninle varoluşuna, yüceliğine sığınırım.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Rabbim! Sen beni güçlendirmezsen, ben zayıfım. Sen benim dilime belâgat ve fesâhat vermezsen, ben maksadımı anlamaktan ve anlatmaktan âcizim. Sen beni doğrultmazsan, ben yanılırım. Sen bana yardım etmezsen, ben rüsvay olurum. Sen bana izzet vermezsen, ben zelil ve hakir olurum. Sen affetmezsen, ben mahrumiyete düşer olurum. Sen kuruyan kalbime su vermezsen, ben baharı bekleyen ölü bir toprak olurum. Hidayetine mazhar et bizi. İstikbalde rızanı kazanacağım amellere müştak et bedenimi. Mizanda hesabını verebileceğim sözlere intizam et dilimi.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Risale-i Nur Külliyatı 26. Söz'ün Zeylinden bir parça ile bitirelim.

Birinci Hatvede : **“Felâ tüzekkü enfüsekküm-Nefislerinizi temize çıkarmayın”** âyeti işaret ettiği gibi; Tezkiye-i nefis etmemek. Zira insan, cibilliyeti ve fitratı hasebiyle nefsini sever. Belki evvelâ ve bizzât yalnız zâtını sever, başka herşeyi nefsine feda eder. Mabud’a lâıyk bir tarzda nefsini medheder. Mabud’a lâıyk bir tenzih ile nefsini meayıbdan tenzih ve tebrie eder. Elden geldiği kadar kusurları kendine lâıyk görmez ve kabul etmez. Nefsine perestîş eder tarzında şiddetle müdafaa eder.

Hattâ fitratında tevdi edilen ve Mabud-u Hakikî'nin hamd ve tesbihi için ona verilen cihazat ve istidadı, kendi nefsine sarfederek **“Meni't-tehaze ilâhü hevâhü-Nefsinin arzusunu kendisine mabud edinen kimse”**sırrına mazhar olur. Kendini görür, kendine güvenir, kendini beğenir. İşte şu mertebede, şu hatvede tezkiyesi, tathiri: Onu tezkiye etmemek, tebrie etmemektir.

İkinci Hatvede : **“velâ tekûnû kellezine nesullahe feensahüm enfüsehüm-Allah'ı unutanlar gibi olmayın ki, Allah da onları kendi nefislerini unutturmuştur”** dersini verdiği gibi: Kendini unutmuş, kendinden haberi yok. Mevti düşünse, başkasına verir. Fena ve zevali görse, kendine almaz.

Ve külfet ve hizmet makamında nefsini unutmak, fakat ahz-ı ücret ve istifade-i huzuzat makamında nefsini düşünmek, şiddetle iltizam etmek, nefis-i emmarenin muktezasıdır.

Şu makamda tezkiyesi, tathiri, terbiyesi; şu haletin aksidir. Yani nisyan-ı nefis içinde nisyan etmemek. Yani huzuzat ve ihtirasatta unutmak ve mevte ve hizmette düşünmek.

Üçüncü Hatvede : **“mâ esabeke min hasenetin fe minallahi vema esabeke min seyyiteni fe min nefsike-Sana her ne iyilik erişirse Allah'tandır. Sana her ne kötülük gelirse, o da kendi nefisindendir”** dersini verdiği gibi; Nefsin muktezası, daima iyiliği kendinden bilip fahr ve ucbe girer.

Bu hatvede: Nefsinde yalnız kusuru ve naksı ve aczi ve fakrı görüp; bütün mehâsîn ve kemalâtını, Fâtır-ı Zü'l-celâl tarafından ona ihsan edilmiş nimetler olduğunu anlayıp, fahr yerinde şükür ve temeddüh yerinde hamdetmektir. Şu mertebede tezkiyesi, **“gad eflaha men zekkeha-Nefsini günahlardan arındıran kurtulmuştur”** sırrıyla şudur ki: Kemalini kemalsizlikte, kudretini aczde, ginasını fakrda bilmektir.

YANLIŞ DUA TEVBESİ

Allahım! Benim, (*eşimin ve soyunun*) anamın, babamın ve soyumdan ölmüş ve sağların, Hz. Adem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların bilerek veya bilmeyerek **dualarımda yaptığım ve dualarında yaptıkları** ve neyin bizim hakkımızda şer neyin hakkımızda hayr olduğunun idrakinden acziyet ile **rabbim hakkımda hayırlı olanı ver ya da rabbim sen ne istersen o olsun veya Allahım sana teslim olmayarak ve tevekkül etmeyerek ısrarla ve ağlayarak defalarca** geleceğimizde, eş ve evlât seçimimizde, her türlü hakkımızda hayırlı olmayan ısrarlı taleplerimizde, senin rızana varmayan arzu ve isteklerimizde, gaflete düşeceğimiz, mutsuz olacağımız, sıkıntı yaşayacağımız, üzüleceğimiz, taşıyamayacağımız, katlanamayacağımız, tahammül edemeyeceğimiz ve hidayetten uzaklaşacağımız niyetler ve dualar ile;

Bizleri şirk ve isyanlara, sabredemeyeceğimiz ağır imtihanlara, şerlere, şerirlere, şeytanî cinlere ve insanlara, musallatlara, sıkıntılara, belâlara, lânetlere, mürüvetsizliklere, acılara, ızdırap veren aşklara, elem veren sevgilere ve sevgililere, hayırsız bir ömüre, hayırsız dostluklara ve arkadaşlıklara, hayırsız zenginliklere ya da fakirliklere, hayırsız evlâtlara, hayırsız eşler ile evliliklere, hayırsız mallara, rızana götürmeyen dua ve ibadetlere, fayda vermeyen ilimlere ya da hizmetlere, tahammül edemeyeceğimiz hastalıklara, şükredemeyeceğimiz hastalıklara, şükredemeyeceğimiz nimetlere, altında ezilip kalacağımız tüm musibetlere ve sıkıntılara sebep olan tüm yanlış dualarımızdan, yanlış dualarımız ile şirk koştuktan yerde ve gökte yarattığın ve sana dua ve ibadet edenler adedince

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb!

{Estağfirullah} (1000 defa)

TEVBE-İ SAYİK
BÖLÜM

4

ANNE-BABANIN, EVLÂDA TEVBE VE DUASI

Allahım! Evlâtlarıma, onların mürüvvetlerine, evliliklerine, rızıklarına, evlât dünyaya getirmelerine, evlâtlarının mürüvvetlerini görememelerine, evlâtlarından çile çekmelerine, eşlerinden çile çekmelerine ve başlarına gelen ve gelebilecek her türlü belâ ve musibetlere sebep olan ve olabilecek, yürekten ve dilden yaptığım/yapacağım bütün beddualardan, lânetlemelerimden, sitemlerden, belâlardan, intizarlardan, kahrılardan ve onların dünya ve âhiret saadetlerine mâni olacak tüm kötü sözlerimden tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Evlâtlarıma okuduğum ve okuyacağım bütün beddualarımdan ve lânetlemelerimden tevbe ediyor ve senin affına sığınıyorum. Evlâtlarıma doğumlarından ölümlerine kadar okuduğum ve okuyacağım bütün beddualarımdan ve lânetlemelerimden tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Allahım! Geçmişte ve gelecekte, dünya ve âhirette onlar üzerindeki bütün (analık ve babalık) haklarımı onlara helâl ettim.. helâl ettim.. helâl ettim.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi..

Allahım! Dil ile lânetlemekten ve lânetlenmekten gelen şeytanlardan beni ve evlâtlarımı arındır. **YÂ VEDÛD!** (itaatkar kullarını çok seven), yarattığın zerreler adedince tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Vedûd, Yâ Vâsi'}

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allah'ım! Dünya ve âhirette ben evlâtlarımdan razıyım sen de onlardan razı ol. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi.. Şahid ol Yâ Rabbi..

Allahım! Evlâtlarıma hayırlı iş ve kısmet, hayırlı eş ve evlât ve tam olan hi-dayetini nasîb eyle. Onlara dünyada ve âhirette güzellikler ihsan eyle ve onların

başlarındaki bütün ve belâ ve şerleri, bütün insî ve cinnî şeytanları defeyle. Onların işlediği bütün hata ve günahları affeyle... Ben evlâtlarımın adına dahi onların işlediği bütün hata ve günahlar için ve tüm Ümmet-i Muhammed'in (sallallahu aleyhi vesellem) evlâtlarının hata ve günahları için dahi sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi', Yâ Tevvâb, Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

*Dil ile lânetleme, beddua etme, intizar etme günahını işleyen, soyumdan anne babamın, anne-babamın anne babalarının ve soyumun ve zürriyetlerimin adına, kendi adıma ve soyum ve zürriyetim adına, (eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına), aynı soydan gelen kardeşlerim adına, alacaklı ve borçlu olduğumuz kimseler adına, para, mal, kul hakkı, zulüm ve haksızlık, miras hakkı, alacak ve borçlar nedeni ile bize, soyumuza ve zürriyetlerimize belâ, beddua ve lânet okuyanların adına, yaptıkları bütün beddualardan, lânetlerden ve kötü dualardan onların adına ve Ümmet-i Muhammed'den (sallallahu aleyhi vesellem) aynı günahı işleyenlerin adına dahi ben sana tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

EVLÂDIN, ANNE-BABAYA TEVBE VE DUASI

Beni yoktan var eden **YÂ MUBDÎ'**! (varlıkları örneksiz ve yoktan yaratan), beni bu dünyada yalnız bırakmadın. Benim dünyaya gelmeme vesile olan annem ve babam için sana sonsuz kere şükrediyorum.

Tevbeleri kabul edip günahları bağışlayan Allahım! Anneme ve babama okuduğum bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden, kötü sözlerimden ve onlara âsî olmaktan **EL- HAYY!** isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Ğaffâr, Yâ Hayy.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Ben onlardan razıyım sen de onlardan razı ol.. Anneme ve babama okuduğum dil lânetinden bana ve aileme musallat olan şeytanlardan beni arındır **YÂ KAHHÂR!** (her şeye galip gelen ve bütün düşmanlarını kahreden). Affı çok günahları mağfiret eden **YÂ HALÎM!** (yarattıklarına son derece yumuşak muamele eden) bu günahlarımın beni helâk etme, senden affını dileniyorum. Günahlarımızın affı için biz kullarına yol göster. Senin affına, rızana, kudretine, şefkatine ve merhametine muhtacız..

Anneme, babama, (eşime ve zürriyetine), kardeşlerime, soyumdan ölmüşlere ve sağlara, komşularıma, arkadaşlarıma, mü'min-mü'minat din kardeşlerime, âdemoğullarına ve tüm canlılara dilimle okuduğum bütün lânetlemelerimden, sitemlerimden, küfür ve kötü sözlerimden tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

Dil ile lânetleme, beddua etme, intizar etme günahını işleyen, soyumdan anne babamın, anne-babamın anne babalarının ve soyumun ve zürriyetlerimin adına, kendi adıma ve soyum ve zürriyetim adına, (eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına), aynı soydan gelen kardeşlerim adına, alacaklı ve borçlu olduğumuz kimseler adına, para, mal, kul hakkı, zulüm ve haksızlık, miras hakkı, alacak ve borçlar nedeni ile bize, soyumuza ve zürriyetlerimize belâ, beddua ve lânet okuyanların adına, yaptıkları bütün beddualardan, lânetlerden ve kötü dualardan onların adına ve Ümmet-i Muhammed'den (sallallahu aleyhi vesellem) aynı günahı işleyenlerin adına dahi ben sana tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

EŞLERİN BİRBİRLERİNE TEVBE VE DUASI

Beni yoktan var eden **YÂ MUBDÎ**, **YÂ VEDÛD**, **YÂ VÂSÎ**; Beni bu dünyada yalnız bırakmadın. Bana verdiğin eş (ve çocuklar) için sana sonsuz kere şükrediyorum.

Tevbeleri kabul edip günahları bağışlayan Allahım! Eşime, evliliğime, evlendiğim güne, bizi evlendirenlere, tanıştıranlara ve zürriyetlerinden ölmüş ve sağlara, (çocuklarıma) okuduğum bütün beddualarımdan, lânetlemelerimden, kötü

sözlerimden ve âsî olmaktan **EL-VEDÛD!** isminle tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Vedûd, Yâ Vâsî'}

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Verdiğin eşten, eşimin ana babasından ve soyundan (ve çocuklarımdan) razıyım, sen de onlardan razı ol. Dilimizle birbirimizi lânetleyerek, evlilik kaderimize teslim olmamak ile bana ve aileme musallat olan şeytanlardan bizleri arındır **YÂ KUDDÛS!** (tüm eksiklerden uzak-temiz olan Allah'ım). Affı çok günahları mağfired eden **YA HALÎM!** (yarattıklarına son derece yumuşak muamele eden) bu günahlarımdan beni helâk etme, senden affını dileniyorum.

Günahlarımızın affı için biz kullarına yol göster. Senin affına, rızana, kudretine, şefkatine ve merhametine muhtacız. Anneme, babama, eşime, evliliğime, evlendiğim güne, eşimin anne babasına ve zürriyetine, kardeşlerime, soyumdan ölmüşlere ve sağlara, komşularıma, arkadaşlarıma, mü'min-mü'minat din kardeşlerime, âdemoğullarına ve tüm canlılara dilimle okuduğum bütün lânetlemelerimden, sitemlerimden, küfür ve kötü sözlerimden tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

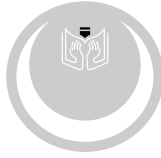
Allah'ım şahid ol ki; Ben, anne-babama, eşime, (çocuklarıma) eşimin anne-babasına, kardeşlerine ve soyundan tüm ölmüş ve sağ olanlara dünya ve âhiret geçmiş ve gelecek tüm haklarımı helâl ettim, helâl ettim, helâl ettim...

Birbirlerine lânet okuyan ve beddua alan ve eden benim ve eşimin ve soyumuzdan tüm ölmüş ve sağ akrabalarımızın ve atalarımızın, şeytanın evlâtlarımızdan hisse almasına sebep olan hata ve günahları nedeni ile onların ve kendi adıma sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!*

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (100 defa)

*Dil ile lânetleme, beddua etme, intizar etme günahını işleyen, soyundan anne babamın, anne-babamın anne babalarının ve soyumun ve zürriyetlerimin adına, kendi adıma ve soyum ve zürriyetim adına, (eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına), aynı soydan gelen kardeşlerim adına, alacaklı ve borçlu olduğumuz kimseler adına, para, mal, kul hakkı, zulüm ve haksızlık, miras hakkı, alacak ve borçlar nedeni ile bize, soyumuza ve zürriyetlerimize belâ, beddua ve lânet okuyanların adına, yaptıkları bütün beddualardan, lânetlerden ve kötü dualardan onların adına ve Ümmet-i Muhammed'den (sallallahu aleyhi vesellem) aynı günahı işleyenlerin adına dahi ben sana tevbe ettim.. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (33 defa)

PARA KAZANMADA, EVLİLİKTE, EVİNDE, EŞİNDE, ARACINDA SIKINTI YAŞAYANLARA TEVBE DUASI

(Bu duayı, sıkıntı yaşayanlar, anne babalarına yaptıracaklar.)

Allahım! Anne-babama, anne babamın anne babalarına, üzerlerinde hak-kım olan insanlara, beni dolandıranlara ve onların çocuklarına ve zürriyetlerine, kardeşlerime, eşime ve eşimin ana babalarına, soyumuzdan tüm ölmüş ve sağ olanlara, kardeşlerimin çocuklarına, kendi çocuklarıma, kendimin ve çocukları-
rımın evliliklerine, evliliğime, paralarım ve çocukları-
rımın paralarına, aldığım ve verdiğim evlere ve çocukları-
rımın arabasına, malına-mülküne, aldığım ve sattığım arabalarıma, çocukları-
rımın aldığı ve aldirdığı arabalara ve bunlardan dolayı onlara, mürüvvetlerine, tica-
retlerine, aldıkları eşlerine ve eşlerinin soyuna, çocuk dünyaya getirmelerine ve
çocuk dünyaya getirmeme, benden rızasız evliliklerine, evlenmelerine, evlenip
ayrılmalarına, evliliklerini sürdürmemelerine, boşanmalarına, onları dünyaya
getirmeme, onları dünyaya getirdiğim güne, evlendiğine evleneceğine... yaptı-
ğım ve yapacağım tüm belâ, beddua, lânet ve kötü dualardan, kınamalarım, ifti-
ralarım, iftiralarım sana tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah*
Yâ Ğaffâr!

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (500 defa)

PARASAL BEREKETSİZLİK VE PARASAL SIKINTI VE BELÂ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahım! Benim, anne ve babamın ve onların anne ve babalarının, (eşimin ve
soyunun) zürriyetimden ölmüş ve sağ olanların, para, para kazanma, para kay-

betme, para harcama, zenginlik, fakirlik, bolluk, bereket, mal mülk edinme, çalışmak, çalışmamak, almak ve satmak, kiralamak, aracılık etmek, kiracı olmak, hakkını tahsil edememek, hak yemek, hakkının yenmesi, çalınması, haram para ve mallar edinmek, haksız yere miras edinmek ile ilgili günahlardan ve bu günahlar ile ilgili yaptıkları ve söyledikleri beddua, belâ, lânet, intizar, su-i zan, kötü söz, kınama, yargılama, eleştiri, öfke, kızgınlık, kırgınlık dolu sözlerden, iftiralar, hakaretlerden, hareketlerden kendi adıma ve soyum adına ve hatta soyumdan ölmüş ve sağ olanlara beddua, belâ ve lânet okuyanlar adına ve dahi Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananlar adına, tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (*istediğiniz kadar*)
{Estağfirullah} (*100 tekrar*)

MİRAS PAYLAŞIMI HAKKINDA LÂNET VE TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Benim (*eşimin ve soyunun*) anne ve babamın, soyumuzdan (*kanımızdan*) olan bütün ölmüş ve sağların, birbirlerine haksız ve adaletsizce davranarak, miras paylaşımında senin **el-Adl!** (*hakkı ve gerçeği bilerek doğru hüküm veren, zulmetmeyen, sınırsız, sonsuz adalet sahibi*) ismine karşı gelerek, senin emir ve yasaklarına riayetsizlik göstererek, yapmış oldukları ve benim de yaptığım, haksız miras, haksız kazanç, haksız mal ve mülk (*para, arsa, tarla, ev, araba, bahçe, ziynet, yiyecek, içecek, giysi*) edinme ve elde ettikleri, benim de edindiğim haksız ve haram mal varlıklarını birbirlerinin ve birbirimizin, varislerinin ve varislerimin arasında ve aramızda, paylaştıkları, paylaştırdıkları ve benimde paylaştığım bütün haksız miras edinmemizden ve paylaşmalarımızdan, haksızlığa uğrayanların ve tüm haksızlık yapanların adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (*33 defa*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb. (*33 defa*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi'. (*33 defa*)

Allahım! Benim ve soyumun (*eşimin ve soyunun*) işlediğimiz bu günahlar sebebiyle kendimize ve zürriyetimize zulmederek, soyumuzun haramzade ol-

masına, haram yemelerine, haram olan herşeye istekli ve arzulu olmalarına sebep olduk. Ben bu günahlarımızdan ve hatalarımızdan dolayı kendi adıma, soyum adına (*eşimin ve soyunun adına*) ve bizimle aynı günahları işleyen bütün **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, tüm haksızlığa uğrayanlar ve hak yiyen ve yedirecekler adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Afûvv. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris. (33 defa)

Allahım! Benim (*eşimin ve soyunun*), anne ve babamın, soyumuzdan ölmüş ve sağların, haksız miras paylaşımı ile birbirlerine eliyle ve diliyle, malıyla, haksız miras ve mal paylaşimleri ile, hak yiyerek, hakkına girerek, gasbederek, çalarak, mazlumlara beddua ederek veya mazlum, yetim ve hak sahiplerinin bedduasını alarak zulmedenlerin, zulme uğrayanların, beddua edenlerin ve edilenlerin, haksızlık edenlerin ve haksızlığa uğrayanların, kul hakkına girenlerin ve girilenlerin, kınayanların ve kınananların, mazlumların ve yetimlerin intizarlarını alarak, lânetlemelere, lânetlenmemize sebep olan, hatalarımızın, günahlarımızın, isyanlarımızın affı için ben kendi adıma, hakkı yenenler ve hak yiyenler adına, soyum adına (*eşimin ve soyunun adına*) ve bizimle aynı günahları işleyen bütün **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakk. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl. (33 defa)

Allahım! Benim (*eşimin ve soyunun*), anne ve babamın, soyumuzdan ölmüş ve sağların elleriyle ve dilleriyle; birbirlerine, nefislerine, evlâtlarına, torunlarına, hak sahiplerine, mallarına ve mülklerine, mal ve mülklerinin ortakçalarına, yetimlere ve mazlumlara, yaptıkları bütün zulümlerden ve zulümlerimizden, söyledikleri ve söylediğimiz bütün beddualardan, lânet okumalardan; belâ, kahr, lânet, intizar, küfür, kınama, aşağılama, haram etme, zehir zıkkım etme, “*canından ve malından çıksın*” deme gibi söz ve davranışlarımızdan ve dünya malı için soy ve zürriyetimizin lânetlenmesine ve lânetlenmemize sebep olan isyan ve günahlarımızın affı için ben kendi adıma, soyumdan ve soyumdan olmayanlardan; haksızlığa uğrayanlar ve haksızlık yapanlar adına, soyum adına (*eşimin ve soyunun adına ve soyunun hakkına girdikleri adına*) ve bizimle aynı günahları işleyen bütün **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlikü'l-Mülk. (33 defa)

Allahım! Bizler mal ve mülklerimizin, paralarımızın, ziynetlerimizin zekât-larını vermeyerek, haram yiyerek ve yedirerek, bütün mallarımızın, mülklerimiz, paralarımızın, eşyalarımızın, kendimizin ve zürriyetlerimizin lânetlenmesine ve lânetlenmemize sebep olduk. Allahım! bu günahlarımızın affı için ben kendi adıma, soyum adına (*eşimin ve soyunun*) adına ve bizimle aynı günahları işleyen bütün **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb. (33 defa)

Allahım! Anne ve babamdan (*eşimden ve soyundan*), soyumdan ölmüş ve sağ olanlardan, üzerime kalan haksız ve haram olan miras mallarını yemekten, içmekten, giymekten, kullanmaktan, harcamaktan, bana getirdiği ve götürdüğü bütün kazançlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris. (33 defa)

Allahım! Soyumdan üzerime kalan, kalacak olan bütün haram ve haksız miras mallarının şerrinden, felâketinden, beni helâk etmesinden sana sığınıyorum.. Hakkım olmayan bütün miras paylarını ve mallarını reddediyorum. Rabbim beni her iki dünyada huzuruna kul hakkıyla çıkarma ve üzerimde hakkı olanlardan helâlleşmeden canımı alma. Ben geçmiş ve gelecek, dünya ve âhiret bütün haklarımı ve miras, para ve mal paylaşımında bana (*eşime*), anneme, babama, evlâtlarıma, kardeşlerime, soyumdan ölmüş ve sağlara tüm haksızlık yapanlara **haklarımı helâl ettim, şahit ol Yâ Rabbi... helâl ettim, şahit ol Yâ Rabbi... helâl ettim, şahit ol Yâ Rabbi... ve dünya malı için hakkıma girenlere yaptığım tüm beddualarımdan, belâ, kahr ve lânetlemelerimden tevbe ettim, şahit ol Yâ Rabbi...**

Allahım! Sana olan inancımın ve ibadetlerimin ve bütün sevaplarımın mahşer gününde huzuruna kul hakkı ile gelerek boşa gitmesinden ve müflis olarak hüsrana uğrayanlardan olmaktan senin **et-Tevvab!** ismine sığınırım. Soyumun, kendimin, bütün **Ümmet-i Muhammed'in** (*sallallahu aleyhi vesellem*), günahlarımızın ve pişmanlıklarımızın adına, bütün zerreler katreler adedince, **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr,**

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimin.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

BEKÂR ERKEĞİN VE KADININ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Bu ahir zamanda haram olan her şey bize helâl görünecek kadar bir gaflete dalmışız. Nefsimiz neyi severse neyi isterse peşine düşmüşüz, perişan olmuşuz. Allahım! Sen bizi affet. Allahım! Dünya adına sevdiğimiz her şey bizi terk etmekte, tuttuğumuz her el, ellerimizi parçalayarak bize veda etmekte, nefsimiz için sevdiklerimiz bize büyük acılar vermekte. Allahım! Beni senin razı olmadığın sancılı sevgilerden ve aşklardan bağılıklardan koru. Allahım! Beni, senin razı olduğun, kalbimin seveceği, İslâm ve takva yolunda beraberce yürüyeceğim, hakkımda ve ömrümde hayırlı olan eş ile karşılaştı ve beni onunla hoşnut eyle.

Yâ Bâki Entel Bâki! Allahım! sonsuz muhabbete lâîk olan yalnızca sensin. Allahım! Senin adına olmayan bütün muhabbetlerimden, senin sevmediğini sevmekten, içkili ve kumar dolu ve eğlenceli bir hayat tercihi yapma düşüncesi içine girmekten, uygulamaktan, elle, dille, gözle, beden ve azalarım ile zina yapmaktan, evlenirsem bu alışkanlıklarımın evliliğime yansıyacağı korkusuna kapılarak, vesveselerimden, sana sığınmamaktan ve tevbe ve dualarımı geciktirmekten, nikahsız birlikteliklerden, nikahsız ilişkilerde bulunmaktan, ilişki-lerimde ve yaşamımda bizi gözettüğünün gafletinde olmaktan ve aşırı gitmekten, ayrıldığım insanlara beddua etmekten, ahını almaktan, ayrıldığımda hayata ve yaşamaya küsmekten, isyan etmekten, intiharı düşünmekten ve yapmaktan, ayrıldığımda evliliğe, evlenenlere ve cinsiyetlere belâ, lânet ve kahr okumaktan, “kimseyle evlenmem” demekten, “evlilik bana göre değil” demekten, evlilik üzerine şart koymaktan, kendimde geçim sıkıntısı ve fakirlik korkusu ile aile kurmaktan korkmaktan, tedirgin olmaktan, evlât sahibi olmaktan ve korkmaktan, evlilik düşündüğüm kişinin dindarlığına önem vermemekten, nefsanî arzularım için evliliği temenni etmekten, ailemin rıza gösterdiği evliliği kabul etmemekten, reddetmekten, anne ve babama evlilik ve bekârlık üzerine âsî olmaktan, isyan etmekten, anne ve babamın, kardeşlerimin ve benim davranış, söz, fiil ve hareketlerimizin korkusu ve endişe içerisinde evlilikten ve evlenmekten ümid kes-

mekten, öfke ve kızgınlık ile bekâr iken olmayan eşime beddua, lânet ve sitem etmekten, sürekli ayrılık korkusu ile nefsimi dinlemekten, vazgeçmemekten, kullarına aşırı bağlanmaktan, sevgide aşırıya gitmekten, şefkatte aşırıya gitmekten, evlileri kınamaktan ve aşağılamaktan, boşananları kınamaktan ve aşağılamaktan, evlilik hazırlığı yapan kullarına buğz etmekten, aralarını bozmaya çalışmaktan, evlenmek istememekten, evliliği kötölemekten, evliliği ertelemekten, nefsim için evlilik düşünmekten, evlenmek yerine harama meyil etmekten, evli erkek (veya kadınlarla) zina yapmaktan, sohbete durmaktan, korku ve endişe içinde kaybederim umudu ile yaşamayı düşünerek insanlara aşırı muhabbet göstermekten, rağbet etmekten, “*olmazsa herşeyimi kaybederim, olmazsa ölürüm, biterim*” diye düşünmekten, söylemekten, yaşamaktan, bekârlığa isyan etmekten, lânet okumaktan, bekâr olan insanları kınamaktan, aşağılamaktan, “*bekârlık sultanlıktır*” diyerek **kâinatın tek sultanı ve saltanatı ebedî** olan senin isimlerine karşı gizli ve açık şirke düşerek kendimi ve kullarını, evlilikte, bekârlıkta üstün görmekten, düşünmekten, zenginlikte üstün görmekten ve düşünmekten, yaşamakta üstün görmekten ve düşünmekten, gösteriş yapmaktan, kullarının iltifatlarını ve övgülerini kabul etmek namına dilimi ve bedenimi söylenmeyecek ve cesaret edilmeyecek hareketler, söz, fiil ve davranışlar üzerine uygulamaya çalışmaktan ve alıştırmaktan, bizlere nasîb edeceğin eş ve evlât ve soyumuz için dua ve istiğfar etmemekten, hayırlı olanı temenni etmemekten, hayırlı evliliklere lânet, belâ ve kahr okumaktan, isyan etmekten, nefsimin arzu ve istekleri için evlenmekten, nefsimin arzu ve istekleri için evlilikte iken bekârlığı düşünmekten, “*keşke bekâr olsaydım, bundan daha iyiydi*” diye düşünmekten, söylemekten ve çevremde bu tür düşüncedeki insanların fikirlerine ortak olmaktan ve onların evliliklerini bozma çabası içine girerek toplumsal bozulmalara sebebiyet verdiğim ve verdiğimiz tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, düşüncelerimden, evlilik üzere soyumdan, zürriyetimden adanan ve adadığımız adak ve nezirleri yerine getirmemekten, nefsimi kulak asmaktan, “*evlenirsem alışkanlık ve bağımlılıklarımdan kurtulmam*” düşüncesi içerisinde bekârlığı tercih etmekten, senin **rahmet ve merhametinden endişe etmekten, şüphe duymaktan**, soyumdan ve zürriyetimden evlilik ve bekârlığın kötü bir şey olduğunun propagandasını yapanlar adına,

Allahım! Dilimle, elimle, kalbimle, bedenimle düşüncelerimle yapmış olduğum evlenmeme engel olan bütün hata ve günahlarımdan ve soyumdan ve zürriyetimden evlilik ve bekârlık üzerine lânet okuyan, lânet okunan, belâ okuyan, belâ okunan, kahr okuyan, kahr okunan, isyan eden, isyan edilen, gizli-açık şirk koşan ve koşulan ve bu günahlar ve hatalar ile senin huzuruna gelmiş ve gelecek **tüm Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına, ben, sana, kendi adıma,

ailem ve tüm din kardeşlerim adına, ben kendi adıma, senin rızan ile vereceğin eşim adına, eşimin soy ve zürriyetinden ve benim soy ve zürriyetimden aynı hata ve günahları işleyenler adına, bildiğim ve bilmediğim tüm hata ve günahlardan tüm ölmüş ve yaşayanlar adına, **tüm Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına,

Hız. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar yeryüzüne yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince, yarattığın melekler ve yaratacağın meleklerin sayısınca, yarattığın insanlar ve hayvanlar ve azaları sayısınca, ben sana tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs, Yâ Hayy, Yâ Kayyum, Yâ Basîr, Yâ Semî', Yâ Vedûd, Yâ Sultan (ey gerçek saltanat sahibi), **Yâ Rabb-el-hillî ve'l-haram** (ey helâl ve haramın Rabbi), **Yâ zühre men lâ zühre leh** (ey övünülecek bir şeyi olmayanların övüncü), **Yâ enise men lâ enise leh** (ey dostu olmayanların dostu), **Yâ Hakîm** (ey mevcudatına hükmeden), **Yâ Alîm** (ey her şeyi bilen), **Yâ Âsım** (ey yarattıklarını koruyan), **Yâ Kâsım** (ey her şeyi adâletle taksim eden), **Yâ Kâbîd** (ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını daraltan), **Yâ Bâsıt** (ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını genişleten), **Yâ nâsıra menis-tensarah** (ey kendisinden yardım isteyenlere yardım eden), **Yâ hâfıza menis-tahfezah** (ey korunmak isteyenleri muhafaza eden), **Yâ kesîra'l-hayr** (ey hayrı çok olan), **Yâ kâdiyen-bî'l-hakk** (ey hak ile hükmeden), **Yâ dâime'l-lütf** (ey lütfü dâim olan), **Yâ nâfise'l-kerb** (ey sıkıntıyı gideren), **Yâ kâşife'd-durr** (ey zararı kaldıran), **Yâ mukallibe'l-kulub** (ey kalpleri değiştiren), **Yâ müzeyyine'l-kulub** (ey kalpleri süsleyen), **Yâ tabibe'l-kulub** (ey kalplerin tabibi), **Yâ Mülekkîn** (ey bütün yaratıklarına dünyadaki vazifelerini öğretip telkin eden), **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hayra'l-matlubîn, Yâ hayra'l-maksudîn, Yâ hayra'l-mahbubîn, Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.**
{Estağfirullah} (100 defa)

Allahım! Bize sevgini ve bizi Sana yaklaştıracak şeylerin sevgisini nasîb eyle. Allahım! Bizi, dünyada Senin sevgin ve bizi Sana ve Senin emrettiğin gibi istikâmetli olmaya yaklaştıracak şeylerin sevgisiyle, âhirette ise rahmetin ve cemâlini bize göstermekle rızıklandır. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın. Allahım! *Sen benim Rabbimsin, ben ise Senin bir kulunum. Sen herşeyi yaratan Hâlık'sın, ben ise Senin bir mahlûkunum. Sen rızık veren Rezzâk'sın, ben ise Senin rızıkla beslenen bir merzûkunum. Sen mülk sahibi Mâlik'sin, ben ise Senin kölen olan memlûkûnüm. Sen gerçek izzet sahibi olan Azîz'sin, ben ise âciz ve zelilim. Sen hazîneleri bitmeyen zenginlik sahibi Gânîyy'sin, ben ise Senin ihsanına muhtaç fakr-ı mutlak içinde bir fakirim. Sen gerçek ha-*

yat sahibi Hayy'sın; ben ise, Senin hayat verişin olmasa, bir ölüyüm. Sen varlığı ebedî olan Bâkî'sin, ben ise gelip geçici bir fânîyim. Sen sonsuz izzet ve şeref sahibi Kerîm'sin, ben ise zillet ve kötülükler içinde bocalayan bir leîmim. Sen sonsuz ihsan sahibi Muhsin'sin, ben ise günah ve kötülük işleyen bir âsîyim. Sen günahları bol bol bağışlayan Ğafûr'sun, ben ise bir günahkârım. Sen sonsuz azamet ve büyüklük sahibi Azîm'sin, ben ise küçük ve değersiz bir hakîrim. Sen gerçek kudret ve kuvvet sahibi Kaviyy'sin, ben ise sınırsız acz içinde bir zaifim. Sen bağış ve ihsanı veren Mu'tî'sin, ben ise lûtf ve ikramına muhtaç bir dilenciyim. Sen her türlü zarar ve korkudan uzak Emîn'sin, ben ise maddî ve mânevî korkular içinde biriyim. Sen cömertlik sahibi Cevâd'sın, ben ise Senin cömertliğine muhtaç bir miskinim. Sen kullarının duâlarına cevap veren Mucîb'sin, ben ise Sana yalvaran duâcıyım. Sen şifâ veren Şâfî'sin, ben ise türlü türlü dertlere mübtelâ bir hastayım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık, Yâ Rezzâk, Yâ Mâlik.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîz, Yâ Ğaniyy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Bâki.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muhsin, Yâ Kerim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğafûr, Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kaviyy, Yâ Mu'tî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb, Yâ Şâfî, Yâ Emîn.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

EVLİ VEYA BOŞANMIŞ KADIN VE ERKEĞİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Bana verdiğin eşim, her iki dünyamda ebedi saadete kavuşmak umudum, hayat-ı ebediyede mutluluğum ve huzurumun anahtarıdır.

Allahım! Eşimi bütün kötülüklerden koru, onu benden beni de ondan razı eyle, onun kalbini bana yumuşak ve merhametli eyle.

“Allahım! Ben eşime dünya ve âhiret geçmiş ve gelecek bütün haklarımı helâl ettim, helâl ettim, helâl ettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi...” (3 defa)

Allahım! Senin rızan ile sevdim, senin rızan için evlendim, senin rızan için sürdürmeyi ve senin razı olduğun yolda sana kavuşmayı bize nasîb eyle!

Allahım! Evlilik ile bana verdiğin bütün nimetlerin hakiki lezzeti eşime olan sadakatim ve teslimiyetim ile ziyadeleşmekte, şükürsüzlüğüm, nankörlüğüm ve âsîliğim ile bütün lezzetler ve nimetler benden alınmakta, hayatım acılaşmakta.

Allahım! Bana verdiğin eşim için sana binlerce kere şükürler olsun.

Allahım! Bizi bu hayat yolculuğumuzda iman, takva ve ahlâk içinde yaşat.

Allahım! Muhakkak ki; *“Nefis her dâim kötülüğü emreder”*, sen, bizi nefsimizin istek ve arzularından koru. Evliliğimizi iman üzerine sabit kıl. Evliliğimizde şüphe ve korkuya düşecek olursak sen bizim vekilimiz ol. Şeytanın bize vesvese vererek bizi aldatmasından sana sığınırım. Bizi dünyanın aldatıcı ve geçici heveslerinden muhafaza eyle. Nefislerimiz bizi fena ve çirkin yollara ve haramlara sevk ettiğinde sen bize doğru yolu göster.

Allahım! Evliliğimizin vekili ve koruyucusu yalnızca sensin. Şeytanın evliliğimiz üzerinde kurduğu tuzaklarına karşı sen tuzaklarınla cevap ver. Evliliğimizi insî ve cinnî şeytanların tuzaklarından muhafaza eyle. Umutsuzluğa düştüğümde umudum, yalnızlığımda terk etmeyenim, kaybettüğümde en hayırlısını ve güzeli verenim, düştüğümde beni ayağa kaldıranım, rahmet nurlarıyla beni sarıp sarmalayanım, çaresiz kaldığımda kurtarıcım yalnızca sensin Allahım! Evlilik hayatımda eşime karşı elim ve dilim ile düşüncelerim ile yapmış olduğum bütün zulüm ve kötü sözlerimden ve düşüncelerimden pişmanım. Sen beni affeyle Allahım!. Eşimin benden rızası olmadan geçen her günüm senin huzurunda lânetlenmeme sebep oldu. Allahım! Beni affeyle.

Allahım! Kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek ve şeytanın evlilikler üzerine kurduğu ve kuracağı tüm tuzakların bozulması ve **tüm Ümmet-i Muhammed'in** (*sallallahu aleyhi vesellem*) bu tuzaklara düşerek gaflette kalmalarına sebep olan tüm hata ve günahlardan, kusurlardan, tüm inananlar adına yarattığın katreler ve zerrelere adedince, yeryüzüne kıyamete kadar yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar tanelerince, filizlenen tohumlar ve filizlenecek tohumlar adedince, yarattığın insanlar ve yaratacağın insanlar ve azaları sayısınca, ben, kendi adıma, eşim adına, eşimin soy ve zürriyetinden ve benim soy ve zürriyetimden bildiğim ve bilmediğim tüm hata ve günahlardan, tüm ölmüş ve yaşayanlar adına, tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Vekîl, Yâ Hafîz, Yâ Halîm. Yâ câre'l-müstecirin (*ey korunmak isteyenlerin koruyucusu*), **Yâ mahbube men**

ehabbeh (ey kendisini sevenlerin sevgilisi), **Yâ merğube men erâdeh** (ey kendisini arzula-
yanların merğubu), **Yâ maksude men enâbe ileyh** (ey dergâhına dönenlerin maksudu), **Yâ**
hâdiye'l-mudillîn (ey hak yoldan sapanları hidayete erdiren), **Yâ mefzea'l-melhufin** (ey
kederli biçarelerin kaçıp sığındığı), **Yâ Müna'im** (ey mahlûkatını çeşit çeşit nimetlere gark eden),
Yâ Mu'ti (ey mahlûkatına lâzım olan her şeyi veren), **Yâ Muğni** (ey mahlûkatının ihtiyacını
giderip zengin kılan), **Yâ men biyedihi mekâlidü küllî şey'** (ey her şeyin anahtarı elinde
olan), **Yâ men lâ yasrifüs-sûe illâ hu** (ey kullarından kötülüğü kendisinden başka kimse
defedemeyen), **Yâ Recâ** (ey kullarının ümidi olan), **Yâ Mürtecâ** (ey kullarının ümit beslediği),
Yâ Âzime'r-recâ (ey kendisine büyük ümitler beslenen), **Estağfirullah el-Azîm.**

Allahım! Evliliklerimde, ayrılıklarımda, öfke ve kızgınlık ile ani kararlar al-
maktan, yıkıcı olmaktan, yanlış yollara başvurup günahlara girmekten, sabır ve
dua ile sana müracaat etmeyip, insanlardan medet ummaktan sana sığınırım.
Allahım! Bizleri bu zamanın fitnelerinden muhafaza eyle. Allahım! Verdiğin eşe
sabırlı, hoşgörülü, itaatkâr ve merhametli davranmayı, yapmamı istediği veya is-
temediği sözlerimde ve davranışlarımda onu dinleyerek tam teslimiyetle kabul
etmeyi, ona her işimde ve sözümde doğru ve dürüst olmayı bana nasîb eyle. Biz
evlilik nimetine nankörlük ettik ve şükürsüz davrandık sen bizi affet Allahım.
Allahım! Eşimi küçümsemekten, aşağılamaktan, hor görmekten, kınamaktan,
hakaret etmekten, öfkelendirmekten, haddinden fazla övmekten, üzmetten, kır-
maktan, beğenmemekten, dinî vazifelerini küçümsemekten ve alıkoymaktan,
aldatmaktan, hayra teşvik etmemekten, eşimle yatağımı ayırmaktan, boşanmak
istemekten, zaruretsiz boşanmaktan, inatlaşmaktan, evden izinsiz çıkmaktan,
onu terk etmekten, eşime hoşgörüsüz davranmaktan, bağırmaktan, âsî olmak-
tan, ölümünü istemekten, canına, malına, kanına beddua ve lânet okumaktan,
küsmekten, yalan söylemekten, sevgi ve şefkat göstermemekten, yaptığım iyi-
likleri yüzüne vurmaktan, sadâkatsiz olmaktan, iftira atmaktan, ceza vererek ve
zulüm ederek haddi aşmaktan, ileri gitmekten, eşimin anne, babasına ve ailesine
hürmetsiz ve saygısız davranmaktan, yemek ve kıyafet gibi ihtiyaçlarını karşıla-
mamaktan, kazancını israf etmekten, kötülüğünü istemekten, eşimi geçmişteki
hatalarıyla kınamaktan, eşime cömert davranmamaktan, elimle, dilimle zulüm
ederek dövmekten ve küfür etmekten, birbirimizin diyanetine bakıp taklit et-
memekten, günah ve hatalarımızda birbirimizi uyarmamaktan, eşime olan sevgi
ve muhabbetimi ölçüsüz kullanarak isyana, gizli ve açık şirke düşmekten, zina
yapmaktan, zinaya sevk edici haramlara bakmaktan, yabancı erkeklerle (veya
kadınlarla) nikahsız gayrimeşru sohbetlerde bulunmaktan, eşimi kışkırtma
maksadı ile nispet yaparak olay ve hadiselerin amacı dışına çıkararak evliliğimi-
zin ve soyumuzdan gelen ve geleceklerin evliliklerinin bozulmasına sebep olacak

davranışlarda bulunmaktan, Allahım! nefsimi güvenmekten ve sana sığınmaktan, öfkelendiğimde namaz ve sabrı terk edip, zina ve haram olan muhabbetlere yönelmekten, kendimi haram yollarla cezalandırıp içki, zina, kumar ve intihar gibi çirkin yollara gitmekten, eşimi kendime lâıyk görmemekten, eşimin ailesini, kardeşlerini, akrabalarını kabul etmemekten, eşimden evlât sahibi olmamak için türlü türlü bahaneler bulmaktan ve zürriyetimizin devamının kesilmesine sebep olarak şeytana yardım etmekten, ibadetlerini beğenmemekten, dînî emir ve yasakları anlatmamaktan, eşime iftira atmaktan, eşimin hak ve hukukuna riayet etmemekten, adil davranmamaktan, namaza teşvik etmemekten, dünya ve âhiretini düşünmemekten, eşime günahlarında ortak olmaktan, rızıkma kanaat göstermeyip eşimi küçümsemekten, kendi nefsimi kusursuz görerek eşimi ceza ve belâ olarak görmekten, tevbe etmek yerine **hâşâ ve kellâ Allahım!** “*bana neden bu eşi verdin*” diyerek, seni suçlayarak, isyan ve şirke girmekten, Allahım! eşime elimle, dilimle, kalbimle, yaptığım bütün zulümlerden, cezalarından, kızgınlıklarımın, beddua ve lânetlerden, kalbimde gizli beslediğim kin ve öfkelerden, intikam duygularımın, hırs ve gururdan, haklarımı haram etmekten, takva ve ahlâka zarar veren her türlü kötü ve çirkin davranışlarımdan, dünya ve âhiretimizi fenaya ve yıkıma götüren her türlü halimizden Allahım! Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzüne kıyamete kadar yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar tanelerince, filizlenen tohumlar ve filizlenecek tohumlar adedince, yarattığın insanlar ve yaratacağın insanlar ve azaları sayısınca, ben, kendi adıma, eşim adına, eşimin soy ve zürriyetinden ve benim soy ve zürriyetimden aynı hata ve günahları işleyenler adına, bildiğim ve bilmediğim tüm hata ve günahlardan, tüm ölmüş ve yaşayanlar adına, **tüm Ümmet-i Muhammed’in** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, evliliklerinde ve eş seçimlerinde yanlış evlilikler ve evliliklerinde musallat yaşayanların üzerlerindeki belâ ve musibetlerin kalkması ve tüm inananların kurtulması için tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rezzâk, Yâ Hayy, Yâ Kayyum, Yâ Ferd, Yâ Adl, Yâ Hakem, Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ habibe’l bekkâin (*ey günahları için, kendisine olan aşk ve muhabbetten dolayı ağlayanların sevgilisi*), **Yâ Rabbel-hillî ve’l-haram** (*ey helâl ve haramın Rabbi*), **Yâ Mukaddim** (*ey dilediğini öne geçiren*), **Yâ men hüve afvühü melce-ün li’l-müznibin** (*ey affi günahkârlar için sığınak olan*) **Yâ Şedîd** (*ey azap ve ikâbı şiddetli olan*), **Yâ ze’l-batşı’ş-şedîd** (*ey kıskıvrak yakalayan şiddetli azap sahibi*), **Yâ men hüve leyse bi-zallâmin li’l-abîd** (*ey kullarına hiçbir şekilde zulmedici olmayan*), **Yâ ismete’l-**

hâifi'l-müstecir (ey korku içinde kurtuluş isteyenlerin sığınağı), **Yâ men hüve bi-ibâdihi basîr** (ey kullarının her halini gören), **Yâ men hüve bi-havâici'l-ibâdi habîr** (ey kullarının ihtiyaçlarından haberdar olan), **Yâ men hüve alâ-küllî şey'in kâdir** (ey her şeye gücü yeten), **Yâ habibe'l-kulub** (ey kalplerin sevgilisi), **Yâ ğaffâra'z-zünub** (ey günahları bağışlayan), **Yâ settare'l-uyub** (ey ayıpları örten), **Yâ keşşafe'l-kürub** (ey sıkıntıları kaldıran), **Yâ mukallibe'l-kulub** (ey kalpleri değiştiren), **Yâ müzeyyine'l-kulub** (ey kalpleri süsleyen), **Yâ münevvara'l-kulub** (ey kalpleri nurlandıran), **Yâ tabibe'l-kulub** (ey kalplerin tabibi). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hayra'l-matlubîn, Yâ hayra'l-maksudîn, Yâ hayra'l-mahbubîn, Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.**

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

•••••

Ayrılanlar, dul olanlar, eşi ölmüş olanlar, evlendiğinizden bu zamana geçen her ay ve gün sayısınca yaptığınız, söylediğiniz isyanlar sayısınca tekrar edin. Eşi vefat etmiş olanlar eşinin ailesinden helâllik alıp kabir ziyareti yapsınlar.

•••••

TEVEKKÜL DUASI

Ey gaip olmayan Şahit, ey uzak olmayan Karîb, ey mağlup olmayan Galip bizleri bu musibetlerden kurtar. Bunun için bizlere bir çıkış yolu nasîb eyle.

Yâ Rabbi! Sabır ile maksadımıza kavuşmayı, ağzımızdan çıkan sözlere şirinlik katmanı, yüzlerimizi, eşlerimizi nurun ile nurlandırmanı, gam ve sıkıntılardan kurtulmayı, kullukta kusur etmeyip şikayette bulunmayı, güzel vasıflı olmayı, akıl sahiplerine örnek olmayı, sabır ve takva üzere durmayı bizlere nasîb eyle.

Rabbimizin rızasına talip olan eşlere,

Risale-i Nur Külliyyatı Lem'alar Bölümü'nden bir nâsîhat;

Kadın ve erkek ortasında gayet esaslı ve şiddetli münasebet, muhabbet ve alâka; yalnız dünyevî hayatın ihtiyacından ileri gelmiyor. Evet bir kadın, kocasına yalnız hayat-ı dünyeviyeye mahsus bir refika-i hayat (hayat arkadaşı) değildir. Madem hayat-ı ebediyede dahi kocasına refika-i hayattır; elbette ebedî arkadaşı ve dostu olan kocasının nazarından gayri başkasının nazarını kendi mehâsinine (güzelliğine) celbetmemek ve onu darıltmamak ve kıskandırmamak lâzım gelir. Madem mü'min olan kocası, sır-ı imana binaen onun ile alâkası hayat-ı dünyeviyeye münhasır ve yalnız hayvanî ve güzellik vaktine (geçici güzelliğine) mahsus muvakkat bir muhabbet değil; belki hayat-ı ebediyede dahi bir refika-i hayat noktasında esaslı ve ciddi bir muhabbetle, bir hürmetsizlikle alâkadardır. Hem yalnız gençliğinde ve güzellik zamanında değil, belki ihtiyarlık ve çirkinlik vaktinde dahi o ciddi hürmet ve mu-

habbeti taşıyor. Elbette ona mukabil, o da kendi mehâsînini onun nazarına tahsis ve muhabbetini ona hasretmesi mukteza-yı insaniyettir (insanlığın gereğidir). Yoksa pek az kazanır, fakat pek çok kaybeder. Koca ve karı birbirine denk olmalı. Bu denk olmak, en mühimmi diyanet noktasındadır.

Ne mutlu o kocaya ki; kadınının diyanetine bakıp taklid eder, refika-sını hayat-ı ebediyede kaybetmemek için mütedeyyin olur.

Bahtiyardır o kadın ki; kocasının diyanetine bakıp “ebedî arkadaşımı kaybetmeyeyim” diye takvaya girer.

Veyl o erkeğe ki; sâliha kadınının ebedî kaybettirecek olan sefahete girer.

Ne bedbahttır o kadın ki; müttaki kocasını taklid etmez, o mübarek ebedî arkadaşını kaybeder.

Binler veyl o iki bedbaht zevc ve zevceye ki; birbirinin fışkını ve sefahetini taklid ediyorlar. Birbirine ateşe atılmasında yardım ediyorlar!...

YANLIŞ EVLİLİK, AŞK, SEVGİ TEVBE ve DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallı alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Bütün sevgilerim ve muhabbetlerim ancak ve ancak beni şefkat ve sevgi nimetleri ile kuşatan Rahmân ve Rahîm olan Allah'adır!

Allahım; ben sevgi ve merhamet duygularımı kullarına karşı yanlış ve ölçüsüzce kullandım. Senin sevgini unutarak, senin takdirine teslim olmayarak, şükretmek yerine, nankörlük ederek, hakkımda şer olana hayr diyerek, ısrar ederek, benim diyerek, “*olmazsa olmaz*” diyerek, “*olmazsa ölürüm*” diyerek, kendim için ve nefsimin hesabına sevdim, sevmek istedim. Gözlerimdeki yaşlara ve kalbimde sancılara sebep olan acılar, benim sevgi duygularımı yalnızca kullarına ve yarattıklarına, yücelterek sarf ettiğim aşkın ve muhabbetlerin cezasıdır.

Allahım; kendim ve nefsim için sevdiğim insanlardan ayrılınca ve onlara kavuşamayınca seni suçlu buldum ve nankörce, hayata, yaşamaya, var olmaya,

dünyaya gelmeye, evlenmeye, aşka, sevmeye, sevmeye, sevdiklerime, ayrılmaya, ayrıldıklarına, mutluluğuma, mürüvvetlerime ve ayrıldığım insanların mürüvvetlerine, lânet, belâ ve beddua ederek şirk ve isyana düştüm. İsyanlarım ve intizarlarım, sevinçlerimi hüznülere, mürüvvetlerimi mutsuzluklara ve sevdiklerimi de ayrılıklara götürdü. Verdiklerine de isyan ederek, lânet okuyarak dilimle ve kendi ellerimle zehire çevirdim ve her saadetimde zehiri kendi ellerimle içtim.

Allahım; senin ızdırapsız muhabbetini bırakarak, insanlardan sevgi ve merhamet bekleyerek, hata ve yanlışlarımın günahını, sevdiklerime tutunduğum ellerimin sevdiğim kişilerce parçalanmasıyla ödüyorum. Seni unutturacak ve senin adına olmayan her bir sevgi ellerimden nankörlük ve şükürsüzlüklerimle alındı. Aşırı şefkat ve bağlıklarımın cezasını, acımasız ayrılık tokatlarıyla yiyorum. Ayrıldığım insanların arkasından okuduğum isyan, lânet ve bedduaları karşımda bir musibet ve belâ olarak yaşıyorum. Ben, beni üzenlere, ağlatanlara, yarı yolda bırakanlara geçmiş ve gelecek bütün haklarımı helâl ettim.

Allahım, affedenlerin ve sabredenlerin koruyucusu yalnızca sensin. Sancı veren, üzüntü veren bütün aşkların şerrinden sana sığınırım.

Allahım, bana sevdiklerini sevdire ve beni sevdiklerimle imtihan etme. **“Allahım; gönlümde olanı hakkımda hayırlı eyle, hakkımda hayırlı olana da gönlümü razı eyle”**

Allahım; beni dünya için sevenlerin, nefisleri için isteyenlerin, şerrinden muhafaza eyle. Beni senin rızan için sevenlerden eyle ve senin rızan için isteyen eşle karşılaştı, verdiği eşe teslim ve itaatkâr kıl ve beni verdiği eşle gerçek ve bâki olan hayata kavuştur. Kalbinde merhameti olmayan insanlarla beni karşılaştırmaya Allahım. Bütün kâinatı şefkatiyle kuşatan **YÂ RAHÎM!** kalbimin her bir köşesine gerçek aşk olan senin muhabbetini doldur. Elemsiz, kedersiz, üzüntüsüz, acısız, şefkat ve merhamet dolu o sevginle beni yalnızca kendine mahbûb eyle! Kendine kul eyle! Yüzümü, yollarımı, ayaklarımı kendi yollarına çevir. Beni yalnız seninle ve ibadetlerimle meşgul eyle! Dünyanın sancılı aşklarından muhafaza eyle!

YÂ VEDÛD! Yâ Hayra'l-Mahbûbin!

Allahım; sen muhabbet edilen ve sevilenlerin en hayırlısı. Bütün sancılı ve sıkıntılı aşklardan sana sığınıyorum ve geçmişimde kalbimle ve ruhumla hissettiğim ve yaşadığım bütün haram aşk ve muhabbetlerimden

Tevbe Ettim Estağfirullah Yâ Hayra'l-Mahbûbin! *(Ey sevilenlerin en hayırlısı!)*

Tevbe Ettim Estağfirullah Yâ Hayra'l-Matlûbin! *(Ey istenilenlerin en hayırlısı!)*

Tevbe Ettim Estağfirullah Ya Hayra'l-Maksûdin! *(Ey maksatlara kavuşturanların en hayırlısı!)*

Allahım; bana insanların en üstünü, kullarının en güzeli Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sünnetlerini ve ahlâkını sevdin, onun sevdiklerini sevdin, onu sevenleri sevdin. Allahım; bana senin hak ve doğru sözün olan Kur'an-ı Kerim'ini sevdin. Allahım; bana sana yaklaştıracak dualarımı ve ibadetlerimi sevdin. Allahım; bana Kur'an-ı Kerimin mucizesi olan Risale-i Nur'ların nurlarını sevdin.

YÂ MÜ'MİN; Senden korkan ve seni seven kullarının gönüllerinde beni emin kıl.

Allahım; yarattıklarını ve kullarını bana Esmâ'ül-Hüsna'nın cilveleriyle sevdin. Allahım; ben dünyevî aşkları ve sevgileri âciz ve fakir kullarında aradığım için musibetleri ve belâları kendi dilimle çağırarak senin **ER-RAHMÂN!** ve **ER-RAHÎM!** ismine karşı geldim, **EL-ADL!** isminle hak ettiğim tokatları yedim. Nankörlük ettiğim, şükredemediğim, senin rızan ile sevmediğim ve teslim olmadığım her nimeti kendi ellerimle kaybettim. Ben sevgi ve muhabbet gibi insanın bütün vücuduna giydirilmiş aşk ve sevgi nimetini senin adına ve namına kullanmayarak kendime türlü eziyetler verdim. Bu âciz ve günahkâr kulunun cahilliklerini ve hatalarını affeyle **YÂ AFÛVV!**

Dünyevî aşkların ve sevgilerin, üzerimde bırakmış olduğu şirk, isyan, belâ, lânet, kahr ve günah kirlerinden ruhumu, bedenimi, kalbimi temizle **YÂ KUDDÛS!**

Allahım; müflis olarak iflas etmiş bir halde senin huzuruna geldim. Bugüne kadar işlediğim bütün haram muhabbet ve sevgilerimden, merhametsizce azap çekmeme sebep olan, kendime haram ettiğim muhabbet sevgi ve aşklarımdan, senin adına ve namına olmayan şefkat ve merhametlerimden, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar, geçmiş, gelmiş ve gelecek bütün inananlar adına

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Senin sevgin ve muhabbetin ile cezbedeki mevleviler misali dönen ve hareket eden bütün yıldızlar ve gezegenler sayısınca

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ MÜHEYMİN! (*Koruyan ve Gözeten sensin EY RABBİM!*)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ VELÎYY! (*İnananların dostu, inananları seven ve yarım eden sensin EY RABBİM!*)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ MUCÎB! (*Kullarının duasını kabul edip, cevap veren sensin EY RABBİM!*)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ VEDÛD! (*Kullarını en fazla seven, sevmeye en lâyık olan sensin EY RABBİM!*)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

AİLE İÇİ TEVBELER

(Kaynana ile Gelin ve Damat Tevbesi)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Ben, kaynanamdan (veya kayınpederimden), akrabalarımın, **soy ve zürriyetimden olan veya olmayan tüm âdemoğlundan razıyım**. Sen de onlardan **razı ol**. Dünya ve âhiret, geçmiş, gelmiş ve gelecek üzerlerimizde bulunan bütün haklarımı kalben ve dil ile **helâl ettim... helâl ettim... helâl ettim... sen affedenleri sevdiğin için affettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi...**

Tüm âdemoğlundan inananların affi, inanmayanların ise hidayete ermesi ve imtihanlarımızı senin rızanı kazanmış ve huzuruna tertemiz ve arınmış bir şekilde gelmemiz için **tüm Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına,

Ey kendisini arzulayanları çok iyi bilen, iyilik yapanların mükâfatını zâîi etmeyen Allahım!

Bütün iyiliklerin karşılığı hayr, bütün kötülüklerin karşılığı şer olduğunu unutarak, bana emanet ettiğin anne ve babama hürmetsizlik ederek, onların bir ömür şefkatlerine mukabil kalplerini kırarak, rızalarını almayarak, onların evimizin bereket ve rahmet hazinesi olduğunu unutarak, dualarını istemeyerek, kabul etmeyerek, âsîlik yaparak, sıla-i rahimi terk etmekten, kaynanama (veya kayınpederime) iyi ve hoşgörülü davranmamaktan, onları kınamaktan, aşağılamaktan, bakıma muhtaç olduğunda onlara bakmamaktan, ölçülü merhamet, şefkat ve sevgi göstermemekten, iftira atmaktan, kalblerini kırmaktan, saygısızlık yapmaktan, tatlı dil ve güleryüz ile konuşmamaktan, eşim ile arasını açacak söz ve iftiralarda bulunmaktan ve sevinmekten, menfaatim için onlara bakmaktan, gizli düşmanlık etmekten, nefsanî arzularım için evlilik yapmaktan, ceza gördüğümde senin bizlere zulüm ettiğini düşünmekten, (vefat etmiş) kaynanam ve kayınpederimin vasiyetlerini yerine getirmemekten, sorumluluğu kabul etmemekten, onların gıybet ve dedikodularını yapmaktan, kin gütmekten, iftira atmaktan, eksik zekâtlarını ve ıskatlarını yerine getirmek istememekten, öbür

tarafıta ceza çekmelerini temenni etmekten, hakkımı yediklerini iddia etmekten, onların kalan malları, paraları üzerinde hakimiyet kurmaya çalışmaktan, onlardan kalan mirasları ve emanetleri hak sahiplerine iade etmeyerek gasp etmekten, onlar üzerinden haram kazanç temin etmeye çalışmaktan, elimle ve dilimle zulüm etmekten, vurmaktan, küfür etmekten, hakaret etmekten, rızasını almamaktan, suçlamaktan, suçlu bulmaktan, haksız yere hak talep etmekten, fazlasını istemekten, aç gözlülük yaparak evlenmeden önce onları denemeye çalışmaktan, alışverişte, mehirde fazlasını talep etmekten, onları yük altında bırakmaktan ve bu yük ve borçlar ile huzuruna gelerek kul hakkı ile ceza görmelerine sebep olmaktan, temizlik ve yemek ihtiyacını karşılamamaktan, küs kalmaktan, hürmetsiz davranmaktan, huzur evi veya bakım evlerine bırakmaktan, dışlamaktan, ölümlerini istemekten, ölümlerinin benim için kurtuluş olacağını düşünmekten, ölümün her canlının başına geleceğinin gafleti ile hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaktan, kaynanamın, kayınpederimin ve akrabalarımın bizim evliliğimize büyü yaptıkları düşüncesine girmekten, zan yapmaktan ve söylemekten, onlara büyü yaptırmaktan, muska yazdırmaktan, iftiralarımda ısrarcı davranmaktan, kibre kapılmaktan, eşime, kaynanama ve kayınpederime “*kanım hiç ısınmadı*” diyerek onları hor ve hakir görmekten, zina iftirası atmaktan, cinsel istismarda bulunmaktan, taciz etmekten, tecavüz etmekten ve ensest ilişkilere eğilim sağlamaktan, sağlayacak kapılar açmaktan, soy ve zürriyetlerimizden gelecek olanların bu günahlar ile lânetlenmesine sebep olmaktan, olmuş, olanlar adına, kaynanam ve kayınpederim ve eşlerimden kurtuluş yolu aramaktan ve şeytanî planlar yapma düşüncesine girmekten, hayırları için dua etmemekten, dua ve tevbe kesmekten, onlardan kurtulmak için adaklar, yeminler ve sözler vermekten, onlara kendi annem ve babam gibi bakmayarak, ayrımcılık yaparak, evliliğimde eşime, kaynanama, kayınpederime, akrabalarım, “*seninkiler-benimkiler*” davası içine girerek tartışmalara girmekten, nispet yapmaktan ve tartışmalarım hep haklının “*ben*” olduğunu iddia etmekten, hayırlı olan evliliğime fitne getirterek ve getirtecek davranışlarda bulunmaktan, yarattığın kullarına kaynanaları, kayınpederleri, görümceleri, akrabaları “*akreptir, örümcektir*” diyerek dedikodularını yapmaktan, kötülemekten ve bu fikir ve sözler ile bekâr olan din kardeşlerimin bilinçaltına evliliğin ve aile kurmanın, kaynana, kayınpeder, akraba ve yoksullara bakmanın kötü birşey olduğunun hissini aynalamaktan ve onların aynı davranışları sergilemelerine sebep olmaktan, belâ, lânet, kahır ve beddua okumaktan, intizar etmekten, haklarımı haram etmekten, hak haramlılığını iyi birşey olarak görmekten ve hesabını verebileceğimin gafletinde olmaktan, kendimi haklı iken âhirette hesap görücü zannetmekten, onlar üzerinden evliliğime gelen aksilik

ceza ve musibetlerde zâhirine bakarak, gaflet ederek, onların evliliğimin düzenini bozmalarından şikayet ederek, sorumlu tutarak, elimle, dilimle, kalbimle düşüncelerim ve azalarım ile yapmış olduğum bütün **kötülüklerimden, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den** (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek yeryüzünde bulunan ve âhirete göçmüş kaynanası ve kayınpederi ve akrabaları ile düşmanlık yaşamış, onlara kin, nefret ve buğz etmiş olan tüm Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) soy zincirinin kesilmesine ceza ve azap görmelerine ve evliliklerin bozulmasına sebep olan, olduğumuz, olacağımız, yaptığım, yaptığımız, yapacağımız, söylediğim, söylediğimiz, söylenen, düşündüğüm, düşündüğümüz, düşünülen, aynı günah kusur ve hataları işleyen ve işleyecek ve işleten tüm inananlar adına, ben, sana, yarattığın katreler ve zerrelere adedince, ölmüş yarattığın ve yaratacağın tüm kaynana ve kayınpederler ve akrabalar ve evlilikler, bekârlar sayısınca, yağdırdığın ve yağdıracacağın rahmet ve bereket yağmurları tanelerince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Vâris, Yâ Mâlikü'l-Mülk, Yâ Vedûd, Yâ Şâfi, Yâ Hafız.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hayra'l-matlûbin, Yâ hayra'l-maksûdin, Yâ hayra'l-mahbûbin. Yâ men hüve li-men deâhü mucîb (*ey kendisini çağırana cevap veren*), Yâ men hüve li-men etaâhü hâbib (*ey kendisine itaat edenleri seven*), Yâ men hüve li-men ehabbehü karîb (*ey kendisini sevenlere yakın olan*), Yâ men hüve bi-men erâdehü alîm (*ey kendisini arzulayanları çok iyi bilen*), Yâ men hüve li-men recâhü kerîm (*ey kendisine ümit besleyenlere iyilik eden*), Yâ men hüve bi-men asâhü halîm (*ey kendisine isyan edenlere yumuşak davranıp hemen cezalandırmayan*), Yâ men hüve fi-hilmihi hakîm (*ey yumuşaklığında hikmetli davranan*), Yâ men hüve fi-hükmihi azîm (*ey hükümünde büyük olan*), Yâ men hüve fi-azametihî rahîm (*ey azametinde merhametli olan*), Yâ men hüve fi-ihsânihi kadîm (*ey ihsânında kadîm olan*), Yâ Müsebbib (*ey sebepleri takdir eden*), Yâ Mukarrib (*ey itaatkâr kullarını kendisine yaklaştıran*), Yâ Muakkıb (*ey eşyayı hikmetle peş peşe getiren*), Yâ Mukallib (*ey kullarının kalplerini halden hale değiştiren*), Yâ Mürettib (*ey her şeyi düzene koyan*), Yâ men lâ yübrimuhu ilhâhu'l-mülîhîn (*ey ısrarla istekte bulunanların ısrarı kendisini usandırmayan*), Yâ rahime's-şeyhil-kebir (*ey düşkün ihtiyaçlara merhamet eden*), Yâ men ceale mine'l-mâi beşera (*ey insanı bir damla sudan yaratan*), Yâ men hüve a'lemü bil-müfsidîn (*ey ifsat edenleri en iyi bilen*).

Allahümme sallî alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

İstiğfar Dua : Allahım! Bizlere razı gördüğün ve şükür nimeti olan anne ve babalarımıza itaat ve itimad etmeyi, anne ve babalarımıza karşı yumuşak huylu olmayı, onlara güzel söz ve cümleler kurarak, onlara hizmetten hiç sıkılmadan

ve büyüklenmeden hassas davranmayı ve üzerimize düşen anne-baba ve evlâtlık haklarını gözeterek vazifelerimizi ifa edebilmeyi, saygılı davranmayı, anne ve babalarımız yanlış yollarda da olsa günah ve hatalar içinde de olsa onlar için güzel temennide bulunmayı, haklarını çiğnemedi rızalarını kazanmış bir şekilde âhirette anne-baba ve kardeşlerimizle beraber olmayı, onların akıllarını ve kalplerini huşûya erdirecek ve hidayetlerine ve hidayetlerimize vesile olacak sözler ve davranışlarda bulunmayı, bizlere, anne ve babalarımıza tüm ölmüş ve sağ olanlara, anne ve babalarının rızalarını alamadan âhirete göçmüş tüm ehl-i imanın cümlesine nasîb et ve bizlere salih kullar olarak tertemiz ve arınmış bir şekilde sana gelmenin yollarını öğret.

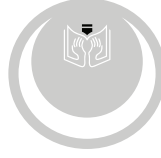
Allahım! Bizlere vermiş olduğun anne ve babalarımızdan onların da anne ve babalarından soy ve zürriyetlerimizin üvey evlât, kaynana, kayınbaba, akrabalardan, üvey anne ve babalardan, tüm âdemoğlunun anne ve babalık, evlâtlık, kardeşlik, akrabalık künyesi ile huzuruna gelenler adına ve onların razı olmayıp rıza göstermediği evlâtlarının ve anne babalarının adına ve yaşayan üzerlerinde soylarının devamını sağlayan ve soy kesilmesine uğrayan, anne ve babaların, evlâtların, tüm âdemoğlunun rızalarını kazanmaları ve senin razı olduğun kullar olmaları, iki dünyada birbirlerine haklarını helâl etmiş bir şekilde huzuruna gelmelerinin ve işlemiş olduğumuz ve oldukları tüm günahların ve hataların affı için,

Allahım, ben, bana ve tüm Ümmet-i Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ihsan ettiğin tüm anne ve babalardan, tüm akraba, eş ve dostlardan, kardeşlerimden razıyım tüm Ümmet-i Muhammed'den huzuruna anne ve babalarının rızasını alamadan gelenlerin ve gelecek olanların affı için, ben, sana, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Şahid ol Yâ Rabbi... Şahid ol Yâ Rabbi... Şahid ol Yâ Rabbi... Onların ve bizlerin hata ve günahlarını affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi...

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

KAYNANA VE KAYINPEDERİN TEVBESİ

(Gelin, Damat ve Torunlarına)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Ben **gelinlerimden, damatlarımdan, torunlarımdan**, akrabalarım-
dan, **soy ve zürriyetimden olan olmayan tüm âdemoğlundan razıyım, sen de
razı ol Yâ Rabbi.** Dünya ve âhiret, geçmiş, gelmiş ve gelecek üzerimizde bulunan
bütün haklarımı kalben ve dil ile **helâl ettim... helâl ettim... helâl ettim... Sen
affedenleri sevdiğin için affettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit
ol Yâ Rabbi...**

Tüm âdemoğlundan inananların affı, inanmayanların ise hidayete ermesi ve
imtihanlarımızı senin rızanı kazanmış ve huzuruna tertemiz ve arınmış bir şekil-
de gelmemiz için **tüm Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Allahım! Gelinime (*veya damadıma*), torunlarıma iftira atmaktan, kınamak-
tan, aşağılamaktan, beğenmemekten, hakaret ve küfür etmekten, beddua ve lânet
okumaktan, eşiyle ayrılmalarını istemekten, mürüvvetlerine lânet etmekten, gizli
düşmanlık beslemekten, aralarını bozmaktan, aralarını bozmak için büyücüle-
re gitmekten, büyüye başvurmaktan, muska yazdırmaktan, aldıkları eşyalarına
belâ ve lânet okumaktan, eşlerini ve aile saadetlerini beğenmemekten, rıza gös-
termemekten, ölçülü sevgi, şefkat, muhabbet ve merhamet göstermemekten, kin
tutmaktan, küsmekten, hatalarını affetmemekten, ölümlerini istemekten, dedi-
kodu ve gıybetlerini yapmaktan, dövmekten, haklarımı haram etmekten, onların
haklarını gasp etmekten, mallarını, paralarını çalmaktan, hırsızlık yapmaktan,
Kur'an-ı Kerim'e uygun bir hayat yaşamalarını öğüt vermemekten, aile saa-
detleri için nasihat etmemekten, malımı esirgemekten, yiyecek ve içeceklerimi
saklamaktan, ikram etmemekten, elimle ve dilimle zulüm etmekten, mallarına,
rızıklarına, paralarına, canlarına evlâtlarına belâ ve lânet okumaktan, isyan et-
mekten, mürüvvet ve bereket görmemelerini temenni etmekten, evliliklerinin
bereketimizi ve rızığımızı kestiğini iddia etmekten ve söylemekten, gelinlerimin,
damadlarımin, torunlarımin gizli-açık kusurlarını yüzlerine vurmaktan, onların
hata ve günahlarını akrabalara, dostlara ve diğer kullarına ifşa etmekten, kötü-

lemekten, sıkıntıya ve müşküle düşmelerine sebebiyet vermekten, onların evliliklerinde gelişen olaylar ile ilgili insanlara gelin, damat ve torun sahibi olmanın kötü birşey olduğunu söylemekten, verdiğimiz sözlerden, onların evlilikleri ve mürüvvetleri üzerine adak adamaktan, şart ve pazarlık yapmaktan, ahd vermekten, onlar üzerindeki anne ve babalık haklarımızı gözetmemekten, evlâtlarımızdan ayırmaktan, ayrımcılık yapmaktan, torunlarımızı beğenmemekten, torun sahibi olduğum için torun sahibi olmayan insanlara nispet yapmaktan, onları aşağılık görmekten, küçümsemekten, yalan sözler ile evliliklerine fitne sokmaya çalışmaktan, kullarının evlilik hazırlığı içinde olanları ve evlilik programlarındaki insanları aşağılamaktan, alay etmekten, beddua ve lânet okumaktan, evliliğimizin, gelin ve damadımın ve torunlarımızın evliliklerinin zarar görmelerine ve ceza ve musibete uğramalarına sebep olduğumuz tüm sözlerden, *“Allah, bana öyle bir gelin/damat, torun verdi ki, düşman başına”* diyerek, bunun gibi düşünerek, söylediğimiz, seni suçlu bularak, sana iftira attığımız, verdiklerine rıza göstermeyerek, kaderimizde bizlere yazdıklarını kabul etmeyerek, kaderi tenkit ettiğimiz ve hakkımızda hayırlı olan şeyleri kendi söylediklerimiz ve yaptıklarımız ile şerre dönüşmesine sebep olduğumuz isyana, gizli ve açık şirke düşmekten, mallarımızda, paralarımızda onlara ayrımcılık yapmaktan, haklarını vermemekten, helâllik istememekten, kendimizi her olayda haklı görmekten, gelin, damat ve torunlarımıza el ile, dil ile, beden ile, mal ile taciz, tecavüz etmekten, ensest ilişkilerde bulunmaktan, bulunmalarına göz yummaktan, zina iftirası atmaktan, evliliklerinin bozulmalarına sebep olmaktan ve soylarımızda olan taciz, tecavüz günahlarının affı için çaba göstermemekten, gafletinde olmaktan, vasiyetlerimizi yazmamaktan, söylememekten, söylediğimiz vasiyetlerde gelinlerimizi, damat ve torunlarımızın yapamayacağı ve ileride gelin, damat ve torunlarımızın evliliklerinin ve aile saadetlerinin bozulmasına ve soy ve zürriyetlerinin kesilmesine sebep olan, olacak, olduğumuz, eûzü besmelesiz ilişkiler ile evlâtlarının şeytanın hissesi ile dünyaya gelmelerine ve dünyaya getirmemize sebep olduğumuz ve insî bir şeytan olarak yaşamalarına, hayat sürdürmelerine ve hayır görmemelerine, eksik azalar ile dünyaya gelmelerine, onlara yük olacağı sözleri söyleyerek, kefâret ve bedel gerektiren, onların da günah kazanmalarına ve yerine getiremeden ve yerine getiremeyeceğimiz sözler ile musallat yaşamalarına ve yaşamamıza son nefeslerinde ve nefesimizde huzuru dergahına şهادetsiz ve lânetlenmiş bir şekilde geleceğimiz, geldikleri ve gelecekler adına, tüm hata ve günahlarımızdan tüm söz, fiil ve davranışlarımızdan,

Kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek, yeryüzünde bulunan ve âhirete göçmüş tüm gelin, damat ve torunları ile düşmanlık yaşayan, yaşanan, yaşamış ve on-

lara kin, nefret ve buğz etmiş olan tüm Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) soy zincirinin kesilmesine ceza ve azap görmelerine ve evliliklerin ve aile ihyasının bozulmasına sebep olan, olduğumuz, olacağımız, yaptığımız, yaptığımız, yapacağımız, söylediğim, söylediğimiz, söylenen, düşündüğüm, düşündüğümüz, düşünülen, aynı günah kusur ve hataları işleyen ve işleyecek ve işleten tüm inananlar adına, ben, sana,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Ölmüş yarattığın ve yaratacağın tüm gelin, damat ve torun ve evlilikler, bekârlar sayısınca,

Yağdırdığın ve yağdıracağın rahmet ve bereket yağmurları tanelerince,

Yağdırdığın ve yağdıracağın kar taneleri adedince,

Yarattığın yıldızlar ve yaratacağın yıldızlar sayısınca,

19 bin alemdeki tüm mahlukatın sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Mâlikü'l- Mülk, Yâ Vedûd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafız, Yâ Şâfi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men lâ yehtikû's-sitr (*ey ayıpların üzerindeki perdeyi yırtmayan*), Yâ hasene't-tecâvüz (*ey günahkârları cezalandırmaktan vazgeçmesi güzel olan*), Yâ Sâtir (*ey ayıp ve kusurları örten*), Yâ Habîr (*herşeyin iç yüzünden gizli taraflarından haberdar*), Yâ hayra'l-vârisin (*ey vârislerin en hayırlısı*), Yâ hayra'l-hâmidin (*ey övenlerin ve övenleri mükafatlandıranların en hayırlısı*), Yâ hayra'r-râzikin (*ey rızık verenlerin en hayırlısı*), Yâ hayra'l-fasilin (*ey zor işleri halledenlerin en hayırlısı*), Yâ men hüve li-men deâhü mucîb (*ey kendisini çağıranlara cevap veren*), Yâ men hüve li-men etâahü habîb (*ey kendisine itaat edenleri seven*), Yâ men hüve li-men ehabbehü karîb (*ey kendisini sevenlere yakın olan*), Yâ Müsebbib (*ey sebepleri takdir eden*), Yâ Mürettib (*ey her şeyi düzene koyan*), Yâ Murağğib (*ey kullarını iyiliğe teşvik eden*), Yâ Müzekkir (*ey kullarına öğüt veren*), Yâ men lâ yübrimuhu ilhâhu'l-mülihîn (*ey ısrarla istekte bulunanların ısrarı kendisini usandırmayan*), Yâ rahime's-şeyhil-kebir (*ey düşkün ihtiyaçlara merhamet eden*), Yâ men hüve kadâuhu kâin (*ey kaza ve hükmü var olan*), Yâ rabbe'l-erbâb (*ey rablık iddia edenlerin ve bütün terbiyecilerin Rabbi*), Yâ ekrame'l-ekramin (*ey ikram edenlerin en iyi ikram edicisi*), Yâ erhame'r-rahimin (*ey merhamet edenlerin en merhametlisi*), Yâ eşfe'a's-şâfiin (*ey şefa'at edenlerin en şefa'at edicisi*), Yâ men ceale mine'l-mâi beşera (*ey insanı bir damla sudan yaratan*), Yâ men hüve a'lemü bil-müfsidîn (*ey ifsat edenleri en iyi bilen*), Ve terhamena rahmeten tuğnina biha an rahmeti men sivake min-halkike (*Bize öyle bir merhamette bulun ki, Senden başkasının merhametine ihtiyacımız kalmasın.*)

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

ÇOCUK VE KISIRLIK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Rahmân, Rahîm, Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddûs, Tevvâb, Settâr, Şâfi, Ğaffâr, Vâsi', Hannân, Mennân, Deyyân olan Allahım!

Bütün hamdler, övgüler alemlerin Rabbi olan Allah'adır. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir. Din gününün, hesap gününün tek hakimidir. (Allahım!) Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden medet umarız. Bizi doğru yola, Sana doğru varan yola, nimet ve lütfunla nail ettiklerinin yoluna ilet. Gazaba uğrayanların ve sapkınların-kine değil.

Ey Yüce Allahım!

Geceyle gündüz yer değiştirdikçe, akşamları sabahlar, sabahları akşamlar takip ettikçe; geceler karanlığı, gündüzler de aydınlığıyla yenilenip durdukça ve kutup-taki yıldızlar birbirleriyle karşılaştıkça Efendimiz Hz. Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesselem) ve aile fertlerine salat eyle. Bizden O'nun mübarek ruhuna ve ehl-i beytinin ruhlarına hediyeler ve selamlar ulaştır. Haşir günü gelinceye ve ehl-i cennet, cennette karar kılıncaya kadar Efendimiz'e ve ehline bol bol rahmet ve bereket ihсан eyle... Allahım! Senin nurlarının deryası, sırlarının kaynağı, matmah-ı nazarın, hidayetinin güneşi, memleketinin müzeyyen yıldızı ve mahrem-i esrarı, huzurunun hürmete lâyık imam ve rehberi, mahlukatının en hayırlısı ve Sana en sevgili olanı, kulun, habibin ve resulün, nebiler ve resuller zincirinin son halkası, gaybın son habercisi, Nebiyy-i Ümmi Efendimiz Hz. Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesselem), diğer nebi ve elçilere (ala nebiyyina ve aleyhim'üs-selam), Efendimizin al-ü ashabına (rıdvanullahi teala aleyhim ecmain), mukarreb meleklerle, gök ve yer ehlinden razı olduğun senin salih kullarına salât ve selâm eyle...

Ey merhameti sonsuz Allahım!

Ümmet-i Muhammed'in her halini ıslah buyur.

Ümmet-i Muhammed'e merhamet et.

Ümmet-i Muhammed'i bağışla.

Ey merhametlilerin en merhametlisi sana inanan bütün kullarını bağışla. Bizleri her halimizle inananlara faydalı kıl.

Yâ Rabbi! Sensin ilâh, Senden başka yoktur ilâh! Sübhansın, bütün noksanlardan münezzehsin, Yücesin! Doğrusu kendime zulmettim, yazık ettim. Affını bekliyorum Rabbim!

Yâ Rabbi, bu dert bana iyice dokundu. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın.

Yâ Rabbi, beni evlâtsiz, tek başıma bırakma ki (lütuf edeceğin evlâdım) bana vâris olsun. Bununla beraber iyi biliyorum ki, herkes fânidir, herkesten sonra bâki kalan, bütün vârislerin en iyisi olan Sensin, Sen!

Allahım! Sen, benim rabbimsin. Senden başka ilâh yoktur. Beni sen yarattın. Ben senin kulunum ve gücüm yettiğince Sana olan ah dime ve va'dime bağlıyım. İşlediklerimin şerrinden sana sığınırım. Üzerimdeki nimetlerini itiraf, günahlarımı da ikrar ederim. Beni bağışla, zira günahları sadece Sen bağışlarsın.

*“Elif Lâm Mîm... Tâ Hâ... Yâ Sîn...” Ey günahları örten ve mağfiret eden dilediğini günah işlemekten alıkoyan Allahım! Senin cezanı ve azabını hakedecek günahlar işledim. **EL-ĞAFÛR** (kullarının günahlarını bağışlayan) isminin hürmetine işlediğim günahların affı ve tevbesi için huzuruna pişmanlıkla tevbe ve secde etmeye geldim. Allahım! Affedilmeme izin ver, eğer sen affetmezsen dünyam ve âhiretim helâk olur. Bu yaşıma kadar geride bırakmış olduğum zaman, dünya ve âhiretime faydası olmayan derin bir uyku ve gaflet içinde geçti.*

*Allahım! Bu ne kötü bir yol, bu ne kötü bir uyku. Senin emirlerinden, sözünden, kitabından, dininden, peygamberlerinden ve sana kul olmaktan yüz çevirip, dünyanın derdine, verdiklerine, eğlencesine düşüp, hayaline ve görüntüsüne dalıp, âhiretimi unuttuğum için büyük bir helâk ve yıkım içerisindeydim. Ben ki günahkâr bedeni cehennem ateşinde yanmayı haketmiş olan, âciz ve güçsüz kulun, senin isimlerine sığınır ve affedilmeyi beklerim. Affetmeyi, mağfireti ve hidayetini dilediği kuluna veren ve onu nankörlüğü ile cehenneme gitmekten kurtaran, günahlarının affı ve tevbesi için vakit veren Allahım! Güzel isimlerine, tek ve bir olan, eşi benzeri olmayan bütün kâinatta Esma'ül-Hüsna'nın isimleriyle kendini tanıttıran, varlığının yüce şanına sığınır ve senden başka kurtarıcım olmadığına şahadet ederim **EŞHEDÜ ENLÂ İLÂHE İLLALLAH** ve yine şahadet ederim ki Muhammed (sallallahu aleyhi vessellem) senin kulun ve Rasulündür. **VE EŞHEDÜ ENNE MUHAMMEDEN ABDÜHU VE RASULÜHÜ.***

Allahım! Sana tam bir hidayet ile razı olduğun bir kul olmayı; bana, anne-me, babama (eşime ve çocuklarıma) ve tüm Ümmet-i Muhammed'e nasîb eyle, bizleri iman üzerine yaşat, öylece huzuruna al. Bütün hamd-ü senalar yalnız Sanadır.

Büyük sensin. Gerçek güç ve kuvvet de yalnız Senindir ve Sendendir. Sen neyin olmasını dilerse o mutlaka olur, neyin de olmamasını dilerse o da katiyen olmaz.

“Çok iyi biliyorum ki, Allah herşeye Kâdir’dir.”

“Ey Ulu Rabbimiz, senin rahmetin ve ilmin herşeyi kuşatmıştır! Affet ve onları cehennem azabından koru!”

“Doğrusu Allah, kullarının nezdinde ne var, ne yoksa her şeyi ilmiyle ihata etmiş, her şeyi bir bir kaydetmiştir”

(Ey Nefsim!) “Kâf Hâ Yâ Ayn Sâd”, “Tâ Hâ”, “Yâ Sîn”, “Hâ Mîm”, “Ayn Sîn Kâf” ile nerede ve ne zaman dilerse Rabbine teveccüh et; teveccühün mutlaka karşılık bulacak ve sen nusrete mazhar olacaksın.

YÂ RAHMÂN! Dilimle, nefsimle, bedenimle ve azalarım ile işlediğim bütün günahlarımın affı için senin bağışlayıcılığına ve büyüklüğüne niyaz ederim. Allahım! Kullarından gıybet ettiğim, iftirada bulunduğum, alay ettiğim, hor gördüğüm, kınadığım, küçümsediğim, insanlara dilimle yaptığım bütün zulümlerden ve kötü sözlerden **EL-ĞAFFÂR!** (çok affeden) isminle tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.*

{Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.
Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Soyumdan ölmüş ve sağlara, arkadaşlarıma, komşularıma, tanıdığım ve tanımadığım insanlara yaptığım gıybet, iftira, kınama, su-i zan, haset, kibir, koğuculuk ve beddualardan **ET-TEVVÂB!** (bütün tevbeleri kabul eden) isminle tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.*

{Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi.
Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Anneme ve babama, verdiği hayata, kadere, yaşama ve ölüme, sağlığıma ve hastalığıma hayırlara ve şerlere, afiyete, nimetlere, yediklerime ve içtiklerime, giydiklerime isyan ettim **EL-AFÛVV** (kullarını çok çok affeden) isminle tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.*

{Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Afûvv.
Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn} (33 defa)

Allahım! Bedenime ve yarattığın azalarım ile şükürsüz davrandım isyan ettim. Gözlerimle, kulaklarımla, ellerimle, ayaklarımla, dilimle, midemle ve bütün vücut azalarım ile günah işledim. Günahlarımdan tevbe ettim. *Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.*

**{Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.
Birahtetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 defa)**

“Allahümme salli alâ seyyidinâ muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed”

Bütün sevgilerim ve muhabbetlerim ancak ve ancak beni şefkat ve sevgi nimetleri ile kuşatan Rahmân ve Rahîm olan Allah'adır!

Allahım! Ben sevgi ve merhamet duygularımı kullarına karşı yanlış ve ölçüsüzce kullandım. Senin sevgini unutarak, senin takdirine teslim olmayarak, şükretmek yerine, nankörlük ederek, hakkımda şer olana hayr diyerek, ısrar ederek, “benim” diyerek, “olmazsa olmaz” diyerek, “olmazsa ölürüm” diyerek, kendim için ve nefsimin hesabına sevdim, sevilme istedim. Gözlerimdeki yaşlara ve kalbimde sancılara sebep olan acılar, benim sevgi duygularımı yalnızca kullarına ve yarattıklarına yücelterek sarf ettiğim aşkın ve muhabbetlerin cezasıdır.

Allahım! Kendim ve nefsim için sevdiğim insanlardan ayrılınca ve onlara kavuşamayınca seni suçlu buldum ve nankörce, hayata, yaşamaya, var olmaya, dünyaya gelmeye, evlenmeye, aşka, sevmeye, sevilmeye, sevdiklerime, ayrılmaya, ayrıldıklarına, mutluluğuma, mürüvvetlerime ve ayrıldığım insanların mürüvvetlerine, lânet, belâ ve beddua ederek şirk ve isyana düştüm. İsyânlarım ve intizarlarım, sevinçlerimi hüznölere, mürüvvetlerimi mutsuzluklara ve sevdiklerimi de ayrılıklara götürdü. Verdiklerine de isyan ederek, lânet okuyarak, dilimle ve kendi ellerimle zehire çevirdim ve her saadetimde zehiri kendi ellerimle içtim.

Allahım! Senin ızdırapsız muhabbetini bırakarak, insanlardan sevgi ve merhamet bekleyerek, hata ve yanlışlarımın günahını sevdiklerime tutunduğum ellerimin sevdiğim kişilerce parçalanmasıyla ödüyorum. Seni unutturacak ve senin adına olmayan her bir sevgi ellerimden nankörlük ve şükürsüzlüklerimle alındı. Aşırı şefkat ve bağılıklarımın cezasını, acımasız ayrılık tokatlarıyla yiyorum. Ayrıldığım insanların arkasından okuduğum isyan, lânet ve bedduaları karşımda bir musibet ve belâ olarak yaşıyorum. Ben beni üzenlere, ağlatanlara, yarı yolda bırakanlara geçmiş ve gelecek bütün haklarımı helâl ettim.

Allahım! Affedenlerin ve sabredenlerin koruyucusu yalnızca sensin. Sancı veren, üzüntü veren bütün aşkların şerrinden sana sığınırım.

Allahım! Bana sevdiklerini sevdire ve beni sevdiklerimle imtihan etme.

“Allahım! Gönlümde olanı hakkımda hayırlı eyle, hakkımda hayırlı olana gönlümü razı eyle”

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Mahbûbin! (Ey sevilenlerin en hayırlısı!)

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Matlûbin! (Ey istenilenlerin en hayırlısı!)

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Maksûdin! (Ey maksatlara kavuşturanların

en hayırlısı!)

Allahım! Müflis olarak iflâs etmiş bir halde senin huzuruna geldim. Bugüne kadar işlediğim bütün haram muhabbet ve sevgilerimden, merhametsizce azap çekmeme sebep olan, kendime haram ettiğim muhabbet sevgi ve aşklarımın, senin adına ve namına olmayan şefkat ve merhametlerimden, kendi adıma, so-yum ve zürriyetim adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar, geçmiş, gel-miş ve gelecek bütün inananlar adına, **yarattığın katreler ve zerreler adedince, senin sevgin ve muhabbetin ile cezbedeki mevleviler misali dönen ve hareket eden bütün yıldızlar ve gezegenler sayısınca,**

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ MÜHEYMİN! (10 defa)

(Koruyan ve Gözeten sensin EY RABBİM!)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ VELİYY! (10 defa)

(İnananların dostu, onları sevip yardım eden sensin EY RABBİM!)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YÂ MUCÎB! (10 defa)

(Kullarının duasını kabul edip, cevap veren sensin EY RABBİM!)

Tevbe Ettim. Estağfirullah YA VEDÛD! (10 defa)

(Kullarını en fazla seven, sevmeye en lâyık olan sensin EY RABBİM!)

“Allahümme salli alâ seyyidînâ muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed”

Allahım! Verdiğin eşten, eşimin ana babasından ve soyundan (ve çocuklarımdan) razıyım sen de onlardan razı ol. Dilimizle birbirimize lânetleyerek bana ve aileme musallat olan şeytanlardan bizleri arındır **YÂ KUDDÛS** (tüm eksikliklerden uzak-temiz olan Allahım).

Allahım! Soyumdan ve zürriyetimden ve bizlerin nefisleri için yapılan evliliklerde senin rızanı ve hakimiyetini unutarak gözetmemekten, yanlış evlilik ve yuvaların kurulmasına sebep olduğumuz ve sebebiyet verdiğimiz, menfaat ve makam kazanmak namına yapılan ve yapmış olduğumuz evliliklerden, dünyalık sevgiler üzerine nefislerimizin arzu ve istekleri için yaşanan aşklardan, evliliklerden, sevgilerden, mürüvvet ve evliliklerde eşlerimizin haklarını gözetmemekten, destek olmamaktan, eşlerimizin mehirlerini vermemekten, eksik vermekten, itaat etmemekten, talak vermekten, yemin etmekten, talak verildiği halde kefâret ödemediğimiz eşler ile nikahı düşmüş şekilde ilişkiye girmekten, onlara zulüm ve haksızlık etmekten, “*olmazsa olmaz*”, “*olmazsa ölürüm*” diyerek yapmış olduğumuz evliliklerden, yanlış yapılan evlilik ve mürüvvetlerde haramzade çocuklar dünyaya getirmekten, gelmesine sebebiyet vermekten, evliliklere rıza göstermemekten, dünyaya getirilen evlâtlarımıza ve çocuklara beddua ve lânet etmekten, ırkçılık yapmaktan (*adet görmekten ve kadınsal hastalıklara lânet ve beddua etmekten, evlât dünyaya gelmesine, lohusalığa, cinsel ilişkilere lânet, beddua intizar etmekten*), evlilikte cinsel arzu ve isteklerimde kabaran şehvetime ve

cinsel organlarıma ve cinselliğe lânet, kahr ve beddua etmekten, helâl olan ilişkilerde kendimi yetersiz düşünmekten ve yaratılışımda kusur aramaktan, endişe kaygı ve şüpheler ile his ve vehmin aldatmasına kapılarak seni suçlamaktan, hatayı sende aramaktan, zâhiri sebeplere bakarak hakiki sebeplerden gaflet etmekten, mahremiyeti ve evlilik ile ilgili ilişkilerdeki gizliliği çocuklara ve kullarına anlatarak ahlâk ve hayâ kurallarını çiğnemekten, çiğnemelerine sebebiyet vermekten, evlât dünyaya getirmeye endişe etmekten, vermiş olduğun çocuklarımızı beğenmemekten, erkek ve kız evlât ayrımı yapmaktan, kız veya erkek olmasını istememekten, hamileliğe, bebekliğe, çocukluğa, yaşama, hayata, mürüvvetlere lânet okumaktan, isyan etmekten, evlât sahibi olmadığımız için yetimleri adak ve şart koştuktan, yetimler üzerine adak adamaktan, evlilik ve evlâtlar üzerine, işleri ve yaşamları üzerine ibadet sözleri vermekten, mevlid ve Kur'an-ı Kerim adakları adamaktan, kız veya erkek olursa diye adaklar adayarak şart koştuktan, ahd vermekten, nikah ve evliliklerimizde şahit tutmamaktan, evliliği ilân etmemekten, gizli aşk, gizli sevgi, gizli ilişkiler, gizli evlilikler yaşamaktan, anne-babalarımızın razı olmadığı ve rıza göstermediği yuvalar kurmaktan, evlilik yapmaktan, evlilik ve mürüvvetler üzerine adanan adak ve nezirleri yerine getirmemekten, evlilik ve mürüvvetlerde eksik olan zekâtlarımızı aldığımız ve verdiğimiz faiz paralarını miras hakkı ve kul hakkını gözetmemekten, yalan sözler ve iftiralar üzerine evlilik ve mürüvvetlerde eşler ve aileler üzerine iftira atmaktan, evlilikler kurmaktan, araştırmamaktan ve kulak asmamaktan, günahlar içerisinde tevbe etmeden, arınmadan, evlilikler yapmaktan, nikahı bozmaktan, içkili, gusülsüz, eûzü besmelesiz ilişkilerde bulunmaktan, şeytanın, çocuklar, mallar ve evlâtlar üzerinden hisseler almasına sebep olduğumuz tüm lânetlerden, kötü dualar ve temenniler den, lânetlenmiş, beddua edilmiş evliliklerde dua ve tevbe etmeyerek çıkış yolu aramadan muskalara başvurmaktan, kullarından medet ummaktan, bizler için hayırlı gördüğün ve razı olduğun eşlerimizden razı olmamaktan, rıza göstermemekten, kınamaktan, aşağılamaktan, âsî ve isyankâr olmaktan, doğan ve doğacak tüm âdemoğlu fertlerinin evliliklerine, çocuklarına, yaşamlarına, hayatlarına okuduğumuz, söylediğimiz, yaptığımız tüm beddualardan, lânetlerden, sitemlerden, kahrılardan, intizarlardan, hasedlerden, kinlerden, nefretlerden, evliliklerimizde çocuk dünyaya gelmesine engel olduğumuz kürtaja başvurduğumuz ve kürtaja sebep olduğumuz ve gözyumduğumuz zorunluluk bulunmadığı halde keyfi bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve rıza gösterdiğimiz kürtaj cinayetlerinin çoğalmasına ve insan ölümlerinin artmasına sebebiyet verdiğimiz ve ortak olduğumuz tüm hata ve günahlardan kefâret ve bedelini araştırmadan, senin hükümlerine başvurmadan, kendi cüz'i akıl ve irademizi, nefislerimizi din-

leyerek, evlilikler, çocuklar, aile ve yaşam üzerine birbirlerimize haklarımızı helâl etmemekten, evlilikler ve çocuklar ve aileler üzerinde sıla-i rahimi kesmekten, haklarımızı gözetmemekten, özürlü çocuklar dünyaya gelmesine sebep vermektен, gelmiş ve gelecek nesiller üzerinde işlediğimiz hata ve günahlar sebebi ile tacciz, tecavüz, sapıklık, sapkınlık, çocuk ölümleri ve düşüklükler, zekât, faiz, miras, kul hakkı, beddua, kınama, kibir, kin, ensest ve eşcinsel ilişkiler, zalim ve zulümlere taraf olmaya, yaşanmasına sebebiyet verecek, verdiğimiz, verilmesine ve zarar görmelerine kanaat ettiğimiz, tüm hata ve günahlardan, şeytanın hisseler alarak mallar, aileler, doğumlar, çocuklar üzerinde hakimiyet kurmasına ve musallat yaşamalarına ve hata ve günahlar ile gelecek nesilleri ve bizleri ve ailelerimizi cehennem ateşine götürecek son nefeste huzuruna şehadetsiz gelmemize sebebiyet verecek fiske ve haramlar ile dünya keyfiyetine düşerek birbirimizi günah ve hatalarda taklid ederek, birbirimizin ateşe gitmesine göz yumarak, çaba göstermeyerek, haram nazarlara meylederek, **rahimlerini** aldırarak ve çocuk dünyaya gelmesine engel olarak, kullarının ve bizlerin senin rahmet ve merhametinden ümit kesmesine ve şeytana yardım etmesine sebebiyet *verdiğimiz, verdikleri, verilmiş, söylediğimiz, söyledikleri, söylenmiş, okuduğumuz, okudukları, okunulmuş, yaptığımız, yaptıkları, yapılmasına sebebiyet verdiğimiz, yapılan, engelli, engellenmiş, engellenmesine sebebiyet verdiğimiz ve sebep olunan, tüm yanlış evliliklerden tevbe ettim.*

Tüm iftiralarından, kaderi tenkit etmekten, razı olamamaktan tevbe ettim. Tüm rıza gösterilmeyen müürüvvetlerden ve evliliklerden tevbe ettim. Tüm bebek ölümlerine sebebiyet verdiğimiz ve verdikleri günah ve hatalardan tevbe ettim. Tüm lânet, beddua, kahır, intizar, kin, koğuculuk, hased, nefret, âsîlik ve isyankârlıklardan tevbe ettim. Tüm harama meyillerden ve haram ilişkilerden tevbe ettim. Tüm yalan sözlerden tevbe ettim. Tüm sapkınlık ve sapıklıklardan tevbe ettim. Tüm zulümlerden ve zalimliklerden tevbe ettim. Tüm rahmetten ümit kesilmesine ve kesmemize sebep olan düşünce ve sözlerden tevbe ettim.

Saydığım tüm hata ve günahlardan şeytanın hisseler almasına, musallat yaşamalarına, yaşamamıza, yaşanmasına sebep olduğumuz, bildiğim, bilmediğim, bilinmeyen, soy ve zürriyetlerimizden tüm âdemoğlu fertlerinden bu günahlar ile huzuruna gelenler adına ve gelecekler adına ben, sana, eşim ve kendim adına tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdi'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahhâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimin.

YÂ MUCÎB (duaları ve istekleri kabul eden), **YÂ REZZÂK** (bütün mahlukatın rızkını veren), **YÂ HÂLIK** (yaratan yoktan var eden).

Allahım! Beni bu dünyada bir başıma bırakmadın. Bütün rızkımı karşıladın, ben ise senin ahdin ve vâdine boyun eğmeyerek, sana teslim olmayarak, benlik ve dünya hevasına aldandım. Dilimle iftira attım, kınadım, hor ve hakir gördüm, haram olana baktım, yadırgadım, kulaklarımla haram dinledim.

Allahım! Bana vermiş olduğun eşime razı olmayarak, evliliğime, eşime, eşimin ailesine, soyuna ve zürriyetine kalben ve dil ile zulüm ettim, iftira attım, kınadım, kibirlendim, süfyan ve deccal fitnelerine destek oldum ve bu ahir zaman aleminde senin ceza vermene ve gazabına ve azabına uğradım.

Allahım! Şahid ol ki, ben pişmanım ve üzerimde hakkı olan tüm âdemoğluna söylediğim, söyledikleri ve söylediğimiz tüm kötü temennilerden, tüm kötü dualardan, tüm iftiralarından tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! Çocuk yapmaktan korkarak ve istemeyerek, bekârken ve evliyken doğumum, yaşamım ve öleceğim güne kadar geçecek süre içinde ve ahirde çocuğu olan yuva kuranları kınayarak, çocukların ve evliliğin ve tüm ekodenge içerisindeki oluşmaların her birinin bir şükür ve rızık nimeti olduğunu görmeyerek ve istemeyerek, isyana ve şirke düşerek, evliliği ve evlenenleri lânetleyerek, evlenip boşananları lânetleyerek, çocuğu olmuş kişilerin mazlum ve günahsız bebeklerini unutup, beddua ve lânet ederek, onlara ve tüm **Ümmet-i Muhammed'e** “çoluğundan çocuğundan çıksın”, “çocuk ve evlât yüzü görmeyesin”, “çocuğundan bulasın”, “bana yaptığının aynısını çocuğundan göresin”, “Allah belânı çocuğulla getirsin”, “çocuğun olmasın da, evlât hasreti çekesin” gibi çocuk ve evlilik ve aile üzerine soyumdan zürriyetimden ve benim ve tüm aile ferdlerinin söylediği, söylediğimiz, söylenmesine göz yumduğumuz ve söyledikleri tüm beddualardan, tüm lânetlerden, tüm kötü temennilerden ve isteklerden, ben, sana, eşim ve soyu ve zürriyeti, benim ve soyumun ve zürriyetimin adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek olanlar adına, tüm **Ümmet-i Muhammed'den** bizim gibi aynı günahları işlemişler adına, ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Allahım! Soyumdan ve zürriyetimden rızık endişesi içine girerek, rızık korkusu ile evlâtlarına kıyan,

“*Ve lâ taktülü evlâdeküm haşyete imlâk. Nahnü nerzukühüm ve iyyaküm inne katlehüm kâne hut'en kebira.*- Çocuklarımızı fakirlik korkusuyla öldürmeyin. Biz onlara da size de rızık veririz. Onları öldürmek şüphesiz büyük günahtır.” ayetine ve ayetlerine bilerek ve bilmeden gaflet içerisinde karşı gelerek, büyülenerek, kibirlenerek, hırs içinde geçirmiş olduğumuz saatlerden, günlerden, aylardan, yıllardan pişmanım Allahım. Ben, sana, eşim, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk. (33 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık. (33 defa)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Allahım! Bilmeden veya bilerek, soyuma, zürriyetime ve soyumdan olan ve olmayan tüm akrabalarım, eşime, dostlarımıza, anne-babalarımıza, yetim ve mazlumlara dil ile ve kalben lânet, belâ ve kahır okuyarak ve söyleyerek, onların ve bizim yaratılış gayemizin sana kulluk ve ibadet etmek ve senin dosdoğru yolunda sana gelmek olduğunu göz ardı edip, lâin şeytan ve şeytana tâbi olmuşlar gibi yaşamaktan, benimsemekten, nefsimin kusurlarını görmeyerek, ifrata ve tefrite düşerek, şeytana yardımcı olarak geçirmiş olduğum tüm saliselerim, tüm dakikalarım, tüm zamanımdan pişmanım. Ben biliyorum ki gafletin prangalarıyla üzerime ve üzerlerimize çöken ağırlık, günahlarımızın ağırlığıdır. Allahım! Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olanların soy ve zürriyetleri ve eşleri ve hanelerine dilim ve azalarım ve tüm uzuvlarım ile zulüm ederek, kınayarak, işlemiş olduğum, olduğumuz, ürememize ve çoğalmamıza lânet ederek, söylenmiş tüm sözlerden ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Semî'. (33 defa)

(Gizli-açık her sesi işiten)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Habîr. (33 defa)

(Gizli-açık herşeyden haberdar olan)

Yâ delile'l-mütehayyirin (ey şaşkınlığın yol göstericisi), **Yâ ğıyase'l-müstağısın** (ey yardım isteyenlerin yardımcısı), **Yâ sâriha'l-müstasrihin** (ey medet isteyenlerin imdat edicisi), **Yâ câre'l-müstecirin** (ey korunmak isteyenlerin koruyucusu), **Yâ melcee'l-âsin**

(ey âsilerin sığınağı), **Yâ ğâfire'l-müznibin** (ey günahkârların bağışlayıcısı), **Yâ emâne'l-hâifin** (ey korkanlara emniyet veren), **Yâ rahîme'l-mesâkin** (ey miskinlere merhamet eden), **Yâ enise'l-müstevhîşin** (ey yalnızlık duyanların dostu), **Yâ mucibe daveti'l-muzztarrin** (ey darda kalanların duâlarına cevap veren),

Bütün kusurlardan münezzehsin, Senden başka ilâh yok. Emân ver bize. Bizi Cehennemden kurtar.

Yâ Kerîm! Yâ Rahîm! Soyumdan ve zürriyetimden ve çevremdeki tanıdığım, tanımadığım, tüm insanları evlât sahibi olmaları konusunda teşvik etmeyerek, onların ve bizim soyumuzdan evlât aldırانları överek, işlemiş olduğum günahlardan ve günahlarımızdan, hamile olanı lânetlemekten, kınamaktan, aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten, hased etmekten, alkollü ilişki yaşamaktan, tüm âdemoğlu ferdlerinin zannına girerek işlediğimiz, işledikleri, işlenmesine sebep olduğumuz, senin zâhiri ve bâtını tüm isim ve sıfatlarına isyan etmekten, şirke düşmekten, âsî olmaktan, bana vermiş ve razı olduğun eşime razı olmadan, evlilikler üzerinde senin rızanı düşünmeyerek, eşime, eşimin anne-babasına, onların anne-babalarına, benim annemin ve babamın ve anne-babalarının çocukluklarına ve çocukluğumuza, doğduğumuz güne, kahır ve intizar, isyan, lânet etmekten, “soyun, zürriyetin kurusun” demekten, evlât sahibi olamadığım için şifayı kullarında arayarak, medet umarak, isyankâr ve âsî olmaktan, senin rahmetinden ümit kesmekten ve şirke düşmekten,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Halîm. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy. (100 defa)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Şâfi. (100 defa)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn. (100 defa)

Yâ delile'l-mütehayyirin (ey şaşkınların yol göstericisi), **Yâ ğıyase'l-müstağısın** (ey yardım isteyenlerin yardımcısı), **Yâ sâriha'l-müstasrihin** (ey medet isteyenlerin imdat edicisi), **Yâ câre'l-müstecirin** (ey korunmak isteyenlerin koruyucusu), **Yâ melcee'l-âsin** (ey âsilerin sığınağı), **Yâ ğâfire'l-müznibin** (ey günahkârların bağışlayıcısı), **Yâ emâne'l-hâifin** (ey korkanlara emniyet veren), **Yâ rahîme'l-mesâkin** (ey miskinlere merhamet eden), **Yâ enise'l-müstevhîşin** (ey yalnızlık duyanların dostu), **Yâ mucibe daveti'l-muzztarrin** (ey darda kalanların duâlarına cevap veren), **Sübhanেকে lâ ilâhe illâ ente'l-emânül eman, hallisna minen-nar.** *Bütün kusurlardan münezzehsin, Senden başka ilâh yok. Emân ver bize. Bizi Cehennemden kurtar.*

Allahım! Bize sevgini ve bizi Sana yaklaştıracak şeylerin sevgisini nasîb eyle. **Allahım!** Bizi, dünyada Senin sevgin ve bizi Sana ve Senin emrettiğin gibi istikâmetli olmaya yaklaştıracak şeylerin sevgisiyle, âhirette ise rahmetin ve cemâlini bize göstermekle rızıklandır. Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın.

Allahım! Sen benim **Rabb**imsin, ben ise Senin bir kulunum. Sen herşeyi yaratan **Hâlık**'sın, ben ise Senin bir mahlûkunum. Sen rızık veren **Rezzâk**'sın, ben ise Senin rızıkla beslenen bir merzûkunum. Sen mülk sahibi **Mâlik**'sin, ben ise Senin kölen olan memlûkünüm. Sen gerçek izzet sahibi olan **Azîz**'sin, ben ise âciz ve zelilim. Sen hazîneleri bitmeyen zenginlik sahibi **Ğanîyy**'sin, ben ise Senin ihsanına muhtaç fakr-ı mutlak içinde bir fakirim. Sen gerçek hayat sahibi **Hayy**'sın; ben ise, Senin hayat verişin olmasa, bir ölüyüm. Sen varlığı ebedî olan **Bâkî**'sin, ben ise gelip geçici bir fânîyim. Sen sonsuz izzet ve şeref sahibi **Kerîm**'sin, ben ise zillet ve kötülükler içinde bocalayan bir leîmim. Sen sonsuz ihsan sahibi **Muhsin**'sin, ben ise günah ve kötülük işleyen bir âsiyim. Sen günahları bol bol bağışlayan **Ğafûr**'sun, ben ise bir günahkârım. Sen sonsuz azamet ve büyüklük sahibi **Azîm**'sin, ben ise küçük ve değersiz bir hakîrim. Sen gerçek kudret ve kuvvet sahibi **Kavîyy**'sin, ben ise sınırsız acz içinde bir zaifim. Sen bağış ve ihsanı veren **Mu'tîsin**, ben ise lûtf ve ikramına muhtaç bir dilenciyim. Sen her türlü zarar ve korkudan uzak **Emîn**'sin, ben ise maddî ve mânevî korkular içinde biriyim. Sen cömertlik sahibi **Cevâd**'sin, ben ise Senin cömertliğine muhtaç bir miskinim. Sen kullarının duâlarına cevap veren **Mucîb**'sin, ben ise Sana yalvaran duâcıyım. Sen şifâ veren **Şâfi**'sin, ben ise türlü türlü dertlere mübtelâ bir hastayım.

Öyleyse ise Sen benim günahlarımı affet, hatâlarımı bağışla, hastalıklarına şifâ ver, ey bütün kemâl sıfatlarla muttasıf olan **Allah**, ey her şeye bedel, her şeye yeten **Kâfi**, ey mahlûkatını besleyip büyüten ve mânilerini def ' eden **Rab**, ey vâdini mutlaka yerine getiren **Vâfi**, ey kullarına pek şefkatli olan **Rahîm**, ey maddî ve mânevî hastalıklara şifa veren **Şâfi**, ey ikram ve ihsânı bol olan **Kerîm**, ey belâ ve musîbetleri def ' edip âfiyet veren **Muâfi**, benim bütün günahlarımı bağışla, her türlü hastalığa karşı bana âfiyet ver, beni ebediyen rızâna mazhar eyle. Bunu rahmetinle ihsân eyle **ey Erhame'r-Rahimîn**.

“Alemlerin Rabbi olan Allah’a hamd olsun.”

KÜRTAJ TEVBESİ

Gurre, anne rahmindeki cenine onun hayatına son verecek şekilde müdahale etmektir. Bu da bir cinayet meselesidir. Cenin, anne karnında henüz kimliği olmayan bir canlı ise de bilhassa kırkıncı gününden sonra o da sıradan bir insan gibi kabul edilmiştir. Ona müdahale ancak anne sağlığının tehlikede olması gibi makul bir gerekçe ile mümkündür. Böyle bir gerekçe olmadan yapılan müdahale kürtaj gibi tıbbî bir yöntemle de yapılırsa kabul edilemez. Yapan için istiğfar ve tevbenin ötesinde bir maddi ceza konmuştur. O cezanın adı **Gurre**'dir. Cenini düşüren veya kürtaj yapan **Gurre**'yi öder. Ona yardım edenler de günah işledikleri için tevbe ve istiğfar etmelidirler. Ödenen **Gurre**'den sonra da altmış gün peşpeşe kefaret orucu tutmaları tavsiye edilir. Bu da tevbelerinin kabulü içindir. **Gurre**'nin yani kürtaj ile ya da başka bir yöntemle kasten cenini düşürenin/aldırmanın ödeyeceği cezanın muasır miktarı 200 gram altın veya bedelidir. Bu rakamı 212,5 gram olarak ölçen ilim adamları da vardır. Mümkün olduğu kadar en ihtiyatlı olanını yapmak gerekir. **Gurre**'yi cinayeti kasten işlemesi durumunda kadın malından öder. Kastı olmadan bir hata ile işledi ise ya da imkânı gerçekten ödemeye müsait değilse bu bedeli onun **Akile**'si öder. **Akile** de bu ödemeyi üç yıla yayabilir. Ödenecek olan **Gurre**, doğması engellenen çocuğun var olan mirasçılara ödenir. Genelde bu mirasçı baba ve kardeşleri olur. Dinen ona mirasçı olduklarında payları ne kadar ise o kadar o paradan alırlar. Katil durumundaki anne ya da ona onay veren baba bu **Gurre**'den pay alamazlar. Her hâlükârda bu işe iştirak edenlerin muhakkak istiğfar etmeleri gerekir. Bu dosyanın adı bir **cinayet dosyasıdır**.

.....

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahım! Rızık endişesi ile kürtaj yaparak senin verdiğin cana kıymaktan, evlâdımın ölümüne sebep olmaktan, verdiğin canın yaşamasına izin vermemekten, yaşatan da sensin, öldüren de sensin, hayat veren de sensin, senin **er-Rezzak** ve **el-Hayy** isimlerine isyan edip şirk koştuktan, bu günahımdan kalben pişmanım. Allahım! Bu günahımdan sana yarattığın zerrelere adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Rezzâk, Yâ Rahmân, Yâ Hayy.

(1000 defa)

BÜYÜ, NAZAR VE HASED BOZMA DUASI

Allahım!

Bana, (eşime ve çocuklarıma), anneme, babama, (eşimin anne-babasına ve soyuna) ve soyumuzdan ölmüş ve sağlara büyü, hased ve nazar yapan ve yaptıranların günahlarını affeyle... Allahım! Sen affetmeyi seversin, affedenleri de seversin. Ben onları affettim, sen de onlara affınla muamele buyur. Allahım! Onlar şüphesiz bu hatayı ve günahı nefislerine ve şeytana uyarak yaparlar. Onlardan ve tüm mü'minlerden bu hata ve günahı işleyenler adına ben sana tevbe ediyorum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

(Bu dua yapıldıktan sonra Tevbe-i Sayık baştan sona yapılır. Dua-i Sayık'te olduğu şekilde anne-baba ve akrabalarla helâllikler ve tevbeler alınır ve ardından şu dua ve ayetler okunur.)

Allahım!

Bana (eşime ve çocuklarıma), bugüne kadar yapılmış olan hased, kıskançlık, nazar, iftira ve her türlü el ve dil büyülerinin bozulması, ortaya çıkması ve iptali niyetiyle niyet ettim Kur'an-ı Kerim okumaya...

Sırası ile 33 Ayet'el-Kürsi, 33 Nas Suresi, 33 Felak Suresi, 33 İhlâs Suresi ve 33 Fatihâ Suresi okunur.

(Biiznillah yüzlerce kez tecrübe edilmiştir. İhlâs ve samimiyetle yapıldığında, el ile ve dil ile yapılan bütün sihir ve büyüleri iptal eder. Kendi kendinize yapacağınız bu dua ve tevbeler hiçbir hocaya, medyuma ihtiyaç kalmadan, kendi terkedemediğiniz günahlar ve üzerinizde başkalarının kul hakkından dolayı gelen enerjiler, enerjilerle kısas gerektiren günah ve hatalar hariç her derde devadır ve biiznillah şifaya vesiledir.)

Kul hakkından dolayı helâlleşemediğimiz kişilerle, Dua-i Sayık'teki niyetle yapılacak olan Sadaka, Oruç, Kurban, Tevbe Namazı, Kur'an-ı Kerim okumayla gıyabında ölmüş olanların ruhlarına, sağ olanların ruhaniyatlarına hediye etmek suretiyle bir nevi onlarla helâlleşebilirsiniz.

Allahım!

Bizlere razı olduğun bir **iman**,
Bizlere razı olduğun bir **tevhid**,
Bizlere razı olduğun bir **teslimiyet**,
Bizlere razı olduğun bir **tevekkül**,
Bizlere razı olduğun bir **ibadet**,
Bizlere razı olduğun bir **sadâkat**,
Bizlere razı olduğun bir **takva**,
Bizlere razı olduğun bir **muhabbetullah** ihsan eyle...

Allahım!

Bizlere razı olduğun bir **marifetullah**,
Bizlere razı olduğun bir **kulluk**,
Bizlere razı olduğun bir **şükür**,
Bizlere razı olduğun bir **sabır**,
Bizlere razı olduğun bir **nefis**,
Bizlere razı olduğun bir **hayat**,
Bizlere razı olduğun bir **son nefes** ihsan eyle...

Merhametin ve lütfun ile ikramına talibiz...

(amin... amin... amin...)

TEVBE-İ SAYIK
BÖLÜM

5

ALLAH'IN RAHMETİNDEN ÜMİT KESENLERİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Tevbelerimi geciktirmekten, nefsimi temize çıkarmaktan, namazı terk etmekten, ibadetlerimi yapmamaktan, İslâmiyet'i tam olarak yaşamamaktan, günahlarımı büyük görüp senin rahmetinden ümidimi kesmekten, günahlarımda ısrar etmekten, günahlarımdan kalben pişman olmamaktan, tevbelerimi kabul etmediğini söylemekten, samimi bir dil ve kalp ile tevbelerimi ve dualarımı yapmamaktan, bağışlayıcılığına güvenmemekten, senin isim ve sıfatlarınla tevbe etmemekten, senin rızan ile yapmadığım bütün işlerimden, kullarından tevbe etmiş kimseleri ayıplamaktan, kınamaktan ve onlara iftira atmaktan, “*Allahım tevbelerimi neden kabul etmiyorsun*” diyerek **ET-TEVVÂB** isminden ümit kesmekten, isyan etmekten, lânet ve belâ okumaktan, emir ve yasaklarına uymamaktan, elimle ve dilimle günah işlemekten, dualarımın ve tevbelerimin kabulüne engel olan hata ve günahlarımdan, Kur'an-ı Kerim'in emir ve yasaklarına uymamaktan, Peygamber Efendimiz'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sünnetini terk etmekten, günah ve kusurlarımı senin rahmet ve merhametinden büyük tutmaktan, tevbe ettiğimde tevbemin kabul edilmediğini düşünmekten ve öyle davranmaktan, tevbe ederek günahlardan arınmak yerine “*Allahım günahlarımı bu dünyada çekelim*” demekten, **tevbe, dua ve ibadetlerin kabul makamında senin arındıran ve tevbeleri kabul eden ve kabul edeceğine dair va'din varken, Allahım seni suçlayarak ve seni va'dinden döner veya dönebilir diyerek, ya tevbem kabul olmazsa, ya tevbem kabul edilmezse, ya tevbemle arınamazsam gibi sözler ile senin EL-KUDDÛS ismin ile arındırmana ve ET-TEVVÂB isminle tevbeleri kabul va'dine ve kabul etmene karşı ET-TEVVÂB ismine yaptığım bütün şirk, isyan, belâ, lânet, kahr, intizar ve inkâr, şüphe sözlerimden ve davranışlarımdan yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (100 defa)

Ve kul olarak tevbe ettikten sonra nefis ve şeytana uyarak tekrar aynı hata ve günaha düştüğümde tevbeleri tekrar tekrar kabul eden **EL-ĞAFFÂR** ismini unutarak veya nefis ve şeytanın unutturması ile **şirk, isyan ve ümitsizliğe** girerek senin rahmetinden ümit kesmekten ve tekrar tevbe ettiğimde affedilmeyeceğimi düşünerek veya söyleyerek affediciliğinden **ümit keserek işlediğim tüm şirk, isyan, hata ve günahlarımdan yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (100 defa)

İftira atmaktan, kibirlenmekten, insanlar hakkında sû-i zan yapmaktan, dedikodu yapmaktan, haram yemekten, faiz yemekten, çirkin söz ve davranışlarda bulunmaktan, nefsimi temize çıkarmaktan, kendimi beğenmekten, her zaman haklıyım demekten, kendimi kusursuz görmekten, sürekli insanları suçlamaktan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (70 defa)

Allahım! Sabahlara, akşamlara, günlere, aylara, yıllara lânet ve belâ sözleri okuyarak hayatımı lânetlemekten, uyumaya ve uyanmaya lânet okumaktan, iklimlere ve mevsimlere lânet ve belâ okumaktan, yediklerime, içtiklerime, giydiklerime lânet okumaktan, hayatıma ve yaşamaya lânet ve belâ okumaktan, doğduğum güne lânet okumaktan **yüz bin defa hâşâ ve kellâ! “Dünyaya geldiğim güne lânet olsun”** demekten, geçmiş günlerime lânet ve belâ okumaktan, ölmeyi istemekten, intihar teşebbüsünde bulunmaktan **“Allahım canımı al da kurtulayım, arabaların altında kalsam da ölsem”** demekten, başkasının yerine ölmeyi istemekten, **“ölmüş biri için keşke senin yerine ben ölseydim, toprağın altında senin yerine ben yatsaydım, sen kalk ben mezarında yatarım”** demekten, aklıma lânet okumaktan **“Allahım aklımı al da her şeyi unutayım”** demekten, vücut âzâlarımı lânetleyerek **“kör olsaydım da görmeseydim”** demekten, **“dilim tutulsaydı da söylemeseydim”** demekten, **“ayaklarım kırılısaydı da gitmeseydim”** demekten, **“ellerim kırılısaydı da almasaydım”** demekten, **“ölseydim de kurtulsaydım”** demekten, hastalık ve sakatlık hali istemekten **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (70 defa)

Allahım! Annem ve babamı beğenmeyerek onlardan dünyaya geldiğim güne lânet ve belâ okumaktan, elimle ve dilimle onlara eziyet etmekten **yüz bin defa hâşâ ve kellâ! “keşke sizden dünyaya gelmeseydim”** demekten, **“annem ve babam değilsiniz”** demekten, **“annem ve babam yok”** demekten, **“annem-babam**

benim için öldüler” demekten, “annem-babam ölseler de kurtulsam” demekten, “Olmaz olsun senin gibi anne veya baba” demekten yarattığın katreler ve zerreler adedince

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (70 defa)

Allahım! Kardeşlerimi beğenmemekten, onlarla küs kalmaktan ve kalplerini kırmaktan, kıskanmaktan, haklarına göz koymaktan, kardeş hukukunu çiğnemekten ve onlara saygı göstermemekten, senin rızan için onları sevmemekten, şefkat ve merhamet etmemekten, dövmekten, elimle ve dilimle eziyet etmekten, lânet ve belâ okumaktan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (70 defa)

Allahım! Evlâdıma (*evlâtlarıma*) elimle ve dilimle yaptığım zulümlerden, döverek eziyet etmekten, belâ ve lânet okumaktan, dünyaya getirdiğim güne lânet ve belâ okumaktan **yüz bin defa hâşâ ve kellâ! “keşke seni dünyaya getirmeseydim, doğduğun güne lânet olsun, yerin dibine gir, öl de kurtulayım, olmaz olsun senin gibi evlât, gün yüzü görme, evin-ocağın yıkılsın” gibi sözler söyleyerek yaşamlarını ve mürüvvetlerini lânetlemekten yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (70 defa)

Allahım! Kendimin ve başkalarının lânetlenmesine sebep olan **yüz bin defa hâşâ ve kellâ!** Senin yüce isminin yanına yakışmayacak şekilde kötü ve çirkin sözler ekleyerek **“Allah canımı alsın, Allah belâ mı versin, Allah cezamı versin, Allah kahretsin, Allah yazdıysa bozsun, lânet olsun bana, Allah cezayı versin, Allah belâ mı versin, Allah’ın cezası, Allah’ın belâsı, Allah seni kahretsin, lânet olsun sana, Allah canını alsın, Allah gün yüzü göstermesin, Allahım neredesin, Allahım beni duymuyor musun, Allahım beni görmüyor musun, Allahım beni unuttun mu, Allah kaderimi kötü yazmış, Allah beni sevmiyor, Allah bana yardım etmiyor, Allah bana rızık vermiyor, Allah bana sağlık vermiyor”** diyerek kendi kendimi lânetlemekten ve başkalarını lânetlemekten ve sonrasında elimle ve dilimle yaptığım isyanların belâ ve musibet olarak bana geri gelmesinde seni suçlamaktan, kendi kusur ve hatalarımı görmemekten ve başıma gelen belâ ve musibetleri hak etmediğime inanarak senin kudretine ve rahmetine iftira atmaktan **yarattığın katreler ve zerreler adedince**

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb} (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

HAYATA İSYAN TEVBESİ

“En çok musallat yaşadığımız konulardan birisi de hayata isyandır. Allah’ın (celle celalühü) bize verdiği hayatı beğenmeyerek, anne-babamızı beğenmeyerek, üzerimizdeki nimetleri beğenmeyerek ve nankörlük ederek, dilimizden dökülen kötü sözlerle başımıza aldığımız musallatların dertlerine deva olması dileğiyle...”

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Her şeye hayat veren, belli bir zamana kadar yaşamlarını sürdüren, yaşatan, hareket ettiren, süreklilik veren, hayatlarını idare eden, işlerini düzenleyen ezeli-ebedî ve diri olan, gerçek hayat sahibi Allahım!

İlmi, merhameti, kudreti ile her şeyi kuşatan, ölmüş bir baharı yeniden hal-keden, kâinat sarayını ikram ve hediyeleri ile sürekli doldurup boşaltan, yeneden yaratmaya muktedir olan, varlığını ve diriliğini yarattıklarıyla gözler önüne seren, **Hayy olan Allahım**; hayatı veren devam ettiren ve alacak olan **Hayy ve Kayyum** olan yalnız sensin.

Allahım! Hayatın kâinatın en önemli sonucu olduğunu unutup, hayatı vereni tanımayarak, dünyaya ve gaflete dalarak, verdiğin hayatın kâinatın en parlak nuru olduğunu unutup, karanlık ve boş zannederek, vermiş olduğun hayatı çirkin görüp hakaret ederek, vermiş olduğun hayat en olgun, en mükemmel, tam olması gerektiği gibi yaratılmasına rağmen, **el-Hayy!** isminin tecellilerini eksik ve kusurlu görerek, vermiş olduğun hayatın kâinatın en güzel cemâl ayinesi olmasına mukabil çirkin görüp isyan ederek, hayatı yaratanın ve hayatın devamını sağlayanın ve idare edenin sen olduğunu unutarak, tabiata, tesadüfe ve sebeplere saparak, emanet olarak vermiş olduğun hayatın düzenli bir şekilde bir birlik göstermesine mukabil başıboş zannederek, **el-Hayy!** ismiyle kâinatta yaratılan en küçük bir mahlukatı herşey ile alâkadar yaratmana mukabil tahkir edip başıboş ve gereksiz görerek, fevkalâde bir harika-yı sanat-ı ilâhiye olan hayatı sıradan ve bâsît görerek, hayatın; varlığına ve birliğine şahit olan delillerin en parlağı

olmasına mukabil, o delillere kulak asmayarak, o delilleri görmeyerek, görmek, işitmek, tatmak, hissetmek gibi bütün duyguların esası hayat olduğunu unutarak,

Kulluk, ibadet, hamd ve şükür için bize verdiği bu hayat-ı dünyeviyeyi hayat-ı bakiyeye tercih ederek, zevk ve sefaya düşmekten, nefsimin istek ve arzularına göre hayatımı sürdürmekten, hata ve günahlarımın affı için verilen zamanı boş ve faydasız işlerle geçirmekten, kendimin ve başkalarının hayatını dilimle lânetlemekten, günahları terk etmek yerine günahta aşırıya gitmekten, **Kur'an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye'ye** yüz çevirerek yaşamaktan, dua ve tevbelerimi geciktirmekten, hayatı ve hayatımı devam ettiren nimetlerini inkâr etmek ve küçümsemekten, kendimin ve başkalarının hayatını beğenmemekten, verdiği hayat nimetlerine şükür etmemekten, ibadet ve zikir ile bir hayat sürdürmemekten, hayat nimetini bedenime, ruhuma, dünyama ve âhiretime zarar verecek şekilde kullanmaktan, hayat verdiği bütün canlıları küçümsemekten, beğenmemekten, inkâr etmekten ve zarar vermekten, isyan, şirk, beddua, belâ, lânet okuma, kınama, aşağılama, dedikodu, gıybet, haram yeme ve alkol alma gibi isyan ve senin yasakladığın günahlarla hayat sürdürmekten, verdiği hayatı ve nimetleri lânetleyerek ölmeyi istemekten, intihara teşebbüs etmekten, başkalarının hayatlarına zarar verecek teşebbüslerde bulunmaktan, yaşama hakkı verdiği canlıları incitmekten ve hayatlarına son verecek davranışlarda bulunmaktan, verdiği hayat nimetlerini sıradan ve bâsît olarak görmekten, Esmâü'l-Hüsna'nın isimleriyle hayata ve yaşamaya bakmamaktan,

Allahım! senin varlığından, diriliğinden, ezeli ve ebedi olduğundan şüpheye düşmekten, ölmeyecek gibi yaşamaktan, verdiği hayata ve hayatımın devamına yaptığım ve **el-Hayy** ismine yaptığım bütün şirk, isyan, küfür, lânet, belâ, kahr söz, fiil ve davranışlarımdan, gafletle geçen ömrümün saniyeleri, saliseleri adedince ben sana tevbe ettim.

Hayat dünyayı güzelleştirip ışıklandırarak, ebedi hayata bir kapı olarak bâki alemleri bize haber vermesine mukabil dünya ve âhiret hayatıma zarar verecek yaptığım, soyumun ve zürriyetimin yaptığı ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların yaptığı, şirk, inkâr, isyan, lânet, belâ, kahr sözlerinden, fiillerinden, davranışlarından ve hayatlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy. (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

ANA-BABA HAKKINA RİAYETSİZLİK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Benim dünyaya gelmeme vesile olan, türlü fedakârlıklar ve zorluklarla beni büyüten anne ve babamın şefkatlerine mukabil onlara itaatsizlik ederek, kaderim ile bana takdir ettiğin anne ve babamı beğenmeyerek, istemeyerek, haddim olmadan sana isyan ettim ve şükürsüzlüğe düştüm. Allahım! Senden tevbeleri kabul edip, günahları bağışlayan **ET-TEVVÂB** isminle af diliyorum. Allahım, senin rahmâniyetinin bir tecellisi olan anne ve babam için sana binlerce kere şükürler olsun.

Allahım, anne ve babamı beğenmemekten, küçük görmekten, sevmemekten, onlardan dünyaya geldiğim için isyan etmekten “*sizin gibi anne ve babam olmasaydı, keşke sizden dünyaya gelmeseydim, olmaz olsun senin gibi anne, olmaz olsun senin gibi baba*” diyerek onları reddetmekten, onlarla güzel konuşmayıp küfürlü ve kırıcı konuşmaktan, kalplerini kırmaktan, hakaret ederek aşağılayıcı konuşmaktan, günahlarından dolayı onları kınamaktan ve sorgulamaktan, onlardan utanmaktan, onları utandıracak hareketler ve davranışlarda bulunmaktan, sözlerini ve nâsihatlerini dinlememekten, kendi fikirlerimi onların sözlerinden üstün görmekten, hürmet ve saygı göstermemekten, yemek, giyinmek, içmek gibi ihtiyaçlarını karşılamamaktan, onlara bakmamaktan, huzur evi veya bakım evlerine bırakmaktan, tehdit etmekten, şefkatli ve merhametli olmamaktan, sıla-i rahimi terk etmekten, onların rızalarını almamaktan, küsmekten, dövmekten, ellerimle ve dilimle yapmış olduğum bütün zulümlerden,

Allahım! Babamın ben dünyaya gelirken, bu yaşıma kadar bana rızık için çalıştığı tüm saatlerin saliseleri sayısınca, annemin beni doğururken acı çektiği sancıların, sıkıntıların, üzerimde bulunan hakkı sayısınca, bana bu yaşıma kadar baktığı her salise sayısınca, onlara yaptıklarımın pişmanım. Ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Senin bizlere razı gördüğün ve şükür nimeti olan anne ve babalarımıza itaat ve itimad etmeyi, anne ve babalarımıza karşı yumuşak huylu olmayı, onlara güzel söz ve cümleler kurarak, onlara hizmetten hiç sıkılmadan ve büyülenmeden hassas davranmayı ve üzerimize düşen anne-baba ve evlâtlık haklarını gözeterek vazifelerimizi ifa edebilmeyi, saygılı davranmayı, anne ve babalarımız yanlış yollarda da olsa günah ve hatalar içinde de olsa onlar için güzel temennide bulunmayı, haklarını çiğnemenen rızalarını kazanmış bir şekilde âhirette anne-baba ve kardeşlerimizle beraber olmayı, onların akıllarını ve kalplerini huşûya erdirecek ve hidayetlerine ve hidayetlerimize vesile olacak sözler ve davranışlarda bulunmayı, bizlere, anne ve babalarımıza, tüm ölmüş ve sağ olanlara, anne ve babalarının rızalarını alamadan âhirete göçmüş tüm ehl-i imanin cümlesine nasib et ve bizlere salih kullar olarak tertemiz ve arınmış bir şekilde sana gelmenin yollarını öğret.

Allahım! Bizlere vermiş olduğun anne ve babalarımızdan onların da anne ve babalarından, soy ve zürriyetlerimizin üvey evlât, kaynana, kayınbaba, akrabalarından, üvey anne ve babalardan tüm âdemoğlunun anne ve babalık, evlâtlık, kardeşlik, akrabalık künyesi ile huzuruna gelenler adına ve onların razı olmayıp rıza göstermediği evlâtlarının ve anne babalarının adına ve yaşayan üzerlerinde soylarının devamını sağlayan ve soy kesilmesine uğrayan anne ve babaların, evlâtların tüm âdemoğlunun rızalarını kazanmaları ve senin razı olduğun kullar olmaları, iki dünyada birbirlerine haklarını helâl etmiş bir şekilde huzuruna gelmelerinin ve işlemiş olduğumuz ve oldukları tüm günahların ve hataların affı için,

Allahım! Ben, sana ve tüm Ümmet-i Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem) ihsan ettiğin tüm anne ve babalardan tüm akraba, eş ve dostlardan, kardeşlerimden razıyım. Tüm Ümmet-i Muhammed'den huzuruna anne ve babalarının rızasını alamadan gelenlerin ve gelecek olanların ve geleceğimiz tüm hata ve günahlarımızın affı ve şeytanın tüm hisselerinin kalkması için,

Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına, Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm inananlar adına ve yerine,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Şahid ol Yâ Rabbi... Şahid ol Yâ Rabbi... Şahid ol Yâ Rabbi... Onların ve bizlerin hata ve günahlarını affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi...

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

YOKLUKTAN VARLIĞA İSYAN TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Gökleri ve yeri yoktan, eşsiz ve benzersiz yaratan (el-Bedî) O’dur. Bir işin olmasını murat ettiğinde, ona sadece “ol” der ve o da hemen oluş sürecine girer.” âyetinin hükmü gereğince şu koskoca kozmik kâinatta “**bedî’us-semâvâti ve’l-ard**” diyerek yüce adın **el-Bedî**’yi zerreden kürreye ilmik ilmik nakşeden sensin ilâhi. Varlığı yoktan var eden ve bunun için bir örneğe ihtiyaç duymayan, örneksiz, misalsiz, emsalsiz, hayret verici, eşsiz ve benzersiz yaratan, zatında, sıfatında, fiilinde mutlak sonsuz olan, eşi, benzeri, emsali bulunmayan, sanatkârane bir şekilde yaratan, misilsiz, hayret verici âlemler icat eden, hiçbir benzeri olmayan şeyler ortaya koyan yegâne ilâh **el-Bedî**’ sensin.

Ey varlığı yaratırken, yaratmazdan evvel yaratmayı murad eden **Yâ Murîd**. İsmi tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Murîd**.

Ey varlığı yaratırken, zatından gayrı hiçbir kudrete ihtiyaç duymaksızın, zatına has güç ve kudreti ile yaradılışa güç yetiren **Yâ Kâdir**. İsmi tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kâdir**.

Ey varlığı yaratırken, bir örnek almadan, orijinal bir şekilde yoktan yaratan **el-Bedî**. İsmi tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bedî**.

Ey varlığı, her yaratışı, farklı siret ve sûret ile ilk yaratılışa ayine kılan **el-Mübdî**. İsmi tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî**.

Ey varlığı yaratırken, çekirdekten var edip, çekirdeği yarıp fitrat üzere kodlayarak yaratan **el-Fâtır**. İsmi tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azame-

tinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim estağfirullah Yâ Fâtır.**

Ey varlığı mevcuttan var ederken, onlara ahlâk kodlarını kodlayarak yaratan **el-Hâlık**. Yaratılan insanın balçık denilen bir maddeden yaratılıp, kendisine ahlâk kodlarının kodlanması **el-Hâlık** isminin tecellisidir. İsmnin tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık.**

Ey yarattığı varlığın kaş, göz, el-yüz, kol-bacak, dil-diş ile sûretine ziynet giydiren **el-Musavvir**. İsmnin tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir.**

Ey varlık içindeki yaratılmışları birbirinin aynı olmadan, parmak izi, göz retinası, kar tanesi gibi türün fertlerini farklı cihette benzersiz yaratan **el-Bârî**. Anne karnındaki bebek dâhil bütün bebeklerin yüz şekillerinin, öbek öbek yıldızları içine alan yüz milyarlarca galaksilerin şekillerinin uyum içerisinde birbirinden farklı bir güzellikte yaratılması, yaratılan insanların hiç birinin parmak izlerinin, göz retinalarının dahi aynı olmaksızın yaratılmaları **el-Bârî** isminin tecellisidir. İsmnin tecelli ettiği her zerre sayısınca, kudret ve azametinin büyüklüğünce, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim, estağfirullah Yâ Bârî.**

“Lâ ilâhe illâ ente Sübhaneke. Yâ Hannân, Yâ Mennân, Yâ Bedî’us-semâvâtî ve’l-ardî, Yâ ze’l-celâli ve’l-ikram” şanın gereğince **el-Bedî’** ismini senden gayrısına; isim, sıfat ve fiil olarak verdiğim, verdiğimiz ve dahi **el-Bedî’** isimle yokluğu varlığa müşerref kıldığın her **“Ol! emrini”** inkâr ettiğim, ettiğimiz ve inkârına sebep olduğum, olduğumuz fiil ve söylemlerimiz ile vuku bulan şirk ve isyanlarımızdan, **el-Bedî’** isminin tecelli ettiği ilk andan tecelli edeceği son ana değinki, yaratma fiilinin sonu olmaması sebebi ile bâkiyet arzusunun tezahürü olan ismine ayine **“Kün fe yekün”** emrinin kapsadığı zerrelerden küreye bütün varlıkların adetleri sayısınca, an ve zamanın vakti süresince ve bu zaman zarfında yapılan tüm tevbelerin kabulüne lütfun cihetince, kâinatı zînetlendirdiğin **el-Bedî’** ismin hakkınca tevbe ettim estağfirullah;

**{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Murîd, Yâ Kâdir, Yâ Bedî’,
Yâ Mubdî’, Yâ Fâtır, Yâ Musavvir, Yâ Bârî, Yâ Gaffâr}**

(100 defa)

Biz insanlar her türlü icat, inşâ, ihya, imar faaliyetlerinin hepsini de aczimiz cihetinde var olan şeylerden yapmaktayız. Ancak yoktan eşsiz ve benzersiz yara-

tan yalnız **el-Bedî'** olan Allah'tır. Yaratılış evrelerinde cüzden bütüne galip gelen **el-Bedî'** olan Allah'tır. Halin muktezasına uyan delilleri apaçık şekilde belirtme ve sözü güzelleştirme yollarına ait tüm bilgileri muhteviyatında barındıran üst aklın, akıllara yegâne tecellisi **Yâ Bedî'**.

Gâfilâne ve câhilâne **hâşâ ve kellâ!** güzel isimlerinin tecellisi ile şeref kılarak yokluktan varlığa erdirdiğin kendime, kendi dilimle; *“Olmaz olsaydım, nerden doğdum?; Allahım beni neden yarattın?; Öldür beni! Ölmek istiyorum!; Yok olmak istiyorum!; Hiç güzel değilim, kendimi beğenmiyorum; Allahım beni neden güzel yaratmadın?; Allahım beni neden eksik yarattın?; Allahım beni neden çirkin yarattın?; Allahım beni baştan yarat”* gibi benim unutup senin hatırladığın tüm şirk ve isyan sözlerimden, yaratılmış mahlûkatlarına **hâşâ ve kellâ!**; *“birbirinin tıpkısının aynısı, çirkin mahlûk, ne kadar çirkin?; seni çirkin; uyyyığrenç; Allahım bunu neden yarattın?; göz zevkimi bozuyorsun; Yaratmasan da olurdu; eksik ol; olmasan da olur; olmasaydı da olurdu; olmaz olsun; yok olasıca; kıran giresice; soyu kuruyasıca; nerden oldun?; neden doğdun?”* gibi benim unutup senin hatırladığın tüm şirk ve isyan sözlerimden, yaradılış silsilesinde isimlerinin tecelli ettiği an ve mekan sayısınca, af ve mağfiretinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.**

Allahım senin indinde fevkâlâde âciz, zâif ve nefesine zulmeden biri olduğumu itiraf eder, Senin Azâmet ve kibriyândan, eşsiz yüceliğinden, sonsuz bağışlayıcılığın dolayısıyla kereminden niyâz ederim...

Ey göklerin ve yerin **Bedî'**i, isminin en büyük tecellisi, yokluğun rahmetle varlığa dönüşmesi ise şayet, bizi var oluş hakikatine, bizleri yoktan vara gelişimizdeki amaç ve hedeflerimize doğru yürüterek, varlığımızın sırrına lütfun ve ihsanın ile erdir. Vahiy sofrasından bizleri doyuran sensin, bizi hakikat dururken, tamamlanmış dine eksik muamelesi hükmü ile **el-Bedî'** isminden rol çalan tavrı gereğince bid'atlara aldananlardan eyleme.

Allahım! Senden İsm-i Âzâm'ın hürmetine, Habibin Muhammed Mustafa (*salallahu aleyhi vesellem*) hürmetine, henüz hiç kimseye bildirmediğin indindeki en yüce ismin ve isimlerinin hürmetine niyaz ederim ki...

Senin en çok sevdiklerinden olmayı, kendini sevdirmeye seçtiklerinden, Senin indinde en değerli olanlarla bir arada olmayı, Senin yolunda Senin ve Rasûlünün rızasına uygun çalışmalar yaparak, maddî-manevî, dünya-âhiret tüm amel ve işlerimi kolay kılmanı diliyorum.

Ey kudret ve hâkimiyet ve mâlikiyeti bütün zâhirî seyyid ve meliklerin hadsiz derecede fevkinde bulunan, şeref-i intisâbı hiçbir seyyidin intisâbına benzemeyen ve O'na mensup olana kudretiyle her şeyi musahhar eden **Hâkim-i Ezeli,**

Ey lisân-ı hal ve kâl ile edilen bütün dualara nihayetsiz rahmet ve kudretiyle ve nihayetsiz hikmetinin muktezâsınca icâbet eden **Mücîb-i Rahîm**,

Ey bütün hayır ve hasenât O'nun elinde bulunan ve O'nun tevfiğiyle vücuda gelen, her hayrâtı yazan, her hasenâtı kaydeden, her a'mâl-i sâlihâyı muhâfaza eden ve her hizmetin ücretini ve her hasenâtın mükâfâtını veren **Hafîz-i Alîm**,

Ey kemâlât-ı kibriyâsı mümkün ve mutasavver bütün mertebelerin üzerinde bulunan ve mahlûkatı Mektûbat-ı Samedâniye ve Memurîn-i İlâhiye mertebelerine çıkaran ve îman ve itaatle O'na intisab edenleri a'lâ-yı illiyîne yükseltip fazl ve keremiyle ulvî derecelere mazhar eden **Fâtır-ı Hakîm**,

Ey maddî ve mânevî nimetlere, rızıklara, ömürlere, hayır ve hasenelere bereket ihsân eden, nihayetsiz rahmet ve gınâ ve cûd ve sehâsiyla ziyadelikler veren **Muhsin-i Kerîm**,

Ey âsî kullarının hatalarını mağfîret etmek şanından olan **Ğafûr-u Rahîm**,

Ey havl ve kuvvetiyle bütün belâları def eden **Mevlâ-yı Azîm**,

Ey büyük-küçük bütün mevcudatın gizli ve açık bütün seslerini birden işiten ve hiçbir sadâ O'ndan gizli kalmayan **Semî-i Alîm**,

Ey bütün mahlûkatın sual ve dua lisanıyla ettikleri fakr ve ihtiyâcâtına dâimî cevap veren ve yerine getiren **Kerîm-i Pürnevâl**,

Ey en gizli mahlûkatının en gizli arzularını ve en hafî niyazlarını bilen, işiten ve icâbet eden **Alîm-i Zü'l-cemâl**,

Sen aczden ve şerikten münezzeh ve mukaddessin. Senden başka ilâh yok ki bize imdad etsin. El-aman, El-aman! Bizi azap ateşinden, Cehennemden halâs et.

Sığınırım hikmetinin sırrınca Kerim Allah'ın vechine ve Allah'ın kelimelerinin tamamına, **-ki iyi kötü hiçbir şey onları tecavüz edemez-**, hayrla olan müstesna, semadan nüzul edenin ve semaya uruc edenin şerrinden, hayrla olan müstesna arzda üreyenin ve arzdan çıkanın şerrinden, hayrla olan müstesna gecenin ve gündüzün fitnelerinden, hayrla olan müstesna geceleyin kapıyı çalanın şerrinden, sığınırım sana **Yâ Hafîz!**

“Yâ Muhammed! Sen olmasan, Cennet'i yaratmazdım! Sen olmasan, Cehennem'i yaratmazdım! Sen olmasan, dünyayı yaratmazdım!” dediğin O “nur” ile âlemlere “aşk” üfledin. O “Nûr”un aziz bedenini ağırlama görevini “arz”a yükledin ve “O azîz beden, benim bağrımdaya yatıyor.” diyen yeryüzünün, habibine olan sevgisinden daha ziyade bir sevgi ile şereflendir, şen kıl gönüllerimizi. Habibini ağırladığın yerküreye, hayat kaynağı kıldığın güneşe “O'nu (sallallahu aleyhi vesellem) sevginle ısıt ve ısıt” emrin gibi, Sen de O'nun (sallallahu aleyhi vesellem) sevgisi ile ısıt ve ısıt ruhumuzu **Yâ Nûr**. Yere, hasretle bakan gökyüzü, O'nun ayak izlerini taşıyan toprağa, nefesini ve sesini saklayan atmosfere, bu sevgi ve aşktan dolayı rahmet

yağdırır, yağmur adı altında. O taneler, O Nûr'un yüzü suyu hürmetine yıkar-temizler dünyayı. Rahmetinin kudsiyeti ile yarattığın o Nûr hürmetine pir-ü pak eyle gönümüzü ve ruhumuzu **Yâ Kuddûs!**

Eşsiz sanatın olan, “örneksizliğin” örneklerinin sergilendiği muhteşem sanat galerin olan Dünya, secde secde çoğalarak Sana koşabileceğimiz tek mekân. Habibine “kulum” hitabına mukabil, kazanacağımız en büyük şeref ve payenin “kulluk” olduğuna işaret eden Zat'ına kulluğumuzu ispatta muvaffak kılarak kul olmanın hazzına erdir bizleri **Yâ Murîd.**

Zât'ının hakkı için; indindeki yüce isminin işaret ettiği mana hakkı için, isminin hükmünü kabul ve zatını takdisimize tevbelerimizi şahit kıl Yâ Rabbi...

Şahit kıl Yâ Rabbi... Şahit kıl Yâ Rabbi... Şahit kıl Yâ Rabbi... (*amin*)

Estağfirullâh Yâ Rabbel arşı'l-azîm...

Mağfiret et ey azîm arşın Rabbi olan Allah...

Estağfirullâh Yâ Rabbe'l-arşı'l-kerîm...

Mağfiret et ey kerim arşın Rabbi olan Allah...

Estağfirullâh Yâ Rabbe'l-âlemin...

Mağfiret et ey Rabbü'l-alemin olan Allah...

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ al-î seyyidina Muhammed. Bi adedi ilmike ve bi adedi ma'lumatike.

Allahım, Efendimiz Muhammed'e ilmin ve ma'lumatın adedince salat et.

ALLAH'IN KANUNLARI VE ALLAH'A İFTİRA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Senin razı olduğun ve rıza gösterdiğin olay ve hadiselerle rıza göstermeyerek, haddi aşarak, başıma gelen olay ve hadiselerde merhamet ve rahmet yüzünden gaflet ederek, kaderime, bana yazılana küfür ve hakaret ederek, isyan ederek, “ben bunları hak etmiyorum; insanlar ve hayvanlar bunları hak etmiyor; onların günahı neydi; benim günahım neydi ki bu kadar ezâ ve cefâ görüyorum; bu kadar sıkıntıyı bana niye veriyorsun; bu dünyada adalet yok; dünya kötülerin dünyası” diyerek işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan,

Allahım! İnsanların övgülerini kabul ederek, insanlar arasında sürekli öne çıkmaya çalışarak, *“benim mallarım var; benim malım mülküm; benim makamım var; benim şöhretim var; benim ismim var; benim soyum var; benim geleceği bilme, tahmin etme yeteneğim var; benim rüyalarım var; benim görüşlerim var; benim sözlerim var; benim hayatım, kimse karışamaz; beni kimse yenemez; ben istediğimi yaparım”* diyerek sürekli **“ben”** ve **“benlik”** kelimelerini tekrar etmekten, benliklerimizin heva ve hevesine uyarak, riya, tekebbür, gurur, kibir, ucb, ego ve enaniyete bürünerek, nefsimi ilâhlaştırarak, günah ve hatalarımı senin rahmet ve merhametinden üstün görerek, kâinattaki herşeyin senin iznin, senin emrin ile ayakta durduğunu unutarak, arzu ve isteklerime göre davranarak, nefsimi kötülemeyerek, kusurumu görmek istemeyerek, hatalarımı itiraf etmeyerek, nefsimi savunarak, her olayda haklı olduğumu iddia ederek, nefsimi boyun eğerek, başıma gelen olaylarda seni suçlayarak, hakaret ederek, kendi nefsimin sürekli avukatlığını yaparak, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlarımdan,

Allahım! Başıma ve başlarımıza gelen olay ve hadiselerde, musibet ve hastalıklarda şeytanların senin bizler için yazdığını değiştirebileceğini, başıma gelen musibet ve hastalıkları şeytanların veya cinlerin veya insanların kaldıracabileceğini zannederek ve inanarak kullarından medet umarak, şeytan ve insanların benim üzerimdeki tasarrufunu düşünüp sana sığınmayarak, Sünnet-i Seniyye’yi ve 54 farzı terkederek senin yüceliğinden ve koruyuculuğundan şüphe ederek, beni görmediğini beni terkettiğini, beni duymadığını, beni tek başıma yalnız bıraktığını düşünerek veya söyleyerek işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan,

Allahım! Küfürler içinde küfretmekten, Kur’an-ı Kerim’e *“çöl kanunudur”* demekten, *“değiştirilmiş”* demekten, *“bu devirde İslâm geçerli değil”* demekten, *“Muhammed kafasından uydurmuş”* demekten, *“Kâbe arapların olsun, falan yer bize yeter; arapların Allah belâsını versin; pislikler, lânet olsun”* demekten, araplara *“düşüncesiz sapıklar”* demekten, *“14 asır önceki şeyler ile bugün millet idare edilmez; müslümanlık İslâm aleminin gerilemesine neden olmuştur; din ile bugün hiç bir şey yapılmaz”* demekten, *“Avrupalılar Müslümanlardan daha hoşgörülü; Allah’a ibadetle vakit öldürülmemeli; ben dünyaya yemeye, içmeye, gzmeye, eğlenmeye geldim; ibadetle ne işim var; faiz helâldir; kredi çekip hacca gideyim; içki kadar güzel bir şey yok, alkol hayattır; içki, esrar hoştur, gerisi boştur; az birşey içsem helâldir; sahabeler de alkol içmiştir; peygamber eşleri de fal bakmıştır”* demekten, peygamber eşlerine zina isnat etmekten, zinayı helâl görmekten, *“maşallahla inşallahla bu işler yürümez, olmaz”* demekten, *“Allah razı olsun diyeceğim de ne olacak”* demekten, *“helâli-haramı bilmem; haram daha sevimli; onun kafası şeriatla örümceklenmiş; Allahım sana sığındım, beni getirdiğin duruma bak;*

Allah'ın unuttuğu insanımı; Allah bana bu kadar dert ızdırıp verdi, bir de namaz mı kılacakmışım; çok namaz kıldım Kur'an-ı Kerim okudum ama halâ fakirim, getirin Kur'an-ı Kerim'i haklı isem lânetleşelim; fakir-fukara cennette, benim ne işim var; Allahım! Bu kadar musibetten sonra daha yapmadığın ne kaldı; ben yitik ve çalınmış şeyleri bulurum; Allahım! Bu kadını erkeği bana niye verdin, seninle bulunmaktansa, kafir olsaydım daha iyidir; senin sırtın anamın sırtı gibidir” diyerek, düşünerek, söyleyerek, şeytanın aleyhimize söylediğimiz sözleri ve düşünceleri kullanarak ruhsat almasına, nefislerimizin azgınlaşmasına sebep olan, sebep olacak ve sebep olduğu tüm günah ve hatalardan, tüm söz, fiil ve davranışlardan, soyum ve zürriyetimden, soy ve zürriyetlerimizden, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananların bu sözleri düşünerek, söyleyerek, yapmış olduğu tüm fiil ve davranışlardan, ben, sana, yeryüzünde ve katında bulunan tüm ölmüş ve sağlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Şâfi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Nûr, Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Yuhyî, Yâ Yumît.

Allahım! Yarattığın kullarını ve canlıları kınayarak, aşağılayarak, hor hakir görerek, hakkında bilgim olmayan konularda öne çıkmaya çalışarak, dil ile kullarını lânetlemekten, yüz ifadesi ile kınamaktan, aşağılamaktan, beddua ve intizar etmekten, kınamaktan, beddua etmekten, gıybet ve dedikodusunu yapmaktan, çekiştirmekten, hased etmekten, varlığını senin yoluna harcayan gençleri kınamaktan, insanları ve müslümanları hor ve hakir görmekten, zâlimleri ve günahkârları övmekten ve övülmekten, fakir, yetim, öksüz olanları kınamaktan, iftira atmaktan, zulüm etmekten, insanları aşağılık görmekten, ihtiyaç sahiplerine yardım etmemekten, beğenmediğim insanların boşuna yaşadıklarını düşünmekten ve söylemekten, Allahım! Senin yolunda senin rızana harcanan paralara lânet, beddua etmekten, hased etmekten, kin gütmekten, fakir, yetim ve öksüzlerin paralarını ve haklarını yemekten, sadakalarına göz dikmekten, zekâtını vermemekten, zenginlerin mallarını, mevkilerini, makamlarını lânetlemekten, göz dikmekten, böbürlenmekten, hased etmekten ve onları kınayıp, beddua etmekten, mallarını çalmaktan, buğz etmekten, makam ve mevkilerini görüp, “Allah zengini görüyor, biz kimiz ki bizi görsün; zenginler ölsün” demekten, hayata, paraya, yaşamaya, yaşantılara, rızıklara, canlılara lânet ve beddua etmekten, kendimi aşağılık görüp aşağılamaktan, kullarını aşağılık görüp aşağılamaktan, kendime

ve başkalarına lânet, beddua, intizar etmekten, kınamaktan, senin rızanı ve razı olduklarını, yoluna harcanan hayatları, malları lânetlemekten ve onlara beddua ve lânet etmekten, müezzin ve hocaların taklidini yaparak, dalga geçerek, “*arkalarında namaz kılmam*” diyerek, kullarına lakaplar takarak, kendini haramdan sakındıranları yollarından çevirmeye çalışarak, harama ve günahlara meyilleri için türlü türlü düşünceler kurmaktan, haramı helâl görmekten, lânetlemekten, ölüm her an gelecekmiş gibi hazırlık yapmayarak “*ben ölmeyeceğim*” demekten, yarattığın kullarına saygı ve sevgi göstermemekten, merhamet etmemekten, sürekli kötülük ve şerlerin sevkine çaba göstermekten, ne kadar günahkâr da olsam günah işlesem de iyiliği güzelliği ve hayrı emretmemekten, senin huzurunu terketmekten, dünya güzelliklerini istemekten, kötü temennilerde bulunmaktan, kötü düşünceler ve sözler sarfetmekten, kötülüğün yayılması için çalışmaktan, kullarının ve bizlerin, din kardeşlerimizin, ailelerimizin zararına olan düşünceler sarf etmekten, onların ve bizlerin imanlarına, kardeşliğine zarar getiren ve getirecek şeylerde nefsimin arzu ve isteklerine başvurmaktan, hislerimi ve iç sesimi dinlemekten, emir ve yasaklarına göre hareket etmemekten, kendi menfaat ve çıkarlarım için emir ve yasaklarına karşı çıkmaktan veya terketmekten,

Nefsime zulmederek işlediğim tüm şirk, isyan ve günahlarımdan ve aynı günah ve hataları tüm işleyen müslümanların günahlarından kendi adıma, soyum adına, zürriyetim adına (eşim, soyu ve zürriyeti adına) ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Kahhâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî'

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî', Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbar, Yâ Bârî, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Yâ Vâsî'.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

KUR'AN-I KERİM'E İFTİRA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Kur'an-ı Kerim'in sırlarına, ayetlerine küfür itham etmekten koru bizi. (Senin biz âciz kullarını koruyup gözetmene aldırış etmeyerek) Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini kendi fikir ve görüşlerim ile yorumlayarak, söz ve hükümlerini değiştirerek, bilmediğim konular hakkında fetvalar verip insanları saptırarak, "Kur'an-ı Kerim'i ben daha iyi biliyorum; ben güzel okuyorum" demekten, sevgi, aşk ve muhabbet için okumaktan ve zikretmekten, "O kadar Kur'an-ı Kerim'i okudum da ne oldu" diyerek, düşünerek, söyleyerek işlemiş olduğum tüm günahlardan,

Kur'an-ı Kerim'e hakaret içeren sözler sarf ederek işlediğimiz tüm günahlardan, "Kur'an çarpsın; Allah çarpsın" demekten, kullarının güven ve sevgilerini, iltifatlarını kazanmak için, kendimi ispat etmek, gösteriş ve riya düşünerek Kur'an-ı Kerim'i ahenk membaı olarak kullanmaktan, **Kur'an-ı Kerim'i her türlü heva ve heveslerime alet ve hâdim (hizmetçi) etmekten, Kur'an-ı Kerim'i nefsimin ve kibrimin bir süsü olarak görmekten**, Kur'an-ı Kerim'i alay ederek okumaktan, alaya almaktan, Kur'an-ı Kerim'i yalan sözlerime şahit tutmaktan, şaka amaçlı kullarına Fâtiha Suresini okutmaktan, **okunsun diye verilen cüzle-ri, Yâsîn ve diğer sureleri okuyacağım taahhüdü ile alıp okumamaktan**, ayet ve hadisleri alaya almaktan, anlamadan yorumlar yapmaktan, "sıkıldım Kur'an-ı Kerim'i okumaktan" demekten, "Kur'an mahluktur, beşer sözüdür" diyerek, düşünerek, söyleyerek, Kur'an-ı Kerim'i menfaatim ve çıkarlarım için kullanarak, muskalar yazarak, yazdırarak, **Senin biz âciz kullarını el-Hafız isminle koruyup gözetmene aldırış etmeyerek, üzerine farz kıldığın Zat'ına has korumanı yok sayarak, ayetlerin "Beni koruyor, üzerimden belâyı def ediyor, üzerimde olmaz ise korunamam, cinler beni çarpar, beni cinlerden ve şeytanlardan koruyor, üzerimde taşımazsam üzerime belâlar yağar"** gibi söylem ve üzerimde taşımak gibi fiillerimin neticesi, kelâmın olan Kur'an-ı Kerim ile ismin olan

el-Hafîz’a, yani seni, sana şirk koştuktan, isminin tecelli ettiği zerre sayısınca ben sana binler kere binler Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz.

Kur’an-ı Kerim’i adak adayarak **hatim adakları vermekten, ibadet ve sadâkat sözleri vererek; adaklar adayarak, Allah’a şart koştuktan ve pazarlıklar yapmaktan!**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsî’, Yâ Nûr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Allahım! Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamaktan, ölümü temenni etmekten, yaratmış olduğun kullarının canına kast etmekten, “canımı al da kurtulayım; böyle hayat olmaz olsun; yaşıyoruz da ne oluyor; Azrail (aleyhisselâm) canımı almıyorsa işi bıraksın; seni görmek Azrail’i (aleyhisselâm) görmek gibi geliyor; ben meleklerin şahitliğini kabul etmem; Allahım şeytanları-cinleri niye Kur’an-ı Kerim’e yazdın ki, bunlar pisliktirler; âhiret diye bir şey yok; haşirde neymiş beni tabiat yarattı; cehennemde nasıl olsa kâfirler yanacak; şeytanı-cini niye yaratıyorsun ki; şeytanlar-cinler benim yanıma yaklaşamaz; cin-şeytan diye bir şey yok” diyerek varlığını ispat eden ayet ve hadisleri inkâr etmekten, “cin ve şeytanları emrim altına alırım; benim emrimdeler; şeytandan sana niye sığınayım ki; cin ve şeytanlardan sözler alıp, cinler yaptı, şeytanlar yaptı; hayrı Allah şerri şeytan yarattı” diyerek imanının “**Hayır ve Şer Allah’tandır**” hükmü ve şartını inkâr etmekten, “bazı şeyler Allah’ın takdiri ile olmaz; Allah’ın dilemediğini insanlar işleyebilir; benim cinlerim var, cinlere hocalık yapıyorum” demekten, cin ve şeytanlardan ilim talep etmekten, bildiğim, bilmediğim tüm düşüncelerden, işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan, gizli açık tüm isyan ve şirklerden;

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâlık, Yâ Müheymin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Kuddûs.

Allâhümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

NOT: Bu tevbeyi yapan herkes, Kur’an-ı Kerim’e yapılan saygısızlığa karşılık kefâret gelmesi niyeti ile, 1 adet anne, 1 adet baba soyu için toplam 2 adet Kur’an-ı Kerim’i Allah rızası için niyet ederek, niyetine kendini de dâhil ederek, sadaka hükmünde hibe etsin!

PEYGAMBERLERE İFTİRA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracım.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Gönderdiğin nebi ve peygamberler hakkında bilinçsizce sözler söylemekten, peygamberlerin söylemediği sözleri, fiil ve davranışları onlara yakıştı-
rıp söylediklerini iddia etmekten, peygamberleri günah işlemek ile suçlamaktan,
peygamberlere yalan isnat etmekten, peygamberlere sihir ve büyü isnat etmek-
ten, peygamberler hakkında uydurma hikayeler anlatmaktan ve bu uydurmaları
yaymaktan ve insanları inandırmaya çalışmaktan, mucizelerini inkâr etmekten
veya alay etmekten, onların tebliğ ve davetlerinden yüz çevirmekten, nefsine zul-
metmiş birisi olarak peygambere tâbi olmadan, yaratılış amacını bilmeden, ver-
diğin rızık ve nimetlere razı olmayarak, fazlasını istemekten, hiç mağlup olma-
yacağımı düşünerek aâciz olmadığımı ve herşeyi elde edeceğimizi zannederek,
kibir ve benlik ile kendimde farklı bir özelliğim olduğunu söylemekten, kendi-
mi peygamber, mehdî zannetmekten, “peygamberlere verdiğini bana da verirsin”
diyerek düşünmekten ve dillendirmekten, önüme sofraya iner diye beklemekten,
peygamberlerimizin yasak ettiklerini kendimize helâl etmekten, peygamberi-
mizin sünneti üzere davranışlar sergilememekten, peygamberlerimize, emir ve
yasaklarına itaat etmemekten, mezhep ayrımı yapmaktan, miracı inkâr etmek-
ten, “peygamber diye bir şey yok deyip, peygamberler de yalan söylemiş; peygamber
eşleri de fal bakmış; senin peygamberinden bana ne; bu kadar peygamber gönde-
rildi de ne oldu, Allah kimseyi adam edebildi mi; peygamberler devrinde yaşasam
da itaat etmezdim; çobanın sözüne mi inanacağım” **hâşâ ve kellâ** diyerek, düşü-
nerek, söyleyerek elçi ve resullerine peygamberlerine küfür, hakaret, kötü söz,
zina, **ahlâksızlık**, **yalan** isnat ederek işlemiş olduğum, söylenmesine sebebiyet
verdiğim, soyum ve zürriyetimden dahi aynı sözler ve düşünceler ile huzuruna
gelenler adına, ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz
adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı
günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muham-**
med (sallallahu aleyhi vesellem) adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Celil, Yâ Cemil.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Nûr.

{Estağfirullah} (100 defa)

Allâhümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

ŞEYTANLARA VE CİNLERE İFTİRA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

«İş bitince şeytan onlara şöyle diyecek: “Şüphesiz ki Allah size gerçek olanı va'd etti, ben de size va'd ettim, ama sonra caydım! Zaten benim size karşı bir gücüm yoktu. Ancak ben sizi (küfür ve isyana) çağırdım, siz de geldiniz. O halde beni kınamayın, kendi kendinizi kınayın! Ne ben sizi kurtarabilirim, ne de siz beni kurtarabilirsiniz! Ben, önceden beni Allah'a ortak koşmanızı da kabul etmemiştim.” Doğrusu zâlimler için acı bir azab vardır!»

Allahım! Bizler bu zamanda mükellef olduğumuz ve üzerimize borç olan sözleri yerine getirmeyerek, soylarımızın ve zürriyetlerimizin ve bizlerin hata ve günahları ile bizlerin bedenlerine ruhsat alarak gelen şeytanların ve cinlerin söz ve vesveselerini dinleyerek, azgınlığımızın ve taşkınlığımızın artmasına ve başka insanların da bizim yaptıklarımız ile zarar görmesine yol açacak şekilde şeytan ve cinlere yardım ederek, senin hak yolunda gelen kullarının günah kazanmalarına ve günaha ortak olmalarına sebebiyet verdiğimiz tüm hata ve günahlardan,

Allahım! Sebep ve olayların zâhirine bakarak, hüküm vererek cüz'î iradem ile günah işleyerek, senin huzuruna iltica etmeyip olay ve hadiselerde “şeytan yaptı, cinler yaptı” deyip, iftira atarak, nefsimizin vesveselerine kulak asıp sana sığınmayarak, günahlarımızı şeytanlara ve cinlere yüklemeye çalışarak, âhirette azap görmesine, dünyada ise kendi yaptıklarımız yüzünden zorluk çekmemize, gizli-açık şirk günahları ile isyan, fitne, fesadın yayılmasına sebep olan, olduğumuz ve olacak tüm iftiralarından, kibirlerden, tüm hata ve günahlarımızdan,

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar haram ve haksız kazançlar ile geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzünde bulunan tüm cin ve şeytanlar sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Allahım! Cin ve şeytanları cüz'i iradem ve cüz'i ilmim ile öldürebileceğimi veya kullarından medet umarak onların öldürülebileceğini zannederek, onlar üzerinde tasarruf kurabileceğimi, rızıklanabileceğimi, onları emrim altında tutabileceğimi, dilediğim gibi eziyet edebileceğimi, komuta edebileceğimi zannederek *"ben cinleri ve insanları yalnızca bana kulluk etsinler diye yarattım"* ayetine ve ayetlerine karşı gelerek âsî ve isyankâr olmaktan, bilinçli-bilinçsiz hareket ve düşünceler içine girerek, kutsal kitabımız **Kur'an-ı Kerim**'in ayetlerini anlamayarak, kendi görüşlerim ile yorumlar yaparak, cinlerden ve şeytanlardan yardım alarak veya yardım isteyerek, emir ve yasaklarını göz ardı ederek, tekebbür, enanîyet ve kibre kapılarak, kullarının da zarar görmelerine ve musallat yaşamalarına sebep olduğum ve sebebiyet verdiğim yanlış hüküm, karar ve teşhisler ile işlediğim, işlenmesine sebep olduğum, işledikleri tüm hata ve günahlardan;

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar aynı hata ve günahlarla, haram ve haksız kazançlar ile geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzünde bulunan tüm cin ve şeytanlar sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Nûr, Yâ Basîr, Yâ Semî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Vâsî.

Allahım! Yaratmış ve görevlendirmiş olduğun cin ve şeytanların şekil, şemal ve yaratılış şekillerini hor ve hakir görerek, onların tip ve şekilleri ile dalga geçerek, onların söyledikleri ve verdikleri bilgiler ile amel ederek, yaşayış şeklimi değiştirerek, onların yaşayış koşullarını yargılayarak, onlardan yardım ve temennide bulunarak, yardım alma düşüncesine girerek, cinlerden ilim talep ederek, cin ve şeytanlardan fayda göreceğimi zannederek, işlerimde, hayatımda, olay ve hadiselerde *"cinler yaptı, şeytanlar yaptı, hayırsız, uğursuz ve bereketsizim beni engelliyorlar, bana zarar veriyorlar"* diyerek, yaptıklarımın karşılığında ceza gördüğümü ve tevbe ve dualara sarılmayarak, suçu cin ve şeytanlarda, eşyalarda ve insanlarda arayarak, kendimi günahsız ve tertemiz görerek, iftira, kınama, hor ve hakir görme, aşağılama, kibir, kin, hased, koğuculuk, gıybet gibi işlediğim, iş-

lenmesine sebep olduğum, senin koruyuculuğundan ve mağfiret etmenden şüphe ederek işlediğim ve işledikleri tüm hata ve günahlardan;

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar haram ve haksız kazançlar ile geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına, yarattığın katreler ve zerrelere adedince, yeryüzünde bulunan tüm cin ve şeytanlar sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafız, Yâ Azîm, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Musavvir, Yâ Basîr, Yâ Semî'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm, Yâ Afûvv, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübdî', Yâ Adl, Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Vedûd, Yâ Hasib.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr, Yâ Bârî, Yâ Vehhâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukît, Yâ Vâsî'.

Allahım! Yaratmış olduğun kullarına cin ve şeytan nazarı ile bakarak, insanları şeytana benzeterek, sürekli şeytanın ve cinlerin isimlerini zikrederek, insanlara sürekli cin ve şeytanları savunarak, şeytanların isimlerini zikrederek, olay ve hadiselerde zâhirine bakıp hüküm vererek, *"ben yaptım; ben biliyorum; ben yaparım; ben öldürürüm"* diyerek,

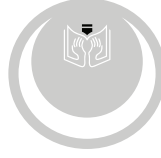
Allahım! Kendi hal ve hareketlerimize, davranışlarımıza, sözlerimize dikkat etmeyerek, her işimizde senin adın ile başlamayarak, senin adın ile bitirmeyerek, sana şükür ve hamd etmeyerek, *"şeytan yaptırdı; şeytan söyledi; ben ne yaptım; şu şeytan niye peşimi bırakmıyor; şu şeytan insanlara gideceğine bana gelsin; benim değil şeytanın suçu; şeytan benim kapımdan içeri bile giremez; şeytan diyor ki git şöyle yap"* diyerek işlediğim, işledikleri, işlenmesine sebep olduğum günahlarımdan,

Şeytanlara ve cinlere iftira atarak onların günahlarını alarak işlediğimiz iftirallardan;

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar haram ve haksız kazançlar ile geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına, yarattığın katreler ve zerrelere adedince, yeryüzünde bulunan tüm cin ve şeytanlar sayısınca ve **şeytanın Hz. Âdem'den** (aleyhisselâm) kıyamete kadar verdiği tüm vesveseler ve vesveseler ile işlediğimiz günahlar ve hatalar sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

İMTİHAN VE HASTALIKTA İSYAN EDENLERİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Başıma gelen her belâ ve musibet kendi elim ve dilim ile yaptıklarımdandır.

Allahım! Sen hiçbir zaman bizlere zulmetmedin. Biz kulların, hastalık ve musibetlere senin huzurundan firaklar ile giriftar olduk, musibet ve hastalıklardan çıkış yolu için dua ve tevekkül etmeyerek, sabır ve rıza göstermeyerek, musibet, hastalık ve şerlere müptelâ olduk, kapılar açtık, hastalık ve musibetlere tahammül etmeyerek, büyükenerek, haketmediğimizi düşünerek, âsî ve isyankâr olduk. Hastalık ve musibetlerin zâhiri sebeplerine bakarak yorumlar yaptık, daimî hayatın saadeti için çalışmayarak, gaflet içinde dünya güzelliklerini tercih ettik, sıhhat ve afiyette dünyayı hoş görerek ve isteyerek kabrin ve ölümün hatıra gelmesine engel olacak düşünceler içinde boğularak, heva ile senin cehennemini hakedecek kullar olduk. Hata ve günahlarda, hastalık ve musibetlerde, şerlerde çıkış için sana iltica etmeyip, kullarına müracaat ederek, onların vesile olduğunu unutarak, isyana ve şirke düştük. Bizlere verdiğin musibet ve hastalıkların merhamet yüzüne bakmadan zâhirine hükümler giydirme çabası içine girdik. Musibet ve hastalıkların her dakikasının sabır ile ibadet hükmünde olduğunu bilmeyerek, hastalık ve musibetlerin günah ve hatalarımızın affı için bir nevi kefâret olduğunu unutarak, senin merhamet ve şefkatini sorgulayıp endişe duyarak, senin yüceliğini, merhametini idrak etmeyerek, “neden ben” diyerek, nedenin benim hata ve günahlarım olduğunu anlamak istemeyerek, hata ve günahlarımın acizime, fakrıma zarar getireceğini, cezana, azabına ve gazabına uğrayacak sözler sarfederek, senin affediciliğini ve rahmetini sorgulayarak, senden ümit kesmeme ve kalplerimizin mühürlenmesine sebep olan tüm düşüncelerimden, tüm sabırsızlıklarım, tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, küfür ve âsîlik ve isyanlarımdan gizli-açık tüm şirklerden, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına (*eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına*), aynı soydan gelen kardeşlerim adına, Hz. Âdem’den (*aleyhiselam*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm **Ümmet-i Muhammed**

(*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, aynı hata ve günahları işleyenler adına, musibet ve belâlarda söylediğimiz tüm isyan ve şirk sözlerimiz sayısınca, **Yâ men hüve leyse bi-zallâmin li'l-abid** (*ey kullarına hiçbir şekilde zulmedici olmayan*), **Yâ muğniye'l-bâisi'l-fakir** (*ey şiddetli sıkıntıya düşmüş fakirleri zenginleştiren*), **Yâ dâfia'l-beliyyât** (*ey belaları kaldıran*), **Yâ kâşife'l-belâ** (*ey belaları defeden*), **Yâ şerife'l-cezâ** (*ey mükâfatı şerefli olan*),

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl, Yâ Hakem, Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Bâtın, Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsî', Yâ Şâfi.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

NAMAZI KINAMAK VE REDDETMEK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Ey bol bol hediyeler veren Vehhâb olan Allahım! Nefsime ve şeytana uyararak, senin emir ve yasaklarına riayetsizlik ederek, gaflet ve cahillik ile kılmadığım namazlarımın kâzâlarını kılmayı niyet ederek, namazı terk etmek ile işlediğim günahlarımdan, namazı inkâr etmekten, namaz kılanları kınamaktan, aşağılamaktan, küçümsemekten, hor hakir görmekten, namazlarını beğenmemekten, namazı terk etmelerine sebep olmaktan, namaza ve namaz kılanlara hakaret ve küfür etmekten, namaz için söylediğim lânet, belâ, kahr, isyan ve gizli-açık şirk sözlerimden, “*namaza ne gerek var, kalbin temiz olmalı*” demekten, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, Allahım; tüm isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! Namaza “*saçma*” demekten, “*ēğilip kalkıyon da ne oluyor; bugüne kadar kıldım da ne kazandım; namaz kılariken geçirdiğim vakitler boşa gitmiş; na-*

mazdan bıktım-usandım; namaz bana farz değil; farzını kılayım, sünneti gereksiz” demekten, “namaz kılsam da günahlarımdan arınamam; namaz kılmayanlar daha mutlu demekten; hele bir evleneyim de başlarım; 40’ıma geleyimde düşünürüz; size bir namaz kıldırayım da ihtişam görün; gölgeme bile namaz kıldırırım; senin namazın kabul olmaz inşallah” demekten, “Teravihi Ömer icat etti; şimdi işim var sonra kılarım; acelesi ne ki ramazanda 70 kat sevap var o zaman kılayım kılmadıklarımı karşılar; kıldığım namazlar kazaya kalıyor; namaz bana göre değil; benim kalbim temiz; Allah beni huzurunda istemiyor; kılacağım da ne olacak; benim gibi günahkârın namazı kabul olmaz; şu işim olursa söz namaz kılacağım; namaza başlayacağım; okulu bitirirsem, evlenirsem, işe girersem, rahata erersem namaza başlayacağım” diyerek amaç ve menfaatlerimde ibadetleri sadâkat sözleri haline getirerek, namaz, ibadet ve sadâkat üzerine sözler ve adaklar adayarak, kazaya ve kadere küfür ederek, işlediğim tüm isyanlardan, küfür, şirk, isyan sözlerimden, tüm hata ve günahlarımdan, soyumdan ibadet ve sadâkat üzerine tüm adanan adaklardan, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar eksik kazaya bırakılmış, söz verilerek adak konusu yapılarak terk edilmiş, namazların, namazlarımızın affı için geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın katreler ve zerrelere adedince, Allahım; tüm isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! İbadetlerimde, geçmişimde kılmadığım ve boşa harcadığım namazları ve vazifeleri yerine getirebilmeyi ve yerine getirmediğim namazların, vazifelerin ve ibadetlerin yerine geçmesi, her dua edişimizde ve namazlarımız ve ibadetlerimizin tümünde, **Kur’an-ı Kerim** okuyuşumuzda ve okuduklarımızda, her ezanda başta **Efendimiz Hz. Muhammed’e** (sallallahu aleyhi vesellem), tüm nebi ve rasullerine, enbiyalarına, evliyaullahı, sahabe efendilerimize, velilerine, müctehidlerine, müceddidlerine, risale-i nur talebelerine, hakka sayık olanlara, tüm ehl-i imanın cümlesinin ölmüşlerinin eksik ve yerine getiremediği ibadet ve kulluk görevlerinin ve kul haklarının ve kabir azabı çekmelerine neden olan günahlarının affı ve kefareti olması ve ruhaniyetlerine sadaka olarak geçmesi niyetine; biz yeryüzünde bulunan kullarından, onların ve bizlerin defterlerine her harfi, satırı ve yaptığımız iyiliklerde milyonlar sevaplar ihsan eyle. (amin, yâ muîn, yâ ze’l-celâli ve’l-ikram)

Ey dostu olmayanların dostu! Senin ipine sarılmış, tüm bağılılığıma zarar verecek kötü temennilerimi, günahlarımı, isyan ve şirk sözlerimi ve kötü alışkanlıklarımı kaldırır. **Ey zararı kaldıran...**

Ey herşeyin kendisine boyun eğdiği, ey herşeyin kendisine itaat ettiği! Beni, doğumum, yaşamım, sekerâtım, ölümüm ve âhiretimin her salisesinde her zaman ve mekan içinde ve dışında sana boyun eğen ve itaatine, ahbine, vâdine sâdık kullardan eyle. Senin razı olduğun ve rıza gösterdiğin işler, muhabbetler ve şefkatlerinle meşgul eyle.

Ey saptıran ve hidayet veren! Annemi, babamı, kardeşlerimi, eşimi, evlâtlarımı, tanıdığım, tanımadığım, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm **Ümmet-i Muhammed**'i (*sallallahu aleyhi vesellem*), senin hak yolundan saparak geçirmiş olduğumuz her ilkbaharı ve yazı, her sonbaharı ve kışı, dünleri, yarınları, sabahtan öğlene geçen, öğlenden ikindiye geçen, akşamdan yatsıya geçen, teheccüdden seherlere namazsız geçen her nefesi, her anı, sözlerin, bakışların, hareketlerin, gafletinden, her şerrin ve vesvesenin bize verdiği zarardan ve darlıktan, bizleri cehenneme sürükleyen tüm günahların batıklığından, acz ve fakırsız sana teslimiyetsiz gaflet ile geçen her günün aydınlığından ve karanlığından senin hidayetine muhtacım...

Ey bağışlayanların en hayırlısı, ey yardım edenlerin en hayırlısı, ey hükmedenlerin en hayırlısı, ey rahmet yüklü bulutları yaratan!

Hidayetin ile günah prangası ile prangalanan kalbimin mühürlerini çözöver...

Ey tüm anahtarlar elinde olan!

Günahlar ile geçen her anımı affet... Kuruyan bedenlerimize ve kalbimize rahmet yüklü bulutların ile merhamet et... Kalplerimizi özüne kavuştur, merhamet bahçelerine ektiğin şefkat tohumları ile şenlendir... Sana olan aşk ve muhabbet filizleriyle filizlendir... Yüceliğini ve övülmeye lâyık olduğunu unutturma... Dünya hevasının ücreti olan cezaları bizlerden kaldırır...

Rahmâniyet ve Rahîmiyet musluklarından akan damlaların ile bizleri canlandır ve bizlere senin razı olacağın yeni hayatlar ihsan eyle...

Tüm **Ümmet-i Muhammed**'i (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve beni ve sana eman eden herkesi, sana çıkan yolların adresini kaybetmiş bir akıldan, dilden, tüm uzuvlardan koru...

Her adımımızı sana olan itaat ve birliğimize çevir. Çünkü sen **çok yüce, övülmeye ve ibadet edilmeye lâyık olansın.**

Tevbe kapıları kapanınca, güneş batıdan doğduğunda, mahkeme-i kübra kurulunca, defterler bir bir açılınca, hesabımı kolaylaştır. Cennetlikler cennette karar kılıp kapılar kapanınca, nurunun hakikatleri ile nurlandır...

Günahlarımın hüccetinden ve ağırlığından Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçen her günün içindeki salavatlarca affına, mağfiretine sığınıyorum ve azabının şiddetinden dahi sana sığınırım, sığınakların en güvenlisi, kulun ve rasulün efendimiz Hz. Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sünnet-i seniyyesi

ve şefaatine biz yakaran ve âsî kullarını nâil eyle. Senin izzet ve şerefini övecek davranışlarla ümmet sancağı altında bir sancaktar eyle... Ve beni, soyumdan gelecek olanları, dosdoğru bir yol üzere, namazını ikame edenlerle beraber eyle..

Allahım! Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar eksik kazaya bırakılmış, söz verilerek adak konusu yapılarak terk edilmiş namazların ve namazlarımızın affı için geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzünde ve gökyüzünde namaz kılanlar ve tesbih edenler sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vehhâb. (*ey bol bol hediyeler veren*), **Yâ men kar-rabeni ve ednâni** (*ey beni kendisine yaklaştırıp yakın kılan*), **Yâ men asameni ve kefâni** (*ey beni günah tehlikelerinden koruyup bana kâfi gelen*), **Yâ men hafizani ve kelâni** (*ey beni muhafaza edip ayıplarımı örten*), **Yâ men veffekani ve hedâni** (*ey bana tevfiik edip hidâyet eden*), **Yâ men lâ radde li-kadâih** (*ey kazasını geri çevirecek kimse olmayan*), **Yâ men hüve kadâuhu kâin** (*ey kaza ve hükmü var olan*), **Yâ men hüve lütfuhu zâhir** (*ey lütfü açık olan*), **Yâ men hüve emruhu ğâlib** (*ey emri üstün ve galip olan*), **Yâ mu'tıyes-sevab** (*ey sevapları veren*), **Yâ Sabbâr** (*ey çok sabreden ve kullarına sabır gücü veren*), **Yâ Rezzâk** (*ey bütün rızka muhtaç olanları rızıklandıran*).

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

TERK-İ ORUÇ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Kâzâlarını tutmaya niyet ederek tutmadığım oruçlardan, orucu terk ederek işlediğim günahlarımdan, oruç tutan insanlara hakaret ve küfür etmekten, oruçlarını beğenmemekten, orucu terk etmesine sebep olmaktan, oruç tutanları kınamaktan, orucu inkâr etmekten, orucu gereksiz görmekten, mazeretsiz orucu bozmaktan, oruca isyan etmekten, oruçluya zulüm etmekten,

54 farzı terketmekten, oruç ibadetlerimi geciktirmekten, çaba ve gayretleri-

min karşılığına kanaat etmemekten, âsîlik ve isyan etmekten, mazlumun garibanın hakkını yemekten, haramları helâle tercih etmekten, oruç ibadetlerini, kutsal değerleri ve ibadetleri alaya almaktan, yediğim içtiğim nimetlere küfür etmekten, rızık ve nimetlerine kanaat etmeyip fazlasını istemekten, açgözlülük etmekten, kullarının rızıklarına, hayatlarına ve canlarına göz dikmekten, vücudumun, nefsimin ve kullarının keyfiyetlerini senin emirlerinden yüksekte tutmaktan, kendimi ve kullarını aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten, oruç ve sadâkat üzerine sözler vermekten, orucu inkâr etmekten, oruç tuttuğu için kullarını kınamaktan ve aşağılamaktan, oruç tutacak gücüm var iken orucu terketmekten, “*oruç keşke olmasaydı*” demekten, oruç tutan kullarına saygı göstermemekten, orucu ceza olarak görmekten, oruç adakları adamaktan, tutmadığım oruçların kefâretlerini yerine getirmemekten, orucu ibadet olarak görmemekten, “*oruç zengin içindir, ben fakirim tutmasam da olur*” demekten, oruç tutan kullarının oruçlarını bozmak için sözler söylemekten, Ezan-ı Muhammedi’yi vakti gelmeden okuyarak, dalga geçerek, oruçlu kimselerin oruçlarını bozmalarına sebep olmaktan, oruç tuttuğum halde küfürlü konuşmaktan, göz zinası yapmaktan, kırgınlık ve öfke ile orucumu bozmaktan, nefisî isteklerim ve bahanelerim için orucumu bozmaktan, orucu zayıflamak ve kilo verme amaçlı tutmaktan, oruca riya karıştırmaktan, oruçlu kullarını övmekten, kibre girmelerine aracı olmaktan, oruca ve oruç ibadetlerine karşı söylediğim, düşündüğüm, bozduğum, tutmadığım günahlardan ve bildiğim, bilmediğim tüm hata ve günahlarımdan;

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananların affı için;

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, tüm oruç tutanlar sayısınca, tüm oruçlarını kazaya bırakanlar sayısınca, huzuruna oruç borçları ile gelenler sayısınca, oruç ile ilgili verilen sözlerin yerine getirilmediği tüm günler sayısınca, Allahım; şu isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr.

Yâ Rabbe’l-hillî ve’l-haram (*ey helâl ve haramın Rabbi*), **Yâ Rabbe’n-nuri ve’z-zalâm** (*ey nur ve karanlığın Rabbi*), **Yâ imade men lâ imade leh** (*ey desteği olmayanların desteği*), **Yâ Basît** (*ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını genişleten*), **Yâ mükrimen menis-tekrameh** (*ey kendisinden ikram isteyenlere ikram eden*), **Yâ muğniye’l-baisî’l-fakîr** (*ey şiddetli sıkıntıya düşmüş fakirleri zenginleştiren*), **Yâ muine’d-duafâ** (*ey zayıfların yardımcısı*), **Yâ kenze’l-fukarâ** (*ey fakirlerin hazînesi*), **Yâ Vehhâb** (*ey bol bol hediyeleyen*).

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

TERK-İ ZEKÂT VE SADAKA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

«*“Ve lâ yahsebennellezîne yebhalûne bi mâ âtâhumullâhu min fadlîhî huve hayran lehum, bel huve şerrun lehum se yutavvekûne mâ bahilû bihi yevmel kıyâmeh (kıyâmeti), ve lillâhi mirâsus semâvâtî vel ard(ardı), vallâhu bi mâ ta’melûne habîr (habîrun). Lekad semiallâhu kavlellezîne kâlû innallâhe fakîrun ve nahnu agniyâu.”* “Allah’ın, kendilerine lütfundan verdiği nimetlere karşı cimrilik edenler, bunun, kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır o, kendileri için şerdir. Cimrilik ettikleri şey, kıyamet gününde boyunlarına dolacaktır. Göklerin ve yerin mirası Allah’a aittir. Allah yaptıklarınızdan haberdardır Allah; “Şüphesiz, Allah fakirdir, biz zenginiz” diyenlerin sözünü elbette duydu.»

“Ey mülkün sahibi Allah’ım! Dilediğine mülk verirsin, dilediğinden de mülkü çeker alırsın, ve dilediğini azîz edersin, dilediğini zelîl edersin, hayır yalnız senin elindedir, muhakkak ki sen her şey’e kâdirsin.”

Allahım! Bu zamana kadar vermediğim zekâtlarımı vermeyi niyet ederek, zekâtı terk etmekle işlediğim günahlarımdan, cimrilik ederek ve mal biriktirerek, fakirin, mazlumun, yetimin hakkını yemekle işlediğim günahlarımdan, farz olan zekâtı inkâr etmekten, zekât verenlere engel olmaktan, şeytan ve nefsimin vesveselerini dinleyerek vermediğim zekâtlardan ve zekât için söylediğim lânet, belâ, kahr, isyan ve şirk sözlerimden, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar zekâtını vermeyen ve eksik veren geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzünde zekâtını vermeyen ve eksik verenler sayısınca, huzuruna zekât borçları ile gelenler sayısınca, Allahım; şu isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! Zekâtı inkâr etmekten, bu sıkıntılı, zahmetli zekâtı “daha ne kadar ödeyeceğiz” demekten ve öyle düşünmekten, “fakire ve yetime ne diye zekât ve-

recekmişim” “bende fakirim” demekten, “madem fakirsin, git, çalış, benden niye istiyorsun” demekten, “ben çalıştım kazandım o da çalışsın kazansın; kazanırken beraber mi kazandık; fakir o benim malıma ortak olamaz” demekten, sadaka ve zekât ibadetlerine riya katmaktan, “fakirler ölsün; pis fakir; fakirler zehir zıkkım yesin; mal varsa zekât var, zekât varsa derdin var; Allah benden daha zengin fakire o versin; fakir çok yedi biraz da biz yiyelim; fakir fakirse ben de fakirim” demekten, imkânım olduğu halde zekâtı vermemekten, fakirin malına namusuna göz dikmekten, fakirin nafakasını ve sadakasını vermemekten, zekâtı eksik vermekten, zekâtın hiçbirşeyi değiştiremeyeceğini söylemekten, soyumun, zürriyetimin, ailemin zekâtlarını araştırmamaktan, üzerimize düşen zekât ve sadaka, fitre hisse-lerinin paralarını yemekten, zekât vermeyerek gelen parasal sıkıntılarında para-ya, işime, çalışmaya, okumaya, hayata, var olmaya, varlığa, kaderime, kederime, eşime, aileme, evlâtlarıma, soyuma, zürriyetlerime senin rızık vericiliğine isyan ederek, buğz ederek, lânet, belâ, kahr, beddua okuyarak, gizli-açık şirk sözleri söyleyerek, işlediğim, işlenmesine sebep olduğum, haramzade nesiller dünyaya gelmesine sebep olarak işlediğim, bildiğim, bilmediğim tüm hata ve günahlarımdan, kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar zekâtını vermeyen ve eksik veren geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve affı adına, **yarattığın katreler ve zerrelere adedince, yeryüzünde zekâtını vermeyen ve eksik verenler sayısınca, huzuruna zekât borçları ile gelenler ve gelecekler sayısınca, Allahım; şu isimlerinin hakkı için;**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Allahım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlik’ül-Mülk, Yâ Zü’l-Celâli ve’l-İkram.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Kuddûs. Yâ hayyül-lezi yerzuku külle hayy (ey bütün dirileri rızıklandıran gerçek hayat sahibi), **Yâ muğniye meni’s-teğnah** (ey maddî ve manevî zenginlik isteyenleri zenginleştiren), **Yâ Vehhâb** (ey bol bol hediyeler veren).

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

“Sadakalar ancak şunlar içindir : Fakirler, yoksullar, o işte çalışan görevliler, müellefe-i kulûb (kalbleri İslâm’a ısındırılacaklar), köleler, borçlular, Allah yolundakiler, yolda kalmışlar. Allah tarafından böyle farz kılındı. Allah her şeyi bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.”

“İman edip iyi işler yapan, namazı dosdoğru kılıp zekâtı verenlerin Rabbleri katında elbette mükafatları vardır. Onlara hiçbir korku olmadığı gibi, onlar mahzun da olmazlar.”

EKSİK ZEKÂT, FAİZ ALIP-VERMEK, SOY LÂNETİ, ZULÜM, TECAVÜZ, ENSEST V.B. KISAS VE KEFÂRET NİYETİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahım! Benim, eşimin ve çocuklarımızın, annelerimizin-babalarımızın ve soylarının, soyumuzdan tüm ölmüş ve sağ olanların ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm mü'minlerin şirk ve isyana girerek, Kur'an-ı Kerim'e ve peygamberlere iftira ve hakaretler yaparak ve yalan yeminler ederek, dinsizlik yaparak, **Allah'a ve kutsal değerlere söverek**, adam öldürerek, **Allah'ı ve Kur'an-ı Kerim'i şahit tutarak** ve **Kur'an-ı Kerim'e** el basıp yemin ederek, insanları kibirlenip, kınayıp aşağılayarak, zina yaparak, lânet ve beddua yaparak, ensest ilişkiler yaparak ve bu ilişkilerden çocuklar dünyaya getirerek, eşcinsel ve sapkın ilişkilerde bulunarak, yalanlar ve iftiralar ile evlilikler kurarak ve bu evliliklerden çocuklar dünyaya getirerek, zekâtı vermeyip fakirin hakkını yiyerek, faiz yiyerek, haram ve haksız miras yiyerek, evlendikleri ve evlendiğimiz eşleri aldatarak çocuk dünyaya getirerek, taciz ve tecavüz yaparak işledikleri ve işlediğimiz zina günahlarının ve günahlarımızın ve yedikleri ve yediğimiz haramların affına ve zina ile ve haramzade çocuklar dünyaya getirmek ile işledikleri ve işlediğimiz günahların affına, zina yapmasına sebep oldukları ve olduğumuz insanların günahlarının affına, taciz ve tecavüz ettikleri ve ettiğimiz, zulüm ve haksızlık yaptıkları ve yaptığımız kişilerin yaptıkları beddua ve lânetlerin kalkmasına, haksızlığa, tacize, tecavüze, zulme uğrayarak beddua ve lânet edenlerin dahi günahlarının affına vesile olması ve bu kişilerin yaptıkları beddua ve lânetlerin kalkmasına vesile olması, faiz almasına ve vermesine ve büyük günahları işlemelerine sebep oldukları ve olduğumuz insanların, kibirlenerek kınayıp aşağıladıkları ve kınadığımız insanların affına ve hidayetlerine vesile olması ve faiz alıp vermekle işledikleri ve işlediğimiz günahların affına vesile olması ve tüm zekât düşen fakirlerin günahlarının affına vesile olması ve o fakirlerin başarılarındaki belâ ve musibetlerin def'ine vesile olması ve zekâtı terk ile işledikleri ve işlediğimiz günahların dahi affına vesile olması ve kefâret olması niyeti ile

ve cümlemizden ve cümle mü'minlerden ve zürriyetlerimizden şeytanın tüm bu saydığım ve sayamadığım günahlar ile yalan, zina, sapkınlık, taciz, tecavüz, ensest ve eşcinsel ilişkiler, faiz, zulümler, zâlimlere taraftar olmak, verilmeyen zekât, haksız miras, kınamak, büyüklenip kibirlenmek ve yukarıda tüm saydığım sebepler ile; şeytanın bizden, soy ve zürriyetlerimizden, mal ve evlâtlarımızdan ve mü'minlerden dahi **mallarına ve evlâtlarına** ortak olarak aldığı **tüm ortaklığının ve hisselerinin** dahi kalkmasına ve saydığım ve sayamadığım, bildiğimiz ve bilmeden işlediğimiz tüm günahlarımıza **kefâret** olması ve **affına vesile olmasına** tüm mü'minlerin başlarındaki ve başımızdaki belâ ve musibetlerin dahi kalkmasına vesile olması **er-Rahmân ve er-Rahîm isminin tecellisine mazhar olmak ümidi ile niyet ettim Allahım senin rızan için 280 fakir doyurmaya** (evli olanlar 560 fakir doyurmaya niyetlenecekler) veya **41 gün oruç tutmaya** (maddî gücü olmayanlar oruç tutacaklar ve evli olanlar karı-koca tutacaklar ve bir fakir aileyi doyuracaklar veya doyuracak kadar erzak veya para yardımı yapacaklar.)

Türkiye'de kişi başı doyurma ücreti : 15 TL.

Afrika'da kişi başı doyurma ücreti : 4 TL.

- (Evli olanlar) 560 fakiri doyurmaya niyet ettim.

Türkiye=8.400 TL. Afrika=2.240 TL.

- (Bekâr olanlar) 280 fakiri doyurmaya niyet ettim.

Türkiye=4.200 TL. Afrika=1.120 TL.

- (Maddî imkanı olmayan) 41 gün oruç tutmaya ve 1 aileyi 1 öğün doyurmaya niyet ettim.

TERK-İ ZEKÂT TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallî alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Haketmediğimiz halde lütfunla ve rahmetinle kendi mülkünden bizlere emanet verdin ve bunun kırkta birini başka kullarına vermemizi istedin. Biz ise malın mülkün sahipliğini kendimizde bilerek edepsizlik ettik. Emanete hıyanet ettik, cimrilik ederek malın mülkün sahipliğine kalkışıp haddi aşanlardan olduk. İslâmın beş şartından bir şartını; 'zekât' emrini çiğnedik. Cimrilik ederek

zekât vermemiz gereken insanların yokluktan ağlamalarına, zorluk çekmelerine, belki de isyan etmelerine, minnet esareti altında kalmalarına sebep olduk, uhuvveti kırdık, yetimin, yoksulun, fakirin hakkını vermedik, çaldık. Ve bu malı kendi boğazımızdan, soyumuzun, zürriyetimizin boğazından geçirerek soyumuzu, zürriyetimizi lânetledik. Ve şeytanın mallarımızdan ve evlâtlarımızdan hisseler almasına sebep olduk.

Allahım; bu cimrilikten, bu hırsızlıktan, bu günahtan, benim, soyumun (*eşimin, soyunun*) ve zürriyetimizin adına Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananlar adına sana tevbe ediyorum.

Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Estağfirullah Yâ Mâlik'ül-mülk!

Estağfirullah Yâ Rezzâk!

Estağfirullah Yâ Mukît!

TERK-İ HAC VE UMRE TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Nefsime ve şeytana uyarak, senin emir ve yasaklarına riayetsizlik ederek, gaflet ve cahillik ile; Allahım! maddî ve manevî imkanlarım olduğu halde, hac ve umre vazifemi erteleyerek veya hacca ve umreye gitmeyerek farz olan hac ve umre ibadetimi terk etmekten, inkâr etmekten, isyana düşmekten, hacca ve umreye gidenleri kınamaktan, aşağılamaktan, küçümsemekten, beğenmemekten, hacca ve umreye gidenlere küfür ve hakarete bulunmaktan, iftira atmaktan, hacı adaylarını çekiştirmekten, dedikodusunu yapmaktan, hac ibadeti ile dalga geçmekten, hacca ve umreye gitmek isteyenlere engel olmaktan, **hacçı ve umreyi** inkâr etmekten, “*hacca ve umreye ne lüzum var, oraya gitmek araplara para yedirmek*” demekten, hac ve umre adakları adamaktan, soyumdan adanan adakları araştırmamaktan, okul, yaşlılık, para, yaşam, hastalık üzere sözler vererek hacçı ve umreyi adak ve pazarlık konusu yapmaktan, “*hacca ve umreye gidersem söz kurbanlar keseceğim*” demekten, **hac şartları** yerine geldiği halde hacçı

yerine getirmemekten, faiz ve tefecilik paralarını helâl görüp hacca ve umreye gitmekten, gitmeyi istemekten, “*bu kadar günah ile hacca ve umreye gidersem afdolunurum*” diye kesin hüküm vermekten, maddî ve manevî hiç bir engel olmaksızın, bugüne kadar yerine getirmedığım hac ve umre ibadetlerim için pişmanlık duyarak ve imkanlarım doğrultusunda yerine getirmeyi isteyerek ve niyet ederek terk ettiğim hac ve umre ibadetlerimden, hac ve umre için söylediğim lânet, belâ, kahr, intizar isyan ve şirk sözlerimden, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar adına, **yarattığın katreler ve zerreler adedince, hacca giden ve gidecekler sayısınca, hac vazifesini yerine getirerek ve getirmeden vefat edenler sayısınca,**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahım! **Tevbelerimi ve dualarımı** Kadir gecesi Kâbe’de, Arefe günü Arafat’ta yapmışım gibi kabul eyle... (*âmin*).

Hem o zamanların tamamını; gecelerini Kadir gecesi, gündüzlerini Arefe günü olmuş gibi kabul eyle... (*âmin*).

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de Kur’an-ı Kerim, Cevşen, Risale-i Nur okumuşum gibi,**

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de teheccüd kılmışım gibi, dua etmişim gibi,**

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de tavaf etmişim gibi,**

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de ağlayarak tevbe, istiğfar etmişim gibi,**

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de en makbul salavatlari okumuşum gibi,**

ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de “Sübhanallahi ve’l-hamdülillahi ve lâ ilâhe illallahu vallahu ekber” demişim gibi,**

Ve gecelerinin tamamını; **Kâbe’de en razı olacağın şekilde ihya etmişim gibi, en güzel ameller, en güzel niyetler etmişim gibi,**

Ve gündüzlerinin tamamını; **arefe günü oruç tutmuşum gibi, dua etmişim gibi, vakfe yapmışım gibi,**

Ve gündüzlerinin tamamını; **Arafat’ta ağlayarak tevbe, istiğfar etmişim gibi, en makbul salavatlari okumuşum gibi,**

Ve gündüzlerinin tamamını; **Arafat’ta en razı olacağın şekilde ihya etmişim gibi, en güzel ameller, en güzel niyetler etmişim gibi kabul eyle... (*âmin*).**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Yâ Müyessir (ey hayırlı işleri kolaylaştıran), **Yâ Mutahhir** (ey her şeyi maddî ve manevî kirlilerden temizleyen), **Yâ Münevvir** (ey nûruyla her şeyi nurlandıran), **Yâ Rabbe'l-beyti'l-haram** (ey Beytü'l-Haramın Rabbi), **Yâ Rabbe's-şehri'l-haram** (ey haram ayların sahibi), **Yâ Rabbe'l-Mescidi'l-haram** (ey Mescidi'l-Haramın Rabbi), **Yâ Rabbe'l-beledi'l-haram** (ey haram belde olan Mekke'nin Rabbi), **Yâ Rabbe'r-rükni ve'l-makam** (ey Rükni-ü Hacerü'l-Esved ve Makam-ı İbrahim'in Rabbi), **Yâ Rabbel-meş'aril-haram** (ey Meş'ari'l-Haramın Rabbi), **Yâ Rabbe'l-hılli ve'l-haram** (ey helâl ve haramın Rabbi), **Yâ Rabbe'n-nuri ve'z-zalâm** (ey nur ve karanlığın Rabbi), **Yâ Rabbe't-tahiyyeti ve's-selâm** (ey tahiyyât ve selâmın Rabbi), **Yâ Rabbe'l-celâli ve'l-ikram** (ey celâl ve ikrâmın Rabbi).

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

NAMAZ, ORUÇ, ZEKÂT VE HACCI TERK ETMENİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Gücümün yettiğince sana olan ahdim ve va'dim üzereyim. Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm.

Allahım! Benim ömür sermayem ve kuvvetim senin sayısız ihsan ve ikramlarına karşı hakkıyla şükürde bulunmaya yetmez. Allahım! Bizler ne kadar kusurlu olsakta, sen sonsuz rahmetinle bizlere merhamet edensin. Az bir külfet karşılığında ücreti pek büyük cennet gibi ebedi saadetin anahtarlarını bizlere va'd edensin ve biz kullarına yaptığı hatalarında bile merhamet ederek, sabır göstererek, kendine geri çevirensin.

Allahım! Senin emir ve yasaklarına itaatsizlik ederek, farz olan ibadetlerimizi ve ahlâk kurallarını terk ederek, gevşeklik göstererek, dünya ve âhiretimize zararlar verdik, verdiğin nimetlere ve rızıklara şükretmenin karşılığında nankörlük ettik. Sana kulluk etmek ve şükretmek için yaratıldığımızı düşünmeyerek, sırf dünya için yaratıldığımızın gafletine düşerek, namaz kılmayarak, ibadetlerimizi yerine getirmeyerek ve eksik yaparak, ibadetlerimizde cimri davranarak, dünyanın geçici saatlerini cennetin ebedi saatlerine tercih ettik ve dünya lezzetinden kat kat daha lezzetli ve doyurucu olan âhiret nimetlerini, lezzetlerini nefsanî ar-

zularımız için yok saydık. Rızkın bereketi, canların temizliği olan zekâtlarımızı vermeyerek, cimrilik ettik ve zekât vermemek için mal sahibi, mülk sahibi olma korkusu ve endişesine kapıldık. Yoksul ve fakir olmayı tercih ettik, yoksulun ve fakirin hakkını yedik, hac gibi üstün bir ibadet ile günahlardan arınmanın ve bağışlanmanın karşılığında, maddî ve manevî çıkarlarımız adına hac ibadetimizi geciktirdik ve unuttuk, sözler ve şartlar verdik, haram paralar ile hac ibadeti yapmayı normal görecektik kadar dünyaya ve içindekilere bağlandık. Orucu terk etmek ile orucun sevabından ve hayrından mahrum kaldık. Oruç tuttuğumuz halde çıkarlarımız ve menfaatimiz için tuttuk, her zaman fakr ve acz içinde olduğumuz halde orucun ve ibadetlerin zenginlere farz olduğunun gafleti içinde yaşadık.

Allahım! Biz dünyanın gafletine dalarak unutanlardan olduk. Allahım! Sen sonsuz rahmetin ve şefkatinle bizi bizden daha çok düşündün, biz ise kendimize zulmedenlerden olduk.

Allahım! Azametinin ve kereminle bizleri yine de huzuruna çağırdın, bizlere çıkış yollarını gösterdin, bizi tevbeyle duaya ve pişmanlığa davet ettin, kalplerimizi dilediğin gibi değiştirdin. Senin mağfiretine ve affediciliğine sığınarak sana yalvarıyorum ve senden istiyorum.

Allahım! Başıma gelen belâ ve musibetlerde senin bizlere rahmet ve merhamet ettiğini günah ve hatalarımızın dünyada kefareti ödeyebilmemiz için bizlere yol gösterip gaflet perdemizi kaldırıp bizleri saadet-i ebediye olan âhiret dünyasına hazırladığını çeşitli vesileler ile imtihan ettiğini unutup, senin bizleri doğruya hak olana iletmene rağmen hata ve günahlarda ısrarcı davranarak, bizlere tebliğ olunan konularda nefis ve hevamızın sözlerini dinleyerek, tevbe ve dualara icabet etmeyerek, tevbe ve dualarımızda arınmadığımızı düşünerek, ihtiyaç duymayarak, namaz, hac, zekât, sadaka, oruç gibi ibadetlerde kabul olunmadığımızı, senin huzuruna, senin rızan için yaptığım ibadetlerimde kabul edilmediğimi, kabul olunmadığımı, kabul etmeyeceğini düşünerek, söyleyerek, vesveselere kulak asarak, kendi kendime hükümler vererek, senin işine karışarak, senin rahmetinden ümit keserek, her zaman vücud ve varlığımızın, sana ve emir ve yasaklarına muhtaç olduğunun gafleti ile bizlere vesile olan kullarını sana aracı tayin ederek, onların bizi sana yaklaştıracığına inanarak ve düşünerek, kullarının sadece cüz'î ilim ve irade ile bizleri sevk edeceğini, akıl fikir konularında istişare edebileceklerini unutarak, idrak edip algılamak istemeyerek, sevk olunduğum ve tevbe ettiğim halde nefsimi uyarak, istek ve arzularımdan sana sığınmayarak, ibadetlerimi terk edip ibadet ve kulluğumda birşey kazanmadığımı düşünerek, beni günah ve hatalarımdan hiçbirşeyin temizleyemeyeceğini düşünerek, kibirlenmekten, günah ve hatalarımı senin büyüklüğünden ve affediciliğinden büyük

görmekten, hakkında bilgim olmayan konularda tebliğde bulunarak, kullarını günahlara sevk etmekten, günahlarını senin rahmet ve merhametinden büyük görmelerine, yanlış sevk olmalarına ve farz olan ibadetlerini ve ibadetlerimizi yanlış yollarda doğru yaptığımızı zannederek, bırakmalarına, bırakmamıza ve cennetinden ve rızandan mahrum kalacağımız söz, hareket, fiil ve davranışlardan, tebliğler ve öğütlerden, sebep olduğum ve sebebiyet verdiğim soy ve zürriyetimden, aynı hata ve günahlardan, yanlış sevk olunanlar adına, **kendi adıma, eşim adına, benim ve eşimin soy ve zürriyetleri adına, yanlışta olduğu halde doğru yolda olduğunu zannedenlerin hakka ve doğruya sevk olması** adına, ibadetlerimizi ve ibadetleri terk eden, eksik zekât veren, zekât düştüğü halde vermeyen, namaz kılan, kılmaya gücü yettiği halde kılmayan, terkeden, oruç tutan, tuttuğu halde bozan, bozduğu oruçları yerine getirmeyen, kefareti ödemeyen, hacca gitmeye gücü varken gitmeyen, gitmek için sözler ve yeminler verenlerin tümü adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm inananlar adına ve **Ümmet-i Muhammed**'den (*sallallahu aleyhi vessellem*) tüm saydıklarımın eksik olan ibadetlerinin tamamlanması, tamamlayamadıkları ibadetlerin affı ve affımız için, ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Yâ men lehü'l-beytü ve'l-haram (ey Kâbe-i Muazzama ve Harem-i Şerîfin sahibi), **Yâ Kâbil** (ey rızâsı için yapılan işleri kabul eden), **Yâ men en'ame bi-havlih** (ey güç ve havliyle nimet veren), **Yâ men ekreme bi-tavlih** (ey geniş ve bol imkânlarıyla ikram eden), **Yâ men âde bi-lütfih** (ey tekrar tekrar lütufta bulunan), **Yâ men yehdi men yeşâ'** (ey dilediğine hidayet eden), **Yâ men yudillu men yeşâ'** (ey sapmayı dileyene izin veren), **Yâ Vehhâb** (ey bol bol hediyeler veren), **Yâ Samed** (ey hiçbir şeye muhtaç olmayan ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu), **Yâ Ehakk** (ey bütün gerçeklerden daha gerçek ve ibâdete en çok lâyık olan), **Yâ muğniye meni's-teğnah** (ey maddî ve manevî zenginlik isteyenleri zenginleştiren), **Yâ men yakbelü uzre't-tâibin** (ey tevbekarların özrünü kabul eden), **Yâ Sabbâr** (ey çok sabreden ve kullarına sabır gücü veren), **Yâ Rezzâk** (ey bütün rızka muhtaç olanları rızıklandıran).

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

TESETTÜR TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Yâ Rabbe'l-âlemin, Senin tesettür emrine yüz çevirdim. Nefsime, yabancı erkeklere/yabancı kadınlara kendimi beğendirmek ve hoş geldiği için açılıp-saçıldım. Senin emrine karşılık nefsimi tercih ettim. Tesettürsüzlük yaparak emrine âsî oldum. Tüm kalbimle ve samimiyetimle huzuruna geldim Yâ Rabbi, tevbe ettim kabul eyle **Yâ Tevvâb**, hâlimi merhametinle ıslâh eyle.

Yâ Mucîbe'd-deavât. Tevbe ettim. Estağfirullah.

Yâ Rabbi, zaman zaman nefsimdeki kusuru görmeyip “tesettür ayeti önce erkeklerin göz kapaklarına indi” diyerek, veya “erkekler bana niye baktı” gibi vesveselerin peşinden erkekleri kınama, iradesiz varlıklar olarak görme, küçük görme, kin kuma, iftira atma, Allahım senin yaratılış hikmetlerini küçük görme gibi fikir ve zikirlerle kendi nefsimdeki kusuru örtbas etmeye çalışarak, bu sözlerle erkeklere kinlenerek ve diğer erkek ve kadınlara aynı kinin yayılmasına kukla olmaktan dolayı,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Yâ Afûvv, bir erkek olarak tesettürsüz kadınlara şehvetle bakmaktan tevbe ettim. Kadınları tesettüre uygun olmamalarından dolayı kınamaktan ve onlara bakmam haram olduğu halde bakarak günaha girmekten ve baktığım kadınların günaha girmesine sebep olmaktan, hem kendi adıma hem de baktığım kadınlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah.

Tesettür sebebiyle kadınlara düşmanlık ve kin beslemekten ve bunun yayılmasına kukla olmaktan dolayı tevbe ettim.

Bir erkek olarak göbek ve diz kapağımın arasını tam olarak örtmeyen elbiseler giymekten, vücudumu belli edecek dar ve şeffaf elbiseler giymekten, karşı cinsi andıran ve özendiren elbiseler giymekten,

Tevbe ettim. Estağfirullah.

Yâ Rabbi, tesettüre uygun olmayarak gezip, belki de karşı cinsin şehvetlerini azdırmak, nefislerini azdırmak, göz zinası günahına düşmelerine sebep olmak, cinsellikle ilgili günahlara meyletmelerine sebep olmaktan dolayı,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Eğer bu günahlara düşmelerine sebep olduğum kimseler varsa onlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Yâ Tevvâb, Kur'an-ı Kerim'deki mahremiyet ayetlerini tam olarak okuyup öğrenmemekten ve bu sebeple bana nikahları düşükleri halde bazı yakın akrabalarımı mahrem sanmaktan dolayı işlemiş olduğum günahlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah.

Yâ Settâr, Senin beni tesettür emrinle korumak istediğini idrak edemeyip senin emrine hor bakmaktan, burun kıvrımdan, tesettür ayetlerini inkâr edecek derecede tevil etmekten veyahut inkâr etmekten dolayı işlemiş olduğum günahlardan dolayı,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Yâ Erhame'r-rahimîn, anne-babamın ve anne-babamın soyundan ve zürriyetinden tesettürsüzlük ve açık-saçıklık günahını işleyenler adına tevbe ettim.

Eşimin ve anne babasının, soyunun ve zürriyetinin adına da tevbe ettim.

Ümmet-i Muhammed'den (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm mü'minler adına dahi,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Settâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

{Estağfirullah} (100 tekrar)

TESETTÜR TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Lâ ilâhe illâ ente sübhaneke inni küntü mine'z-zâlimin.

Allahım! Biz kullarına emrettiğin ve görünmesini yasak ettiğin âzâlarımıza ve mahrem yerlerimize sahip çıkmayarak, erkek ve kadınlara göstererek, şehvete, zinaya meyil, tecavüz, sapıklık ve sapkınlıkların çoğalmasına sebebiyet verdiği-

miz günahlardan, **başkalarının göz zinası işlemesine ve zinaya sevk olmalarına yardım etmekten ve sebep olmaktan,**

Allahım! Süslerimizi ve ziynetlerimizi görünmesini yasak ettiğin kullarına göstererek, mutluluklarımızın ve huzurumuzun bozulmasına sebep olduğumuz günahlardan,

Allahım! Bizlere girilmesini yasak ettiğin yerlere girmekten ve yasak ettiğin yerlerde bulunarak işlediğimiz günahlardan,

Allahım! Bizlerin soy ve zürriyetlerinden ölmüş ve sağ olanların, anne-babalarımızın, kardeş ve akrabalarımızın, temiz ve iffetli kadınlara atmış olduğu tesettür ve mahremiyete leke getiren iftira ve dedikodulardan *“biz ne kapalılar gördük asıl kapalılardan korkacaksın; çarşafın dışına değil içine bakacaksın; çarşafı tesettürü kendisine moda yapmış; süslü cariye; kapanmakla bir şey olsaydı, kapanmakla insan olunmuyor; Allah insanın dışına bakmaz içine bakar; tesettür ve çarşafılardan nefret ediyorum; lânet olsun çarşafa tesettüre; üstü cami altı kilise”* gibi ve benzeri şirk isyan, lânet, beddua, sitem, intizar, dedikodu, iftira, aşağılama, kınama, hased, kin, nefret içeren sözler ve kelimeler sarf ederek işlediğimiz ve işlenmesine sebebiyet verdiğimiz günah ve hatalardan,

Allahım! Eşlerimize, kardeşlerimize, anne-babalarımıza, çocuk ve akrabalarımıza tesettürü tebliğ etmeyerek, onları ve kullarını kendi arzu ve isteklerimiz ve zevklerimiz için kapanmasını, kendi arzu, istek ve zevklerimiz için açılmasını isteyerek, senin emrin iken tesettürü sana adak, nezir ve şart konusu yapmaktan, ibadet ve sadâkat üzerine yeminler ederek tesettürü şartlamaktan, *“tesettüre girersem insanlar beni aşağılar”* diyerek ve düşünerek, bizlere fitrî ve farz olan tesettürü terketmekten, terkedilmesine sebep olan söz ve cümlelerden, nefsimin sözlerine kulak asmaktan, olay ve hadiselerin zâhirî sebeplerine bakarak, hakiki sebeplerinden gaflet ederek, tesettürlü iken tesettürü terk ederek, senin emrinden ve rahmetinden yüz çevirmekten, tesettüre girmeme engel olan hata ve günahlarımı ikrar etmeyip gururlanarak, senden istemeyerek, kullarında arayarak, tesettürü yaş, zaman, mekan ve evlilik konularında şartlayarak, senin emrin ve rızana kavuşmak için giymeyerek, kullarının baskısı ve zorlaması yüzünden giyerek, kalben ve aklen tesettürü kabullenmeyerek, kin, garaz, buğz, adavet, kibir, su-i zan, hased, tereddüd gibi hastalıklara müptelâ olarak yaşamaktan, çıplaklığa ve zina günahlarına sebep olacak günah ve hatalarımızdan,

Allahım! Ben, sana, kendi adıma, eşim ve zürriyeti adına, anne ve babam, kardeş ve akrabalarım adına, **tüm ehl-i imandan** aynı günahlar ile senin huzuruna gelenler ve gelecekler adına, tesettüre riayet etmeyen ve saygısız davranan zina

günahları ile cehennemini hak eden kullarının affı için, onların ve bizlerin şirk, isyan, kin, adavet, buğz, ucb, riya, hased, kibir gibi işlediği ve işlenmesine sebep olduğu ve olduğumuz tüm günah ve hatalardan kendi adıma **tüm ehl-i iman** ölmüş ve sağ olanları adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men setera ale'l-kabîh (ey çirkinin üzerini örten).
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hasena't-tecâvüz (ey günahkârları cezalandırmaktan vazgeçmesi en güzel olan). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ vâsia'l-mağfirah** (ey mağfireti geniş olan). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ sâtira'l-averât** (ey utanılacak şeyleri örten).
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mutahhir (ey herşeyi maddî ve manevî kirlerden temizleyen). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ kerime's-safh** (ey affı bol olan). **Tevbe ettim. Estağfirullah yâ âzime'l-menn** (ey iyiliği büyük olan). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men hüve yünci'l-helkâ** (ey helâk olana necat veren). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men hüve edalle ve ehda** (ey saptıran ve hidayet veren). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mufassıl** (ey bütün müşkülli halleden hak ile batılın arasını ayıran). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübeddil** (ey istediğini istediği şekilde değiştiren). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hâdiye meni's-tehdah** (ey kendisinden hidayet isteyenlerin hidayet edicisi). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ kâliye meni's-teklah** (ey gizlenecek yer arayanların üstünü örten).

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Allahım! Tesettürsüzlükten ve ayıplarımın görünmesinden sana sığınırım.

Allahım! Huzur ve mutluluklarımın bozulmasına sebep olan günahlardan sana sığınırım.

Allahım! İftira ve dedikodulardan sana sığınırım..

Allahım! Çarşaf ve tesettüre leke getirecek söz ve düşüncelerden sana sığınırım.

Allahım! Senin hakkında hüküm ve kararlarda bulunmaktan sana sığınırım.

Allahım! Tesettür ile sana şart koşarak adak adamaktan sana sığınırım.

Allahım! İbadet ve sadâkat üzerine yeminler etmekten sana sığınırım.

Allahım! Farz olan tesettürü terk etmekten sana sığınırım.

Allahım! Rahmetinden yüz çevirmekten sana sığınırım..

Allahım! Kendimi şartlayarak zulüm etmekten sana sığınırım.

Allahım! Emir ve yasaklarına karşı gelmekten ve âsî olmaktan sana sığınırım.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Not-1 : Bunları yaparken sakın adak adamayın, söz vermeyin. Yapacak durumunuz yok ise bir Fatiha 3 İhlâs okuyup hediye edin. Gücünüz var ise hemen yapın. Şeytandan Allâh'a sığının. Tebliğde bulunurken dikkatli sözcükler kullanın, zorlamayın, uzaklaşmasına sebep olacak kelimelerden kaçının. Düşünerek tevek-külünüzü yapın. Allâh'dan kalplerindeki mühürü kaldırmasını dileyin. Yapmadan önce onun ve ailesinin hata ve günahları için tevbe-istiğfar edebilirsiniz. Onun adına engellerinin kalkması niyeti ile gönül sadakası verebilirsiniz.

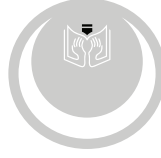
Allahım niyetine girdiğim ve gireceğim işlerde şeytanın ruhsat almasına ve vesvese vermesine sebep olacak ve nefsimin vesvesesi ve şerlerden senin yüce azametine sığınırım.

Rabbi yessir velâ tuassir, rabbi temmim bil hayr.

Not-2 : Soy ve zürriyetlerinizden âhirete göçmüş olanlar ve tüm yaşayanlar adına tesettürsüzlük ve benzeri günahlar ile giden tüm Ümmet-i Muhammed adına bir kardeşinize tesettürü tebliğ edin. Tesettüre teşvik amaçlı hediye tesettür verin. Kur'an kurslarına başlayan hanım kızlar veya durumu olmayan kardeşlerimize tesettür ve seccade, Kuran-ı Kerim hediye edebilirsiniz.

İbadet ve sadâkat üzerine verilen yemin için 3 gün oruç veya cami temizleyebilirsiniz.

Şu şekilde niyet edebilirsiniz : Allahım! Tüm Ümmet-i Muhammed'in (aleyhi's-salatu vesselâm) günahlarının affı, ölmüş ve sağ olanlardan tesettüre karşı çıkanların ve tesettürsüz bir şekilde senin huzuruna gelenlerin, **Kur'an-ı Kerim, Hatim**, ibadet ve sadâkat üzerine verilen yeminlerin ve **Kur'an-ı Kerim'e** yapılan saygısızlıkların affı ve sadakası niyetine, bu seccadenin üzerinde namaz kılanların, tesbih çekenlerin sayısı ve okuduğu her **Kur'an-ı Kerim'in** harfleri sayısınca, ölmüş ve sağ olanların adaklarının kalkması, ruhlarının ve ruhaniyetlerinin huzura kavuşması ve onların ve bizim amel defterlerimize sadaka hükmüne geçmesi niyeti ile **niyet ettim Kur'an-ı Kerim vermeye, tesbih vermeye, tesettür dağıtmaya, tebliğde bulunmaya.**

FAİZ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizler helâl kıldıklarını terk ederek veya kabul etmeyerek, dünyevî çıkar ve kazançlarımız adına dünyamızı ve âhiretimizi unutarak, faiz ve banka gibi haram yollara başvurarak, asıl zarara uğrayanlardan olduk. Senin emir ve yasaklarına riayetsizlik etmek, bizim başımızda belâ ve musibetlere davetiye olduğu halde biz, nefislerimizi ve kendimizi temize çıkardık.

Allahım! Sonunda hüsrana ve üzüntüye uğrayan biz olduk.

Allahım! Sen bizleri iktisat ve kanaat ile helâl yoldan geçinen kullarından eyle!

Allahım! Bizleri ahir zamanın fitne ve tuzakları olan bankalardan muhafaza eyle!

Allahım! Faizin her türlüünü haram kıldığı halde, “faiz helâl” diyerek nefsim ve isteklerim adına faize bulaşarak, işlemiş olduğum bütün günahlarımdan, kat kat arttırılmış faizi almaktan, vermekten, aracı olmaktan, faiz yemekten ve aileme yedirmekten, faiz için yatırım yapmaktan, faiz ödemekten, faiz almaktan, faiz ile yaptığım her türlü alış-verişlerimden, “faizde alış-veriş gibidir” demekten, faiz parası ile yediğim, içtiğim, giydiğim, kullandığım her türlü haramlardan, faiz ile ev almaktan, faiz ile araba almaktan, kredi ve faiz ile işyeri açmaktan, faiz ile edindiğim her türlü kazançlarımdan, faiz kullanarak yaptığım bütün yatırımlardan, banka kredisi kullanmaktan, bankacılık işletim sistemi adı altında çalışarak faiz lobilerine yardımcı olmaktan, para transferine aracı olmaktan ve yardım etmekten, faiz işletim sistemi içerisinde helâl kazanç aldığımı çaba göstererek alınımın terini ve çabalarımın karşılığını aldığımı iddia etmekten ve düşünmekten, borsaya para yatırarak helâl olan paramı faize ve harama bulaştırmaktan, ticaretime faiz bulaştırmaktan, tefecilik yapmaktan, çek-senet yaparak faiz koymaktan, faiz almaktan ve faiz vermekten, faiz ile borçlanmaktan, faiz ile alacaklı olmaktan, ayetleri ve hadisleri gördüğüm bildiğim ve öğrendiğim andan itibaren faizden vazgeçmemekten, kendi kanunlarımı koymaya çalışarak faizle alınmış herşeyi canıma, kanıma, aileme, evime gelenlere, kullarına helâl kılmaktan, ye-

dirmekten, içirmekten ve kullandırmaktan, faiz ile iflâs ederek müflis bir hayat yaşamaktan, isyan etmekten, aldığım ve verdiğim faizler nedeni ile borçlanarak sana isyan etmekten, faiz alıp vererek sana ve rasulüne savaş açmaktan, faiz yediğim halde borçlanarak paramı, rızkımı, bereketimi kesmene isyan etmekten, sana iftira atmaktan, dualarıma cevap vermediğini düşünmekten, beni bir başıma yalnız bıraktığını düşünmekten, rızık ve bereketin kendi yaptıklarımda olduğunu zannetmekten ve sünnet-i seniyyeye uymamanın cezası olarak bereketsizliğe sebep olmaktan, faizin ilerlemesine aracı ve yardımcı olmaktan, faizin her türlüşünden,

Allahım! Faiz ve banka adına bulaştığım ve benimde bulaştırdığım her türlü parasal lânetlerden, zekâtı, sadakayı, faiz paraları ile vermekten, faiz ile alınan mülkiyetlerin, tarlaların, evlerin, arabaların, yiyeceklerin, içeceklerin, giyeceklerin, sana kulluk ve ibadet için verdiğin bedenimi lânetli bir hale getirmesinden ve faiz ile alınmış eşyalar ile senin huzuruna gelmeyi seçmekten, faiz paraları ile ibadet etmekten, kurban kesmekten, hacca gitmekten, sadaka ve zekât vermekten, yetim ve fakirleri yedirmekten, içirmekten, giydirmekten, faize hizmet etmekten, faiz paraları ile hayır yaptığımı zannetmekten, faiz paraları ile mazlum ve fakirlerin, yetimlerin haklarını gasp etmekten, faiz ile rızık ve bereket beklentisi içinde olmayı dilemekten, paraya, mala, mülke, arabaya, cana, kana, eşe, evlâda, soyuma, senin yarattıklarına, yaratacaklarına faizi bulaştırmaktan, mülküne ve mukadderatına, gizli-açık şirk sözleri, isyan, lânet, belâ, kahır, sitem, öfke, kin, hased, intizar etmekten ve bana vermemiş, kullarına vermiş olduğun mülkleri, ziynetleri, elbiseleri, arabaları, evleri, paraları, kıskanarak, hırs yaparak, faiz ile elde etme çabasına girerek, **kredi kartı kullanarak, kredi kartlarını normal bir şey görerek**, cehenneme giriş biletimi kendi ellerim, ayaklarım, fikirlerim, düşüncelerim ile satın alarak, faiz için yürümekten, faiz için vermekten, faiz için almaktan, faiz için düşünmekten, faiz için konuşmaktan, faiz için hizmet etmekten, faiz için himmet etmekten, faiz ile âhirete olan yatırımımı dünyada faiz ile cehenneminden mülk edinerek ceza çekmeme gazaba ve azaba uğramama, faize vesile olmama, olduklarıma, faiz ile işlediğim bildiğim-bilmediğim tüm günah ve hatalarıma,

Faiz ile kazandığım, aldığım-verdiğim tüm haram kazançlardan beni, ailemi, soyumu, zürriyetimi ve tüm Ümmet-i Muhammed'i arındırmanı diliyorum ve istiyorum.

Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar faiz, haram ve haksız kazançlar yiyerek, kullanarak, giyerek, içerek, vücudlarımızın faiz ile büyüyen, gelişen her âzâsı ve

zerresi adına geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Yeryüzünde haram kazançlar elde ederek yaşayanlar sayısınca ve onların adına,

Yarattığın ve yaratacağın harama meyil ve sevk olan ve olacak kulların sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs, Yâ Rezzâk.

Yâ Rabbe'l-hıllî ve'l-haram (ey helâl ve haramın Rabbi), **Yâ Rabbe's-şehri'l-haram** (ey haram ayların sahibi), **Yâ ğunyete men la ğunyete leh** (ey zenginliği olmayanların zenginliği), **Yâ Basît** (ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını genişleten), **Yâ kesire'l-hayr** (ey hayrı çok olan), **Yâ mâlik'ül-mülk** (ey mülkün sahibi), **Yâ kadîyen-bi'l-hakk** (ey hak ile hükmeden).

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümme sallî alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

“Riba (faiz) yiyen kimseler, şeytan çarpan kimse nasıl kalkarsa ancak öyle kalırlar. Bu ceza onlara, “alışveriş de faiz gibidir” demeleri yüzündendir. Oysa Allah, alışverişi helâl, faizi de haram kılmıştır. Bundan böyle her kim, Rabbinden kendisine gelen bir öğüt üzerine faizciliğe son verirse, geçmişte olanlar kendisine ve hakkındaki hüküm de Allah'a kalmıştır. Her kim de yeniden faize dönerse işte onlar cehennem ehlidirler ve orada süresiz kalacaklardır.” “Allah faizi mahveder, oysa sadakaları bereketlendirir. Allah günahı ve inkârda direnen hiç kimseyi sevmez.”⁽¹⁾

“Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve artık faizin peşini bırakın, eğer gerçekten müminler iseniz.” “Eğer böyle yapmazsanız, o zaman Allah ve Resulü tarafından size savaş açılmış olduğunu bilin. Eğer tevbe ederseniz, sermayeleriniz sizindir. Haksızlık etmezsiniz, haksızlığa da uğramazsınız.”⁽²⁾

“Ey iman edenler! Kat kat arttırılmış olarak faiz yemeyin. Allah'tan sakının ki kurtuluşa eresiniz.”⁽³⁾

“Yahudilerin zulmetmeleri ve birçok kimseleri Allah yolundan alıkoymaları, yasaklandıkları halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri sebebiyle daha önce kendilerine helâl kılınan temiz şeyleri haram kıldık. Onlardan kâfir olanlara can yakıcı bir azap hazırladık.”⁽⁴⁾

(1) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/275-276.

(2) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/278-279.

(3) Kur'an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/130.

(4) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/161.

“İnsanların malları içinde artsın diye verdiğiniz faiz, Allah yanında artmaz. Allah'ın rızasını dileyerek verdiğiniz zekâta gelince, işte onlar, malları kat kat artmış olanlardır.”⁽⁵⁾

“Faiz 73 kısımdır. En aşağısı, kişinin anası ile zina etmesi gibidir.” “Allah-u Teâlâ, dört kimseyi Cennete koymaz: Bunlar, devamlı içki içen, faiz alan, yetim malı yiyen ve ana-babasına âsî olandır.”⁽⁶⁾

“Vücuduna dövme yapana, yaptırana, faiz alıp verene lânet olsun.”⁽⁷⁾

“Hep faiz yiyen sonunda fakirliğe düşer.”⁽⁸⁾

ZİNA TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Benim, (eşimin ve soyunun) anne-babamın, atalarımın ve soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin, Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm sana inananların;

El ile, dil ile, göz ile ve tüm âzâlarımız ile yaptıkları ve yaptığım tüm zina günahlarımdan ve günahlarından, müşrik halde, besmele çekmeden, nikahsız veya nikah bozuk vaziyette veya alkollü halde iken ilişkiye girerek dünyaya haramzade çocuklar getirme günahlarımdan ve günahlarından,

Doğan ve doğacak çocukların zinakâr olmalarına sebep olan yaptığım ve yaptıkları belâ, lânet, kahr, beddua ve tüm zina temennilerimden ve temennilerinden, hamilelikte yaşadıkları ters ilişkilerden, isyanlardan, şirk sözlerinden, belâ, lânet, kahr, beddualardan, anne-babaya, kayınvalide ve kayınpedere itaatsizlik ve isyanlarından, haram yemekten, alkol almaktan, zina yapmaktan ve doğacak çocukların zinakâr olmalarına ve şeytanın üzerlerinde hisse almalarına sebep olacak hatalarımdan ve hatalarından ve tüm günahlarımızdan,

Hak sahiplerinin, mazlumların, yetimlerin, misafirin, yolcunun haksızlığa uğrayan mirasçının, iftiraya uğrayanın, tecavüze ve tacize uğrayanın, hakları gasbedilenlerin, bana (eşime ve soyuna), anne-babama, atalarım, soyumdan ölmüş ve

(5) Kur'an-ı Kerim, Rum, 30/39.

(6) Hadis-i Şerif, Hakim.

(7) Hadis-i Şerif, Buhari.

(8) Hadis-i Şerif, İbn Mace.

sağlara ve zürriyetime, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm sana inananlara, zinakâr olmamıza ve olmalarına sebep olan tüm beddua, lânet, belâ, kahr ve tüm kötü dualarından,

Benim, (*eşimin ve soyunun*) anne-babamın, atalarımın ve soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm sana inananların; zina yapanları, eşcinsel olanları, lezbiyenleri, eşlerini aldatanları, evli olanlara sarkanları, tecavüzcüleri, tacizcileri, sapıkları, ahlâksızları, zinadan kötü yola düşenleri, **dua edip ıslahlarını istemek yerine onları kınayarak, aşağılayarak, hor görüp küçümseyerek** işlediğim ve işledikleri günahlarımdan ve günahlarından,

Kendi adıma (*eşim ve soyu adına*), anne babam adına, atalarım ve soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm sana inananların adına **yarattığın zerreler adedince**

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...} (100 defa)

(Tevbeden sonra Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar

tüm zina yapan inananlar adına sadaka veriniz.)

PORNOĞRAFI TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Benim (*eşimin*), anne-babamın (*eşimin anne babasının*), evlâtlarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, zürriyetimin (*eşimin soyundan ölmüş ve sağların*) ve tüm inananların,

Kızgınlık ve öfke ile, üzüntü ve kederle, gaflet ile, cahillik ve bıkkınlık ile, nefis, şehvet ve şeytana zaaf göstererek, helâl dairededeki keyifleri kâfi bulmayıp had-di aşarak,

Gözümüz ile müstehcen yayınları takip etmekten ve etmelerinden, haramlara bakmaktan ve bakmalarından, pornografi, zina, eş aldatma, anal, oral, fetiş, ölü sevicilik, aldatma, ensest, striptiz, homoseksüel, transseksüel, lezbiyen, çocuk

pornosu, pedofili, grup halinde ilişki, hayvanlar ile ilişki içeren videoları, film-
leri, şarkı kliplerini, web sitelerini, reklamları ve oyunları izlemekten ve izleme-
lerinden, izlettirmekten, izlemeye teşvik etmekten ve etmelerinden, röntgencilik
yapmaktan ve yapmalarından, müstehcen karikatür, fıkra, hikayeleri okumaktan
ve okunmalarını teşvik etmekten ve etmelerinden; helâl olmayan ilişkileri teşvik
eden web sitelerine abone olmaktan ve olmalarından, **yarattığın zerreler ve kat-
reler adedince,**

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Basîr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Dilimiz ile müstehcen sözler söylemekten ve söylemelerinden, anaya, bacıya,
sülaleye, soya ve zürriyete küfür etmekten ve etmelerinden, müstehcen fıkra, hi-
kayeler anlatmaktan ve anlatmalarından, bu fıkra ve hikayelerin anlatılmalarını
teşvik etmekten ve etmelerinden, **yarattığın zerreler ve katreler adedince,**
{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Kuddûs.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Kulaklarımız ile müstehcen sözleri ve şarkıları dinlemekten, zina, eş aldatma,
anal, oral, fetiş, ölü sevicilik, aldatma, ensest, striptiz, homoseksüel, transseksüel,
lezbiyen, çocuk pornosu, pedofili, grup halinde ilişki, hayvanlar ile ilişki içeren
hikaye ve fıkraları dinlemekten ve dinlemelerinden, bu hikayelerin dinlemesini
teşvik etmekten ve etmelerinden; anaya, bacıya, soya, sülaleye ve zürriyete kü-
fürleri dinlemekten ve dinlemelerinden, bu küfürleri engelleyebilecekken engel-
lemekten ve engellememelerinden, helâl olmayan ses kayıtlarını dinlemekten
ve dinlemelerinden, helâl olmayan ilişkileri teşvik eden telefon hatlarına ve web
sitelerine abone olmaktan, takip etmekten ve etmelerinden, **yarattığın zerreler
ve katreler adedince,**

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Semî'.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Elimiz ve tenasül uzuvlarımız ile çocukları, ensest ilişkiye girecek şekilde ni-
kahı kendimize haram olanları, hemcinsimizi, hayvanları taciz etmekten ve et-
melerinden, mastürbasyon (*istimna*) yapmaktan ve yapmalarından ve bununla
tatmin olmaktan ve olmalarından, böylelikle elimizle nikah kıymaktan ve kıyma-
larından, helâl olmayan yayınları almaktan ve almalarından, erotizm, pornografi
ve sapkın ilişkileri içeren bilgisayar oyunları oynamaktan ve oynamalarından ve
bunlarla tatmin olmaktan ve olmalarından, bu oyunların oynanmasına engel ola-

bilecekken olmamaktan ve olmamalarından, oyuncakları kullanarak kendi kendine tatmin olmaktan ve olmalarından,

Aklım, dimağım ve tahayyülüm ile zina, eş aldatma, anal, oral, fetiş, ölü sevicilik, aldatma, ensest, striptiz, homoseksüel, transseksüel, lezbiyen, çocuk pornosu, pedofili, grup halinde ilişki, film artistleri veya şarkıcılar ile haram ilişkileri, hayvanlar ile ilişkileri hayal, tasavvur ve dahi tecessüm etmekten ve etmelerinden, **yarattığın zerreler ve katreler adedince,**

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Alîm.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Paramla, müstehcenlik, pornografi ve sapkınlık içeren gerçek veya dijital yayınlara, oyunlara, oyuncaklara, filmlere, kliplere, dergilere, gazetelere, karikatürlere, hikayelere, fıkralara, ses kayıtlarına, telefon hatlarına hizmet etmekten ve etmelerinden, bunları üretmekten ve üretmelerinden, bunları yaymaktan ve yaymalarından, müstehcen reklamlar yapmaktan ve yayınlamaktan, böylece aile ve nesilleri bozmaya hizmet etmekten ve etmelerinden, bu haramları rızık için işlemekten ve işlemelerinden,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Rezzâk.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Eşlerimizi şeriata göre meşru olmayan şekilde mazeret ve bahane uydurarak, yalan söyleyerek uzak tutup, onların haram ilişkilere, mastürbasyona, pornografiye, harama, zinaya ve sapkın ilişkilere yönelmesine sebep olmaktan ve olmalarından; çocuklarımızı bu konuda bilgilendirmeyip ve engellemeyip bu günaha düşmelerinde pay sahibi olmaktan,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Vedûd.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Uzuvlarımızla taciz ve tecavüz yaparak, harama bakarak, haram muhabbete girerek, haram ve sapkın ilişkiler hayal ederek, röntgencilik yaparak, mastürbasyon yaparak, ensest yaparak, küfür ederek, müstehcen film ve klipleri seyrederek, hakkına girdiğimiz ve girdikleri hak sahiplerinin, mazlumların, yetimlerin, beslemelerin, himaye edilenlerin, misafirlerin, akrabaların, komşuların, gelinlerin, damatların, çocukların, arkadaşların, ölmüşlerin, bana (*eşime*), anne ve babama (*eşimin anne ve babasına*), çocuklarıma ve zürriyetime (*eşimin zürriyetine*), soyumdan ölmüş ve sağlara (*eşimin soyundan ölmüş ve sağlara*), lânetlenmemize sebep olan tüm beddua ve kötü dualarından;

Zina yapanların, eşcinsel olanların, lezbiyenlerin, eşlerini aldatanların, harama sapanların, sarkıntılık yapanların, tecavüzcülerin, tacizcilerin, ensest ya-

panların, sapıkların, zinadan kötü yola düşenlerin, pornografi bağımlılarının, istimna (*mastürbasyon*) bağımlılarının, hayvanlar ile ilişkiye girenlerin dua edip ıslahlarını istemek yerine, onları kınayarak, aşağılayarak, hor görüp küçümseyerek işlediğimiz ve işledikleri günahlarımızdan ve günahlarından,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (100 adet)

Allahım! Her türlü ölçüyü aşarak, azgınlık, taşkınlık, sapkınlık, şehvet ve nefretle işlediğimiz ve işledikleri, hatırladığımız veya hatırlamadığımız ancak Rab-bim senin bildiğin tüm davranışlarımdan ve davranışlarından, şirk ve isyanlarımdan ve isyanlarından ve saydığım tüm bu günahlarımdan ve günahlarından, ve bu günahları sıradanlaştırarak pişman olmamaktan;

Benim (*eşimin ve soyunun*), anne-babamın, (*evlâtlarımın*) soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin, üzerimizde kul hakkı bulunanların ve tüm inananların adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur taneleri adedince,

{Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Râfi, Yâ Muizz, Yâ Muzill.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 adet)

Ey merhameti bol olan Allahım,

Uzuvlarımızla taciz ve tecavüz yaparak, harama bakarak, haram muhabbete girerek, haram ve sapkın ilişkiler hayal ederek, röntgencilik yaparak, mastürbasyon yaparak, ensest yaparak, küfür ederek, film ve klipleri seyrederek, hakkına girdiğimiz ve girdikleri hak sahiplerinin, mazlumların, yetimlerin, beslemelerin, himaye edilenlerin, misafirlerin, akrabaların, komşuların, gelinlerin, damatların, çocukların, arkadaşların, ölmüşlerin, film artistlerinin, şarkıcıların bize bu dünyada tüm haklarını helâl etmelerini nasîb eyle.

(Tevbeden sonra tüm bu günahlara düşenlerin ve

böylelikle kul hakkına giren tüm inananlar adına sadaka veriniz.)

MASTURBASYON TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Rabbim senin güzel elçinin bildirmesine rağmen ben iman etmedim. *“Eli ile nikah yapan lanetlenmiştir”* hadis-i şerifine kulak asmadım. Elçinin sözünü dinlemedim ve lânetlendim.. Ellerimle günah işledim ve kendime eş edindim. Bana vermiş olduğun azalarımı güzel işlerde kullanmadım. Secdeye varamadım. Duaya el açamadım. Muhakkak ki shevî arzularıma uymam beni sana secdeye varmaktan alıkoydu. Kendim için hayrı istemekten alıkoydu. Ben mahcubum. Yaptığım kebairi küçük gördüm. Ellerimi ateşle doldurdum. Dünyadan âhirete ellerimle ateş yükledim. Yükledikçe yükledim taşıyamaz oldum. Kendime ateşten bir eş edindim. Meğerse bilmeden kötü bir eş edinmişim. Ben pişmanım... Ben pişmanım... Ben pişmanım...

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Ellerimi el-Kuddûs isminle temizle ey Rabbim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr.

Muhakkak ki sen her şeyi gördün.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafîz.

Muhakkak ki sen her şeyi koruyucu olansın. Nefsimi arındır ve nefsimi koru. Sen şahit ol ki rabbim; ben kendi ellerimle yaptığım ve yine kendi ellerimi şahit tuttuğum nikahımı reddediyorum... Reddediyorum... Reddediyorum...

Âhirette hakkımda şahitlik edecek ellerimden helâllik istiyorum... Helâllik istiyorum... Helâllik istiyorum...

Yaptığım bütün kötü işlerden ve kötü amellerden ben sana tevbe ediyorum...

{Estağfirullah Yâ Ğaffâr} (41.000 adet)

ALKOL, UYUŞTURUCU VE BAĞIMLILIK TEVBESİ

Okuduğunuz lânet, belâ ve isyanlar sayısınca ve içtiğiniz sigara tanelerince; alkol ve uyuşturucu kullandığınız gün, hafta, ay, yıl sayısınca tevbe edin, sabredin, bıraktığınız da ise “ben bıraktım demeyin”, içtiğiniz sigaraların üzerindeki çizgiler sayısınca fakir ve yetim kardeşlerimize sadaka verin, dualarını isteyin, durumunuz yok ise sadaka, adak ve şart pazarlığı içine girmeyin. Unutmayın! Her azanızdan sorumlusunuz... Her sigara içişinizde nefsinize ceza verin, hastanelere veya ailenize veya çevrenize sigara, alkol ve uyuşturucunun nedenlerini tebliğ edin. Hüsn-ü zan ile sigara, alkol veya uyuşturucuya başladığımız ilk anda ne sebep ile başladığımızı düşünün. O zamanlarda yaptığınız veya yapılan hata ve isyanlarınızı da itiraf edin. Aileniz ile de bu konuda istişarede bulunun. Bu tür bir kınama veya beddua girişimleri var mı? diye araştırın, var ise helâllik aldırın ve tevbe ettirin, dualarını alın. Eğer hiçbir çözüm bulamadıysanız sayıklara başvurun, onlardan fikir isteyin, kısas ve kefâretten kaçmayın. İnşallah pişmanlıkla kalben yaptığımız tevbe ve dualar ile şifaya kavuşursunuz. Ümidinizi kaybetmeyin, ümitsizliğe düşmeyin ve şeytana ve nefsinize kulak vermeyin!..

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Ben gaflet uykusu içinde günahkâr oldum ve boğuldum. **EL-amân, el-amân, Yâ Rahmân, Yâ Hannân, Yâ Mennân, Yâ Deyyân!** “Beni çirkin günahlarımdan arkadaşlıklarından kurtar.” Doğrusunu sen bana öğret, bana ve Ümmet-i Muhammed’e (sallallahu aleyhi vesellem) hidayet et. Allahım! Dil lânetini benim üzerimden, soyumdan ölmüş ve sağların ve zürriyetimin üzerinden kaldırman ümidiyle affına sığınıyor ve **EL-HAKEM** (hükmeden, hakkı yerine getiren) isminle yalvarıyorum. **YÂ HASÎB** (kullarının bütün fiillerinin hesabını gören) beni kötü sözlerle, beddua, lânet okumaya düşüren bütün kötü davranışlarımı ve hallerimi dilimden, kalbimden, ruhumdan, evimden ve bütün Ümmet-i Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) üzerinden kaldırman için **EL-MUCÎB** (dualara icabet eden) isminle tevbelerimin ve dualarımın cevaplarını senden niyaz ediyorum ve senden merhamet diliyorum. **YÂ VELİYY** (müminlerin dostu) dilimi kötü sözlerden, küfürden ve sana şirk koştaktan koru.

Allahım! Bana, aileme ve bütün mü'min ve mü'minat kardeşlerime dua etmeyi, tevbe etmeyi ve güzel konuşmayı öğret. Kötü sözleri, bedduayı ve dil belâsını

bizlerden def'et. Bizlere hayr, Kur'an-ı Kerim, Sünnet-i Seniyye ve iman üzerine konuşmayı öğret.

Allahım! Alkol ve uyuşturucu bağımlısı olmama sebep olan tüm hata ve günahlarımdan, başkalarına yaptığımız kınama ve kibirlerden, kendi adıma, soyumdan tüm ölmüş ve sağlar adına, aynı günah ve hatalara düşen tüm inanlar adına, ben, sana tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hasîb, Yâ Mucîb, Yâ Velîyy.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

{Estağfirullah} (33 defa)

“Ey Rabbim! Şeytanın vesveselerinden sana sığınıyorum.”

“Ey Hayy ve Kayyum olan! **EL-HAYY** ve **EL-KAYYUM** isimlerinin hürmetine bu perişan kalbe bir hayat ver, bu müşevveş (*karmakarışık*) akla doğru yolu göster.”

“Yâ Rabb! Pişmanım, utanıyorum, sayısız günahlarımdan ar ediyorum, zelim. İstikrarsız yaşamaktan gözyaşı döküyorum. Garibim, kimsesizim, yalnızım, zayıfım, güçsüzüm, hastayım, âcizim, (*yaşlıyım*) ihtiyarsızım. **EL-AMÂN diyorum, af diliyorum dergahından yardım istiyorum **EY ALLAHIM! EY RABBİM!** Şeytanın vesveselerinden sana sığınıyorum.”**

Ve Rabbim (*şeytanların*) benim yanımda bulunmalarından da sana sığınırım.

Şeytanın bedenimde ve çevremde bulunmasından ve benden ve hayatımdan hisseler almasından sana sığınıyorum...

Allahım! Benim, anne-babamın, soy ve zürriyetlerimizin, eşimin, eşimin soy ve zürriyetinin, tüm ehl-i imanın cümlesinin; nefislerimize uyararak, enaniyet, tekebbür, hırs ve hased ile öne çıkmaya çalışarak, halk içerisinde kendilerini ve kendimizi kanıtlama çabası içine girerek ve büyülenerek, “*biz babamızdan-an-nemizden böyle gördük; siz içiyorsunuz da biz niye içmeyelim; bana hesap sora-mazsın; içki ve sigarasız hayat mı olur; beni en iyi anlayan dostum sigaram; o beni yalnız bırakmıyor; lânet sigara yakamı bırakmadı; bu sigara illetini kim getirdiyse Allah bin belâsını versin; vur dumana gel imana; 1 dal sigarada kaç yetimin hakkı var biliyor musun; sigara nimettir içilmez mi?*” gibi sözler sarfederek, isyan ve şirk sözleri söyleyerek, kibirlenerek, sigara içmeyenleri kınayarak, üzerinde hiç noksanlık bulunmayan vücut nimeti olan organlarımızı ve âzâlarımızı sigara, uyuşturucu, alkol ve kimyasal maddeler ile zehirleyerek, zarar vererek, içmelerine göz yumarak, bırakma çabası içine girmeyerek ve senden dilemeyerek, kullarınla sigarayla, alkol ve uyuşturucuyu bırakmak için iddiaya girerek, yapamayacağımız

sözler verip yerine getirmeyerek, sigarasız kaldığım günlere, aylara, yıllara, lânet, belâ ve isyan ederek, sigara, uyuşturucu, alkol ve kimyasal maddeleri alıp satarak, başka insanların da bağımlı olmasına, içmesine ve kullanmasına yardım ederek, bizlere vermiş olduğun vaktimizi boş yerlerde, boş kelimeler ve muhabbetler ile harcayarak, bırakmak için aileyi, evliliği, evlât sahibi olmayı, işi, çalışmayı, okumayı, şart ve pazarlık konusu yaparak, sana ve kullarına yalan sözler ve yeminler vererek, alkol, uyuşturucu ve sigara kullananları kınayıp aşağılayarak ve onlara kibirlenerek, bağımlılıktan kurtulmak için adaklar adayarak ve bu adakları yerine getirmeyerek işlediğim, işledikleri, işleyeceğimiz tüm hata ve günahlarımızdan tüm söz, fiil ve davranışlarımızdan,

Ben, kendi adıma, soyumdan ölmüş ve sağlar adına, tüm Ümmet-i Muhammed'den (*aleyhi's-salatü vesselâm*) alkol, uyuşturucu ve sigaraya başlayan, bırakmak isteyen, sigara, uyuşturucu, alkol ve kimyasal kullanan ve kullanacaklar ve kullanmışların günahlarından ve günahlarımızdan;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Mahbûbin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Maksûdin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Matlûbin.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Dil ile lanetleme, beddua etme, intizar etme günahımdan kendi adıma ve soyum ve zürriyetim adına, (*eşimin, soyunun ve zürriyetinin adına*) aynı soydan gelen kardeşlerim adına,

Sigarayı, alkolü, uyuşturucuyu ve kimyasal maddeleri kullananları, kullanmışları kınayan, aşağılayan, hor ve hakir gören, lânet, kahır ve sitem eden, buğz edenler adına, alkol ve uyuşturucuya müptelâ olmama neden olan tüm beddua ve lânet okuyanlar adına,

Kınadıkları insanlara “*serseri, psikopat, tinerci, alkolik, ayyaş, uyuşturucu bağımlısı, müptezel, pislik, aşağılık, lânet olsun size, Allah belâlarını versin, Allah cezalarını versin, gebersinler, canları çıkasica, lânet olsun bu hastanelere hastalıklara, lânet olsun bu astım hastalığına, koah hastalığına, kansere, sigaraya, uyuşturucuya, alkolle*” diyerek, sağlığa, yaşama, çalışmaya, uykuya, uyanmaya, var olmaya, varlığa, yokluğa, yaratılışa, dünyaya gelmeye, haramlara, helâllere, paraya, parasızlığa, öfkeli hallere, kızgınlığa, bağımlılığa, bağımlılara, bağılıklara ve se-

beplere, üzerimize vazife olmayan konularda kendi görüş ve fikirlerimizi öne çıkararak, “herşeyin en iyisini ben bilirim; ben bıraktım; ben başladım; ben bitirdim” diyerek, söyleyerek, düşünerek, kullarına ve kulluk görevlerimizi unutarak, imtihanında olduğumuzu ve olduklarını unutarak, nisyan ve ülfet içerisinde bilerek veya bilmeden kul haklarına tecavüz ve taciz ederek, onların hidayete ermeleri için dua ve mücadele etmeyerek, çaba göstermeyerek;

Söylediğim, söylediğimiz, söyleyeceğimiz...

Yaptığımız, yapacağımız, yapılan...

Düşündüğümüz, düşündükleri, düşünülen...

Binbir türlü kahırlardan...

Binbir türlü intizarlardan...

Binbir türlü hor ve hakir görmelerden...

Binbir türlü aşğılama ve kınamalardan...

Binbir türlü halka kibirlenmelerden ve kibirlerin her türlüşünden...

Binbir türlü su-i zanlardan, hasedlerden, ucblardan, riyalardan...

Binbir türlü beddua ve iftiralardan...

Binbir türlü lânet, belâ ve isyanlardan, âsîliklerden,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, yarattığın ve yaratacağın tüm Ümmet-i Muhammed sayısınca, saydığım günahlar ile senin huzuruna gelen ve gelecek olanlar adına, ben, sana, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Zâhir, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Şâfi, Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

HAKSIZ KAZANÇ TEVBESİ

“Ey iman edenler! Mallarınızı aranızda haksızlıkla yemeyin. Ancak kendi rızanızla yaptığınız ticaretle yemeniz helâldir. Birbirinizin canına kıymayın. Şüphesiz Allah, size karşı çok merhametlidir.”⁽⁹⁾

“Ölçü ve tartıda hile yapanların vay haline. Onlar insanlardan bir şey ölçüp aldıkları zaman eksiksiz alırlar. Kendileri onlara birşey ölçtükleri veya tarttıkları zaman (ölçü ve tartıyı) eksik verirler. Onlar, tekrar dirileceklerini sanmıyorlar mı? Büyük bir gün. İnsanların alemlerin Rabbinin huzurunda durdukları gün.”⁽¹⁰⁾

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Ölçü ve tartıda hile yaparak, ticaretime, maaşıma, geçim kaynağıma, rızkıma haram bulaştırarak, işlerimde senin adınla başlamayarak, ticaretimde ters giden olaylarda ve aksaklıklarda isyana ve küfre dalarak, mal varlıklarımı kendimden bilerek, hep fazlasını kazanmak çabası içinde din kardeşlerimin kazançlarına göz koyarak, haksız rekabet ederek, rekabeti tetikleyerek, malların değerlerinden fazla kazançlar ile kazanılmasına veya kaybedilmesine sebebiyet vererek, zenginlik ve şöhret hırsı ile yaşayarak, ticaretlere yalan sözler karıştırarak, kazancımı harama ve haram yollara harcayarak, ticaret ve mallar üzerine adaklar yeminler söyleyerek, ticarete kumar, içki, zina bulaştırarak, ticaretlerimde tekebbür ve kibre kapılarak, riya ve gösteriş yaparak, ticareti kızıştırarak, kullarının birbirlerinin kalplerini kırmalarına ve kin gütmelerine sebebiyet vererek, mal düşkünlüğü içerisinde dünya güzelliklerini kalbime koyarak, temenni ederek kazançlarımda kazandığım para ve mallarda yetimin ve fakirlerin hakkını yiyerek, kınayarak ve aşağılayarak kullarının canlarını ve mallarını haksız yere gasp ederek, haklarına tecavüz ederek, ticarete faiz bulaştırarak, alacak ve borçlu olanlara tefecilik ve faiz işletim sistemi üzerinden muamele göstererek, işçilerimin hayatlarını ve paralarını gasp ederek, hakkımdan fazlasını isteyerek, vücud

(9) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/29-30.

(10) Kur'an-ı Kerim, Muttaffin, 83/1-6.

ve beden âzâlarımın haramlar ile büyümesine, mallar üzerindeki zekâtları eksik vererek veya zekâtı terk ederek “*mallar var iken bana zekât düşmüyor*” diyerek hastalık ve musibetlere isyan ederek, zekâtın malları ve canları temizlediğini düşünmeyerek, araştırmayarak, soy ve zürriyetlerimizden haramzade nesiller yetiştirmesine haksız kazançlar ile zulüm ve zâlimliklere taraf olmalarına sebebiyet veren ve verecek şeytanın mallar ve evlâtlar üzerinden hisseler almasına ve gelecek nesillerin ticaret hayatlarında çalışmalarına ve çaba göstermelerine engel olacak tüm maddî ve manevî hastalıklar ile aileler kurmalarına nesiller yetiştirmelerine ve rızık, mallar ve paralar üzerinde endişeye düşmelerine sebep olduğumuz tüm hata ve günahlardan, haram lokmalar ile gelişen tüm bedenler ve azalar adına, tüm âdemoğullarından tefecilik yapan faiz yiyen, alan ve satan, işçilerin ve yetimlerin haklarına göz koyanlar ve ticaretinde hile yapanlar ve para hırsı içinde yaşayanlar adına, alacak ve borçlar nedeni bizlere beddua ve lânet edenler, soy ve zürriyetlerimizin alacak ve borçları yüzünden beddua, lânet eden ve haklarını helâl etmeyenler adına, parasal lânetler, mallar ve evlâtlar üzerinden lânetler ve beddualar alarak huzuruna gelmiş tüm ölmüşlerimizin adına ve gelmiş ve gelecek nesillerin haramlar içerisinde çalışmalarına ve haramları helâl bilmelerine yol açan ve açacak tüm hata ve günahlardan ve şeytanın tüm ticaret, mallar ve evlâtlar üzerinde hisse almasına, gelecek olanların mal düşkün olmalarına ve lânetlenmelerine ve musallat yaşamalarına sebep olan ve hidayetlerine engel olan ve olabilecek tüm hata ve günahların ve hisselerin kalkması için;

Kendi adıma, soy ve zürriyetimden, eşimin soy ve zürriyetinden saydığım günahlar ile gelenler adına ve tüm yaşayan ve gelecekler adına, Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar tüm inananların hidayetine, rahmetine ve affetmene muhtaç kulların adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Malikü’l-Mülk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâris, Yâ Afûvv.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Zü’l-Celâli ve’l-ikram.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mutekebbir.

Yâ müsebbibe külli şey’in ve mukaddirah (*ey her şeye gerekli sebepleri yaratan ve bir ölçü takdir eden*), **Yâ Mukaddir** (*ey her şeyin plan ve programını ölçülü yapan*), **Yâ Mutahhir** (*ey her şeyi maddî ve manevî kirlerden temizleyen*), **Yâ men lâ yezidu fi-mülkihi şey’** (*ey mülkünde, irâdesi dışında hiçbir şey artmayan*), **Yâ men lâ yenkusu min-hazâinihi şey’** (*ey hazînelerinden hiçbir şey eksik olmayan*), **Yâ men kaddera bi-hikmetih** (*ey her şeyi*

hikmetiyle ölçüp biçen), Yâ men hüve ğaniyyün bilâ fakrin (ey fakirliği bulunmayan), Yâ ze'l-cudi ve'n-ne'ma (ey cömertlik ve nimetler sahibi), Yâ men lehül-mülkü ve'l-celâl (ey mülk ve celâlin gerçek sahibi)

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Ticarettime, kazancıma, maaşıma, geçimime ve rızkıma ve çocuklarımın rızkına yalan, faiz, haksız mal ve kazanç, zekâtı verilmemiş kazanç eklemekten sana sığınırım.

Allahım! Cehenneme ve helâka götürecek maldan ve ticaretteki fitnelerden sana sığınırım.

“Allahım! Senden cennetini ve cennetine ulaştıracak amelleri istiyorum. Cehenneminden ve cehennemine yaklaştıracak amellerden de sana sığınıyorum”

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

HARAM KAZANÇ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Bizler bilerek veya bilmeyerek paramıza ve mallarımıza lânet ve beddua okuyarak, zekât vermeyerek, israf ederek, haram yiyerek, miras paylaşımında haksızlık yaparak, yetim ve mazlumların hakkını yiyerek, kendimizin ve bizden sonraki nesillerimizin (*evlâtlarımızın, torunlarımızın*) haramzade olmasına sebep hata ve günahlar işledik.

Allahım! Faiz yemekten ve yedirmekten (*kredi kartı kullanmaktan*), kredi kartı kullanılmasına teşvik etmekten, hizmet etmekten, zekât ve sadaka vermemekten, zekât ve sadaka paraları ile haram kazanç elde etme çabasına girmekten ve fiilen işlemekten, haksız miras edinmekten, haksız miras üzerindeki mallarda, toprakta ikamet ederek ve mahsul alarak haram kazanç ile bedenlerimizin ve gelecek olanların toprak ve miras paylaşımını senin emir ve yasakların ile yapmalarını göz ardı etmelerine, şeytanın miras paylaşımından ve toprak kavgalarından hisseler almasına sebebiyet verdiğimiz ve soyumuzun haram kazançlar ile haramzade nesil olarak huzuruna gelmesine, gelmemize neden olan, olacak, olduğumuz, şans oyunları ile kazanç sağlama yoluna başvurarak şans oyunların-

daki paraların ve kazançların helâl olduğunu düşünerek, normal görerek, kumar oynamaktan, kumar ile iddialaşmaktan, tavla, okey, kağıt oyunları oynamaktan, bize vermiş olduğun âzâlarımızın, sana ibadet, kulluk ve hizmet için olduğunun gafleti ile âzâlarımı kumar eğlencelerine hizmetkâr yapmaktan, yetim hakkı yemekten, yetim ve mazlumların mallarını ve tasarrufunda olanları kullanarak haram kazanç elde etmekten, haksız yere başkalarının mallarını gasp etmekten, hakkımız olmadığı halde nefsimizi dinleyerek, kendimizi haklı görerek, gasp etmekten, hırsızlık yapmaktan, çalmaktan, hırsızlık yaptığı halde yalan yeminler ederek suçsuz olduğumu savunmaktan,

Falcılık, bakıcılık, efsunculuk yaparak haram kazanç elde etmekten, kullarının emeğini sömürerek haram kazanç elde etmekten, kullarını aldatarak haram kazanç elde etmekten, rüşvet alarak-vererek haram kazanç elde etmekten, içki satarak, satılmasına aracı olarak haram kazanç elde etmekten, elde edilmesine sebep olmaktan, borsa ile haram kazanç elde etmekten, haram evlilik ile haram kazanç elde etmekten, haram aylarda avlanarak haram yemekten, haram kazanç elde etmekten, hile ve desiseler ile haram kazanç elde etme çabası içine girmekten, bildiğim-bilmediğim tüm haram günahlardan, kazançlardan, dünya malına aşırı bağlanmaktan, dünya için yaşamaktan, haramlar ile yediğimiz, içtiğimiz, kullandığımız her türlü haram kazançlardan, haramı helâl gösteren süslerden, nefsimin harama olan bağımlılığından sana sığınıyorum ve **tüm haram kazançlardan beni, ailemi, soyumu, zürriyetimi ve tüm Ümmet-i Muhammed'i** (*salallahu aleyhi vesellem*) **arındırmanı diliyor, dileniyor ve istiyorum.**

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar haram ve haksız kazançlar ile geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve **tüm Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Yeryüzünde haram kazançlar elde ederek yaşayanlar adına ve sayısınca,

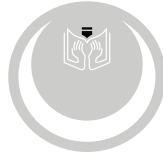
Yarattığın ve yaratacağın harama meyil ve sevk olan, olacak kulların sayısınca,

Tevbe ettim Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb, Yâ Kuddûs.

Yâ Rabbe'l-hillî ve'l-haram (*ey helâl ve haramın Rabbi*), **Yâ Rabbe's-şehri'l-haram** (*ey haram ayların sahibi*), **Yâ ğunyete men lâ ğunyete leh** (*ey zenginliği olmayanların zenginliği*), **Yâ Bâsıt** (*ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını genişleten*), **Yâ kesire'l-hayr** (*ey hayrı çok olan*), **Yâ mâlike'l-mülk** (*ey mülkün sahibi*), **Yâ kâdıyen-bi'l-hakk** (*ey hak ile hükmeden*).

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

İSRAF TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb, Yâ Settâr, Yâ Afüvv, Yâ Ğafûr, Yâ Ğaffârün limen tâbe ve âmene ve amile salihâ, Yâ Ğâfire'z-zenbi ve ğâbile't-tevbi, Yâ fa'alun limâ yurîd. Rabbenâğfirlenâ zünûbenâ ve isrâfenâ fî emrinâ ve sebbit agdâmenâ vensurnâ ale'l-gavmi'l-kâfirîn. Yâ Erhame'r-rahimîn.

Yâ Ğaffâr, “Ey kendi nefisleri aleyhine müsrif olan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”⁽¹¹⁾ buyuruyorsun. Nefsi aleyhine müsrif olup, her türlü müsrifliği işleyen bu kulunu affeyle Yâ Rabbi. Tüm pişmanlıklarım la huzuruna geldim Yâ Rabbi, bu âciz, fakîr, garîb kulunu affeyle.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Tevvâb.

Yâ Tevvâb, “Güzel ve temiz giyinin, yiyin için fakat israf etmeyin”⁽¹²⁾ buyuruyorsun. Bu emrine ters düşüp müsrif kullarından olduysam başıyla Yâ Rabbi. Halimi ıslah eyle. Para harcama zevkine kapılıp, elimde olmayan paranın bile harcama zevkini yaşamaya çalıştıysam tevbe ettim, kabul eyle Yâ Rabbi. Tüketim toplumuna özenip, onlardan biri olup müsrif olmaya tevbe ettim, estağfirullah. Müsrifliğimden dolayı bankalara kul, köle olmaya tevbe ettim, estağfirullah. Sen benim halimi merhametinle ve lütfunla ıslah eyle Yâ Rabbi.

Tevbe ettim. Estağfirullah, Yâ Tevvâb.

Yâ Ğafûr, “Akrobana, yoksula, yolda kalmışa hakkını ver, malını israf ile saçıp savurma. Çünkü israf yapanlar, şeytanların kardeşleridir. Şeytan ise rabbine karşı çok nankördür.”⁽¹³⁾ buyuruyorsun. Yâ Rabbe'l-âlemin bu emrine uyamayıp müsrif kullarından olduysam tevbe ettim, estağfirullah.

Tevbe ettim. Estağfirullah, Yâ Ğafûr.

Yâ Rahmân, harcamalarım da cimrilik ve israf içinde olup nefsim e karşı müsrif olmaya, kelâmî ve kevnî ayetlerine hakkıyla inanamayıp müsrif olmaya,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

(11) Kur'an-ı Kerim, Zümer, 39/53.

(12) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/31.

(13) Kur'an-ı Kerim, İsra, 17/16.

(14) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/143.

Yâ Rabbi; sen “*Sizi vasat bir ümmet kıldım*”⁽¹⁴⁾ buyurdun. Sana kullukta, ibadet yapmada, nefsim karşı, aileme karşı, malıma karşı, insanlara karşı, hayata karşı müsrif olmaya, her türlü söz ve amelimde, davranışım, hareketimde yaptığım israfıklara kendi adıma,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Ve aynı şekilde anne babamın, soyumun ve zürriyetimin, eşimin, eşimin anne babasının, soyunun ve zürriyetinin adına, **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) bugüne kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm mü’minler adına, işlemiş oldukları her türlü israf günahlarına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

{Estağfirullah} (100 tekrar)

İNSANLARA ZULMETMENİN VE ZALİMLERE TARAF OLMANIN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Lâ ilâhe illâ ente sübhaneke inni küntü mine’z-zâlimin.

Allahım! Zâlimlerin ve zulmedenlerin yeri elbette içine atılacağı cehennem ateşidir. Allahım! Başımıza gelen her musibet ve belâda senin **EL-ADL** ve **EL-HAKEM** ismin tecelli eder, bizler sadece zâhiri sebeplere bakarak günah ve hatâlar işledik, işlenmesine sebep olduk. Allahım! Bilerek veya unutarak hakikatin-den gaflet ederek;

Zulüm yapanlara taraftar olmaktan, zulme razı olmaktan, zulme kanaat etmekten, rıza göstermekten, zulüm yapanlara gizli ve açık destek vermekten, bilerek veya bilmeyerek vatan ve milleti bölmek isteyenlere taraf olmaktan, beddualarına ve kötü temennilerine âmin demekten, Allahım! ölüm, hastalık, musibet ve felâketlerin sebep ve sonuçlarını yargılamaktan ve seni suçlu bulmaktan, insanlara elimle ve dilimle, âzâlarım ile yapmış olduğum bütün zulümlerden, kasten başkasının canına kıymaktan, dövmekten, yaralamaktan sebebiyet vermekten, düşünmekten, başkalarının parasını ve malını çalmaktan, çalmaya

azmetmekten, miras hukukuna riayetsizlik etmekten, yetimlerin mallarına, canlarına zulüm etmekten, haksızlığa razı olmaktan, haksızlığa göz yummaktan, zulüm yaparak iftira atmaktan, kınamaktan, aşağılamaktan, mazlum ve yetimlerin hakkını yemekten, fakir mazlum ve yetimlere zulüm etmekten,

Anne ve babama (*eşime, çocuklarıma*), yakın akrabalarımın kin ve öfke beslemekten, kin ve öfke ile zulüm etmekten, anne ve babamı, kardeşlerimi, eşimi, çocuklarımı, akrabalarımı, kullarını dövmekten, dil ile, el ile, tüm âzâlarım ile zulüm etmekten, dilsiz olan kullarına zulüm etmekten, kibrim ile zulüme, zâlimliğe taraf olmaktan, zulüm ettiğim ve zâlimlik yaptığım halde kabullenmeyerek tevbe ve duadan yüz çevirmekten, nefsimin istek ve arzularını terk etmeyerek, ibadetlerimi ve görevlerimi terk ederek nefsimi zulüm etmekten, nefsanî arzularım için kendime, kullarına zulüm etmekten, haklı iken hakkımı aramayarak zulme başvurmaktan, intikam alma duygusunu tetikleyerek zâlim ve zorba olmayı tercih etmekten, haklı iken hakkımı savunmayarak, olay ve hadiselerle içereyleyerek, nefsimi zulüm ederek, senin bana zulüm ettiğini veya haklı iken zulme uğradığımı düşünmekten, memleketlere gelen helâk ve musibetlere zâhiri görünüşüne bakarak **EL-KAHHAR** ismini zâlim ve zulüm eden toplulukların kahrolması ve mahvolması için zikrederek, kötü temennide bulunarak, memleketlere gelen helâk ve musibetlere zâhirî görünüşüne bakarak, hakikatinden gaflete düşerek, düşünerek, fitratımızdaki acıma ve sevgi duygusu ile haddimizden fazla aşırıya giderek, hak etmediklerini, biz kullarına zulüm ettiğini, zâlimlik yaptığını, kullarının başlarına ve başımıza gelen olaylar ve musibetleri düşünerek, söyleyerek, isyan ederek, gizli ve açık şirk koşarak, nefsanî arzularımız için zulümleri, zâlimliği siyaset konusu yaparak, Allahım! senin emir ve yasaklarına riayet etmeyerek, mekr-i ilâhiyeden emin olmuş bir şekilde konuşarak, düşünerek, söyleyerek, İslâmiyeti yaşamamaktan, intikam ve öç almak gibi zarar verici yollara gitmekten, gitmeyi düşünmekten, planlamaktan, müslümanlığın ve İslâmiyetin zedelenmesi ve zedeleyicisi olmak için istihbarat bilgileri toplamaktan, kullarının gizli açık kusurlarını araştırarak, başkalarına ifşa ederek, haklarını gasp ederek, onlara zulüm etmekten, zâlim olmaktan, kullarının dedikodularını yaparak zulüm etmekten, iftira atarak zulüm etmekten, kınayarak ve aşağılayarak zulüm etmekten, mesleklerine çalışmalarına, okumalarına, hayatlarına, yaşam haklarına, eşlerine, çocuklarına, ailelerine, kardeş ve akrabalarına zulüm etmekten, zâlimlik yapmaktan, yapılmasına taraf olmaktan, her türlü zulüm ve musibetlerin başımıza gelmesine sebep olan, olacak, olmasına sebebiyet verdiğim, verdiğimiz, verdikleri, kıyamet günü huzuruna zâlimlik yapan ve zulmeden topluluklar içinde gelmeye ve gelmemize vesile olacak ve olan, bildiğim ve bilmediğim, farkında olmadan zulüm

ettiğim, zâlimliğe ve zulme devam edeceğim, tüm hata ve günahlarımızdan, tüm zâlimliklerimizden ve zulümlerimizden,

Kendim ve eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek zulüm ederek ve zâlimlik yaparak vefat eden ve sağ kullarından da zulüm ve zâlimlikleri, kul hakkı ile huzuruna gelmelerine, aynı günah ve hataları işleyen, işleyecek ve işlemiş **tüm Ümmet-i Muhammed** (sallallahu aleyhi vesellem) adına ve tüm inananlar ve inananmayanlar adına, **Yarattığın katreler ve zerreler adedince,**

Yeryüzünde bulunan, nefislerine zulüm eden ve edecekler sayısınca,

Huzuruna zulüm ve zâlim olarak gelenler sayısınca,

Yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince,

Yeryüzünde bulunan ve zulme rıza gösterenler sayısınca,

Tüm zulümlerin ve zâlimliklerin kalkması adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kahrî, Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Yâ meni's-tekarrati'l-ardu bi-iznih (ey izniyle yerin karar kıldığı), **Yâ men lâ ya'tedi alâ ehli memleketih** (ey memleketinin ahâlisine zulmetmeyen), **Yâ kâdiye'l-münâyâ** (ey ölümlere karar veren), **Yâ sâmia's-şekâyâ** (ey şikâyetleri işiten), **Yâ bâise's-serâyâ** (ey askerler gönderen), **Yâ mutlike'l-üsâra** (ey esirleri salveren), **Yâ men hüve alâ-küllî şey'in şehid** (ey her şeyi müşahedesi altında tutan), **Yâ men hüve leyse bi-zallâmin li'l-abîd** (ey kullarına hiçbir şekilde zulmedici olmayan), **Yâ âlimes-sırrı ve'l-hafiyât** (ey sır ve gizlilikleri bilen), **Yâ kâdiye meni's-tekdah** (ey kendisinden hükmetmesini isteyenler hakkında hükmeden).

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

“Ey Hayy-u Kayyum! Rahmetin hürmetine senden yardım diliyorum, her halimi ıslah buyur ve göz açıp kapayıncaya kadar olsun beni kendime ve nefsimе terk etme.”

TERÖR VE TERÖRE DESTEK OLAN BİD'ALARA SEVK EDEN VE SEVK OLUNANLARIN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Lâ ilâhe illâ ente sübhaneke inni küntü mine'z-zâlimin.

Allahım! Bid'alar ve hastalıkların çoğaldığı bu asırda **Ümmet-i Muhammed**'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sapmasına, azgınlaşmasına ve yanlış yollara sevkine sebep olan tüm hata ve günahlardan, bid'alar sebebi ile bizlerin de yanlış sevkine sebep olacak ve kalplerin mühürlenmesine sebebiyet verecek yaptığımız, yapılmasına sebep olduğumuz ve rıza gösterdiğimiz tüm zulüm ve günahlardan, şeytanın ve nefislerinin sözlerini dinleyerek yanlışlar çoğaltarak, kafalar karıştıranlar ve müslüman kardeşlerimizin arasına fitneler atmaya çalışanlar ve çalışanlara destek olarak "törelерimiz, adetlerimiz böyle gerektirdi" diyerek, müslümanların birbirlerini öldürmelerine, birbirlerinin kanlarını dökmelerine, mallarını gasp etmelerine, haramlara meyletmelerine ve senin **hak** dininden sapıp, başka yollara gidenler, **İslâm** dininden saparak, saptırılarak, günah ve hataların, haramların çoğalmasına sebep olanlar adına, **hakki batıla** karıştırmadan hidayete kavuşmaları ve kavuşmamız senin dosdoğru yoluna gelmemiz ve gelmeleri **batıl** olanı **hak** zannettikleri tüm günah ve hataların kalkması adına tüm **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar bid'alar ile sapkınlığa ve azgınlığa sebep olan ve bu günahlar ile helâk olanlar adına, geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek, işlenmesine sebebiyet verecek, verdiğimiz tüm inananlar ve inanmayanlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, senin huzuruna, İslâma ve müslümanlığa girmiş bid'atlar ve gizli şirkler ile gelenler adına, batıl davalar ile **hakkın** hükümlerini kaldırabileceğini zannedenler adına, batıl davasında ısrarcı olanlar ve kıyamete kadar gaflet içinde gelecek topluluklar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakk.

Yâ Rabbe'l-hılli ve'l-haram (ey helâl ve haramın Rabbi), **Yâ ze'l-fasli ve'l-kadâ** (ey kesin söz ve hüküm sahibi), **Yâ men lehu kadâun lâ yüred** (ey reddedilemeyen hüküm sahibi), **Yâ ze'l-kavli's-sedid** (ey dosdoğru sözün sahibi), **Yâ Sâdık** (ey her işi doğru olan ve sözünü yerine getiren), **Yâ Sâik** (ey her şeyi mukadder hedefine sevk eden).

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Ülkemize ve milletimize, müslüman topluma işenlere karşı bize karşısında durulamayacak, gözlerin ve akılların hayrette kalıp baygın düşeceği, zâlim ve zorbalara, insî ve cinnî şeytanların karşı koyamayacağı kardeşlik bağları nasîb eyle. (amin)

İslâm'a ve milletimizin arasındaki kardeşlik bağlarımızı koparmaya çalışanların tuzaklarına tuzakların ile karşılık ver. Onlara senin **Esmâü'l-Hüsna**'n ile kahır ve belâ okuyan ve böylece gelecek olanların terör ve fitneyi tetiklemesine, günah ve hataları senin rahmetinden büyük görerek ve rahmetinden ümit keserek, günahlarımızla ancak şehit düşersek cennetini hak edeceğimizi düşünerek, söyleyerek ve soylarımızdan ve zürriyetlerimizden adam öldürme, cinayet gibi büyük kebairler içine düşerek ve **mazlumun ahını alarak** bizim bildiğimiz, bilmediğimiz bir çok sebepler ile toprak ve miras hakları üzerinde lânet ve beddualar ederek, dünyalık meselelere vakit ayırarak ve siyaset yaparak, müslüman kardeşlerimizin aleyhine casusluk yaparak, vatanıma, milletime, dinime, müslümanlığa lânet ve beddua okuyarak, kötü temennilerde bulunarak, müslüman kardeşlerime ve liderlere sahtekârlık isnad ederek, ümmetçilik, mezhepçilik, milliyetçilik, devletçilik, laiklik, ırkçılık, politikacılık yaparak, savaşlar ve insan ölümlerine destek olarak, dinde yeri olmayan bid'alara kapılarak terör ve terörü destekleyen örgüt ve yapılara, kurumlara kumanda ederek, kurumlara maddî ve manevî destekte bulunarak, yardımcı olarak, oy vererek, İslâm adı altında kurulan terör örgütlerinin cihad yaptıklarını zannederek, propagandalarını yaparak veya överek çoğalmasına ve zulümlere ve zâlimliğe kapıların açılmasına sebebiyet verecek sözlerden terör ve terörizmin savunucusu olmaktan, masum kullarına terörist iftirası atmaktan, teröre destek olanlara lânet okumaktan, kınamaktan, aşağılamaktan ve beddua etmekten,

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

İslâm'a ve müslümanlığa leke getirecek **Deccal ve Süfyan** fitnelerinin ve tuzakların içine düşecek kardeşlerimize terör ve terörü destekleyerek tuzağa düşenlere ve bizlere yardım et. Onlar adına ve tuzaklara düşerek senin huzuruna gelenler adına, gelecekler adına saydığım ve sayamadığım tüm hata ve günahlarımdan, günahlarımızdan, atalarımızın işlediği zulümler ve hatalar nedeni ile mazlumların yaptığı beddualar ve zulme uğramaları nedeni ile,

Mazlum evlâtlarımıza “*İnsanlar zulmeder, kader adalet eder*” sırrı ile musallat olan **terör belâsına sebep olan hata ve günahlarından ve günahlarımızdan**, bizlere zulmedenlerin zürriyetlerine ve mazlum çocuklarına okuduğumuz **belâ, lânet, beddua, kahr ve kötü dualardan**, “*Mazluma yapılan beddua geri döner ve mazlum evlâtlarınızı vurur*”

Ve tüm teröre kurban giden şehitlerin ve mazlumların günahlarından, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar terör ve terörü destekleyerek, sapkınlığa, azgınlığa sebep olan ve bu günahlar ile helâk olanlar adına, geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek, işlenmesine sebebiyet verecek, verdiğimiz tüm inananlar ve inanmayanlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, teröre lânet ve belâ okuyanlar sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kahrâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Yâ Bâise's-serâya (*ey askerler gönderen*), **Yâ zühre men lâ zühre leh** (*ey övünülecek bir şeyi olmayanların övüncü*), **Yâ imâde men lâ imâde leh** (*ey desteği olmayanların desteği*).

Affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi... Affet Yâ Rabbi...

ADAK VE YEMİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Hiç şüphesiz sen, bizleri kaderimizle birlikte yaratansın, hakkımızda hayır ve şerleri, iyiyi ve kötüyü bizlere takdir edensin.

Allahım! Bizlerin vazifesi senden gelene ve gelecek olan her şeye razı ve teslim olmaktır, kanaat etmektir. Allahım! Bizler kadere itiraz ederek, beğenmeyerek veya daha çok isteyerek, geleceğimizi değiştireceğine inanarak, sözümüzde ve davranışlarımızda haddimizi aşarak, yalan yeminlerde ve sözlerde bulunduk.

Allahım! Sen çok affedicisin, affetmeyi seversin bizleri affet!

Estağfirullah Yâ Azîm.

Allahım! Gaflete düşerek, bilerek veya bilmeyerek, unutarak veya hatırlayarak, işlerimin olması ve isteklerimin yerine gelmesi veya kabul olması niyetiyle;

Allahım! Senin adına yalan yere yemin ederek söz vermekten, yalan yere seni şahit göstermekten, sana söz vererek sözümü yerine getirmemekten, adak adaktan (*hayvan kesme, oruç tutma, fakir-yetim giydirme veya doyurma vs.*) kesilen hayvan adağının etini fakir ve yetimlere vermek yerine kendim yemekten veya aileme (*akrabalarım*) yedirmekten, kaderi değiştireceğine inanarak adakta bulunmaktan, adak adayıp yerine getirmemekten, sana şart koşup adak adamaktan, senin rızan için yerine getirilmeyen adaktan, yeminlerimin kefâretini ödememekten, soyumun ve kendimin adayıp yerine getirmediğimiz, unuttuğumuz her türlü adaklarımızın günahının affı için;

Allahım! Bizlere teslimiyeti, sana verdiğimiz ve soyumuzdan verilen sözleri yerine getirebilmeyi nasîb et.

Allahım! Bilmeden veya bilerek sana söylenmiş ve söylediğimiz adakları bağımlılık haline getirerek, fakirliğimde adaklar adayarak, beni zengin edeceğini düşünerek, sürekli sözler vererek, mal kazanma çabası içine girerek, şartlar yerine geldiğinde tatmin edici bulmayarak, “*istediğim gibi olmadı, yapmayacağım*” diyerek, verdiğimiz sözlerden cayarak, çaba ve gayret göstermeden verdiğimiz söz ve adaklarda tekrar tekrar şartlar koşarak, adak, söz ve yeminlerimizi unutup yerine getirmeyerek, belâ ve musibetlerde seni suçlayarak, söylemiş ve yapmış olduğumuz hata ve günahlarımızın karşılığı ile cezalanarak senin bizlere zulmettiğini, haksızlık yaptığını düşünerek, “*ben sana ne yaptım da bu kadar sıkıntı verdin bana*” diyerek, isyan ederek, sabır göstermeyerek, senden dilemeyerek, kefâret ve kısas ödemedi, araştırmadan, kendi kendimize hükümler ve kararlar vererek, soy ve zürriyetlerimizi araştırmayarak, akraba ve yakınlarımıza, insanlara tebliğ etmeyerek, soy ve zürriyetlerimizin adaklar ve şartlar vererek yerine getirmediği ve bizlerin hata ve günahları ile sorumlu tutulduğumuz halde kabullenmeyerek ve yerine getirme çabası içine girmeyerek kullarından ve sebeplerden medet umarak, medet bekleyerek, ümit ederek, senden ümidimizi keserek, azgın ve azıtan toplumlara taraf olarak, senden hidâyet talep etmeyerek, mahcupluk hissetmeyerek, aciz olmadığımı dileyince herşeyi yapabileceğimi zannederek, adaletine ve hükümlerine razı olmayarak, âsî ve isyankâr bir şekilde şirk bataklıkları içine düşerek, **hâşâ ve kellâ!** ilâhlar edinme çabasına düşerek, düşünerek, temenni ve isteklerimizde duayı yeterli görmeyerek veya kabul edilmeyeceği, edilmediği düşünceleri içinde her duaya cevap verdiğini idrak edemeyerek,

nefislerimizi dinleyerek, kötölemeyerek, senin adına kestiğimiz hayvan ve kurbanlarda “*acaba kabul olmuş mudur*” diye şüphelere düşerek, cimrilik yaparak, dînî görev ve hizmetlerimizde namaz, oruç, zekât, sadaka, adak, hayr yaptığımızı veya hayrda yetersiz kaldığımızı düşünerek, fazlasını yapma gayreti içinde ifrata ve tefrite düşerek, ibadetlerimizin yeterli olduğunu düşünerek, senin yüceliğine ve büyüklüğüne lâıyk görevler ve hizmetler yaptığımızı zannederek, hizmet ve görevlerimizden kaçarak dünya sevgisi ve eğlenceleri peşinde koşarak, ibadetlerimde lâıykıyla yaptığımızı, zamanımın yetersiz olduğunu düşünerek, âhîret hayatımın tehlikeye girmesine ve dünya sevgilerinden kalbimin ayrılmamasına, hayatımı cimrilik üzere geçirmeye, kazandığımız amellerde cimriliği düşünmeye, mal biriktirme çabasına girmeye, yetim, mazlum ve fakirlerin haklarını gözetmeyerek geçirmiş olduğum her nefesten, tüm cimriliklerden, tüm adak, yalan söz ve yeminlerden,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl, Yâ Hakem, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr, Yâ Müheymin.

Yâ Rabbe'l-hillî ve'l-haram (ey helâl ve haramın Rabbi), **Yâ imade men lâ imade leh** (ey desteği olmayanların desteği), **Yâ ğunyete men la ğunyete leh** (ey zenginliği olmayanların zenginliği), **Yâ Kâim** (ey varlığında başkasına muhtaç olmayan), **Yâ Kâbîd** (ey istediğinin maddî ve mânevî rızkını daraltan), **Yâ Kâsım** (ey her şeyi adâletle taksim eden), **Yâ mükrimenî's-tekrameh** (ey kendisinden ikram isteyenlere ikram eden), **Yâ kesire'l-hayr** (ey hayrı çok olan), **Yâ kâşife'd-durr** (ey zararı kaldıran), **Yâ mâlike'l-mülk** (ey mülkün sahibi), **Yâ kâdiyen-bi'l-hakk** (ey hak ile hükmeden), **Yâ sameden lâ yut'am** (ey taama muhtaç olmayan Samed), **Yâ kaviyyen lâ yud'af** (ey zaafa uğratılmayan Kavi), **Yâ eltafî min-küllî latîf** (ey bütün lütufl sahiplerinden daha Lâtîf), **Yâ men hüve fi-ahdihi vefiyy** (ey ahdinde vefalı). **Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.**

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Soy ve zürriyetlerimizden ve anne-baba ve kardeşlerimizin, bizlerin ayrıldığımız ve evli olduğumuz eşlerimizin adayıpta yerine getirmediği ve getiremediği fakir doyurma, giydirme, sevindirme, Kur'an-ı Kerim okuma, hatim ve Yâsîn adakları, mevlid, oruç, hac, sofrâ, sadaka, tesbih, yiyecek ve içecek dağıtma, türbe yerlerine eşya bırakma ve ziyaret sözleri, mezarlık yaptıрма, kefen alma, namaz ve ibadet sözleri, hayvan adakları, vekâlet alıp yerine getiremediğimiz adanıp, söz verilip, yerine getirmedikleri ve getiremediğimiz tüm adak ve sözlerin ortaya çıkması ve tüm inananların kurtulması, ölmüş olanlarımızın affı ve bizlerin kurtuluşa ermesi, tüm inananların verilmiş sözleri yerine getirebilmeleri ve arınmış bir şekilde huzuruna doğdoğru yolda gelmemize ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinin boşa çıkması tüm hisselerinin kalkması niyeti ile;

(YALAN YEMİN)

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Hadiselerin ve olayların gerçek iç yüzünü bilmeyerek, dış yüzüne bakarak, hüküm verip kullarına ve kendime zulmederek, kendi fikir ve görüşlerime sürekli tâbi olarak firavunlaşmaktan, kötü arkadaşlıklar, kötü düşünceler, kötü fikirleri destekleyerek emanetlere ihanet etmekten, soy ve zürriyetlerimizden, hak yolda olmayanları kınayarak, aşağılayarak, senin rızan için verdiklerimizi geri isteyerek büyükmekten, sözlerimize sürekli yalan karıştırmaktan ve söylemekten, yalancılığı mecburiyet görmekten, meslek edinmekten, misafir olarak hanelerimize gelenlerin arkalarından çekiştirmekten, kin gütmekten, onları istememekten, kulların arasında ayırım yapmaktan, nasiblerini saklayarak ikram etmemekten, yok diyerek yalan söylemekten, onlara buğz etmekten, isyan etmekten, gizli ve açık kusurlarını araştırarak insanların dedikodularını yapmaktan, iftira atmaktan, kötülüklerini temenni etmekten, çıkar ve menfaat üzere misafir ağırlamaktan, işlerimiz ve menfaatlerimiz için kullarına ve sana sofrada adakları adamaktan, yalan sözler vermekten, yalancılığın bende insanlara karşı dürüstlük sağladığının gafletine düşmekten, kullarına sevimli olabileceğimi zannetmekten, olmayana var demekten, var olana yok demekten, doğruluktan ayrılmaktan, yalanı doğru bilmekten, kibirlenerek yalancılığa aracı olmaktan, **yalancı şahitlikte bulunmaktan, senin adına yalan yeminler etmekten**, senin emir ve yasaklarının doğruluğundan şüphe etmekten, doğru olanı idrak edemeyerek yanlış ve yalancılığı sevimli görmekten ve seçmekten, işlerimde, yaşamımda ve düşüncelerimde kullarının hakkına girerek seni kandırabileceğimi zannetmekten, hayat, evlilik, aşk, para, iş, aile, evlât ve bildiğim, bilmediğim tüm menfaatler için sözler ve yalan yeminler vererek yerine getirmemekten, yalan sözler ve vâdler üzere sözler yanyana getirerek bizlere vermiş olduğun akıl nimetini şeytanlığa sarfetmekten, vücut ve varlık nimeti üzerine yalan sözler söylemekten, senin bizlere yasak ettiğin alışkanlıkları nefsimizin sözlerini dinleyerek terketmemekten, olay ve hadiselerde senden dilemeyerek ve tevekkül etmeyerek sürekli rahatı ve kolayı seçmekten, çaba göstermeyerek yalan sözler ile elde etme yarışına gitmekten, vücut, sağlık ve sıhhat için yalan yemin ve adaklar vermekten, imtihanımızın zorluklarında öğreticiliğinden şüphe etmekten, dua etmeyerek ve sabır göstermeyerek yalan yeminler ve adaklar ile isyan etmekten ve gizli-açık şirke düşmekten, olay ve hadiselerin merhamet ve rahmet yüzüne bakmayarak şükretmemekten, şükür ve hamdlerimizi sebep ve neden arayarak yapmaktan, rızık ve nimetlerine “*hoşuma gitmiyor; bana dokunuyor; ben bunu sevmiyorum; bu neden var ki; ne biçim yaratılmış*” diyerek ihsan ettiklerine küfür etmekten, rızık ve nimetlerine saygı göstermemekten, gizli-açık şirk koştan, rızık ve nimetlerinde nefislerimizin

hoşuna gidince hamd ve şükür etmekten, mü'min-mü'minat din kardeşlerimizin hayırları ve iyilikleri için dua ve temenni etmemekten, selâmlaşmayı kesmekten, selâma gerek duymamaktan, konuşmalarımıza sana sığınarak başlamamaktan, konuşmalarımızda ve tebliğlerimizde ve insanların hidayetleri için adaklar yalan yeminler ve sözlere başvurmaktan, gaye ve amaçlarımızda senin rızan için hizmet etmemekten, hizmetlerimizi kendimize ve nefsimize mâletmekten,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Vâsî.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rezzâk, Yâ Alîm.

Yâ ahkeme'l-hâkimin (ey hükmedenlerin en hükmedicisi), **Yâ a'dele'l-âdilin** (ey âdillerin en adâletlisi), **Yâ esdaka's-sâdıkın** (ey doğruların en doğrusu), **Yâ ezhara'z-zâhirin** (ey varlığı açık olanların en açığı), **Yâ ethera't-tâhirin** (ey temiz olanların en temizi), **Yâ esraa'l-hâsibin** (ey hesaba çekenlerin en süratlisi), **Yâ esmaa's-sâmiin** (ey işitenlerin en iyi işiticisi), **Yâ ekreme'l-ekremin** (ey ikram edenlerin en iyi ikram edicisi), **Yâ erhame'r-rahimîn** (ey merhamet edenlerin en merhametlisi), **Yâ eşfea's-şâfiin** (ey şefaât edenlerin en şefaât edicisi), **Yâ sâtira'l-averat** (ey utanılacak şeyleri örten), **Yâ Mukaddim** (ey dilediğini öne geçiren), **Yâ Muahhir** (ey istediğini arkaya bırakan), **Yâ Müyessir** (ey hayırlı işleri kolaylaştıran), **Yâ muğise meni's-teğaseh** (ey kendisinden imdat isteyenlere imdat eden), **Yâ sâriha meni's-tasrahah** (ey feryat edenlerin feryâdına koşan), **Yâ ğâfira meni's-tağferah** (ey kendisinden mağfîret isteyenleri bağışlayan), **Yâ Şâhid** (ey her yerde hâzır ve nâzır olan).

Allahümme sallî alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

DÜNYAYA MUHABBET TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallî alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Dünyanın geçici bir misafirhane olduğunu unutup, yalnızca sana kulluk ve ibadet etmek yerine, dünyanın fitne ve cazibesine kapılarak, nefis ve heveslerimin peşine düşmekten, yarattıklarının senin isim ve sıfatlarının bir aynası olduğunu unutup, kalbimde senin sevginden başka sevgileri üstün tutmaktan, insanlara aşırı muhabbet hissetmekten, **binlerce kere hâşâ ve kellâ!** yarattıklarını senden daha çok sevmekten, yarattıklarını şükür nimeti olarak görmemekten, şükür nimetlerine peşkeş çekmekten, yarattıklarını sahiplenmekten, gayr-ı

meşru muhabbetlere ve lezzetlere tamah etmekten, senin adına ve rızana uygun olmayan muhabbetlerimden, dünyayı ve dünyadaki varlıkları mana-yı ismiyle sevmekten, (**Mana-yı İsmî/Yaratılandaki güzelliği yaratılandan bilme : Ne güzeldir! - Mana-yı Harfî/Yaratılandaki güzelliği yaratandan bilme : Ne güzel yapılmış ve yaratılmış. Ne güzeldir! diye değil; Ne güzel yapılmış ve yaratılmıştır! diye sevilmelidir.**)

Allahım! Varılacak en güzel yerin senin katında olduğunu unutup, ömrümü **dâr-ı fenâ** hayatın geçici menfaatleri olan nefsanî arzularıma, kadınlara, çocuklarıma, insanlara, altın ve paraya, arabalara, siyasete, gayrimenkule, şans oyunlarına, kumara, içkiye, iletişim aletlerine, mesleğe, çalışmaya, işlere, okumaya, hayvanlara, salma atlara, davarlara ve ekinlere, bağlara, bahçelere, mallara, mülklere, makamlara, mevkilere karşı aşırı düşkünlük ve şevk ile bağlamaktan ve yaşamaktan, dünyanın gösterişine ve süsüne aldanarak, ölümü ve sonrasını unutarak yaşamaktan, Allahım; senin **El-Hâdî** isminle hidayet ve doğru yolu istemeyip gaflet içinde bir hayat geçirmekten, gafletle yaşadığım hayatta hidayette olduğumu düşünmekten, hayatımı âhiretime faydasız işlerle geçirmekten, tevbe ve dualarımı ibadetlerimi **“yarın yaparım”** diye geciktirmekten, yarın yaparım diyenlerin helâk olduklarından gaflet etmekten, malâyânî (*manasız, faydasız, boş söz*) söz ve konuşmalarla ömrümü telef etmekten, dünyalık dertleri sürekli anlatmaktan ve şikayet etmekten, tartışmaktan ve vazgeçmemekten, dünyaya ve içindekilere olan bağımlılığımın, âhiretimin aklımdan gitmesine, dünyalık zevkler için âhiretimi dünyaya ve içindekilere tercih ederek, dünyanın bizlere kabir kapısına kadar arkadaşlık ettiğinin gafleti ile saadet-i ebediye olan âhiret hayatımın bu dünya için ve eğlenceleri için mahvına çalışarak, selamet ile gireceğim kabir kapısını kendi yaptıklarım ile idam-ı ebedi kapısına çevirerek ve dünyanın süsleri ile kalbimi nefsimi aldatarak, aldatılmasına müsaade ederek, **“bir kereden bir şey olmaz”** düşüncesi ile hareket ederek, işlediğim hata ve günahlarım sebebi ile cennetten bir bahçe iken cehennemden bir çukur olmasına sebep olduğum, olacağım, olduğumuz, tüm hata ve günahlarımdan, ertelemelerimden sana sığınıyor, affını umuyorum.

Allahım! Son nefesime kadar dünyalık hiçbir zevkin, eğlencenin ve aldatıcı lezzetlerin kalbime ve bedenime girmesine izin verme. Beni dünyayı ve nefsinin senin rızan, muhabbetin için terkedenler olarak an ve bana yardımcı ol. Nefsimi bana musahhar (*ele geçirilmiş, fethedilmiş, istenilen hâle konulmuş*) et. Benim ve lim sensin. Benim senden başka sığınağım yok. Ben, sana, kendim ve eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek dünyaya aşırı muhabbet ile bağlı halde vefat eden ve sağ

kullarından da dünyanın gösterişli süsüne aldanarak, huzuruna gelmelerine, gelmemize, aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek, işlemiş **tüm Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve tüm inananlar ve inanmayanlar adına,

Yarattığın katreler ve zerrelere adedince,

Yeryüzünün yaratıldığından kıyamete kadar geçirdiği her sâlise sayısınca,

Yeryüzünün içinde, havasında, suyunda, toprağında, etrafında bulunan tüm canlılar, zerreden şemse bütün varlıkların ağırlıkları, âzâları, kütleleri sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ keşşafe'l-kürub (*ey sıkıntıları kaldıran*), **Yâ mukallibe'l-kulub** (*ey kalpleri değiştiren*), **Yâ müzeyyine'l-kulub** (*ey kalpleri süsleyen*), **Yâ münevvara'l-kulub** (*ey kalpleri nurlandıran*), **Yâ men hüve ileyhi yefzeu'l-müznibûn** (*ey günahkârların kendisine sığındığı*).

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Mahbûbin! (*ey sevilenlerin en hayırlısı!*)

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Matlûbin! (*ey istenilenlerin en hayırlısı!*)

Tevbe Ettim. Estağfirullah Yâ Hayra'l-Maksûdin! (*ey maksatlara kavuşturanların en hayırlısı!*)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

NEFSE İTİMAT VE GÜVENMENİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Senin azametini ve büyüklüğünü karşısında kendi acziyetimi idrak etmeyerek gurura düşmekten, acz ve fakrımı unutarak nefsimi sevmekten, nefsimi itimat etmekten, nefsimi methetmekten, nefsimi üstün görmekten, nefsimi müdafaa etmekten, kusur ve hataları nefsimde görmemekten, iyiliği kendi nefsimde bilerek fahr ve ucba girmekten, övünmekten, gururlanıp, kendimi yeterli görmekten, nefsimde kusur, noksanlık, acz ve fakrımı görmeyerek; nefsimin terbiyesi için çaba göstermeyerek, nefsimin doyumsuzluk fitratı ile yaratıldığından ve herşeye aç olduğunu gaflet ederek, nefsimi itimat ederek, güven duygusu ile benliğimin, vücudumun her zerresine yayılmasına ve kusursuz olduğumu, hatasız olduğumu düşünmeme, bütün iyiliklerin, olgunlukların ve kemalâtın **Fâtır-ı**

Zülcelâl isminle bizlere ihsan edildiğini unutarak şükürsüzlüğe düşmekten, hamd etmemekten,

Allahım! Nefsimi yücelterek, külfet, hizmet ve ibâdet makâmında, senin emirlerine muhatap olmamaktan, ibadetlerimde, kulluğumda, amellerimde ve iyiliklerimde “*ben yaptım*” diyerek nefsimi pay çıkarmaktan ve güvenmekten, nefsimi kendi başına buyruk görerek isyana ve gizli-açık şirke düşmekten, nefsimi hayra sevk etmemekten, nefsimi güvenerek amellerimi boşa çıkarmaktan, nefsimin ıslahına çalışmamaktan, nefsimi terbiye etmemekten, nefsimi acıtmaktan, nefsimi ayıplamamaktan, nefsimin istek ve arzularıyla yaşamaktan, nefsimin kusurlarını kendime lâıyk görmeyerek kabul etmemekten, kulluğuma güvenmekten, ibadetlerime güvenmekten, senin merhametin ve kararın, rızanın, dilemenin beni hak ettiğim cennetine veya cehennemine koyacağını gafleti ile yaptığım tevbe ve dualarda tevekkül etmeyip ve sonucunu sana bırakmayarak, teslimiyetsizlikle ve güvenmeyerek, nefsimin isteği için yaparak, kendi kendime karar kılarak, affolunduğumu, affettiğini, affetmeyeceğini düşünerek, gizli-açık şirke düşmekten, isyan edip sapkınlaşmaktan, sapıklaşmaktan, ibadet ve takvada, karar ve hükümde, doğru ve yanlışta, amelde ve hayırda, beni cehenneminden kurtaracağına güvenerek, güven duygusu ile eminlik vererek, İslâmiyetin senin emir ve yasaklarının dışındakileri hak olarak görüp sana itaat ettiğimi zannederek, nefsimi itaat ederek, nefsimi putlaştırmaktan, nefsimi güvenmekten, emin olmaktan, tekebbür ve kibir ile kararmış bir kalp ruh ve beden ile sana gelmekten, sana sığınmamaktan, senden dilemeyerek nefsimin bitmez istek ve arzularına çabalamaktan, nefsimi teslim olmaktan, boyun eğmekten,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Cebbâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Celîl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kebîr.

Yâ Sübhan (ey bütün kusur ve noksanlardan uzak olan), **Yâ meni’s-tesleme küllî şey’in li-kudretih** (ey kudretine her şeyin teslim olduğu), **Yâ hayra’l-hâkimin** (ey hükmedenlerin en hayırlısı), **Yâ hayra’l-ğâfirin** (ey bağışlayanların en hayırlısı).

Nefsimi bana musahhar et, **Yâ mu’tıye’l-mes’ulat** (ey dilekleri veren), nefsimin ve şeytanın beni azıtmasına, beni sapıtmasına ve saptırmasına engel ol **Yâ Mânî’** (ey olmamasını istediği şeyin meydana gelmesine engel olan), **Yâ Dâfi’** (ey zararlı şeyleri ve mânileri defeden).

Allahım! Nefsime itimat ederek, fen, sanat ve ilimde aşırıya giderek, senin sanatkârlığına yarattığın hiçbir kulun ulaşamayacağını idrak edemeyerek, cahillik ve gafletle eşyanın oluşumunu kendinden bilerek ve düşünerek, tabiatperest,

hayalperest, esbabperest, maddiyunluk düşünceleri içinde büyükenerek, “*ne güzel yaptım; ne güzel yarattım; ben yaptım; doğanın kanunu; bundan daha güzeli olamaz; benim yeteneklerim ve kuvvetim var*” diyerek, güç kuvvet ve oluşumların kendi kendine meydana geldiklerini veya isteyince yapabileceğimi düşünerek, söyleyerek, iddia ederek, riya, tekebbür ve kibre girerek, şarkı ve türküler ile şirk sözleri türetmeye çalışarak, sürekli şarkı ve türkülerini zikrederek, senin sözlerinden, seni zikretmekten, sana kulluk etmekten yüz çevirerek geçirdiğim tüm zamanlardan, tüm eğlenceler ve arkadaşlıklardan, alışkanlıklardan pişmanım. Çevremdeki kullarına da kötü alışkanlıklara alışmasını temin etmeye çalışarak, güzellikleri çirkin gösterme çabası içine girerek, kötü ahlâk ve huy sahibi olmalarına sebebiyet verdiğim, onların da şirk günahları ile huzuruna gelmelerine sebep olduğum ve olacağım tüm günah ve hatalardan,

Allahım! Kâinatın eşsiz ve benzersiz yaratılmasında kusur arayarak, fen, sanat ve ilim icra ettiğimi zannederek, nefsimi itimat ederek, fen, sanat ve cüz’î ilime dayalı düşünerek, toplum bozulmalarına, hava olaylarına, doğum, yaşam ve ölümlere lânet ederek, isyan ederek, kendi kendine oluştuğunu, Kur’an-ı Kerim’e ve kullarına sürekli feylesofâne materyalist yorumlar yaparak, inkârcı bir akıl ve beden ile yaklaşarak, ateistliğe, deistliğe ve dinsizliğe özenerek, “*gözümle görmediğime inanmam*” diyerek, görünmeyen canlıları inkâr ve redderek, cüz’î akıl ve iradem ile seni zikretmekten yüz çevirerek, ölümden sonra bir daha dirilmeyeceğimiz gibi kötü ve şeytanî düşünceleri kalbimize ve aklımıza nüfûz ettirerek, bize ihsan ettiğin akıl ve varlık nimetini inkâr etmekten, Kur’an-ı Kerim ve ibadetlerden yüz çevirmekten, kâinatın bütün tasarrufunu kullara ve cisimlere vererek, cevherlerin kendini oluşturduğunu söylemekten ve düşünmekten, kaderi inkâr ve reddederek, inkârcıların mesleğini seçmekten ve düşünmekten, işlediğim ve işlenmesine sebep olduğum tüm gizli-açık şirk ve isyanlardan, tüm inkârlardan,

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar nefsimi itimat ederek sapkınlığa ve azgınlığa sebep olan ve nefislerine, amellerine, ibadetlerine güvenerek, güven ve eminlik duygusu ile helâk olanlar adına, geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek, işlenmesine sebebiyet verecek, verdiğimiz, tüm inananlar ve inananmayanlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Yarattığın ve yaratacağın nefisler sayısınca,

Güven ve eminlik duygusu ile hesaba çekilen ve çekilecekler sayısınca,

Allahım! Şu isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd, Yâ Musavvir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mukaddir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hasib, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâtın, Yâ Semî, Yâ Basîr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Halim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Muktedir.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

•••••

HAŞİYE : NEFSE İHTAR

(Nefsine tabi olanlar nefislerine aşağıdaki gibi ve kendilerine kim olduğu hakkında ihtarda bulunsun.)

Ey fahre meftun, şöhrete mübtelâ, medhe düşkün, hodbinlikte bihemta sersem nefsim! Eğer binler meyve veren incirin menşei olan küçücük bir çekirdeği ve yüz salkım ona takılan üzümlerin siyah kurucuk çubuğu; bütün o meyveleri, o salkımları kendi hünerleri olduğu ve onlardan istifade edenler o çubuğa, o çekirdeğe medh ve hürmet etmek lâzım olduğu, hak bir dava ise; senin dahi sana yüklenen nimetler için fahre, gurura belki bir hakkın var. Halbuki sen, daim zemme müstehaksın. Zira o çekirdek ve o çubuk gibi değilsin. Senin bir cüz'î ihtiyarın bulunmakla, o nimetlerin kıymetlerini fahrin ile tenkis ediyorsun, gururunla tahrib ediyorsun ve küfranınla ibtâl ediyorsun ve temellükle gasbediyorsun. Senin vazifen fahr değil, şükürdür. Sana lâyük olan şöhet değil, tevâzâdur, hacâlettir. Senin hakkın medih değil istiğfardır, nedâmettir. Senin kemâlin hodbînlik değil, hüdabînliktedir.

Evet sen benim cismimde, âlemdeki tabiata benzersin. İkiniz, hayrı kabul etmek şerre merci olmak için yaratılmışsınız. Yani fâil ve masdar değilsiniz, belki münfail ve mahalsiniz. Yalnız bir tesiriniz var: O da hayr-ı mutlaktan gelen hayrı, güzel bir surette kabul etmemenizden şerre sebep olmanızdır. Hem siz birer perde yaratılmışsınız. Tâ güzelliği görülmeyen zâhirî çirkinlikler size isnad edilip, Zât-ı Mukaddese-i İlâhiyenin tenzihine vesile olasınız. Halbuki bütün bütün vazife-i fitratınıza zıd bir sûret giymişsiniz. Kabiliyetsizliğinizden hayrı şerre kalbettiğiniz halde, Hâlıkınızla güya iştirak edersiniz. Demek nefisperest, tabiatperest gayet ahmak, gayet zâlimdir.

Hem deme ki : “Ben mazharım. Güzele mazhar ise, güzelleşir.” Zira, temessül etmediğinden mazhar değil, memur olursun. Hem deme ki : “Halk içinde ben intihab edildim. Bu meyveler benim ile gösteriliyor. Demek bir meziyetim var.” Hâyır, hâşâ! Belki herkesten evvel sana verildi; çünkü herkesten ziyade sen müflis ve muhtaç ve müteallim olduğundan en evvel senin eline verildi.

•••••

Allahım! **Hamd ve şükürleri** vermiş olduğun nimetlerin karşılığı bir ücret

görerek, nefislerimizi vermiş olduğun nimetlere göre şartlayarak, istekler ve şartlarımız karşısında tatmin olduktan sonra **hamd ve şükür** ederek, şükür etme ihtiyacı duyarak, senin yüceliğine ve büyüklüğüne yakışır ve yeterli olabileceğini düşünerek, vermiş olduğun nimetlerin şükrünü eda edebildiğimizi ve yeterli olabileceğini zannederek, nefislerimizin azgınlığa ve kendisinden bilmesine yol açarak işlemiş olduğum tüm hata ve günahlardan ve müflis bir şekilde huzuruna nefislerimize tâbi olmuş bir şekilde gelmekten,

Allahım! Bizlere ihsan ettiğin nimetleri senin yolunda harcamayarak yetimlerin hakkını yemekten, göz dikmekten, nefislerimizin istek ve arzularına kulak asarak, dünya güzellikleri ve eğlenceleri içinde sonu gelmeyecekmiş gibi ma'siyet yolunda harcayarak, israf ederek saçıp savurmaktan, varlık ve yoklukta şükür ve hamd etmeyi kesmekten, nimetlerin varlığına ve yokluğuna ümit kesmekten ve isyan etmekten, nefsimin avukatlığını yapmaktan, nefsimi kötülememekten ve terbiyesi için çaba göstermemekten, nefsimi zulüm etmekten, nefsimin oyunlarını şeytandan bilmekten ve şeytana yüklemekten, iftira atmaktan, dar aklım ile kanaat etmeyerek kendi kendime yetebileceğimi zannetmekten, çaba ve emek göstermeyerek âhiret nimetleri gibi dünyada istediğim anda önüme gelebileceğini zannetmekten ve düşünmekten, cennetlik bir kulmuşum gibi kendime emînlik vermekten, nefsimi yüceltmekten, ilâhlaştırmaktan, putlaştırmaktan, sana aracı yapmaktan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Bâsıt, Yâ Kâbıd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mübeddil, Yâ Münevvil.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hakem, Yâ Adl.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahım! Can yakıcı azaptan sana sığınırım.

Allahım! Bizleri cehenneme götürecek amellerden, hayr ve iyiliklerden sana sığınırım.

Allahım! Sapıklık ve sefihlikten sana sığınırım.

Allahım! Cüz'î akıl ve iradem ile işlediğim ve işleyeceğim, söylediğim ve söyleyeceğim tüm hata ve günahlarımdan sana sığınırım.

Allahım! Nefsimin vesveselerinden, beni aldatmasından ve küfre götürmesinden sana sığınırım.

Allahım! Verdiğin nimetlere şükürsüz kalmaktan ve şükürsüz davranmaktan sana sığınırım.

Allahım! Tabiat, olay, hadiselerle kendi fikirlerimi koyarak bilmediğim konularda yorum yapmaktan sana sığınırım.

Allahım! Nefsimin beni ele geçirmesinden ve üzerimde hâkimiyet kurmasından sana sığınırım. Nefsimin bana korku vermesinden sana sığınırım.

“Rabbim! Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen intikam al.”⁽¹⁵⁾

“Rabbimiz! Bizi kâfirlere deneme konusu kılma, affet bizi. Çünkü Sen Azîz ve Hakîm’sin; mutlak galip, tam hüküm ve hikmet sahibisin.”⁽¹⁶⁾

“Rabbim, beni, annemi, babamı, mü’min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zâlimlere yıkımdan başkasını arttırma.”⁽¹⁷⁾

“Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemdendir ve Senin va’din de doğrusu haktır. Sen hakîmler hakîmisin.”⁽¹⁸⁾

“Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum.”⁽¹⁹⁾

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

KORKU TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“De ki: Sığınırım ben insanların Rabbine, insanların hükümdârına, insanların ilâhına, O sinsi vesvesecinin şerrinden. O ki, insanların göğüslerine vesveseler fısıldar. Gerek cinlerden, gerek insanlardan.”⁽²⁰⁾

Allahım! Gece ve gündüz gelecek kötülüklerden, musibet ve belâların şiddetinden, hastalık anımda zaafiyetten, insî ve cinnî şeytanların tuzaklarından, senin azametine sığınırım.

Allahım! Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım dilerim. Rahmetinle göğsümü genişlet, bana hikmetlerini öğret, bütün şer ve kötülüklerden beni muhâfaza et.

(15) Kur’an-ı Kerim, Kamer, 54/10.

(16) Kur’an-ı Kerim, Mümtehine, 60/5.

(17) Kur’an-ı Kerim, Nuh, 71/26-28.

(18) Kur’an-ı Kerim, Hud, 11/45.

(19) Kur’an-ı Kerim, Hud, 11/47.

(20) Kur’an-ı Kerim, Nas, 114/1-6.

Allahım! Hiç şüphesiz kalbime attığın bütün korkularım senin rızandan, emir ve yasaklarından uzaklaşmanın cezasıdır. Allahım! Sen benim koruyucum ve sığınağımsın. Allahım; sen beni affet, üzerime sükûnet ve rahmetini yağdır, rahmetinin deryasında tüm korkularımın bıraktığı izleri, lekeleri nurlarının kaynağı ile pak eyle. Senden başkasına olan korkularımla işlediğim günahlarımı hata ve kusurlarımı hakkımızda hayra ve sevaba çevir. Ruhlarımıza hanelerimize teslimiyet ve hiç kopmayan bir bağlılık ipi olarak geri dönder.

Hasbünallahi ve ni'mel vekil. Ni'mel Mevla ve ni'men nasîr.

Hız. Nûh'u (*aleyhisselâm*) suda, Hız. Yusuf'u (*aleyhisselâm*) kuyuda, Hız. Yunus'u (*aleyhisselâm*) balığın karnında, Hız. Eyyûb'u (*aleyhisselâm*) hastalıkta, Hız. Musa'yı (*aleyhisselâm*) koca denizde, Hız. İbrahim'i (*aleyhisselâm*) ateşte ve Hız. Muhammed'i (*sallallahu aleyhi vesellem*) mağarada koruyan Allah'ım! Beni de onları korudukları ile koru...

Yâ Hâfizenâ! (*ey yarattıklarının koruyucusu*) senin yarattıklarından senden daha fazla korkup gizli-açık şirke düşmekten, insanlara ve cinlere karşı şiddetli korku beslemekten, geçmişimde başıma gelen belâ ve musibetlere kederlenmekten, endişe ile korkuya kapılmaktan, aşırı vesvese ve şüphecilikten, rızık endişesinden, fakirlik korkusundan, koruduğuna inanarak muska ve nazar boncuğu takmaktan, bulundurmaktan, hocaları, alimleri, şeyhleri, kullarını kurtarıcı olarak görmekten ve yardım istemekten, yaptığım davranış düşünce ve işlerde cesaret ile kibre girerek, cezamın korkular ile yaşamama neden olmasından, olmasına sebep olmaktan, korkularım ile yüzleşmeyerek, sana sığınmayarak, en güvenli sığınağımın sen olmana rağmen korkularımdan korkmaktan, paradan, maldan, evlâttan, eşten, evlilikten, uykudan, uyanmaktan, vesveseden, insanlardan, aşırı aşk, sevgi, şefkat ve muhabbet, bağlılık ile ayrılma korkusundan, ölümün saadet-i ebediyeye bir sevkîyat olduğunu unutarak ölümden korkmaktan, geçmiş ve gelecek korkusuyla şekva etmekten, hastalık ve musibet korkularıyla yaşamaktan,

Korkunun bizlerde bir hastalık haline gelmesine, musibete dönmesine sebep olduğum, olduğumuz, olacağımız tüm korkulardan,

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hız. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar senin korkundan başka korkular ile geçmiş, gelmiş gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inananlar ve tüm **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Senin korkundan parçalanan dağlar ve taşlar sayısınca,

Korkular ile senin huzuruna gelen ve gelecekler sayısınca,

Allahım! Şu isimlerinin hakkı için senden istiyorum;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâfizena (ey koruyucumuz), **Yâ Mâni'** (ey olmamasını istediği şeyin meydana gelmesine engel olan), **Yâ Dâfi'** (ey zararlı şeyleri ve mânileri defeden), **Yâ muini inde fezei** (ey korkum ânında yardımcım), **Yâ care'l-müstecirin** (ey korunmak isteyenlerin koruyucusu), **Yâ âlime'l-hafiyyât** (ey gizlilikleri bilen), **Yâ men hüve fi'l-memati kudretüh** (ey ölümlerde kudreti tecellî eden), **Yâ men hüve fi'l-kuburi izzetüh** (ey kabirlerde izzeti olan), **Yâ Âsım** (ey yarattıklarını koruyan), **Yâ men lâ mefzea illâ ileyh** (ey kendisinden başka sığınılacak yer olmayan), **Yâ hâfizan ğayra mahfuz** (ey korumayan koruyucu), **Yâ ismete'l-haifi'l-müstecir** (ey korku içinde kurtuluş isteyenlerin sığınacağı), **Yâ men dâne küllü şeyin min-mehafetih** (ey korkusundan her şeyin kendisine boyun eğdiği), **Yâ meni'n-şakkati'l-cibalü min-haşyetih** (ey korkusundan dağların yarıldığı ve parçalandığı), **Yâ tabibe'l-kulub** (ey kalplerin tabibi), **Yâ habibe'l-kulub** (ey kalplerin sevgilisi), **Yâ enise'l-kulub** (ey kalplerin dostu).

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafiz.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mü'min.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Müheymin.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Allahım! Gece veya gündüz gelecek her türlü korkudan musibetten sana sığınırım.

Ve tusliha lena şe'nena ve en tahrusena bi-aynikelleti la tenâmu ve tahfeza-na bi-rüknikellezi lâ yüramu yâ ze'l-celâli ve'l-ikram. - İşlerimizi ıslah edip, yoluna koy! Bizi, hiç zâil olmayan ilim ve sıyânetinle himâye eyle! Ayı yaşanamayan desteğinle bizleri muhâfaza eyle, ey Celâl ve İkrâm Sahibi!

Ve terzukana's-selâmete ve'l-afiyete ve'l-hayra fi'd-dünya ve'l-âhireti bi-rahmetike yâ erhame'r-rahimîn. - Rahmetinle bize dünyada ve âhirette selâmet, âfiyet ve hayr nasîb eyle, ey merhametlilerin en merhametlisi!

Ve sallallahü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihi ve sahbihi ecmain. - Allahım; Efendimiz Hz. Muhammed'e (sallallahu aleyhi vesellem), onun âl ve ashâbına salât ve selâm eyle.

Ve'l-hamdü lillahi rabbi'l-âlemin. - Ezelden ebede her türlü hamd ve övgü, şükür ve minnet Âlemlerin Rabbi olan Allaha mahsustur.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

VESVESE, GÜVEN VE ŞÜPHE TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Senin bizlere imtihanımız için ve değer verdiğin için giydirdiğin ruh elbisesinin keşfiyatının merakı içine girmeyerek, neden yaşadığının, neden beslendiğimin, neden imtihan edildiğimin, neden yaratıldığının gafletine düşerek, yaratmış ve yaratacağın her kulun belli bir vazifesi ve fıtratı olduğunun ve bizlere giydirmiş olduğun ruh elbisesi ve ihsan etmiş olduğun aza ve bedenimizin sana kulluk etmek, seni övmek, seni hamdetmek, sana ibadet etmek olduğunu anlamayarak, araştırmayarak, akıl edemeyerek, “*nedeni, nedendir?*” sorularının cevabını ve nedeni yaratan senin en iyi ve en doğru bildiğinin hüsn-ü zan ile merakı yerine su-i zan ile şüpheye güvensizliğe düşmekten, beni farklı yarattığını, bana kullardan üstün güçler verdiğini, beni herkesten üstün tuttuğunu veya aşağıladığını düşünerek, ayrıcalık tanıdığını zannederek, ruh elbiseme giydirdiğin bir nefsimin olduğunu ve nefislerin yaratıcısının sen olduğunu idrak edemeyerek, **küllü nefsin zâikatü'l-mevt** (*her nefis ölümü tadacaktır*) ayetini unutarak, bilmeyerek, ölümlerden ders almayarak, ölüm yokmuş gibi yaşayarak, varlığından, herşeyin sahibi olduğundan, dilediğini dilediğin gibi değiştirmenin senin için kolay olduğunu anlayamayarak, ruhumda, bedenimde eksiklik yanlışlık görerek, vesveselere şüphelere ve güvensizliğe kapılar açılmasına, şeytanın düşünce, söz ve hareketlerimizden ruhsatlar alarak, bizlere vesvese vermesinden, şeytanî düşünceler ile akıl nimetini lânetlemekten, ervah-ı habiseye dönüşen ve dönüşecek **lümme-i şeytanîyenin** şeytan ve cinlere hizmetine ve terbiye edemememe neden olacak 19 hasleden 72 kuvveden gece ve gündüz gelen ve gelebilecek tüm vesvese ve şerlerden sana sığınırım. Allahım! Lümme-i şeytanîyeye, cin ve şeytanların sözlerine kulak asarak, hata ve günahlarımda sana sığınmayarak, senin affediciliğini, merhametini sorgulayarak, günah ve hatalarımda ısrarcı davranarak, kendi düşüncelerim, fikirlerim, iradem ile zarara kanaat ederek, başıma gelen olay ve hadiselerde ümitsizliğe düşerek, ümit etmekten şüphe ederek, tevekkül etmeyecek, günah ve hatalarımı senin rahmetinden ve merhametinden, mağfiretinden

büyük görerek, düşünerek, söyleyerek, güvenmeyerek, bağışlayıcılığından ve hidayet etmenden üstün görerek, rahmet ve merhametinden ümit kestiğim tüm zamanlarımdan pişmanım.

Allahım! Sana sığınıyorum ve tüm günahlarımı hatalarımı itiraf ediyorum. İtiraf edemeğim ve bilmediğim günahlarım için de senden affını umuyorum. Sağımdan, solumdan, önümden, arkamdan, üstümden ve altımdan **lümme-i şeytanîyenin**; senin affediciliğine ve bağışlayıcılığına, varlığına, birliğine, ibadet edilmeye lâyık olmana dair tüm vesveselerinden, vesvese vermeye ruhsat aldığı ve alacağı tüm sözlerimden, fısıltılarından, her an gelebilecek ve vücut ve ruh nimetinin sıhhatinin bozulmasına sebep olabilecek tüm şer, kötülük ve zararlardan tüm gizli-açık şirk ve isyanlarımdan, âsîlik ve sitemlerimden, düşünce ve sözlerimden, hor ve hakir görmekten, aşağılayıp kınamaktan, kin, hased ve nefretlerden, tekebbür ve riyalardan, iftira ve su-i zanlardan, şüphe, vesvese ve evhamlardan sana sığınıyorum ve **binbir esmana ve binbir güzel isimlerine karşı** bu yaşıma kadar işlediğim, işlenmesine sebep olduğum, işledikleri tüm günah ve hatalardan,

Allahım! Lümme-i şeytanîyeden (*kalbimizde vesvese veren, doğumumdan ölüme kadar benimle yaşayan cinden*) gelen vesveselere ehemmiyet vererek, akıl ve kalpte tahayyül (*hayal*) ederek, şeytanın fiil ve sözlerini kabul edip, kuruntuya ve zarara düşmekten, “*acaba amelim sahih oldu mu?*” diyerek, amellerimde ve ibadetlerimde şüpheye düşmekten, insanların görmediğim ve duymadığım fiilleri ve sözleri hakkında zanda bulunmaktan, görmüş veya duymuş gibi bahsetmekten, şüphecilik ile insanlara iftirada bulunmaktan, yapmadığım veya yaşamadığım şeyleri yapmış gibi konuşmaktan, hayalini kurmaktan, kurarak faaliyete geçirmekten, şeytana yardım etmekten, geçmişimdeki olumsuz hatıraları ve olayları düşünerek şekva etmekten, aşırı takıntılarımdan ve geçmişte yaşadığım olumsuzluklar nedeni ile sürekli başıma aynı şeyler gelecek korkusu ile yaşamaktan, beni ve kullarını hep aynı şeyler ile imtihan ettiğini düşünmekten, fikir ve görüşlerimde sürekli sabit kalmaktan, kendime zulmeder derecesinde aşırı duygusal yaşamaktan, duygusal yaşamamın beni sana daha sevimli yapacağını zannetmekten, insanlara aşırı bağlanmaktan, bana vermiş olduğun hayatın ve yaşamın, aşırı bağlılığımdan dolayı, insanların yönetiminde olduğunu zannetmekten, hayalini kurmaktan, senin mülkünde dileyenin dilediği gibi tasarruf kurabileceğini zannetmekten, hayal etmekten, temizlik konusunda şüpheye düşmekten, maddî ve manevî beni arındırmaya rağmen arınmadığımı veya arınmayacağımı düşünerek, söyleyerek, âhiretten kulluktan nasîbim olmadığını, geçmişte başıma gelenler için gelecek ile endişeye, şüpheye düşmekten, istikbalimi, düşüncelerimi ve sürekli geçmişimde yaşadıklarımı anlatarak içermekten, için

için isyan etmekten ve kabullenmemekten, insanlara fazlasıyla güvenmekten, yaptıkları hataları veya günahlarından dolayı onlara güzel bir öğüt ile yaklaşarak onları azarlamaktan, yaptıklarını sürekli yüzlerine vurarak yaptıkları şeyleri haketmediğimi düşünerek, söyleyerek, yaptığım hataların onların sayesinde zâhiren bana görünmesi ve günah ve hatalarımdan af olunmam ve ikrarını yapmam için yaşandığını düşünmeyerek, vesvese ve şüphe ile evhamlara kapılarak, **bu devirde Allah'ın hiçbir kuluna güven olmaz** düşüncesi ile kötülüğe çalışmaktan, yaratmış olduklarını sürekli bu düşünce ile yaklaşımdan, onların hatalarının bana ve aileme, sevdiklerime zarar vereceği endişesi, şüphesi, vesvesesi ile onları suçlamaktan, kendimi kusursuz bulmaktan, herşeyin hakimiyetinin senin emrinde olduğunun gafletine düşmekten, senin iznin olmadan yaprağın dahi kıpırdamayacağını ve emirlerine tam bir teslimiyet ile esir olduğunun ve senin fermanın ile azad olduğunun gafletinden, tevbe ve dualarımda vesvese ve şüpheye düşmekten, arınmadığımı, beni affedecek hiçbir günahım bulunmadığını, günahkâr olduğum halde muhtaç olmadığımı, arınmadığımı, arınamayacağımı, beni arındırman ve affetmen konusunda seni acze düşüreceğimi, sana yük olacağımı zannederek, tevbe ve dua etmeyerek, âhirete bırakarak, günahlarım ve bağımlılıklarımdan dolayı düzelemeyeceğimi, affolunmayacağımı, beni affedeceğini düşünerek, söyleyerek, günah ve hatalarım yüzünden utanç duyarak, dua ve tevbe etmekten vazgeçerek, *“Allah beni böyle yaratmış ne yapayım; o kadar dua ettim kabul olmadı”* diyerek dua ve tevbelerimden vazgeçerek, rahmetinden, affediciliğinden, merhametinden, şefkatinden, büyüklüğün, yüceliğin ve zenginliğinden **EL-MUCÎB, EL-ĞAFFÂR, ES-SETTÂR, ET-TEVVÂB** isimlerinden **tüm kâinata ışık olan esmalarının nurlarından, ism-i azamının tecellilerinden** *“asla; imkansız; çok zor”* kelimelerini ruhuma, bedenime düstur yaparak **rahmetinden** vesvese, güven ve şüphe ile ümit keserek,

Allahım! **Binlerce kere hâşâ ve kellâ!**

Allahım! **ER-RAHMÂN** isminden ümit keserek, senin merhametine ve şefkatine sığınmamaktan,

Allahım! **ER-REZZÂK** isminden ümit keserek, rızık endişesine düşmekten,

Allahım! **EL-ĞAFFÂR** isminden ümit keserek, bağışlayıcılığına güvenmemekten,

Allahım! **ET-TEVVÂB** isminden ümit keserek, tevbelerimin kabul olmadığını düşünmekten,

Allahım! **EL-ADL** isminden ümit keserek, adaletine güvenmemekten,

Allahım! **EŞ-ŞÂFÎ** isminden ümit keserek, hastalandığımda yarattıklarından şifa beklemekten ve yarattıklarının sadece şifaya vesile olabilmenin ötesinde şifa vermeye muktedir olmadıklarını unutmaktan,

Allahım! **EL-MUCİB** isminden ümit keserek, dualara cevap verenin ve duaları kabul edenin sen olduğunu unutmaktan,

Kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına, aynı soydan olan, olmayan tüm **Ümmet-i Muhammed** (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar nefislerini ve lümme-i şeytanîyeyi dinleyerek, lümme-i şeytanın nefis-i emmareye intisap ederek, çaresiz kalarak, çıkış yolu arayanlar adına, tam bir teslimiyet ile nefislerini terk etmeleri ve hidayete, mağfirete kavuşmaları ve kavuşmamız adına, geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek, bildiğim, bilmediğim ve **rahmetinden** ümit kesmiş ve şeytanın ve lümme-i şeytanların tüm âdemoğlu üzerinde senin rahmetinden ümit kestirmek için aldığı ve hakimiyet sağladığı tüm ruhsatların kalkması ve tüm inananların affı ve affımız, kurtulması ve kurtulmamız adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Yeryüzünde nefislerine tâbi olmuş ve olacaklar sayısınca,

Yağdırdığın, yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince,

Nefsi ile hesaba çekilmiş ve çekilecek tüm nefis sahipleri sayısınca,

Allahım! Şu isimlerinin hakkı için;

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Yâ hayra'n-nâsirin (*ey yardım edenlerin en hayırlısı*), **Yâ hayra'r-râzikin** (*ey rızık verenlerin en hayırlısı*), **Yâ ğâfirez-zenb** (*ey günahı affeden*), **Yâ kâbilet-tevb** (*ey tevbe kabul eden*), **Yâ men hüve yeşfi'l-merda** (*ey hastaya şifa veren*), **Yâ men sebekat rahmetühü alâ ğadabih** (*ey rahmeti gazabını geçmişi olan*), **Yâ Mucîb** (*ey kullarının duâlarına cevap veren*), **Yâ Hasîb** (*ey kullarının bütün fiillerinin hesâbını gören*), **Yâ Mutahhir** (*ey her şeyi maddî ve manevî kirlerden temizleyen*), **Yâ sâtiral-averât** (*ey utanılacak şeyleri örten*), **Yâ Cebbâr** (*ey istediğini zorla yaptıran*), **Yâ Sabbâr** (*ey çok sabreden ve kullarına sabır gücü veren*), **Yâ Muktedir** (*ey her şeye gücü yeten*), **Yâ Muhîr** (*ey her şeyi ilim ve kudretiyle kuşatan*), **Yâ men hüve afvühü melceün li'l-müznibin** (*ey affi günahkârlar için sığınak olan*), **Yâ ğâfira meni's-tağferah** (*ey kendisinden mağfiret isteyenleri bağışlayan*), **Yâ kâdiyen-bi'l-hakk** (*ey hak ile hükmeden*).

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

•••••

VESVESE RİSALESİ (Yirmibirinci Söz'ün İkinci Makamı)

Bismillâhirrahmânirrahim.

Rabbi eûzü bike min hemezati's-şeyatin. Ve eûzü bike rabbi en yahdurun.

Ey maraz-ı vesvese ile mübtelâ! Biliyor musun vesvesen neye benzer? Musibete benzer. Ehemmiyet verdikçe şişer, ehemmiyet vermezsen söner. Ona büyük nazarıyla baksan büyür. Küçük görsen, küçülür. Korksan ağırlaşır, hasta eder.

Havf etmezsen hafif olur, mahfî kalır. Mahiyetini bilmezsen devam eder, yerleşir. Mahiyetini bilsen, onu tanısan gider. Öyle ise, şu musibetli vesvesenin aksam-ı kesîresinden kesîr-ül vuku olan yalnız beş vechini beyan edeceğim. Belki sana ve bana şifa olur. Zira şu vesvese öyle bir şeydir ki, cehil onu davet eder, ilim onu tardeder. Tanımazsan gelir, tanısan gider.

Birinci Vecih - Birinci Yara : Şeytan evvelâ şüpheyi kalbe atar. Eğer kalb kabul etmezse, şüpheden şetme döner. Hayale karşı şetme benzer bazı pis hatıraları ve münafî-i edeb çirkin halleri tasvir eder. Kalbe “Eyvah” dedirtir, ye’s’e düşürtür. Vesveseli adam zanneder ki; kalbi, Rabbine karşı sû’-i edebde bulunuyor. Müdhîş bir helecan ve heyecan hisseder. Bundan kurtulmak için huzurdan kaçır, gaflete dalmak ister. Bu yaranın merhemi şudur:

Bak ey bîçare vesveseli adam! Telaş etme. Çünkü senin hatırına gelen şetm değil, belki tahayyüldür. Tahayyül-ü küfür, küfür olmadığı gibi; tahayyül-ü şetm dahi, şetm değildir. Zira mantıkça tahayyül, hüküm değildir. Şetm ise, hükümdür. Hem bununla beraber o çirkin sözler, senin kalbinin sözleri değil. Çünkü senin kalbin ondan müteessir ve müteessiftir. Belki kalbe yakın olan lümme-i şeytanîden geliyor. Vesvesenin zararı, tevehhüm-ü zarardır. Yani onu zararlı tevehhüm etmekle, kalben mutazarrır olmaktır. Çünkü hükümsüz bir tahayyülü hakikat tevehhüm eder. Hem şeytanın işini kendi kalbine mal eder. Onun sözünü, ondan zanneder. Zarar anlar, zarara düşer. Zâten şeytanın da istediği odur.

İkinci Vecih budur ki : Manalar kalbden çıktıkları vakit, suretlerden çıplak olarak hayale girerler; oradan suretleri giyerler. Hayal ise, her vakit bir sebep tah-tında bir nevi suretleri nesceder. Ehemmiyet verdiği şeyin suretlerini yol üstünde bırakır. Hangi mana geçse ya ona giydirir, ya takar, ya bulaştırır, ya perde eder. Eğer manalar münezzeh ve temiz iseler, suretler mülevves ve rezil ise giymek yoktur, fakat temas var. Vesveseli adam, teması telebbüsle iltibas eder. “Eyvah!” der. “Kalbim ne kadar bozulmuş. Bu sefillik, bu hisset-i nefis, beni matrud eder.” Şeytan onun şu damarından çok istifade eder. Şu yaranın merhemi şudur:

Dinle ey bîçare! Nasıl ki, senin namazın edeb-i nezihanesinin vesilesi olan zahirî taharete, batnının bâtınındaki necaset ona tesir etmez ve bozmaz. Öyle de: Maânî-i mukaddesenin, suret-i mülevveseye mücavereti zarar etmez. Meselâ sen âyât-ı ilâhiyeyi tefekkür ediyorsun. Birden bir maraz, ya bir iştiha, ya bevl gibi bir emr-i müheyyic şiddetle senin hissine dokunuyor. Elbette senin hayalin, deva-i illet ve kaza-i hacetin levazımatını görecek, bakacak, onlara münâsib süflî suretleri nescedecek ve gelen manalar ortalarından geçecekler. Geçeceklerle ne beis vardır, ne televvüs var ve ne zarar var ve ne hatar var. Yalnız hatar ise hasr-ı nazardır, zann-ı zarardır.

ALLAH'A TESLİM OLMAYANIN TEVBESİ

(Tevhid ve Tevekkül Tevbesi)

(Bu tevbeden önce, *Dünyaya Muhabbet Tevbesi*'ni yapın inşaallah.)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

“Şüphe yok ki, Rabbim doğru bir yol üzerindedir.”⁽²¹⁾

EL-VEKÎL (kendisine tevekkül edenlerin işlerini en iyi neticeye ulaştıran), **EL-MUCÎB**

(kendisine dua edenlerin isteklerini veren) Allahım! Davet eden sensin davet olunan âciz kulların bizleriz!

Allahım! Bizler yarattıklarına ve yaşadıklarımıza hikmet nazarıyla bakmayarak, belâ ve musibetleri tevbenin davetçisi olarak görmeyerek, kadere teslim olmak yerine kaderi tenkit ederek, günah ve hatalarımızda ileri gittik.

Allahım! Bizler nefis ve şeytana uyarak, kendimizi, halimizi, işlerimizi, senin takdir ve kudretine bırakmayarak, senin malikiyetini unutarak, itaat etmeyerek, merak ederek, senin rızana bırakmayarak, rahmetinden ümit keserek, kendi acı ve üzüntülerimizi şiddetlendirdik ve gazaba ve hakkımızda hayırlı olanın şerre dönmesine sebep olduk.

Allahım! Bizler kendimize zulmettik. Allahım, bizlere mağfiret et, kalplerimizi senin takdiratına tam teslimiyetli eyle.

Allahım! Hakkımda zararı da, hayrı da takdir eden sensin. Kendi elim ve dilim ile yaptıklarımın dolaylı cüz'î iradem ve ilmime güvenerek hayırlı olan işlerin zarara dönmesine sebep olan benim. Her şeyin anahtarı senin yanında, her şeyin dizgini senin elindedir. Her şey senin emrinle halledilir. Hiçbir şey yoktur ki senin emrinin ve yasaklarının dışına çıkmaya çalışınca zillate ve uysallığa bürünmesin. Bizlerin vazifesi yalnızca sana kul olmak ve sana secde etmektir.

Allahım! Kadîr-i Rahîm olan sensin. Bizler, senin mülkünde dilenmeye muhtaç âciz kullarınız.

Allahım; huzurundayım, fâniyim, âcizim (zarardan korunmak gücünün olmaması), acziyete bile senden gelecek her hayr için âciz kaldım, kalbimin, ruhumun,

aklının, bâkî esmalarına medar olmasına engel olan gafletimin perdesinden ve günahlarımın yükünden sana olan bağlılığım ve teslimiyetimin hakiki saadet ve vazifelerime kavuşmasına ve yerine getirilmesine ve ruhumun iki dünya meyvelerinden mahrum kalmasına engel olan ve fitratımın marziyât-ı ilâhiyenin (*Cenab-ı Hakk'ın rızasına uygun işler*) esmalarına yapışmasına ve esmalarındaki cilveleri ve nakışları görmemin gafletine düşerek, kendi fikir ve görüşlerimin, endişelerimin beni ve çevremdeki kullarını sapkınlığa ve teslimiyetsizliğe, ümitsizliğe düşmesinden senin engin dolu rahmet denizlerinden sana sığınmayarak ve teslim olmayarak, kalbimin, aklımın, ruhumun, ruh libasımın bütün cihazatımın mekr-i ilâhiyeye taassüf olmasına sebep olan ve herşeyden mahzun ve mahrum kalarak, huzuru ilâhine gelmeme ve ebedi cehennemini hak etmeme sebep olan, tüm hata ve günahlarımdan, tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, teslimiyetsiz geçen her günün sabahından, akşamından, teslimiyetsiz geçen her anımdaki nefes alışımdan;

Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimizden senin huzuruna teslim olmayarak, acıklı azabına rağbet edenler adına, tüm **Ümmet-i Muhammed**'den (*sallallahu aleyhi vesellem*), Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan aynı hata ve günahlar ile teslimiyetsiz ve tevekkülsüz gelecek ve son nefesinde imansız kabre girecek olanların son nefesinde ve son nefesimize kadar teslim olmuş ve şehadet getirerek **hak'kın hak** olduğunun ilânını gözler önüne serdiğini ve dönüşün hiç kaçıışı olmadan senin huzurun olduğunu aklen, kalben ve lisanen ikrar ediyorum ve ben, sana,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Nezîr (*ey kullarını itaate sevk etmek için azâbıyla korkutan*), **Yâ Beşîr** (*ey sevdiklerini Cennet ve çeşitli mükâfatlarla müjdeleyen*), **Yâ Muktedir** (*ey her şeye gücü yeten*), **Yâ Hüve'l-Bâki**, **Yâ Hüve'l-Ezeliyyü'l-Ebedî**, **Yâ Hüve's-Sermedî**, **Yâ Hüve'd-Dâim**, **Yâ Hüve'l-Matlûb**, **Yâ Hüve'l-Mahbûb**, **Yâ Hüve'l-Maksud**, **Yâ Hüve'l-Mabûd**, **Yâ Hüve'l-Ahsen**.

Allahım! Yakınlarımdan ölümlerine, evliliğime, verdiğin eşe, eşlere, çocuklara, çocukluğuma, anne-babaya, verdiğin hayata ve yaşama, hayatıma, rızkıma, şükür ve kulluğa, geçmiş olaylara, yaşantıma, yaşadıklarım, seni ve kullarını olay ve hadiselerde itham ederek, endişe ve telaş etmekten, tesadüfe vermekten, mülkündeki icraatını, mağfired ve rahmet ediciliğini ve yarattığın ve yaratacağın her nefsin üzerindeki şems-i ezeli olmanın vahdetini göremeyerek, **hakk'a** kör kalarak, **Kur'an-ı Azimü's-şan**'dan uzak durarak, bilerek veya bilmeden cüz'i iradem ile sapkınlık ve azgınlıklarımın çoğalması nedeni ile vücudumun, aklımın, kalbimin, iki dünyada söylemiş ve yapmış olduklarımdan dolayı ceza görmesine ve

vermiş olduğun âzâlarımın haramlara günahlara ve hayvana dönüşmesine sebep oldum.

Allahım! İsim ve sıfatlarının kâinattaki tecellilerini öğrenmek yerine ve inandık ve itaat ettik dedikten sonra imtihan edilmeyeceğimizi zannederek veya cahillik ederek, ölümün yarattıklarına bir hak olduğunu inkâr edip, ölümden sonra bir yaşamın ve dirilişin olduğunu inkâr ederek, kâinattaki herşeyin kendi kendini yarattığını olay ve hadiseleri kendi kendine yaptığını söyleyerek, düşünerek,

Allahım! Cahillik ve gaflet ile nisyân ve ülfet ile sürekli “*Allahım beni neden yarattın; Allahım neden benim canımı almadın; Allahım onun yerine benim canımı alsaydın; insanlar neden ölüyor; böyle ölüm mü olur*” diyerek, ölümü insanlara yakıştırmayarak, ölümün nerede ve nasıl olduğunu sorgulayıp ölümü beğenmeyerek, senin takdirine ve kazana karşı gelip, seni suçlamaktan ve sorgulamaktan, senin ölümlerdeki merhamet ve mağfiret yüzüne bakmayarak, son nefesime kadar sana teslim olmak yerine isyanlarım ve gizli-açık şirk sözlerim ile kaderde bize yazdığını, senin emirlerini, senin birliğini, senin hilmini, yaratıcılığını, kâinattaki herşeyin senin ferdiyetin, emirlerinin ve izninin altında hareket ettiğinden gaflete düşerek, söylediğim, düşündüğüm, yaptığım, yapacağım, yapacağımız her hareketimden, her cümlemizden, her düşünce ve düşündüklerimizden,

Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimizden senin huzuruna teslim olmayarak acıklı azabına râğbet edenler adına, Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan aynı hata ve günahlar ile teslimiyetsiz ve tevekkülsüz gelecek ve son nefesinde imansız kabre girecek olanların adına, son nefesine ve son nefesimize kadar teslim olmuş ve şehadet getirerek **hak’kın hak** olduğunun ilânını gözler önüne serdiğini ve dönüşün hiç kaçıış olmadan senin huzuruna olduğunu aklen, kalben ve lisanen ikrar ederek,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Yuhyî, Yâ Yumît.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlikü’l-Mülk, Yâ Vâris.

Lâ ilâhe illâllahu vahdehu lâ şerike leh. Lehü’l-mülkü ve lehü’l-hamdü yuhyî ve yumît ve hüve hayyun lâ yemut bi yedihi’l-hayr ve hüve alâ külli şey’in kâdir ve ileyhi’l-masîr.

Allahım! İstediklerim olmadığında seni suçlayarak, ihlâssız ve acziyetsiz sana teslim olmayarak, kibir ve benlik ile isteyerek, nefsimin istedikleri için isteyerek, kendime ve nefsim zulmettim. İstediklerimde ve isteklerimde acele ederek, şüpheyi düşerek, senin zenginliğinden, senin yüceliğinden gaflet ettim. Doğrultuktan endişe ve kaygı içine girerek, kullarını kandırmaktan, yalan söylemekten,

buğz etmekten, yalan sözler ile kendimi ve başkalarını küçük düşürmekten ve düşürülmesine, kınanmasına ve aşağılanmasına sebebiyet vermekten, yaşanmış olayları sürekli dile getirmekten “*şöyle olmasaydı böyle olacaktı; ben bunları hatketmiyordum; benim insanlardan neyim eksikti ki şu kullar kadar olamadım*” demekten, kendimi yarattığın kullarına verdiği rızık, nimet ve huzurlardan eksik görerek, kendimi ve başkalarını sürekli aşağılamaktan, senin takdirini ve razı olduğun hayatı, yaşamı, ölümleri kabullenmemekten, kin ve nefretler ve isyanlar ile halimizden ve yaşamlarımızdan şekva etmekten, hayata içerlemekten, ümitsizliğe düşmekten, âhiretimize zarar getirecek konuları sürekli dile getirmekten, sürekli kusur ve hata aramaktan, bahaneler üretme çabasına girmekten, elde olanla yetinmeyerek, haddimden ve senin razı olduğundan fazlasını istemekten, haddimden fazlasına sahip olamadığımda senin dualarıma cevap vermediğini düşünmekten, bizler için hayırlı olanı vermediğini düşünmekten ve söylemekten, kanaat etmemekten, şikayet etmekten, kusur hata ve günahları kullarının yüzüne vurmaktan, açığa çıkarmaktan, rezil-rüsvay olmalarını temenni etmekten, kendime eminlik vererek, bana bir şey olmaz demekten, bana hiç birşey olmayacakmış gibi yaşamaktan, amelsiz sapıklık ve sefihlik içinde geleceğim ve kullarının da gelmelerine sebebiyet vereceğim tüm hata ve günahlarımdan, tüm yalan sözlerimden, sitemlerden, kahırlardan, isyanlardan, kin, nefret, ucb, riya ve büyüklüklerden, aşağılamalardan ve küçük düşürülmelerden, üzerimde hakkı bulunan tüm hak sahipleri adına, kendi adıma, soy ve zürriyetimden hakka girip helâlleşmeden ve kefâret ödemediğim gelenler adına, soy ve zürriyetlerimizin soy ve zürriyetleri adına, eşimin adına, anne-babam, anne-babalarımızın anne-babaları adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan tüm âdemoğlu ferdleri adına, yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men lâ yehtikû's-sitr (*ey ayıpların üzerindeki perdeyi yırtmayan*)

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hayy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Alîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kerîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Muhyî, Yâ Mumît.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rezzâk, Yâ Tevvâb.

Allahım! Bana ve tüm **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu vesselâm*) yaratmış

olduğun eşyanın hakikatini görebilmeyi, anlayabilmeyi, tam bir tevekkül ve te-fekkür edebilmeyi, kalbi mühürleyen hata ve günahlarımızı her zaman içinde, nerede ve ne şekilde olursak olalım itiraf edebilmeyi, günahlarımızdan tam bir ihlâs ile pişmanlık duyabilmeyi, nefsimizin kötülüklerinden her zaman sana sığınmayı, başımıza ne gelirse gelsin hiçbir zaman senin rahmetinden ümid kesmemeyi, yaptığımız ve yapacağımız tevbe ve duaları âhirete göçmüş ve yaşayan ve gelecek olan tüm **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu vesselâm*) adına ve yer-yüzünün zemininde bulunan gaflet ve dalalet içinde olan tüm kardeşlerimizin adına da bizlerden kabul eyle, onların ve bizlerin hidayetlerimize engel olan tüm şerlerden kötülüklerden sana sığınırız.

Allahım! Yaptığımız ve yapacağımız, söylediğimiz ve söyleyeceğimiz tüm günah sözlerimizden ve hareketlerimizden pişmanlık duymayı, günahlarımızı saklamadan ikrarı, yaptığımız ve işlediğimiz günahlarda **hâşâ ve kellâ! Allahım** seni sorumlu tutup geçmiş kavimler gibi sana ve başkalarına iftira atmaktan, verdiği nimetlere her daim şükür, sabır ve hamd içinde olmayı, bizleri helâka götüren yollardan her zaman sana sığınarak korunmayı ve kurtulmayı,

Rabbim! Yaptığımız işlerde şeytanın ve nefislerimizin tuzaklarını bertaraf etmeni, şeytan ve zürriyetinin yaptığımız ve söylediğimiz ve niyetine girdiğimiz tüm sözlerden ve davranışlardan ruhsat alarak bizlere telkin vermesinden, bizlerin azgın ve sapkın kullar olarak huzuruna gelmemize sebep olacak tüm hata ve günahlardan sana sığınıyor ve tüm hata ve günahlardan teslimiyetsiz ve ihlâssız yaptığımız tüm tevbe ve dualardan,

Ben, sana, kendi adıma, eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimizden senin huzuruna teslim olmayarak acıklı azabına rağbet edenler adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek olan aynı hata ve günahlar ile teslimiyetsiz ve tevekkülsüz gelecek ve son nefesinde imansız kabre girecek olanların adına, son nefesinde ve son nefesimize kadar teslim olmuş ve şehadet getirerek **hak'kın hak** olduğunun ilânını gözler önüne serdiğini ve dönüşün hiç kaçıışı olmadan senin huzuruna olduğunu aklen, kalben ve lisânen ikrar ederek,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Allahım! Mülk senindir, mülkünde dilediğini eyler, dilediğin gibi tasarruf edersin. Senindir mülk dilediğini mülküne dahil edersin.

Beden senin mülkündendir... Hücre hücre tek sahibim sensin... Kalbim senin elindedir... İsyanda da, itaatte de tek sahibim sensin... Sözüm senin verdiklerindendir... Sustuğumda da, konuştuğumda da tek sahibim sensin... Ruhum senin

emrindir... Hayatımda da, ölümümde de tek sahibim sensin... Yokluğumda da, varlığım da tek sahibim sensin... Mülkünün haricinde bir yer yok ki çıkayım... Başka kapı yok ki çalayım, tertemiz ve arınmış bir şekilde bizleri yanına al...

“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak ziyana uğrayacaklardan oluruz.”⁽²²⁾

“Rabbimiz, bizleri Sana teslim olmuş (müslümanlar) kıl ve soyumuzdan Sana teslim olmuş (müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya il-kelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirge-yensin.”⁽²³⁾

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

YANLIŞ DİN TEBLİĞİ VE İSLÂM'A DAVETTE HADDİ AŞMAK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

“Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında ‘Sen hak ile hüküm ver,’ Sen ‘hüküm verenlerin’ en hayırlısısın.”⁽²⁴⁾

Allahım! Bizlere **senin** emir ve yasaklarını çiğnemedenden tebliğ etmeyi, güzel konuşmayı, kalpleri ve akılları okşayan sözler ve cümleler kurmayı nasîb et.

Allahım! Bugüne kadar ağızlarımızı hayr için sarfetmeyerek, güzel ve ılımlı konuşmayarak, **senin** emir ve yasakların dışına çıkarak, kullarına kendi arzu ve isteklerimizden dolayı yanlış tebliğ ve öğütlerde bulunarak, yanlış sevklerine sebep olan sözlerden, riya, kibir, ucb, kin ve mükemmeliyetçiliğin aşılmasına sebep olduğumuz hareket ve sözlerden, yanlış tebliğlerle, kötü temenni ve düşünceler ile zarar verdiğim ve zarara uğramalarına ve bid'alara yol ve kapılar aralamasına ve taraf olmaya sebep olan tüm söz, fiil ve davranışlarımdan, kendi adıma ve yanlış sevk olunanlar adına, hidayet ve yardımın sadece **senin** ihsanını ve vermen ile gerçekleştiğini tebliğ ve davetinde unutup kendi nefislerine hisseler verenler adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

(22) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/23.

(23) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/128.

(24) Kur'an-ı Kerim, A'raf, 7/89.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Alim, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr, Yâ Semî?

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Allahım! Bizler günahkâr da olsak, ne kadar hata ve günahlar işlese bile senin emir ve yasaklarını tebliğ etmeye ve yaşamaya memuruz. İbadetlerimizde ifrata ve tefrite düşerek, Allahım! senin hidayete erdirmediğin, gaflette olan, gaflette olduğu halde kendisini mağfiret edilmiş zannı ile yaşayan kullarına ve kendime emir ve yasakları tebliğ ederken ve öğrenirken onları ve kendimi aşağılayarak, kınayarak, onları ibadet, hayr ve takva konularında çaba göstermedikleri için kalplerini kırarak, üzülmelerine ve kederlenmelerine yol açtığımız ve zarar görmelerine sebep olduğumuz yanlış tebliğ ve kötü söz ve düşünceler ile doğru olanı görmemize ve doğruluktan sapmamıza sebep olan kötü söz ve düşüncelerden, dillerimize takıntı haline gelen küfürlerden, bedenlerimizin hatalara ve yanlışlara sevkine sebep olan hareketlerden, ben, yanlış sevk olunanların beden ve âzâlarını günahlar ve hatalara alıştırarak, küfür ve kötü sözleri alışkanlık haline getirenler adına, kendi adıma ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananlar adına,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Alim, Yâ Bâtın.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr, Yâ Semî?

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mülেকkin (*ey bütün yaratıklarına dünyadaki vazifelerini öğretip telkin eden*), **Yâ Mübeyyin** (*ey kulları için açıklanması gereken her şeyi beyan eden*), **Yâ Mühevvin** (*ey musibetleri hafifleten ve zorlukları kolaylaştıran*), **Yâ Delîl** (*ey kullarına yol gösteren*). **Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.**

“Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsimi zulmettim, artık beni bağışla”⁽²⁵⁾

“Rabbim, zâlimler topluluğundan beni kurtar”⁽²⁶⁾

“O senin imtihanından başkası değildir. Sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısın.”⁽²⁷⁾

“Bize bu dünyada da, âhirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik”⁽²⁸⁾

“Rabbim, benim göğsümü aç. Bana işimi kolaylaştır. Dilimden düğümü çöz ki söyleyeceklerimi kavrasınlar. Ailemden bana bir yardımcı kıl! Onunla arkamı kuvvetlendir! Onu işimde ortak kıl, Böylece Seni çok tesbih edelim. Ve Seni çok zikrederim. Şüphesiz Sen bizi görüyorsun.”⁽²⁹⁾

(25) Kur'an-ı Kerim, Kasas, 28/16.

(26) Kur'an-ı Kerim, Kasas, 28/21.

(27) Kur'an-ı Kerim, Araf, 7/155.

(28) Kur'an-ı Kerim, Araf, 7/156.

(29) Kur'an-ı Kerim, Taha, 20/25-35.

GİZLİ ŞİRK TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Gurur ve kibre kapılarak, mağrurlanarak, kendimi beğenerek, senin mülkünde bana emanet olarak verdiğin tüm maddî ve manevî nimetlerin, ihsanların ile nefis ve şeytana uyuyarak, gaflete dalıp seni unutup haddimi aşarak, emanet olarak bana ihsan ettiğin tüm latifeler, hisler, cihazlar ile senin mülkünde bana verdiğin cüz'î ilim ve irade ile herşeyi bildiğimi ve herşeye gücümün yetebileceğini zannederek; senin bana emrettiklerinle amel etmeyip; riya ve gösteriş yaparak, ucbe, fahre kapılarak, senin küllî iradene ve ilmine karşı, rububiyetine karşı mübareze edip, şirk ve dalaletle düşüp işlediğim, bana emanet ettiğin tüm nimetleri, ihsanları, cüz'î ihtiyar ve su-i ihtiyarımla, nefis, heva, cin ve ins şeytanlarına uyarak işlediğim, verdiğin bütün emanetlerle hainlik edip nefsim ve başkalarına zulmederek işlediğim bütün günah ve hatalarımdan; verdiğin bütün emanetlerle senin rububiyetine karşı yaptığım bütün iftiralar, zulümler, hainliklerimden âsîlik ve isyanlarımdan; senin gadabını, gazabını, celâlini celbeden bütün günah ve hatalarımdan; hakiki iltifat olan senin iltifatını kaybettirecek cümle söz ve davranışlarımdan; nefis-i emmareme makam vermeme sebep olan tüm söz ve davranışlarımdan; görmediğim ve göremediğim; senin **EL-ALÎM** isminle bildiğin, **EL-BASÎR** isminle gördüğün bütün hata kusur ve günahlarımdan; göremediğim cümle gizli düşmanlıklarımdan; beni helâkete götürecek küfrü işmam eden; halen, kavlen, kalben ve fiilen yaptığım tüm günahlarımdan; **kör hissiyatla yaptığım ve hislerime, hevama, hevesime uyarak, akılsızlık edip nefsimin hazlarına hizmet ederek işlediğim tüm söz ve davranışlarımdan, isyanlarımdan, âsîliklerimden, kötü söz ve kötü dualarımdan; isteklerimden, imanın bir nuru olan muhabbeti bana vermene mani olan tüm söz ve davranışlarımdan; ve bana verdiğin muhabbeti gayr-i meşru bir şekilde fânilere, fânî mahbublara dağıtarak, yerinde kullanmayarak, halka muhabbet ederek işlediğim tüm söz ve davranışlarımdan; sanem (put) misal mahbuplar edinip, kalbimin bânîna bilerek yada bilmeden koyduğum tüm batıl mahbuplarımdan; sadece hayat-ı dünyevîyeyi gaye edinip işlediğim bütün günahlarımdan;**

âhirete ciddi müteveccih olmayarak ve âhiretimi düşünmeyerek, âhiretime çalışmayarak işlediğim bütün günahlarımdan; seni hakiki tanımayıp; dünya sevgisiyle kendimi hür ve özgür hissederek; kendi nefsimi unutup, kendi nefsimi kınamayıp, hakir görmeyip, başka insanları hususan ehl-i iman, ailemi ve Ümmet-i Muhammed'i (sallallahu aleyhi vesellem); hor hakir görüp kınamaktan; senin rahmetinden ümit kesmekten; kendi cüz'î irademe ve ilmime güvenmekten; senin zatına ve sıfatlarına ve esmalarına karşı ve onların tecelliya-tına karşı sarfetmem gereken muhabbet ve marifet istidadını şükür ve ibadet cihetini; nefsim ve dünyaya gayr-i meşru bir surette sarfederek, nefsimi mabud ittihaz ederek; sana tevekkül etmeyip, güvenmeyip, teslim olmayarak; senin huzurunda olduğumu unutup, halkın tevveccühünü kazanmaya çalışarak yaptığım cümle hata, kusur, söz ve davranışlarımı, riyakârlıklarımı ve halimi itiraf ediyorum. Ailemden, zürriyetimden, ehl-i imandan ve Ümmet-i Muhammed'den de (sallallahu aleyhi vesellem) aynı günahları, isyanları, hataları, kusurları, işleyenler adına, ben, sana, tevbe ettim.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yuhibbû't- tevvâbîn (tevbe edenleri seven). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yuhibbû'l-mütetahhîrîn (maddî ve mânevî kirlerden temizlenenleri seven). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ ğıyâse men lâ ğıyâse leh (imdadına koşacak kimsesi olmayanların mededkârı). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ hırze men lâ hırze leh (korunacak yeri olmayanların koruyucusu). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ kâide men lâ kâide leh (rehberi olmayanların rehberi). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ râhime men lâ râhime leh (merhamet edecek kimsesi olmayanların merhamet edicisi). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yerâ nede-me'n-nâdimin (günahlarından pişmanlık duyanların nedametini gören). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yakbelü uzre't-tâibîn (tevbekârların özrünü kabul eden). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yakbelü't-tevbete an ibâdih (kullarından tevbeyi kabul eden). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yağfiru limen yeşâ' (dilediğini bağışlayan). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yetûbu alâ men yeşâ' (dilediğinin tevbesini kabul eden). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men lâ yağfiru'z-zünûbe illâ hû (günahları kendisinden başka kimse mağfiret edemeyen). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ habibe't-tevvâbîn (tevbekârların sevgilisi). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve hayru'n-nâsîrîn (yardım edenlerin en hayırlısı). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve afvuhû melceün li'l-müznibîn (affî günahkârlar için sığınak olan). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men tecâveze bi hilmih (hilim ve yumuşaklığıyla kullarını cezalandırmaktan vazgeçen). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men âde bi lutfih (tekrar tekrar lütufta bulunan). Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men yağfiru limen yeşâ' (dilediğini bağışlayan).

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ habîbe'l- bekkâîn (günahları için ve kendisine olan aşk ve muhabbetten dolayı ağlayanların sevgilisi). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ senede'l-mütevekkilîn** (kendisine tevekkül edenlerin dayanağı). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ hâdiye'l-mudillîn** (hak yoldan sapanları hidâyete erdiren). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men lâ yükallibü'l-kalbe illâ hû** (kalpleri kendisinden başkası değiştiremeyen). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ recâ** (kullarının ümidi olan). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ mürtecâ** (kullarının ümit beslediği). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ azîme'r-recâ** (kendisine büyük ümitler beslenen). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ kâşife'l-belâ'** (belâları kaldıran). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve limen deâhü mücîb** (kendisini çağıranlara cevap veren). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve limen recâhü kerîm** (kendisine ümit besleyenlere iyilik eden). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve bimen asâhü halîm** (kendisine isyan edenlere yumuşak davranıp hemen cezalandırmayan). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Ğafûru Yâ Tevvâb** (bağışlayan ve tevbeleri kabul eden). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Hâfizanâ** (koruyucumuz). **Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Muğîsenâ** (mededkârimız)

Yâ Allah, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd, Yâ Hayy, Yâ Kayyum, Yâ Hakem, Yâ Adl, Yâ Kuddûs.. İsm-i Âzam hakkına, Kur'an-ı Mu'ciz'ül-beyan hürmetine ve Resul-ü Ekrem (aleyhi's-salatu vesselâm) şerefine, yapmış olduğumuz tevbeyi huzuru dergahında kabul eyle... Sana yaptığımız dualarımızın ulaşmasına engel olan günah ve hatalarımızdan bizleri arındır.

(amin... yâ muîn, yâ ze'l-celâli ve'l-ikram)

SİRÂTA'L-MUSTAKÎM TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşseytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.
Allahım!

Peygamber Efendimiz'e (sallallahu aleyhi vessellem)

Mağarayı zırh yapıp, istikametini gösterdiğin gibi,

Güvercini perde yapıp, sükunet verdiğin gibi,

Örümceği kapı yapıp, düşmanları şaşkına çevirdiğin gibi,

Kameri yol yapıp, musahhar ettiğin gibi,

Biz âciz ve ihtiyar, hidayetine muhtaç kullarının da

Düşmanlarını şaşkına çeviren kapılar aç.

Her an gelecek şer ve kötülüklere set çek.

Gaflete müptelâ kalplerimizin ve akıllarımızın üzerindeki perdeleri aç, bizleri de sükunete erdir.

Azmış ve azıtan nefislerimizi musahhar et.

Senin hidayetine muhtaç kullarına, nurlarının kaynağına çıkan yollar göster.

Sana gelen yollarda istikametimizi sabit kıl.

Hüsrana uğratacak akıldan,

Azgınlığa götürecek nefisten,

İnkâr edecek dilden,

Hakikatlere kör kalmış gözden,

Haram seven bedenden,

Zâyi olacak amelden,

Zâhir ve bâtın tüm uzuv ve latifelerden, gece ve gündüz gelebilecek her türlü vesvese ve şerlerden,

Senin yüceliğine, büyüklüğüne, birliğine, ilim ve kudretine sığınırım.

Yarattığın katreler ve zerreler adedince

Tüm hata ve günahlarımdan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsî’.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Elfü elfi salatın ve elfü elfi selamin aleyke yâ seyyidi, yâ rasulallahi, yâ hateme’l-enbiya-i ve’l-mürselin.

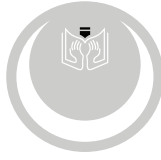
Elfü elfi salatın ve elfü elfi selamin aleyke yâ nebiyyallahi yevme’d-din.

Sübhane rabbike rabbi’l-izzeti ammâ yesifûn ve selâmün ale’l-mürselin.

Ve’l-hamdülillahi rabbil âlemin.

Allahümme salli alâ seyyidina muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâhi’l-aliyyi’l-azîm.

GAFLET TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! **Eûzü besmelesiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **kelime-i şhadetsiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **kelime-i tevhidsiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **imansız** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **abdestsiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **Kur'an-ı Kerim okumadan** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **Sünnet-i Seniyye'ye aykırı** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **namazsız** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **ibadetsiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **duasız** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **tevekkülsüz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **zikirsiz** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **cemaatten ayrı** geçen ve geçecek günlerin gafletinden, **32 ve 54 farzın terki ile** geçen ve geçecek günlerin gafletinden,

Gaflete düşmeme ve düşmemize, iman ve İslâmın lezzetinden tat alamamamıza sebep olan, olacak tüm söz, fiil, düşünce ve davranışlarımdan, gaflette olan kullarını kınamaktan, aşağılamaktan, hor ve hakir görmekten, ayıplarını ve kusurlarını yüzlerine vurmaktan, tatlı dil ile tebliğ etmemekten, senin emir ve yasaklarından gaflet etmekten, senin dosdoğru yolundan sapmış, gaflete müptelâ bir beden ve ruh ile gezmekten, senin huzuruna zillate bürünmüş bir şekilde gelmekten ve gaflette iken bu kadar günah ile bana hidayet edemeyeceğini düşünerek rahmetinden ümid kesmekten, nefisperest ve gafletperest olarak gelmekten sana sığınırım. **Yâ ismete'l-hâfi'l-müstecir** (ey korku içinde kurtuluş isteyenlerin sığınağı), gaflette kalmamıza, musallat yaşamamıza ve hidayetine ermemize engel olan, olacak olduğumuz, geçmiş, gelmiş, gelecek tüm hata ve günahlardan, günahlarımızdan, tüm söz, fiil, düşünce ve davranışlarımızdan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rahmân, Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ men yerâ nedeme'n-nâdimin (ey günahlarımdan pişmanlık duyanların nedâmetini gören), **Yâ men yakbelü uzre't-tâibin** (ey tevbekârların özrünü kabul eden), **Yâ men yehdi men yeşâ'** (ey dilediğine hidayet eden), **Yâ men yu-**

dillu men yeşâ' (ey dilediğini saptıran), **Yâ hâdiye'l-mudillîn** (ey hak yoldan sapanları hidayete erdiren), **Yâ men hüve a'lemu bimen dâlle an sebilih** (ey yolundan sapanları en iyi bilen), **Yâ men hüve fihi yetmeu'l-hâtıun** (ey hatâlıların kendisine ümit beslediği), **Yâ men hüve yeste'nisü bihi'l-mürîdûn** (ey kendisini arzulayanların onunla ünsiyet bulduğu), **Yâ men hüve aleyhi yetevekkelü'l-mütevekkilûn** (ey tevekkül edenlerin kendisine güvendiği), **Yâ men hüve yeskünü bihi'l-mûkinûn** (ey kuvvetle iman edenlerin kendisiyle huzur bulduğu), Bizlere mağfiret et. **Ve tusliha lenâ şe'nenâ ve en tahrusena bi-aynikelleti lâ tenamu ve tahfezana bi-rüknikellezi lâ yüramu yâ ze'l-celâli ve'l-ikram.** (İşlerimizi ıslah edip, yoluna koy! Bizi, hiç zâil olmayan ilim ve sıyânetinle himâye eyle! Aynı yaşanamayan desteğinle bizleri muhâfaza eyle, ey Celâl ve İkrâm Sahibi!)

HAK YOLU KAYBEDENLERİN TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallı alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidînâ Muhammed.

Allahım! Yaşamımda ters giden olaylarda, aksiliklerde, olay ve hadiselerde, mazlum olan kullarının haklarını gözetmekten, gaflete düşerek, bir anlık nefsimin ve irademin istek ve arzusuna bürünerek, ibadetlerimde ve başıma gelen olaylarda tedirginliğe kapılarak, nefsimi dinleyerek, kutsi hizmetimi bir anlık öfke ve gaflet ile terk etme düşüncesine girerek ve bu düşüncede olduğumu kabullenmeyerek, çevremde bulunan kullarını farkında olmadan dışlayarak, onları sevke çalışırken farkında olmadan zanna girerek, hedeflerine ulaşmaları için yardımda yetersiz kalarak, olay ve hadiselerde kederlenerek, nefsimin takıntı haline getirmesine ve şeytanın ruhsat almasına, tevbe ve dua halkası içine fitne sokmaya çalışmasına sebebiyet verdiğim, verdiğimiz, verdikleri tüm ruhsatların, tüm inanan, inanamayan, **tüm Ümmet-i Muhammed**'in (sallallahu aleyhi vesellem) huzuruna tertemiz ve arınmış bir şekilde gelmesi niyeti ile,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Sâdık (ey her işi doğru olan ve sözünü yerine getiren), **Yâ Bâtın** (ey her şeyin içyüzünden haberdar olan), **Yâ delile men lâ delile leh** (ey yol gösterecek kimsesi olmayanların yol göstericisi), **Yâ kâide men lâ kâide leh** (ey rehberi olmayanların rehberi), **Yâ Vekîl** (ey kendine güvenen kullarının işini en iyi yoluna koyan), **Yâ Kefîl** (ey kullarının tâkatini aşan işlerini üzerine alan), **Yâ Delîl** (ey kullarına yol gösteren), **Yâ Mukîll**

(ey kullarının hatâ ve yanlışlarını bağışlayan), **Yâ kâşifel-mekrûbin** (ey sıkıntıda olanların ferahlatıcısı), **Yâ müneffisen ani'l-mağmûmin** (ey gamlılara nefes aldırın), **Yâ müfer-ricen anil-mahzûnin** (ey mahzunlara kurtuluş yolu gösteren), **Yâ habibe'l-bekkâin** (ey günahları için ve kendisine olan aşk ve muhabbetten dolayı ağlayanların sevgilisi), **Yâ senede'l-mütevekkilin** (ey kendisine tevekkül edenlerin dayanağı), **Yâ hâdiye'l-mudillîn** (ey hak yoldan sapanları hidayete erdiren), **Yâ veliyye'l-mü'minîn** (ey müminlerin dost ve sahibi), **Yâ a'leme'l-âlimin** (ey bütün ilim sahiplerinden daha âlim), **Yâ mefzea'l-melhûfîn** (ey kederli bıçarelerin kaçıp sığındığı), **Yâ ensâra'n-nâsırîn** (ey bütün yardım edenlerden daha çok yardım eden)

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

TACİZ VE TECAVÜZ TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Yâ Rahmân, söylemeye dahi utandığım uğradığım tecavüzden ve tacizden **el-Ğaffâr!** ismin ile yalvarıyorum beni affet.

Benim, anne ve babamın, soyumdan ölmüş ve sağların, eşimin, eşimin anne ve babasının, eşimin soyundan ölmüş ve sağların, benim ve eşimin zürriyetinin,

Taciz, tecavüz, enest ilişkilere girerek işlediğimiz ve işledikleri günahlarımızdan,

Taciz, tecavüz ve enest ilişkilere taraftar olmaktan, sessiz kalmaktan ve kalmalarından, engelleyebilecekken engellemekten ve bu günahları işleyenleri koruyup kollamaktan,

Taciz ve tecavüze veya enest sapkınlığa uğrayıp, kendimin ve soyumun (*eşimin ve soyunun*), zulüm, sapkınlık, taciz ve tecavüz günahlarından mazlum ve mağdur olanların bize, soy ve zürriyetimize beddualarından ve lânetlemelerinden dolayı veya kendimin ve soyumun (*eşimin ve soyunun*) kınamalarından senin **el-Adl** ismin gereği olduğunu ve hikmetini görmeyip;

Hayatıma ve hayata, kaderime ve kadere, yaradılışıma ve yaradılışa, doğduğum güne, dünyaya gelmeye, yaşamaya, evliliğe, çocuk sahibi olmaya, kalben ve dil ile yapmış ve yapacak olduğum ve oldukları her türlü belâ, lânet, beddua, kötü dua, kötü söz, kahr, isyan ve şirk sözlerimden ve sözlerinden,

Buna sebep olan kişilerin hidayetini istemek yerine, onları ve onların mazlum ve masum eş, çocuk, soy, akraba ve zürriyetlerini lânetlemekten, belâ ve beddua etmekten, isyan ve şirke düşmekten ve düşmelerinden,

Taciz, tecavüz, ensest ilişkilerden zevk almaktan ve bu günahı sıradanlaştırmaktan,

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Adl, Yâ Hakem. Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn (100 defa)

Taciz, tecavüz, ensest ilişkilere uğrayıp kulluk görevimi unutmaktan, ihmal etmekten, tevbeği geciktirmekten ve yapmamaktan, Allahım seni suçlamaktan, “neden ben” deyip isyana girmekten, tevbenin tüm günahları temizleyeceğini unutup, hiç temizlenemeyeceğimi düşünmekten ve söylemekten,

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Kuddûs. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn (100 defa)

Başıma gelenlerden dolayı ölmeyi dilemekten, rahmetinden ümit kesmekten,

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hayy, Yâ Rahmân. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn (100 defa)

Yâ Settâr, bu ayıbı ve günahımı dünyada da âhirette de gizle, bizi rezil rüsvay eyleme.

Yâ Kuddûs, dünyada ve âhirette bu çirkin fiili hayatımda hiç olmamış gibi silmeni niyaz ediyorum, gönlümü, ruhumu, bedenimi, zihnimi, hafızamı **el-Kuddûs!** ismin ile temizle.

Bu günaha bulaşmış, bu zulmü yapmışları hidayete erdir.

Bu günahlardan mağdur olanlara lütf-u keremin, mağfiretin ile muamele et.

Bu konuda lânetlenmiş olan soyumu ve beddualarımdan ve mazlum beddualarından lânetlenmiş soyları temizle ve lânetleri kaldır **Yâ Kuddûs**.

Yâ Rahmân, Yâ Kuddûs, dilersen bu kirleri temiz edersin, hiç olmamış gibi temizlersin.

Yâ Hafîz, beni, anne ve babamı, soyumu, eşimi, eşimin anne ve babasını, eşimin soyunu, benim ve eşimin zürriyetini ve tüm inananları bu günahlara düşmekten muhafaza eyle.

Nesillerimizi temizle **Yâ Kuddûs**, muhafaza et **Yâ Hafîz**, gözet **Yâ Müheymin**.

Ben bu günahlarımızdan kendi adıma, taciz, tecavüz ve enseste uğrayanların adına, bunlara uğrayıp belâ, lânet ve beddua okuyanların ve böylelikle soy ve zürriyetlerin lânetlenmesine sebep olanların adına, bu günahlardan mağdur olanların adına ve tüm inananların adına;

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn (100 defa)

UHREVİ DUYGULARIN TEVBE VE DUASI

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.

Allahım! Senden şu isimlerinin hakkı için istiyor ve yalvarıyorum!

Ey eşi benzeri olmayan **Ferd!**

Ey gerçek hayat sahibi **Hayy!**

Ey tevbeleri kabul eden **Tevvâb!**

Ey günahları mağfiret eden **Ğaffâr!**

Ey her şeyin gerçek ma'budu olan **Allah!**

Ey gökleri, yeri ve bütün mahlûkatı ayakta tutan **Kayyum!**

Ey âhirette sadece dostlarına rahmet edecek olan **Rahîm!**

Ey her şeyi yerli yerinde yapan mutlak adalet sahibi adil olan **Adl!**

Ey dünyada dost ve düşman ayırt etmeden rızıklandıran **Rahmân!**

Ey mevcudatında her şeyi hikmeti ile yaratıp donatan, hakkı batıldan ayıran, mutlak hüküm sahibi hâkim olan **Hakem!**

Sen bütün kusur ve noksan sıfatlardan münezzehsin. Senden başka ilâh yok ki bize imdat etsin. Eman ver bize. Eman diliyoruz bizi Cehennem azabından kurtar!

Seven, sevdiren, gönüle sevgiyi giydiren **Yâ Vedûd,**

Sev bizi, sevdire bizi, sevindir bizi...

Maksadını aşan sevgiden, sevilmesi gerekeni sevmemekten, sevilmemesi gerekeni sevmekten, sevgide haddi aşarak nezdinde onursuza onur, şerefsizliğe şeref, haysiyetsizliğe haysiyet, zâlîme mazlum, mazluma zâlim elbisesi giydirmekten, sevginin getirisi ikram ve lütfunu ikram ve lütfundan öteye taşımaktan, karşılıksız seven sen iken, redd-i ahlâkın ile sevmelerimi menfaate dayandırmaktan **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd!..**

Bir hiçken, şeref verdin, varlık elbisesini giydirdin, sevmeye lâyık kıldın beni. Akla durgunluk veren sevimlerimi nefsim mal ederek “*sevdiğini sevdiresin*” düsturun ile akla durgunluk veren sevgini görmezden geldim. Seni sevmeyi kâl'den hâl'e çekemedim. Sana kendimi sevdirmekten âciz ve cahil kalan ben iken, sevmediğin kulunun nezdinde silinen sevgisini tüm kullarının kalbinden

siliyor iken, mahlûkatının sevgisizliğini gördükçe **hâşâ ve kellâ** “Neden beni sevmiyor? Nefretini hak edecek ne yaptım! Beni sevmesi için her şeyi yaparım! Neden beni hor ve hakir görüyor? Neden bana zulmediyor? Neden benden yüz çeviriyor? Sevgisi olmadan yaşayamam!” gibi şirk ve isyan sözlerimden, sevgiyi papatya fallarında arayarak sevmeyene zâlim elbisesi giydirmekten, kendimi sevdirmeye yollarını sayılı çekilen esmalarında arayarak hadsiz ve fütursuzca seni kendime hâdim kılarak mülküne cebren el uzatmaktan, kendimi sevdirmeye yollarını sevgi büyülerinde arayarak kulunun iradesini senin iradenden alıp kendi irademe râm kılıp kullukta hürriyetini ruhsatlamaktan, ben, sana **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd!**

Efendimiz Hz. Muhammed’in (sallallahu aleyhi vesellem) Hz. Ali’ye (kerremallahu vecheh) “Mukarrebun meleklerini geçerek Allah’a onlardan daha çok yaklaşmış olmak istersen seninle ilişkiyi keseni sen ziyaret et, seni mahrum bırakana sen ver, sana zulmedeni sen affet” söylemine kulaklarımı tıkayarak, sevene hürmet aksine ihtiramda kusur etmekten, çirkin düşüncenin getirisi “merhametten maraz doğar” söylemini tasdik ve hayatımda tatbik ile “Rahmân, iman edip salih amel işleyenler için yarattıklarının gönüllerinde bir sevgi yaratacaktır”⁽³⁰⁾ zikrinden yüz çevirerek inkâr etmekten, ben, sana **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd!**

Kullarından eziyet görmem mukabili, onların iyiliğini, selâmet ve saadetlerini istemek yerine sevgisizliğe mahkum edecek söylem ve eylemlerde bulunmaktan, “Resulüm de ki; Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın”⁽³¹⁾ ayetin ile “sev beni seveyim seni, sevmezsen beni nasıl seveyim seni?” mesajına kör kalıp Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye’den yüz çevirerek sana yakınlıkta basîret ve ferâsetimi yitirmekten, hüsnî latifelerimi yaratanı yaratılana sevk ile maksadını kulluktan ilâhlığa memur kılmaktan **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd!**

İnsana olan aşırı sevgimden ilk insan Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) son insana kadar yaratılmış ve yaratılacak olan tüm insanlar sayısınca, hayvanata olan aşırı sevgimden yaratılmış ve yaratılacak olan tüm hayvanat sayısınca, nebatata olan aşırı sevgimden yaratılmış ve yaratılacak olan tüm nebatat sayısınca, maddeye olan aşırı sevgimden tüm maddeler sayısınca, aşk ve sevgide aşırıya gitmeme vesile olarak bu günahı işleten yaratılmış ve yaratılacak olan tüm şeytanlar sayısınca, **el-Vedûd** isminin sırrınca, af ve mağfiretinin, kudret ve azametinin genişliğince, ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vedûd!**

Senin bir vaadin var; “*Ey kulum, Siz bana bir adım yaklaşın, ben sizi kucaklarım*” buyuruyorsun. Bizler sana adım atmaktan dahi âciziz, ihsanıyla sen lütfeyle **Yâ Rabbi!** Bizleri öyle bir yakîne erdir ki küfürden mahzun eyle! (*âmin*)

•••••

“Hasbûnallahu ve ni’mel vekîl”

Ey müminlerin dostu, yâr ve yâreni, onlara yardım eden **Veliyy!** Ey kendisi-ne işlerini bırakanların işlerini kendilerinden daha iyi yapan **Vekîl!** Seninle olan neyi kaybeder, sensiz olan neyi kazanır?

Atılırken İbrahim (*aleyhisselâm*) ateşe, düştü dilinden bir cümle “*Hasbûnallahu ve ni’mel vekîl*”. Maddeten değil belki ama düştük bizde ahir zaman ateşine. Vekilimiz sensin **Yâ Rabb!** Emrin gelsin ahir zamanın fitne ateşine ve serin ve selâmetli olsun biz âcizlere.

İnsan âlem-i cihanda son varlık ve ilk maksattır. Yol alırken maksadımıza; tevekkülüm sana, tevessülüm esbaba. Matlubum hâsıl olursa ne âlâ! Şükrüm sana, şayet olmaz ise tahammülüm takdiratına. **Ey Vekîl olan Allahım!** Hamdini sözüümüze sartaç, kalbimize miraç eyledik, kıblene durduk, secdene vardık. Biz nakıs kullarının amellerini, eksiklikten münezzeh olan şanınin hakkı ve gereğince tamama erdir.

Güvenilmesi gereken tek vekil sen iken, senden gayrısını vekâleten kendimize vekil tayin eden bizler iken **hâşâ ve kellâ;** “*Keşke sana güvenmeseydim! Güvendiğim dağlara kar yağdı! Güvene inancım kalmadı! Kime güvendi isem sırtımdan vurdu! Güvenmiyorum artık!*” gibi şirk ve isyan kokan sözlerimden ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vekîl!**

“Nitekim gerçek şu ki, iman edip de gerçekten Rablerine tevekkül edenler üzerinde şeytanın bir hâkimiyeti yoktur”⁽³²⁾ ayeti gereğince, “Allah iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkartır. Kâfirlerin velisi ise tağuttur. Onları aydınlıktan karanlıklara götürür. İşte onlar Cehennem halkıdır. Orada devamlı kalacaklardır”⁽³³⁾ ayetine nefsini fâni bilip, Sana bâki dost ve yâr gözü ile bakanlardan eyle cümlemizi.

“Yoksa onlar Allah’tan başka dostlar mı edindiler? Hâlbuki dost (Veliyy) yalnız Allah’tır”⁽³⁴⁾ derken senden gayrısını kendime dost ve yâr edinmekten, bel bağlayıp güvenmekten ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Veliyy!**

•••••

(32) Kur’an-ı Kerim, Nahl, 16/26.

(33) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/257.

(34) Kur’an-ı Kerim, Şura, 42/9.

«Bir adam: “Ey Allah’ın Resulü! Bana kısa bir nasihatte bulun, uzun yapma! Tâ ki nasihatini unutmayayım” demişti. (ve birkaç kere tekrar etmişti). Efendimiz (aleyhi’s-salâtu vesselâm) (bir kelimeyle): “**ÖFKELENME!**” cevabını verdi!”⁽³⁵⁾

Hadis-i Şerif: “...beni cennete götürecek bir ameli bana söyle!” şeklinde; “...bana yaşayacağım bazı kelimeler öğret, çok olmasın unutuveririm”, “Faydalanacağım bir şey söyle, çok olmasın...” ve “Bana bir söz söyle az olsun, ola ki aklımda tutarım...” şekillerinde bir vecih ile arza cevap “**ÖFKELENME!**” ile gelmiştir. İnsan öfkelenildiği zaman akıl gider deli olur, veli iken deli olur. Öfkenin neşet ettiği en büyük kaynak kibir iken, zira kişinin arzu ettiği bir şeye muhalefetten kibir vukua gelir iken, kibir de onu öfkeye atar iken, mütevâzi olan kimseden izzet-i nefis çabuk zâil olacağı için öfkenin şerrinden selâmette kalır iken, hiddet ve öfkemi hilmin ile kuşatarak hayra sevk etmeyi nasib eyle **Yâ Halîm!**. Nefsin isyanlarına öfkelenip terbiye etmek, küfür için çalışanlara öfkelenip İslam’ın te’yidi ve tesisi için mukabil gayret göstermeyi nasib eyle **Yâ Celîl!** Öfkemin rıfkı bertaraf etmesi ile dinde ve kullukta sana noksan kalmaktan yine sana sığınırım **Yâ Hafîz!** “Öfke şeytandandır, şeytan da ateşten yaratılmıştır...”⁽³⁶⁾. Ateşten yaratıp fitratıma imtihan ve savunma cihetinde koyduğun oluşumun iradesine ram olmak yerine irademe ram kılmayı nasib eyle **Yâ Murîd!**

Kur’an-ı Kerim ve Sünnet-i Seniyye ışığında yaşadıklarımı imanıma şahit kıl ki hayatım değer kazansın. Kur’an-ı Kerim’de “O halde yüzünü, Allah’ı bir tanıyarak dine, Allah’ın insanları üzerine yaratmış olduğu fitratına doğrult. Allah’ın yaratışında değişiklik bulunmaz. Dosdoğru din budur. Fakat insanların çoğu bilmezler.”⁽³⁷⁾ buyuruyorsun. Karakterimi oluşturan ilim, öfke ve şehvette dengemi kudret elinle sağla **Yâ Rabb!** İlimde itidali hikmet ile, öfkede itidali yiğitlik ile, şehvette itidali iffet ile, hazinenden fakrım lütfu ihsan eyle ki güzel ahlâka eriyim. Öfkemi nefsi hesapların bir silâhı değil de, mizacıma aykırı eylem ve söylemleri bertaraf için kalkan kıl, rızana kanalize et. Dışarıdan gelebilecek tehlikelere karşı kendimi koruyabilmek için, savunma mekanizması olarak fitratıma yerleştirdiğin ihsanını yerinde hakkı ile kullanmayı nasib et.

Dosdoğru yola erme niyetin yoksa öfkeyi bilmenin ne anlamı var? Zaafa uğramayan kuvvetli bir irade, ihânet ve aldatmaya yer vermeyen bir vefâ, cimrilğin ve aşırı açgözlülüğün hiçbir şekilde engelleyemediği fedakârlık, sahibini her türlü sapma ve aldatmadan koruyan inandığı ilke ve prensiplerden en ufak taviz ve pazarlığa fırsat tanımayan yüksek bir iman ve şuuru dosdoğru yolunda azığımız kıl.

“Allah’tan korkan kimseler, öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever”⁽³⁸⁾ ayetine muhalif, ayaktan başa doğumumdan bu yaşa hiddet ve

(35) Hadis-i Şerif, Buhârî, Edeb 76; Tirmizî, Birr 73 (2021); Muvatta, Hüsnü’l-Hulk 11, (2, 906).

(36) Hadis-i Şerif, Ebu Davud, Edeb 4, (4784)

(37) Kur’an-ı Kerim, Rum, 30/30.

(38) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/134.

öfkem ile iradem dışı tüm eylem ve söylemlerimden ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Murîd, Yâ Halîm!**

•••••

“Birbiriniz ile ilginizi kesmeyiniz, sırt dönmeyiniz, kin tutmayınız ve haset etmeyiniz. Ey Allah’ın kulları, kardeş olunuz. Bir Müslümanın din kardeşini üç günden fazla terk edip küs durması helal değildir.”⁽³⁹⁾ Yâ Rabbi! Kin tutarak davranışlarımdaki uyumu bozmaktan, adalet duygumu fitratımdan ayırarak **el-Adl!** isminin kendimde tecellisine kendim ile ket vurmaktan sana sığınırım. “Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutan, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi âdil davranmamaya itmesin. Adaletli olun; bu, Allah korkusuna daha çok yakışan (bir davranış)tır. Allah’a isyandan sakının. Allah yaptıklarınızı hakkıyla bilmektedir.”⁽⁴⁰⁾

“**Yere göğe sığmadım da, mümin kululumun kalbine sığdım**” diyerek kalplerimizi kendine karargâh kıldın. Hanen olan kalplerimizi kinden arındır. Kalbimize nur ver, imanımızı gür ver. Azımızı çoğa, günahımızı yoğa say. Bizleri affet, dertlerimizi def’et, işimiz selâmet, aklımız selâmet, imanımız sana emanet. Yâ Rabb ki sen emanetleri koruyanların en hayırlısısın. Dilimizi, aklımızı, kalbimizi, ruhumuzu günah buhranında zayi etme! Kafalarımızdan durgunluğu, kalplerimizden kırgınlığı, ruhlarımızdan yorgunluğu kaldır **Yâ Rabb!**

Kin, aşağılık bir huy, yok edici bir hastalık iken, öfke doğurur iken, başta İblis ve haset edenlerin ahlâkı iken, zafer ile sönen bir ateş iken, fitnelerin sebebi iken, kat kat hüzne karşılık sevgiyi alan iken, kinin membaı dedikodu iken, sevme-sevilme ve sevinçlere engel iken, ruhu karanlığa gömerken, haset yalan ve kin üçlemesi dinî lekeye, insanı helâke sürükler iken, kiri en şiddetli olan kalp kindarların kalbi iken, kötülüğün silâhı iken, kin tohumu eken mihnet biçer iken o halde; “Onlardan sonra gelenler derler ki; ‘Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi bağışla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma!. Rabbimiz sen çok şefkatli ve çok merhametlisin.’”⁽⁴¹⁾

“Allah katında en sevimli amel, Allah için sevmek, Allah için buğz etmek ve Allah için kin tutmaktır.”⁽⁴²⁾ Ömrümüz alkış tutmak, aferin çekmek, “**Allah razı olsun**” demek veya kızmak, yuhalamak, “**Allah belâsını versin**” gibi sözleri sarf etmekle geçer. Bazen kısa bazen de uzun süreli olabilir, hatta yıllar boyu da sürebilir. Ulvî bir gaye olmaksızın nefsî bir tasarruf ile söylenen tüm bu sözlerin şerinden sana sığınırım **Yâ Rabb!** İntikam alanların en hayırlısı sen iken, kinimin beni haksız intikama sevk etmesinden sana sığınırım **Yâ Muntakîm!** Kinimin

(39) Hadis-i Şerif, Buhari, Edep:57, Müslim, Birr, 23-24-28-30-32

(40) Kur’an-ı Kerim, Maide, 5/8.

(41) Kur’an-ı Kerim, Haşr, 59/10.

(42) Hadis-i Şerif, Ahmed B. Hanbel, V, 146.

sevki ile ayaktan başa doğumumdan bu yaşa sarf ettiğim tüm nefret, lânet, belâ ve beddua söylemlerimden **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffar, Yâ Muntakîm!**

•••••

“Hasetten kaçının. Çünkü o, ateşin odunu yiyip tükettiği gibi, bütün hayırları yer tüketir”⁽⁴³⁾. Hayırları, tıpkı ateşin odunu yiyip tükettiği gibi yiyip bitiren hasetten sana sığınırım **Yâ Hafız!** “De ki: Ben, ağaran sabahın Rabbine sığınırım, yarattığı şeylerin şerrinden, karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, düğümlere üfleyen büyücülerin şerrinden ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden.”⁽⁴⁴⁾

Mü'minin mü'mine imrenmesi takva cihetinde olması gerekirken, nefsi tasarruf ve şeytanî bir haset ile bekâdan uzak fânî, menfî doğrultuda benden zuhur eden tüm kıskançlıklarından sana sığınırım. Hz. Âdem'in (aleyhisselâm) iki oğlu arasında cereyan eden beşeriyetin ilk cinayetinin ve gerekse Hz. Yusuf'un (aleyhisselâm), kardeşleri tarafından kuyuya atılması olayının asıl sebebini kardeşler arasında doğan hased duygusunun teşkil etmesini bilmeme rağmen nefsin kınanmış olan kötü ahlâkına kalbimi mesken kılmaktan sana sığınırım. “Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini ‘kıskanarak ve hakka başkaldırarak’ Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır.”⁽⁴⁵⁾

Evveli bencillik, âhiri kin, âhirden de âhiri öfke iken, menfî hislerin birikimi ile meydana gelen hased sahibini îmanî açıdan tehlikeye sokar iken, haset Allah'ın (celle celâlihü) verdiğini uygun görmemek iken ve her kim Allah'ın (celle celâlihü) verdiğini uygun görmez ve bunu bilinçli olarak düşünürse Hak Teâlâ'nın hikmetini ve adaletini inkâr ederek kâfir olur. Rabbin nimet taksimine karşı çekişmeye durur, kaderi tenkit, rahmete itiraz mânâsı taşır “Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği şeyler için, insanlara haset mi ediyorlar?”⁽⁴⁶⁾. “Kaderi tenkit eden başını örse vurur kırar. Rahmete itiraz eden, rahmetten mahrum kalır.”⁽⁴⁷⁾. Allah Teâlâ dilediğine lütfundan dilediği şekilde verdiği halde, o Allah'ın (celle celâlihü) verilmiş nimetleriyle cimrilik yapma cüretinde bulunur. “Hiç şüphesiz din, Allah katında İslâm'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki ‘kıskançlık ve hakka başkaldırma’ (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görür.”⁽⁴⁸⁾

(43) Hadis-i Şerif, Ebu Davud.

(44) Kur'an-ı Kerim, Felak, 113/1-5.

(45) Kur'an-ı Kerim, Bakara, 2/90.

(46) Kur'an-ı Kerim, Nisa, 4/54.

(47) Risale-i Nur Külliyyatı, Mektubat.

(48) Kur'an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/19.

Yâ Rabbi! Bize küfre açık kapı bırakmayan eksiksiz bir iman nasîb eyle. Vermiş olduğun nimetin elimizden çıkmasından, lütfettiğin âfiyetin bozulmasından, beklenmedik bir anda vereceğin cezadan, ağır imtihanlardan ve senin gazabını üzerimize çekecek her şeyden sana sığınırız. İna yetine sığındık kapına geldik, hidayetne sığındık lütfuna geldik, kulluk edemedik affına geldik, şaşırmamıza vesile sürçmelerimizden sen alıkoy, bize doğruyu söylet, sapmamıza vesile eylem ve söylemlerimizden çevir bizi Hakka yönelt, sen duyurmazsan biz duyamayız, sen söyletmezsen biz söyleyemeyiz, sen bildirmezsen biz bilemeyiz. Görünür görünmez kaza ve belâlardan, güç yetmez, takat erişmez, akla-hayale gelmez musibetlerden cümlemizi muhafaza eyle! Şükürüm sana az gelir, fazlın bana çok gelir, az gelen şükürümü çok gelen fazlına lütfunla denk kıl **Yâ Latîf!**

Gâfilâne ve câhilâne, ayaktan başa doğumumdan bu yaşa kıskançlık ve haset neticesi tüm eylem ve söylemlerimden ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr!**

“Elbette onları insanların hayata en hırslı, en düşkün olanları olarak bulacak, hatta müşriklerden bile daha düşkün bulacaksın. Onların her biri bin sene ömür sürmeyi arzular, oysa uzun yaşamak kendisini azaptan kurtarıp uzaklaştıracak değildir. Allah, onların neler yaptığını görüp duruyor”⁽⁴⁹⁾. Yaratılırken birkaç damla su iken, binbir arzu ve endişe ile donatıldım. Hayr ve şerrin arasında gidip gelen bir meydan-ı imtihana atıldım. Sosyalleşme ihtiyacımın tezahürüne mukabil imtihan gereği sınır konmamış meyiller neticesinde zulüm, haksızlık, kin, haset, adavet gibi menfî duygulara barınak kıldım. Tûl-i emel duygum ile âhireti unutup dünyaya meylederek hırs hastalığına tutuldum. Cüz’î irademe karşılık küllî kanunlar imtihanım oldu. Topladığına doymayan, umduğuna nâil olmayan gönül dünyası manevî olarak fakir, tevekkül, kanaat, sabır gibi güzel vasıflardan noksan olan hakir, fânî olana hamal, takdirata rıza göstermeyen isyankâr benliğim ile kapına geldim. İsteddiğini istediğine veren, istediğinden istediğini alan Rabbim! *“Ben kapıma geleni boş çevirmem”* diyorsun. Kapında aff-ı mağfiretine, nur-u cemaline, cennet-i âlâna talibim. Vâdinin hakkı için boş çevirme **Yâ Rabb!** Nefsimin şerrinden, görünür-görünmeyen şerhilerin şerrinden, deccalin ve süfyanın şerrinden, ahir zamanın şerrinden, rahmetten kovulan şeytanın (*aleyhillâne*) ve zürriyetinin şerrinden, ani ölümden, şiddetli fakirlikten, azıksız kabir yolculuğundan, imanlı ve itaatli bir hayatın sonucunda son nefeste kelime-i şehadete dönmeyen dilden, kabul olmayan duadan, ağlamayan ve seherde uyanmayan gözden, doymak bilmeyen mideden, ürpermeyen kalpten, şeytan ve nefse hâdim olan akıldan, faydasız ilimden, zikrine sağır kulaktan sen hıfz-u muhafaza eyle bizleri. Semaya açılmayan elden, secdeye varmayan bedenden sana sığınırım.

(49) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/96.

Şükür yolumu kapatan manevî hastalık neticesi yardımlaşma hislerim bir bir yok oldu. Elindekini vermeyi bırak, başkalarının elindekine göz diker oldum. “*Kendi ilmimle, kudretimle kazandım*” kibri ile sarhoş oldum. Hedefe ulaşmak için her vesileyi haram-helâl demeden kullandım. Hırsım tamaha, tamah ise felâkete sürükledi. İçimdeki para ve şöhret hırsı namaz, zekât, hac ve orucuma mâni oldu; iyilik ve hayr yapmamı engelledi. An geldi şükredilmeyen nimetler elimden alındı. Hırs, hayr yapmada ve ilim tahsilinde güzeldir. Bu doğrultuda Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem) iyilik peşinde koşan bir kişiye “*Allah hırsını arttırsın*”⁽⁵⁰⁾ diye dua etmiştir. Hırsı cehâletimin izâlesi ve ilim tahsilinde kullanmaktan gâfil kaldım.

Gâfilâne ve câhilâne, ayaktan başa doğumumdan bu yaşa hırsım neticesi tüm eylem ve söylemlerimden ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr!**

•••••

“... Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felâh (kurtuluş) bulanlardır.”⁽⁵¹⁾ **Yâ Rabbi!** Bizlere güneş gibi hiçbir şeyi ayırt etmeyip, ışıyla tüm varlıkları aydınlatanlardan, yağmur gibi hiçbir şeyi ayırt etmeyip aktığı her yere canlılık bahşedenlerden, toprak gibi her şey üstüne bastığı halde hiçbir şeyi esirgemeyip nimetlerini herkese verenlerden olmayı lütfet! Kusurları görenlerden değil örtenlerden, teselli arayanlardan değil verenlerden, anlayış bekleyenlerden değil gösterenlerden, yalnız seilmeyi isteyenlerden değil sevenlerden olmayı, her hâl ve durumda senin rızan uğrunda fedakâr olmayı nasîb et! “*Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır*”⁽⁵²⁾. Allahım! Hayatım boyunca her türlü fedakârlığı göze alarak, ihlâsla senin rızanı arayan, rahmanî bir yarış içerisine girerek rahmetini ve cennetini umabilecek kimselerden olmayı nasîb et! “*Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete kavuşmak için çaba gösterip-yarışın.*”⁽⁵²⁾ “*Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz.*”⁽⁵³⁾ **Yâ Rabbi!** Dünyada vicdani sorumluluklarını bilen, Kur’an-ı Kerim ve cennet ahlâkını hayatına düstur eden, her dem sünnet-i seniyye üzere olan, dünyasını senin rızan dahilinde âhireti için infak eden kullarından olmayı nasîb et! “*Böylece Allah, dünya ve âhiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever.*”⁽⁵⁴⁾

Gâfilâne ve câhilâne, ayaktan başa doğumumdan bu yaşa ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gaffâr!**

(50) Hadis-i Şerif, Buhari, Ezan, 114.

(51) Kur’an-ı Kerim, Teğabün, 64/16.

(52) Kur’an-ı Kerim, Yunus, 10/26.

(53) Kur’an-ı Kerim, Hadid, 57/21.

(54) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/92.

“Ahdi de yerine getirin. Çünkü verilen sözde elbette sorumluluk vardır.”⁽⁵⁵⁾ Allah-u Tealâ ile biz kullar arasında kulluk ve ilâhlık mukavelesi vardır. Bu mukavelenin şartlarına riayet etmek farzlar üstü farzdır. “Bana verdiğiniz sözü tutun ki, ben de size verdiğim sözü tutayım.”⁽⁵⁶⁾ **Yâ Rabbi!** Sana verdiğim ahdime sadâkat çabam ile şeytanın tasallutundan hıfzına sığınırım. Sahabe-i Kiram hazretlerinin, Seninle yaptığı anlaşmadan ve Rasulullah’a (sallallahu aleyhi vesellem) verdiği sözden hiç şaşmayarak, sonuna kadar gösterdikleri sadâkat ile şereflendir bizi... “İnananlardan öyle yiğitler vardır ki, Allah’a verdikleri sözü yerine getirip sadâkatlerini ispat etmiş; kimisi ahde vefa gösterip canını vermiş; kimisi de (şehitliği) beklemektedir.”⁽⁵⁷⁾

Ahde vefâsız kalanlar dünyada rezil olacakları gibi, âhiret gününde de teşhir edilerek rezil edilecektir, “Kıyamet gününde her vefâsız için bir sancak dikilecek; bu filanın vefâsızlığıdır, denilecektir.”⁽⁵⁸⁾

En büyük ahit : Kâlu Belâ!

Elest bezminde Allah-u Tealâ ile ruhlar arasında bir sözleşme (misak) yapıldı. Cenab-ı Hak, Hz. Âdem’in (aleyhisselâm) sulbünden zürriyetlerini alarak ve onlara hitaben: “Rabbiniz değil miyim?” buyurdu ve buna kendilerini şahit tuttu. “(Onlar da) evet Rabbimizsin, şahidiz, dediler. Kıyamet günü, bizim bundan haberimiz yoktu, demeyesiniz.”⁽⁵⁹⁾

Rabbim böylece ruhlarımız yaptığımız bu misaktan sonra fitrî ve tabii bir sözleşme altına girdi, senin terbiye ve emanetini kabul edip emirlerini yerine getirmeyi taahhüt ettik. Ayrıca dünyaya gelip vücud bulduktan sonra, sana ve peygamberine iman etmekle yeni bir sözleşme daha yaptık. “Sana biat edenler, ancak Allah’a biat ediyorlar. Allah’ın eli onların ellerinin üzerindedir. Kim ahdi bozarsa ancak kendi aleyhine bozmuş olur. Kim de Allah’a verdiği ahde vefâ gösterirse, Allah ona büyük bir mükâfat verecektir.”⁽⁶⁰⁾

“Şüphesiz, Allah’a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir karşılığa değişenler var ya, işte onların âhirette bir payı yoktur. Allah kıyamet günü onlarla konuşmayacak, onlara bakmayacak ve onları temizlemeyecektir. Onlar için elem dolu bir azap vardır.”⁽⁶¹⁾ Antlaşmanın muhtevası emirlerine uyup yasaklarından kaçınmak, şeytana kulluk etmekten uzak durmaktır. İman etsek de etmesek de, emir ve yasakların

(55) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/148.

(56) Kur’an-ı Kerim, İsra, 17/34.

(57) Kur’an-ı Kerim, Bakara, 2/40.

(58) Kur’an-ı Kerim, Ahzab, 33/23.

(59) Hadis-i Şerif, Buhari, Müslim.

(60) Kur’an-ı Kerim, Araf, 7/172.

(61) Kur’an-ı Kerim, Fetih, 48/10.

hududunu aşmakla doğrudan şeytanın emrine girmiş olduk. “Ey Âdemoğulları! Şeytana tapmayın, o sizin düşmanınızdır diye ben sizinle ahitleşmedim mi?”⁽⁶²⁾

Allahım! Bizlere İslam’ı yaşama şuuru ve öğrenme arzusu ver. Kıyamete kadar neslimizden ehl-i Kur’an, ehl-i ilim, ehl-i irfan, ehl-i vicdan ve ehl-i dua kullarını eksik etme! Bizi Kur’an-ı Kerim ile âmil, cümlemizi rızana nâil eyle. Gönüllerimizi Nur-u Kur’an ile tezyin eyle! Kur’an-ı Kerim’in her harfine karşılık bize bir halvet, her kelimesine bir kerâmet, her ayetine bir saadet, her suresine bir selâmet, her cüz’üne bir mükâfat ver. Kur’an-ı Kerim’i hayr işlerimizde önder, ahlâki hareketlerimizde rehber, kabirde arkadaş, kıyamette yoldaş, sırat üzerinde nur, cehenneme karşı sur eyle **Yâ Rabbi!**

“Allah’a verdikleri sözü, pekiştirilmesinden sonra bozanlar, Allah’ın korunmasını emrettiği şeyleri koparanlar ve yeryüzünde fesat çıkaranlar var ya; işte lânet onlara, yurdun kötüsü (cehennem)de onlarıdır”⁽⁶³⁾ ayetin titretirken **el-Ğaffâr** ismin hürmetine bizleri affet, **es-Settâr** ismin hürmetine kusur ve ayıplarımı setreyle, **er-Rahmân** ismin hürmetine bütün hatalarımı bağışla, **er-Rahîm** ismin hürmetine bütün nimetlerine nâil eyle! **El-Latîf** ismin hürmetine tevbelerimi ve dualarımı lütf-u ihsanınla kabul eyle! **Yâ Tevvâb, Yâ Vehhâb, Yâ Mucîb.**

Zâyi olan ömrümden geriye kalanını emir ve yasakların ile yaşamayı, son nefesimde ahde vefâ ile sana göçmeyi nasîb eyle.

Allahım! Senden, bildiğim, bilmediğim, şu anda lütfedilen, ileride lütfedilecek olan katında yaratılmış ve yaratılacak olan her hayra talibim. Senden bildiğim, bilmediğim, şu anda gelip çatan, ileride başa gelecek olan, katında yaratılmış ve yaratılacak olan her şerden sana sığınırım. Rahmetini umarak, azabından korkarak kendimi sana teslim ettim. Yüzümü sana çevirdim, işlerimi sana ısmarladım, sırtımı sana dayadım. Senden başka sığınak, senden başka dayanak yoktur. Senden muzır bir şeye ve saptırıcı bir fitneye uğramaksızın kazaya rıza, kadere teslimiyet, ölümden sonra rahat bir hayat, cemâline bakma lezzeti ve sana kavuşma şevki istiyorum.

Gâfilâne ve câhilâne, ayaktan başa doğumumdan bu yaşa ahde sadâkatsiz kalmaktan ben, sana, **binler kere binler tevbe ettim. Estağfurullah Yâ Ğaffâr!**

Âmin diyen dilleri nur’un âlâ nur eyle!

Ve sallallahu alâ seyyidina muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ve sellim.
Ve’l-hamdülillahi rabbi’l-âlemin.

(âmin, yâ muîn, yâ ze’l-celâli ve’l-ikram)

(62) Kur’an-ı Kerim, Al-i İmran, 3/77.

(63) Kur’an-ı Kerim, Yasin, 36/60.

(64) Kur’an-ı Kerim, Ra’d, 13/25.

HAMD VE TEVBE

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Allahümme salli alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âl-i seyyidinâ Muhammed.
Allahım!*

Kâinatın yaratılışından benim anne rahmine düşmeme kadar bana ve tüm mahlukata hazırladığın bütün nimetlerden ve anne karnına düştüğüm andan bu güne kadar ve vefatıma kadar bana verdiğin umumi ve hususi tüm nimetlerden ve inşaallah ebede kadar da bana ve tüm mü'min-mü'minat kardeşlerime vereceğin tüm ihsanlarından ve nimetlerinden dolayı sana zerrelerim ve kâinatta yarattığın zerreler ve katreler adedince hamd ediyorum.

Elhamdülillahi âlâ küllî hâl, sivel ahvalî küfri ve'd-dalâl. (*Küfür ve dalâlet harici her halimizde sana sonsuz şükürler olsun Allahım!*)

Elhamdülillahi âlâ nimet'il-iman ve'l-İslâm ve'l-ihsan ve'l-Kur'an ve ilâ hizmetinâ... (*İman, İslâm, İhsan, Kur'an ve sana hizmet etme nimetleri için sonsuz şükürler olsun Allahım!*)

Doğduğum günden buluş çağıma kadar işlediğim şeriat-ı fitriyeye aykırı bütün hatalarımdan ve buluş çağımdan bu güne kadar maddî, manevî, ruhî, kalbî ne kadar günah ve şirk işledimse senin rasulün ile gönderdiğin kitaba ve onun sünnetine ne kadar muhalefet ettim ise **hepsine tevbe ediyorum. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.**

Bütün azalarım ile işlediğim günahlara, senin her husustaki hükümlerine; gerek beğenmemek, gerek muhalefet etmek ile gerek kusur bularak, isteyerek veya istemeden yaptığım itiraz ve muhalefet ile aklen, lisanen, fiilen ve kalben işlediğim tüm günahlarımdan **tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.**

FAKİH EBULLEYS HAZRETLERİ'NDEN NASİHAT

Fakih Ebulleys Hazretleri buyurdu:

“Yedi kelimeyi hıfzeden kimse Allah-u Teâlâ ve meleklerin yanında kıymetli olur ve Allah-u Teâlâ günahlarını affeder.

Her ne kadar günahları çok ise de...

İbadetlerinden tad alır, hayatı ve ölümü hayr olur...

Yedi kelimedен;

Birincisi:

Her işin başında “**Bismillâhirrahmânirrahîm**” demektir.

İkincisi:

Her işten ayrıldıktan sonra “**Elhamdülillah**” demektir.

Üçüncüsü:

Dilinden boş sözler çıktığı zaman “**Estağfirullah**” demektir.

Dördüncüsü:

Bir işi ertesi günü yapmak istediği zaman “**İnşaallah**” demektir.

Beşincisi:

Sevmediği bir şey kendisini karşıladığı zaman

“**Lâ havle velâ kuvvete illâ billahi'l-aliyyi'l-azîm**” demektir.

Altıncısı:

Bir musibete rastladığı zaman

“**İnna lillahi ve inna ileyhi raciûn**” demektir.

Yedincisi:

Gece ve gündüzde, dilinde

“**Lâ ilâhe illallah Muhammedurresulullah**” vaki olmalıdır.

Bu yedi şeyi hıfz etmek kişiyi mü”min-i kâmil güruhuna idhal eder.

TEVBE-İ SAYIK
BÖLÜM

6

BORÇLUNUN TEVBESİ

«Süheyb el-Hayr (radiyallahu anı) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhi’s-salatu ve’s-selâm) buyurdular ki: “Kim ödememek kastıyla borca girerse Allah’ın huzuruna hırsız olarak çıkar.”»

«İbnu Ömer (radiyallahu anhum) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhi’s-salatu ve’s-selâm) buyurdular ki: “Üzerinde bir dinar veya bir dirhemlik borçla ölen kimsenin borcu, onun hayr ve hasenatından ödenir. Orada (mahşer yerinde) ne dinar ne de dirhem vardır.”»

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümmesalli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Üzerimde kul hakkıyla huzuruna gelmekten sana sığınırım. Allahım, ben borçlu olduğum insanlara ve borçlandıklarıma haklarımı **helâl ettim... helâl ettim... helâl ettim... Sen affedenleri sevdiğin için affettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi...** Onlarda haklarını bana helâl etsinler. Allahım! Üzerimde hakları olan kardeşlerimle helâlleşmeyi ve borçlarımı ödemeyi bana nasîb eyle.

Allahım! Kul hakkına riayet etmeyerek, kullarından mallarını, paralarını, ziynet eşyalarını geri vermek şartıyla borç aldığım ve sonrasında unutarak, bilerek veya bilmeyerek geri vermediğim, üzerimde hakları olan kullarının, paralarını, mallarını, eşyalarını, ziynetlerini geri vermemekten, yalan söylemekten, kin ve öfke beslemekten, intikam almaktan, dövmekten, hakaret ve küfür etmekten, mallarını çalmaktan, borçlu olduğum için hırsızlık yaparak çaresiz kaldığımı iddia etmekten, hırsızlığa meyletmekten, gasp yapmaktan, düşünmekten, sabır ve teslimiyet göstermemekten, endişe etmekten, borçlar nedeni ile intiharını düşünmekten, ölümü temenni etmekten, borçlarım nedeni ile üzüntüye ve kedere sıkıntıya düşmekten, alkol kullanarak borçlarımın aklımdan gitmesini, sıkıntılarımla unutturacağımı ve kurtulacağımı düşünmekten, haddimden fazla borçlanarak ödeme çabası göstermeyerek borçlu olduğum insanlara yalan sözler söyle-

yerek, yalan sözler ile gizli-açık şirk günahları işleyerek **Kur'an-ı Kerim** üzerine yeminler ve ahdlar vererek, belâ ve lânet okumaktan, beddua etmekten, elimle ve dilimle yapmış olduğum bütün zulümlerden, borçlandığım için paraya isyan etmekten, lânet ve belâ okumaktan, borçlu olduğum için zengin olan kullarına hased etmekten, kin gütmekten, hırs yapmaktan, borç istediğim insanlara, ailelerine, soylarına kötü sözler sarf etmekten, borçlandığım insanların kusurlarını başka insanlara ifşa etmekten, ölmelerini isteyerek onlara olan borcumdan kurtulacağımı ve senin huzurunda borçlar ile hesaba çekilmeyeceğimin gafletine düşmekten, söz verdiğim borçları zamanında ödemeyerek kullarının da söz ve fiilleri ile günah kazanmalarına sebep olmaktan, borçlu olduğum insanların borçlarından vazgeçmeleri amacı ile büyülere ve muskalara başvurmaktan, borçlu halde iken para ve malların bereketini göremediğimi, rızkımı kestiğini, beni görmediğini, beni unuttuğunu söylemekten, düşünmekten, *“bu devirde kimseye muhtaç olmayacaksın”* gibi sözler söyleyerek yarattığın herşeyin sana muhtaç olduğunu unutarak, kendimi sana muhtaç ve borçlu hissetmeyerek, gaflet ile gizli şirke düşmekten, maddî ve manevî sana olan borcumu hiçbir zaman senin şanına ve yüceliğine lâyık yerine getiremeyeceğimi idrak edemeyerek, borçlu olduğum halde sadaka vermeyi kesmekten, *“bir sürü borcum varken bir de sadaka mı vereceğim”* demekten, borçlu olduğum için bana zulüm ettiğini iddia etmekten, borçlu olduğum için tefecilere başvurmaktan, faiz ile borç almaktan, borçlarımdan kurtulmak için sana adaklar ve nezirler söz vererek yerine getirmemekten ve soyumdan, evlâtlarımdan gelecek olanların lânetlenmesine ve borçlar içinde ceza çekmelerine sebep olduğum, ödemeyi unuttuğum, geciktirdiğim, senden çıkış kapısı istemenin gafletine düşerek ve utanarak, işlediğim, işlediğimiz, işledikleri tüm hata ve günahlarımdan, şeytanın borçları var iken beni vesveseye düşürmesinden, borçlarımda şeytanı sorumlu tutarak şeytana iftira atmaktan, nefsanî arzularım için borçlanmaktan, borçlarımla kibre girmekten, kendimi borçlandırmazsam çalışamayacağım düşüncesinde bulunmaktan, borçlarımla ödemek için kumara başvurmaktan, borçlarımla karşılığı olarak eşimi, evlâtlarımı borç almak için alacaklı olanlara sunmaktan ve söylemekten, borçlu olduğum için zina yapmaktan, fuhuşa yönelmekten, kadın pazarlamaktan, soyumdan ölmüş olanların faizlerini, borçlarını, zekâtlarını araştırmamaktan, ödeme çabasına girmek istememekten, durumum var iken durumumun olmadığını iddia etmekten,

Kendi adıma, eşim adına, soyumuz ve zürriyetimiz adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek borçlu halde iken saydığım, sayamadığım, bildiğim, bilmediğim aynı günah ve hataları işleyen ve

işleyecek tüm inananlar ve borçlu olanlar, haramlar ve borçlar ile huzuruna gelen, geleceğimiz ve gelecekler adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Yeryüzünde tüm borçlu olan kulların sayısınca ve borçlu olarak gelenler sayısınca,

Yeryüzünde bulunan paralar sayısınca ve miktarı sayısınca,

Yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffar, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Rezzâk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hafız, Yâ Şâfi.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rabbe'l-hulli ve'l-haram (ey helâl ve haramın Rabbi), Yâ Burhân (ey kullarına yol gösteren), Yâ Müsteân (ey kendinden yardım istenen), Yâ âzime'l-berekât (ey bereketleri büyük olan), Yâ ğafire'l-hatiât (ey hataları bağışlayan), Yâ dâfia'l-beliyyât (ey belâları defeden), Yâ hayra'l-ğâfirîn (ey bağışlayanların en hayırlısı), Yâ hayra'n-nâsirîn (ey yardım edenlerin en hayırlısı), Yâ hayra'l-hâkimîn (ey hükmedenlerin en hayırlısı), Yâ hayra'l-fâtihîn (ey her şeyi açan ve fethedenlerin en hayırlısı), Yâ hayra'r-râzikin (ey rızık verenlerin en hayırlısı), Yâ hayra'l-fâsılîn (ey zor işleri halledenlerin en hayırlısı), Yâ hayra'l-muhsinîn (ey ihsan edenlerin en hayırlısı), Yâ men lehü'l-mülkü ve'l-celâl (ey mülk ve celâlin gerçek sahibi), Yâ kâdiye'l-münâyâ (ey ölümlere karar veren), Yâ muntaha'r-recâyâ (ey ümitler kendisinde son bulan), Yâ vasia'l-hedâyâ (ey hediyeleri geniş olan), Yâ Meliyy (ey sonsuz servet ve tükenmez hazineler sahibi), Yâ ahkeme'l-hâkimîn (ey hükmedenlerin en hükmedicisi), Yâ âdele'l-âdilîn (ey âdillerin en adâletlisi), Yâ râhime'l-aberât (ey için için üzülenlere acıyan), Yâ men hüve bâbuhü meftuhun li't-tâlibin (ey kapısı, kendisini arayanlara açık olan).

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

“Ve izâ kıyle lehüm enfiku mimma razekakümüllahü kalelleziyne keferu lilleziyne amenu e nu'tümü mel lev yeşaüllahü at'amehü in entüm illa fî dalali'n-mubîn.

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden hayra sarfediniz, denildiğinde, kâfirler müminlere dediler ki: Allah'ın dilediği takdirde doyuracağı kimseleri biz mi doyuracağız? Siz gerçekten apaçık bir sapıklık içindesiniz.”⁽¹⁾

(1) Kur'an-ı Kerim, Yasin, 36/47.

ALACAKLININ TEVBESİ

«Büreyde el-Eslemî (radiyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhi’s-salatu ve’s-selâm) buyurdular ki: “Kim bir borçluya mühlet verirse, her gün için bir sadaka sevabı kazanır. Kim onun borcunu vadesi geldikten sonra tehir ederse, tehir ettiği müddetçe, her geçen gün (alacağı mal kadar) sadaka yazılır.”»

«Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhi’s-salatu ve’s-selâm), bir hak sahibine: “Sen hakkını (borçludan) imkân nisbetinde günahlara girmeden al” buyurdular.»

«Enes İbni Mâlik (radiyallahu anh) anlatıyor: “Resûlullah (aleyhi’s-salatu ve’s-selâm) buyurdular ki: “Miraç gecesinde cennetin kapısı üzerinde şu ibarenin yazılı olduğunu gördüm: “Sadaka on misliyle mükaflatlandırılacaktır. Ödünç para onsekiz misliyle mükaflatlandırılacaktır.” Ben: “Ey Cibril! Ödünç verilen şey ne sebeple sadakadan daha üstün oluyor?” diye sordum.” “Çünkü dedi, dilenci (çoğu kere) yanında para olduğu halde sadaka ister. Borç isteyen ise, ihtiyacı sebebiyle talepte bulunur.” dedi.»

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Üzerimde kul hakkıyla huzuruna gelmekten sana sığınırım. Allah'ım ben alacaklı olduğum insanlara ve borçlandıklarına haklarımı **helâl ettim... helâl ettim... helâl ettim... Sen affedenleri sevdiğin için affettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi...** Onlarda haklarını bana helâl etsinler. Allahım! Üzerimde hakları olan kardeşlerimle helâlleşmeyi ve borçlarımı ödemeyi bana nasîb eyle.

Allahım! Kullarından alacaklı olduğum insanlara, elimle ve dilimle zulüm etmekten, hakaret ve küfür etmekten, dövmekten, eziyet etmekten, kin ve öfke beslemekten, kınamaktan aşağılamaktan, intikam almaktan, intikam duygusu ile para vermekten, kendime borçlandırmaktan, ailesine ve yakınlarına kötülük yapmaktan, alacaklarım karşılığında dil ile, el ile, beden ile, taciz ve tecavüzde bulunmaktan, alacaklarım karşısında tartışmaya girerek eşlerine, evlerine el koy-

mayı, haciz getirmeyi söylemekten, düşünmekten, mallarına veya canlarına zarar vermekten, alacak-verecek meseleleri nedeni ile adam öldürmekten, yaralamaktan, onları korkutmaktan, tehdit etmekten, senin tehditlerinin, azabının ve gazabının daha şiddetli olacağına gafletine düşmekten, alacaklı olduklarımdan alacaklarımı alamadığım için zâhirine bakarak gaflet etmekten, para ve malların zekâtını, sadakasını vermeyerek, alacaklı durumda iken sana her zaman borçlu olduğumu unutmaktan, belâ ve lânet okumaktan, isyan etmekten beddua etmekten, çocuklarına eşlerine belâ ve lânet okumaktan, “Allah çocuklarından, eşlerinden çıkarsın” demekten “bana yaptığının aynısını görsünler” demekten, mazlumlara beddua etmekten, hakkımı haram etmekten, alacaklarımı verdiğim miktar ile istememekten, fazlasını istemekten, alacaklarımda faiz ve tefecilik yapmaktan, zorla sened imzalatmaktan, alacaklı olduğum insanları kınamaktan, aşağılamaktan, borçlarını ödemeleri hususunda aşırı sıkmaktan ve kibirlenmekten, onların ailevî, maddî ve manevî durumlarını umursamayarak yapıcı olmak yerine yıkıcı olmayı tercih etmekten, alacaklarım karşısında kullarının eş ve evlâtlarının intihara sevkine yol açacak nedenlere sebep olmaktan, alacaklı olduğum için para ile övünmekten, kullarını kendime borçlandırarak köleleştirdiğimi zannetmekten, alacaklı olduğum insanların kusurlarını ve hatalarını başka kullarına söylemekten, iftira atmaktan, nispet yapmaktan, alacaklı olduğum için ısrarcı davranmaktan, alacaklı olduğum insanlara yardımcı olmak ve üzerlerindeki parasal sıkıntılarının gitmesi için onlara yardım etmeyerek, söylemeyerek, böbürlenmekten, bizleri zenginlik, evlât, alacak, para ve mülk ile övenlerin övgülerini kabul etmekten, para, mal, mülk, alacak ve nefislerimizi ilâh edinmekten, alacakların, paranın, malların dünya geçimliliği olduğundan gaflet etmekten, senin razı olduğun yolda harcamamaktan, alacaklı olduğum için kumara, alkole, zinaya, fuhşıyata yönelmekten, borçlu olanlardan gelecek paraların hayırlı olmasını istememekten, alacaklarımı alamadığım için intiharı düşünmekten, canıma, hayatıma, nefesime, evlâtlarıma, eşime, akrabalarıma, yolda kalmışa, tüm âdemoğluna beddua etmekten, şükreden zengin olarak anılmak yerine şikayet eden alacaklı olarak anılmaktan, alacaklı olduğumda şeytanın ve nefsimin vesveselerine aldanmaktan, alacaklarımda şeytana iftira atmaktan, işlerimi bozduğunu söylemekten, alacaklı olduğum için kullarının müşküle düşmesine ve isyan etmelerine akrabalarına, eş ve dostlarına rezil olmalarına, lânet, belâ ve kahr okumalarına sebep olduğum, olduğumuz, olanlar adına, elimle ve dilimle bedenim ile yapmış olduğum bütün zulümlerden,

Kendim ve eşim adına, soylarımız ve zürriyetlerimiz adına ve Hz. Âdem’den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek alacaklı olduğu halde ve-

fat ederek, sağ kulların borçlarını unutmaları ve ödeyemeden kul hakkı ile huzuruna gelmelerine, aynı günah ve hataları işleyen ve işleyecek tüm inanlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,
Yeryüzünde bulunan paralar, evler, arabalar miktarınca,
Yağdırdığın ve yağdıracağın yağmur ve kar taneleri adedince,
Yeryüzünde bulunan tüm alacaklılar sayısınca,
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ hayyu ba'de külli hayy (ey bütün dirilerden sonra bâkî kalacak gerçek hayat sahibi), Yâ hayyü'l-lezi lâ yehtacü ilâ-hayy (ey hiçbir diriye muhtaç olmayan gerçek hayat sahibi), Yâ hayyü'l-lezi yümitu külle hayy (ey bütün dirileri öldüren gerçek hayat sahibi), Yâ hayyü'l-lezi yezuku külle hayy (ey bütün dirileri rızıklandıran gerçek hayat sahibi), Yâ men lehû niâmün lâ tuâd (ey sayılamayan nimetler sahibi), Yâ men lehû mülkûn lâ yezûl (ey zevâl bulmayan saltanat sahibi), Yâ men lehû celalün lâ yükeyyef (ey gerçek keyfiyeti anlaşılamayan celâl sahibi), Yâ men lehû kadâun lâ yürad (ey reddedilemeyen hüküm sahibi), Yâ mâlike yevmid-din (ey amellerin karşılıklarının verildiği kıyamet gününün sahibi), Yâ men yuhibbü's-sâbirin (ey sabredenleri seven), Yâ men yuhibbü't-tevvâbin (ey tevbe edenleri seven), Yâ men yuhibbü'l-mütetahhirin (ey maddî ve manevî kirlerden temizlenenleri seven), Yâ Muizz (ey istediğine izzet veren ve şerefliendiren), Yâ Müzill (ey istediğini zelil kılan), Yâ men hüve ğaniyyün bilâ fakrin (ey fakirliği bulunmayan), Yâ men hüve melikün bilâ aczin (ey acizden münezzeh olan Melik), Yâ Rabbe'l-hillî ve'l-haram (ey helâl ve haramın Rabbi), Yâ men hüve afvühü melceün li'l-müznibîn (ey affı günahkârlar için sığınak olan).

Allahım! Üzerimde kul hakkıyla huzuruna gelmekten, soyum ve zürriyetimden gelmiş ve gelecekler adına,

Allahım! Ben alacaklı olduğum insanlara alacaklı iken, soyumdan vefat ederek, başkalarının huzuruna borçlu gelmelerine neden olanlar adına sana sığınırım ve tüm Ümmet-i Muhammed'den (sallallahu aleyhi vesellem) aynı günahlar ile gelenlerin soy ve zürriyetleri ve gelecekler adına,

Dünya ve âhîret, geçmiş ve gelecek tüm haklarımı helâl ettim... helâl ettim... helâl ettim... Sen affedenleri sevdiğin için affettim. Şahit ol Yâ Rabbi... Şahit ol Yâ Rabbi...Şahit ol Yâ Rabbi... Onlarda haklarını bana helâl etmesi niyetiyle onların adına dahi,

{Estağfirullah} (100 defa)

Allahım! Üzerimde hakları olan kardeşlerimle helalleşmeyi son nefeste sana şahadet ile gelmeyi bana ve tüm mü'min-mü'minat kardeşlerime nasîb eyle.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

KOMŞU HAKKI TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümmesalli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Allahım! Komşuluk haklarını bilerek veya bilmeyerek, unutarak, komşularım ile iyi geçinmeyerek, küs kalmaktan, mallarına ve canlarına zarar vermekten, küçük görmekten, komşularıma kibirlenmekten, korkutmaktan, eziyet etmekten, küfür ve hakaret etmekten, art niyet beslemekten, komşularım için kötü zanda bulunmaktan, intikam almaktan, gizli veya açık kin ve öfke beslemekten, komşularımı kınamaktan, aşağılık, hor ve hakir görmekten, beğenmemekten, kıskanmaktan, dedikodularını yapmaktan, mallarını gasp etmekten, iftira atmaktan, (*namus ve zina iftirası veya büyü iftirası*) atmaktan, evliliklerini bozmaktan, ailelerinin yıkıma ve helâka uğramasını temenni etmekten, emanetlerine hıyanet etmekten, kötülüğünü istemekten, yardım istediğinde yardımlaşmamaktan, ihtiyacı olduğunda geri çevirmekten, hasta olduğunda komşularımı ziyaret etmemekten, ziyareti kesmekten, selâmlaşmamaktan, selâmı kesmekten, komşularımın haklarına riayet etmemekten, ihtiyacı olanlara maddi veya manevi destekte bulunmamaktan, “komşu komşunun külüne muhtaçtır” diyerek bütün ihtiyaç ve giderlerimi komşularımdan istemekten, temin etme çabasına girmekten, onlara yük olmaktan, senden dilemeyerek ve çaba göstermeyerek el açmaktan, komşum açken tok yatmaktan, yiyecek, içecek ve giyeceklerimi saklamaktan, ikram etmemekten, haklarımı haram etmekten, elimin altında bulunanları komşularımdan esirgemekten, onları ağırlamamaktan, zulüm etmekten, ölümelerini istemekten, komşularıma, komşularımın evlâtlarına, eşlerine, soy ve zürriyetlerine belâ, kahr ve lânet okumaktan, beddua etmekten, komşularıma gizli düşmanlık beslemekten, onların aile saadetleri için dua etmemekten, kendim için hayırlısını istediklerimi komşularım için istememekten, komşu olduğum için rahatsızlık duymaktan, komşuluk paylarından arazilerinde, mal ve mülklerinde aşırıyı istemekten, dilemekten, onların mallarını paralarını gasp etmekten, onlara tacizde bulunmaktan, tecavüz etmekten, aile dışı ilişkilerde bulunmaktan, komşularıma senin sevgin, şefkat, merhamet ve muhabbetinden fazla muhabbetler beslemek-

ten, komşu kayırmaktan, komşularıma misafir olarak gelenlere **Kur'an-ı Kerim'i ve Sünnet-i Seniyye'yi** tebliğte bulunmamaktan, hidayetlerini istememekten, ziyaretlerimizde **Kur'an-ı Kerim** üzerine muhabbet etmemekten, dedikodu yapmaktan, çekiştirmekten, komşumu-komşuma kötölemekten ve yanlış tanınmalarına sebebiyet vermekten, toplum dışı ve ahlâk kurallarını zedelemekten,

Allahım! “*Bana bu komşuyu neden verdin*” gibi düşünceleri ve sözleri sarfetmekten, düşünmekten, söylemekten, senin rızanı ve takdirini gözetmeyerek sana iftira atmaktan, hesap sorma câhiliyeti içinde helâk olmaktan, yıkıma uğramaktan, şeytanın komşuluklarımızda bizlere vesvese vermesine sebep olan komşularımızın ve bizlerin lânetlenmesine ve azabına, gazabına sebep olan, olacak, olmuş, elimle, dilimle ve kalbimle yapmış olduğum bütün kötülüklerimden,

Kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına ve Hz. Âdem'den (aleyhisselâm) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek aynı günah, hata ve kusur işleyen, işleyecek ve işlediğimiz tüm inananlar adına,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince,

Ahirette ve yeryüzünde bulunan tüm komşular ve komşuluklar sayısınca,

Ahirete göçmüş ve komşuluk hakları ile gelen ve gelecekler sayısınca,

Komşuluğa ve komşuluklara edilen beddua ve lânet sözleri sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffar, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Samed (ey hiçbir şeye muhtaç olmayan ve her şeyin kendisine muhtaç olduğu), **Yâ Mükrim** (ey gerçek ikram sahibi), **Yâ Mu'ti** (ey mahlûkatına lâzım olan her şeyi veren), **Yâ Muğni** (ey mahlûkatının ihtiyacını giderip zengin kılan), **Yâ Muhyî** (ey canlılara hayat veren), **Yâ men lâ yağfirü'z-zünube illâ hû** (ey günahları kendisinden başka kimse mağfîret edemeyen), **Yâ men lâ yukallibü'l-kalbe illâ hû** (ey kalpleri kendisinden başkası değiştiremeyen), **Yâ Kâşif** (ey belâları kaldıran ve güzellikleri açığa çıkaran), **Yâ Fâric** (ey keder ve tasadan kurtarıp ferahlatan), **Yâ habibe't-tevvâbin** (ey tevbekârların sevgilisi), **Yâ râzika'l-mukillîn** (ey ihtiyaç sahiplerine rızık veren), **Yâ recâel-müznibîn** (ey günahkârların ümidi), **Yâ müfiye menistevfah** (ey kendisinden her ihtiyacını yerine getirmesini isteyenlerin ihtiyaçlarına yeterli cevap veren), **Yâ kâdiye menistekdah** (ey kendisinden hükmetmesini isteyenler hakkında hükmeden), **Yâ men lâ yuslihu amele'l-müfsidîn** (ey fesatçıların işini düzeltmeyen), **Yâ men hüve hayrû'l-fâsılîn** (ey müşkül meseleleri halledip hükme bağlayanların en hayırlısı), **Yâ hasenet-tecâvüz** (ey günahkârları cezalandırmaktan vazgeçmesi güzel olan).

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

•••••

Ey insan, düşün! Sen alâküllihâl öleceksin. Eğer nefis ve şeytana tâbî' isen, senin komşuların, belki akrabaların senin şerrinden kurtulmak için mesrur olacaklar. Eğer Eûzübillâhimineşşeytânirracîm deyip, Kur'ana ve Habib-i Rahman'a tâbî' isen; o vakit semavat ve arz ve mevcudat, herkesin derecesine nisbeten, senin derecene göre senin firakından müteessir olup manen ağlarlar. Ulvî bir matem ile ve haşmetli bir teşyî' ile, kabir kapısıyla girdiğin bekâ âleminde senin derecene nisbeten senin için bir hüsn-ü istikbâl var olduğuna işaret ederler.

•••••

«Amr İbni Şu'ayb an ebîhi an ceddîhi (radiyallahu anhüma) anlatıyor: "İbnu Ömer (radiyallahu anhüma) için bir koç kesildi. İbnu Ömer, ailesine: "Ondan yahudi komşunuza hediye ettiniz mi?" diye sordu. "Hayır!" cevabını alınca:

"Bundan ona da gönderin. Zira ben Resûlullah'ın (aleyhi's-salatu ve's-selâm) : "Ceb-rail bana komşu hakkında o kadar aralıksız tavsiyede bulundu ki, komşuyu vâris kılacağını zannettim" dediğini işittim" buyurdu."»⁽²⁾

«Hz. Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhi's-salatu ve's-selâm) buyurdular ki: "Komşusu, zararlarından emin olmayan kimse cennete giremez."»⁽³⁾

«Yine Ebu Hüreyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhi's-salatu ve's-selâm) buyurdular ki: "Kim Allah'a ve âhirete inanıyorsa misafirine ikram etsin. Kim Allah'a ve âhirete inanıyorsa komşusuna ihsanda (iyilikte) bulunsun. Kim Allah'a ve âhirete inanıyorsa hayr söylesin veya sükût etsin."»⁽⁴⁾

TRAFİK TEVBESİ

(Sürücünün, Yolcunun ve Yayanın Tevbesi)

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Lâ havle velâ kuvvete illâ billâhi'l-aliyyi'l-azîm.

Allahım! Öfkelenerek ve kızarak, trafikteki sürücülere, araçlara ve yayalara

(2) Ebu Davud, Edeb 132, (5152); Tirmizi, Birr 28, (1944).

(3) Ebu Davud, Edeb 132, (5152); Tirmizi, Birr 28, (1944).

(4) Buhari, Edeb 31, 85, Nikah 80, Rikak 23; Müslim, İman 74, (47);

Ebu Davud, Edeb 132, (5154).

küfür ve hakaret etmekten, belâ, kahır ve lânet okumaktan, başkalarının hayatını tehlikeye atacak taşkınlıklarda ve davranışlarda bulunmaktan, trafikte sabırsız davranmaktan, sabırsız olmaktan, diğer sürücü ve yayaların haklarını ihlâl ederek araç kullanmaktan, araç alım ve satımlarında kul hakkına girmekten ve insanları dolandırmaktan, başka sürücülerin veya yayaların ailesine küfür etmekten, kendime ve arabama ve bineklerime belâ ve lânet okumaktan, trafik kurallarına uymamaktan, aşırı hız yapmaktan, kendimi düşünerek araç kullanmaktan, bileerek hayvanların hayatına zarar verecek şekilde araç kullanmaktan ve zarar vermekten, kendi hayatımı tehlikeye atmaktan, yollara ve devlete hakaret etmekten, trafikte sürücülerini ve yayaları darp etmekten, başkalarının haklarına zarar verdiğim bütün söz, fiil ve davranışlarımdan, araç kullanırken, yolculuk yaparken ağzımdan çıkan bütün küfür, belâ, lânet, kahır, isyan sözlerimden, sürücülerin ailelerine küfür ve hakaret etmekten, sürücülerin hayatını tehlikeye atacaktı hareket ve davranışlarda bulunmaktan, trafikte yayaları ve sürücülerini korkutmaktan, başkalarının araçlarına zarar vermektan, trafik kurallarına uymamaktan, sürücülerini darp etmekten, sürücü haklarını ihlâl etmekten, trafikte kullarına çarparak, kaza yaparak, korku ve endişe içinde kaçarak, çarptığım insanların ve ailelerinin beddualarından, sitemlerinden, küfür, kötü söz, lânet, belâ ve kahır okumalarından, trafikteyken ve araç kullanırken bayan kardeşlerimizi küçümsemekten, aşağılamaktan, onlara lânet ve belâ okumaktan, onlara dil ile tacizde bulunarak laf atmaktan, trafikte kastî olarak onları sıkıştırmaktan, trafikte yaşanan kaza ve durumlara gülmekten, dalga geçmekten, kazalarda bilmediğim konularda yorumlar yapmaktan ve bu yorumlarda kendi fikir ve düşüncelerimi ön planda tutmaktan ve yalan sözler karıştırarak kullarının da ahlâksız davranışlar sergilemesine ve kazaların ve ahlâk kurallarının küçümsemesine, gafletine ve gafletlerimize sebep olacak, olan, olduğumuz, kullarını küçümseyerek ve aşağılayarak “*ehliyeti kasaptan mı aldın*” gibi sözlerle kalplerini kırarak, söylediğim tüm sözlerden, faiz ve bankacılık sistemi ile binek ve araç temin etmekten, araç kullanarak kibre girmekten, kendimi kusursuz ve hiç mağlup olmayacakmış gibi görmekten ve kibrim ile övünmekten, “*herşeyin en iyisini ben yaparım*” demekten, benlik davasını ön planda tutmaktan, canlarımıza, mallarımıza beddua ve lânet ederek işlediğim, işlediğimiz ve işlenecek olan, trafikte, kullarının haklarına zarar verdiğim, haklarını ihlâl ettiğim, bütün söz ve davranışlarımdan, ağzımdan çıkan bütün küfür, belâ, lânet, kahır, isyan sözlerimden, kendi adıma, trafikte hakkına girdiğim bütün insanlardan aynı günahları işleyenler adına, ben, sana, kendi adıma, eşim adına, eşimin ve benim soy ve zürriyetlerimizden aynı günahlar ile ölenler ve yaşayanlar adına, **Ümmet-i Muhammed**’den (*sallallahu aleyhi vesellem*) aynı günah ve hatalar ile gelmiş ve gelecek olanlar adına, işlediğim, işlediğimiz,

işlenmesine aracı olduğumuz, söylediğimiz, söylenen, söylenmesine sebep olduğumuz, yaptığımız, yapılan, yapılmasına sebebiyet verdiğimiz, tüm hata günah ve kusurlardan,

Yarattığın katreler ve zerreler adedince, yeryüzünde bulunan insanlar, hayvanlar, araçlar ve binekler sayısınca,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir, Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Yuhyî, Yâ Yumît.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân, Yâ Rahîm, Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Azîz (mağlup edilmesi mümkün olmayan galip), **Yâ Musavvir** (varlıklara şekil veren), **Yâ mucibe'd-deavât** (ey dualara cevap veren), **Yâ hayra'l-ğâfirîn** (ey başlayanların en hayırlısı), **Yâ hayra'n-nâsırîn** (ey yardım edenlerin en hayırlısı), **Yâ hayra'l-hâkimîn** (ey hükmedenlerin en hayırlısı), **Yâ Muazzım** (ey dileğini yücelten ve kullarına büyüklüğünü gösteren), **Yâ ekberü min-küllü kebir** (ey bütün büyüklerden daha büyük), **Yâ men hüve leyse bi-zallâmin li'l-abîd** (ey kullarına hiçbir şekilde zulmedici olmayan)

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

TESADÜF-TEVAFUK TEVBESİ

Allahım! Şüphesiz ki kâinatta tesadüf yoktur ve herşey senin emrin ve kontrolün altındadır ve şهادet ederim ki senin iznin ve emrin olmadan bir yaprak dahi düşmez, bir kalp dahi atmaz ve hayat dahi olmaz...

Allahım! Kainattaki senin tasarrufatını farketmeyip tesadüfî zannederek, birçok olay ve hadiseye tesadüf diyerek ve tesadüfe vererek, şeytanın beni oyuna getirmesine aldanıp senin rastgetirmene karşı “TEVAFUK” dememekten **binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffar, Yâ Settâr. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn**

*Ey eşsiz ve sonsuz güzellik sahibi Allahım!
Ey her şeye her şeyden daha yakın olan Allahım!
Ey dua ve ihtiyaçlara cevap veren Allahım!
Ey kullarının gerçek sevgilisi olan Allahım!
Ey sonsuz şefkat sahibi olan Allahım!
Ey merhameti nihayetsiz olan Allahım!
Ey kâinat çapında varlığı tanınmış olan Allahım!*

Ey yarattıklarına karşı lütufları çok olan Allahım!
 Ey sonsuz büyüklük sahibi olan Allahım!
 Ey kullarına karşı pek çok acıyan Allahım!
 Ey bütün varlıklara iyilikte bulunan Allahım!
 Ey amellerin karşılığını en güzel şekilde veren Allahım!
 Ey her türlü noksan sıfatlardan münezzeh olan Allahım!
 Ey kullarına güven veren Allahım!
 Ey her yerde varlığının belgelerini gösteren Allahım!
 Ey kâinatın hükümrانlığını elinde tutan Allahım!
 Ey bütün yardımların kaynağı olan Allahım!
 Ey kullarına ihsan ve ikramda bulunan Allahım!
 Ey yüceler yücesi olan Allahım!
 Ey rahmeti her şeyi kuşatan Allahım!
 Ey âhirette dostlarını sonsuz rahmetiyle kucaklayan Allahım!
 Ey lütuf ve keremi bol olan Allahım!
 Ey şanı yüce olan Allahım!
 Ey dengi, ortağı olmayan Allahım!
 Ey eşi, benzeri olmayan Allahım!
 Ey birliği ayrılmaz vasfı olan Allahım!
 Ey bütün varlıkların sığınağı olan ve hiçbir şeye muhtaç olmayan Allahım!
 Ey her türlü övgüye en lâyık olan Allahım!
 Ey sözünde en doğru olan Allahım!
 Ey her şeyden üstün ve yüce olan Allahım!
 Ey tükenmez hazineler sahibi olan Allahım!
 Ey hastalıklara şifâ veren Allahım!
 Ey her şeye bedel kullarına yeten Allahım!
 Ey kullarını musibetlerden kurtarıp âfiyet ihsan eden Allahım!
 Ey varlığı ebedî olan Allahım!
 Ey dilediklerini hidayete erdiren Allahım!
 Ey her şeye kâdir olan Allahım!
 Ey kullarının pek çok kusurlarını örten Allahım!
 Ey her şeye karşı daima üstün olan Allahım!
 Ey dilediğini yapabilen ve kırık gönülleri onaran Allahım!
 Ey bağışlaması bol olan Allahım!
 Ey dilediğine dilediği kapıları açan Allahım!
 Ey göklerin ve yerin Rabbi, ey celâl ve ikram sahibi!

Bütün bu isimlerin hakkı için, senden İbrahim'e ve İbrahim'in âline salât, selâm, bereket, rahmet ve pek çok şefkat ihsan ettiğin gibi, Efendimiz Muhammed'e ve Muhammed'in âline -alemlerde- salât ve merhamet ihsan etmeni diliyorum. Rab-bimiz! Şüphesiz sen övgüye en lâyık olan Hamîd ve şanı yüce olan Mecîd'sin. Bunu sonsuz rahmetinle yap, ey merhamet edenlerin en merhametlisi! Hamd alemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

ALTIN VE ELMAS KIYMETİNDE BİR İSTİĞFAR

Allahım! Neden dualarıma cevap vermiyorsun diyerek, **EL-MUCÎB** (*kendisine dua edenlerin istediklerini veren*) ismine ve sıfatlarına isyan edip şirk koştuktan,

Allahım! Neden görmüyorsun diyerek, **EL-BASÎR** (*herşeyi gören*) ismine ve sıfatlarına isyan edip şirk koştuktan,

Allahım! Neden duymuyorsun diyerek, **ES-SEMÎ** (*herşeyi işiten*) ismine ve sıfatlarına isyan edip şirk koştuktan,

Allahım! **EL-MÜTEKEBBİR** (*herşeyde ve her hadisede büyüklüğünü gösteren*) ismine ve sıfatlarına isyan edip şirke düşerek; kibirlenmekten, büyüklenmekten, senin büyüklüğünü ve yüceliğini idrak edip anlayamamaktan,

Ve dualarımın kabulüne engel olan hatalarımı ve günahlarımı ve kusurlarımı unutup başıma gelen ve insanların başlarına gelen belâ ve musibetlerde kusur ve hatayı kendimde ve insanlarda görmeyip; kaderde ve başımıza gelen belâ ve musibetlerde zâhiri sebeplere bakarak ve hakiki sebeplerden gaflet ederek;

Allahım! Seni kusurlu ve hatalı görerek, bana zulmettiğini ve haksızlık yaptığını düşünerek ve söyleyerek, senin **EL-ADL** (*çok adaletli*) ve **EL-HAKEM** (*hükmeden, hakkı yerine getiren*) isimlerine yaptığım şirkten ve isyanlardan ve lânetlenmeme sebep olan bütün günahlarımdan pişmanım..

Allahım! Şefkat ve merhamet eden sensin... İsyanlarımız ile şüphesiz nefsimi-ze zulmeden ise bizleriz. Huzuruna geldim ve **binlerce binler tevbe ettim...**

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Gâffâr!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mucîb!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Basîr!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Semî!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mütekebbir!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem!

Binlerce binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

YÜZBİN LÂNET İSTİĞFARI

Allahım! Benim, (*eşimin*), soylarımızın ve zürriyetlerimizin ve Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananların, kendimize, doğduğumuz güne, vücudumuza, azalarımıza, duygularımıza, kararlarımıza, düşüncelerimize, aklımıza, hayatımıza, hayatımızın devamına, yaşamaya, kade-re, kaderimize, senin takdirine, senin adaletine, senin rahmetine, senin koruyup gözetmene, senin affına, senin arındırmana, senin şifâ vermene, senin hükmüne, sınavımıza, insanlığımıza, sağlığınıza, hastalık ve sıkıntılara, yemeye ve içmeye, kalp ve ruhumuza, sahip olduğumuz tüm rızık ve nimetlere, müslümanlara, atalarımıza, zürriyetlerimize, üzerlerinde alacağımız ve hakkımız olanlara ve onların eş ve çocuklarına, üzerimizde her türlü hak sahibi olanlara, ailevî ve din kardeşlerimize, abi ve ablalarımıza ve eş ve çocuklarına, mirasçılarımıza ve miras paylaştıklarımıza ve eşimin ticaret yaptıklarına ve ticaret ortaklarına eş, çocuk ve zürriyetlerine, **haklarımızı haram etmekten, şirk koştuktan, isyanlarımızdan, lânet, belâ, kahır ve beddua edip nefislerimize zulmederek;** kalben ve dil ile yaptığımız, **soyumuzun ve tüm inananların** söylediğimiz ve söyledikleri,

Yüzbin türlü belâlardan...

Yüzbin türlü beddualardan...

Yüzbin türlü isyanlardan...

Yüzbin türlü sitemlerden...

Yüzbin türlü kadere itirazlardan...

Yüzbin türlü şirk ve isyanlardan...

Yüzbin türlü şükürsüzlüklerden...

Yüzbin türlü lânetlemelerden...

Yüzbin türlü kahretmelerden...

Yüzbin türlü intizarlardan..

Yüzbin türlü kibirlerden..

Yüzbin türlü riyalardan...

Yüzbin türlü ucublardan...

Yüzbin türlü iftirallardan...

Yüzbin türlü gıybetlerden...

Yüzbin türlü kul haklarından...

Yüzbin türlü günahlardan...

Binbir esmana ve güzel isimlerine sığınarak, yüzbinlerce binler tevbe ettim, estağfirullah.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ferd.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hakem.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Adl.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffhar.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi'.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kuddûs.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

{Estağfirullah}

(Günde 1000 defa ve 7 günde toplam 7000 defa)

ONBİN İSTİĞFAR TEVBESİ

(Lânet, Belâ, Kahır ve Beddua Tevbesi)

Allahım! Benim; anne-babamın ve atalarımın, eşimin ve soyunun; atalarım, zürriyetimize, anne-babama, eşime, kayınıma, baldızıma, enişteme (*eşimin anne babasına ve akrabalarına*), abime, ablama, kardeşlerime, kardeşlerimin eşlerine ve çocuklarına, hala, teyze, dayı, amca ve eşlerine ve çocuklarına, (*çocuklarımların eşlerine, soylarına, zürriyetlerine, akrabalarına ve torunlarıma*), miras paylaştıklarıma, alacaklı ve borçlu olduklarıma, bana ve soyuma haksızlık yapanlara ve zulmedenlere, hakkımızı yiyenlere, gasb edenlere, çalanlara ve onların soy ve zürriyetlerine, üzerlerinde hakkımız olanların soylarına, eşlerine, çocuklarına ve zürriyetlerine, iftira ettiklerimize ve zürriyetlerine, iş ortaklarımıza ve eş, soy ve çocuklarına, iş arkadaşlarıma ve eş, soy ve çocuklarına, işverenlerime ve eş soy ve

zürriyetlerine, komşularıma, soylarına, eşlerine ve zürriyetlerine, **büyü yaptığına inandıklarına ve soylarına**, zürriyetlerine ve eş ve çocuklarına ve her türlü azaları ile zulüm ve tecavüz edenlerin soylarına, zürriyetlerine, eş ve çocuklarına, **tüm miras ortaklarının ve kızdığım ve öfkelendiğimiz insanların; soylarına, zürriyetlerine, eş ve çocuklarına ve nefis ve şeytanın tuzak ve hilelerine düşenlere, eşlerine, soylarına ve zürriyetlerine;**

Din ve imanlarından, hayatlarından, ömürlerinden, mallarından, paralarından, mülklerinden, vasıtalarından, kazançlarından, evlerinden, işlerinden, evlâtlarından, eşlerinden, evliliklerinden, **hayır ve bereket görmemelerini dileyerek, haklarımı haram ederek, “haklarım eş ve çocuklarına ve zürriyetlerine zehir ve zıkkım olsun” diyerek, “çoluk çocuğundan çıksın” diyerek, ölümlerini ve helâk olmalarını dileyerek, kalben ve dil ile tüm suçlulara ve mazlum ve günahsızlara yaptığım ve yapacağımız tüm beddualardan, kahrılardan, Yâ Kahhâr! okumaktan, belâ ve intizarlardan, bu saydıklarımın cümlesine tüm haklarımızı helâl ederek, onlar ve kendim adına yarattığın zerreler ve katreler adedince,**

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Mâlikü'l-Mülk.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy, Yâ Kayyum.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr.

Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimin.

(Yâ Ğaffâr... Yâ Ğaffâr... Yâ Ğaffâr...) (10.000 defa)

NAMAZDA YAPILACAK GÜZEL BİR İSTİĞFAR VE İSTEK

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Elfü elfi salâtin ve elfü selâmin aleyke yâ seyyidi yâ rasulallahi yâ hateme'l-enbiyai ve'l-mürselin. Elfü elfi salâtin ve elfü selâmin aleyke yâ nebiyyallahi yevme'd-din. Sübhâne rabbike rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn ve selâmün ale'l- mürselîn ve'l-hamdülillahi rabbi'l-âlemin.

Bizleri; **Livaü'l-hamd, Şefaât-i Uzma ve Makam-ı Mahmud'un** sahibi olan Hz. Muhammed Mustafâ'ya (*sallallahu aleyhi vesellem*) ümmet yapan ve onu tanıma ve tasdik etme hidayet ve nimetini biz âciz ve zayıf kullarına lütfeden **Yüce Rab-**

bim! sana sonsuz, ebedî, bildiğim, bilmediğim tüm kelime ve harfler ile akıllarımızın idrak edemediği kadar geniş hamdler ile hamd ederim.

Allahım!

Âdem (*aleyhisselâm*) gibi ilm-i hakikati anlamayı,
Şit (*aleyhisselâm*) gibi mahz-ı edep ile sana gelebilmeyi,
İdris (*aleyhisselâm*) gibi ders-i hikmetlerden öğüt alabilmeyi,
Nuh (*aleyhisselâm*) gibi şerr-i dalaletten siper-i selâmete ermeyi,
Hud (*aleyhisselâm*) gibi cömertliği, salih kullar gibi emanetleri ifa edebilmeyi

Ümmet-i Muhammed'e (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) nasîb et!

Allahım!

Kelâmullah ile amel etmeyi, İsmail (*aleyhisselâm*) gibi feyz-i hürmetten faydalanabilmeyi,

İshak (*aleyhisselâm*) gibi sırr-ı teklifi görebilmeyi, Zemzem gibi nur-u pak olabilmeyi,

İbrahim (*aleyhisselâm*) gibi vahdetin esrarını anlayabilmeyi,

Lut (*aleyhisselâm*) gibi zümre-i tağuttan rükn-ü salâbeti **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) nasîb et!

Allahım!

Harun (*aleyhisselâm*) gibi fesahati,

Eyyûb (*aleyhisselâm*) gibi sabr-ı cemil metânети,

Şuayb (*aleyhisselâm*) gibi emn-ü adaletle davranabilmeyi,

Yusuf (*aleyhisselâm*) gibi hüsn-ü adab ile cemâlini görebilmeyi

Musa (*aleyhisselâm*) gibi şeriat ile nefsi firavunları bertaraf edebilmeyi,

Davut (*aleyhisselâm*) gibi askeri calud-u küfrü mahvetmeyi, **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) nasîb et!

Allahım!

Üzeyir (*aleyhisselâm*) gibi hüccetler ile mazhariyeti,

Lokman (*aleyhisselâm*) gibi dertlere derman hazâkati,

Süleyman (*aleyhisselâm*) gibi takva ile ifa-i vazifeyi tamamlayabilmeyi,

İlyas (*aleyhisselâm*) gibi riyazeti,

Zülkifl (*aleyhisselâm*) gibi ibadet edebilmeyi,

Vech-i hakka işaretleri tefekkür edebilmeyi, **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) nasîb et!

Allahım!

Zülkarneyn (*aleyhisselâm*) gibi kâfire sed çekmeyi,

Yunus (*aleyhisselâm*) gibi gavvas-ı hakikat olabilmeyi,

Zekeriya (*aleyhisselâm*) gibi tezkâr ve hamd etmeyi,

Yahya (*aleyhisselâm*) gibi verâseti,

İsa (*aleyhisselâm*) gibi ölü kalbleri canlandırabilmeyi, **Ümmet-i Muhammed'e** (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) nasîb et!

Allahım!

Hurufat ve sözlerden meydana gelen duaları neşredebilmeyi, öğrenebilmeyi, İman-ı nazar ile kötü hasletlerden vazgeçip sana tazarru edebilmeyi, Serteser öfkeleri hazm-ı nefis ile kaldıracabilmeyi, Sevinçler ile kırık kalpleri onaran kelimeleri, İrfan-ı edep ile saadete ermeyi, Yokluk içinde kâim olmayı, nasîb et!

Allahım!

Okumuş olduğum, yeryüzüne göndermiş olduğun, yaşanılarak bu güzel isimlerin duaların söz ve kelimeler ile, tecrübeleri ile, **İslâm** ve güzel ahlâkın bizlere ulaşmasına vesile olan ve emeği geçen, zamanını harcayan kullarına katında bulunan Muhammed Mustafâ'ya (*salallahu aleyhi vesellem*), tüm nebi ve resullerine, enbiyalarına, müctehitlerine, müceddidlerine, sahabe efendilerimize, velilerine, şehitlerine ve eşlerine, ölmüş olanlarımızın ruhlarına, sağ olan ve doğacakların ruhaniyetlerine salat-ü selâm eyle.

Allahım!

Bizlere de peygamberimiz ve diğer peygamberler gibi ruhlarımıza sâfilik, kalplerimize huşyarlık, akıllarımıza kutsî fetânet, selim bir fitrat ile iman ve İslâm'da hiçbir zaman tereddüt ve şüpheye düşmemeyi nasîb et! İman ve İslâm cihetinde itminan olmayı, kevnî hadiselerle ibret nazarı ile bakmayı, kelâmî ayetleri dikkatle okumayı, ibadet ve takvada tekebbüre düşmeden ifa etmeyi, vesileler ile iman ve izan-ı daha da inkişaf ettirmeyi senin **EL-HÂDÎ** ismin ve binbir esmanın ayineleri ve güzellikleri ile senden diliyorum. Sen sevilenlerin en hayırlı olanısın. Senin sevdiğini kendi sevdiklerime tercih etmeyi, nefsimi ve neslimi Efendimiz Hz. Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) gibi mahz-ı hikmet bir şuura sahip kılmanı senden diliyor ve istiyorum.

Allahım!

Ümmet-i Muhammed'den (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) ve ehl-i imandan tüm geçmiş, gelmiş ve gelecek, benim (*eşimin ve çocuklarımın, anne-babamın ve eşimin anne-babasının ve soyunun ve soyumuzun*), zürriyetlerimizin, dünyevî ve uhrevî kaza ve kaderde hikmeti her an sende arayanlardan kıl. Senin dosdoğru yolunda paçalarını sıvayan melekleri seyre ve gıptaya davet edecek derecede yüksek olan bir hayat, sevgi, bağlılık, teslimiyet, sadâkat ile sana gelmeyi nasîb et. Nefsim ve neslim adına da böyle bir liyâkat ve derin bir şuuru ihsan etmeni diliyorum.

Allahım biz **Ümmet-i Muhammed'i** (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) sana şirk koşmayan ve amelleri salih olan kullarından eyle.

YÂ RABBİ! YÂ İLÂHENA!..

Kur'an-ı Hakîm'i bize Seni tanıttıran ve sevdiren;

Öyle bir tarifci yap ki; rızana ermiş bir ârif-i billâh olabileyim,

Öyle bir tercüman yap ki; şu kitab-ı kebir-i kâinâtı tam anlayayım,

Öyle bir tefsir yap ki; Zât, Sıfat ve Şuûn-u İlâhiyeni tam anlayayım,

Öyle bir harita yap ki; rızana ereyim, aşkına ereyim, huzuruna gireyim,

Öyle bir keşşaf yap ki; kâinattaki Künûz-u Esmâ-i İlâhiyeni tam keşfedeyim,

Öyle bir miftah yap ki; sûtûr-u hâdisâtın altındaki muzmer hakâiki fethedeyim,

Öyle bir güneş yap ki; kesintisiz ve perdesiz olarak nûrunla nurlanayım, nur olayım,

Öyle bir mürşid yap ki; irşad-ı etemme erip, başkalarının irşadına sürekli vesile olayım,

Öyle bir kitab-ı mârifet yap ki; Mârifetullah'ta en ileri ve en yüksek seviyeye gelebileyim,

Öyle bir şey yap ki; dünyada, kabirde, mahşerde, hesap gününde her şeye kâfi gelsin,

Öyle bir hâdî yap ki; hidayet-i etemme erip, başkalarının hidayetine sürekli vesile olabileyim,

Öyle bir kalb yap ki; muhabbetine ve aşk-ı ebedine ve âyine-i Samediyetine tam mazhar olayım,

Öyle bir şefaâtçi yap ki; bütün günahlarım affolsun, maddî-mânevi bütün borçlarıma kefil olsun,

Öyle bir kitab-ı zikir yap ki; en râzı olacağın zikirleri, en râzı olacağın yer ve zamanlarda yapayım,

Öyle bir dürbün yap ki; en uzak, en zor, en ince, en derin, en ağır mânaların hepsini anlayayım,

Öyle bir kütüphane yap ki; almamı istediğin bütün mânevi ihtiyaçlarımı tamamen alabileyim,

Öyle bir göz yap ki; görmemi istediğin her şeyi, bütün Cemâllerini ve Kemâllerini göreyim,

Öyle bir hikmet yap ki; her şeyin hikmetini tam bileyim, her işimi hikmetli yapabileyim,

Öyle bir kulak yap ki; duymamı istediğin ve rızana ulaştıracak her şeyi duyayım,

Öyle bir ruh yap ki; Müşahedetullah'a dâimi, perdesiz, tam mazhar olayım,

Öyle bir şuur yap ki; rızana ve aşkına ulaştıracak bütün şuurlara ereyim,

Öyle bir akıl yap ki; bilmemi istediğin her şeyi bileyim ve anlayayım,

Öyle bir muhafız yap ki; Seni anlamama, tanımama, sevmeme, rızana, aşkına engel olan her şeyden muhafaza etsin,

Öyle bir kitab-ı dua yap ki; en râzı olacağın duaları, en râzı olacağın zamanlarda ve mekânlarda, hâller ve hislerle yapayım,

Allahım! Bizleri;

Şeytanî alışkanlıklar, dalaletle götürecektir her kötü söz ve kelimedenden kuru!

Ucb, makam, riya, tekebbüre açılan kapı ve nefsanî arzuların şerrinden kuru!

Azab-ı cehennemin hücrelerine götüren âzâ olan sözlerden kuru!

Zarar getirecek âzâ ve hareketten, arız ve vesveselerden kuru!

İhlâsa zarar veren her düşünce, söz ve kelimedenden kuru!

Töhmet ile su-i zanna düşüren sözlerden kuru!

Bizleri ve tüm **Ümmet-i Muhammed**'i kuru!

Materyalist bir anlayışı telkin eden fen, sanat, siyaset ve lâiklikten kuru!

Dalâlet içindeki tufanî şerlerden kuru!

Allahım!

Kâinatı, eczaları adedince, risaleler içinde bulunan bir kitab-ı kebir hükmüne getiren ve Levh-i Mahfuz'un defterleri olan, İmam-ı Mübin ve Kitab-ı Mübin'de bütün mevcudatın, bütün sergüzeştlerini kaydedip yazan ve umum çekirdeklerde umum ağaçlarının fihristlerini ve programlarını ve zîşuurun başlarında bütün kuvve-i hâfizalarda, sahiplerinin tarihçe-i hayatlarını yanlışsız, muntazaman yazdıran ilminin her şeye ihtasına ve her bir mevcuda çok hikmetleri takan, hatta her bir ağaçta meyveleri sayısınca neticeleri verdiren; ve her bir zîhayatta âzâları, belki eczaları ve hüceyratları adedince, maslahatları takip eden; hatta insanın lisanını çok vazifelerde tavzif etmekle beraber, taamların tatları adedince zevkî olan mizancıklar ile teşhiz ettiren, hikmet-i kudsiyenin herbir şeye şümulüne; hem bu dünyada numuneleri görülen celâli ve cemâli isimlerinin tecellileri daha parlak bir surette ebed-ül âbâdda devam edeceğine ve bu fânî âlemde numuneleri müşahade edilen ihsanatının daha şaşıla bir surette Dâr-ı Saadette istimrarına ve bekâsına ve bu dünyada onları gören müştakların ebedde dahi refakatlarına ve beraber bulunmalarına bil'icma, bil'ittifak şehadet ve delalet ve işaret ederler.

Hem yüzer mu'cizat-ı bahiresine ve âyât-ı katiasına istinaden, başta Resul-i Ekrem (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) ve Kur'an-ı Hakîm'in olarak, bütün ervah-ı neyyire ashabı olan enbiyalar ve kulüb-u nuraniye aktabı olan evliyalar ve ukûl-ü münevvere erbabı olan asfiyalar; bütün suhuf ve kütüb-ü mukaddese de, senin çok tekrar ile ettiğin vâdlerine ve tehdidlerine istinaden ve senin kudret ve rahmet ve inayet ve hikmet ve celâl ve cemâlin gibi, kudsî sıfatlarına ve şenlerine ve izzet-i celâline ve saltanat-ı rububiyetine itimaden ve keşfiyat ve müşahadat ve ilme'l-yakîn itikadlarıyla, saadet-i ebediyeyi cin ve inse müjdeliyorlar. Ve ehl-i dalalet

için Cehennem bulunduğunu haber verip ilân ediyorlar ve iman edip şehadet ediyorlar.

Ey Kadîr-i Hakîm!

Ey Rahmân-ı Rahîm!

Ey Sadıku'l-Va'di'l-Kerim!

Ey izzet ve azamet ve celâl sahibi Kakhâr-ı Zü'l-celâl!

Bu kadar sadık dostlarını ve bu kadar va'dlerini ve bu kadar sıfât ve şuanatını tekzip edip, saltanat-ı rububiyetinin kat'î mukteziyatını ve sevdiğin ve onlar dahi seni tasdik ve itaatle kendilerini sana sevdiren hadsiz makbul ibâdının hadsiz dualarını ve davalarını reddederek, küfür ve isyan ile ve seni va'dinde tekzip etmekle, senin azamet-i kibriyana dokunan ve izzet-i celâline dokunduran ve uluhiyetinin haysiyetine ilişen ve şefkat-i rububiyetini müteessir eden ehl-i dalâlet ve ehl-i küfrü, haşrin inkârında tasdik etmekten yüzbin derece mukaddessin ve hadsiz derece münezzeh ve âlîsin! Böyle nihayetsiz bir zulümden, bir çirkinlikten senin nihayetsiz adaletini ve cemâlini ve rahmetini takdis ediyorum! **Sübhanehu ve teâlâ ammâ yegulüne uluvven kebira** âyetini, vücudumun bütün zerratı adedince söylemek istiyorum! Belki senin o sadık elçilerin ve doğru dellâl-ı saltanatın hakka'l-yakîn, aynel-yakîn, ilme'l-yakîn suretinde senin uhrevî rahmet hazinelerine ve âlem-i bekâda ihsanatının definelerine ve dâr-ı saadette tamamıyla zuhur eden güzel isimlerinin hârika güzel civelere şehadet, işaret, beşaret ederler. Ve bütün hakikatların mercii ve güneşi ve hâmisî olan "**Hak**" isminin en büyük bir şua'ı, bu hakikat-ı ekber-i haşriye olduğunu iman ederek, senin ibâdına ders veriyorlar.

Ey Rabbü'l-Enbiyâ Ve's-Siddikîn!

Bütün onlar senin mülkünde, senin emrin ve kudretin ile, senin irade ve tedbirin ile, senin ilmin ve hikmetin ile musahhar ve muvazzaftırlar. Takdis, tekbir, tahmid, tehlil ile Küre-i Arz'ı bir zikirhane-i âzam, bu kâinatı bir mescid-i ekber hükmünde göstermişler.

Yâ Rabbî ve Yâ Rabbe's-semavati ve'l-arâdîn!

Yâ Hâlıkî ve Yâ Hâlık-ı Küllî Şey'!

Gökleri yıldızlarıyla, zemini müştemilatıyla ve bütün mahlûkatı bütün keyfiyatıyla teshir eden kudretinin ve iradenin ve hikmetinin ve hâkimiyetinin ve rahmetinin hakkı için, nefsimi bana musahhar eyle! Ve matlubumu bana musahhar kıl! Kur'an-ı Kerim'e ve imana hizmet için, insanların kalplerini Risale-i Nur'a musahhar yap! Ve bana ve ihvanıma, iman-ı kâmil ve hüsn-ü hâtime ver. Hz. Musâ'ya (aleyhisselâm) denizi ve Hz. İbrahim'e (aleyhisselâm) ateşi ve Hz. Davud'a (aleyhisselâm) dağı, demiri ve Hz. Süleyman'a (aleyhisselâm) cinni ve insi ve Hz.

Muhammed'e (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) Şems ve Kamer'i teshir ettiğin gibi, Risale-i Nur'a kalpleri ve akılları musahhar kıl!.. Ve beni ve Risale-i Nur talebelerini, nefis ve şeytanın şerrinden ve kabir azabından ve Cehennem ateşinden muhafaza eyle ve Cennet-ül Firdevs'te mes'ud kıl! (*âmîn, âmîn, âmîn!..*)

Kur'andan ve münacat-ı Nebeviye olan Cevşenü'l-Kebir'den aldığım bu dersi-mi, bir ibadet-i tefekkürîye olarak, Rabb-ı Rahîmimin dergâhına arz etmekte kusur etmişsem, kusurumun afvı için Kur'an-ı Kerim'i ve Cevşenü'l-Kebir'i şefaâtçı ederek rahmetinden affımı niyaz ediyorum. (*âmîn, âmîn, âmîn!..*)

TESLİMİYET DUA VE TEVBESİ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallı alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

Rabbim! Bende hata ve günahlarımdan, alışkanlık ve bağımlılıklarımdan, söz, fiil ve davranışlarımdan dolayı tekrar eden ve edecek hiçbir günah bırakmadan dünyadan alma...

Rabbim! Belâ ve musibetten dolayı rahmetinin gazaba döneceği ve ikrarını yapamayacağım ve hesabını veremeyeceğim tüm hata ve günahlardan söz, fiil ve davranışlarımdan sana sığınırım.

Rabbim! Beni ve tüm **Ümmet-i Muhammed**'i cehenneme götürecek tüm iyiliklerden ve kötülüklerden tüm şer, belâ ve musibetlerden sana sığınırım.

Rabbim! Aczim ile birlikte, bitmek tükenmek bilmeyen isteklerimde senden hayrını temenni etmeden, dilediğim tüm dualardan sana sığınırım.

Rabbim! Sana azıksız gelip âhirette hüsrana uğrayan ve uğrayacağımız tüm amellerden sana sığınırım.

Rabbim! Elimi razı olduklarına, dilimi razı olduklarına, gönlümü razı olduklarına, ayaklarımı razı olduklarına, midemi razı olduklarına, gözümü razı olduklarına, kulağımı razı olduklarına, aklımı razı olduklarına, tüm azalarımı razı olduklarına çevir ve benim, anne-babamın ve tüm din kardeşlerimin imtihanını kolaylaştır ve bizleri razı olduklarımla haşr eyle, razı olmadıklarını ise sevaba çevir ve peygamber efendimizin ve tüm **Ümmet-i Muhammed**'in hanelerine ve defterlerine bizim bilmediğimiz senin bildiğin en yüce en mukaddes en büyük ve en sırlı kelimelerin ile sevaplar ihsan eyle ve o kelimelerin hürmetine o dehşetli

günde hesabımızı kolaylaştır ve senin affını kazanmış, peygamber efendimizin şefaatine nail olmuşlardan eyle ve onun sünnet-i seniyyesi üzere, onun arkasında duranlardan eyle.

Ey huzuru semavatı dolduran **Rabbim!** Senin ismin mukaddestir. Senin emrin arz ve semadadır, tıpkı rahmetin semada olduğu gibi. Arza da rahmetinden gönder ve bizim günahlarımızı ve hatalarımızı affet. Sen (*kötü söz ve fiillerden kaçınan*) bütün iyi kimselerin Rabbisin. Bu ağrıya, rahmetinden bir rahmet, şifandan bir şifâ indir, iyileşiversin.

Rabbim! Aklıma teslimiyet ver, gözüme teslimiyet ver, kalbime teslimiyet ver, dilime teslimiyet ver, gönlüme teslimiyet ver, elime teslimiyet ver, kulağıma teslimiyet ver, mideme teslimiyet ver, ayaklarıma teslimiyet ver, ahir ömrüme teslimiyet ver ve senin hakkımda takdir eylediklerine aklımı, kalbimi, gönlümü teslim olanlardan eyle.

Rabbim! Vücudumun her zerresine teslimiyet ver, sana olan teslimiyet ve bağlılığıma ve senin huzurundan alıkoyacak tüm söz, fiil ve davranışlarımdan beni affeyle.

Rabbim!

Aklıma teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın tecellilerinden gaflete düşmesin.

Gözüme teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın ayineleri ile kemalâta ersin.

Dilime teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın cilvelerini belâgat etsin.

Mideme teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın rızıkları ile şenlensin.

Kulağıma teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın sesleri ile sükûnete ersin.

Ayaklarıma teslimiyet ver, **Esmâü'l-Hüsna**'nın yolunda yürüyüp Sırâta'l-Müstakîm üzere gelsin.

Gönlüme teslimiyet ver senden gayrısına fazla şefkat, aşk ve muhabbet beslemesin.

Rabbim! Her zerreme teslimiyet ver, tam bir teslimiyet ile seni ebedî zikretsin ve senin takdiratına teslimiyetsizlik ile işlediğim tüm günah ve hatalarımı affeyle Yâ Settâr. Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

BİR TEVBE, TAZARRU VE NİYAZ

Eûzubillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmanirrahîm.

Allahümmesalli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

“Sizin başınıza gelen belâ ve musibetler sizin kendi ellerinizle yaptıklarınızdan başka bir şey değildir.” Sadakallahülazîm...

Yâ Rabbi! Seni unuttuk, senden uzaklaştık, kitabını okumadık, kitabını yaşamadık, resulun Muhammed’i (*sallallahu aleyhi vesellem*) takip etmedik. Haramlarda boğulduk, haramlarda kaybolduk. Zulümlere sessiz kaldık. Faizi normalmiş gibi kabul ettik, bankalarda yattık, bankalarda kalktık. İçkiye su dedik, zinaya aşk dedik. Kişileri ilâhlaştırdık, el etek öptük. Seninle pazarlık yapıp adak adadık, söz verdik tutmadık. *“Ananıza-babanıza öf bile demeyin”* buyurdun biz sövdük. *“İnnem’el-mü’minine ihvetün-Ancak mü’minler kardeşirler”* buyurdun, biz kardeş nedir unuttuk. Beddualar, belâlar, lânetler, kahırlar okuduk, dilimizle etrafımıza zehir kustuk. Şirk koşmadığımız esman/ismmin kalmadı... Senin azabını, gazabını hakedecek hata ve günahlar işledik.. **Yâ Rabbi** *“Sizin başınıza gelen belâ ve musibetler sizin kendi ellerinizle yaptıklarınızdan başka bir şey değildir”* ayetini anlamadık, nefsimizden değil hep başka sebeplerde aradık ve başkasına attık suçu ve sen her seferinde ayetini bize yaşattın dua ve tevbeye davet ettin, her saniye üzerimizde **Rahmet** ismini tecelli ettirdin... **Yâ Rabbenâ affet.. affet... affet...**

Ey benim Zat-ı Zü’l-celâlim. Ey benim Hâlık-ı Rahmân-ı Rahîm olan güzel Allahım!.. Senden affını dilenmeye geldik...

Elimizle, dilimizle, gözümüzle, kalbimizle, aklımızla, kalbimizle ve tüm azalarımız ile işlediğimiz binbir çeşit hata ve günahlardan Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, Hz. Âdem’den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek tüm inananlar adına, milletimiz adına, soyum zürriyetim adına, annem-babam, aile efradım adına ve kendim adına, **yarattığın zerreler ve katreler adedince, EL-KAYYUM** isminin bilmediğimiz sırları sayısınca, **ER-RAHMÂN** isminle yağdırdığın rahmet sayısınca, **EL-ĞAFFÂR** isminle affettiğin günah sayısınca, yazdığın sevap sayısınca, **EL-KUDDÛS** isminle arındırdığın zerre sayısınca,

Sana tevbe ettik, Estağfirullah Yâ Allah, Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-rahimin...

Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ senede'l-mütevekkilîn** (kendisine tevekkül edenlerin dayanağı). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ hâdiye'l-mudillîn** (hak yoldan sapanları hidâyete erdiren). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men lâ yukallibu'l-kalbe illâ hû** (kalpleri kendisinden başkası değiştiremeyen). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Recâ** (kullarının ümidi olan). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Mürtecâ** (kullarının ümit beslediği). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Âzime'r-recâ** (kendisine büyük ümitler beslenen). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Kâşife'l-Belâ'** (belâları kaldıran). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve limen deâhü mucîb** (kendisini çağıranlara cevap veren). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve recâhü kerim** (kendisine ümit besleyenlere iyilik eden). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ men hüve bimen asâhü halîm** (kendisine isyan edenlere yumuşak davranıp hemen cezalandırmayan). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Ğafûru Yâ Tevvâb** (bağışlayan ve tevbeleri kabul eden). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Hafizanâ** (koruyucumuz). Tevbe ediyorum, **Estağfirullah Yâ Ğaffâr. Yâ Muğîsenâ** (Mededkârımız). (Âmin! Yâ Muin.. Yâ ze'l-celâli ve'l-ikram...)

DUA VE AHİR ZAMAN TEVBESİ

Estağfirullah, Estağfirullah, Estağfirullah el-Azim, el-Kerim, er-Rahîm ellezi lâ ilâhe illâ hû, el-Hayy, el-Kayyum ve etubû ileyh.

Eûzubillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Elhamdülillahi rabbi'l-âlemin. Vessalatu vesselamu aleyke ya rasulüina Muhammedin ve alâ alihi ve sahbihi ve sellim.

Allahım! Bizler ahir zaman ümmetiyiz. Ahir zamanda her zamandan daha çok senin rahmetine, senin bereketine, senin yardımına, senin esirgemene, senin şefkatine, senin merhametine ve senin hidayetine muhtacız, Allahım!

Allahım! Bizler ahir zaman ümmetiyiz. Bizim ellerimiz, ayaklarımız, dilimiz, gözümüz, tüm azalarımız kendiliğinden günahlara ve harama gider oldu. Kendiliğinden günaha ve harama gidiyoruz. Şeytan nefsimizi ele geçirdi, şeytan nefsimizin dizginlerini ele almış istediği harama, istediği günaha bizi sürer oldu Allahım!

Bizler senin rahmetine, senin merhametine, senin şefkatine, senin affu mağfiretine her zamanki ümmetlerden daha çok muhtaç bir hale geldik Allahım!

Allahım!

Ey Yüceler Yücesi Rabbim!

Rahmân, Rahîm, Hayy ve Kayyum olan Allahım!

Bizlere bu ahir zamanda hidayet ver, hidayet kaynaklarını aç, sana doğru açılan eller, sana doğru yürüyen yollar ver bize, sana giden yollarını göster, kaybolduğumuz günahlarımızın içerisinde, nefis ve şeytanın tuzakları içinde kaybolduğumuz bu zamanda bizlere Sırât-ı Müstakîm'de senin dosdoğru yolunda yürüyecek ayaklar ver. Sana açılan ellerimize doğru dualar, doğru tevbeler, senin huzur-u dergahında kabul edeceğin dualar ve tevbeler ver Allahım! Bizim kalbimize, imanımıza ve İslâmımıza ilişen nefis ve şeytanın tüm tuzaklarından bizleri emin eyle. Nefsimizin ve şeytanın bize kurduğu tüm tuzaklara, hilelere ve oyunlara karşı sen tuzakların ile cevap ver. Nefis ve şeytanın tuzaklarını, düştüğümüz tuzakları bizlere göster. O nefis ve şeytanın tüm tuzak ve hilelerinden kurtulmanın yollarını bizlere ilham eyle. Bizlere kurtulma yolları yarat. Bizlere senin rızan içerisinde yaşayabileceğimiz, sana varacak, sana ulaşacak dualar ile dua etmeye, ibadetler ile ibadet etmeye yardım et Allahım!

Bizler ahir zamanın fitneleri ve belâları içerisinde helâk olduğumuz şu zamanda sana muhtacız ve her zamanda muhtaç kalacağız. Biz senin rahmetine, şefkatine, merhametine muhtacız Allahım!

Ey Yüceler Yücesi Rabbim! Sen bizim rabbimizsin, bizi sen yarattın. Sen bizlere deva vermezsen, sen bizlere yol göstermezsen, sen bizleri gazabına mahkum edip, gazabına gidecek, cezana gidecek, cehennemi ebedine gidecek yollardan dönüşümüze hidayet vermezsen, hiçbir hidayet verici, hiçbir kurtarıcı, hiçbir yol gösterici bize yardım edemez. Sen hidayeti verensin, sen şefkat edensin, sen kaybolmuşlara yol gösterensin. Bizler ahir zamanın günahları içerisinde kaybolduk, haramlar içerisinde boğulduk.

Helâket ve felâket asrında kıyamete yakın şu son zamanlarda Allahım, kendi adımıza, Ümmet-i Muhammed (*sallallahu aleyhi vesellem*) adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına senin affına, senin mağfiretine, senin şefkatine lâyık doğru tevbeler ve doğru dualar edebilmeyi bizlere ihsan eyle.

Allahım! Sen mü'min kulunun, mü'min kardeşine yaptığı duayı kabul edensin. Bizler kendi adımıza, bütün soyumuz ve zürriyetimiz adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına, bütün inanan kardeşlerimiz adına, daha sağken, daha kıyamet kopmadan, bir cezaya mazhar olmadan, onların adına dahi, kendi adımıza dahi sana tevbe ettik.

Tevbe ettik. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ediyoruz. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! Biz biliyoruz ki; her nefes alış-verişimizde bize lütfuyla tekrar tekrar hayat bağışlayan sensin.

Aldığımız-verdiğimiz her nefesimize, estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Yarattığın zerreler adedince, yarattığın insanlar, yaratacağın insanlar adedince, kâinatta yarattığın yıldızlar sayısınca, zerreler sayısınca binler kere binler, milyonlar kere milyonlar kendi adımıza, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Gelecekte gidecek olduğumuz cehennemin alevleri dokunuyor ayaklarımızın altına, belki de ben cehennemlik bir kulunum, ama mü'minim, sana iman ediyorum. Sen mü'minlerin mü'minlere yaptığı duayı rıyasız ve ihlâsla kabul edensin. Ben cehenneme gitsem dahi, ebedî cehennemlik olsam dahi, azabına duçar olsam dahi, yine de ben bütün mü'min kardeşlerim adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş, gelecek bütün inananlar adına sana tevbe ediyorum Allahım!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr.

Allahım! Bizleri Sırât-ı Müstakîme, dosdoğru yoluna ilet. Senin hidayetine mazhar ettiğin, senin sevdiğin, senin razı olduğun kullarının yollarına ulaştır bizleri Allahım!

Düşmanlık besleyenlerin hepsinin önümüzden, arkamızdan, sağımızdan, solumuzdan, altımızdan, üstümüzden verebilecekleri bütün zararlardan yaşadığımız müddetçe bizleri de muhafaza buyur ve sıyanetin altına aldığın kullarının içine bizleri de dahil eyle Allahım!

Allahım! Üstümüzden, altımızdan, sağımızdan, solumuzdan, arkamızdan, önümüzden, zâhirimizden, batinımızdan, bazı uzuv ve latifelerimizden yahut hepsinden gelecek sıkıntı ve tehlikelerden de bizleri muhafaza buyur.

Allahım! Yapmış olduğum duamı Peygamber Efendimizin (*sallallahu aleyhi ve sellem*) hürmetine, İsm-i Âzam'ın hürmetine, Kuran-ı Azimüş-şan hürmetine, **et-Tevvâb, el-Ğaffâr, es-Settâr, el-Ğafûr** isimlerin hürmetine dergahı izzetinde kabul buyur. Salât ve selâm Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed'e (*sallallahu aleyhi vesellem*), tertemiz, dupduru ehline, kerem ve iyiliğe kilitlenmiş ashâb-ı güzînine olsun. (*Âmin! Yâ Muin.. Yâ ze'l-celâli ve'l-ikram...*)

HİDAYET İSTEME DUASI

Allahım! Bizler, **şirk ve isyan** günahlarımız ile kısa ömrümüz ile uzun bir hayata **hayat-ı ebediyeye** gitmek üzereyiz...

Bizlerin putları Peygamberimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*) zamanındaki putlardan daha büyük... Eski zamanlarda 2 minare boyunda putlar olmadığı gibi insanların putlaştırdığı 1 veya 2 katlı evler yerine gökdelenler yoktu.. Ve peşlerinde koştuğu bu kadar çok dünya malı ve dünyalıkları da yoktu..

Bizler **ahir zamanda** geldik.. Günahların ve haramların en çok işlendiği bir zamanda günahlara ve haramlara bulandık ve bulaştık.. Bizler her zamandan daha çok ve daha ziyade **tevbe ve duaya** muhtacız..

Bizler âdemoğulları olarak **senin yüceliğine, senin büyüklüğüne, senin şanı-na ve senin izzet ve celâline** lâıyk ve yakışan bir kulluk asla yapamadık.. Ve bizler bu günahkâr asırda, bu günahkâr ruh ve bedenler ile **senin büyüklüğüne lâıyk bir kulluk asla yapamadık ve yapamıyoruz.**

Bizler inanıyoruz ve biliyoruz ki; **senin rahmetin gazabından daha fazla...** Eğer öyle olmasaydı hepimizi **cehennemine doldururdun.**

Rabbim bizler senden ümidimizi kesmedik. İnaniyoruz ki bugün yaşıyor isek sen de bizlerden ümit kesmedin... Sen bizim yüceler yücesi rahmet sahiplerinin rahmet vericisi ve şefkat sahiplerinin şefkat vericisisin... Kuruyan kalplere hidayet verensin...

Allahım! Bizler bu asırda, Rahmâniyet ve Rahîmiyet musluklarından akan şefkat ve merhamet sularından, günahlar ve haramlar ile kuruyan kalplerimize bir yudum suya muhtacız...

Allahım! Bizler senden o sudan bir damla hidayet istiyoruz...

Kuruyan kalplerimize hidayet ver Rabbim...

Allahım! Bizleri nefis ve şeytanın tuzaklarından kurtar...

Allahım! Bizleri nefsimiz ile bir saniye bile başbaşa bırakma...

Allahım! Şeytanın, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek kurduğu ve kuracağı tüm hile ve tuzaklarından bizleri ve mü'min-mü'minat kardeşlerimizi kurtar... Kurtulmanın yollarını göster...

Kurtulmak için doğru dua ve tevbeleri bizlere öğret...

Allahım! Sen öğretmezsen bizler bilemeyiz...

Allahım! Sen yol göstermez isen bizler yolumuzu bulamayız...

Allahım! Sen aydınlatmaz isen bizler göremeyiz...

Allahım! Sen ilham etmez isen bizler kalbimizde hissedemeyiz...

Allahım! Sen nasîb etmez isen bizler sahip olamayız...

Allahım! Sen vermez isen bizler alamayız...

Allahım! Sen başımızdaki şerleri, belâ ve musibetleri kaldırmaz isen bizler kaldıramayız...

Allahım! Bizlere senin sevdiğin, razı olduğun ve sana şükreden kullar olmanın yollarını göster ve o yollarda yürüt ve o yollarda huzuruna aliver...

Allahım! Ruhumuzu ve kalbimizi sevgin ile doldurup şefkatin ile şenlendir...

Allahım! Ben kendi adıma, soyum ve zürriyetim adına, Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar Lâ ilâhe illallah diyenler adına tam bir hidayet talebi ile yarattığın zerreler adedince,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi'!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

TEVBE-İ AHİR ZAMAN

Allahım! Benim, eşimin, zürriyetlerimizin ve Ümmet-i Muhammed'in (*sallallahu aleyhi vesellem*) kalp ile, el ile, dil ile, mal ile, evlât ile ve tüm azalarımız ile

yaptığım, yaptıkları ve yaptıklarımız..

okuduğum, okudukları ve okuduklarımız..

söylediğim, söyledikleri ve söylediklerimiz..

Binbir türlü belâlardan.. *Tevbe ettim...*

Binbir türlü beddualardan.. *Tevbe ettim...*

Binbir türlü isyanlardan.. *Tevbe ettim...*

Binbir türlü sitemlerden.. *Tevbe ettim...*

Binbir türlü kadere itirazlardan.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü şirk ve isyanlardan.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü şükürsüzlüklerden.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü lânetlemelerden.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü kahretmelerden.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü intizarlardan.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü kibirlerden.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü riyalardan.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü ucublardan.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü iftiralarından.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü gıybetlerden.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü kul haklarından.. *Tevbe ettim...*
 Binbir türlü günahlardan.. *Tevbe ettim...*

Binbir esmana ve güzel isimlerine sığınarak binlerce binler tevbe ettim...
Tevbe ettim. Estağfirullah Allahım!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Settâr!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Tevvâb!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vâsi'!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hayy!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Kayyum!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahmân!
Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Rahîm!
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn...

KALBDEN BİR YAKARIŞ

Eûzubillâhimineşseytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahümme sallî alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

“Lâ ilâhe illâ sübhaneke inni küntü mine’z-zâlimin. - Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum.”

Allahım! Bu münacatın sırr-ı azimine ihtiyacı olan zelil ve gaflete düşmüş nefsimin kusurlarını görmeme engel olan ve firaklara musibetlere müptelâ olmuş şu

âciz bedenime bir necat ver, manevi denizlerin şiddetli karanlıklarında perdeleyen ayne'l-yakîn, hakka'l-yakîn, ilme'l-yakîn nurlarının kaynağını görmeme engel olan hata ve günahlarımdan tüm musallatlardan, beni, ailemi, tüm **Ümmet-i Muhammed**'i (*sallallahu aleyhi vesellem*) arındır **YÂ KUDDÛS!**

Her geceyi sabaha, her kışı bahara,

Her anı saniyeye, her saniyeyi dakikaya,

Her dakikayı saatlere, her saati günlere,

Her günü feleklerin devranına inkişaf ettiren, ayları, seneleri tesbih taneleri gibi ard arda dizerek, herbirine vazifeler tayin edip, gece ve gündüz kaleme nazar edip, biz âciz ve âsî kullarının isteklerine tek tek, ayrı ayrı hiç şaşırmadan, vakti vaktine cevap vererek, kendisini temenni edenleri hilmi ile kuşatıp, gaflet ve musibetler ile mühürlenene katılaşıp ve kuruyan kalplere hidayet nasîb edip, her kulunun gafletini şerlerini ve âsîliklerini hayra çevirip, dualarını işitip, yollar ve vesileler tayin ederek, kemâl ve nizam ile kullarından dilediklerini selâmete erdirip, kendisine dua edenlerin isteklerine cevap vererek, **Esmâü'l-Hüsna**'nın, **Cevşenü'l-Kebir**'in, **Kur'an-ı Kerim**'in binbir cilvelerini ve güzelliklerini gözler önüne sererek, hiçbir ilinti ve cevherin kendisine zarar dokunduramayacağını işaretlerini akıl sahiplerine tek tek göstererek, varlığının, kudretinin, birliğinin, yücelik ve merhametinin kanıtları ile kendisine şahadet ettiren ve boyun eğdiren rahmet ve merhameti karşısında tüm âsîlerin ve isyankârların utanacağı söz ve kelimelerin tüm hata ve günahların yok olup gideceği, kelime, harf ve sayıların karşısında acze düşerek, kendisine ihtiyaç duyduğu **Vahidü'l-Kahhâr olan Allahım!** Dilimle ikrar ve kalbimle tasdik ediyorum ki; senden başka ilâh yoktur. Sen dünyanın ve âhiretin, cennetin ve cehennemin, görünenin ve görünmeyenin, insanların, cinlerin ve bütün mevcudatın rabbi, hayat vereni, hayatını devam ettireni, ilmiyle onları kuşatanı ve lütfuyla, rahmetiyle sarıp sarmalayanısın.

Ey Rabbimiz! Bu asrın dağdağalı anlarında, günahlar ve haramların, hataların en çok işlendiği bu zamanda yaşıyor isek; gazabının rahmetini geçtiği bu ahir zamanda bizlere yollar açıp merhametinin, büyüklüğünün eşsiz, benzersiz ve bir olduğunu bizlere gösterip, kalplerimize sükûnet ve emniyet veriyor isen; vaveylâların koptuğu cehennemin azabından bizlere selâmet verip çıkış yolları gösteriyor isen; biz kullarının âciz ve fakirliklerini kalplere işleyip isyan ve âsîliklerden vazgeçiriyor isen; bizlere hediyeler ihsan edip biz kullarına kurtuluş yolları veriyor isen; bizler biliyoruz ki yaşıyor ve ayakta durabiliyor isek; herşey senin sayendedir, sendendir ve sanadır, bugün dua edebiliyor ve ibadet edebiliyor isek; sen de bizlerden ümid varsın.

Allahım! Bizlerin bu ahir asırda nefisleri “*hût (balık)*” hata ve günahları “*deniz*” nazarı gafletlerimiz ise “*gece*” olup karanlıklar içinde firaklarla bedenlerimiz acıklı ve azaplı cezalara maruz kalıp huzuru dergahına gelmemize engel oluyor; doğrusu hiçbir engel senin biz âciz kullarına ihsan ettiklerinin önüne geçemez.

Allahım! Gaflet ve hatalar ile geçen ömrümde istikbalimi zedeleyip his, vehim ve hevaların peşinde koşup nefsimin beni ele geçirmesine, nefsimin arzularını senin emir ve yasaklarının üstünde tutarak vermiş olduğun azaların firaklar ile lânetlenmesine ve haramlara çalışmasına sebep olduğum musibet ve cezalarını kabul etmeyerek, “*ben bunu hakedecek ne yaptım ki*” diyerek, “*beni kimse yargılayamaz, Allah beni niye cin, şeytan ve insanlarla sınıyor, cezalandırıyor*” diyerek, düşünerek, vesveselere kulak asarak, tevekkül ve sabır ile musibet ve cezalardan ders almayıp şekva ederek, hem âhiretimi, hem dünyamı, hem de istikbalimin heba olmasına ve mahviyetine çalışıp zulüm ederek, mazlumun günahlarının zalime yükleneceği, devenin iğne deliğinden geçmeye çalışacağı, sol elin sağ elden hakkını isteyeceği, boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan hak talep edeceği, cehennemın “*bana gel*” diye haykırıp inlediği, zerre kadar hayır işleyenin mü-kafat göreceği, zerre kadar şer işleyenin zarar göreceği, büyük hesap gününde kimsenin kimseye gizli kalmayacağı o dehşetli günün azabından, korkusundan, ayaklarımı sağlam kıl. Üzerime ve ruhuma sükûnet ver. Hesabı çabuk görülüp, rızanı kazanmış bir kul olarak huzuruna gelmeme vesile olacak tertemiz ve arınmış bir şekilde seni mutlu etmiş ve yüzünü güldürmüş hoşnutluğunu kazanmış bir kul olarak gelmeyi bana ve aileme tüm **Ümmet-i Muhammed’e** (*sallallahu aleyhi vesellem*) nasib et.

Allahım! Tüm düşünce, his, vehim, nefsimin istekleri ile sana gizli-açık şirk koştuktan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffar, Yâ Settâr.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi, Yâ Mütekebbir.

Birahmetike Yâ Erhame’r-râhimîn.

Aleyhime ittifak eden istikbâl, dünya, his, vehim ve heva-i nefsi benden def’et **YÂ DÂFİ!**

Benim ve mü’minlerin âhiretini heba edecek söz, düşünce, fiil ve davranışları hayırlara çevirip bize zarar vermesine ve firaklara yol açmasına engel ol **YÂ MÂNİ!**

Günah ve hatalarımızın, gafletimiz ile karanlık ve firaklarla geçen zamanımızın üzerine bir kamer ihsan et. Onun ışıĒı ile kurtuluşu emniyeti ve selâmeti bizlere nasib et. **Bismillâhirrahmânirrahîm**’in sırları ile bizleri kötülükler, kötü düşünce ve sözlerden men et **YÂ RABBİ!**

Allahım! Peygamberlerimiz zamanında inanan ve inanmayan toplumlar zâhirdi. Açıktan günah işledikleri ve kendilerine elçiler gönderilmesine rağmen atalarından alışageldikleri putları sana aracı tayin ettiler ve gönderdiğin elçilerine büyüklük tasladılar ve atalarının yaptıkları ile övündüler. **Mütekebbirlerin konağı olan cehennemine** rahmetinden uzak, gazabına ve azabına yakalanmış bir şekilde girdiler.

Allahım! Biz kulların ise bu ahir zamanda malları, evlâtları, gösterişli eşyaları, makamları, kulları, eşleri, nefisleri sana ortakçı yaparak, âsîlik, isyan ve şirk günahları ile nefislerimizin ve bedenlerimizin firavuncuklar olmasına sebep olduk. Bu ahir zamanda günahlar ve hatalarda ısrarcı davranarak ve tevbe ve dualarımızı keserek, rahmetinden uzak, cehennemini hak eden, gazabına yakın kullar haline geldik. Biz âciz kulların azıtan ve helâk olan kavimlerden dersler alıp kendimize çeki-düzen verme çabasına girmek yerine onlardan daha kötü günahlar ve hatalar işler olduk. Onların yaptıklarına özenerek çetin hesap günü olan mahkeme-i kübraya azıksız ve defterini sol tarafından alacak ve son nefesinde huzuruna şehadetsiz ve imansız bir şekilde gelecek kullar haline geldik.

Haramların ve günahların en çok işlendiği bu asırda tüm kullarının huzuruna toplanacağı kıyamet gününün ve senin va'dlerinin hak olduğunun ilânının yaklaştığı bu zamanlarda günah ve hatalardan vazgeçip tekrar aynı günah ve hatalar içine düşerek, senin rahmet ve merhametinden ümit keserek, senin yüceliğini ve büyüklüğünü idrak edemeyerek, kendimi kendime malik zannederek, kendimi idare edebileceğimi zannederek, nefsimi ve şeytanı kendime zırh yaparak, onların sözlerine vesveselerine kulak verip, yarattığın canlılara zarar verecek işlere kalkışarak, geri dönüşü olmayan yollarda ebedi cehennemini hak edecek, cehennemine götürecek söz ve davranışlar ve düşüncelere yer vererek, kendimizi, eşlerimizi, soylarımızı, ailelerimizi ve din kardeşlerimizi de peşimizden sürükleyip azabını ve gazabını hak etmelerine sebep olan tüm fitnelerden, vesveselerden, şeytanın tüm tuzak ve hilelerinden sana sığınıyorum ve tüm din kardeşlerim, ailem ve kendim için senden tam bir hidayet talep ediyorum **YÂ HÂDÎ!**

Allahım! Belki de ben cehennemini hak eden cüz'î irade ile de olsa bu dünyada istesem bile hiç bir şey yapamayacak kadar güçsüz ve âciz bir kulunum. Üzerime düşen kulluk ve ibadet görevlerimi bile hiçbir zaman tam ve eksiksiz senin yüceliğine ve büyüklüğüne şanına lâıyk bir şekilde eda edemeyecek kadar zayıf ve her zaman, her nefesimde senden gelecek her hayra muhtaç bir kulunum ve dünya-âhiret hayatımın her anında tüm kötülük ve şerlerden de bütün benliğimle, zerrelerimle, hücrelerimle sana sığınıyorum.

Allahım! Bugün yaşıyor isem; nimetlerinden faydalaniyor isem; aza ve çoğa kanaat edebiliyor isem; elbise giyiyor, konuşabiliyor, uyuyup-uyanabiliyor isem; yarattığın güzellikleri görebiliyor isem; hareket edip nefes alabiliyor isem; bunların hepsi senin yüceliğinin ve merhametinin göstergeleridir.

Allahım! Sen “**Ol**” dediğin için bile olmak, varlık suretine bürünüp kendisini sana muhtaç ve âciz görüp, senin yüceliğinden baygın düşer hale gelmekle, seni hamd ve tesbih ederim. Varlık sureti içinde yok olmayı dileyerek, senin emirlerine rıza göstermeyerek, cehenneminde yok olup gitmeyi temenni ederek, tekebbür ve kibir ile işlediğim tüm günahlardan,

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Hâdi, Yâ Mütekebbir.

Tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Vehhâb.

Allahım! Dilerim ki ebedî bir lisanım olsun, iki dünyada da seni, bitmek tükenmek bilmeyen zenginliğini ve sözlerini hamd ve tesbih etsin. Dilerim ki her nefesim ve kalbimin atışları seni zikretsın. Dilerim ki her saatin tik tak sesi senin razı olduğun ve olacağın işler için geçsin; sözlerin ve ayetlerin varlığımın her zerresine ilmik ilmik işlensin; bedenim ise nurlarının kaynağında nurlanıp senin ebedî birliğine tek ilâh olduğuna şahitlik ve şehadet etsin.

Allahım! Bizlere İslâm bayraklarını tüm yeryüzüne dikmeyi, tevhid ve kardeşlik bağlarımızı güçlendiren kuvveler ile nefsî firavunları 12 parçaya bölüp bertaraf edecek, İslâm'ın bayraktarlığına vazife görecektir asalar nasîb et. Ülkemize kıyamete kadar yıkılamayacak, içine girenlerin bir daha geri dönmek istemeyeceği fethedilemeyecek kaleler nasîb et ve bizleri hidayet olunan ve hayırlarda önde gidenlerle beraber an. Huzuruna tertemiz ve arınma vesileleri ile nurları sağında, solunda, önünde, arkasında gidenlerle beraber gelmeyi nasîb et.

Allahümme salli alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âl-i seyyidina Muhammed.

DECCAL'IN EN BÜYÜK ORDUSU BAĞNAZLAR

“Ümmetimden başı sarıklı 70.000 (yetmiş bin) alim kişi
Deccal'e tâbi olacaklar”

(Mevsuatü's sunne, El-kütübü's-sitte ve Şüruhuha 22,

Müsnedu Ahmed B. Hanbel 3-4

Tunus:Daru Sahnun, 1992. 22.cilt, sayfa 224)

AHİR ZAMAN FİTNESİ VE DECCAL TEVBESİ

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, ahir zaman fitnelerine ve bu fitneleri oluşturan ve yayanlara sevgi duymamızdan ve duymalarından, onları desteklemekten, fitnelerin yaygınlaşmasına hizmet etmekten, engelleyebilecekken engellememekten, fitnelere sessiz kalmaktan, kalben ve ruhen taraftar olmaktan ve olmalarından,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların ve tüm saydıklarımın senin Yüce Kitabın Kur'an-ı Kerim'de belirtilen ve Rasulullah Efendimiz'de hayat bulan tüm hükümlerinin, emir ve yasaklarının kaldırıldığı yönetim şekillerini sevmekten ve sevmelerinden, desteklemekten ve desteklemelerinden, taraftan olmaktan ve olmalarından, en iyi yönetim budur demekten ve demelerinden, senin şeriatına zıt düşmekten ve düşmelerinden, **hâşâ ve kellâ!**, "kahrolsun şeriat" demekten ve demelerinden, şeriatın Kur'an'ın tamamı olduğunu bilmeden şeriatı reddetmekten veya hakaret ve küfürler edip kınayıcı ve aşağılayıcı sözler söylemekten ve söylemelerinden,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, dünyada İslam'ın temsilcisi olan Halifenin ve Halifeliliğin kaldırılmasına fikren, kalben ve fiilen taraftar olmaktan ve olmalarından, buna sessiz kalmaktan ve kalmalarından,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, senin şeriatına ters düşecek, gayr-i müslimlere benzeyecek uygulamaları ve uygulanmasını sağlayanları sevmekten ve sevmelerinden, desteklemekten

ve desteklemelerinden, taraftar olmaktan ve olmalarından, hem erkek hem kadın için tesettürü ortadan kaldıran hükümlere uymaktan ve uymalarından, taraftar olmaktan ve olmalarından, desteklemekten ve desteklemelerinden, bunlara sessiz kalmaktan ve kalmalarından,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, senin Kitabın Kuran-ı Kerim'in okunmasını, öğrenilmesini ve yaygınlaştırılmasını engelleyenleri sevmekten ve engellemeleri desteklemekten, engellemeye yönelik hükümlere ve uygulamalara taraftar olmaktan ve olmalarından, fiilen destek vermekten ve vermelerinden,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Alîm, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, senin hüküm ve yasaklarının okunmasını, öğrenilmesini, öğretilmesini ve yaygınlaştırılmasını engelleyenleri sevmekten ve engellemeleri desteklemekten, engellemeye yönelik hükümlere ve uygulamalara taraftar olmaktan ve olmalarından, fiilen destek vermekten ve vermelerinden,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Alîm, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, gayr-i müslimlerin inanç, dogma, düşünce, dil ve uygulamalarını, senin hükümlerinin ve Peygamberinin sünnetinin üzerinde tutmaktan ve tutmalarından, bunları ve bunları İslam coğrafyasında uygulamaya çalışanları put edinmekten ve edinmelerinden,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Alîm, Yâ Hakem.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, ekonomik alanda zekâtın toplumdan kaldırılması, unutulması, unutturulması ve mahiyetinin daralttırılıp verilmemesini teşvik eden hüküm ve uygulamaları ve saptırmaları ve bunu teşvik eden kişi ve kurumları sevmekten ve sevmelerinden, zekâtı engelleyenleri veya reddedenleri desteklemekten ve desteklemelerinden, engellemeye ve zekâtın kaldırılmasına yönelik hükümlere

ve uygulamalara taraftar olmaktan ve olmalarından, fiilen destek vermekten ve vermelerinden,

**{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Ğaniyy.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}** (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, ekonomik alanda faizin topluma yerleştirilmesi, haramlığının unutulması ve unutturulması ve mahiyetinin değiştirilip helâl gibi gösterilmesi, alınmasını ve verilmesini teşvik eden hüküm ve uygulamaları ve saptırmaları ve bunu teşvik eden kişi ve kurumları sevmekten ve sevmelerinden, desteklemekten ve desteklemelerinden, faizin teşvikine, yaygınlaştırılmasına yönelik hükümlere ve uygulamalara taraftar olmaktan ve olmalarından, fiilen destek vermekten ve vermelerinden, müslüman halkın dünyevileştirilmesine sebep olanlara kalben veya fiilen taraftar, destek ve fâil olmaktan ve olmalarından ve hizmet etmekten ve etmelerinden,

**{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Ğaniyy.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}** (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, senin hüküm ve yasaklarını uygulamak yerine, gayr-i müslim hüküm ve yasaklarının ve cezalarının uygulanmasına ve uygulayanlara, şer'i hükümleri uygulayacak kurum ve kuruluşların kapatılmasına ve kapatanlara taraftar olmaktan ve olmalarından, buna sebep olanları sevmekten ve sevmelerinden, desteklemekten ve desteklemelerinden,

**{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hakem.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}** (33 kez)

Allahım! Benim, anne ve babamın, eşimin ve çocuklarımın, soyumdan ölmüş ve sağların, senin hükümlerini, emir ve yasaklarını öğrenmeyip, bidatlara taraftar olmaktan ve olmalarından, ilim öğrenmek yerine, aklını kiraya verip başkalarının hidayete erdireceğini ve kurtuluşa ereceğimizi zannetmekten ve zannetmelerinden,

**{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Alîm, Yâ Hâdi.
Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn}** (33 kez)

Yukarıda belirtilen tüm hata, kusur, günahları işleyerek Deccal'e ve Deccal'in şahsı manevisine hizmet etmekten ve etmelerinden, bilerek veya bilmeyerek

ahir zamanın en büyük fitnesi olan **Deccal**'in tuzaklarına düşmeme ve Ümmet-i Muhammed'in (*aleyhi's-salatu ve's-selâm*) düşmesine sebep olan tüm hata ve günahlardan kendi adıma, soyumdan tüm ölmüş ve sağlar adına ve dahi Hz. Âdem'den (*aleyhisselâm*) kıyamete kadar geçmiş, gelmiş ve gelecek tüm inananlar adına,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hâdi.

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Allahım! Ben, kendi adıma ve saydıklarım adına ve tüm inananlar adına dahi sana tevbe ettim. Tevbe ettim, tevbe ettim, tevbe ettim,

{Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Hâdi.

Binler kere binler tevbe ettim. Estağfirullah Yâ Ğaffâr, Yâ Settâr, Yâ Tevvâb.

Birahmetike Yâ Erhame'r-râhimîn} (33 kez)

Musallata en büyük kapı; ahir zamanda Deccal Fitnesi ve Dabbetü'l-Arz olan cinlerin insan bedenine nüfûz etmeye ruhsatı alması, yeryüzünde halife-i zemin olan insanoğlunun yeryüzündeki halifeliğini kaybetmesi ile açılmıştır.

Allahümme innî eûzü bike min azâbi cehenneme ve min azabî'l-kabri ve min fitneti'l-mahya ve'l-memâti ve min şerri fitneti'l-mesîhi'd-deccâl. (*Allahım! Cehennem azabından, kabir azabından, hayat ve ölümün fitnelerinden ve Mesih Deccal fitnesinin şerrinden sana sığınırım.*)

Hz. Aişe'den (*radiyallahu anha*) gelen rivayete göre, "Rasulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*), namazda şöyle dua ederdi :

"Allahümme innî eûzü bike min azabî'l-kabri ve eûzü bike min fitneti'l-mesîhi'd-deccâli ve eûzü bike min fitneti'l-mahya ve'l-memâti. Allahümme innî eûzü bike minel me'semi vel mağrem." (*Allahım! Kabir azabından sana sığınırım. Mesih Deccâl'in fitnesinden sana sığınırım. Hayat ve ölümün fitnelerinden sana sığınırım. Allahım! Günah işlemekten ve borç altında kalmaktan sana sığınırım.*)

Nasıl ki dünyayı göktaşlarından ozon tabakası ve atmosfer korur, Hilafetin kalkmasıyla da müslümanların şahs-ı manevisi kırılmış ve o alemde şeytanlar için engel kalmamıştır?

Netice-i kelam;

Hilafetin kalkmasına taraftar olanlar, kabul edenler, yeryüzünde **halife-i zemin makamından düşmüş ve kendisinin ve kendisinden doğanların bedeninin ve ruhunun halifesi Dabbetü'l-Arz olan ve dışından tırnağına kadar yerleşen ifrit cinler onlara halife olmuştur.** Allah korusun.

ÖLÜYE TECAVÜZ EDEN GENCİN TEVBESİ

Bir defasında Hz. Ömer (*radıyallahu anh*), Peygamberimize (*sallallahu aleyhi vesel-lem*) geldi, ağlıyordu.

Peygamberimiz sordu : “Yâ Ömer, niçin ağlıyorsun?”

Hz. Ömer dedi : “Yâ Rasulallah, kapıda bir genç var, ağlıyor. Yüreğimi dağladı. Onun için ağlıyorum.”

Rasulullah buyurdu : “Onu buraya getir!”

Genç geldi. Gerçekten ağlamaktaydı. Rasulullah sordu:

“Delikanlı, neye ağlıyorsun?” O, cevap verdi:

“Yâ Rasulallah, günahlarımın çokluğu ve büyüklüğü beni ağlatıyor. Allah'ın bana öfkeli olmasından korkuyorum.”

Rasulullah sordu : “Allah'a bir şeyi eş-ortak mı koştun?”

Genç dedi : “Hayır!”

Rasulullah sordu : “Bi gayr-i hakkın birisini mi öldürdün?”

Genç dedi : “Hayır!”

Bunun üzerine Rasulullah şöyle dedi : “O halde Allah, senin günahlarını affedebilir. İsterse yedi kat gökler, yer ve dağlar kadar olsun.”

Genç dedi : “Ey Allah'ın Resulü, benim günâhım yedi kat göklerden, yerden ve dağlardan da büyük.”

Rasulullah sordu : “Senin günâhın mı daha büyük, yoksa Kürsî mi?”

Genç dedi : “Benim günâhım daha büyük.”

Rasulullah sordu : “Senin günâhın mı daha büyük, yoksa Arş mı?”

Genç dedi : “Benim günâhım daha büyük.”

Rasulullah sordu : “Senin günâhın mı daha büyük, yoksa Allah'ın affı mı?”

Genç dedi : “Allah'ın affı”.

Rasulullah buyurdu : “Şüphesiz, büyük günâhı ancak kâinâtın yaratıcısı Allah affeder.”

Ve, sonra : “Anlat bana bakalım, günâhın neydi?” dedi.

Genç, “Senden utanıyorum Yâ Rasulallah.” diyerek anlatmak istemediyse de, Rasulullah ısrâr edince, genç anlattı:

“Yâ Rasulallah, ben bir kefen soyguncusuydum. Yedi senedir mezarları açıp ke-

fenleri soymaktaydım. Nihâyet geçenlerde, Ensâr kızlarından bir câriye ölmüştü. Onun mezârını da açmış, kendisini kefeninden çıkarmıştım. Bu sırada ne olduysa oldu, şeytan bana galebe çaldı. Kefeninden sıyırılmış olduğum ölüye cinsî yaklaşımda bulundum. Çok geçmemişti ki, câriyeye can geldi. Bana şu hitâpta bulundu:

- Delikanlı, mahlûkat arasında hükmünü vermek için kıyâmet günü adâlet kürsüsünü kurarak zâlimden mazlûmun hakkını alacak olan Allah'tan korkmaz mısın? Yazık sana! Beni ruhlar topluluğu arasında uryân bıraktın, Allah'ın huzûrunda beni kirlettin!..”

Gencin bu anlattıklarından dehşete kapılan peygamberimiz, ona : “Buradan çık, git.” buyurdular.

Genç çıkıp gitti. Kırk gün, şânı yüce olan Allah’a tevbe etti, istiğfarlarda bulundu. Bu müddet sonunda başını göğe dikerek şöyle dedi:

«Ey Muhammed’i, Âdem’i, Havvâ’yı... yaratan Allah’ım. Eğer beni mağfîret eylediysen Muhammed (sallallahu aleyhi vesellem) ve ashâbına malûm et. Eğer mağfîret eylemediysen, gökten bir ateş gönder de onunla beni yak ve âhiret azabından kurtar... »

Bu sırada, Rasulullah’a Cebrail (aleyhisselam) geldi! Selâm verdi ve : “Yâ Muhammed, Allah sana selâm ediyor!” dedi.

Rasulullah da: “O, selâmdır. Selâmet O’ndandır. Selâm yine O’na döner”. buyurdu.

Cebrâil söze devam ederek dedi ki : “Allah, «Mahlûkatı o mu yarattı, yoksa ben mi yarattım,» diyor.”

Rasulullah cevap verdi : “Elbette beni de mahlûkatı da O yaratmıştır.”

Cebrâil devamla : “Allah, «Onların rızkını o mu veriyor, yoksa ben mi veriyorum?» diyor.”

Rasulullah cevap verdi : “Elbette onları da beni de rızıklandıran O’dur.”

Cebrâil devamla : “Allah, «Onların tevbelerini kabul eden o mu, yoksa ben miyim?» diyor.”

Rasulullah cevap verdi : “Elbette benim de onların da tevbelerini kabul eden O’dur.”

Cebrâil devamla : “Allah, «Ben kulumun, tevbesini kabul ettim» diyor.”

Bunun üzerine Rasulullah (sallallahu aleyhi vesellem) o genci çağırdı ve ona, Allah'ın kendisini affettiğini müjdeledi.⁽⁵⁾

TEBÜK SEFERİNE KATILMAYAN ASHABIN TEVBESİ

Tebük seferine, herhangi bir mâzeretleri bulunmadığı ve münâfıklardan da olmadıkları hâlde bazı sahabeler katılmamışlardır. Ancak bu kimseler, Allâh Rasûlü (*sallallahu aleyhi vesellem*) henüz Tebük'ten dönmeden evvel hatalarını anlayarak son derece nâdim oldular. Öyle ki, yaptıkları yanlış hareketin bir cezâsı olarak kendilerini mescidin direklerine bağladılar ve Allah Rasûlü çözmedikçe, bu şekilde bağlı kalacaklarına yemin ettiler. Rasûlullah seferden dönüp de onların durumlarını öğrenince : *“Ben de haklarında emir alıncaya kadar onları çözmeyeceğime yemin ederim.”* buyurdu. Bunun üzerine Tevbe Suresi 102. ayet nâzil oldu:

“Diğerleri ise günahlarını itirâf ettiler; sâlih bir ameli diğer kötü bir amelle karıştırmışlardı. (Tevbe ederlerse) umulur ki Allah, onların tevbelerini kabûl eder. Allah, Gafûr’dur, Rahîm’dir.”

Bu âyet-i kerîmenin nüzülundan sonra Rasûlullah, pişmanlıklarından kendilerini direklere bağlayan bu sahabileri çözdü.

Şâir **Ka'b bin Mâlik**, **Mürâre bin Rebî** ve **Hilâl bin Ümeyye** adlarındaki bu üç sahabi, münâfıklar gibi yalan söylemediler. Onlar, Allah Rasûlü'ne mâzeretsiz olarak harbe iştirâk etmediklerini beyân ettiler. Yaptıklarına son derece pişman olduklarından dolayı da târifsiz bir nedâmet içinde huzûr-u Peygamberî'de af dilediler. Allâh Rasûlü, bu üç sahabiye affetmedi. Hattâ vahy-i ilâhînin gelmesini beklediğinden, onların selâmlarını dahî almadı. Her hâlükârda kendisine tâbî olan ashâbı da aynı şekilde hareket etti.

Bu üç sahabi, bütün gazvelere katılmışlardı. İçlerinden Ka'b hâric, diğer ikisi Bedir'e de iştirâk etmişlerdi. Bunun içindir ki şu an, Tebük'e iştirâk etmemekle içine düştükleri hata yüzünden kendilerine uygulanan tavır karşısında dünya, gönüllerine dar gelmekteydi. Hele Allâh Rasûlü'nün selâmlarını dahi almayacak derecede onlardan yüz çevirmesi neticesinde, âdeta yeryüzü kendilerine yabancılaşmıştı. Öyle ki, hanımları bile kendileri için bir yabancı gibiydi. Yapacak hiçbir şeyleri kalmamıştı. Bu yüzden onlar da gece-gündüz ağladılar. Eriyen bir muma döndüler. Hata yapmışlardı, ama ihlâs, doğruluk, sadâkat, samimiyet, teslimiyet, nedâmet ve tevbeden uzaklaşmamışlardı. Böylece elli gün geçti. Nihâyet doğru

konusmuş olmaları ve samimi bir şekilde tevbe etmelerinin bir mükafatı olarak Tevbe Suresi 118-119. ayeti ile affa mazhar oldular :

“Ve Allah, (haklarındaki hüküm) geri bırakılan üç kişinin de (tevbelerini kabûl etti). Yeryüzü, olanca genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları sıkıştıkça sıkışmıştı. Nihâyet Allah’tan (O’nun azâbından) yine Allah’a sığınmaktan başka çâre olmadığını anlamışlardı. Sonra eski hâllerine dönmeleri için Allah, onların tevbelerini kabûl etti. Çünkü Allah, tevbeyi çok kabûl edendir, Rahîm’dir. (O hâlde) Ey İmân Edenler! Allâh’tan korkun ve sâdıklarla berâber olun!”

Hiz. Peygamber, Ka’b bin Mâlik’e bu müjdeli haberi şöyle bildirmişti: “Seni, doğduğun günden beri geçirdiğin en hayırlı ve mes’ûd bir günle müjdelirim!..” buyurarak Allah’ın onları affettiğini müjdeledi.

Ka’b bin Mâlik de (radıyallahu anh) Allah’ın bu yüce affına bir şükran olarak:

“Yâ Rasûlallah! Ben de Allah ve Rasûlü’nün rızâsı için malımın hepsini sadaka etmek istiyorum!” dedi.

Ancak Allâh Rasûlü (sallallahu aleyhi vesellem) : “Malının bir kısmını kendin için alıkoy! Böylesi senin için daha hayırlıdır!” buyurdular.

Ka’b bin Mâlik : “Öyleyse Hayber’deki hissemi alıkoyarım. Ey Allah’ın Rasûlü! Allah beni bu bâdireden yalnızca doğruluğum sebebiyle kurtardı. Artık ben bundan böyle, hayâtım boyunca doğrudan başka bir söz söylemeyeceğim!..” dedi.⁽⁶⁾

HİÇBİR VARLIĞA LÂNET OKUMAYALIM!

İslâm dininde, hiç kimseye, hattâ kâfirlere bile lânet etmek, ibâdet değildir. İnsanlara sövmemek, kimseye lânet etmeyip susmak, ahirette suç sayılmayacaktır.

Herhangi bir kimseye lânet etmek, o kimsenin, Allah’ın (celle celalühü) rahmetinden uzak olmasını istemek demektir. Bu sebeple, hiç kimseye lânet etmemelidir. Zirâ, lânet edilen kimse, o lânete müstehak değil ise, yapılan lânet, lânet edene geri döner. Hayvanlara dahi lânet etmemelidir. Zirâ, melekler, hayvanlara lânet edene, lânet ederler.

Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi vesellem), Hiz. Ali’ye (radıyallahu anh) hitaben;

- “Yâ Ali! Hiçbir müslümana lânet etme. Hiçbir hayvana lânet etme. Lânet sana geri döner” buyurmuşlardır.

Rasûlullah Efendimiz (*sallallahu aleyhi vesellem*), bir müslümanın ismini söyleyerek, hiçbir zaman lânet etmemiş ve asla kimseyi dövmemiştir. Kendisi için, hiçbir şeyden intikam almamış ancak Allah (*celle celalühü*) için intikâm almıştır.

Ebû Hüreyre (*radiyallahu anh*) hazretleri şöyle nakleder :

- “Bir gazâda, kâfirlerin yok olması için duâ buyurmasını söyledik”.

- “Ben, lânet etmek için, insanların azâb çekmesi için gönderilmedim. Ben, her-kese iyilik etmek için, insanların huzûra kavuşması için gönderildim” buyurdu.

Enbiya Suresi’nin 107. âyetinde mealen;

“**Seni, âlemlere rahmet, iyilik için gönderdik**” buyuruluyor.

Bir hadîs-i şerifte de; “**Mü’mine lânet etmek, onu öldürmek gibidir**” buyuruluyor.

Peygamber Efendimize (*sallallahu aleyhi vesellem*) ve ashab-ı kirama onüç sene cefâ eden, çok sıkıntı veren müşriklere ve hele bunların elebaşları olan azılı zalimlere bile, sövmek ve lânet etmek emredilmedi. Bu azgınlardan Ebû Cehil’den başkasının isimleri bile unutuldu. Hiçbir dinde insanlara sövmek, lânet etmek emrolunmamıştır. Bir kimse, Allah’ın (*celle celalühü*) emirlerini yapsa ve yasaklarından, haram ettiklerinden kaçınsa, fakat ömründe bir kere şeytâna lânet etmese, bunun için, bu kimse sorguya çekilmeyecek, “*sen, şeytânın dostu idin*”, denilmeyecektir. Bir kimse de, emirleri yapmayıp, her gün şeytâna yüzlerce lânet etse, âhirette sorguya çekilecek, şeytâna lanet etmesi, onu azabtan kurtarmayacaktır. Bu kimse, şeytanın düşmanı değil, dostu sayılacaktır. İbdâ kitâbında diyor ki:

“*Lânet etmek ve millete, mezhebe sövmek çok çirkin, pek kötü bir bid’attir. Bunu, önce Yahudiler söyledi. Müslümânlar arasında da yayıldı. Tirmizî’deki hadîs-i şerîfde, (Mü’min lânet etmez) buyuruldu.*”

İslâm dininde, hiç kimseye, hattâ kâfirlere bile lânet etmek, ibâdet değildir. İnsanlara sövmemek, kimseye lânet etmeyip susmak, ahirette suç sayılmayacaktır. Şeytâna yani lânete lâyık olan İblîs’e lânet etmemek de suç değildir. İşin doğrusu, hiçbir mahlûka lânet etmemektir. Fâsık olan mü’mine lânet etmek, câiz olmadığı gibi, hayatta olan bir kafire de lânet, câiz değildir. Çünkü mü’min olarak ölme ihtimali vardır.

En iyisi Peygamber Efendimiz’in (*sallallahu aleyhi vesellem*) sabah-akşam dualarında yer verdiği şu duayı yapmaktır: “Allahım! Yaptığım her dua, senin rahmet ettiğin, ettiğim her lânet de senin lânet ettiğin kimsenin üzerine olsun.”

Kur'an-ı Kerim;
**musallatlı insanların başlarında okunmak için,
muska yapıp insanların boynuna asılması için,
sulara, yağlara, bitkilere okunup içilmesi için,
yağlara ve sulara okunup banyo yapılması için,
ayetlerine hadim olan melekler ile irtibata geçmek için**
indirilmemiştir..

Yani, İsra Suresi 82. ayette
*“Biz Kur’ân’dan, iman edenler için bir şifâ ve rahmet kaynağı olan
âyetler indiriyoruz. Zâlimlerin de ancak zararını artırır.”* ifadesi
Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini hayatımıza rehber yapıp hayatımızda
yaşamak anlamındadır...

Hâşâ ve kellâ! Allah (*celle celalühü*) mübarek kitabımızı mü'minler;
günahlarından çarpılan insanların başlarında okusunlar,
onların boyunlarına muska yapıp assınlar,
sulara yağlara okuyup içsinler, banyo yapsınlar diye indirmemiştir.

O ayetleri hayatlarında yaşasınlar, günahlarından tevbe etsinler, ha-
talarını düzeltsinler, namaz kılsınlar, zekât versinler, faiz yemesinler,
oruç tutsunlar, birbirlerine kin gütmesinler, birbirlerinin hakkını ve
hukukunu gözetip kardeşçe yaşasınlar diye indirmiştir.

Sayık Erol TANGUT

